

Route 1-5

Caja
A-17

27 5-

N^o del Collegio de la Com^o de Sanu de Granada

B^o

P. V. M. Omnia opera: diligenti castigatione exulta: aptissimisq; ornata figuris: cōmentantibus Seruio: Donato: Probo: Domitio: Landino: Antonioq; Mancinello uiris clarissimis. Additis insuper in Seruium multis: quæ deerant: græcisq; dictiōibus: & uersibus q̄ plurimis: qui passim corrupte legebantur: in pristinum decorem restitutis.

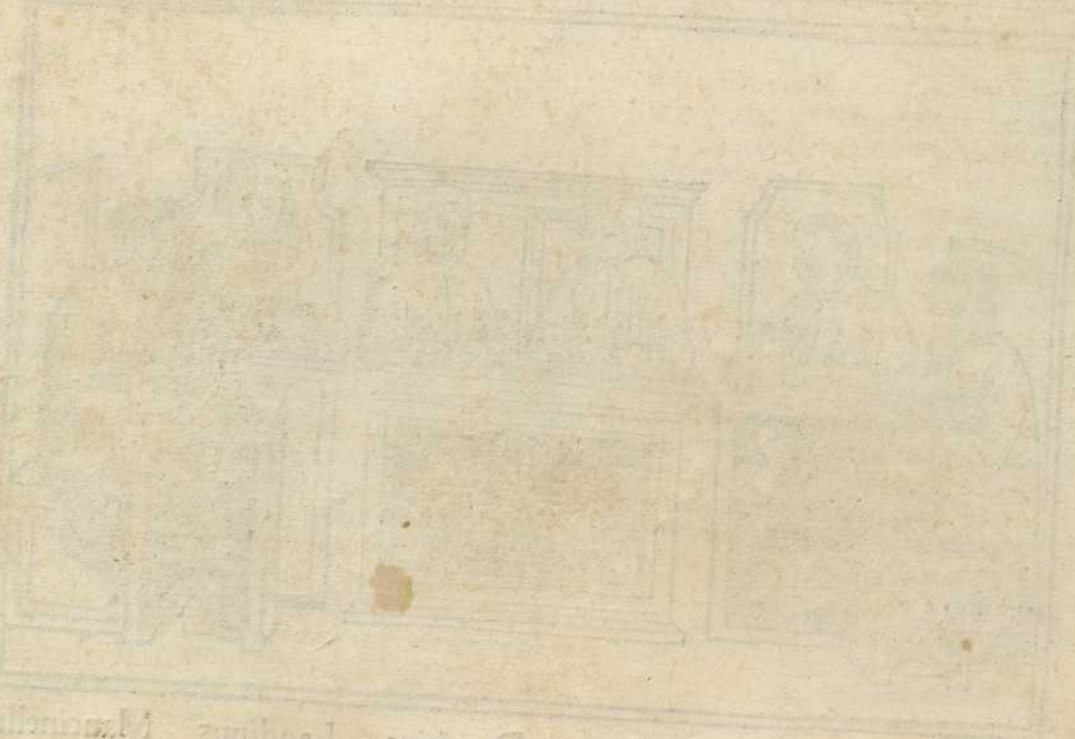
Seruius Donatus Probus Domitius Landinus Mancinellus

Cum Gratia et Privilegio.

*20t et compit Michael
Smithson*

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by a large water stain. The text is mirrored from the reverse side of the paper.

Sequitur Bonnus Plopus Daminus Landinus Mazzinellus

Et un... ..

ANTONIVS MANCINELLVS VELITERNVS VRSO VRSINO HEROI CLARISSIMO
Pontifici Theanac Gymnasii almæ Urbis Reçtori.

Irgilii poetarū summi & Bucolica & Georgica in Romano Gymnasio cuius tu rector & princeps quam optimus Vrse Heroum decus eo pacto ab hīc triēnio publice p̄fitebar ut posterioris quoq; imparciendum censerem: eoq; studiosius & accuratius enitebar: quumq; tempus admonuit im- pressoribus quicquid euigilaueram tradidi Diceres autem None & Seruius iam pluribus annis Virgili summus habetur interpres: & anno ab hinc secundo Landinus uir profecto eruditissimus: quid igitur tua eruditione opus? Cum etiam fieri non possit: aut non facile fiat: ut ea uerbis mutantur ac extrudantur: quæ impressa sunt mentibus: & iam diu retenta: itaq; seruii potius alteriusue sententiā omne pene quam tuam probauerint: sicq; frustra quodam modo elaboraueris. Ea quidem omnia ita fore non dubito Præsul dignissime apud eos præsertim: qui sæpe numero aliud quam recte senserint: iniquo animo approbāt & extollunt: probandaq; arguunt & inuertunt. Nec ego eo consilio commentarios edidit: ut homines eruditos redarguā: quanq̄ aliud alii uidetur. Sed uti Virgilit carmen & facilius & apertius habebatur. Eo enim studio ea opera uigilia: diligentia: cura sum usus: tamen corrigendis textibus: tum illis interpretandis: ut mea cū præcedētibus conferentes: necessaria potius q̄ superuacanea fuisse animaduertant. Amabunt inde: nā ea quæ facta sunt cum labore: ut ille inquit: magis diligunt omnes. Et quoniam explodenda eorum sunt uerba: qui nihil auctoritate doctorū corroborant: illius autē recipienda sententia: qui nihil loquitur: nisi quod apud exquisitissimos legitur auctores. Visum est: cunctis omnibus & locis atq; sententiis. Priscorum testimonia reddere. Ibique maxime ubi aliorum interpretationibus: quod sepe accidit: minime sum assensus: nō quidem ab re ut patebit. Præteritq; nihil fere necessario exponendum: quid si forte non usque ritæ expositum fuerit: danda uenia est. Quis in tanto ingenio: tāta doctrina: tantaq; sapientia præditus esse potest: ut nusq̄ cespitet. Neq; enim est ulla disciplina: aut ars: quæ singulari consumata sit ingenio. Nec ullus omnia scire potest: & ubiq; diligentia fatis uti. Hinc Plato Philosophorum summus Architæ respondens ait: Quæ apud me sunt commentaria: de quibus scripsisti: nondū satis lucubrata sunt: neq; unq̄ satis erunt: ea tamē misi. Subitoq; me deniq; plurimoz iudicia & doctoz & cōtra quod longe pessimū: haud dubito: Tua tamē: Obseruator: Speculator: Explorator dignissime id. n. episcopus interpretat: auctoritate: potestate: dignitateq; fretus aduētius meas lucubratiōes emitto. tibiq; dedico. Cui. n. potius? Tibi si quidē mea omnia debeo: tibi labores omnis & uitā ipsam: Quis namq; me numero paucoz ascripsit: Tua nempe ingens & maxima charitas. Tua quidē liberalitas & clementia summa: Tui magnitudo consilii: Tui animi sapientia. Ut aut possint labores mei alibi quoq; opē sufficere. uocū rerūq; indicē secundū literaz seriē in fronte apposui: Edā post hæc in Iuuenalem in Odas: in carmē Epodon Horatii uenusini: paratos iā cōmentarios. Vbi qd senserim ultra alioz sentētiās: qd addiderim: qd elaborauerim plane uidebitur. Vale decus procerum & præsidium meum. Vale & salue. Rome tertio Idus Octobris. M. cccc. x.

Ex quibus auctoribus.

M. Catone, Varrone, Columella, Plinio, Palladio, Theophrasto, Macrobio, Nonio Mar. Diomede, Festo Pompeio, Donato, Capro, Phoca, Prisciano, Acrone, Porphyriōne, Aulo Gellio, Probo, Vegetio, Modestio, Vibio questri, Lactantio, Homero, Hesiodo, Theocrito, Horatio, Ouidio, Manilio, Propertio, Plauto, Lucano, Lucretio, Cicerone, Salustio, Eusebio, Apuleio, Tito, Liuiio, Suetonio, Seneca, Lucio floro, Iustino, Herodoto, Diodoro, Laertio, Plutarcho, Alcino, Appiano, Cornelio Tacito, Strabōe, Quintiliāo, Solino, Dionysio, Ptolomæo, Hyginio, Alexandro, Aphrodiseo, Aristotele, Augustino, Cornelio celfo, Galeno, Serapione, Vitruuio, Ioanne uero Carmelitano in græcis dictionibus: Horum omnium suo loco testimonia patent.

ANTO. MANCINELLI, Veliterini Commentarius in Bucolica Maronis.

dicendi genera & in carmine: & insoluta oratione: probabilia sunt tria. Huber: Gracile: Mediocre. Huberi dignitas atq; amplitudo est. Gracili uenustas & subtilitas. Mediocre in cōfinio est utriusq; modi particeps. Vera autem & propria huiusmodi formarum exempla in latina lingua Marcus Varro esse dicit. Hubertatis Pacuuium. Gracilitatis Lucilium. Mediocritatis Terentium. Sed ea ipsa genera dicendi iam antiquitus tradita ab Homero sunt tria tribus: Magnificum in Vlyxe & Huber est Subtile in Menelao & cohibitū. Mixtū moderatūq; in Nestore. De quibus omnibus Gelliū, lib. vii. legito: Euse, uero apud Macrobiū lib. v. inquit Dicēdi genera esse quatuor: Copiosum in quo Cicero dominatur, Breue in quo Salustius regnat. Siccum quod frontoni ascribitur. Pingue & floridum in quo Plinius secundus luxuriatur. Sed apud unum Maronem hæc quatuor genera reperies: uariis qdem locis: illa etiam tria. Nā gracili in Bucouitur. Hubere in æneide. Mediocri in Georgicis, quod sane latius Cōmentario suo narrabimus. Cæterum quia teste Philosopho lib. iiii. Meta. primū principium in aliqua scientia debet esse notissimū in ea. Ab ipsius titulo noīe auspicemur. Bucolica: ut Diomedes inquit: dicuntur poemata carmine pastorali composita. Bucolicon autem armentū boum. Bucoleo pasco boues. Bucolos uero bubulcus dī. Bubulcus autē qui bubus arat: siue q boues fundi aratrios pascat: ut Paulus iureconsultus, ait Bucolicusq; a nostris armentarius appellat: ut scribit Donatus. Aegloga dici potest Aegō. i. caprag. Logos. i. sermo. Theocritus quē Maro imitatus est: ut passim docēbimus plures cōposuit æglogas. Maro decem. Bucolicū carmen. Diod. teste uolumine v. in sicilia Daphnis Mercurii filius: & nympha: q̄ ēt educatus a nymphis bouū p̄ multa possidet armenta: a quoq; cura bucolos dicitus ē: cū esset ingenio acri: studiūq; plurimū gubernandis bobus ipēderet: adinuenit. Tradūt insup illū in Dianæ grām uenādī studio impēdisse opam: eaq; fistula: & cōtu bucolico apprime oblectasse: Bucolici p̄terea uerus sunt quotiēs in quarta regione Dactylus finiēs partem orōnis inuenit: ut Probus & Diome. scribunt. Illud

unum adiiciam: q. Virgilius ex affectu quem ad linguam græcam habebat: & declinationibus græcis delecta-
batur: ut etiam Macrobius Saturnalium quinto ait. Et omnia carmina sua græcæ maluit inscribere: quæ sunt
Bucolica Georgica Aeneis, Fabius item Quintilianus uolumine duodecimo: sic itaq; tanto ex sermo græcus
latino iucundior ut nostri poetæ quotiens dulce carmen esse uoluerint: illorum id nominibus exornet. Opus
iplum triennio perfecisse legitur: Annos natus ut probus asserit. xxviii.

¶ Argumentum Tityri per Antonium Mancinellum.

Tityræ tu patulæ, post Cassii brutiq; necem Philippæsi clade acceptam, M. Antonius in Asiam, C. Cæ-
sar Veteranis agros & urbes distributurus in italiam concessit: ut Liuius lib. cxxv. & Apianus lib. v.
bellorum ciuiliū scribunt. Probus autem illis non conuenit: scribit enim agros diuisos Veteranis
ab Augusto post bellum Actiacum. Ergo tamen prioribus crediderim. Multi igitur & Cremonen-
sium & propinquorum propriis agris cultores expulsi sunt. Quorum quidem ad Lucii Antonium, M. Anto-
nii fratrem plures auxilii gratia confugerunt. Virgilius tamen nam & ipse agrum quum Mantua Cremonæ
uicina esset: eodem pacto amiserat ab Asinio Pollione Alpheno Varro & Cornelio Gallo: quibus in Buco, adu-
latur, C. Cæsarii commendatus illū recepit. Hinc gratias agens Augu. q. recepisset agrum: fingit ac prima eclo-
ga Tityrum: per quem ipsum poetam nunc intelligimus: sub fago magno cum ocio canere. Mœlibœumq; a
patria & propriis agris cum capellis suis fugientem: illud mirari. Cum ubiq; turbatio esset: & solus ipse inden-
nis cantaret. Id totū huius eclogæ argumētū. Relinquitur: eiusdemq; iterum argumēta carminibus patent.

¶ Christophori Lādini Florētini in, P. Vir. interpretatiōes phœmiū ad Petrū medicē magni Laurenti filium.

Magnas immortalesq; Petre medices priscis illis uiris gratias habendas censeo: qui bonis artibus atq;
disciplinis excogitatis atq; repertis uitam nostram ita excoluerūt: ut recte commodeq; degere pos-
semus: atq; intra naturæ humanæ terminos consistentes in ferinos cultus moresq; non laberemur.
Maiores tamen hac potius maximas illis habendas haud dubitauerim: quia ea inuenerūt: quibus
animi nostri ueluti quibusdam aliis suffulti: & humanam conditionem transcenderent: & his qui terrena ca-
ducaq; sunt pro nihilo habitus ad diuinarum rerum cognitionem euolarent. Ex quibus quidē omnibus ego
poeticam primas sibi uendicare modo equos sortiatur iudices facile me conuicturum existimo. Virum nos
huiusmodi disputationi & conuenientiori & qui illam non solum postulet: uerū potius efflagitet: locū
addiximus. Interim autē cum eum nobis poetam interpretandum assumpserimus: qui uel ex oībus terrarū re-
gionibus: quarū habitatores historia cognoscant: uel ex oībus sæculis quorum memoria ad nostre usq; ad tē-
pora scriptorū beneficio peruenerint: si nō primus oīno: primo modo tamē par pene æqualisq; sit opæ nostræ
præciū haud mediocri futurū extimo: si paucis tamē nec pluribus q̄ necessitas exigat ostēdero ex omni q̄ innu-
mera pene est scriptorū copia illū p̄ter cæteros & ad grauiorū ornatēq; loquendum: & ad bene beatāq; uiuen-
dū plurimū nobis cōferre. Nā cū & itelligentia qua oēs disciplinas studio industria q̄ adhibita asq; possumus
& orōne qua quæ didicerimus alio doceamus: homo a cæteris aīalibus differat: nōne in utraq; re ita princeps
est, P. Maro: ut cū ab eo discesseris: uix nisi lōgo interuallo relicto secundū repereāt latini. Nāq; immortalis deus?
splendorem q̄ dignitatē orationi affert? Quid obsecro aut in maximis rebus sublimius? aut in mediocribus
temperatius aut in humilioribus pressius excogitari hoc poeta potest? Quis in singulis uerbis eius elegantia?
Quis in orōni, structura compositionem? Quis in luminibus uerborū ac sentētiarū dignitatē maronis adeq;
bit? Quod uero iure oēs stupeſcāt ita dicendi genus uariat: ut rebus: tpibus: psonisq; inseruiens modo abūdas
copiosusq; fluat: mō breuis cōsciūsq; cuncta p̄stringat. Decet illū non nūquā siccitas. Decet nescio: quid pingue
floridū sæpe autē suauissimo quodā cōtemperamēto ita huiusmodi in unū oīa cōfundit atq; commiscet: ut
mirabili uoluptate audientiū aures demulceat atq; delectet. Nā quis dicendi ornatus excellentior esse pōt: q̄ is
in quo nec percipitata breuitas: nec infinita cōpia: nec ieiuna siccitas: nec postremo nimium luxurians læticia
appareat. Hoc quidem dicendi genus apud quem aliū inuenias non facile repio. Ego certe apud neminem ad-
huc cognoscere potui. Si igit tanq̄ magnū uirū & omni laude dignū eū admiramur qui horū uno utatur egre-
gie: si ueluti eloquētiæ deū illū ueneramur: qui hos oēs sed in diuersis locis adimplet: qbus laudibus obsecro:
quibus tātū laudibus hūc p̄sequemur: q̄ unū in locū unam in rem hæc simul oīa inaudita suauitate coniiciat.
Adde ad hæc q; cum duo sint dicendi genera: quorū alterū a geto & nulla pturbatiōe cōcitato aīo mature gra-
uiterq; proferat. Alterū uero in quo q̄ nihil rōne: sed oīa summa perturbatione agunt: ardens infensum tor-
rēsq; nominarūt: nōne utrunq; ita distribuit, P. Maro, ut seruato hoīum ingenio ac natura uniuersiq; suum attri-
buat q̄. n. grauius maturiusq; Aeneia latinoq; & si duos horum similes inducit: qd cōtra ardentius erectius
infensius pyrrhoq; Turno: drancem: sed in patris ipsa Iunone troianis semper infensa fingere potuit? Sed ut ad
ea membra in qua totum dictionis corpus diuidimus quādoq; deueniā: ita proponunt atq; inuocant poetæ:
ut his ea oīa quibus phœmiū p̄ficitur summo artificio absoluāt: quapp̄ quo artificio: quo diuini ingenii con-
silio tantus uates & a magnitudine utilitatis ac nouitate rerū attentū: & ab erūnis inuictō aīo perlatis & ab in-
iūstis crudelissimæ Iunonis odiis fauorē cōciliat: q̄ p̄spicue docilem aperte absoluteq; re proposita reddit. Jam
uero narrationibus suis nec dilucidius qcq̄, nec uere similis iuenies. In ptitionibus autem quid quominus cla-
re atq; absolutæ sint deesse pturbauimus. Nā similitudines: amplificationes: exēpla: digressiones: signa rerum
argumētationes: cæteraq; huiusmodi: quæ qdā tū ad p̄bādū: tamē ad refutādū plurimū ualēt tā multa tā ualida
tā uehemētia sunt: neq; copiosiora: neq; efficaciora: aliunde exēpla sumi possint. Prætereo eius epilogos: præte-
reo diuersis in generibus uariis referta affectibus orationē. Neq; in eo ero occupatus: ut ostendam q̄ uehemēs
ad indignationē insurgat: q̄ mitis e cuiusius pectore misericordiā eliciat. Hoc tamē silētio nō p̄mittat: nam in
aliis imitandis siue græci illi fuerint: siue latini tā diligētē rōne adhibuit tanto cōsilio ut illa suis q̄drarent: cura
bit: ut nō aliūde accepisse: sed ipse pepisse: ac a se p̄ta aliis mutuasse uideat. Hesiodū in Geon. græco etiā iudice

lōge supauit. Nā i Theocrito si ide doricā illā locutiōis pprietatē qđ grāci i λρωε nūcupāt amoueat qđ & mo-
 rib9: & uerbis pastoralib9 uehemēter qđrat qđ p̄trea iuenies i quo latius poetas siculo uiciputef. Hoc tñ i Vir,
 admiror: qđ in Theocrito & absit desiderio: Nā pastoria illius ruditatis ita naturā exprimit: ut ne Roscius qđe
 Buccolicā psonā expressius agat q̄ ille ingenia moresq; refert: qđ qđe cū p̄stiterit ac p̄ oēs nūeros ita absoluerit:
 ut ei quē sibi imitādū p̄posuerat: nusq; cedat: tñ qđ poetay ē eodē figmēto maiora qđā cōtegit: ut quis a p̄sona
 pastorali nō discedat: tñ aliū seniū lōge excellētiorē sub illo uulgari abscondit: ut opus duplici argumēto ornatū:
 & illi q̄i promptu ē iseruiat: & illū q̄ latet p̄ficiat: Quā rē si q̄ sūt quitiō illi uertāt ii qđ ppriū poetay sit ignora-
 re cōuincētur. Et p̄fecto ad maxia q̄q; ac diuina natus hic poeta: ita i humilioribus a p̄ria etate se exercuit: ut iā
 tum maiora illa: & mēte cōcepit: & ut res ferebāt aliqua ex parte: ita edere incepit: ut itra Bucolicos tamē fines
 honorate cōstiterit. Verū maius certamē cū Home, restat: cui cū grācorū scriptorū īgens numerus huiuscemo-
 di pugna adhæreat: ac p̄tinacius īstet uictoria difficillima reddit. Verum cū laboriosum magis q̄ periculosum
 sit collatis signis in aciē prodire nō faciet tamē Honorati Serui, opinio: ut in ea locum deserā: quis affirmet Ma-
 ronē longo iteruallo Home, secutū esse. Magisq; me mouet & Afri domitii & Quintiliani auctoritas: qui illū
 ita secūdum ponūt: ut pene illū primo æqualem reddant. Ad dices ii latini sunt: & q̄ auctoritate potius q̄ argu-
 mentis pugnent. Nam cū quid sentiant explicauerint: nō multū laborant quare ita senserint rationibus confir-
 mare. Itaq; longe pluris facio Macrobiū iudiciū: q̄ tū eloq̄ntia excellens ueq; facile dephendere potest: tum q̄ a
 grācorū factiōe ē seuerius q̄ forte par ē iudiciū in eū exercet. Sed tamē uide qđ sentiat. Is, n. in numeris pene locis
 ex utroq; poeta in mediū adductis decernit: Maronē nostrū uariis in locis modo uinci ab Home, modo uicto-
 rem ex eo p̄aelio discedere. Itaq; quod ab hōie aduersæ factionis datur accipiendū puto: & cū nullā in partem
 inclinā uictoria receptui apud illū canentē gregiā nobis cū actum putauimus. Nā qui modo uincit mō uin-
 cit: hūc ego nō secūdū sed parem iudicio. Veq; quid plura p̄sertim cū de poetay ui nulli potius q̄ poetay: & ei q̄
 dem egregio credendū oēs acrioris ingenii uiros iudicatuos non ambigam. Quid ergo aquinas Iuue, iudicet
 eius e carmine facile ē cognoscere. Ait, n. cōditōr iliados cantabit atq; Maronis Altisoni dubiā facientia carmi-
 na palmā: atq; hæc de Home. Nā Nicandru Apolloniū: Pisandru: Euphorionem: Euripidē: Pinday: ceterosq;
 multos ita imitatus est: ut nusq; illis cēdat: multis aut in locis supet. Verū ut paucis tātū rē p̄ficiā: ego Macrobi
 sententiā uehemēter: quoniā uerissima ē: approbo: Nā rātus philosophis: & Platōis i quo sūma eloq̄ntia summæ
 sapiæ cōiūcta ē optimus imitator. P. Vir, eloq̄ntiā naturæ oīum rerū optime parētī similit̄ eē docet. Nā hic ter-
 ram hic frugibus arboribusq; lætā uidemus: ibi pratis floribusq; oīa ridere. Aliā regionē fontibus irrigari. Aliā
 oīno arefcere. Esse & loca q̄ in cāpos porrigant. Esse & alia q̄ in mōtes rupeq; cōsurgant eosdēq; alibi horren-
 dis syluis uestri: alibi nudo saxo inhorescere. Sic, P. Vir, stilū suū ad oēs uitæ mores integrum traducit: ut nunc
 breuis: nūc copiosus sit: nūc siccū: nūc floridū sese ostēdat. Est p̄trea ubi leui fluat agmine: Est & cū ueluti p̄ cō-
 fragosa torres rapidusq; p̄cipit. Atq; hæc in dicēdo. Quod at ad bene beateq; uiuēdū p̄inet q̄s nō uideat oīa
 q̄bus uita humana recte instituat p̄cepta ab hoc poeta ueluti ex adorādīs Philosophiæ saccharis p̄ mi facile ac p̄-
 cipi posse. Nā ut Cyri uitā Xenophō ita a primis incunabulis p̄ducit: ut eius regis exēplo optimus princeps in-
 formari possit. Sic Maronis poema oē humanæ uitæ genus exprimit: ut nullus hōiū ordo nulla ætas: nul-
 lus sexus: sit nulla deniq; cōditio: q̄ ab eo sue officia nō integre adhiscat. Qua obsecro ille acrimonia quo uerbo-
 rum fulmine: moētū: ignauitā: luxuriā: incōtinentiā: impietate: p̄fidiā: ac oīa iniustitiæ genera reliquaq; uitia inse-
 ctat: uexatq; q̄bus cōtra laudibus q̄bus p̄miis inuictā ai magnitudinem: & p̄ patria: p̄ parentibus: p̄ cognatis
 amicisq; cōsideratā piculorū susceptiōe: religionē in deum: pietatē in maiores charitatē i omnes p̄sequitur. Nā
 cum hoc in primis sibi p̄posuisset. P. Vir, ut generi humano q̄ plurimū p̄desset: eo potissimum cōsilio in uno
 ænea absolutū oīno: atq; ex oī p̄te p̄fectū uirum finxit: atq; exp̄ssit: ut oēs illū nobis tanq̄ unicū exemplar ad ui-
 tā degendā p̄poneremus. Ac nescio an melius multo apud hūc q̄ apud Philosophos huiuscemodi oīa assequis
 illi, n. q̄ uitā beatā p̄stet subtiliter docēt potius q̄ ad illa trahāt. Hic p̄stātium uiroꝝ p̄clarissima gesta recēsendo:
 nos q̄ oēs exēplo facile mouemur ac illos imitādos uehemēter inflāmat. Quapp̄ q̄ illic auribus p̄cipimus hic
 tāq̄ nitidissimo i speculo nescio quo pacto nobis ītueri: & dū gerunt adesse uidemur. Quāob̄re tāto nos hæc q̄
 illa magis mouebunt: q̄to oculoꝝ q̄ aurium sensus aciores eē cognoscimus: Nā q̄s unq̄ temp̄ melioribus legi-
 bus tempauit: i quo unq̄ duce aut audistis: aut legistis tātā iesse rei militaris disciplinā: q̄ta i uno ænea describit.
 At dices nō oēs in rep̄, principes eē: aut exercitibus p̄poni possumus: lōgeq; plures priuati: q̄ cū ptate uiuimus.
 Quod qđe: ut uerū ē ita īgenue fatebor. Sed nōne & priuatis hōibus quo pacto secū: quo cum suis: quo cū ciui-
 bus: quo cum pegrinis agēdum sit: frēq̄nter admonet. Sed uideo dum singulis insistere cupio longius multo q̄
 phœmii angustia patiunt̄ p̄gredi: ac rex copia: ita urgeri: ut dū nihil idictū relinq̄re nitor: nihil satis p̄ digni-
 tate explicē. Veq; ut paucis infinita expediā: ita locum cōcludā: ut uniuersam huius scriptori poësim laudē esse
 tēplādīs cognoscēdisq; cōsistere scimus p̄inet: quā oīno diuina. xii. ænei, libris mirifico figmēto intexuerit sa-
 tis p̄ n̄i īgenii uiribus i eo libro expressimus: i quo parēs tuus Laurētius hæc iuestigās īducit. Adde ad hæc q̄
 multa q̄ natura ipsa penitus in obscuro cōdidit atq; abstrusit: ille singulis sæpe uersiculis: & breuissimis quod
 poetay est: uerbis p̄stringit: q̄ docte uentorū uim ac naturā explicat: q̄ signate tū tēpestates: tū multorū sydeꝝ
 ortus obitusq; exprimit: q̄ elegāter errores lunæ solisq; labores refert. Quā uere unde pluuia: unde serenitates:
 unde coeli aut clemētia aut inclemētia: sit ostēdit: De aiōrū at n̄orū ui naturaq; deq; rerū principiis non ne ita
 scrutat̄: ut oēs oīum Philosophorū sectas ac familias nosse illū manifestum sit. Adde ad hæc cognitionē hysto-
 riay. Adde q̄ diligētissimus antiq̄tatis: & nō modo n̄arū rex sed & grācorū: & oīum nationū inuestigator ex-
 titerit Prætereo ius ciuile. Omitto ius p̄rificum p̄riscorū. Pretermitto id quod augurū est q̄ qđem oīa si ab eo

ieiune: si aride: si iculte scripta eent: eent tamen pp eoz uariū multiplicē ac maximū usum oī studio cognosce-
da. nūc at tā incredibili uerborū copia atq̄ elegātia īsignita. Tā admirabili snariū grauitate illustrata. Tot salibus
respersa. Tāta stili uarietate grauius hac locūde cōposita: cū sint: q̄s nō uel noctes itegras (si opus fuerit ad diu-
nas huius poetæ lectiōes addat cū sūmā utilitati sūma sit adiūcta uoluptas. Hoc ego & si oībus diligēter facun-
dū cēseā: nescio tamē an tibi optime: & mihi carissime Petre prae ceteris p̄stādū sit: ac apprime deceat: uerū ēt ne
cessariū existat. Neminē. n. latet quātā de te expectationē ob primos ad huiusmodi studia īgressus: & ingeniū
tuū ad oīa facillime assequēda singulare parēti tuo. Quātā agnatis atq̄ amicis. Quātā deniq̄ ciuibus oībus ex-
citaueris. Cui si tātū poetā recte tenueris: ita p̄ cōperto te respōsūq̄ habeo: tu uel huius solius cognitio si ad re-
liq̄ q̄ p̄clara ī te sunt: itegra accedat iter p̄claros uiros oīno enumerādus sis: ē iā diu Petre medices princeps in re-
pūlica domus tua: q̄ nō fortūa solū munere: sed multo magis uirtute ipsa: ita primū sibi locū ī ciuitate uēdica
uit: ut ex ceteris oībus nulla ciuibus fuerit: nisi lōgo īteriecto īteruallo sibi secūda. Incredibilis fuit ī Cosmo. p̄
auro tuo: sapia: & ueluti ī eo quē uariis fluxibus uariisq̄ refluxibus fortūa diutius exercuerat: tā sagax in oī tēpe
rādārū rerū genere prudētia appuit: tā prūptū: & cū res ita flagitauerat: q̄ si ex tēporaneū: neq̄ tamē ob id minus
grauē cōsiliū: ut q̄cūq̄ ille diceret ea nō ab humano ore p̄fecta: sed a diuino oraculo decātata uiderent: Erat. n.
in eo uiro id p̄cipue qd̄ Vlyxi ueluti in rebus humanis oīum maximū Homē tribuit. Nā mores hoīum mul-
torum uidit: & urbes. Hoc igif̄ auctore & magnas res in repu. gestas: & grauiſſima a ualidissimis hostibus illata
bella. ppulsata uidimus. Sola deniq̄ huius uiri sapia in subrū ualidū īperiū: q̄ uenitorū potētia iā pene uorauē-
rat e mediis: ut ita loquar faucibus ereptū: & Francisco Sphortia: q̄ diutius nr̄is exercitibus īperitauerat porre-
ctū ē qd̄ qdē unicū eo tpe Italiae remediū fuerat: ne uniuersa ī uenetoꝝ ditionē deueniret. Omitto Plurima alia
ac maxia: q̄bus ille nō solū p̄ uniuersam etrutā ac totā Italiā ceber illustrisq̄: & hactenus fuit: & in futurū erit.
sed deinde īgēs eius nomē gallias Hispanias: oēm q̄ germaniā: cūctasq̄ britanici oceanī īfulas repleuit. Succes-
sit illi Petrus filius: cuius tu nomē refers: q̄ & anteq̄ aduersa ualitudine īpediret plurimis ac maximis de rebus le-
gatiōibus functus populo florētino decus gloriāq̄ īmortalē pepit. Ac deide cū illi p̄ ualitudinē ī senatū uenire
nō liceret domi tamē sedēs ac cū suis ciuibus singulis de rebus disceptās rē nr̄am publicā: ita administrauit: ut
summā in eo prudētiā sūmā īnocētiā cōiūctā oēs cognoscerē. Multae elucebāt ī eo uirtutes. Sed nō ē nr̄i īstitu-
ti: ut familiae tuae hoc tpe laudes p̄sequar. Nouissimā at̄ successit defuncto p̄ri Laurētius parēs tuus nōdū ple-
ne adolescēs: sed quē natura acerrimo ingenio: studiū uero a teneris unguiculis assiduū multis iā litteris orna-
uerat. Verum uix rem attigerat publicā: cū fortūa illū ex trāq̄llissimo portu in turbulētissimā tēpestatē pepulit:
sed utraq̄ fortuna illū illustrē reddidit. Nā neq̄ in secūdis insolētior factus oīa maxima ac grauiſſima tenera il-
la aetates sese ferre posse indicauit. in diuersis aut̄ q̄ uel fortissimoz uiroz aīos saepe defatigant: ac postremo cō-
tundūt minorem aīum nunq̄ gesūt. Nā horrēdis periculis inuictō robore obuiā eūdo amota oī penitus teme-
ritatis suspitione grauiſſimas difficultates supauit. Exorta est subita: & a nemine expectata uolateranoꝝ defe-
ctio: eratq̄ apud oēs fere ciues penitus insita mētibus opinio: illos & situ urbis: & muroꝝ ppugnatorūq̄ ro-
bore expugnari: nisi diuturna obsidione nō posse. Accessit igif̄ senatus: rogant̄ singuli sentētiā. Quo qdem tpe
cēsebāt pene oēs illoꝝ obstinatissimā puicacitati ac insolētiā cedendū: illosq̄ mō ī finē redire uellēt: q̄buscūq̄
cōditiōibus recipiēdos portusq̄ armis cogēdos esse. At Laurētius q̄ hoīum ex ea re insolētiā cognosceret: quiq̄
illoꝝ mētes oīno alienas a florētino noīe intelligeret: iā. n. & a principibus nonnullis: & rebus publicis auxilia
p̄ legationes īplorāt: & societate polliciti fuerāt. Qui deniq̄ aīaduertēt illos īpunitate: mō ea dare: pro uicto-
ria cōtra nos ufuros: neq̄ unq̄ ad sanā mentē redituros: duxit & ad remp. maiestātē tuēdā: & ad manifestissima
nouoꝝ p̄ Italiā tumultū sententia anteaq̄ coalescerēt q̄ primū extinguenta uehemēter ptinere: ut illi & uiolati
fœderis: & proditae fidei poenas penderent: itaq̄: ut est homo ingenio p̄spicacissimo: & ad omnia uel etiam mo-
mentanea celeritate uersatili: cunctasq̄ utrinq̄ sese rōnes efferrēt in unum adduxit: ac postremo: & rei difficul-
tatē: & periculoꝝ magnitudinē est maiestatis publicae iactura cōponēs: & qd̄ nisi cōtrariet̄ dāni ignominiaq̄:
qd̄ rursus si irēt discriminis subeundū esse: diu pensitas tandē in eā sentētiā deuenit: ut uinceret in uiro magna-
nimo: & ad suae reip. decus nato id qd̄ in oībus fortibus insitū semper ac fixū est uinceret in quā amor patriae.
cuius charitatē oīs sapiēs ceteris rebus semp̄ p̄posuit. Quapp̄ cū in sententiā suā ciues hactenus repugnātes tā-
dē traduxisset multa circūspectiōe rē aggressus. Inuictō aīo profecutus ac postremo cōtra q̄ multi putarēt asse-
cutus expugnata urbe populū q̄ olim municipali iure fuerat in ditionē uenire coegit: atq̄ uectigalem popu-
lo florētino eē iussit: Neq̄ appebat unde turbulētior motus post hac exoriri posset cū paulopost subita: & p̄ter
omnium opinionē ex īprouiso exorta p̄cella te uniuersamq̄ simul ciuitatē e tranquillo portu rursus ī me-
dios fluctus: ac cecos scopulos retraxit: ut nō paulopost timendū: sed p̄sens in euitabileq̄ naufragiū apperet. Da-
bis suauissime Petre hoc in loco rogātī mihi ueniā: si barbaricā illā: & oīum sceleratissimā: ac sine exēplo cōiura-
tionē silentio p̄terierim: qua in tēplo maximo inter sacra solēniā: & Iulianus frater seuissimē trucidatus: & ipse
Laurentius iter stricō atq̄ undiq̄ eū petētes gladios iāiā casurus ita elapsus est: ut nō humano sed diuino auxi-
lio: & sua animi p̄stantia: qua audacissimū quēq̄ terrere poterat de manu inimicorū ereptus uideat. Quāobrē
quū sceleratissimi hoīes quod nefariae mente cōceperant dolis. p̄ficere nequirent. Id armis statim aggressi sunt.
Quo quidem tpe qd̄ hostiū genera: q̄ idē potētes: q̄ crudeles: q̄ ualidi exercitus: q̄ in p̄uisti: q̄ inexpectati undiq̄
nos inuasere: q̄ cū unius īnocentissimi Iuuenis: & a quo nemo offensum se ne dicam læsum iure q̄ri posset san-
guinē appetere p̄se ferrent: & illū simul: & libertatē nostram pdere p̄perabant. Neq̄ solū humanis armis q̄bus
mortalium ambitio nōnunq̄ saeuire cōsueuit. sed diuinis si ea tamen diuina appellanda sunt q̄ impie ac nefarie
aduersus dei p̄cepta adhibent̄ contra nos pugnatū est. Nā eodem tpe & fines nostri igni ferroq̄ uastabant̄: pe-
cora abigebantur: uirgines e matrum amplexu in hostilem libidinē rapiēbantur: uiri miserime cedebātur

eodē inq̄ tpe hæc oīa impie nefariæ ac penitus barbarice tragiceq; fiebāt: & Romæ proh scelus inauditū oīum
grauissimæ n̄ræ religiōis aīaduersiōnū genere sæuiebat. Ac in eū uix̄ eūq; populū q̄ uera religiōe nulli secū/
dus est: eas execratiōe effundebat: q̄ a bono p̄fite nō nisi extrema necessitate ipellere in p̄fidos xp̄iani noīs ho/
stes raro effundi cōsueuere. Interdictū ē sacris: ī ea urbe in q̄ nusq̄ alibi: neq; plura: neq; splendidiōra: neq; cultio/
ra: tēpla erecta cernunt: nec maiori sacroq; p̄p̄a: nec freq̄ntiori populo res diuīa celebrat. In ea in quā urbe in q̄
quocūq; te uertas: & magna: & freq̄ntia: & rex̄ oīum copia ornata ad diuinos honores pagēdos ædificia a me/
dica familia suis uotis: suisq; sumptib; dedicata sese offerāt. Oīpiū facinus & multis ætatibus inauditū. O du/
rissima tpa: & sæcula uere ferrea: ī q̄bus a xp̄iana rep̄is exul fact; sit: q̄ semp̄ se nō uerbis solū ac morib;: sed oī re/
rū ḡne xp̄ianū exhibuit: multa prudēs sciēs; p̄tereō: ne tātag; calamitatū acerbissimū uulnus qd̄ iā pene coi/
uit nunc reficē. Cupio: n̄ multa; rex̄: quæ recordatiōe ēt nūc horret aīus obliuiscī. Cupio crudelissimog; tra/
gicā sæuitiē: & barbaricā rabiē ē mēoria delere. Cupio & id in primis: uentinatog; fraudulētog; auctog; insidiog;
nō recordari. Quod in esse cēsēs Petre medices: q̄ nec sceleg; magnitudine cōcitatus reticere: nec rursus multis
causis coercit; recēdere. ualeā. Nō tamē in tā horrēdis periculis cōstitutus Laurētius: cū neq; cui se satis tuto cre/
deret: neq; a quo caueret satis certo sciret: ex excellētiæ suæ gradu neq; unq̄ cessit: neq; qcq; de aī inuidi magni/
tudie iminuit. Itaq; cū sapiētissimæ q̄ q̄q; uia agēda eēt q̄ iōne: aut hoc uitādū aut illi obuiā eūdū p̄uidisset q̄
aī magnitudine īmortalis deus maxia q̄q; picula aggressus est q̄ nūq̄ in gloriæ uitæ cupidū sese oñdit. Quā cō/
tra & publicæ libertatis maiestatisq; & suæ dignitatis oī tpe oī loco apud oē hoīum genus sese accerrimū pro/
pugnatorē exhibuit. Qd̄ n̄ unq̄ discrimē in tā sibi inimica fortuna adeo tremēdū accidit: qd̄ eū a cōstati in de/
coro seruādo p̄posito alienaret. Qd̄ illi aut cōfidentia q̄ auctore in magnis ac hōestis reb; plurimū firmitatis
ac roboris certa cū spe aīus sibi cōparat illi defuit: q̄n̄ a p̄seueratiā q̄ est in breue suscepta stabilis p̄petuaq; māsiō
unq̄ deiectus ē: q̄n̄ deniq; patiētia q̄ p̄clarissima a fortitudinis comite res arduas ac difficiles utilitatis hōestatisq;
cā diuturne equanimiterq; p̄ferimus illū deseruit. Quapp̄ ita uniuersum hūc locū cōcludā huius uiri hui; inq̄
uiri sapia atq; aī excellētia n̄ræ rep̄. libertatē ex seuisimog; hostiū faucibus ereptā nobisq; restitutā ēē. Hoc au/
ctore ac duce maiestatis publicæ dignitas: q̄ pene iā extincta esse nō solum in pristinū gradum reuocata est: sed
amplior multo atq; illustrior reddita: Sed ut ad alia laboriosa illa q̄dem: sed minus iniqua tandē transeat oīo:
cuius obsecro uiri in ferrariē si imperio a seruitute liberādo maior promptiorq; opa atq; industria q̄ Laurētii
apparuit. Taceo multaq; totius Italiæ firmissimo testimonio cōuincere facile possim. Sed nolo dum unū lau/
do in nōnulloq; q̄ ēt magna laude digni sunt odiū incurrere. Quo bello cōfecto fuit oīum opinio cū florētini
populi opes uehemēter attritas: & multog; annog; bellis ærariū exhaustū uiderent ciues ip̄os grauissimis as/
siduisq; uectigalibus diu defatigatos libētē quieturos. At Laurētius nihil ex usu publico esse putans: qd̄ notā
aliquā iniureret festam ciuitatē grauissimis argumētis in eā sentētiā attraxit: ut Sergianā urbē de genuensibus
p̄sō auro a nobis emptā: ac deīde p̄ ip̄ag; iduciæ tps ab iisdē p̄ sumā fraudē ereptā iustissimis armis repeterē/
mus: sumpta est igit̄ expeditio ac robusto ualidoq; exercitu in hostilem agrū p̄peratū. Verū cū a Petro sanctē si/
bus n̄ræ copiar̄ ne in ea q̄ nostra essent uenirēt grauiā impedimēta infererent: in eos oīs belli moles cōuersa est.
Erat autē oppidū non solū arce mœnibusq; munitissimū. Sed magna militū copia: magna armorum: magna
tormentog; ui. refertissimū: & oī missiliū genere instructū. Oppugnabat summa ducū prudētia summo mili/
tū robore ac audaciā. Nihil intētātū: nihil in ausum relinquebat nec tr̄ antea in deditiōne receptū oppidū est q̄
ipse in castra p̄fectus sit: cuius qd̄ aduentū tāta undiq; n̄ris accessit auctoritas: tātus hostibus metus ut statim
se suaq; oīa florētino populo dederē: ac Laurentii fidei cuncta cōmitterent: postulabat post hæc reipu. ratio ut
Sergianā obsideremus. Verū coegit populū florentinū subita inuasio neapolitani regni: ut iustissimum bellum
aduersus fidifragos hostes in aliud tēpus reiceretur: & uictor exercitus ad defensionē cōfederati regis traduce/
retur. Multa hic taceo: q̄bus solis uel īmortalis gloria parētis tui p̄pagari possit. Erat autē maior ciuiū pars in
ea sentētia: ut nostrog; potiusq; alioq; rō habere. Grandia erant munera: & honorificētissima q̄ publicæ priua/
timq; offerebant: si ociose rei euentū spectaremus: poterātq; oībus bonis id approbantibus suscipi. Verū ille n̄
hil antiquius reip̄ esse debere: nihilq; magis ad eū uix̄ q̄ multa uirtute excellens: & esse: & haberi uellet p̄nere
arbitratus q̄ fidē publice datā seruare id ne longior sim p̄stitit qd̄ nisi p̄stitisset: sed nō possum omnia q̄ sentio.
Verū sine iactura silētio hæc p̄tereō: q̄n̄ neminem latere possunt. Sortitū est tandē bellū illud eū euentū in quē
uires oēs suas. Lau. intenderat nō solū fortuna: sed multo magis sapia in ea re sibi operā nauante. Ex q̄bus om/
nibus id inuidog; etiā uirog; iudicio affectus est: ut in rebus maximis agēdis ac domi forisq; administrandis
untuersa Italia primas prudētiæ fortitudinisq; partes illi sine cōtrouersia cōcedat. Qd̄ iccirco mirabilis mul/
to uidet: q̄n̄ pauloante in eū locū īfœlicissimis casibus deiectus abiectusq; fuerat: ut maior hominū pars for/
tunæ temeritatē secuta illū penitus negligeret. Nihil dicā de recepta sergiana: quæ expugnatio: & obstinatione
roboreq; hostiū: & loci natura: & numero ex oī genere tormentorū difficillima: ac diuturna uideret p̄fectus
est ipse in castra: eiusq; p̄sentia: & nostris aditus: & hostibus ademptus animus est consilio autē tuo multa q̄ ad
obsidionem expugnationēq; facerent: addita multa ēt immutata atq; alio loco aliaq; forma instituta. At quas
oēs: res addita tanti uiri auctoritate breui effectū est: ut illius fide sese dedētes in potestātē nostrā redirēt sergia/
nenses: sed ut ip̄m tandē in urbē reducā: qd̄ illo in sententia dicēda sapiētius: qd̄ in disputando acutius: qd̄ in cō/
sultādo uelocius: qd̄ in ciuitatis maiestate cōseruanda augēdaq; attētius: uigilātius: tolerātius demū inuenies.
Multæ ut in hōie ciuili sunt in eo literæ: bonus est musicus: bonus architectus: bonus agricola: Eloquentia ue/
ro siue extēporanea sit: siue excogitata: & a natura copiosam accepit: & artificio atq; exercitatione illam graui/
tate iucūditateq; illustrem reddit. Verū cū p̄ter illud perpetuū ac cōtinuatū genus dicendi alteq; quoq; sit quo
aut dicentem ita laceessimus: ut & penitus cōfundatur: & quid cōtra respōdeat: aut facile inueniat: ut lacestimus ita

Maronis Vita

acute respondemus eum lacesisse poeniteat. Ergo utrūq; Hoc ita Laurentio cōcedo: ut cum ab eo discesserim quem illi secūdū adhibeam nō repetiā. Nā quanta uehementia & amaritudine si ita necessitas cogat aduersariū ueluti telis acerrimis cōfugit: aut quod magis ex ingenio suo est q̄ urbane q̄ false q̄ facete q̄ lapide illū eludit. Florentina autem lingua: ita eruditus: ita exultus est: ut si eius: aut elegos: aut lyricos lelegas cū oībus nri saeculi poetis facile aēponas: & ad priscos illos proxime oīno accedere iudices. Sed dices quorū hāc in prohōmii angustiis intrudis atq; sculcas: quæ uix longiori historia satis pro dignitate explicari possent. Nepe ut intelligas uoluisse me non externis: sed domesticis exēplis hortari te: ut eadē uia qua parens tuus pergēs iisdē uirtutibus ad eadē noīs gloriam puenires præsertim cum ille iā exacta cura ac diligētia operam sp̄ dederit: nequa ex iis rebus q̄bus bonas oēs artes facilius: acquirimus tibi adesset. Plurima sunt quæ in illo admirer: sed illud præcæte ris q̄ in liberis educandis indulgentioris q̄dē parentis nunq̄: optimi uero ac sapientissimi sp̄ summa sedulitate officiū cōpleuerit: in re uero iiformando: instituendo: atq; erudiendo qd unq̄ omisit. Nam quis ipse p se quoti die admoneret: p̄ciperet: ac iuberet: tamē cū sciret q̄ti esset: ne a p̄ceptoris latere unq̄ discederes ex oī hominum doctorū copia Angelū politianū elegit uirū multa: ac uaria doctrina eruditū poetā uero egregiū: egregiumq; oratorē: ac deniq; totius antiquitatis diligētem p̄scrutorē: cui puerilē ætatē tuam: & optimis moribus fingē dā: & optimis artibus: ac disciplinis excolendā traderet: Verū cum & parentis præceptorisq; diligentiam acutissimū quoq; ingenium tuū & ardētissimū studiū accederet pro miraculo oīno est q̄ breui: q̄ maxie moribus atq; doctrina profeceris. Verum ut alia omittā uix tertiū supra decimū ætatis annū ipleueras: cū ita latine loq̄ reris: ut florentinæ: ac ita pene græcæ: ut latine. Sed ne assentator potiusq; adhortator uidear plurima ad p̄sens omittā. Id solū addā tui te pentis uerā esse imaginem: eēq; manifestissima in tua tenera ætate signa: q̄bus nobis spes certissima sit: cū inadultos annos pueneris illū te p oēs gradus acturū: atq; exp̄surū eē. sed nos iā. P. V. iter p̄ rationes ita profeq̄mur: ut seorsum seruiā: a nris in codice describant: cū uero ad aeneidos uolumē deuenierim: ea quoq; q̄ Donati sunt in breuiariū redacta: atq; p̄ epithoma descripta suo nomie iterferēda curabimus.

P. V. MARONIS VITA PER AELIVM DONATVM CELEBREM GRAMMATICVM EDITA.

VBLIVS Vergilius Maro parētibus modicis fuit: & p̄cipue p̄ Marone: quē quidā opificē figurū plures magi cuiusdā uiatoris initio mercenarium: mox ob industriā generū tradiderūt: quē cū agriculturalioni rei q; rusticæ: & gregibus p̄fecisset focer: siluis coemundis & apibus curandis regulam auxit: natus est. CN. Pompeio magno: & M. Licinio Crasso primū Cōss. Iduū Octobrū die i pago: q̄ Andes dicitur: q̄ est a Mātua nō .pcul. Pregnans m̄ Maia cū somniasset enixā se laureū ramū: quē cōpactū terræ coaluisse & excreuisse ilico in speciem maturæ arboris referre uariis pomis: & floribus cerneret: sequēti luce cū marito rus p̄pinquū petēs ex itinere diuertit: atq; in subiecta fossa partu leuata est. Ferunt infantem ut fuit editus: nec euagisse: & adeo miti uultu fuisse: ut aut dubiā spem prosperioris genituræ iam tū indicaret. Et accessit aliud p̄sagiū. Siquidē uirga populea more regionis in puerperis eodē statim loco depacta ita breui coaluit: ut multo ante satas populos adæquarit: q̄ arbor Virgilio ex eo dicta atq; cōsecrata est summa grauidarū & fœtarū religione suscipientium: ibi & soluentium uota. Initia ætatis: id est usq; ad septimū annū Cremonæ egit & decimosextimo anno uirilem togam cœpit: illis consulibus iterū quibus natus erat. Euenitq; ut eo ipso die Lucretius poeta decederet: sed Virgilius a Cremona Mediolanū: & inde paulopost Neapolim transiit: ubi cum litteris & græcis & latinis uehementissimam operam dedisset: tandē omni cura omniq; studio indulgit medicinæ & mathematicis. Quibus rebus cū ante alios eruditior: peritorq; esset se in urbē contulit. Statimq; magistrī stabuli equorū Augusti amicitia nactus: multos uariosq; morbos incidentes equis curauit. At ille in mercedem singulis diebus panes Virgilio: ut uni ex stabulariis dari iussit. Interea a Crotoniatis pullus equi mire pulchritudinis. Cæsari dono fuit missus: qui omnium iudicio spem portendebat uirtutis: & celeritatis immensæ. Hunc cum aspexisset Maro magistro stabuli dixit natum esse ex morbosa equa: & nec uiribus ualiturum nec celeritate. Idq; uerum fuisse inuentum: est quod cum magister stabuli Augusto recitasset duplicari ipsi in mercedem panes iussit. Cum item ex Hispania Augusto canes dono mitterentur: & parentes eorum dixit Virgilius & animum celeritatemque futuram: Quo cognito mandat iterum Virgilio panes duplicari. Dubitauit Augustus Octauii ne filius esset: an alterius: idq; Maronem aperire posse arbitratus est: quia canum: & equi naturam: parētēsq; cognorat. Amotis igitur omnibus arbitris illum in penitiorē partem domus uocat: & solum rogat: an sciat: quisnam esset: & quam ad felicitandos homines facultatem haberet. Noui inquit Maro te Cæsar Auguste & ferme æquam cum diis immortalibus potestatem habere: ut quemuis felicem facias: Eo animo sum respondit Cæsar: ut si uerū pro rogatu dixeris: beatū te felicemq; reddam. Vtinam ait Maro interroganti tibi uere dicere queam. Tunc Augustus: Putāt alii me natum Octauio: quidam suspiciant alio me genitum uiro. Maro subridens facile inquit si impune licentē q; quæ sentio loqui iubes id dicam: affirmat Cæsar iureiurando nullum eius dictum ægre laturum: immo non nisi donatū ab eo discessurū ac hæc oculos oculis Augusti infigens Maro facilius ait in cæteris animalibus qualitates parentum mathematicis: & philosophia cognosci possunt in homine nequaquā possibile est: sed de te coniecturam habeo similem ueri: ut quid exercuerit pater tuus scire possim. Attente expectabat. Augustus: quidnam diceret. At ille quantum ego rem intelligere possum: pistoris filius es inquit. Obstupuerat Cæsar: & statim quo id pacto fieri potuerit: animo uolebat. Interrumpens Virgilius: audi inquit quo pacto id conicio: Cum quædā enūciarim: prædixerimq; quæ intelligi sciriq; nō nisi ab eruditissimis: summissq; uiris potuissent: Tu princeps orbis. Item & item panes in mercedem dari iussisti: quod quidem aut pistoris aut nati pistore officium erat. Placuit Cæsari faceta. At deinceps inquit Cæsar: Non a pistore: sed a rege magnanimo dona ferens: illumque plurimi fecit: & Pollioni commendauit. Corpore & statura fuit grandis aequino colore facie ru-

Maronis Vita

sticana: ualitudine uaria: Nam plerunque ab stomacho: & faucibus: ac dolore capitis laborabat: sanguinem & sæpius eiecit: cibi uiniq; minimi: Fama est eum libidinis pronioris in pueros fuisse: sed boni ita eum pueros amasse putauerunt: ut Socrates Alcibiadem: & Plato suos pueros. Verè iter omnes maxime dilexit Cebetem: & Alexandrum: què secūda Bucolicor; ecloga Alexim appellat Donatum sibi ab Asinio Pollione: utriq; non ineruditum accepit. Nam Alexandrum Gramaticum: Cebetem uero & poetā. Vulgatum est consueuisse eum cum Plotia Hieria: sed Asconius Pedianus affirmat ipsum postea maioribus natu narrare solitum inuitatum quidem se a Varro ad cōmunionē mulieris: sed se pertinacissime abstinuisse, cætera sane uita & ore & animo tā probum fuisse constat: ut Neapoli Parthenias appellaret uulgo. Ac siquādo Romæ quo rarissime comēbat uiseretur: in publico sectātes: demonstrantesq; se: subterfugere solitū in proximū tectū. Bona autē cuiusdā exulantis offerrente Augusto non sustinuit accipere possedit prope cēties festertū ex liberalitatibus amicorū: habuitq; domū Romæ i æsqliis iuxta hortos Mecœnatiōs: q̄q; secessū cāpaniæ: siciliæq; plurimum uteretur. Quæcūq; ab Augusto peteret: repulsam nunq; habuit. Parentibus qd' annis aurū ad abūdantē alitū mittebat: quos iā grādis amisit: ex quibus patrem oculis captum & duos fratres germanos Silonem impuberē: Flacū iā adultum: cuius exitum sub nomine Daphnidis deflet. Inter cætera studia ut supra diximus medicinæ quoq; ac maxime mathematicæ operam dedit. Egit & causam unam omnino nec amplius q̄ semel. Sermone tardis/ simū ac pene indocto similem fuisse Melissus tradidit. Poeticam puer adhuc auspicatus in Balistam Iudi magi/ strum ob infamiam latrociniorum coopertum lapidibus distichon fecit: Monte sub hoc lapidum regis Bal/ ista sepultus. Noctē dieq; tuum carpe uiator iter. Deinde Moretū: Priapeiam: & Epigrammata: & Diras: & Cu/ licem cum esset annorum, xv, cuius materia talis est. Pastor fatigatus æstu cum sub arbore obdormisset: & ser/ pens ad illum proreperet: e palude culex prouolauit: atq; inter duo tempora aculeum fixit pastorī. At ille conti/ nuo culicem contriuit: & uisam serperē interemit: ac sepulcrum culici statuit: & distichon fecit: Parue culex pe/ cudum custos tibi tale merēti Funeris officium uitæ pro munere reddit. Scripsit etiam de qua ambigitur Aet/ nam: & mox cum res Romanas inchoasset offensus materia & nomīnum asperitate ad Bucolica transit: maxi/ me ut Asinium Pollionem: Alphenum Varrum: & Cornelium Gallum celebraret: quia in distributione agro/ rum qui post philippensem uictoriam ueteranis triumuirorum iussu trans padum diuidebatur: indemnem se præstitissent. Deinde Georgica in honorem Mecœnatis edidit: cum sibi uix dū noto opem tulisset ad uer/ sus Claudii ueterani milites: uel ut alii putant Ariti Centurionis uiolentiā: a quo in altercatione litis agrariæ pa/ rum abfuit quin occideret. Nouissime autē Aeneidem aggressus est. Argumētum uarium & multiplex est: & quasi amborū Homeri carminum instar. Præterea nomīnibus ac rebus græcis: latinisq; commune: & in quo quod maxime studebat Romanæ simul urbis & Augusti origo contineretur. Cum Georgica scriberet tradit/ quotidie meditato mane plurimos uersus dictitare solitum: ac per totum diem retractādo ad paucissimos re/ digere: nō absurde carmē se ursæ more parere dicens: & lambendo demū effingere. Aeneida profaica prius ora/ tione formatā: digestamq; in, xii, libros particulatim componere instituit: ut quidam tradunt. Alii eius senten/ tiæ sunt: ut menti habuerit quatuor & xx, libros usq; ad Augusti tempora scripturum: atq; alia quædam per/ cursurum. Augusti uero gesta diligentissime excuraturum: quippe qui dum scriberet: ne quid ineptū molire/ tur: quædam imperfecta reliquit. Alia leuissimis uersibus scripsit: quos per iocū pro tigillis uel tibicinibus in/ terponi a se dicebat ad sustinendū opus: donec solidæ colūnæ aduenirēt. Bucolica triēnio Asinii Pollionis sua/ su perfecit. Hic trans padanam prouinciam regebat: cuius fauore cum ueteranis Augusti militibus Cremonē/ sium & Mantuanorum agri distribuerentur: suos Virgilius nō amisit. Facta enim distributione suos Claudio/ seu Arrio datos recuperauit. Hunc Pollionem maxime amauit Maro: & dilectus ab eo magna munera tulit. Quippe qui inuitatus ad cœnam captus pulchritudine & diligentia Alexandri Pollionis pueri eum dono acce/ pit. Huius Pollionis filium, C. Asinium: Cornelium Gallum oratorem clarum & poetam nō mediocrem mi/ ro amore dilexit Virgilius. Is transtulit Euphorionē in latinum: & libris quatuor amores suos de Cytheride scripsit. Hic primo in amicitia Cæsaris Augusti fuit: Postea in suspitionem coniurationis contra illum ductus/ occisus est. cuius Propertius meminit dicens: Gallus & in castris dum credita signa tuetur, Concidit ante Aquilæ signa cruetā suæ. Verū usq; adeo hūc Gallū Virgilius amarat: ut quartus Georgicorū a medio usq; ad finem eius laudē cōtineret: què postea iubete Augusto i Aristæi fabulā cōmutauit. Georgica septēnio Neapoli: Aenei/ da partim i Sicilia: partim i Cāpania, xi, annis cōfecit. Bucolica eo successu edidit: ut i scena quoq; p cātōres cre/ bra pronūciatiōe recitarētur. At cū Cicero quosdā uersus audisset: & statim acri iudicio intellexisset nō cōmu/ ni uena editos: iussit ab initio totā eclogā recitari: quā cū accurate pnotasset: in fine ait: Magnæ spes altera Ro/ mæ: q̄ si ipsæ linguæ latinæ spes prima fuisset: & Maro futurus esset secūda: q̄ uerba postea Aeneidi ipse i seruit. Georgica reuerso ab actiaca uictoria Augusto atq; reficiēdarū uiriū causa Attellæ cōmorati p cōtinuum qua/ triduum legit suscipiēte Mecœnate legēdi uicē: quoties interPELLARETUR ipse uocis offensione. Pronunciabat autē maxima cum suauitate: & lenociniis miris. Seneca tradidit Iulium Mōtanū poetā solitū dicere inuolaturum se quædam Virgilio: si & uocē posset: & os: & hypocrisim. Eosdem enim uersus eo pronūciāte bene sonare: sine illo inarescere quasi mutos. Aeneidos usq; dū cœptæ tāta exitit fama: ut Sextus Propertius nō dubitarit sic præ/ dicare: Cedite Romani scriptores: cedite Graii. Nescio qd maius nascitur Iliade. Augustus uero cū iā forte expe/ ditione Cantabrica abesset: & supplicibus atq; minacibus per iocum litteris efflagitaret: ut sibi de Aeneide: ut ipsius uerba sunt: uel prima carminis hypographa: uel quodlibet colon mitteret: negauit se factū Virgilius. Cui tamē multo post pfecta demum materia treis omnino libros recitauit: secundum uidelicet: quartum: & sextum. Sed hunc præcipue ob Octauiam: quæ cum recitationi interesset ad illos de filio suo uersus: Tu Mar/ cellus eris: defecisse fertur: atq; ægre refocillata dena festertia pro singulo uersu Virgilio dari iussit. Recitauit & pluribus: sed neq; frequenter & ferme illa de quibus ambigebat: quo magis iudicium hominū experiretur.

Maronis Vita

Erotem librarium & libertum eius exactæ iam senectutis tradunt referre solitum quondam in recitando eum duos dimidiatos uersus compleffe ex tempore: Misenum æolidem: adiecisse: quo non præstantior alter. Item huic: Aere ciere uiros: simili calore iactatum subiunxisse: Martemq; accendere cantu: Statimq; sibi imperasse ut utrunq; uolumini adscriberet.

¶ Bucolica: Georgicæq; emendauit. Anno uero, Lii, ut ultimam manum Aeneidi imponeret statuit in Græciam & Asiam secedere: triennioq; cōtinuo omnem operam limationi dare: ut in reliqua uita tantum philosophiæ uacaret. Sed cum aggressus iter Athenis occurrisset Augusto ab oriente Romam reuertenti: una cum Cæsare redire statuit. At cum Megara uicinum Athenis oppidum uisendi gratia peteret: Langorem nactus est: quem non intermissa nauigatio auxit. Ita ut grauior in dies tandem Brundisium aduentarit: ubi diebus paucis obiit decimo calen. Octobris, CN. Plautio, Q. Lucretio cōsulibus: qui cum grauari morbo sese sentiret: scriinia sæpe & magna instantia petiuit crematurus Aeneida: quibus negatis testamento comburi iussit: ut rem inemendatam imperfectamq; Veg. Tuca & Varrus monuerunt id Augustum non permissurum. Tunc eidem Varro ac simul Tuca scripta sub ea conditione legauit: ne quid ederent: quod a se editum non esset: & uersus etiam imperfectos: si qui erant relinquerent. Voluit etiam eius ossa Neapolim transferri: ubi diu & suauissime uinerat: ac extrema ualitudine hoc ipse sibi epitaphium fecit distichon. Translata igitur iussu Augusti eius ossa prout statuerat Neapolim fuere: sepultaq; uia puteolana intra lapidem secundum: suoq; sepulcro id distichon: quod fecerat: inscriptum est. Mantua me genuit: Calabri rapuere: tenet nunc Parthenope: cecini pascuæ: rura: duces.

¶ Hæredes fecit ex dimidia parte Valerium Proculum fratrem ex altero patre: ex quarta Augustum: ex duodecima Mecœnatem: ex reliqua, L. Varrum: & Plocium Tuccam: qui eius Aeneidem post obitum prout petiuerat iussu Cæsaris emendarunt: Nam nullius omnino sententia crematu Aeneis digna uisa fuit: de qua re Sulpicii carthaginensis extant huiusmodi uersus. Iusserat hæc rapidis aboleri carmina flammis Virgilius: phrygium quæ cecinere ducem. Tuca uerat: Varrusq; simul: tu maxime Cæsar Non finis: sed latine consulis historia. Infelix gemino cecidit prope Pergamos igni. Et pene est alio Troia cremata rogo. Extant & Augusti de ipsa eadem re uersus plures & clarissimi: quorum initium ita est. Ergo ne supremis potuit uox improba uerbis Tam dirum mandare nefas: ergo ibit in ignes? Magnaq; doctiloqui morietur musa Maronis? Et paulo post Sed legum seruanda fides, suprema uoluntas Quod mandat: fieriq; iubet: parere necesse est. Frangatur potius legum ueneranda potestas: Quam tot congestos: noctesq; diesq; labores Hauserit una dies, Et ea quæ sequuntur. Nihil igitur auctore Augusto Varrus edidit: quod & Maro præceperat: sed summatim emendauit: ut qui uersus etiam imperfectos: si qui erant: reliquerit. Hos multi mox supplere conati non perinde ualuerunt ob difficultatem: quod omnia fere apud eum hemistichia præter illud: Quem tibi iam Troia peperit: sensum uidentur habere perfectum. Nisus grammaticus audisse se a senioribus dicebat, Varrum duorum librorum ordinem commutasse: & qui tum secundus erat in tertium locum transtulisse: etiam primi libri correxisse principium his demptis uersibus. Ille ego qui quondam gracili modulatus auena Carmen: & egressus siluis uicina coegi Ut quis auido parent arua colono: Gratum opus agricolis: at nunc horrentia Martis Arma uirumq; cano. Nec Virgilius qui columen linguæ latinæ fuit caruit obrectatoribus. In Bucolicis enim duas eclogas: sed infulsissime Paro quidam detidet: & sic deinde incipit.

¶ Tityre si toga calda tibi est: quo tegmine fagi? Sequentis Dic mihi Damoeta cuium pecus? an ne latinum? Non: uerum Aegonis: nostri sic rure loquuntur. Alius recitante eo ex Georgicis. Nudus ara: sere nudus: subiecit: habebis frigora: febrem. Est & aduersus Aeneida liber Carbilii pictoris titulo aeneido mastix, M. Vipranus eum a Mecœnate suppositum appellabat noue νεοφηλιος: repertoremq; dicebat. neq; tumidum: neq; exilem: sed communibus uerbis opus illud confecisse: Herennius uitia eius tantum contraxit: Perillius Faustinus furta. Sunt & Quinti Octauii Auiti uolumina: quibus annotantur quos & unde uersus transtulerit. Asconius Pedianus libro quem contra obrectatores Virgili scripsit: pauca admodum ei obiecta proponit: & potissimum q; non recte historiam contexuit: & q; pleraq; ab Homero sumpsit: sed hoc crimen sic defendere assuetum ait. Cur non illi quoq; eadem furta tentarent? Verum intellecturos facilius esse Herculi clauam: q; Homero uersum surripere: & tamē destinaſse se cedere: ut omnia ad satietatem maluolorum decidia expertem: ut si quid erudite dictum inspiceret alterius: non minus gauderet: ac si suum fuisset: neminem uituperare: laudare bonos: ea humanitate esse: ut nisi peruersus maxime quisq; illum non diligeret modo: sed amaret: Nihil proprii habere uidebatur. Eius bibliotheca non minus aliis doctis patebat ac sibi. Illudq; Euripidis: antiquum sæpe usurpabat τὰ τῶν φίλων νοινα: Communia amicorum esse omnia. Quare coæ uos omnes poetas ita adiunctos habuit: ut cum inter se plurimum inuidia arderent: illum una omnes colerent Varrus: Tuca: Horatius: Gallus: Propertius. Anser uero quoniam Antonii partes secutus est illum non obseruasse dicitur: Cornificius ob peruersam naturam illum non tulit. Gloriæ uero adeo contemptor fuit: ut cum quidam uersus quosdam sibi ascriberent: eaq; re docti haberentur: non modo ægre non ferebat: immo uoluptuosum id sibi erat: Cum enim distichon quod laudem: felicitatemq; Augusti continebat fecisset: ualuisq; non nominato auctore infixisset: id erat huiusmodi.

¶ Nocte pluit tota: redeunt spectacula mane.

¶ Diuisum imperium cum Ioue Cæsar habet. Diu quæritans Augustus cuiusnam hi uersus essent: eorum auctorem non inueniebat. Bathyllus uero poeta quidam mediocris tacentibus aliis sibi ascripsit. Quam obre donatus: honoratusq; a Cæsare fuit: quod æquo animo non ferens Virgiliidem ualuis affixit quater hoc prin-

Maronis Vita

capitulum: Sic uos non uobis: Postulabat Augustus ut hi uersus complerentur: quod cum frustra aliqui conati essent: Virgilius praeposito disticho: sic subiunxit. Hos ego uersiculos feci: tulit alter honores. Sic uos non uobis iudicatis aues. Sic uos non uobis uellera fertis oues. Sic uos non uobis mellificatis apes. Sic uos non uobis fertis aratra boues. Quo cognito aliquandiu Bathyllus Romae fabula fuit: Maro uero exaltatior. Cum is aliquando Ennium in manu haberet: rogareturque quidnam faceret: Respondit se augere colligere de stercore Ennium. Habet enim poeta ille egregias sententias sub uerbis non multum ornatis. Interroganti Augusto quo pacto ciuitas feliciter gubernaretur, Si prudentiores inquit temonem tenuerint: & boni malis praeposant. Itaque optimi suos habeant honores: nulli tamen aliorum iniusti quicquam fiat. At Mecenas quid inquit Virgilii sacietatem homini non affert? Omnium regum respondit aut similitudo: aut multitudo stomachum facit praeter intelligere. Item interrogauit quo pacto quis altam: felicemque eius fortunam seruare potest. Cui Maro, Si quantum honore ac diuitiis aliis praestantior sis: tanto liberalitate & iustitia alios superare nitatur. Solitus erat dicere nullam uirtutem commodiorem homini esse patientiam: ac nullam asperam adeo esse fortunam: quam prudenter patiendi uir fortis non uincat. Quam sententiam in quinto Aeneidos inseruit. Nate dea quo fata trahunt: retrahuntque sequamur. Quicquid erit: superanda omnis fortuna ferendo est. Cum quidam eius amicus Cornificium in eum maledicta: & inimicitias sibi enarraret: Quam putas inquit esse huiusce mali uolentiae causam? Na neque unquam Cornificium offendi: & eum amo. An inquit Hesiodi sententiam non meministi? ubi ait: καὶ νεράμενος νεράμεν ἡοτέει καὶ τέντοιν τέντων καὶ πτωχὸς πτωχὸ φρονέει: καὶ κοῖλος κοῖλος. Architectum architecto inuidere: & poetam poetam. De malis inquit graecus ille intellexit: Nam boni eruditores amant. Sed magna cum mea laude & gloria uindictam in manu habeo: Maiore enim cura uirtuti intendam: atque quo elegantior ego fiam: eo uehementius inuidia rumpetur. Erat Augusto familiaris Filistus quidam orator: & poesi mediocriter doctus: Cui multiplex: uariumque ingenium erat: qui omnium omnia dicta reprehendere conabatur: non ut uerum dignosceret: quod Socrates facere consueuit: sed ut eruditior uideretur. hic Virgilius ubicunque conuenire dabat: maledictis: salibusque uexabat. Quare ille saepe aut tacibundus discedebat: aut suffusus pudore tacebat. Verum cum Augusto audiente elinguem illum diceret: & causam etiam suam si linguam haberet: defendere nequiret: Tace inquit tabula. Nam haec mea taciturnitas defensorem causarum mearum Augustum fecit: & Mecenasem: & ea tuba cum uolo loquor: quae ubique & diutissime audietur: Tu loquacitate non modo aures hominum: sed muros rumpis. Augustus uero Filistum graui uultu increpauit. Tunc Maro si tempus Caesar inquit tacendi hic sciret: raro loqueretur. Tacendum enim semper est: nisi cum taciturnitas tibi noceat: aut oratio aliis proficiat. Na qui contendit & contentionis finis utilis non est: stultis illum annumerandum sapientes putant. Posteaque Augustus summa rerum omnium potitus est: uenit in mentem an conduceret tyrannidem omittere: & omnem potestatem annuis consulibus: & senatui remperare: in qua re diuersae sententiae consultos habuit Mecenasem & Agrippam. Agrippa, non utile sibi fore etiam si honestum non esset relinquere tyrannidem longa oratione contendit: quod Mecenas dehortari magnopere conabatur: quare Augusti animus & hinc ferebatur & illius. Erant enim diuersae sententiae uariis rationibus firmatae. Rogauit igitur Maronem an conferat priuato homini se in sua re, tyrannum facere. Tum ille omnibus ferme inquit remperantibus molesta ipsa tyrannus fuit: & ciuibus: quia necesse erat propter odia subditorum: aut eorum iniustitiam magna suspitione: magnoque timore uiuere. Sed si ciues iustum aliquem scirent: quem amarent plurimum: ciuitati id utile foret: si in eo uno omnis potestas esset. Quare si iustitiam: quod modo facis omnibus in futurum nulla hominum facta compositione distribues: dominari te & tibi conducet & orbi. Beniuolentiam omnium ita habes: ut deum te & adorent: & credant. Eius sententiam secutus Caesar principatum tenuit. Audiuit a Silone precepta Epicuri: cuius doctrina socium habuit Varrum. Quauis diuersorum philosophorum opiniones libris suis inseruisse de animo maxime uideatur: Ipse tamen fuit Academicus. Nam Platonis sententias omnibus aliis praetulit. Nunc quoniam de auctore summam diximus: de ipso iam carmine dicendum uidetur: quod bifariam tractari solet: hoc est & ante opus & in ipso opere. Ante opus titulus: causa: intentio. Titulus in quo quaeritur cuius sit causa unde ortum sit: & quare hoc potissimum sibi ad scribendum poeta praesumpserit. Intentio: in qua cognoscitur quid efficeret conetur poeta. In ipso opere sane tria spectantur: Numerus: ordo: explanatio. Quamuis igitur multa ψευδογράφη: id est falsa inscriptione sub alieno nomine sunt prolata: ut Thyestes tragodia huius poetae: quam Varrus edidit pro sua: & alia huiusmodi: tamen Bucolica liquido Virgilii esse minime dubitandum est: praesertim cum ipse poeta tanquam hoc metuens principio aenei: & in alio carmine suum esse testatus sit: sic dicens: Ille ego qui quondam gracili modulatus auena: & reliqua. Et Carmina qui Iusi pastorum: audaxque iuuenta Tityre te patulae cecini sub tegmine fagi. Bucolica autem & dici & recte appellari uel hoc solum indicium suffecerit: quod hoc eodem nomine apud Theocritum censeatur. Verum ratio quoque demonstranda est. Tria sunt pastorum genera: quae dignitatem in Bucolicis habent: quorum qui minimi sunt αἰπολοὶ dicuntur a graecis: iidem a nobis caprarii. Paulo honoratioribus qui ποιμαῖνες id est opiliones dicuntur. Honestissimi: & maximi βουκόλοι: quos bubulcos dicimus. Vnde igitur magis decuit pastoralis carmini nomen imponi: quam ab eo gradu quae apud pastores excellentissimus inuenitur? Causa dupliciter inspicitur solet: ab origine carminis: & a uoluntate scribentis. Originem autem Bucolici carminis alii ob aliam causam ferunt. Sunt enim qui a lacedaemoniis pastoribus Dianae primum carmen hoc redditum dicant: cum eidem deae propter bellum: quod toti graeciae illo tempore Persae inferebant exhiberi puirgines de more sacra non possent. Alii ab Oreste circa Sicilia uago id genus carminis Dianae redditum loquuntur per ipsum atque pastores: quo tempore de Scythia cum Pylade fugerat surrepto numinis simulacro & celato in fasce lignorum: Vnde Fascelidae Dianam perhibent nuncupatae: apud cuius aras Orestes pro sacerdote eiusdem numinis Iphigeniam sororem suam a paricidio fuerat expiatus: Alii Apollini Nomio pastoralis scilicet deo: qua te

peffate Admeti boues pauerat: Alii Libero Nympharum scilicet & Satyrorum: & id genus numinum principi: quibus placet rusticum carmen: Alii Mercurio Daphnidis patri pastorum omnium principi: & apud Theocritum: & apud hunc ipsum poetam, Alii in honorem Panos scribi putant peculiariter pastoralis dei, Item Sileni Siluani: atq; faunorum, Quæ cum omnia dicantur: illud erit probatissimum Bucolicum carmen originem ducere a prisca temporibus quibus uita pastoralis exercita erat, Et ideo uelut aurei sæculi speciem in huiusmodi personarum simplicitate cognosci & merito Virgilium processurum ad alia carmine non aliunde coepisse: nisi ab ea uita: quæ prima in terris fuit, Nam postea rura culta: & ad postremum p cultis & feracibus terris bella suscepta: quod uidetur Virgi, in ipso ordine operum suo: uoluisse monstrare: cū pastores primo: deinde agricolas canit: & ad ultimū bellatores, Restat ut q̄ causa uoluntatem attulerit poetæ Bucolica potissimum scribendi consideremus, Aut enim dulcedine carminis Theocriti: & admiratione eius illectus est: aut ordinem temporum est secutus erga uitam humanam: ut supra diximus, Aut tris modos elocutionum: quos ἁρμονικῶς græci uocant ἰσχυρῶν: q̄ tenuis: ἁδρῶν: q̄ ualidus ἁσθενῶν: q̄ moderatus intelligit, Credibile erat Virg, q̄ in omni genere præualuerit Bucolica primū: Georgica secundum: Aeneida tertium uoluisse conscribere, Aut ideo potius primo Bucolica scripsit: ut in eiusmodi carmine: quod & paulo liberius & magis ualidū q̄ cætera est: facultatem haberet captandæ Cæsaris indulgentiæ: repetendiq; agri quem amiserat, Ob hanc causam die tertio iduum Martiarum, C. Cæsare interfecto: cum Augustum Cæsarem pene puerum ueterani milites non abnuente senatu sibi ducē constituissent: Exorto ciuili bello Cremonenses cum cæteris eiusdem studii aduersarios Augusti Cæsaris adiuuerunt, Vnde factum est: ut cum uictor Augustus in eorum agros ueteranos deduci iussisset: non sufficiente agro Cremonensium: Mantuani quoq; in quibus erat Virgilius maximam partem suorum finium perdidierint: eo q̄ uicini Cremonensibus fuerant: Sed Virgilius Augusti familiaritate: suoq; carmine fretus centurioni Ario obsistere ausus est, Ille statim ut miles ad gladium manum admouit, Cumq; se in fugam proripuisset poeta: non prius persequendi finis fuit: q̄ se in fluuium Virgilius coniecisset, Sed postea Mecœnate & Pollione: & ipso Augusto fauentibus agros suos recepit, Intentio libri: quam σκηπτικῶν græci uocant imitatione Theocriti poetæ constituitur: qui siculus & syracusanus fuit, Est intentio etiam in laudem Cæsaris: & principium cæterorum: per quos in sedes suas redit omnia deduci, Vnde ut & delectationem & utilitatē finis contineret: secundum præcepta cuncta confecit, Quæri solet cur non plures q̄ decem eclogas conscripserit: quod nequaquam mirandum uidebitur ei qui cōsiderauerit ætatem scænarum pastoralium: quæ ultra hunc numerum non potest proferri: præsertim cum ipse poeta circumspectior Theocrito: ut ipsa res indicat: uideatur metuere: ne illa ecloga quæ Pollioni inscribitur minus rustica uideatur: cum ipsam sic præstruat ipse dicens, Sicelides musæ paulo maiora canamus: & item similiter in aliis duabus facit, Illud tenendum esse prædicimus in Bucolicis Virgiliti neq; nusq; neq; ubiq; aliquid figurate dici, hoc est per allegoriam, Vix enim propter laudem Cæsaris & amissos agros hæc Virgilio conceduntur: cum Theocritus: quem hic noster toto studio imitari conatur: simpliciter omnino conscripserit, Quod autem in ipso carmine tractari solet: est numerus: ordo: explanatio, Numerus eclogarum manifestus est, Nam decem sunt: ex quibus proprie Bucolicæ septimo: esse creduntur, Nam tres ultime proprie Bucolicæ dici non debent: Pollio scilicet: Silenus: & Gallus, Prima igitur continet conquestionem publicam: & priuatam gratulationem de agro: & dicitur Tyritus, Secunda amorem pueri: & dicitur Alexis, Tertia certamē pastorum: & dicitur Palæmon, Quarta genethliacum: & dicitur Pollio, Quinta epitaphium: & dicitur Daphnis, Sexta metamorphosim: & dicitur Varrus: & Silenus, Septima pharmaceutria, Octaua amores diuersorum sexuum: & dicitur Damon, Nona continet poetæ conquestionem de amisso agro: & dicitur Mœris, Decima desiderium Galli: & dicitur Gallus, Quod ad ordinem spectat illud scire debemus in prima tantum & in ultima ecloga poetam uoluisse ordinem seruare: quoniam in altera principium constituit: ut in Georgicis ait: Tityre te patula cecini sub tegmine fagi, In altera ostendit finem quippe qui dicat: Extremum hunc Arethusa mihi concede laborem, Verum inter ipsas eclogas pastorem: conscriptumq; ordinem nullum esse certissimum est, Sed sunt q̄ dicunt initium Bucolici carminis non Tityre esse: Sed Prima syracosio dignata est ludere uersu, Superest explanatio: ad quam anteq̄ ueniamus: illud dixerim tenue esse Bucolicum carmen & usq; adeo ab heroico charactere distare: ut uersus quoq; huius carminis suas quasdam cæsuras habeant: & suis legibus distinguantur, Nam cum tribus probetur metru: cæsura: scansione: modificatione: non erit Bucolicus uersus: nisi in quo & pes primus partē orationis absoluerit: & tertius trocheus fuerit: & cæsura: & quartus pes dactylus magis q̄ spondæus partem orationis terminauerit, Quintus & sextus pes ex integris dictionibus fuerit: quod Virgilius a Theocrito saepe seruatum uictus operis difficultate neglexit: in solo principio incertum industria an casu has cæsuras seruauerit, Nam Tityre dactylus partem orationis absoluit: tupatu: lerecu, tertium trocheum: quis de composita dictione cōclufit, bans sub: quartum spondeum pro dactylo: cum subiunxit: tegmine fagi, Terminatis partibus orationis integrum coma perfecit, Cuius rei diligentia licet in Theocriti sermone omnibus uersibus admirari, Qui uero supradicta acri iudicio: diligenterq; cōsiderari: facile intelliget quæ in Georgicis intentio: quiq; finis fuerit: nec minus etiam in Aeneide, Poematis stili genera tria sunt: aut enim actiuum uel imitatum: quod græci ἀρχαῖον appellant: In quo personæ loquentes introducuntur sine poetæ interlocutione: ut sunt tragœdiæ & comœdiæ: ἀρῶν, n, græce agere dicitur: quo genere scripta ē prima Tityre: & Quo te Mœri pedes, Aut enarratum: quod græci διηγηματικῶν appellant: in quo poeta ipse loquitur sine interpositione personæ: ut tres primi Georgicon libri, Item Lucretii carmina, Aut commune uel mixtum: quod græci μίχτων appellant: Vbi & poeta ipse loquitur: & introductæ personæ: ut sunt,

VCOLICA ut ferunt inde dicta sunt a custodia bouum: id est $\alpha\pi\omicron\ \tau\omicron\upsilon\ \beta\omicron\upsilon\omicron\lambda\omicron\upsilon$. Præcipua enim sunt animalia apud rusticos boues. Huius autem carminis origo uaria est. Nam alii dicunt eo tempore quo Xerxes perfarum rex inuasit græciam cum omnes intra muros laterent nec possent more solito Dianæ sacra persolui: peruenisse ad mōtes Laconas rusticos: & in ius honorem hymnos dixisse: unde natum carmen Bucolicum ætas posterior elimauit. Alii dicunt Orestem cum Dianæ fæselitidis simulacrum raptum ex scythia adueheret: ad siciliam esse tempestate delatum: completo anno Dianæ festum celebrasse hymnis collectis nautis suis: & aliquibus pastoribus conuocatis: & exinde permanisse apud rusticos consuetudinem. Alii nō Dianæ sed Apollini Nomio consecratum carmen hoc uolunt: quo tempore Admeti regis pauit armenta. Alii rusticis numinibus a pastoribus dicatum hoc asserunt carmen: ut Pani: Faunis: ac satyris. & hic est huius carminis titulus. Qualitas autem hæc est: scilicet humilis character. Tres enim sunt characteres: humilis: mediū: grandiloquus: quos omnes in hoc inuenimus poeta. Nam in æneide grādiloquum habet: in Georgicis mediū: in Bucolicis humilem pro qualitate negotiorū & personarū. Nā personæ hic rusticæ sunt simplicitate gaudentes. In quibus nihil altū debet requiri. Adhibentur autē hæc ad carmē Bucolicum. Carmē autē Bucolicū debet quarto pede terminare partē orationis: qui pes si sit dactylus: meliorē efficit uersum: ut Nos patriæ fines & dulcia. Primus etiam pes secundum Donatum dactylus esse debet: & terminare partem orationis: ut Tytira. Quam legem Theocritus uehementer obseruat: Virgilius non adeo. Ille enim in paucis uersibus ab ista ratione deuiavit: hic eam in paucis secutus est. Terentianus cum de hoc metro doceret: Plurimus hoc pollet siculæ telluris alumnus. Noster rarus eo pastor Maro. Intentio poetæ hæc est ut immitetur Theocritum syracusanum meliorem Mosco & cæteris qui Bucolica scripserunt, unde est: Prima syracosio dignata est ludere uersu Nostra: neq; & aliquibus locis per allegoriam agit gratias Augusto: uel aliis nobilibus: quorum fauore amissum agrum recepit: in qua re tantum dissentit a Theocrito: Ille enim ubiq; simplex est: Hic necessitate compulsus aliquibus locis miscet figuras, quas perite plerunque etiam ex Theocriti uersibus facit: quos ab illo dictos constat simpliciter: hoc autē fit poetica urbanitate: sic Iuuenalis: Actoris aurunci spoliū. Nā Virgilii uersum de hasta dictū figurate ad speculum transtulit. & causa scribendorum Bucolicorum hæc est. Cum post occisum, iiii. Idus Martias in senatu Cæsarem: Augustus eius filius contra percussores patris & Antonium ciuilia bella mouisset: uictoria potitus Cremonensium agros qui contra eum senserant militibus suis dedit: qui cum non sufficerent: etiam mantuanorum iussit distribui: non propter culpam: sed propter uiciniam: unde est Mantua ue misere nimium uicina Cremonæ: Perdito ergo agro Vergilius Romam uenit: & potētium fauore meruit ut agrum suum solus reciperet. Ad quem accipiendum profectus: ab Ario centurione: qui eum tenebat pene est interemptus: nisi se præcipitasset in Mintium: unde est $\alpha\lambda\lambda\eta\gamma\omicron\rho\rho\eta\delta\omicron$. Ipse aries etiam nūc uellera siccit. Postea ab Augusto missis triumuiris: & ipsi integer ager reditus est: & Mantuanis pro parte hinc est q; in prima ecloga legimus recepisse agrum: postea eum querelantem inuenimus: ut audieras & fama fuit: sed carmina tantum nostra ualent licyda tela inter martia: quantum Chaonias dicunt aquila ueniēte columbas, nec numerus hic dubius est: nec ordo librorum: Quippe cum unus sit liber. De eclogis tantum multi dubitant. Quæ licet, x. sint: incertum tamen est: quo ordine scriptæ sint. Plerique duas certas uolunt ipsius testimonio ultimam: ut Extremum hunc: & primam: ut in Georgicis Tityre te patule cecini sub tegmine fagi. Alii primam illam uolunt: Prima syracosio dignata est ludere uersu, sed est sciendum, vii. eclogas esse meras rusticas: quas Theocritus, x. habet: Hic in tribus a Bucolico carmine: sed cum excusatione discessit: ut in genethliaco Salonini: & in Sileni Theologia: uel ut ex inferis altioribus rebus posset placere: uel quia tot uarietates implere non poterat: Poetæ uitam in æneide diximus. Operis explanatio in sequentibus comprobabitur. Sane sciēdum Vergili, xxviii. annorum scripsisse Bucolica: Vnde etiam ipse in fine Georgi. Audaxque iuuenta Tityre te patulæ cecini sub tegmine fagi. & dicit Donatus q; etiam in poetæ memorauimus uita in scribēdis carminibus naturalem ordinem secutum esse Virgilium: Primo enim pastoralis fuit in montibus uita: Post agriculturæ amor: Inde bellorum cura successit. Notandum quoque Bucolica uel Georgica cum apud græcos in fine habeant accentum: apud nos in tertia a fine habere. Nam ut in ultima sit latinitas uetat: ut in penultima non sit breuitatis efficit ratio. Etiam hoc sciendum & personas huius operis ex maiori parte nomina de rebus rusticis habere conficta: ut Melibœus $\omicron\tau\iota\ \mu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\ \alpha\upsilon\ \tau\omicron\tau\omicron\upsilon\ \beta\omicron\omicron\upsilon$: id est qui curam gerit bouum: & Tityrus dicitur aries maior: Nam Laconum lingua Tityrus dicitur aries maior: qui gregem anteire consueuerit: sicut etiam in comœdiis inuenimus. Nam Pamphilus est totus amans: Glycerium quasi dulcis mulier: Philomena amabilis. Personæ sicut supra dixi rusticæ sunt: & simplicitate gaudentes: Vnde nihil in his urbanum: nihil declamatorium inuenitur: sed ex re rustica sunt omnia negotia: comparationes & si qua sunt alia. Hinc est q; annos a fructibus computat: ut post aliquot mea regna uidens mirabor aristas, hinc etiam illæ comparationes sunt: Nam neq; me tantum uententis sibilus Austri: Nec percussā iuuant fluctu tam littora: nec quæ Saxofas inter decurrunt flumina ualles.

FINIS,

PVBLIVS Virgilius maro natus idibus octobribus Crasso & Pompeio cōss. Matre Magia Polla: Patre Virgilio rustico: Vico andico: qui abest a Mantua millia passuum, iiii, tenui facultate nutritus, Sed quum iam summis eloquentiæ doctoribus uacaret: in belli ciuilibus tempora incidit: quod Augustus aduersus Antonium gessit primumq;

Post mutinense bellum ueteranis,

POSTEA restitutus beneficio Alpheni Varri A sinii Pollionis & Cornelii Gallii: quibus in Bucolicis adulaf. Deinde per gratiam Mœcænatiss in amicitiam Cæsaris ductus est: uixit pluribus. In ocio secutus: Epicuri sectam, insigni concordia & familiaritate usus Quintilii: Tuccæ: & Varri. Scripsit Bucolica annos natus octo & xx. Theocritum secutus: Georgica Hesiodum & Varronem: Aeneida ingressus bello cantabrico: Hoc quoq; ingenti industria: ab Augusto usq; ad festerium centies honestatus est. Decessit in Calabria annum agens quinquagesimum primum: Hæredibus Augusto & Mœcænate cum Proculo minore Fratre: quouis sepulchro: quod est in uia puteolana hoc legitur Epigramma:

Mantua me genuit, Calabri rapuerem, tenet nunc,

Parthenope, cecini pascua: rura: duces,

CAENEIS seruata est ab Augusto quamuis ipse testamento cauisset: ne quid eorum quæ non ædidisset: exaret: Quod Seruius Varrus hoc testatur Epigrammate:

Iusserat hæc rapidis aboleri carmina flammis

Virgilius: uatum quæ cecinere ducem,

Tucca uetat: Varrusq; simul: tu maxime cæsar

Non finis, sed latæ consulis historia,

BVCOLICORVM omnis origo triplex esse fertur primum a Lacedæmonis. Nā quū Xerxes græcias afflaret: & terribilis esset: relictis ciuitatibus omnis græciæ gens in deserta loca refugerunt. Post quum apud Marathone uictus recessisset: lacedæmonis reuerfis in Peloponnesum: religiosior fuit cura Dianæ Caryatidis colendæ. Nam forte ipso die reuerterunt in patriâ uictores: quo fieri sacra eidem deæ cōpetebat. Sed quoniâ præsentia uirginū deesset: quæ ea celebrare cōsueuerat: ne sacrificium intermitteretur: pastores ex uicinis agris cōtraxerunt: & per eos sacra expedierunt adhibitis carminibus etiâ rusticis: Ritū autē sacrorū Bucolicon appellarūt. Non quoniâ solū bouum pastores ibi fuerūt: sed quoniâ boues pecora præstarent magnitudine. Hoc idem carmen Astrabicō dictū est a forma sedilis qua aduecti fuerant, qui illa cantaturi erant. Sunt autem astraba uehicula dicta τάραι το μη στρεφέσσαι: quo titulo & Plautus fabulam inscripsit. In qua mulieres in eiusmodi uehiculis ductæ. Altera causa ad siculos pertinet. Ante Gelonis tyrannidē Syracusis lue pecora interibāt: Quibus refouēdis uotum fecerūt: eiusq; uoti compotes templum Dianæ instituerunt: quam Lyacam uocauerunt: propter quod malis essent absoluti: ad eius dedicationē plurimi pastores confluxerunt cum utribus uino plenis: & panibus figuras ferarum uel pecorum referentibus: eiq; instituerunt ut qui conuenerant Laudes deæ decantaret certato qui eas rectius prosequeretur: contenderēt autem in ea forma ornati: ut cornua fronti adiuncta tænia obligaret cum utre: & reticulo: quo panificia haberent cum claua: eum qui uicisset: præmium haberet: quod is qui uictus erat: contulisset: permiffumq; ut inde trent: & quibus cantauerant: eisdem illis fausta ominarentur: quod genus religionis hodie conuersum est in questum: Idem sunt enim: qui bucolistæ nominantur. Tertia opinio ad eosdem Siculos pertinet: Sed ex alia ratione. Nam Orestes post paricidium furens responso didicit qd' deponeret furorem ita demū: Si recuperata Sorore Iphigenia ablueretur fluuius: quod septem fluminibus cōfunderetur: diu uexatus: quū in taurica Iphigeniâ reperisset: uenit ad fines Rheginorū. Ibiq; inuento flumine elutus traiecit in Sicilia: & iuxta Syracusas a somnio admonitus simulacrū deæ: qd' secū de Taurice aduexerat tēplo posito consecrauit: quā appellauit Fascelitim, Siueq; fasce lignorū tectum de Taurice Simulacrū extulisset. Eius deæ nomen breui adprobatum: propter quod plurima pecora muneri quisq; cōferebat: Quæ quum incrementassent: non defuerunt qui gratuitam custodiendis operam adhiberent contenti tanq̄ constitutā mercedē lactis uel casei Huius autē fluminis: apud quod purgatus est, Orestes, Varro meminit humanatum, x. sic: iuxta Rhegiū fluuii sunt cōtinui septem Iatapadon: migodes: eugyon: stacteros: polme meleis: sa: argeades. In his a matris nece dicif purgatus Orestes, Ibiq; diu fuisse ensem: & ab eo ædificatū Apollinis templum quouis loco Rheginos quū delphos proficiscerentur re diuina facta Lauream decerpere solitos: quam ferrent secum. Item Cato in originibus tertio: Rheginū taurocini uocantur, de fluuiis: qui præterfluit. Id oppidum arunci primo possederūt. Ide achæi troia domū redeūtes in eorū agro fluuii sunt sex septimus fines Rheginorū: atq; taurinū dispescēs fluuii nomē ē paccolico, Oresten cū Iphigenia atq; Pallade dicūt maternā necē expiatū, uenisse: & nō lōginqua memoria ē: quū in arbore ensem uiderint: quē Orestes abiens reliquisse dicif, fascelitis autē Dianæ Lucilius quoq; in tertio satyrarum meminit sic: Et sæpe qd' ante optasti: freta Meslanæ & Rhegina uidebis Mœnia tū liparas fascelinæ tēpla Dianæ. Carmē Bucolicū legē habere uidef uti uersus eius quartus p partē orationis finiat: qd' Theocritus custodiuit. Nā Virgilius in primo uersu attēdit: sequētem protinus alia forma fecit. Bucolica Theocritus facilius uidetur fecisse: quoniâ grecus sermo sic uidetur diuifus: ut Doris dialectos: quā ille scripsit: rustica habeaf: opportunū fuit ergo ei: q pastores inserebat: ea lingua disputasse. Virgilio tanto factum opus maius: quāto una lingua loquēs sensus rusticos aptare elaborauit sine reprehensioe sermōis. sunt quædā ppria heroico carmini sublimia: Sed Bucolico humilia: q̄ apte diuifisse Virgilius notatus est. Nā quū Aeneas Didoni gratias ageret: eiusq; se quā diu natura eorū stentisset: memoriā habiturū cōfiteret: sic ait: In freta dū fluuii currēt, dū mōtibus umbrae lustrabunt: conuexa Polus dū sidera pascet. Sic & Tityrus: quū beneficiis Augusti gratias ageret: rerū naturæ ppetuitatē pastori cōgruētibus sensibus tractauit, sic: Ante leues ergo pascenē in æthere Cerui: Et freta destituent nudos in littore pisces. In hoc etiâ carmine quosdā

uersus posuit: q̄ possent heroico carmini aptari ut sunt: Huc ades o formose puer: tibi lilia plēis, Ecce ferūt nympha calathis: tibi cādida Nais Pallētes uiolas: & sūma papauera carpēs Narcissum & florē iūget bene olētis anethi. Et quoniā itelligebat sublimius se dixisse: nouissimū uersum ad tenuauit: quo rustico sensui carmen aptius fecit. Virgii autē ut Bucolica scriberet: cām eiusmodi habuit. Antonius Octauia sororē Augusti uxorē habebat: Et puinciā fortitus est Aegyptū: Vbi quom Cleopatrá adamasset & uxorē duxisset: repudio Octauia dato: & speraret de imperio Alexandria cōstituēdo: hostis publicus appellatus est: quē psequutus Augustus: exercitū in orientē ducebat: eumq̄ bello superauit apud actiacū Apollinē. Italiae ergo ciuitatibus diuersas partes sequentibus Cremonēses & Mātuanī neutri sunt auxiliati: Sed hoc Augustus idignatus ueteranis: quorū operā in bello habuerat: agros cremonēsiū diuidi iussit: & si nō suffecissent: Mātuanos adiungi. Vnde factū uti Virg. quoq̄ agros amitteret: quos sexagita ueterani acciperēt: sed insinuatus Augusto per Corneliū Gallū condiscipulū suū promeruit: ut agros suos reciperet. Et eo facto concitauerat in se ueteranos: adeo ut a Miliēno Torone primipilari pene sit interfectus: nisi fugisset ut contestatur ipse quom ait.

Quod nisi me quacunq̄ nouas componere lites,
Nec tuus hic Mœri, nec uiueret ipse Menalcas,

Ante sinistra caua monuisset ab ilice Cornix

Gratias ergo agēs Augusto: q̄ recepisset agros: bucolica scripsit sed nō eodē ordine edidit: quo scripsit. Est nō ecloga q̄ ereptos sibi agros q̄rit sic inchoās: Quo te Mœri pedes: an quo uia ducit: in urbē. Et ea posita est in ultimo: & prius q̄rit fuit dānū: dein testari beneficiū. Ergo pponi illa ecloga debuerat, & sic hęc substitui: qua gratias agit. Sed Virgiliū cōsiliū hoc fuit: ne offenderet ip̄atorē: quouis s̄culo librū legēdū p̄bebat: maluit in stare testimonio. Nā ipsa ecloga q̄ ē de Dāno refert, nec i ultimo posita ē: ne uel sic insigniter legeret. Plerūq̄, nō q̄ in medio ponunt: iter prima delitescūt. Qua pnūciatiōe q̄q̄ ecloga legi debeat: sic ordinabit: qm̄ in ipsis q̄ cantāda putat: carminis facit mētione. si nō putat huius omnino nominis nō meminisse, idē q̄ secūda ecloga cantanda erat: ait i p̄cipio: O crudelis alexi nihil mea carmina curas. In tertia usq̄ quo cātāda nō fuit: p̄termisit, at ubi cātādū erat ab Ioue p̄cipiū musæ: Iouis oīa plena Ille colit terras: Illi mea carmina cura. Et in reliqs eclogis: hoc idē licet aiaduere. Nam georgica quomō pronunciantur statim ostendit: dicendo: Hinc canere incipiam. Item æneida: quoniā plasmate legi uolebat: ait Arma uirūq̄ cano. Tityri & Mœlibei p̄sonas de Theocrito sumpsit. Sed tamen ratio hęc nominū est hyrcus libyca lingua Tityrus appellat. Mœlibeus grece boū diligēs. Cōgruētia igit pastoribus noīa. Et totus liber p allegoriā itelligit: facit nō ē Tityrū & Mœlibeū: Corneliū Gallū q̄ admiret q̄ Virgii, solus agros retinuerit. Nec mirandū q̄ infra se senē dicit: quom certū sit eū (ut A. Pedianus dicit) xxviii annos natū bucolica edidisse. Nā eadē licētia senē se dixit: quū sit iuuenis q̄ pastore se fecit: quū sit urbanus: Aut Tityrū nominat quū sit Virgii. Oē carmē in tres characteres diuidit. Dramaticon: in quo personæ tātūmodo loquunt. Exegematicon: in quo solus poeta. Mixtū ubi p̄miscue & poeta & p̄sona. Oīum specierū eclogas in bucolicis posuit. Drammaticon erit prima Tityre tu patulæ, Exegematicon Siceli des musæ. Mixtum erit prima syracosio dignata est ludere uersū.

F I N I S.

IOANNES BAPTISTA EGNATIVS VENETVS: NOBILISSIMO ET OPTIMO IUVENI FERDERICO IACOBI FILIO PVRLILIARVM COMITIS, P. D.

Uti paucos ab hinc annos Iuuenis p̄stātissime litterariæ rei calamitatē miserati: q̄ mācipēs isti librii passim iuexerāt: in id omnē idustriā & studiū collocarūt: ut rei omnī p̄necessariæ: & iā p̄pe p̄clamatā opē q̄ maximā ferret: Nec hi: cōtēnēdā laudē: Quicūq̄ ita uersati sunt: ut operā suā doctis hoībus p̄barint: asscuti. Quidā ad superiorū diligētiā aliqd̄ amplius addētes: eā characterū uenustatē: & uoluminū q̄ facillime quocūq̄ circūferas: usū excogitarūt: ut nulla felicitatis accessio maior sperari posse uideret. Cæterū pleriq̄ nō multo post exp̄ientia (ut credere est) edocti: aiaduertebant deesse nō parū in his: quorū nouitas tātū paulo ante admiratiōis excitat sui: Cēsēbātq̄ si qd̄ deesset adderet: fore ut cumulatissime omni hoīum uitæ: q̄ ad hęc partē attineret: factū satis eēt: ut nō pingēdi arte Monochromata ipsa a singulis coloribus dicta: post lumē & umbras colorū differentia iuētās: nō admodū placere poterāt. Sic nuda illa uolumina & nullis illustrata cōmētariis post eorū operā semel p̄batā: haud sane grata uideri. Verū illi cōsiliū secuti suū: qd̄ alii desiderarēt: haud sane sibi magnificēdū fortasse duxere: Præserti cū ista iā tota cōmētandi ratio: in multis nā tēpestare: haud admodū uideat p̄batā. Mea uero snia: ut in aliis ab his nō multū diuersa: sic hac i parte oīno dissimilis: Neq̄, nō adeo ab oī enarratiōe abhorret aiūs: ut quis pleriq̄ partī inepte: partī ierudite hęc studio: rū partē attigerit: si q̄ tamē idustrie & bene i his operā nauarint: uel eos alienā culpā p̄stare: & cū alienū peccatū sit: aliorū stultitiæ causa reos fieri: Et ut alios i p̄sentia omiserim: q̄ multa sua cū laude i iterp̄tadi hac tota rōne elaboratit: Quis erit (q̄so) tā obduratā frōtis: ut seruii Honorati grāmatici laudes aut ip̄e nō libēter p̄dicet: aut ab aliis p̄dicatas nō sūma ai æqtate audiat: Cuius nō uulgaris eruditio: castigatissimæq̄ lucubratiōes: adeo sp̄ ab oībus p̄batæ sunt: ut nihil uel iniquorū iudicio aut acutius: aut p̄sius: aut deniq̄ melius hoc i genere legas. Nā & q̄ i illū castigatiōes quodā edidere facile illi p̄ sua modestia & eruditio: nūc tēpori: nūc scriptorib⁹: q̄ Seruio notā iustā malle: Cū igit a Vergiliāi carminis maiestate: ut Ioue Aratus: auspiciatissimū exordiū sumere placuisset: atq̄ i eius carminis emēdatiōe p̄ uirili elaborassem: haud quaq̄: tū ad cōmunē utilitatē: tū ad carminis p̄picuitatē maiorē Seruii cōmētarios negligere statui: Cuius iniquissima sors miseratiōe cui⁹ digna uideri poterat. Mihi uero p̄ter miserationē sūmā tātū mœroris attulit: ut nihil unq̄ dolētus tuleri. Quippe quū mutilus: mācus: & lacer: uix aut p̄ Seruio agnosci: aut agnitus: p̄cipi satis possēt: Verū i nulla eius opis p̄te grauius defauitū erat: q̄ ubi homericos uersus ad cuius filū Maro p̄cipue carmē suū texuerat: citasset: Quare cū pene ifinita quæ deerāt addēda ex scriptis māu codicib⁹ cēsuissem: Sexcētos p̄terea & āplius cū Homeri tū alioḡ i possessio

nem legitimā uersus uēdicātes: Dimidiatū Seruū atq; iō scēdū: itegrū (ut opinor) & nitidū fecimus: itē tamē id tēpamētū adhibuimus: ut qdā: qd' ad Geographiā attinet: immutare nolueri. In reliqs adeo elaboratū a nobis ē: ut si tres aut ad sūmū qtuor demas locos: oīa tibi iā p̄spicua & apta eē possint. His Probi cōmētariolus in Bucolica & Georgica: tamen si decurtatus: & ipse nec satis iteger accedet: Cuius tibi lectio non parū uoluptatis (ut spero) nouitate sua: & utilitatis eruditōe allatura sit. Ceterū de his melius q legēt: illud q; in Maroniani carminis emēdatione secuti sumus: Diligētē lectorē admonitū p̄cipue uelim: Nos in eo emēdādo: multa ad uetustā cōsuetudinis normā: Cuius Vergiliū obseruatissimū fuisse cōstat: direxisse: i plerisq; antiquioribus potius auctoribus q̄ recētibus grāmaticis ad stipulatos: In aliis n̄ usq; adeo ad uiuū rescuisse: ut aliqd uulgatā cui dā cōsuetudini nolueri datū: qn̄ parce quoq; nec semp eadē i eisdē ausus sum: ne ferulas licētiorū grāmaticorū tanq; crabronū Aculeos irritarē: ut siqd uetustatis ierit: ad uetustiores puocatio itegra sit: siqd rursus nouitatē redolebit: hosce Criticos placatiorē habeā. Hęc igit tibi oīa: imensum sane opus & ifinitas pene uigilias meā erga patrē tuū Clarissimū: & Optimū utrū bēiuolētiae testes sempiternos: neq; nō in te iuuenē nō nobilissimū solū oīum & familiā uetustate: & a maioribus tuis rerū gestarū amplitudine: sed summā Indolis & spectatissimā probitatis: Hęc inq; tibi oīa & dico & nūcupo: Tū ut qui ex uiua nra uoce idustriā p̄basti p̄sens: Absens quoq; eius aliquē fructū capias: Tū ut nos eo eē in te animo intelligas: ut nihil antiquus q̄ me uobis oībus horis: omni loco: omni tpe q̄ charissimū eē: habeā. Ea est p̄terea poetā huius lectio: quā nō te solū literarū cupidissimū: uerum etiam quemuis alium & delectare & iuuare plurimum possit: in qua si ut debes uersabere: Non diffido quin ad summam familiā tuā Nobilitatem: Maximū hoc quoq; literariū Decus accedat. Quod & patris imitatione uel recenti epistolarum editione Celebris: & nostra adhortatione facere debes: Cum p̄serti hac ætate in quo aut tutius: aut honestius te exerceas quam in Litteris nihil habeas. Vale.

EGNATIVS AD LECTOREM.

ON licuit mihi lector optime in tāta rei difficultate tā ex actā diligētīā p̄stare: ut quādoq; offensum nō sit: sed quicqd id ē: nō magni omnino (ut uidebis) momēti res erit. Tu q̄so id totū boni cōsulas: nec si unus: alter ue n̄uus te offenderit: Cū multo plura & iuuare & delectare possint: q̄ primū reiciās: Quin id abs te petitū etiā atq; etiā uelim: ut siquid a uulgata cōsuetudine abhorres i ueneris: qd̄ interdū eueniet: nihil nisi prius tē expenderis: immutes. P̄sertim cū modū in his seruarim: Neq; enim ita a uetusta cōsuetudine steteri: ut semp id secutus sim: gustū tantū quendā p̄bere uolui: ut si p̄bares: haberes & tu qd̄ in aliis eiisdē notā sequerere. Scio quantū hoc tēpore omnes consuetudini datū uelimus: quantū recentior hęc ætas sibi placeat: quantū pleriq; sed meo iudicio imperite: Vetera hęc dānent. Illud ego affirmare ausim (quocūq; stomacho hęc nostratia ferant) Maronē omnes uetustatis illius umbras usq; ad fastidiū quādoq; cōsectatū: Nec adduci possum: ut q̄ integros uersus de poetarū uetustiorū fontibus hauierit: unde decoris multū crediderit operibus suis accedere: ab eodē nō in uerbis: nō in tota ratiōe scribēdi ueteres amulatos esse. Nā p̄terq; qd̄ religiosius carmen intermixta uetustate faceret: non parū & ipse Criticorū sui tēporis ferulas reformidare: quoq; censura iā sibi tantū uēdicabat licentiā: ut pro libidine sua poetarū albo quosdā ad scriberent: quosdā uero penitus eraderēt. Accedit q; q̄ Enniana lectiōe plurimū ureret: nō posset ex ea nō multū cōtrahere: ut ex assiduo argēti usu nūmularii colybo māus decolorāt. Ceterū hęc fati: illud unū est qd̄ oēs p̄cipue: quicunq; hęc legēt: siq; tamē hęc quoq; siq; admonitos uelim: ut si aliā ab hac impressionē cū his omnibus interpretibus legerint: sciant illi pro certo nullam in illis industriam inesse nostrā: hoc at̄ ideo diximus: ut ab his impressionibus diligētē caueamus: q̄ passim sub eruditissimorū hominū titulis emēdata circūferunt: addita quoq; eorū epistola: quā uiri illi eruditi in codicibus a se primū emēdati apposuissent. Vale.

C Hęc interī sunt q̄ ut magis isigniter errata uisum est subnectere: ut ex his quā emendandi rationem tenere debeas agnoscas. In primo Aeneidos commentario ubi a Landino uersus grāci de Achillis etymologia citantur: Corruptissimus locus est: tu igitur sic emendabis.

ΕΙΣ ΦΘΙΝΥ ΧΙΛΟΙΟ ΝΑΤΙΗΕ ΠΑΜΠΑΝ ΑΡΑΟΣ ΤΟΥ ΝΕΝΑ ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ ΜΙΝ ΑΧΙΛΛΕΑ ΦΗΜΙΞΑΝΤΟ.

Adq; ad hęc normā alia qdā pui oīno momēti facile corriges i grācis dictiōibus: i qbus quādoq; accētus deerit saepe supfluet: nōnūq; littera una subsultabit: q̄ facile legendo p̄cipias. In tertio ubi troiani Italiā attigere: cū ad Mineruā templum peruenissent: uersus ita legitur.

Vela legunt focii & portas ad littora torquent.

Tu emendato proras ad littora torquent:

Principium decimi libri ita fere legitur

Panditur interea domus omnipotentis olympi

Nos i nris Racemationibus æstimationē qdā cēsuum legēdū oīpatētis: neq; n̄ uideo qd̄ ibi sibi uelit epithetō Iouis. Tu uide ne ex emēdationē nra oīpatētis quoq; legēdū censeas. Alii aliter quēadmodū i uetustis qbusdā codicibus inueniri dicūt.

Pandit interea domus omnipotentis olympia

Vt illud in sexto.

Bis patriā cecidere manus quin protinus omnia: Quāuis quidā omnē probēt: quasi non legerint illud simile in Bucolico ludicro: Nec tantū Rhodope miratur: & Ismarus Orphea: cū sequens itidē carnē a uocali nō incipiat: ut fiat: qd̄ isti aiunt: hypermeter. In Bucolicis q; ad Probi cōmētariolū attinet secuti sumus uetustatē illā quēadmodū ex uetustissimo codice manu scripto Bobii quondā a Georgio Merula inuento adnotauimus. In Seruio illud de Oaxe ex scripto manu Seruio reposuimus: quod miror a Politiano aut nō uisum: aut omnino dissimulatū: ubi duos quoq; uersus Attacini Varrōis: q̄ corruptissime legebant ex Apollonii lectiōe restituius.

In Georgicorum primo carmen sic corrupte impressum est

Aut arguta lacus circumuolauit Irundo

Cum sic legi debeat

Aut arguta lacus circumuolauit hirundo: Tu reliqua ad hunc modum si qua inuenias facile corriges.

F I N I S.

TITYRE Tu patulæ recubās sub tegmine fagi. Inducit pastor quidā iacēs sub arbore securus & ociosus dare operā cātlena. Alter uero q̄ cū gregibus ex suis pellif̄ finibus: q̄ cū Tityr̄ respexit: ita locutus est. & hoc loco Tityr̄ sub p̄sona Virgīlii debemus accipere: nō tamē ubiq̄: sed tātū ubi exigit rō. Quod at̄ sub fago dicit iacere: allegoria ē honestissima: q̄ si sub arbore gladiifera: q̄ fuit uictus cā. Antea. n̄ hoies gladiibus uescēbāt: unde ē fagus dicta est απο του φαγει: q̄ est comedere. & hoc uidet̄ dicere iacēs sub umbra fagi in agris tuis tuas retentās possēdēs: q̄ bus

SER.

10 sep. Scaliger de
Tityro, in anm. de
re rusti. p. 252.

P. V. M. BUCOLICOR VM TITYR VS.
MELIBOEVS TITYR VS.

TITYRE TV Patulæ recubās sub tegmine fagi ME. Agrestē tenui musam meditaris auena. Nos patriæ fines & dulcia linquimus arua.

CHRISTIANUS TITYRE: Tityrus libyce hircū significat: Melibœus græce cura bouū: Sūt at̄ noīa de Theocrito sūpta: p̄ Tityr̄ se: p̄ Melibœū reliquos Mātuaos allegorice itelligit. Et si ornīs v. sint ptes: ultīæ tamē duæ memoria: & p̄nūciatio solius dicētis sunt: Priæ at̄ tres ēt ad scribētē p̄tinet: hæ sunt iuētio: dispositio: & elocutio. Vex̄ elocutio ea est q̄ caracterē siue figurā ornīs q̄ triplex ē: cōficta. Elocutio at̄ hēt elegātiā: cōpositionē: & dignitatē. Elegātia singula uerba eligit. Cōpositio illa iā electa cōstruit atq̄ cōponit. Itaq̄ q̄lē figurā exprimere uolumus: talia uerba: talisq̄ cōpositio ē adhibēda. Figura at̄ generi rer̄ q̄ scribimus accomodāda ē. Ergo cū hic res pastoralis ageret̄ humilis orō atq̄ dep̄ssa fuit eligēda: ac humilis: ifimaq̄ figura. Quapp̄ cū elegisset. Tityre recubās sub tegmine patulæ fagi: q̄ uerba nullū hiatū hēt: nihilq̄ grāde resonāt. tamē ita illa cōstruxit atq̄ cōposuit: ut illud ifimū elocutiōis gēus n̄ excederet. Itaq̄ si attēte audias: Tityre tu patulæ recubās sub tegmine fagi. Intelliges oīa sup̄sta atq̄ demissa: Nā iudiciū hoc totū auriū mō ille eruditæ sint: eē dephēdes. Tityra: amice ac familiariter icēpit a noīe. pp̄rio: q̄d' i hoīe æq̄li aut inferiori beniuolētiā cōciliat. Sin at̄ superior sit p̄sona a noīe dignitatis suæ appellari postulat. Tu. q. d. solus ex oibus nobis. Recubās: q̄d' pp̄riū ociosi: securiq̄ ē. Nā cui aut negociū aut piculū iminetis minime recubare audet. Tegmine. i. tegmēto: a tegēdo: ut agmē ab agēdo. Fagi: glās triagula cute icludit. Hæc muribus gratissima ē: & turdis. glires quoq̄ faginat: siue hilarē facit: carnē: & coctibile: & leuē: & utilē stomacho. Et quis ex abiectis quoq̄: & picis: & tiliæ cortice uasa fiāt: ut ex cortice fagi: tamē in quodā usu sacroz̄ religiosus ē fagi cortex. ait Plī. Tenui: distat a subtili. Tenuē. n̄ diminutionē rei: ut plurimū notat. Vnde ē tenuis ubi argilla: & tenuæ argētū: uen. æq̄ secūdā. Hic attenuo & extenuo nec hēt laudē: nisi illa diminutio sit ex usu: ut si dicamus tenuia uellera. Subtile uero acuitatē habet. Ergo laudat̄ subtile īgeniū tenue uitu pat̄. Auena: pro oī culmo: ex quo rustici fistulā faciūt. Nos patriæ fines: cōtentio ē color rhetoricus. est. n̄ cōtētio cū cōtraria cōtrariis opponunt. Itē expolitio q̄ eadē de re sæpius dicit: sic in hoc loco. Nos anxii exulamur tu ociosus manes. Præterea est repetitio. Nā nos in principio clausulæ repetit̄. Item est interpretatio q̄ sæpe affert magnū argumentum rei. Nam interpretatur fines patriæ esse dulcia arua: quæ res mouet commiserationē.

Patulus
PatensTityrus
Oratio
nis
PartesFagus
Tenuē
Subule

CSER. Nos patriā fu, plus ē q̄ si diceret relinqm̄s: sic Hor. Teucer salamiā: patriēq̄ cū fugeret. **Lētus:** ocio sus: ut Qui nūc lēti cōfēdius aruis. **Resonare** doces ama, silia, carmē tuū de amica Amaryllide cōpositū doces siluas resonare: & melius ē ut simpliciter itelligāus. Malen, qdā allegoriā uolūt: Tu carmē de urbe Roma cōponis celebrādū oibus gētibus. Plus, n. stupet Mœlibœus si ille ita securus ē: ut tātū de suis amoribus cātet. **O Melibœe,** s̄ qd miraris deusi, Caesar. Hæc ocia. Sane securitate uel fœlicitatē. **Nāq;** erit ille mihi deus: Iteratio ip̄a excludit adulatōis colorē. **Sēp̄,** & post mortē & dū uiuit: Alii, n. ip̄atores post mortē i numeꝝ referūt deoz.

Augustus at tēpla uiuus emeruit. **Hor.** Præsenti tibi maturos largiūr honores: lurādasq̄ tuū p̄ nomē ponimus aras. Sic Luca de Nerōe: Sed mihi iā numē es. **Sæpe** tener nō ab ouib; ag. Imbuere ē pprie i choare & iniciare. Nemo at unā eadēq̄ rē sæpe i choat. Sed cōstat sæpe pascua mutare pastores: sicut ēt i geor. legius: Itq̄ pecus lōga i deserta sine ullis Hospitiis tān cāpi iacet. Vnde necesse ē pastores toties aras i buere: quoties mutauerit pascua: Inuenius ēt apud atiqores i buere eē nō i choare: sed pfundere & madefacere: se cūdū qd' absolutus ē sensus: ut sit sæpe pfundet. **Er** ras: pasci: ut Mille meæ siculis errāt i mōtib; agnā. **Ludere:** scribere: ut Carmia q̄ lusi pastorū. **Hor.** Po scimur si qd uacui sub umbra Lusimus tecū. **Calamo** agresti: rustico stilo: sicut supra Tēui auena. **Nō** eqdē i uideo: Excusat se ne frequēs i terrogatio fœlicitatis aliēa ex iuidia uēire uideat: dicit se admirari potius q̄ i uidei. **Vsq;** adeo: itātū. **Turba** agris: turbamur sine ulla discretiōe culpæ uel meriti: & iuidiose tēpora Augusti carpit latēter. Sane uera lectio ē turba: ut sit i psonale: qd' ad oēs ptinet generaliter. **Nā** Mantuanorū fuerat cōmunis expulsio. **Sin.** turbāur legeris: uidet ad paucos referri. **Protēus:** porro tēus. i lōge a finibus: un ē paulopost: At nos hic alii sitiētes ibius afros. **Aeger:** & corpe & aio aeger dī: ut Esto agram nulli quondam flexere mariti. **Ago** at proprie: Nā agi dīcunt pecora.

CANTO. Nos patriā fu. anaphora ē. i relatio de q̄ legito nostrū carmē de figuris. **Dulcia** an. Ouilis. de pō. ait: Nescio q̄ natale solū dulcedine cūctos Ducit & imemores nō finit esse sui. **Lētus** securus: & ociosus aucto re Nonio. **Amaryllida:** a tertia Theocriti ecloga sumptū nomē: & argumētū ē. n. abi: Cato ego blāditiā: i teri lesq̄ amaryllida syluā cādikulā recinūt. **Amarygma** at splēdor dī. **Amarysso** luceo. **Resonare:** p echo. se cheo n. resono dī Echo sonus. **Quid.** l. iiii. meta. scribit echo nymphā fuisse: restitisseq̄ ei uocē solū: & ossaq̄ lapidis figurā traxisse: uocē manere: q̄ siluis latet: oibusq̄ audit: nā sonus ē qui uiuit in illa. **O Melibœe:** est hoc loco o ad mirādū aduerbiū seu mauiis i teriectio: utriq̄. n. dici pōt: ut **Pl.** lib. xv. docuit: melius tamē i teriectio dicit. ean. sola animi affectus exprimit: ut **Donatus** etiā scribit: Admirabā at Tityrus q̄ ille dixerat: Nos patriā fugimus: tu Tityre lētus in umbra & c. est ergo cū admiratiōe legēdū: **Deus** Augusti itelligit: Cui **Sueto.** teste etiā uiuēti prouinciar; quoq̄ plerq̄ tēpla: & aras: ludos quoq̄ qnquēnales pene oppidatim cōstituerūt: de quo: & latius ecloga iiii. **Hæc ocia** fecit: **Pollionis.** n. **Varri:** & **Galli** grā Maroni Augustus agrū reddiderat: ut ostendimus.

Ocium **Ocia:** qetē: & securitatē. Est ocium proprie uacatio a labore: cuius cōtrariū est negociū. **Nāq;** certe semp: & ante & post mortē. **Imbuere:** pfundet: ificiet: madefaciet: maculabit. **Ouilibus:** ouiu caulis & septis. **Ille** meas: Augusti in se beneficia memorat. **Errare:** uagari: ac pasci: q̄ uocē ēt sine pastore tutas eē ostēdit. **Ludere** hic significat uersibus scribere: sed nō nisi fere opusculis: q̄ lia sūt epigramata: & hæc opuscula dnr lusus. **Calamo** agro: rustica fistula: rustican. hic tractat. **Nō** eqdē. i suspitionē tollit: quo se Tityri ocio nō dolere: sed potius lætati ostēdat. **Vsq;** adeo: i tātū. **Turba:** turbatio fit. **Protēus:** p e scribitō. i a lōge: seu lōge a finib;. **Protēus** i aduerbiū locale ē. i porro tenus p̄ i aduerbiū ē tpale. i statū auctor ē cap. **Aeger:** p id quoq̄ pathos. i passio clades: & affectio auget. **Hic** iter: ordo est: mō nāq̄ hic iter dēsas corylos cōnixa ab silice i nuda reliqt gemellos appositio. **Corylos:** corylus arbore. pducēs nuce: q̄ auelanæ uel pnestinæ dnr: q̄s grati pōticas uocant. **Dū** una quæq̄ natio indit his nucibus: nomē ex loco in quo nascunt copiosiores: auctor est **Macro.** lib. iiii. **Gemini** fat. **Gemellos:** dicuntur gemini ex uno utero: & uno die editi: ut **Marcellus** ait: philosophus uero l. viii. de hist. animalium scribit. In genere certe humano paucos geminos seruari: si alter mas sit: alter fœmina.

CRH. Nos patriā fu. Dixerat linqm̄s patriā: neq̄ q̄ uolūtariū potuisset eē exiliū: addidit fugiūs qd' summa ēt mouet cōmiserationē. **Nā** qd pōt eē miserius: q̄ icider i eā calamitatē: ut patriā: q̄ nihil ē dulcius ueluti rē pnitiosā fugere cogaris. **Lētus** i um. nos pperamus i fuga: tu ocianis i loco amœno: nos exercemur i labore: tu i iocūdo & uoluptuoso cātu. **Doces** siluas reso. doces siluas: ut resonēt. i p roboatū referre tuū carmē. Sed de boatu: & qd sit: & quō fiat dicēus paulopost. **Resonā** at amaryllida poeticū ē: & p figurā dictū. **Nā** sonare nō trāsīt: sic dicūus currere cursū. **Amaryllis:** sūt q̄ dicat eē nomē mulieris: q̄ **Rō** adamauit. **O melibœe:** & hic sermo familiaris ē & amicus o uero nō uocātis ē: sed pene lætātis: q̄ pter spē amicū nihil tale expectās uiderit: & distiguit: **O melibœe:** ut sit salutātis: ac deide adde. **Deus** hæc ocia fecit: uel si iūgis & cōtinua sit ois. **O Melibœe** deus: nobis hæc ocia fecit. **Erit:** o hois admirātis magnitudinē beneficii i se a deo collati. **Hæc ocia:** q̄ si tā magna ocia: & fatē q̄ ille dixerat: Tu tityre lētus i umbra. **Ouilibus:** ouiu stabulis. Sic ēt ab eqs eqle: a capra caprile: & a porco porcile. **Ludere:** ita significat: ut nō referat nisi ad poetas. **Nō.** n. dicimur: aut **Cice.** ludere tu sculanas q̄ stōdes: aut **Liuiū** ludei historia ro. neq̄ ēt poetas dicūus i oibus ludei sed i leuioribus: iocūdiōnibusq̄.

Sic & Hora. de se. Poscimus si qd uacui sub umbra lusimus tecū. Quapp neq; i geor. neq; i aene. ludere dixit: sed canere: sed hic & i libello que culicē appellat. Ait. n. Lusimus octauī gracili modulāte thalia. Atq; ut araneoli tenuē formauimus orsum. Lusimus: hæc pp culicis sunt carmīa dicta. Oīs ut historīæ p ludū cōsonet ordo capellas q̄ habēt r i ultīa syllaba i dimiutiuis mutāt r i duplex l ergo a capra capella: a cultro cultellus: ab ūbra umbella.

Spem gregis ah silice in nuda cōnixa reliquit.
Sæpe malum hoc nobis si mēs non leua fuisset
De cælo tactas memini prædicere Quercus.
Sed tamē iste Deus q̄ sit da Tityre nobis. II.
Vrbē quam dicunt Romam Melibœe putauī
Stultus ego huic nr̄æ similē quo sæpe solemus
Pastores ouium teneros depellere fœtus.
Sic Canibus Catulos similes sic m̄ribus hædos

bāt. p̄ q̄rc̄ ergo agri: p̄ fulmē ira Iouis: p̄ irā Iouis ira cæsaris: p̄ dānū arborū dānū agrorū figurabat. Hæc ergo tactas afflata: & leuiter fulmiata: Ut Ci. Tactus ēt ille q̄ hāc urbē cōdidit Rōulus. Significabat nutu īpatoris posse agros eorū p̄ire: apud quos fulminatæ sūt arbores: Nā agri cā uictus sūt: sicut olī q̄rc̄. Q̄ d̄ at ait tactas ostēdit tēporale fore dānū q̄le patiunt arbores leuiter fulminatæ: & bene p̄dicere: q̄si p̄loq; & p̄diuinare: cū ita manifestū cōstet eē auguriū. Dauidic: Sic cōtra: Accipe nūc danaū īsidias. i. audis. Vrbē q̄ dicūt Romā: Quærīt cur de Cæsare īterrogatus romā describat: & aut simplicitate utīf rustica: ut ordinē narratiōis plenū nō teneat: sed p̄ lōgas ambages ad īterrogata descēdat: aut certe q̄a nullus q̄ cōtinet ē sine ea re q̄ cōtinet: nec p̄t ulla p̄sona eē sine loco. Vnde necesse habuit īterrogatus de Cæsare locū describere: in quo eū uiderat. Est at lōgū hypbaton: Vrbē quā dicūt Romā: Hic illū uidi iuuenē melibœe. Stultus ego. i. rusticus: q̄ nesciui iudicare. N̄r̄æ: at Mā tuæ. Quo: i. ad quā: Nā aduerbiū posuit p̄ noīe: ut Gēus unde latinū. i. a quo. Ouiū teneros: p̄ phrasī agnorū. Depellere: i. a lacte remoueri. Sic cāibus catulos similes sic matribus hædos: Norā: sic paruis cōpōere magna solabā: Vult urbē Romā nō tamē magnitudīe: sed et generē differē a cæteris ciuitatibus: & eē uelut q̄ndā alterū mūdū: aut q̄dā cælū i quo Cæsare deū uidit. Qui n. cōparat cāi catulū uel hædū capellæ: magnitudinis facit nō generis differētiā. Qui at dicit leo maior ē cane: & generis facit & magnitudinis differētiā: sicut nunc de urbe Rōa fecit: Putabā iqt ante ita Romā cōparādā eē aliis ciuitatibus: ut solet hædus capræ cōparari. Nā quis maior eēt: tamē eā ciuitatem eē ducebam: nunc uero probaui eā etiam genere distare: Nam est sedes deorum. Hoc autem eum dicere ille comprobat uersus: Quantū lēta solēt īter uiburna cupressi: Nam uiburnū breuis simū ē: Cupressus uero arbor ē maxia. Hoc autē gēus argumētatiōis & ap̄d Aristotelē lectū ē: & apud Ciceronē. ANTO. Spē gregis. i. marē & fœminā. Ah silice i nuda. i. sine foliis & uirgultis cū affectu p̄nūciādū. Cōnixa: partu soluta. Sæpe malū: qd̄ dicit Tityrus nō fabula ē. nā post Iulii Cæsaris mortē p̄digia fuer̄ q̄ pluria: īter q̄ cōtinua fulmīa i tēplis: statuisq; deciderūt: ut et Appi. i. i. ostēdit: & nos latissime i cōmētario scd̄æ odes Hora. que iā parauius & edemus dictauius. Si. utinā: est. in hoc loco oprādi aduerbiū: ut li. x. vi. Si nūc se nobis ille aureus arbore ramus: Ostēdat & c. Leua. i. aduersa: auctor Nonio. dicit at aduersa mēte futura mala dignoscere neq;esse. De cælo tactas: qnq; signorū genera obseruabāt augures ex cælo: ex auibus: ex tripodib: ex q̄drupedibus: ex diris: auctor ē Festus. De cælo tactas. i. fulminatas: quotiēs. n. q̄rc̄ fulmīe tāgīt: ut plurimū malū portēdit: qd̄ et aiaduerti: nā tacta cuiusdā quercu ītra annū ille sponfam amisit. illa. n. alteri nupsit: unde etiam duo interfecti: pluresq; etiam carcere affecti sunt. Sæpe sinistra caua: hic uersus non omnibus textibus inest: plures enim antiquos uidi: & illum summi pontificis characteribus magnis profecto alienus est: Tamen aduertendum: cornicem uidere unicam mali hominis esse duas uero hominis boni. qd̄ quidem: & legi & expertus sum pluries. Ipsa adeo est in auspicate garrulitatis: ut Plūscribit. i. i. fœlicis: quasi auspiciis repugnātibus. Cice. autem libro primo de diuinatione scribit: coruū a dextra: a sinistra cornicē facere ratum. Da: dic: idem lib. v. Da (non in debita posco Regna meis fatis) latio considere teucros. Vrbem quā dicunt Romam: lōgo in teruallo responder Tityrus ad interrogata: nam cum melibœus dixisset: Sed tamen iste deus qui sit da Tityre nobis: exponit prius Urbis Romæ: amplitudinem: i. de cām quare Urbē ipsam adierit. Postea uero illic iuuenē illum uidisse: cui anno quoq; bis senos dies se dicit sacrificare. Vrbem: urbis appellatione: etiam si nomen nō ad iiceretur. Roma tamen accipi receptum est: ut Fabius lib. vi. edocuit. Huic nostræ: Mantuā intelligit. Quo: ad quam. Ouium teneros fœtus: id est agnos per circūlocutionem: quæ periphraſis dicit̄. fœtus dicitur quic quid nascitur ex mulieribus uel pecoribus: & a foueo uerbo descendit: inde etiam foetura: id est genitura: quæ pro toto animalium prouentu poni consueuit. Depellere: a lacte disingere. Agni autem ad quatuor menses mammis ubi nati sunt non disinguntur: hædi tres porci duos. auctor est Varro.

CHRIST. Spē gregis: Ut maius sit detrimentū q̄ si uterq; eiusdē sexus fuisset. De cælo tactas: In aeneide omnia uaticinandi genera breuiter complexi sumus: inter quæ est aruspicina quæ fulgura in se continet. nam quæ fulmine tacta sunt incommodum aut calamitatem iis portendunt ad quos pertinent. Quapropter cum Romæ: aut capitolium: aut alia loca publica fulmine tacta erant: ad rempubli. malum spectare putabant: statimq; aruspices uel ex ipsa etiam Etruria accersebant. Tamen: tandem post longum hunc de fulmine sermonem. Vrbem: locus & ædificia dicimus: urbem habitatores autem ciuitatem.

Vrbs

Foetura

Bucolicorum

SER. Componere: cōparare. Et quæ tāta fuit: Quæ tāta: ad magnū, n. aliqd nimia necessitas uenire cōpellit. Vnde q̄si miratur hoīem rusticū Romā uidere potuisse. Libertas: amor libertatis: etenī aliter dicit seruus libertatē cupio: aliter ingenuus: ille, n. carere uult seruitute: hic habere liberā uitam: pro suo, s. arbitrio agere: Sicut nūc Virgilius sub p̄sona Tityri dicit se amore libertatis Romā uenire cōpulsus: & itē latenter carpit ea tēpora: q̄bus libertas nō nisi ī urbe Roma erat. Aut certe simpliciter itelligimus hoc loco Tityrē, sicut pasto rē locutū. Nā ubiq̄ eū Theocritus mercenariū iducit: Itē Vir. Tityre dum redeo: breuis est uia: pasce capellas. Quæ sera tamen respexit inertē: desidē sese nō req̄rentē. Nā culpā suā inertīā q̄ ante Romā ierit: & sit usus puer libertate: q̄ uti cōepit prouectioris ætatis. Candidior postq̄ tōdētī barba cadebat: Aut mutatio p̄sonæ: ut quendā rusticū accipiamus loquēte nō Virgiliū p̄ allegoriā. Nā ut diximus, xxviii. annorū scripsit Bucolica: aut certe mutāda est distinctio, ut sit non barba cādior: sed libertas. Nā, xxviii. annorū barbā potest q̄s mittere: sed non canā: & bene candidior libertas: ut intelligamus etiā ante in libertate: sed nō in tali fuisse Virgiliū. Et longo post tēpore uenit: postq̄ nos amaryllis habet galatea reliquit: lūgendū est hoc totū: nā duplici ratione tēpus ostēdit: quo eū libertas aspexerit: i. quando cōepit secare barbā: & relicta Galatea Amaryllidis amore detineri. Allegoricos aut̄ hoc dicit: Postea quā relicta Mātua Romā me contuli: Nā Galatēā Mātua uult eē Romā amaryllida: & bene tēpora q̄si rusticus cōputat a barbæ sectione. Longo post tēpore: Aut archaisimos est. Antiqui enim post: ante: circum & ablatiuo iūgebāt: quod hodie facere minime possumus. Aut longo post una est pars orationis: ut sit sensus: Venit tēpore longo post: sicut multominus: multo magis: postmodo. Oratius: Postmodo quod mihi obsit clare multumq̄ locuto. Et lōgo post: ut postposita uideat eē p̄positio: & in unitatem coacta. Fatebor, n. hoc per parenthesis dictum est. Nec spes libertatis erat nec cura peculii: nec sperare poteram libertatem in oppressa ciuitate nec habere curam patrimonii. Peculi autem aut antiquæ dixit: quia omne patrimonium apud maiores peculium dicebatur a pecoribus: in quibus eorum constabat uniuersa substantia: Vnde etiam pecunia dicta a peculio. Aut certe & hoc ad morsum temporum pertinet: nam modo tantum serui peculium dicimus: ut inuidiose patrimonium suum dixerit peculium: ac si seruus esset: quia se diu apud Mantuam seruisse memorauit. Sane peculii pro peculii per synæresim dictum est.

Noram sic paruis componere magna solebā.
Ver̄ hæc tātū alias inter caput extulit urbes
Quātū lēta solēt iter Viburna Cupressi. ME.
Et quæ tāta fuit Romā tibi cā uidendi? TI.
Libertas quæ sera tamen respexit inertem
Candidior postq̄ tondenti barba cadebat
Respexit tamen & longo post tēpore uenit.
Postq̄ nos Amaryllis habet galatea reliquit
Nanq̄ (fatebor enim) dū me Galatea tenebat
Nec spes libertatis erat nec cura peculii.

Virgula
Causa
Libertas

Galatea
Pecunia

CANTO. Lenta uiburna: Virgulta sunt quæ de radice pullulant. Viburna autē minuta filua: humilia uirgulta: ut genistæ & huiusmodi. Causa: ea est q̄ nos īpingit ad aliquid faciendū. Ratio autē qua utimur in faciēdo. Seruus auctor in arte. Libertas: ordo est Libertas quæ sera: tamen candidior, i. clarior & lucidior respexit inertem: respexit in quā postq̄ barba tondenti cadebat: & tamen uenit longo post tēpore: Conuenit itē & alter ordo sic uidelicet libertas cādior quæ sera: tamen respexit inertē postq̄ barba tondenti cadebat: respexit tamen: & longo post tēpore uenit. Est autem sensus Tityrum seruius cogitasse adire Romam: & post refectam barbā: & tamen longe post cogitatum & primæ barbæ refectionem uenisse. Inertem: segnem desidē. Tondenti, s. mihi: nam passiue hic dicit, sicut Geor. li. iii. Incanāq̄ menta cyniphei tondent hirci pro tondenti: secundum Priscia, li. viii. dicentem: Sunt quædam in o terminantia: quæ cum sint actiua pro passiuis quoq̄ solent poni: ut lauo tondeo: pro lauor: & tondeo. Galatea: græce per ei diphthongon galatea scribit: & cum t exili: nymp̄ha fuit quam Polyphemus adamauit: ut Theocri. scribit ecloga. vi. & Oui. in meta. hic uero pro Mantua ponitur allegoricos. Amaryllis uero pro Roma: sed de allegoria legito nostrum carmen. Peculi: idest lucri: & parti. Est, n. peculium seruorū a pecore dictum sicut: & pecunia nobiliū: ut Festus ait.

CHRISTO. Viburnū: species est fructicis. Libertas: aliter seruus: aliter ciuis optat libertatē. Seruus enī optat a domino manumitti ciuis quærit: ut æquo iure in ciuitate uiuatur: ut libera sint iudicia: & nemini nisi qui sit in magistratu sit seruiendum. Est autem libertas alia naturalis: alia de iure gentium. Natura enim hi liberi sunt qui cum minus ualeant corporis uiribus sapientia & uirtute reliquis præstant: quibus uero prudentia nō adest: & sola corporis uirtutibus nituntur. si seruire prudentiori dicuntur: ut etiam in politicis ostendit Aristot. De iure uero gentium hi dicuntur serui qui in bello capti uendi possunt: & seruire coguntur. Dicitur præterea libertas excellentia: & magnitudo animi cū nullo metu cohereri possumus: quin freti optima conscientia apertis uerbis honestati: æquitatiq̄: & publice utilitati faueamus. Ergo ut illa superior libertas: aut a fortuna: aut a natura est: sic hæc a bona mente & uoluntaria proficiscitur: quemadmodum reliquæ uirtutes. Galatea: conueniens nomen rusticæ muliebri quasi lactis dea: sunt qui credant illa poni pro Lydia quam Mantuæ amauit: ut deinde Romæ amaryllida. Peculi: peculium diffinit Labeo esse id quod seruus domini permisso separatim a dominicis rationibus habet: Sed & domino peculium esse posse ostendit Celsus: & castrense peculium eē qd̄ a parentibus: & cognatis militiæ degentibus dono est datū uel q̄ filius militiæ acquisiuit: Rusticos ait audisse Celsus q̄ pecuniam sine peculio fragilē esse peculium appellantes: qd̄ p̄sidii causa iponit. Vnde Vlpian. peculium ait dictū quasi pusilla pecunia sit siue: patrimonium pusillū: puto peculium esse quicqd̄ nostra industria acq̄rit in quocunq̄ fortuna sumus liberi an serui: & id sensisse senes pecuniam sine peculio: idest sine nostro lucro fragilē esse.

SER. Exiret uictima septis: Septa pprie sunt loca i campo martio iclusa tabulatis: i qbus stans populus ro/manus suffragia ferre consueuerat. Sed quonia hac septa similia sunt ouilibus: duo hac iuicé p se ponunt: ut hoc loco septa p ouilibus posuit. Ité Lucanus ecotra: Et misera maculauit ouilia rōa. Iuuenena. Antiquo q pxi/ma surgit ouili. Sae pinguis melius ad uictimā q ad caseū referē. Ingratae urbi: qā cū alimēta ciuitatibus pste/ tur ex rusticorū labore: i his rustici etiā derident a ciuibus: & multa pdūt: & aduectarē rerū p̄cia iniq̄ fuscipiūt. P Amarylli uocares: uocatiuus gr̄acus est q breuis ē quociēscunq̄ noīatiuus in is termiā: ut Amaryllis pieris.

Quāuis multa meis exiret uictima septis
Pinguis & ingratae premeretur caseus urbi
Nō unq̄ grauis aere domū mihi dextra r̄dibat.
Mirabar qd moesta deos amarylli uocares. **ME**
Cui pendere sua patereris in arbore poma.
Tityrus hinc aberat. ipsa te Tityre Pinus
Ipsi te Fontes ipsa hac Arbuſta uocabant.
Quid facere: neq̄ seruitio me exire licebat **TI.**
Nec tamen praesentes alibi cognoscere Diuos
Hic illum uidi iuuenem Meliboeae quot annis
Bis senos cui nostra dies altaria fumant.
Hic mihi responsum primus dedit ille petenti
Pascite ut aē boues pueri sūmittite tauros. **ME**
Fortunate senex ergo tua rura manebunt.

tae urbi. Cū n. & uictimas: & caseū illuc afferret minimū lucri cōseqb̄at. qd̄ qd̄ ex magna ingratitudine erat. quo n̄ pacto huiuscemodi res urbani haberēt nisi agrestū cura: P Aere. i. pecūia: ut puta qdr̄atib⁹ uel triētibus: In cypro priā fuit aere iuetio. Seruius at rex prius signauit aē aēta rudi usos roma. Timaeus tradit signatū est nota pecudū: unde & pecūia appellata. auct. Phil. lxxxiii. & li. xxxiii. Deos amarylli: iuocabat deos p redditu Tityri absentis: p hac at Rōa itelligēda: q̄ moestā absente tityro Meliboeus ait quo amico gratificet. P Poma ar ua ipa & bōa cūcta itelligit. P Peder i sua arbore. i. salua esse. P Arbusta: oīa hac simpliciter ac rustice itelligēda sunt Arbusta at loca dnr arboribus uitiferis cōsita. Sene. epistola. lxxxviii. Illud ēt uidi uitē ex arbuſto suo ānosā trāfferri: & Col. li. iii. de arbuſtis sic ait: Arbuſtū iter qd̄ dragenos pedes dispositū cē cōueit. Sic. & ipe arbores & appositae uites melius cōualeſcūt fructūq̄ meliorē dabūt. Quid facere: apud galatē itelligit. Mantua. P Tā p̄sentes: tā ppitios. P Alibi: q̄. i. rōa. P Diuos: p hos nō solū Augustū: sed afiniū Pollionē & Varrū: aliosq̄ sibi p pitios accipit. P Hic: i. urbe rōa illū iuuenē: i fine quoq̄ primi uolūinis. g. de eodē Augu. i. q̄. Hūc saltē euerſo iu uenē succurrere saelo: Ne pibet & Florus ēt iuuenē nomiat: sic. n̄ scribit Priā ciuiliū motuū cā testamētū Cae saris fuit cuius scdus hāeres Ant. platū sibi octauīū furē iexpiable cōtra adoptionē accerrimi iuuenis suscepit bellū: cū intra. xviii. annos teneg & obnoxīū & oportunū iniuriā iuuenē uideret Ciāt Phil. iii. ait: Laudo lau do uos Quirites: cū grauissimis aīs. p̄seqm̄ini nomē clarissimū adoleſcētis: uel pueri potius: sūt. n̄ facta eius im mortalitatis n̄ a tatis. Itē. v. Phil. Quis po. ro. obtulit hūc diuinū adoleſcētē: Deus: n̄ ab re igit̄ Maro iuuenē ap pellauit. P Quotānis: singulis ānis: uel āno quoq̄. P Bissenos. d. mēses quoq̄ semel. P Hic i urbe ro. P Submitti te iugo. i. ad arādū. P Senex: quū senex eris: qd̄ aliter Prob⁹ iqt. P Ergo: qā r̄ndit: ille pascite: ut ante boues & c.

CHR. Victima. i. multi foet⁹ ad uictimā. i. sacrificiū faciēdū. Victima at & hostia dī oē aīal qd̄ deo imolat sed qd̄ iter utrāq̄ iter sit: audi Oui. Illen. ait uictima q̄ dextra cecidit uictrice uocat. Hostibus a domitis hostia no/ mē hēt. Hic xp̄iani hostiā eucharistiā noīant: quonia illa superatus sit n̄ aduersarius diabolus. P Septis: septa loca i qbus pecudes icludūt: quonia retib⁹ septa. i. circūdata sint. Sepire. n̄. circūdar ē hic sepes qā illa sepiūt agri. Item loca inclusa tabulatis i campo martio septa dicebantur. Martia. ni septis mamurra diu multumq̄ uaga/ tus. Dēiq̄ oīa loca iclusa septa appellarūt. P Grauis aere domū mihi. d. Quia puū dabat p̄ciū: & ē mod⁹ accōmo datus rusticano. P Aere: pecūia: Nā primi nūmi aenei. nō at aurei & argēti fuerūt. Oui. de fastis: Aera dabāt olī. Melius nūc nomē i auro ē: Victaq̄ cōcessit prisca mōeta noua. Hic pecuniā debitā aēs alienū dicius: Aerariū lo cū ubi publica asseruat. Prius at Ser. Tulles signauit. Nā aēta rudi utebāt. Signatū ē nota pecudū: unde pecūia di cta. Nā argēteus nūus priō signatus ē āno urbis qngētēsi mo. lxxxv. i. de lxxii. āno signatus ē nūmus aureus: quod moesta. d. a. u. Significat q̄ rōa reuocaret deos i auxiliū qā nō hēret q̄ ea suo carmiē illustraret qā Vir. P Peder sua po. nā rusticoz ē sinere sua poma i arboribus cū alicui seruare uolūt. Hic at seruat rōa poma Tityro seruat sua facta a Vir. celebrāda. P Pius: p magnis uiris qā pius magnā sūt. P Fōtes: p eloq̄ntib⁹. Nā recta cōparatiōe arbu ſta p hūiliori populo dixit. P Quid fa. modus loq̄ndi eoz quoq̄ cōsultatio dubia ē. Nā neq̄ patiebāt relinq̄re galatē. i. Mātūā. Nā cuiq̄ sua priā suauissima ē. Nec rursus alibi q̄ Rōa tā p̄ntē fauorē p̄spiciebat. P Submittite: supmittite ut sit a subsū antiq̄ ppositiōe: sic alibi: q̄tū uere nouo florēt se subiicit alnus. i. surſū agit ergo supmit tite tauros. i. date opā: ut tauri saliat uaccas nouā ad foeturā cōpādā: uel submittite. i. sub iuga mittite ut domē/ tur ad agriculturā: & tūc pōet tauros p ualidiorib⁹ iuuecis. P Māebūt: p māebūt i tuo iur: neq̄ mutabūt dnm̄.

Hora. Dulcē q̄ strepitū pieri tēperas. P Cui pendere: i. i cuius honorē. P Sua poma. i. ipsius arboris poma propria. P Quid uocares: hoc Virg. psonā conuenit. P Moesta amarylli: deest tibi: q̄ nemie la tabare poe/ ta. P Tityrus. Vir. P Pinus. i. roma. Vel Caesar: fontis poetā uel ſeatores: arbuſta fruteta. i. scholasticū. P Ser uitio: ab seruitio. seruitiū ē cōditōis idiciū. P Iuuenē Caesarē dicit Octauianū Augustū. Decreuerat. i. ſena tus ne q̄s eū puerū diceret: ne maestas tātī impiī mi nueret. P Dies. i. p̄cipia mēsiū: uel idus omniū mē/ siū. P Fumāt. i. sacrificāt. P Respōsum dedit. i. pmisit libere uiuere. P Primus. i. ante quē nullus sit. P Pasci/ te. i. ut ante eratis in pace pueri: sic mō pascite i pace. P Fortunate senex: nō ad aetate Virgilii refert: sed ad fortunatum futurū p̄fago usus est uerbo.

CANTO. Victima: ea pprie dicit̄ quā post uicto/ riā mactat. Ouis aſto lib. i. Victima quā cecidit dex/ tra uictrice uocat. Hostibus a domitis hostia nomē hēt. Festus tamen uult hostiam dictā ab hostire qd̄ ē ferire. P Septis. i. ouilib⁹. P Pinguis. hic sit colō. P Ingra

Victi/ ma
Hostia

Aeris
inuētio

Arbuſta

Austu/ rus
iuuenis

Bucolicorum

SER. Et tibi magna fatis: ordo ē Magna fatis pascua. Quāuis labis: quis sit mōs & lacus: nā a mōte usque ad lacū & ide usq; ad arborē qndā fuerat terra dōata tua possessiōi. Obducatur: tegat: iūco: feno limoso flu mine mīciū. Graues accusatiuus pluralis q̄si graues: i. grauidas: s. nō enixas. Hic iter flumīa: iter Padū & mītiū. Nota: cara. Fōtes sacros: q̄a oibus aqs nymphæ sunt p̄sidētes. Frigus opacū: q̄a æstiuo tēpe sub umbra fit frigus: opacū: i. auras. p̄speras: uel Nemore: opacū at utrū p̄ opacis locis icertū ē ira p̄ ualde frigidū: nā unū frigū ē hyeme: alteq; quo refrigerāur æstate. Ab li. limes ē: agri terminus. Sepes: subaudi fiet. Hyblæis: hybla uel hyble oppidū ē Sicilia: qd̄ nūc Megara dī: & po- fuit speciē p̄ generē. Depasta florē: depastū florē hēns uel cōesta. Saliētī: uirgulti gēus eo q̄ salit & surgit ci- to. Saliētū ubi sunt multæ salices. Sæpe le. hic uocat rusticū ad dulcia q̄ sunt ī rebus q̄bus delectat. Som- mū inire: i. dormire. Frondator: i. rusticus: uel aīal qd̄ frōdibus uescit: nā tria genera sūt frōdatorū. Frō- dator q̄ arborē amputa: & de frōdibus māipulos fa- cit hyemis tēpore aīalibus ad pastū offerēdos: & qui māibus uitii folia auellit: quo ardor solis tuā matu- riorē reddat: aut auis q̄ ī frōdib; habitat: & his uesci- tur: uel ēt palūbes q̄ ī frōdibus nidificāt. Ad auras: i. die. Rauca: i. βραχχί θραξ. i. brōgida. Palūbes: q̄s uulgus tetras uocat: & nō dicunt latīe: sed multoꝝ auctoritas latinū facit. Cū ī elegia q̄ thalemastis scribi- tur: lā mare tyrrhenū longe p̄itufq; palūbes Reliq; p̄ Gemere: canere. pprie tamē dicit̄ de turtura. Tur- tur & masculino & fēminino genere inuenitur: ut

Et tibi magna fatis quāuis lapis omnia nudus
Limosoq; palus obducatur pascua iunco
Non insueta graues tentabunt pabula fœtas
Nec mala uicini pecoris contagia lædent.
Fortunate senex hic inter flumina nota
Et fontes sacros frigus captabis opacum.
Hinc tibi quæ semper uicino ab limite sepes
Hyblæis apibus florem depasta salicti:
Sæpe leui somnum suadebit inire susurro.
Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras.
Nec tamen interea rauca tua cura Palumbes
Nec gemere aëria cessabit Turc ab Ulmo. Tl.

CANTO. Et tibi magna fatis: ordo est: & manebūt pascua fatis magna tibi: quāuis obducatur: circūdet oīa nu- dus lapis: & pal⁹ iūco lioso. Hōꝝ at cāpōꝝ sitū lege ēt ī eclo. ix. i. b. i. Certe eqdē audierā & c. Obducatur: circūdet: ob. maliq̄do ponit̄ p̄ circū ut ēt Festus ait: ut quū dicit̄ urbē obsideri: aliq̄do p̄ pp: ut obmerita ob supatos ho- stes: un̄ obsides p̄ obsides: nō obsidē p̄iæ p̄stādā dant. Nō insueta: ordo est: Pabula insueta nō tētabūt graues fœ- tas. Nō tētabūt: i. nō corrūpēt: uel nō uariabūt lanā agnis in utero grauidas: manētibus ait. Pli. li. viii. de arie- tibus scribēs. Et mutatio aquarū potufq; uariat. Id at Pli. accepisse uidet̄ a Var. is. n. lib. ii. de ouibus sic ait. Quā- diu admissura sit: eadē aq̄ uti oportet q̄ cōmutatio & lanā facit uariā corrūpit & uterū. Tētare aut̄ p̄ corrūpere Pli. et. li. xxiii. uti ad salicū natura inq̄ns: Caput tētāt uini mō. Grauis fœ: grauidas ouis: grauis aut̄ adiecit: quoniā fœta dicit̄ tā q̄ p̄gnās est q̄ q̄ peperit. Cōtagia: scabiē itelligit. Cōtagiū uetat Festus ut uero leges: Gel. n. li. xii. ait: periculū etiā uenenū & cōtagium. Seneca quoq; epist. xiii. inq; Quid est q̄ trepidet: q̄ cōtrariū quoq; mei timeant. Contagio etiā & contages inuenit̄. Iuue. Dedit hāc contagio labē. Lucre. lib. iiii. Quæ cōtage sua palloribus omnia pingunt. Dicitur autem contagio & contingo morbus qui polluit quicq; tangit. Colu. autē li. viii. c. v. scri. oues frequentius non ullum aliud animal infestari scabiē: esseq; illico occurrēdū ne tota p̄geni- es coninquent: nā cū & alia pecora: tū p̄cipue oues cōtagione uexant. Inter flumina nota: padū & Minciu: nā ut etiā Probus asserit: Mincius p̄terfluit Mantuā. Effluit autē: auctore Strabone lib. iiii. a lacu Benaco: qui ex alpibus oriē. Fōtes sacros: propter naidū numina sacros fōtes appellat. Hinc tibi quæ semper ordo est: hinc uicino ab limite spes: quæ semper depasta: idest depastum habet apibus hybleis salicti florem sæpe leui susurro suadebit tibi inire somnum. Limite: limes in agris: nunc terminus nunc uia transuersa: auctor est Festus. Hybleis apibus: Dorientes Megaram condiderunt cum prius hybla uocaretur: ut Strabo edocet li. vi. de Sici- lia loquens. Mella etiā inter Siciliae urbes Hyblam nominat: ibi autem mellis optimi copia propterea hy- bleas apes appellauit. Florem salicti: Cæras ex omnium arborum satorumq; floribus cōfingūt apes excepta Rumice & Cenopide herbarū hęc genera. Auctor Pli. li. xi. Et autē salictū salicū locus & copia. Inire: incipe- re. Leui susurro: paruo murmure: est autē nomē a sono fictum per onomatopœiam. Suadebit: hortabitur. Alta sub rupe: i. in alta rupe. Frondator: Columella scri. li. vii. a kalendis iulius in kalēdas nouēbris tota æsta- te: & deinde in autumnno boues fatiandos fronde. Probatuq; maxime inquit. Ulmea post fraxinea & ab hac po- polea. Ultima sunt ilignea & querna & laurea. Ad auras: idest sublimi uoce. Gemere: uidet̄ enim turturis & palumbium uox gemitus esse potius q̄ cantus. Aëria: non aëria turtur: sed ulmo aëria: idest alta.

CHRIST. Lapis nudus: a terra exertus siue q̄ adeo lapidosus sit ager ut terra tecta illis uix emittat herbam. Limoso: quia in limo prouenire gaudet. Frigus opacum: Non habent latini uerbum quo expriment uim hyemalem qua horremus non sine multa molestia: sed illam uoluptuosam refrigerationem quæ nobis calo- re æstuantibus p̄ umbrā & leuē aurā p̄uenire solet. Nos autē hēmus: nā primū illud appellamus freddo: hoc ue- ro secūdū fresco qd̄ nūc uoluit exprimere cū dixit: Opacū frigus. Ab limite. Limus latine obliquus ē siue traf- uersus: hic Terē. Limis oculis: a limo uero dicitur limes terminus in agris positus: q̄a ex obliquo p̄atur: Hinc etiā in foribus limē. Rauca: Raucam uocem dicimus eam q̄ nō candida solidaq; exit: sed intus magna ex par- te uersat: hęc aliquando offendit aures cū dissona est: & quodammodo strepit: aliquādo quando intra fauces cōtinue uersat uehementer delectat: ut accidit in organis: Nam cū uoci denegat̄ liber exitus quoniam intra fi- stulas nō sine suauī modulatione agitaf: ea uehementer demulcentur aures. Hoc in gutturis longiusculo spa- tio cōmode faciūt cygni cū raucos illos appellamus: hęc rautio rausi. Turtur ad auras: Quia elata uoce canet.

Ob
Obses

Tentari

Conta-
gio

Vibur-
na

CSER. In aethere cerui: auiū more: ante cerui uolabūt: & pisces sine aq̄ uiuēt: aū rerū natura mutabif q̄ nos
Cæsare possimus obliuisci: Freta: maria a seruore dicta: Destituēt: derelinquēt: Pererratis: lustratis: uel
errore confusis: Amborū: germanorū & parthorū: Exuli: parthus & germanus: quo duces: Cæsari germa
nis & parthis uictis ararim milites germaniæ flumen biberūt: Illius: Augusti Cæsaris: labat respuat p ob
liuioni tradat: Ararim: Arar fluuius est galliæ fluens i flumē Rhodanū. Tigris armeniaē fluuius i fluens p si
cū sinū. Itaq̄ p Tigrim & Ararim uult diuersa loca iter se significare: dicit prius parthū ex Arar bibiturū & ger
manū ex Tigri: q̄ sibi obliuionē futurā de non amis
si agri Cæsaris beneficio: Sitientes ibimus afros:
Tropus synecdoche. Ab afris enī libyā q̄ aq̄ idiget in
telligi uult: Scythiā: regio septentrionalis ē. Et ra
pidū cretæ ueniamus oaxē: hoc ē lutulētū: qd̄ rapit
cretā. Creta alba terra dicit. Nā Oaxis fluuius ē melo
potamiæ: q̄ uelocitate sua rapiēs albā terrā turbulen
tus efficit: uel oaxes fluuii scythiæ: i creta. nō ē sed
aq̄ Cretei coloris ē. Oaxē tamē plisthēnes ait Apolli
nis & Anchiales filiū: hūc Oaxē i Creta oppidū cōdi
disse q̄ suo noīe noīauit, ut Varro ait: ut Quos ma

Ante leues ergo pascentur in aethere Cerui.

Et freta destituent nudos in littore Pisces

Ante pererratis amborum finibus exul

Aut arari parthus bibet aut Germania Tygri

Quā nostro illius Labat pectore uultus. ME.

At nos hinc alii sitientes ibimus Afros

Pars Scythiā & rapidū cretæ ueniamus Oaxē

gno anchiale partus adducta dolore: & geminis capiēs Tellurem oaxida palmis scidere dicta.

CANTO. Ante leuē. Itē ad Battorem quoq̄ dixerat: Dulcia amara prius fient: & mollia dura. Candida ni
gra oculi cernēt: & dextera leua. Migrabūt cūsa aliena in corpora rerum. Quam tua de nostris exiret cura me
dullis: Gaudia semper enī tua me meminisse licebit. Ergo: cum tot uoluptatibus frui possim beneficio Cæs
aris: anteq̄ eius obliuiscerem omnia naturā contraria fierent. Ante pererratis: ordo est anteq̄ illius uultus no
stro pectore labat: aut parthus exul bibet ararim: aut Germania bibet tigrim pererratis amborum finibus: i
mutatis ut: araris Parthiā adeat, Tigris uero germaniam. Exul parthus: parthorum imperium oriētis erat
ut Trogus ait li. xl. Scytharum exules fuerant quod etiam ipsorum uocabulo manifestatur: nam Scythico ser
mone exules parthi dicuntur: quare exul ad parthum solum modo non etiam ad germaniam refertur. Ara
rim: araris Pl. teste li. iiii. c. v. fluuius est in gallia narbonensi: & auctore Strabo. li. iiii. ubi arar amnis Rhodano
commiscetur Lugdunum in colle conditum est. Labitur præterea ex alpiibus. Est autem uicina galliæ germa
nia: ut ostendemus. Germania: ut scribit Tacitus: germania omnis a gallis, Rhetiisq̄: & Pannoniis Rheno
& Danubio fluminibus: a sarmatis Dacisq̄ mutuo metu: aut montibus separatur. Cætera oceanus ambit la
tos sinus & insularum immensa spatia complectens. Tygri: oritur Tygris in regiōe Armenia maioris fon
te conspicuo in planitie: a celeritate autem tygris dicitur. Ita enim appellat Medi sagittam: auctor Pl. lib. vi. Est
præterea Armenia iuncta Parthia. luu. fati. vi. Instantem regi Armeno Parthoq̄ cometem. At nos: ab exi
lio mouet affectus. Est autem figura prolepsis: id est præsumptio: fit enim quum sumitur totum post partes ac
cipiuntur: ut hic. Est enim ordo At nos hinc alii ibimus aphros sitientes: pars & c. Sitientes aphros: ibi enim
multum torrida zona occupat: quare maxima mediterraneæ libyæ pars: & regio circa oceanum deserta est. Id
Strabo docuit li. xviii. Scythiam: ea regio est ad septentrionem in orientem porrecta: includitur ab uno latere
ponto: ab altero montibus Ripheis: a tergo Asia: & phasi flumine: multum in longitudinem & latitudi
nem patet. Iustinus auctor libro. ii. & teste Solino amant prælia: interemptorum cruorem ex uulneribus ip
sis bibunt. Rapidum cretæ oaxem: Vibius quoque Oaxem Cretæ fluuium dicit esse: a quo & ciuitas Oaxia.
Nec absurdū est Oaxē cretæ fluuium Melibœum itelligere: Est n. sensus q̄ pars ibi in scythiā: pars: in Britan
niā: pars uero in Cretā hoc est aliqui ad ultimas orbis partes: quidā ad mediterraneas insulas. Nā ut scribit li. x.
Strabo Creta insula a septentrione ægeo perfunditur pelago simul & cretico ab austro at aphricano alluis.

CHRIL. Leues: leuis: id est sine pondere. Ouidius Qui quanto est credere terræ pondere aquæ leuior tan
to est onerosior igne: & per translationem leuia dicuntur quæ nullum momentum rebus afferunt. Item quæ
facilia sunt. Item leues homines qui instabiles in proposito & facile mouentur. Leues: igitur non qui sint le
ues sed qui essent si æthera ascēderent: Et in his omnibus profertur prima syllaba breuis quando autem pro
ducitur prima syllaba significat politum & sine pilo: ut sæpe in leui quæsiissent cornua fronte. Et quia quæ le
uia sunt lubrica esse solent. Dicimus leue: id est lubricum: hinc dicimus leuigare expolire. Vnde dicimus te
ctorium leuigatum. Ararim: araris & per syncopam arar profertur ait Pr. hic a monte Vogeso effluit: & per
fines eduorum ac sequanorum leniter fluens rhodano miscetur. Germania: hæc transihenum incipit: hæc
gens mores habet gallicis similes. Vnde Strabone teste germani dicti sunt quasi gallorum germani: id est fra
tres sint. Tygris: armenia maioris fluuius. Vnus est ex illis quattuor: quos christiani ex Paradiso deliciam
fluere aiunt: dicitur a uelocitate currendi: Tygris enim sagitta lingua medorum dicitur. Labatur nospe. uul
tus: id est defluat e mente: id est e memoria nostra. Vultus non incongrue. Non solum meminerat faciei Augu
sti: sed eius quoq̄ liberalis & clementis letitiæ: quæ sese ostendebat in facie. Vultus enim non est facies sed af
fectus ille uel doloris: uel lætitiæ: uel iræ: uel amoris: aliorum motuum qui apparent in facie. Nunq̄ ergo man
dabit obliuioni liberali affabilis & clemens letitia: quam eius uultu deprehendit. At nos. hæc deide cū iābilis
illū ex mœrore ad irā: cōuocaret: cōcitatus addidit. Creta: oppidum est scythiæ Valer. enim libro. i. Quoties
paucos ad littoris ictus. Deficiam scythicum metuens pontumq̄ cretamq̄. Oaxem: oaxis fluuius est Meso
potamiæ labens per regionem quæ est inter caspium & hibericum mare. Oaxem: oppidum cretæ insulæ cō
ditum ab Oaxe filio Apollinis & Antilenes: ut meminit Plisthenes.

Araris

Germa
nia

Oaxis

Vultus

Bucolicorum

¶ SER. Penitus, i. oino, ¶ Diuisos: q̄a olī iūcta fuit orbi terrarū britānia, Est n̄. īsula sita ī oceano septētriona-
 li: & a poetis alter orbis terrarū dicit̄. ¶ En: ecce, ¶ Vnq̄ aliquādo, En unq̄ Vinalio loco diuidit p̄ īterpositionē:
 ut īfra in ipso libro: En erit unq̄ ille dies: q̄d significat unq̄ ne aliquādo, ¶ Culmē: eo q̄ culmīs tegit̄. Hic prisca
 rusticanorū atas habitabat: iō culmīa dicta sunt tecta: q̄a ueteres ædificia de culmo cōtegebant, i. paleis e messi-
 bus, ¶ Tuguri a tegēdo dictū, ¶ Cespitē: terra cū d̄pria terra euulsa, ¶ Post aliquot: post multa tēpora: & q̄si ru-
 sticus p̄ aristas nūerat annos, ¶ Mea regna, i. ubi domiatus sum: uel senē se dicit agros suos recepturū, ¶ Impius
 miles: Iratus Mœlibeus ipios milites dicit seu q̄ aggr̄
 suū teneat: seu q̄ ciuile gesserit bellū q̄ p̄ Anto, arma
 portauit: q̄ bella ciuilia gessit, ¶ Hic lahit Vir, Octauī
 anū Augu. tñ secutus ē: ueritatē diu miles portādo uī
 cēdo alios, ¶ Noualia, i. noua rura: q̄ p̄ singulos ānos
 renouant̄ p̄ semīa: uel ēt noualia dñr̄ un̄ silua tollit̄.
 ¶ Habebit: In spe ponitur, ¶ En quo discordia: ad q̄
 miserīa, ¶ Inſere: sibimet ipsi īperat: & apostrophe
 facit ad seipsum dolēdo: uel iuidēdo nō hēre se id q̄d
 Tityrus, ¶ Pōe ordīe uites: q̄a q̄drato ordīe uites po-
 nūt̄, ¶ Quōdā fe, p̄ q̄do mācbat mihi hæreditas: uel
 q̄diu ego felix fui aliq̄do ī finib⁹ n̄ris Hic uidet se pa-
 stor exclusū eē: & uidet se nō hēre illud quo Tityrus
 utit̄, ¶ Dumofa, i. rigida sp̄iosa, ¶ Pēder̄ q̄a cū pascūt̄
 sp̄iosa pēdēt̄, ¶ Carmīa, i. q̄a nō libet rustico canere ca-
 rēti posse hōe, ¶ Cythīfū: gēus fruticis: ē herba q̄ na-
 scit̄ īter cāpos & siluas ī cythiza ciuitate, ¶ Amaras: ho-
 minib⁹ n̄ capris nā capris dulces sūt, ¶ Mitia ma. q̄ n̄
 remordēt cū mordēt̄, ¶ Castaneæ mo. i. matura: uel
 malā atigores, ¶ Molles: matura, ¶ Et p̄ssi: emulētī:
 aut ī caseū coacti, ¶ Fumāt, i. ad uesp̄u coena p̄parāda,
 ¶ Maiores cadūt: duplicant̄: q̄a dū duplicāt̄ umbrā:
 & sol decedēs crescētēs duplicat̄ ūbras: nox iminet̄.

Britan-
nia

Tugu-
rium
Cespes

Barba-
ri

Seges
Discor-
dia
Cōcor-
dia

¶ ANTO. Britānos: finis erat orbis ora Gallici lit-
 toris: nisi Britānia īsula nomē pene orbis alteri⁹ me-
 reret̄: octīgētis & āplius milibus passuū lōga porrigi-
 tur, Illic nullus anguis: auis rara, gēs ī hospita & bellicosa: hæc & plura Soli iacet at̄ īter septētrionē & occidētē
 auctor Phil. iiii. ¶ En unq̄, i. unq̄ ne, Est at̄ ordo: unq̄ ne lōgo tpe post, q̄d discessi post īq̄ aliquot aristas uidēs p̄ri-
 os fines: & culmē paup̄is tuguri cōgestū cespitē mirabor mea regna. Nā pri⁹ op⁹ ē: ut pri⁹ fines uideat: deinde
 sua regna, ¶ Post: aliquot aristas, i. segetes: & sic æstates ob id ānos, Est at̄ metalepsis figura, ¶ Tuguri: tuguriū a
 tegēdo q̄si tegurīnū d̄r̄ pastorē casula, ¶ Cespitē: cespes herba d̄r̄ cū p̄pria terra euulsa, Oui, secūdo de amoribus
 gramīe⁹ madidā cespes obūbrat humū, ¶ Culmē, i. sūmū: nā tecta culmīs tegebāt: ide tecti sūmitas culmē dicit̄.
 ¶ Cōgestū, i. cōpositū, ¶ Noualia: hæc nouales & hæc noualia dicim⁹, Nouale at̄ ē q̄d alternis ānis serit̄: ut Plin. i.
 xviii. & li. xvi. dixerat: Talis fer̄ ē ī noualibus cæsa uertere sylua, Varro at̄ li. i. sic ait, Noualis ubi satū fuit atēq̄ se-
 cūda rōne renouet̄, ¶ Barbarus has se, p̄ interrogatōne quādā & affectū id legit̄, Barbar⁹ at̄ i. seru⁹ & imit̄is: uel
 q̄a Barbaris ēt nō solū latinis, Veterāis agri distributi sūt, Barbari dicebāt̄ at̄iq̄ oēs gētes exceptis græcis & la-
 tinis: auctor ē Festus, Strabo at̄ li. xiiii. sic: Sed ego arbitror ab initio cōfictō noie eos barbaros appellatos: q̄ diffi-
 culter aspe ac dure loq̄rent̄: ut blesos balbosq̄ dicit̄, Oēs itaq̄ q̄ crasse loquunt̄: barbari dicunt̄: q̄les sūt natio-
 nes oēs p̄ter Græcos: hæc ille, ¶ Segetes: seges ē frumētī fructus auctoritate, M. hic Maro pri⁹ Geor. Hic segetes
 illic ueniūt̄ fœlici⁹ uue, Dicit̄ seges a satū, i. semīe: ut Var. placet, ¶ Discordia: bellorū ciuiliū, Salustī⁹ at̄ ī Iugur-
 thino īqt: Cōcordia parua res crescūt: discordia maxīe dilabunt̄, ¶ Inſer̄, nūc seipm̄ arguit p̄terit̄ curā & diligē-
 tiā, ¶ Pone or̄, uel sc̄do quoq̄, g. de ut̄ib⁹ ait īdulse ordinib⁹ nec setius oīs īunguē Arborib⁹ positis sc̄to uia li-
 mite q̄dret̄, ¶ Pecus: de hoc late li. i. g. ¶ Dumofa, i. fr̄ōdosa: ut Festus ait, ¶ Pēder̄ uel id sūptū ē a Theocriti priā
 ecloga, Ait̄ n̄ibi Thyrsis de Daphnide: Nō ego dumofas frondētēsq̄ āplius oras: Nō ego dulce nemus montes
 saltusq̄ uidebo, ¶ Pēder̄: pēdēdo pasci, ¶ Florētē cy, cythīsus frutex ē & ouīū pabulū: nec ex alio pabulo lactis ma-
 ior copia aut melior, Inuētus hic frutex ī cythīso īsula ide trāslatus ē ī oēs cycladas mox ī urbes græcas Plin. i. li.
 xiii. Philosophus at̄ li. iiii. de aīalibus scribit̄ ēt q̄ cythīsus lac auget: sed dū floret īcōmodius ē urit̄, n̄ at̄ isq̄ atq̄ ex-
 tīguit, ¶ Hic ta, affectus Tityrus amici elade illū ad eq̄tē apud se allicit̄, ¶ Sunt nobis mī, po. Sylepsis figurā ē: q̄
 dicit̄ pōt̄ cōceptio fit at̄ quādo singularis dictio plu. uer. reddit aut plura, dictio singula: uerbo adiūgit̄: ut hoc lo-
 co & ibi: Hic illius arma, Hic currus fuit: de hac alibi latius, ¶ Pōa: πῶσα græce: latine potio uel poculū, Vn̄ pte
 Marc. Var. ait p̄ōa q̄ potu īdigeāt dicta eē possūt, ¶ Castaneæ, mī, recētes & nouæ au. p̄di, ¶ Præssi lactis: in casei
 massam redacti pōt̄ & multi exponi, ¶ Fumāt: uesp̄m, canē parant̄, ¶ Maioresq̄ cadūt: occi. solis: perhiphrasis,
 ¶ CHR. Toto diuisos or. Hinc Cæsar omnibus terra mariq̄ captis respexit oceanum q̄si hic orbis romāis
 nō sufficeret aliū cogitauit, Classe igit̄ cōparata Britāniā petit, Est n̄, Britānia īsula ī oceano inter septētrionē &
 oceanū iacēs magno circuitu ut alter orbis uideat̄, Eius forma teste Stra. triāgula ē & ut refert Plin. Albī⁹ prius
 uocabat̄ cū Britāniā appellarent̄ oēs circū adiacētes īsulā, ¶ Pauperis tuguri: īpropria dixit: nā cū duorū gene-
 rū sit paup̄ nō recte dicit̄ paup̄ tuguriū sed poetarū ē hæc licētia, Sic alibi de paup̄ regno: & Proper. Sydera sint

Et penitus toto diuisos orbe Britannos.
 En unq̄ patrios longo post tempore fines
 Pauperis & tuguri congestum cespitē culmen
 Post aliquot mea regna uidēs mirabor aristas.
 Impius hæc tam culta noualia miles habebit:
 Barbarus has segetes: en quod discordia ciues
 Perduxit miseros: en quis coseuimus agros.
 Inſere nūc Melibœe Pyros, pone ordine uites,
 Ite meæ quodam felix pecus ite capellæ.
 Nō ego uos posthac uiridi proiectus in antro
 Dumofa de rupe procul pendere uidebo.
 Carmina nulla canā, nec me pascente capellæ
 Florētē cythīfū & Salicēs carpetis amaras. TI.
 Hic tamen hæc mecū poteris req̄scere noctē
 Fronde super uiridi sunt nobis mitia poma
 Castaneæ molles & pressi copia lactis.
 Et iam summa procul uillarū culmina fumāt,
 Maioresq̄ cadūt altis de montibus umbræ.

testes: Tuguriū & teges a tegedo dñi. Nā illis p̄ter id qd' tecti sumus nullā aliā cōmoditatē affeqmur. ¶ Mea regna: Ex affectu q̄ ex patrio solo rus suū regnū appellat. ¶ En unq; postremo at̄ cū iā solo furore p̄ceps ferret̄ i exclamationē prupit. ¶ Mirabor: nā carētia rei & diuturnū illius desiderū adducet i admirationē. ¶ Mirabor ergo. i. p̄clarā rē putabo id qd' dū possidebā nō multi faciebā quoniā ipsa copia fastidiū affert. ¶ Impius: nā militū est occisionē facere p̄das abigere hoīes in captiuitatē ducere i p̄beres in parētū cōspectu occidere: aut cōstuprare ferro & igni oīa populari. Luca. Nulla fides pietasq; uiris q̄ castra sequunt̄. Venalesq; manus ibi fax ubi maxima merces. ¶ Impius hęc: hic q̄ demū cōcitata ac pathetica orōne utit̄ & addibet i interrogationē & dissolutus: q̄ quidē ai sunt ex ira aestuātis & uocat milites ipios & barbaros: q̄a barbarica utant̄ crudelitate. Post hęc uero labores suos irritos dolet & pene se stultitię arguit. Neq; caret cōmiseratiōe qd' ad muta sermōne cōuertat: ut Turnus aequū alloquit̄ Rebe diu res si q̄ diu mortalibus ulla ē uixi. ¶ Has, q. d. tā pulchras. Nihil at̄ ista orōne cōturbatius eē potuit. Nā cū a p̄cipio tanq̄ ex mōerore cōfectus & ex cōparatiōe Tityri suas ifelicitates diligētius aduerteret cū suspitio caput. ¶ Cythisum frutex ē cythisus ab Antinomacho miris laudibus p̄dicatus p̄bululo oīum. Aridus uero ēt suū illo p̄ q̄ modicū p̄iguescūt q̄ drupedia ita ut iumēta ordeū spernāt. Ex nullo alio pabulo lactis maior copia aut melior oībus pecorū morbis medetur: nutritibus in defectū lactis aridū & aq̄ de coctū potui cū uino dat̄ & firmiores celsioresq; ifantes frūt. ¶ Viridē etiam gallinis dant: aut si aruerit madefactum dant. Plantę cibitales proferuntur scrobe pedali demetitur: uerno equinoctio cū florere desinit uel pueri: uel anus uilissima opera. ¶ Hic tasi. q̄uis tot urgeant incommodum tamen poteris mecum regescere. ¶ Frōde: accommodatum dat statū pastoris. Nā cū pernoctēt apud greges: stratum sibi ex frondibus & ramis ita altū cōstruunt: ut si p̄uat aq̄ sublatat: neq; cibātium corpora tangant. ¶ Præssi uel emūcti: & præssi uberibus: uel præssi in caseum premendo consolidati. ¶ Castaneę: de his in sequentibus dicemus.

ECLOGA SECVNDA ALEXIS.

FORMOSVM pastor Corydon ardebat Alexin

Delicias dñi nec quid speraret hēbat.
Tantum iter densas umbrosā cacumina Fagos
Assidue ueniebat ibi hęc incondita solus
Montibus & siluis studio iactabat inani.
O crudelis Alexi nihil mea carmina curas.

dñ dulce canens. Alexin uero puer: q̄ si sine respōsione ac superbi. Hūc at̄ dilectū fuisse Polliōis: & Virgilū gratū se futurus existimasse si eū laudaret: cuius forma Pollio delectabat: q̄ eo tēpore transpadanā Italię partē tenebat: & agris perat diuidēdis. Delicias dñi hoc est q̄ suo dño Cæsari uel pollioni in delitiis erat. ¶ Nec qd' speraret sine spem potiēdi hēbat. ¶ Tātū: tātū mō. ¶ Assidue: i. sapius. Incōdita: incōposita: subito dicta agrestia: uel infana mētis dicta uerba: uel Incondita: i. in scripta: Vt Salustius in Iugurthino: At illi q̄bus uires aderāt ruere cū ēti ad portas: icōditi tendere. ¶ Montibus: qui amorē ei p̄stabant. ¶ Iactabat: id est fundebat icassum. ¶ Inani: p̄ amore nihil sibi p̄curas: sed i absentē iuuenē loq̄bat. ¶ Crudelis: i. exorabilis: q̄ nō flecteris meo amore: nec te potiūdū p̄bes. Vel allegoricos crudelis Cæsar q̄ nō flecteris meis scriptis & nō das ereptos agros. ¶ Alexi. i. Cæsar.

¶ CANTO. Formosum p̄. co. anal. & c. Hęc qdē ecloga formata ē a tertia potissimū Theocriti. Ibi uero amaryllis: hic alexis amat. q̄ qd' aut̄ ide sumpserit Maro passim patebit. ¶ Corydon: id nomē a Theocriti ecloga. iiii. poeta sumpserit: cui Battus ait: Sic tibi cōtingat. Cor. charissime q̄ qd' Exoptas: uotisq; tuis sic Iuppiter adsit. Hic tamē p̄ Virg. sumit̄ adamauit. ut aiunt. Cebetē & Alexandrū: quē hic Alexim appellat. Donatū sibi ab Asinio Polliōe: utrūq; eruditū dimisit: nā Alex. grā. Cebetē uero: & poetā Apu. orōne prima apologia sic ait. Quanto modestius tadē. ¶ Ma. p. qui itidē: ut ego puerū amici sui polliōis bucoli. ludrico laudās: & abstines nominū: se/ se qdē Conpuerū uero Alex. uocat hęc ille q̄ re nō recte qdē p̄ Alex. Aug. accipit: ut qdā uolūt. Pollio autē orator fuit: & cōsularis: q̄ de Dalmatis triūphauit. lxxx. suę ætatis anno in uilla Tusculana obiit: Euse. scribit. Alex. dicitur alexis ab a quod est sine & lexis dictio: q̄ si sine dilectiōe seu respōsione. Domini. i. Asini Polliōis. ¶ Incōdita: inculta. ¶ Studio inani: occupatiōe iutili: & uana. Cin. li. i. rhet. sic ait. Studiū ē animi assidua: & uehemēs: ad aliquā rē applicata magna cū uolūtate occupatio: ut philosophię geometrię liq̄: ubi Victorinus etiā sic: Studiū eū ai cōsensu ad aliqd. ¶ O cru. o doloris iteriectio ē hoc loco potius q̄ uocādū aduerbiū: quod sequētia indicāt. Nihil mea carcu. Theocri. in. iiii. ecloga: non amarylli audis: non uox hęc fertur ad aures Mæsta tuas. ¶ Nil nostri miserere: In tertia quoq; Theocritus: at tibi nulla mei uirgo flat cura doloris.

¶ CHR. Formosum p̄. & si p̄ allegoriā Viri sub Corp̄sona q̄ri possit. q̄ Aug. quē p̄ alex. notet p̄ces suas cōtēnat. ¶ Deli. delitię dñr illa q̄ pp̄ uoluptatē iocūditatēq; q̄ ide nobis p̄uēit pp̄oim. nō at̄ pp̄ utilitatē aut dignitatē i singulari at̄ delitia tigni spēs ē ne qd' sp̄: q̄ si affirmit illd' te: ut quādo mīus spei adesset tātō magis amaret. ¶ Montibus. q. d. cū alibi cōqueri nō liceret cōquerebat apud mō. & syl. qui enim amantes re amata potiri nequecūt a mōerore facile in solitudine adducunt̄ est. n. studiū uehemens ai applicatio ad aliquā rē per agēdā. Ergo studio inani: q̄a aiūm ad eā rē applicauerat sed frustra. ide dicimus studiū amorē ac fauorē q̄a in utraq; re est uehemēs applicatio ai. ¶ O cru. al. Pathetica orō: & amāti accōmodata: ut ad absentē uertat sermōne & crudelē dicat qd' in amore nō correspōdet. Nil. n. m. Repetitōe & dissolutū: unde maior est uehemētia sermoni.

FORMOSVM pastor corydon. Corydonis

in p̄sona Virgilius itelligitur: Cæsar Alexi in p̄sona iudicis. ¶ Ardebat: i. patienter diligebat. ¶ Alexin: quē dicūt Alexandrū: fuit seruus Asini Polliōis: quē Virgilius rogatus ad p̄diū cū uidisset in ministerio oīum pulcherrimū dilexit: eūq; donō accepit. Cæsare qdā acceperūt formosum i operibus & gloria. Alii p̄uer. Cæsaris: quē si q̄s laudasset gratā rē Cæsari fecisset. Nā Virgilius dñ in p̄ueros habuisse amorē. nec. n. turpiter eū diligebat. Alii Corydonē Asinii Polliōis p̄uer. adamatū a Virgilio ferūt: eūq; eia dño datū. Corydon a Virgilio ficto noīe nūcupari ex eo genere auis: q̄ corydalis

Cythisus

SER.

Corydon

Polliōe

Studiū

Bucolicorum

SER. Mori: pro contēptu, & Frigora: id est a phrica loca, & Aestu: aestiua, & Lacertos: genus serpētis, & Thestylis nomē rusticae mulieris: quae messoribus aestu fatigatis diuersa genera herbarum contundēs pulmētarium his parat: Vel cōcubina Corydonis: Vel Thestylis, i. fictilis rusticū nomē: ut ab eo quod ponat cibū rusticis, & Fessis: uel labore uel aestu, Vel fessis, i. feruētibus uehementi ardore fatigatis: uel laboris instantia, & Allia serpillūq; herbas calidas quae aestū repellunt. Nā ut etiā Plinius dicit in naturali historia: Oīs medicina aut a cōtrario aut a simili quiritur: Vnde etiā calor potest aut frigore: aut alio calore depelli. Hinc est quod in ultima ecloga: cū amator remediū quirit ardori: dicit se iturū ad scythiā aut ad aethiopiā: ut Aethiopū uersemus oues subsidere caeri: quā regionū altera est frigidissima: altera feruens calore. Sane serpillum herba ē quae in graeco aspirationē hēt: quae graeci ερπιλλον dicunt. In multis nominibus: quae in graeco aspirationē habēt: nos pro aspiratione I ponimus: Inde ē pro herpillo serpillū: pro εἰς sex: πῆ πτα septē, & Rapido aestu: uehementi feruētē, & Fessis autē uel aestu uel labore, & At mecū raucis tua dū uestigia lustro Sole sub ardenti resonāt arbuſta cicadis: Ad si per d. fuerit: erit hyperbaton: ut sit dū tua lustro uestigia: ad me arbuſta resonāt cum raucis cicadis: Sed melius est ut at cōiunctio sit: & ita intelligamus: Thestylis herbas tritas messoribus parat: uerū mecū resonāt arbuſta cū raucis cicadis, & Tristis Amaryllidis: bene addit tristis (Plerūq; enim: ut ait Terentius: Amantiū ira amoris: redintegratio est) ut ueram iram ostēderet: non fictam illam quae aliquid gratiae habere consueuit. Vnde Oratius: Vrit grata pteruitas, & Superba fastidia: ex fastidio enim uenit omnis superbia, & Nonne Menalcam? Tres dicitur amasse Virgilius: Alexandrū quem donauit ei Pollio & Cebetem puerum cum Leria puella: quos a Mecenate dicitur accepisse: unde uolūt quidam per Amaryllida Leriam: per Menalcham Cebetem intelligi.

CANTO. Mori me deniq; cogis. Theocritus ait in ultima: Postquā difficilis nunq; miserat amicum Ille meū miseroq; mori: sed cogit amore, & Nunc etiā, parguit amoris furore uexari: nam cum ceteri omnes: & animalia bruta quiescant solus ipse uagatur sub sole ardenti, & Nunc uirides etiā: Theocritus in ultima inquit. Quo nunc chare die nitido flagrantibus auris tendit inter uirides rapido spineta lacerta Symichida sub sole regunt foelicibus umbris: ac etiā obscena uolucres nunc frigus opacum Et molles altis captant in montibus umbras, & Thestylis: rustica mulier: sed uenefica nomen in secunda Theocriti ecloga de qua quidem sic ille: Nāq; potes: ut nempe facis peiora uenena, & Quā circe latio: medea uel improba colchis, & Allia: allium antiqui: & i. fanientibus dabant crudum: ut scribit Plinius lib. xxx. & Galeni auctoritate est allium tyriaca rusticorum, & Serpillum: id putant a serpeno dictum: quod in syluestri euenit in petris maxime: satiuum non serpit capitis doloribus decoctū in aceto linitur temporibus ac fronti cum rosaceo. Item phreneticis auctor Plinius, xx. & At mecum: ordo est ad dum uestigia tua lustro sub sole ardenti arbuſta mecū resonāt cicadis raucis, i. ppter cicadas uel cū cicadis, & Cicadis: cicadae oleas maxime amant: ut minus umbrosas loca, n. frigidiora aspernantur. quā obrē in opacis nemoribus eē nequeūt: Aristid scri. li. v. de anima, plura etiā Plinius, xi. & Strabo, li. vi. Ci. Theuitem in ultima ait: Hic est graciles rapido sub sole cicadae Vocibus assiduis crepitabat aestibus apta, & Nōne fuit satius: quod amaryllida propter alex. reliquerit sese arguit, & Satius: melius, & Superba fastus inest pulchris: sequiturq; superbia formam. Irrisum uultu despicit illa suo. Ouid. in fastis Menalcam: rustici pueri nomen.

CHRI. Mori me deo. Magnam pbat esse crudelitatem cum ad mortē deducat, & Nunc um. Quāto amore afficiat pbat quoniam quo tempore & lacerti qui sua natura frigidi sunt & mēsores quae assueti sunt caloribus ferre aestū non possunt ipse cogat in sole ardentissimo: & quae solae cicadae perferat illius fugitiui uestigia inquirere, & Umbras & frigus, umbrosa frigora: ad quae in calore nos recipimus, & Spineta loca: spinis densa: ut dicimus a quercubus querceta: a pinu pineta ab aesculis aesculeta: & sic in multis aliis: a salicibus uero & rosas & uiolis: potius salicis rosaria & uiolaria dicimus, & Cicadis: cicadarum duo sunt genera: Minores quae primae pueniūt: & nouissimae peunt: suntq; mutae quae canunt uocatur achetae: & quae minores ex iis dicuntur tetrigometrae. Nullae tamen canunt nisi mares: gentes orientales: & etiā parthi quibus opulenti illis uestunt: unū hoc ex iis quae uiuunt sine ore est pro eo quidam aculea tū linguis simile: & hoc in pectore quo rore labunt pectus ipsum fistulosum: Hocq; canunt rore tantum uiuunt in uentre nil est. Nullū habent ad excrementa corporis foramen: in agro rhegino silent oēs. Ultra flumen in locris canunt haec Plinius ait Strabo. Cum flumen alex. rheginum agrum a locresi diuidat qui p uallem profundam cursum hēt cicadae quae in locrorum ripa uersantur canorae sunt quae in rhegio: & mutae: nā a locrensi agro ripa est aprica: quae illarum alas aridas: & corneas reddit: unde aperte stridor emittit. In rhegino autē multa umbra afficit cicadas ita rosidas: ut allarum pelliculas minime pādant. Est apud Locros: Eunoia citharedi statua quae insidentē cythare cicada habet. Nam cum hic cum Aristone rhegino in pythionū certamine de musica certaret: & inter certandū corda una fracta defecisset cicada superuolans astitit: & supplementa uocis fecit. Aristotiles in lib. de animalibus, refert in cephalenia insula flumē esse cuius altera ripa cicadarum copiam habet: altera omnino nullā. So. ait tradidit graniū huius silentii cām scripsisse quod cū obmurmurarent illi Herc. quiescenti iussit deus ne streperet: itaq; coeptum ex eo silentiū permanet, & Lustro: oculis cuncta lustrando circūspicio, & Tristis: pro tristis: ab effectu quod mihi tristitia afferūt, & Supba fastidia: quae ex supbra me fastidit.

Nil nostri miserere: mori me deniq; cogis.
 Nunc etiā Pecudes umbras & frigora captant.
 Nunc uirides etiā occultāt spineta Lacertos.
 Thestylis & rapido fessis messoribus aestu
 Allia Serpillumq; herbas contundit olentis.
 At mecum raucis: tua dum uestigia lustro:
 Sole sub ardenti resonant arbuſta Cicadis.
 Non ne fuit satius tristis Amaryllidis iras
 Atq; superba pati fastidia: non ne Menalcam?
 Quamuis ille niger quis tu candidus esses.

Thestylis
Tyriaca
Rusticorum
Serpillū

¶ SER. O Formose puer: bene dicit Donatus suspendendum o: & sic dicendum: Formose puer ut intelligamus per iram eum aliud uoluisse dicere: sed in hæc uerba ne Alexin offenderet amoris necessitate cōpulsus. **¶** Ne crede: ne confide, Salustius: Virtuti satis credebant: id est confidebant. **¶** Alba ligustra cadunt: & rustice: & amatorie ex floribus facit comparationem. Ligustrum autem flos est candidissimus: sed uilissimus. Vacinia uero sunt uiola: quas purpurei coloris esse manifestum est. **¶** Quam diues pecoris niuei: Tria sunt qbus amatores possunt placere: diuitiis: pulchritudine: cantilena: quibus omnibus se ualere commemorat. Et multi se

O formose puer nimium ne crede colori.
Alba ligustra cadunt Vacinia nigra leguntur.
Despectus tibi sum: nec quis sim quæris Alexi.
Quam diues pecoris niuei: quâ lactis abūdās.
Mille meæ siculis errant in montibus Agnæ.

cundum Homerum qui ait: $\chi\alpha\iota\ \gamma\alpha\lambda\alpha\ \lambda\epsilon\upsilon\theta\upsilon\nu$ legunt: niuei q̄ lactis: sed melius est q̄ diues pecoris niuei. Nam candidæ oues in ingenti sunt precio. Unde in Georgicis legimus: Cōtinuoq; greges uillis lege mollibus albos: Item alibi: Munere si niueo lanæ si credere dignum est. **¶** Mille meæ siculis errant in montibus agnæ. Theocritus: $\alpha\lambda\lambda\ \sigma\upsilon\tau\iota\sigma\ \tau\omicron\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\acute{\omicron}\nu\ \beta\omicron\tau\alpha\ \chi\iota\lambda\iota\alpha\ \beta\omicron\sigma\eta\omega$. **¶** Errant autem: cum securitate pascuntur: & quod ait agnas: & a sexu & ab

ætate laudauit: nam ex fœmineo sexu in pecoribus copiosior possessio prouenit.

¶ ANTO. O formose: potest hic esse uocandi aduerbium: sed melius doloris interiectio. **¶** Crede: confide. **¶** Ligustra: ligustrum arboris genus est: ait enim Plin. lib. xvi. cap. xxxi. ligustra tesseris utilissima. Item Vacinia Italiae in aucupiiis fata: galliæ uero etiam purpurea tingendi causa seruorum uestes. Intelligi pōt igitur ligustrū albos flores producere nulli rei idoneos. Vacinia uero nigros seu purpureos qui ad tingendas uestes leguntur. Item quoq; lib. xxiii. inquit sic: Ligustrū eadem arbor est: qui in oriente Cyperos: suos in Europa usus habet. **¶** Despectus tibi sum: Tertia Ecloga Theocritus scribit: Cara amarylli animo semper gratissimo nostro Cur miserum uiridi latitans formosa sub antro Me fugis & uocitas tu me nō amplius unq; Nimirū tibi despectus sum meq; perosa es. **¶** Nec quis sim: legendum est qui non quis. **¶** Quā diues: a tribus se laudat: diuitiis: cantu: forma: his enim rebus pōt allici amor. **¶** Pecoris niuei: color enim albus ut etiam scribit Columella lib. viii. tū optimus est: tum etiam utilissimus: quod ex eo plurimi fiunt.

Ligu-
strum
Vacinia

¶ CHRI. Colori pulchritudini: Est enim pulchritudo recta proportio membrorum decenti colore superinfusa: admonet igitur ne formæ cōfidat quoniā res illa caduca: & momentanea est: Nam ut ait Salu. dignitas formæ aut morbo aut ætate deflorescit. **¶** Ligustra: Plini. sic scribit: Non nisi in aquosis proueniunt salices alni populi: Siler: ligustra tesseris utilissima. Item uacinia italiae in aucupiiis fata: galliæ uero etiam tingendi causa ad seruorum uestes Columella in hortis sic ait de ligustro. Et nigro permixta ligustro balsama. In quo loco uis detur pro herba poni ligustrum: quod etiam tenet medici: apud quos ligustrum herba est quæ uiolabilis maior dicitur: qui per sepes: & macerias serpit. Vel ut aliis placet herba est quæ dicitur caprifolium, alio loco idē Plini. ait. Ligustrum eadem arbor est cuius acini cōtra phthyriasm sunt efficacissimi. Ergo & herba: & arbor erit ut de loto: & de nonnullis aliis uidemus. **¶** Despectus tibi sum: Iustissima querela quod antea despiciat q̄ qui sit quesierit: q̄ recti est: sed animi iam perturbati. **¶** Diues: Et genitiuo iūgitur: ut hic: & ablatiuo. Hora. Diues agris diues positus in fœnere numis. **¶** Pecoris: Quicquid humana effigie caret dicimus pecus: pecudē uero de insectis dicere nō uidemur: Cum dicimus bestia crudelitatem uidemur exprimere: Cum uero beluas magnitudinem: & quasi monstruositatem. Feras opponimus cicuribus. **¶** Mille. s. n. fuit apud priscos. Varro. i. xvi. humanarum: ad Romuli initium plus mille: & cētum annorum est. Item Cicero Milone in quo fundo illius insanas substructiones mille hominum uersabat. **¶** Lac nouum: id est recens: & nuper emunctū: & quod non sit iam coagulatum: & sale cōditum. Non autem intellexit nouum: id est primum illud quod a fœtu prouenit. quā colostram in fœminino genere dixit Plautus Mea colostram meus melliculus caseus. Et Columella ait de lacte scribens: exiguum emulgendum est quod pastores colostram uocant. Et nisi aliquatenus emittit nocet agno. Ergo non lac nouum est colostrum: sed ut Plini. ait Spongiosa densitas lactis a partu. Lac igitur cōueniens cibus est infanti quia est simile menstruo sanguini quo in utero nutritus est. Lac habentium dentes in utraq; maxilla non coagulant. nisi forte lixetur: & dure scat: quia subtile nimium & tenue. In alio coagulatur pinguedo ex frigido. Subtile dulcius est: Cameli tenuissimum. deinde equæ: postremo asinæ: & ideo consumptis datur: ut eos humefaciat. Lac quod est statim post partum: & colostrum uocatur: nihil ualet: quia est purgamentum matricis. Quod autem nimis remotum est a partu: nimis est tenue: q̄ nobilius descendit ad matricem in libidinem quæ desiderat conceptus: & sanguis menstruus descendit ad uias consuetas: unde lac frequentius coeuntium deterius est: quia pars illa nobilior quæ esset itura ad mammillas per coitū defluit. Substantia lactis: triplex: est caseus: serum quod aquosius est: & butirum quod unctuosius. **¶** Amphion: linceus thebarum rex uxorem habuit Antiopem. Ex ea iuppiter Amphionem ac zetum filios substulit: alii Caam tertium addunt. Verum hac re offensus cum illam pregnantem nouisset: Linceus ea repudiata. Dircem solis filiam no uam uxorem superinduxit quæ a marito impetrauit: ut Antiopem in uincula coniceretur. Sed iuppiter calamitatem cōmiseratus eam soluit: illa in cytheronem montē aufugit: ubi filios quos dixi peperit: qui expositi a pastore nutriti sunt. Zethus autem cum adoleuisset: Dircem tauro alligauit: a quo tracta discerptaq; est: & tandem in fontem sui nominis immutata. Plutarchus in libro de musica refert Heraclide auctore Amphionem thebanum: quem Antiopem Ioui peperit primum a Ioue patre ethareticam poesim edoctū fuisse. Idq; probat ex iis quæ in syrione de sacris argiuorum: & poetis: & musicis scripta sunt: Plinius autem ubi de rerum inuentoribus tribuit musice inuentionem: & lydios modulōs Amphioni.

Bucolicorum

C SER. Lac mihi nō astate nouū: nō frigore defit: multo melius q̄ Theocri. Ille ait: τυπος ουλει πειουοντ
 ey oe pei out ey opw ph ouxei uon os aipw. Sed caseꝝ seruari pōt: nō mix: ē si quouis tēpore q̄s hēat caseū. Hoc
 uero laudabile est si q̄s hēat lac nouū: i. colostrū: qd' neutri generis ē: nā foemini eē penitus nō pōt. Sane hunc
 uersum male distinguēs uirgiliomastix uituperat Lac mihi nō astate nouū: non frigore: defit. isꝝ mihi deest.
 ꝑ Amphion dircaus i actæo aracyntho: Amphion & Zetus frēs fuerūt ex Ioue & Antiopa: sed Zetus rusticus
 fuit: Amphio uero musicae artis pitus. Sane aracynthus mōs ē thebāus: unde actæo littorali debēus accipere: ut

At pcul i sola secreta troades acta: nō athēiēsis: licet
 athenæ aūtis p̄rio dictæ sint: quāq̄ pleriq̄ actæo ara
 cyntho athēiēsi accipiāt: nō q̄ aracynthus apud athe
 nas ē: sed ut ostēdat rustici iſperitia. Nā Theocnad ex
 primēdā rusticā simplicitatē multa aliter q̄ res hēat
 dicit hac rōne pōt & Oaxis cretæ fluuius accipi: cū sit
 ut diximus mesopotamiaꝝ. ꝑ Nec sum adeo iſformis
 uerecūde suā cōmemorat pulchritudinē: Sic Cice in
 cœliana: Vt eū pœniteat nō deformē eē natū. Nā pul
 cherrimū uoluit dicere. ꝑ In littore uidi: Cū placidū
 uētis staret mare: Negat hoc p̄ rex: naturā fieri pos
 se: sed Theocritū secutus ē: qui hoc dicit de Cyclope

Lac mihi non astate nouum non frigore defit.
 Canto quæ solitus si quando armenta uocabat
 Amphion Dircaus in actæo Aracyntho.
 Nec sum adeo iſformis. nuper me in littore uidi.
 Cū placidū uentis staret mare. nō ego Daphni
 Iudice te metuam si nunq̄ fallit imago.
 O tantum libeat mecum tibi sordida rura
 Atq; humiles habitare casas & figere Ceruos

μγαρπρην ες ποντον ες εβλεπον ηνεθε γαλανα. Sed illic ē excusatio: uel q̄a igētē hēt oculū Cyclos: uel q̄a
 filius Neptuni ē: Vnde q̄a ait i littore: uolūt qdā in aq̄ a fluctibus derelicta: i lacuna littoris se eū uidere potuiss
 se: quā rē illud excludit Cū placidū uētis staret mare: sed iō in mari imago nō cernit: q̄a nō stat: qd' si stet nō pōt
 ēt nobis imaginē reddere. ꝑ Nō ego Daphni: Daphnis filius fuit Mercurii formosissimus puer: q̄ prius dī pa
 stor fuisse. ꝑ Si nūq̄ fallit imago: Nulla res ita decipit quē admodū imago: nā & i speculo cōtraria ostēdit uni
 uersa: & in aq̄ remū itegrū q̄ si fractū uidēus: qd' ēt C. P. ut plēius docet. ꝑ Iudice te metuā: ac si diceret q̄ meā de
 spicis pulchritudinē. ꝑ Tibi sordida rura: utinā libeat tibi mecum habitare. ꝑ Rura tibi sordida: i. q̄tu putas sordida: nā
 tibi bis accipius. Sane meliꝝ habito illā rē q̄ habito i illa re dicitur. Nā ēt p̄cipalitas huius uerbi frequētatiui ac
 cusatiuū regit: ut habeo illā rē: ide fit habito illā rē: nō in illa re: ut habitare casas. ꝑ Figere cer: aut furcas quæ fi
 gunt ad casā sustentationem: quæ dictæ cerui ad similitudinem cornuū ceruinorū: Aut quod melius est Figere
 ceruos: id est uenari: & iaculari intelligamus: ut magis ad uoluptatem eum q̄ ad laborem inuitare uideatur.

C PRO. Canto quæ solitus si quādo armenta uocabat Amphion dircaus: amphionem & Zetum: Euripi
 des: & apud nos Pacuuius Iouis ex Antiopa Nyctei filia ait: Natos cātado potuisse armēta uocare Testat id The
 bā: quas Apollonius in argonauticis a fratribus antedictis muro esse clausas ait. Sed Zetus humeris saxa cōtu
 lit operi: Amphion cātu uocauit: Siquidē sensus aī alium facilius q̄ saxa uincunt. Pannias & Alexander Lyrā a
 Mercurio mūeri datā dicit: qd' primus Cynarā liberauerit. ꝑ Dircaum autē dixit pro thebano a fonte dirce.
 ꝑ Actæo aracyntho: amœno mōte thebāo: quē actæū dixit nō atticū. Sed qd' ibi actæon a canibus sit laceratus.

C ANTO. Lac mihi nō astate nouū: idicat suas oues optias eē adeo qd' nec astate nec hyeme corrugāt: Nā i
 quit Columella li. viii. id pecus frigoris iſpantiſsimū ē: nec minus aſtui uaporis. ꝑ Lac nouū: i. recēs itelligit: nil
 lud de quo Varro. li. i. sic ait A mulgēdo atq; ortu optimū ē id qd' neq; lōge abest a mulsa neq; a partu cōtūo
 ē sumptū. Id autē dixit p̄pter Colostrā quæ mala ē: de q̄ qdē Columella li. viii. sic ait agnus aut quū ē editus eri
 gi dicit: atq; uberibꝝ admoueri tū eius deductū os: p̄ssis humectat papillis: ut cōdiscat maternū trahere alimē
 tū: sed prius i hoc fiat exiguū emulgēdū ē: q̄ pastores colostrā uocat: ea nisi aliquatēus emittit: nocet agno. ꝑ De
 fit ita legēdū ē: nō defit p̄ sed p̄ defit. ꝑ Amphio dyrcæus: Amphio Iouis filius: prius iuēt musicā prius itē cū
 cythara cecinit: prius illā iuēt: ut alii Orphe: ut alii Li. Ph. auctor. li. vii. De hoc Ho. ait i arte. Dictus & Amphio
 thebanæ cōditor urbis Saxa mouer sono testudinis: & p̄ce blāda ducere quo uellet. So. uero ait: Thebas cōdidit
 Amphion: nō qd' lyra saxa duxerit: neq; n. par. ē ita gestū uideri: sed q̄ affatus suauitate hoīes rupium icolas: &
 incultis moribus rudes ad obſeq; ciuilis pellexerit disciplinā: Apud thebas at eodē auctore Dirce fons est: inde
 dyrcæus. ꝑ Actæo aracyntho: mōs ē aracynthus clarus i acharnania Epiri p̄te: ut docet Pl. li. iii. Actæo at. i. lit
 torali. Acte. n. littus dī Lactā uero li. iiii. th. scri. q̄ actea dī regio attica. uñ Vin. & mōtē atticū aracynthū: actæū
 dixit. Pro. at sic ait a mōte amœno Thebāo: quē actēū dixit nō atticū sed q̄ ibi actæo a cāibꝝ sit laceratus. Nec sū
 adeo iſon. Poly. quoq; vi. Theo. ecloga. ad gala. ait. Nec sum ade iſformis fama iā notus i orbe. Nup in obliquo
 specular me littore uidi. ꝑ Quū placidū uē. sta. ma. da. de hoc circa p̄cipiū dixit cui: & Maro. imo: illud epith.
 scri. Daphnis ego i syluis hīc usq; ad sidera notus. Formosi pecori custos formosior ip̄e. Ip̄e idē in. ii. Theo. ait il
 le sum Daphnis cui letis pascere cāpis cura boues dōitos: & duos ducere tauros. Fōtibꝝ & liq̄dis plenas depel
 lere uaccas. ꝑ Si nūq̄ falsima. Id dixit: q̄a uera imago uix appere pōt in aq; Vñ ut ēt Alexander aphrodiseus i. p̄bl.
 scribit. Numus & pomū in aq̄ maiora q̄ sint uident: q̄ adiūcta ipsis aq; eoz recipit colorē aspectūq; decipit: ut
 pote quæ maiora uideant & ꝑ O tantum libeat: obtādi aduerbiū. ꝑ Tibi sordida rura: tu sordida putas.

C CHR. Dyrcæus: thebanus a dyrcæ fonte q̄a Dyrcæ i eū cōuersa nomē habuit. Hora. Multa dyrcæ: leuat
 aura cygnū. i. P̄idage uatē. ꝑ Aracyntho: hic mōs: ut scri. Ph. in. iiii. est in Acharnania Daphnis: ut supra dixi filius
 fuit Mercurii ex nympha pastoralis uitæ deditus: q̄pp si quē excellētiorē pastorē inducūt poete: eū Daphnim ap
 pellāt. ꝑ Sordida tibi: i. quæ tibi sordēt. Nā multis amena uoluptuosaq; sunt: ergo repete bis tibi: & sit: libeat ti
 bi: & sordida tibi. Non enim uituperat rem ad q̄ puerum allicere cupit: sed dixit sordida tibi: quasi admirābun
 dus q̄ forderent. ꝑ Casas. Minores sunt q̄ domus: & quæ facile male suffulte cadere possint.

Amphi
 on

Aracyn
 thus

CSER. Viridi hibisco: ad hibiscū cōpellere: scilicet a lacte depulsos. Hibiscus autē genus ē herba: & sic dixit hibisco: ut It clamor cælo: ad cælū. Imitabere pana canēdo: exēplo numinis in agris mecū poteris canere. Nā Pan deus ē rusticus i naturā similitudinē formatus: unde & Pan dictus ē. i. oēs. Habet, n. cornua i radiorū Solis & cornuū Lunæ similitudinē. Rubet eius facies ad ætheris imitationē. In pectore nebridē habet stellatā ad stel larū imaginē. Pars eius inferior hispida ē ppter arbores: uirgulta: feras. Caprinos pedes habet: ut ostēdat terræ so liditatē. Fistulā septē calamonū habet ppter harmoniā cæli: i q̄ septē soni sunt: ut dixius i aeneides: Septē discri/

Hædorumq; gregē uiridi compellere Hibisco.
Mecum una in siluis imitabere Pana canēdo.
Pan primus calamos cera coniungere plures
Instituit. Pan curat oues ouiumq; magistros.
Nec te pœniteat calamo triuisse labellum.
Hæc eadē ut sciret quid nō faciebat Amyntas:
Est mihi disparibus septem compacta cicutis

centum: licet ad nos transire nō possint. Nec te pœniteat calamo triuisse labellū: nō tibi parū uideat. Terē. At n. quātū hic opis fiat non pœnitet. i. parū uideat. Et notādū pœniteat triuisse: pteritū p p̄sentī positū usurpatue quod in defectiuis licenter fit: ubi p̄sens non iuenitur: ut Quanq̄ animus meminisse horret. Labellum: Ina/ nissimam quidam tentant facere discretionem: ut uirorum labra: mulierum labia dicatur. Quid non facie/ bat amyntas: Quemadmodum mihi non obsequebatur: & ex affectu alterius hunc cogit. Disparibus septē compacta cicutis: in æqualibus canis: nam & harmonia in æqualis est. Cicuta at est spatium: quod est inter canarum nodos. Compacta: coniuncta: ut Turrim compactis trabibus quam eduxerat ipse.

CANTO. Hibisco: pastinacæ simile hibiscum ossibus fractis medetur: folia eius ex aq̄ pota aluū soluūt Plī. li. xxx. Pā pri. Ab exemplo conat allicere puerum ad fistulā gratiam. Pā at: ut Herodotus li. i. i. scrie penelope: & Mercurio genitus dicitur a græcis: uolebant autem per ipsum pana uniuersæ substantiæ materialis damna torem significari: de quo late Macro. li. i. i. sat. Fistulam uero pā primus iuenit teste et Plī. li. vii. Meminit itē Ouis lib. i. i. met. Pœniteat. i. pigeat uel tedeat. Teren. in phor. Nostri nosmet pœniteat amyntas: ab ultima Theocriti nomen sumpsit Maro: est enim. Ibi tres comites gelidas ibamus alēris ad undas: Eucritus: Hic similis necū for mosus amyntas. Est mihi: laudat munus quo facilius attrahat puerum. Compacta: coniuncta.

CHRISTO. Hibisco: In neutro genere posuit Plini. Eius uerba hæc sunt Hibisco a pastinaca gracilitate differt. Dānatū in cibo sed medicinæ utile. Pana: pan secūdū fabulas natus est ex Demogorgone atq; ex chao una cū tribus parcis: quē Demogorgon cū cæteris aptior uideref domui præfecit illiq; parcas sorores dedisse quas de dit Demogorgonē aternū intelligit deū: qui chaon idest elementorū confusionē distinxit: & in ordinē in quo nūc sunt redegit: ac uim quādā naturā naturatā nostri uocat rebus oibus indidit q̄ cūcta fierent: crescerētq;. Hunc pana appellarūt ab eo qd̄ est παν. i. omne: quia de iussu oia inde sunt propter q̄ rem naturā deū illū di/ xerunt. Assunt tibi tres parca: quia cuncta quæ elemētis constant oriunt̄ crescunt: atq; itereūt. Effigiē huius dei pulcherrime Ser. exprimit: Certauit cū amore: & ab eo uictus: quia natura naturata: q̄ statim a prima causa pdu cta cū suo opere delectaref: dictus est ab amore deuictus. Dictus est etiā amasse syriga. i. harmoniā: quia nihil fa cit natura sine harmonia: & pportioē. Hunc deum in summo honore apud ægyptios habitū Diodorus scri/ bit. Cū & in oibus suis tēplis statuas posuissent: Et secūdum Thebē urbem ædificassent quā chemon (Id. n. est urbs) Panos appellarunt: Et cū priapo sacra faciunt propter illud mēbrum. Vnde & ortus oium aialium Pana propter eandē causam ueluti nature deum colunt. Eusebius autē de p̄paratione euangelica ait: Pana uniuersi symbolum obtinere. Nam quod alibi dicit de morte panos: alia ratio est. neq; huic loco quadrat. Calamo: græcum est: proprie gracilis harundo quāuis pro segetis culmine capiat: quia in illis iternodia caua sunt: ut in calamis: puto harundinē ueluti genus esse cuius duæ sunt species. Calamus qui gracilior: & cāna quæ crassior: Ait enim Plī. Nā in india illis est arboreoa amplitudo qualem uulgo in tēplis uidemus. Nauigiorum etiam uincem præstant singula internodia principatum tenent harūdines belli pacisq; experimentis necessaria: atq; etiam in delitiis grata: Tegulo enim earū domus suas septētrionales operiūt. In reliquo orbe: & cameras læ uissime suspendunt chartisq; seruiunt calami ægyptii: maxime cognatione quadā papyri: probatioris tamen gnidii: & qui in Asia circa anæticum lacū nascuntur: Ex coma illarū caupones pro pluma strata replent. Oriē/ tales populi pro missilibus utunt̄: his soles obumbrāt propter hoc dies serenos oprāt: uentos odere: & imbres: qui inter illos pacē esse cogunt. Utuntur his spiculis. Aethiopes: Aegyptii: Indi: Arabes: Scythe: Bactre: Sarma/ tæ: & omnes parthorum populi. p̄cipuus hic usus i cræta. Sed tamē nullus sagittis aptior calamus: quā his qui in Rheno Bononiensi amne gignit̄ cui plurima est medulla pondusq; & cōtra flatus peruiax. Creticus tamē longissimus est inter nodis: estq; illi obsequiū quo libeat flecti calefacto. Est itidē alius calamus totus cōcauus quem Syringam uocant utilissimus fistulis: quoniam nihil est ei neq; cartilaginis neq; carnis: Est Orchome/ nius cōtinuo foramine perutus quē auleton uocant hæc tibiis utilior fistulis ille. Quapropter finxerūt pana syringem amasse qui in syringa harundinem conuersa sit: quoniam ex ea harundine primus fistulam inuenit teste etiam Plinius. Est mihi disparibus. Commendauerat se a diuitiis: a musica a pulchritudine: inuitauerat ad amœnitatem ruris: in quo etiam sit pan. Nunc offert donum: quod laudat ab auctore.

Cala/ mus

Syriga

Bucolicorum

C SER. Et dixit moriens te nunc hēt ista scdm: Cōmēdat munus: & ex eo qđ ei hēreditariū datū ē & ex eo qđ iuidiā meruit. Nā res optiā & difficile donat a uiuis: & accepta facile meret iuidiā. Præterea duo nec tuta mihi ualle reperi: cōmēdat a difficultate: sic i priō: Relligas troia ex ardēte receptas. Sparsis ēt nu. pelal. q hēnt ad huc maculas a priā ætate ueniētes. Accessu. n. tēporis mutāt colorē: & eorū macula ēē græ minoris icipiūt: ergo dicit seruo tibi capolos: q adhuc sunt pellibus albo aspsis. Quos etiā nūc tibi serui. quos adhuc tibi seruo: licet roger a Thestyli amica: q hos a me cupit abducere. Siccāt: sugunt. Orat abdu. orat ut abducat: & figuratū ē: ut donat hērei. dōat ut hēat. Et fac noluit dicere & faciā: ne quē amabat offenderet: si se uelle alteri dare munus diceret: qđ ei parauerat. Huc ades o for. pu. tibi lilia plenis Ecce ferūt nymphæ calathis: Tātū honoris hēt puero: ut ei dicat et numina obsecutura. Sane calathus græcū ē: nā latie q̄ fillū dī. Ciciā phi. Ac uero iter q̄ filla pēdat aurū. Cādida nais: uel pulchra: uel dea. Nā diū ubris cōtrariū sūt: q̄s nigras ēē cōstat: Hic ē Cādidas isuetū mirat limē olympi. Pallētes uiō. amātū tictas colore. Orat. Et tictus uiola pallor amātū: Vnde nō pter affectionem amātis eos flores nymphas dicit offerre: q̄ sūt amātibus similes. Sāe Pa pauer: Narcissus: A nethus pulcherrimi pueri fuerūt q̄ i flores suorū noīum uerū sunt quos: ei offerēdo: q̄ si admōet: ne ipse ēt tale aliqd unq̄ ex amore patiat. Tū casia: herba suauissimi odoris ut sequētia indi cāt: q̄ græci casia dicūt: & sic dictū ē: Tū casia atq; aliis itexēs suauib⁹ herbis: ut i Sal. Leonē atq; alias feras.

C PRO. Narcissus: flos Acusilaus ifert a Narcisso Amarāthi: q̄ fuit Erechtheis ex isula eubcea iterem prus ab epope: ex cruor ei⁹: flores: q̄ noīn eius acceperūt pcreati: a pictor Narcissi florib⁹ Erinyas: iurias prias ēē coronatas: aiūt Pallas q̄s cōdidit arces. Ab hā stā q̄ sātioē dictas. i. uibratioē: q̄ sit bellicosa. πικραλλειν. m. q̄ te uocat. gr. Hæc primū ædificationū usū iuēisse dī. **C ANTO.** Damcetas: pastoris nomē a sexta Theocriti sumptū. ē. n. illic: Cōpulerāt pecudes daphnis formosus i unū: damcetasq; ambo dulces emittere cātus edocti. Bīa die siccāt: Theocritus quoq; ait i. iiii. Bīos lactifero q̄ nūc alit uber fetus. Nō tibi seruabo posthac igrata capellā: Merēs hāc dudū tētāuit Erithacis a me Sūmer pulchra decēsq; cōis: & fusca color: Dōaboq; illi postq̄ tu spnis amores. Dura meos certasq; tuū me ludei amātē. Tibi lilia: conat pluribus modis illū allicet cū & nymphæ sibi obsequat. Calathis: calathos græca uox ē: ut ēt Fest. ait latini dicūt quas fillū. Nais: aq̄ nymphæ. nao. n. fluuo ē. Pallētes uiolas. Pli. li. xx. i. ca. vi. & ca. xl. scribit uiolag; ēē plura genera: sūt. n. purpureæ luteæ albæ. Purpureæ crapulā & grauedies capitis ipositis corōis olfactuq; discutiunt. Narcissū: narcissi duo genera. Vnum purpureo flore alteq; herbageū neruis inimicū caput grauās: & a narce narcissū dictū: nā a fabuloso puero Pli. li. xxi. scri. Narce at torpedo dī. narceo obstupefatio. Papauera: Fuisse papauera i honor apd Romāos semp idicio ē. Tarquius supbus q̄ legatis a filio missis decutiēdo papauera in horto altissima: sanū illud respōsum hac facti ambage reddidit Pli. li. xix. Casia: Casiæ duo genera: alia. n. cādida alia nigra. Cādida magis se humi spargit odorataq; ē: nigra odore caret. Ambo florent post ægnoctiū autūni & multū dēiq; t̄pis florēt auctor ē Theophrast⁹ li. vi. de suffruticib⁹ & herbis. Amplitudo fruticis triū cubitorū iqt Pli. li. xii. nā casia frutex ē. Intexēs. Theocritus itē i tertia Cigā mea t̄pa fertis pallētis uiolæ ac multū redolētis anethi Atq; rosis: aliisq; itextis suauibus herbis. Tū casia: ordo ē. Tū. i. p̄terea casia atq; aliis suauibus herbis itexens uacinia mollia pigit ea calta luteola. Vacinia flores nigros seu purpureos: de qb⁹ supra. Mollia: at iucūda. Luteola. i. ruffa: ē. n. luteus color ruffus dilucidior: unū ei quoq; nomē ēē factū uester ab luce. i. auctor ē Gel. li. i. ca. xxxvi. Et Pli. li. xxi. iqt. Lutei uideo honorē atiq; simū i nuptialibus flāmeis totū fœminis cōcessū. Caltha: uiolæ gēus ē cuius folia olēt: nō flores: ut Pli. li. xxi. ca. vi. Cana mala: cotonea itelligit: q̄ græci cydōea uocat ex Creta isula aduecta plura eorū gēna. Chrysomella icisuris distincta color ad auge icliato: q̄ cādidiōra n̄fata cognomiata odoris p̄stātissimi: auct. Pli. xv. Castaneasq; nuces. Nuces uocāus & castaneas iqt Pli. li. xv. q̄ accōmodatiores glādiū generi. Sardibus eæ puenere primum: hæc ille. Quomodo autem & mala & nuces differant legito Mac. lib. iiii. sat. Cærea pruna: Prunorum ingens turba inquit Pli. lib. xv. sunt autem & nigra: atque laudatiora Cærina atque purpurea: sed pruna omnia post Catonem cōpissē manifestum est.

C HRI. Dōauerat. i. Damcetas: & ita dōauit ut nēo atē illū id habuerit: Qđ at donū pulchrū fuerit ostēdit ex iuidiā amyntæ. Præterea duo. Et hoc ēt munus cōmēdat. priō a nūero q̄ duo sint: deīde a difficultate q̄ capti sint i ualle: i q̄ a seris imieat picula postreō ab ætate. Ac demū q̄ sine sūptu alant: qđ ouis ubera exauriāt. Cōmēdat q̄ hmōi sint q̄ cupiātur: & cupiant etiā ab ea quā ipse amarit: & tamen quis bina ouis ubera in illis assumat quis ab amica muliere assiduis p̄cibus putantur: tamen illos sibi seruat & si dabunt. Testyli nō erit q̄ illā præponat sed quia ipse sua munera fastidiat ut sic & illi amittendi timorem incutiat & si odium non pariet. Castaneasq; nuces. i. eā spēm nucis q̄ castaneæ dicuntur. De his Pli. castaneas etiam nuces uocamus quamuis glandium generi accommodatiores sint. Sardibus hæ primo ueneret: unde græci sardianos balanōs appellabant. Macrobius ait ex auctoritate Opii eas heracleoticas uocari: de nucum generibus dicemus alibi.

accipit quibusdam zephyrus
ia hinceto vana

Nais
Nao
Narcissus
Narce
Narceo

Vacinia
Luteus
Color
Caltha
Cana
Mala
Prunorum
genera

Fistula. Damcetas dono mihi quā dedit olim
Et dixit moriens te nunc habet ista secundum.
Dixit Damcetas. inuidit stultus Amyntas.
Præterea duo nec tuta mihi ualle reperi
Capreoli sparsis etiam nunc pellibus albo.
Bina die siccant ouis ubera quos tibi seruo.
Iam pridē a me illos abducere Thestyli orat
Er faciet quoniam sordent tibi munera nostra.
Huc ades o formose Puer tibi lilia plenis
Ecce ferūt Nymphæ calathis tibi cādida Nais
Pallentes Violas & summa Papauera carpens
Narcissum & florē iungit bene olentis Anethi
Tum Casia atq; aliis intexens suauibus herbis
Mollia luteola pingit Vacinia Caltha.
Ipse ego cana legam tenera lanugine Mala
Castaneasq; nuces mea q̄s amaryllis Amabar.

SER. Honos erit huic quoq; pomos: si a te dilectus fuerit: sicut castanea in honore fuerit amata: Amarylli di: O lauri: licet Oracius dixerit: Sub lauro mea: Melius tamen est iuxta secundam formam in flectere: Nam melius sonat: Proxima myrte: uel uicina lauro: uel ad odorem proxima. Potest autem utrumque intelligi: Sic posita quoniam suauis miscetis odores: quoniam permixtione uera suauis odorem creatis: Rusticus es Corydon: arguit se stultitia: quod cum se sperat placeat muneribus: quod potest habere meliora: nam supra ait: Delicias domini: Iolas: uel ditior amator: uel eius dominus: Eheu quod uolui misero mihi: quo modo eum discedere dicit: que supra cum eo diximus non fuisse: Nam ait solus mortibus & siluis: sed ratione non caret. Epicurei enim dicunt: quod etiam Cicero tractat geminam esse uoluptatem unam que percipitur: & alteram imaginariam scilicet eam que nascitur ex cogitatione. Unde ita debemus accipere hunc usum per cogitationem illa imaginaria uoluptate: qua & cernere & alloqui uidebatur absentem: sed postquam obiurgatione sua in naturalem prudentiam est reuersus: caruit utique illa imaginaria uoluptate ubi nunc sibi se obsuisse dicit per hanc ratiocinationem: Rusticus es corydon: nec munera curat Alexis: Nec si muneribus certos concedet Iolas: Floribus austrum: quo facilius arefcunt: Fontibus apros: quod puros fontes: cenosos efficiunt: Que fugis ah demes: iterum per phantasia quasi ad presentem loquitur: & quasi ille dixisset siluas: hic infert: Habitatant dii quoque siluas Dardaniusque Paris: Et Paris habitauit siluas: qui de deorum pulchritudine iudicauit: Palas quas condidit arces Ipsa colat: id est dea artium Minerua dicitur: quia de capite Iouis nata est: sed quia dea est artium & ingenii: ideo ista finguntur. Nihil enim est excellentius ingenio: quippe quo reguntur uniuersa: Torua leana lupum: Theocriti sunt isti uersus: & bene se reuocat ad rusticas comparationes: Pene in fuisse lapsus dicendo: Palas quas condidit arces: Leana autem dictum est sicut dracena: & quod ait Torua leana lupum sequitur: uerum est. Nam necesse est ut ueniente lupo aduetus agnoscat leonis: Te Corydon o Alexi: Do noa antibacchius est: sed o breuis fit: quia uocalis uocalis sequitur: sic Home. πλάγχοι επί τριήσι έρον: Trahit sua quemque uoluptas: Notat a criticis quod hanc finiam dederit rustico supra bucolici carminis lege: aut possibilitate: Aratra iugo referunt suspensa iuueni: Horatius: Videre fessos uomerem uersum boues collo trahentes languido: & hoc uult dicere omnia excepto amore finiunt: Sol crescentes decedens duplicat umbras: uariavit: Nam ait supra: Maioresque cadunt altis de montibus umbras: Duplicat autem: auget: Salustius: Et Marius uictus duplicauerat bellum: Me tamen urit amor: cum iam calor sit solis exhaustus.

Adda cerea Prua & honos erit huic quoq; Po.
Et uos o Lauri carpā & te proxima Myrte. (mo.
Sic posita quoniam suauis miscetis odores.
Rusticus es corydon nec munera curat Alexis.
Nec si muneribus certos concedet Iolas.
Eheu quid uolui misero mihi floribus Austru.
Perditus & liquidis immisi fontibus Apros.
Que fugis ah demes: hitarunt dii quoque siluas
Dardaniusque Paris, Palas quas condidit Arces
Ipsa colat nobis placeant ante omnia silua.
Torua Leana Lupu sequitur Lupus ipse Capella.
Florentem Cytisum sequitur lasciuia Capella.
Se Corydon o alexi. trahit sua queque uoluptas.
Aspice aratra iugo referunt suspensa Iuueni.
Et Sol crescentes decedens duplicat umbras.
Me tamen urit amor quod n. modus adsit amori:

rationes: Pene in fuisse lapsus dicendo: Palas quas condidit arces: Leana autem dictum est sicut dracena: & quod ait Torua leana lupum sequitur: uerum est. Nam necesse est ut ueniente lupo aduetus agnoscat leonis: Te Corydon o Alexi: Do noa antibacchius est: sed o breuis fit: quia uocalis uocalis sequitur: sic Home. πλάγχοι επί τριήσι έρον: Trahit sua quemque uoluptas: Notat a criticis quod hanc finiam dederit rustico supra bucolici carminis lege: aut possibilitate: Aratra iugo referunt suspensa iuueni: Horatius: Videre fessos uomerem uersum boues collo trahentes languido: & hoc uult dicere omnia excepto amore finiunt: Sol crescentes decedens duplicat umbras: uariavit: Nam ait supra: Maioresque cadunt altis de montibus umbras: Duplicat autem: auget: Salustius: Et Marius uictus duplicauerat bellum: Me tamen urit amor: cum iam calor sit solis exhaustus.

CANTO. Erit: si tibi placuerit: nam a te capiet auctoritatem. Unde Plinius lib. xiiii. de uinis generosis Italiae inquit. Ex alia uacina urbis Veliterna priuernatiacque (nam quod Signia nascitur auctoritate nimia continendae utile alio inter medicamenta numeratur) quartum curriculum publicis epulis obtinere a Diuo Iulio. Is enim priuus auctoritatem iis tribuit: ut epistolis eius apparet. Et te proxima myrte: Proxima uel ad odorem rettulit uel quia curro quoque triumphantes myrthea corona usui sunt: sicut & laurea: & Marcus Valerius duabus coronis utebatur laurea & myrtea: lege Plinius lib. xv. Rusticus es Corydon: seipsum ignauiae arguit: cum aduertat meliora alexim ab altero accipere posse: Iolas: Pollio intelligitur pueri dominus: nam uti puero & sibi mutauit nomen: ita & pollioni: Eheu quid uo. poenitet eum iam incepti amoris: Floribus austrum: austro enim flores soluuntur: zephyro fiunt: humidus enim grauisque auster est: ut Philosophus scribit lib. viii. de animalibus: Apros: quibus quidam in luto uolutatio grata est: Paris: qui regius fuit: Pallas quas condidit arces: hoc ait: quoniam teste Diodoro lib. vi. palladem uestium apparatus & aedificandi artem exprimendique olei modum & multa alia inuenisse uolunt. Idem quoque Diodorus lib. i. scribit quod putant aerem nominatum palladem ac Iouis filiam dici: & uirginem fuisse quoniam & non corrumpatur: & sublimiorem locum teneat quapropter ex uertice Iouis dici nata: Torua leana lupum. Climax est latine gradatio dici teste Fab. lib. ix. de qua latius in carmine Torua: terribilis: quod sit torto uultu. Trahit Terent. in phor. ait. Vetum ita hoc est quot homines tot sententiae suus cuique mos: & Plinius epist. primo. Varia sunt hominum iudicia: uariae uoluntates. Tamen quis sol occiderit. Modus finis cum omnia finiantur.

CHRISTO. Rusticus: arguit seipsum: & ait rusticus es: scilicet non solum quia sis, natus ruri. Nam hoc omnes sciunt: sed quia iudicium scilicet tibi rusticum & infusum est: Nam putas posse illum capi tuis muneribus: cum neque donis moueatur: & si moueatur: habet alium ditiozem te qui te facile in dandis muneribus uincat: Austrum: Quo flante flores: decutiuntur: & spes pomorum perit: Quid uolui: Damnat stulticiam suam qui deterrimum sumpserit consilium: Fontibus aprum: prouerbiu rusticum quo exprimitur stultitia eorum qui suis rebus perniciem immittunt: Torua leana lupum: de his feris dicitur in sequentibus. Voluptas autem leane in lupo est ut eum uoret: Cytisum: Frutex est de quo loco dicitur: Aspice: Ex hoc ostendit reliquos a labore quandoque cessare. Suo autem amori nullam requiem dari.

Veliter:
na

CANTO. Quæ te demētia cepit? id est cur amoribus uacas: cū multa sint q̄ debes ī agro p̄ficere? ¶ Semiputata tibi frōdosa uitis ī ulmo ē: plus ē q̄ si īputata diceret. Tolerabilius ē, nō īcipere aliqd̄ q̄ īcepta deserere. Hic ē illud in p̄rio: Me ne īcepto desistere uictā: Itē ī georgicis: Atq; ope ī medio defixa reliq̄t aratra. Sane geminā arguit negligētia: & q̄ semiputata uitis sit: & q̄ frōdosa ulmus: nā utrunq; obest: unde est ī georgicis: Bis uitis uigruit umbra. Et aut simpliciter itelligiū hūc locū ut suā arguat negligētia: aut certe illud ē: nō mirū me eē demētē: q̄ habeo uites semiputatas. Nā in sacris dicit qd̄ corripiat furore q̄ sacrificauerit de uino: qd̄ ē de uitis īputatis. ¶ Quin tu: quinimo: hortātis ē. ¶ Quorū idiget usus: iūq; usus rusticus requirit. Sāc & eget illa redicius: ut eget illo senatu: & eget illius rei: inde est idiget: Nā & hoc utriq; iungit casui. ¶ Detexere: multū texere. Finire: p̄ficere. Nā de mō nō minuētis ē: sed augetis. ¶ Inuēies aliū si te hic fastidit Alexis: aliū Alexi aliū pueḡ formosissimū: q̄ te minime spernat: & uolūt qdā ī hoc loco eē allegoriā antiq̄ ī Augustū: ut intelligāus aliū īpatorē: si te Augustus cōtēnit, p̄ agris rogātē: sed melius simpliciter accipimus hūc locū. Nā nihil habet: qd̄ possit ad Cæsare trahi. Illū uero paulopost pene apte dicit ī Augustū Cæsare: Quonā fors oīa uersat.

CANTO. Ah Corydon: Finis huiusce eclogæ docet nullo pacto uacādū eē amorī cū pp̄ illū assequēdū & dāna & dedecora pluria eueniāt: uñ dānari nō pōt Maro cū talia scripserit. ¶ Quin tu aliqd̄ saltē potius quorū idiget usus

Ah Corydon Corydō quæ te demētia cepit? Semiputata tibi frondosa Vitis in Ulmo est.

Quin tu aliqd̄ saltē potius quorū idiget usus Viminibus molliq; paras detexere Iunco: Inuenies alium si te hic fastidit Alexis.

Inuenies alium si te hic fastidit Alexis.

CANTO. Ah Corydon: Finis huiusce eclogæ docet nullo pacto uacādū eē amorī cū pp̄ illū assequēdū & dāna & dedecora pluria eueniāt: uñ dānari nō pōt Maro cū talia scripserit. ¶ Quin tu aliqd̄ saltē potius quorū idiget usus & molli iūco: illo saltē quorū idiget usus: si qn̄ eēt hortātis hoc loco: ordo nō pcederēt: legēdū etenī eē para uel pares: qd̄ nō ē ī antiq; ¶ Inuēies aliū. Successore nouo uicī oīs amās.

CHR. Semiputata tibi: Duplex sibi remedium aduersus amorem adhibet: primū ut uacādo rebus utilibus ociū fugiat. Nā & Terēti. Menedemus obiurgat in filio. Et Ouidi. idē sentit cū ait: q̄rif ægyptus quare si factus adulter in p̄optu cā est desidiosus erat. Et florentinus Petrarcha. Amore ex ocio & hūana lasciuia natū refert. Alterū ut nouo amore hunc pellat. Nam clauo clauus truditur: Et successore nouo tollitur omnis amans.

SER.

DIC mihi Damœta cuiū pecus? Transit in eclogā plenā litigii & pastoraliū cōuitioꝝ. Qui n. bucolica scribit: curare debet ante oīa ne similes sibi sint eclogæ: qd̄ ēt Vini fecit. Nā p̄ria hēt uniꝝ ociū: & alterius q̄ de suo agro pellic̄ conquestionē. Scd̄a amātē exprimit rusticū. Hæc uero lites hēt & altercationē. Vnde ēt drāmatico caractere scripta ē. Nā nūq; poeta loq̄: sed itroductæ p̄sonæ tātū. Nouimus at̄ tres eē characteres dicendi: Vnū exegematicū: in quo tātū poeta loquit̄: ut ē ī tribus libris georgicorū. Aliū drāmaticū: in quo nūq; poeta loquit̄: ut ē in comœdiis & tragœdiis. Tertiu mixtū ē: ut in aeneide. Nā & poeta illic & itroductæ p̄sonæ loquunt̄. Hos at̄ oēs characteres ī bucolico eē cōuēit carmiē: sicut liber ēt iste demōstrat. Nā hēt illū exegematicū: ī quo tātū poeta loquit̄: ut Sicelides musa paulo maiora canās. Hēt mixtū: ut Extremū hūc arethusa mihi cōcede laborē. Nā ēt Gallū illic iducit loquet̄. Habet drāmaticū: ut ī p̄ia ecloga: Itē in hac quā miro ordine ex rebus cōibus ueniētē cōposuit. Habet. n. in ipso q̄si p̄rio occurfu lites & iurgia: Inde q̄rif iudex: quā p̄sente habeat̄ cōflictū & disceptationē. Seq̄r̄ idē sn̄ia q̄ uniuersa cōcludit. ¶ Cuiū pecus? Ab amaritudine cōp̄it. Nā dicēdo cuiū pecus: ostēdit eū eē mercenariū. Cuiū at̄ antiq̄ue: aut uitas ομοιοτελετων: ne diceret cuiꝝ pecus: qd̄ mō triū ē generū: Antiq; dicebāt sicut meus mea meū: sic cuius cuiā cuiū. Terēti. Quid uirgo cuiā ē? Nō uerū ægōis: Amare ēt hic riuālis eius pecora esse dicit: ut & diuitias illius ostendat: & dicat duras esse huius partis: siquidem riuālis eius traditis ouibus solus amica communis amoribus uacet. ¶ Mihi tradidit: meæ fidei commisit & credidit.

CANTO. Dic mihi da. Sūpta ē ecloga maxie a Theocriti amore īqt̄ Oui. quarta & q̄nta: in quarta Battus & Corydō colloquunt̄: ē at̄ initiū tale Batto iterrogrātē: illo postea respōdētē. Dic mihi o Corydō: cuiū pecus? est nephilondæ? Respōdet Corydō: nō uerū ægonis nup̄ mihi tradidit ægō: inde Battus ait: Me custode boui tonderēt pascua prati: Respōdet Corydō: Nōne boues furtim sero sub uespere mulges? Scribit̄ fuisse quendā: qui liuore ductus: ut Virg. derideret duo carmina p̄ia sic mutauerit. ¶ Dic mihi Da. cuiū pecus: anne latinum. ¶ Nō: uerū ægonis uir̄ sic rure loquunt̄. ¶ Cuiū id cuius cuiā cuiū uariat̄: de quo lege Prisi. li. xvii. ¶ Pecus: ouiu gregē hic itelligit: ut Oui. li. xiii. met. hoc pecus oē meū est: ubi de ouibus & capris intelligit. ¶ Infelix o: dolentis admirat̄isq; interiectio est. ¶ Sēp. o. imolle & debile: ait. n. poeta li. g. iiii. Glacies ne frigida ledat molle pecus.

CHR. Dic mihi. Stati in iurgiū p̄rupit: & ut ostēdat sūmū cōtēptū ueluti uilissimo imperat: & tanq̄ certus q̄ pecus suū nō sit cuius sit iterrograt̄. ¶ Ouis pecus: Ouis spēs ē: pecus genus. Est at̄ a gr̄æco. Illi. mo. ois dicunt nos digāma æolicū in. u. cōsonātē interponimus & dicimus ouis sicut ab eo qd̄ est οοv dicimus ouū: Oues ut refert Aristote. ī li. de aīali. Pascere sedula ac stabile solēt ex potu p̄iguescūt: itaq; dāt sale q̄nto quoq; dies. singulis cētēnis singulos modios. Sicq; icolumes & pingues cōseruant̄ sale sub ide plus æq; hauriūt: & hic plus lactis puenit: opimat̄ illas olea oleaster & palea q̄ oīa salfugine solēt aspergere. Aqua ī autūno æglonia q̄ austrina uti lior est: & pascua ad occasum spectātia p̄sunt: iudicat̄ pastores eā meliore q̄ pruinā susceptā hibernis t̄pibus seruat. Nā ībecillæ oues parū cōstantes discutiūt suo moru. Pelles uellerat̄q; ouiu q̄s lupus occiderit & uestes ex iis

ECLOGA TERTIA PALAEMON.

MENALCAS. DAMOETAS. Palaemon.

DIC MIHI Damœta cuiū pecus? an Melibcei? DA.

Non. uerum Aegonis. nuper mihi tradidit Aegon. ME.

Infelix o semper ouis pecus. ipse Nearam

Ouis
Pecus

facta aptiores sunt ad pediculos gignēdos. Mulget Huius p̄teritū deberet esse mulsi uelut indulgeo indulsi: & urgeo urfi: sed Prisciano teste ut differat ab eo qd̄ est mulceo qd̄ facit mulsi scribit p̄ x & facit mulgeo mulxi.

Dum fouet ac ne me sibi praeferat illa ueretur.
Hic alienus Ouis custos bis mulget in hora.
Et succus Pecori & lac subducitur Agnis. DA.
Parcius ista: uiris tamen obiicienda memento.
Nouimus & qui te trasuersa tuētibus Hirques
Et quo sed faciles Nymphæ risere sacello. ME.
Tum credo cum me arbuſtū uidere Miconis
Atq; mala uites incidere falce nouellas. DA.
Aut hic ad ueteres fagos cum Daphnidis arcū
Fregisti & calamos quæ tu peruerſe Menalca
Et cum uidisti puero donata dolebas.
Et si non aliqua nocuiſſes mortuus eſſes. ME.
Quid domini facient audent cū talia fures?

legūt hirqs. Hirq̄ at̄ sūt oculorū anguli secundū Suetoniū Trāglū i uitiis corporalib;: ut sit sensus: Nouimus q̄ te corruptit hirqs trasuersa tuētibus: & ē hypallage: p̄ oculis i hirquos retortis: Quā rē solet libido pficere: Vnde Iu. Oculosq; i fine tremētes. Persius: Patrati fractus ocello. Sed faciles nymphæ risere: iō iqt: Indulſere nymphæ: q̄a mites sūt & exorabiles. sic i georgicis: Et faciles uenerare napæas. Tū credo: & rustice & naturaliter respōdet. Nō. n. ante purgat obiecta: sed alia obicit: Ita. n. irati facere cōsueuenit: cū aut nō potuerit: aut noluerint obiecta dissoluere. Mala falce: q̄ tu male uteris. Et dictū ex affectu utētis: sicut: Inutile ferrū Cingit. In hoc aut̄ maximū nefas ē: qd̄ ait: uites nouellas. Nā uetula & cū utilitate icidūt. Fuerat at̄ capitale supplicium arbores alie nas icidere. Et arbuſtū qd̄a locū: i quo arbores sunt uolūt accipere: sicut salictū. Et calamos: Nā habēt arma p̄ flores: ut i georgicis docuit. Armaq; amyclaūq; canē: cressaq; pharetras. Peruerſe mēalca: Aut cōuerſe ad turpitudinē: aut itelligāus fuisse quēdā Mēalcā nobile ut istū puerſū Mēalcā dixerit illius compariōe: Sic Salu. Sæuus iste Rōulus. Aliq̄ nocuiſſes. i. aliq̄ tēus: aliq̄ rōne. Quid domini facient audent cū talia fures? Plerunq; p̄ sonæ suis nominibus exprimuntur: plerunq; per officia designantur: ut si dicas philosophus: nomē ipsum pono. Si autem uelis dicere sapientiæ operam dans personam exprimes per officium: sicut hoc loco. Nam pro seruo furem posuit. Furta enim specialiter seruorū sunt: Sic Plautus de seruo: Homo es triū litterarū. i. fur.

ANTO. Fouet: amplectitur. Bis mulget in hora: scribit Var. lib. ii. ca. ii. interea dum nutricantur agni eorum matres non mulgendas uel melius omnino perpetuo: q̄ & lanæ plus fuerunt & agnos pluris. Pecori & lac: non fit hoc loco synalœpha nec scribendum est: lac & ut quidem fecere textus deprauantes. Parcūs ista uiris: id est modestius ista dicenda sunt uiris: hoc est claris & dignis. Tamen obiicienda memento: id est quæ tibi obiici possunt. Et qui te: corrumpere: intelligendum est enim uerbum pudoris gratia decenter subtractum. placet autem Quintil. lib. ix. hic esse synecdochem. Transuersa: pro transuersa. Faciles: mites. Sacello: id a sacro diminutiuum est: est enim locus paruus deo sacratu: cum ara: Trebatius auctor est: ut Gellius refert lib. vi. cap. xii. Tum credo: aliud obicit crimen: ut suum dissoluat. Nouellas: quod maioris damno accedit. Puero donata: Theocritus quoq; ait in quinta: Hoc quum Donatum uidisti tergere lacon: Egregio si nō nocuiſſes mortuus eſſes. Fures: seruos intelligit. Iis enim sæpius furta committuntur.

CHR. Succus pprie humor est quo aialis corpus alit ac sustentat. Terē. Corpus solidū & succi plenum. Qui uero corruptus ē humor plus dicit: si uero nimis mulgeat fœmina macrescat oportet: quoniā uniuersus succus quo erat alendū corpus inde fluit. Parcūs ista uiris. Non uidetur quadrare huic loco uersus qui a Seruio inducitur: primo enim conuectare iuuat prædas & uiuere rapto ad uenationes rectius referri uidetur ut in eo loco exponemus. Deinde etiam si laudaret ibi prædas ex hostibus raptas laudaret robur & audaciam. Hic autem quod robur est lac subripere ac furari. Quapropter hanc Virg. hic inductam credo sententiam. Quāuis tu ingenii tui prauitate multa multis obiicias: tamen hæc qui obiicis de furto: quoniam in eo uitio nulla est excellentia animi noli obiicere uiris: id est fortibus hominibus: quoniam non uerisimilia sunt in eorum ingenio: neq; ipsi æquo animo ferrent: ergo hæc tam uilia tamq; humilia. Uiris qui si quando peccant elatione animi nō humilitate peccant. Uiris: quasi dicat mihi qui uir sum: & iniuriam ulcisci potero. Arbuſtum Locum arboribus consitum. Columella de re agraria. Qui uineam uel arbuſtum constituere uolet seminaria prius facere debebat. Item alibi. Itaq; cui arbuſtum nouum instituere cordi est: seminaria ulmorum: fraxinorumq; parentur. Ergo seminaria sunt ubi seminantur arbores. Arbuſtum: locus quo transferentur iam grādiuſculæ factæ. Semina etiam dicuntur nouellæ plantæ anteq̄ transferantur. Alii putant arbuſtum continere arbores: q̄bus uites adiungunt. Fures: q̄si dicat quid facient domini gregum: cū fures hoc audent. Nā furci cogunt eum cū dixit: Et succus pecori: & lac subducit agnis: ac deinde illi furto hoc addit q̄ ipse suis oculis uidit.

CSER. Nearam: amicā cōmunem suam: & Menalca. Dum fouet: dū amplectit. Praferat illa ueretur: ac si diceret iō timet ab ea discedere: q̄a scit me p̄ ferri si ipse discesserit. Bis mulget i hora: qd̄ uix per totū diē pōt in ouibus fœcūdis fieri. Nā p̄ laude i georgicis posuit bis ad diē mulgeri oues dicēs: Qd̄ surge die mulſere: horisq; diurnis: Nocte p̄mūt qd̄ iā tenebris & sole cadēte Sub luce exportat calathis. Quid sit bis mulget i hora ipse dicit: Et succus pecori & lac subducit agnis. Parcūs Melius hic distiguit licet possit dici et Parcūs ista. Sēsus at̄ est: Noli ualde hæc obiicere: tamē scias uiris fortibus obiiciēdas rapinas: Ipse. ait i. viii. Cōuectare iuuat p̄das & uiuere rapto. Nouimus & q̄ te: sub audis corruperūt: qd̄ superſſit uerecunde: licet Theocritus aperte ipsam turpitudinem penat & exprimat.

HOV. ΔΕΥΝΑ ΟΤ ΕΥΘΝΑΤΗΛΟΑΑ ΧΑΙ ΤΥΣΕΟΑΡΟΣ
ΕΟ ΠΟΤΕ ΝΙΥΝ ΓΙΖΕΥ. Sacello. i. quodā sacro: Nā diminutiue dictū ē. Trāsuersa tuētibus hirques. i. uestrā turpitudinē idignātib; . Alii hoc improbat &

Sacellū

Succus

Seminaria
Semina

CSER. Nō ego te uidi: manifeste eum furti arguit dicendo uidi, ¶ Excipere: dolo capere: ut Excipit incautum, ¶ Latrante lycisca: Lycisca sunt: ut etiam Pli. dicit Canes nati ex lupis & canibus cum inter se forte miscuntur, ¶ Post carecta latebas: loca caricis plena. Carex autē herba est acuta: & durissima asparago similis: alibi: Et carice pastus acuta. Sane super hoc loco superfluum esse allegoriam dicentes rem nusq̄ lectāde Virgi. Aiunt enim hoc: Varrus tragœdiarum scriptor habuit uxorem litteratissimā: cum qua Virg. adulteriū solebat admittere: cui etiam dedit scriptam tragœdiam: quā illa marito dedit tanq̄ a se scriptam. Hanc recitauit pro sua Varrus: quam rem Virgilius dicit per allegoriam. Nam tragœdiā prēmium caper fuerat. Oratius: Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum. Sed melius simpliciter accipimus. Refutandæ enim sunt allegoriæ in bucolico carmine: nisi ut supra diximus: ex aliqua agrorum perditorum necessitate descendūt. ¶ Meus caper: debitus merito uictoriae, ¶ Reddere posse: scilicet ne suo iudicio uideretur esse superatus. ¶ Cantando tu illum: imperitus peritū. ¶ Cera iuncta fuit: supra: Pan primus calamos cera coniungere plures Instituit. ¶ In triuiis: Consuetudo enim fuerat ut per triuia & quadriuia ulularēt: & flebile quiddam in honorem Dianæ cantarent rustici ad reddendam Cereris imitationem: quæ raptam Proserpinā in triuiis clamore requirebat. Nouimus autem eandem esse Proserpinam quam dianam: sic in æneide. Nocturnisq; hecate triuiis ululata per urbes. ¶ Miserum carmen: triste: flebile: quale canunt stipula: & quæ cōgruit: ad imitationem matris orbata. Vis ergo inter nos: aut nostri comparatiōe: aut quod melius est nullo iudice præsente: postea enim ex improuiso Palæmō aduenit. ¶ Vicissim experiamur: id est amœbœo carmine. Amœbœum autem est quoties hi qui canunt: & æq̄li numero uersuum utuntur: & ita se habet ipsa responsio: ut aut maius: aut contrarium aliquid dicat: sicut hic sequentia indicabuntur. ¶ Ego hanc uitulam: subdistingue ut ita intelligamus: ne eam uilem existimes.

Lycisca
Carex

CANTO. Lycisca: dicitur quasi lyci scylax. Lycos enim lupus dicitur: scylax uero catullus, ¶ Proripit: pcul rapit. ¶ Carecta: carex herba est quæ nascitur in paludibus teste Probo. Est autem acuta: hinc Maro lib. iiii. Geor. & carice pastus acuta. ¶ An mihi: cum nequiret obiectum apertumq; crimen repellere purgat se: nam confessionem præcedit defensio: quod etiam Fabius meminit li. ix. ¶ Redderet: reddere debebat. ¶ Aut unq̄ tibi fistula cæra: Theocritus quoq; ait in quinta. An fuit ulla tibi calamis compacta canoris fistula: qua pecudes fierent per gramina læta: Nōne tuos cantus disperdere raucus inertes. Stridenti stipula iam cum Coridone solebas. ¶ Miserum carmen: quia ab illo male canebatur: uel flebile ut aiunt: si uolueris intelligere illorum morē: qui in triuiis flebile canerent in honorem Dianæ ad cereris imitationem. ¶ Vis ergo: ordo est. Vis ergo uicissim experiamur iter nos quid possit uterq; Ego hanc uitulam. Theocritus quoq; ait in quinta: Ergo hæc dum si forte uelis depōere mecum. Nil sacrum sanctum que nihil nullaq; minoris. Rem facio: certabo equidem dum uictus abibis. Et domitum donec te ipsum fateare canendo.

Capri
Maialis
Veruex
Cateri

CCHRI. Caprum pro hirco ut puto posuit: Nam proprie capri castrati dicuntur in hoc genere: quemadmodum capi in genere gallinaceo. Et uterq; quia testibus capti & priuati sint: in suæ uero dicimus maiales in ouillo pecore ueruecem in equis canterium. De capro uero & hirco audi Martialem. Cum iugulas hircum: factus est ipse caper. ¶ Licisca: nomen proprium suæ canis: Nam quod ait Seruius non memini legisse. Scri. tamē Pli. indos ex tygris canes concipere. Nam coitus tempore in syluas alligant fœminas. Primo tamen & secundo fœtu nimis feroces putant gigni: tertio educant. Hoc idem gallos & lupis facere ait: potest tamen esse lycisca a lupo: qui λυκος græce dicitur. ¶ Redderet: reddere debuisset. ¶ Ipse fatebat: mihi quasi dicat ipse mihi hoc est cum soli & sine testibus essemus. ¶ Fatebatur: quasi coactus a pudore a quo negare prohibeat. Fatemur enī coacti: Confitemur sponte. ¶ Sed reddere posse. fatebatur debitum cum non adessent testes sed dicebat non esse soluendo. ¶ Cantando tu illum: in singulis uerbis magna uis est cantando: quasi dicat ea re cuius tu nullam habes experientiam. ¶ Tu illum: id est indoctus doctissimum: insurgit autem ex indignatione quod irati est: & ecliphi utitur. Detraxit enim uerbum scilicet uicisti adhibet etiam interrogationem quæ frequentissime in ore est iratorum: sic Ter. ego ne illū: q̄ illa: q̄ me: q̄ nō: ¶ Fistula cæra iuncta: potuisse quidem singulas fistulas inflare: ut omnes indocti solent: ex qua nulla uidetur erudita musica nasci posse. ¶ Plures autem calamos quod panos inuentum est cæra coniunctos: in quibus artificium apparere potest ne habuisti quidem. ¶ Stipula: placet autem quod dicit Ser. de sacris Dianæ. Sed possumus tamē dicere in triuiis: id est carmen triuiale: Nam mēdici qui indocti sunt uel stipe in triuiis uel paruo lucello ducti ita canunt ut carmen disperdant. Dixit enim disperdere cum ex in experientia ita effluat sonus fistulæ ut non comprimatur debitus re factus & conuenientes distinctiones. ¶ Vitulam optimum prēmium. Nam in illa & propter ætatem & propter sexum spes est propagandæ sobolis. Vitulus autem ita dicitur in genere bubulo ut in equino & asinino pullus. Sed etiam in elephante uitulam inuenimus: posuit autem uitulam pro adulta uaca. Res autem multi faciendæ q; & bis mulgeatur: & quod rarissimum est binos alat fœtus.

Vitula

CSER. Bis uenit ad mulctra: binos alit ubere foetus: ut ea laudat ex foetu & ex aetate uideat. Male enim quaestio-
ne mouet dicentes uitulam parua esse: nec congruere ut ea iam enixa esse dicamus: sed debere non iuueca subaudire: ut sit.
Ego hanc iuueca pono uitulam ne forte recuses: nam & uitula a uiridiorae aetate dicta est: sicut uirgo: ut paulo post
ipse dicturus est: Si ad uitulam spectas nihil est quod pocula laudes. Itaque Et uitula tu dignus: & hic: Vnde & iuueca su-
baudire non possumus: sed secundum superiorem sensum intelligamus. Vitula enim est nomen aetatis non quod tantum antepartum
uacca possideat. Mulctra: & foemineo genere dicimus hanc mulctra: & neutro hoc mulctrare: Vnde est in geor-
gicis: Implebunt mulctaria uacca. Alii faciunt discre-
tionem ut sit mulctra tempus quo mulgent aialia: Mul-
ctrare uas in qua mulgent. Depono: in spoliatio colloco
sequit. De grege non ausim quicquam deponere tecum. *menal que. uba sunt
deponere qui qm*

(Bis uenit ad mulctra binos alit ubere foetus)
Depono tu dic mecum quo pignore certes. ME.
De grege non ausim quicquam deponere tecum.
Est mihi namque domi pater est iniusta nouerca.
Bisque die numerat ambo pecus alter & haedos.
Verum id quod multo tute ipse fatebere maius
(Insanire libet quoniam tibi) pocula ponam
Fagina caelatum diuini opus Alcimedontis.
Lenta quibus torno facili superaddita Vitis
Diffusos Hedera uestit pallente Corymbos.
In medio duo signa Conon & quis fuit alter?

la autem fagina: quasi res maxima. Quibus torno facilis: Dicitur sic legit: legit & tamen torno facili ad excludenda duo
epitheta: quod est in latinitate uitiosum: si sit leua facilis uitis. Corymbos: uuas hederarum. Conon: dux fuit cuius no-
me dicit: quia in omnium ore uersatur. Nam philosophi tacerent: quod non potest facile ad rusticum peruenire: & bene
ea dicunt philosophi: quae ad rusticum pertinent: ut Tempora quae messor: quae curuos arator haberet.

CPRO. Conon: Conon samius mathematicus. Sed quis fuerit mathematici eleganter rusticum errantem induxit
dicente Quis fuit alter. Alter. nam accipit unus. ex duobus in alio sic Conon mathematicus aegyptius natione Ptole-
meo ad fidotis libros de astrologia. vii. reliquit. Alterum post Conone: quem dicat incertum est. Sed suspicant Archimede:
quod Cononis discipulus: Quidam Eudoxum Cnidiu: quod de astrologia disputauerit: Quidam Aratum: in quem fides uideat nu-
tare quoniam prognostica fecerit: Quidam Hesiodum quod dixerit πλῆθὸν ἀγέων ἀτλαγέων ἐπιτελλομένων:
quod & hic tempora quae messor quae curuos arator haberet.

CANTO. Mulctram: mulgenti: uasculum. Bis: mane & uesperi: quicquam binos est foetus alar: quod quidem maxi-
me fecunditatis est. Alter & haedos: de nouerca intelligit: est autem figura alleoetheta. ualiter posita: seu uariatio: uel
alloesis. in permutatione: confundit. n. genus: ut ibi. Dulce satis humor: depulsis arbutus haedis: ad dulcem. quod est neu-
trum tam masculina quam foemina reddidit: de hac latius in carmine. Verum id: ordo est. Verum. sed quoniam libet tibi insa-
nare: ponam id: quod tute ipse fatebere multo maius: appositio pocula fagina. Pocula fagina: imitatio Theocriti lo-
co sic est. En haedum depono meum pinguedine tardum: agnum est subnecte tuum pro pignore pinguem. Et mecum si nunc au-
des contedere teta. Pli. at li. xvi. c. lvi. sic ait fagis pectines transuersi in pulpa: apud antiquos inde & uasis honos. Mar-
cus curius iurauit se ex preda nihil attigisse proter guttum faginum: quo sacrificaret. Opus alcimedontis: ab artifice
tribuit illis dignitate. Lenta quibus: ordo est quibus facili torno superaddita leua: uestit corymbos diffusos ab hede-
ra pallente. Vitis: Theocritus quoque ait in prima: Et Sciphum multo imbutum tibi necitare binis auribus amplexum: li-
gni redolente sapore. Donabo: labris pallens inflectit amplis. Hic hedera: hanc circum frondes superaddita uitis. Cum cro-
ceis haedere ramo ridete corymbis. Corymbos: corymbum rostrum nauis dicitur: corymbos cacumem: ora corym-
bus. Dicunt autem corymbi racemi haedere: ut est scribit Pli. li. xvi. Conon: fuit conon Atheniensium dux: de quo Aemi-
lius Probus & Iustus li. v. hic uero de astrologo intelligitur ait. n. Probus: quod conon Samius mathematicus de
astrologia libros septem reliquit. Et quis fuit alter. Anaximander milesius primus terrae marisque circuitus descripsit:
& sphaeram insuper construxit. Auctor est Laertius: & Strabo. li. xiiii. de hoc igitur intelligendum.

CCHRIS. Depono: deponimus rem cum illam alicuius fidei seruandam tradimus: hinc dicimus boni uiri
esse reddere depositum. Sic praemium certaminis quoniam penes aliquem seruandum damus deponere di-
cimus. Nouerca dicitur quasi νεορχη: id est noua princeps: nam defuncta matre pueri illa quae super inducitur
uxor priuigno noua princeps inducitur ei: priuignus autem dicitur quod prius quam illa nouae nuptiae factae fuerint ge-
nitus sit. Insanire libet: putat. insaniam nimis prociioso pignore certare. Fagina: ex fago quae arbor in prociioso erat
apud praescos. Opus: recte. Nam opus est quod factum remanet. Nam domus est opus fabri. Vnde quod rito. Pedit opera iter-
rupta minaeque murorum: operatio est ipsa actio opera uero labor & industria: quae adhibet circa agendum. Alcimedontis: Tor-
no graecum est. ἰλλῖν. τὸ πῶς & inde τὸ πῶς dicitur. Signa: signum est quo aliquid in notitia nostram inducit: ut Signa tibi
dabo tu condita mente teneto. Per quendam deinde similitudinem dicimus signa militaria. uexilla: ut signa pares aqui-
las & pila minantia pilis. Item quae admodum simulacra picta tabulas appellamus: sic ea quae caelata: sculpta: ficta: fusa
ue sunt: signa dicimus. Ergo signa. simulacra. Hic sigilla parua signa: hic sigillaria. Conon: duos excellentes ui-
ros eodem nomine fuisse accepimus. Alterum atheniensem imperatorem egregium quem respublica omnibus iusculis profecit. Ipse
autem sua uirtute uictis lacedaemionibus patriam libertatem restituit. Alterum mathematicum in signum: quem Probus grammati-

Corym-
bon
Conon

Depo-
no
Nouer-
ca
Priui-
gnus
Opus
Operatio
Opera

tactus. Sunt & alii quos interni. Sensus cōis: imaginatio: phantasia: existimatio: & memoria: de quibus alio loco dicemus. Et quoniam est illi corporeo organo utuntur circa particularia tantum uersant. Rōne uero intellectu & intelligētia uniuersalia assequimur: uerū est ista tria philosophi aliquando sensus noiant: sed pfundos sensus: & de his nunc intelligit poeta. Ergo in his sensibus: imitatio: & Cōsedimus: tāquam iudex sedes uoluit: Hoc pricipiū Arati est: unde Papinius ab Ioue principium magno deducit aratus.

Alternis dicetis amāt alterna Camœnæ. DA.
Ab Ioue pricipium Musæ Iouis omnia plena.
Ille colit terras illi mea carmina curæ.
Et me Phœbus amat. Phœbo sua semp apud me
Mūera sūt Lauri & suaue rubēs Hyacinthi. DA.
Malo me Galatea petit lasciuia puella
Et fugit ad Salices & se cupit ante uideri. ME.
At mihi sese offert ultro meus ignis Amyntas
Notior ut iā sit canibus nō Delia nostris. DA.

tus alit: tota quæ infusa per artus Mens agitat molem. Ipse enim est spiritus: sine quo nihil mouetur aut regitur. Colit terras: amat. Cæterum superior colitur non colit inferiorem: sic alibi: Vnam Posthabita coluisse famo: id est amasse. Nec mirum si rusticus sumpsit ab Ioue principium: quem amare terras constat: & habere carminum curam. Et me phœbus amat: aut simile est quod dicit quia unicuique deus quem colit summus usque: ut Summe deum sancti custos foractis Apollo: ut Appollinem exaquaerit Ioui. Aut certe ordo sit talis Me & phœbus amat: ut & plus dicat: nec Ioui uideatur Apollinem comparare. Sua mūera: ipsi grata: id est laurus & hyacinthus. Nam scimus & Daphnem Ladonis fluminis arcadiæ filiam dilectam ab Appolline: & terræ miferatione in laurum conuersam: & hyacinthum amatum tam a Borea quam ab Appolline: qui cum magis amore Apollinis lætaretur dum exerceretur disco: ab irato Borea eodem disco est interemptus: & mutatus in florem nominis sui. Ante uideri: antequam lateat. Oratius: Nunc & latentis proditor intimo gratus puel læ risus ab angulo.

PRO. Et me phœbus amat: Apollo infra Sol: sine quo fruges neque oriuntur: neque maturescunt: Laurum ei gratam accipere debemus: quæ Daphnem (ut uult Parthenius in uolumine: quæ de amantibus compositum est) Amydesi filiam dilexit: quam ne per uim stupraret: Iuppiter in arborem laurum conuertit. Inscripti Hyacinthus enim ab Appolline adamat propter nimiam pulchritudinem: & ab ipso per ignorantiam occisus disco: conuersus est in florem: qui in se litteras habet Aia: ut sit uox plorantis. Quidam ex Aiace sanguine.

ANTO. Alternis pro alternatim. Camœnæ: musæ a carminibus sunt dictæ: uel quæ canunt antiquorum laudes: uel quæ sint castæ mentis præsidēs: ut scri. Festus Ab Ioue primo ordo est: musæ: id est modo cantui principium sit ab Ioue: hoc autem loco illa quæ Macro. libro primo de som. scribit inferam: inquit enim deum uero qui non modo immortale animal ac diuinum sit plenum inclytæ ex illa purissima mente rationis: sed quæ & uirtutes omnes quæ illam patriæ omnipotentiam summitatis sequuntur: aut ipse faciat: aut ipse contineat. Ipsum denique Iouem ueteres uocauerunt: & apud theologos Iuppiter est mundi anima: hinc illud est ab Ioue principium musæ Iouis omnia plena: quod de Arato poeta alii mutuati sunt: qui de sideribus locutus a cælo in quo sidera exordium sumendum esse decernens ab Ioue incipiendum esse memorauit. Hæc ille. Colit: diligit. Et me phœbus amat: Theocritus quoque in quinta: Et me phœbus amat: nunc molli pascitur herba Me custode aries: ueniens quum carnea maestem. Phœbo sua: ordo est mūera sua: id est propria & conuenientia Phœbo quæ pro: id est lauri & suaue rubens hyacinthus semper apud me sunt: uel sic & lauri & sicut huiusmodi Munera. sicut semper apud me sunt. Lauri: erat laurus spectatissima in monte Parnasso: ideoque etiam gratā Apollini: assuetis eo dona mittere iam & regibus romanis. Hæc Plinius libro. xv. Hyacinthus: flos hic maxime durat. hyacinthum comitatur fabula duplex luctum præferens eius quem Apollo dilexerant: Aut ex Aiace cruore editi: ita discurrentibus uenis: ut græcarum litterarum ea figura legatur inscripta. Homerus autem tres flores laudat. Crocon: Loton: & hyacinthum. Plinius libro. xxi. Malo me galatea petit. Theocritus in v. Malo me Clearista petit formosa puella: & cætu nostras permulcet molliter aures. At mihi: Theocritus in quinta: insanire facit Cratides mihi quum obuius extat. Quumque mouet flauos per candida colle capillos. Delia: uel uetus amica uel Diana ipsa uenationis dea.

CHRI. Ab Ioue principium: quare principium sit ab Ioue comodi in sexto aenei. li. explicabimus. Quid musæ sint in primo explicabimus. Aprouianus tamen uult per Iouem & Appollinem Augustum intelligi: qui utriusque templum fecit & per Damoetam Cornelium Gallum: & per Menalcam Virgilium. At ego credo tantum poetam profundiore quandā scientiam arati secutum esse. Phœbus: de hoc dicitur suo loco. Est autem color rhetoritus qui dicitur traductio. Fit autem cum idem uerbum mutatis casibus repetitur: ut hic Phœbus & Phœbo. Mūera: idem munus apud nos est quod apud græcos γέρας. significat enim donum & officium. Nam dicimus præstitit munus amico: id est functus est officio ergo amicum: & obire mūera in re publica dicimus cum præstamus debita officia: ut pendere uectigal præstare custodiam: & huiusmodi.

SER. Offert ultro: iste plus dicit lege amœboei carminis. **Delia** nostris: **Deliam** alii amicam priorem uo-
lunt: **Alia** Dianam quæ est a delo: & est canibus nota: per quos uenamur: quasi dea uenationis. Nam si ad ami-
cam referas hoc dicit: sic ad me frequenter Amyntas uenit: ut canibus meis notior sit: q̄ amica **Delia**. **Parta**:
præparata. **Meæ Veneri**: meæ amicæ. **Aeriæ** aerii coloris. **Cogessere**: nidificauere. **Aurea mala** misi: plus
dicit: Nam cum dixisset se esse missurum: iste iam manifeste confirmat. Aurea autem aurei coloris: & uolunt
quidã hoc loco eẽ allegoriã ad Augustũ de decẽ eclogis: quod superfluum est. Quæ enim necessitas hoc loco al-
legoriã: **Dioum** referatis ad aures: Ita inqt dulce
locuta est mecũ Galatea: ut deorum auditu ea digna
sint uerba. **Animo** non spernis: libetissime amas:
& est liptotes figura: sicut Munera nec sperno. Et
multi hunc locũ allegoricos accipiunt: ut uideat Au-
gusto dicere: Quid prodest quia me diligis: si ad ca-
piẽdos hostes pergẽs in ocio me relinqs. **Dicit n. Vir**
gũ sequi uoluisse Augustũ cõtra Antonium ad accia-
ca bella properantem. **Retia seruo**: quæ res in ue-
natione minus possidet uoluptatis. **Amynta**: uoca-
tiuus græcus est. Et sciendũ græca nomina in as exe-
tuntia siue crescant siue nõ crescant in genitiuo: uoca-
tiuũ in a mittere: ut Aeneas aenea o aenea: Pallas pal-
latis palla: ut Non hæc o palla dederas pmissa paren-
ti. **Phyllida** mitte mihi: amicã communem causa
natalis dicit: in cuius tãtum sacrificio licebat uolupta-
tibus operã dare. Nã in aliis sacrificiis erat castitatis

Parta meæ **Veneri** sunt munera nanq; notauit
Ipse locũ aerii quo cogessere Palumbes. **ME.**
Quod potui puero siluestri ex arbore lecta
Aurea mala decẽ misi cras altera mittã. **DA.**
O quoties & quæ nobis Galatea locuta est:
Partẽ aliquã **Veti** diuõ referatis ad aures. **ME.**
Quid pdest: qđ me ipse aĩo nõ spernis Amynta.
Si dum tu sectaris apros ego retia seruo. **DA.**
Phyllida mitte mihi: meus est natalis lola.
Cũ facia uitula pro frugibus ipse uenito. **ME.**
Phyllida amo ante alias nã me discedere fleuit

obseruatio: qđ etiam sequẽtia indicant ubi dicit. **Cũ** facia uitula: idest cũ pro frugibus sacrificare cõperõ: tu
tãtum odo uenito. Sane cum natalis apud maiores plenũ fuerat: posteritas natalis dies dicere cõpõ. Nã cũ Ora-
ti, dixerit. Natalis grate numeras: Iuue, ait: Natali coruine die mihi dulcior hæc lux. **Cũ** facia uitula p frugib9
ipse uenito: cũ sacrificauero: & figurate faciam uitula ait: ut Faciam ture: ut facia agna. Oratius in primo carmi-
nũ: Siue poscat agna: siue malit hædo. **Dicit** at hoc sacrificiũ abaruale: qđ arua abiat uictima: Sic ipse i georgiis
Terq; nouas circũ felix eat hostia fruges: sicut aburbale uel aburbũ dicit sacrificiũ qđ urbẽ circuit & abiat uictia.
CANTO. **Veneri**, amori. **Ipse** locũ. **Theocritus** in. v. **Aeriã** uiridi en capia sub fronde palubẽ. **Qua** donabo
meã nõ imemor ipse puellã. **Palubes**: colũbi oĩ tẽpore pariũt: **Turtur** & **palubes** uero: nec plus q̄ bis. **Vita** palũ-
biũ uel ad xlãnos durare existimat **Philosophus** li. vi. de aia. **Aeriã**: sublimes. **Aurea**: mala. **Chrysomela** itel-
ligit **Chryson**. n. aurũ dicit: melon pomum. **Theocritus** ait in tertia. **Rosida** mala decẽ duco: cras altera ducã.
Phyllida: eius amicã intelligit. **Natalis**: erat. n. celebre natale priscis. **Hic** natalis & hoc natale dicit. **Cum** fa-
cia uis. si. quũ facia rẽ diuinã: nõ oue nõ capra: sed uitula: tãq̄ dicit: quũ uitulã p frugibus sacrificauero qđ: quũ
uitula rẽ diuinã fecero **Vitula** at dicta qđ potẽs sit uita tolerãda: & iõ hac p frugibus fieri sacra dicunt: qđ frugib9
uita hũana tollerãt: legito. **M. li. iiii. sat. g. ii.** **Quũ** facia uitula: **Theocritus** i qnta: **Quũ** facies agno nymphas
ueneratis agrestes: Tum properato mihi magnam promittere partem.

Chryso
mela

Vitulas

Laurus

CHRI. Munera et populo exhiberi dicunt: cũ ludĩ ad illũ oblectandũ exhibent. **Lauri**: **Daphnes** fabulã
enarrat **Oui**, quã **Penei** fluminis filia dicit. **Serui**. at **Ladonis**. **Hæc** imutata ẽ in arbore sui noĩs. Nã **Daphne** græ-
ce latine laurũ significat. hac cã **Phœbo** laurũ sacra uolũt fabulã. **Lauri** autẽ duo genera a principio põit **Phidẽ**.
de addit & plura alia. **Arbor** pacifera ẽ. Nã cũ ẽt iter armatos hostes p̄tendit q̄tis est inditiũ. **Rõanã** qđ uictoriã
nũcia: hic Iuue. **Missã** est a Cæ. **Laurus**. **Addit** militũ lanceis pilisq; falces impatorũ decorat. **Ex** iis in gremio lo-
uis optimi maximi deponit: quoties uictoria leticia attulit. Nõ tamẽ qđ p̄petuo uiret: nec qđ pacifera est p̄feren-
dã **myrto**: & **oleã** est: sed qđ spectatissima in mõte **parnasso**: ideoq; grata **Apollini** assuetis iã co dona mittere re-
gibus **Rõanis** teste **Bruto** fortasse in argumẽtũ: quoniã ibi libertatẽ publicã is meruisset lauriferã tellurẽ illam
osculatus ex respõso: **Sola** ex arboribus fulmine nõ icit. **Ob** has res honorẽ habitũ in triũphis potius credide-
rim qđ suffimẽtũ sit cedis hostium & purgatio ut tradit **Massurius**: **Adeo** in p̄phanis usibus **Pollui** laurum:
& oelã fas nõ est: ut ne p̄pitiandis qđẽ numinibus accendi ex iis altaria arãue debeãt. **Laurus** manifesto abdicat
ignes crepitu. **Euseb** ait laurũ dici **Apollini** quoniã ignea arbor ẽ. **Vnde** odio a dãmõibus maxime habet: & qđ
uista resonat qđ p̄dicẽdi uim notat. **Tyberius** Cæ. tonãte cælo ea coronabat. **Laurus** triũphis p̄prie dicat gratif-
sima domibus: **ianitrix** cæsarũ p̄tificũq; sola domos exornat: & ante limina excubat. **Hyacithus**: fabula pue-
ri nota ẽ: **hyacithi** aut flos duplex est: croceus & cœruleus. **Malo**: hoc pomũ græci μάλον dicũt & etiam oues
μαλα appellãt: hic ambiguitas noĩs iduxit fabulã de malis aureis. **Delia**: **Diana** qđ pest cãib9 ad uigiliã noctur-
nã adhibitis: ideo nocturna **diana** sanguine catuli placabat. **Palubes**: syluaticæ sunt: & i arboribus nidificãt: qđ
Arist in li. de aia: his in anno parere scribit: ut turtures. **Colũbæ** uero qđ a culminibus secũdũ **Varronẽ** dñr qm il-
la frequẽtant decies in anno parere: idẽ **Auctor** ẽ. **Et** in aegypto duodecies: & plerũq; marẽ & fœminã pariunt.
Ostenis annis uiuũt secũdũ **Pli.** **colũborũ** duo genera ponit. **M. Var.** **Vnũ** saxatile qđ in turribus nidificet: uel
uilla culminibus maxie timidũ. **Alterũ** clementius qđ cibo domestico cõtẽtũ intra limina ianux solet pasci: ex
duobus his fit tertium genus miscellũ dictum. **Vitulã**. **Qua** dã factorũ uerba amane ita interpretatus est: ut
mutato uerboꝝ sono iteger intellectus maneret. Nã uitulari ut ẽ apud pictorẽ, est uoce lætari. **Varro** in. xv. rerũ
diuinãq; ait p̄tifex qbusdã sacris uitulari solet qđ græci πραιωνι ζειν dicũt. **Hic** **Hill** i li. de diis uitulã ait uocari

Diana
Palum-
bes
Colum-
bæ
Miscel-
lum
Vitula
Vitula
ria

CSER. Parcite at: phibeto: Procedere, i. seruate ne pcedat: ut Gnatis parce tuis: Tityre pascentes a flumine reuice capellas: i. o Matua noli modo uelle aliqd agere de repetedis agris: Na cu opportunu fuerit ego oes lauabo i. purgabo oes apud Caesare: cu de acciaco bello reuersus fuerit: & bene i fonte: Ipe n. p amicos Caesaris agru me ruerat: tanq p riuulos quosda. Nuc at Matuanis beneficiu dicit se ab ipso iperatore meritu. Reuice capellas: reuiceca: pceusmaticus e p dactylo: & sic e positus: ut Genua labant. Ite Arietat in portas: Cogite oues: i ouilia colligite: ut Tityre cogepcus. Praecepit: pccupauerit: na naturale e ut lac augeat frigore: calore minuat. Vix oilibus haeret: uix ossa eoru cohaeret. Te

neros oculus mihi fascinat agnos: dicit cam maciei: & p trasitu pulcru se habere pecus significat: qd utiq meruit fascinari. Eris mihi magnus Apollo: relicto certamine sibi pponunt enigmata. Bene aut ait Eris mihi Apollo: qa i rebus icertis sola opus e diuinatione. Treis pateat caeli spatium non amplius ulnas: Vlna pprie e spatium i qntu utraq extedit manus: dieta ulna e pro τὸν ὀλεῶν. i. a brachiis. Vnde & λέω ἴσος λέωσ ἡρῆ dicit: licet Suetonius unu cubitu uelit ee tatimodo. Sane hac qstio uarie soluit. Na alii dicunt significare cu sepulcru Caeli luxuriosi cuiusda qui ueditis oibus rebus & cosumptis tatimodo sibi spatium reseruauit: qd sepulcro sufficeret: & uoluisse eu. errore facere ex caeli & caeli similitudine: ut sit: Dic mihi ubina sepultus e Caelius: cuius tribus ulnis cotinet sepulcru. Alii uero uolunt puteu significari: qe in Siene parte aegypti: que ad hoc nimia altitudinis philosphi effoderunt: ut pbarer locu illu ee solu que recto sol intutu irradiaret. Na. viii. kal. Iulias die quado in cetro suo est sol lumine suo ta ima quoq illius putei q summam terram irradiat: sed neutru horu conuenit rustico: Vnde simpliciter intelligendus est cuiuslibet loci puteus: in quem cum quis descenderit tantum caeli conspiciat spatium: qntum putei latitudo permiserit.

CANTO. Ipe aries: placet magis ut simpliciter accipiatur q allegoricos: quod indicat etiam illud: ipse ubi tempus erit omnis in fonte lauabo. Est enim Theocriti in quinta ubi ait Felicem sperate diem: uitamq capella. Cras ego uos omnes sybaritis fonte lauabo. Praecepit: praecupauerit: attraxerit. Taurus in eruo: In antiquissimis textibus eruo & aruo legi in illo summi pontificis aruo est per: a plures autem eruo habent per. Est autem eruum leguminis species simile pisio: quod amplius q uitia runcatur. Sufficiunt singulis bouum iugis modii quini sati. Martio mense satum noxium esse bobus aiunt. Item autuno grauedinosum. Innoxium autem fieri primo uere satum: auctor Pli. lib. xviii. meminit idem Columella libro. ii. ubi ait etiam q eruum laetatur loco macro nec humido: quia luxuria plerumq corrumpitur. Per haec autem uerba optime exponemus pingui eruo: id est laeto. Vix ossibus herent: Theocritus quoq in quarta: Nemphe uolunt prati teneris iam pascer herbis. Illa adeo macra est uitula: & uix ossibus heret. Fascinat: laudando decipit: uel degrauat. Fascinum & fas a fando nominatur: ut Festus ait Pli. autem lib. vii. cap. iiii. scribit in aphyrica esse familias quasdam effascinantium: quarum laudatione intereant probata: arescant arbores: emoriantur infantes esse eiusdem generis in triballis: & illyriis qui uisu quoque effascinant: interimant q quos diutius intueantur: iratis praecipue oculis: quod eorum malum facilius sentire puberes: notabilius esse q pupillas binas in oculis singulis habeant: foeminas quidem omnes ubiq uisu nocere: quae duplices pupillas habeant. Cicero quoq auctor est. Haec & plura Pli. Dic quibus omisso canendi studio ad enigma diuertit quo decentius cantum absolueret: nec uictus esse uideretur ne item infinitum quodammodo canere cogeretur. Caeli spacium: in aethyopie sine Siene est insula. C. M. Passuum ambitu: ut scribit Pli. lib. v. Stra. quoq li. xvii. docet: q in ipsa Siene puteus quidam est: qui aestiuum indicat solstitium: quoniam haec loca circulo tropico sunt subiecta: & in meridie umblicos faciunt sine umbra: & sol supra uerticem ibi manentibus habetur unde necesse in puteos qq profundissimos usq ad aquam radios iaci. Itaq de hoc puteo intelligere poteris & de quocunq alio: nam in fundo cuiusq putei manentibus caelum non uidebitur nisi pro aditus magnitudine. Vlnas: Olene & olenos ulna dicit: estq: ut aiunt utriusq manus extensio: uel magis unus cubitus tantum. Apollo: cui diuinandi potestas Macro. libro. i. sat. scribit q diuersae uirtutes solis nomina diis dederunt uirtutem igitur solis quae diuinationi curatio nq praest: Apollinem uocauerunt: quae sermonis auctor est Mercurii nomen accepit.

CCHRI. Aries: mas est non castratus qui oues salit. Qui uero castratus est: & propterea inutilis Veneri uer uex dicitur quoniam in eo uersa sit natura. Vellera: a uellendo dicuntur: Nam prisci ouium lanas non tondabant: sed uellebant. Frustra praesabimus: id est quis uehementer premamus: tamen frustra erit: Est autem presso frequentatiuum a premo. In eruo: antiquus habet codex & non aruo. Dicimus enim eruum & eruilam leguminum genus: quo. M. Varro pecus pinguescere scribit. Fascinat: a graeco est hoc uerbum. Illic enim βασανισμός dicunt: est autem fascinatio morbus qui ex spiritu fascinantis per oculos fascinati ad cor ipsius ingressu peruenit spiritus enim a cordis calore ex puriori sanguine generatur. Tales autem sunt in nobis spiritus: qualis est sanguinis humor. Spiritus autem similes sibi radios per oculos quasi per uitreas fenestras emittit. Cor enim suo perpetuo quodam motu proximum sibi sanguinem agitans ex eo spiritu: in totum corpus perque illos luminum scintillas per membra diffundit quidem singula per oculos autem maxime. Ad altissimas partes cum sit leuissimus maxime euolat spūs: Eiusq lumen per oculos cum perspicui maxime ac

infus est mensuris
peze dha coram pna
no damne ab ipnar
ae zppondit menalote
acris camp conuina hia
zozia canat mueleni

Eruum

Siene

Aries Veruex

Fascinatio

nitidi sint maxime emicat. Nam q̄ aliquid lumen in oculis sit: patet ex eo q̄ quorūdam brutorum oculi in tenebris micant. Quin. & A. Octavianus adeo lucidos oculos habuisse fertur: ut cum acrius quēdam intueretur cogeret eum quasi ad solis fulgorē oculos submittere Tyberium quoq̄ ēt & in tenebris uidisse. Tranquillus auctor est: sed ad breue & cum primum a somno patuisset. Quod aut̄ radius ab oculo emissus uaporē spiritale secum trahit: & uapor sanguinē: ex eo iā p̄spicuum est: q̄ lippi rubentesq̄ oculi radii sui emissionē eos qui uident eodē morbo cogunt laborare: hoc, n. indicat radiū usq̄ ad obuium illum p̄tendi & cū radio una uaporem corrupti sanguinis emanare: cuius cōtagione oculus spectantis nidificat. Refert Aristoteles mulieres mēstruo affectas intuitu suo speculū sanguineis guttis s̄pe foedare. Est, n. uapor sanguinis sanguis qdē tenuissimus q̄ aspectum fugit oculorū: sed in sp̄ali superficie factus crassior iam apparet. Hoc in rariori aut minus terfa materia nō efficit: quia in ea penetrat aut dissipatur radius. Non ergo mirum: si patefactus & in aliquē intentus oculus radiorum suorū aculeos in aduersos oculos iaculat: & una cum aculeis qui spirituum uehacula sunt sanguinē illum uaporem quem spiritum nominamus inuehit. Hic uiolentus aculeus diuerberat oculos: & cum a p̄cūtiētis corde incitatur percussū p̄cordia quasi regionem propriam repetit & cor uulnerat: neq̄ eius durior dorso hebescit. Redit in sanguinē peregrinus hic sanguis: & cum ab eius qui sauius est alienus, sit sanguinem eius p̄prium inficit. Infectus at̄ sanguis ægrotat. Hæc ægrotatio fascinatio est: quæ iccirco magis noce teneriori ætati: quia illius corda: cum molliora sint minus resistunt ferienti: & magis leduntur: dixi ut potui hæc uerborum breuitate, unde sit fascinum. Addam illud in illyriis & triballis homines esse qui interrimant uide do si quicquam diutius irati perspiciat easq̄ binas pupillas habere maximeq̄ hoc malum sentire puberes ait Gellius atq̄ Plinius qui etiam in Aphrica familias quasdam esse dicit teste Isogono & Nymphodoro: quorū laudatione intereant probata. Arescant arbores. Emoriantur infantes. Fœminas quidam omnes ubiq̄ nocere: quæ duplices pupillas habeant. Cicero quoq̄ apud nos auctor est. Fascinum pro membro uirili positū in priapeia. Maro, ut priape quod sis fascino grauis tenero: & paulo infra, Placet priape qui sub arboris comis soles sacrum reuinctus Pampino caput. Rubes sedere cum rubente fascino.

Dic quibus in terris & eris mihi magnus Apollo
 Treis pateat cæli spatium nō aplius ulnas. ME.
 Dic quibus in terris inscripti nomina regum
 Nascantur flores & Phyllida solus habero. PA.
 Non nostrū inter uos tantas componere lites.
 Et Vitula tu dignus & hic & quisquis amores
 Aut metuet dulces aut experietur amaros.
 Claudite iam riuos pueri: sat prata biberunt.

CSER. Dic quibus in terris inscripti nomina regū Nascantur flores: Quia soluere non potuit: ipse alia obicit quæstionē: & captiose Quibus in terris dixit. Hiacynthus, n. ubiq̄ nascitur flos: qui natus est primo de Hiacynthi sanguine: postea de Aiakis: sicut & Ouidius docet. Est aut̄ rubrū quasi liliū: designās primā hiacynthi litterā. Regū aut̄ nomina non quoniā ipsi reges fuerūt: sed quia regū filii: ut Magnū reginæ sed, n. miseratus amorē: cum de Ariadne diceret Pasiphaes reginæ filia. Sane multi uolunt nomina regū pro nomine regis positum: ut sit quēadmodū illud in Terentio: Non perpeti meretricū contumelias: cū de una loqueret. Nā flos iste Hiacynthi tantū & nō

Aiakis nomē retinet. Tamē sciēdū ænigmata hæc sicut fere oīa carere aperta solutiōe. Phyllida solus hēto: amīcā cōmunem: quod plus est q̄ esse Apollinē nā esse Apollinē impossibile est: quod ille promiserat: hic uero possibilia pollicet. Nō: hic distinguēdū est: ut sit sensus: Officiū iudicis est ferre sententiā: nō eorū qui inter se contendūt: unde male qdā totū iungūt: Nō nostrū iter uos tantas cōponere lites: Nā negaret se facturū quod faciet. Iudicaturus, n. est eos esse pares dicēs: Tu uitula dignus: & hic. Cōponere: finire: ut Ante diē clauso componet uesper olympo idest finiet. Et quisquis amores. Aut metuet dulces: aut experietur amaros. Et tu & hic digni estis uitula: & quicunq̄ similis uir ē. Nā supra unus dixerat: Triste lupus stabulis: maturis frugibus imbres: Arboribus uenti: nobis Amaryllidis iræ. Item alter: Dulce satis humor depulsis arbutus hædis: Lenta salix foeto pecori: mihi solus amyntas. Ad cuius amatoris similitudinem pertinet: Aut metuet dulces: nanq̄ hic Menalcas & amabat & amabatur: sed tanq̄ prudens timebat ne unquā possēt amor ille dissolui: & contra Damocetas amaritudinem amoris expertus fuerat ex amicæ Amaryllidis iracundiā. Metuet dulces: timebit pro dulcibus ne eos amittat. Sat prata biberunt: aut intelligimus hunc exisse ut iuberet pueris suis ut arua irrigarent: quod illis cātātibus factum est: & re uera dicit Riuos claudite: aut certe allegoricos hoc dicit: iam cantare desinite, satiati enim audiendo sumus.

CANTO. Nomina regum: de hyacintho flore intelligit: de quo iam diximus habet enim in foliis hya, quod etiam Ouidius in met. docet apertius. Non: hic fiat colō: ut dicamus. Non: scilicet uestrum est: sed nostrum qui iudex sum componere & c. Et uitula tu dignus. in Theocriti quinta: ubi Lacon & Comatas: acerbe certauerunt: alter uictus est. Ait enim sic Morson iudex: Laconem Morson iubeo reticere: quid ipsū nūcio deuictū: mea sic snia poscit. Do tibi lanigæ pignus certaminis agnū. Quem nuper docta meruisti uoce comata. In sexta autem ubi Damocetas & Daphnis amici cantarunt. Deuicit neuter: neuter superatus abiuit. Aut metuet dulces: uti Menalcas scilicet dixerat enim Dulce satis humor & c. Aut experietur amaros: uti Damocetas scilicet nam dixerat. Triste lupus stabulis & c. Riuos: idest ora. Prata: aures. Biberunt: auferunt audiuerunt. Est enim allegoria quā Fabius lib. viii. in uersionem interpretatur: ut aliud uerbis aliud sensu ostendat.

CHRI. Componere: finire: ut hic. Item tranquillum reddere: ut sed motos præstat componere fluctus. Item cōparere. Salu. Vbi metelli dicta cū factis composuit illud. Sic paruis componere magna solebam. Item ornare: Dulcis compositis spirauit crinibus aura. Item coniungere: ut Componens manibusq̄ manus: atq̄

calisto ceterum me tenentem
 ad menalca ab munda
 in ea p̄to post erula
 in munda

in munda
 in munda

Pierius in dicit
 nis. fol. 281. p. 2.

Bucolicorum

oribus ora. Riuos: Nam e propinquo flumine deducuntur riuus quibus irrigantur prata: unde dicimus deriuare flumina cum ex alueo per riuos dicuntur. Prata dicuntur quasi parata: quia sine cultura fructuum reddunt. Solum expectatur dum herba crescere desit & astitibus arefcere tunc subsecatur: ut per arefcant: furcillis uersatur. Remoto foeno sicilienda sunt prata: id est falcibus conlectanda quae foeni sit praeterierunt: & quasi herba tuberosum reliquerunt campum a qua sectione arbitratu Varro dictum esse sicilire prata.

SER.

ICELIDES Musae paulo maiora canamus. Afinius Pollio ductor germanici exercitus: cum post captas salonas Dalmatiae ciuitate primo meruisset lauream: post etiam consulatū adeptus fuisset: eodem anno suscepit filium: quem a capta ciuitate Saloninū uocauit: cui nunc Virgilius genethliacon dicit: quem constat natū risse statim: quod parētibus omen est infelicitatis. Nam ipsum puerum inter ipsa primordia periisse manifestū est. Sicelides autē graecū est. Nā latine sicilienses faciunt. Theocritiae: Nā Theocritus syracusanus fuit: quem in hoc opere Virgilius imitatur: ut diximus supra. Paulo maiora canamus: Bene paulo. Nam licet haec ecloga discedat a bucolico carmine: tamen inserit ei aliqua apta operi. Myricae: uirgulta sunt humillima. Ultima cumaei uerū iam carminis aetas: Sibyllini: quae cumana fuit: & saecula per metallā diuisit: dixit et quae quo saeculo imperaret: & Solē ultimū: id est decimū uoluit. Nouimus autē eundē esse Apollinē: unde dicit: Tuus iam regnat Apollo. Dixit et finitis omnibus saeculis rursus eadem renouari: quam etiam philosophi hac disputatione colligunt dicentes: Completo magno anno omnia sidera in ortus suos redire: & referri rursus eodem motu. Quod si est idē siderū motus: necesse est ut omnia quae fuerunt habeant iterationē. Vniuersam ex astrologi motu pēdere manifestū est. hoc secutus Virgilius dicit reuerti aurea saecula: & iterari omnia quae fuerunt.

PRŌ. Cumaei: uel a sibylla quae cumana: & post quatuor saecula παλιγγενεσ ιαυ: futuram cecinit: uel cumaei carminis Hesiodi a praefate Dio: quae cumaeus fuit Hesiodus autē libris suis quatuor saeculorum facit mentionem. Tiphys gubernator nauis argus. Argo autē a celeritate dicta est. Sic & Home, qui κιννασ αργουσ celeres dixit: inde arguti: qui multum: ac celeriter loquuntur: ut arguta hirundo.

CANTO. Sicelides musae in antiquis et pluribus textibus: & in illo quo in summi pontificis bibliotheca maioribus characteribus scriptus est Sicelides per non per legi: quod quidē graece dixit. illis in Sicilia: nobis uero Sicilia dicitur. Celebrat hic Afinius Pollio quae fuit orator & consularis: ut docet Eusebius de quo latius i Alexi: fuit historiarum & tragicarum scriptor: quae & de Dalmatis triumphauit. Vnde Horatius ode prima secūdi uoluminis ad eum scribens ait: Cui laurus aeternos honores Dalmatico peperit triumpho. laudat ibidem eundē a pietate a prudentia a dignitate: & honore: ab eloquentia uiribus. Dicunt alii a Salona dalmatiae urbe capta susceptū filium Saloninū uocasse: quae & si pagae uixit. Hic quoque a Marone cum patre celebrat: Sed laus ipsa talis est: quae saepe ad Augustum quoque referenda est. Vt suo loco docebimus. Aduertendum praeterea in Strabone legi Salona salonarum. in Plinio salona salona: Itaque non recte salona per o in prima syllaba dicitur. Sicelides musae: quae scilicet Theocrito syracusano fauistis: seu o Theocriti cantus & carmina. Arbuta: id est minima & humilia. Syluas: ualtiora. Humilesque myricae. Myrica genus est fruticis: quam alii tamaricem uocant. Auctor est Plinius libro xiiii. Idem quoque libro xxiiii. sic ait: Myrica quam & amaricon uocat Laeneus similis est scopis amerinis arbitrantur quidam hanc esset tamaricem: uulgius infelicem eam arborem appellat: quoniam nihil ferat: nec feratur unquam. Haec ille. Sint: & sunt in antiquis est in illo summi pontificis sint per uerū. Consule: pollione. Cumaei carminis: Cumae: in Campania sunt: anti-

Myrica

Cumae

Sicili-
des
Arbu-
stae

Sibylla
cumae

quitate cunctas & Siciliae & Italiae urbes antecellit: urbs ipsa plura legito apud Strabonem lib. v. & apud Dionysium lib. vii. idem autem sibyllae facellum erat: sed eius quae rebus romanis quinquagesima olympiade interfuit: cuiusque librum ad Cornelium usque Syllam pontifices Romani consulebant tunc una cum capitolio igni absumptus est: auctor est Solinus. Meminit idem Gellius lib. i. c. xix. sed latius Dionysius lib. iiii. Ultima aetas: ferrea intelligitur: unde ait Iserius. Quo ferrea primū desinet: ac toto surget gens aurea mundo nā ab integro saeculorum ordo nascebatur. Pro etiam scribit quod cumana sibylla post quatuor saecula: nonā generationem futuram cecinit.

CHRISTO. Sicelides: de praefate errore si paulo sublimius quam pastoris res requirit canat: Dixit autē sicelides & non sicilides: Nā cum usus sit patronymico nomine quod potius graecū quam latinū deduxit ab eo quod est sicilia ut dicunt graeci & non sicilia ut dicit latini. Arbuta: cum proprie arbutum sit locus consitus nouellis arboribus. Arbuta quae ex seminario auulsa sunt semina quae appellantur uoluit notare humiliores arbores. Myricae quoque: Virgulta non multum a genitulis distantes. Syluas: nā in praefate fuit pastoris & agricultura. Ultima cumaei: id est ultimum saeculum ex quatuor saeculis quae praefate erat Sibylla cumae. Verū de Sibyllis dicemus in aeneide quod ait ad hunc locum attinet Sibylla cumae fuit e cumae quae urbs est in locresis agro qui est Ioniae Asiae minoris quae aliqui uicinitate loci Erithreae appellatur. Haec ut ponit Seruius praefate in Italia. Multa de romanorum fati uaticinata est. Sed ut ostendit Augustinus multa est de Christo est uaticinata. Cuius uersum: ut ostendit Phocianus capita ita se habent ut primae litterae coincident ιησους χριστος θεου υιος ωαννης Ιησους Christus Dei filius saluator. Haec igitur illum de uirgine originem praefate dixit uerum Maro istius theologiae ignarus ad Octauiani felicitatem referens uirginem iustitiam intellexit a qua sit Octavianus quem appellat: id est Solem. Nā nostri quoque natum esse solem iustitiae Christum dicunt. Prisci uero prima saecula aurea: id est ab omni uitio pura fuisse dicunt: & in illis uirginē: id est iustitiam cum hominibus habitasse teste quoque ipso Virgiliae fuerunt haec igitur saecula iam sua aetate rediisse nunc testatur Maro.

ECLOGA Q VARTA POLLIO.

ICELIDES Musae paulo maiora canamus.

Nō omnes arbuta iuuant humilesque

Myricae.

Si canimus siluas: siluae sint Consule dignae.

Ultima cumaei uenit iam carminis aetas.

Quod etiam mathematicè dictū esse potest demonstrari. Nam apud hebreos insignis astrologus Habraham scripsit septē esse planetas & septē angelos esse illorum ductores appositos. s. Caphiel: Saturno: Sathiel: Ioui: Samael: Marti: Amael: Veneri: Michael: Mercurio: Raphael: Soli: Gautici: Lunæ: Quelibet aut̄ illorū ducere mūdū annos. cccliii. & menses q̄tuor. ¶ Fuisseq; ordinē: ut primus Saturnus duceret qua hora Saturni creati sunt Sol & Luna post Saturnum duxit Venus: post Venerem Iuppiter: Ioui successit Mercurius: & illi Mars Marti Luna: itaq; ducatus omnium istorum septem absumit annos circiter septuaginta octo supra duo milia & quadringentos. Quod si secundo peragatur huiuscemodi ducatus perueniet ultra annum sextum ac quinquagesimum supra quatuor milia ac noningentos annos: Sed Maro floruit anno a mundo cōdito fere. lxx. supra quinque milia ac centum annos ex quibus omnibus perspicitur quod tunc tertio iam regnabat Saturnus.

Magnus ab integro seclorum nascitur ordo.
Iam redit & uirgo redeunt Saturnia regna.
Iam noua progenies cælo demittitur alto.
Tu modo nascenti puero quo ferrea primum
Definet ac toto surget gens aurea mundo.
Casta faue Lucina tuus iam regnat Apollo.
Teq; adeo decus hoc æui te Consule inibit
Pollio & incipient magni procedere menses.

¶ SER. Ab integro: denuo. ¶ Seclorū: syneresis p̄ sæclorū. ¶ Redit & uirgo: Iustitia q̄ Erigone fuit: & permiscet laudes tā pueri q̄ Pollionis: q̄ Augusti. Nā felicitas tēporū ad īperatoris p̄tinet laudē. ¶ Iam noua p̄genies cælo demittit̄ alto: ut uideant homines non ex mortalibus nati: sed ex numinibus q̄ si e cælo lapsi. & hinc cōiicit fore aurea secula: q̄ Augustus imperat: q̄ talis ē natus puer: q̄ cōsul est Pollio. ¶ Quo: deest nascēte. Nā hoc dicit faue ei Lucina: cuius ortus sæcula imutabit aureis. s. ferrea. ¶ Casta faue Lucina: mō dianam accipimus: Sic Oratius: Siue Lucinam probas uocari. Terentius: Iunonem Lucinam dicit: ut Iuno Lucina fer opem: serua me obsecro: tamen

ambæ unum sunt. ¶ Tuus iam regnat Apollo: & ultimum sæculum ostendit: quod Sibylla Solis esse memorauit: & tangit Augustum: cuius simulacrum factum est cum Apollinis cunctis īsignibus. ¶ Inibit: inchoabit: exordium accipiet: aureum scilicet sæculum. ¶ Incipient magni procedere menses: illud tangit: quod Iulius & Augustus, menses in honorem Cæsaris & Augusti acceperunt nomina. Nam ante quintilis & sextilis dicti sunt. & hoc etiam trahit ad argumentum aurei sæculi.

¶ ANTO. Magnus ab integro sæclorum nascitur ordo. Edictis Cumææ sibyllæ hæc poeta sumpsit: quæ quidem omnia de Christo prædixerat. Vnde & Gregorius in moralibus ait: Christum iudeorum & gētilium uocibus prophetari: qui pro utrorumq; salute ueneratur. Bene quidem ab integro: quoniam Christi aduentu cesserunt uetera plurima: nouaq; alia instituta sunt: cessit & ciuiliū bellorum furor. Natus est enim ut Eusebius scribit: anno imperii augusti. xlii. Virgilius autem brundisii perierat anno imperii prædicti. xvi. itaq; Christum minime uidit. Sed in Augusti Pollionisq; laudem illa quæ de Christo Sibylla dixerat hic inseruit. Credebat enim: futura esse: ut reuera fuit. ¶ Iam redit & uirgo: ideo redit dixit: quoniam uirgo teste Hesiodo iouis & themidis filia teste arato astrei & aurore: quæ in aureo sæculo fuerat: eorumq; princeps: propter diligentiam & æquitatem iusticia appellata: in cælum fugerat ætate anea auctor iginis. ¶ Saturnia regna: id est aurea sæcula quæ quidem Saturno regnante in latio fuerant: quo tempore: fides iusticia & omnis uirtus colebatur: & tellus per se dabat omnia: non bella non enses erant: uer erat eternum. Sue autem scribit fuisse quondam ut omne tempus primo die natalis usque ad exitum Augusti: sæculum Augustum appellaretur: & ita in fastos referretur. ¶ Redeunt saturnia regna: id dixit Maro: quoniam ut scribit Liui. Augusti tempore post bellum actiacum clausum est iani templum: pace terra: marisq; parta. Et ut Lucius Florus etiam scribit. ¶ Augustus ipse conuersus ad pacem. primum in omnia mala & in luxuriam fluens sæculum grauibus seuerisq; legibus coercuit. merito ergo redeunt saturnia regna dixit. ¶ Noua progenies: id etiam Sibylla dixerat de Christo intelligens Maro tamen de filio pollionis intellexisse uoluit: ut amico gratificaretur. Nec intelligas de Augusto. quoniam dicit: modo nascenti puero & postea tuus iam regnat apollo. Per quem Augustum ipsum intelligit: nam ut Suetonius scribit acclamatum est Cæsarem esse apollinem. Item existimatum Apollonis filium: quoniam Augustus mense decimo natus esset. ¶ Lucina: Luna ut Varro inquit nascentium dux est: hinc ab iuuando & luce iuno lucina dicta ab latinis: ipsa enim mensibus actis in lucem producit infantes. ¶ Tuus iam regnat apollo: dixerat enim Sibylla ultima ætate regnaturum apollinem: quod intelligendum erat (ut uult maro) de Augusto: nam ut ostendimus apollo dictus est: & apollinis filius existimatus. ¶ Adeo: certe. ¶ Pollio: pollioni blāditur cum eo consule dicat aureum sæculum initum iræ. ¶ Procedere: ulterius ire magni menses: id est Iulius & Augustus: qui olim Quintilis & Sextilis appellabantur: de quibus plene legit Macro. lib. i. sat. ¶ Te duce: te Pollione consule.

¶ CHRI. Noua progenies. Quod sibylla de Christo predixit: hic ad Octauianum refert. Noua ergo in Christo quia nusquam alias uisa est in terris progenies: quæ esset deus & homo: Sed noua in Octauiano. s. admiranda propter orbem illo regnante omni ex parte redactū. Vel noua: quasi genus nouum hominum renascatur. ¶ Apollo: puto per apollinem Octauianum intelligendum esse qui sit ueluti alter salutaris sol orbi infusus: uel propter iusticiam: quæ per solem exprimitur: appellat apollinem: ut per hoc numen ostendat rediisse saturnina sæcula in qua iusticia habitauit inter mortales. Est etiam apollo: quia suo splendore orbis totus illustratus sit. Quin & alibi inducit apollinem. Octauiano in bello actiaco fauentem. Vt actius hæc cernens arcum tendebat apollo: Nec placet quod ad apollinem referatur. Ipse non regnauit. ¶ Tuus. s. frater: nā Lucina diana est Solis soror. ¶ Magni menses: per placet seruiana sententia: uel magni. s. admirabiles propter aurea sæcula.

SCER. Te duce: uel Augusto: uel polliōe: uel Salonino: Sceleris uestigia nostri: Bene nullam uult esse præsentium temporū uitium: sed reliq̄as dicit esse superioris ætatis. Sic in georgicis cū laudaret Augustū: & carpsisset tempora uicina dicens: Vicinæ ruptis inter se legibus urbes: Arma ferunt: sæuit toto mars impius orbe: intulit Fertur equis auriga neq̄ audit currus habenas: ut ostenderet tantas esse reliquias præteritorum malorum: ut ne ab optimo quidem rectore sedari posse uiderentur. Vestigia autem scelerum dicit bella ciuilia: quæ gessit Augustus cōtra Antonium apud Mutinam: contra Lucium Antoniū fratrem huius Antoni apud Perusium: contra sex Pōpeiū filium Pompeii in freto siciliensi:

contra Brutum & Cassium in Theffalia: cōtra Antoniū & Cleopatrá in Epiro apud actiū promontoriū. Irrita: ad nihilū deducta: Vestigia: & non dicit: Iā irrita soluent terras formidie: sed fiet irrita: & soluēt terras timore uel formidine: ppetua autē est longa. Ille deū uitā accipiet: sicut supra artificiose laudem cōfundit: ut possit eē communis. Nam ad quēuis potest referri ille: uel ad Augustū: uel ad Saloninū. Pacatūq̄ reget patriis uirtutibus orbem: uel Augustus Cæfaris: uel Saloninus Pollionis uirtute pacatum orbem tenebit: & mira laus utriusq̄ est: & eius qui pacauit: & qui pacatū tuetur. At tibi prima puer nullo munuscula cultu: Rhetorice digesta laudatio. Non enim improuide in principio uniuersa consumpsit: sed paulatim fecit laudem cum ætate procedere. Munuscula: Bene in rebus minoris ætatis usus est diminutione. Errantes hederas passim cum baccare tellus: passim uagātes: Vnde antiqui lyrici dixerunt: Flexipedes hederas: quod hac & illac uagantur. Mire autem puerum laudat ex ipsis muneribus. Nam hederā indicat futurū poetam: ut Pastores hederā nascentem ornate poetam: Baccar uero herba est: quæ fascinum depellit: ut Baccare frōtem Cingite: ne uati noceat mala lingua futuro: per quod pulchrum indicat puerum.

ANTO. Nostri sceleris: uult enim bella ciuilia deorum ira fuisse ob Romanorū scelera: quod etiam Horatius asserit: dicit enim in epod. Sic est acerba fata Romanos agunt: scelusq̄ fraternæ necis & c. Perpetua soluent formidine: quod uerum fuit: nam ut diximus post actiacum bellum clausum est. Iani tēplū pace terra mariq̄ parta. Ille deum uitam accipiet. Cicero lib. primo de natu. deo. scribit eam esse deorum uitam qua nihil beatius nihil omnibus bonis affluentius cogitari potest. nihil enim agit nullis occupationibus est implicatus: nulla opera mollitur: sua sapientia & uirtute gaudet. Ille deum: hic locus aperte ostendit pro apolline Augustum intelligi. Ille ergo: idest apollo: qui & augustus erat deū uitam accipiet: nam ut in Tytiro diximus. Augusto uiuenti etiam templa & aræ constitutæ sunt. De polliōis filio non intelligas: quoniam de illo inferius ait: at tibi prima puer nullo munuscula cultu & c. Heroas: Qui sunt heroes Augustinus lib. x. ostendit his uerbis. Nomen heroum ab Iunone dicitur tractum: quod græce Iuno hera appellat: & ideo nescio quis filius eius secundum græcorum fabulas heros fuit nuncupatus: hoc uidelicet mysticum significante fabula: quod aer Iunoni deputetur ubi uolunt cum dæmonibus heroas habitare: quo nomine appellat alicuius meriti animas defunctorum. Idem quoq̄ lib. vii. scribit iter lunæ gyrum & nymborum ac uentorum cacumina aerias esse animas sed eas animo non oculis uideri & uocari heroas & lares & genios. Trismegistus quoq̄ auctor est: heroas habitare inter aeris purissimam partem supra nos & terram ubi nullus est nebulis locus. Patriis uirtutibus: idest militia qua quidem augustus iulium patrem imitatus est: & ea orbem pacauit de qua re legito Appianum circa finem libri: qui illyrius dicitur. legito item Florum in fine. At tibi priuam uertit sermonem ad Saloninum Pollionis filium per apostrophen: laudans eum a bonis eius gratia futuris. Prædicat autem multa ac si uicturus esset. innuit tandem quum hæc scripta sunt illum obuisse. Ergo in pollionis gratiam id omne actum est. Hederas: per has futuros honores indicat. hederā: idest poetæ coronabant. Virg. in septima ecloga. Pastores hederā crescentem ornate poetam. Et Plin. scribit poetas coronari hederā habenti croceum semen. Scribit item Alexandrum ex india redeuntem exercitum hederā coronasse exemplo liberi patris. Probus autem lib. iii. Geor. scribit: quod ideo poetis ex hederā corona datur: quia existimatur liber esse cum musis. Cum baccare: baccar radicis tantum odorata est a quibusdam nardus rustica appellatur. Odor ei est cinamomo proximus. Ea auxiliatur cōtra serpentes: capitis dolores feruoreq̄ odor somnum gignit: uestibus odoris gratia inferitur Plin. libro. xxi. capitulo septimo & quadragesimo primo.

CHRI. Vestigia: irrita soluent terras: idest reliquias scelerum iccirco soluent. i. liberabunt a perpetua formidine terras: quia erunt irrita: idest ad nihilum reduta. Pacatum: proprie pacare est: cum ex bello aut tumultu aut alia turbulencia ad pacem tranquillitatemq̄ rem reducimus. Hederas: de hederis alibi dicitur. Baccare: baccaris ait Plinius. Quia radicis odorata est quidam nardum rusticum appellauere. Vnguenta ex eius radice fieri solita apud antiquos. Aristophanes comicus testis est. Odor ei est cinamomo proximus: & paulo infra. Eorum error corrigendus: qui baccar nardum rusticum appellauere. Est enim alia herba sic cognominata: quam græci asaron uocant. Dioscorides ait quod alibi per sam uocant in medicina: usu est Vestibus odoris gratia miscetur: & post statim de asaron subiungit quod alibi ab eo uocatur baccaris. Colocasia: ait Plinius quam aliqui ciamon: idest fabam dicunt: in ægypto nobilissima: Hanc ex Nilo metunt caule cum coctus est harena in madendo: thyrso autem qui inter folia emicat spectabili foliis latissimis. Dioscorides Fabam ægyptiacam appellat: arabice culcas dicitur. Acantho: Est acanthus arbor in ægypto semper frondens sic dicta quod spinis abundat. Nam ἀκανθός spina est. Vnde acanthis luce dicitur alba spina.

Te duce si qua manent sceleris uestigia nostri
Irrita perpetua soluent formidine terras.

Ille deum uitam accipiet Diuisq̄ uidebit
Permixtos Heroas & ipse uidebitur illis

Pacatumq̄ reget patriis uirtutibus orbem.

At tibi prima puer nullo munuscula cultu

Errantes Hederas passim cum Baccare tellus

Hero

Pacare

CSER. Ridenti acantho: læto: & est herba quæ in ægypto nascitur. Ipsæ lacte domum referent: Quid enim est aptius infantibus lacte: & laus in hoc est quod ait ipsæ referent. Nec magnos metuent armenta leones: bona usus est moderatione: dicens: Erunt quidem magni leones: sed minime armentis nocebunt. Cunabula: lectuli in quibus infantes iacere cōsueuerunt: uel loca in quibus nascuntur quasi cunabula. Nam *ΝΟΕΙΥ* est græce prægnantē esse & eniti. Et fallax herba ueneni: non cicutam dicit quæ oibus nota est: sed illā sardoniam: quæ apiastris similis hoies decipit: Velaconita: ut Nec miseros fallūt aconita legentes. Assyrīū uulgo nascet amomū: Amomū herba ē suauissimi odoris: quæ tantū in assyria nascitur. Vulgo: passim. Heroum laudes & facta parentis: si fuerit epexegetis: melior sensus est: Quæ erunt heroum laudes: tui uirtutes parentis. Quæ sit poteris cognoscere uirtus: Accessu enim ætatis quanta sit uirtus agnoscit: & cuius gloria. Suberunt: id est erunt: sed latenter: & bene priscæ fraudis ad suorum temporum excusationem: si cut diximus supra. Quæ tentare tethym ratibus quæ cingere muris Oppida: A sequentibus ostendit præcedentia: quæ uitauit quasi laudi icōgrua. Nam per nauigationem ostendit fore auaritiam quæ homines nauigare compellit: per muros bellā significat: per agriculturam famis ostendit timorem.

Mixtaq; ridenti Colocasia fundet Acantho:
Ipsæ lacte domum referent distenta capellæ
Vbera: nec magnos metuent armenta Leones:
Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores:
Occidet & serpens: & fallax herba ueneni
Occidet assyrium uulgo nascetur Amomum.
At simul Heroum laudes & facta parentis
Iam legere & quæ sit poteris cognoscere uirtus
Molli paulatim flauescet campus arista
Incultisq; rubens pendebit sentibus Uua.
Et duræ quercus sudabunt rosida Mella.
Pauca tamē suberunt priscæ uestigia fraudis.
Quæ tētare Tethym ratibus. quæ cingere muris
Oppida quæ iubeant telluri infindere sulcos.

penumero meminit Appianus scripsit item historias & tragœdias: ut dictum est. Virtus: uirtus est uitium fugere inquit Horatius: uirtus est nihil aliud quam in se perfecta & ad suum producta natura. Tullius libro primo de legibus Virtus est affectio animi constans conueniensque laudabiles efficiens eos in quibus inest. Tullius libro quarto tusus. Legito item Apuleium in libro de philosophia. Molli arista: mollem appellat: quia non dura sed fragilis est. Flauescet: splendet flauus fiet maturescente segete hinc ait paulatim: Est autem flauus color ex uiridi: & ruffo & albo cōcretus. lege Gellius libro secundo. Roscida mella: uenit enim ex aere & maxime syderum ex ortu. Itaque cum prima auroa folia arborum melle rosida inueniuntur. Plinius libro undecimo de quo latius legito librum Georgi. quarto. Tethym: pro mari posuit: fuit enim tethys Achillis mater Nerei filia. Tentare: auaritiæ uidelicet causa. Oppida: Caesar libro quinto de bello gallico scribit: quod oppidum britanni uocant: quum syluas impeditas uallo atque fossa munierunt: quo incursionis hostium uitandæ causa conuenire consueuerat: unde tamen dicatur lege Festum: nam pro catello ponitur. Cingere muris: hostium metu. Alter erit tum typhis. Finito anno mundano seu uertenti qui in se continet quindecim solarium annorum millia: ut physici uolunt: omnia reiterabuntur: de quo late Macro. libro secundo de somno. & Tullius in libro de natu. deorum scribit: quod secundum mathematicos magnus annus tum efficitur: quum Solis & lunæ: & quinque errantium: ad eandem comparationem confectis omnium spatiis est facta conuersio: quæ quam longa sit magna questio est: esse uero certam & definitam necesse est &c. Typhis: is primus inuenit amminicula gubernandi: ut Plinius scribit: fuitque in argo nauis magister: hinc ait ille. Typhis in æmonia puppe magister erat.

CHRIST. Amomum: herba odoratissima: cuius frutex similis est botruo: ramulos habet siccos & duros uirgulis affimiles. Ex thyrsu botruoso semen redolens: & sibi conexum florem album uelut uiolæ folia brionia similia habet. Brionia uero uitis alba est. Triplex autem inuenitur armenicum quod cæteris præstat auro si coloris uel fului odoris boni. Secundum medicum. Tertium ponticum. Plinius autem dicit. Amomi uua in usu est indica uite labrusca: ut aliqui existimauere frutice uenoso palmi altitudine. Capiturque cum radice manibus paulatim leuiter componitur protinus fragile laudatur quam maxime punici mali foliis simile: nec rugosis colore ruffo. Secunda bonitas est pallido: herbaceum peius: pessimum candidum: quod uetustate euenit. præcium uua in libro sicili. lxx. Nascitur Mocena: quæ pars Armeniæ est: & in media & in ponto: adulteratur foliis punicis & gummi liquido: ut cohæreat: conuoluatque se in uua modum simile illi & nomine & frutice: Car damomum. Heroum: heros quid sit dicemus in æneide. Flauescet campus arista: quasi dicat sua sponte nascetur arista. arista pro spica: cæterum ariste sunt tenues illæ uirgulæ & asperæ: quæ surgunt in spica ab ariditate dictæ. Incultis pendebit, uua. Eadem sententia quæ & in superioribus ut ubique omnia sua sponte nascantur rubens: ut ostendat quod non solum producet uua sed etiam maturescet. Tethym: hæc uxor est Oceani Thetys uero mater Achillis. Aquarum enim effectiua uis oceanum dixerunt prisci cuius symbolum rethys est. Vis aquæ potalis est. Achelous. Marinae neptunus: quæ in quantum gignere potest Amphitrite dicitur.

Colocasia

Virtus

Flauus color

Typhis

Amomum
Brionia

Arista

CSER. Alter erit tum Tiphys: Specialia pro generalibus ponit. Nam per Tiphym quemcunque gubernatorem accipimus: Per argo quamcunque nauem: Per Troiam quamcunque ciuitatem: Per Achillem quemcunque uirum fortem. Videtur tamen locus hic dictus per $\alpha\pi\omicron\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma\alpha\omicron\iota\upsilon$: idest per omnium rerum uolubilitatem ex siderum ratione uenientem: ut diximus supra. ¶ Cedet & ipse mari uector: necessario siquidem Omnis feret omnia tellus. Navigatio enim ex mercimonii ratione descendit. ¶ Discet mentiri lana colores: Cum enim tingitur: mentitur alienum colorem. ¶ Murice: cochlea: unde tingitur purpura. ¶ Mutabit: tinget: inficiet per naturam. ¶ Luteo colore: rubicundo: & est hypallage p croco luteo. nā crocum lutei coloris est: unde & alutea pellis. ¶ Sandyx: herba ē de q̄ sandycinus tingit color: q̄ uaranā rustici dicūt. ¶ Talia secla suis dixerūt currite fufis: melius ē Currite iperatiuū ēē modū: ut sit sens⁹ dixerūt parcaē cō cordes suis fufis. iuaticinatiōib⁹. ¶ Currite Talia secla: hoc ordine & euetu ufo estote stabili: hic imutabili & sp̄ manēti. ¶ Fatorū nūine affata dicta a fando q̄ parcaē dixerūt hęc credebāt eueire mortalib⁹. Nūine at̄ ipotestate: diuinatiōe: ac maifestate. ¶ Parcaē q̄ & furiaē ifernales dicta p̄ atiphrafim: q̄a nulli p̄cūt.

Argo

Plinius in oue. p. 76

CANTO. Argo: Iason Aefonis filius: ac peliaē thæssalorum: Regis nepos: ut in Colchos iret pro aureo uellere rapiendo iuxta pellion nauim & disticauit: magnitudine atque apparatu longe maiori quam prius fierent: erat enim antea paruorum nauicularum usus. Iason postea optimos eorum: qui secū ire appetebāt, elegit numeros. iiii. & i. Nauis argo dicta ē ab argo eius architecto: ut alii scribūt ab eius uelocitate q̄ antiq̄ argon appellabāt augē. Dio. li. v. Hic: ubi quis Soloninus dū hęc poeta scriberet mortuus esset: attamē uti dixi tanq̄ uicturo in Pollionis gratiā hęc futura dicebat. ¶ Cedet mari, nullam enim erit aplius auaritia. ¶ Uector: q̄ nauis uehit. ¶ Mutabit merces: qd̄ naute lucri causa facere solent cum non ubiq̄ eadē sint mētiri colores: nā cum alba sit accipiēdo diuersum colorem mētitur illum: cū non sit natiuus: inficere autem lanas fordibus Lydi primi inuenere, ut scribit Plinius libro vii. Ipse sed in pratis aries & c. Quum poeta hoc loco loqueretur de filio Pollionis id quod ad principem summum spectaret adiecit: ipse sed in pratis & c. Traditur enim in libro ethruscorum. Si hoc animal insolito colore fuerit indutum portendi imperatori rerum omnium cum felicitate largitatem: Est super hoc liber Tarquinii transcriptus ex ostentatio: tusco: ibi reperitur purpureo aureo ue colore ouis aries ue: si spargetur principi ordinis & generis summa cum felicitate largitatem auget genus: progeniem propagat in claritate: latioremq̄ efficit: huiusmodi igitur statutum imperatori in transitu uaticinatur: hęc ex Macrobius libro tertio Saturnalium. ¶ Lam: idest tuna. ¶ Suaue: pro suauius. ¶ Murice: murex piscis est firmiori testa circumdatus: e cuius sanguine lana tingitur: de quo late Plinius libro nono. ¶ Croceo luto: ruffo colore: luteus enim color ruffus dilucidior est a luce dictus: ut Gellius scribit. de quo etiam in Alexi. ¶ Sandix: ea in olera siluestria: a græcis ponitur: decoctæ succus prodest stomacho fatigato uenere corpori succurrit: ut Plinius tradit libro duodecimo: libro etiam trigesimo quinto dicit quod si Sandaraca torreat: & qua parte rubrica admixta: sandicē facit: quam quā animaduertat Virgili hęc herbam existimasse. ¶ Talia secla suis: hic uersus uarii de morte erat: ut scribit Macro. libro sexto. ¶ Concordes parcaē: Eæ tres sunt Homero teste Clotho: Lachesis: Atropos: Clotho fert colum. lachesis filat Atropos incidit Clotho: uerbū circumuolo significat. Lachesis a lachos dicitur: quod est fors: nobis enim sortitur uitæ terminum. Atropos autem immutabilis: uel sine conuersione: eo quod omne natum ubi in terminum sibi statutum uenisse cognouerit demergat in mortem. ¶ Parcaē: uero dicte sunt a partu littera immutata: quasi parte ut Varro uoluit Gellio referente libro. iiii. capitu. xvi. Nascentibus enim bonum & malum hominibus conferunt: ut Hesiodus scripsit.

Murex

Parcaē

Tiphys

CHRIL. Tiphys magister fuit eius nauis: qua Iason & reliqui delecti ex græcia heroes in cholcos ad uellus aureum nauigarunt: appellata autem est argo a uelocitate: $\alpha\pi\gamma\omicron\varsigma$ enim uelox est: Vnde Homer. $\mu\upsilon\upsilon\alpha\varsigma\ \alpha\pi\gamma\omicron\varsigma\ \upsilon\varsigma$: idest canes ueloces dixit. Hanc autem fuisse primam nauem longam & inuentam a Iasone Philostephanus auctor est. Quamuis Aegestas Partalo: Ctesias Samyæ Stephanus Semiramidi Archimachus a goni hoc inuentum ascribat. ¶ Tauris: robustis iuuenis. Nam tauri cum semper sint indomiti inutiles sunt aratro. ¶ Lana: a lenitate: idest a mollitudine sua: dicitur hinc lanugo primi pili in barba: quia cæteris sint molliores: & in nonnullis pomis: ut sunt cydonia: lanuginem dicimus. Estque in sola oue lana. Nam cætera quadrupedes pilos aut setas habent. Inuenitur etiam lanitium. Sic in Georgicorum. Si tibi lanitium curæ: ut epistola & epistolium. Nam Catullus. epistolium dixit. ¶ Suaue: rubenti: ideo dixit quia in libro Tarquintii ex ostentatio tusco ita legitur. Purpureo auro uel colore ouis aries ue si aspergitur principi ordinis & generis summa cum felicitate largitatem auget: genus progeniem propagat in claritate: latioremq̄ efficit. Hunc igitur augusto transitu statum uaticinatur. ¶ Sponte uestiet. Quia color sandycinus conuulsalis erit ut in lana adhuc non tonsa. ¶ Sandix: ait Dioscorides olus agreste quod facile comedi pō. Virtus est ei stiptica. Inuenit etiam pro auripigmento usto. Plinius autē inquit: in olera siluestria sandix a græcis ponit.

CSER. Concordes stabili fatore numine parca: Nā & qd' una dixerit duae sequunt: & fixa sunt statuta fatoru: Orati, Quod semel dictū stabilisq; rex terminus seruet, & Iouis incrementū: nutrimentū: & est uulgare: qd' bucolico couenit carmini, & Nutantē mundum: nutat praesentibus malis: laetus est bonis futuris, & Conuexo: curuo: inclinato, & O mihi tam longe maneat pars ultima uitae: utinam possim frui uita longissima: & habere tantum spiritum: quantum posset sufficere ad tuae uirtutis commemorationem.

CANTO. Stabili numine fatorum, immutabili iussu uoluntate & lege deorum, Est, n. factum ut Plato di-

Concordes stabili fatorum numine Parca,
Aggredere o magnos aderit iā tēpus honores
Cara Deum soboles magnū Iouis incrementū,
Aspice couexo nutantem pondere Mundum
Terrasq; tractusq; maris caelumq; profundū,
Aspice uenturo latentur ut omnia seculo,
O mihi tam longe maneat pars ultima uitae
Spiritus & quantum sat erit tua dicere facta.

deorum in templa recepti & infra paulum, Praesenti tibi maturos largimur honores, lurandaq; tuū per nomē ponimus aras, Nil oriturū alias: nil ortū tale fatentes, Si uero de pollionis filio intelligeres, Licet mortuo: ut diximus: tunc magnos honores cōsulatus exponere, Nā si de imperio itelligeres, Augusto interitū portederet: melius tamē de Augusto itelligemus, & Magnum iouis incrementū, crescet, n. deorū numerus per augustū: quem deū sobolem appellat ppter aenā Romulum & Iulium inter deos relatos, Si tamē de pollionis filio accipias, Iouis incrementum ait: qd' supius de eo dixerat: lam noua pgenies caelo demittit alto, & Conuexo: couexū est ex omni parte declinatū qualis est natura caeli: q; ex omni parte ad terrā uersus declinatū ē: Festus id scribit, & Mūdū: Mundus appellatur caelum: terra: mare: & aer: ut scribit Festus hic tamen pro caelo tatum accipitur: nā caelum uere mundus uocat: ut Macro, lib. i. de som. inq;: mundus est deorū domus ait Euripides, & Nutantē mundum: Id laetitia potius futuri saeculi agi crediderim q̄ p̄sentibus malis, Vnde more suo sequenti carmine illud idē aperuit dicens, & Aspice uenturo letent ut oīa saeclo & qd' autē oīa simul & tristarentur: ut hic esse nullo pacto conuenire uidetur: laetitia autem morari etiam inanimata idem Maro in Sileno ostendit: ait, n. Tū uero in numerum faunosq; ferasq; uideres ludere: tum rigidas motare cacumina quercus, & Conuexo pondere: conuexum pondus intellige ipsius caeli orbem & machinam, & Caelumq; profundum: aera hic accipimus, unde Plin. lib. ii. sic ait, Namq; & hoc caelum appellauere maiores: quod alio nomine aera infra lunam haec sedes: multoq; inferior merito igitur de aere caelum profundum ait, & Venturo saeclo: id autem iam descripsit, & O mihi: optat sibi longiorem uitam: quo augusti laudes cantare queat, Est autē ordo, & O maneat mihi ultima pars uitae tam longe: & maneat Spiritus tam longus: quantum sat erit dicere sua facta, Dicēdo autem spiritus quid fit uita declarat per epexegetum, & Maneat: futura sit pars ultima: meta & terminus.

CHRIST. Iouis incrementum, Spondaicus uersus incrementū Iouis dixit: quoniā iperū magnum administrabat, Quod qdā secūdū mathematicos a Ioue est, Vnde Hom. Διοτροφεας βασιληας dixit, Orpheus Theologus priscae theologiae fuit: quam quidem rem hymni sui iudicant, Huius theologiae princeps fuit Mercurius trismegistus: Mercurii uero sectator fuit Orpheus Orphei sacris imitatus ē aglaophænus: aglaophæni Pythagoras: pythagore auditor: fuit Philolaus, Philolaū autem audiuit Plato, Sed redeo ad Orphea, Hic, n. orgia ab aegyptiis accepta ad graecas transtulit: q̄ ab eo Orphica dicta sunt: & fretus obscuritate antiquitatis oīa quae de Baccho thebano ex thebae aegyptiaca ferebant: quoniam Cadmeis amicus esset ad Baccū thebanū ex boetia transtulit, Cuius cū tanta uis in poetica fuisset: ut aut effrenatos: aut stolidos: stupidosq; homines ad mitiorē cultū traduceret: dictus est tigres leonesq; demulcere potuisse: & siluas mouisse, Extāt ergo ut diximus hymni eius profunda primae theologiae doctrina referti & mira suauitate grauitateq; insignes, Dicūt fuisse unū ex argonautis: & atrocem tempestatē in q̄ inciderant suis auertisse, Volūt Citheronē boetiae montem: quoniā ibi in sacris crebrius caneret a sua cithara nomē sumpsisse: scribit Plin. auguria: quae prius ex auibus tantū sumerentur ex reliquis quoq; animantibus sumi posse orpheum demōstrasse, Verū cum in thracia istituisset: ut in sacris bacchi uiri a mulieribus abstineret: ratae illae id in earū contemptū esse institutū facto agmine hoīem nil tale timētē iuasere atq; lacerauerunt, Pleriq; tamen teste Laer. Diogenes illum fulmine ictū pisse affirmarunt: qd' etiā epigramma intestatur quod est huiusmodi, ὄρην ἰνὰ χρυσολύρην τῆ Δορφέα ἀούσαι ἑσάχαυ ὄντην ἀνὲν υἱὸν ἑδον ζεῦσ' ἠολοῦεν τι βελεῖ, Qd' sic latine dicemus: Orphea chrysolyrā musae hic posuere poetā Fulmine quē stravit Iuppiter alta regens, Linus autem thebanus poeta fuit Appollinis secundum eos: quos nunc poeta sequitur filius, Diogenes uero refert illum a Mercurio ex Vrania nympha genitum fuisse: & ab appolline sagitta transfixum perisse cum iam mundi generationem & solis lunaeq; cursum & animantium fructuumq; originem scripsisset: hic in principio poematis dixit omnia simul fuisse: quem secutus Anaxagoras omnia simul nata esse dixit Plutarcus in lib. de musica cum dixisset artem citharedicam primum Amphionem a Ioue didicisse: addit eodem tempore Linum thebanum lugubres uersus cecinisse, Plin. ubi de inuentoribus scribit ponit etiam alios: qui cythare inuentionem amphioni: alios qui Orphea: alios uero qui Lino tribuant,

Conuexum
Mūdus

Cytheron

Bucolicorum

¶ SER. Nō me carminib⁹ uicet nec thraci⁹ Orpheus: genere stili sese Orpheo: uel Lino fore æquale cōme-
morat: Nā nō sibi arrogat: sed hoc dicit: Tanta est materies tuæ laudis: ut etiā humile ingeniū i ea supra omnes
possit excellere. **¶ Lino:** Linus cū nomē hominis dicimus: li breuis est. **Stadius:** Medio Linus itertextus acātho:
Cū linū dicimus filū significātes: li lōga est: cū producat apud græcos. **¶ Pā** etiā: rediit ad rustica numina. Nā sa-
tis ex cesserat dicendo Linū poeta: Orpheaq; theologū. **¶ Arcadia** iudice: q̄ ei fauet: ubi colit. **¶ Rīsu** cognoscere
matrē: Alludit ad id quod factū est: & rē naturalē ait. Sicut enī maiores sermone cognoscuntur: ita infantes risu
se iudicant agnoscere. Ergo hoc dicit: Incipe paren-
tibus arridere: & eis spe boni omnis detrahare solli-
citudinē: ut & ipsi tibi arrideāt. **¶ Matri** enim decem
menses attulerunt longa fastidia: Alii abstulerint le-
gūt: ut sit sēsus: Si riseris abstulerit decē mēses matri
tuæ lōga fastidia. **¶ Qui** nō risere parētes: Nec deus
hūc mēsa: dea nec dignata cubili est: sicut Vulcano cō-
tigit: Qui cū deformis esset: & luno ei minime arri-
sisset: ab Ioue ē præcipitatus i insulā Lēnū: illic nutri-
tus ab Sintiiis. Cū Ioui fulmīa fabricasset: nō ē admis-
sus ad epulas deorū. Postea cū rogaret ut uel Miner-
uæ cōiugiū sortiret: spretus ab ea est: Vnde diuinos
hones nō meruit: ad quos p̄ cōiugiū numinū: aut
p̄ cōiunctionē uenit dearū: Hic est q̄ lunoni agit in
primo Aeolus gratias: q̄ p̄ eius beneficiū diuinos honores meruit: ut Tu das epullis accūbere diuū: non deus, i
Iuppiter nec dea: id est Minerua.

¶ PRO. Pan etiā: Pan Mercurii & Penelopes filius: fistulā: carmēq; cōposuit: simplici iteratiōe eadē cōsectat:
ut ibi oceanitides Ambæ ambæ auro: pictis icinctæ pellib⁹ ambæ Nūc casuū & generū pmutatiōe: ut ærea cui
gradibus surgebāt Limina nexæq; ære trabes: foribus cardo stridebat ahenis: Item quoi pharetra ex auro cri-
nes nodant in aurū Aurea purpureā subnectit fibula uestē: ne sit mirū hic quoq; iterationē a poeta frequētātā.

¶ ANTO. Orpheus: Trax genere filius Oeagri: doctrina melodiāq; ac poesi excessit omnes: quorum extat
memoria. Etenim poema mirandum edidit & suauitate cantus feras etiam ad se audiendum alliciebat auctor
est Diodo. lib. v. **¶ Linus:** hic primus citharā inuenit: ut alii dicunt Orpheus: auctor Plinius: Fuit autem Linus
teste Hermodoro Platonico Mercurii ex musa Vrania filius: & Thebis genitus. Virg. autē Apollinis filium di-
cit: scripsitq; teste eodem Hermodoro mundi generationē: solis item & lunæ cursus: animaliumq; & fructuū
generationes: atq; in primo sui operis carmine cuncta simul nata dixit. **¶ Adsit:** faueat. **¶ Orphi:** datiuus est græ-
cus: nam latinus est Orpheo: de quo etiam Phocas & Priscianus. **¶ Pan** etiam: de hoc in Alexi dictum est: quod
fistulam primus inuenerit. Reddit autem ad rustica numina: ne penitus uideretur bucolici carminis modum
excessisse. **¶ Arcadia** iudice: hoc ait: quoniam hunc deum Arcades colunt: de qua multa Macro lib. primo sat.

¶ Lycæus est & ibi mons Lycæus: in quo Iouis lycæi delubrum: quem & pana uolunt esse. De arcadia autem plene legito
Strabo lib. octauo. **¶ Incipe** parue puer: ad Saloninum reuertitur: exhortās illum ut matri arrideat: sic enim læ-
titia ducta mater labores omnes & tedia decem mēsiū obliuiscetur: eritq; etiam omen optimum scribit Pli-
nius libro septimo capitu. xvii. resisse eodem die quo genitus esset: unum accepimus hominem Zoroastren:
eidem celebrum ita palpitaſſe: ut impositam repelleret manum futuræ præſagio ſcientiæ. **¶ Rīsu** cognoscere
marem: solent enim infantes uifa & cognita matre ridere: illi autem nec cognouit nec risit unquam quoni-
am paulopost ortum obiit. **¶ Tulerint:** abstulerint si riseris: nam uitæ longioris omne esset. Decem menses
gignitur homo in certo spatio: alius septimo mense: alius octauo: & usq; ad initia decimi: undecimiq;. Inuen-
ta etiam quæ & mensibus. xiii. partum tulerit auctor Plini. libro septimo Gellius item plurima: libro. xii. capi.
xvi. **¶ Incipe** parue puer: ordo est. **¶ Incipe** parue puer: risu cognoscere matrem. **¶ Incipe** parue puer: matri decē
menses tulerint longa fastidia. **¶ Cui** non risere parentes: ordo est: Hung. a. n. p. nec deus est dignatus mensa
nec dea est dignata cubili. In omnibus fere testibus cui legitur Quintilian. tamen libro nono ubi de figuris uer-
borum meminit quui per q non cui per choc in loco legendum innuit. ait enim sic: Est figura & in numero:
uel quum singulari pluralis subiungitur: gladio pugnacissima gens Romani: gens enim ex multis: uel ex di-
uerso. **¶ Qui** non risere parentes: nec deus hunc mensa: dea nec dignata cubili est: Ex illis enim qui non risere
hic quem non dignata: Ordo igitur talis erit: O parentes hunc ex illis qui non risere: nec deus est dignatus mē-
sa: nec dea est dignata cubili. Quibus uerbis innuit Maro illum esse defunctum. cuiq; enim suus deus & sua dea
uitæ præſides dantur: hoc est suus Genius: suaq; luno mensa autem Genio conuenit lunoni lectus: sed horum
neutro ille potius est: ergo obire coactus. pueris autem nobilibus editis in atrio lunonis Lucinæ lectus pone-
batur Herculis. mensura: & Seneca epistola secunda libro. xx. scribit: Maiores nostros singulis & Genium & lu-
nonem dedisse.

¶ CHR. Orphei: datiuus græcus pro datiuo latino. Nam Orphei in datiuo & per sineresim orphei. **¶ Matri**
lōga decē. q. d. satis sit matri fastidia. x. mensiū tolerasse: tu aut deinceps illam risu ex hilarato. **¶ Rīsu** autem pote-
rat præbere optimam spē de futurarū uirtutum. Nam cum pueri fuerit uita: quoniam miseriæ plena futu-
ra: sit a uagitu auspicient. **¶ Neq; at** diē quadragesimū de ortu suo rideāt: optimū auspiciū antiq; eē putauerunt: si
quis circa ortū subito risisset. Quapropter zoroastrem: qa eadē diē q̄ natus est risit: præſagiū suarum uirtutum
dedisse ferūt. Idē aiunt de Socrate. Erit ergo snia incipere cognoscere matrem risu: Nā cum loqui nō possint in-

*A. Valger in catul.
p. 83. et 84. uel epi-
stolam mi. Orphei
de Maro in uulo.
dula uideat ad p̄re*

Orphe-
us

Lycæus

¶ Ser.
contra
omnes
ueterū
auctori-
tatē sibi
fabulā
cōfingit

fantēs rīsu ipso gratulari: & beniuolentā ostendere uident: Cognoscere rīsu: ut hoc bono p̄sagio remoueat
matri fastidia decē mēsu: Optime autē dixit fastidia. Nam p̄gnātes redūdātia corruptoz: humorz: cū mēstruis:
purgatiōibus nō purgaret fastidiū rerū pene oīum icurrūt. Est at̄ huiuscemodi p̄gressus: ut ipsa facietas: q̄ ex
nimia copia puēit: tediū q̄dā afferat. Hoc si creuerit fastidiū gignit: ex quo si nimia sit nata: gignit abomia/
tio: q̄ postreō sūmū rei odiū iducit. Hęc oīa p̄prie ī gustu sūt: sed īde a sensu ad animū mētēq; trāsferimus. Sūt
tamē q̄ itelligāt: Incipe cognoscere matrē rīsu: sūo: nā ipse tūc maternā idulgētā ostēdū: cū infantibus rīsu blādi
untur. Mihi tamē uerisimilior fit p̄ria snīa, & Cui nō, n̄p. Difficile ē hīc snīam elicere p̄pter ambiguitatē nomi/
num. Nā sine aperta distinctione transit ad Vulcani fabulam: ergo itelligemus incipe solo nīne cognoscere ma/
trēm rīsu: cum placeas tua pulchritudine: quod non fecit Vulcanus. Cui parentes offēsi turpitudine pueri nō
rīserē. Sed de Vulcano dicemus in qua. Geor. Est etiā similis hīc locus illi. Quid loquar an scyllam nisi quam
fama secuta est. Nam cum de Nisi megarensium regis sylla loqui incipiat sine manifesta distinctione trāsīt ad
scyllam Phorci filiam. Hęc difficultas nescio quo pacto auctoritatem affert & gratiam carmini.

ECLOGA QUINTA DAPHNIS.

MENALCAS. MOPSVS.

VR NON Mopse boni quoniam
conuenimus ambo

Tu calāos īflare leues ego dicerē vsus
Hic corylis mixtas īter cōsedius Vmos. MO.
Tu maior. tibi me est æquom parere Menalca:
Siue sub icertas Zephyris motātibus umbras
Siue antro potius succedimus aspice ut antrū
Siluestris raris sparsit Labrusca racemis. ME.
Mōtibus ī nrīs solus tibi certet Amyntas. MO.
Quid si idē certet phœbū sup̄ canēdo. ME.
Incipe Mopse prior si quos aut phyllidis ignes

sus cōparatiōe inferioris hoc dixit: licet nō amare Menalcas dixerit Solus tibi certat Amyntas: qd̄ tamen q̄ hic
aspere accepit: ille paulo post curat dicēs: Leta salix quātū pallenti cedit oliuā. & Phyllidis ignes: Phyllis regina
thracu fuit. Hęc Demophōtē Thesei filiū regē atheniēsū redeūtē de troiano p̄lio dilexit: & ī cōiugiū suū ro/
gauit: ille ait ante se ordiaturū rē suā: & sic ad eius nuptias reuersurū. Profectus itaq; cū tardaret: Phyllis & amo/
ris īpatiētia: & doloris īpulsu: q̄ se spretā ēē credebat: laqueo uitā finiuit: & cōuersa ē ī arbore amygdalū sine fo/
liis. Postea reuersus Demophōō cognita re: eius amplexus ē trūcū: q̄ uelut spōsi sētiret aduētū folia emisit: Vn/
de etiam phylla sunt dicta a phyllide: quæ ante perala dicebantur: sic Ouidius in metamorphoseon libris.

¶ CANTO. Cur non Mopse Thyrsis athænus pastor in. Theocr iti ecloga: daphnidis obitum deflet. illum
maro noster hoc etiam loco: ut affolet imitatus est. & Ambo boni: tu bonus inflare. l. c. Ego bonus. d. u. & La/
brusca: uitis Syluestris. & Quid si idem: egræ ferēs Mopfus sibi comparatum fuisse amyntam: hęc ironicos re/
fert. & Phyllidis: de hac lege Nafonis epistolā ad Demophōōta. & Alconis laudes: de hoc Manilius: ubi de fagit
ta libro. & sic ait: Quin etiam ille pater tali de sydere cretus esse potest: qui serpentem super ora cubantem in/
felix nati: somnumq; animamq; bibentem Sustinuit missō petere ac prosternere telo. Ars erat esse patrem ui/
cit natura periculum. Et pariter iuuenem somnoq; & morte leuauit.

¶ CHR. Cur non Mopse boni: bona dicitur res quæ conuenit: atq; secundum naturam est eius cui accidit.
Hinc bonum dicimus doctum ut hic: item liberalis. ut assit laticia bacchus dator & bona iuno: item aptum
& idoneum: ut & bona bello cornus. & Conuenimus: in eundem locum uenimus. Hoc non transit: sed aliquā/
do transit: ut conueni Pamphilum in foro. Est etiam conuenire in ius uocare: item quadrare aptum. Ut con/
uenit illa mihi conuenit illa tibi: Item pacisci. & Inflare: cum instrumenta musica: aut flatu: aut percussione reso/
nēt. Illa īflamus: hęc pulsamus: ergo inflamus tibias & huiusmodi pulsamus cytharā. & Corylis: huius arboris
nucēs auellanae dicunt siue p̄nestinae: ex ea faciebant faces ad nuptias celebrandas. & Vmos: huius arboris q̄ttu/
or sunt genera factum est prodigium in hac arbore in bello cimbrico. Nam nucerie in luco Iunonis ulmus
postq̄ etiam cacumen amputatum est: quoniam in aram ipsam procumbebat restitute sponte ita: ut protinus
floreret: a quo dictum tempore maiestas po. ro. resurrexit: quæ ante uastata cladibus fuerat. & Tu maior: osten/
dit qualiter oporteat esse inferiorem erga superiorem: Nam si iusta causa dissentendi est modestissime dissen/
tiet: neq; discedet a ueneratione: quam illi prestare debet: ut hic qui nunc Menalcæ omnia concessurus polli/
ceatur. tamen occultæ & umbram arboris uituperat & antrum laudat. & Labrusca: dicitur quia in labris: id est
in extremitatibus camporum posita sit. & Montibus in nostris solus ticeam. tanquā q̄ ad magnam laudem
pertineat. dicit hoc q̄ nullus p̄ter amynta secum certat. sed Mopfus moleste fert. q̄ ille sibi coparetur. Atque
ostēdat si sibi certat: nō puēire ex cōscientia cātus: sed ex q̄dā audacia stulta: q̄ nō dubitaret et appollini certare.

VR nō Mopse boni quoniam conuenimus SER.
ambo: Inducuntur duo amici pastores
canere ad delectationē: unde & se laudāt:
& sibi iuicē cedūt. & Bōi: at̄ docti: & figu/
rate ait boni ambo: Tu calamos īflare leues: ego di/
cere uersus. & Hic corylis mixtas īter cōsedimus ul/
mos: Ordo ē: Cur nō Mopse hic cōsedimus īter ul/
mos mixtas corylis: sicut canamus. Sane īter p̄positio
q̄a postposita est mutauit accentū: sicut circū. & Siue
sub icertas zephyris motātibus ūbras: dicit qd̄ uere
cunde se illi obtēperare debere: ostēdit tamē qd̄ sibi
placeat. Nā ex ipa laude antri: & ex arborū uitupatio
ne: q̄rū icertas umbras dicit ostēdit suā snīam ēē me
liorē. Incertæ at̄ umbræ sunt: & ex Solis circuitu: &
ex mobilitate uetoz: qd̄ ipse et̄ dicit Zephyris motā
tibus. & Labrusca: uitis agrestis: q̄ q̄a ī terræ margini
dus nascit: labrusca dicta ē a labris & extremitatibus
terræ. & Mōtibus ī nrīs: ac si diceret ī hoc territorio.
& Et tibi certet: usurpatū ē. Nā odie certo tecū dicitur.
& Quid si idē Phœbū certet sup̄are canēdo? Offen/
d

Bonus
Conue
nio
Inflare
Pulsare
Auella
na

Labru
scas

Bucolicorum

SER. Alconis laudes: Hic cretensis sagittarius fuit: cuius cum filium draco inuassisset: tanta arte direxit sagittam: ut ea currus in serpente deficeret: uulnere: nec traheret in filium. Iurgia codri: Codrus dux atheniensis fuit: quod orto bello inter laconas & athenienses cum respondisset oraculum illos posse uicere: quorum dux pisset: habitu humili profectus est ad hostium uicina tetoria: & illic iurgio in sua caede instigauit: & a nullo cognitus fecit locum oraculo. Cortice fagi: Vbi non debuit magis rusticus scribere: Modulans alterna: secundum rhythmum componens Alterna autem: uaria propter musicam cuius sonus uariis iueit ex pedum dissimulatione. Significat autem cataturum se epicedio: & epitaphion. Nam epicedio est quod dicitur cadauere nondum sepulto: ut Extinctum nymphae crudeli funere Daphni. Epitaphio autem post completam sepulturam dicitur: ut Daphnis ego in filiis hic usque ad sidera notus. Leta salix quantum pallenti cedit oliuae: Rusticis utitur comparationibus. Salix autem uilissima est arbor oliuae comparatione. Saliunca herbae genus: quam orci tunc uulgo uocant. Rosetis: ubi rosae nascuntur. Iudicio nostro: ac si diceret quod alii sentiant uideris. Desine plura puer: cessate excusando & talia dicendo: & subaudit obterere uel dicere. Extinctum nymphae crudeli funere Daphni: Multi dicunt simpliciter hoc loco defleri Daphni quondam pastorem. Alii dicunt significari per allegoriam. C. Iulium Caesarem: qui in senatu a Cassio & Bruto uiginti tribus uulneribus interemptus est: Unde & crudeli funere uolunt dictum. Alii dicunt Quintiliu Varrum significari cognatum Virgilii: De quo est Oratio: Ergo Quintiliu prope sopor uerget: tamen crudeli fuerit ad quem uis potest referri.

Codrus

ANTO. Iurgia codri: erat inter athenienses & dorienses simultas ueteres offensae: quae uindicaturi bello dorienses: de euentu plura oracula consuluerunt: rursus superiores fore: nisi regem atheniensium cecidisset. Quum uentum esset in plura militibus ante omnia custodia regis atheniensis percipit: atheniensibus eodem tempore rex Codrus erat: qui & rursus dei & preceptis hostium cognitis: permutato regio habitu: panosus farsmeta collo gerens castra hostium ingreditur: ibi in turba: obsistit a milite: quem falce astu couulnerauerat: interficit: cognito regis corpore: dorienses sine plio discedunt: atque ita athenienses uirtute ducis pro salute patriae se offerentis bello liberant. post Codrum nemo athenis regnauit administratione reip. annuus magistratus promissa: haec omnia ex Iustini libro de hoc est aliquid in fine libri tusc. questionum. Immo: potius ista quam illa quae tu obtulisti. Immo haec: Lycidas in vii. Theocriti. ait incipe Simicida: puum quod carmen in altis coeci pride catabo motibus audis. Modulans: catando componens. Alterna: alternatio dicitur uices successio auctore Festo. Sapho. inter ad phoenice carmina sua alterna uocauit. alternis numeris succedentia. alterna ergo hic. uaria. Vir. in viii. Haec alternati potior sententia uisa est. uaria cogitatio. Leta salix: offederat in amico amynthae comparatione. hic illum placat comparatione profecti. Puceis: rubicundis: quasi phoeniceis. Saliunca: ea foliosa quod est: sed breuis: & quae necesse non possit: radici numerose cohaeret haerba ueri quae flos. Panonia haec gignit: & norica: alpiuque aprica. uelut iterum ea gratissimum Plin. l. xxi. Extinctum nymphae: Maro ut diximus Theocritum imitatus est: nam & ille obitum daphnidis deflet in patria ecloga credideri tamen Caes. hic intelligi: quae tribus & xx. plagis confusus est. C. Cassio: Marco: & Decio Bruto principibus conspirationis de quo latius dicemus in fine libri. geor. illud autem me credere. Caes. intelligi cogit: quod daphni inter deos relatam dicit: quod & Caes. uenit. de quo legito Tranquillu. Apianus est in libro de Caes. sic ait. templa illi plurima ueluti deo publicis decretis statuta sunt. Crudeli funere daphni: Theocritus quoque ait. in vi. Diro moritur: nam funere daphnis: obierat autem amore. unde ait ipse Efferor ad manes crudeli raptus amore. Dixerat & saeuo consumptus amore quirit.

Alcon

CHRISTO. Alconis: uidiisti quae dixerit Seruius. sed apud eundem Maronem in libello culice. haec dicitur dealcone. Lapidum nec fulgor in ulla cognitum utilitate maeret: nec pocula gratum Alconis referret boetique toreuma: nec idi cochea baccha procio est. Codri: erecte theidae ipso destructo atticorum ad aliam genus traslatum est nam cum Timetes ultimus in illo genere rex in singulare certamem Xantho boetio. puocatus est: neque pro dire auderet. Melanthus pilienis adroxopi filius certamem singulare suscepit: unde rex creatus est cum regnasset erecteide a cecrope pro rege ad timetem annis. cccc. xix. huius filius Codrus in bello peloponnesiaco iuxta mensum seipsum morti tradens iterum inquit: ait Eusebius. Seruabit tityrus: ut anxietate omni subleuati comodius canere possimus. Cortice fagi: cortex pro est exterior in arbore: quod minus contra frigora: & calores. Liber uero pro interior: atque subtilis: pro qua succus terrestris a radicibusque pro stomacho arborum sunt decoctus in arboribus alimentum foeturamque educit: ergo ueque muerit fugit. Estque talis in quibusdam arboribus. ut in fabricata erat carmina: tum ab artificio. quod tamen modeste idicatur cum dicat diligenter notasse. Tu deide iubet. ut. ca. non dum e mente abierat: indignatio quae supererat ex comparatione: ergo dixit iubeo ut certe. quod. Videbis ipsum seccubei. Hac ergo mitigat Mealcas hac comparatione. Saliunca: genus est herbae: quae radicales & folia subruffa het & flores plurius. Nascit in lapidosis locis & in Norica regione: illa uero est optima quae est odorifera plurius ramulos & radices huius. Plin. uero ait. saliunca foliosa quod est: sed breuis & quae necesse non possit radici neruosa cohaeret in herba. Iudicio nostro. quod. ne credas cum dixi. Solus tibi certet amyntas iccirco dixisse ut eum parum tibi credere nymphae quae genera alio loco explicauimus. Atque de atque deos icusat quod illum sub ifelici astroque configuratione produxerit. Itaque astra: a quibus sibi ifelicitas ifluxerit: uel dixit deos & astra ipsos deos: quae astra sunt ut Saturnus: Iuppiter: Sol. Non ulli magnam argumentum meroris: cum pro illu curam pecoris neglexerit. Villa nec amnem: mixque quae homines tantum dilexerunt: ueque hoc tamen multo maius mixque quod bruta animantia pro illius desiderium oblita sint pro proprie salutis. Libauit. non. non. solu ingurgitauit se atque sed ne leuiter quod attigit: eadem idem est cum dicit: attigit herbam: quae non solum non uoluit uesci: sed ne tangere quidem.

Cortex Liber

Aut Alconis habes laudes aut iurgia Codri.
Incipe. pascetes seruabit Tityrus haedos. **MO.**
 Immo haec in uiridi nuper quae cortice fagi
 Carmina descripsi: & modulans alterna notauit
 Experiar tu deide iubeto certet Amyntas. **ME.**
 Leta Salix quantum pallenti cedit Oliuae.
 Puniceis humilis quantum Saliunca Rosetis.
 Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.
 Sed tu desine plura puer successim atro. **MO.**
 Extinctum Nymphae crudeli funere Daphni

CSER. Vos coryli testes & flumina nymphis: Bene testimōiis uti i rebus incredibilibus, Nā fletū facile dea
rū psona nō recipit: & bōis usus ē gradib9: fleuerūt nymphæ: qbus īfita ē naturaliter pietas: hoies ad quos mor
tis puenit dolor: Pecudes q̄ licet ratiōe careāt: tamē nō carēt sensu: feræ crudelitate gaudētes: quā rē rursus qa in
credibilis ē testimōio cōprobat dicēs. Hoc & mōtes loquūt & siluæ. Qd̄ aut ait coryli testes & flumia usurpatū
ē. Nā testes flumia nō dicimus. Quæ nō is exeūt: neutri i e mittūt: ut agilis agile: sed nec hoc teste: & hæc testia
possumus dicere: Vnde p̄ diffinitionē debemus dicere: Testes mihi sūt q̄ res coryli & flumia: sic Ora, Testis me

Flebant uos Coryli testes & flumina nymphis,
Cum complexa sui corpus miserabile nati
Atq; deos atq; altra uocat crudelia mater,
Non ulli pastos illis egere diebus
Frigida daphni boues ad flumia nulla neq; am
Libauit q̄drupes nec grāinis attingit herbā. (nē
Daphni tuum Pœnos etiā ingemuisse Leones
Interitum montesq; feri siluæq; loquuntur.
Daphnis & armenias curru subiungere Tigres
Instituit Daphnis Thiasos inducere Baccho,
Et foliis lentas intexere mollibus hastas.
Vitis ut arboribus decori estur Vitibus Vuæ
Vt gregibus Tauri segetes ut pinguibus aruis
Tu decus omne tuis postq̄ te fata tulerunt
Ipsa Pales agros atq; ipse reliquit Apollo.
Grandia sæpe qbus mādauimus Ordea sulcis
Infelix Loliū & steriles dominātur Auenæ,
Pro molli Viola pro purpureo Narcisso

taurū flumē, Prop. Testes sunt sidera nobis, & Astra
crudelia: q̄ accelerauerūt Daphnidis mortē, & Cōple
xa sūt corpus miserabile nati: lugētū ē ut & corpori
ihæreat, & Nulla q̄drupes: hic & hæc q̄drupes dicitur
alibi: Suaci9 at q̄drupes nota ītra tecta refugit, & Mō
tesq; feri siluæq; loquunt: hypbolicos dixit, Et notā
dū q̄ cū dicere cōepit eius apotheosim: cōtra lætitiā
rebus oibus dat: q̄s nūc ī mœrore fuisse memorauit,
& Daphnis & armenias curru subiūget tigris: Hoc ap
te ad Cæsare ptinet: quē cōstat primū sacra Liberi
p̄ris trāstulisse romā, & Curru: p̄ curui, & Thiasos: sal
tatiōes: choreas, Liberi, liberalia, & Vitis ut arborib9
locus Theocriti ē, & Tuis: si Rōanis Cæsar: si pastorib9
bus Daphnis, & Pales: dea pabulorū, & Apollinē at di
cit vo. i. i. i. pastoralē. Nā Admeti regis pauit armē
ta & hoc dicit nec pabula nascent: nec pecora, & Grā
dia ordea: usurpatiuē metri cā dixit. Nā triticū: orde
um: uinū: mel nūeri tātū singularis sunt: unde plura
li i p̄sa uti nō possumus: uina tātū possumus dicere
Ciceronis exēplo q̄ ait: In p̄tura uia: ceteraq; q̄ i Asia
facile cōparāt, & Infelix loliū: iutile: īfœcūdu, & Steri
les at auenas secūdū sitū dixit Italia, Nā i Thracia fru
ctuosæ sunt, Hæc at dicit cōtigere: ut ostēdat terram
dolere quoq; Daphnidis mortem.

CANTO, Astra cru, hoc ait quoniam ut manili
us etiam inquit lib. iiii, Fata quoq; & uitas hominū
suspendit ab astris: Sic felix aut tristes uenit per sin

gula fatum, & Non ulli pastos: hoc ait: quoniam daphnis ipse in prima Theocriti inquit: ille ego sum daphnis
cui lætis pascere campis, Cura boues domitos & duros ducere tauros Fontibus: & liquidis plenas depellere
uaccas, & Ingemuisse leones, Thyrsis: quoq; ait in prima Theocriti hunc lynces flerunt morientem: & turba lu
porum, Fleuissent etiam lybici mihi crede leones Daphnidis interitum multæ gemuere iuuenca, & Armenias
tygres hæ sunt hyrcania sæuum ferarum gēus: ut Mela scribit: sunt autem Solino teste distinctæ maculis: im
manes & pernitate mirabili: Lynces autem & Tygres Bacchi curum trahunt: ut & Statius scribit: sed uiden
tur baccho assignari teste Probo: ut per earum colore in uino uarias esse hominum mentes intelligamus uel
ut per eas sæuitia demonstratur: quod quidam poti, infinitam excedunt crudelitatem, & Thiasos: thiasos sal
ratio apud nos & chorea dici potest: quæ quidem baccho exhibebatur deducitur autem a thyo quod est sacri
ficio excito: festino: in illius enim sacrificio exerceri cōsueuerat, & Lentas hastas, thyrsos dicit: erant enim hastæ
quædam pampinis inuolutæ: quam bacchantes in choreis deportabant, & Pales: ut Naso: & Festus ait dicebatur
pastorum dea: cuius festa parilia dicebantur: q̄ pro partu pecoris eidem sacra fiebant: de hac latius, iiii, Geor,
& Apollo: apud Amphrysū thessaliae fluuium Apollo admeti regis armenta iussus seruiendi contumelia, x,
annis luere temeritatem: qua Cyclopa perdidit: qui fulmen fecerant: quia idignabatur eo percussum æscu
lapium filium auctor est Probus: quare autem id fictum fuerit libro, iiii, geor, aperiemus, & Infelix lolium: &
nocens & infelicitatem apportans, Est enim unum e uitiis & morbis frugum nocet etiam oculis: hinc ait Na
so fasti, idest Et careant lolis oculos uitiantibus agri, Theophrastus autem libro, viii, scribit q̄ nullum ex seni
bus corruptum mutari in aliud aptum est: præterq̄ triticum atq; hordeum quæ mutari in lolium asserunt,
& Steriles auenæ: idest inanes & uanæ: Virgilius libro primo Georgicorum, Expectata seges uanis elusit aue
nis: inueniuntur enim auenæ quædam inanis inueniuntur & fertiles quæ quidem pro iumentis feruntur, Ste
riles item dixit: idest sterilitatem causantes: ait nanq; in primo Georgicor, Vrit enim lini campum seges: uirit
auenæ, Vtq; Plini, inquit, lib. xviii, primum omnium frumenti uitium auena est: & hordeum in ea degenerat,
& Narcisso: de uiolis & narcisso superius dictum est, & Carduus hic folio & caule spinoso lanugines habet: & se

Tygres

Thia
sosPastor
Apollo

Loliū

Cardu
us

CHRI, Herbam: sic dicitur quia terræ hæreat: nec ut arbor ab ea extollitur, Pœnos aphricanos ibi enim
nascuntur maxime in getulia, & Intexere, h. s. hastæ enim frondibus uestitæ thyrsi appellantur, Sunt etiam
thyrsi rami cum suis frondibus, & Vt gre, t, greges quauis proprie de minoribus dicantur: quandoq; tamen de
maioribus Armenta raro nisi de maioribus, & Pales: de hac in Georgicorum, & Lolium: græce zinzania dici
tur: si siccum tritico emolatur panisq; inde fiat: inducit somnum Dominantur: qa penitus suffocauerūt fruges,

Bucolicorum

CSER. Paliurus: herba est asperrima & spinosa. Spargite: implete: ut Spargite & tellus lachrymis: & dicit ornata dum esse locum sepulchri ex uoluntate defuncti. Inducite fontibus umbras: facite nemora circa fontes: & hoc ideo: quia ut diximus: heroum animae habitant uel in fontibus uel in nemoribus: ut Lucis habitamus opacis Riparumque toros: & prata recetia riuus incolimus. Supradde carmen: duos uersus carmen uocauit: nec mirum cum et de uno carmine dixerit: ut Et re carmine signo Aeneas haec de danais uictoribus arma. Daphnis ego in siluis hic usque ad sidera notus: in siluis notus est hic usque ad sidera. Formosi pecoris custos formosior ipse: Si ad Caesarem referas: hoc dicit: Boni populi optimus imperator. Tale tuum carmen laudat se iuicere: ut diximus supra. Quale sopor: quilibet res: ut Dulce satis humor. Nec calamis solum equas: sed uoce magistrum: uidet allegoria quasi ad Theocritum & Virgilium respicere: Hic est: Tu nunc eris alter ab illo. Quocumque modo: puti possumus: & dicit se daphnidis dicturum apothecosim: ut Daphniumque tuum tollemus ad astra. Tuum que diligis. Tali muliere: si amicum laudaueris. Puer ipse modo Daphnium intelligimus. Nam Caesar non puer occisus est: sed maioris aetatis. Lapidem Stimichon laudauit carmina nobis: ac si diceret scio esse optima que dicitur es: frustra ea uerbis extenuas: quia ille supra uerecunde dixerat: Quocumque modo tibi nostra uicissim. Candidus: id est deus: unde contra nigros mortuos dicimus. Orati. Hic niger est: huc tu roane caue ro. Sub pedibusque uidet nubes & sidera daphnis: meritum eius ostendit quod summos circulos & caeli secreta conscendit. Ergo alacris siluas: omnia tenet uoluptas: quae superius occupauerat moeror: ut Ipsa pales agros atque ipse reliquit Apollo. Tenet: in mora amplectitur. Nec retia ceruis Vlla dolu meditant: adeo placet simplicitas Daphnidi: ut et ille dolus qui uoluptati ante fuerat coquecat: suenationis: & est hyperbole.

CANTO. Paliurus: Teophrastus libris scribit paliurum fruticem esse: & lib. vi. indicat paliurum in armis tantum habere aculeos: meminit item latius lib. iii. a quo quidem Pli. accepit quod de paliuro scribit lib. xiii. Tu nunc eris alter ab illo: De Theocrito intelligere non absurdum est: nam re uera Maronis magister fuit hoc in ope: ut et passim ostendimus. In gramatica uero Parthenio preceptore in graecis usus est auctor Macrobio libro. vi. Et puer ipse fuit. Thyrsis item ait in praefatio Theo. O miser infelixque puer: & in sexta Theo. igitur Daphnis erat metum praefatio lanugine testus. Candidus in suetum: pro hoc de Caesare intelligere potes. Licet multa secundum Theocritum ipsi Daphnidi referant: ut ostendimus. Candidus: id est bonus: ait. n. inferi amat bonus omnia daphnis. Ut que et Seneca epistola. iii. igitur: Omnes candidatos uiros bonos dicimus. Ergo: quia si inter deos relatus est Daphnis.

CHRIS. Paliurus: secundum Dioscoridem: ab aliis Palaris acus: ab aliis cicer domesticum uocat a nonnullis lanaria Pli. ait: paliurus: spinarum genus est semine eius afrizura uocat contra scorpiões efficacissimum: Item calculosis & tussis. Radix discutit passos: & uomicas tota ruina trahit. Radix decocta & illita extrahit infixa corpori. Vtilissima luxatis & tumoribus. Alibi ait fructuosa est: fructus rubeus iucundus & suauis: cuius cibus uia suauiora reddit. In syl. optie pastoris nomine exprimit imperatorem. Nam & Homerus Reges populorum appellat pastores: & urbes syluis comparat. Nam ut syluarum ferarum habitacula sunt: ita in urbibus plerique sunt efferatis moribus deprauati. Sopor fessum ex lassitudine gignit sonus. Nam & lassitudo est ex ipso motu. Motus autem uapores ad caput: quia cerebro frigefacti crassiores descendunt: meatumque spirituum obturant: unde fit sonus. Salire: salire est emicat: ut e fonte emicat riuus: dicimus et bruta animalia salire fecerunt cum coeunt quando saliant supra dorsum: hic dicimus salaces libidinosos & Veneris cupidos: & cibi: quod ad uenerem excitant dicunt salaces: & membrum obscenum caudam salacem appellamus. Alter secundus. Et puer ipse. Caesarem intelligit. Nec refert quod in aetate matura extinctus est. Nam allegoricus sermo huiusmodi mutationem non aspernatur. Syluas: dicimus loca confita densis arboribus nobis non domesticis: nec afferentibus quibus fructus: cuius uescamur. Nam illa pomaria & uiridaria dicuntur: quauis poetae etiam illas syluas quandoque nominant syluarum aut aliarum grandiferae: aliae caeduae sunt glandiferae non caeduntur: sed feruantur: ut glandibus alant pecus. Caeduae seruantur ad certum quoddam tempus: ut cum arbores puenerint ad eam magnitudinem quam cupimus caedantur uel in materiam aedificiorum: nauigiorumque: ac multarum aliarum rerum: uel in usum pabuli ignisque. Dicuntur etiam nemora: quod in illis pascantur: greges & armenta. uel in pascerent. Philosophi etiam nostri syluam posuerunt pro materia quia graeci ὕλην quae sylua est pro materia etiam posuerunt. Driades: nympharum plura sunt genera Maris. nympharum nerinae siue nereides dicuntur Fotium naidas. Oreades montium ophe. n. motes sunt Driades siluarum ἄρβυες. n. quercus dicitur. Hamadryades quae cum arboribus nascuntur & intereunt. Napeae herbae ac florum γαπην. recessus est intra montes ubi flores optime nascuntur.

Paliurus

Salire
Salax

Sylua
Pomaria
Viridaria

Carduus & spinis surgit Paliurus acutis.
Spargite humum foliis inducite fontibus umbras
Pastores mandatum fieri sibi talia Daphnis.
Et tumultum facite & tumulto superadde carmen.
Daphnis ego in siluis hic usque ad sidera notus
Formosi pecoris custos formosior ipse. ME.
Tale tuum carmen nobis diuine Poeta.
Quale sopor fessis in gramine quale pastum
Dulcis aquae saliente sitim restinguere riuo.
Nec calamis solum aequipas sed uoce magistrum.
Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo.
Nos tamen haec quocumque modo tibi nostra uicissim
Dicemus. Daphniumque tuum tollemus ad astra. (nis
Daphnium ad astra ferere amauit nos quoque daph.
An quicumque nobis tali sit munere maius? MO.
Et puer ipse fuit cantari dignus: & ista
Iam pridem Stimichon laudauit carmina nobis. ME.
Candidus in suetum miratur limen Olympi
Sub pedibusque uidet nubes & sidera Daphnis
Ergo alacris siluas & caetera rura uoluptas
Panaque pastoresque tenet Dryadasque puellas.
Nec lupus insidias pecori nec retia ceruis
Vlla dolu meditantur amat bonus omnia daphnis.

ESER. Deus deus ille Menalca: hoc sonat deus deus est Daphnis: Intonsi: filuosi: inca dui: Sis bonus o felixq; tuis: pastoribus: si Daphnim accipis: si Caesarem bene ait tuis, Suis enī percussoribus nocentissimus fuit, Nam Augureius filius oēs ē psecutus: Felix at ppitius: ut Sis felix: nrmq; leues q̄cunq; laborē. Itē cōtra Juno: Quae potui infelix: irata, Deos, infelices uel ifelices ex rebus q̄s p̄stāt uocamus: En q̄ttuor aras: Ecce duas tibi daphni: duoq; altaria Phoebo: feci q̄t aras q̄ttuor tibi o Daphni duas: & duas aras Apollini: q̄ sint altaria. No- uimus, n. aras & diis esse superis & iferis cōsecratas: Altaria uero eē superiorū tātū deorū: q̄ ab altitudine constat

Ipsi laetitia uoces ad sidera iactant
Intonsi montes. ipsae iam carmina rupes
Ipsa sonant arbuta. Deus deus ille menalca.
Sis bonus o felixq; tuis. en quatuor aras.
Ecce duas tibi Daphni. duoq; altaria Phoebo.
Pocula bina nouo spumantia lacte quot annis
Craterasq; duos statuam tibi pinguis Oliui
Et multo in primis hilarans conuiuia Baccho.
Ante focum si frigus erit: si messis in umbra.
Viua nouū fundā Calathis Aruisia nectar.
Cantabunt mihi Damoetas & Liccius Aegon.
Saltantes Satyros imitabitur Alphefibœus.
Hæc tibi semper erunt: & cum solennia uota
Reddemus nymphis: & cū lustrabimus agros.
Dū iuga montis Aper: fluuios dū piscis amabit
Dūq; Thymo pascent Apes dū rore Cicada
Semp honos nomenq; tuū laudesq; manebūt.

reſis: ut Lycti Idomenei, & Saltantes satyros imitabitur alphefibœus: pastor qdā. Sae ut i religioib⁹ saltaret: hæc rō ē: q̄ nullā maiores nri pte corpis eē uoluerūt q̄ nō sctiret religionē. Nā cat⁹ ad aīum: saltatio ad mobilitatē pti net corpis. Et cū lu. agros: sic supra: Cū faciā uitula p frugib⁹. Dū fuga mōtis ap: sic In freta dū fluuii currēt. **CANTO.** Duas tibi daphni: q̄q; n. q̄s cælū ascēderit: eius tū simulacrū apud iferos eē dī. Propterea ergo duas daphnidi aras posuit: duas et Phoebo: pp superū & iferū hemisperiū: Vnde Mac. li. i. sa. sic ait: In sacris, n. hæc reli giosi arcani obseruatio tenet: ut quū soli supo. i. diurno hemispio est Apollo uocitē: quū in ifero. i. nocturno Dyoni q̄ liber p̄ habeat. Vna aruisia: Aruisiū pm dñū ē chia ifula: ex quo uinū qd aruisiū uocant: ut inq; Pl. li. xiii. ca. x. Chios at ifula ē una cycladū teste Soli. Homeri sepulcro aliis antecellēs. de chio multa et Stras. li. xiii. ubi dicit: q̄ aruisia locus ē asp & iportuosus stadior. ccc. qd uinū fert græcanicorū optimū. Nectar: græ ce significat deorū potionē: ut Fest. i. q̄. Sūt q̄ dicāt nectar significare immortalitē a ne qd priuationē significat: & n. τεινω. i. occido. Hilaras: laeticas. Calathis: calicib⁹ hoc loco. Lyctius aegon: Lyctus est Crætae urbs di gna qdē: distās a Gnofo stadia. cxx. a mari aphrico stadia. lxxx. Stra. meminit li. x. Inde at lycti a ne possessiū. V Satyros: Satyros aīal est: qd teste Soli. de hoibus nihil aliud p̄fert q̄ figurā. Bacchus at satyros ad pfallendū. i. Cantadū: acad aī remissionē aptos secū in castris hēbat de quo lege Diod. li. i. Stra. itē li. x. ait silenos & satyros li beri ministros eē Alphefibœus interpretat ingrens seu iueniēs boues: alpheo. m. ingro significat alphenō uero in uenio. Solēnia uota: solēnia dicunt quæ in oibus annis p̄stari solēt: Festus scri. solennia: item dicta: eo qd so leant fieri in anno. Lustrabimus agros: lustrare hic circuire significat. Nā ambarualis hostia: ut ait Festus: rei diuinæ causa circū arua ducebatur ab his qui pro frugibus faciēbant: hinc & nomen hostiæ acquisitum est: ab ambiendis aruis. Mac. li. i. i. sator. de hostiæ generibus edocet. Dū rore cicada: cicadas rore uesci Pl. i. asserit li. xi. **CHR.** Ipsi laetitia: repetitio est color rhetoricus. Deus deus: congeminatio facit uehementem affirma tionem. Ille habet emphasim. Bonus: beneficus. O: potest esse uocantis sed rectius optantis. Ara: secundū aliquos dicitur ερωτησ επος: idest a terra. Nam ut altare in altum porrigitur: sic contra ara ad terram depri mitur. Vna autem dicit ubi frumenta facta ponuntur: ut arefcent area dicitur. Propter hanc similitudinem lo ca pura in urbe aræ dicuntur: a quo potest etiam esse ara deum: quia pura sit nisi potius ab ardore ad quem ut sit: fit ara. Alii uolūt eē ab eo qd ē αρα. i. precatio q̄ in ea deos precamur. Ara etiā prima syllaba correpta sta bulum significat. Ouidi. in epistolis. Tertius immundæ cura fidelis aræ. Nectar: de hoc in aeneide dicitur. Lyctius: cretenſis a lycto oppido. Ait. n. uir eiusdem ifulæ Stra. cum gnofo quod Home. ceteris q̄ i Creta sunt oppidis p̄fert gloria prolapsa esse dignitatem ab Cortinam & Lyctum fuisse translatam. Et noster uates in ter tio. Lyctius idomenei. Satyri: de his i. x. nei. cōmodi⁹ dicit. Cicada: dī qa cito cadat. i. moriat hæ uoce carēt. Nam q̄ sanguinē nō hēt: nō hēt pulmōes: & q̄ carent pulmōibus nō respirant: sine spiritu at nō fit uox: ergo nō canunt: sed stridorem illū ex alarum & reliqui corporis cōcussione excitāt: dicūtq; fingere ex onomatopœa.

ēē nomiata: q̄ nūc dat Apollini q̄si deo. Daphnidi ue ro aras pōit. Nā licet eū dixerit deū: tamē mortalem fuisse māifestū ē. Sae q̄rif cur duo altaria Apollinis se positurū dicat: cū constet supnos deos ipari gaudere nūero: iferos uero pari: ut Nūero deus ipare gaudet: qd et pōtificales idicat libri: sed cōstat secundum por phyrū librū: quē Solē appellauit: triplicem eē Apollī nis potestātē: & eūdē eē Solē apud supos: Liberū pa trē i terris: Apollinē apud iferos. Vnde et tria ifignia circa eius simulacrū uidemus: lyrā q̄ nobis cælestis harmōiæ imaginē mōstrat: Griphenā: qd & terre nū numē ostēdit: Sagittas: q̄bus ifernus deus & noxi us idicat: Vnde & Apollo dictus ē απο τοῦ απολε/ iv. Hic ē q̄ & Homerus eūdē tā pestilētiae dicit q̄ salu tis eē auctorē: & Oratius ait Cōdito mitis: placidusq; telo Supplices audi pueros Appollo. Vnde Virratio nis huius pitus p altaria supnū numē ostēdit: p pa rem nūerū infernā idicat p̄tātē. Bīa: duo. Quot annis: singulis q̄busq; ānis. Pinguis oliui: qd græci λιπαίλεον dicūt. Hilaras: p̄ticipiū ē ab eo qd dicit hilaro. Sae sciēdū nomē unde uēit. i. hilar⁹ uel hilaris agras. descēdēte: Nā ιλαρος facit. Vīa nouū fū. cala. Ordo ē: Vīa fundā calathis. i. calicibus: q̄ uina sint no uū nectar. i. magna dulcedo. Aruisia at ē chia a p̄ montorio Chii ifulæ Aruisio. Lyctius aegon: Cre

Aruisiū
Chios
Nectar

Lyctus

Alphei
bœus
Solēnia
Ambar
ualis
Hostia
Pedum

Cicada

SER. Vt Baccho Cereriq; Hæc enim duo sunt numina quæ & rustici maxime colunt: & quorum numina cõia sunt mortalibus cunctis: sic in Georg. Vestro si munere tellus Chaoniam pingui glandem mutauit arista: & Damnabis tu quoq; uotis: idest cum tu deus præstare aliqua hominibus cõeperis: obnoxios tibi eos facies ad uota soluenda: quæ anteq; soluantur: obligatos & quasi dånatos homines retinent: & Reddam pro carmine dona: ille eum supra tantum laudauerat: hic & laudat: & de munere etiam cogitat: & Sibilus: hic sibilus dicitur res ipsa: Nã sibila ora participialiter dictũ e p sibilatia: & Hac te nos fragili donabimus ante cicuta: Bene anticipat & offert manus: qd' ille se facturũ eẽ pmi ferat: & Sume pedũ uirga icurua unde retinent pecudũ pedes: & Nõ tulit antigenes: & erat tũ dignus amari: aut pastorẽ quẽdã pulcherrimũ dicit: aut Choraulã significat: quẽ legimus ad modũ a Virgilio fuisse dilectũ: & Paribus nodis: pari & æq̃li tumore nodo sum: & honeste locutus e Formosum nodis uel ære: ut si dicas pulcher e frenis: & Menalca uocatiuus est.

CANTO. Dånabis tu quoq; uotis: tu quoq;: ut alii dii: & Votis: idest ppter uota oblata & nõ soluta habitis optaris: & Dånabis homines: idamno & pœna afficies: per quod eius potetiam numinis ostedit: & Pedum: pastorem baculum icuruum dictum q̃ illo oues a pedibus cõphẽdunt Festauit: & Et erat tũ digna ama. Lactã. lib. vi. in pueror; corruptotes ita scri. Quid enim potest eẽ sanctum his qui ætatem imbecillam & præsidio indigentem libidini suæ de populiandam foedandamq; substauerint. Non potest hæc res p magnitudine sceleris enarrari: nihil amplius: istos appellare possum q̃ impios & pericidas: quibus non sufficit sexus a deo datus nisi in suũ sexum prophane: ac petulanter illudant: hæc ille.

Cicuta

CHRI. Eademque ratione fit bombus in apibus cicuta. Hæc herba caulem fistulosum habet. Ergo hic pro fistula ponitur: Cæterum hæc herbam Dioscorides quomõ uocat: arabice dicitur succura. Eius frigiditas uim interimendi habet: sed uino meraco atque calefacto huic malo subuenitur. Falluntur autem qui succuram usq; amõ esse dicunt hæc nos formosum necesse est: ut p Vir. positus sit Menalca quãdo eclogas a se factas memorat: & Non tua. Laus doni cũ illud puero amato & quo tempore dignus amari erat dare non sit passus.

Rima syracosio dignata est ludere uersu Nostra: Romana inquit musa non erubuit se siluis ante committere: idest imitari Theocritum syracusanum: & bucolica scribere. Syracosio autem græce ait: Nam latine syracusanus dicimus. & Nostra: idest romana: ut Tu quoq; littoribus nostris. & Et dignata est: sic dixit quasi ex loco superiore. & Siluas habitare sicut Atq; humiles habitare casas. & Thalia: musa scilicet: & græce ait ὄλεια. Nam latine Thalea debuit dicere: sicut nũ

ἄπειρα cytherea sed propter euphoniã contempsit ius regula: & ideo in græcitate permansit.

CANTO. Prima syracosio: argumetum carminibus patet. & Prima: nullus enim e græcis quoq; ante Maronem in scribendis Bucolicis Theocritum imitatus erat. & Nostra Thalia: idest latina musa: nostra autem inquit q̃ Varrum poetam quoq; alloquitur. Syracosio uersu ludere: idest Bucolica scribere: uti prius Theocritus syracosius scripserat syracusæ autem gloriosa ciuitas: maximum olim tyrannorum domicilium sub pachinib; & Thalia: una est nouem musarum de quibus ample diximus in nostro carmine de floribus de quibus: itẽ latius Diodorus li. v. Thalia autem capacitas seu celebritas intpretatur: eo q̃ in longum tempus poetarũ laus aperta uirescat: canerem reges: & prælia: id simile est illi. Arma uirumq; ca. cæperat at æne. idest prius inde de/territus rei amplitudine ad bucolica diuertit.

Thalia
Syracu
sæDigna/
re

CHRI. Nostra: romana quemadmodum cum dixit. Tu quoque littoribus nostris. & Dignata: actiue nũc protulit: alibi passiue: Coniugio anchisa ueneris dignata superbo. & Dignare est enim dignũ putare: pertinetq; ad facilitatem humanitatemq;. Quamobrem qui dignatur nõ modo persepe & se de proprio gradu dimittit & alii plus q̃ mereretur tribuit. Ergo sensus est. Quamuis musa romana aliquid supra carmen bucolicum efficeret mereatur tamen sua facilitate descendit in illum. Vnde sequitur. & Nec erubuit: quasi dicat non putauit eẽ contra suum decorum. Nam cum facimus aut dicimus quod non deceat afficimur pudore. Est enim pudor: aut obstraculum quoddam ut faciamus id quod putamus esse contra decorum: aut ueluti penitẽtia quãdam qua animus confunditur se iã id fecisse. Primus ergo pudor in uirtute est. Secũdus pueris dat ueniam: quibus cum adhuc uitæ degendæ ignari sint condonatur delictum: quod penitẽtia sequatur. Nam uidentur non facturi fuisse si naturam ei rectius nouissent. Is autem quos longo usu atq; multarum rerum experientia cuncta callere oportuit & quæ bona: quæ ue mala sint cognoscere non dat. Non enim restat spes post eum hæc emẽ datum iri cum longa ætate iam obdurauerit.

Vt Baccho Cereriq; tibi sic uota quot annis
Agricolæ faciũt dånabis tu quoq; uotis. MO.
Quæ tibi quæ tali reddã pro carmine dona?
Nam neq; me rãtum uenientis Sibilus Austri
Nec percussa iuuant fluctu tã littora nec quæ
Saxofas inter decurrunt flumina ualles. ME.
Hac te nos fragili donabimus ante cicuta.
Hæc nos formosum corydon ardebat alexin.
Hæc eadẽ docuit cuiũ pecũ an melibei? MO.
At tu sume Pedũ quod me cum sæpe rogaret.
Non tulit antigenes & erat tum dignus amari
Formosum paribus nodis atq; ære Menalca.

ECLOGA SEXTA SILENVS.

Rima Syracosio dignata est ludere uersu
Nã nec erubuit siluas hitare Thalia.

CSER. Cum canerem reges & praelia: cum canere uellem: & significat aeneidem: aut gesta regum albano-
rum: quae coepta omisit nominum asperitate deterritus: & Cynthius: Apollo: a cyntho monte Deli: in quo na-
tus est: & Aurem uellit: id est mouit: ut alibi: posteq; a cardine uellit. Aurem autem ideo: quia Memoria conse-
crata est: ut frons Genio: digiti Mineruae: genua Misericordiae: & Deductum dicere carmen: tenue: translatio a
lana: quae deducitur in tenuitatem: & Nunc ego: ordo est: Nunc agrestem tenui meditabor arundine musam:
id est carmen rusticum scribam: & Namq; super tibi erunt: superabundabunt tibi inquit: & O Varre: qui ambi-
ant tua facta describere. Hic autem Varrus germãos uicerat: & exinde maximam fuerat & gloriam & pe-
cuniam consecutus: per quem Virgilius meruerat plurima: & Tristia condere bella: epitheton perpetuum
bellorum: & Non iniussa cano: uel a Pollione: uel ab Augusto: uel a Mecoenate: & Hæc quoq; licet uir-
lia sicut Theocriti: & hoc dicit si quis licet rustica le-
gere fuerit ista dignatus: tuas tamen in his laudes in-
ueniet. Nam per myricas & nemora bucolica signifi-
cat: & Nec phœbo gratior ulla est: nec eni pagina ulla
Apollini est gratior q̄ quæ nomen Varri gestat in ti-
tulo: Quod ideo dicit: quia hanc eclogam cōstat in
honorem Varri esse præscriptam. Dicitur autem in
gēti fauore a Virgilio esse recitata: adeo ut cum eam
postea Cytheris cātasset in theatro: quam in fine Ly-
coridem uocat stupefactus Cicero cuius esset in thea-
tro requireret. Et cum eum tandem aliquādo uidis-
set: dixisse dicitur: & ad suam & ad illius laudem: Magnæ spes altera Romæ: Quod iste postea ad Ascanium trā-
stulit: sicut commentatores loquuntur: & Pergite pierides: hortatur musas ad referenda ea quæ Silenus canta-
uerat pueris. Nam uult exequi sectam epicuream: quam didicerant tam Virgilius: quā Varrus docente Siro-
ne: & quasi sub persona Sileni Sironem inducit loquentem: & Chromi autem & Mnasylon se & Varrum uult
accipi: quibus ideo coniūgit puellam: ut ostendat plenam sectam epicuream: quæ nihil sine uoluptate uult es-
se perfectum. Chromys autem: & Mnasylyus isti pueri satyri sunt.

CU canerem reges: & praelia: Cynthius aurem
Vellit: & admonuit pastorem Tytire pingues
Pascere oportet oues. deductum dicere carmē.
Nūc ego: nanq; super tibi erūt: q̄ dicere laudes
Varre tuas cupiant: & tristia condere bella:
Agrestem tenui meditabor arundine musam.
Nō iniussa cano: si quis tamen hæc: quoq;: siqs
Captus amore leget: te nostræ Varre Myricæ:
Te nemus oē canet: nec Phœbo gratior ulla est:
Quam sibi: q̄ Varri præscripsit pagina nomē.
Pergite Pierides: Chromis & Mnasylyus i antro

set: dixisse dicitur: & ad suam & ad illius laudem: Magnæ spes altera Romæ: Quod iste postea ad Ascanium trā-
stulit: sicut commentatores loquuntur: & Pergite pierides: hortatur musas ad referenda ea quæ Silenus canta-
uerat pueris. Nam uult exequi sectam epicuream: quam didicerant tam Virgilius: quā Varrus docente Siro-
ne: & quasi sub persona Sileni Sironem inducit loquentem: & Chromi autem & Mnasylyon se & Varrum uult
accipi: quibus ideo coniūgit puellam: ut ostendat plenam sectam epicuream: quæ nihil sine uoluptate uult es-
se perfectum. Chromys autem: & Mnasylyus isti pueri satyri sunt.

CANTO. Cynthius: dicitur Apollo. Est enim cynthus mons sublimis & asper Delo monti imminēs: quæ
insula in mari ægeo sita urbem habet in plano positam: & Apollinis templum atq; Latona: quæ ibi Dianam si-
mul & Apollinem peperit. Id Strabo libro decimo scripsit: per Cynthium uero hic intelligit Augustum: dicit
enim octaua ecloga: A te pricipium tibi desinet: accipe iussis carmina coepta tuis: In ecloga uero quarta Apolliz-
nem appellauit: ut ibi ostendimus: & Aurem uellit: mos est excitantium mouentiumq; aliquem ad res agēdas:
remiscendascq; etiam: & Deductum: tenue significat & subtile secundum Macrobius libro sexto sathinc ait
affranius: uoce deducta. Pomponius item: uocem deducas oportet: ut mulieris uideatur uerba: & Varre: in Ho-
ratio nunc uarrius nunc uarrus legitur. Hic autē Varrus: semper. Fuerūt autem Varrus & Tucca: ut scribit Eu-
sebius Virgilius & Horatii contubernales: & poetæ illustres: qui aeneidos libros postea emendarunt: sub le-
ge ea: ut nihil adderent. Hunc Horatius item alibi & ode sexta laudat ubi dicit agrippæ. Scriberis Varrio fortis
& hostium uictor mœonii carminis alite. Acro dicit & Porphyrio Varrum tragœdiam scripsisse de Tieste. itē
Fabius libro decimo de Varro saty. vi. Horatius ad Mecoenatem sit ait. Nulla etenim mihi se Sors obtulit: opti-
mus olim Virgilius post hunc Varrus dixere quid essem: & Agrestem musam: rusticum carmen: hoc est bucol-
cum. Tenui arundine: gracili fistula: & Meditabor: meditando canam: & Non iniussa: ut iam ostēdimus Augu-
sto inquit ecloga octaua: accipe iussis carmina cæpta tuis: & Hæc quoq; ut: scilicet aliorum scripta legūtur: & Ca-
ptus amore: beniuolentia ductus: & Myricæ: de iis late in quarta ecloga: & Nemus: a græco dicitur nemos eos
uerbū at nemo uel nemo significat distribuo tribuo pascō: nemora significant siluas amœnas: ut Festus ait: & Ca-
net: reboabit: & Pagina: id est charta. Paginae autem dicūtur q̄ in libris suam quæq; obtineant regionem: ut pa-
gi uel a pāgendo q̄ in illis uersus paguntur: id est figuntur. Festus ait: Præscripsit: titulo designauit: & Pergite: in-
cipite: perseuerateq; canere: uel agite ut inquit Festus: & Pierides: uide in Palæmone.

CHRIL. Reges & praelia: id est regia praelia: & Cynthius: Apollo qui præest uatibus: & Deductum: Extenua-
tum quale pro humilitate materiæ bucolicæ: esse conuenit quæ humilis est & non grande quale requirunt p-
lia regum: Ergo non canam iniussa: id est obtemperando Apollini sine tua iactura: cum tibi supersint qui canēt
tuas laudes. Et tamen si quis hæc nostra quæ pastoralia sunt leget deprehendet illa te canere: & Captus amore:
Ductus aliqua uoluptate: & Myricæ: species genistæ murica ē cuius rami stipites & folia rugosa & angulosa sunt
fert grana rotunda & rubea: cuius radix dicitur similis reubarbaro & in uirtute. Quidam tamaricem putant
propter nominis similitudinem: & Nec graciosi ullam: Ut ostēdat prohibitum esse ab Apolline ne canat praelia
quia pastor ē: id est cuius stilus humilior existat: nō quia nolit Apollo Varii laudes cani: & Pagina: Paginae pro-
pria pangendo dicuntur cum plures in pugilaribus aut in libro compactæ atq; inter se iunctæ sint chartæ.
& Chromis & mnasylyus: Satyrorum sunt nomina: & Silenum: ait Diodorus ficulus bacchum ex Nisæis nobi-
lissimos duxisse: quos silenos nominabant dictos a sileno qui primus nysæ imperauit: cuius origo propter anti-
quitatem ignota fuit quiq; caudam habuit in latere quod signum posteris semper adsit: alibi uero idem scri-
ptor refert: Silenum bacchi alumnum fuisse & bōarum artium præceptorem extitisse: ac multa quæ ad uirtu-
d iii

Cynhi-
usNemo-
raMyri-
cæ

Paginæ

Bucolicorum

rem & ad gloriam collatura essent illum docuisse: atq; in bello armis & pardorum pellibus instuxisse: In pace uero solénitatibus floridis & delitiosis uestibus exornasse: Refert Eusebius: q; prisci uoluerunt, Atim adonem & Silenum ad fruges & ad fructus pertinere: ut atys eos flores significet qui anteaquá ad fructum ueniant decidunt: hinc ei pudenda absca dicunt: quoniam flores delapsi femina non produxerunt: Adonis uero perfectos fructus significet, Silenus autem illis sit spiritalis motus symbolum: cuius caput candore fulgens celestes motus, Cæsaries uero inferioribus imaginis apposita crassitudinem terrestris aeris notat,

CSER. Inflatum: impletū uéas figurate, Jaccho autem: uino a Libero patre: q; etiam Jacchus uocat, & Serta procul: modo prope, Nā itulit Tantū capiti delapsa ut ostenderet non longius prouoluta esse coronā, & Attrita ansa: frequētis, potu, & Ipsis ex: ex ipsis ut transstra per & remosi, per transstra, & Timidis: p timentibus, Nam timidus est qui semper timet: Timens uero qui ad tempus formidat ex causa, Aut reuera timidus: q; pueris naturaliter per ætatē timor ē insitus, & Satis est potuisse uideri: Soluite me: Sufficit, quia potui a uobis uideri: quod ideo dicit: quia semidei cum uolunt tantum uident: ut fauni: nymphae: Silenus, Pōr & aliter intelligi, & Soluite me: sufficit q; talis uobis uisus sum: ut & ligari possim, & Aliud mercedis erit: nymphae minatur stuprum latenter: quod uerecunde dixit Virgili, & In numerum ludere, saltare ad modū rhythmī & cantilenae, & Motare cacumina: quasi hoc genus saltationis uult esse in arboribus cacuminū motum, & Parnassia rupes: mons thessaliæ Apollini consecratus,

CANTO. Silenū: is fuit Dionysi, pædagogus: ac nutritor: optimorūq; institutor studiorū: qui plurimū sibi ad uirtutē & gloriā: resq; bellicas pfuit: legito Diosi, v. Jaccho: Jacchus dicitur Bacchus a clamore & sonitu: nā sibi sacrificantes clamore solebāt, Jaccho clamor significat Iaco resono Iache clamor, & Cantharus græcū nomē poculi genus: & pprie liberi patris poculū quem Maro Sileno assignat Menāder p nauicula etiā posuit: Macro, auctor lib. v, & Ansa: circulo: quo uas tenet, & Attrita: leui, & Aegle: nympa fuit solis filia ex neera: ut Home, scribit, li. xii. odissæ: aegle at apud nos splendor dicitur, & Quo: pp qd, & Satis ē, potui, sufficit uobis uidisse me: erat, n. semideus, & Huic aliqdā Venerē inuit, & In nu. ordinem & rationem, & Faunos: fauni dicti sunt a fando: id est uaticinādo: unde & fatuos dicimus icōsiderate loquentes: Traditū uero est in siluestribus locis fari solitos: ut scribit Varro erāt latinorū dii, & Parnassia: Parnassus mōs est phocidis: ut ait Strabo, li. ix. qui uniuersus cōsecratus existit: antra & alia loca honore & sanctitate digna continens: estq; in Parnasso rupes quædam prupta fundosam relinquēs uallē: per quā plurimus amnis dispergitur: q; rupes Cyrphis uocat, Hinc itaq; biceps Parnassus dicitur: ibi autem Phœbus musis præesse fertur lyra sonans,

CHRISTO. Cātharus: Cātharus teste Mac, Bacchi poculū ē, Quapp recte hic sileno Bacchi alūno assignat quē admodū Herē scyphus, Vtrūq; tamē dictū ē a similitudine nauigiū, Nā calix unius litteræ mutatiōe ab eo ē: qd græce κυλίη dī quis sint q uelut calicē latinū eē a calido q; calidā potione illo sumeret: antiq, Est & cymbiū et poculi gēus a nauigio quoq; noiātū uel a cyymbio p syncopā dī cyymbiū at poculū: ut ait Home, Cyclopi ab Vlyxe datū est excisio, hederā: ut Nicāder colophonius & calimachus tradidere: Est & carchesiū dictū a re naualis, Nā sūma uellorū carchesiū dixerūt, Hoc datū est a Ioue alcmēna, saureū, Est pcerū & circa mediā partē cōpresum ansa a sūmo ad infimū ptingētibus, Plauāt nouitatē uerbis fugiēs paterā dixit: q; a patēdo dī Aegle: nomē cōueniēs pulchritudini puellæ, Nā αργαλι græce lucē & splēdorē significat, Iteratio at illa noiis efficacitā dicitis affert ut illud Ad cælū tendens ardētia lumina frustra, Lumina nā teneras arcebāt uincula palmas, & Vidētī: ergo iam a somno excitato, & Carmina uobis Huic aliud mer. ecū ad uoluptatē oīa referant: uidebat pueris carmina uoluptosa futura sed puellæ nullā uoluptatē afferri posse pter ueneream, & Huic: emphasim hēt, q; d, adeo procaci qd' signū erat lasciuorū morū, & Ludere: moueri, & In numerū: numerus est cōpositio quātitatē discretā: Hic nō fit sine ordine: Vnde p ordine capī ut digerit in numerū: & q; musica suū numerū: suūq; ordinē habet: icōcirco numerus pro cōsonantia & modulatione capī: ut Numeros memini si uerba tenerē, & Faunos: in qbus ratio est, & Feras: quæ & si ratiōe carēt appetitu mouent, & Quercus: q; oī motu carēt, Ergo & rationalia & irrationalia & sensu carētia demulcebat: per quod intelligimus q; musica & sapientes efferatos atq; immanes: ac deniq; stupidos: ac pene a sensu destitutos delectat, & Parnassia rupes: parnassus phocidis mōs biceps: quorū uertex alter baccho alter phœbo sacer ē, Nō tamē est hericon aut Cytheron, Nā hi in Bœotia sunt, Et musis natale solū præbuit helicon: delphi sub parnasso sunt, Cyrrha uero & Nyfa noiā sunt urbiū: & Nyfa in helicōne ē, Hēt tamē duos uertices, Parnassus Ouis, Mons ibi uerticibus petit arduus astra duobus noiē parnassus, Et Hero, in. viii. li. quem Vraniā appellat: scribit e parnasso uero gemini uertices ascissi in illos irruētēs multos mortales p priuere, Ac paulo infra Vnū ex uerticibus Hyampeū nominant: & in eo Castalium fontē ponit, Hac icōcirco libentius scripsi: quoniam ego quoq; i eo errore diu fuit: quod Helicon & Citheron essent parnassi Vertices,

Silenum pueri somno uidere iacentem
Inflatum hesterno uenas ut semper Jaccho,
Serta procul tantum capiti delapsa iacebant,
Et grauis attrita pendebat Cantharus Ansa.
Aggressi (nam sæpe senex spe carminis ambos
Luserat) iniiciunt ipsis ex uincula fertis.
Addit se sociam: timidisq; superuenit Aegle.
Aegle Naiadum pulcherrima: iamq; uidenti
Sanguineis frontem Moris: & tempora pingit.
Ille dolum ridens: quo uincula necitis inquit?
Soluite me pueri: satis est potuisse uideri.
Carmina quæ uultis: cognoscite: carmina uobis:
Huic aliud mercedis erit: simul incipit ipse:
Tum uero in nurum Faunosq; : ferasq; uideres
Ludere: tū rigidas motare cacumina Quercus.
Nec tantum Phœbo gaudet parnassia rupes:

Atis
Adonis

Silenus

Fauni
Parnassus
Cyrphis

Cymbium
Cymbium
Carchesium
Patera
Aegle

Numerus

Cyrrha
Nyfa

CSER. Rhodope & Ismarus: montes thraciæ: in quibus Orpheus consueuerat canere: & hoc dicit non tantum istis montes gaudet cante Apolline uel Orpheo: quantum cante Sileno lætatus est mundus: Namque etiam paulo post dicitur est: Et inuito processit uesper olympo. Namque canebat uti magnam per inane coacta Semina: Variæ sunt philosophorum opiniones de rerum origine. Nam alii dicunt omnia ex igne precreari: ut Anaxagoras: Alii ex humore: ut Thales milesius, unde est Oceanumque patrem rerum. Alii ex quatuor elementis: ut Empedocles: secundum quem ait Lucretius: Ex imbri: terra: atque anima nascuntur & igni. Epicurei uero quos nunc sequitur nihil horum comprobant: sed dicunt duo esse rerum principia: corpus: & inane. Omne

Nec tantum Rhodope miratur: & Ismarum Orpheus: Namque canebat uti magnam per inane coacta Semina: terrarumque: animarumque: marisque fuissent:

illud quod est: aut continet: aut continetur: & corpus uolunt esse atomos, quasdam minutissimas partes: que τὸ μῆκος sectionem non recipiunt: unde & atomi dictæ sunt: quas Lucretius minutiores dixit esse illis corpusculis: que in fufis per fenestram radiis Solis uidemus. Dicit enim illis nec uisum posse accidere Inane uero dicunt spatium in quo sunt atomi. De his itaque duobus principis uolunt quatuor ista procreari ignem: aerem: aquam: terram. Et ex his cetera: ut illa duo elementa sint. Hæc uero quatuor syntheta: id est composita: ex aliis duobus præstent originem: aliis omnibus rebus. Hæc autem ratione comprobant ex atomis & inani esse: quod nihil est in rerum natura: quod non & corpus habeat: & quia non recipit sectionem: indicet etiam inanitatem. Ut per inane coacta Semina: canebat inquit mundi principium: id est quemadmodum coactæ & collectæ atomi per magnum inane fuissent origo ignis: aeris: terrarum: & maris. Nam semina atomos dicit, dicimus hæc atomos: & hæc atomi. Animarumque: id est aeris: unde & ueteri sunt.

CPRO. Namque canebat uti: Hactenus breuiter. Nunc ut omnis quaestio tractetur. Queritur an poeta quatuor Solis: & his an omnibus principia rerum conuenire confirmet. Tunc deinde an reuolutis super eadem re sensibus paria percurrat: an uero diuersa confundat. Ut igitur sensum plene intelligamus hoc quod est ab eo uersum. Namque canebat uti magnam per inane coacta Semina: Proprium in Virgilio est: ut nihil magnam sua auctoritate confirmet: sed aut a musis conceptum dicat: aut admirabile famæ tribuat. Hoc quædam diffidentia dicunt. Nam si confirmet: inquit opiniones hominum ad credendum facilius non inducet. Sed poeta fortius probat: quom sua opinioni etiam famam consentire pronunciat: ut est illud. Quam luno fertur terris magis omnibus unam. Et illud fama est Enceladi: & illud: Dedalus (ut fama est) simon. Et illud: Namque ferunt fama Hippolytum, perquam. Et illud: Quid loquitur: aut Scyllam Nisi, quæ Nisi famæ auctoritas fulciat: fabulosa uidentur & inania. Hic autem fama Sileni æque auctoritate que canit confirmat. Omnem igitur hanc rerum naturæ formam tenui primam: & inani mole dispersam refert in quatuor elementa concretam: Et ex his omnia esse postea effigiata: Stoici tradunt τὴν φύσιν ἡμετέραν ac Speusippus Solæus & Cleantes Thasius qui principem habuerunt Empedoclem agrigentinum: qui de his ita scribit. τὸ πρῶτον ἀπὸ πάντων ῥιζώματα πρῶτον εἶσιν ἕως ἀργῆς ἢ ῥῆ τέ φερῆσβιος ἢ ἀδαίωνεως νηστὶς ἢ ἀδαίρῦοις γὰρ πιρῶις νόμῳ βροτεῖον γένος ut accipiamus zeus argus igne qui sit zeon: & cadens: quod ignis est proprium, de quo Euripides οὐρανὸν ὑψὸν τὸν ἀπὸ πύρον αἰθέρα καὶ τὸν περιέχοντα ὑγρὰν ἀγναλαίς τὸν νόμῳ ἡμετέραν. & Ennius Aspice hoc sublime cadens: quem uocat oes Ioue, Argus autem λαμπρὸς ἤταχυς: Nam & Homerus: καὶ νῦν ἄρα ἀργῶν & argus undique lucens & uidens. Hoc idem Virgilius exequutus ait. Et liquidum simul ignis purum demostans: non liquentes. Et liquidum super æthera lapsa æque purum. Item quod fieri ferro liquidum uel potest electro: puri coloris, ubi autem ait Liquidum distendunt nec tate cellas. Nec, liquenti pro fluenti Dixit: Sed puro, in hoc, commendatio est operis apum. Nec, laus est mellis si fluat: sed gloria si lucidum iusat. ἢ ῥῆ αὐτὴ φερῆσβιος, terram tradit: que uictum ferat. De que Homerus εἰ δῶρος ἀρουρα, unde τὴν ἡραν: quidam ἔραν appellauerunt ἢ ἀδαίωνεως Dite patre glossa significat. Sed accipere debemus aera: quem Euripides in Cadmo χῆρος appellauit sic: οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ νόσ φετῶν ἑδῶς δαίμονιον τὸ δὲν μετὰ τὸν οὐρανὸν τε καὶ χθονὸς οἰμῆν ονομαζομένης χῆρος. Quia quibusdam uidetur aera: que ex summa motum: & ima terrarum segnis faciat cum reliquo: que super incubat esse obtusior: atque ita uice inferorum obtinere, hoc autem adnotasse Virgilium aiunt in sexto. Tota passim regione uagant aeris in capis lætis atque omnia lustrat: ut post mortem soluto corpore umbra in hac obtuserent caligine animæ ultimo aeri: & purior transmittat: νηστὶς τὴν ἀκῶν significat: que si sincero habitu concta confirmet. Nam credis id eundem hominem quem acceperis seruare. Cice, autem ἀδαίονεως per terra interpretat ἡραν per aere uersa uice in liuii, de Deo, na. Aer inquit ut stoici disputant interiectus inter mare & caelum luno, nomine consecrat, que est soror & coniux Iouis: quod ei similitudo est ætheris: & cum eo summa coniunctio: effœmiarunt autem eum: lunoni quoque tribuerunt que nihil est eo mollius: Sed lunonem a iuuado credo nominatam. Hæc de aere. Infra de terra sic. Terræ autem uis ois atque natura diti præ dicata est: que diues ut apud grecos πλουτων: qua & recidunt omnia in terras: & oriuntur ex terris. Idem hoc Home, significat sic, τριχθα δὲ πάντα δὲ δασι ἑνάσος εἰμπορετιμῆς ἢ πάλλομενον αἰθέρος δὲ λαχεν ῥοφον ἡεροεντα, ἢτοι ἔγῳνε λαχον πολὶ ἡν ἀλα ναίε μεν αἰεὶ ζεὺς δὲ λαχ οὐρανὸν εὐρυν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλισσι

Ut ad Iouem aether pertineat: mare ad Neptunum ditis imperia apud inferos terram communem omnibus remansisse. In quo animaduertendum est que Home, consentiat Empedocli: & Eracleoni Ciceronis diuersa opinio. Aristoteles quatuor elementa ait: aquam & terram ponderibus suis deorsum ferri: Ignem & aera tenuitate sua subleuari: & his quatuor elementis quintum: quod si proprium æthera addidit priuata mole discretum. Idem Aristoteles ait: non esse idem ignem & æthera: diuersitate quoque eorum comprobantur: ex eo: que ignis omnia consumat: æther omnia conseruet & nutriat. Anaxagoras his quatuor elementis constitutis rectore adiungit siue spiritum: siue deum: siue mentem: per quem hæc quatuor regantur. Hic Anaxagoras abderites fuit Democrito popularis & discipulus. Quamquam alii Dionysium Cizicenum: Quidam Arist, magistrum eius affirmant uir nobilis Amicus Alexandri apud persas comes: hic ait principium omnium sensum facit: quem secutus Platon, in libro περὶ ψυχῆς sic ait, ἀλλὰ τοῦ σῶστος μὲν ποτε ἔην βατοῦ τίνος ὡς εἶνεν ἀναξαγόρου ἀναγιγώσκοντος καὶ

Bucolicorum

ΛΕΓΟΝΤΟΣ ΩΣ ΑΡΑ ΝΟΥΣ ΕΣΙΝ Ο ΠΑΝΤΑ ΑΙΕΙ ΝΟΣΜΩΝΤΕ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΙΤΙΟΣ ΤΑΥΤΗ ΑΙΤΛΗΘΕ ΤΕ ΚΑΙ ΕΔΟΞΕΝ
 ΜΟΙ ΕΥ ΕΧΕΙΝ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΙΤΙΟΝ ΚΑΙ ΗΓΗΣΑΜΗΝ ΕΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥΤΩΣ ΕΧΟΙ ΤΟΥ ΤΕ ΝΟΥΝ ΝΟΣΜΟΥΝΤΑ
 ΠΑΝΤΑ ΝΟΣΜΕΙΝ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΑΣΩΤΙ ΣΕΘΑΙ ΤΑΥΤΗ ΟΠΚΑΝ ΒΑΤΙ ΟΤΑ ΕΧΟΙ.
 Quod æq; Virg. idem secutus est Spiritus intus alit: totamq; infusa per artus Mens agitat molem: nam q; Ana
 xagoras νουν hunc spiritū dixit: Et quoniā incidimus in hūc locū: par est p̄senti q̄stioni summam uideamus
 qđ in his quoq; agat Virg. uersus ita se habet: Principio cælū ac terras: cāposq; liquētes Lucētemq; globū lunæ:
 titaniāq; astra Spiritus intus alit. Quod ibi anchisen facit disputantē: q; hic silenū deū nō nisi qđ poeta Ennius
 Anchisen augurii: ac p̄ hoc diuini qđdam habuisse p̄sumit Sic doctusq; Anchises: uenus quē pulchra dearū fari
 donauit diuinū pe: tus habere. Neuius belli punici libro. iiii. sic postq; auē aspexit tēplo Anchises sacra immēsa pe
 natiū ordine ponunt. Immolabat aureā uictimā pulchrā Virg. sic & si pietate meremur Da deinde auguriū p̄:
 atq; hæc oīa firma. Nisi, n̄ petiisset oīa: nunq; cōfirmari optasset: dehinc uisa stella ait uelstrū hoc augurium: uel
 strōq; m. n. t. e. Idē Virg. in iiii. aenei. ubi primū Italiā: quo auspiciati sunt: ac templū in arce Mineruæ: conditū ab
 idomeneo: & salentinis. De qua re hæc tradit Var. q; sit Menippeus: non a magistro: quouis ætas longe p̄cesserat
 noiatus: Sed a societate ingenii qđ is quoq; Omnigeno Carmine satyras suas expoliuerat: In tertio rerū huma
 narū refert: Gentis salentinæ nomē tribus e locis fert coaluisse e creta illyrico: Italia. Idomeneus e creta oppi
 do Lycto pulsus: p̄ seditionē bello magnensiū cū grandi manu ad regē Cliuicū uenit ad illyricū, ab eo Itē acce
 pta manu cū locrensisibus plerisq; profugis in mari cōiunctus: amicitiaq; p̄ simile causam sociatis locros appulit
 uacuata eo metu urbe ibiq; possedit aliquot oppida & cōdidit: In qs̄ uria: & castrū Mineruæ nobilissimū. In tres
 partes diuisa copia in populos. xii. Salentini dicti q; in Salo amicitia fecerint. Quom ad hanc igit arcē: siue oppi
 dum equos aīaduertisset Anchises: ut augur exclamat bellū o terra hospita portas Bello armanē equi. b. h. a. m.
 Sed tantū. i. i. o. c. h. h. Quadrupes. e. h. i. c. h. Spes est pacis ait. Aptē igit Anchises de rebus Diuinis alibi loquit: ut
 hic silenus. Quæramus igit an & ibi: sicut hic q̄tuor principia designet: Principio cælū ac terras: cāposq; liquen
 tes: Lucentēq; globū lunæ: q; a. h. i. a. Nā terrā simpliciter dixit: in cāpis liquentibus mare significat: ceterū cæ
 lū: q; dixit. Si p̄ igni accipimus: ubi aer Sin uero cælū p̄ aere: ubi ignē req̄rimus: Emilius Asper quom hūc lo
 cū adnotaret: Sic ait hæc mēbra natura: sic solet iungere: ut in tria diuidat. Nā & alibi maria ac terras: cælumq;
 pfundū. Et Home. εν μεν γαι αν ετευξεν Δουρανον εν λ. ε θαλασσαν. Sed & homerū ipso hoc loco poi
 sumus probare q̄tuor elementorū mentionē fecisse. Nā εν μεν γαι αν ετευξεν Achilles significat: ut homo ter
 renus: quoi arma fiebāt εν Δουρανον aeris. In quo ista fiebāt: Ignē extrinsecus adhibebimus in ipso Vulcano.
 Similiter & Ennius in Medea exule in his uersibus: Iuppiter tuq; adeo Summe sol: q; res oīs inspicias: q; tuo lu
 mine mare: terrā: ac cælū cōtines: inspicere hoc facinus: Priusq; fit: phibe scelus. Iā & hic Iuppiter & Sol p̄ igni: qui
 mare: terrā: & cælū cōtinet nō dubie cælū pro aere dixerit: ita ut Vir. Dædalus ut fama est. h. m. n. p̄petibus. p. a. s. i. c.
 cælo. Nā dædalū uolātē aer sustinuit: Ignis p̄didit ut Icarū: & in eodē Geminæ quom forte colūbæ Ipsa sub ora
 uiri cælo uenere uolantes. Nā & auū uolatus in aere: & Lucretius manifestus: quom ait in hoc cælo qui d̄r aer.
 Quāq; q; ad Home. uersus ptinet ηελιον ταιαμαντα ignē qđā uelit significari: quoniā sol nihil aliud eē creda
 tur: q; lumē igni. p̄mistū hoc & Anaxagora Clazomenio uisum socrates rephēdit: ut Xenophō in. iiii. απομωνη
 μονευματων. sic refert νιν Δυνευσαι Δανεφη και παραφρονησαι τον ταυτα μεριμωνωντα ου Δεν ηττο
 νη αναξαγορας παρεφρονησεν ομεγισον φρονησας επι τω τας των θεων μηχανας εξηγεισθαι ενεινος
 γαρ λεγων μεν το αυτο πυρτε και ηλιον ηγνοει ως το μεν πυροι ανθρωποι ραδιως ναθορωσιν. εις δε
 του ηλιου ου Δυνανται. αντιβλεπειν και υπο μεν του ηλιου ηαταλαμπομενοι τα χρωματα μελαν
 τερα εχουσιν υπο δε του πυροσου ηγνοει οτι και των εν της γης φουομενων ανευ μεν του ηλιου ου αυγη
 σου Δεν Δυνάται ηαλως αυθεθαι υπο δε του πυρος θερμινου μενα παντα απολλυται. φασκων δε τον
 ηλιον δια πυρον ειναι και τουτο ηγνοει οτι λιθος μεν εν πυρι αν ουτε λαμπει ουτε πολυχρονον αν
 τεχεκο δε ηλιος του παντα χρονον παντων λαμπρο τερος ων δια μενει. Igit secundū exēpla apud Vir
 giliū cū cælū p̄ aere positū intelligimus ignē in eo interpretabimur: q; ait titaniāq; astra. f. a. m. e. ignea p̄ ipsum p̄
 bāda in primis qđ ait ubi maximus Atlas Axē hūero torquet stellis ardētibus aptū. Deinde me patris Anchisæ
 quoties astra ignea surgūt. Itē Nā neq; erā astrorū ignes. Itē Gnosiaq; ardētis decedat stella coronæ. Itē Cice. in se
 cūdo de Deorū natura sic. Quē cōplexa summa ps cæli: q; æther d̄r: & suū retinet ardorē tenuē: & nulla admix
 tiōe cōcretū: & cū aeris extremitate cōiungit. In æthere at astra uoluunt: q; se & nixu suo cōglobata cōtinent: &
 forma ipsa figuraq; sua momēta sustētāt. Sunt. n. rotūda: q; bus formis: ut dixisse ante uideo: minime noceri po
 test: sunt aut stella natura flāmeæ: q; circa terræ: maris: aq; rūt: uaporibus alant iis: q; a sole ex agris tepefactis: & ex
 aq; excitant: q; bus p̄ alta renouataq; stellæ: atq; oīs æther effundat eadē & rursus trahāt in idē nihil ut fere inte
 reat: aut admodū paulū: qđ astrorū ignes: & ætheris flāma cōsumēt. Ex quo n̄fi ueturū putāt id: de quo Panæ
 tiū addubitare dicebāt: ut ad extremū oīs mūdus ignesceret quom hūore cōsumpto neq; terra alī posset: nec re
 maneret aer: quouis ortus aq; oī exhausta eē nō posset. Itaq; relinq; nihil p̄ter ignē: a quo rursus aīante ac de eo
 renouatio mūdi fieret: idēq; ornatus oriret. Sin uero cælū p̄ igni mihi his uersibus intellexerimus: quē eundē
 mundū: & cosmō dictū p̄bat Var. in cynicis: quā inscripsit doliū: aut seria sic: Mūdus domus ē maxia homuli:
 quā qnq; altitonæ flāmeæ Zōæ cingūt: p̄ quā limbus pictus bis sex signis stellimicatibus altus in obliquo æthe
 re lunæ bigas acceptat: & appellat a cælatura cælū græce ab ornato nosmos latine a puritie mūdus. Si ergo cæl
 lū p̄ igni acceperimus: superest ut in eo q; ait spiritus intus alit aerē dictū p̄sumamus. Hic est et: q; nobis uiuēdi
 spiritū commeatū largit: hoc illū & Ennius appellauit in annalibus corpore tartareo prognata plaude uirago:
 quoi par imber & ignis spiritus & grauis terra. Itē Lucilius in. xxix. satyrarū Hoc quū feceris cū cæteris reus una
 traderetur lupo non aderit ἀρχαίς hominē & stochiis simul priuabit eū igni: & aq; iterdixerit duo habet stochia
 id maluerit. priuabit tamen & Cicero in eo libro: quo supra principio. n. terra sita in media parte mundi circū

fusa undiq; est ac animabilis: spirabilisq; natura: quod numen est aer: ut Virgilius in uersibus superioribus Ter-
rarumq; animæq; quum significaret aeris, Ergo in his quoq; uersibus spiritum pro aere accepimus, Quatuor
elementorum facta descriptio: ad quam imaginem Varro mundo ouum comparauit in logistorico: qui inscri-
bitur Tubero de origine humana sic dicens: Cælum est testa item uitellum: ut terra inter illa duo humor qua
si ilcinus clusus aeris: in quo calor. In eodem etiam libro Varro interpretatur uitellum appellatum: quia nutriat
uitalia. Nam & q; ait Virgilius, Ni faciat maria ac t. c. q. p. Quippe, s. r. s. u. q. p. a, non ut Asper putat mundum in
tres partes diuisit, Nam pro aere uenti hic extrinsecus accipiuntur: ad quod argumentum collegimus, Ennii
exemplum de annalibus, tertio sic densis aquila pinnis obnixa uolabat uento: quem perhibent grauium genus
æra lingua. Item quum ait Virgilius, Quin aspera luno Quæ, m. n. t. q. m. c. q. f. Ne hic trium tantum modo ele-
mētōrū itelligēda auctoritas, Nā Iunonis nomē isigne positū est aeris: & exēplo supiore Ciceronis: quo eā Ioui
iūctam: ut aerē ætheri uicinū declarauit, Itē Homeri uersus eūdē R eferūt itellectum: quū Iuppiter castigās ait,
ἢ οὐ μὲ μὴν οὐ τὸ ἐν πῆ μὴ οὐχο ἔν ἐν ἔπτοροι ἰν
ἀνιπνοαζυνα εὐδ πῆρι χῆρσι ἔε βῆσ μοι ἠλα

Hæc Iuppiter Iunoni dixit cōminatus quæ enim possunt Iunonis uideri suspendia: nisi librati aeris elementa?
quæ sunt pedibus dimissa pondera: nisi terræ: marisq; iacentia: Quis aureus laqueus: nisi igneus? Quid enim
si nomen Iunonis græce pronuncies sapius: non ne iteratum incidit: quin immo consequit nomen aeris: id est
ut incipiat ἠ ῥα: atq; idētidem reuoluta fiat aer, Sic etiam apud Homerum ubi dii armis disceptant: luno Dia-
næ adempfit: quæ luna: & luna confusa aeris densitate consuerit pati obscuritatem: Quāq; eandem lunam siue
Dianam: & eandem Iunonem uideri: ibi dicat Cicero in secundo de Deorum natura: sit Luna a lucendo nomi-
nata: eadem lucina, Itaq; ut apud græcos Dianam: eandemq; luciferam: sic apud nos Iunonem Lucinam in pa-
riendo inuocant: quæ eadem diana annuaga dicitur non a uenando: sed q; in septem uagatur: tanq; uenatibus
Diana dicta: quia noctu quasi diem efficeret, Adhibetur autem ad partus: quod maturescunt aut septem non-
nunq; aut plerūq; nouē lunæ cursibus: q; q; mēsa spatia cōficiunt: mēses nominati: Varro ēt in logistorico: quē
iscripsit Mesalla de ualitudine ait antiquos agrestes uenadi peritos: quū plurimū in siluis agerēt: q; ueluti Dia-
na duce ad iuestigandas feras paterēt: Deuiā appellasse deā: mox Dianā qd' itelligerēt eandē esse: q; diē nascenti
bus daret: Plane trinā ēē mūdi originē: & Lucretius cōfitef dicēs: Pricipio maria ac terras cælūq; tuere, Quoq;
naturam triplicem tria corpora texta: & alio loco: Oia per sonitus arcet terrā: mare: cælū, Afranius ēt i augure
mō posteaq; adripui trabes: hūc nīm augurē mare cælū terram ruere: ac tremere dices, Consentit & Phere-
cydes sed diuersa affert elementa ἔν α inquit χαι χαι ονιρν χαι προνον ignem: ac terram tempus significans: &
esse æthera: qui regat terram qua regatur tempus: in quo uniuersa pars moderetur, Sunt qui binis principiis
mūdū discriminēt, Nā Xenophanes colophonius terrā: & aquā pdidit, Quāq; ab Home, hæc ē tractata opinio,
αλλυμεις μὲν παντες υωρ χαι γαι α γε νησσαι.

Consentit in numero Euripydes: sed speciem discriminat: terram, n. & aera inducit picipia sorori declarauit,
CANTO, Rhodope: Thracia: mons: ibi autem Orpheus sonare cātareq; solitus erat: & ibi sacra Liberi patris
Orpheo primum initiante celebrantur: ut scribit Mela, est autem mons sublimis post æmum ut Strabo ait libi,
sexto de Thracia loquens, Ptolemeus libro, iiii, scribit rhodopē montem esse supra Nesum fluuium atq; ebrū,
¶ Ismarus: Thracia mons est, ¶ Namq; canebat uti: hoc carmen & sequentia sex Ennii sunt in crespōte: ut do-
cet Macro, libro, vi, ¶ Inane: ordo est, namq; canebat Silenus ut semina & terrarum: & animæ: & moris: & li-
quidi simul ignis fuissent coacta: id est collecta per magnum inane: id est locum & spacium uacans, ¶ Magnum
per inane co, Semi, Lucre, li, prio ostendit rerum naturam duabus in rebus consistere in corpore scilicet & ina-
ni: id est atomis & aere: quod his uersibus patet: Omnis ut est igitur per se natura duabus constitit in rebus, Nā
corpora sunt & inane: hæc in quo sita sunt: & quo diuersa mouentur, Id autem sumpsisse uidetur Lucre, a De-
mocrito: qui quidem opinatus est illa principia omnium esse: atomos atq; inane, ¶ Atomos uero esse infinitas
& concretiones omnes gignere: ignem: aquam: aerem: terram: quippe & hæc ex atomis quibusdam constare:
solē itē ac lunā ex atomis esse cōpositos, Legito Laer, ¶ Semina: atomos itelligit ut paruū, ¶ Animæq; i aeris,

CHRISTO, Rhodope: mons thracia: est quæ mygdones icolūt sacris bacchi celeberr, ¶ Ismarus: Thracia mons:
Mūdus triples est uisibilis, Itē uisibilis quo q; q; creata sunt cōtinent, Et microcosmus, i paruum mūdus, i hō,
Ergo mūdus, i oia q; in mūdo uisibili sunt: & est itellectio, ¶ Nāq; canebat uti ma, p, i, co, opinionē Epicuri satis
dilucide ponit Ser, reliquoꝝ at philosophoꝝ de picipiis opinioēs apud multos leges, Verꝝ distincte dilucideq;
rē uniuersam apud Euse, de pparatiōe euāgelica scriptā reperies: pferim qd prisci illi Physici: quoꝝ uolumina
nō extant fenserint, Quibus oibus cōfutatis cōstat uerā esse christianoꝝ opinionē mūdū ex nihilo a deo crea-
tū lapides pyrrhæ a rebus physicis ad fabulas delabi Maro ne poetā se esse obliuisci uideat, Idē picipiū rebus
feris ponit in Geor, Idē & luue, Ex quo Deucalion nimbis tollētibus æquor Nauigio ascēdit mōtē fortēsq; po-
poscit: Paulatimq; aias caluerūt mollia saxa: Et maribus nudas ostēdit Pyrrha puellas, Deucaliōis at & pyrrhæ
diluuū narrat Oui, quo tēpore cū q; ex iundatione supfuerūt: mōtana icolerēt ferinā durāq; uitā agētes: neq; in
plana diluuū formidātes descēdere uellēt: uerbis deucaliōis mares, Pyrrhæ uero hortatu mulieres pfluasæ sūt:
ut in loca culta descēderēt: & admittorē uitā accederēt: datus est fabulæ locus ut ex lapidibus ab illis iactis repa-
ratum sit humanum genus: quia ex ferinis durisq; moribus ad humanum cultum rediere: Fuit autem hoc di-
luuium regnante athenis: ut ait Varro: Crimao cecropis successore: ut uero Euse, & Hieronymus scribunt: nō-
dum defuncto Cecrope, Dictum autem est deucalionis diluuū: quoniam maxime eius regionē oppressit:
Ad ægyptū at & eius uicinia nō puenit: Fuit huiuscemodi diluuū anno mundi septimo supra tria milia sexcē-
tos septuaginta annos: ad diluuū uero uniuersale qd fuit tēporibus Noe ab Adā, i a mūdi picipio itecesserunt

Rhodope

Mūdus

Diluuium

anni ducenti & quadraginta duo supra duo milia. Ait seuerus: atq; idem affirmat Aphricanus qui scripsit de tēporibus & historiis Hebreorū: & Græcorū: & Persarū: & Macedonū: & Alexandrinorū: item romanorū quorū libris: oīa cōplexus est. Fuit & aliud diluuiū regnante Ogyge: q̄ i attica elusina cōdidit. Cuius ēt t̄pibus apud lacum Tritonidem uirgo apparuit: quam græci Athenem: nostri aut̄ Mineruam dicunt. Verum ab hoc diluuiō ad mundi primordia intercesserunt quadraginta & septem anni supra tria milia & quadringentos.

¶ SER. Et liquidi simul ignis puri: id est ætherei. **¶** Omnia & ipse tener mundi cōcreuerat orbis: Ante orbis: & sic omnia q̄ i orbe sūt: nā mutato ordie ait: Primo omnia & sic orbis. **¶** Concreuerit: collectus & iformatus sit. **¶** Tū durare solū & discludere nereā pōto: caneat etiā quēadmodū terra rerū sumpserit formā. **¶** Iamq; nouū terræ stupeāt lucescere solē: caneat quēadmodū post hęc stupeant terræ Solis ortū: & quēadmodū cadāt imbres nubibus i altū leuatis. naturale enī ē ut nubes cū cōperint Soli esse uicinæ: eius calore soluātur i pluuia. Vnde & i georgicis ait de signis serenitatis: At nebulae magis ima petunt. Bonū sane secutus est ordinē: ut post Solis & pluuia rū cōmemorationē ortas siluas & animalia cūcta p̄

creata. **¶** Hinc lapides pyrrhæ: quæstio est hoc loco. Nā relictis prudētibus rebus de mūdi origine subito ad fabulas trāsītū fecit. Sed dicimus aut exprīmere eū uoluisse sectā Epicuri: q̄ rebus seriis iſerit semper uoluptates: aut fabulis plenis admiratiōibus puerorū corda mulceri. Nā fabulæ cā delectatiōis iuētæ sūt: ut ipse i georgicis dicēs: Cætera q̄ uacuas tēuissent carmina mētes. Quod aut̄ dicit regna saturnia: fabulæ ordinē uertit. Nā quo t̄pē Saturnus regnauit in terris nō fuit diluuium: sed sub Ogyge rege thebanorum. Secundum autē diluuium fuit sub Deucalione & Pyrrhæ. Sane sciēdū & p̄ diluuium & per epyreosim significari temporū mutationem.

¶ ANTO. Ut his exordia pri. Canebat item silenius: ut his primis: scilicet seminibus omnia exordia concreuerint: & ut concreuerit ipse tener orbis mundi: cæli. Philosophus autem in libro de cælo & mundo inquit: cælum nec graue nec leue esse. **¶** Tum durare solum: Canebat ut solum: id est terra cōperit durare se: & discludere. **¶** Nereā: id est aquā ponto: id est in mare: & ut cōperit solum ipsum paulatim sumere rerū formas. **¶** Nereā: nereus Oceani & Thyos filius teste Hesiodo, quem omnium antiquissimum dixit Orpheus in argonautica: sed pro aqua ponitur hoc loco: nerus enim aqua dicitur. **¶** Discludere nereā ponto: fuerat olim chaos: id est elementorum confusio: postea quicquid ex omni materia de qua facta sunt omnia purissimum: ac lucidissimū fuit. Id tenuit summitatem: & æther uocatus est. Pars cui minor puritas inerat & aliquid leuis ponderis aer ex titit: & in secunda loca delapsus est. Post hęc q̄ liquidum & corpulētum erat in aquæ fluxum coagulatum est. Quod deinde in penetrabile & densatum ex defecatis abrasum resedit elemētis hæsit in imo: & terræ nomē accepit: hanc sp̄sus aer undiq; fulcit & continet: nec in recessum aut accessum moueri eam patit. Legito Mac. lib. i. de som. naso etiā lib. i. met. optime scripsit. **¶** Iamq; nouū: & caneat uti terræ iam stupeant nouū solem. lucescere. **¶** Imbres: aquæ & pluuia ipse: a terra autē caligo humida & propter uapores fumida exhalat: hinc nubes: quæ in sublime egressæ in liquorē soluunt: id Plin. lib. ii. docet. **¶** Incipiāt siluæ: & caneat cū primum siluæ incipiāt surgere: & cū primū rara animalia errēt per ignotos montes. **¶** Hinc lapides: ordo est: hinc refert lapides pyrrhæ iactos hinc refert regna saturnia & c. **¶** Lapidēs pyrrhæ: Tēpore deucalionis & pyrrhæ: ut narrat Ouid. lib. i. met. aiunt diluuium per uniuersam terrā fuisse: quū ipsi duo rātūmodo q̄ optimi restitissent. Themidis oraculo ducti lapides post tergum iacerent. Inq; breui spacio superorū numine saxa missa uiri manibus faciem traxere uirorū. Et de fœmineo reparata est fœmina iactu: ueritas tamē alia est nam ut Iustinus lib. i. scri. Amphiteonis Athenarū regis t̄pibus aquarum illuuiēs maiore græciæ partē assumpsit: supfuere qui refugia mōtiū cōperūt: aut ad regē Thessaliæ Deucalionē ratibus euecti sunt a quo p̄pterea genus humanū conditū dicitur. **¶** Saturnia regna: Saturnus ætate aurea in latio regnauit: Vnde ait Maro. libro nono: Aureaq; ut perhibent illo sub rege fuere Secula: sic placida populos in pace regebat: latius tamen supra in quarta ecloga.

¶ SER. Caucasasq; refert uolucres furtūq; p̄methei. Et hic fabulæ ordinē uertit: q̄ talis ē. Prometheus post factos a se hoīes d̄r auxilio Mineræ cælū ascendisse: & adhibita facula ad rotā Solis ignē furatus: quē hoībus idicauit. Ob q̄ causā irati dii duo mala imiserūt terris: febres: & morbos: sicut & Sapho: & Hesiodus memorāt. $\alpha\lambda\lambda\alpha\ \theta\epsilon\ \mu\upsilon\pi\iota\ \alpha\lambda\upsilon\gamma\rho\alpha\ \eta\alpha\tau\ \alpha\nu\theta\rho\acute{\omega}\pi\omicron\upsilon\varsigma\ \alpha\lambda\alpha\lambda\eta\tau\alpha\iota\ \pi\lambda\epsilon\iota\eta\ \mu\acute{\epsilon}\nu\ \gamma\alpha\rho\ \gamma\alpha\iota\ \alpha\ \eta\alpha\kappa\omega\nu\ \pi\lambda\epsilon\iota\eta\ \theta\epsilon\ \theta\alpha\lambda\alpha\omega\sigma\alpha.$ Quod t̄git & Oratius dicēs: Post ignē ætherea domo subductū: Macies & noua febriū terris scubuit cohors. Ipsū ēt Prometheus p̄ Mercuriū in mōte Caucaso religauerunt ad saxū: & adhibita est aqla: q̄ eius cor exederet. Hęc at̄ oīa nō sine rōne fingunt. Nā Prometheus uir prudē

Et liquidi simul ignis. ut his exordia primis
Omnia & ipse tener mundi concreuerit orbis.
Tum durare solum & discludere Nereā Ponto
Cōperit & rerum paulatim sumere formas.
Iamq; nouum terræ stupeant lucescere Solem.
Altius atq; cadāt summotis Nubibus hymbres
Incipiant siluæ cum primum surgere cumq;
Rara per ignotos errent animalia montes.
Hinc lapides Pyrrhæ iactos saturnia regna.

Nereus

Chaos

Saturnia regna

Caucasasq; refert uolucres furtūq; p̄methei.
His adiungit Hylam nauatæ quo fonte relictū
Clamassent ut littus Hyla Hyla oē sonaret.
Et fortunatam si nunq̄ amenta fuissent
Pasiphacem niuei solatur amore Iuueni.
Ah uirgo infelix quæ te dementia cepit?
Præcides implerunt falsis mugitibus agros;
At non tam turpes pecudū tamen ulla secuta ē
Concubitus quāuis collo timuisset aratrum
Et sæpe in leui quæ sisset cornua fronte

Ah uirgo infelix tu nunc in montibus erras
Ille latus niueum molli fultus. *Hyacintho*

nimia cura & sollicitudine dephederat. Hic aut mos positus e circa assyrios uicius pene sideribus: un et maiora
astra demonstrat: & diligenter eoz ortus: occasusq significat. Dicit aut aqla cor eius exedere: qd' oxos est sollici-
tudo: q ille affectus sideru oes dephederat motus. Et hoc qa p prudentia fecit duce Mercurio: q prudentia & ronis
deus est: ad saxu di ee religatus. Dephedit pterea rone fulminu & hoibus idicauit. Vnde caeleste igne di esse fu-
ratus. Na qda arte ab eode monstrata supnus ignis eliciebat: q mortalibus pfuit: donec eo bene usi sut. Na postea
malo hoium usu i pniciu eoz uersus est: sicut i Liuiio lectu est de Tullo Hostilio: q eo igni exustus est cu oibus
suis. Numa uero Popilius ipune eo usus est tatu i sacris deoru. Hic e q igne rapto ab iratis numinib morbi di-
cui immisit. His adiungit hila: pueru comite Herculis: que pdidit i finibus ionis iuxta mysia: nec usq potuit
reperire. Postea cu esset cognitu q perisset i fote ei istituta sut sacra: i qbus mos fuerat: ut eius nome clamaret in
fontibus: ad q imitatione nuc dicit: ut Littus hyla hyla omne sonaret. Postremu aut la breue est: ideo qa uocalis
uocalé sequit. Na omnis uocatiuus graecus a masculino ueniens a terminatus longus e: ut Aenea: Hylla: Palla.
Pasiphae nota fabula cretesiu regina Minois uxore: q tauri amor flagrauit ah uirgo: ad hoc prinet qa ait solaf
ut q amat tauru fortunae magis uideat ee q moru. Virgo aut: ut diximus supra a uiridiori atate. Na ia mf
fuerat Phaedra: Ariadnes: Androgei: Proetides iplerut falsis mugitib agros: Proetides Proeti & Sthenobea:
sue Antiope scdm Hom, filia fuerut: Ha se cu lunoni i pulchritudine ptulissent: illa irata huc errore earu imisit
metibus: ut se uaccas putaret: adeo ut plerucq gemeret: & timeret aratra. Has Melampus postea purgasse phibe-
t.

CANTO. Caucasas uolucres. Caucasus Scythia mos est dictus qsi graucasus: hoc est niue candidus: ut Pli- **Cauca**
ait li. vi. Ibi dicut aqla Promethei iecur ideficiens assidue deuorasse & ea Hercule occidisse. Diodo. at li. i. rei ueri- **sus**
tate expoit: uideto ergo ibide ne ego sim logior. Furtuq: dicut Prometheu ferula furatu esse igne e solari cur-
ru: & in terras duxisse: & ho quem ex luto formauerat eo spiritu imisisse. Sed re uera ipse docuit igne ferula as-
seruari: ut scri. Pli. li. vii. Promethei: p Promethi: na ei p unica syllaba posuit: ut ibi ia ualida illionei na, p illio-
ni: est itaq Syneresis: de qua in carmine figurarum legito: potes igitur & promethi & illioni legere. Promethi:
prometheus dici potest prouidens: uel prudens. Id enim promethis di: & pmetheo puido. Hylan: hy-
las ut Stra. docet li. xii. Vnus ex sociis herculis fuit: q et argonauta erat & quu aqnu egredere: a nymphis captu
finxerut. Fuit at in Bythinia iuxta prusiade urbe: ubi adhuc festa qda celebrat: in qbus p motes uagi ac saltates
hylan uocat: qsi in syluas ad illu ingrendu egrediant. hvalo aut & hiaeteo resono ac latro significat. Vt littus:
adiugit et ut i. que admodu. Pasiphaen: pasyphae tetrasyllabu e: non. ndiphthogō het in penultia. Vnde Prop. **Pasi**
ait uobiscu europa nec pba pasyphae. fuit aut Minois Creta regis uxor: solisq filia. Tradutq Minoe quotanis **phae**
speciosissimu oium tauz. Neptuno soliu de more sacrificare: sed quu ei taurus eet caeteris pstatior aliu sacrifica-
uit deterioré: q ex re iratus Minoi Neptunus eius tauri amore pasyphae iniecit. Cui arte Daedali supposita decā
tatū fabulis genuit minotauz natura duplici: ut q usq ad humeros taurus: caetera ho esset. Diodo. li. vi. id scrib.
Proetides: proetus Abantis filius argiuoz rex inimica felicitatis suae habuit fecunditatem. Tres. substulit fi- **Proetus**
lias & ad tepus nuptiarum usq perduxit: sed icotines uirginu lingua ifelicitatis edidit causas: ea n. serunt solae i
teplum lunonis itrasse: & se ptulisse dea his rebus offensa luno immisit eis furoré: ut se uaccas putarent & cu-
piditatem iniecit syluas petendi: credetes se formam induisse uaccarum: quod Eousq passe sunt donec a Me-
lampode isania liberatae sunt: qui quide herbariae artis peritissimus fuit. De hoc lege Lact. th. iii. Victru. quoz
li. viii. sic ait: apud fonte Clitoriu Melampus purgauit Proeti filias restituitq earu metes in pristinā sanitatem.

CCHRIL. Promethei: ex Titano coeli & terrae filio natus est Iapetus: & ex Iapeto Prometheus qui matrē ha-
buit Asiam nymphā. Fingunt huc auxilio Palladis in caelum sublatu ferulis ignem solaré accepisse & in statuā
quā de limo finxerat immisisse. Deos uero propter hoc iratos per Mercurium in caucaso religasse: aquilamq
quae eius iecur corroderet apposuisse: haec figmenta exprimunt q relicto fratri regno in caldeos profectus ma-
thematicam omnem didicit. Deinde in caucasi uertice moratus: syderum ortus occasusq fulminu naturam
obseruasse: inde ad Assyrios reuersum illos astrologiam docuisse: & ciuilibus moribus iformasse. Sicq ex feris
mansuetos reddidisse Eusebius refert nonnullos sentire Prometheum & Epimetheum & Athlatem fratrem &
Argum cuncta cernentem & Io filiam Promethei fuisse teporibus Cecropis: alios ante Cecropem annos quin-
quaginta uel nonaginta Lactantius ait: illum primum simulacrum hominis fecisse. Pli. scribit primum e filice
ignem excudisse: & ferula seruari docuisse. De Pasiphae dicit in aeneida. Hyla omne sonaret: hylas teste Soli-
no. Lacus Bitthinae est: in quem hylam Herculis delitias cecidisse credut: cuius in memoria soleni tripudatio-
ne populus lacum circuit: hylam uoce clamās. Proetides: proetos Abantis argiuoz regis filius & Lini nepos: p-
neposq egypti: ex antia quattuor suscepit filias. Merā. Eurialē. Lysippen. & Iphianassam: q cu se lunoni in for-
ma pponerent ab ea in eu furorē que ponit Seruius conuersae sunt. Verum cum proetus regni partem & unā
ex iis se daturum illi polliceretur: qui eas liberasset. Melampus illas helleboro liberauit. Iphianassamq uxore
accepit ex qua suscepit Mantu & antiphatem unde est oclus Vitruuius tamen in libro de architectura ait illas
esse a Melampo ductas apud Clitoriu archadiae oppidum ut ab ebrietate liberarent: cu illic ex spelunca lim-
piada aq fluat: quae pota uini odium iducit: de quo Oui. Clitorio quicunq sitim de fonte leuauit. Vina fugit:
gaudetq meris abstemius undis. Dio. tamen dicit: melampum uate fuisse & argiuas mulieres: quae ob ira Bac-
chi furore uexate erant Lustrasse. Ob quod duas regni partes ab Anaxagora megapethei argiuoz rege accepit-
se: & ex uxore Iphianira megapethei filia Antiphaton & Mato genuisse. In leui. i. polita. qd. nullis bubulis se-
ris obsita. Hyacintho: secudu Diofco. herba est quae florem purpureum habet & radice similem bulbo: hastā **Hyacin**
duoru palmoru & tenuem comā uiridē & gibbosam. Dicitur et margabaret. Est et lapilli species hyacinthus, **tus**

Bucolicorum

SER. Illice sub nigra: uel umbrosa: uel re uera nigra: Na talis est. Pallēteis ruminat herbas: reuomit: & de
nuo cōsumit. Ruminatio autē dicta est a ruma eminēte gutturis parte: per quā admissus cibus a certis reuocat
aīalibus. Pallēteis autē: uel aridas: uel q̄ uentris calore ppria uiriditate caruerūt. Aliquā in magno sequit gre
ge: ac si diceret: habes aliqd spei: siquidē nouit amare quē diligis. Notandū autē gregē eū de bobus dixisse cū ar
mēta dicamus: licet grex sit quorūlibet aīaliū cōgregatio: Sic Cicero in philip. Fudit apothecas: cecidit greges
armētorū. Claudite nymphæ: melius hoc a p̄sona Pasiphaes dictū accipimus: ut dicat Silenus hoc illā aliqd
dixisse. Errabūda boue uesti: illud exp̄ssit qđ uno uer
bo Hō. ait ειλιποθας βους: hoc ē flexis pedibus ice
dētes. Ad cortynia: Nā apud Gnoson ip̄rabat Mi
nos eius maritus ī Creta: unde illuc taurū nō uult ue
nī: sed ad cortynon: ubi fuerāt aliqdō Solis armēta.
Tū cāit hespidū miratā ma. pue. mala qb̄ acceptis
a Venere Hippomenes uicit Atlātā puellā Scyria cur
su potētē: q̄ multos sp̄sōs supatos occiderat: qđ ple
nius ī aeneid. lib. memorauimus. Phaethōtiadas:
Clymenes & Solis filias: q̄ dū extictū fratrē flerēt: cō
uersæ sūt ī arbores: ut hoc loco dicit ī alnos: ut ī. x. in
populos: ubi ēt plenius hāc dixius fabulā. Mira at est
canētis laus: ut q̄ si nō factā rē cātaret: sed ipse eā cātan
do faceī uideat. Amaræ cor. alibi ait: Raptus de su
beī cortex: qđ magis seq̄ debemus: ut masculino uta
mur. Permessi ad flumīa gallū: Helicon mōs ē boe
tiæ: q̄ & Aonia dicit̄. de hoc plurima cadūt flumīa: ī
ter q̄ ēt Permessus: iuxta quē dicit ābulantē Gallū ab
una musa ad ceteras eē dductū: & illic eē factū poetā.
Assurrexerit: honorē p̄buerit: ut Tmolus assurgit
qbus & rex ipse phaneus: cedit. Vt Linus: Apollis
filiū: quē supra memorauit. Diuino car. i. uaticinās.
CANTO. Claudite. sūt. seu faciliū iueniā. Nym
phae dicte. i. Dictæi mōtis cretæ Nymphæ nemorū. i. dryades. Cortynia: erat cortyna illustris Cretæ urbs si
ta ī cāpo. nec multū a gnoso Minois regia distās plura Str. li. x. Hespīdū ma. ī athiopia speciosissimū pomariū
Atlātī fuit ī quo nascebāt aurea mala q̄ hespides custodiebāt. Aegle: heretusa: hespetusa & draco puigil. Lactā.
th. i. i. dē at malis trib̄ p̄ Venere habitis Hippomæes Athalātā Schenei filiā cursu supauit. de quo late. x. li. met.
Dionys. scri. hespidū īfulas nō frustra fabulatū eē: aurea pōa. p̄duxisse: cū plurio auro ditissime sint: atq; oīum
pene metalloꝝ genera pariāt eas uicini quoq; iberi tēuerūt. Soli. et de Lybia scri. & de hortis hespidū & puigili
dracōe ait: q̄ flexuoso meatu æstuariū e mari fert adeo sinuosis laterib̄ tortuosū: ut uiscētib̄ p̄cul lap̄ agui
neos fracta uertigine mētiāt itaq; qđ hortos appellauer̄ circūdat: un̄ pomoz̄ custodē iter p̄tates: struxerūt iter
ad mēdaciū fabulādi. Phaethōtiadas phaethō solis. Epithethō trisyllabū ac diuisas hēt: cū ap̄ græcos ae heat
& a phaeno deriuēt qđ ē ostēdo: & phaenos splēdidus dī. Quī itē ī. i. Phaethon trisyllabū docet eē. Fuer̄ at Phae
thōtis sorores ī arbores uersæ fēdo fr̄is obitū: p̄pe padū Phaethusa. Lāpetia seu lapetia: & Lāpethusa: de qbus la
te Ouid. li. i. me. Musco: muscus pprie dī lanugo uiridior q̄ locis humidis nascit. Ouid. li. i. me. Ad delubra deæ
quoz̄ fastigia turpi Pallebāt musco. Proceras: altas. Alnos: ī q̄s uersæ sūt phaethōtiades. Permessi flu. Per
messus & Olme ex helicōe Boetiæ mōte fluētēs: ī unūq; pmixti: ī Copaidē lacū icurrūt. Str. li. ix. edocet. Gallū
C. Cor. Gal. Foroiulēsis poeta de quo Vir. hoc loco scri. Aegyptū Rōanā. puiciā prim̄ rexit & anno ætatis suæ
xliiii. ppria se māu īterfecit. Fuit & C. Asini Gal. orator: Asinii Polliōis filiū: q̄ diris a Tyberio supplicis necat̄
ē. Euseuactē. Aonas ī mō. i. boetios: nā Aones Barbaræ gētes Boetiā icoluerūt: ut scri. Str. li. ix. Sūt at plurimi
Boetiæ mōtes quoz̄ Citherō & Helicō celeberrimi: musisq; sacris: sūt at denominati a Citherōe & helicōe fr̄i
bus q̄ illic singulari pugnauerūt certamē: ut scri. Lyfima. Linus: de hoc legito ī polliōe. Apio: Pl. li. xix. & li.
xx. de Apio multa: ubi ēt ait: q̄ honos erat ipsi in achaiā coronare uictores sacri certaminis nemex̄ & in condi
mentis peculiarem gratiam habet: suauiores aquas potui incoctum prestat.

Asaron necd pleno conu
fabulae athena. p. i. d. i.

alibi quo
lat phara

Cortynia

Phaethon
Phaethontias
Muscus
Corne
lius
Gallus
Asinius
Gallus

Rumē
Rumare

Aona
Aones
Apium

Illice sub nigra pallēteis ruminat herbas. (phae
Aliud aliq̄ ī magno seq̄ grege. claudite nym
Dictæa nymphæ nemorum iā claudite saltus
Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris
Errabunda bouis uestigia. forsitan illum
Aut herba captum uiridi aut armēta secutum
Perducāt aliqua stabula ad Cortynia Vacca.
Tum canit hesperidū miratā mala puellam.
Tum Phaethontias musco circūdat amaræ
Corticis: atq; solo proceras erigit Alnos.
Tum canit errantē permessi ad flumina Gallū.
Aonas in montes ut duxerit una sororum.
Vtq; uiro phœbi chorus assurrexerit omnis.
Vt Linus hęc illi diuino carmine pastor
Floribus atq; Apio crines ornatus amaro
Dixerit hoc tibi dant calamos en accipe musæ

ta ī cāpo. nec multū a gnoso Minois regia distās plura Str. li. x. Hespīdū ma. ī athiopia speciosissimū pomariū
Atlātī fuit ī quo nascebāt aurea mala q̄ hespides custodiebāt. Aegle: heretusa: hespetusa & draco puigil. Lactā.
th. i. i. dē at malis trib̄ p̄ Venere habitis Hippomæes Athalātā Schenei filiā cursu supauit. de quo late. x. li. met.
Dionys. scri. hespidū īfulas nō frustra fabulatū eē: aurea pōa. p̄duxisse: cū plurio auro ditissime sint: atq; oīum
pene metalloꝝ genera pariāt eas uicini quoq; iberi tēuerūt. Soli. et de Lybia scri. & de hortis hespidū & puigili
dracōe ait: q̄ flexuoso meatu æstuariū e mari fert adeo sinuosis laterib̄ tortuosū: ut uiscētib̄ p̄cul lap̄ agui
neos fracta uertigine mētiāt itaq; qđ hortos appellauer̄ circūdat: un̄ pomoz̄ custodē iter p̄tates: struxerūt iter
ad mēdaciū fabulādi. Phaethōtiadas phaethō solis. Epithethō trisyllabū ac diuisas hēt: cū ap̄ græcos ae heat
& a phaeno deriuēt qđ ē ostēdo: & phaenos splēdidus dī. Quī itē ī. i. Phaethon trisyllabū docet eē. Fuer̄ at Phae
thōtis sorores ī arbores uersæ fēdo fr̄is obitū: p̄pe padū Phaethusa. Lāpetia seu lapetia: & Lāpethusa: de qbus la
te Ouid. li. i. me. Musco: muscus pprie dī lanugo uiridior q̄ locis humidis nascit. Ouid. li. i. me. Ad delubra deæ
quoz̄ fastigia turpi Pallebāt musco. Proceras: altas. Alnos: ī q̄s uersæ sūt phaethōtiades. Permessi flu. Per
messus & Olme ex helicōe Boetiæ mōte fluētēs: ī unūq; pmixti: ī Copaidē lacū icurrūt. Str. li. ix. edocet. Gallū
C. Cor. Gal. Foroiulēsis poeta de quo Vir. hoc loco scri. Aegyptū Rōanā. puiciā prim̄ rexit & anno ætatis suæ
xliiii. ppria se māu īterfecit. Fuit & C. Asini Gal. orator: Asinii Polliōis filiū: q̄ diris a Tyberio supplicis necat̄
ē. Euseuactē. Aonas ī mō. i. boetios: nā Aones Barbaræ gētes Boetiā icoluerūt: ut scri. Str. li. ix. Sūt at plurimi
Boetiæ mōtes quoz̄ Citherō & Helicō celeberrimi: musisq; sacris: sūt at denominati a Citherōe & helicōe fr̄i
bus q̄ illic singulari pugnauerūt certamē: ut scri. Lyfima. Linus: de hoc legito ī polliōe. Apio: Pl. li. xix. & li.
xx. de Apio multa: ubi ēt ait: q̄ honos erat ipsi in achaiā coronare uictores sacri certaminis nemex̄ & in condi
mentis peculiarem gratiam habet: suauiores aquas potui incoctum prestat.
C. CHR. Ruminat: rumē pars colli quo esca deuorat. Vñ rūare: qđ nūc ruminat ait Fest. Dicte: sic appel
lāt a dicte q̄ sedm Str. eiusdē īfulā uir mōs ī Creta ē ī quo a nymphis enutrit̄ ē Iuppiter alētib̄ illū apib̄: quā
uis Dio. siculus dicat louē cū ad uiridē ætatē puenisset urbē noīe Dicte ædificasse: cuius ēt sua tēpestare uestigia
extitisse scri. Cortynia: a Cortyna urbe q̄ post Gnoson p̄cipatū ī Creta obtinuit: ea sita ē ī plano: & olim mu
ro teste Hom. circūdata: deīde illo fūdītus diruto sine mōnib̄ fuit usq; ad Ptolemei Philopatris tēpora. Ille n.
ad magnā partē restituit. Deīde icolæ opus absoluerūt. Phaethōtiadas: patronimicū ē a fratre. Nā solis filia
& sorores Phaethōtis fuere. Musco corticis. i. muscoso cortice. Muscū dicimus lanuginē q̄ndā uiridē q̄ ī muc
dis locis oriēs aut saxis aut imis arboribus hæret. Nascit̄ & in aq; hæretq; saxis. Alnos: arbor ē alnus. & dī ut
placet Isido. qa amne alaf. Nascit̄. n. iuxta fluuios. Aonas: mōtes ī Boetiā: ī q̄ ēt aones posuerūt. Chorus ph
cœt̄ musaz̄: de qb̄ ī. i. an. Apio de hoc Macer. ē apū dcū q̄ apex hoc ferr̄ solebat uictoris uetoz̄ fieret dū more
triūph̄ græce dī selinō. Duo eī genera domesticū & agreste. Agrestis. v. sūt spēs hydroselinō. i. aq̄ticū: apū: hip
pofelinō qđ macedonicū appellat̄. Tertia orofelinō. i. apū mōtanū. i. i. petroselinō petrosū. v. smirmō. p̄ter hęc ē
apū raninū qđ Batracō appellat̄. Coronabāt apio uictores ī ludis nemæis. Itē ī cōuiuū: qa ebrietatē phibeī dī

CSER. Ascrao quos ante seni: Hesiodo q Ascraus fuerat: quē dicunt musae raptū de mōte Parnasso poeta fecisse munere calamos, & Grynei nemoris dicat origo: Gryneū nemus est in finibus Ioniis Apollini consecratū: in quo aliquādo Calchas & Mopsus dicunt de peritia diuinādi iter se habuisse certamē: & cū de pomorum cuiusdā arboris contēderēt numero: stetit gloria Mopso cuius rei dolore Calchas iteriit. Hoc autē Euphorionis cōtinēt carmina: q Gallus trāstulit in fermonē latinū. Vnde est illud in fine ubi Gallus loquit: Ibo: & chalcis dico q sunt mihi cōdita uersu Carmia. Nā Chalcis ciuitas est Euboeae: de q fuerat Euphorio, & Ne qs sit lucus:

Ascrao quos ante seni quibus ille solebat
Cantando rigidas deducere montibus Ornos,
His tibi Grynei nemoris dicatur origo:
Ne quis sit lucus quo se plus iactet Apollo.
Quid loqr aut Scyllā Nisi quā fama secuta ē
Candida succinctā latrātibus inguina mōstris
Dulychias uexasse rates: & gurgite in alto
Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis.
Aut ut mutatos Terei narrauerit artus:
Quas illi Philomela dapes q dona pararit:
Quo cursu deserta petiuerit: & quibus ante
Infelix sua tecta superuolitauerit alis:
Omnia quæ phœbo quōdam meditāte beatus

die: ut ipse i Georg. docet: flagrat iter se magna discordia: Mō ergo Vir. aut poetarū more miscuit fabulas: & nomē posuit p nomie: ut diceret Scylla Nisi p Phorci: sicut alibi Domitus pollucis habenis Cyllarus: cū Castor equorū domitor fuerit. Itē Et maibus Progne pectus signata cruētis: cū Philomēae nō Progne abscisa sit liguā: Aut certe sit hystero proterō: ut qsi utriusq; fabulæ uideat facere cōmemorationē: ut itelligamus: Quid loqr aut scyllā Nisi: aut q fama secuta ē Cādida succinctā latrātibus inguina mōstris Dulichias uexasse rates: Aut certe accipiam q Quid loquar: aut Scyllā Nisi: aut q fama secuta ē: ut ē illud i primo: Nō ignara mali miseris succurrere disco, & i ipse Dulychius & Dulychias habuisse rates dicit, & Vexasse autē rates: p tapinosin dictū ē. Nā nō uexauit sed euertit: qd Probus uult hac ratiōe dicēs uexasse uēire ab eo qd ē ueho: uecto: uexo: ut uexasse sit portasse: & sine dubio p arbitrio suo euertisse, & Terei: pro Terei. Nā p synæresin dictū ē: sicut supra: Furtūq; Promethi p Promethi. Tereus autē rex thracū fuit: q cū Pādionis athenarū regis filiā Prognem nomine duxisset uxore: & post aliquātū tēpus ab ea rogaret: ut sibi Philomelā sorore uidēdā accerseret: pfectus athēas dū adducit puellā: eā uitiauit i itinere: & ei liguā (ne facinus idicaret) abscidit: Illa tamē rē i ueste suo cruore descriptā misit forori: Quā re cognita Progne Itym filium interemit: & patri epulandum apposuit: Postea omnes in aues mutati sunt: Tereus in upupam: Itys in phasianum: Progne in hirundinem: Philomela in lusciniā. & Philomela dapes: Atqui hoc Progne fecit: sed aut abutitur nomine: aut illi imputat propter quam factum est.

CPRO. Tunc progne: Filiū cōmunē Itym per mēbra laceratū: Tereo pbuit epulandū. Cōfessā deīde qd fecisset: cū sorore effugit. Tereus uindex psequēbat. Sed oēs demutati sunt in aues. Progne in lusciniā: Philomela in hirundinē: Tereus in upupam, & Oīa quæ phœbo, ἐν ποταμῶν ἀμνῖς: ut ait Callimachus: in flumina serpit p laconū fines: fontes autē agit ex mōte manaliō, cōfunditur alpheo rursusq; discedit: ripe eius Lauro opacantur: Quas ait Apollonius edidisse uoces: quom easdē bucolico carmine referret: beatū dixit ob potentatū Laconū.

CANTO. Ascrao seni: ascra uicus ē Boetiae: ut Probus ait in quo extimat natus Hesio. Oui. li. viii. de ponto. Intumuit uati nec tñ ascra suo. Stra. Itē lib. ix. scri. ascra esse in Thespiis iuxta Heliconis partē & Hesiodi priam: utq; Pli. li. xviii. docet. Is princeps oīum de agricultura pcepit: & carmīe executus ē quē postea Maro i ge. imitat. & Ascrao quā. se. Tradūt q Hesio. dū dii p̄ris oues iuxta Heliconē custodiret: a musis ad fontē Hipocrenē ductus ē & poeta effectus. Vnde & Oui. li. vi. fa. inqt. Ecce deas uidi nō qs p̄ceptor arādī uiderat. ascraas cū seq̄retur oues, & Grynei ne. gryneū oppidū ē myrinneorū i æolia: & Appollinis sanū & puetustū oraculū: & tēplū cādido lapide sumptuosum. Str. docet li. xiii. & Scyllā ni. Pādioni athenarū regi. iiii. fuere filiū. ægeus: lycus: pallas: & nifus. Cūq; attica regio i partes. iiii. eēt diuisa: Niso megara sorte obuēniūt: q Niseā cōdidit. Stra. li. ix. cōtra hūc demū minos bella gessit. Scelere at scylle filia obrūcatus ē: ut minoe ipsa quē adamabat potiret postea in aues ambo cōuersi sūt. de qbus Oui. li. viii. met. Stra. uero li. viii. scri. Scyllā Nisi filiā minois cupidine captā quū ei nifē pditiōe tradidisset: ab eo i pfundū deiectā eē. Quā fama se ē: ordo ē: aut qd loqr Scyllā quā & hic loqr de Scylla Phorci filia: quā Glaucus marinus deus amauit: pp qd a Cyrcē uenefica i mōstrū marinū cōuersa ē de quo lege Oui. li. xiii. met. Maro ēt li. iiii. ænei. hāc describens ait: prima hoīs facies: & pulchro pectore uirgo & Re uera tñ Scylla scopulus ē in freto Siculo. ut scri. Pli. li. iiii. Salu. itē dixit eē saxū igēs humanā hēns effigie parte superiori: inferiori uero plures hēre scopulos sub radicibus cauernosos: ubi canū latratus & ululatus luporū unda refracta rēp̄sentat. Scylla at dicit a scyllo qd est uexo. & Inguina: sumæ coxæ partes dicunt. & Dulychias uex. rat.

Bucolicorum

Dulichiu insula est: una echinadu: iaces ad acheloi hostiu. Strascrili. xibi aut Vlyxes regnauit: eu uero sociis spoliavit Scylla un Oui. li. xiiii. ait Scylla loco masit quiq; est data copia primu i Cyrces odiu sociis spoliavit Vlyxe, p Mox eade teucas fuerat merlura carias. Ni pri in scopulu q nuc quoq; faxe extat, Tralformata foret: scopu lu quoq; nauita uitat, p Tereti: lege de hoc li. vi. me. p Tecta pas. ubi Philoela rlieta a tereo fuerat ppa dicit an sua.

ORNOs **C**HRIS. Ornos: Hac arbor gaudet motibus uexasse. Cornutus aneus huc locu rephedit q uexare i hoc mo stro leue & pui icomodi putet nec tata atrocitate cogruer sed Auge, rndet graue ee tractuq; a ueho i quo ia iest uis qda alici arbitrii. No. n. sui potes e quehit, p Vexare: q ab eo iclinat ui atq; motu auge sic taxare pssius cre briusq; est q tagere & iactare multo fufius q iacere: & qflare uioletius q qreere eode aut mo Ca. in ofone p ache is dixit: cu Hanibal terra Italia laceraret atq; uexaret & Cicin Verré: q ab isto sic spoliata atq; direpta est no ut ab hoste aliquo q tamé in bello religioné & consuetudinis iura retineret sed ut a barbaris pradonibus uexata, p Ah. hac interiectione & indignatione contra monstrum & commiserationem in Vlyxem ostendit. erat aut apud priscos interiectione hac aha. ut secunda syllaba spirarerur. sed remota ultima aspiratio ha sit priæ: ut sit ah pter latinorum consuetudine: qui aspiratiõe nullã distictioné terminat. p Philomela: græce dicitur q melos. amet latina luscina: quonia dulce canit: Est. n. lusciniis diebus ac octibus continuis quindecim qrus cantus densante se frondiũ germina. Mira profecto res est: q tata uox in tantulo corpusculo sit ta pertinax spiritus & musica perfecta modulatus sonus. Certant inter se: & uicta morte quiescit prius uita q catu deficiens.

CSER. Eurotas: fluuius Laconu: q ab Apolline i structus suas edocet lauros: qb eius plenæ sũt ripæ. p Et iuito pcessit uesper olympo: Et ex eo q dies in uitus abscessit: & ex eo q nimio audiendi desiderio uesper exortus est: cantilenæ uoluptas ostenditur. p Olympo: idest celo.

CANTO. Eurotas: Lacõicæ flu. Soli. teste laurisq; abudãs: ut hic poeta ostendit. Is teste Liui. li. iiii. de bel. Mace. urbem lacedemona pterfluit quod et Strab. asserit lib. viii. p Numeruq; referre. Dixit etiam in palamõe: Bisq; die numerat ambo pecus alter & hædos. p Proces sit: aduicit: appuit. p Inuito. olympo: na celum quoq; Sileni cantu oblectabat. qui nocte adueniente deficiebat. p Vesp. stella e q die finit Vir. li. i. Ante die clauso coponet uesp olympo: latius Pli. li. iii. cap. viii. ite sequenti ecloga.

CHRIS. Audiit: discipulu attente & corrigit: propter hæc pri illis ac seruis pcia erat in ore Stefichori poe ta adhuc ifantis cecinit. Color huius auicula notissimus est agripinæ tamé claudii uxori cadida luscina dono data est. non est eadem auis ficedula: sed tamé forma similis hæc Pli. qui etiam addit iuuenes Ca. lusciniæ ha buisse græci latinuq; sermonis dociles docent secreto ubi nulla alia uox admisceatur. p Eurotas: pulsæ qa uox aer est uerberatus: qui ite aliũ uerberat. & ille rursus aliũ donec aliq; locum pulsæt a quo si reflexus: indeq; gignitur echo propter q dixit ualles referut qa uerberate retro reddut illã uocẽ. p Cogere: item colligere.

Audiit eurotas iussitq; ediscere Lauros.
Ille canit pulsæ referunt ad sydera ualles.
Cogere donec oues stabulis numeruq; referre
Iussit: & inuito processit uesper Olympo.

SER.

FORTE sub arguta confederat ilice daphnis: Ecloga hæc pene Theocriti est. Nam & ipsam transtulit: & multa ad eã de aliis congescit. p Arguta autem modo canora stridula: alibi argutum breue significat: ut Argutuq; caput. p Daphnis: diuinum hunc inducit quippe filium Mercurii: ut diximus supra. Nam hic est quod paulopost dicturus est: Caper tibi saluus & hædi: qñ diuinus. p Compuleratq; compellere proprie est in unum locum: uel diuersa: uel diuersorum animalia cogere. p Arcades ambo: non re uera arcades. Nam apud Mantuam res agitur: sed sic periti ut eos arcades putares. Nam & paulopost dicturus est: Soli cantare periti Arcades. p Et cantare pares & respondere parati: Hoc est qui possent etiam continuum carne dicere. Na hoc est cantare: ut Extinctum nymphæ crudeli funere Daphnim: uel Candidus insuetu miratur li men olympi. & amœbœum referre: ut Et me phœbus amat: phœbo sua semper apud me Munera sunt lauri.

CANTO. Forte sub ar. Vir. imitatus e hoc loco: ut alibi Theocritu ipm in ecloga sexta. ubi daphnis & Damœtas amici. poliphemi amore in galateã uicissim canut. Sed tamé deuicit neuter: neuter supat abiuithic uero Thyrsis uincit. Incipiãt Theocriti sic. p Cõpulerat pecudes daphnis formosus. in unum Damœtasq; ambo dulces emittere cantus Edocti alternasq; parati reddere uoces. p Ambo florentes ætate &c. p Arguta: sonora.

CHRIS. Forte: non propter hoc sed cu propter aliud cõsedisset: forte euicit q cum illic federet illi cõpelleret greges. p Distentas lecte: idest habetes hubera distenta. i. plenas lacte. Distendere enim poe ta pro implere ponunt ut distendant nectare cellas. Inde tractu q aliqua sunt quæ dum implentur distendant: ut sacculi: hubera uenter & huiusmodi. p Ambo flor. ætatibus. Quod multum facit ad musicam. Na in grandiori ætate: nec firmior nec cadida nec sonora est uox arcades ambo: quasi arcades quia in arcadia optime canebat. Sunt. n. in singulis regionibus quædam propria. Vnde dicimus singulas regiões habere suos cantus. p Parati: qd ut arcades essent habebant a natura uim musicæ ab exercitatione autem ut & pares cantarent: & responderent. Magna ergo laus ut dona naturæ artificio auxissent.

ECLOGA SEPTIMA MELIBOEVS.

CORYDON ET THYRSIS.

FORTE Sub arguta confederat Illice Daphnis.

Compulerantq; greges Corydon & Thyrsis in unum
Thyrsis oues Corydon distetas lacte Capellas.
Ambo florentes ætatibus Arcades ambo
Et cantare pares & respondere parati.

CSER. Hic mihi dum: scilicet circa eam partē in qua Daphnis sedebat. ¶ Teneras defendo a frigore myr-
tos: uariē hic locus exponitur. Nam alii simpliciter accipiunt dum myrtos tego & tueor: ne eas frigus exurat
Alii quia æstatis illud fuisse asseritur tempus dicūt defendo a frigore: & tego contra frigus futurum: Alii di-
cūt dum defendo: id est dū mihi ad defensaculū præparo myrtos a frigore: id est quæ sunt sine frigidibus: So-
lent enī pastores uedicare sibi loca aliqua propter frigus futurū. ¶ Vir gregis: abusive: Nā tātū hominū est si-
cut alibi. Quē legere uis. Itē & Horatius: Et olētis uxores mariti: acy rologia est: quod tamē ad Theocriti imi-
tationē dictū ē q ait: ωτρα γε των λευκων αι γαν αυ
ep. ¶ Caper tibi saluus & hædi: aut qā in capro est spes
hædorum: aut itelligimus istū etiā hædos pdidisse:
sed nescire: qd tñ ille quasi diuinus idicat potest ta-
mē etiā scire: sed leuius dānū maioris cōtēplatiōe cō-
tēnere. ¶ Et siqd cessare potes: si potes tibi breue ociū
persuadere. ¶ Nā loquit ad hominē amantē laboris.
¶ Requesce sub umbra mecū. s. ¶ Huc ipsi potū ueniēt
per prata iuueni: ipsi uis pōte sua: & itelligimus istū
p̄ter capellarū gregē iuuecos habuisse peculiare: aut
certe ipsi referamus ad hædos & caprū: ut per prata
iuuēci. ¶ Mincius: fluuiū itelligamus: q Venetiā est.
¶ Eq̄ sacra: & de sacra: ut Eq̄ chaos densos diuū enu-
merabat: amores. iā chaos. ¶ Neq̄ ego alcippen: neq̄
phyllida habebā: Has duas itelligamus ee amicas cā
tantiū. Nā hoc dicit: nec Alcippen habebā: ut ille: nec
Phyllida ut alter. ¶ Certamē erat corydon cū thyrsi
de: figurate locutus ē: magnū certamē ille cū illo erat
ac si dicas: magna cōtētio ē cū Cicerone Virg. ¶ Mea
seria: necessitatē capri iqrēdi: uel hædorū. ¶ Ludo: cā-
tilenæ: ut Ip̄m Ludere q uellē calamo pmisit agresti.
¶ Alternis igit cōtēdere uersibus ambo: hoc ē quod

Hic mihi dū teneras defendo a frigore Myrtos
Vir gregis ip̄e Cap deerrauerat atq̄ ego daph
Aspicio. ille ubi me cōtra uidet ocyus inqt (ni
Huc ades o Melibœe. Cap tibi salu & Hædi:
Et siquid cessare potes requiesce sub umbra.
Huc ipsi potum uenient per prata iuueni.
Hic uiridis tenera prætextit arundine ripas
Mincius eq̄ sacra resonāt examina Quercu.
Quid facerē: neq̄ ego alcippē nec phyllida
Depulsos a lacte dōi q̄ clauderet agnos (hēbā
Et certamē erat corydō cū Thyrside magnū.
Post habui tamen illorum mea seria ludo.
Alternis igitur contendere uersibus ambo
Cæpere alternos Musæ meminisse uolebant.
Hos corydō illos iferebat i ordie thyrsis. CO.

ait supra: Respondere parati. ¶ Alternos musæ meminisse uolebant: si uolebant sensus est: Musæ utriusq̄ me-
minerāt: ut Amant alterna camœnæ: sed multi uolebam legunt: ut sit: Optabam o musæ meminisse alternos
id est omnia quæ dixerunt tenere. Nam & in fine dicturus est: Hæc memini. ¶ Referebat: amœbei carminis
lege: ut diximus supra.

CANTO. A frigore, id est a frigido uento: solet enim martio mense potissimum & aprilis initio germina
urere: q̄ quidem fere anno quoq̄ meis quibusdam citreis arboribus etiam accidit. Id autem hoc pacto expo-
nendum: quoniam tunc tenere sunt myrtus propter q̄ uere id actum esse accipimus non æstu quo dura myr-
tus: unde ait inferius. ¶ Solstitium pecori de iam uet. Toriam lætur. in pagē. ¶ Contra: ex opposito. ¶ Cessā-
re: uacare: ab labore. ¶ Requiesce: sub u. solet enim quandoq̄ martii tempore & aprili sol esse calidior: nam
Virgilius est. ¶ Mincius fluuius qui præterfluit Mantuam de quo superius etiam. ¶ Viridis: cæruleus: q̄ etiam
arundines efficiunt foliorum copia. ¶ Sacra: iouis scilicet. ¶ Examina: hæc enim martio mense incipiunt alueos
exire: & arboribus inhærere. ¶ Corydon: pro Corydoni dixit per antiptofin. ¶ Posthabui: postposui. ¶ Seria:
id est grauiā ac tristitia: hoc est amissum caprum serium triste & quasi sine risu dicitur auctore Mar. ¶ Ludo: ioco
& cantilenæ. ¶ Alternis: pro alternatim. ¶ Alternos uicissim & alternatim utriusq̄. ¶ Meminisse: recordari.
¶ Nymphæ: musas ipsas nymphas appellat: & Strax. scribit. Thracas fuisse boetiæ accolæ: & libetridum nym-
pharum antrum consecrarunt: scripsit item libethrum quædam fuisse. Thraciæ locum: ubi musæ cultæ sunt.

CHRIL. Myrtos: Succorum nam præcipuam admirationem in myrto habet: quoniam ex una omnium
olei uiniq̄ bina genera fiunt: generosum etiam obsonium: inde faciebant myrtetum: prima in italia in Elpe-
noris tumulo uisa est: fuit & ubi nunc roma est cum urbs conderetur. Nam traditur myrtea uerbena roma-
nos fabinosq̄ depositis armis pacificatos in loco qui nunc signa Veneris cluacinae habet. Cluere enim antiqui
pugnare dicebant: ideo tūc electa quia coniūctioni p̄est: & huic arbori præest uenus. Ante ædem Quirini duæ
myrti sacrae fuerat: altera patricia: altera plebeia: præualuit patricia flaccescente plebeia florens: uirem q̄ do-
nec floruit senatus auctoritas: deinde bello marsico cum senatus auctoritas langueretur: ualidior facta est:
plebeia flaccescente patricia. Cato tria myrti genera ponit candidum nigrum coniugalem fortasse a coniugis
ex illo cluacinae genere. Nunc alia distinctio satiue & syluestis: & in utraq̄ latifolia in syluestri propria oxii
myrsine. Satiuarum genera topiarii faciunt. Tarentinam folio minuto. Nostratem patulo latiore: exticam
densissimo senis foliorum uersibus. Coniugalem puto nostratem dici. Myrtus odoratissima in aegypto
est. Virgæ myrti gestate uiatori pediti in longo itinere profunt hæc & plura alia refert Plin. ¶ Ades: ueni: nam
si presens sis significaret non huc sed hic dixisset. ¶ Mincius fluuius qui ex benaco lacu exiens Mantuam usq̄ la-
bitur: ibi autem in circuitu ciuitatis altero lacu facto breui cursu in padum influit. ¶ Quercu: nam syluestres
apes in cauis arborum sæpe conduntur: hæc arbor sacra loui est. Arborea quæ ferunt eas: quas proprie
glandes dicimus sunt quærcus robur: æsculus: cerrus: ilex: suber. Ciuica corona ex ilice primo mox ex æscu-
lo: inde ex quercu. ¶ Seria: ea seria dicimus quæ non ad uoluptatem: sed ad ueritatem utilitatemq̄ spectant.
¶ Vnde ioco opponuntur: hinc cōmunicus serion dicitur an loco.

scilicet loquuntur in eodem

Mincius

Bucolicorum

CSER. Nympha noster amor libethrides: libethros fons ē ubi colunt musæ: & sic ait libethrides: ac si diceret hippocrenides a fonte hippocrene. Ut at poetæ iuocēt nymphas sicut hoc loco: Itē in fine: Extremū hūc arethusa mihi concede laborē: Hæc ratio ē: q̄ secūdū Varronē ipæ sunt nymphæ q̄ & musæ: nec immerito. Nā aq̄ motus musicā efficit: ut in hydria uitrea uidemus. Sane sciēdū q̄ idē Varro tres tātū musas eē cōmemorat: Vnā quæ ex aquæ nascit motu: Alterā quā aeris ic̄ti efficit sonus: Tertiā quæ mera tātū uoce cōsistit. Et multi uolūt in hac ecloga eē allegoriā: ut Daphnis sit Cæsar: Corydō Virg. Thyrsis uero quicūq̄ Virgili obtrectator aut Bauius: aut Anser: aut Meuius poeta. Proxima phœbi: subaudis carmina. Aut si nō possumus oēs: secūdū illud dixit: Nō oīa possumus oēs: Nā debuit dicere: Aut si ego nō possum: Sacra pinu: matri deū cōsecrata: sic supra: Sacra q̄rcus. Ioui dicata. Crescentē poetā: Verecūde locutus ē nō iā poetā dicēs: sed nascētē. Sane hoc loco carmē exprimit amœbeū. Nā cū Corydō petiisset ut eēt Codri similis: hic se adeo codrū superare dixit: ut in se eius inuidiā possit mouere. Hedera at coronant poetæ: ut q̄si Libero cōsecrati q̄ etiā ut bacca infantiū. Sic Horatius: ut male sanos ascripsit satyris fauniscq̄ poetas: Vel q̄ semp uirēt hederæ sicut carmina æternitatē merent. Rūpant ut ilia: si cut ēt i aeneide diximus hoc ile & hæc ilia facit. Vnde etiam Iuuenalis ait: Vis frater ab ipsis ilibus? Nā Marylus mimographus cōtēpsit artē ad iocū mouendū & parasito dixit: Tu ut Hector ab ilio Nunq̄ recedis. Est aut hoc dictū p̄ amaritudinē rusticā. Ultra placitū. in imis. Irrisorie ultra q̄ placeo & mereor. Mala ligua: fascinatoria nocēdi. studio. Micon: uel ei⁹ filius uel patronus. Viuacis cerui: ut n. Plini⁹ dicit in naturali historia: cū se cerui grauatōs ætate cognouerūt: serpētes requirunt: ut eos flatu ad se tractos: cum comederint reuertātur rursus in ætatem priorem. Si proprium hoc fuerit: quod supra petierat. sicut talia carmina fecerit: qualia Codrus effecerat. Leui de marmore tota: Solēt n. plerunq̄ caput tantum uel thoraca facere. Suras euincta cothurno: ideo singulari usus est numero: quia hoc genus calciamenti utriq̄ aptum est pedi sic in primo æneidos: Purpureoq̄ alte suras uincire cothurno.

CANTO. Libethrides: libetra fons est in magnesia regione quidem thessalia adiuncta: ut scri. Plin. iiii. Thessalia item Boetia iuncta est. Soli. iquit Sed ne transeamus præsidium poetarum fons libethrus & ipse magnesia est. Non. p. o. supple carmina facere proxima uersibus phœbi uti Codrus. Hedera: de hac latius in pollione ubi etiam de baccare. Mala lingua: de fascino lege in palamone. Ultra placitum: ultra æquum. Tibi: supple uouit uel tradit: ac tuo templo affiget. Viuacis cerui: uita ceruis in confesso longa: ut inquit Plin. lib. viii. post centum annos aliquibus captis cum torquibus auris: quos Alexander magnus addiderat: ad optertis iam cute in magna obesitate. Ramosa cornua: cornua inares habent indiciaq̄ ætatis in illis gerunt: singulis annis adiciuntibus ramos: usq̄ ad sexennes: ab eo tempore similia reuiuiscunt: nec potest ætas discerni. Plin. lib. viii. Si proprium hoc fuerit: proprium: id est priuatum mihi nec ad alios pertinens: hoc scilicet ut carmen quale codrus componam. Ad id autem Diana inuocat: quoniam bucolicum carmen Dianæ consecratum scribunt: Nam ut Diodo. ait tradunt daphnim dianam fistula & cantu bucolico a prime oblectasse. Suras: Sura dicitur posterior pars tibiæ. Puniceo: rubicundo quasi phœniceo. Cothurno: cothurni sunt calciamentorum genera uenatorū: q̄bus crura etiā muniunt: cuius calciamenti effigies est in simulacris liberi & dianæ: Prob. auctor. **C**HRIS. Libethrides: Stra. sic ponit: helicon, igitur non procul a pnafo distans illi æmulus est & altitudinē & circuitu. Vterq̄ enim niuib. pulsant. Et rupes amborum saxea est. Hoc autem in loco est consecrata musis ædes fonsq̄ caballinus & libethrū spelunca nympharū. Qua ex re suspicari licet eos qui & helicon & pieriam & libethrū & pimpleā eisdem musis cōsecrauerunt thraces extitisse. Pieres autem uocabant: q̄bus extinctis: loca hæc macedones nūc possidēt. Pinu: In Europa sex genera cognatorum arborū sunt: pinus pinaster: ea est pinus syluestris est mira altitudine: & a medio ramosa: inde pix: abies: larix & tæda. Ultra p. plusq̄ sibi placeat q̄ si inuitus unde possit oriri fascino: hinc dixit mala lingua sed de fascino dictum est. Baccare. Bacca assarum est ut quidam uolūt. Plin. autem Baccar eo q̄ radice tantū odorata est a quibusdam nardum rusticum appellatū Vnguenta ea radice fecisse antiquos testatur Aristopha. comicus odor illi est cinamomo proximus gracili solo nec humido prouenit. Et paulo inferius: sed eorū error corrigendus: qui baccar nardum rusticum appellat: est enim alia herba sic cognominata: quā græci asarō uocāt cuius figurā diximus in nardi generibus. Qui nimo asarō iuenio. uocitari. alio at in loco baccar aliq̄ ex nostris persam uocāt i medicinæ usu & uestibus odoris gr̄a admisceat. Diosc. ait herbā illā ait eē odoratā coronis aptā: & q̄ folia heat aspa & lata: cuiq̄ uirga āgulosa sit & cubitalis rāulis plēa aspis. Florē at heat purpureū & pingue & subalbū odoratum: radice similit helleboro albo odore cinamomo similit: nascit aspis & hūdis locis. Caput: optie: Nā in ueneratiōe cæteris donis caput p̄ferat. Hinc Oui. in uenatiōe apri calidoniā a meleagro caput apri aralate datū magna uirorū inuidia scribit. Hoc aīal in india cubitales dentiū flexus germia ex rostro totidē a frōte seu uituli cornua habet: in arabia nulli sunt: sed neq̄ suos etiā. In Macedonia multos eē dicūt. Aper a græco est remota prima lra. illi enim ἀπρῶν dicūt. Ramosa. Quod p̄prium ceruorū est: unde ceruus πρῶτον κέρατων ἵνα cornibus dicūt. Sed de ceruis alibi.

Sura

Baccaris

Secundum loquimur molibeg

cor. do. ma. que. ca. ca. ca. mi. q. in

et. p. o. d. e. r. a. c. i. o. s. e. n. d. e. m. a. n. n. a. b. e. s. s. i.

Tandem inuocantur cor. do. p. m. i. a. c. a. n. i. p. a. b. e. z. m. a.

¶ SER. Sinu lactis: Sinus genus est uasis: quod cum significamus si producit. Cum uero gremium significamus: si corripimus. Sane notandum haberi consideratione diuinarum personarum. Nam ille supra cum ueneratione locutus est apud nomen seuerum: contra hic iocatur: quia loquitur numini: quod iocis gaudere manifestum est. Priapus autem deus Lampface: nus est Hellestoti: qui hortos tuetur. ¶ Liba: placeta. ¶ Pro tpe: pro necessitate. ¶ Si foetura gregem suppleuerit: si tot agnos habuero: quot oues: hoc est in gregem suppleri per foeturam. Foetura non est prouetus: ipse foetus: ¶ Nerine galatea: O amica quae talis es qualis fuit Galatea: quam Cyclops amauit. Nerine autem patronymicum est graecum. Nam foemina patronymica aut in as exeunt: ut Pelias: aut in eis: ut Atreis: aut in ne: ut Nerine Adraestis. ¶ Thymo mihi dulcior hyblae: uel odor hyblae thymi: uel melle hyblae: ut a materia re ipsa dixerit. Nam apibus non hominibus dulcis est thymus. ¶ Hedera formosior alba: quia sunt & nigra hederae: ut aut hederae paderunt uel stigia nigrae: Nigra autem uel alba hedera non ex foliis: sed ex ligno cognoscitur. ¶ Tui corydonis: plenus affectus est: ut si quis amatae tangit honorem aium. ¶ Sardois herbis: in sardinia nascitur quaedam herba: ut Saluadicit: quae sardois dicitur apiastris similis. haec ora hominum reclusus dolore contrahit: & quasi ridetes iterimit. ¶ Ite domum pasti si quis pudor ite iuueci: quod ad pascendum auidissimi sunt: loquor autem increpat tauros tarde redeuntes ad stabula: quia superius ille dixerat: tunc amicam suam uerere debere: cum tauri ad praesepia fuissent reuersi.

Sinum lactis & haec te liba Priape quot annis
Expectare sat est. custos es pauperis horti.

Nunc te marmoreum pro tpe fecimus. at tu
Si foetura gregem suppleuerit aureus esto. CO.

Nerine Galatea Thymo mihi dulcior Hyblae.
Candidior Cygnis Hedera formosior alba.

Cum primum pasti repetent praesepia Tauri.
Siqua tui Corydonis het te cura uerito. Thy.

Immo ego sardois uidear tibi amarior herbis.
Horridior Rusco proiecta uilior alga.

Si mihi non haec lux toto iam longior anno est.
Ite domum pasti si quis pudor ite iuueci. CO.

teste Varrone. ¶ Liba: sunt placente: de farre & melle & oleo sacris aptae dicta uero liba teste Varrone quod libaren tur priusquam essent cocta. Cato autem capite. lxxv. docet latius quo pacto libum fieret. ¶ Priape: hic deus non solum in urbium templis: sed in agris quoque locis tanquam uinearum atque horticulorum custos colebatur fructuum fures castigans: ei sacra cum risu ludo fiebant fabulantur antiqui Dionysius ac Veneris filium fuisse: asseruntque nonnulli priscos illos: quum uellent hominum pudenda occultius nominare priapum dixisse: Diodorus auctor lib. v. Foetura id est genitura & ouium puentus. ¶ Nerine: Nerei filia: de quo superius. ¶ Thymo: etiam supra patuit. ¶ Hyblae: uide in Tityro. ¶ Hedera alba: non propter lignum alba: hedera dicitur & nigra: sed propter folia & semen est enim alia fructu tantum candida: alia & folio arbores autem necat candida omnemque succum auferendo tanta crassitudine augetur: ut ipsa arbor fiat brachia sibi maxime ramosa ac robusta. Pli. lib. xvi. ¶ Sardois herbis: herba sardinia quae in fluuiis prouenit iusto largior: si edulio fuerit uescitibus neruos contrahit rictu ora diducit: ut qui mortem oppetunt uelut ridentium facie intereant: Solinus auctor. ¶ Rusco: Ruscu herba est sponte nascens: qua in cibis utuntur praereque gentes: Pli. lib. xxi. Alga marina herba tenuissima. ¶ Muscoli: lanuginosi.

¶ CHR. Sinum: uas in quo exprimitur lac & per diminutionem dictam uolunt sitellam. ¶ Liba: Libum in sacris ut placet Seruio fit ex farre & melle & oleo Marcus tamen Cato ita ait. Libum sic facito casei puncto: in mortario bene disterat: ubi bene distriuerit farinae siliginae libram: aut si uoles tenerius esse selibrum simillaginis solum eodem indito: permiscetoque cum caseo bene ouum unum addito & una bene permisceto: inde panem facito folia subito. In foco calido sub testa quoquito leuiter. ¶ Priape. Diodorus de diis aegyptiis sic ait: hircum effigiarunt: ut graeci priapum propter eam corporis partem: a qua sit omnium ortus. Pudendis enim non solum aegyptii: sed alii sacra faciunt tanquam causam animantium generationis. Alio autem loco refert Dionysius & Veneris filium fuisse Priapum physica ratione. Nam qui uino calent in uenerem proni sunt. Alii dicunt uirile membrum priscos fabulose priapum appellasse: & quod generandorum hominum causa sit immortalitate donatum. Aegyptii asserunt titanam Osirim ex insidiis lacerasse: & singulos singula membra clam exportasse. Virile solum membrum quod nullus exportare uoluerit in flumen abiecit. Itaque isis cum reliqua reperisset membra & consecrasset & ipsum uirile inuenire non posset: seorsum ut deum colendum instituisse. Appellant ityphallum & non solum in templis habebant sed in agris custodem uitibus & ortis adhibebant. Quin & fascinationes prohibere putatur: haec Diodorus datur: autem deus ortis quoniam nullum genus agrorum fertilius & quod magis gignit iis est. Eusebius autem demonstrat priscos Priapum habuisse symbolum quo significaretur uis illa seminalis quae in terram descendit cuius quod ad siccos pertinet fructus bona dea: quod ad plantaria Dioid dicitur. ¶ Thymo: herba notissima est cuius uirtutes infinitae pene sunt: calefacit enim & desiccatur prouocat urinam & menstrua: pellit foetum aperit opilationes uiscerum confert excreatui pectoris & pulmonis: confert pectori & stomacho epota cum sale & aceto abstergit pituitam: Si cum melle decoquere confert asthmaticis expellit lumbricos trita in mortario & sparsa super cibos confert obscuritati uisus: & quoniam apes pastae thymo optima producit mella thymo pro melle posuit. ¶ Hyblae: mons est siciliae: in quo propter copiam thymi optima fiunt mella. ¶ Rusco. Sunt qui credunt idem esse quod sentes. ¶ Ite. d. pensus est pasti estis & tamen propter auidissimam uoraginem non definitis. Sed si esset ullus in uobis pudor discederit. Demonstrat autem poeta quantum ex nimio amore cupiat ut discedant ut possit frui re amata postquam irrationalia ueluti si rationalia essent alloquitur. Nam caecus ex nimio amore non uidet quibus dicat.

de melleo cum cocto
Nar. Labullus. de rus.
Pelei et Thee. de Thee
de. pulcherrima
Nephrine. 1. d.
Nephrini filium
pulcherrima.

Hedera

Ruscu
Alga
MarinaThy/
mum

Hybla

SER. Muscoli fontes : lanugine uiridior cooperti, Arbutus: gēus arboris frōdibus raris, Iā uēit aestas iā aduenit: iā ppinquat. Nō. n. dicit astatē eē: cū adhuc turgere gēmarū palmites dicat: & bene tarde frōdere uites i Venetia: q̄ ē puicia frigidior, Hic focus & tædæ pingues: cōtraria iste dicit, Pingues aut tædas ait desudātes picē, Numerū lupus: q̄a solā cōsiderat lupus p̄dā, Torrētia flumina ripas: q̄ aucta riparū nūmina spernūt, Stāt & iuniperi: mō plenae sunt: alias horrēt: ut Stāt lumina flāma: alias uerō stāt: ut Stāt māibus aræ, Castaneæ hirsutae: adhuc iter suos echinos locata, Ridēt: laetae sunt: ut Mixtaq; ridētī colocalia fundet acātho, Ho-

Alia comynna comyn coripton

ratius: Ille terrarū mihi p̄ter oēs: angulus ridet, Flu- mia sicca: v̄nep̄solūiōs etiā iuges aq̄s & p̄petuo flu- entes: siccati conspicias, Aret ager: ordo ē: aret ager & sicut herba moriēs uitio aeris: idest pestilentia cor- rupti aeris affligit, Inuidit collibus umbras: exsic- catae sunt uites nimio aestu & folia amiserunt: ut Te- ne inquit miserande puer cum laeta ueniret Inuidit fortuna: mihi? Nam iuideo tibi illam rem dicimus, Sane sciendum has pampinos nunq; Virgilium dice- re: sed Varronem fœminino uti frequentius, Iup- piter & laeto descēdet plurius ibri: sic alibi: Cōiugis i gremiū laeta descendit, Aer enim in pluuias soluit, CPRO. Populus alcidæ gra. Alcides Hercules ab alceo auo siue απτο της αλκιδης, fortitudie Pindarus initio Alcide nominatū, Postea Hercule dicit ab He- ra: quā lunonē dicimus: q̄ eius imperiis opinionē: fa- maq; uirtutis sit cōsequutus, In huius tutela popu- lus: Liberi uites: Veneris autē myrtus, Physici Her- culē tēpus dicūt interpretātes: ideoq; populū ei adsi- gnari allegoricos: ut quia bicolor sit partes tempo- ris accipere possimus: idest noctis atq; diei.

Alia comynna comyn coripton

comynna traci

CANTO. Et somno mollior herba iucūdiōr sō- no, Solstitiū: solstitia duo sunt brūale & aestiuū, No- no cal. ianuarii brūale solstitiū ē, Aestiuū uero, viii. & vii. & vi. cal. iulias: i quo fauonius & calor au. ē Colu- li. xiii. c. i. plura ēt Pli. xviii. ca. xli. Defēditē, auertite atq; depellite: Nā ut Gellius scri. li. viii. ca. i. offendere

Solstiti- um

Quatu- or tem- pora an- ni Palmes

Focus

Iunipus

Popu- lus Alcaus Solstiti- um

Focus Tæda

pprie & latē significat icurrēt i aliqd & icidēt, Defēditē uero auertēt atq; depellit, Hic Qui. Claudius ait a p̄- nis hostes defēdebat facillime, Aestas: ea icipit, vii. idus sextilis: hyems, iiii. idus nouēbris, Vir. vii. februa, Var- li. de re rustica au. Iā laeto pal. palmes dictus ut Fe. ait: q̄ i modū palmarū uirgulas: q̄ si digitos edit: ē at ut aiūt uitis materia mollis: q̄ p nouella brachia emissus fructus affert: p̄pea laeto palmite poeta dixit, Gēmae: hae ocu- li uitis d̄nr p̄ metaphorā, i trāslationē: q̄ teste Fa. li. viii. copiā auget sermōis: p̄mittēdo mutari q̄ nō hēt: uñ neces- sitate rustici dicūt gēmas iuitibus: q̄ d̄n. dicerēt aliud, Tæda: Teda resinā fert uñ succo ē abūdātor flām̄is ac lu- mini sacrorū ēt grata Pli. xvi. Focus: Var. scri. phocos dictos q̄ foueāt ignes: q̄ qd at ignē fouet focus uocat: seu- ara sit siue qd aliud i quo ignis fouet: Sūt q̄ dicāt a græco phos qd ē ignis seu lux seu lumē, Postes: a post dicti uident: q̄ post phores stāt: Pri. Torrētia: Impetuosa aestuātia, Stāt: plene sunt inqt Noni hoc loco si semia cælū caligine stāt iunipi iunipus at cætera oia ex calefacit: extenuat cedro similis accēsa serpētes fugat: semē sto- machi p̄ctoris lateris dolorib; utile: tussēs cōquogt: illitū tumores sistit Pli. li. xxiii. Iuppiter & laeto: descendet plurim; ibri, Iuppiter: aer: is. n. lupē ut dixit, Enni; quē græci uocat aerē: q̄ uetus ē & nubes iber postea sic. n. Var. docet descēdet at i terrā laeto ibri, s̄cēda pluuiā, Populus: de hac lege Pli. li. xvi. & li. xxiii. ē aut populus in tutela Herculis: q̄ ut aiunt ad iferos iens populea frōde se coronauit, Alcida: i. herculi: fuerat, n. Alcaus am- phitrionis pater: ut Euripides ostendit: a quo Hercules ipse Alcides dicitur, Iaccho: de hoc superius patuit.

CCHR. Mollior herba i q̄ recūbētibus i te molliorē somnū facis, Solstitiū pecori defendite: solstitia duo facit sol. Alterū quādo ingredit capricornū: qd̄ hyemale d̄n. Alterū quādo puēit ad cancrū: qd̄ appellat aestiuū. Illud maxia frigora hēt & dies oīum breuissimos, Hoc maxios calores & dies lōgissimos: cōstāt. n. ex q̄ndeci ho- ris: ex tertia paulominus p̄te unius horæ. Noctes sunt ex octo horis: & ex duab; paulominus p̄tib; de tribus horæ p̄tib; Defēditē solstitiū pecori: arcete uī caloris: q̄ ē i solstitio a pecorē. Dixit eodē mō Statius. Hic ue- ro ambob; rabiē fortūa cruētā: Artulit haud passi sociis defendere noctē culminibus, Hora: & toga q̄ defende- re frigus: quīs crassa q̄at, Sic Hōe. αλυνο qd̄ defendo significat eodē mō dicit: χρεισ εμοιο γένηται αεινεα λοι- γον αλυναι, Gēmae: gēmas dicimus lapillos p̄ciosos: sed dixit gēmas i palmite uitis oculi: q̄ iā turgēdo extāt ut gēmae extāt i annulo, Focus: locus ē ubi fit ignis. Dicit at cōtraria superiori: ille. n. q̄ rebat i media cōtra calorē Hic dicit iā uēisse cōtra frigora, Tæda: Teda arbor: ē i Europā. n. sex genera cognatarū arborū sunt q̄ resinā fe- rūt: pius piaster: pix: abies: larix: & tæda. Sed tæda abūdātor est succo q̄ reliq; flām̄is ac lumini sacrorū ēt grata, Hæli. Notū at ē q̄ i locis i q̄bus abūdāt tæda illi; ligno p̄ cadelis utunt, Hic faces tædas p̄sepe appellāt poetae, Torrētia flumina: torrētes dictus fluuiolos paruos a mōtib; decurrētes dictos sic q̄ i calorib; & siccitatibus torrēt. i. arefcūt, Sed qm̄ qn̄ augent subitis ibrib; cū maxio ipetu p̄ p̄cipitia deferūt, Propterea dicimus res tor-

Muscoli fontes & somno mollior herba
Et quæ uos rara uiridis tegit Arbutus umbra
Solstitium pecori defendite. iam uenit aestas
Torrída iā laeto turgēt i palmite gēma. Thy.
Hic focus & tædæ pingues hic plurimus ignis
Semper & assidua postes fuligine nigri.
Hic tantum Boreæ curamus frigora quantum
Aut nūe; Lup; aut torrētia flūina ripas. CO.
Stant & Iuniperi & Castaneæ hirsutæ:
Strata iacent passim sua q̄q; sub arbore Poma.
Omnia nunc rident. at si formosus alexis
Mōtib; his abeat uideas & flumina sicca. Thy.
Aret ager uitio moriens sitis aeris herba.
Liber pampineas inuidit collibus umbras.
Phyllidis aduētū nostræ nemus omne uirebit.
Iuppiter & laeto descendet plurius imbrī. CO.
Populus Alcida gratissima Vitis Iaccho
Formosæ Myrtus Veneri sua Laureæ Phæbo.
Phyllis amat Corylos illas dū Phyllis amabit

Arbutus

solita o abeget

Thyr.

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

comynna

rentes quæ concitate uehementesq; sunt ut genus dicendi torrens. Vnde Iu. Sermo promptus est & Iſa o torrensior: Ergo torrentia flumina concitata & rapida. Castaneæ: castaneas nuces uocamus: q̄q̄ accommodatiores glandium generi. Sardibus hæc primum prouenerunt: unde græci fardianas ballanos appellat octo illarū genera sunt. Laudatissimæ quas Tarentum producit ait Plin. Macro, uero nuces heracleoticas uocat ex auctoritate Opi in libro de arboribus syluestribus: ubi ait heracleotica nux quæ castaneam quidam uocant. Hirſuta: hirſutas dixit propter thecas spinosas: qui echini dñr a similitudine echinorum q̄ & ipsi spinosi sunt. Sed & erinatius spinosum animal echinus dicitur. Fraxinus hæc arbor celebratissima est ab Home. in hasta Achillis: quæ in Ida troadis nascitur adeo similis est cedro ut dempto cortice emptores fallat. Frondes eius iumentis mortiferas: ruminantibus innoxias græci tradidere. In Italia nec iumentis nocent. Succus ad potum: expressus contra serpentes ualet. Arborem ipsam ita refugiunt: ut ne umbram quidem unquā attingant. Expertum hoc se ait Plin. si necessitas sit in ignem potiusq; in fraxinum effugere serpentem. De reliquis arboribus dicemus alibi.

Fraxin⁹

Nec Myrtus uicet corylos nec laurea Phœbi.

Fraxinus i siluis pulcherria Pinus i hortis. (Th

Populus in fluuiis abies in montibus altis.

Sapius at si me Lycida formose reuifas.

Fraxinus i siluis cardet tibi pinus i hortis. ME.

Hæc memini & uictū frustra cotedere Thyri.

Ex illo Corydō Corydō est tēpore nobis. (sim

bus apollo pdixit: est nobis corydon ac si diceret dulcis cantus uel dulcis cantor. Corydos enim auis dulce canit ut aiunt dicitur etiam Corydalos.

CSER. Fraxinus i siluis cedet tibi pinus i hortis: nō sic erūt pulchræ arbores i suis locis: hoc est sibi apertis creatæ: sicut si ad me frequēter uenire curaueris. Hæc memini: & memini illā rē dicius: & memini illius rei: ut Nec ueterū memini: lætor ue malorū. Itē Numeros memini. Ex illo corydon co. est tempore nobis uictor nobilis supra omnes: q̄ rem q̄si rusticus implere non potuit.

CANTO. Laurea: laurus ipsa. Phœbo: Phœbus dicitur lucidus uel purus: q̄si phobios a phos & bios, lux uitæ: epithetō ē apollinis unde legis. Mihi phœ

Phœb⁹

bus apollo pdixit: est nobis corydon ac si diceret dulcis cantus uel dulcis cantor. Corydos enim auis dulce ca

Corydos

nit ut aiunt dicitur etiam Corydalos.

SER,

ECLOGA. VIII. PHARMACEVTRIA.

DAMON ALPHESIBOEVS.

PASTOR VM musam Damonis & Alpheſibœi

Immemor herbarum quos est mirata iuuenca

Certates quorū stupefactæ carmine Lynces

Et mutata suos requierunt flumina cursus.

Damonis musam dicemus & Alpheſibœi.

Tu mihi seu magni superas iam saxa Timau

Ego enim aliter: & aliter quiesco feruum: id est quiescere facio. Tu mihi seu magni superas iam saxa timau: ubi ubi es o Auguste siue Veneriæ fluenta transcendis. Nam Timauus fluuius est Venetiæ: siue prope illyricū nauigas mare id est per. Dalmatiam: putas unq̄ erit tempus quo mihi liceat tua facta describere: putas erit? Ecce iam aderit. Nam en unum optantis est: aliud confirmantis.

CANTO. Pastorū musā. Theocriti ecloga secūda scribit: Simethā cū theſtyli Delphidi amatori magicū carmē exerceat. Id autē Maro ultima parte huiusce eclogæ imitat⁹ est. At hic Daphnidi: ibi delphidi carmina sūt. Ibi itē sapius repetit. Ducite sacra domū mea carmina. Ducite delphi. hic sapi⁹. Ducite ab urbe domū mea carmina ducite daphni. Pharmaceutria p̄terea dī uenefica. pharmacia uenenatio: medicīa pharmacenomæ icanto. pharmacō ueneno icato. Pharmacū uenenū: medicīa pigmētū. pharmacos ueneficus. Nō ab re igit̄ p̄s ecloga pharmaceutria dicit⁹. cū in ea carmīa & ueneficia fiāt. Alpheſibœi: de hoc late ecloga quita. Musam: cātīlenā. Lynces: i æthiopia nascūt: ut scri. Plin. sūt at timidæ & uariæ & maculosa iūgūturq; ēt curru bacchi: de quibus ecloga. dixit. Requierūt: q̄scer fecerūt. Tu mihi: supple faueas Auguste: eū siq̄dē p̄ apostrophen alloq̄. p̄ auersionē ad secūdā p̄sonā. Apostropho. nauerto significat. Magni timau: Timauus fluuius ē: q̄ pagle iā agrū labit: de quo Plin. li. iiii. & Strabo li. v. meminerūt. Utq; mela scribit. Timauus nouē capitib; exurgēs uno hostio emittit. Strabo at inq̄ septē ē Timauus fontes: mare mox irumpentes: lato & profundo sane fluuiō: locūq; ipsū maris fontem & matrē ab indigenis uocari. Sexa. i. mōtes: nam Timauus ut ait Possidonius e montibus delatus decidit in profundum: quod Strabo refert: & Maro li. i. æneid. inquit. Et fontem superare Timau. Vnde per ora nouem uasto cum murmure montis. It mare præruptum & pelago præmit arua sonanti.

CHRI. Lynces: lyncū humor ita redditus: ubi glatiæ arefcit ut in gēmas carbunculus simile: & igneo colore fulgētēs lyncuriū uocatas. Nouer hoc lynces & iuidētēs urinā terra opiūt: sed ideo celerit⁹ solidat. Hæc Plin. Errat at q̄ lyncas ceruariosq; lupos eadē uelit eē ferā. Nā seorsum deceruario scri. Plin. & spēm lupi eē uult. Aitq; si quis i sūma famæ mādāt q̄q; & forte respexerit ita obliuisci illius cibi: ut digrediēs aliud q̄rat. Ceruarios tho

Tima⁹ uus

Lynx

as graeci appellant, Lyncis fabulam narrat Ouis. Mutata a sua natura: ut quæ mobilia solent esse stent, & Damonis musam: quoties clausulam: ac deinde interponimus multa antea quæ adiungamus uerbum repetimus dictiones positas a principio, & Timauis: de hoc dicitur in primo aeneidos.

¶ SER. Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno: ac si diceret: Quæq; impar sit ingenium meum laudibus tuis: Nam tuæ laudes merentur exprimi Sophocleo tantum cothurno. Sophocles autem tragædographus fuit altisonus, & a te principium tibi desinet: sic & Homerus σοι μεν λιγω χαίρφομασι. Hora. Prima dicte mihi summa dicende camœna, & Iussis carmina coepta tuis: supra enim dixerat: Non iniussa cano, & Atq; hæc sine tempora circum Inter uictrices hederam tibi serpere lauros: Allegoricos dicit. Debet etiam carmen meum florere iter tuos plures triumphos: nam uictores imperatores lauro: hederam coronatur poeta. Verecunde autem ait serpere: hoc est humiliter procedere, & Frigida uix caelo noctis decesserat umbra: statim simul atq; decesserat & bene ostendit amatorem tota nocte uigilasse. Siquidem ortum luciferum primus aspexit: & ad eum quippe: ut ad Veneris stellam locutus est, & Cum ros gratissimus: masculini est generis: secundum quod etiam in aeneid. ait: Spargit rapida ungula rores sanguineos, & Tereti: Teres est rotundum: & oblongum: ut columna: arbor, & Præq; diem ueniens age Lucifer alimum: Præueniens age diem clarissimum: sic alibi: Ducebatq; diem: & hoc dicit nascere dum queror coniugis Nysæ indigno amore deceptus: & moriens alloquor diuos: quæ mihi nihil profuerit q; sum eos saepe testatus: Quam rem secundum epicureos ait: qui dicunt: Nec bene pro meritis capitur nec tangitur ira.

¶ ANTO. Illyrici æquoris: illyris adriatici maris latus occupat testibus Mela & Dionysio Plinio, item Iuueno. Quæ pars ad mare adriaticum spectat appellatur dalmatia & illyricum. Siue oram illyrici: hoc dicit quoniam Augustus adolescens adhuc per se dalmaticum bellum gessit: in quo uulnera etiam excepit: idem ut quibusdam Pannonicis atq; germanicis: aut interueniret: aut non longe abesset. Rhauennam uel Mediolanum uel Aquileam usq; ab urbe progressus est. Auctor est Suetonius scribit etiam Appianus latius in libro: qui illyrius dicitur propter hæc igitur ait Maro. Superas iam saxa Timauis: ius enim per aquileiæ agrum labis: quæ regio ab Venetia diuitur flumine Natisone Strabone teste. En erit: unquæ: optat prius: deinde confirmat, & Sophocleo: Sophocles tragædiarum scriptor fuit teste Eusebio: fuit autem Atheniësis quæ Cicero diuinum poetam libere de diuinatione uocauit: ubi mira quædam de herculis surrepta aurea patera & illius uisione in somnis meminit, & Sophocleo Cothurno: in sublimiori stilo: & Sophoclis boatu: de hoc latius ecloga vii. diximus: poniturq; iterdum per alto dicendi genere apud poetas. Ut hic. Ut uirtusq; cothurno tragædi: secuti comædi socco, & Tua carminibus tua gesta cõtinetia: non de carminibus ipsius Augusti intelligit: nã ait. At te principium tibi desinet. Quod uerè extitit: nã & in bucolicis Georgicis & Aeneide eum celebrauit. Atq; hanc sine tpa circum iter uictrices & census est: coepte de hæc mea carmina esse inter triumphos & laudes dignitateq; tuas, & Hanc hederam: ad illud rettulit, & Accipe iussis carmina coepta tuis. Ergo hæc hederam hæc carmina nam ut diximus hederam poetæ coronabantur, & Uictrices lauros: quibus quidem uictores & triumphantes ipsi coronabantur. Frigida uix caelo: pacta inuocatione ad narrationem descendit, exponit enim Damonis quærelas decepti amore nysæ, & Diem alimum: sicut enim luna: nocturno temperamento: ita sol diurno calore omnia moderatur & nutrit, & Lucifer: infima est quinque errantium: terræq; proxima stella ueneris quæ phosphoros græce: lucifer latine dicitur: quum antegreditur: solem quum obsequitur autem hesperos. Tulianus libro de natura deorum edocuit.

¶ CHRIS. En erit: preterea nimia cupiditate: quasi desperat talem diem uenturam quod maxime ostendit repetitio istius dictionis: ea quæ dolentis est simul & optantis. Desperat autem uenturam diem illam: quia desperat posse acquirere stilum conuenientem rebus quæ propter sententiarum magnitudinem mereantur grandi loquentiam tragicam: qualis fuit in Sophocle. Sophocles enim tragicus fuit: cuius grauitas & cothurnus & solus sublimior uidetur: quam Euripides. Nam hos duos scribit Quintilianus opus tragicum longe clarius illustrasse. Addit etiam quod dubitatur. Vter indispari uia poeta sit melior: sed euripidem magis imitantum oratoribus dicit, & Cothurno: ut foci calciamenta erant comicorum ita cothurni tragicorum: unde & soccus pro comico & coturnus pro tragico ponitur. Horatius. Hunc foci coepere pedem grandæq; cothurni: sunt tamen qui credant uoluisse Maronem: laudare carmina Augusti: qui ut ostendit, Tranquillus tragædiis delectatus est. Nã & Aiaceum maximo impetu aggressus est: deinde cum displiceret propterea quod aboleuisset: & interrogaretur quid ageret aiaceus respondit illum in spongiam incubuisse: ut ait Macrobius. Quod autem dixit iter uictrices hederam tibi serpere lauros: uolunt illum ostendere augustum laudibus imperatoris poeticam micuisse, & A te principium sic Homerus σοι μεν λιγω χαίρφομασι, & Incubens: tãquã fessus & languescens ex amore, & Nascere: amans apud stellam Veneris conueniendi cupit: & in patientia more dixit nascere, q. d. Accelera ad ortum, & Alimum: omnia per quæ sumus: aut per quæ alimur alma dicimus: hinc almam Venerem & almam Cererem.

Sophocles

Almũ

¶ SER. Coniugis: nō quæ erat: sed quæ fore sperabat: sic in q̄rto æneis. Quos ego sum toties iam dedignata maritos. **¶** Extrema moriēs tamē alloquor hora: paulo post moriturus: sic in q̄rto: Incubuitq; toro dixitq; nouissima uerba. **¶** Incipe mænaliōs mecū mea tibia uersus: arcadicos. Nā mænaliōs mōs est arcadiæ. Dicit autē hic uersus intercalaris: q̄ frequēter post aliquātulos iterponit uersus: sicut intercalares dies: aut mēses uocant: q̄ interponunt: ut ratio Lunæ Solisq; cōueniat: Fecit autē hūc uersum ad imitationē Theocriti: q̄ frequēter dicit in pharmaceutria. *ἰν γέλλει τὴν θυοῦ εἶλον πρὸς τὸ δῶμα* O turbo maritū meū domū adducito: si

Coniugis indigno Nysæ deceptus amore
Dum queror & diuos (quāq̄ nil testibus illis
Profeci) extrema moriēs tamē alloquor hora.
Incipe mænaliōs mecū mea tibia uersus.
Mænaliōs argutumq; nemus Pinosq; loq̄ntes
Semper habet semp pastorū ille audit amores.
Panaq; qui primus calamos nō passus inertes
Incipe mænaliōs mecū mea tibia uersus
Mopso Nysa dat. quid nō speremus amātes?
Iungentur iam Gryphes equis æuoq; sequenti
Cum canibus timidi ueniēt ad pocula Dāmæ.
Mopse nouas incide faces. tibi ducitur uxor.

cut hic in sequētibus: Ducite ab urbe domū mea carmina: ducite daphnī. **¶** Mea tibia: mea musa Mænaliōs ille mōs. **¶** Argutūq; nemus: garrulū: stridulū: ut Forte sub arguta confederat illicē daphnīs. **¶** Pinosq; loquētes: id hoc ausus est dicere: q̄ diciturus est: Semper pastorū ille audit amores: Sic etiā in priā ecloga: Formosam resonare doces amaryllida siluas. Sic in æneide: Dāt sonitū rauci p̄ stagna loq̄cia cygni. **¶** Mopso nysa dat: honesta turpissimo: pulchra deformi. **¶** Iungent iam gryphes eqs: hoc genus ferarū i hypboreis nascit montibus: oī parte leones sunt alis & facie aqlis similes: eqs uehementē ifestæ: Apollini cōsecrata. **¶** Aeuoq; sequenti: accessu tēporis nō solū pulchræ de formibus nubet: sed etiā cōtrariæ naturæ aīalia iungent. **¶** Cū cāibus timidi ueniēt ad pocula dāmæ alludit ad p̄sonas. Nā Mopsum q̄ si canē: Nysam quæ si dāmam uult: & dāmā masculino genē posuit: sic alibi: Timidi dāmæ: ceruicq; fugaces. Hora: scemineo

ait: Et superiecto pauidæ natarūt æquore dāmæ. **¶** Mopse nouas incide faces: q̄ solēt p̄ire nubētes puellas. Sane Varro in nuptiis dicit ideo faces præire: q̄ antea nō nisi p̄ noctē nubentes ducebant a sp̄ōis: Quas etiā ideo limē ait nō tangere: ne a sacrilegio i choarēt: si deposituræ Virginitatē calcēt rē Vestæ: i. numini castissimo cōsecratū. **¶** Tibi ducit uxor: i. sub tuo nomine alii ducit: ut eā nō ipsis sed aliis seruiturā significet eē: i. eius corruptoribus. **¶** **¶ PRO.** Gryphes: fera q̄ habet capita aqlæ: cætera mēbra leōis cū alis igētis magnitudinis: i. tutela apollinis. **¶** **¶ ANTO.** Cōiugis idigno: inferioribus clausulis id iungitur non præcedentibus. **¶** Cōiugis: q̄ coniugem optabam. **¶** Indigno amo: cum enim illa me sperneret indigna erat amari mihi. **¶** Mænaliōs: arcadicos. Mænaliōs enim arcadiæ mons est teste Plī. & Strā. cuius tanta est altitudo: ut eius cacumen astris uideatur insertum: hinc Statius li. ix. th. ait. Et in mediis frondentem mænalon astris. **¶** Incipe mænaliōs: figura est Epimone: quæ dici potest perseverantia uel assiduitas: sæpe enim eadem sententia repetitur: appellatur i. uersus intercalares: id est interpositi. **¶** Argutū: sonorū. **¶** Gryphes: gryposis curuatio dicitur: gryphos habens nasum aduncum: inde grypes dicitur latinorum aliqui addito h gryphes dixerunt: sunt autem in scythia alites ferocissime teste Solino. ca. xvi. & ultra omnem rabiem sæuientes meminit etiā de iis Mella li. ii. **¶** Dāmæ: dama genus est capræ syluestris: cui fel deesse notatum est: sicuti ceruo: equo: mulo: asino: & uitulo marino: ut scri. Philosophus li. iii. de animali. & Plī. li. viii. inquit q̄ dāmæ mansuescunt raro: cum feræ dici iure non possint. **¶** Nouas faces: patrum & matrum pueri tres adibebantur in nuptiis: unus qui facem præferet ex spina alba: quia noctu nubebant: duo qui nubentem tenerent: auctor est Fes. Plutar. in problematibus scribit q̄ quinq; faces in nuptiis accendebant: quas cæreos appellabant. **¶** Incide: ut in nuptiis adhibeas.

¶ CHR. Indigno: maximo uel non dignis iniuriis: quas a nysa accipit: uel sit hypallage: id est nysæ indigno nostro amore. **¶** Testibus: id est uel sit sensus: q̄ nihil mihi profuerit testari ipsos: uel q̄ ipsi sunt testes: q̄ nihil quærendo profecerim. **¶** Moriēs: optime in præsentī participio & nō moriturus in futuro dixit quasi iam nūc non se omnino uiuum dicat: ergo moriens: id est dum morior quod iam cæpi: nam amantes non modo mori sed iam se mortuos quæruntur. **¶** Mænaliōs ar. id est quales solent arcades soli cantare piti: non enim se iactat ut arcadiæ canat sed ut canat tibiā rogat: mænaliōs autem mons arcadiæ est iuxta stimpalum. **¶** Loquentes: ex roboatu referentis ut non canimus furdīs respondent omnia syluæ. **¶** Mopso: quasi uiro nauici & indigno tam pulchra puellas. **¶** Nysa: tam pulchra: tam uenusta. Sunt autem hæc proferenda cum maximo pondere ut indignatio propter acceptam iniuriam: & admiratio propter disparilitatem coniunctorum & conquestio: q̄ dolet tanq̄ amore perditus amata re priuari. **¶** Quid nō speremus: id est timemus. Tam enim incredibilis uidebat illa coniunctio: ut nihil iā tā impossibile sit quod uideatur timendū: propter quod ponit duo hæc impossibilia de equis cum gryphibus: & de damnis cum canibus. **¶** Gryphes: de his sic ait Iulius Solinus i asiatica Scythia terræ sunt locupletes inhabitabiles tñ. Nā cū auro & gemis affluat gryphes tenent uniuersaliter uelocissimi uel poti⁹ fer uolātes: & ultra oēm rabiē sæuientes. Sūt. n. q̄drupes & corpore qdē leōibus alis aqlæ simillimæ quoq; imānitatib⁹ obsistētes aduenis rarus accessus est quippe uisos discrepant ueluti geniti ad plectendā auaritiæ temeritatē. Arimaspi cū his dimicat: q̄ uno oculo i frōte media ferunt isignes ut itercipiāt hos lapides mīra cupiditas ē: & feris rapiētib⁹ & arimaspi custodiētibus. Hæc Solin⁹: Alii dñt has feras eē i tutela Apollis & equos uahēnter odisse. Qd̄ nūc & Maro testat. Ego hos eos eē credideri quos Plautin⁹ strobil⁹ picos nūcupat Ait. n. picos diuitiis: q̄ aureos: mōtes colūt ego solus sup̄. **¶** Faces: sp̄ia nuptiæ facib⁹ auspiciatissima ē q̄m ide fecerūt pastores q̄ sabinas rapuerūt: ut auctor ē Massuri⁹. Nūc facib⁹ carpin⁹ & coryl⁹ familiarissimæ: ait Plī.

Mænaliōs

Dama

Gryphes

SER. Sparge marite nuces: Idē Varro spargēdarū nūcū hāc dicit eē rationē: ut Iouis oīe matrimoniū celebrē: ut nupta matrona sit sicut Iuno. Nā nuces in tutela sunt Iouis: unde & iuglādes uocant: q̄si Iouis glandes. Nā illud uulgare ē iō spargi nuces: ut a rapiētibus pueris fiat strepitus: ne puellā uox uirginitatē deponētis possit audiri. Modo tamē ideo ait: Sparge marite nuces: ut eū culparet ifamīa: nā meritorii pueri: catamiti: q̄bus licenter utebant antiq̄ recedētes a turpi seruitio nuces spargebāt: ludū pueritiā: ut significarēt se puerilia cuncta iā sp̄nere. Vnde & illud dictū est: Tibi ducit uxori: sub tuo nomine aliis ducit: ut eā nō ipsi: sed aliis seruiturā eē significet: sicut corruptorib⁹. Tibi deserit he-
SER. sperus ceta: mōtē thessalia: ī quo stellā uident occideri: sicut de ida nasci: ut iam q̄ iugis sumā surgebat lucifer idā: & hoc dicit tibi: p̄ te nox aduenit. O digno cōiuncta uiro: iā insultat puellā. Viro mopso rustico & defor mi: q̄lē tu q̄sisti dū despicias oēs: & ira eūde dicit cū oēs despicer: cū se solū despiciat. Mea fistula: cantilena. Dum q̄ capellā: tibi sunt odio. Hirfutū q̄ sup̄ciliū: p̄ iculū corpus ostēdit fortitudinē suā. Prolixa q̄ barba: demissa barba. Nec curare deū credis mortalia quēq̄ superbia tua dānata ē turpi marito: dū credis nullū deorū curare mortalia. Quā rē secūdum stoicos dixit. Rosida mala: matutini roris humore p̄fusa. Dux ego uester erā: aut dux prāhibam: aut capellas alloqtur. Alter ab undecimo tūc me iā ceperat annus. tertiusdecimus. Alter. n. de duob⁹ dicimus: ut unus sit ab undecimo

duodecimus: alter tertiusdecimus. Nam pubertati uicinum se fuisse significare uult: quod de duodecimo anno procedere non potest. Iam fragileis poteram a terra contingere ramos: nec dum magnos & altos: & hoc dicit tanta altitudinis erā iam ut possem attingere: minores & fragileis & adhuc arboris ramos: & Bene cum annis iungit habitum corporis. Nam & iure pubertas ex utroq̄ colligitur.

CANTO. Nuces: honor nucibus naturā peculiaris gemino protectis operimento: puluinati primū calycis mox lignei putaminis: quā causa eas nuptiis fecit religiosas tot modis foetu munito: quod est uerisimilius: q̄ quia cadendo tripudium somnum ue faciant. Plin. lib. xv. scri. Tibi deserit heesperus cetam: id est in tuam gratiam occidit heesperus: olim nam q̄ & nunc quoq̄ maritus primo sponsa nō in luce: sed in tenebris iungitur: de quo Plutar. problema extat: hāc omnia tamen ironicos dicta accipiāt. Posses itē hoc pacto accipere. Tibi deserit heesperus cetam: id est te propter e caelo fuit heesperus tanq̄ id egre ferens melior tamen sensus prior: nam noctu nubebant: ut diximus. Oetam: ceta mons est in thessalia: qui ab oriente: ac thermopylis in occidentem usq̄ in sinum ambratium extenditur: asperitatis & celsitudinis non mediocris: hāc & plura Strab. lib. ix. O digno con. ui. ironicos loquitur ut iam diximus. Nec curare deum. Ex epicuri sententia id erat. Is enim ut Cicero scribit in lib. de n. d. Ex animis hominum extraxit radicibus religionem: quum diis immortalibus & opem & gratiam substulit: ita fit ut non modo homines a deis sed ipsi dei inter se ab aliis alii negligāt. Stoici uero optime dicebant eorum prouidentia mundum administrari & regi. Rosida: rore infusa. Alter ab un. i. secun. dus: alter enim de duobus dicitur: ergo. xiii. nam pubertati se uicinum ostendit: quod recte Seruius enodauit.

CHRIS. Nuces: quamuis per nuces iuglandes intelligamus: tamen nucem omnem fructum appellamus: cuius cortex durior sit: ut est amygdala castanea iuglans auellana. Juglandem secundum. C. Bassum quoniam antiqui eam nucem dulcioris saporis existimauerunt: & Ioui sacrarunt iuglandem appellarunt. Cloatius uerius ait: iuglans quasi diu glans: græci hanc basilicam: id est regiam nominant. Nonnulli tamen uoluerunt eē dictam iuglandem a iuuando: quā autem ex corylo ea dicitur auellana: siue prænestina: græci ponticam nominant. Castanea heracleotica dicitur amygdala uero græca & thæsia. Est etiā nux pinea. O digno cō. ui. atq̄ contraria dixerat Mopso nysa datur. Sed hāc est amantis inconstantia: in quo amor odium indignatio commiseratioq̄ alternatim aestuant. Ibi enim ex quadam commiseratione dolebat. Hic indignabundus cum quæritur de puellā superbia affirmat suos fastus esse indignos hac pœna ut illa turpi nubat. Dum de omnes: dū per fastidium nemo placet: turpissimum fortita es: deinde narrat quæ sint quæ in eo illa oderit quæ potius amāda uidebantur: ut est musica: quā significat per fistulam: ut sunt greges: ut est quidam uirilis habitus. Odit fistulam tanq̄ austerā: & quæ nulla musicæ uoluptate demulceatur. Odit capellas tanq̄ nimis delitiosa: & cui forderent greges: inter quos nata est: odit supercilium & barbā tanq̄ quā nihil uirile delectet: quod in homine laudatur. Vnde Phædra apud Ouid. Sint procul a nobis iuuenes ut foemina compta Fine coli medico forma uirilis amat. Supercilium: cilium dicimus superius oculi operimentum quod cilatur: id est crebro moueatur: dum frequenter tegit retegītq̄ oculum: inde supercilium infima pars frontis quæ præeminet oculo: quod quoniam illo animum multis modis indicamus ponitur pro grauitate: ut hic poeta in Priapea: Conueniens latio pone supercilium. Item pro superbia iuuē. Sic cum magnis uirtutibus affers grande supercilium numerasq̄ in dote triumphos: Capitur etiam pro eminentiori montis collisue parte editiore. Vnde in geor. Ecce supercilio cliuosi tramitis undā elicit. dicitur sup̄cilia in tutela Iunonis esse: nam illis oculos tegimus p̄ quos luce fruimur: quā iunoni tribuūt: unde dicta: est Lucina Pōpeius ait: Ergo hāc hirfutū supercilium pro prauitate uir posuisse. Nec cu. deum: insultanter protulit. q̄d. ex hac pœna tibi illata uides deos humana curare: q̄ non credebas.

Cilium
Super-
cilium

A duodecimo potius
annu creda hic a
poeta notari, quod
seruius. Comuris exi-
uus labinae lingua
alterius. pro secundo
potius quod dicitur
seruius quin ita capia
Donk. in uergetibus
in loue And. Ter.
Pols. and. uergeti vni
et de alter. alter, in
quit, de trib. dicitur
quia tres em. dicitur
si amabore
Oeta
sic etiam de n. m.
meris dicitur ut his
panis. o. o. y. o. o.
seculiaris aut. dicitur
uuis. de secundo apud
classicos omnes scribitur
m.

SER. Ut uidi ut pii: unū ē tēporis: aliud q̄litas. Nā hoc dicit: mox uidi quē admodū pii: Malus error: diffinitio amoris: nā amor errare plerūq; cōpellit. Nūc scio qd sit amor: uel q̄ si iā iuuenis: uel q̄ si spretus. Grauior: nā amor sit ex desperatiōe. Terē. Perii: q̄to mīus spei ē: t̄to magis amo. Ismarus aut rho: mōtes sunt thra-
cia aspimi. Et pite uitupat amorē ab origie: Itē a gestis rebus: ut Sæu⁹ amor docuit. Nā de exitu circa deū uitu-
patio nō cadit. Extrēi garamātes: populi sūt africa. Extrēi at̄ sæui q̄ si a cōsortio hūanitatē re moti: ut Ex-
trēmig; hoīum morini: rhenusq; bicornis. Nec genū: nec san. ed. i. nihil habētē i se hūanitatē. Nā nō dicit

Ut uidi ut perii: ut me malus abstulit error:
Incipe mænaliōs mecum mea tibia uersus.
Nunc scio quid sit Amor duris in cotibus illū
Ismarus aut Rhodope aut extrēi Garamantes
Nec nostri generis puerū nec sanguinis edūt.
Incipe mænaliōs mecum mea tibia uersus
Sæuus Amor docuit natorū sanguine matrē
Cōmaculare manus: crudelis tu quoq; mater.
Crudelis mater magis an puer improbus ille:
Improbus ille puer crudelis tu quoq; mater.
Incipe mænaliōs mecum mea tibia uersus.
Nunc & oues ultro fugiat lupus aurea duræ
Mala ferāt Quercus Narcisso floreat Alnus.

re ei liceret: q̄ quū cantu delphinās eliciuisset & in mare se p̄cipitauisset: exceptus ab ipsis: perlatum in terrā esse.
CANTO. Ut uidi ut perii: quādo uidi quādo pii: quādo me malus abstulit error: p̄t. ut pro tēporali ad-
uerbio ē accipi ut hoc loco. de quo & Prisc. meminit. li. xv. Perii: ut nulla sit Synalœpha. Ut me ma. abstuer.
Simeta ait de Delphide secūda Theo. me morbus flāmifer uisit. Me penitus totā & sensū malus abstulit ignis.
Nūc scio qd sit amor: Theo. ait i. iiii. Noui qd sit amor tādē: deus improbus acer difficilis dira: quē lactauere lea-
ne. Mōtib; hircanis nutriuit & ip̄roba mater. Obsidet iſidiis qui me mollesq; medullas. Vrit & igniferis figit
mea pectora telis. Extrēi garamātes. i. i. sunt ultra getulos teste Dinoy. Edūt: generāt. Seuus amor: ostē-
dit amoris crimina & s̄uicitiam. Medea. Iasonis amore capta illū a colchis in Thessaliā secuta est: cūq; decēniū
Corinthi secū fuisse: filiosq; etiā peperisset sp̄reta ob nouā nuptam Creusam. s̄uel Glauca Creontis filiā furore
ducta domum incendit radice quadam a Circe inuēta ea uirtute: ut incensus ignis nequiret extingui. Iason ta-
mē euasit. Glauca & pater igni absumpti sunt. Quidam tamē scriptores uolunt Medæ filios dona quadam
sp̄onte attulisse uenenis illita: quibus tactis sponſa & pater cōsumpti sunt. Irata autem Medea q; Iason euaserat
eamq; sp̄reuerat in eius calamitatem omnes iugulauit natos excepto uno qui fugit Thessalus. s̄. de quibus om-
nibus plura Diodo. lib. v. Nunc & oues: contraria fore optat cum pulcherrima turpissimo iuncta fuerit.

CHRIS. Ut uidi ut pii: Primū ut tps̄ significat nō tū idē ē ut & postq̄. Nā postq̄ oē tps̄ sequēs significat siue sta-
tū sequat siue ex it̄uallo: ut at̄ significat statū: q̄ & q̄ primū. Ergo ut uidi: statū q̄ uidi: statū ut significat q̄titate:
uel ut cū dicius ut magnus ē. i. q̄ magnus ē: ergo ut pii. p̄ p̄t̄us pii: sic & gr̄ci ωs in utraq; natiōe ponūt. Vñ
Theoc. ωs ei Δον ωs εὐαχην. Garamātes: garamaticæ regiōis caput ē garama oppidū De bri fonte nobile. Nā
illius aq̄ noctu feruēt it̄er diu frigescūt Sub p̄ricipe Vespasiō iter tutū ē factū ad garamātes cū prius latrōes illū
redderēt inuīū. Corneli⁹ bald⁹ de Garamatib; triūphauit hō gadib; nat⁹ primusq; ex externis ad gloriā triū-
phalē p̄uectus Armēta hui⁹ gētis obliq; ceruicib; pabulat. Nā si recta ad pastū ora dirigāt officiūt p̄na ad hu-
mū cornua Garamātes æthiopes m̄rimōia nō nouerūt: sed scēmias cōes h̄nt: unde filii p̄res nesciūt. Hac Soli-
Strat̄ refert ulteriorē syrtis ac repostā regionē & cirenaicā libes habēt sterilē sanē. Primi nasamōes postea psyl-
li & getulor; pars & garamātes addit. Præterea garamatū terra q̄ sulphurū fert angusta est & lōga & arida. Nec
generis. q̄. d. nō hūani sed efferati aī. Electra: Succia sūt. Ferūt fabulæ sorores paethōtis: cū ille ap̄ padū fulmiē
ictus cecidisset: illi flētes astitisse & i arbores cōuerſas gumī qd̄ heletrū facit ex se emittere dicitq; electrū qd̄ ἤλι-
ος. i. sol eaq; p̄ fuerit. Lōgū aut̄ eēt referre diuersorū scriptorū opiniōes de electro. Nā neq; de regiōibus i q̄bus
nascat: neq; ex q̄ re gignat̄ it̄er illos cōuenit. Sed certū ē teste Plin. gigni i insulis septētrionalis occai: & a germāis
appellari glessum. Itaq; n̄ri unā illarū isularū glesariam noīant: nascit̄ at̄ de fluēte medulla pinei generis arborū
bus: ut gumī in cerasis resina in pineis erūpit humoris abundātia. Quapp̄ latini fuccinū appellāt. Densat̄ dein-
de frigore: aut tēpore autūnali. Cum æstus intumescēs ex insulis rapuerit expellit in littora: Quod aut̄ pinea ar-
bore succus sit idicat Pineus i illo ex attritu odor & qd̄ accēssum tedæ more ad nidore flagret. Liquidū primo
distillare argumēto sunt qd̄ itus trāslucētia ut formicæ & culices q̄ musteo adheſerūt. De q̄ qd̄ re & ap̄ Mar-
tia. epigrāma est. Nasci etiā in india certū est. Nā Archelaus q̄ regnauit in Cappadocia illinc rude aduehī adhuc
inherente cortice polliriq; lacte incoctum dixit. Helectri uis est teste Calistrato: ut contra lymphationes profit
p̄terea Vrinæ difficultati potum alligatumq; Accepta ex attritu uī caloris paleas & frondes arentes ita rapit ut
magnes ferrum. Sed & hæc & multa alia distinctius inuenies in ultimo Plinū li. Etruria fuccinū ambrā uocat.

Gara-
mantes

¶ SER. Sanos sensus: nō amātes: Vnde cōtra amātes īsanos uocamus. ¶ Auertere at a sanitate mutar: aut auertere ait p cōuertere: ut sit mutata ppositio. ¶ Expiar: Coner: p bē īcipiā. ¶ Carmīa uel cælo possunt deducere lunā. ¶ Velsiēt: ut Vel priamo miserāda manus. Est at argumētū a maiore ad mīus. Si hęc possunt facere carmīna: cur nō ēt facilia īpleant? Quid n. facilius q̄ ut ex urbe rus redeat: & ciuitarē deserat rusticus? ¶ Cātādo: dū īcātā. Nā gerūdīus modus ab oī uerbo similiter pcreat. Vnde mō cantādo a passiuo ait: cū supra ab actiuo dixerit: ut Cārando tu illū. Tale ē illud in Salustio: Cū ipse ad imperandū Tifidiū uocaretur. ut ei īperaret: ¶ Fri-

Coniugis ut magicis sanos auertere sacris
Experiar sensus: nihil hic nisi carmina defunt.
Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-
Carmīa uel Cælo possunt deducere lunā. (nī
Carminibus Circe socios mutauit Vlyxi.
Frigidus in pratis cantādo rūpit Anguis. (nī
Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-
Terna tibi hęc primū triplici diuersa colore
Litia circundo terq; hęc altaria circum
Effigiē duco. numero Deus īpare gaudet. (nī
Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-
Necte trib⁹ nodis ternos amarylli colores. (cto
Necte amarylli nodos & ueneris dic uicula ne
Ducite ab urbe domū mea caria ducite dapni.

tipia fugitua retinere ui sola p̄cationis. Non pauci etiam serpentes ipsos recantari credūt. Cato prodidit luxatis membris carmen auxiliari. Marcus Varro podagris. Casarem dictatorem post unum ancipitem uehiculo casum ferūt semper ut primum cōscendisset id q̄ plerosq; nunc facere scimus carmine ter repetito securitate itinerum aucupari solitū: hic & fascinatiōibus adoratiōe peculiari occurrimus & impares numeros ad omnia uehemētiores credimus. Idq; in febribus dieꝝ obseruatiōe itelligit. Scribit itē q; Theocriā apud græcos. Cato apud nos: & Vir amatoria incātamēta imitati sunt. Magia p̄terea icātatio dicit: Mageuo magicā exerceo. ¶ Circe: solē ferūt duos p̄creasse pueros Aetā ac Persē: Aetā in Colcho regnauit. in Taurica Persēs: Crudeles ambo efferrīq; e Perse Hecate hōta est q̄ postea Aeete nupsit: genuitq; liberos tres: Circē: Medeā: & Agialeū. Circe ad oīs generis uenenorū curā uersa multarū herbarū radicūq; uarias uires mirabilesq; reperit. Venit demū ad Italiā: inq; eo p̄mōtorio qd̄ nūc quoq; ab illa Circē uocat̄ resedit: hęc ex Dio. li. v. Quo aut Vlyxis socios carminibus uerterit in feras legit Ouid. li. xiiii. met. Cice aut ī lib. de nat. deos. scribit Cyrcē solis fuisse filiam ex Perside Oceani filia. ¶ Litia: q; ea uī in carminibus haberēt: inuit ēt Pli. li. xxviii. quū ait īguinibus medēt̄ aliqui litiū telæ detractū alligātes nouenis septenis ue nodis ad singulos nominātes uiduā aliquā atq; ita inguina ad alligātes litio. ¶ Cātādo: dū cātā. ¶ Numero deus īpare ga. impares nūeros a donia uehemētiores credimus iquit Pli. li. b. xviii. ca. iiii. & Macro. lib. i. sat. scribit q; īpar numerus mas & par fœmina uocat̄. Itē arithmetrici īparē patris & parē matris appellatiōe uenerant. Pli. itē lib. xii. inquit q; masculū genus religioni tributū est. ¶ CHR. Magis: de his dicit in quarto aeneī. ¶ Sanos: nullo amore implicatos. In sanos. n. dicimus furiosos: at furoris: ut Plato ait Quatuor spēs sūt uaticiniū: q̄ ab Apollīne poetica facultatis: qui ē a musis Amoris: q̄ est a Venere mysterioꝝ: qui ē a bacco. Ergo q̄ amat furore parciti sūt ergo furiosi: ergo īsani. Vnde sequit̄ q; qui sani sūt: nō amēt. Vult itaq; auertere. i. remouere sensus uiri sui sanos. i. ab amore liberos qd̄ faciet si implicabit amore. Vnde erunt īsani quē admodū dicimus īsanū poetā: & īsanū uatē. Ducite ab urbe domū mea ad. d. Sic ēt Theocrii pharmaceutria adhibet ītercalare uersum haud dissimilē. *ιυγελνε τυν τηνον εμou προτι δωμα τον ανδρα*. ¶ Cælo possunt de lu. magorū est polliceri suis carminibus lunā e cælo euocari. Vnde Thessali cū lunam laborare timerēt qa carminibus incantaret̄ tinnitu uasorū aeneorū ne illa carmina audiret obstrepebāt. Hinc Iuue. iam nemo tubas nemo æra fatiget Vna laboranti potē it succurrere lunā. ¶ Terna: p̄ter animos negāt pythagorici & platonici qcquā numeris esse p̄fectius quippe q; figurarū numerūq; serie ac p̄portione a summo deo cōstituta sint oīa atq; ita digesta ut numeris & figuris cōtineri uideant̄. Ait. n. Pythagoras: ex monade oriri numeros ex numeris pūcta: ex pūctis lineis: ex iis figuras planas: ex planis solidas figuras ex iis solida corpora. Et ex iis elemēta esse ex qbus sit mūdus. Trinitatē autē Pythagorici reꝝ omniū mēsuram dicunt. ¶ Nam deus ternario numero res gubernat: primo. n. singula creat: secundo ad se creata rapit. Tertio rapta perficit. Res itidem primo a perēnī fonte effluunt: dū nascunt̄: Secūdo in eundē refluunt. Dum suam illā originē repetunt. Tertio p̄ficiuntur in suū principium iam reuerfa. Orpheus igit̄ deum principium medium & finem dixit. Principium autem ut producit: medium: ut producta ad se rapit. Finis: ut redeuntia perficit. ¶ Ternos colores: manet in eadem trinitate. ¶ Veneris dic uicula necto: simile quidam & Theocritus *πρωσ αμα χαλεγε ταυτα τα δε λφιδος οσττα πρωσ α*

CSER. Limus Ut hic durefcit: fecerat illas duas imagines alterā ex limo: qui ex igne fit durior alterā ex Cera quæ igne foluitur: ut Videlicet mens amatoris: ita durefceret: ad illā quā tunc amabat: omnesq; alias sicut limus ad ignē: & ad fe ita molliret & foluereť amore: ut Cera ad ignē liquefcit. Sic nro daphnis amore: subaudi durefcit & liquefcit: ut. ſ. quā appetit Deferens me: potius amet. Sparge molā: far & falē. Et fragileis incē de bitumine lauros: idēť lauros diuino igne confumē. Nam bitumen ex fulmine dicitur procreari. Vnde iuxta Babylonīā: quæ frequētia cadūt fulmina: hac re lacus redūdāt: adeo ut ide fabricaffe muros Semyramis dicat.

In daphnide laurū: aut arcaifimos eſt p in Daphnidē: aut itelligamus ſupra Daphnidis effigiē eam laurū incendere propter nominis ſimilitudinē. Bucula: bouis eſt diminutiō. Sane bos anomalū nomē eſt. Nā hic bos & o bos pducit ſicut his bobus: & ab his bobus. Nā reliqui oēs caſus breuē habēt ſyllabā primā. Propter aquæ riuū iuxta. Perdita: amor cōſumpta. Nec ſit mihi cura mea: aut nolī magicis artibus ſubuenire: aut nolī cū ipſo cōcūbere. Ab utroq; nō me dicina amātibus uenit. Perfidus: nūc. pſidus. Lime in ipſo: loco ſacro: ſicut ſupra diximus Veſta.

CANTO. Cera liqſcit: ſi meta in Theocriti ſecūda ait: utq; meis palens digitis bene cæra liqſcit: Min dius ex tēplo ſic noſtro delphis amore. Molā: erat mola ex ſalē & farre molito: ut ſcribit Var. Bitumē: bitumē eſt terra gleba q̄ a calor liqſacta afflat atq; diffundit: ruſumq; i glaciē fortiffimā ab aq̄ frigida imutat q̄lis eſt lacuū aq̄: unde & ſectiōe & icifiōe opus eſt. Id poſtea in ſummo fluitat: Strauētor li. xvi. Pliāt li. xxxv. capi. xiiii. ſcribit: q̄ bitumen alibi limus alibi terra. Limus ab Iudææ lacu emergēs Terra in Syria. Eſt uero liqdū bitumē ſicut & acyntiū gigniſ & pingue liquorisq; oleacei in Sicilia: utunturq; eo ad luccernæ lumīā. Itē ad ſcabiē iumētōz. Vis bitumēis q̄ ſulphuris ſiſtit attrahit diſcutit glutinat: ad lepras pruritusq; corpōz efficac. hac ex Pli. Lauros: lauro i ſuſſimētis & purgatiōibus utebāt. Nō tamē ſas erat in pſanis uſibus polui laurū: ut Pli. xvi. mēinit. Daphnis me

Lauros

malus uruit. Simeta i ſecūda Theo. ait Cōburit me delphis: ego hāc i delphide laurū. Propter vi. prope. Perdita nec ſerā: uerſus iteger eſt Varii de morte: ut edocet Macro. li. ſat. vi. Pōto: mēſura pōtia Boſphoro ad meoti dīs lacū. p̄cedit. ut ſcribit Pli. li. vi. Soliaūt ſcribit i pōticis oris Aconē portū eſſe: q̄ puētū malōz gram inū uſq; adeo celebris eſt: ut noxias herbas aconita illic nominemus.

CHRIST. Limus: ut hic quēadmodū unus idēq; ignis liqſcit cæra ac cōtra limū cōſolidat: ſic amor q; ignis eſt liqſciedo te mihi reddet durz aduerſus alias uel cū liqſecerit: & molē reddiderit i noſtrū amorē cōſolidabit ut pmaneat i eo nō diſſimile eſt illud Theocriti *ως τουτου τον κερων ενωσυν Δαιμοντανδ* *ως ταινοι ευπρωτος ομυυ Διος αυτινα Δελφεις*. Bitumē: Iudææ lacus eſt quē Asphaltitē nomināt imēſo ambitu. Vnde mare mortuū a nōnullis noſat ſed ſapore corruptior eſt q̄ mar: grauitate odoris accolis eſt peſtifer. Et ut placet Soliaial nullū habet nihilq; i eo mergi pōt. Vñ eſt teſte cornelio tacito. Nādi impitos attolit. Cerato. n. tpe bitumē egerit qd' a lacu eſt asphaltū nomināt. Liquor eſt acer natura ſua & ſparſo aceto cōreſcit primū māu trahit: Inde nullo iuuāte inſluit: nō are: nō ferro: ſed ſanguie mēſtruo ſcindit. Iordanē oēm p hūc labi dicit: nec tamē inſici. Hoc Semiramim p calce ad ſtructurā babylicōz mōniū uſam dicunt. Pli. ſcribit bitumēis naturā p̄ximā eſſe ſulphuri. Idq; eſſe limū quæ iudææ lacu emergat. Prætereo multa: q̄ de bitumē ab eodē dicunt Dioſcorides ait: bitumē aliud aridū aliud liquidū eſſe: aridū gigni in iudea. Phœnice: & Sidonia liquidū in Babylonīa: Apolloniā: & Sicilia: uocat a nōnullis ſtercus dæmōis. Galenus dicit illud uim habere calfaciēdi & deſiccādi. Serapiō ſcribit: q̄ phibet apoſtemationē uulnerū. Suo ſuffitu cōfert doloribus matricis: potū cū caſtoreo & uino ciet menſes & cōfert tuſſi ueteri: & aſmaticis & morſibus uenenoz: potū cū aceto. ſoluit ſanguinē coagulatū impoſitū dētibus ſedat dolorē admixtū farinæ ordei & nitro & ceræ. pdeſt podagra. Perdita nec ſerā meminit deceder nocti. Verſ eſt ex Vario de morte: dicit. Nō amnes illā mediū ardua tar dāt flumīa: nec ſerā meminit deceder nocti. Nec ſit mihi cura mea. Optat. n. & illū amor iplicari: & ſe cōtra ita liberari: ut cū negligat. Signad plenū iniurias ulciſceť. Exuuias: quoniā p hoſte ille ſe geſſerit: exuuias appellat quas ille p amoris pignore reliquit. Cara: nā res amati uehemēter diligit amās. Hac duo eſt i Didone expreſſit: q̄ tūc haberet p exuuiis & olī p pignore amoris cara ſic Iuue. Gratoq; idulget baſia plectro. Perfidus: iurgiu eſt amātis. Nā dolet fidem frangi. Herbas at. u. Herbas ex quibus facile fiāt uenena. i. philtra amatoria quæ iure uenena dicunt: quoniā p uenas ad p̄cordia diſcurrāt unde ueneficia appellant & uenefica: quæ illa faciunt. Probat aut efficaciam ueneficii ab auctore: ait ergo ipſe mœris. Nam emphasi facit p̄nomen & mœris ea grauitate pronunciat tanq̄ ſi ſonet maximus in ea re artifex. Deinde a patria. Non in ponto fuit medea oīum ueneficarum maxima. Sed quō lecta: ſunt ab eo uenena: ſi mœris dedit: ſed legamus. Ipſe mœris dedit uenena lecta mihi idēť lecta: ut ego haberem quaſi dicat meo noīe legit. Nam cum legunt herbas nomināt cui legant.

Limus ut hic durefcit & hæc ut cera liquefcit
Vno eodemq; igni ſic noſtro daphnis amore.
Sparge molā & fragileis icēde bitumie lauros.
Daphnis me mal⁹ urit ego hāc i Daphide laurū.
Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-
Talis amor Daphni q̄lis cū feſſa Iuuecū (nī.
Per nemora atq; altos quærendo bucula lucos
Propter aquæ riuum uiridi procūbit in herba.
Perdita nec ſerā meminit decedere nocti
Talis amor teneat nec ſit mihi cura mederi.
Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-
Has oli exuuias mihi perfidus ille reliqt (nī.
Pignora cara ſui quæ nunc ego limine in ipſo
Terra tibi mādō debēt hæc pignora Daphni.
Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-
Has herbas atq; hæc pōto mihi lecta uenēa (nī
Ipſe dedit Mœris naſcuntur plurima Ponto.

SER. Atq; fatas alio uidi traducere messes: magicis qbusdā artibus hoc fiebat: Vnde est in duodecī tabu-
lis: Ne ue alienā segetē pellexeris. Ne respē nolūt, n. se uideri numīa: nisi ex nimia necessitate. Vnde p miracu-
lo dictū est: Alma parens cōfessa deā: qd nō faceret nisi in piculo filii. Nihil ille de n. cancurat. Satis est q; putat
artē magicā nil ualere. Corripuit treal. flā. hoc uxori Ciceronis dī cōtigisse cū post peractum sacrificiū libare
uellet in cinerē: uisa est flāma: q; flāma eodē anno cōsulē futurū ostēdit eius maritū: sic Cice. in suo testat. poema
te. Bonū sit: iō dubitat & optat: ut hoc signū bonū sit: q; ignis medius est & q; possit ēt nocere. In lila. in lo-
co ubi amati uestes obruerat. Ipsi sibi somnia fin-
gūt: oīa q; supra dixerat de arte magica destruit dicē-
do hęc uera desiderātibus tātū uideri: qd p puerbiū
est locutus.

His ego saepe Lupum fieri & se condere siluis
Mœrin saepe animas imis exire sepulcris.

Atq; fatas alio uidi traducere messes.

Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-

Fer cineres amarylli foras riuoq; fluenti. (nī.

Trās q; caput iace ne respexeris. his ego daphni

Aggrediar. nihil ille Deos nil carmina curat.

Ducite ab urbe domū mea caria ducite daph-

Aspice corripuit tremulis altaria flammis (nī.

Spōte sua dū ferre moror cinis ipse. bonum sit.

Nescio quid certe est & Hylax i limine latrat.

Credimus: an q; amant ipsi sibi somnia fingunt:

Parcite ab urbe uenit iā pcite carmia Daphnis.

id ore fecerit nullum omnium præstantius hęc ex illo. Alio traducere messes. quin etiam inquit Plili. xxviii.
ca. ii. & legum iparum in. xii. tabulis uerba sunt qui fruges excātaffet: & alibi: Qui malum carmen incantasset.
Nihil carmina cu. ostēdit per hoc Maro carminibus non esse pondus. Aspice: uerba sunt amaryllidis. Bo-
num sit nescio: dubitat an bonum an malum cinis accensus portendat: deinde certior ait. Quid certe est: ali-
quid est: nam & hylax in limine latrat: in limine autem ubi daphnidis exuuiæ erant latrabatq; illius aduentus:
Hylax: melius per x quam per s scribitur in fine hylao autem uel hylacteo latro: uel resono significant: hic &
hylactor nomen canis apud Oui. Credimus: aliquid esse. An qui amant ipsi sibi somnia fingunt: uana cō-
ponunt: uentura putantes quæcunq; desiderant. Qui amant: nulla hic Synalœpha est. Parcite: hoc ait cre-
dens illum uenturum esse. Parcite: autem desistite.

CHRIS. Lupum fieri: refert Augustinus in libro de ciuitate dei. M. Varronē scribere de archadibus: quod **Lupus**
illi sorte ducti transfatant quoddam stagnum: ut ibi in lupos conuertantur: & cum similibus feris uiuunt. Si
uero carne humana non uescantur: rursus post nouem annos remeato eodem stagno reformantur in homi-
nes. Deniq; quēdam demenetum parasitum gustasse de sacrificio: quod archades immolato puero faciunt deo
suo Lycaeo & in lupum cōuersum: & x. anno in humanam effigiem reuersum in olympia pugilem uictoriam
meruisse: nec propter aliam causam: & lycaum louem & lycaum Pana in arcadia uocari existimat Varro: nisi
q; ea non alia q; diuina fieri posse existimat. Plili. etiam scribit Euanthem inter auctores græciæ non spretum tra-
dere: qd arcades scribunt ex gēte anthæi cuiusdam sorte similia electum ad stagnum quoddam eius regionis
duci uestitūq; in quercu suspenso tranare atq; abire in deserta transfigurariq; in lupum: & inter lupos uersari
per annos. ix. quo in tempore si ab homine abstinerit redire ad stagnum: illudq; tranare: & effigiem huma-
nam pristinam recipere addito. x. annorum senio. Addit idem Augusti. mulieres fuisse in Italia: quæ dantes ali-
quid in caseo: homines in iumenta mutabant: quæ necessaria quæq; portabant: deinde perfuncti opera ad se re-
dibant. Imis sepul. Credidit antiquitas umbras defunctorum in sepulcris requiescere. Ac propterea ma-
gnæ illis curæ erant sepulcra. Hinc Iuuen. Dii maiorum umbris tenuem & sine pondere terram: Spirantesq;
crocos & in urna perpetuum uer: Qui præceptorem sancti uoluere parentis. Esse loco. Et Proper. Terra tuum
spinis obducat lena sepulcrum. Et tua quod non uis sentiat umbra sitim. Atq; fatas alio uis. tra. mes. hoc in
xii. tabulis fieri prohibeatur. His ego daph. his tam ualidis. Aggrediar: ueluti hostē. Nihil il. de. n. c. g. Stu-
pefacta hęc dicit. Admiratur. n. q; cum ad id sacrorum iam peruenerit: tamen adhuc illum moueri nō sentiat.
Aspice: cū ita admirabunda staret: secutum est hoc mōstrum. Vnde amaryllis: q; latura erat cineres admonet
eos flammās cōcepisse. Nescio qd. sit. q. d. nescio audiam an non audiam. Certe est cū iterum & clarius au-
disset dixit: certe est. aliquid: & secutus est poeta naturā: nā cū aliqd ex lōginquo apparet: adeo dubia res est: ut
incerti simus sit: ne an nō sit. Deinde cū magis appropinquat uidemus ēt: sed tamē qd sit nondū constat Paulo
uero post cognoscimus quid sit: ut uerbi gratia q; sit equus. Ac demum cognoscimus non modo equum esse:
sed etiā meū: uel tuū. Eadē ratio est in auditu. Credimus: dubitaret primū an audisset quippiā. Deinde eū con-
staret audisse dubitauit: quid audisset. Postremo putauit audisse uirum. Verum cum nimis uirum cuperet: du-
bitauit rursus an nimia cupiditate deceptus: sensus id putaret esse qd non esset. Fingunt somnia: prouerbiū
est. Nam qui nimia cupiditate decipitur: & credit id esse quod non est: dicitur sibi fingere somnia.

SER.

VO te moeri pedes: an quo uia ducit i urbē? Hæc ecloga cōtinuū nō hēt carmē: sed de diuersis locis Theocriti aliq̄ ad eā cōtulit: sane hoc cōtinet. Vir, postq̄ pene occisus ē ab Ario cēturiōe Romā reuertēs: mādauit pcuratorib⁹ suis: ut tuerēt agros: & ad plēns obsequerēt Ario. Mō ergo Moeris, pcurator eius secūdu pceptū patrōi portat hædos Mātua: quos Ario offerat. Seq̄ alter pastor: & eū quo p̄gat iterrogat: ille deflet suas misērias: & hīc iā uariā p̄statur occasio cātilenæ. Quo te Moeri pedes: subaudi ducit: & ē zeugma a posterioribus. Viui puēimus: idiu uiuēdo ad ista puēimus: & oñdit plerūq̄ obesse hoībus uitæ lōginq̄tatē: q̄ iterdū cā ē misēriarū. Quod nūq̄ ueriti sumus: q̄a iopinata grauiora sūt mala. Vnde ait Dido: Hūc ego si potui tātū sperare dolorē: Et pferi soror potero. Nūc uicti, i ipotes uoti: Nā quo mō uictores dicius uoti cōpotes: q̄ q̄cqd uolūt faciūt: sic uictos e cōtrario uoti ipotes: q̄ nō possūt facere q̄d uolūt. Ceterū quo mō uicti sunt mātuaui: q̄ nec bella gesserūt: Sors oīa uer, nisi hoc ad psonā rusticā redigas: aspe cōtra Augustū dictū ē: cui⁹ felicitatē sicut oīa dicit posse mutari. Illi: Ario cēturioni. Quod nec bene uertat: q̄ res eius in pnicie uertat, i. ut malo omine hoc mun⁹ accipiat. Tractū at hoc ab Hectore & Aiace Nā Hector dedit Aiaci gladiū: quo se Ajax postea iteremit. Hector uero balteū accepit ab aiace: quo circa muros p̄fīæ tractus ē, postea idē & illā cōi cū natū ē: Dii bene uertāt q̄d agas. Plerūq̄, n. bona in peius: mala mutāt i melius. Subducere colles Incipiūt: & ex alto i cāpos dissolui. Vsq̄ ad aq̄: Miciu fluminis. Oīa: q̄ supradixit. Intelligimus at aut Virg. tātū agrū: aut totius Mātua eē descriptū. Seruasse: recupasse. Audieras & fasu, beniuolētiā q̄dē Augusti ē fama uulgauit: sed eā belli actiāci necessitas ipedi uit. Menalcā aud, i. uestrū Virg. Sed carmina tātū Nra ualēt Lycida tela iter marcia q̄ntū: Hoc ē Cicero ait i miloniana: Silēt, n. leges iter arma. Chaonias dūt aqla ueniēte colūbas: Minora, n. auguria maioribus cedunt: nec ullarū sunt uiriū: licet priora sint Chaonias autē epiroticas. Nā in Epiro dicitur nemus fuisse: in quo respōsa dabāt columbæ: q̄d ideo fingit: q̄a lingua thessala peliades: & columbæ uaticinatrices uocantur.

PRO. Chaonias Columbas: quonia columbæ in chaonia regione epiro in quercu arbore sedisse dicuntur: & humana uoce dedisse responsa: & ita bonum augurium erat si coruus dextra: cornix sinistra uolaret: ut Cicero diuinarum. Quorum a dextris coruus: a sinistra cornix facit augurium.

ANTO. Quo te Moeris argumētū patet carminibus. Viui puēimus, i. loq̄ior plurima icōmoda afferre: Vnde Iuue. de Priāo inq̄t sat. x. Lōga dies igit qd cōtulit: oīa uidit euersa: & flāmis Asia ferroq̄ cadētē. Victi, i. supati uolētia militū. Est at ordo: Nūc uicti nos qm̄ sors oīa uersat. Tristes, i. uiti mittim⁹. Illi, i. aduēa possessori hos hædos. Qd nec bene uertat, i. i bonū cōuertat. Sors oīa uer. Sed pfecto fortūa in oī re dominaf inq̄t Salu. in Catili. & Laberius teste Mac. li. ii. Fortūa imoderata i bono a que atq̄ i malo. Qua se subducere colles: Describūt hīc Maronis agrū. Subducere: descēdere. Dimittere iugū, i. relinq̄re sūmitatē. Molli cliu cili descēsu hēant, n. Marōis agrū cūctos colles ius erat ei ad illoz sūmitatē. Est & mihi agellus hūmōi nā ad occidētē collis ē: cui⁹ mihi possessio ad sūmū tātūmō ē: postea uero cāp⁹ iest alteri⁹ colōi. Vsq̄ ad aq̄: i tytiro dixerat: quis lapis oīa nud⁹ Limosq̄ pal⁹ obducatur pascua iūco. Fagi: pp ea nō ab re sub tegmie fagi recubās dixit Melibœ⁹. Carminib⁹ ser. me. hoc loco n̄ pastor Mēalcas: sed Vir. e intelligēd⁹ p allegoriā ut scr. Fa. li. viii. Aqla uen. mīora, n. auguria maiorib⁹ cedūt. Chaōias co. In Epiro erat primū chaōes: a qb⁹ chaōia dicta ut scr. Phil. li. iii. aliter Maro li. iii. Refert at Her. li. ii. Euterpe, i. gemias ex egypto colūbas euolasse: utraq̄ nigrā: unā qdē in Aphricā: Alterā uero i Dodonā epiro q̄ fago isidēs hūana uoce elocuta: sic eo loco Iouis oraculum cōdi debere. Eā uero q̄ ad aphros abiisset colūbā iussisse aphris ut Ammōis oraculū cōderēt qd oraculū & ipm Iouis erat. Refert demū Her. ipe colūbas illas fuisse re uera scēmias sacerdotes & sorois aphonicib⁹ his locis uēditas & c.

CHRISTO. Quo te moeris, rusticus mod⁹ loquēdi & pastor uchemēter qd rās: quis uat expolitōe. Olycida: n̄ uocātis: s̄ dolētis ē. O uiui, q. d. hāc calamitatē p̄stitit diuturna uita. Qd nūq̄ ues. Vitiū, n. hoīum ē: ut oēs sibi foelicitatē pponāt: nūq̄ ad tristia respiciāt. Quāobré ip̄meditati s̄pe opprimūt a calamitatib⁹: q̄ qdē q̄to magis iprouisā sūt: tātō magis offēdūt. Quapp C. i. Tus. oñdit pturbatiōes grauiores ēt fieri cū calamitates ip̄meditatos nos subito iuadāt. Quapp graui⁹ urgebat Moeris q̄ hāc mala nō puidisset. Migrate, q. d. nō reuersuri discedite. Aliud, n. ē si dico: discedo hīc: aliter si dico migro. Nā q̄ discedite redibit fortasse paulopost. Qui at migrat eo cōsilio discedit: ut alibi sit domiciliū positur⁹. Qua se: descri. Maro. pdii termios. Fama s. ē p̄inde ac si dicat uegē ē. Nā hoc differt a rūore fama. Quia rūor est earū regū q̄ nulli⁹ ē cert⁹ auctor: ergo falsa res eē pōt. Fama uero certos hēt auctores: ergo res uera ut plurimū. Chaōias co. spēm p genera ponit. Ceterū Chaōia ps epiro ē: i. q̄ ē filua Dodona: hāc oraculū hēt dodonæ Iouis: qd respōsa dat p colūbas. Ait at Hero. in Clio oraculū oīum q̄ i grācia sūt atiq̄ssimū eē: & circa sui p̄cipia unicū. Addit p̄terea & hoc qd i dodona & il-

ECLOGA NONA MOERIS.

LYCIDAS MOERIS.

VO TE Moeri pedes: an quo uia ducit in urbem? MOE.

O Lycida uiui puenimus aduena nri

Quod nunq̄ ueriti sumus ut possessor agelli
Diceret hæc mea sunt ueteres migrate Coloni.
Nunc uicti tristes quonia sors omnia uersat
Hos illi (qd nec bn̄ uertat) mittim⁹ hædos. LY
Certe equidē audierā qua se subducere colles
Incipiunt molliq̄ iugum demittere cliuo
Vsq̄ ad aquā & ueteris iā fracta cacumia fagi
Oīa carminib⁹ ur̄m seruasse Menalcā. MOE.
Audieras & fama fuit. sed carmina tantum
Nra ualent Lycida tela inter martia quantum
Chaonias dicunt Aquila ueniente Columbas.

Fama
rumor

lud qđ i lybia ē cōstituisse duas sacerdotes thebāi Iouis q̄ a phœnicib⁹ abactæ huc: altera illuc: altera puenerūt.
Et hæc qđē sacerdotes Iouis dicer: atrū i loco dodōæi oraculū notatū eē. duas nigras colūbas ex egyptiaca thebe
euolasse: & eaz: alterā i lybia tēplū amōis ædificari iussisse. Alterā i dodōa sylua sup fagū p̄sedisse: uoceq; hūana
locutā: illic Iouis oraculū p̄stituēdū dixisse. Sacerdotū uero eaz: q̄ i dodōa fuerūt uetustissimā p̄mēiā uocatā eē
secūdā Timereā: nouissimā nicadrē. Verū idē Heripori opiniōi assētis neq; credit colūbas: sed mulieris thebāo
tēplo uēisse. Nec mix: qđ peliades. i. colūbas fuisse dicat græci. Nā ātiq; pelafgoz: ligua mulieris peliads dicebāt.

Quod nisi me quacunq; nouas incidere lites
Ante sinistra caua monuisset ab Illice Cornix:
Nec tu⁹ hic mœris nec uiuert ipse mēalca. Ly.
Heu cadit in quenq; tātū scelus: heu tua nobis
Pene simul tecum solatia rapta menalca: (bis
Quis cæeret nymphas: qs humū florētib⁹ her
Spargeret: aut uiridi fontes induceret umbra:
Vel quæ sublegi tacitus tibi carmina nuper:
Cum te ad delicias ferres Amaryllida nostras.
Tityre dū redeo breuis est uia pasce capellas.
Et potum pastas age Tityre & inter agendum
Occursat capro cornu ferit ille caueto. MOE.
Immo hæc quæ Varro nec dū p̄fecta canebat

redat: Pene simul tecū solatia rapta menalca: cū suis. n. solatiis perit poeta: q; nec dū editis carminibus morit:
Virg. at illo tpe nōdū aliqđ opus scripserat: & dicēdo solatia: latēter tpa carpit Augusti: qbus carmina nō oble
stamēto fuere sed solatio: qđ i feliciū eē cōsueuit. Quis humū florētibus herbis Spargeret: sic est dictū: ut Tū
phaethōtiadas musco circūdat amaræ Corticis: atq; solo p̄ceras erigit alnos. Fōtes iduceret umbra: tegeret:
cooperiret. Vel q̄ sublegi tacitus tibi carmina nup: rustica affectiōe reminisci se illoz carminū fingit: q̄ aliqđo
a Virg. licet iuito: Romā eūti abstulerat: Nā sublegi ē furatus sum: Vnde & sacrilegus dicit: q̄ sacra legit. i. furat.
Delicias n̄as. i. cōem materiā. Tityre dū redeo: breuis ē uia: pasce capellas: Theocriti sunt uersus: uerbū ad
uerbū trāslati: sed tñ Virg. negociū cōtinētes: Nā allegoricos iperat suis: ut rē tueant: nec tñ audeat cōtra Arii p̄
ceptū uenire. τί τὴν ἐμὴν τὸν ἀλον περὶ λαμὲν βοσνητας αἶγας καί ποτι τὰν νερῶν ἀγέτι τὴν κεί
τον ἐνορχῶν. τὸν λιβυῖον νηκίωνα φυλακῶσο ματυνορῶχη. Inter agēdū: dū agis: & honesta locutio
est: si dicamus: Intercœnādū hoc sum locutus. Nec dū p̄fecta: nimia familiaritatis ē signū: q; ei recitabat car
mē nōdū ad limā redactū. Dicit aut carmē: qđ q̄si cœperat i honore Varri cōponere: & p̄ trāsitū ponit diuersa
schedia. Supet mō mātua nobis: supsit reddat: & hoc dicit: Si nobis Mātua fuerit reddita: faciā ut te celebrēt
oēs poeta. Mātua: uae miseræ nimīū uicina Cremōe: Bene igemit mātuanoz infelicitatē: qbus sola obfuit
uicinitas cremonēsiū. Nā Cassii Bruti & Antonii copias cremonēses susceperūt. quos et ipsos mire excusat di
cēs: Miseræ Cremōe: q̄ etiam si uellet minime tātis copiis posset resistere. Nimium uicina. i. usq; ad periculū.
CANTO. Quacunq; quocūq; Nouas lites: Prob. scri. q; ubi Maro amicoz beneficium p̄metuerat: ut agros
suos recipet: cōcitauit i se ueterāos: adeo ut a Milieno Torone primipilari pene sit interfectus ni fugisset hic ait:
Qđ nisi me & c. Sinistra: dixius i Tityro cornicē a sinistra facer ratū coruū uero a dextera: ut refert Cipp cor
nicē igif mōitus Maro ab lite abstiuit. Fōtes iduceret. i. delectaret: iducere. n. qđoq; delectare significat: ut et
Nōius edocet. Viridi umbra: plātado. s. arbores iuxta. Pōt & p̄ hypallagē legi: ut dicat q; iduceret uiridē um
brā fōtib⁹: Vel supple q; cæeret carmīa & c. Tityre dū redeo: hæc carmīa Menalca amicā petiturus cecinerat
q̄ postea Lycidas ei subiecit. Occursare ca. Theocriti. i. iiii. Tityr lasciuas uirgultis pasce capellas. Post age musco
fos fontis has tityre pastas. Interea occursat capro: q; uenerat oris Puniceo libycis cornu ferit ille caue. Immo hæc
imo potius q; cecinisset hæc carmina & c. Ve miser. i. ualde miseræ ob amissos uidelicet agros. Vae at p̄tula
i aliis uocabulis auget i aliis minuit: hīc uehēmēs & uegrāde dicitus & uesanos & uecordes. Gelaucē. li. v. c. xii.
CCHRI. Quod: at dicūt colūbas fuisse nigras: ē ut notet mulieres ægyptias fuisse: Et p̄fecto eūdē ritū q; in
tēplo thebāi Iouis ē i dodoneo oraculo obseruari affirmat. Sinistra: Est i libris augurū: Cornicē a sinistra pte
auguriū ratū facere. Et C. de diuinatiōe ait. Aliis auib⁹ a dextera. Aliis a sinistra datū ē ut ratū augurū faciāt. Et
alibi cur a dextera coruus a sinistra cornix facit ratū. Et Plau. Asi. picus & cornix ē a leua: coru⁹ a dextera. Illice:
glādiferæ arbores maxie sūt hæ: Robur: Quercus: Aesculus: Ilex: Cerrus: Suber fagus. Solatia. nō puto poe
tā uoluisse taxat tpa Augusti. Itaq; sniam credo eē hāc. Maxius mœror puēisset ex morte Mēalca. Sed tñ si car
mīa aliq; reliq;set: attulissent illa qđē solatiū i dolore: Nūc at qa extictus fuisset nullo relicto carmīe nō solū Me
nalca erept⁹ fuisset nobis. Ex q; re multus seq̄bat mœror sed et carmīa q̄ solatio eē possēt. Heu ca. magna ex
aggeratio sceleris cū tñ putat ut i nullū cadere posse existimet. Auget deide duplici repetitiōe: heu & qs. Itē iter
rogatiōe. Tityre dū re. Mirū poete i geniu: ut aliēa carmīa ita i suū opus trāsserat: ut seruata ecloge lege: tñ qđ
ad negociū suū p̄tjet allegoricā icludat. Varo: i honore uarii. Nec dū p̄. nā si p̄fecta fuisset n̄ fuisset arrepta
solatio. Et ut honoēt Vaz: oñdit q; n̄ adhibuerat eū auditorē ut uoluptatē capet: sed iudicē ut errata corrigerit.

CSER. Varre tuū nomē: ordo est. Varre tuū nomē sublimē ferēt ad sidera cātantes cygni: poeta. Sic Hora de Pindaro: Muta dircaū leuat aura cygnū. Sic tua cyrnæas fugiāt examina taxos: uenenata arbor est q̄ abū dat in Corfica. Hæc autē ifula græce Cyrne dī: Vnde fecit hāc deriuatiōnē cyrnæas taxos: q̄bus pasta apes mel amarissimū faciūt. Distētēt ubera: plurimū lactis reportēt. Me quoq; dicūt uatē pastores: magna uerecūdia suū meritū extenuat: nec nait pbāt: sed dicūt. Nec docti: sed pastores: q̄bus tamē ipse nō credo. Vario uideor: Varius poeta fuit: de hoc Horatius: Varius dicit molle atq; facetū. Itē scriberis Vario fortis & hostiū uictor. Nā Varus dux fuit: cui supra blādī. Cinna digna: etiā Cinna poeta fuit optimus: q̄ scripsit smyrnā: quē libellū decē annis elimauit. Sed argutos iter strepere anser olores. Argutos: canoros: ut Forte sub arguta: & alludit ad Anserē quēdā Antonii poetā: q̄ eius laudes scribebat: quē ob hoc p̄ trāsītū carpsit. De hoc et Cicero in Philā dicit: Ex agro falerno anseres depellātur. Ipsum n. agrū ei donarat Antonius. Id quidē ago: ut carmen in memoriā possit redire. Si ualeā meminisse: ut etiā in æneide diximus: ideo ista iunxit tēpora: q̄a defectiū uerbum est meminī. Huc ades o galatea: Theocriti uersus sunt.

ἔφευθοῖς γαλατεῖα καὶ ἔφευθοῖ σαλαθοῖο.
quibus iducit Cyclopē usum cū i scopulo sedēs amīcā suā Galateā de fluctib; iuitaret ad terras. Cyclops n. dī nympham amasse Galateā: q̄ cū quēdā pastore amaret: & Polyphemū sperneret: ille iratus Acincauit: q̄ postea Galateæ miseratiōe in fontē mutatus est: q̄ hodieq; latine acilius dī. Quisnā ludus in undis? & q̄ sequūt carmīa. Ad maiore terrarū laudē dicit i mari nullā eē uoluptatē. Nā hæc ē plēa laus: q̄ cōtrariarū rerū cōtinet uitupationē. Infani fluctus: magni: ut infano iuuat idulgeē dolori. Pura sub nocte: serena. Numeros meminī: metra rhythmos.

CANTO. Supet nobis: uiua supsit ad nostra cōmoda nō aliena. Cyrnæas: i ligustico mari est Corfica: quā græci Cyrnō appellauere: sed tusco ppior a septentriōe in meridiē piecta Plī. scri. li. iiii. Plura tamē meminī Diodo. li. vi. Taxos: de taxo legito Plī. li. xxvi. Cytiso: uide supius. Cinna: Sueto. et meminī in libello de grāmaticis: de Cinna poeta referens quoq; hoc illius carmē. Sæcula p̄maneat nostri doctrina Catonis. Sen addit illū cōposuisse Smyrnā & Tranqlin dicto libello scri. Crassitiū cōmētario Smyrnæ edito adeo inclaruisse ut hæc de eo scriberent. Vni crassitio se credere Smyrna pbauit. Id quē ago: ut icipiā. dixerat n. Lidas: incipe si qd hēs. Huc ades o galatea. Fuit hæc maris nymp̄ha nereī & Doridis filia a Cyclope Polyphēo adamata: de quo late apud Oui. li. xiii. Vnde eam uocās apud illū ait. Iā mō ceruleo nitidū caput exere pōto. Iā galatea ueni: nec munera despice nostra: Theocritus autē ecloga. vi. id oē prius descriperat. Appianus autē in lib. q̄ illyrius iscribitur ait e Polyphemo cyclope & galatea tres filios extitisse: Celtū illyriū & gallū: eosq; ex Sicilia p̄gressos Celtis & illyriis & galatis ab ipsis cognomen assumētibus iperitasse. Infani: furētes. Quid: cur nō memoras? Numeros: i rhythmos teste Fabio li. ix. Est autē rhythmus auctore Diome. uersus imago modulata seruans numerum syllabarum positionem sæpe sublationemq; continens. Si: id est utinam.

Cyrnus

CHRIL. Supet: supsit nō deficiat: qd eēt nisi restituerent agri. Cyrneas: cyrnū appellant græci insulam quā latini & insulā ipsi corficam dicūt. De qua Diodo. & Strabo contraria scribunt: sed de hoc alibi. Dicit autē Diodo. illam abundare terebentina cæra & melle: & incolas pasci lacte & melle & carnibus: plurimas autē tibi oriri taxos ex quibus mella amara sunt. Cytiso: quā herbam diximus afferre copiā lactis. Et me: & p̄t: ergo me quoq; ut pierides Tria dicit q̄ fecerūt illū poetā pierides: ut sit fides ab auctorib; Nā solum muse faciunt poetā. Sunt & m. ut ostēdat ab effectu se esse poetam. Dicunt. u. p. Arguit a iudicio eorū qui sunt poetæ. Nam pastores hic intelligit: qui nouerūt canere carmina: ut de Corydone & de Thyrside dictū est. Nec placet qd dicit Serui. Pastores: i indocti. Nam: in ope bucolico pastores et doctos dicimus: ut Cur non mopse boni: docti: ergo poetas. Quamobrem quāuis musas magistras habuerim: quāuis carmina condiderim: quāuis pastorū iudicio p̄ber poeta: tamē nolo labi nimia credulitate: cū uideā me non posse æquare Varrum & Cinna poetas. Nec timere dixit credulus. Nam credulitas uideē esse eorū q̄ ultra q̄ oportet credūt. Hic. u. pp. colores flox purpureū ergo pulch; Nā ut aurū dicimus pulch; & quoniā cætera excedat metalla: sic purpureū: quoniā purpura reliquos colores supat. Cādida. p. quē admodū illud. Et glauca canētia frōde salicta: sic nūc dī populus cādida: quoniā frōdes habet ex altera parte albas. Texūt. u. Se in texēdo faciūt umbracula. Sunt. n. umbracula tegumēta: quæ faciunt umbras. Vmbella: uero est quam manu gestantes opponimus soli ut facies non lædatur radiis solaribus. Hæc teneriores mulierculæ utuntur cum in sole sunt iuuu. En cui uiridem umbellam: cui succina mittas. Numeros: Concentum & modulationem: & ut græci dicunt rhythmos.

Vmbella

CSER. Daphni qd antiquos signorū suspicis ortus? Ecce dionæi processit caesaris astrū: Cū Augustus Caesar ludos funebres pri celebraret die medio stella apparuit ille eā eē cōfirmavit parētis: Vnde sunt uersus isti cōpofiti? Dionæi autē lōge repetitū ē a mēse Veneris Dione. Sane astrū grāce dixit: nam stella debuit dicere. Quosegetes gauderēt frugibus: ad mēsem alludit Iuliu: qd dictus ē i honorē Caesaris: quo & uua & frumēta mature scūt. Carpēt tua poma nepotes: ac si diceret nihil est qd possis timere: Nā illud respicit: qd supra iuidiose ait. In fere nūc melibocæ pyros: pōe ordine uites. Oīa fert aetas. aufert. Nā itelligamus eū subito obticuisse: nec quod

Daphni quid antiquos signorū suspicis ortus
Ecce Dionæi processit Caesaris astrum
Astrum quo segetes gauderēt frugibus & quo
Duceret apricis in collibus uua colorem.
Inserere Daphni Pyros carpēt tua pōa nepotes.
Omnia fert aetas aīum quoq; saepe ego lōgos
Cantando puerum meminī me condere Soles.
Nūc oblita mihi tot carmīa. uox quoq; Mœri
Iam fugit ipsa Lupi Mœrin uidere priores.
Sed tñ ista satis refert tibi saepe Mēalcas. LY.
Causando nostros in longum ducis amores.
Et nunc omne tibi stratum silet a quor & oēs
Aspice uentosi ceciderunt murmuris auræ.
Hinc adeo media est nobis uia nanq; sepulcrū
Incipit apparere Bianoris. hic ubi densas
Agricola stringūt frōdes hic Mœri canamus.
Hic hædos deponere tamē ueniamus in urbē.
Aut si nox pluuiam ne colligat ante ueremur

cōperat i plere potuisse. Animū quoq; etiā memoriā. Lōgos Soles: aestiuos dies finire: ut Tris adeo i certos caeca caligine soles. Cōdere: finire: atq; ad occasum ducere. Lupi mœrin uidere priores: Hoc ēt phisici cōfirmat: qd uoce deferaf is: quē prior uiderit lupus: Vnde etiā puerbiū hoc natū est: Lupus est i fabula: quoties supuenit ille de quo loquunt: & nobis sui p̄sentia amputat facultatē loq̄ndi. Causando cām nectēdo differs nra desideria. Tibi stratum silet a quor: In tuā gratiā: & hoc dicit: ut possis canere cū ēta siluerūt: quod quidē ex Theocrito sumptum est. τὰ δὲ νῦν ἵαλα κὺ ματα φαίνει ἄσυχρον λαίον τὰ. Bianoris: hic est qui & Ocnus dictus est: de quo ait i decimo: Fatidicæ mātus & thusci filius amnis cōditor Mātua. Dictus est Bianor q̄si animo & corpore fortissimus ἀπο τῆς βίας χαίροντος. Stringūt frondes: amputat: decutiunt: Ipse in geon. Sed tamē & quernas & grādes tūc strigerat. Tamē ueniamus in urbē: etiā si paululū q̄scētes dederim? operā cantilena. Nox pluuiā ne colligat ante ueremur: Aer enim cū occasu mutatur frequenter: qd i aeneide etiam saepius indicatur.

CPRO. Dionæi: sic uocata Venus: siue mater Veneris est: Diuū Iulium significat: quo ius capite in statua stella addita est.

CANTO. Signorū: i syderū: nā ut scribit Varro li.

iii. Signa dicunt eadē & sydera signa uero q; aliqd significēt: ut libra eq̄noctiū: sydera q̄ i iudū. Dionæi caesaris ueneris: ex Veneris mortus ē Aeneas: ide Ascani a quo iulus: cui regni loco apud albā sacra ē ptas attributa atq; honor: cuius familia fuit maxia atq; clarissima: oīum auctor ē Dionysius. Ex eadē familia Iulius Caesar est: uñ & maro ait iulius a magno demissū nomē iulo: qd nō de Ascanio itelligēdū ē sed de Iulo. Ascanii filio: q; magnus fuit q̄tū ad sacra ptatē & honorē ut oīdimus. Utq; Ci. i. li. de na. descri. Ven. tertia filia fuit Iouis & Diōes. Caesaris astrū: Caesar i deoz nunterū relatus ē. Sigdē ludis quos ei hæres Augustus edebat stella crinita p̄ septē cōtinuos dies fulsit: exorēs circa xi. horā. Creditūq; ē aīam eē Caesaris in cælū recepti: & hac de causa simulacro eius i uertice ardebat stella auctor ē Trāq; Astrū: de astro sydere & stella legito Mac. li. de som. Gauderēt frugibus: allusio est ad Iuliu mēsem i Iuliu Caesaris honorē sic appellatū: cū eēt quītilis: eo at mēse & fruges maturæ sunt: & maturefcunt. Processit: apparuit. Segetes: de iis & frugibus in principio Georgi. uidet. Animum quoq; mentem ipsam: q; in senioribus apparet: hinc Iuue. ait sat. x. Sed omni membrorum damno maior dementia: qua: nec nomina seruorum nec uultum agnoscit amici Orbilio idem beneuentano: ut scrib. Tranquil. euenit. Nam uixit prope ad centesimum aetatis annū amissa iam pridem memoria: quod uersus Bibaculi doctet Orbilius ubi nam est litterarum obliuio. Condere: abscondere. Longos so. tardius occidentes: hinc longos dies accipimus. Priores: de lupis uidet ecloga præcedenti. Causando: causas nectendo. Bianoris: is aliter Ocnus dictus est filius autem Mantus fatidice qui a matris nomine Mantuam appellauit auctor est Virgil. li. x. dicēs Ille etiā patriis agmē ciet Ocnus ab oris Fatidicæ Mantus & tusci filius amnis. Qui muros matrisq; dedit tibi Mātua nom. Dicit aut Bianor a bia qd ē uis seu uiolētia: & ἀνῆρ uir. Strigūt: excidūt: auctore Nonio.

CCHRI. Dionæi: qui originē ducit ab aenea filio ueneris: cuius mater fuit Dione. Alibi referemus tres Veneres sed hic tantū dicam tertiam Venerem tertii Iouis & Dione filiam fuisse. Astrū: Cometem intelligit: q; Augusto faustus apparuit in ludis funebribus Iulii Caesaris quos celebrabat ueneri genitrici. De quo ipse in quadā epistola. Apparuit ipsis meorum dierum ludis sydus crinitum per septem dies in regione cæli qua sub septentrionibus est: id oriebatur circa undecimam horam: clarum ex omnibus terris conspicuum fuit: eo sydere credidere animam Caesaris inter deos relatā: propterea id in signe capiti statuæ in foro positæ adiectū est. Aīum: memoriā. Nā memoriæ organū ad siccitatē tēdere oportet: uerū i sene quīs humor naturalis defecerit & calor defectu pabuli quod est sibi in humor extinctus sit abūdat humor noxius: qui memoriā humefaciens corrumpit. Lupus: aut si ante uideat hominem q̄ ab illo uideatur: reddit eum raucū. Vnde cū aliq; loquentibus supuenit: cuius p̄sentia illi tacere cogantur: puerbiū est: Lupus est in fabula. Pl. de lupis ita scribit: Sed in Italia quoq; credidit luporū uisus eē noxius: uocemq; hoīs quē priores cōtemplentur adimere ad p̄fens. Pluuiam: Honestior: locutior est ueremur pluuiam ne nos colligat q̄ si dicas: ueremur ne nos pluuiā colligat.

Orbili?
Bianor
ris

SER. Vsq; eamus: iugiter eamus: sed cantantes. Ita enim minorem itineris sentiemus laborem. Hoc fasce leuabo: si cantantes inerimus: hædorum te onere ipse leuabo. Nā fascem ait onus: sic in georgicis: Iniuisto sub fasce uiam dum carpit. Desine plura puer: ac si diceret nimii desiderii es. Quod nunc instat agamus: Nos ceterationem placemus. Nam canere ocioforum est. Cum uenerit ipse: uel Virgilius cuius aduentu sperabat securitatem: uel ipse Augustus: qui actiacis bellis fuerat occupatus.

ANTO. Mius uia lædet: Comes faciendus in uia p uehiculo ē dicebat Publius: ut Gel & Macro scribunt. Desine plura: Lycidā arguit tāq; leuū uoluptatisq; uanae cupidū. Puer: & diastole figura i er. Instat: urget iminet ut. In foz agroꝝ possessori hædos istos mittāus uenia grā. Ipse menalcas. i. Vir ut agros recipiat.

CHRISTO. Mius uia lædet: Nā & cautus & facetus sermo efficit iter ita iocūdū: ut laborē eūdi nō sentiamus unde Publius q minus scribit ait. Comes faciendus i uia p uehiculo ē. Desine. p. Et leuitatē i cupiditate pueri & maturi i sene cōsiliū oñdit. Lycidas. n. nec suo nec cōgruo tpe cātus q ociofoꝝ sūt q̄rebat Menalcas i tāta reꝝ pturbatiōe iis q̄ instabāt difficultatibꝝ cōsulēdū & cātū & ociū referuādū cēsebat. Atq; ita seruato decoro & puet: q̄ ar dētoris a tatis ē uoluptatē q̄rebat: Et uir in quo iā maturus ēē cōsiliū oportet: seria iocis p̄ferēda cēsebat.

SER.

Sxtremū hūc arethusa mihi cōcede laborē. Gallus ante oēs primus ægypti p̄fectus fuit poeta eximius. Nam & Euphorionē (ut supra diximus) transtulit in latinum sermonē: & amorꝝ suoz de cytheride scripsit libros quatuor. Hic primū in amicis Augusti Cæsaris fuit: postea cū uenisset in suspitionē: q̄ cōtra eū cōiuraret occisus est. Fuit amicus Virgiliū adeo ut q̄rtus georgicorū a medio usq; ad finē eius laudes teneret: quas postea iubēte Augusto in Aristæi fabulā cōmutauit. Hic Gallus imauit Cytheridē meretricē libertā Volūniū: q̄ eo spreto Antoniū eūte ad gallias ē secuta: pp qd' dolorē Galli nūc uidet cōsolari Virg. Nec nos dēt mouere q̄ cū mutauerit partē q̄rti geor. hęc eclog. sic reliq;. Nā licet cōsole i ea Gallū: tamē altius itūcti uitupatiō ē. Nā & i Gallo ipatiētia turpis amoris ostēdit: & apte hic Anto. carpit inimicus Augusti quē cōtra romanū more Cytheris ē in castra comitata. Extremū la. nō qd' laboriosum est. Nā scribere apud poetas lusus ē: ut Et ipm ludere q̄ uellē: sed rē tibi laboriosā: scilicet ut nymp̄ha uirginitate gaudens p̄stes de amoribus cātilenā. Vnde & rogat dicens concede: & uerecūde pauca postulat: & eā adiurat etiā: Sic tibi cū fluctus subterlabere sicanos. Per Arethusam at musam siculā. i. bucolicū theocritū iuocat carmen. Sane arethusa secūdū latinitatē in penultima habet accētū secūdū rōnē grēcā i tertia a fine: sicut Creusa & Creusa. Pauca meo gallo: nō ad ceteraz eclogaz cōparatiōe: sed pauca quantū ad Galli pertinet scripta: q̄ ut supra diximus de suo amore cōposuit. Sic tibi cū fluctus subterlabere sicanos: Variā enim opinio est. Nam alii dicūt ad Arethusam nymp̄ham siciliā Alpheum de Elide uenire per maria: secundum quos alibi dixit: Alpheus fama est huc elidis amnem. Alii dicunt ipsam Arethusam in fonte mutatam Alpheum fugere: & de Elide ad Siciliam uenire: quod nunc est secutus.

PRO. Arethusa: fons in Sicilia: a quo musam uidetur cognominare quoniam Bucolica: carmē siculum: Vel quia amoris causa Alphæus piscæ fluuius per mare defluens in eam conuenit.

ANTO. Extremū hūc: De gallo poeta satis ecloga. uia dixi secūdū Eusebiū: Stra. et li. xviii. scri. Cornelio Gallo ægypti prouinciā a Cæsa. augusto primū cōmissam fuisse. Sueto. quoq; meminit Cornelii Gallic p̄fecturam ægypti ex ista fortūa fuisse ab ipso Augusto p̄uectū quem postea res nouas molliētē dānādū senatui tradidit itaq; & accusatorū denūciationibus & senatus cōsultis ad necē cōpulit: scri. Eusebius: ut ante et narrauimus q̄ gallus a no ætatis suæ. xliii. ppria se māu iterfecit: addit Ser. hūc scripsisse li. iiii. de cytheride oli Volūniū liberat: & a se amata: q̄ alio noie lycorida appellauit: demū eo cōtēpto Antoniū in galliā secuta ē. Hic eū Maro solari p̄nti carmine uoluit: nā sibi iūctus amicitia fuerat: cū ut ate dixi Cæsari cōmēdatus ab illo agrū receperit. Arethusa: fōs ē syracusius testibꝝ Plī. Solino & Stra. li. vi. q̄ i pelagus fluuiū statim emittit: hūc ipm alpheū eē traditū ē i fabulis: q̄ cū i pelopōneso sumat originē: p̄ marē sub terrā usq; ad arethusā fluētā p̄ducit: deid hoc ex loco emergēs rursus excurrit i pelagū hęc & plura Stra. Naso et li. v. met. multa: & Diod. li. xxi. Arethusa: pp Theocritū hęc nymp̄hā iuocat: q̄ syracusius fuit: uti ecloga. iiii. & vi. narrauimus. Extremū laborē: extremū carmen: per quod innuit toto opere arethusam fauisse sibi: qd' qdem ita est: nam ubiq; Theocri. ut patuit imitatus est.

CHRISTO. Extremū arethusa lab. Recte Ser. laborē ad arethusam refert. Verū q̄ dicit poetas: ludere hēt. p̄fecto huiuscemodi exercitatio mō recte res p̄cedat summā ai uoluptatem sed summo labori adiunctā. Nā teste Hora. Qui studet optatam cursu contingere mœtam. Multa tulit: fecitq; puer sudauit: & alit abstinuit uenere & baccho: & luue. etiam de poeta dixit. Ut dignus uenias hederis & imagine macra: & Persi. Palidamq; pyrenem dixit: Est igitur laboriosissima res in poeta egregium euadere. Meo. q. d. Cui tantum gratificari cupio. Pauca: sed tamē q̄ hmōi sint: ut ipa Lycoris legat. q. d. tis moueat. Neget quis carmina gallo: cū ille optimus poeta sit: & possit aliis carmina scribere. Vel dicit: q̄ tā durus erit q̄ nolit cōsolari Gallū amore p̄ditū: arethusam aut nymp̄hā p̄ musā posuit: tū una ex illis nymp̄his q̄s i geor. Enūerat. Et tādē positus uelox arethusa sagittis.

ECLOGA DECIMA GALLVS.

Sxtremum hunc Arethusa mihi concede laborem.

Pauca meo Gallo sed quæ legat ipsa Lycoris

Carmina sūt dicēda neget quis carmina Gallo: Sic tibi cum fluctus subterlabere sicanos

Arethu
fa

SER. Doris amara: mī nymphanū est: quam p mari posuit. Sollicitos: sollicitatos: plenos sollicitudinis post. Cytheridis abcessum: quā Lycori uocat. Fuerūt autē uno tēpore nobiles meretrices tres: Cytheris: Origo: Arbuscula Oratius Explosa arbuscula dixit. Idē Vt quondā Marseus amator originis ille: qui patriū mimæ donat fundūq; larēq; Simæ: græcū nomē est: id est pressis naribus. Vnde & simias dicimus: qd' epithetō Theocritus dat p̄cipue apibus. ὡς τὴν αἰ σίμαι λείμωνος φερβονιοισαί νε λρογ ἔς αλείαν μάλα τοῖς ἀνθεοσι μελίοσι. Respōdēt oīa siluæ: p̄ echoi: uocis imitationē nos solamur. Quæ nemora: ē qdā Theocriti ecloga: i q̄ suos amores deslere Daphnis iducit: hui; oēm ordinē ad hāc eclogā trāstulit. Saltus habuer puellæ Naidēs: nymphas simpliciter accipiam. Nā si pprie loq̄ret Oreades diceret. Naidēs n. fontiu Oreades mōtiū nymphæ sunt. Sane qā diximus eas: dē eē nymphas q̄s ēt musas: ut hoc dicere: qā si cū ip̄o fuissent musas: si dedisset operā scribēdis carminib; nō incidisset i tātas amoris angustias. Indigno: uel meretricio: uel magno: nā & Enni; ait. Indignas turres: magnas. Neq; parnassi nobis iuga nā neq; p̄idi mōtes Thessaliæ sunt Apollini & musis consecrati. Aonia aganippe: noiatiui sunt singulares. Aganippe autē fons est Bœotia: q̄ & aonia dī: Aonia aut breuis fit ni: qā sequit uocalis uocalē. Sola sub rupe deserta: Mænalus autē & Lycæus sunt mōtes Arcadiæ. Stāt & oues & circū: circa Gallū eius amorē stupētes: sensus autē est: Sicut oues o Galle circa testare nō pœniter: ita nec te illarū pœniteat: Nam etiā Adonis quondā ouiu extitit pastor: & qd' ait nri: miscuit suā personā: ut frequēter facere cōsueuit: nā erat itegrum tui nec pœniteat illas. Nec te pœniteat pecoris diuine

Doris amara suam non intermiscet undam.
 Incipe sollicitos Galli dicamus amores.
 Dum tenera attondent simæ uirgulta capellæ
 Non canimus surdis respondent omnia siluæ.
 Quæ nemora aut quos saltus habuere puellæ
 Naidēs indigno cum Gallus amore periret.
 Nam neq; Parnassi uobis iuga nam neq; Pindi
 Vlla moram fecere neq; Aonie Aganippe.
 Illum etiam lauri etiam fleuere Myricæ.
 Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem
 Mænalus & gelidi fleuerunt saxa Lycæi.
 Stant & oues circū nostri nec pœniteat illas.
 Nec te pœniteat pecoris diuine Poeta.
 Et formosus oueis ad flumina pauit Adonis.

ne poeta: Allegoricos hoc dicit: nec tu erubescas bucolica scribere. Adonis: a habet accentum: quia græcum est nomen: tamen & latine sic dicimus. Nam Adon nūq; lectum est.

PRO. Adonis: Hefiodus ait phænicis: & Alphæ sibæ Agenoris Thoātis: qui Syriā: arabiamq; tenuit imperio: ut Antimachus ait: Regnavit cypro: ut & Philostephanus libro quo q̄stionis poetica reddidit cas ex lo: ue sine illius foemina accubuit hunc uenandi studiosum fuisse: & ab apro interiisse: atq; ita pluri mis cognitum. Pastorem non inuenimus fuisse: sed amatoriam Veneris induxit historiam.

CANTO. Doris amara: hæc nymp̄ha fuit Oceāi filia & thetyos ut scribit Hefiodus: q̄ Nereo fratri iūcta est uxor: a q̄busdā interpretat̄ amaritudo: q̄ Nereū: hoc est mare a neros qd' est aqua dictū sp̄ cōsequit: hinc sæpe a poetis doris p̄ mari ponit: ut et hic. Simæ: Simos: uox græca est dī aut quis p̄sas nares habēs: Quæ nemora: interrogatio ē. Saltus: capi. Naidēs: p̄ has musas itelligit ut sequētia idicat. Indigno: turpi. Parnassi: de hoc supius. Pindi: pindus thessaliæ mons ē: ut scribit Soli: ex cuius uertice teste Strabo lib. vi. fluit inachus amnis. Aonia: bœotia ē. gēitiuus casus: nō at noiatiuus: de aonia latius eclo. vi. Aganippe: fons ē bœotia: uti Solinus edocet: sit et Hippocrene: quos fontes cadmus litterarū prius rector dū rimat q̄ nā adisset loca: quoniam eq̄stri exploratiōe dephēdisset. Incēsa ē licētia poetarū: ut pariter utrunq; uulgarēt. si qd' eoz alter alitis eq̄ uingula sollicitat; foret: alter potatus faciūdia aias irrigaret aganippe demū dicit ab agā qd' ē ualde & hippos equus hippocrene uere ab hippos & crene: fons. Lycei: arcadia mōtis: de quo supra. Pœniter: pudet: pœnitet pudeat. Pecoris: i. bucolici carminis. Adonis: Theocrit; quoq; ait i priā Vade age carpe uias: puer ē formosus: adonīs: & timidos figit lepores: nec p̄cere nouit: ille feris trucibus: pascit dū mōtib; agnas. Fuit at Cynire cyptioz: regis filio ex myrrha filia quē ardētissime uēus adamauit: tādē ab apro uulneratus iteriit de quo latius li. x. met. fuerat autem rex hortorumq; nobilium possessor. Vnde Plin. li. xix. iqt & quoniam antiquitas nihil prius mirata est: q̄ & hesperidum hortos ac regum Adonis & Alcinoi. de Adoni & Venere multa Macro. lib. i. sat.

CHRISTO. Doris: Oceani filia & Nerei eius fratris uxor. Hic uero p̄ ip̄o mari capit. Quæ nemora: dolet nō affuisse nymphas i merore Galli. Nā solitudo hoies dolores auget & qd' per nymphas musas itelligat: apparet quia ponit parnassum quē musæ incolūt: & latēter ifert nō superatum fuisse ab amore si musæ affuissent: si studiis operam dedisset: & nō marcuisset ocio. Nam ait Naso Ocia si tol. peri. cupi. arcus. Aonia: aones populi antiqui boetia fuerunt e sunio profuga quibus aones montes dicunt: in quibus fons est aganippe ait Stra. Lacue ro ait Aon Neptuni filius a quo aonia pars boetia dicta est. Theudo. ait hūc factione ex apulia pulsum in Boetiam uenisse & ibi imperasse & Neptuni filium habitum cū Onchesti apuli uiri ditissimi eēt filius & ab hoc aonia dicta. Adonis: ex Papho Cypri rege natus est. Cinara: cinara uero Myrrham filiam habuit quæ patre infcio se cū filia concūbere Adonem genuit: qā Venere amatus fuit: & demum ab apro in syluis casus: a Venere post multas lachrymas in florem purpureū immutatus est. Qui uero ad hystoriam fabulam referūt Venerem syriam fuisse tradunt ex matre Cypria: quæ Adoni nupsit: & ut Lactantio placet meretriciam artem instituit. Macrobius autem rem ad physicen refert: aitq; adonem pro sole: Venerē uero pro superiori terræ hemisperio quod nos incolumus poni: ut Proserpina ponit p̄ inferiori. Ergo Venus: i. terra gaudet Adone: cum sol per superiorem zodiaci partē decurrens uer atq; astatem facit: tuncq; ridet floribus frondibusq; ornata. Cur uero

Bucolicorum

per signa meridiana fert quonia ad aliud respicit hemisperiū: & a nostro recedit: eripitur sibi a Proserpina Adonis atq; ab apro interficitur: ab hyeme: quæ quidem frigore glacieq; hispida est ut aper: Lugetq; tunc terræ: uenit q; nubibus pluuiisq; tristat hyemis tpe. Mox tamē redeūte uere: iterū ridet herbis & floribus & frōdibus: ideoq; Aprilis Veneri dicatus est. Eadem ēt ratione. Isifq; i terra Osirim: i solem apud ægyptios luget. Hæc ait Macro. Eusebius autē Pamphilus ait apud priscos adonim atymq; arborum frugumq; flores intelligi. Sed uolunt atym eos flores significare: qui ante maturitatē decidunt: neq; fructū gignunt. Proptereaq; illum emascu- latum poetæ fingūt adonem uero uolūt eos flores significare qui fructus pducūt: quæ ppter illo gaudet terra.

SER. Venit & upilio: pp metrū ait upilio. Nam opilio dicimus, & græco usus ē schemate: sicut illi dicūt οὐπέα: pro eo qđ qđ ē ορν: & οὐνο. ὠα. p eo qđ est οὐνο. ὠα. Tardi uenere bubulci: stulti. Terē. in εἰς τὸν τι ὠσπον. μεν. Tardus ē. i. stultus. Nā porci cito ambulāt. Vuidus hyberna uēit de glāde menalcas pīguis: & humidū est qđ extrisecus hēt aliqd humoris: Vuidū uero qđ intrisecus: unde & uua dictæ sūt: qđ tamē plerūq; cōfundūt poetæ. Amor iste: tā im- patiens: tā turpis. Tua cura lycoris: pene irriforie di- ctū ē. Tua cura: i. p qua tu ita es sollicitus: reliq; & be- ne cū alii i terrogent: qđ si deus Apollo diuāt. Perq; horrida castra: Hic tāgit Antoniū: ut diximus supra. Quassans: cōcutiens. Quē uidimus ipsi: Solēt nu- mina plerūq; se rusticis offerre. Vnde ē: Satis est po- tuisse uideri. Notādū sane q; ea numina quæ plerūq; amauerūt dicit ad amatore uenire. Nā Apollo ama- uit Daphnim: Pan Syrīga: Siluanus Cupressum. Sanguineis Ebuli baccis Minioq; rubentem. facie enī rubra pingit Pan propter ætheris similitudinē. Aether au- tē est Iupiter. Vnde etiā triūphātes qui habēt omnia Iouis insignia: sceptrū: palmatā togā qua utebant illi q; palmā merebant: Vnde ait Iuuenalis: In tunica Io- uis: faciē quoq; de rubrica illinūt instar coloris æthe- rei. Amor nō tā talia curat: quasi expertus loquitur.

Tristis at ille: Alii tamē superioribus iungunt: sed melius ut sic legamus. Tamē cantabitis: ut sit sensus: licet ego duro amor cōsumar: tamē erit solatiū qā meus amor erit uestra cātilena quādoq; Ossa quiescēt: Nā se di- cit esse moriturū. Olim: futurim temporis est modo.

ANTO. Vpilio: nō opilio p o i principio: sed Vpilio p u legēdū est auctoritate ēt Prisciani: q dicit o breuē in hoc noīe esse cōuersam in u lōgā ex litterarū affinitate. Seruius uero existimauit Maronē fecisse diphthongon græcā pp metrū ut ounoma p onoma sic upilio pro opilio: est autē ouiu custos. Vuidus: pinguis. Aliū: An- to: significat uti iā diximus. Agresti honore: cū agresti corōa qđ ipse declarat dicens. Florētes ferulas & Silua- nus amauit Cyparissū. Pā: syrīga: Apollo: Daphnē: iccirco hos ad gallū uēisse poeta ait. Ferulas: de ferula legi- to Pliniū li. xiii. & li. xx. Pan deus: latius supradiximus Videto etiā Macro. li. i. sat. ubi leges Pana solē eē. Ebuli: Ebulū herba e alto caule: i sūmitate semē hns uti sambucus. Ebuli sumo fugāt serpētes: ut Plin. li. xx. Minio: in uenit i argētariis metallis minimū quōdā apud Romanos maxie auctoritatis sacre religiōis: unde Iouis simu- lacri facies diebus festis minio illini solebat: triūphantūq; corpora: & sic Camillū triūphasse: Plin. li. ix. ca. xxxiii. O mihi tum: ordo est: O si olim uestra fistula dicat meos amores: quam molliter mihi tum ossa quiescent.

CHRI. Vpilio: cū græci uolūt o micrō. i. breuē lōgū efficere adiūgūt illi ū ut opēa οὐπέα. Ergo cū sit opilio qđ si ouilio custos ouiu mutauit o in u: & u ē p ou diphthongo græco quo diphthōgo nos latini caremus. Vuidus: a bobus dicti sūt. Hyberna: Quia hiberno tēpore iā maturæ legāt. Glādes diximus: nā superioribus glā- des esse a Quercu: robore: Ilicæ: Aesculo: Cerro: Subere: Fago: & Galla: & diximus primū mortaliū cibū glādes fuisse: asserit tamē ēt Plinius sua tēpestate p hispanias i feri glādes secūdis mēsis. Easq; tamē. cinere coctas eē dul- ciores. Erat autē cautū duodeci tabulis: glādē in alienū fundū p cidētē licere colligere oīum autē arborū fructus: aut pōa appellāt: ut mala & pyra: aut nuces ut iuglādes: glādes: auelāe: amygdalæ: castāe: aut baccæ: ut sūt olæ lauri: & corni: aut sūt aciu: ut uua: mali punici sambuci: & ebuli. Siluanus: deū siluarū hunc putabāt & fœtis mulieribus nocere. Itaq; ne noctu ingrediēs illas uexaret tres illis deos custodes adhibebāt. Sed eorum deorū si- gnificādoz causā tres mortales noctu circuire limia domus uidebāt: ut prius limē securi feriret: secūdos pilo tūderet: tertius scopis deuerreret: ut his datis culturæ signis Siluanus. phiberef i trare. Nā nec arbores cadūt putāturæ sine ferro: nec far cōficiē sine pilo nec fruges coaceruāt sine scopis: ab iis autē tribus tres noīant deos ait Varro. De Apolline at quē hic itelligit nom inū. i. pastorale dicemus alio loco. Ferulas: ferula ut ait Diosco- euteriō appellat: hæc i calidis: ut ait Plin. nascit locis atq; trāsmarina: geniculatis nodosa scopis: duo eius genera: qđ i altū assurgit narthex dicit. Marchetia uero semp humilis. Natura eadē q aneto & fructū similis. Nulli fructū cū leuitas maior: ob id facile baculū senectuti præbet. Quæ ab uno capite diuidit i cacumie fœmia putat. Feru- la reliq; aialibus pestiferū pabulū pbet: afinis uero gratissima est: qre id animal baccho assignat cui & ferula. Se-

Venit & Vpilio tardi uenere Bubulci
Vuidus hyberna uenit de glande Menalcas
Oēs unde amor iste rogant tibi uenit Apollo
Galle quid insanis inquit tua cura Lycoris
Perq; niues aliū perq; horrida castra secuta est.
Venit & agresti capitis Siluanus honore
Florentes ferulas & grandia lilia quassans.
Pan Deus Arcadiae uenit quem uidimus ipsi
Sanguineis Ebuli baccis Minioq; rubentem.
Et quis erit modus inqt: Amor nō talia curat.
Nec lachrymis crudelis amor nec gramia riuus
Nec Cytiso saturatur apes nec frōde Capellæ.
Tristis at ille tamen cantabitis arcades inquit
Montibus hæc uestris soli cantare periti
Arcades. o mihi tum q molliter ossa quiescent
Vestra meos olim si Fistula dicat amores.
Atq; utinam ex uobis unus uestriq; fuissēm

Ebulū
Miniū

Glādes

Ferula

men eius in italia cibus ē: cōdit in urceis: & durat ad annū ignē ferula optime feruari certū ē. Et a sole ignē p̄mē theū furatū ferula seruasse fabulant. ¶ Baccis: p̄ acinis posuit de quibus diximus in superioribus. ¶ Ebuli: ebulus chamaectis, i. humilis sambucus: Nā actis græce sambucus dicitur. Ergo humilis quia nō surgit in altitudinē arboris: ut sambucus: sed parē extollit a terra: uerū frondes & flores: & acinos similes hēt sambuco. Si ex ebulo fiat emplastrū cū sepo hircino cōfert podagrā. Si sedat in eius decoctione expellit secūda & cōfert hidroposī. Succus immissus in aures sedat sibilū. Si ebibat cōfert morsibus uenenatorū. ¶ Minio: in argēteis metallis iuenit. Romæ in summa religioe fuit. Nā Iouis simulachri faciē diebus festis illini solitū erat. Corpora et̄ triūphantiū minio illinebant. Quin & a cēsoribus in primis Iuppiter miniadus locabat. Milton uocat græci. Alii cinabari: quibus indit cinabare appellare semē dracōis elisi pōdere elephātis in morte cadētis p̄mixto utriusq; aialis sanguine. Multa alia de minio reperies apud Plin. Tristis ostēdit quod p̄ditus sit ex amore quod nulla rōne ne adeo quod idē remoueri possit potius quod in illo mori quod liberari uelit solatiū quod post mortē iam quod grat ex arcadū cantibus. Dolet deinde se non fuisse unum ex illis cum quocūque alio amore: post hęc inuitat Licorim ad uoluptates rusticanae uitae. In quibus si cum illa fuisset: sperabat se posse consumere æuū: id est peruenire ad ultimum ætatē: quod priuatus p̄sentē uideat mortē.

Aut custos gregis aut maturæ uinitor uuæ
Certe siue mihi Phyllis siue esset Amyntas:
Seu quicūque furor quid tū si fuscus Amyntas:
Et nigræ Violæ sunt & Vacinia nigra
Mecum inter salices lenta sub uite iaceret.
Serta mihi Phyllis legeret cātaret Amyntas.
Hic gelidi fontes hic mollia prata Lycori:
Hic nemus hic ipso tecum consumerer æuo.
Nunc infans amor duri me Martis in armis
Tela inter media atque aduersos detinet hostes:
Tu procul a patria (nec sit mihi credere) tantū
Alpinas ah dura niues & frigora Rheni
Me sine sola uides ah te ne frigora lædant:
Ah tibi ne teneras glacies secet aspera plantas.
Ibo & Chalcidico quod sunt mihi condita uersu
Carmina pastoris siculi modulabor auena.
Certum est in siluis inter spelæa ferarum
Malle pati tenerisque meos incidere amores
Arboribus crescent illæ crescetis amores.
Interea mixtis iustabo Mænala Nymphis
Aut acres uenabor Apros nō me ulla uetabunt
Frigora Parthenios canibus circumdare saltus.
Iam mihi per rupes uideor lucosque sonantes
Ire: libet partho torquere Cydonia cornu
Spicula tanquod hęc sit nostri medicina furoris.
Aut deus ille malis hominū mitescere discat.

lacūque magnū effundit: quæ alpinorū plarique cōtingunt: & transalpinorū nōnulli. ¶ Chalcidico uersu: de Euphorione intelligit: de quo Fabius lib. x. sic Quid euphorionem transibimus: quæ nisi probasset Virg. idē nunquā certe cōditorū Chalcidico uersu carminū fecisset in bucolicis mētionē. Seruius addit gallum transulisse. Euphorionis opus. Calcis aut ut scribit Strabo lib. x. Euboeæ metropolis erat in quod et̄ Aristoteles uersatus est quo ad uita functus. ¶ Modulabor: canā. ¶ Pastoris siculi: Theocriti. ¶ Parthenios saltus. Parthenius Mons ē Arcadiæ teste Plin. lib. iiii. Parthenos at uirgo dicitur. Parthenia uirginitas. ¶ Partho cornu: arcu p̄thico. ¶ Cydonia: spicula Cydonia ciuitas una est et̄ tribus Cretæ eximias: ut Strabo lib. x. scribit. In ea at̄ calami spiculis aptissimi. ¶ Amadryades: ex dicuntur eē nymphæ quæ cū arboribus nascuntur: hama: n. aduerbiū una uel simul significat. Drys uero quercus est. ¶ CHR. I. Tu procul a patria ne cōsumatū. ¶ facinus: noluit. ¶ exprime: ne illū offenderet: nā ex affectu amoris ita alloquā: ut p̄sentē eē putaret. ¶ Ah: repetitio ē ut ex uehementia maiore dolorē exprimat. ¶ Teneras: huic opponit aspera: quod oppositio cōtrariorū uehementē affectū auget. ¶ Certū est: penitus decreui: ostēdit at̄ poeta in amātibus iniuria affectis alternatim insurgere mō indignationē ex ipsa accepta iniuria: quod rē amatā relinq̄re decernit paulo ante post affectū amoris: quo indignatio illa nō solū mittigat: sed p̄ditus tollit. Vnde ē illud p̄pertianū

¶ SER. Aut custos gregis: ac si diceret. Quid mihi cū urbibus ubi sūt meretrices tā pulchræ quod p̄fidæ. ¶ Quicūque furor: Ois. n. amor plenus furoris ē. ¶ Hic gelidi fontes: hic mollia prata lycori: ac si diceret: quod te iuuat iter frigora gallicana demorari. ¶ Nūc infans amor: Hic usque ad finē amatoris icōstātia exprimit: cui electa displicēt statim. ¶ Tela iter media atque aduersos detinet hostes: ex affectu amātis ibi se eē putat ubi amica ē: ut mecū sit meus aius. ¶ Nec sit mihi credere retātū: ordo ē. Tu es tantū p̄cul a ciuitate quod solebas ur bibus frui: & p̄ parēthesim dictū ē: nec sit mihi credere re. i. quod utinā nō credā. Hi at̄ oēs uersus Galli sunt de ipsius trāslati carminibus. Ah dura: quod & amatorem spernis: & gallicana potes frigora sustinere. ¶ Me sine sola uides: Hic est: Sola domo moeret uacua. ¶ Ibo & chalcidico quod sunt mihi cōdita uersu Carmina pastoris siculi modulabor auena: Euboea insula ē: in quod Chalcis ciuitas: de quod fuit Euphorio: quæ trāstulit Gallis: & hoc dicit: Ibo & theocritio stilo canā carminia Euphorionis. ¶ Spelæa: græce ait p̄ spelūcis. ¶ Crescent illæ: quod si ei iter displicet: ne cū arboribus eius crescat amor. ¶ Parthenios canibus circumdare saltus: Parthenius mons ē Arcadiæ: dictus a uirginibus ἀπὸ τῶν παρθενῶν: quod illic uenari cōsueuerat. ¶ Tanquod hęc sit nostri medicina laboris: lā quasi ad se recurrit: & illud quod supra audiit respicit: Amor non talia curat.

¶ PRO. Chalcidico uersu εὐφοριῶν elegiarū scriptor chalcidensis fuit: quouis inscribendo sequutus colorem uidetur Cornelius Gallus.

¶ CANTO. Vinator: uinæ custos dicitur. ¶ Furor: amor: ¶ Tu p̄cul a patria: Ordo ē: tu p̄cul a patria sola sine me ha dura uides niues alpinas & frigora Rheni. ¶ Nec sit mihi credere trā: Nec possim credere talia: optat. n. nō fore uera. ¶ Rheni: Rhenus fluuius est: quod germaniā a gallis & Pannoniis sepant: ut scribit Tacitus. Strabo at̄ lib. iiii. scribit quod Rhenus magnas in paludes

Alii includunt lineam tantum, a quibus hic epulidant, et forte sensu optimo. ut dicit, utinam aiuma hanc crederet, no subuenet. si pro tunc includatur, hoc erit meo animo sed tedia. utinam no sit tantum credere quasi dicit, ne respice hanc quae scribit aut his diuina. ut. Propertius: erodant a Ligno lib. i. antiq. lib. cap. 4. ne dicit sit dicitur, non est ep. i. d. utinam mondes ne aduersis, et Tibullus Rhenus ead. cap. aliis locis.

Parthenus
Cydōia
Amadryades

Bucolicorum

Si dolor affuerit crede redibit amor. Hic oritur summa leuitas in amante summaque inconstantia: ut quae tam se uere paulo ante decreuerat: mox penitus dānet. Quam rem Terentianus Parmeno mirifice exprimit, et Malle pati: malle obdurare contra amorem: neque illam amplius curare, et Tenerisque: quod sit solatiū aliquod mei desiderii. Deinde dānat hoc consiliū ueluti nociturū: quia ex ea re magis accēderet. Posthac quirit duplicem medicinam. Nam amor aut alio amore tollit. Vnde Ouis. Successor nouo tollit ois amās: ut in clauo claudū tradit: sic amor amor pellit. Hic est quod ait: Interea mixtis Iuliano Strabo manala nymphis: Aut quod multo ualidius est decenter se uitā piculosam & laboriosam exercere. Nam quod apud Terentium ait. Menedemus uerissimū est amorē & gigni & facile nutriri ex ocio & delicata uita, et Frigora: nam si amor in flamat facile frigore extinguent flammam, et Saltus: omnia loca sunt quae sculta ad syluas & ad pecudū pastus relinquuntur, et Parthenios: Parthenius flumen est Arcadiae dicatum uirginibus. Nam παρρηος uirgo est. Alii illum in Parphlagonia esse uolunt, et Cydonia: Cydon urbs est in creta: ubi sunt optimi calami ad sagittas conficiendas. Et quoniam apud Parthos populos erant optimi sagittarii admiscuit Cydonia & parthica.

C SER. Hamadryades: nymphae quae cum arboribus nascuntur: & pereunt: quibus fuit illa quae Erisichthon occidit: quae cum arborescēderet: & uox inde erupit: & sanguis sicut Ouis docet: Dryades uero sunt quae iter arbores habitant. Hoc autem ad superiora pertinet: quia dixerat: Mixtis Iuliano Strabo manala nymphis, et Nec carmina uobis Ipsa placet: quia dixerat: Carmina pastoris siculi modulabor auena, et Ipsa rursus procedite siluae: pro illud: iam mihi per rupes uideor lucosque sonantes, et Non illum nisi possunt mutare labores, et Nec si frigoribus mediis: ebrumque bibamus: manifeste hoc dicit: amore se carere non posse nec si ebrum Thraciae fluiuium mediis frigoribus bibat: nec si aestibus nimis fuerit in ardenti puincia. Dicit autem hoc secundum physicos: quae morbos aut a contrariis: aut a similibus assuerunt posse depelli. Sic Theocritus. εν πορον παρ ποταμον τερα μμενος εγγυθεν αρντοφ εν Δεθερε περ πλυατοισι παρ αιθι ο περσι νομειοις. et Sithoniaeque niues: Sithon mos est Thraciae, et Liber: corticis pars est interior, et Versemus: pascamus, et Haec sat erit: iam ad musas loquitur, et Gracili fiscellam texit hibisco: ac si diceret: hac re occupatus minime canere, et Allegoricos autem significat se composuisse hunc libellum tenuissimo stilo, et Quatum uere nouo uiridis se subiicit alnus: Amo igitur Gallum sed late ter sicut arbores crescunt. Nam comparatio ista hoc significat, pro Caesarē, et Et frugibus umbrae: quanto magis hominibus: Vnde est in georgicis: Et ruris opaci Falce praemes umbram, et Ite dum saturae uenit hesperus ite capellae: Verecunde se capellarum dicit esse pastorem: id est uilissimorum animalium. Nam bucolica scribens debuit dicere bouem esse pastorem: sed uitans arrogantiam ultimum se esse uoluit: non principem in scribendis bucolicis.

Ebrus

C PRO. Hamadryades: nymphae quae pariter cum arboribus & crescere: & decrescere traduntur.

C ANTO. Ebrum: fluiuius est Ebrus sub Rhodope Thraciae monte niuoso, Plinius lib. iiii, et Sythonias niues: Sython dictum est olim Thracia ut docet Gellius lib. xiii, c. vi, et Sub sidere cancri, xiiii, ca, Julius sol exit e geminis & ingreditur cancri: ut scribit Ouis lib. vi, fast. Aethiopum oues. Strabo lib. xviii, scribit quod Aethiopes magna ex parte pastoralē ac inopem uitam degunt: tum propter soli tenuitatem & aeris intemperiem tum propter quod longia nobis sepositi sunt, et Versemus: pascendo circūagamus, et Poetam: Maronem ipsum, et Hibisco: de hoc & hespero satis supra: per fiscellam uero & hibiscum tenue carmen bucolicum intelligit, et Maxima: cum sint minima, et Capellae: se Aepolum potiusquam opilionē aut bubulum uitande arrogantiae causa ostendit: ut per id se in scribendis bucolicis minimum fateatur haec iam satis sequemur igitur georgicon commentarios: ut una legantur.

C CHRI. Sub sidere cancri: ubiigentissimi sunt calores. Nam in prima parte cancri solstitium aestiuū est. Et cancer supra caput aethiopum perpendiculariter radios iacit: adeo ut syenae quae supra Alexandriam quinque milia stadiorum est in meridie solstitii nulla umbra sit. Ibi puteus exprimenti gratia factus totus illum inatur. Intrat autem cancrum sol die xiiii, Iunii: Sed ita est solstitium ut ab octaua die huius mensis usque ad quintadecimam sit semper lux quindecim horarum & tertiae partis unius horae, et Ebrumque bibamus: Thraciae flumen est quod ubi mari admisceat. Tentoris portum habet: & Polydori tumultum, et Liber: qui interior est nedum cortex qui est exterior, et Et nos cedamus amor, quod si amor omnia uincit temerarius si uideat: si uelim illi obstare, et Fiscellam: uas est uimineum. Est autem diminutiuum: sed eius primitiuum potius in masculino profertur fiscus: in quo cum olim pecunia quae Aenea erat in arario condere: pro ipso arario ponit, et Hibisco: species maluae est: latinum maluauiscum uocant arabice cathyn. Eadem herba althea est: de qua Macer, et Altheam maluae speciem nullus negat esse. Altheam quae dicitur illam quae crescit in altum, et In horas: per singulas horas, et Alnus: arbor fluiuatilis est: quae pro assiduū humorē celerime crescit, et Subiicit: sursum iacit, et Se, et erigit: puto eē ex antiq̄ p̄positioe subsum quod est sursum, Cato de re agraria. Si male arabit radices subsum: adhibunt crassiores fient: & in radices uires oleae abibunt. FINIS.

Iam neque hamadryades rursus nec carmina nobis
Ipsa placent ipsae rursus concedite siluae.
Non illum nostri possunt mutare labores.
Nec si frigoribus mediis Ebrumque bibamus
Sithoniaeque niues hiemis subeamus aquosae
Nec si cum moriens alta liber aret in ulmo
Aethiopum uersemus oues sub sidere Cancri.
Omnia uincit amor & nos cedamus amor.
Haec sat erit diuæ uestrum cecinisse poetam
Dum sedet & gracili fiscellam texit Hibisco
Pierides uos haec facietis maxima Gallo
Gallos cuius amor tantum mihi crescit in horas
Quantum uere nouo uiridis se subiicit Alnus.
Surgamus, solet esse grauis cantantibus umbra
Iunipi grauis umbra nocet & frugibus umbrae.
Ite domum saturae uenit Hesperus ite Capellae.

P. Vergilii Maronis Bucolicorum Finis.

Virgilius in opibus suis diuersos est secutus poetas: Homerus in Aeneide: quem licet longo intervallo: secutus est tamen Theocritum in Bucolicis a quo non longe abest: Hesiodum in his libris: quem petrus reliquit. Hic autem Hesiodus fuit de Ascrea ciuitate: qui scripsit ad fratrem suum Persen librum: quem appellauit $\epsilon\pi\gamma\alpha\ \kappa\alpha\iota\ \eta\mu\epsilon\pi\alpha\ \rho\alpha\varsigma$, i. opa & dies. Hic autem liber continet: quemadmodum agri: & quibus temporibus sint colendi: cuius titulum transferre noluit: sicut bucolicorum transtulit: sicut aeneide appellauit ad imitationem odyssae: & tunc cum periphrafin prius exprimit uersu dicens: Indicabo quo opere & quibus temporibus ager colendus sit. Ingenti autem

MODESTINI IURISCONSULTI
IN PRIMUM GEORGICORUM
RUM ARGUMENTUM.

Quid faciat laetas segetes: quae sidera seruet
Agricola: ut facilem terram proscindat aratris:

Semina quo iacienda modo: cultusque locorum
Edocuit messes magno olim scenore reddi.

P. Vir. Maronis Georgicorum Liber Primus.
AD MECOENATEM.

Quid faciat laetas segetes: quo sidere terram
Vertere Mecoenas: ulmisque adiungere Vites

CANTO. Quid faciat: Ordo est hic canere incipiam. Quid faciat laetas segetes &c. Caue dicas ut ille hic, post bucolica quod, n. stultius. Laetas segetes, i. pingues feraces fertiles terras: uel laeta sata. Est enim seges frumenti fructus: uti Marcellus docet. Dicitur ite teste Varrone seges quod aratrum sed necdum saturum est: quandoque absolute pro omni terra potest. Maro lib. iiii. Geor. Nec pecori opportuna seges. Dicitur autem seges a saturo: ut Varroni placet. Quo sidere: quo astro: quo tempore: ex sideribus, n. tempora colliguntur: Vnde Macrobius lib. iii. ait: nil aliud tempora nisi cursu solis efficere: & agricolis siderum cura necessaria ut ostendimus. De sidere autem astro & stella quo differunt: uide Macrobius lib. i. de som. Vertere: effodere: arare. Ulmis: adiungunt uites ulmis quonia ulmorum leuis est umbra: etiam nutries quaecumque opacat: ut scribit Plinius lib. xvi. **CHRI.** Quid faciat laetas segetes: Quid quod res. Nam quis terra sua sponte producat fruges tamen multo uberiores sunt artificio humano quod nunc demonstrandum proponit. Quia cum perquisitione huius doctrinae: quod multiplex uarietas est difficilior omni res occurrat quod fuerit bucolicum carmen in quo pastorum ruditas sola fuit exprimens diuersa ratione utriusque opus aggressus est. Nam in bucolicis: neque proponendum fuit neque iuocandum pro facilitate: Nam ut ait Hora. Nec deus interfit nisi dignus uindice nodus incidit. Si quod autem ecloga fuit quod pastoralem formam excederet. Tunc seorsum diuinum implorauerat auxiliu: ut Sicelides musae paulo maiora. Et in alio loco: Pergite pierides chromis & mnasyllus in anthe in amore galli quod pene tragicus erat dixit: Extremum hunc arethusa mihi concede laborum. Hic uero & disticte: absoluteque proponit: & ea quibus indigebat numina sapienter iuocat. Quae duo cum pro cereri uice fugant statim auditores &

dociles cū demōstrēt de qbus rebus sit dīcturus reddit & simul attētos cū p̄pōat se q̄ apprime utilia sunt dīctū rū facit: nec mīus attēti ēt reddimur ex iuocatiōe q̄a ex illa significat̄ regē magnitudo: q̄ & ipsa ī primis eos quī audiūt attētos facit. Ex p̄positiōe igit̄ quoniā ostēdit se laboraturū p̄ utilitate cōi & ex iuocatiōe: quoniā magna q̄dā ut̄ polliceri bēiuolētiā a sua sibi p̄sona cōciliat. ¶ Segetes: seges a satu dī. Et quoniā satio fieri nō pōt nisi assit terra q̄ ueluti mī semē recipiat atq; fruges cōcipiat: iccirco & terrā ipsam & fruges q̄ cōtinet illi sūt segetē appellāt. ¶ Lætas: differt lætitiā a gaudio. Nā gaudiū ē cū aīus exilarat̄ aliq̄ re grata atq; iocūda: neq; tamē ita ad exteriora diffundit̄ ultra modū ut facile appareat. Lætitia uero ē cū ita mouet̄ aīus aliq̄ re iocūda: ut ēt ad exteriora egrediat̄ ille motus: & maxie ī uultu appareat ī ip̄o hoīe. Hīc dicūt Stoici gaudiū ī sapiētē cadere posse: lætitiā nō posse. Deīde p̄ quādā trāslatiōē: quoniā p̄guis habitudo ī brutis aīalibus lætitiā quādā p̄ferre uidet̄: dicimus lætū: p̄guis: ut Glāde sues leti redeūt. Eadē rōne & terrā q̄ fertilis ē: quoniā ex ip̄a exuberātia frugū ut̄ lætitiā ostenderē. Vnde ipse in superioribus dixit: Oīa nunc ridēt: dicimus lætas segetes: i. fertiles. Et læta ubera: i. fertilia: q̄a lacte plena. Et quādo læti notiōes exprimere cōepimus dicimus lætū: i. celerem: quoniā in iis in qbus aīus lætat̄ celeritate utimur. Ponimus ēt lætā pro bene uolente: ut uobis lætus ego hūc cādentē ī litorē taurū. Nā q̄ libenter rē facit cū lætitiā facit. Sic cōtra: Tristē pro iuito ut Terētius: i. uitat̄ tristis. ¶ Vertere: Optime: Nā terra siue aratro: siue legionibus siue uipalio: siue quocūq; ferramento excollatur illam uertimus. Ex eo quod dicit uertere ostendit̄ absolutam. Nam ut ait Donatus, Vertere est in aliam partem penitus transferre.

SER. Quæ cura bouū: q̄ cultus habēdo sit: aut ī se/ quēti epexegetis ē: ut hoc sit q̄s cultus habēdo sit peco/ ri: q̄d est: q̄ cura bouū: aut certe nō tēox̄ny ait boues: & postea itulit cætera pecora: ut maius aīal separa/ ret a mīoribus: sicut de hoībus facit dicēs, Reliquas danaū atq; im. ¶ Habēdo: i. ad hoc ut habeat̄ pecus.

Conueniat: quæ cura Bouū: quis cultus habēdo Sit pecori: atq; apibus quanta expiētia parcis: Hinc canere incipiam. uos o clarissima mundi

¶ Expiētia: usu nata doctrina. ¶ Parcis: aut seruatricibus: frugi: q̄ mella custodiūt. ¶ Voso, c. m. L. l. & alma ceres. Stoici dicūt nō eē nisi unū deū: & unā deā: eandē esse ptātē: q̄ p̄ rōne officiorū n̄orū uariis noībus appellat̄, uñ eundē Solē: eundē Liberū: eundē Appollinē uocat̄: Item Lunā eandē Dianā uocat̄: eandem Cererem: eandem Iunonem: eandem Proserpinam dicunt: secundum quos pro Sole & Luna Liberum & Cererem inuocauit.

PRO. Quæ cura bouū q̄s cultus habēdo Sit pecori: de apibus. ¶ Quāta apibus expiētia parcis. ¶ Vos o claris/ simū. Lu. lac. q̄ ducitis anū Liber & Alma ceres: Hoc loco uult̄ itelligi Lunā: Cererē: a creando dīctā: q̄a matu/ ret fruges. Solē Liberē: q̄a liber puaget̄ p̄ aera: neq; ei fulgor aliq; s̄idegē: Lūina p̄strigat̄, uel q̄a muturet uīeas.

CANTO. Cura bouū: Cato caliini, de re rustica iqt̄, Nihil ē q̄d magis expediat̄ q̄ boues bī curat̄: Vtq; Var. li. i. scria boue: atq; māus ita abstinere uoluerūt: ut capite sāxerit si q̄s occidisset. ¶ Cura: sollicitudo dcā: ut ait Var. q̄ cor urat̄. ¶ Quis cultus: q̄ diligētia: q̄ cura uel custodia. ¶ Habēdo: ut habeat̄: Iustinus li. ii. Spaciū cōsumādo opi q̄rebat̄: ut plūares. ¶ Pecori: ouū multitudinē: ut ibi. Cuiū pec̄: an melibœi: ¶ Expiētia: cognitio: seu ars & doctrina singulariū: ars uero uniuersaliū: ut docet philosophus li. i. met. q̄t̄ li. vii. physicorū iqt̄: ab expiētia p̄ti/ culariū accipim̄ uniuersalē sciam. ¶ Parcis: cōseruatricibus & tēacibus. ¶ Vos o clarissima mūdi lum. hęc n̄i poe/ tæ iuocatio tota ferre sūpta ē e Marci Varrōis p̄ loco primi uoluminis de re rustica: ubi xii. deos agricolaz̄ du/ ces iuocat̄: primū tū iouē & Tellurē q̄ parētes magni dicunt̄: Iuppiter. n. p̄i: Tell̄ uero m̄. Secūdo Solē & Lunā quoq; t̄pa obseruant̄ cū q̄dā serant̄ & cōdonāt̄ ī t̄pe. Tertio Cererē & liberū q̄ hōz̄ fructus maxie necessariū ad uictū. ab iis. n. cib̄ & potio uēt̄ e sūdo. Quarto robigū & c. Mūdi lūina Solē & Lunā iuocat̄: p̄ter. n. fertilitatibz̄ glebæ & maturādīs frugibus: uel nocturno tēpamēto: uel diuio calor moderant̄: q̄d ēt Macro. li. i. fat. v. scri. q̄t̄ li. i. dixerat̄: q̄ poeta sciēs romāos ueteres ad Lūæ cursū & sequētes ad Solis ani t̄pa digessisse: utriusq; seculi opi mōi iuerētia seruās: tā Lunā q̄ Solē duces ani hac iuocatiōe d̄signat̄. ¶ Labētē. c. q̄. d. a. hic fiat colō: n. n. sequētibz̄ iūgi debet. labētē at̄ celo anū ait: qm̄ uti ēt Macro. sat. li. i. scri. Est an̄ solis emētio: q̄ lustrādo zodiacū efficit die bus trecētis & lxx. & q̄drāte seu sex horis. Annus uero lunaris mēsis est: ut idē asserit li. i. de somnis: iter quē cæ li ambitum lustrat̄: nā & a luna mēsis dī: q̄a græco nomine luna mene uocat̄. Varro etiā. c. xxviii. primi li. ait Tē pora duorū tēporū eē. Vnū annale: q̄d sol circuitu suo finit. Alterū mēstruū: q̄d luna circumiens cōprehendit̄.

CHRI. Expiētia: p̄ior simplex uerbū fuit: q̄d ab usu cecidit. Inde expior: & quēadmodū ab expior fit expi/ entia: sic a p̄ior fit piculū: q̄d idē ē expiētia: ut dicit Terē. Fac piculū ī muscis. Tū ēt iucit̄ piculū p̄ discrimie posi/ tū. Sed hoc nō uēt̄ a pio: sed a peo. Veḡ cū expiētia nō possit eēt̄ ī brutis: q̄a nō ē sine rōe: dixit expiētia illū nāæ ipulsū: qm̄ ad suū ædificiū ipellit̄ apes. ¶ Parcis: laus apū. Rara. n. aīalia s̄t q̄ p̄cāt̄ ptis. ¶ Vos o. c. m. L. l. c. q̄. d. a. Ma ximū igēiū: maxiaq; doctrina apparet̄ poetæ. Nouerat̄. n. oēs dōs ad solē: oēsq; dās ad Lunā referri. Nā ut ait Plato ī cratylō p̄isci uiri cū solē Lunā ac stellas thein. i. currei p̄ cælū uiderit̄ numia eē putarūt & θεοὺς. i. deos appel/ larūt: q̄ p̄ cælū currāt. Sed qm̄ sol. ut ait Heraclit̄ s̄s cælestis lūinis ē: & ut Ci. dux & p̄ices & moderator reli/ quoz̄ lūinū & mēs mūdi & cor cæli a physicis appellat̄: qm̄ calor friḡ & tēpies & cūcta alia q̄ p̄ cælū fiāt a sole s̄t ip̄m solū deū putarūt: ut lunā solā deā. Sed diuersis noībz̄ appellat̄: ut eoz̄ diuersæ s̄t p̄tates. Ergo q̄a oēs dii q̄ s̄t sub cælo ad solē referunt̄: cū ut dixi moderator quoz̄ lūinū sit & sol̄ stellis lumē p̄stet: stellaz̄ at̄ cursus ordi/ nē regē hūanaz̄ disponūt: seq̄ q̄d sol q̄ tēpat̄ n̄ra tēpates oīum regē erit auctor: ius igit̄ iuocat̄ solē tāq; nāæ deū. Veḡ qm̄ ip̄m ad disciplinā agrariā iuocat̄: appellat̄ eū eo noīe quo eius uis circa agriculturā exprimit̄: Diōysius. n. q̄ bacch̄ liberq; ē: ut refert Eusebī: ignē uī solis q̄ fruct̄ maturat̄ exprimit̄. Aristoteles at̄ & Euripides eūdē solē & bacchū eē dicūt. Additq; Macro. q̄ ī arcanis sacroz̄ obseruat̄ q̄ sol ī sup̄o. diurno hemispio cōstitutus appollo: In inferiori. i. nocturno Diōysi. appellet̄. Vñ a rōanis Bacchus qm̄ sol ē: dī liber: q̄a liber uaḡ ē: ut ait En nī. Aptissime at̄ uniuersalē hęc rē demōstrat̄ Orphē. Nā de sole ait: ἡλιον ον διονυσον ἐπιήλιον νόλεου/ σιν. Vir igit̄ libez̄ patrē solē iuocauit: & Cererē Lunā q̄a nocturno tēpamēto & diurno calor cūcta moderat̄.

Experi/ entia Pericu/ lum

CERES. Quæ ducitis annū: quoz cursu tpa cōputant. Nā p Lunā mēsis: p Solē annus oñdit. Alma ceres: alma ab alēdo: Ceres a creādo dicta. Si munere: sigdē. Nā si cōfirmātis ē. Chaoniā glādē pingui mutauit arista: epiroticā a loco: in quo abūdāt glādes: qbus antea hoies uescebant: & mō spēm p genere posuit. Non, naut in Epiro tātū glādes fuerūt: aut de solo Acheloo hoies potare cōsueuerāt. Sane acheloia nō pter rationē dixit. Nā sicut Orpheus docet generaliter aquā ueteres acheloū uocabāt: sed qā specialiter qdā fluuius achelo⁹ dicit: aut spēs est p genere: aut im antiquitatē est locutus. Pingui arista: arista mō p frumēto posuit: & affectate ait

**Lumina: labentem Cælo quæ ducitis annum
Liber & alma Ceres: uestro si munere tellus
Chaoniam pingui glandem mutauit arista:
Poculaq; inuentis Acheloia miscuit uuis:**

fuisse æq; uocalis: ut Dodone. Et respōsa dedisse apud idē oraculū: qd testat Viridicēs Atq; habitæ grais oracula quercus Vnde dici chaoniā glandē ipse declarat: quū dicit: Chaoniq; p̄ris glandes Appellata aut est ea regio a Troiāo chaone chaonia (ut ipse testat) Chaoniāq; oēm troiāo a chaone dixit. Poculaq; inuētis acheloia miscuit uuis: Aetolus pastor staphylus: quū Oenei capellas in pabulū deduceret: notauit unā p̄cipue sedentē a grege lætiorē cæteris recipientē se ferius in præsepia: quouis rei: ut causam cognosceret: Sequutus est eam clam: & in remota stirpe animaduertit uuā edentem: pomū ei icognitū: & sustulit: regi q; pertulit Oeneo: qui expresso humore delectatus: Quū eū uetustate cognosceret mitescere: Libero p̄ri apposuit accepto a se hospitio: quouis rei cultū cū demonstraret: Liber ut perpetua inuentorū esset gloria: constituit: ut ab œneo œnon appellaretur uinum. a staphyle uua staphylæ. Achelous autē est flumen ætolia: ita quantū ad acheloū pertinet aqua intelligi poterit: quem ideo potissimum nominauit: q; primus in graciā uidet fluxisse. Uua aut significauit uinum.

CANTO. Liber & alca: scdm Varrōis iuocationē nō sol & luna: sed ipse Bacch⁹ & ipa ceres itelligi debēt. Dixerat: n. ille ut patuit. Secūdo iuocabo solē & lunā: quoz tpa obseruant cū qdā serant & pdant i tpe. Tertio Cererē & Libez: q; hoz fruct⁹ maxime necessari ad uictū: ab iis. n. cib⁹ & potio uenit fundo: Ecce Maro quoz Varronis iuocationē hic imitatus ē: q; de re ut dixi exponi dēt: nō aliter. Probus. n. quē Macr. & Serui. de idē uelut agmine facto cæteri fere oēs secuti sunt: scri. Poeta hoc loco uoluisse itelligere Lunā Cererē: a creādo dicta: q; maturet fruges: Solē Libez: q; libere puagef p aera: sed plura scri. Macr. li. v. sat. Nec refert q; Apollinū & Liberū patrē unū: eū dēq; deū eē affirmet. Var. n. ut patuit aptissime idicat. Hic debere nos itelligere Libez ipm bacchū: & Cererē ipsam deā: qd ēt p sequētia iā iā cōfirmauero. Liber: Plutar. i. pble. scri. Diōysiu Libez patrē appellatū: uel q; bibētib⁹ libertatis cā sit: uel sicut Alexāder dicit q; p Boetiæ libertate pugnauit. Liberat p̄terea a curis & in agēdis securiores facit Mac. uero li. i. sat. scri. Nā uū dixisse libez solē a Romāis appellari: q; liber & uag⁹ ē. Hic tñ ut dixi de baccho itelligēdū nō de sole. Alma: ab alēdo dicta: q; Nos alit. Ceres: Var. scri. q; terra ceres dī q; gerit fruges. Tull⁹ itē li. i. d. n. de ait: q; a gerēdis frugib⁹ Ceres tāq; geres deā ē. Hæc at ut Plin. li. vii. docuit frumēta cū antea glāde uescerent: iuenit & molere & cōficere: i Attica Italia: & Sicilia. Ob id dea iudicata: Sed de Cerere plurima legito i ferius ibi. P̄ria ceres ferro mortales uertere terrā itituit. Iustinus li. i. scri. Sub Erichtheto athenaz rege frumēti fationē apud Eleusim a Triptolemo reprā: At Diodo. li. vi. ait: q; ceres p̄ria adinuenit usum frumēti: qd forte iter alias herbas nascebat ignotū cæteris. Docuitq; hoies nascēdi: seruādīq; & serēdi modū. Sigdē ē. n. cōfirmātis. Numine: munere & numie in antiq; legit. Chaoniā: Chaonia ps erat Epiri dicta troiāo a Chaōe Heleni frē scdm Maro. Plu. uero li. iiii. scri. q; i epiro erāt primi Chaōes: a qb⁹ Chaonia plura legito i Stral. li. vii. Chaōiā ergo glādē. i. Epiroticā: ibi. n. glādīū copia fuit pp Dodoneā filuā Ioui sacrā. posuit at spēm p gnē: nō. nā Epiro tñ glādes fuerāt: de glādib⁹ at lati⁹ legito Plin. li. xvi. c. v. Glādē mutauit arista: Dio. li. i. scri. hoies a p̄cipio syluestri & icōdita uita uixisse: qb⁹ herba & arborz fruct⁹ ultro uictū ferebāt. Dēiq; necessitatē ipsā rezz magistra singuloz pitiā igēiis mortaliū subministrasse. Pinguia: p id spicā itelligit: idē triticū. Pocula: poculū uas ē: potio qd haurit: sæpe tñ ut hic poculū p potiōe ipa ponit a poetis. Pocula: acheloia: Mac. sat. li. v. sc. Quū uellet hoc loco poeta aq; itelligi: Acheloū amnē potissimū noiauit. Antiquissimoz græcoz more elocut⁹: apd quos. pp̄ria i aq; significatiōe pōebat Achelo⁹: q; mos loqndī puagat⁹ fuit: ut Achelou p quis aq; dicerēt. Hæc ille: ut at Plin. li. 4. edocet Achelous amnis ē e Pido fluēs: q; Acharnaniā ab ætholia dirimit. Sol. ēt Pido ortū asserit addēs: cū primis graciæ anibus pditū ueteri claritate. Miscuit. Plin. li. vii. sc. q; uinū aq; misceri Staphylus sitheni filius p̄rius edocuit. Inuētis. u. Bacchus apd græcos p̄rius docuit uini usū: ut testis ē Capella lide nup. Euse. sc. uitē iuētā a Dionysio: sed nō semeles filio āno regni Cecropis. q; fuit ultimus. Last. uero li. ii. ca. xiiii. sc. q; Noe quū egressus eēt ex arca: ut sacræ līæ docēt terrā studiose coluit. Atq; uineā suamā sēuit. Vñ arguūf ait: q; auctore uī Libez putāt. Ille. n. nō mō Libez: scd ēt Saturnū multis ātecessit ætatib⁹.

CCHR. Ceres: ait idē Eusebi. q; terrā uis uesta dī. Rheā uero quā opē dicit lapidosa: mōtanā q; terrā uī uocat. Cererē uero feracis & planæ. Sed de hac i sequētibus. Vñ munere: Nā bacchus fructuū humidorū. uīni & pomoz. Ceres at siccoz ut fruges sint simbolū habent. Acheloia: achelous fluuius est q; ex Pindo Thesalia mōte pfluēs ætholia ab archaia diuidit: & in iliacū sinū effluit. Nō tñ hic spēm p genere posuit: sed legerat antiquos: ita aq; rū uim distinxisse: ut uis effectiua aquarū oceanus uocaret. Simbolū uero eius thetis esset Vis aq; potabilis achelous: Marina neptunus q; inquantū gignere potest Amphitrides dī: aquaz dulciū partikulares uires nymphæ: marinarū nereides. Ergo cū uim aq; potabilis acheloū appellarent antiq; nō sine ratiōe dixit acheloia pocula: nam & antiquissimi græcorum poetæ sic dixerūt: ut apparet apud Aristophanem. Sunt qui dicunt Acheloum primum e terra erupuisse: atq; ex eo aquam Acheloum nominari.

Liber
Pater

Ceres

Chaonia

Poculū

Georgicorum

SER. Et uos, a. p. n. s. i. p. p. c. i. a. ut Nec tã p̄sentes alibi cognoscere diuos: quoz p̄tita fauor ē. & bñ de diuer/ sis reb⁹ dicitur: diuersa iuocat numina. Ferte s. i. p. ferte: aut simul uenite: aut date carmini meo facultatē: qđ utiq; pedib⁹ cōtinet: ut sit Ferte pedē: merricā p̄state rōnē. Cui⁹ p. s. f. e. m. t. p. t. fabula talis ē. Quū Neptun⁹ & Minerua de Athenaz noīe cōrēderūt: placuit dijs ut ei⁹ noīe ciuitas appellaret q mun⁹ meli⁹ mortalib⁹ obtu lisset: tūc Neptun⁹ p̄cusso littore equū aīal bellis aptū p̄duxit: Minerua iacta hasta oliuā creauit: q̄ res ē melior cōprobata: & pacis insigne: ut at mō Neptunū inuocet: cā ei⁹ muneris facit: q̄a de eguis ē dicitur⁹ i tertio: alioqñ ancōgruū ē: si de agricultura locuturus numē inuo/ cet maris. Equū at a Neptuno p̄gentū: alii Scythiū: alti Syronē: alii Arionē dūt fuisse nominatū: & iō dī equū inuenisse: q̄a uelox est eius numē & mobile si/ cur mare. Vnde etiā Castor & Pollux: quia eoz uelo cissimæ stellæ sunt: equos in tutela habere dicuntur.

PRO. Et uos, a. p. n. s. i. Eūdē pana: eūdē Inuū: eūdē faunū: qđā itēptant q̄ ei i Italia qđā ānuū sacru celebrat: qđā mēstruū: existimat at faunus fuisse rex ab originū q̄ ciues suos mitiorē uitā docuerit ritu feraz uiuētes. & prim⁹ loca certis noīb⁹: & ædificia qđā: Lucosq; sacrauerit: a quo & fana sunt dicta: ipse at recept⁹ i deoz nume rū credidit. Itaq; ēt oraculū eius in albunea Lauretinorū silua ē: plures at existimant eē ēt p̄tes: iccirco rusticis p̄ suafum ē incolētib⁹ eā partē Italiæ q̄ suburbana ē: sæpe eos i agris cōspici. Dryadesq; puellæ: Dryades puellas dicit: q̄s alii hamadryades uocāt: & eas cū q̄rcu nasci: & interire simul: sed diuturnas eē: & ide hamadryadas di/ ctas. Quercus, n. græce appellat̄ ἄρυσ αὐα significat simul. Tuq; o cui prima fremētē Fudite, m. t. p. t. n. cāpi in thessalia sunt Petrei: i q̄b⁹ loc⁹ petra noīe p̄cussus tridēte Neptunū equū: q̄ Scyphios uocat, Romāi at Neptu nū equestre uocāt, græci hippicō Possidōa: q̄ extimef̄ p̄iceps originis equoz. Et iccirco ēt poetæ tradūt ab eo donatū equū Adrasto Ariōa & Iunōi Xanthū & Cyllarō quos illa dederit Castori & Polluci: sed hæg fabulaz & opiniōis huius initiū ē natura. Nā q̄a animalū materia liquore costat: & ei p̄cipue effusa

studium cōstat & generatiōes: ē naturæ eq̄stris adeo: ut eq̄s certū sit plerūq; e uēto cōcipe: aīaliū uero seminis: hoc ē liquoris uniuersi deus existimatur Neptun⁹ & equoz eo magis q̄ planicies eis cōueniēs sit q̄ ags accidit.

ANTO. Et uos, a. qm̄ poeta de uariis reb⁹ diciturus ē. Varia iuocat numia. Præsentia: p̄p̄tita: quoz qđē p̄ fētia fauor ē. Faunū: de his dixim⁹ i sileno. Ferte simul faunūq; pe. Epanalepsis figura ē, cū maiore significato fa cta repetitio: q̄ qđē & ornat & exauget orationē: epalābano at repeto significat. Mac. sat. li. vi. notās, Ferte simul faunūq; pedē dryadesq; pu. dicit Vir. id dicēdi gen⁹ a græcis sūp̄sisse: sicuti alia multa Testimōio itaq; Ma. male legūt q̄ dūt. Ferte s. i. s. i. r. i. q. p. a. Ferte pe. adeste uēite. Dryades nymphæ sūt a q̄rcubus denōiate: q̄a syluas ha bitare dicebāt: nā qđ græce drys: latine q̄rcus dī. Mūi, i. officia ac dōa. Tuq; o cui prima: Tractaturus de eqs

poeta neptunū inuocat. scribit. n. Diodo. lib. vi. neptunū primū equos domuisse: artēq; eq̄tadi ab illo traditā: ex quo hippicos sit appellatus. Lactā. at li. iiii. th. scri. q. cū adhuc ignotus eēt equoz usus mortalib⁹: & hoz aīaliū natura egeret terra, Neptunus i Thessalia terrā tridēte p̄cussit: subitoq; p̄siliēūt duo eq; Scyphios & Ariō: quo itē Luca. lib. vi. uidet̄ asserere: iquit. n. Primus ab æquorea p̄cussis cuspide saxi. Thessalicus sonipes bellis ferali/ b⁹ omē. Exilit. Oui. li. vi. meta. scri. litē fuisse de terræ noīe iter Mineruā & Neptunū itaq; p̄sentib⁹ dijs. xii. Ioue medio: Neptunus lōgo eridēti saxa p̄cussit: qđ de re ide equus exiliūt. Pallas ide sua cuspide terrā p̄cussit: uñ oliua cū baccis ēt p̄dit: q̄ ut alii dīt: qm̄ utilior uisā sit equo Minerua deoz iudicio Ciuitatē suo noīe nūcupauit athe nas: nā Minerua a græcis athena dī. Iustinus uero li. iiii. scri. quō post græcū regē athenaz amphitethon regna/ uit: q̄ prius Mineruæ urbē sacrauit: & nomē ciuitati athenas dedit. Fremētē: fremitū & hinnitū excitantē: uel cū furore uociferatē. n. fremere magnū sonare: ut Nonius ait: Frēdere uero ē dētē dētibus irascēdo q̄tere. Sta. li. viii. th. Sic ait in frendēs. Tridētī: ē tridēs Neptunū sceptrū: seu fuscina. Virg. Nō illi imperiū pelagi & c. Ne/ ptune: fuit neptun⁹ Satur. fili⁹ ex Rhea q̄ prius nauigādi arte iuēta classē instituit: eiusq; p̄fect⁹ ē a Satur. factus: quapp̄ traditā ē posteris. Neptunū iperasse mari: sacra q; ei a nauigātibus facta: auctor ē Dio. li. vi. Equos ēt pri/ mus domuit uti ostēdim⁹. Et cultor nemo. Aristēū iuocat: q̄ qđē ut i li. xiii. Iustini legi. fili⁹ Apollinis fuit ci/ renes filia Hipsei regis Thessaliæ: Sed Vir. li. iiii. Geo. Penei dicit. Is at i archadia late regnauit: primusq; & apiū & melis usū & lactis ad coagula hoīb⁹ tradidit Pli. et li. vii. docuit: q̄ Aristē⁹ atheniēsis oleū trapetis exprimere iuenit: Idēq; Mella. Dio. quoz in fine li. v. cū Iustino cōuenit: adēs q̄ nymphis a m̄se traditis ē nutriēdū: a q̄bus cū lac coagulare mel atq; oleū cōficere didicisset: primus ea in usum hoīum traduxit: Vñ a posteris ut deus tul tus est, post actæonis filii mortē habitauit in chio insula: inde in lybiā ad matrē rediit: postea in insulā Sardoū p̄fectus eā arboribus cōsueuit moratus: ē etiā in Sicilia ubi p̄ deo summo honore cultus: hæg & plura Diodo.

CHRI. Agrestū nu. Nā hoz fauore eget in agricultura. Ferte pe. Optime bifariā expōit Ser. uel ferte pe/ dē: q̄ si p̄state foelcē nauigationē. Nā pedē dixerūt latini: q̄ uulgo pogia nūc dūt: ut Atq; una fecere pedē. Cui: Neptunū itelligit: cui attribuit̄ originē equoz: q̄a i eqs ut i mari summa uelocitas ē. aiūt at equū a Neptūo p̄/ cussa terra editū siphū eē appellatū: hac de cā a græcis hippicos: a latinis eq̄stris dicebāt. Et ludi cyrcēses q̄ eq̄/ stres erāt in honore Neptūi exercebant. Fremētē: hinnitē. Hinnire. n. equoz ē q̄ si ferocē. Nā ipso hinnitu ui/ uacitatē quādā & uehemētā idicat. Syluæ sunt q̄ ita de hoc deo fabulēnt: Nā dūt fuisse in calabria pastorē noīe Cratim: aui ex captarū grege sibi capellā ad libidinē delegerat. Hunc cū obdormisset in ripa fluminis capellæ maritus: ut iniurias ulcisceret adactō cornu in fluuiū deiecit ab eo flumē. Cratis appellatus. Ex capra uero illa natus est puer: cuius infernæ partes caprinæ essent. Hunc ut deum coluerunt: Syluanumq; appellarūt qui Cy/ parisim puerum: ut refert Seruius adamauit. Teneram alludit ad ætatem pueri: quæ tenera esset. Prima tel/ lus. i. litus: ut Primaq; uetant consistere terra. Nam prima terra quæ sese e mari aduentantibus offert littus est.

Et uos agrestum præsentia numina Fauni:
Ferte simul: Fauniq; pedē: Dryadesq; puellæ:
Munera uestra cāo. Tuq; o cui prima fremētē

Fremētē
Frēdere
Tridēs
Neptu/
nus

Hinnitē

SER. Et cultor nemorum cui pinguia caea: Aristaeu inuocati, Apollinis & Cyrenes filiu: que Hesiodus dicit Apolline pastoralis: Hic (ut et Salustius docet) post Ianatu a canib⁹ Actaeone filiu mis in stictu thebas reliq: & Caea insula tenuit prio: adhuc hoibus uacua: postea ea relicta cu Daidalo ad Sardinia trasiu fecit. Lycæi: motis arcadia: Si tibi: sigd e: Maenala mos e arcadiae dicitur απο τον μηλωνια ab ouib⁹ qbus plenus e: Tegeae: uocatiuus e a deriuatiõe Tegei oppidi arcadiae: & tegeu tribrachus e: Tegeae: pa o tertius. Vnciq: puer monstrator aratri: Alii Triptolemũ: alii Osiri uolũt: qd magis uerũ e. Nã Triptolemus frumeta diuisit. Bene aut tacuit

Fudit equom magno Tellus percussa tridenti
Neptune & cultor nemorum cui pinguia Cæa:
Tercentum niuei tondent dumeta iuueni.
Ipse nemus linquens patrium saltusq; Lycæi
Pan Ouium custos tua si tibi Maenala curæ
Adsis o Tegeæ fauens oleæq; Minerua
Inuentrix unciq; puer monstrator aratri
Et teneram ab radice ferēs Siluane cupressum

de noie: & generaliter ait puer. Nã nō unus aratrum i toto orbe monstrauit: sã diuersi i diuersis locis. Et tenerã ab radice ferēs siluæ cupressũ: Siluanus de⁹ e siluag: hic amauit puer. Cyparissũ noie: q habebat mäsuetissimã ceruã: hac cũ Siluan⁹ nesci⁹ occidisset puer e extict⁹ dolore: que amator deus i cupressũ arborẽ eius nominis uertit: q̄ pro solatio portare dicit. **PRO.** Et cultor nemorũ cui pinguia caea Tercẽtũ niuei tondet dumeta iuueni: insula e caea i ægeo mari: in q̄ sunt urbes q̄tuor Iulis: Carthea: Loepessa: Corressos: ibi existimat fuisse pestilẽtia pecorũ: & armetorũ grauis pp̄ interitũ Acteonis: Aristeus monstrante Apolline p̄fectus e i insula Cæa: & ibi sacrificio

scõ: arã Ioui icmæo cõstituit: q̄ placatis flatib⁹: & æstu q̄ necabãt: & armeta & pecora liberauit ea: ipse aut post excessum uitæ iperate oraculo: ab imorãtib⁹ eã insulã: relatus i numerũ Deorũ: appellatus e Nomius & argoros: q̄ & agresti studio & cura pecorũ: armetorumq; nō mediocriter p̄ferat hominibus: tradit hac historia de Aristeo in corpore Argonautarum a Varrone atacino dumeta & aspera loca & mōtosa dicunt. Ipse nemus liques patriũ saltusq; Lycæi. Pã. o. c. t. m. c. Adsis o tegeæ. Pana inuũ latini iterp̄tãt: quouis religionẽ Italiae fert itulisse Euãder: sed credit pp̄ duo argumeta sub eius numie & uocabulo Iupiter colit. mũdus: quorũ unum e q̄ Pan. g. significat omniũ uniuersam naturam. Alterũq; hinnuli pellis qua tegitur: uarietas maculis imitetur stellas. Maenala & Lycæus mōtes sũt arcadiae. Tegea eiusdẽ oppidũ quouis nomie e i thuscia ab exulibus arcadiae urbs cõditã. Oleæq; Minerua inuẽtrix. Putãt eã quidã & neptunũ cõtẽtionẽ de athenis habuisse utrius urbs noie appellãda eẽt: Neptunũ tridẽte pcussisse arcẽ: & idẽ. psiluisse aquã: falsi haustus: & hodieq; fõte i ea arce Neptuni appellari. Mineruã icũt cuspidis in idẽ oleã euocasse: q̄ qa utilior esset hominibus ei cessisse athenas. Vnciq; puer monstrator aratri: Quidã putãt Triptolemũ atticũ dici: que i uolucris curru tradũt poetæ: fruges terræ reddidisse. Quidã Bresser q̄ prius iuuisse existimat arãdi usũ: sed cõstat multis annis ate & fruges i ægypto iũtas eẽ: & arasse primũ Olyri duobus: quorũ noia nũc sũt sacra sub eis: q̄ religionis cã eodẽ uocabulo appellati colunt apis & uẽuqis. Quorũ alterẽ mēphitã colũt apis: alterẽ hieropolitã uẽuqis. Et Tenerã. r. s. s. c. Siluanũ q̄ dã sic ortũ ferũt. Crathis pastor i Italia quom iuxta flumẽ aliquot pasceret capellas: & unã earũ icurrere soleret: hoc e libidini suã i ea seruiret: & obdormisset i ripa sedes: fõniq; põdet caput: q̄ si deiectũ subide nutaret: caper q̄ soleret eã capellã salire impetu i eũ factõ: crebroq; cũ cornibus discusso: abiecit eũ i flumẽ: qd i facti nomie Crathis est appellatũ. Quom aut ex capella puer esset natus: quouis pars inferior erat capria eũq; dominus educaret: augeteq; ea re familiaritate: ut animaduertit adultæ esse ætatis educator: timēs ne feritas eius noceret suis: clã eũ tollit in siluã: & ibi destituit: que qa i silua primũ agrestes cõspexere: ut deũ uenerati: Siluanum appellarunt.

CANTO. Cultor nahoc ideo: qa pastor fuit, unde lib. iiii. Geo. ait Sator aristeus. Cæa. Cæa teste Plin. iiii. insula est i mari ægeo: q̄ tamẽ Cœos a græcis dicit. Stra. autẽ lib. x. plura scribit. Tondet: pascũt. Dumeta iculta: sũt. n. dumeta loca ubi dumis nascũt. Ipse nel. i. ordo e adsis. i. ueni. fauens. Ipse. i. tu. o. pã. tegea custos ouiu liques patriũ nemus saltusq; lycæi. sim. p̄ quis tua maenala tibi curã. s. sint. Est aut lycæus arcadiae mōs i quo licæi iouis delubrũ auctore Plin. iiii. & Strabone lib. viii. que iouẽ lycæũ aliq̄ pana uolũt esse de quo in Bucu. dictũ est. Maenala: Maenalus arcadiae mōs: & quo late in buco. Tegeæ: Tegea urbs e arcadiae: de q̄ Stra. lib. vii. ait: At tegea mediocri adhuc statu pmanet. Tegeæ uero e pacõ tertius: q̄ cõstat: ut Diomedes scri. ex Pyrrichio: & Trochæo: hoc est ex duabus breuib⁹: & lōga & breui. Id aut Prop. quoq; ostẽdit quũ ait: Ergo musæ & Silẽi pris imago fictilis & calã pã tegeæ tui: sicutiq; nemea nemeus facit: sic et tegea tegæus. Oleæq; Minerua inuẽtrix: quo nã pacto oleã Minerua iuenerit diximus: Diodo. p̄terea lib. i. scri. q̄ Palladi oleaḡ oleiq; educẽdi iuentionẽ tribuunt. Nã ante huius deã ortũ erat hac arbor cũ aliis syluestribus imixta: olei usũ aberat cũ eẽt ignota. De pallade plura et in buco. Vnciq; puer monstrator aratri. Plin. lib. vii. scri. q̄ bouẽ & aratrũ inuenit Briges Atheniẽsis: ut alii dicũt Triptolemus. Tribulus uero elegia. vii. dixit. Primus aratro mãu solerti fecit osyris. Et tenerã sero sollicitauit humũ. Ceres: autẽ lib. iiii. fasto. de Triptolemo ait. Ille qdẽ mortalis erit: sed primus arabit: Et seret: & culta p̄mia tollit hũo: de quo paulo ante et dixit alia. Siluanã cupressum: fuerat Cyparissus puer pulcher rimus: Cæa gẽtis dilectus qdẽ a Phœbo: huic aut ceruus mäsuetissimus gratus erat: que imprudẽs iaculo fixerat: utq; moriẽtẽ uidit: statuit ipse et uelle mori: tadẽ egesto sangie p̄ imẽsos fletus i arborẽ sui nois cõuersus est auctori. Qui. lib. x. meta. Poeta autẽ hoc loco a Siluão dilectũ puerũ idicat. Erat aut Siluãus nō solũ siluag: sed aruorũ etiã & pecorũ deus: qd̄ latius hoc anno in epodis ostendimus. Tenerã ab radice: plantã intelligit propter cyparissum puerum a se amatum & in hanc arborem uersum.

CHRI. Equũ: de cuius aialibus natura suo loco dice. Fremetẽ: Neptũne: & de hoc deo dãte i aenei. dicitur. Cæa: Cæa insula i mari ægeo: i q̄ pecoris: & armetorũ grauis pestilẽtia fuisse d̄ pp̄ iteritũ. Actẽois Aristeus

Cæa
Dumeta
Lycæus

Menala
Tegea

Triptolemus

Georgicorum

autē Apollinis: & Cyrenes filius mōstrāte p̄re ī hāc īsulā p̄fecto factō sacrificio arā Ioui erexit: quo placato pestis sedata ē. Et qm̄ agresti studio & cura pecoris nō mediocriter mortalibus p̄fluit ab īsulānis p̄ deo habitus ē: & noīe atq; egaros appellatus: hāc ait Varscriab Atticiniō ī argonautis hic primus: ut ait Plimel uino admisce/ rei. mullū facere instituit. Tōdēt: pascūt: Nā ī corrodēdo dumeta tondēt. Pan: de hoc est dictū in Bucos. Dixi/ mus & de siluano. Quod autē teneram: id est nouellā feret cupressum & p̄pter similitudinē pueri a se amati.

C SER. Diiq; deaq; oēs: post specialē iuocationē trāsit ad generalitatē: ne qd' numē p̄treat: qd' at di/ cit: Studiū qbus arua tueri: noīa hāc numinū ī idigi/ tamētis iueniūt. ī libris p̄ōticialibus: q & noīa deo/ rū: & ratiōes ipsorū numinū cōtinent: q̄t Var. dicit. Nā ut supra dixim⁹: noīa nūinibus ex officiis cōstāt ī/ posita: uerbi cā: ut ab occatiōe deus Occator dicat: a/ sarritiōe deus Sarritor: a stercoatiōe Sterqlini⁹: a sa/ tōe Sator. Nōnullo semīe. ī aliquo: & hoc dicit q̄a

nobis iacta semīa ur̄is feminibus alitis. Semīa at dicit deorū celi tēperie: pluuias: & rorē. Satis: segetib⁹: ut Sa/ ta laeta: bouq; labores. Teq; adeo quē mox q̄ sint habitura deorū Cōcilia icertū ē: iā adulat Augustō: quē iter/ deos iuocat: nec totū tñ dādū ē adulatiōi: s̄d & ueritati. Nā cū oēs īperatores post mortē sint iter deos relati: Au/ gustus uiu⁹ diuīos honores meruit: qd' ēt Orati⁹ testat dicēs: Præsēti tibi maturos largimur honores: Iurādā/ que tuū p̄ nom̄ ponim⁹ aras. Vñ male qdā culpāt Vir. dicēs eū auiditate laudādi citū iteritū Augustō optasse: cū eū cōstet ad rē q̄ tūc fiebat respexisse. Mox tñ possumus p̄ postea accipere: ut Ora. Mox daturos p̄genē uitio/ fiorē. ī postea: p̄t ēt mox ad uitā hūanā breuitatē referri: nā ip̄e ait ī. x. R hōbe diu res si q̄ diu mortalib⁹ ulla ē/ Viximus. Sane sciēdū mire eū laudasse: qd' ait: Quē mox q̄ sint habitura deorū Cōcilia icertū ē. ī nōdū scimus q̄/ deus esse uelis: nā deū fieri maximū est. In potestate at habere q̄s deus uelis fieri: plus esse q̄ maximū cōstat. Vr/ bis ne inuisere Cæsar: utrum uelis terrarum: an maris: an celi imperium possidere.

C ANTO. Studiū: de hoc dixim⁹ ī alexi. Nōnullo semīe. ī aliquo: ī terra siqdē foccūda semīa regē sūt: & ī imbrī/ & igni: hic ait Oui. li. i. meta. Cætera diuersis tellus aīalia formis Spōte sua pepit: postq̄ uetus humor ab igne. In/ caluit solis coenūq; hudāq; paludes. Intumuerē a stus. foccūdaq; semīa regē. Viuaci nutrita solo ceu matris ī aluo/ Creuerūt: faciēq; aliq̄ coepere morādo. Quippe ubi tēperie sūpsere humorq; calorq; Cōcipiūt: & ab his oriūt cū/ cta duob⁹. Lucre. itē lib. i. dixit. Huc accedit uti sine certis imbrib⁹ āni. Latificos neqat foetus submittere tellus. Tulliusq; ī li. de na. describit: q̄ terra grauidata semīib⁹: oīa parit: & fūdīt ex sese stirpes āplexa alit & auget: & Varro ibi. xii. deos agricolarū duces iuocat īqt. Nec nō p̄cor lymphā: ac bonū euetū: qm̄ sine aq̄ oīs arida ac misē/ ra agricultura: sine successū ac bono euetū frustratio ē nō cultura. Fruges: uideto ī Buc. Satis: segetib⁹. Cæ/ lo. iā a aere. Imbrē: pluuiā. Teq; adeo: Augustū Cæsarē iuocat: Nā ut latius ī Buc. ostēdimus: uiuētī ēt diuī/ nos honores impēderūt. Teq; adeo: hyperbatō ē: tēdit. n. illuc usq; Da facile cursū: qdā tñ id publice īterpretā/ do cū nesciret huic loco ordinē tradere: dixit legēdū esse. Teq; adeo textus ē oēs ueteres: & poetæ uenustatē de/ prauās. Erit igit̄ ordo talis. Et tu Cæsar: quē ē adeo incertū. ī ualde icertū: quæ deorū cōcilia mox sint habitura

Cōciliū

**Vrbis
in actō**

Siue & tu Cæsar: quē adeo. ī p̄fecto incertū ē: q̄ & q̄. Mox: id est deide ubi mortales relinqueris. Cōcilia: cōuē/ tus societates a cōcalādo. ī uocādo ut scribit Festus dicit aut̄ incertū esse quis deus fieri uelit: an terrarū & urbiū: an maris: an celi: cū possit quocunq; eligere. Vrbis ne inuisere cæ. urbis actūs ē nō gt̄is: nā Gellius li. xii. ca. xix. scribit Probū Valeriū hoc loco urbis p̄ inscriptū legisse in libro māu Vir. colecto. Verte at̄ & muta ut urbes di/ ces. In spidius nescio qd̄ facies & pinguius cōtra lib. tertio a nei. urbes dixit p̄ e litterā Centū urbes habitāt ma/ gnas hic. n. mutat ut urbis dicas nimis exilis uox exit & exanguis tāto quippe iunctura differentia est cōsonan/ tia uocum proximarū. Probus idem ait auctore p̄dicto diuersis in locis Vir. urbs & urbes dixisse: arbitrio: consi/ lioq; usus auris. Sic turrē & turrī tres & tris & q̄. Inuisere: uisitare. Cæsar: scribit Suetō. Octauium Caii Cæ/ & deinde Augusti cognomen assumpsisse Alterū testamento maioris auunculi. alterū Munacii planci sentētia.

C CHR. Deaq;: Legerat poeta apud Marcū Varronē. xii. illū in suo de re agraria libro inuocasse deos quos duces agricolarū appellet: Quapp cū nōnullos ex illis iuocasse neq; nūc p̄teriret addidit. Diiq; deaq; oēs: Sūt at̄ sex mares totidē foemīe: quorū primi sunt Iuppiter & tellus q̄ oēs fructus agriculturæ cælo & terra cōtinent. Quapp magni parētes dicunt. Iuppiter p̄f & tellus m̄. Secūdo ī hoc loco posuit Solē & Lunā quorū t̄pa obser/ uat̄ cū qdā ferant & cōdonāt in tēpore. Tertio in loco inuocat Liberū & Cererē qd̄ horū fructus maxie necessa/ rii sint ad uictū. Ab iis. n. cibus & potio uenit e fundo. Vex hos q̄tuor ip̄se duobus noībus solis & lunæ iuocat. Quarto robigū & Florā qbus pp̄itiis neq; robigo frumēta aut arbores corrūpit neq; nō tēpestiue florēt. Itaq; robigo ferā & robigalia: & flore ludi floralia īstituti. Quinto in loco Venerē & Minerā cū altera Oliueta al/ tera hortos peuret: postremo Lymphā & bonū euetū qm̄ sine aq̄ oīs ē arida & misera agricultura. Sine succes/ su & bono euetū frustratio est & nō agricultura: p̄terierat igit̄ ex iis aliquos & p̄ter hos habēt ēt priapū in hor/ tis habēt in agris plurima oīno numina: habēt ī pascuis paleni Nomīū. Ergo iuocat deos qbus est studiū tueri/ arua. ī cōseruare & disponere ut bene cōcipere possint: & emittere fruges & eos q̄ iā natas alūt ut crescūt aliquo/ semine. ut dicit Ser. temperie celi pluuiā & rubore: & huiuscemodi rebus: nā quis ager ita cultus ita ēt fimo as/ persus: ita semine oppletus sit ut bene cūcta nascāt. Tamē si aut robigo: aut uiredo: aut supflū⁹ humor: siccitas/ ue nimīa nimiusq; calor īstaret oīa nata aīn maturitatē itereāt necesse ē. Tuē ergo arua q̄a ita illi p̄sunt: ut oīa sa/ lubria īpēdēt: oīa noxia pp̄ulsent. Mox: paulo post ēt uiuēs. Incertū: nō tibi ī cui⁹ potestate ē eligere quē deū/ eē uelis: sed nobis q̄ nescim⁹ quē potissimū eē uelis deū: iccirco at̄ illū iuocat: q̄ poterit eē de⁹ agricolorū si uolet.

CSER. Tempestatūq; potentē: aut bonā: tempestatū: ut Vnde hæc tā clara repēte Tēpestatū: aut tempesta-
tū ait temporū: sicut ubiq; Salustius, & Materna myrto: q̄ in honore est Veneris: a qua Augu. originem ducit,
& Numina sola colant: id est magna: q̄ si melior sit futurus & Neptuno & cæteris diis marinis, & Thule: insula
est oceani inter septētrionalē & occidentalē plagā ultra britanniā & orchadas: quæ insula in oceano ultima est
in qua sol cū in cancro est perpetui dies sine noctibus esse dicunt, & Tethys emat omnibus undis: Tethys uxor
est Oceani nympharum mater: quod autē ait emat: ad antiquum nuptiarum pertinet ritum: quo se maritus

Terrarumq; uelis curam & te maximus orbis
Auctorem frugum tempestatumq; potentem
Accipiat cingens materna tempora Myrto.
An deus immensi uenias maris ac tua nauarē
Numina sola colant tibi seruiat ultima Thule
Teq; sibi generum Tethys emat oibus undis.

dubitare generatā ex oceano. Insulæ sunt in oceano septētrionali iunctæ britanniæ ultimis partibus Orchades:
quarum ultima est thule significat quoq; hanc seruituram Cæsari consecuturo honores cœlestes.

CANTO. Maximus orbis: immēsus terræ globus nā dixerat Terrarumq; uelis curā Plinius, inquit, Orbem
certe dicimus terræ globūq; uerticibus includi fatemur: & paulo inferius immensum terræ globū appellat: Id
quidē pplacer: sed uidetur etiā de cælo intelligendū propter sequētia, & Auctore frugū, iducē & causam quod
ppter erigonē ait & librā quæ Cereri dedicata sunt, Manilius li. ii. Spicifera est uirgo cæteris fabricataq; libra
& Tēpestatū: i. tempore, tēpestatū, n. auctore Varrone a tēpore dicitur: uel ipsarū tempestatū ppter Scorpionem:
quod sydus marti dedicatū est tempestatū deo: sed hoc modo carminū transpositio esse uideret. Illogis. amne
nouū & An deus immēsis & ergo priora potius, & Materna myrto, i. uenerea, Augustus, i. a Venere duxit origi-
nē nā filius fuit Accie nata ex Iulia sorore Iulii Cæsaris Suetonio referēte. Deinde Iulii Cæsaris filius per adoptio-
nem: quo autem pacto Iulius cæsar a Venere originem traxerit: late apertū est in Bucoli, ecloga. ix. & Materna
myrto: myrto pest Venus inquit Plin. xv. & Gell. li. v. c. vi. ait q̄ oualis corona myrtea erat: eaq; utebantur impe-
ratores qui ouantes introibant urbem, Ouandi autem hac non triumphandi causa erat: quū aut bella non rite
indicta neq; cū iusto hoste gesta erant: aut hostiū nomen humile & idoneū fuerat: ut seruorū piratarumq; aut
deditione repente facta incruenta uictoria obuenerat, Cui facilitati aptam esse ueneris frondem crediderunt:
q̄ nō martius: sed Venerius quidam triumphus foret, hæc ex Gell. Plin. aut li. xv. edocet auctore Massurio cur-
ru quoq; triumphantes myrtea corona usos, Maro itaq; propter triumphos Augusto ait Cingens Materna tē-
pora myrto: & pp librā Veneris domicilium, & Tua numina: tuas potestates, Numen, n. auctore Festo dicit q̄ si
nutus dei atq; potestas: Varro inquit Numen dictum esse imperium dictum a nutu, & Colant: uenerent, & Vl-
tima thule: apud Stra. & Diony. atq; Eustachium qui græce diligentissime orbis sitū cōscripserunt θουλα thule
obscura est historia propter eius in ultima loca remotionē: hanc si quidem ad septentrionē expositam locant,
Soli, quoq; de Britannia loquens ait, Multæ & aliæ Circum Britanniam insulæ: e quibus thule ultima: Ultra
thulem accepimus pigrum & cōcretū mare, & Tethys: tethys tethyos: ut Iginus scri. & alii fuit Oceani cōiunx
nympharumq; mater, & Emat: Romano more elocutus est: ubi dote adhibita generi comparantur, Iustinus
autem li. iiii. refert Lycurgum inter Lacedæmonum leges statuisse uirgines sine dote nubere: iussisseq; ut uxo-
res eligerentur non pecunia: q̄ seuerius matrimonia sua uiri coercerent: cum nullis frenis dotis teneretur hinc
optime Iuuenalis ait intollerabilius nihil est q̄ fœmina diues.

CHRI. Auctorem: optime: nam auctoritas est sententia imitatione digna & æstimatio quæ reprehensionē
obnoxia non sit, & Cingens, m. t. m. nam cum agrestem deum corona uti deceat, non iniuria uteris illa ex ma-
terna arbore, & An deus, i. m. u. m. demonstrauit necessitatem inuocandi cum possit esse deus agricolarum nūc
ostendit q̄tus uir sit cū sit a diis immortalibus putatos dignus libera optidē, & Tu sola: tantū, n. numē habere
ut reliquos maris deos missos faciat, & Ultima: quæ in oceano posita est, & Thylæ: uidet forsitā thulæ esse dicēdū:
quæ in Strab. & Dionysio est θουλα in ultimo septētridē, Ergo tamē ab usu nō discederē, De hac Plin. ita ait, Ulti-
ma omniū quæ memorant thylæ in q̄ solstitio nullas esse noctes indicauimus cæcri signū sole transeunte: nul-
losq; contra p brumā dies, Hæc qdam senis mensibus cōtinuis fieri arbitrant, Nostro tamē tempore cū Florē
ria hoies uiderit q̄ circa initia Tanais habitent oia de illa regiōe uera nouit, Ego at̄ iterfui cū illos Paulus phyfi-
cus diligēter quæq; interrogaret hæc ergo insula tēpora Maronis ultima fuit de q̄ habere cognitio neq; in ea
sunt in solstitio dies continui cum sit in, lxiii. paralelo: in quo longiores dies nō excedunt horā decimānonā &
mediam unius horæ: in sexagesimo quarto paralelo dies est uiginti horarū: in sexagesimo quinto solstitium
habet diem uigintiunius horarum ubi est Gotia & suetia: in sexagesimo sexto habet diem, xxii. horarum ubi ē
Ventellant: in sexagesimo septimo est dies maior horis, xxiii. in sexagesimo octauo dies est unius mensis: in se-
xagesimo nono dies est duorum mensium: in septuagesimo habet diem trium mensium: in septuagesimo pri-
mo est maior tribus mensibus, & Generum: dicitur gener quia generandi causa comparatur, & Tethys: Nerei
uxor est: Nam quando est mater Achillis dicitur tethys, & Omnibus un. Ergo relinquet oceanum: ergo tua
noia sola erūt, & Mēsis: mensis dicit ab eo q̄ est μήν: id est mēsis: nā ut solis cursus annū sit lunæ mēsem facit,

Tempe-
stas
Augu-
stus
genus

Numē

Thule

Tethys

Mensis

Georgicorum

SER. Tardis sidus te mēfibis addas. i. a. stiuus. Quia locus erigonē inter chelasq; sequētes: ægyptii duo/decim esse asserūt signa: chaldæi uero undecim. Nā scorpiū & librā unū signū accipiūt: chelæ n. scorpiū libram faciūt. Idē chaldæi uolūt æquales eē partes in oibus signis: sed pro q̄litate sui aliud signū. xx. aliud. xxx. habere: quū ægyptii tricenas eē partes in oibus uelint modo ergo secundū chaldæos locutus: est dicēs posse eū habere locū inter scorpiū & uirginē: Nā Erigōe ipsa est uirgo. Sciēdū deinde est uoluisse maiores in his signis esse deo rū domicilia & Solis ē Leo: Lunæ uero Cancer. Cæterorū uero quinq; planetarū bina sunt signa: p̄ ut se ratio

fidē sequit. Nā primus circulus a terra Lunæ est: se cūdus Mercurii: tertius Veneris: q̄rtus Solis: quītus Martis: sextus Iouis: Saturni ultīus: sed remotis So/le & Luna: quorū domicilia Leo & cācer: hi q̄nq; ordi ne: quo eorū sunt circuli bina possident signa: Vnū a sequētib; & unū a supiorib;: ut Mercurii sint Vir/ go & Gemini: Veneris Libra & Taurus: Martis Scorpius & Aries: Iouis Sagittarius & Pisces: Saturni Capri/ cornus & Aquarius: Vnde p̄ hęc loca siderū Augustū & fortē p̄ scorpiū. i. Martis domiciliū: & iustū p̄pter li/ brā: & prudentē p̄ uicinā uirginē. i. Mercurii domiciliū esse significat: bene autē augusto iter uirginē & scor/ piū: iter iustitiā & uirtutē locū tribuit: nā chelæ scorpīi brachia sunt: quæ sexaginta ptes in cælo sunt: solū fore significat. Pandit ipse tibi: ordo est: quia locus ipse pandit: tibi autē in tuū honorē & gratiā. Ardēs scorpīus: ardens ad illud referē q̄a Matris est domiciliū: nā scorpīi tempus frigidū est: q̄ppe cuius nouember est mensis.

Anne nouum tardis sidus te mensibus addas
Qua locus Erigonem inter Chelasq; sequētes
Panditur. ipse tibi iam brachia cōtrahit ardēs

PRO. Anne nouū. i. s. i. m. a. Qua locus. i. ch. q. i. Pandit. i. t. b. c. a. s. e. t. c. i. p. p. tardis mēfibis iō q̄ domici liū Saturni tradat astrologi librā: q̄d est signū ægritas quouis mēsius ē biēniū & sex mēsiū: quouis loco futurū Cæsare dicit. Chelas: dicit scorpionis brachia Erigonē dicit uirginē: quoi iustitia Astræi filia: q̄ quom mora/ ta eēt aureo & argēteo seculo cū hoibus ferreo seculo se recepit in cælū: q̄a ultra in terris sedē nō habuerit: nec su stinuerit se hominū miscere sceleribus. Erigone autem Icarī fuit filia pastoris attici: quæ relata est in numerū siderum: non signorum. Sidera enim extra signiferum circulum sunt signa tantum. xii. placet esset astrologis.

CANTO. Tardis: mensibus. i. tardis syderibus: ut leoni & erigone mēses. nā sideribus denominabāt natu/ rales. s. de q̄bus latius uideto ibi: Hoc metuēs cæli & c. Aduertendū tamē hic signa accipi p̄ duodenis cæli parti bus æqualibus respectu primī mobilis: sydera uero ipsas imagines in octaua sphaera. Iulius p̄terea: & Augustus tardi menses dici possunt Iulius quidē a sydere leonis Augustus uero a sydere Erigones: sol enim diutius sub

Erigōe

Leone morat atq; Erigone: q̄ sub quo uis alio cæli sydere: sub leone siquidē. xxxix. diebus uel circiter sub Eri/ gone aut. xlv. fere diebus nā dū sol octauū signi leonis gradū nostro æuo ingredit: quod est circa. xxii. diē Iulii mensis ciuilis tunc ingredit leonis sydus: cōtinuēq; sub eodē incedit sydere donec. xvii. signi uirginis gradū p/ tingat: q̄d est circa Augusti finē: intra q̄d spaciū intercipiunt gradus. xxxix. dies q̄dē totidē cōstituentes: aut cir citer: quoniā sol die quoq; p̄ gradū unū fere incedit. Erigones uero sydus sol ingredit p̄ diē fere anteq̄ leonis sy dus exierit hoc est dū. xv. signi uirginis gradū attingit inceditq; sub eadē Erigone donec secundū signi scorpio nis gradū attingat: q̄d quidē est circa. xvi. mensis octobris diem: intra quod spaciū gradus. xlv. fere intercipiū/ tur. tot. n. diebus sol Erigonem percurrit. Cū itaq; menses a syderibus olim denoiauerūt: ut & Chaldæi: asserūt iure tot dies habere deberēt: quot sub eisdē sol incedit. Libra deniq; uulcania cōtractis bacchis scorpīōis addi/ ta magnis mensibus Iulio: & Augusto: hoc est syderibus leoni & erigone inter auctricem frugū erigonem & tempestatū potentē scorpionē collocata est: gradus fere. xvi. in cælo occupans: eos uidelicet qui a septimo signi scorpionis in. xxii. intercipiuntur: & inde iusta plus parte cæli scorpīus cōtrahendo brachia relinqueret Cæsari dum a secundo gradu signi scorpionis in. xxv. eiusdē locus Cæsari mortali assignaret. Hi gradus: qui libram & Erigonē ac scorpionē & librā intercipiunt cū sua libra Cæsari adiungant: quæ libra dū romani imperii maie/ statem respicit teste quoq; Manilio li. v. hesperīā sua libra tenet qua cōdita Roma orbis & imperiū retinet & c. Voluit Vir. si Cæsar cælū appeteret inter ipa sydera ubi sedes est Romani imperii se nouum sydus adderet tar dis mēfibis p̄cedentibus. i. tardis syderibus leoni & erigone: ut dictū est. Hęc de sideribus a p̄stantissimo uiro & nostri sæculi summo astrologo Ioanne Tholopho Norico accepit. Locus n. erat obscurissimus. Erigonem i. uirginē de qua late apud Iginū. Chelasq; sequētes: scorpīo magnitudine suis corporis duorū locum occu pat signorū Ouis. li. i. meta. de scorpīo. Porrigit in spaciū signorū membra duorū. E q̄bus Iginio teste prior ps chelæ: reliqua aut scorpīo uocatur. Est autē libra dimidia pars scorpionis: ut idē ait chelæ at a chelos q̄d est un gula dicuntur. Qua locus erigonem inter chelasq; & c. sub libra Augustū Cæsarem collocari cupit: q̄ libra do/ miciliū est Veneris in matris. & Italia illi subest signo: ut diximus. Et Manilius li. i. de natis sub libræ horosco po ait: illum urbes & regna tremēt nutuq; regnēt: per libram igit summum imperatorem designare cupit.

Libra

CHRI. Tardis mensibus: At qui si propter longiores dies dixit tardos libra in quam uult illum conuerti dies incipit breuiores reddere q̄ noctes. Sed non est legendum addas te mēfibis in datiuo. Sed addas sydus ali/ is syderibus cum tardis mensibus: id est cum hoc honore ut æstiuū mensis denominentur alter a patre alter a te ut sit duplex honor: & q̄ in sydus cæleste conuertatur: & q̄ nomen det mensi. Non dixit autem mensibus in plurali: ut poneret numerum pro numero: sed ut non nihil etiam gloriæ ex paterno nomine a quo quintilis

Quin/ tilis
Augu/ stus
Erigōe

iulius est appellatus ad se redundare uideretur. Quintilis autem a Cæsare Iulio dictus est quoniam ipse quarto idus illius mensis natus sit. At Augustus sextili mense non est natus: sed quoniam primum consulatum in eo mēse inierit: & triumphos tres in urbē retulerit & ægyptū in eo mense in potestate populi romani degerit: & bellis ciuilibus finē posuerit: ex Sex. C. Sextilis Augustus est appellatus: ut refert Macro. Fuit etiam aliquando Septēber Germanicus a Germāico: & October a Domitiano Domatianus nominatus. Erigonē inter: Ana

strophe in qua ppositio postponitur: ut trāstra p & renos. Virginis aut signū intelligit in quo fabulant cōuer-
sam fuisse hęc ex Icaro nata est: & iusta uocata: & a baccho in formā uuae cōuersa cōplexa est. Et demū cum in
Marathonia sylua patrē a pastoribus interemptū inuenisset: laqueo se suspēdit: ut alias plixius dicit. Deorum
autē miseratione in hoc signū mutata est: ut ait Hesio. Aratus scribit hęc aureo sæculo terrā habitasse & a ui-
ris abstinentem cū uirginibus ludere solitā hominibus equitatē p̄stasse. Veg: cum inde homines a ueritate abi-
rent se magis e cōspectu eoz remouit: donec omnibus in uitia conuerſis cælū petiit. Alii dicunt eā esse Cererē:
quæ spicā tenet: uirgo signū est terreū: frigidum nocturnum. Domus est Mercurii prima: Et est exaltatio Mer-
curii in quindecimo gradu: prima facies eius est solis: secunda Veneris: tertia Mercurii: In membris humanis
habet uentrē: & iestina: producit homines pulchros decoram faciē & pulchros oculos: temperat appetitū:
& significat iusticiā. Dicit uirgo: quia ut uirgo sterilis est: sic sol hoc signum intrans suo calore humores cōsu-
mit & terram a fructibus sterilem reddit: hęc Mathematici de uirgine Macro, autē ait Virgo autē aristā ma-
nu tenens qd aliud est quīs solaris quæ fructus curat: & ideo iusticia credit: quæ sola facit nascentes fructus ad
usus hominum peruenire, & Chela scilicet scorpionis.

Virgo

Scorpius & cæli iusta plus parte relinquit

Quicquid eris (nā te nec sperent Tartara regē.
Nec tibi regnandi ueniat tam dira Cupido.

Quamuis Elysios miretur Græcia campos:
Nec repetita sequi curet Proserpina matrem)

matrē: Ceres cū raptam a Plutone Proserpinā filiā diu q̄sisset: tandē aliquādo eā esse apud iferos cōperit: p qua
re quom Iouis ip̄lorasset auxiliū: ille respōdit posse eā reuerti: si nihil apud iferos gustauisset: illa autē iā punici
mali in Elysio grana gustauerat: quā rē Ascalaphus Stygis filius p̄didit. Vnde Proserpina ad superos remane-
re nō potuit. Hinc ait Luca. Quæ te detineant ætneæ dapes: quā necessitatem modo Virgi. Proserpinæ tribuit
uolūtati. Sane Ceres a Ioue postea meruisse dicitur, ut Proserpina sex esset cū matre mēſibus: sex cum marito:
quod ideo fingitur quia Proserpina ipsa est quæ & Luna: quæ toto anno sex mēſibus crescit: sex deficit, s̄ p sin-
gulos mēſes quindenis diebus: ut crescens apud superos: deficiens apud inferos esse uideatur.

PRO. Iusta plus parte relinquit: a scorpione: quia scorpius duoz signorū spatiū teneat: in quo ius brachijs
duobus posita statera signū libræ quæ græci εὐρον uocant, hoc n̄ spatiū ab eo detineri: & Ouidius testat, quū
ait: Est locus igemios ubi brachia cōcauat artus Scorpius & cauda flexis utriq; lacertis Porrigit i spatiū signorū
membra duorū. Quicquid eris nā te n̄ sp̄tā. Nec tibi, ut d̄, quis elysios, m, g, a. Nec, s, c, p, m. Tartarum ait.
Virgilius apud inferos locū p̄cipitē infinitæ altitudinis: quū ait: tū tartarus ipse Bis patet in præceps tantū ten-
ditq; sub umbras, quæ, a, e, elysios cāpos dicit apud iferos: in quos recipiant̄ piorū animæ: quos alii putat esse in su-
las fortunatorū. Nā q̄ negat Proserpinā sequi uoluisse matrē: contra Historiā refert. Cognito, n̄ eius raptu Ce-
res: Ioui detulit querelā: qui p̄misit matri filiā abducere: si nullū cibū ore apud inferos cōtigisset. Quom aut in-
diciū fecisset Ascalaphus Orphnes & Acherōtis filius eam tria genera mali punici in horto dicitur deuorasse:
mutatus est in auem bubonem. Iuppiter aut permisit sex mēſibus cum matre filiam esse: totidem cum uiro.

CANTO. Scorpius: dicit a scorpizo qd est spargo: spargit, n̄, brachia: id est chelas. Ardēs: id est pugnax acer
trux terribilis: scorpius, n̄, est martis domiciliū. Mani, lib, vii. Vulcano pugnax mauorti scorpius hæret: & itez:
Pectora in chelis & quæ dat scorpius acer: & li, iiii. Scorpius armata uiolēta cusps de cauda in bellū ardētes ani-
mos & martia castra: Efficit & multo gaudentē sanguine ciuē. Scorpionū cauda s̄ in ictu est nulloq; momēto
moueri cessat ne quādo desit occasio: q̄busdā gemini sunt aculei: mareſq; seuissimi Pli, li, xi. Iusta plus parte:
scorpius enim magnitudine sui corporis duoz locum occupat signorum uti ostendimus: adeo autē sua retra-
hit brachia: ut reliquat plusquam chelarū locus: seu libræ signū occupat quod & dictū est latius supra. Quic-
quid: uel terrarū uel maris uel cæli numen. Nec sperent: innuit cū cælū ascēsurum. Dira: tristis & infesta: & q̄
si deorum ira missa. Elysios campos: Maro li, vii. scribit Elysios cāpos beatorū locum apud inferos eē: At Stra-
li, iiii. docet Homerū eo in loco pioz regionē & elysium campū finxisse quo p̄teus Menalum transmiffuz esse
dicit. Elysium in campū terrarūq; ultima tandē. Diu te transmittent: stat flauus ubi Rhadamantus. Existitq; ui-
ris ubi uita facillima durans: Non hyemis uis multa niuis non igruit imber Stridula sit semper zephyroz flu-
mina mittit Ingens oceanus. Aeris, n̄, salubritas & suauis zephyri spiritus eius regionis peculiaris: est q̄ in occa-
sum uergēs nunq̄ tēperie caret. Tū uero terræ terminus ubi poeta ifernū eē fabulatus est. Macuero li, i. de som-
ait q̄ in sphaera q̄ aplanes dī Elysios cāpos esse puris aīs deputatos antiq̄tas nobis intelligēdū reliq̄ qd qd n̄ e
etiā fidei cōuenire uir in cælo, n̄, credimus beatorū locū quē n̄rī theologi paradysum appellāt. Proserpia: fuit hęc
Iouis & cereris filiā quā Pluto ifernus res rapuit in cāpo æthnēsi: q̄ floridus semper est: nā ppe est demersum so-
ramē: quo ditē patrē ad raptū Proserpinæ exiuisse fama est: uti Soli scribit hęc mater ceres totū p orbē q̄ſierat:
ut lib, vi, met, plene habet. Audiuit tandē esse apud Plu. Sed q̄a ieiunia solueret septē granis punicei pomī statu-
tū ē: ut vi, mēſibus cū m̄re, vi uero cū marito maneret: poeta autē hoc loco eius arbitrio redire tribuit.

CHRISTO. Cæli iusta plus parte, relinquit id spatiū cæli quod ipse occupauerat plus iusta parte. Nam cum
singula signa occupent tricenās partes cæli: quæ sunt recentæ, ccclx, scorpius præter, xxx, partes: q̄s occupat suo
corpore, xxx, alias partes occupat chelis, ergo ne Augu, nouum signū futurus efficiatur contra rationē cæli, xiiii,
signum extinguetur libra scorpione suas chelas contrahente: & Augustus libræ signum subibit.

Scorpi⁹
Scorpi-
zo

SER. Da facilem cursum: meo, spoemati, Audacibus annue cœptis: uerecūde suas uires extēuat, Ignarofq; uiā mecum miseratus agrestes Ingrederet: aut mecum uiā: idest rationis ignaros intelligas: aut rusticis ignaris faue mecum: idest quibus etiam his scriptis collaturus sum: aut mecum ignaros agricolas misera: re: aut eis mecum faue, lam nunc: idest adhuc uiuus, Nā ut diximus Augustus Viuus diuinos honores emeruit, Vere nouo gelidus canis quom mōtib; humor Liquitur: nouum uer ideo ait quia anni initium mensis est martius, Et sciendum decem tantum menses fuisse apud maiores, martium autem anni principium habere uoluerunt: propter Martem suæ gentis auctorem, Aprilis dictus est quasi terras tempore aperies: Maius a Maia, Iunius a Iunone: quamq; alii a maioribus & iunioribus hos duos menses uelint esse nominatos: nam ante Po, Ro, in centurias iuniorum & seniorum diuisus fuerat, Reliqui iam a numero nō labantur: quintilis: sextilis: september: october: nouember: & december, Et hi erant tantum decimo menses: duo uero propter rationem signorum anni intercalabantur, qui postea a Iano & Februo nominati sunt, Februus autem Ditis est pater: cui eo mensæ sacrificabatur, Quintilis & sextilis mutati sunt postea in honorem Iulii Cæsaris & Augusti: unde sunt Iulius & Augustus: Sic Ouii fastis: Ergo uere nouo & anni initium accipimus & primam partem ueris, Nam anni quatuor sunt tempora diuisa in ternos menses: & ipsorum temporum talem faciunt discretionem: ut primo mense ueris: nouum dicatur uer: secundo adultum: tertio præceps: Sicut & Salusticus dicit ubiq; Itē noua æstas: adulta præceps, Sic autumnus nouus: adultus præceps, item hyems noua adulta præceps: uel extrema: unde est Extremæ sub casum hyemis: idest, u, f, Sane sciendum Xenophontem scripsisse unum librum œconomicum: cuius pars ultima agriculturam continet: de qua parte multa ad hoc opus Virgilius transtulit: sicut etiam de georgicis Magonis afri, Catonis: Varronis: Ciceronis quoq; libro tertio œconomicorum, qui agriculturam continet, Nam primus præcepta habet quemadmodum debeat materfamilias domi agere, Secundus quemadmodum foris materfamilias, Illud quoq; sciendū est in his libris non eē obscuritate in quaestionibus: sicut in aeneide: nisi in paucis admodū locis, Sed in hoc tantū esse difficultatē ut res positas itelligamus: idest τὸ νῆι ἀένοϋ: sicut hæc prima quoq; eius præcepta significat, Nā hoc dicit agrū fertilē, i, pingue & herbosum bis debere arari uer: no tpe: ut & herbæ adhuc teneræ & sine semine auellat: & æstatis calore: ut supfluus humor sicceat: uel glebarū putrefiat durities: & semel autūnali cū seminibus: agrum uero tenuem & sterilem autumuali tantum tempore arandum: ne si etiam uerno araueris: exiguus eius humor siccet æstate, Canis montibus: albis ex niue,

ANTO. Audacibus: arrogantiā uitat, Annue: assentire faue, Via: rationis & cōsuetudinis, Ingrederet: assis adueni enim dum uiuus, Vere nouo: ueris principio, primo enim mense uer nouum dicitur: secundo adultum: tertio aut uer præceps: sic etiam de æstate & aliis: dies aut primus ueris extat, vii, Idus Februarii, æstatis vii, Idus Maii, autumnii, vii, Idus Sextilis, hyemis, viii, Idus nouem, auctor, Varro, lib. i, ca. viii, Vere no, Col, lib. xii, ca. ii, sic ait super hoc loco: Noui aut ueris non sic principium obseruare rusticus dent uti astrologus: ut expectet certum diem illum qui ueris initium facere dicitur: sed aliquid etiam sumat de parte hyemis: quoniam consumpta bruna iam intepescit annus: permittetq; clementior dies opera moliri: possit igitur ab idibus Ianuariis: ut principem mensem romani anni obseruet auspiciari, culturarum officia, Satis aut erit per dimidios menses exequi quodcunq; negocium: quia neq; præfestinatum opus nimium immature uideri possit ante, xv, dies factum: nec rursus post totidem nimium tarde: hæc ille, Canis: niuosis, Gelidus humor: idest nix,

CHRI. Da facilem, a translatio scriptoris a cursore, Nā ut cursor a carcere ad calcē festinat: ita scriptor ad finem uoluminis properat, Vere nouo: uer dicitur quia tunc uirgulta uiuere incipiunt & uertit se tempus anni: nisi sit a græco, nam iōnes ep dicunt, Alii a ueniendo dictum putant: quia eo tempore omnia e terra ueniat: idest nascatur, Habet enim annus qualitates nostrorum corporum humoribus simillimas: nā uer quod principium anni est: calidū est: & humidū in quo annus: puer dici potest: & excitat sanguis q & ipse calie tepus aptū generationi: unde in eo omnia facile gignūt & nascunt, Dicitur autē uer eo q oia i eo ueniat, i, nascant: & crescant, id, enim significat uenio: ut hic Seges, i, u, f, u, u, a, incipit autem uer sole primam partem arietis ingrediē re quo igressus æquat sol lucē tenebris, ppterea q est equinoctiū: post q dies incipiunt superare noctem, Secundum tempus est æstas ab æstu: idest a calore nominata, Excitaturq; hoc tempore bilis qui humor calidus est & siccus: ut est ipsa æstas: est autem iuuentus anni, Atq; incipit cum sol ad primam partem cancri uenit: quæ pars quoniam est altissima in nostro polo: facit diem omnium longissimum & solstitium efficitur, æstium, Tertium tempus autumnus nominatur: quoniam in eo augeamur uaria copia fructuum, Hæc autem iure dici potest uirilis ætas anni in quo omnia maturescant, Oriturq; cum sol ad primum libræ gradum peruenit rursusq; æquinoctium efficitur post q noctes incipiunt superare dies, Vltimum tempus est hyems cana & uera senectus anni, Efficit autem illam sol quam primum capricornum tangit facitq; ad solstitium quam brumā quasi ὄπρξυϋν ἄνεπον angit, breues dies latini nominarunt: incipit autem annus secundum astrologos cum sol intrat arietem, Arietem autem iccirco principium zodiaci faciunt: quia quamuis in sphaera nihil aut postremum sit tamen incipiente die illo qui primum fulsit: & natalis mundi uocatur arietem in medio cælo fuisse dicunt: & medium uertex mundi est: & quasi caput, Tunc lunam: cancer: gestabat sol cum leone oriebat, Mercurius Virginem: Mars scorpionum: Iuppiter sagittarium: Venus libram: Saturnus capricornum tenebat, Nouo: quasi prima sui parte, nam singula hæc, iiii, anni tempora in tres partes diuiduntur: ut dicamus nouum adultum & præceps uer & sic in aliis,

CSER. Liquitur: liquor quum nomen est: li breuis est: quom ad uerbum uenerit producitur: ut liquor liqueris liquitur. Nam mutauit naturam sicut humus: hu breuis est: humanus producitur. Item itur i producitur: iturus corripit. Liquitur defluit. Et zephyro putris se gleba resoluit: quo tempore Fauonii flatu arua laxantur: quæ fuerant præclusa frigoribus: ipse alibi Rura gelii tum claudit hyems. Putris gleba solubilis. Depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro Ingemere: Aliud pendet ex alio: nam altius impressum aratrum boues cogit in gemitum: quod genus arationis pingui conuenit terræ: nam contra paulo

**Liquit & Zephyro putris se Gleba resoluit
Depresso incipiat iam tū mihi Taurus aratro
Ingemere & sulco attritus splendescere uomer.
Illa seges demum uotis respondet auari**

post de in focunda terra dicturus est: Tenui sat erit suspendere sulco. Mihi autem aut uacat: ut Cicero Qui mihi accubantes in conuiuuiis: aut mihi hoc est rustico amanti terras: & taurum bouem fortissimum accipimus: nam tauri difficile ad aratra iunguntur. Attritus splendescere uomer: a frequentiaratione atteritur: & descrecit. Lucretius: Occulto decrecit uomer laruo. Dicimus autem & hic uo-

mer & hic uomis: sed ab utroque huius uomeris facit. Illa seges demum: seges modo terra. Demum autem nouissime. Vere specialiter. Votis responder: immane est quod ait uotis: nam plerumque plus optamus: quam speramus posse contingere. Respondet autem consentit: ut Dictis respondent cætera matris.

CPRO. Illa Seges Demum uotis respondet auari Agricola bis quæ Solem bis frigora sensit: de eo agro loquitur quem noualem uocamus: alternis autem cessat: Sed sub exitu hyemis semente facta sequenti æstate reddit fructum. Ergo bis sentit frigus: semel æstate deficiente hyeme initio ueris iterum post sementem bis solem semel æstatem: quia cessat iterum qua fructus refert. Ipse autem substituet huius rei causam progressu operis: quum præcipiet: ut sub introitu hyemis sterilis ager proscindatur. Illum enim qui est fertilis: sub exitu hyemis proscissum: Ideo putat relinqui oportere cessantem: ut Siccetur æstu: nec si luxuriantis Sole natura fertilis efficiatur: inter fruges herba nascantur. Rursum eum qui fertilis est: idcirco sub hyeme proscindendum: putat quod humorem cœlestem: hibernumque accipiendo esse fecundior possit.

CANTO. Liquitur: liquefit dissoluitur. Zephyro: zephyrus latine fauonius dicitur: ut Plinius libro. ii. ostendit: uentus est qui ab occasu æquinoctiali flat: & tepidus est & siccus. Colu. tamen ait: quod vii. Idus Februarii fauonii spirare incipiunt: Plinius item libro. xviii. scribit quod fauonius uer inchoat: aperitque terras: tenui frigore saluber. Putris: id est humecta mollificata: & solubilis uenti enim occidentales mollificant: & humectant: ut etiam Ptole. in libro. iiii. partium scribit. Gleba: terræ globus: nam terra ligata gleba est: soluta uero puluis. Resoluit: arua enim hyemali rigore præclusa Zephyri tempore laxant. Depresso: id est ualde presso: quod pingui conuenit terræ. Nam de sterili dicit, Tenui sat erit suspendere sulco. Vomer: aratri ferrum: quod uomit terram: ut ait Varro. Illa seges: id est terra. Votis: desiderii. Respondet: consentit. Auari: cupidi. Bis quæ solem: bis frigora sensit. Plinius libro. xviii. cap. xxxiii. sic ait. Quarto serisulco Virgilius existimatur uoluisse quum dixit optimam esse segetem quæ bis solem: bis frigora sensisset: spissius solum sicut plerumque in Italia quinto sulco feri melius est: in Tuscia uero Nono: predicta Plinius uerba: ut quarto sulco seratur secundum Virgilius ostendunt Probi in hoc loco explanationem non conuenire: quem multi alii secuti sunt: non aduertentes Plinius uerba nec etiam Varronis: scribit enim Varro libro. i. capitulo. xxix. quod terram quum primum arant: proscindere appellant: quum iterum effringere dicunt: offringere uocant tertio: cum arant: iacto semine boues lirare dicuntur capite uero sequenti ait idem Varro: quod inter uernum æquinoctium & uirgiliarum exortum: & Solstitium boues terram proscindere dicunt. Et cap. xxxii. scribit inter solstitium & caniculam cum proscinderis effringi oportere: id est iterare: ut frangantur glebæ. Et cap. xxxiii. ait: iter caniculam & æquinoctium autumnii oportere aratro effringi: & cap. xxxiiii. inquit: ab æquinoctio autumnali incipere oportere serere: usque ad diem. xci. post brumam nisi quæ necessaria causa coegerit: non asserere. Theophrastus item libro. iiii. de causis plantarum ait: Cura noualium tempore utroque suscipitur: æstate & hyeme: ut terra solem: ac frigora sentiat. His omnibus uerbis patet iam quo pacto seges bis solem: bis frigora sentiat. Ferro: uomere. Aequor: campum ab æqualitate: Ventos & uarium cæli &c. quæ sint agricolis necessaria diximus iam circa principium huius commentarii: & quia huic etiam loco conueniunt: ibidem relegenda admoneo.

CHRI. Liquitur: in hoc prima producitur. Contra autem in liquefco: ut in Bucu. Limus: ut hic dure scit: & hæc ut cæra liquefit zephyrus. Ventus est occidentalis: qui suo temperato calore: quæ frigore hyemali constricta fuerat: relaxat atque aperit. Nam cum sol parum moretur in occidenti: non multum inflammat huiusmodi uentum: neque humilitatem eius penitus deficcet. Vnde temperatus omnia temperata reddit. Quapropter quauis astrologi uer ab ingressu solis in arietem initium sumere uelint: medici tamen quæ primum incipiunt flare zephyri uer inchoant: siue ante huiusmodi ingressum siue post id eueniat. Putris. g. r. i. resoluendo se putrefcit. Depresso: ut altius infigatur. Ingemere: de ui huius uerbi dicitur in primo æneis. Sulco: Dicitur sulcus: quia inde subtulit terram uomere ex qua quidem proiecta porcã facit: ergo porcã dicitur quod ex proiecta terra fiat. Vomer: autem dicitur a uomendo. Euomit. uel sulco terram ad porcã faciendam. Demum: post longam & diligentem culturam. Votis cupiditatibus: ut consequens pro antecedenti: quia enim aliquid cupimus uota: ut id assequimur concipimus. Magna ergo res est ut respondeat cupiditatibus cum per sæpe cupiamus maiora quam speremus. Sed maior: ut respondeat cupiditatibus auari in quo explebiles omnino sunt cupiditates.

C SER. Bis quæ solem bis frigora sensit: quæ bis & dierum calorem: & noctium senserit frigora: per quod duplicem ostendit arationem uernalem: & autumnalem: nec enim ad tempora æstatis: uel hyemis referre possumus: quod ait: Bis solem bis frigora: quia non sunt in Italia in uno anno duæ æstatis: & duæ hyemes: sicut geometre dicunt esse in quadam parte Indiae in insula Taprobane. & Ruperunt horrea: plus est quàm diceret impleuerunt. & Ac prius ignotum ferro quam scindimus æquor: id est antequam faciamus ueruactum, Aequor autem modo terram accipe ab æqualitate dictam: unde & maria æquora dicuntur. & Ventos quia diuersis locis diuersi præualent uenti: & hoc dicit debes scire ager cui uento subiaceat. & Varium cæli prædiscere morem: id est aeris. Lucretius: In hoc cælo quod dicitur aer: & hoc dicit debes etiam cæli qualitatem nosse: utrum pluuiis gaudeat: an tempore uel frigore. & Patrios cultus habitusque locorum: duas res dicit. Scindum est ager quemadmodum a maioribus cultus sit: & quid melius ferre consueuerit: nanque habitus locorum possibilitates accipimus. & Veniunt: crescunt: ut Et pulchro ueniens in corpore uirtus. & Arborei foetus alibi: id est poma. & Iniussa uirescunt gramina: bene iniussa: nam frumeta iussa nascuntur: unde est Atque imperat aruis.

C ANTO. Ventos: hoc dicit ne imbris uentisque imminentibus opera inchoet agricola laborem que frustratur: ut Columella docet: & Plinius libro xviii. capitulo quadragesimo nono inquit in boream ponito arboris uitæque: sed hoc flante ne arato: frugem ne serito: semen ne iacito. & Varium cæli morem: idem Columella in prologo libro primo aperit inquit enim cæli & anni præsentis mores intueatur agricola scilicet neque enim semper eundem uelut ex prescripto habitum gerunt: nec omnibus annis eodem uultu uenit æstas aut hyems: nec pluuium semper est uer, aut humidus autumnus. & Patrios cultus: Varro libro primo capitulo quinto, Agriculture inquit quatuor sunt partes summæ: e quibus prima cognitio fundi partisque eius quales sint: secunda quæ in eo fundo opus sunt ac debeant esse culturae causa: tertia quæ in eo est prædico colendi causa sint faciunda: quarta quo: quicquid tempore in eo fundo fieri conueniat. & Habitumque locorum. Varro libro primo capitulo sexto scribit in terra esse dissimili uel ac potestate: partes per multas: in quibus lapis marmor arena: puluis: creta: ignis carbunculus: id est quæ sole perferuet ita ut radices satorum comburat: partim sunt humidiores: partim aridiores: partim mediocres sunt macrae: sunt pingues. & Habitum: id est qualitates diciturque habitus ab abendo aliquid. & Et quid quæque ferat regio. Idem Varro libro primo capitulo sexto ait non eadem omnia in eodem agro recte præsentem nam ut alius est ad uitam appositus: alius ad frumentum sic de cæteris: alius ad aliam rem. Et capitulo uigesimo tertio inquit. Alia loca apposita sunt ad foenum: alia ad frumentum: alia ad uinum: alia ad oleum. & Segetes: id est fana. & Hic segetes illic & Plinius libro decimo septimo capitulo iiii. inquit. Quippe non eadem terra arboribus conuenit & frugibus plerumque nec puella qualem habet Campania: ubique optima uitibus: aut quæ tenuis exhalat nebulas Virgilius & quæ foelicem ferat non improbat uitibus. Clareolum oleis solum aptissimum in Vena franco pinguisimum in betica: tanta est argumentorum & soli uarietas: ac differentia. Capite uero, uel idem: Fruges alit tophacea alba: proxima est ruffa. Et libro xviii. Agri ipsius bonitas inquit: quibus argumentis iudicanda sit subsignabimus Catonis maxime uerbis. Ebulum uel prunus syluestris: uel rubus: bulbus: minutus trifolium: herba pratensis: quercus syluestris: pirus: malusque frumentarii soli nota. & Veniunt: crescunt. & Arborei foetus: id est poma. De foetu diximus in Bucoli. & Iniussa gramina frumenta enim iussa nascuntur. Vnde est atque imperat aruis.

C CHRI. Bis so. b. fri. Nā & secundo & tertio aratur per saepe terra. Nam dicunt proscindere: cum primo arant: deinde iterari cum iterum aratur. Tertio tertiarum Plin. autem ait, quarto seri sulco: hoc in loco existimatur uoluisse cum de solæ æstiuo: & frigoribus hibernis loquatur. & Loquitur: ergo etiam auctoritate Probi grammatici de noualibus quæ in fine hyemis circa ueris initium proscinduntur: ut æstate proxima siccantur: deinde in introitu hyemis semente facta sequenti æstate reddit fructum. Ergo bis sentit frigus: semel ante æstatem: iterum post sementem. & Bis so. semē æstate qua cessat iterum quæ fructum refert. Vnde Columella dixit iugerum talis agri quatuor operis expeditur: nam commode proscinditur duabus una teratur: tertiatur dodrante: in liram statim redigitur quadrante opere: liras autem rustici uocant easdem & porcas: cum ita aratur: ut inter duos latius distantes sulcos medius cumulus siccam sedem frumentis præbet: ab eo autem quod aratri uomit substulit sulcus dicit fulant illos qui ex transuerso ducunt ampliores: ut per eos aqua ex agro deducatur. Elices uocant quia aquas ex agro eliciant. & Horrea: granaria sunt: id est loca in quibus fruges conduntur: sunt qui putent dicta ab horrore aristarum: nam prisci fruges in spicis seruabant. & Ventos: Nā multum interest cui uento exposita sit regio. & Mores: Quid ferre consueuerit. & Hic segetes: repetit omnem agriculturam. & Gramina: Herbas ut sit locus aptus pascuis. & Tmolus: Mōs: de quo Strabo. Tmolus quidem satis coactus est: & ambitum mediocrem habens in ipsis Lydiae partibus terminat. Lydiae quoque montem esse Plin. & Solinus asserit: Et Ouid. de aragne: Rigit arduus alto Tmolus in ascensu cliuorumque extensus utroque sardibus hic illinc puis habitat hipeppis. Sardes autem Lydiae urbem ponit Herodotus. Tmolum igitur Croco florentissimo Probus Solinus & Columella esse dicunt. Nec puto odores ad unum esse referendos ut multi ingeniosi uolunt.

*Prohibere debet arui
in arui quod ostendit
esse probo scindere
resque uarietas.*

Agricolæ bis quæ Solem bis frigora sensit
Illius immensæ ruperunt horrea messes.
Ac prius ignotum ferro quàm scindimus æquor
Ventos & uarium Cæli prædiscere morem
Cura sit ac patrios cultusque habitusque locorum.
Et quid quæque ferat regio & quod quæque recuset.
Hic Segetes, illic ueniunt feliciter Vua.
Arborei foetus alibi atque iniussa uirescunt

Georgicorum

natur illi frigidum & siccum terreum ferrum frigidum & siccum : & ualde durum & compactum. Et ideo difficile in igne mollitur: quia minus in se habet aeri magis q̄ reliqua metalla Rubigine roditur q̄ illi accidit pro suae substantiae impuritate. Nullius tamen rei rubigine quā sanguinis exceditur ut uideatur sanguis humanus illo pacto se ulcisci. Caret tamen rubigine si cerusa aut medulla ceruina ungetur. ¶ Virosa: Ambiguū an uirosa castorea: an uirosa pontus. Nam pontus uirosa quasi uenenosa dici potest: quoniam teste hoc eodem poeta uenenis abundat: ut in bucolicis: has herbas atq; hęc ponto mihi laeta uenena. Ipse dedit meris: nascuntur plurima ponto.

¶ SER. Eliadū palmas epirus equarū: hyppalage est nam hoc dicit epirus creat equas optimas: q̄ apud Elidē: palmas merent in Iouis olympici curruli certamie. Sane epiros graece p̄fert: unde etiā e habet ac centum. Nam si latinum esset epirus epiri: pi haberet: quia longa est. Nec mireris equas currere. Nam ut dicit Plinius uelociores sunt: ideo quod in cursu urinam faciunt.

Castorea Eliadum palmas Epeiros equarum.

¶ PRO. Eliadū palmas epeiros. Copiosissimam esse palmis epirum significat: nec tantum solum eas ferre dicit: enim & idumeas. Quæri solet quare equarum potius quam equorum dicat: ipse rationem consilii sui explicat quum ait in libro tertio Seu quis olympiace. m. p. p. pascite. h. q. fortis ad a. i. corpora præcipue matrum legat.

¶ ANTO. Castorea: Plinius libro octauo: item libro trigesimo secundo docet: q̄ in terris & in aqua uictus est fibris: quos castores uocant: & castorea testes eorum: quos sibi ipsi amputant periculo urgente: ob hoc se periti ignari: efficacissimi autem e ponto galatiæ: mox aphricæ: sternutamenta olfatu mouent: somnum conciliant cum rosaceo puncto capite: medentur & uertigini neruorum uitiiis: sic & contra comitiales sumpti: potius uero contra inflammationes tormina uenena aduersus se orpiones ex uino bibuntur: aduersus aconitum ex lacte aut aqua: claritatem uisus faciunt eum melle attico iniuncti: cohibent singultus ex aceto. Solinus uero sic ait per uniuersum pontum fiber plurimus: quem alio uocabulo dicunt castorem: testiculi eius appetuntur in usum medularum. ¶ Eliadum: equarum. Elis ut Plinius scribit libro quarto urbs fuit Acaia per agrū uero Eleum ut scribit Strabo libro octauo. Alpheus amnis perlabitur: apud quem olympicorum ludorum certamen agebatur gymnicum: atq; equestre teste Herodoto libro octauo ubi præmium erat oleagina corona qua donarentur: non enim pecuniarum certamen agitabant sed uirtutis: id autem hercules instituerat. Sed hæc omnia latius per nos habentur ode prima Horatii. Palmas: eliadum equarum: id est equas aliarum uictrices apud Elidem. Probus autem ait q̄ poeta copiosissimum esse palmis epirum significat: quod aliter ostendit ipse Maro, libro tertio Geor. dicens: Quamuis sæpe fuga uersos ille egerit hostis: Et patriam Epirum referat fortisq; mycenæ. ¶ Palmas: Palma arbor est: de qua multa Plin. sed propterea inquit Plutar. in certaminibus palmū signū esse placuit uictoriæ: quoniam ingenium huiusmodi ligni est: ut urgentibus præmentibusq; non cedat: plura scri. Gel. li. iiii. cap. vi. Ex p̄iros ea ut Plin. li. iiii. docet est in tertio Europæ sinu: atq; acrocerauniis incipientis montibus ad magnesiā macedoniamq; tendit.

Palma

¶ CHR. Castorea: Castor quem alii canem ponticum alii fibrum appellant est quadrupes fluuiatilis: parū differt a lutra. Nam Aristoteles in libro de animalibus ponit fibrum: saterium fatyrium: lutrem: & latacem pene in eodem genere latacemq; dicit lutra latiore & dentes habere adeo robustos ut uirgulta illis ut ferro precidat. Hūc ait albertus posteriores pedes habere anserinos q̄bus facilius natet: anteriores autem caninos quoniam humi quoq; gradientur: Vulgo traditur q̄ seipso castrent id admonente natura cum propter testes plurimis medicamentis apros uenatores illum insectentur. Aiunt præterea fel suum euomere: cum id cognoscat ad multa medicamenta utile: item coagulum ad comitiales morbos. Albertus negat posse castrari sine pernice quia testes spinæ alligati sint. Si quem quā morsu deprehendit non antea admittit q̄ crepitantis ossis strepitum senserit Dentibus uirgulta cedit domūq; sibi in fluminum ripis duabus aut tribus contignationibus extollit ut pro incremento decrementoq; aquarum ascendat descendat ue. Peregrinos castores in seruitutem redigit illisq; pro iumentis ad conuectandam materiam & cibaria utitur: uescitur pisce pomisq; & arborum cortice: Eius pellis nota est: & in præcio habetur: Nostri galeros inde conficiunt. Barbari autem illi apud quos hoc animal nascitur beuer appellant: similes lutris sunt: sed paulo maiores. Sunt uentricosi & breuioribus cruribus propterea que currere haud facile possunt. Caudam plusquam pedalem habeant sine pilis piscium pelle tecta: apprime pinguis & esui suauis: sale etiam conditas condunt. Cætere eius carne abhominabiles: neq; est qui illis uescantur. Medicamentum quod inde castoreum uocant: declinet ad colorem nigri sanguinis. Nam si uarium est declinans ad nigredinem uenenum est: & uel interfecit eodem die uel ad malam ducit ægritudinem. Quando bonum est calidum & siccum subtilissimæ exicationis confert neruis & paraliticis: ualet ad foetum & ad secundum eiiciendam. ¶ Eliadum: Elis urbs erat sub olympo: ubi indi agebantur post finem quarti cuiusque anni a monte ipso olympici dicti. ¶ Epeiros: Laudat Epirum uehementer Aristoteles in libro de animalibus dicit q̄ omnes quadrupedes illam magnas ferro excepto asino. Epiroticas autem uaccas per singulas præ sua præcipua magnitudine amphoras singulas implere atq; erectum qui mulget stare quoniam sedendo non queat ubera attingere. Neque id mirandum: Nam cum opus largiore passu gradientibus sit scribit hanc terram illuc abunde ferre: & esse ibi excellētes oues quæ pyrrhica a Pyrrho rege cognominentur. De epiro dicemus in tertio li. æne. Epirus nostro tempore albania dicitur. ¶ Equarum: Nam ut reliquas quadrupedes sic equos præstantes gerit.

Beuer

Elis

¶ SER. Cōtinuo has leges iugiter in æternū ad perpetuum: sicut sequentia indicāt. Nam dicturus est: Aeter-
naq; fœdera mundi: Deucalion lapides uacuum iactauit in orbē: Iā transit ad fabulam: & poetice dicit: ista tū
primum statuta quæ ab initio mundi constat fuisse: Vnde homines nati durum genus: expressit τοκτιον, i.
causatiuum: nam & græce populi λαοι dicuntur a lapidibus, λαοι enim lapides dicuntur. Ergo age pingue
solum: iam reddit ad causam. Primis a mensibus anni: hoc est quod dixit uere nouo. Puluerulenta coquat
maturis solibus æstas: quæ glebas soluit in puluerem: & reddit causam cur hoc debeat fieri: maturis autem so-

Continuo has leges æternaq; fœdera certis
Imposuit Natura locis quo tempore primum
Deucalion uacuum lapides iactauit in orbem.
Vnde hoies nati durum genus. Ergo age terræ
Pingue solum primis extēplo a mensibus anni
Fortes inuertant Tauri glebasq; iacentes
Puluerulenta coquat maturis solibus æstas.
At si non fuerit tellus fœcunda sub ipsum

& ibi esset oraculū Themidos: intrauerūt adorātes quæadmodū possent restitui homines: qbus respōsum est ia-
ctanda his eē parentis magnæ ossa post terga discinctis: capitibusq; uelatis: interpretati autē quū essent terrā pa-
rentē: ossa eius lapides: iecerūt post se: ex qbus hoium genus renatum est: quouis etiam, Ouidius meminit: quū
ait: Inde genus durum sumus: experientq; laborum: Et documēta damus qua simus origine nati: at si non fuerit
tellus, fœi arcturū, t. f. c. f. s. Arcturus est stella in cauda maioris ursæ: quam græci helicen uocant: dicta a cauda
& urfa, Arctos enim græce: urfa dicitur: cauda ura: quouis ortu hyems incipit.

¶ ANTO. Has lex est ratio summa insita in natura: quæ iubet ea quæ facienda sunt: prohibetq; contraria
Tul. libro primo de legibus. Fœdera: fœdus appellatum: quia iter fœdera interponebatur fides: ut ait Festus.
¶ Natura: ea ut aiunt dicta est ab eo q; aliquid nasci faciat: gignendi enim & faciendi potens est. Est igitur natu-
ra creatura omnium etiam inuisibilium rerum. Vnde Lucretius libro primo ait: Differere incipiam & rerum
primordia pandam. Vnde omnis nam creet res: aucte: alaq; Sed de natura latius in Sileno diximus. Deucali-
on: Quæ constant a mundi initio statuta fuisse: poetice & fabulose hoc loco narratur. Sed de deucalione latius
& plene diximus in Sileno. Ergo age terræ: Ad causam reuertitur docendo quid faciat lætas segetes ut prædi-
xerat. Pingue solum: Palladius libro secundo de mense Ianuario ait. Pingues & sicci agri proscindi & appara-
ri iam presente & libro tertio de Februario iquit locis tepidis aut si clemēs tempus & siccum fuerit: colles pin-
gues uel hoc mense proscinde: & libro sexto de mense Maii scribit. Nunc quoq; pingues agri & herbofi proscin-
dantur: & libro septimo de mense Iunii inquit. Nunc frigidissimis locis quæ maiora sunt prætermiffa facie
mus agros æq; proscindemus. Columella scribit libro duodecimo capitulo secundo q; idibus Ianuariis quod
habet tempus inter brumam & aduentum Fauonii: ficos & pingues agros tempestiuum est proscindere. Pau-
lo inferius inquit: q; ab æquinoctio uerno optime uliginosa & pingua loca proscinduntur. Ad quæ mense Ia-
nuario ueruacta: facinus nunc ultima parte Martii sunt iterāda: postea docet q; circa sextum Idus iulias optime
iteratur proscissum ueruactum. Primis a mēibus anni. Ianuariū & Februariū intelligit qui primi men-
ses anni Nume Pompilii fuerunt: de quo aperte loquitur Col. ut ostendimus ibi Vere nouo Gelidus. Plinius et
li. xviii. ca. xxxii. inquit. Tepedioribus locis a bruma proscindi arua oportet: a frigidioribus ab æquinoctio uer-
no: & maturius sicca regiōe q; humida maturius densa terra q; soluta pingui q; macra altum & graue solum etiā
hyeme moueri placet. Glebasq; ia. Causam aperit quare id fieri debeat: ut calor i puluerem Glebas dissoluat.
Solis ardore sicca liquor: & cuncta torrenturq; sorbentur: quod Plinius libro secundo docet: quum uero p-
scinduntur arua: hoc utilitatis habent: q; inuerso cespite herbarum radices necantur: q; idem libro decimo octa-
uo edocuit. Maturis solibus: idest ardētibus est enim a pōis methaphora: nam soles maturi dici presente quū
feruescere cœperint. At si nō fuerit tellus fœcūda. Plin. li. xviii. ca. xxxii. inqt: q; tenue ualde & aridū solū paulo
ante sationis tēpus moueri debet. Columella uero li. iii. ca. iiii. docet q; graciles cliui nō sunt æstate arandi: sed cir-
ca septembris kal. cū si ante hoc tēpus pscindit: effœta & sine succo humus: æstiuo sole peruritur. Subi. circa.

¶ CHRI. Continuo: Statim a primordio suo. Deucalion: Ut philosophus dixit statim a mundi principio
has leges impositas esse a natura. Sed ut poeta fabulosum ponit principium mundi. Deucalionis autem diluui-
um non fuit uniuersale ut diluuium Noe. Fuit autem: ut ait Varro regnante Crimao Cecropis successore: ut
Eusebius: & Hieronymus nondum defuncto Cecrope. Dictum autem Deucalionis quoniam maxime eius
regionem oppressit ad ægyptum autem & eius uicinia non peruenit. Factum est anno mūdi septimo supra tria
milia & sexcentos ac septuaginta cum uniuersale diluuium quod fuerit tēpore Noe fuerit anno. xlii. supra duo
milia ac ducentos. Dictus est autem Deucalion lapides in homines conuertisse: quia qui ex diluuiio superfuerāt
timentes iterum diluuiū se in montibus continebant aspero & ferino modo uiuentes. At ille uerbis paulatim
emolliuit: & in planum deducens ad mitiorem & humanum cultum traduxit. Deucalionis autem filium fuis-
se ducunt Hellenem a quo græci hellenes sunt dicti. Thessaliae autem imperasse Deucalionem refert. Iacen-
tes: inertes: Nam qui iacent homines inertiam quandam in se esse ostendunt.

Georgicorum

CSER. Sulco: aratio: aliter arcturus qui & arctophylax: id est bootes post ursae caudam locatus: quem alii arcadé fuisse calistonis & Iouis filium: quia cum matrem in figura ursae ira Iunonis transfigurata uellet occidere ambos a ioue in caelum esse translatos: ille arcturus illa Elice dicta: alii lacarum hunc uolunt esse: qui a pastoribus: quos uino tunc primū reperto ebrios fecerat uelut dato ueneno fuerat occisus: acturus autem q̄ post caudam ursae locatus sit: αριτος, n. urfa: χετιουρα: cauda: bootes q̄ boues cum plastro agat dictus est: oritur autem idem arcturus ante xv. kal. octobris: atq; ex iude pluuia incipit: qđ ipse aperuit dicēdo: Hic sterilem exiguus ne deserat humor arenam: acturum autē pluuia/ rum & tempestatum esse auctorem & Plautus ostendit in rudente cum eundem ipsum dicentem facit: In crepuit hybernū & fluctus moui maritimos. Illic: in terra pingui. Hic: in sterili: i tenui: & i foecūda: & ut supra diximus: oia p̄cepta q̄ cōmemorat ad illud pertinet quod ait: Quid faciat latus segetes. Arena: arida terrā quae est sicut arena. Alternis: i. alternati: idem: agricola. Tonsas nouales: agros messos: dicitur autē & has nouales: & haec noualia: pprie nouales sunt primū arua proficissa: & primum segetem ferētia. Patiere: ppatis. Situ durefcere campum: ut redeat in uires priores. Sane sciendū & Ciceronē in dialogis: & ceteros philosophos tractare non quid debeat fieri: sed qđ potissimū fieri: quā rē nunc Virgilius sequitur: nam quom dicat multa remedia agrogū recreandorum: ponit prā oibus intermissionē: Vnde eam rem frequenter iterat. Aut ibi flaua seres mutato sidere farras: site terrarum cogit angustia: & non habes ubi itermissio agro rursus seras: ibi frumenta seras: unde legumina sustulisti: aut si tibi ē opus frumētū: stercola sparge: & cinerem: uel icēde stipulas. Sidere: mō anno. Farras: genus est frumenti optimi: dī frumētū a frumēne qđ est gulae p̄minens pars. Lātū legumē: fertile: & lātus: put res fuerit accipimus: ut lātus hō, i. hilaris: lātū percus: i. pingue lātū legumen ut diximus fertile: & sic in reliqs. Siliqua: theca leguminis. Quassante: i. q̄ssa: & legumen dicitur q̄ manu legatur: nec sectionem requirat: frumenta uero sunt omnia quae ex se emittunt aristas: nam quod supra ait: farras frumenta accipimus: species est enim pro genere.

CPRO. Hic sterile ex n. d. arenā: Quidā aspirāt arenam quia haereat: quōi f digammon adiunctū est: qđ etiā hauriat hoc est in se receptū humorem trahit: huius hanc esse naturam testat Virgilius dicens: Collectū humorem bibula deducit arena. Bibula enim quia bibit dicitur. Aut ibi flaua seres, m. s. s. unde, p. l. s. q. leg. aut tenues fuitia: t. q. s. fragiles: c. s. q. s. Putant nō minus esse utilem ad sationē farris agrū: ex quo alius fructus sublatus sit q̄ eū: qui uitibus cessat: Lethæo p̄fusa papauera somno: lethæū somnū dicit eo qđ excutiat memoriā sopitis. lethe est n. obliuio. Papauer autem: quod in segete nascit̄ facit somnum: nullo se tantum mysia cultu Ia. & i. s. m. gar gara. mimysia natio est coniuncta barbaris contingens adriaticum sinum: sed & altera huius nominis terra iuncta troadi: aliquando subiecta regi Thelepho: & ante Theutranti.

CANTO. Arctur: Arctur: ut Plin. scri. li. ii. ca. xlix. exor. i. xi. dieb⁹ añ æqnoctiū autūni. Est at æqnoctiū ueris viii. kal. Aprilis: ut docet Col. li. xii. c. ii. Autūnale æqnoctiū vii. kal. Octobris. i. die Sept. xxiii. oriet ergo Arctur⁹ die Septēb. xiii. Arctur⁹ at stella ē: q̄ ursae cauda interpretat̄: ē. n. i. cauda maioris ursae locata q̄ Bootes i zona hēre dicitur clari⁹ ceteris lucētē: auctor Iginio. Suspēdere: sursum agere. Illic: i. pingui solo. Hic: i. solo nō pingui. Sterile: arenā i foecūda & arida terrā. Alternis: uicissim. Tōsas nouales: messos agros. De noualib⁹ uideto i Tityro. Segnē: i. foecūdū. Situ durefcere: ut uires accipiat. Sit⁹ at pprie dicitur lāugo qđ hūore pueniēs: fit at i solis sole carētib⁹. Situ ergo i. sordib⁹ & s̄lore quodā: qlis itra opaca domus q̄ diu nō re purgat̄ cē solet. Vn. M. Fabius iqt: Excitāda mēs & attollēda semp ē: q̄ i hmōi secretis aut lāguefcit: & quēdā uelut i opaco situ ducit: aut & p̄ponit et p̄ loci qlitate: ut de situ urbis & c. Aut ibi flaua seres mutato sidere farras. Plin. li. xviii. ca. xxxvi. iqt. Si fuerit illa terra: quā appellauimus tenerā: poterit sublatō hordeo miliū feruēo cōdito raphāus: iis sublati hordeū uel titicū. Alius ordo: ut ibi adoreū fuerit: cesset q̄tuor mensibus hibernis: & uernā fabam recipiat: frumētū qđ dā feri uetāt nisi i ea q̄ pximo anno qeuerit. Sydere: anno. Farras: far adoreū ueteres appellauere: estq; ex oī genere durissimū: & contra hyemes firmissimū patit̄ frigidissimos locos: & minus subactos: primus antiquis latio cibus. Plin. libro. xviii. c. viii. Flaua: flauus color ex uiridi ruffo: & albo cōcretus. Gel. li. ii. ca. xxvi. Lætum: fertile. Siliqua: leguminū folliculus dicitur: proprie tamen cuiusdam arboris fructus longus latusq; etiā: de qua arbore Plinius libro. xiii. meminit. Quassante: concutiente legumen ipsum maturum & siccum.

CHRI. Arcturū: arcturus q̄ & boetes dicitur custos palustri eo qđ palustris sequi. i. septētriones: & q̄ si succinctus sit septētrionibus arcas fuit Calistros & Iouis filius a quo arcadia nominata. Hic a lycaone pelafgi filio epulā dū Ioui positus ē cū an de⁹ eēt tētare uellet at ad Iupiter Lycaōis domū: ubi Trapetos deide urbs fulmine icēdit & hui⁹ mēbra restituit: & caprario qđ nutritiū dedit. Vex. cū factus adolescēs iscius m̄ri uī i ferre pararet. Incoleq; lycaei utrūq; i terficere pararent. Iupiter ambos eodē gestu quo erāt astris itulit illa ursae natura ille impetū faciēs: quē Hom. Bootē appellat: signū hoc cōstat ex xiiii. stellis. Nā hēt i dextera q̄tuor q̄ nō occidūt: i capite clarā unā i singulis hūeris singulas. In singulis māib⁹ claras singulas. In māmilla dextra obscurā unā. In dextro cubito clarā unā. Inter genua utraq; clarā & magnā unā q̄ ē arcturus. Inter singulis pedib⁹ singulas. Segnē: Nil producentē quia non seres. Translatio ab homine nihil operante. Segnis: dicitur sine igne. Quoniā quorū sanguis frigidior ē illi & corpore & aīo hebescūt. Situ: Videbis i sexto. Siliqua: Proprie est q̄ arabice carnub dicitur. Vnde quidam latinorum carnubiam dixerūt. Graece xilocerata. i. lignea cornua. Huius semen dī kirath.

*omnino de docer
era. ostendens
e semina agru
reprode facim
percorandi detro
no relinquo*

Arctur
rus
Aegno
ctium

Situs

Far

Flauus
Color
Siliqua

Arcas

Segnis
Siliqua

CSER. Aut tenues foetus uicia: Mire ait tenuis: nā uicia uix ad triplicem peruenit fructum: quum alia legu-
mina prouentum habeant felicissimum & fertilem. ¶ Tritisq; lupini Sustuleris fragiles calamos siluamq; so-
nantem: amari: nam incoctus amarus est. ¶ Vrit enim lini campum seges: bene excerpit linum: auenas: papa-
uer: & dicit post hęc frumenta serenda non esse: nam licet manu legantur: & sint inter legumina: uiribus tamē
frumentis exæquantur. ¶ Læthæo perfusa papauera somno: plena obliuionis: nam Ceres Ioue admonente di-
citur cibo papaueris orbitatis oblita: & re uera papauer gignit soporem. ¶ Alternis facilis labor: redit rursus ad

Aut tenues foetus Viciae tristisq; Lupini
Sustuleris fragiles calamos siluamq; sonantē.
Vrit enim Lini campum seges urit Auenæ.
Vrunt Læthæo perfusa papauera somno.
Sed tamen alternis facilis labor arida tantum
Ne saturare fimo pingui pudeat sola neue
Effoetos cinerem imundum iactare per agros.

præceptum: quod scit esse præcipuum: idest ad in-
termissionem: alternis intermissis: subaudi agris: fa-
cilis: utilis. ¶ Ne saturare: recreare pro reparare. ¶ Pi-
gui fimo: uel humido: uel fertili. ¶ Effoetos: p agros
continua fertilitate lassatos: sicut & frequenti partu
effoeta dicitur mulier. ¶ Cinerem imundum: dicit
ad discretionem illius: quo utuntur puellæ: de qui-
bus cineribus i bucolicis: Fer cineres amarylli foras.
CANTO. Vicia: uicia per c scribitur: dicit enim Vicia
a uincendo: q; item capriolos habet ut uitis: quibus
uorsum serpit: & scapum lupini aliumue calamum
ad quem hæreat: solet uincere. Varro auctor libro

primo capitulo, xxxi. Plinius uero libro, xviii. capitulo, xxii. inquit & uicia pingue sunt arua nec ipsa agricolis
operosa uno sulco fata non sarritur: nō stercoreatur: nec aliud quam de ocatur. Vitibus præripit succum langue
scuntq; si in arbutis seratur. Sationis eius tria tempora: de quibus latius ibidem. ¶ Tenuis foetus uicia: Colu-
mella libro secundo capitulo, xi. de uicia inquit. Idq; genus præcipue non amat rores quum seritur. Itaq; post se-
cundam diei horam uel tertiam spargendum est: quum iam omnis humor sole uento ue deterfus est neq; am-
plius proici debet quam quod eodem die possit operiri: nam si nox incessit quantulumq; humore priusq;
obruatur corrumpitur propter id igitur tenuis foetus uiciae poeta dixisse uidetur. ¶ Tritisq; lupini: idest amari
& tristitiam ferentis: ait enim Plinius ab omnibus animalibus amaritudine sua tutum: unum hoc seritur nō
aratro: ubi fuerit maxime fabulosa & sicca atq; etiam arenosa tellurem adeo amat ut quāuis fruteto solo conie-
ctū: iter folia: uepresq; ad terrā: tamē radice perueniat: pinguescere hoc fatu arua: ueniasq; diximus. Itaq; adeo
non eget firmo ut optime uicem representet: Primumq; omnium seritur nouissimum tollitur utrunq; septē-
bri fere mense: si depastum sit in fronde: inarari protinus solum est opus Plinius libro, xviii. ubi lupinus: & lupi-
num legitur. ¶ Fragilius: teneros & fractu faciles: ¶ Syluamq; sonantem: maturi siquidem lupini: & sicci: adhuc
in siliquis: retenti uictorum motu resonant. ¶ Vrit enim lini: hæc etiam legumina recte appellari possunt: nam
leguntur non secantur: ut frumenta: hinc Plinius libro, xviii. capitulo, xxviii. inquit. Exceptis leguminibus quæ
uelluntur e terra non subsecantur. Vnde & legumina appellata: quia ita leguntur. Mouet autem poeta post hæc
non esse frumenta serenda: nam solum tenue reddunt. ¶ Vrit lini campum seges: Cato capitulo, xxxviii. in libro
de rustica ait: ordeum & scenum græcum: & eruum hæc omnia segetem exigunt: & omnia quæ uelluntur ex
eis mala sunt: Lupinum faba uicia & cætera sterco unde facias habent. Plinius autem libro, xix. capitulo primo
inquit de lino: Vrit agrum: deteriolemq; facit: sequenti quoq; capite dixit: Vere satum æstate uellitur & hanc
quoq; terra iniuriam facit: q; uellitur scilicet. Et Columella libro secundo capitulo decimoquarto inquit Tre-
melius obesse maxime ait: solo uirus ciceris: & lini alterum quia sit fallax: alterum quia sit feruida natura. ¶ Vrit
auenæ: auena ut Theophrastus libro octauo scribit terram uehementer extenuat & multiplici tum radice: tum
calamo cōditur. Est itaq; extenuationis causa radicum multiplicitas & calamorum: quibus quidem soli pingue
attrahit. ¶ Papauera: legito Plinius libro, xix. & libro uigesimo. ¶ Læthæo somno: Læthæ apud nos obliuio di-
citur inde lethus obliuiosus somnus autem rerum omnium affert obliuionem sopitis: & Plinius scribit q; pa-
paueris satiui albi. Calix ipse teritur & bibitur somni causa: & enigro papauere sopor gignitur scapo inciso.
¶ Alternis facilis labor: Aruis labor: facilis est: quum uicissim seruntur: dummodo stercorentur. ¶ Fimo pin-
gui: qui per se pinguis est: & pingues efficit agros. Cato capitulo, lxi. inquit. Quid est agrum bene colere: bene
arare: quid secundum arare: tertio stercoreare. Fimi autem plures differentia: de quibus plene legito Plinius li-
bro decimo septimo capitulo sexto. Item libro decimo octauo capitulo, xxxvi. ¶ Effoetos agros: exhaustos & eua-
cuatos assiduo foetu. ¶ Cinerē imundum: non purgatū: quali mulieres utunt Plin. lib. xvi. cap. vi. inq; Transpa-
danis cineris usus adeo placet ut anteponat fimo iumentorum. ¶ Regescūt: nō tamē pinguescūt sicut intermissioe.

CHRISTO. Vicia: hac fruge pinguescunt arua: nec ipsa operosa est agricolis uno sulco fata non sarritur non
stercoreatur. Siccitatem ex omnibus quæ seruntur maxime amat. Non aspernat umbrosa. Vitibus tamen præ-
ripit succum: languefcuntq; si in arbutis seratur. ¶ Lupini: hoc legumen & minimum: ut ait Columella ope-
rarum assumit: & uilissime emitur: & maxime ex iis quæ seruntur iuuat agrum. Repositum in granario pa-
titur æuum. Boues in hyeme coctum maceratumq; probe alit. Famem si sterilitas incessit ab hominibus pro-
pellit in tabulatum quo fumus prouenit optime refertur. Nam si humor inuaserit uermes gignit: qui ubi osil-
la lupinorum ediderunt: reliqua pars e nasci non potest. Iugerum decem modios occupat. ¶ Syluam: Nam al-
tius extolluntur & densi porpter ramos surgunt. ¶ Lini: De quo Columella lini semen nisi magnus est in ea re-
gione quam colis prouentus & præcium priorat sciendum non est. Agris enim præcipue noxium est. ¶ Effo-
etos: Effoeta dicitur quasi extra foetum: idest partum: quod quāuis ad mulierem quæ amplius non emittat fœ-
tum: tamen belle & ad terram & ad arbores quæ sterilefcunt referre possumus.

Vicia

Auenæ

Læthæ

Lupin⁹

CSER. Mutatis foetibus: ut omni anno proferunt sed diuersa: nam eadem ferre semper non possunt, & Re-
 quiescunt foetibus arua: non etiam roborantur: quod intermissio efficit arationis: quam rem rursus repetit
 dicendo: Nec nulla interea est inarata gratia terra nam liptotes figura est: id est maxima & praecipua: ut Mu-
 nera nec sperno, & Incendere profuit agros: non agros sed ea quae in agris sunt: id est stipulas uel quisquilias: id est
 purgamenta terrarum: nam ut uidemus: si in agris qui incendi sunt desint stipulae: aliunde illuc nutriné-
 ta portantur incendii, & Atq; leuem stipulam crepitantibus urere flammis: ecclasis poetica, & Siue inde occultas
 uires: inde: id est ex igni: occultas autem arcana qua-
 dam ratione celatas: in hoc autem sensu sequitur He-
 racloti opinionem: qui dicit omnia ex igni procrea-
 ri: quem nunc terris alimenta praebere commemo-
 rat, & Vitium: quod foecunditatem impedit, & Exu-
 dat: inutilis humor: noue locutus est nam non ipse
 humor: sed terra defudat: Vnde exudat pro exudat
 accipimus, & Caeca relaxat Spiramenta: breues cauer-
 nas: per quas sudor emanat: quae tenuitate sui non
 possunt uideri, & Relaxat: aperit, & Qua: pro qua,
 & Durat: actiuum est hic: Dicimus enim duro & du-
 ro: & duro neutraliter & dureo, & Hianteis: apertas
 & patentis, & Ne tenues pluuia: aut lentae & penetra-
 biles: aut epitheton est aquarum: aquae enim natura
 liter tenues sunt: sic alibi: Aut in aquas tenues dila-
 psus abibit, & Rapidis: feruidi & ardentis: acrior: uali-
 dior: boreae: ueti aquilonis: penetrabile frigus quod
 omnia penetrat: adurit: & ad solem & ad frigus per-
 tinet: nam uno sermone duo diuersa conclusit: quae
 tamen unum effectum habent: nam & frigus est ca-
 loris initium: & summus calor frigoris est principiu
 unde: quasi unus effectus est & frigoris & caloris, & Rastris: & hos rastros dicimus: & haec rastra, Legimus enim
 At istos rastros interea deponere in Terentio: item Rastrae & incuruis auum tribuere ligones, Et rastra dicta
 quod terram radant, & Glebas inertes: pigras nihil creatas, & Vimineas crates: instrumenta rustica ad agro-
 rum scilicet exaequationem: & hic transit ad aliud praecipuum.

CANTO. Nec ulla: id est maxima & praecipua, & Interea: etiam mutatis foetibus aliquando intermittere ara-
 tionem quam maxime prodest aruis: hinc Pli. li. xviii. ca. xxxiii. inquit, Virg. alternis cessare arua suadet: & hoc
 si patiantur ruris spatia utilissimum proculdubio est: quod si neget conditio far ferendum: unde lupinum: aut ui-
 cia: aut faba sublata sint: & quae terram faciat latioré, & Incendere agros: Pli. lib. xviii. ca. xliiii. inqt. Sunt qui accen-
 dunt in aruo & stipulas magno Viri. sponio: summa autem ratio ut herbarum semen exurant, & Stipulam: sti-
 pula proprie est culmi uagina, & Pabula terrae: pabulum a pasco uenit: estq; pecudum cibus herbaceus: foeni-
 cens: paleaceus: & similia, & Exudat: exit emittitur, & Caeca spiramenta: clausa spiracula, & Seu plures calor il-
 le uias Ignis: ut Aristoteles inquit auctore Gellio libro. xviii. cap. iiii. concretum resoluit: & gelu constrictum: ut
 niuem sol, & Hianteis: hiare est aliquid sua se sponte uel externa aliqua uia aperire uel dissindere: ut tellus aestu &
 ligna ariditate uel nimio calore hiant: hircere est tantum horis & quidem humani accipiturq; pro eo quod est
 loqui: aut os aperire ad loquendum, & Tenues: subtiles & penetrabiles: facile enim aqua sua tenuitate penetrat,
 & Rapidis solis: quia rapit ac trahit ad se cuncta: torrens & sorbens calore suo quo liquor siccatur, & Acrior: ue-
 hementior: fortior: Boreae: fiat boreas inter septentrionem & exortum solstitialé: ut scribit, Pli. li. iii. de eius auté
 uia legito Ouidius libro. vi. i. b. i. b. Apta mihi uis est & c, & Penetrabile: quod facile penetrat: dicit etia quod penetra-
 tur: penetrare autem est penitus intrare: ut scrib. Festus, & Adeo: profecto: certe, & Rastris: sunt rastrae ut Var. ait:
 quibus dentalibus penitus eradunt terram atq; eruunt: Rastrae uero quibus in pratis foeni secta abradunt quo
 abrasu rastelli dicuntur dicimus praeterea hos rastros & haec rastra, & Inertes: inutiles desides, & Crates: dicun-
 tur crates a crateo quod est teneo: quia se iuicem teneant, De cratibus aut Pli. li. xviii. ca. xxxi. sic ait, Latitudo uo-
 meris cespites uersat: semen protinus iniiciunt: cratesq; dentatas sup trahunt: nec farrieda sunt hoc modo sata,
CHRISTO. Gratia inaratae terrae: Nam si non parit illo anno pariet sequenti multo plura, & Incendere: nam in
 censa materia decoquitur etiam tellus, & Crepitantibus: crepitum emittentibus, & Inde: ex ipso igne qui admix-
 tus humori facile multa gignit, & Inutilis: nam succus naturalis terrae utilis est, Vt in corporale animalis alius
 humor naturalis est: quo alitur corpus & gignit: Diciturq; succus alius noxius est & appellatur pus, & Caeca:
 Non uisa, Nam aperiuntur pori in terra qui praetenuitate non uidetur sed facile cognoscuntur adesse qui emit-
 tunt spiritum & fiunt illi peruii, Vnde & spiramenta & spiracula dicuntur rimulae tenuiores, & Adurat: ad ca-
 lorem & frigus optime refertur, Ad pluuias autem referri non potest, Sed consueuerunt poetae quaedam diuer-
 sa ita adiungere uni uerbo, ut tamen necesse sit alterum subintelligere: ut illud, Disce puer uirtutem ex me &
 tollerare labores fortunam ex aliis, Vbi subintelligendum est opta, Sic in hoc loco, & Tenues pluuia: penetrando
 noxium humorem relinquit, & Glebas inertes: sine arte: id est rudes non excultas, Nam si maiores restant gle-
 bae terra pene inculta inarataq; relinquitur, Has glebas ita integras iter duos sulcos relictas scena appellauerunt,
 & Vimineas crates: quem graeco uocabulo,

Stipula
Pabulum

Ignis
Hiare
Hircere

Penetra-
bile
Penetra-
re
Rastri
Rastelli
Grates

Spira-
menta
Spiracu-
la

et praecipuum esse
et dicitur o. p. dicitur
tandem in uerbo
ta pene & c.

CERES. Alto: de alto. Flaua ceres: flaua dicitur propter aristarum maturitatem: & Ceres nomen est quod in polysyllabis in nominatiuo singulari producit ultimam: quom in obliquis corripit. Nequiq̄: idest non sine causa: nam semper duæ negatiuæ unam confirmatiuam faciunt: unde male quidam locum illum legunt in Terentio: Pater adest caue ne te tristem sentiat: si enim hoc est: dicit uide ut te tristem esse sentiat: qđ procedere minime potest: sed ita intelligendum est caue te tristem sentiat: nam & ne: & caue prohibentis est. Quæ suscitatur a quore terga: idest terram quam arauerat. Spectat: respicit. Rursus in obliquum uerso prorumpit aratro: scilicet autumnali tempore: quo iam cum seminibus aratur: nam hoc præcipit: ut quom denuo aramus: tunc per obliquum aratra ducamus: nemo uno tempore bis arat. Atq; imperat aruis: idest ut tantum ferant quantum ipse desiderat: & hoc est qđ ait supra: Illa seges demum uotis respondet auri agricolæ. Humida solstitia: atq; hyemes orate serenas: Duo sunt solstitia. Vnum æstiuum. viii. kalendas Iulii die: quo tempore remeare sol ad inferiores incipit circulos: & aliud hyemale. viii. kalendas Ianuarias

Flaua Ceres alto nequiq̄ spectat Olympo.
Et qui profcisso quæ suscitatur a quore terga.
Rursus in obliquum uerso prorumpit aratro
Exercetq; frequēs Tellurem atq; imperat aruis.
Humida solstitia atq; hyemes orate serenas
Agricolæ. hiberno lætissima puluere farra.

die: quo tempore sol altiores incipit circulos petere. Vnde hyemalis solstitii dies minimus, sicut æstiuus maximus inuenitur. Videtur ergo contrarium esse quod dicit optate pluuias per solstitia: & per hyemem serenitatem: quom ut diximus unum æstiuum sit: & aliud hyemale solstitium. Sed sciendum modo annum in quatuor partes esse diuisum: in duo solstitia: & duo æquinoctia: unum uernale: & aliud autumnale: quæ græci ἰσοπέδιοι uocant: sunt autem. viii. kalendas aprilis: & viii. kalendas octobris die: qui annus olim in duas tantum partes diuidebatur: hoc est in æstiuum: & in hyemale solstitium: in duo hemispheria: ut intelligamus omnia eum tempora uoluisse complecti. Nam hoc dicit: optandum rusticis: ut autumnali & hyemali tempore sit serenitas quæ duo tempora pro uno habebantur secundum hemicycli rationem: ut diximus. Vernali uero & æstiuo tempore: ut sint pluuiæ: quæ & ipsa duo tempora pro uno erant: tamen si diligenter attendamus poetica licentia est usus: ut pluralem numerum pro singulari poneret: nam solstitia pro solstitio: & hyemes pro hyeme posuit. Dicit autem optanda hæc: quæ per naturam non sunt: quo possit utriusq; temporis asperitas mitigari: & æstatis calor pluuiis: & frigus hyemis serenitatis tempore. Hiberno puluere: hiberna serenitate: eo qđ nimia serenitas puluerem creat.

CANTO. Flaua ceres: Flaua dicitur a colore quem habent matura frumenta. Neq; nequiquam: non frustra. Olympo: idest cælo. Aequore terga: sulcorum culmina. Rursus in obliquum: Plin. lib. xvi. ca. trigesimo secundo inquit. Omne aruum rectis sulcis: mox & obliquis subigi debet. Atq; imperat aruis: tunc aruis imperatur: quom bene coluntur. Humida solstitia atq; hyemes optate serenas. Sensus est quod agricolæ optent contraria: idest hyemem serenam & æstatem: humidam posuit enim solstitia æstiuam pro ipsa æstate. Debent itaq; agricolæ optare: orareq; o dii date nobis serenam hyemem: æstatem uero humidam ac si diceret pluuiam quæ in hyeme uentura esset: referuetur in æstate. Plini. autem libro decimo septimo capitulo secundo: ait hyemem aquiloniam esse omnibus fatis utilissimam: sed arboribus inutilissimum est: ergo qui dixit hyemes serenas optandas non pro arboribus uota fecit: quoniam cibus earum imber: nec per solstitia imbres uitibus conducunt. Solstitia præterea duo sunt: brumale & æstiuum: de quibus legito in ecloga septima. Hiberno puluere: hiberna serenitate: qua quidem puluis habetur. Macro. libro quinto sat. ait: Et ut liqueat Virgilium nostrum undiq; ueterum sibi ornamenta traxisse: unde hoc dixerit: hiberno lætissima puluere farra: in libro enim uetustissimorum carminum qui ante omnia quæ a latinis scripta sunt compositus ferebatur: inuenitur hoc rusticum uetus canticum: hiberno puluere uerno luto: grandia farra Camillæ metes. Lætissima: scilicet sunt: idest fertilissima.

CCHRI. Ceres: quasi geres: latine dicitur a gerendo: quia omnia gerat & producat terra. A græcis autem dicitur Δημητηρ quasi γημητηρ: idest terra mater: Eusebius autem de præparatione euangelica ait præscos telluris uim uestam esse: Et terræ lapidosa: ac montanæ uim esse rheam. Feracis autem ac planæ cererem. Huius imago spicis coronatur: & papauera quæ fertilitatis symbolum sunt circa causa ponuntur. Eius filiam Proserpina quam a Plutone raptam ferunt uis est seminis in terram proiecti qđ sol qui in hyemali tempore imatet: & propterea Pluto uocatur: sub terris fouet. Vnde illam sub terra latentem quæritat ceres donec fruges enascentes supra terram extent. Hinc est locus fabulæ qđ illa uis: idest proserpina sex menses apud inferos sit: & totidem apud superos: quia hyeme sub terra est æstate supra terram: Verum has fabulas etiam aliis modis interpretantur. De quibus fortasse alibi: Dicitur autem filia cæli & uestæ: quia fertilitas frugum a sole & a terra est. Rursus in obli. Arant agricolæ quater campum: profcindunt enim iterant: tertianturq;: & quarto lirant. Lirare enim dicunt cum iacto iam semine terram in liras: idest in sulco dirigunt. Nam sulcis muniunt porcas: ac postremo sulcos aquarios: quos nominant elices: ex transuerso ducunt: per quos aquæ ex agro in fossas ex agrum quas appellant colliquias deriuentur. Humida sol. Multum laborat in hoc loco Seruius: ut ostendat per solstitia itelligi æstatem. Sed breuiter dicendum uidetur qđ quamuis sit duplex solstitium: aliud hyemale: aliud æstiuum: tamen eum simpliciter proferrimus solstitium intelligimus æstiuum. Nam hyemalem brumam a breuitate dierum nuncupare consueuerunt. Hiberno lætissima puluere farra: Refert Macro. qđ in libro uetustissimorum carminum ante omnia quæ a latinis sunt composita inuenitur hoc rusticum canticum. Hiberno puluere uerno luto grandia farra Camille metes.

*instate prima ager
impluuii cadentis p. in
pro generatione qđ
poetice culmina
Eum munda qđ ager
in p. m. l. e. n. s.*

Proserpina

Georgicorum

SER. Lætus ager:hiberno, s. sereno, & Nullo se taurū mesia cultu cōstat: qdē mesia circa culturā esse diligētem: sed nō ei cultus suus tantū prodest quantū hiberna serenitas. Mysia autē prouincia est: mesia uero ciuitas phrygiæ haud longe a troia: quā magis debemus accipere propter gargara montes phrygios. Mirantur gargara messes: plantasia est poetica rei inanimatæ sensum dare: sic alibi: mirata estq; nouas frondes & nō sua pōa. Comminus: id est statim sine intermissione. Insequit: prosequit & non sinit quiescere. Male pinguis: non pinguis: id est sterilis: ruit autē euertit dissipat: nā modo agentis: ut Vna eurufq; notufq; ruunt. Nā aliter dictū est ruit alto a culmine troia. Deinde satis fluuiū inducit riuosq; sequētes: post cōmemoratā generalem agriculturā transit ad species & culturas ueniētes ex tēpore: nā arare: cinerē iacere: incēdere æternū est: irrigare autē nō nisi nimia siccitatis est: sicut siccare ēt aut ex magnis pluuiis: aut ex fluminis eruptione cōpellimur. Satis: segetibus: agris satis: nā participiū est. Riuosq; sequētes: iuges: aut certe riuorū est epithetō. Exustus ager: s. æstatis calore. Morientibus herbis: secundū pythagoricos q dicunt oē qd̄ crescit habere aīam: Vnde est Atq; interfice messes. Ecce, i. ex iprouiso. Supcilio: altitudine: summitate terrarū. Raucū p leuia murmur saxa ciet: nō solū utilitati hāc rē dicit fore: sed etiā uoluptati. Leuia: lubrica. Detrita: nitida. Scatebris: ebullitionibus: q̄ sunt quū aq̄ in alijs ruinas defluxit: unde ēt uasa æstuantia scaturire dicunt. Quid: subaudi de illo dicendū est: aut Quātū illi pdest. Grauidis aristas: grauidas aristas periphrastricos p spicis posuit. Dicimus autē & hic spicus & hoc spicū. Cicero in Arato: Spicū illustre ferens insigni corpore uirgo. Sed scire debemus i usu eē a ma sculino utrūq; numerū: a neutro uero raro tātū singularē inueniri: nā pluralis nusq; lectus est. Culmus iūctio spicarum. Luxuriem segetum: bene luxuriem: ut ostendat rem superfluam & nocituram: nisi amputetur.

PRO. Gargara: appellatur caput idæ phrygiæ.

CANTO. Lætus ager: s. ferax ē hiberno puluere. Nullo se tātū mysia cultu: lactat & ipse suas mirant gargara messes: Sensus est horum uersuū talis: ut etiā Macro. li. v. satis scribit. Cū ea sit anni tēperies ut hyems serena sit: solstitiū uero imbricū fructus optime pueniūt: hāc autē adeo agris necessaria sunt: ut sine iis nec illi natura fecundissimi Mysicæ agri respōsuri sint opinioni fertilitatis: q̄ de eis habet. Additq; mysicæ nominatim gargara: q̄ ea urbs posita i imis radicibus idæ mōtis defluētibus inde humori irriget: possitq; uideri solstitiales ibres nō magnopere desiderare: hāc Macro. Ego tamē alter accipio: ut sit sensus: & Mysicæ agri nullo cultu tātū se iactēt q̄tum. hiberno puluere: nec de solstitio imbrico intelligat: nā ut supra ostēdimus ibi Humida solstitia atq; hyemes optate serenas: ē sensus talis optat ut pluuia q̄ in hyeme uētura eēt: reseruet in æstate: nō q̄ opponet reuera illud: ut æstate pluat: est. loquendi modus ut quū dī alicui obsequere in hoc mihi in aliis uero esto aduersus. Poeta ēt repetit illud tātū de serena hyemē hiberno lætissima puluere farra: nec amplius de imbrico solstitio dixit. Gargara: Macro dicto li. ait q̄ gargara hāc sunt in mysia: q̄ est hellepōti puīcia: sed significatio noīs & loci duplex ē: nā & cacumē mōtis idæ & oppidū sub eodē mōte hoc noīe uocant: & ciues gargares. Cum igit cōstet inqt idē: gargara nūc p mōtis cacumine nūc p oppido sub eodē mōte posito accipiēda. Vir. nō de summo monte: sed de oppido loquit: & Homerus humidū designat subiacentē monti agrum. Vnde hāc gargara tanta frugum copia erant: ut q̄ magnum cuiusq; rei numerū uellet exprimere p multitudine immēsa gargara narraret hāc ille. Sed ubi ait q̄ Homerus hūidum designat subiaccētē mōti agrū ostēdit q̄ hyemis serena ibi necessaria: nec ad Solstitiū imbricū referēda agri illius fertilitas: sed ut dixi ad ibernū puluerem: ad serenā hyemem. Quid dicā iacto. Hesiodus quoq; ait semina quū terræ cōmittis: pene sequat. seruiulus atq; auibus rastro fata lætare cōdat. Cominus: uicine illico nā cōminus pprie significat q̄si cū manibus. Eminus uero longe q̄si e manibus. Cumulos: glebas. Ruit: dissipat. Male pinguis: nō pinguis. Satis fluuiū iducit. Segetes irrigandæ sunt ubi nimia siccitas euenit: nam rigua ut Plin. scribit li. xvii. ca. xxv. Aestiuus uaporibus utilia hyeme inimica autumnouaria: circa canis ortū rigua maxime p sunt. Riuosq; sequentesq; p. i. p. epexegetim. Sequētes: i. defluentes: uel decurrentes. Exustus: calore nimio. Aestuat: seruet. Morientibus herbis: licet arbores & herbæ tā ratione quā sensu careant: tamē ut ēt Macro. li. i. de som. ait qa crescendi tantū modo usus in his uiget: hac sola parte uere dicunt: moriunt itaq; ubi crescedi uis deest. Supcilio: fastigio summitate. Cliuosi transclinate decliuifque uix trames dī transuersa uia uel angusta a trāmeando. Elicit: educit: euocat. Leuia: attrita. Ciet emit: cōmouet. Scatebris: ebullitionibus: quæ fiunt quū aqua in aliquas rimas defluit. Quid: uidelicet de illo dicendū. Grauidis aristas: spicas intelligit. Luxuriē segetū: id est ubertatē superfluitatē ue & in tempestiuam abundantia: ut ait Nonius: Plin. lib. xviii. de uitis frugum ait. Inter uitia segetū & luxuria est: quū onerata fertilitate p cum bunt: & paulo inferius sequenti capitulo ait Luxuria segetū castigatū dente pecoris: in herba dum taxat: & depasta quidem uel sæpius nullam iniuriam in spica sentiunt.

CHRISTO. Mœsia cultu & gar. hāc ut refert Macro. sunt in Mœsia hellepōti puīcia: sed significatio nominis & loci duplex est: nam & cacumē montis Idæ & oppidū sub ipso monte gargara appellat. Atq; utrūq; hoc apparet apud Home. Ergo Vir. nō de summo mōte: nā constat omnē illā Mysiā feracē esse ab humore solis. Erāt

Gargara

Cominus
Eminus

Trames

enim gargara tanta in fertilitate: ut pro immensa multitudine gargara ponant: ut apparet apud Alceū: Et Aristophanes composuit nomē ex area & multitudine. Ergo gargara oppidū positū in imis Idæ montibus. Vnde defluentibus humoribus irrigetur: ex quo solsticiales imbres non magnopere desiderat. Aeschilus autē nō solum gargara: sed omnem Mysiam fertilem esse scribit. Hæc Mac. Vt autē apud Strabo apparet: ut Phrygia duplex est: ita etiā & Mysia. Ex quibus oibus apparet mysia & non mœsia legēdū esse. Et est sentētia poetæ q̄ hæc regio non tantum cultura q̄tum suo humore fertilis est. Fluuium in His. regionibus quæ non ita abundant honore ut mysia. Temperat: Vt ariditatem submoueat neq; tamen nimium humorem inducat.

Cum primū sulcos æquant sata: quicq; paludis
Collectum humorem bibula deducit arena.
Præsertim incertis si mensibus amnis abundās
Exit & obducto late tenet omnia limo
Vnde cauæ tepido sudant humore lacunæ.
Nec tñ hæc cū sint hoiumq; boumq; labores
Versando terram experti nihil improbus Anser
Strymoniaq; Grues & amaris Intyba fibris
Officiunt aut umbra nocet. pater ipse colendi
Haud facilem esse uia uoluit primusq; p artē
Mouit agros curis acuens mortalia corda

thracia: a flumie strymōe. Et amaris intyba fibris: ut et Dōatus dicit: male qdā intybā auē quādā amari iecoris accipiūt: nā intyba dicit cicorea: quæ radices multæ: & tenues ambiūt segetes & necat. Fibris at̄ abusive ait q̄ radices intyborū hac atq; illac decurrūt: ut fibræ p̄ iecur. uenæ qdā & neruī. Amaris: nocētibus: ut Hostis amare. Aut umbra nocet: ut Nocent & frugibus umbra. Viā: rationē & artem colēdi. Mouit agros curis acuens: diciturus est Iouē fecisse multa: q̄ possunt ī uitupationē uenire: & ea hoc colore defendit: q̄ dicat uoluisse eū ingeniū mortalibus ex necessitate p̄stare: ne torperēt ocio: quod ex rerū abūdātia p̄creatur. Acuens: exercēs.

PRO. Strimoniaq; grues: dictæ sunt a strimone thraciæ flumine: ubi maxime per æstum morantur.

ANTO. Sulcos æquat: cū adhuc herbæ sunt teneræ: anteq̄ cogant̄ in culmos. Bibula deducit harena: id̄ minuit: remouet siccit̄ paludis humore collectū deducit̄ aut̄ humor harēa bibula sup̄ iniecta aut gracili bibulaq; sup̄ humidā ac p̄pinguē. Sed demētia operari est: qd̄ n̄ p̄t sperare q̄ talē colit. Bibula: q̄ humore bibit. Incertis mēsisibus: ueris tēpore ac autūni. hyemis. n̄ certū est frigus: æstatis certus est calor. Veris uero & autūni tēporibus nūc frigus: nūc calor est. Hic nāso lib. ii. de arte: dixit de autūno: Quū modo frigoribus p̄mimur: mō soluimur æstu aere nō certo corpora langot̄ habet: fiunt etiā pluuia maxima: ac fulmina. Vnde Plin. li. i. ca. lii. ait Vere at̄ autūno crebriora fulmia: & Virg. li. iiii. Geo. uere madet̄ hudo terræ. Obducto: p̄ducto: cōtracto: circūfuso. Tepido humore: Plin. li. xviii. de uitis frugū ait. Nascunt̄ & uermiculi in radice: quū semētē ibribus secutis inclusit̄ repētinus calor humore giguunt & in grāo cū spica in pluuīs calor inferuescit. Lacunæ: lacuna ut festus ait est aquæ collectio & a lacu deriuat̄. Nec tamē hic ostēdit auctor ultra p̄dicta curandū ēt ne aues & alia obsint aruis. Improbis: nocēs sæuus. Strymoniaq; gru. strymō amnis ut Soli. docet inter macedoniā & thraciā terminū facit q̄ ab hæmi iugis irrigat̄: id̄ quoq; asserit Plin. lib. iiii. ibi aut̄ grues maxime p̄ æstū morant̄ uti & Probus inq̄. Intyba: huius nominis uariationē late in spica docuimus: intybū aut̄ & cichoreū p̄ eodē Plin. uidet̄ accipere lib. xx. Amaris fibris: sunt n̄ intybi radices amare gustu: q̄s habet plurimas ac p̄fusas. Fibris: i. radicibus antiq̄. ut Var. ait fibrū dicebat̄ extremū. Aut um. no. Plin. lib. xvii. ca. x. de umbris arborū nociuis & iucūdis ait iuglādii grauis & maxime ēt capiti humano: oibusq; iuxta satis: necat gramina & pinus: ficorū leuis quīs sparsa: ideoq; iter uineas feri nō uetant̄. Vlmorū leuis ēt nutriēs q̄cūq; opacat iucūda & platani: iuglādii siqdē pinorūq; & picearū & abietis uenenū ē. Primusq; p artē mouit agros: de aureo sæculo quod sub saturno fuit. Oui. lib. i. meta. ait mox ēt fruges tellus inarata ferebat. Nec inaratus ager grauidis canebat ariltis: de argenteo uero sæculo quod sub Ioue fuit inquit: Iupiter antiqui contraxit tempora ueris: Semina tum primum longis cerealia fulcis Obruta sunt: præssiq; iugo gemuere iuueni. Acuens: accedēs: excitans.

CHRISTO. Sulcos æquat: nā maiusculis factis frugib; nō discernūt̄ sulci a porcis. Strymonia: tracēs a strymōe amne hic ab emo mōte fluens macedoniā a thracia diuidit in vii. aut̄ lacus diffundit̄ anteq̄ ripis coarctatus ut fluuius fluat. Grues: ut refert Aristot. de aial. Ex capis scyticis ad paludes ægypto sup̄iore deuolant unde Nilus p̄fluit: quo in loco pugnare cū pigmæis dicunt̄ nec id̄ fabula: sed certe genus tum hominū tum equorum pusillū est: deguntq; in cauernis: unde nomē troglodyte a subeundis cauernis habent. Idē alibi scribit grues sui cōmodi cā longinqua petunt: uolant̄ alte ut p̄cul p̄spiciāt: insurgētē tēpestare aut nubibus terrā petunt. Ducē habēt: & ii q̄ clament positi in extremo agmine: ut uox p̄cipi possit. Cū dormiūt cæteræ sub ala caput tendunt alternis pedibus insistentēs. Dux detecto capite p̄spicit: & qd̄ uiderit uoce significat. Intyba: græcū est latine d̄f̄ endiua: arabice hūdebe. Plin. aut̄ ait intybū erraticā apud nos qdā ambulā appellat̄ in ægypto cicoriū. Pater ipse. c. h. f. e. u. u. recte ad summū ipsum deū referrī p̄t q̄ nō inuidia q̄ abest a diuina mēte: sed amore ut humanū genus excultius reddere: & a segnitie ad actionē traduceret: nō nobis uictū facilē: ut reliqs animantibus p̄buit.

SER. Cū primū sulcos æq̄nt sata: quom adhuc herbæ sūt teneræ. nāq; cogāt̄ i culmos: & ē Vir. hoc hēstichio unū de iuctis. Deducit: siccit̄: detrahit: sic paulo post: Ri uos deducei nulla relligio uetuit. siccit̄. Incertis mēsisibus: i oportūis. Incerti at̄ mēses sūt ueris: & autūni: nā & hyemis certū ē frigus: & æstatis certū ē calor. Veris uero & autūni nūc frigus: nūc calor ē. Obducto late ten. o. li. sup̄plito: sup̄fuso. Tenet: occupat: & opit. Vn̄: de huiusmodi inundatiōe ē amnis. Tepido humore: noxiō iutili. Lacunæ at̄ sūt fossæ i quibus collecta aq̄ stare cōsueuit. Nec tñ hæc: quom sūt hominūq; bouq; labores: ordo est: nec tamē nihil officiūt: & hoc dicit: licet hæc oīa q̄ dixi arādo sint expti & hominū & bouū labores: tamē sūt adhuc aliq; q̄ obsunt nisi p̄uideris. s. ut aues absint: aut umbra arborū. Improbis anser: i. fatiabilis: nulli p̄ bādus: & dicit anseres agrestes. Strymoniaq; grues:

quædam significatiō p̄cedit
est in dōto 22. v. m. q̄ v. i. d. s.
e. p. e.

Stry/
mon

Grues

Georgicorum

SER. Veterno: pigritia: nā ueternū dicit morbu⁹ icus. i. u. Δρωψ: q̄ hoies efficit pigros: & dī itercus itercutis, & Subigebāt. i. suo labore colebāt. Arua: Nec signare qdē aut partiri limite capū: diuidere & designare. Fas. i. liceti. In mediū q̄rebāt: i. cōe. Oīa li. q̄a supra ait: Atq̄ ipat aruis. Bene. Tūc. n. libere cūcta spōte pferebāt: nūc āt iperate alio p̄ labore culturae feruiūt. Malū uis bene addidit malū ad discretionē epithetō: nā uirus & bonū & malū ē: sicut uenenū: nā idē ē. uenit āt a gr̄aco: nā & illi φαρμακον mediū hēt. i. bonū & malū. Sane uir⁹ hō die tres tātū hēt cāus: hoc uir⁹: hoc uirus: o uirus: antiq̄ hui⁹ uiri dicebāt. Lucre. Terri priordia uiri. Ignēq̄ re, nō penit⁹ sustulit: sed occuluit: unē Quærit ps semi na flāmæ Abstrusa i uenis silicis. Passim: abūdāter ubiq̄. Riuis: fluminib⁹. Excuderet: studiose repi ret & coleret. Frumēti he. piphraſis fegetis. Naui ta: p̄ naua: sicut Mauros p̄ Mars. Numeros: aut currēdi modos. i. ort⁹ & oēcasus: qd̄ si ē: q̄ si rē philo/ sophoꝝ p̄termisit. nā tātū de noīb⁹ dicit: ut pleiadas hyadas: Aut certe re uera ait nūeros. Nā Hipparchus scri. d̄ signis: & cōmemorauit ēt unūq̄q̄ signū quot claras: quot secūdæ lucis: quot obscuras stellas hēat: fm̄ qd̄ bene cōmemoratis signis: q̄ si notū stellas nu meꝝ p̄termisit: & i eo cū dixit. Nautā stellis nūeros & noīa fecisse: significat necessitatē q̄redagē rerū q̄ añ spōte sua cūctis puēiebāt: hoies nauigādī pitīā & stu diū repisse: & ex eo qd̄ sequit̄ id qd̄ p̄cedit ostēdit na uigādī: Ouipe pitīā seq̄t studiū mot⁹ & rōes sīdex cognoscēdi pp̄ tempestatē maris & uentoz̄. motus. **PRO.** Nec torpere graui passus. s. n. u. Veternū grauem somnum uolunt intelligi spectantem ad in/ teritum: quem medici Lethargum uocant.

Nec torpere graui passus sua regna Veterno.
Ante Iouem nulli subigebant arua coloni
Nec signare quidem aut partiri limite campū
Fas erat. in medium quærebant. ipsaq; tellus
Omnia liberius nullo poscente ferebat.
Ille malum uirus serpentibus addidit atris
Prædariq; Lupos iussit pontumq; moueri
Mellaq; decussit foliis ignemq; remouit
Et passim riuis currentia uina repressit
Ut uarias usus meditando extunderet artes
Paulatim & sulcis frumenti quæreret herbā
Et silicis uenis abstrusum excuderet ignem.
Tunc Alnos fluuii primum sensere cauatas.
Nauita tum stellis numeros & nomina fecit

CANTO Torpere: pigra eē & fegnia. Oui. n. ait de priō saculos Mollia securæ pagebāt ocia gentes. Veter/ nos. s. ōno: nā ut Fest. inq̄t ueternofus dicit q̄ graui p̄m̄if somno. Probus ēt inq̄t: q̄ ueternū graue somnū uolūt itelligi spectatē ad iteritū quē medici lethargū uocat. Pli. ēt ait li. viii. de urſis. Tā graui somno p̄m̄if: ut ne uul nerib⁹ qdē excitari q̄ant: nūc mirū: modū ueterno piguescūt. Colōi: agroꝝ cultores. Limite. i. traite. Vir. li. xii. Limes agro positus: & Fe. ait. Limites i agris nūc termini: nūc uia trāuersa. Nec siq̄ iure cōi priuati ac separa ti agri nihil erat: iure uero gentiū agris termini positi qd̄ qdē notat̄ lege ex hoc iure gētiū digestis de iusticia & iure: & i paragrapho ius āt gētiū: i. s. titu. de iure nālī gētiū & ciuili: scri. n. i. b. i. ex hoc iure gētiū itroducta sūt bella: discretæq̄ gētes rega p̄dita: dōinia disticta agris termini positi & c. In mediū: i. cōe. Querebāt uicū. s. de quo sibi sup̄: Chaoniā pigui. Oīa liberi. Oui. tē li. i. met. ait. ipa quoq̄ imunis rastroz̄ itacta nec ullis Saucia uēri b⁹ p̄ se dabat oīa tell⁹ & c. Atris: nigris. Potūq̄ moueri: Oui. ait de priā quoq̄ ætate nōdū cæsa suis pegrinū ut uisceret orbē Mōtib⁹ i liqdas pin⁹ descēderat undas. Pōt⁹ āt dī a pōtizo. i. mergo. Mellaq̄ d. Naso li. i. met. de ætate aurea inq̄t: flauaq̄ de uiridi stillabāt illice mella. Ignēq̄ remouit: iratus iupiter q̄ a Prometheo dece ptus eēt i portiōe hostiaz̄: mortalib⁹ eripuit ignē: nec carnis usus utilis hoīb⁹ uideret cū eo q̄ nō posset: de quo latissime Iginus. Pyrodēs āt cilicis filius ignē e silice iuenit. At eūdē assēruare i ferula Prometheus aug. Pli. li. vii. Currētia uis. Oui. ēt ait: flumīa iā lactis iā flumīa nectaris ibāt. Vfus: opus uel utilitas. Meditādo: excogitā/ do. Extūderet: extorq̄ret uel inēiret aug. Nonio. Sulcis quær. i. arādo. Frumēti: herba. i. fegetis. Excude/ ret: cudēdo eliceret ē. n. cudere a cudēdo dictū: ut Fest. ait. Alnos: cauatas: piphraſis ē nauiū. Alnus. n. pinus & picea ad aq̄rū ductus i tubos cauāt: oprutæ terra plurimis durāt ānis Pli. li. xvi. Stellis nu. Pli. li. ii. cap. xlii. scri. eē. lxxii. signa q̄ sūt rex̄ aut aiantū effigies i q̄s digessere cælū periti. i. iis qdā melle sexcētas ānotauere stellas inſi gnes uidelicet effectu: uis uue Iginus āt scri. q̄ Mercurius primus mēses iſtituit & p̄uidit sydex̄ cursus. Euheme rus uero primā ait Venerē astra cōstituisse & Merc. demōstrasse: sed Mani. li. i. ait: Tu p̄iceps auctoz̄q̄ sacri cylie nie tātū p̄ te iā cælū i terris iā sydera nota. Iosephus āt scri. q̄ Adā duas colūnas reliq̄t. Vnā a neā alterā lateritiā in qbus syderū motus descriperat Lact. li. ii. ca. xiiii. docet ægyptios oīum prios cursus sydex̄ & defectus notasse Dio. li. iiii. Atlātē de sphæra primū iter hoies disputasse. Pli. ēt. li. vii. Atlātē lybia filiū astrologiā iuenisse scri. ut alii dicūt asyrii. Sphæra i ea mileſius Anaximāder iuenit. Syderū obseruationē in nauigando Phœnices.

CHRI. Veternū: graue significat sōnū ut refert Pro. quē medici lethargū noīant pōit āt p̄ desidia & s̄lido situ. Hic Terē. Veternofum eunuchū. i. desidē. Alii ueternū uolūt eē hydropſiā. Virus: nō solū uenenū signifi cat: sed uehemētē graueq̄ odorē: & abominabilē. Quapp̄ Pli. i. qbusdā herbis huiuscemodī odorē uirus dixit. Hora. ēt sic orridus ille defluxit nūerus Saturnus. Et graue uir⁹ mūditiæ pepulere. Prædari: Nā & ui uadit: & iſidiis excipit. Mella: d̄ his dicēs i. iiii. Vina: fabulosū ē tñ aq̄ tradit̄ eē lyncestis q̄ uocat̄ acidula q̄ uini mō temulētos facit. itē i Paphlagonia: & i agro caleno: & in andro iſula i tēplo liberi patris fons ē q̄: ut ait Mutian⁹ ter cōsul singulis annis kaklanua. uinū fluit: ait Pli. Vt uarias. u. nō odio aut liuore q̄ ut ait Plato a diuino cho/ ro ab ē: sed ut hoies i difficultatibus ita exerceret: ut meliores acutioreſq̄ redderet. Paulatī: nā nulla ars: & iuē ta simul: & p̄fecta ē sed p̄ uaria addimēta a tenui p̄cipio ad summū usq̄ p̄ducta est. Herbā: nā primo nascit̄ herba a q̄ mox culmus erigit̄ q̄ fert spicas primū cū antea nō nauigasset nauē primā in graciā inuexit Danaus ex egypto: ante ratibus nauigabatur inuentis in mari rubro a rege Erytra: Sunt qui dicant myſios: & troianos priores excogitasse in helleſponto cū transirent aduersus Thracas: Longa nauī Iasonem primum enauigasse

Veter/ nosus.

Limes

Alnus

Virus

Philostephāus refert at Ageſias pthalū: Cteſias: Samirā: Saphāus: Semiramī: Archimachus: Aegeonē: Biremé erithreos feciſſe refert Damalthenes triremé Amocles Corinthius iuēt teſte Tucidide, Ignē: nōnulli ex aegypti ſacerdotibus aiūt Vulcanū priō in aegypto regnaſſe q̄ cū ignis iuētōr fuiſſet pp̄ huiusmodi beneficiū p̄cipa tū aſſumpſit: Nā cum in montibus habitaret: uidit arborē fulmine tactam cremari: & ſyluā inde accendi: acceſſit: & utilitatē ignis (Nā hyemale tēpus erat) ſenſit: & igni deficiētī ligna addēs ignē nutrire didicit: Hæc Dio.

Inuentio
Ignis

Pleiadas Hyadas claramq; Lycaonis Arcton.
Tum laqueis captare feras & fallere uiſco.
Inuentū & magnos canibus circundare ſaltus.
Atq; alius latum funda iam uerberat amnem
Alta petēs pelagoq; alius trahit humida lina,

liā: ut Deiphobe glauci, Lycaon, rex archadiæ habuit filiā Calisto: quā quom uitiāſſet Iupiter: Iuno in urſam cōuertit: & poſtea Iupiter miſeratus ī ſignū trāſtulit, Tū laqueis captare feras & fallere uiſco Inuentū: unus ſenſus ē diuiſus īterpoſitiōe alterius: nā laq̄s feras captare aduenationē p̄tinet, illa q̄are feras ī curuatis arboribus, Fallere uiſco: ad aucupiū, Et magnos canibus circū dare ſaltus: Itē ad uenationē: male autē de aucupio reſpuunt totū referētes ad uenationē: & dicūt fallere uiſco p̄ uiſceratione poſitū, Conſtat, luparios carnibus tinctis ueneno lupos necare: q̄ iō non p̄cedit: q̄a hoc uiſcū huius uiſci facit: ſicut tēplū templi: unde eſt Fallere uiſco, Viſcus uero: id eſt caro: uiſceris facit: ut pecus pecoris: & ſi de carne loquebatur: uiſcere debuit dicere, Lucretius, Permixtus uiſcere ſanguis, Itē ipſe: Viſcus gigni ſanguenq; creari: primo de nautis & nauigio inuento: poſtea de uenatione dixit: nunc de piſcatoribus loquitur: cuncta, neceſſitas inuenit, Funda iam uerberat: genus eſt retis diſtum a fundendo: id eſt retiſculum: qui dicitur βολος, Humida lina: uerriculum ſignificat,

PRO, Pleiadas hyadas, c. l. q. a. Pleiades uergilie dicunt (ut quibusdā liquet) quia ſint Atlantis & pleiones filia: uel απο του πλεειν dicta, Iccirco q̄ earū ortu prima cura ſit nauigio: quarū mentionē facit Ouidius in phænomenis dicens de perſeo: Pleiades ante genus ſeptē radiata feruntur: Sed tantum apparent ſub opaca ſe/ptima nube: hyades exiſtimantur eſſe in cornibus tauri: aut in ore: quas imperiti ſuculas appellāt arbitrantes απο του ουυ hyadas dictas, Sed errant: dicte ſunt, απο του υειν: hoc eſt aſpargēdo, Eſt enim pluuium ſidus: hoc non temere oritur ut non imbres ſequant, Lycaonis arcton: dicit urionem: & uulgarem ſequitur hitoriam, Iupiter enim Calisto Lycaonis filiam creditur mutatus in dianam compreſſiſſe: quæ grauida mutata in urſam ira Iunonis peperit puerum Arcada: quem Iupiter ne uenans matrem feriret: mutatum in eandem formam cum ea inter ſidera rettulit, ſunt autem ibi duæ urſæ maior & minor: maior helice: minor cynoſura uocatur, Cum iam glatq; arbuta, ſ. d. ſ. e. u. d. n. arbuta ſunt arbuſculæ: quæ in ſiluis frequenter naſcuntur: quæ pleriq; Vnedones uocant: dodona locum continentem q̄rcus: quæ continentur erat dicta eſt autem templum dodonei Iouis in chaonia parte epiſi: quæ hoc nomine appellatur,

ANTO, Pleiadas: Plinius libro ſecundo capitulo quadageſimo ſecundo ſcribit eſſe in cauda tauri ſtellas ſeptem quas appellauere uergilias inquit in fronte ſuculas: idem uero Gellius quoq; libro duodecimo capitulo nono aſſerit dicens, Sicuti cæteræ partes: & reliqua imago tauri confirmata: & quaſi depicta eſt locis re/gionibusq; earum ſtellarum quas græci pleiadas: nos uergilias uocamus Iginus etiam docet inter tauri fini/tionem: & arietis caudam ſtellas eſſe: quas Vergilias noſtri græci autem pleiadas appellauerunt, Dictas autem: & q̄ ex Pleione oceanī: & Athlante ſint nata, Hæ numero ſeptem dicuntur: ſed nemo amplius q̄ ſex uidere poteſt: extimanturq; choream ducere ſtellis: ea ſtellas uergilias noſtri dixerunt: q̄ poſt uer exoriuntur, Ex prædi/ctis ergo patet pleiades non eſſe ſignum ante genua tauri: ut ille dixit, De hiis autem latius habetur libro quar/to ſaſtorum, Hyadas: ſcribit Iginus taurum habere in cornibus ſingulas ſtellas: utriſq; oculis ſingulas: in frōte media unam: ex quibus locis cornua naſcuntur ſingulas quæ ſeptimo ſtellæ hyades nuncupantur, Gellius autem libro duodecimo capitulo undecimo docet q̄ hyades a nobis primo ſyades deinde ſuculæ appellata: hyadesq; ab hyo: id eſt pluo: nam & quum oriuntur: & quum occidunt largos imbres cient: ſed de eiſdem la/tius Gellius Claramq; lycaonis arcton: de arcto maiori loquitur hanc autem Iginio teſte: Heſiodo, ait eſſe Ca/liſto, nomine Lycaonis filiam quæ a iunone in urſe ſpeciem conuerſa fuit: cum autem Archada puerum ex io/ue genuiſſet ipſam cum filio iuppiter inter ſydera collocauit eamq; Arcton: filium autem Arctophylaca nomi/nauit minorem uero arcton Iginus idem Cinoſuram eſſe unam de iouis nutricibus ſcribit ſic etiam Elicem hinc pro beneficio in mundo collocatas: & utraſq; arctos dictas: quas noſtri ſeptentriones dixerunt, Omnes autem qui peloponneſum incolunt maiori utuntur arcto phœnices uero minori: q̄ ſtudioſus perſpiciendo di/ligentius nauigare exiſtimarentur: hinc apud Ouidius ſaſtorum libro tertio legitur eſſe duas arctos quarum cynoſura petatur ſydoniis elicem graia carniā notet, Clara arcton: clarā ait quoniam maior arctos ſtellas habet uigeſimo priūo minor uero ſtellas habet tantummodo ſeptem, Fallere: uidelicet aues: nam feræ uiſco non capiuntur, Funda: iaculo: ræte, Humida lina: id eſt rætia ipſa,

Pleia/
des

Hya/
das

Funda

CHR. Funda: genus retis a fundendo dicta quia e ſuperiori loco a piſcatoribus funditur ita ut in circui/tum ſe extendens quicquid piſcium intra ſe deprehendit capiat: Dicitur & funda inſtrumentum quo funduntur: cōtorquenturq; lapides: quæ in balearibus in ſulis reperta eſt, Trahit humida lina: deſcribit aliud genus retis quod per aquas trahitur, Lina autem pro retibus puſuit ſcilicet materiam pro eo quod ex materia ſit: hoc uerriculum dicitur ab eo quod eſt uerro: id eſt traho: ut Quipe ſerant ſecum rapidi uerrantq; per au,

Georgicorum

¶ SER. Rigor: durities: Vnde & rigidus durus hō dicitur, & Argutæ ferræ: stridulæ: sonoræ: & dicitur Perdix sororis Dædali filius iuuisse circinū & ferrā. Filiale: q; findi pōt: tū uariæ uenere artes: ex necessitate, s; diuersa rū rerū: q; bus hoies repressā spōtanea cūctarū rerū origine: & terrarū fructificatiōe ceperūt egere. Labor improbus: nel magnus: uel nulli p; babilis: nullus est amator laboris. Duris urgēs in rebus: urgēs: infistēs: cogēs: & q; si iportuna. Egestas: indigētia rege: Perlius: Magister artis ingeniūq; largitor Vēter negatas artifex seq; uoces. P; ria ceres: p; ria Ceres omne genus agriculturæ hominibus indicauit: sup; fluo, n; q; stionē mouent: q; dā cōmē tarii dicētes. Osyrim uel Triptolemū aratrū inuenisse: Nā aliud est unā rē inuenire: & aliud omnē agricul turā docere: q; d fecit Ceres: Nā ferrū dicēdo cūcta ge neraliter rusticorū arma cōplectit. Sacræ Deficerēt siluæ: emphasis est: iēt sacra: q; rū sterilitas cæterarū quoq; significat in fœcūditatē. Arbuta at sunt rubra p; dā siluarū: q; Plinēdones uocat: aspitate sui plura edi n̄ possunt. Vīctū donec dodōa ciuitas epiro: iux ta quā ē nemus Ioui sacratū: & abūdās glādibus sem p; unde n̄cτ εφοχην dodōa: efficit mentionē & totū quod dicit hic hoc est: prius hoies ut legimus glādibus pasti sunt: nec aliud ad uīctū q; rebāt: cū igit iā deficerēt glandes: & nō solū q; libet siluæ sed ēt sacra: ui ctū hominibus negarēt & cū aliis siluis ipsa quoq; Dodōa ciuitas: q; iuxta se nemus Ioui cōsecratū habebat glā des usibus humanis subtraheret: Ceres prima omne genus agriculturæ hominibus idicauit. Labor additus: aut datus: ut nihil mali ante habuerint: aut re uera additus: quia ante erat quidem labor: sed tantum herbarū intyborum: postea accessit rubiginis: carduorum.

Lamia
Bractea

¶ ANTO. Tū ferri rigor: sinuētus est Plinē, vii, ait q; ferrū Hesi, in Creta eos inuenisse scri, q; uocati sunt dactyli idæi: fabricā ferreā inuenere Cyclopes rigor durities. Festus inq; Rigidū p; ter modū significare frigidū & durū. Argutæ: sonoræ. Lamia: ea dē lata portio ferri: æris: plūbi: stagni: auri: argēti: bractea uero potius auri ar gētiue ac orichalci ē, n; tenuis: & sua spōte plicabilis lamina aut crassior. Serra: Plinē, vii, scri, Dedalū fabricā ma teriarū iuuisse: & in eā ferrā asciā p; pēdiculū: terrebrā: glutinū. Normā aut: & libellā: & tornū: & clauī theodora famiū. Oui, tamē lib, viii, meta, ostēdit, Perdixē Dædali ex sorore nepotē: circinū: & ferrā inuenisse traxerat, in exēplū spinnas in medio pisce notatas: de quo ēt ibim ut cui cā necis ferra repta fuit Diod, uero lib, scri, q; Talus adolescens filius sororis Dædali q; ab eo erudiebāt: ingenii acumine iuenit rotā: qua figuli utunt. Deinde repta fer pētis maxilla paruulū cū secuisset lignū imitatus postea dentiū serpētis spissitudinē: ferrā ferreā fabricauit. Re perit ēt & tornū: inuidia motus, Dædalus hunc puerū dolo iterfecit. Labor omnia uin, hinc etiā Manilius lib, primo ait oīa conādo docilis solertia uicit. Quantū autē labor in agricultura ualeat legito exēplū Caii Furiū Crescini apud Plinē, lib, xviii, ca, vi, Improbis: saeuus: ingens: ultra modū. Urgens in rebus egestas, Oui, itē lib, ii, de arte ait: ingenium mala sæpe mouēt & c. Manilius item lib, i, inquit, Et labor ingenium miseris dedit: & sua quēq; Aduigilare sibi iussit fortuna p; mēdo. Dio, quoq; lib, i, ait Necessitatē ipam rerū magistrā singulorū peritiā ingenis subministrasse. Egestas: idigentia necessitas. Prima ceres: Ouidi, quoq; lib, vi, meta, ait prima ceres un co glebā dimouit aratro: Prima dedit fruges alimentaq; mētia terris. Prima dedit leges: cereris sunt oīa munus Diodo, autē lib, vi, in principio scribit q; ficuli tradunt Sicilia Cereris: & Proserpinā sacra esse: has simul deas prin mum in Sicilia uisas inq; eā primo frumentum terræ bonitate ortū in agro autē Leontino: multisq; præterea siciliae locis ēt tēpore ipsius Diodo, ut iquit oriebat agreste triticū. Quū autē raptā filiā Proserpinā q; reret hoies q; eā grate susceperāt: frumētū usum edocuit: hac eadē leges dedit quibus iuste pieq; hoies uiuere asuescerēt: ex quo: & legiferā dixerūt plura Dio, & nos latius ibi liber: & alma cæ. Sacra: si sacra q; to magis: & Alia. Est ergo emphasis: idemōstratio: de q; Fab, lib, ix, Vīctū: cibū a uiuēdo dī. Dodōa: ab excellētia nemoris dodonā posu it, dodōa, n̄i Epiro Ioui sacra erat: nā illic tēplū: & oraculū fuerat ei cōstitutū: q; d' lati apuimus ecloga, ix, Vt q; Plinē, lib, i, c, vii, docet in dodōa Iouis fons erat gelidus: q; imersas faces extigebat: si tū exticte admota fuissent accēdebāt. Mox deīde. Et frumētis la ad, labor erat hoibus arādi: ferēdi: & similiū. Deīde additus est ēt frumē tis labor uidelicet rubiginis: carduorū & c. Labor calamitas.

¶ CHRJ. Lamia: in metallis dē quoties ipsa materia cūctēdo extenuat. Rigor durities: nā cæteris metallis rigidius ē: de quo alibi. Sed ferrū Hesi, in Creta eos q; uocati sunt: dactyli idæi iuuisse refert fabricā ferreā iueneq; Cyclopes: ut placet Plinē, duo igit dicit iuentū fuisse ferrū: & deīde ex eo ferro inuētā fuisse ferrā. Serra at asciā p; pē diculū: terrebrā: & glutinū: & ichthycollā Dædalū iuuisse auctor ē Plinē, Diodo, uero sic, huiuscemodi inuētū Ta lo eius ex sorore nepoti attribuit. Nā cū serpētis maxillā inuenisset: illaq; paruū lignū secuisset eius dētiū imita tiōe ferreā ferrā machinatus ē. Secūdū Euse, Glaucus chius primus ferri glutinū excogitauit. Labor idustria: & exercitatio: & expientia diligentissima q; nō fit sine summo labore: unde dixit improbus, n̄i explicabilis: ut supra. Improbis an, ut sit sententia nunq; tantum laboris adhiberi ab hominibus circa rege inuentiones quin aliqd restet. Ceres: de hac dea in superioribus dictum est. Sunt qui dicāt Cererem antiquissimā fuisse Siciliae regi nam: & quoniam frumētum in ea isula primo propter soli fertilitatē natum est potuit rationē frumētū ferendi aliis ostendere. Nam & Diodo, sic, suo tempore frumētū agreste: & in agro leōtino: & i multis aliis locis nasci scripsit. Idēq; plura alia de Cererē scripsit, illud uero i primis q; d' ēt plurias optimasq; leges ad uitā humanā optie istituēdā tulit. Vn Themosophora noīata ē, Quibus rebus nihil mai' ēē p; t cū & uiuere: & bñ uiuere in illis sit,

Tum ferri rigor atq; argutæ lamina serræ.
Nam primi cuneis scindebant fissile lignum.
Tum uariæ uenere artes. labor omnia uincit
Improbis & duris urgens in rebus egestas.
Prima Ceres ferro mortales uertere terram
Instituit cum iam glandes atq; arbuta sacra
Deficerent siluæ & uictum Dodona negaret.
Mox & frumentis labor addit ut mala culmos

CSER. *Esset: cōsumeret: ut Est mollis flamma medullas. Rubigo* ar̄ genus est uitii: quo culmi pereunt: sed abusive rubigo dicitur: nam proprie rubigo est: ut Varro dicit uitium obscenæ libidinis: qđ ulcus uocatur: id autē abundantia & superfluitate humoris solet nasci: qđ græce σαρτυρι ασις dicit. *¶ Segnis carduus: inutilis infœcundus. ¶ Aspera silua: notandū etiam de herbis siluā dictam. ¶ Infelix lolium: infœcundū: contra Felicem qđ trahit limū. ¶ Steriles auenæ: ad discretionē earum quæ seruntur. ¶ Quod nisi & assiduus terram: iam concludit: & hoc dicit nisi sæpe sarrieris: propter illud: Et amaris intyba fibris Officiunt: nisi aues fugaueris propter il-*

lud: Stytoniæq; grues: nisi falce amputaueris rāos: propter illud: Aut umbra nocet: nisi uotis inuocaueris pluuias: ppter humida solstitia: atq; hyemes orate serenatas: sine causa ingētis frumenti alieni aceruos aspicias: per quod ostēdit rusticum sua inertia famē nō anni uitio sustinere. ¶ Insectabere: pro insectatus fueris futurū indicatiui: p futuro subiunctiu. ¶ Rastris: sarculis. ¶ Terrebis: p terrueris. ¶ Premes umbras: coartabis: & iminues. ¶ Vmbras: ramos arborū incumbētes segetibus amputās. ¶ Votisq; uocaueris Imbrē: ut inuoces fore tibi pluuiā. ¶ Alterius aceruom: qui hæc accurate egerit. ¶ Frustra spectabis: in alio cernens: qđ ipse nō habeas. ¶ Famē solabere: ac si diceret ne glandibus quidem satiaberis: quia dixerat Et uictum dodona negaret. ¶ Duris agrestibus: quia in labore durant. ¶ Arma: instrumenta: ut alibi: Cerealiaq; arma. ¶ Quis sine: sine qbus feri seminari. ¶ Surgere: crescere. ¶ Vomis: & ab eo qđ est uomer: & ab

eo qđ est uomis uomeris facit: sed rationis est uomer. Nam uomis usurpatum est: rarū enim est: ut in is exuntia, ri, in obliquis recipiant: ut cinis puluis: talis est & in græcis ratio: nam actin & actis dicūt: delphin & delphis eleusin & eleusis: sed uerius in n definunt: qđ in obliquis habent: ut acti nos: eleusinos delphinos. ¶ Graue robor: propter sulcos altius imprimendos: inflexi autem pro flexi: nam in abundat.

CANTO. *Esset: carperet assumeret. ¶ Rubigo: ait uicium est rodens ferrum: uel segetes quasi rodigo. Vnde olim robigo dicebatur. Pli, autem lib. xviii. de uitiiis frugum ait. Celeste frugum uinearumq; malum nullo minus noxium est rubigo: frequentissima hæc in roscido tractu: conuallibusq; ac perflatum non habentibus: e diuerso carent ea uentosa: & excelsa. Festus autem ait: qđ rubigalia dies Festus, vii. calend. maias quando putabant rubiginem uertere colebantur: & Pli, lib. xviii. inquit qđ rubigalia numa constituit: quæ agebantur, vii. calendas maias: quoniam tunc fere segetes rubigo occupat. ¶ Segnis: Sterilis: & segnitiem præbens segeti. ¶ Carduus: uide in Bucos. ¶ Subit: succedit. ¶ Lappæq; Pli, lib. xviii. de uitiiis frugum ait lolium: & tribulū: & carduū lappamq; non minus qđ rubum inter frugum morbos qđ iter ipsius terræ pestes numerauerim. De tribulus autem latius Plini, libro, xxi. & li. xxii. Nitentia culta: splendentia: & arata arua. ¶ Lolium: de hoc late diximus ecloga qnta. ¶ Steriles auenæ: de auenis etiam latius ecloga quinta. ¶ Quod nisi: prædictorum epilogum facit dixerat. n. Multum adeo rastris & c. Est autem sensus qđ quis prædicta ab agricola fierent: nisi sequentia quoq; agerentur frustra prædicta omnia forent. ¶ Terrebis aues: propter illud Nihil improbus anser & c. ¶ Premes umbras: propter illud. Aut umbra nocet. ¶ Opaci: umbrosi. ¶ Premes cohibebis: excindes. ¶ Arma instrumenta: de quibus late Cato in libro de re rustica. ca. xi. & Varro libro primo ca. xxii. ¶ Vomis: uomerum plura sunt genera. ¶ Culter: uocatur prædensam terram secans priusq; proscindatur: futurisq; sulcis uestigia præscribens incisuris: quas resupinus in arando mordeat uomer. Alterum genus est uulgare rostratum uti uestis. Tertium in solo facili: nec toto porrectum dentali sed exigua cuspide in rostro latior. Pli, lib. xviii. id scribit. ¶ Graue robor: id est graue lignum est itaq; robor per or non per ur legendum quoties pro ligno ponitur. Robor, n. quis arboris species sit tamen pro omni ligno poni solet: ut & gramē pro oi herba: quis pro ppria species sit. ¶ Graue: id ait: ut terra altius subigatur. ¶ Tarda: pro tarde Eleusinae matris: Erat Eleusin opatica regiōis: ut Pli, scribit, lib. iiii. Ibi autem eleusinae Cereris templum extabat: ut Strabo docet lib. ix. ¶ Plaustra: ea sunt uehicula quibus opera deferuntur: ut frumenta legumina: item lapides asseres: tignum. Cereris autē eleusinae plaustra poeta dixit: quoniam auctore Iusti, lib. ii. sub Erechtheo athenarū rege frumenti satio apud Eleusina Triptolemo reperta est: ubi & Cereris templum erat: ut diximus.*

CCHRI. *Carduus herba spinosa: quæ dipsacos græce dicitur: id est sitiens qđ semper aquam habeat in foliis. Arabice uocatur conca. ¶ Carduus siluester: ut refert Plinius dicitur scolimon & foliis qđ caule spinosa lanuginem fert florem purpureum mittit inter medios aculeos. ¶ Lappæ: & maior: & inuenitur: & minor lapa. Maior uocatur bardana Pli, mirabile inquit in lapa qđ adherescit: qđ in ipsa flos nascitur nō euidens: sed intus occultus: & intra se seminat uelut animalia quæ in se pariunt. ¶ Auenæ: hæc herba græce dicitur egilops: serpit inter segetes cum foliis tritico. Similibus simplicibus quidem: sed hirsutis cum tenui calamo habenti in sumitate semina tribus tegumentis opertum ex quibus aristæ similes capillis extant: Arabice dicitur deuser. ¶ Steriles: nā est etiam frugifera auena cuius granis iumenta pascuntur. ¶ Votis: nam quæ non sunt in nostra potestate illa deos rogare debemus. At in hoc loco monet etiam religiosos. ¶ Vomis: quod terram uomat. ¶ Duris: quorū corpora laboribus durata sunt.*

Vomer

CSER. Tardaꝫ Eleufinæ m. Eleufin ciuitas eſt atticæ. puitiæ nō lōge ab athenis: i q̄ quom regnaret Celeus: & Cererē filiā q̄rētē liberaliffimē hospitiō ſuſcepiffet: illa p̄ munere oſtēdit ei oē genus agriculturæ: filiū et̄ eius Triptolemū recēs natū p̄ noctē igne fouit: p̄ diē diuino lacte nutriuit: & eū alatis ſerpētib⁹ ſuppoſitū p̄ totū orbē miſit ad uſum frumētōrū hoīb⁹ idicādū: Ergo hoc dicit: Plauſtra uolubilia m̄ris Eleufinæ: q̄lia oſtēdit Ceres apud Eleufin: Aut certe q̄libus m̄r̄ deū coliter: nā ip̄a et̄ Ceres. ꝫ Tabula: genus uehiculī: quo terunt̄ in area fruges maturæ. ꝫ Traheæq̄: ep̄teſim fecit cā metri: ſicut nauita, traha at̄ genus uehiculī dictū a trahēdo: nā nō hēt rotas. ꝫ Iniquo pō. n. p̄ iniquo pōderis: id ē magnis, ſine labore ruſtici glebas poſſint iſtēgere. ꝫ Virgea p̄ terea celei: uiliſq̄ ſupellex: uafa de uimine facta: q̄lia Ceres aliq̄do moſtrauit: ut q̄los: corbes: & cætera. Sane hæc corbis dicēdū ē foemineo genere ſecūdū Tulliū: q̄ ait: Meſſoria ſe corbe cōtexit. Sane ſupellex uſurpatū: nā artis ē ſupellectilis: genitiu⁹, nā aut par debet eē noiatiuo: aut maior: ut muſa muſæ: doctor doctōris. Si duabus maiorē iuenerimus: cōtra artē id eſſe māiſtū ē: ut anceps: p̄ceps: & pauca alia. ꝫ Arbuteæ crates: ex arbuto factæ. ꝫ Et myſtica uā. iacchi: i. cribæ areales. legimus at̄ & uallus ſecūdū Varronē: qd̄ id ni hilominus ſignificat, myſtica at̄ iacchi ideo ait: qd̄ Liberi p̄ris ſacra ad purgationē aīæ p̄tinebāt: & ſic hoīes eius myſteris purgabāt: ſicut uānis frumēta purgant̄: hīc eſt qd̄ d̄r̄ Oſyridis mēbra a Typhone dilaniata Iſis cribro ſuppoſuiſſe: nā idē eſt Liber p̄ri: in cuius myſteris uānus eſt: q̄a ut diximus animas purgat: unde & Liber ab eo qd̄ liberet dictus eſt: quē Orpheus a gigātib⁹ dicit eſſe diſcerptū. ꝫ Ante memor̄ p̄uiſa repones: anteq̄ agriculturā exerceas: ante p̄parabis hæc oīa: q̄ in illius rei ſunt uſu neceſſaria. ꝫ Prouiſa: p̄parata. ꝫ Repones: recondes: & ſilua cuſtodies. ꝫ Manet: expectet. d. gr̄a. id eſt ſitu gloriā diuini ruris uis adipiſci: aut ſi id tibi cōceſſum eſt cælitus: ut gloriā ruris habeas. ꝫ Diuini autē a diis cōditi: q̄a terra dea dicit̄. ꝫ Cōtinuo: p̄cipio ſtatim: aut priuſq̄ agriculturā ceperis. ꝫ Vi: uirtute. ꝫ Domari: uſui ſeruire cogit̄. ꝫ In burim: in curuaturā. Nā buris eſt curuamētū aratri: dictū q̄ ſi βοοσ οὐρα q̄ ſit in ſimilitudinē caudæ bouis. ꝫ Formā: modū. ꝫ Huic: aratro. ꝫ Aſtirpe: a radice: uel ima ſumitate. ꝫ Téο: ad quē ligat̄ uel iungūt̄ boues. ꝫ Pedes: p̄tectus i alto: ſubaudi aptat̄. ꝫ Binæ: duæ q̄bus latior ſulcus efficiat̄. ꝫ Duplici dētalīa dorſo: dētale eſt lignū ad qd̄ includit̄ uomer. duplici aut dorſo dicitur: aut lato: ut Ad duplex agitur per lūbos ſpina. Aut re uera duplici: cuius utrumq̄ eminet latus. Et fere huiuſmodi ſunt omnes uomer̄ in Italia.

CPRO. Tardaꝫ eleufinæ m̄ris uoluentia plauſtra: Impiti ea ploſtra appellāt. Sūm. uehicula: quorū rotæ nō ſunt radiatæ: Sed tympana cohærentia axi: & iuncta cantho ferreo. Axis autem cum rota uoluitur. Nam rotæ circa eiufdem cardinem adhibetur: Hoc uehiculum in ſacris Cereris arcanæ: quæ eleufis appellatur ab oppido eleufine attico: & id ducunt boues. Eſt præterea oliuæ uiridis ſiliqua folliculus: in quo faba naſcitur.

CANTO. Tribula. Var. li. i. ca. ii. iqt̄ Tritura ſit ap̄d alios iumētis iūctis: & tribulo. Id ſit e tabula lapidib⁹ aut ferro exaſpato q̄ ip̄oſita auriga aut pōdere grādi trahit̄ iumētis iūctis. Aut diſcutit e ſpica grana: aut ex aſſibus dētat̄is cū orbiculis: i quo q̄s ſedet: ut agitet q̄ trahāt iumēta Pli. quoq̄ lib. xviii. capitu. xliiii. ſcri. Meſſis ip̄ſa alibi tribulis i aerea: alibi equorū grefſibus exteriſ: alibi p̄ticis flagellat̄. ꝫ Traheæq̄: traha gēus uehiculī dictū a trahēdo. nā nō hēt rotas. p̄ eo at̄ q̄ ē pluraliter trahæ: trahæ dixit e litterā addēs. ꝫ Virgea celei. Var. de his q̄ iumēta dicūt̄ ait. Tragula ab eo q̄ trahit̄ p̄ terrā. Sirpea q̄ uirgis ſirpæ. i. colligēdo ip̄licat̄ i quā ſtercus aliud ue qd̄ uehit̄. Ita poeta uirgea p̄ Sirpea dixiſſe uidet̄. Celeus at̄: ut ſcri. Eufe. Eleufine regnauit quo tpe Triptolemus lōga nauī illuc acceſſit diſtribuitq̄ frumenta. Oui. li. iiii. faſt. Triptolemi patrē fuiſſe dicit̄. ꝫ Suppellex. Var. li. i. ca. xxii. ait iſt̄m & ſupellectilē ruſticā oēm oportet habere ſcriptā i urbe & rure dominū. Villicū cōtra ea ruri oīa cer̄to ſuo q̄q̄ loco ad uillā eē poſitā. ꝫ Arbuteæ crates: p̄ uehēdis meſſibus: aut ſtercore. Pli. li. xviii. ca. xxxix. ſic ait. Reliq̄ opa nocturna maxie uigilia cōſtat̄ q̄los crates fiſcinas texere faces icidere ridicas: p̄parare li. uero. xvi. cap. xii. iqt̄. Cortex e fago: tilia: abiete: picea: i magno uſu agreſtiū: uafa corbeſq̄ ac patētiora qd̄a meſſib⁹ cōuehēdis uindemiſq̄ faciūt̄ atq̄ p̄texta tuguriōrū. ꝫ Vānus: cribrū ē quo frumēta: & legumia uētilāt̄: ut ſcri. Marcellus: hīc dictū ē uānat̄ euānat̄: uānat̄ euānat̄. i. uētilat̄: & uētilat̄. ꝫ Myſtica uāno. i. occulta: & ſine apta ſignificatiōe ip̄ſorū ſacrorū. ſ. q̄ p̄prie diuinis uiris ſacerdotib⁹ ſq̄ tātū mō cognita ſūt i qb⁹ uāno utebāt̄ myſtica: & occulta rōne nā Bacchi ſacra ad purgationē aīæ p̄tinere aiūt̄ ſicq̄ ei⁹ myſteris purgati hoīes: ſicuti: uāno frumēta Myſticorū at̄ gr̄æce latie arcanū ſignificat̄. ꝫ Iacchi: bacchi ſed cur iacch⁹ uideto i ſilēo. ꝫ Gloria: ille ſe qd̄ ruris gloriā hēt: q̄ oīa ſuo tpe i aruo colēdo exercuerit: multoq̄ añ neceſſaria ſibi pauerit̄. ꝫ Diuini: fertilis. ꝫ Māet: expectat̄: ſeu tibi futura ē. ꝫ Buri: bura: ut Noni⁹ ſcri. dicit̄ ps poſterior aratri decuruata: hāc Virgi. buri uocauit. Dicit̄ at̄ bura q̄ ſi bouis ura. i. cauda i cui⁹ ſimilitudinē formata ē. ꝫ Vlmus: Pli. li. xvi. ca. lvi. ſcri. q̄ rigore fortiffime ſeruat̄ ulm⁹: ob id cardinib⁹ crāſſamētisq̄ portarū utiliffima qm̄ minie torq̄t̄ Vlmus: & fraxin⁹ lētā: ſed facile pādūf̄ flexibiles tñ ſtātēſq̄ a circūcūſura ſiccatae fideliores. ꝫ A ſtirpe: a radice. ꝫ Pedes: pedis mēſura ē digitorū. xvi. ꝫ Temo: Var. ſcri. q̄ dicit̄ ē a tenēdo. Is. n. cōtinet iugū: & plauſtrū. ꝫ Binæ aures: ſit. n. ſulci latiores ſiūt̄. ꝫ Dētalīa: dētale eſt aratri pars p̄ria in q̄ uomer inducit̄ q̄ ſi dens. Duplici dorſo: dentale. n. quadratū ſit: ideo duplici dorſo ait.

CCHRI. Eleufinæ. m. Cereris q̄ apud Eleufinā urbē atticæ regiōis colit̄. Vide ſeruiū: ſed & Diod. ait Cererē q̄ritantē filiā ab atheniēſibus bēigno hospitiō fuiſſe ſuſceptā: p̄p̄eaq̄ illā ſerere frumentū illos docuiſſe: Eleufi-

Tardaꝫ Eleufinæ matris uoluentia Plauſtra
Tribulaꝫ Traheæq̄ & iniquo pōdere raſtri
Virgea præterea Celei uiliſq̄ ſupellex
Arbuteæ crates & myſtica Vannus Iacchi
Oīa quæ multo ante memor̄ prouiſa repones
Si te digna manet diuini gloria ruris.
Continuo in ſiluis magna ui flexa domatur
In burim & curui formā accipit Vlmus aratri
Huic a ſtirpe pedes Temo protentus in octo
Binæ aures duplici aptantur Dentalia dorſo.

Vānus

Pedis
Temo
Dētale

SER. Monstra. i. & alia purgamenta terrarum. Ferunt: gignunt. Farris: frumeti & speciale posuit pro generalibus: nam non solum far: sed aliis fruges & segetes haec monstra pro uermes populant. Curculio: Varro ait: hoc nomen per antistichon dictum quasi gurgulio: eo quod nihil in eo pene aliud quam guttur uis. Inopi metuens formica senectae: quae semper alienum quirit auxiliu: nam inopi non tantum ad formicam pertinet: sed generale epitheton est senectutis. Contemplator item: prognosticon est anni fertilis uel infaecundi: Contemplator autem modi impatienti est futurum presentis contemplatione: ut Contemplator aquas dulces: Teres. Loquitur pauca pro loquere. Nux plurima: longa: significat autem amygdalum: sed hoc graecum est το αμυγδαλον και τα αμυγδαλα & cum flos iduat nucem: uestiat: figurate hoc dixit. Siluis: in siluis. Induet in flore: se effundet in flore: & bene eligit arbore: quae foliis prima uestit. Ras curuabit olentes: multitudine & delitate florentes. Oletes: aut odoriferos. Si superant foetus: si flores in fructus uertunt: & si ipsi crescunt & abundent: nam propriae supant abundantia. Pariter frumeta sequent: & etiam frumeta copiosa puenient: pariter hic per similitudinem Plautus in aulularia. Pariter moratus ut pater atque auos fuit eius. Magnaque cum magno ueniet tritura calore: aut aestus nimios futuros significat cum abundantia frugum: aut certe per calorem festinationem opis: alibi Feruet opus: ut ostendat eo anno per copia frugum festinationem & studiosam triturationem futuram. Luxuria filiorum exuberat: super abundat: & amplior est. Nequique pingues: non pingues: sine frugibus: ut alibi: Nequique feros exercet noctua catus: in non. Palea: ablatiuus est quasi ex palea: & hoc dicit: si in amygdali floribus folia semper abundauerint: & in frugibus palea granis: erunt copiosiores: & in area amplius palea quam grana terunt. Et notandum paleam dictam singulari numero contra artem: Nam quae ex pluribus constat: numeri sunt tantum pluralis secundum artem: ut celli: bigae: scopae: licet abutantur poetae. Semina uidi equidem multos medicare: Incipit dicitur de medicandis seminibus leguminum: quemadmodum & maiora fiant: & modico igni soluantur: bene autem ait equidem: ut a prudentio choaret: nam hoc dicit equidem haec uidi fieri: sed sic quoque legumina degenerant: nisi singulis quibusque annis hoc fiat: Indanem: Sic omnia fatis In peris rufis. Medicarum autem atque dixit: nam maiores medico: & medicorum dicebant: ut populo & populus: quae uerba modo ab utraque significatione passiuae sunt declinationis: sed ut medicarum per medicari diceret metri necessitas fecit. Saepe medicorum accusatiuum regit: ut medicorum illa res: medeor uero illi rei dicitur: medeor illam rem figuratum est.

CANTO. Curculio: frumeti uermis uel fabae. Plinius. xviii. scribit curculionem non descendere infra. iiii. digitos nec amplius periclitari. Formica: Plinius. xviii. ca. xlii. scribit formicam inter lunio. i. luna coitu quiescere: plenilunio etiam noctibus operari: meminit etiam li. xix. ca. xlvii. Sed li. xix. ca. xxix. dixerat formicis esse reipsonem memoriam curam: & quod semina arrosa condunt: ne rursus in fruges exeant e terra: maiora ad introitum diuidunt: madefacta libere proferunt ac siccant operant: & noctu plena luna. Silices itinere earum attritus uidemus: & in ope semina facta. Contemplator: aspice conspice: nam templum: & contemplare: ut Varro scribit a tuor dicitur: id est conspicio: ut apud Ennium in Medea Contempla & templum cereris ad leuam aspice. Dicebant autem ueteres etiam templum contemplor. Nux plurima: id est longa. Est autem nux graeca: & amygdala dicitur: uideto Macrobius. lib. iiii. de nucibus: haec autem teste Plinius. lib. xvi. ca. xxxv. est ex arboribus quae prima germinant: & inter nouissimas nudantur. ca. uero. xxxiii. eiusdem lib. scribit: quae ex iis hyeme concipiunt floret prima omnium amygdala: mense ianuario. Foetus: fructus ipsi. Cum magno uentrica: id est tanta frugum copia erit quae tritura ipsa ad totius aestatis calorem: & tempus producet. Colli. xii. ca. i. ait Tertio kal. aug. aqua occidit: his diebus locis temperatis: & maritimis messis conficit: & lib. ii. ca. xxi. inquit. Sed cum matura fuerit seges antequam torreat uaporibus aestiui syderis quae sunt uassissimi per ortum caniculae celeriter demetatur. Nam dispendiosa est cunctatio. Apparet autem canicula. vii. kal. aug. hinc caligo aestuosa auctor est idem lib. xii. ca. iii. Tritura: ea est Varro teste quam frumentum teritur. Luxuria: abundantia. Palea: hoc uocabulo non culmi proprie sed folliculus ipsi granulo comprehendunt. Vnde Plinius. lib. xix. ca. xliii. inquit si palea desit & culmus teritur. Dicta autem a palasecundum Varro. lib. i. ca. l. Pala. uentilata: ut frumenta purgentur. Semina uide equidem docet hic poeta quo pacto fruges ualidiores fiant Plinius etiam lib. xiii. ca. xxyii. scribit uino semina perfusa minus aegrotare existimant. Viri nitro: & amurca perfundi iubet fabam sic etiam grandescere promittit. Quidam uero si triduo ante satum urina: & aqua maceretur praecipue adulescere putant. Reliqua semina cupis foliis rufis si misceantur non esse uermiculis obnoxia: nec si inter lunio serantur: quin & armo talpae contacta semina huberiora est & c. Nitro: nitri natura: ut Plinius. lib. xxxi. ca. viii. docet non multum a sale distat in medicina calefacit: extenuat: mordet: spissat: exulcerat.

CHRI. Curculio: hoc insertum ne frumento noceat sic ait. M. Cato: cauere posse lutum de amurca facito palearum parum adito Sinito marcescent bene: & subigito eo granarium totum oblinito. Crasso luto postea conspargito amurca bene omne quod lutaueris. Vbi aruerit eo frumentum refrigeratum condito curculio non nocebit. Mures non tangunt. Formica: de qua dicemus alio loco. Plurima: lege longa quae ex amygdala: sed de nucibus iam dictum est. Nitrum ait Dioscorus. nitrum est eligendum leue rubeum spongiosum album uero acre est dicitur baurach. Plinius ait nitrum exiguum fit apud medos canescentibus siccitate conualibus quae uocant almirogora. Minus etiam in Tracia apud Philippos terra: & appellant agrum optimum autem copiosumque in Macedonia quod uocant caestricum lacus est nitrosus exiliente e medio dulci fonticulo: ibi fit nitrum circa canis ortum nouenis diebus totidem cessat: ac rursus inat: & deinde cessat. Mirum autem est scatebra fonticuli semper emicante lacum nec augeri: nec effluere. Sed haec pauca de multis fatis fuerint.

Nitru

Curcu
lio

CHRI. Curculio: hoc insertum ne frumento noceat sic ait. M. Cato: cauere posse lutum de amurca facito palearum parum adito Sinito marcescent bene: & subigito eo granarium totum oblinito. Crasso luto postea conspargito amurca bene omne quod lutaueris. Vbi aruerit eo frumentum refrigeratum condito curculio non nocebit. Mures non tangunt. Formica: de qua dicemus alio loco. Plurima: lege longa quae ex amygdala: sed de nucibus iam dictum est. Nitrum ait Dioscorus. nitrum est eligendum leue rubeum spongiosum album uero acre est dicitur baurach. Plinius ait nitrum exiguum fit apud medos canescentibus siccitate conualibus quae uocant almirogora. Minus etiam in Tracia apud Philippos terra: & appellant agrum optimum autem copiosumque in Macedonia quod uocant caestricum lacus est nitrosus exiliente e medio dulci fonticulo: ibi fit nitrum circa canis ortum nouenis diebus totidem cessat: ac rursus inat: & deinde cessat. Mirum autem est scatebra fonticuli semper emicante lacum nec augeri: nec effluere. Sed haec pauca de multis fatis fuerint.

41 amygdala feruntur
in pl. dicitur poeta
hinc

leuissimum. Sicut
is. ubi ipse poeta
agnoscat in hinc

ESER. Et nitro prius: nitrum ex aqua in modum salis coalescit: & ad solem liquescit: quod aptum est ad lauandum. Nigra perfundere amurca: olei fordibus: sed his quæ præcedunt: nam sordes quæ oleum sequuntur fæces uocantur: & amurca per c scribitur: & per g, pronüciatur: ut, C. g. ai. C. n. g. neus. Siliquis fallacibus: quæ fallere plerunq; solent: Interdum enim leguminum folliculi maiores uidentur quom inanes sint. Properata maderent: festinanter coquerentur & cito. Spectata: probata: ut Et rebus spectata iuuetus. Ni uis humana: aut possibilitas, Salustius: Sed nostra omnis uis in animo & corpore sita est. Aut certe multitudo, Tamé

Et Nitro prius & nigra perfundere Amurca
Grandior ut fœtus siliquis fallacibus esset
Et quamuis igni exiguo properata maderent,
Vidi lecta diu & multo spectata labore
Degenerare tamen ni uis humana quot annis
Maxima quæq; manu legeret. Sic omnia fatis
In peius ruere ac retro sublapfa referri
Non aliter q̄ qui aduerso uix flumine Lëbum
Remigiis subigit si brachia forte remisit
Atq; illū in præceps prono rapit alueus amni.
Præterea tam sunt Arcturi sidera nobis

uerius est ut uis quasi uiolentia sit in rebus: quæ contra naturam uertuntur in melius. Sic enim & Donatus sensit: dicens: nisi: uiolentia fiat natura: omnia in deterius cadunt. Manu legeret: hinc quidam uolunt dictum legumen. In peius ruere ac retro sublapfa referri, τὸ αὐτὸ: nam bis idem dixit lembum: nauiculam admodum breuem. Subigit: sursum agit: ut Et corpora saltu Subiciūt in equos. Aut certe subigit est urget impellit. Atq; statim in præceps: & hoc dicit: ita omnia quæ terra profert: nisi contra in eis studium agricola exercent: licet medicentur: & grandia plerunq; nascantur: in peius ruūt & sic feruntur: sicut qui contra cursum fluminis & ui nauim agere uult: si aliquantulum brachia & manus remisit: & fessus uel modica ab opere cessauerit: statim agente ui fluminis & naturali cursu relabitur: nec potest sursum ire: sed in præceps uadit: nam

propria præceps id significat. Præterea tā sunt arcturi sidera: nobis: iam dicit astrologiam: ita rusticum ut nauigantem scire debere: ut sicut nauigandi tempus & uentorum atq; tempestatum motus alte ex siderum cōpositione cognoscit: ita & iste terram colendi cōgrua tempora & diuersos casus uel caloris uel frigoris aut pluuiarum ex stellis agnoscat. Arcturus autem stella est in signo bootæ post septentrionem: cuius ortus & occasus tempestates grauissimas facit: unde ait sidera: id est tempestates: ut alibi: Scit triste mineruæ sidus.

PRO. Lembum: genus nauigii.

ANTO. Amurca: ea dicitur: & q̄ præcedit oleū: & q̄ subsequitur. Plin. l. xv. c. vi. de oleo quādo fit inquit. Et e cortinis i labra fundendū: ut fæces: & amurca liquet. Palladius i nouē titu. xvii. de eide cū amurca subfederit: oleū purg. xxx. diebus exactis in uitrea uasa trāfferri: & quis igni exiguo pperata maderēt. Ordo est: & igni quis exiguo pperata maderent. i. ppe: & cito madererēt: tūc. n. maderē uidentur quū coquēdo mollificata fuerint. Spectata: pbata. Degenerare: de suo genere exire: hinc degeneres dicuntur ignobiles: & suo genere dissimiles. Degenerare dicuntur qui suorū maiorū uirtutibus non respondēt: aut uitio Manili. iiii. Degenerant nati patribus: uiciūq; parētis. Vis humana: uiolētia seu maui prudētia. Fatis prudētia: Fatis i peius ru. Col. l. iiii. c. x. i. q. Cōpertū hēo naturali q̄dā malignitate defiscere iterdū quis diligēter pbata semina. Idq; nobis poeta ostendit dicendo. Vidi lecta diu & c. q; nō tantū seminib; legum inū: sed in totā agricolatōis rōnem dictū esse intelligendū est. Sic quis maxima q̄q; lecta fuerint: uidi tamē oīa fatis in peius ruere & c. Fatis. i. naturali q̄dā malignitate: ut superius Co. dixit: seu naturali ordine uel mortali lege ait. Mal. lib. i. oīa mortali mutant lege creata: de fato autē latius in Pollione dictum est. Vix: cū labore lembum: lembus nauicula breuis piscatoria: ut scribit Nonius. Remigiis: remorū ordines. Remisit retraxit ad ppiū locū reduxit. Atq; illū: Gel. l. ix. c. ul. i. hoc loco exponit atq; pro statim: ubi etiā docet atq; cōiūctiōe eē cōnexiū: sed plerūq; pro aduerbio ualere: quū dicimus aliter ego feci q̄ tu: atq; tu. Significat. n. aliter q̄ tu & c. In pceps: in pfundū: & locū periculosum. Prono: defluenti. Alueus: fluminis fossa dicitur: Præterea tā sunt: post multa pcepta addit ēt sydera seruanda agricolis: sicut: & nauis. Nā ut scri. Plin. l. iii. de ætatis tēpestatibus: syderū ppra est q̄busq; uis: & ad suam cuiq; naturam fertilis. Alia sunt in aliquo rem soluti humoris fœcūda: alia cōcreti in pruinas: aut coacti in niues aut glaciati in grandines: alia roris. Igitur in suo q̄q; motu naturam suam exercet: & Col. l. xii. c. ii. ait q̄ dēmus temporibus accōmodare opera ruris: ut permiserit status cæli. Arcturi. Arcturi signa de quo Plin. l. iii. c. xxxix. ait. Arcturi uero sydus non ferme sine procelosa: grandine emergit: & Plav. in rudente itroducit arcturū sic loq̄ntē. Incepui hibernū: & fluctus moui marinos. Nā arcturus signū suū oīum accerrimū: uehēmēs suū exoriēs: cū occido uehēmētior. Co. aut l. xii. c. ii. ait viii. kal. martii arcturus p̄ia nocte orit: frigidus dies acqlone: uel choro interdum pluuiā. Iterū inqt ibidē. iiii. kal. Nouēbris arcturus in uespere occidit uentofus dies. Iterū. xv. kalē. Octobris arcturus exoritur. Fauōius: & Aphricus interdū Eurū quē qdam uulturnū appellāt. Itē. xi. & xii. kal. Iulias arcturus mane occidit tēpestatem significat. De arcturo etiā latius uide iibi supius. Sub ipm arcturū & c. Hædorūq; dies: heniochus quem nos latine aurigam dicimus habet in manu duas stellas quæ hædi appellantur: de q̄bus plurima legito apud Igi. Co. aut l. xii. c. ii. ait. vi. kal. octobris hædi exoriunt: Fauonius nonnunq; auster cum pluuiā: item pridie nonas Octo. hædi oriuntur uespere: Plinius quoq; libro. ii. scribit hædorum exortus tempestates inducere Manilius etiā libro. ii. inquit: Tum subeunt hædi claudentes sydere pontum.

CHRI. Sic omnia fatis: in peius ruere: nam qui constant ex quatuor elementis semper in deterius ruunt. Atq; quis copulatiua sit tamen bene statim in hoc loco significat: ut sit sensus eodem tempore & brachia remittit & in præceps refertur. Arcturus: hic & bootes dicitur: de quo dictum est.

*idea ab aqua...
esse ut ante...
et cubum...
gammib;*

Degenerare

Fatum Lemb?

SER. Hædorumq; dies: Aurigæ signū est haud lōge a septētrione: cuius pedē cū cornu tauri una stella cō-
iūgit: hic ī māu sinistra fert hædos: in humeris caprā: q̄ aluisse dī Iouē: hoc quoq; signū tā ortu q̄ occasu suo effi-
cit tēpestates: bene at̄ ait dies: q̄a & magnitudine sui multis diebus orit̄: & tēpestas aut̄ p̄cedit signū: aut̄ seq̄: aut̄
cū eō ē. Sane sciēdū oēs astrologos p̄ rōne climatū dissentire in ortu siderū: sed ipsa dissensio ultra septē dies non
p̄cedit septē, n̄ sunt ip̄a quoq; climata: hic est q̄ solē ad unūquodq; signū alii q̄ntodecimo kal̄ die dicūt uenire
Alii. xiii. & infra usq; ad viii. nec q̄sq; p̄cedit ulterius. Lucidus anguis: tres sunt angues in cælo: unus q̄ in septē-
trione ē: alter ophiuchi: tertius australis: in quo sunt
crater & coruus: de quo nunc pp̄rie ait anguis: nam

Hædorumq; dies seruandi & Lucidus Anguis
Quā q̄bus in patriā uētosa per æquora uectis
Pontus & ostriferi fauces tentantur Abydi.

υαρξ dī græce: & scimus angues aquarū eē: serpētes
terrarū: hæc aut̄ signa generaliter posuit: non, n̄ hæc
tria tātū: sed oīa p̄cipit obseruanda. Vectis: his q̄ ue-
hunt: cuius significatiōis participiū latinitas nō hēt.
Pōtus & ostriferi fauces tētant̄ abydi: Sestos & abydos ciuitates sunt hellepōti: q̄ angusto & piculoso mari se-
gregant̄: unde elegit locū piculiosiorē quē p̄ oī poneret pelago. Sæc secūdū artē hæc ostrea ostrea dicimus nullū
m̄ hēt latinitas nomen animalis quod neutri sit generis: sicut græce το νητος και τανητη: licet & Horatius di-
xerit: Ostrea circæis miseno oriuntur echini: & Iuuenalis Grandia quæ mediis iam noctibus ostrea mordet:
quos tamen possumus græce locutos accipere: ita enim dicunt το οσπεον και τα οσπεα.

PRO. Hædorūq; greges: Adraſtea capella: q̄ seducauit Iouē cū hædis: ob hoc beneficiū in sideribus sacra-
ta est: quorū pluuia sequunt̄. Et lucidus anguis: Draco existimat̄ puellarū hesperidū pomarii custos: relatus in
ter sidera iterfecit duos untriones: q̄ oīa ḡna stellaz̄ tēpestatē significat̄. Ait ergo tā agrestib; obseruāda eē cæle-
stia signa q̄ nauigantib;: q̄a utrisq; noceāt tēpestates. Ostrifex aut̄ dic̄ abydū: q̄ ibi ostrea generant̄ copiosissima.

ANTO. Lucidus anguis: Igin; iter sydera tris anguis noiat̄. Vnus uasto corpōr̄ oñdit̄ iter duas arc̄tos col-
locat̄: q̄ dī aurea mala hespidū custodisse: & draco appellat̄: alterū āguē māib; tenet mediū corp; eius ip̄licate.
Ophiucus: anguitenēs seu serpētari; dictus: Cui anguis ē oīno stellaz̄ nūer; xxiii. Ophis at̄ serpens dī: & echo-
tenco. Tertius āguis: hydra dicit̄: ī q̄ coruus ī sydere: & Crater positus existimat̄: occupās lōgitudinē triū signo-
rū Cæcri Leonis & Virginis: iter æquoc̄ialē circulū & hyemalē collocat̄: hētq; ī capite tris stellas: in priā capitis
curuatura sex: sed earū maximā clarā: ī secūda curuatura tres: ī tertia. iiii. in q̄ta duas: in quinta usque ad caudam
octo oēs obscuras: ita sūt numero. xxxvi. Occidit aut̄ aq̄rio & piscibus exortis oriturq; cū cancro leone & uirgi-
ne. Lucidus anguis: Seruius de hydra hoc loco itelligit. Ego uero de dracone: de quo etiā Man. li. i. ait: Diuidit
uidelicet ur̄sa: & cingit stellis ardentibus anguis: draco. n̄ teste. Iginō hēt in utroq; tpe stellas singulas in oculis
singulas in mēto unā & toto corpōr̄ reliquo passim claras. x. ita ut oīno sit stellaz̄. xvi. Ex illis at̄. x. sex crassiores
ut aiūt alii in uirgine & Libra sunt: suntq; ex natura Saturni & Martis īducentes tēpestatē: oriunt̄ at̄ circa medi-
um septēbris durātq; diebus pluribus. Anguifer at̄ q̄a græcis ophiucos dicit̄: auctor ē Colu. xi. kal. Julias mane
occidit tēpestatē significat̄. Pōtus: de pōto supra patuit. Ostriferi: ostrea pisces sunt: q̄ silicea testa iccludunt̄ de
q̄b; late Plin. li. ix. dicūt̄ at̄ ab ostricō q̄d ē testa. Fauces dicunt̄ aditus angustoz̄ locoz̄. Abydi: Plin. li. v. ca. xxiii.
scri. abydū oppidū eē ī hellepōto: ubi angustia. vii. stadioz̄. Soli. et. c. x. iqt̄ ille at̄ magnus hellepōtus stringit̄ in
stadiā. vii. q̄bus ab europa asiaticam plagā uindicat̄ hic quoq; urbes duæ. Abydos asia: & sextos europa.

Ophiu-
cus
Ophis
Hydre

Ostrea
Fauces

Erich-
thoni;

CHR. Hædorūq; d. Erichthonius Vulcani & Mieruæ filius prius curru equos iūgef prius panathenea
sacra istituit: prius arcē tēplūq; ædificauit: a Iouē iter astra relatus ē. Hic caprā ī hūero portat: q̄ Iouē nutriuit. Itē
eius hædos ī brachio. Hæc caprā solis filiā dixit Muse;: cuius aspectus ita atrox fuit: ut Gygātes terreret. Itaq; ro-
garūt terrā matrē: ut eā abderet terra ī antro clausā Amaltheæ tradidit custodiēdā. Hæc Iouē cura amaltheæ
nutriuit. Mox cū aduersus tytanā iermis pugnatur; exiret: ei; pellē accepit q̄ illos terruit. Vnde alia pelle caprā
rectā uite restituit: & ī mortalitate donatā cælo ip̄osuit. Hēt ergo ī capite Erichthonius stellā unā in singulis hu-
meris singulas: clariorē tñ ī sinistro q̄ capra appellat̄: ī singulis gēibus singulas: ī dextra māu unā ī sinistro duas:
& hi hædi uocāt̄ sūt oēs octo. Sūt q̄ dicūt̄ hūc nō Erichthoniū sed Myrtylū eē a Mercurio p̄re astris illatū hui;
caput nō multū distat ab elice. Gēua geminis opponunt̄: pedes uero cornib; tauri. Anguistres sunt ī cælo serpe-
tes: pri; iter ur̄sas fuit: hūc ait Phærecides a iunone custodē positū. Nā cū ī suis nuptiis oēs dii mūera obtulisset:
ipsa aurea mala q̄ terra obrulerat ī hortis suis: q̄a ap̄d atlātē s̄t īseri iussit: & hespides atlātides filias custodes ap̄-
posuit: sed cū illæ mala subripēt: puigilē draconē arbori applicauit: hūc Hercules iteremit iuno iter astra rettu-
lit. Hēt stellas tres ī capite splendidas: ī reliquo corpore. xii. Scdus serpens ē: quē utraq; māu Ophiuch; q̄ sup̄ scorpio-
nē stat. Hic fuit Aesculapi;: quē iterfectū Iouis fulmie: tñ ip̄e Jupiter p̄cib; Apollinis pri; ī astra retulit cui; im-
ago cōstat: ex. xvii. stellis. Ip̄e at̄ serpens quē utraq; māu tenet: hēt stellas. xxx. Tertius serpens ē hydra: sup̄ cuius cau-
dā coru; sedet: & ī medio urnā asserūt̄ eē. Signū ē ī pte australi caput ad cæcrū deflexū hēt: corpis medietas: cōne-
xa ē cū leone: caudā extendit ad cætaurū. Ostriferi: Ostrea; uiuaria prius iuēt. Seruorata in baiano tpe Crassi-
oratoris: prius optimū saporē lucrinis ostreis diuidicauit postea Brūdusū ī ostreis platū ē nup̄ excogitatū illio
raptas ī lucrino pascere ait Plin. Tegunt̄ at̄ ostrea; filicū duritie. Abydi: abydos ac sextos ex aduerso ædificatæ
sunt pōto iteriacete: distāt iter se a portu ī portū ad stadia. xxx. Hic at̄ noiauit potius abydū: q̄a ut ait Strabo. Sex-
tus ē iteri; pp̄ōtidē uersus a dextra pte fluxus: q̄a ab ea fert̄ q̄pp̄ facilius enauigat̄ e sesto si q̄s paululū deflecat̄:
atq; ide soluat̄: cū fluctus ibi ad trāitū ad miniculef: ex abydo uero trāseuntibus in cōtraria p̄ter nauigandū ē
circiter octo sta. ad turrim sexto oppositā postea in obliquū eundē ē: & nequaq; aduersus fluxū enauigādū thra-
ces abydū post res troianas: deide milesii habitauerunt. Fauces: q̄a pōtus angustus ē Libra sol cū ē ī libra cuius q̄
dē primā partē īgreditur nostro tempore Idibus Septembri. Diei. lucis sed de hoc genitiuo dicemus ī aneide.

Aby-
dos
Sestus

Idibus
Septembri

CERES. Libra die: hic iam incipit disputare de cognitione temporum ex sideribus die: non est apocope pro diei: sed regularis genitiuus: nam ut sæpe diximus obliqui casus singularis numeri non debent esse maiores nominatiuop plurali: quod uerum esse Salustius probat: qui in prosa ait Dubitauit acie pars: hinc est & illud Curruq; absca duorum Suspendit capita, & Somni: idest noctis: nam ab officio tempus demonstrat: dicit autem æquinoctium autumnale quod fit sole in libra posito uernale æquinoctium sol in ariete efficit: dicit autem frumenta sereda esse autumnali tempore: Legumina uero usq; ad ueris initium, & Luci: diei, Vmbris nocti diuidit orbem: ut orbem uidelicet cæli medium teneat sol

**Libra Die Somniq; pares ubi fecerit horas
Et medium luci atq; umbris iã diuidit orbem
Exercete uiri tauros serite ordea campis
Vsq; sub extremū brumæ intractabilis imbrē.
Necnon & Lini segetem & cereale Papauer
Tēpus humo tegere & iādudū icūbere aratris
Dum sicca tellure licet dum nubila pendent.**

dudum: q̄ primum: & dicit serendum esse eo tempore: non quo iam sunt pluuia: sed quo imminent pluuia:
& Incumbere aratris: insistere arationi, & Dum sicca Tellure licet: dum adhuc nondum pluit: sed iam est uicinū,
& Dum nubila pendent: dum pene iam uidentur nubila pendere & expectare ut effundant pluias.

CPRO. Libra die somniq; pares, u. s. h. Aequinoctium autumnale descripsit: somno enim noctem significat: Vernum æquinoctium fit in ariete: Autumnale in libra. Cereale papauer ait: quia in segete nascitur.

CANTO. Libra dies: hoc loco serendi tps ostendit Gel. lib. viii. ca. xiiii. legit hunc uersum libra dies somniq; partes ubi fecerit horas: p̄ diei: dicebat. n. antiq; hæc facies huius facies & facii: & dies huius dies & dii. M. Tul. p̄ pestio dies scripsit p̄ diei: uerba. n. sunt hæc Egtes uero duros illius dies pœnas. Dii at̄ p̄ diei scripsit Vir. i. illo uersu munera læticiamq; dii: q̄ d̄ iperitiores dei legūt: sed Caius ca. in lib. de analogia sc̄o huius die & huius spe dicendum putat: hæc Gel. Plin. lib. vii. legit hunc uersum libra die pro diei. Pares horas: scri. Igi. q; maximus circulus in sphaera æquinoctialis est: quo sol quū peruenerit bis anno cōficat æquinoctiū: hoc est in ariete & chelis. i. libra: est aut̄ æquinoctium uernū. viii. kal. apri. ut Plin. lib. xviii. ca. xxxix. & Col. lib. xii. ca. iii. scri. autūnale uero Octa. uo kal. octo. Vtq; Plin. lib. xviii. ca. xxviii. inqt æquinoctiorū dies raro nō aliquos tempestatum significatus habent. & Medium diuidit orbem. i. totā mundi machinā æquinoctiū namq; tpe. xii. oris sol supra terrā totidem sub terra meat. De libra quoq; Manili. iii. inquit: libra diē noctemq; pari cū fœdere ducit: & li. iii. libantes noctē chelæ cum tempore lucis. & Vmbris. i. noctibus. Plin. lib. ii. ca. x. ait. neq; aliud est noctem q̄ terræ uibrant. & Hor. dea: Plin. lib. viii. ait: primū ex oibus frumētis: feritur: hordeū qd̄ frugū oīum mollissimū est scri. non ualet nisi in sicca & soluta terra ac nisi læta. & Brumæ: scribit Plin. lib. xxxviii. brumā finiri. viii. kal. Ianua. fere. dicta autē Var. teste: q; breuissimus dies est: ideo uero Plin. dicto licapi. xviii. sic ait inter oēs autem conuenit circa brumam ferendū non esse magno argumēto: quoniā iberna semina quū ante brumam sata sint. vii. die erumpant: sed post brumā uix. xl. & Lini segetem: Col. lib. ii. ca. x. inqt lini semen pinguisimū locum & modice humidum poscit. Serit̄ a kal. octo. in ortum aqlæ: q̄ est septimo idus decem. Nonnullis placet Macro. solo: & q̄ spississimū semen eius committi: quo tenuo linum proueniat: idem iterum si læto solo seratur mense Febru. x. modios iniugerum iaci oportere debet Plin. etiam lib. xix. ca. iii. de lino ait Vere satum æstate uellitur: Et lib. xviii. ca. xxxviii. dixerat uere linum auenam & papauer serenda. & Cereale papauer: papaueris satui tria genera. Sed candidi semen tostum in secunda mensa cum melle apud antiquos edebatur: hoc & panis rustici crusta inspergebatur affuso ouo in hærens ubi inferiorem crustam a pio Gitq; cereali saporem condiebant. Seritur aut̄ papauer cum brassica portulaca & eruca & cū lactuca. Plin. autē lib. xix. ca. lxii. Diximus & plura superius ibi urūt letheo pfusa papauera somno: Brassica autem toto anno feritur: quoniā & toto secatur: utilissime tamen ab æquinoctio autumn. Plin. lib. xix. Probus autem ait cereale papauer dici: quia cum segere nascitur: Ego tamen cereale dici existimo candidum papauer pp̄ supradictas causas: nā cereri. i. pani: rustico ispergebat. & iādudū: q̄ primū. & Dū sicca tellure licet. i. dū nō pluit: tūc. n. p̄dēt nubila: quū uero pluit descendere dicunt: nā ī bres uertunt. Vere fabis satio. Plin. lib. xviii. de leguminū natura scri. de faba. Serit̄ ante uergiliarū occasu legūinū prima antecedit hyemē Vir. p̄ uer eā feri iu bet circumpadanæ Italiæ ritu: sed maior pars malūt fabalia maturæ sationis quā trimēstrē fructū eius aquas in flore maxime cōcupiscit: quū uero defloruit exiguas desiderat solum in quo sata est lætificat stercoreis uice.

CHRI. Sōnia. tenebræ. & Pares. h. nō mō nūero: nā p̄ uniuersū annū singuli dies singulæq; noctes. xii. hēnt horas: sed et̄ spatio ipso tps: nā p̄terq; ī æquinoctiis horæ iæq̄les sūt ut ī hyeme lōgiore sint ī nocte ī æstate uero ī die. & Segetē: Oīa q̄ serim⁹ segetē appellare possum⁹. & Fabæ: Faba iter legumia p̄cipua ē. Farina ex illa lomētū appellat̄. Vt̄ ei⁹ multiplex oib⁹ q̄ drupedib⁹ p̄cipue hoī Hebetat̄ tū sēsus existimat̄: ī sōnia quoq; facere & ob hoc a pythagora dānata: uel ut alii tradider̄: q̄a in ortuoz aīæ sūt ī ea. Vnde parētado assumit̄. Var. ob hoc flami ne ea nō uelci tradidit: qm̄ ī flore eius litteræ lugubres reperiant̄. Sola frugū et̄ exesa replet̄ crescente luna: solū in quo sata est pinguefacit. Ideo cum florere cepit inuertunt arua: Nascitur sua sponte in plerisq; locis ut ī septentrionalibus insulis: quas ob id fabarias appellat̄: nascitur in mauritania syluestris: & prædura & quæ præco qui non possit: nascitur in ægypto spinoso caude: ut a crocodillis fugiat lōgitudō scapo quatuor cubitoz in eo fabæ non supra. xxx. fabæ & c. legumina in uasis oleariis oblita cinere per diu incolumina seruantur ait Varro.

Georgicorum

¶ SER. Vere fabis: Tempore ueris: Satio: fementis: & declinat' sicut nauis. ¶ Tunc te quoq; medica putres Accipiunt sulci: ad ipsam herbam apostropham facit hæc autem herba a medis translata est in græciam: quo tempore eam inuaserunt: huius plena Venetia est: & ut dicit Dionysius trium foliorum est semperq; uirens. Quod autem ait putres sulci: naturâ ipsius herbæ respicit: nã uno anno frequenter feritur: & postea aliquot annis sponte procreatur: quod etiam sequens indicat uersus: nam dicendo Et milio uenit annua cura: ostendit medicæ curam non esse annuam: hæc autem herba uulgo dicitur sylla. ¶ Candidus auratis aperit cum cornibus annum taurus: quo tempore annum aperit candidus taurus: qui est cum auratis cornibus: nã aperit cornibus non procedit: non eni a capite: sed a dorso oritur: id est a medio sui: unde incipit apparere: nã ea parte: qua latus est oritur nã a fronte: aperit autem ideo ait: aut quia aprili mense sol in tauro est: quo cû

Vere Fabis satio tunc te quoq; Medica putres
Accipiunt sulci & Milio uenit annua cura
Cãdidus auratis aperit cum cornibus annum

ta aperiantur: & aliud est aperire annum: & aliud inchoare: nam nullus dubitat martio mense: ut supra diximus annum inchoari: & hoc est melius. Aut certe aperit annum dixit: qã & unum quodq; signum potest inchoare annũ & finire: ut aperit annũ dixerit. s. s. u. nã & a tauro usq; ad taurũ: & a geminis usq; ad geminos annus e.

¶ PRO. Candidus auratis aperit cum cornibus annum.

¶ ANTO. Medica: Col. lib. i. ca. xi. ait: q; medica astrũ stercoreat & locus in quo medicam saturus est proscindit debet circa kal. octo. & eũ tota hyeme putrescere finito. Var. lib. i. aliter melicam uocat: Plin. lib. xviii. ca. xxv. scribit medicam a medis aduectam fuisse: unoq; satũ amplius q̄ trecenis annis durat similis est trifolio caule: foliisq; geniculata solum in quo feratur elapidatum purgatũq; subigit autumno: mox aratũ & occatum tegitur crãte iterum & tertio quinis diebus interpositis & fimo adito ita præparatum feritur mense maio: alias pruinis obnoxio paulo inferius inqt. Verno feri dẽt. ¶ Putres sul. putres ait quoniã ut diximus tota hyeme fimo addito putrescere debet locus medicæ ferendæ. ¶ Et mi. u. e. an. cura: annua respectu medicæ ait: q̄ semel fata diutius durat ut diximus ex Plin. ¶ Milio: Col. lib. xii. ca. ii. ait: milii & panici satio pagi debet circa Idus aprilis. Plin. lib. xviii. ca. vii. scri. ¶ Miliũ & panicũ: & oĩa æstiuã xl. diebus maturant ca. autẽ. xxxix. ait. Extrema autem panici miliq; satio est iustũ est hoc feri maturato hordeo: atq; et in eodẽ aruo. ¶ Cãdidus a. a. q. ca. ¶ Taurus & a. ce. ca. oca. candidum taurũ appellat: quoniã candidum fuisse aiunt. Col. lib. xii. ca. ii. inqt q. xv. kal. ma. sol in taurũ transitum facit & pridie kal. ma. ca. uis se uespere celat Ouis autẽ li. iiii. fa. scri. q. xi. kal. ma. sol exit arietẽ igredit taurũ. Macro. scri. li. de som. q. Vir. hoc loco nõ uult intelligi tauro oriente cũ sole mox in occasum ferri canẽ: qui proximus tauro est. Sed occidere eũ dixit tauro gestante solẽ: qã tunc incipit nõ uideri sole uicino. Ioannes uero tolophus noricus nostro æuo summus astrologus a me cõsultus sup hoc etiam loco asseris Vir. uoluisse agricolas habere respectũ ad aurea cornua tauri q̄ suo tẽpore in signo tauri decimã sphaere erant: & ad canẽ syriũ in cuius ore stella primæ magnitudinis sita est: ut ferant legumina quãdo occidit heliace: hoc est quãdo sole occidit ipsa sydera pximo soli se & uisui nro abscondunt. Seu certe tpe occasus cosmici. i. quãdo cũ ipso sole occidunt qã tauri imaginẽ anteq̄ sol occupare incipiat canis ipse uespere sole occidit uix apparet: & occidere heliace incipit quod nro æuo fit a. ix. gradu tauri: in quo dũ sol est taurus cũ pleiadibus cosmice occidere incipit & canis heliace quod e circa. xx. diẽ aprilis: licet Vir. tpe plusq; xx. diebus ante id accidisset: totũq; occasuisse taurus cõcesserat hodieq; sol. xix. gradum signi. x. sphaere geminorũ occupante: hoc est circa primũ mensis Iunii diem pleiades occasum cosmici. iiii. dierum interuallo perficiunt hyades uero in fronte tauri occidunt cosmice. xxv. gradu usq; in finẽ tauri quinq; fere dierũ interuallo unde quum taurus incipit occidere cosmice cornua eiusdem tendunt ad occasum heliacum: & canis ipse cedens cum astro auerso: id est tauro occidit heliace paulatim & cosmice. Siue cedens: id est locum dans. ¶ Astro auerso. i. argo nauis: q̄ similiter auerse per mundũ uoluitur occidente. n. cane argo sibi ppinq; eidẽ cani succedit. ¶ Canis: scribit Iginus maiorẽ canẽ hñe in lingua stellã unã q̄ canis appellatur. In capite at alterã quã nõnulli Syriõ appellat. Plin. lib. xviii. ca. xlii. dicit: q; Canis. iiii. kal. Maii occidit: sydus & p se uehemens: & cui præoccidere caniculam necesse sit. ¶ Auratis cornibus: astrologi taurũ cum cornibus auratis esse fingunt: habereq; in cornibus ipsis singulas stellas: sed in sinistro clariore: utriusq; oculis singulas in fronte mediã unã ex quibus locis cornua nascuntur singulas quã. vii. stellæ hyades nuncupantur de quibus latius supra. ¶ Aperit annũ: nõ taurus aperit uerum sol existẽs ibi cornibus. Nam Ouidius. Fast. li. iiii. ait: Vacca sit an taurus non est cognoscere promptum. Pars prior apparet posteriora latet: & libro. ii. met. inquit: Per tamẽ auersi gradieris cornua tauri. Aperit tamen annum intelligendum est ut scribit Ouidius. li. iiii. fa. quũ ait. Nam quia uer aperit nũc oĩa densaq; cedit Frigoris asperitas foetaq; terra patet: Aprilem memorant ab aperto tempore dictũ.

Miliũ

Medica

¶ CHRI. Medica: hæc herbã Auicenna uocat cot & alistricor: & ait eẽ eam cibũ oĩum animalĩũ. Serapion uocat codab. Dioscorides ait illã esse similit trifolio: qd̄ inter foenũ nascit: folia hêt angusta & uirgã similit trifolio: semẽ: ut lericulã: qd̄ multi panĩ admiscet p odore & sale. Isido. illã iter legumina scribit. Pallasin li. de re agraria ait: Medica q̄ ferit. x. anni: p durat ita ut q̄ter aut sexies possit i anno recidi: agrũ stercoreat: aialia macra piguefacit curat ægrota: Plin. in nat. hist. ait mediã a peregrina e: in graciã per bella psax: qã a Dario gesta sunt aduecta a medis est tanta dos eius ut uno satu amplius trecenis annis duret: similis e trifolio caule foliisq; geniculata: unũ de ea & cytiso uolumẽ Amphidocus fecit. Opus est cũ ferit dẽsitate seminis oĩa occupare: id pstat iugera modia uicena: Siccat incipiẽs florere & quoties refloruit id sexies euenit p annos: aut cũ minimũ q̄ter ad trimatũ liberaf herbis si mris a solo radat. Nã ipsa ita alte radices agit: ut sine suo dano herbæ itereant. ¶ Milio: ex milio fit panis: sed suo tẽpore ait Plin. ex idia in Italiã inuectũ miliũ nigrũ colore amplũ granũ arũdineũ culmo: adolefcit ad pedes altitudinẽ. vii. p gradibus culmis lobas uocat: oĩum frugũ fertilissimũ. Ex uno grano terni sextarii gignũt.

CSER. Auerſo autem aſtro: duplex lectio eſt: nam alii aduerſo legūt: cum cane enim naſcitur Sirius qui eſt terris aduerſus: de quo legimus, Ille ſitim: morboſq; ferens mortalibus agris naſcitur: aut aduerſo ſit peſtifero & contrario mortalibus: ſi autem auerſo legerimus cum ſubaudiamus neceſſe eſt: ut Atq; ixiōnii uento rota conſtitit orbis: ideſt cum uento: ut ſit ſenſus: quo tempore etiam canis cedens occidit cum auerſo aſtro: ideſt cū argo: quæ & ipſa media eſt ſicut taurus & a puppi oritur: cui canem conſtat eſſe cōiunctum: & cedens canis nō recedens: ſed incedens accipimus & ſe mouens. Tempore enim quo taurus cum ſole eſt: etiam canis ad ortum

Taurus & aduerſo cedens canis occidit aſtro.

At ſi triticeam in meſſem robuſtaq; farra

Exercebis humum ſoliſq; iſtabis ariſtis

nunc ait occidit canis: nam canis paranatemlon eſt cancri: ideſt cum eo oritur. Cancer autem quo tempore ſol in tauro eſt: poſt horam quartam diei oritur: nam taurus & gemini binas horas tenent: ſic ergo ſit: ut canis nobis occidat: quantum autem ad ſolis pertinet curſum in ortu eſſe uideatur. Secundum hanc rationem etiam paulo poſt dicturus eſt Ante tibi eoꝝ atlantides abſcondatur: nam eoꝝ ait in ortu heliaco poſitas: unde & tibi abſcundantur itulit. **Triticeam in meſſem: ad meſſem tritici uel ſegetis.** **Robuſtaq; farra: frumēta quæ plus habēt uirium: q̄ legumina: quo tempore atlantides nobis occidunt ſunt ſerenda: atlantides autem licet ſeptem fuiſſe dicantur: ſex tamen uidentur in cælo: quæ nouembri meſe nobis incipiunt non uideri: hæc autem ut alii uolūt Iouis: ut alii Liberi nutrices fuerūt: alii ipſas fuiſſe aſſerūt hepidas.** **Exercebis: p exercueris: ſoliſq; iſtabis ariſtis: nō legūinib⁹: ſed ſolis ſegetibus iſtabis p iſtiteris.** **Ariſtis: & hic ſicut ſupra p ariſtas frumēta ſignificat.** **PRO.** Taurus & aduerſo: c. c. o. a. Icarī attici paſtoris canis: qui ſeruauerat corpus occiſi: & filii Erigōe: quæ ſe ſuſpendio nocuerat ob interitum patris relati ſunt in ſidera. Pecoribus autē canis ſidus ideo inimicum eſt: q; poetæ ſerunt Icarum a paſtoribus occiſum. Occidit autem canis oriente: tauro qui exiſtimatur ideo ſacratus inter cæleſtia: q; inſidias parantem Iouem Europæ celauerit. Tempus autem definitur exſtremū aprilis meſis uſq; in kalendas maīas hoc idoneum fabæ ſationi putant.

CANTO. At ſi tri: poſtq; ſerendorū leguminū tēpus poeta oſtēdit ad frumenta iam redit. Colu. autē lib. i. ca. vii. ait. placet noſtro poetæ ad oreū atq; ēt triticū: nō ante ſeminare q̄ occiderit uergiliæ. **Pli. uero libro. xviii. ca. xxxviii. ſcri. q; Heli. qui princeps oīum de agricultura pcepit unū tēpus ſerēdi tradidit ad uirgiliarū occaſum. Vir. triticō & far ad uirgiliarū occaſum ſeri iubet: hordeum inter eqnoctiū autūni: & brumā: uitiā uero ſaſeolos & lentem boote occidente: inter oēs autē cōuenit circa brumā ſerendū non eſſe magno argumēto: quoniā hyberna ſemina: quum ante brumā ſata ſint ſeptimo die erūpant: ſi poſt brumā uix. xl. Sunt qui pperent atq; ita pnūcient ſeſtinatā ſementē ſæpe decipe ſerotinā ſemp e contrario alibi uel uere potius ſerendū q̄ male in autumnō. Col. l. xii. ca. ſecū. ait. Vetus eſt agricolarū prouerbiū maturā ſationē ſæpe decipere ſolere: ſerā nūq; quin mala ſit. Itaq; i totū pcepimus: ut quiſq; natura locus frigidus erit is primū cōſerat: ut q; calidus nouiſſime. Ibidē quo q; ait optimū eſſe inter kal. decē. ſemētē cōfeciſſe. Var. ēt l. i. ca. xxiii. inq;: ubi q; locus frigidiffimus aquoſiffimūſq; erit: ibi primum ſerito i calidiſſimis locis ſementem poſtremam fieri oportet: quo autem agro uel legumina q; uel frumenta ſerenda ſint leg. **Pl. l. i. xviii. ca. xxviii.** **Robuſtaq; farra: robuſta dixit: quoniam ut Pl. l. i. xviii. ca. xviii. ſcri. ex omni genere duriffimū far & cōtra hyemes firmiffimū: patit locos frigidos & minus ſubactos uel æſtuosos ſitientēſq; primus antiq; latio cibus.** **Atlantides. i. pleiades ſeu uirgiliæ ex pleione & atlante genite: de qbus late ſupius Pleiadaſq; hyadas. Abſcunduntur autem ut dicit Col. ſup hoc loco lib. i. ca. viii. altero & triceſimo die poſt autumnale æqnoctium: quod fere conficitur. ix. kal. octo. pp quod intelligi debet tritici latio dierū ſex & xl. ab occaſu uirgiliarū: qui ſit ante diē nonum kal. nouē. ad brumā tpa: ſic. n. ſeruant prudentes agricolæ: ut. xv. diebus anteq; conficiatur bruma totidemq; poſt eā conſectam: neq; arent: neq; uitē aut arborum putent. Idem quoq; Col. l. i. ca. ii. ait. xiii. & xii. kal. Nouē. ſolis ex ortu uirgiliæ incipiunt occidere tempore ſtatem ſignificant. xi. kal. nouē. tauri cadua occidit auſter iterdū pluuia. Item. v. kal. nouē. uirgiliæ occidunt: hyemat cum frigore & gelicidiis. Itē ſeptimo. idus nouē. uirgiliæ mane occidunt ſignificat tempeſtatem.****

CHRISTO. Taurus: hunc dicūt in aſtris poſitum ppter eā formā qua Iuppiter Europā rapuit. Nigidius ait Iouem a neptūno taurum per gratiā abduxiſſe: q; ſenſum humanū haberet: cū ſydonē ut: Europam ad ſe duceret miſiſſe Eratoſthenes uero bouē baſiſphaes hūc eſſe ſcribit: hæc fabuloſæ: phyſice uero taurū ægyptii ad ſolē reſerūt: uel qa apud Heliopolī taurū quē Neutō dicūt ſoli hēnt ſacrū. Et in Mēphi bos apis ſolis iſtat accipit: & in tēplo hermūti ſoli ſacrū taurū colūt Bacī noīantes iſignē miraculis naturæ ſolis cōueniētibus: nā ſingulis horis imutat colores: & hiſſutis ſetis in aduerſum nitētibus cōtra naturā aliorū aīaliū. Vnde habet ueluti imago ſolis in aduerſum mūdi partem nitētis. Taurus eſt ſignū terreū: frigidū: fixum: nocturnū: prima domus Veneris: Dominatur collo & gutturi. Dat faciem amplā & curtā: naſum grauē & longum: amplas nares: oculos graues & iocundum: efficit hominem honeſte incedentem: & tamē uanum. **Aperit: Nam relaxatur terra & tota germinat.** **Triticeam in meſſem: Fruges dicuntur oīa ex qbus grana legimus. Sed frugū duo ſunt genera frumentum & legumen. Frumentum eſt ut triticū hordeū & ſimilia: q; ſalce metimus. Legumen autē ut eſt faba: cicer: & ſimilia: q; nō metimus ſed manu legimus.** **Farra: frumenti genera in italia uulgaſiſſima ait eē Pl. far qd hordeum ueteres dixeret: ſiligo & tricū populū autem Romanum farre tātū ex frumēto trecenis annis uſum: Verrius tradidit: Vnde a farre farina nominata eſt: Refert at Pl. populum Romanū lōgo tpe pulte & non pane uixiſſe. Q; propter luu. illam uetuiſtam conſuetudinem oſtendere uolens ait: Grandes ſumabant pultribus olla.**

Vergil
lieSol in
tauroFruges
Frumentum
Legumen
Farra
Farrina

SER. Gnoſſiaq; ardētis: quom Liber p̄ Ariadnā Minois regis Cretæ filiā uxore duceret: Vulcāus ei coro-
nā obtulit: quā ille ad uxoris iſigne iter ſidera collocauit: & hic ſtellā poetica licētia dicit. Cæterū ſūt q̄bus i cælo
corona declaraf. Gnoſſia at cretica: q̄ ad laudē illi⁹ q̄ cretici regis filia fuit: i cælo ē poſita ip̄a corōa. Sulcis: ara-
tionibus. Cōmittas: q̄ ſi coſtudib⁹ fidis. Inuita terra: q̄ q̄ ſi coacta ruſticorū labore: & nō ſpōte fructus p̄fert.
Anni ſp̄s. & unde tu annū poſſis deducere. Ante occaſū maiæ: atēq; atlātides occidat: nā Maia una ē eaz. Vī-
lē: abūdātē: nā oē qd̄ abūdāt uile ē: ut Vilib⁹ aut onerat pomis. Nec peluſiā, peluſiū unū ē de ſeptē hoſtiis nili:
ubi optima lēs naſcit: unde *noctefoxiv* locutus eſt.

PRO. Ante tibi eoæ atlātides abſcōdāt, q̄, q̄, ad
ſta. Debita: q̄ ſulcis, q̄, ſi i hoc exercebit terra: ut
triticū accipiat: prius inq; occidat uergiliæ & corona
Ariadnes q̄ ſemētē facias matutini exortus eoæ ſigni-
ficat. Eos, n̄ p̄cedit aurora. Atlātis at filia ſc̄ uergiliae:
Idcirco Atlātides uocāt. Ariadnes at coronæ talis hi-
ſtoria tradit. Adamat⁹ Theſe⁹ ab ariadne cū ei⁹ ope
iter ſeſto miotauro labyrinthi euaiſſet errorē: & ea ra-
ptā in iſula dia dormiētē reliq; ſet: liber eā adamauit:
& ei⁹ capiti coronā detractā miſit i cælū: q̄ ſidus facta
ē: qd̄ ē poſt erigonē. Ipſā at Ariadnē matrimonio ſibi
iūctā liberā Appellauit imortalitate dōtā. Cnoſſia at dicit ab oppido Cnoſſo cretæ. Multi ante occaſū maiæ, d̄
ſi, e, ſu, e, au, e, i, s. Multi iqt̄ atē occaſū Vergiliarū ſemētē fecerūt: ſed inanē meſſe ſuſtulerūt. Maia at una ē ex Vergi-
liis. Si uero uiciā, q̄, ſu, q̄, phaſellū Nec peluſiā, q̄, a, l, h, a, u, d, o, c, m, t, ſ, i, b. Ciceris ē genus: q̄ phaſellū uocāt. Vicia
eſt æq; leguminis genus: lentis magnitudine. Peluſiā lētē dicit a Peluſio oppido ægypti: a quo fluminis Nili
unū hoſtiū Peluſiācū d̄. Optima lēs i ægypto naſcit: Bootes ē ſtella i arctophylacis (ut pleriq; putāt) Baltheo ut
alii iudicāt i humero: dicta a bub⁹: Nā utriōs quos græci duas urſas uocāt: Helicē & Cynofurā i barbarica ſphe-
ra plauſtrum eſſe: quod ducatur a bubus iunctis: quoui⁹ rei teſtis eſt Getulicus: quum ait de britānis: Nō aries
illū uerno ferat aere cornu: Cnoſſia nec gemiōs p̄cidunt cornua tātū. Sicca Lycaonius reſupiat plauſtra bootes.

ANTO. Eoæ atlātides, iſplēdētēs oriētāles uel matutinae i aurora, n̄ uidēt: ſed exoriētē poſtea ſcorpione cū
ſole occidūt occaſū coſmico ſeu mūdano reſpectu oppoſitiōis: ſitū, q̄ ſol oriē cū aliquo ſigno cuius ſigni oppo-
ſitū occidit coſmico. Taurus: ergo i quo ſūt pleiades appoſitus ſcorpioni: i quo Sol exiſtit i fine autū occidit ſcor-
pione exoriētē cū ſole. Hic ait Columella: q̄, xiii, & xii, kal, nouē, ſolis exortu uirgilie ſcipiūt occidere. Pli, li, xviii,
ca, xxviii, ait: q̄ exortus occaſuq; binis modis iſtelligunt: aut, n̄ aduētū ſolis occultant ſtelle & cōſpici deſinūt: aut
ei⁹ dē abſceſſu p̄ferūt ſe i emerſū, i exortū: illo mō quo ſcipiūt apparere uel deſinūt oriētē ſole: aut occidētē Ma-
tutini ueſp̄tini ue cognomiāt. Eoæ atlātides: nō ſit Synalœpha, uocalis cōpreſſio uel cōiūctio. Gnoſſia ſtel-
co, coronā hęc ut Igin⁹ ſcri, exiſtimat ariadne fuiſſe a libero p̄re iter ſydera collocata d̄, n̄, cū ariadne libero nu-
beret hęc primū mūeri accepſiſſe ab Venere: cū oēs dii i eius nuptias dona cōferrēt hęc umero ſiniſtro, p̄pe cōtin-
gere Arctophylax ur̄ hēt at ſtellas nouē i rotūdo diſpoſitas: ſed ex his tres clarius cæteris lucēt. Stella co, de ſtel-
la fulgētī iſtelligit: ait, n̄, Man, li, i, ad pte ex alia claro micat orbe corōa Luce micās uaria nā ſtella uiciē una, Col, li,
xii, ca, ii, ait, viii, Idus octo, coronæ clara ſtella exoriē: poſtea iqt̄ Tertio & pridie Idus Octo, corona tota mæe exo-
rit: auſter hibern⁹ & nōnūq; pluuiā p̄ hos dies frigidis regiōib⁹ frumēta matura ſerunt: & p̄cipue far adoreū: lo-
cis et opacis triticū nūc recte ſerit: ſtella p̄tere clarior i corōa ex radiis ſolis ortu heliaco decedit: q̄ pleiades oc-
caſū coſmicū petit. Decedit at ſtella coronæ e radiis ſolis n̄ ſo a uo ſole ab, ix, gradu ſcorp̄i ſigni decimæ ſphære
p̄cedētē: qd̄ ē a, xxiii, die Octobris: donec dictū ſigni ſcorp̄i limites exceſſerit. Gnoſſia, ariadnes cretēſis. An̄
oc, m, i, Virgiliæ, Maia, ne uirgiliis una ē de qb⁹ late Oul, li, iiii, ſa, Pli, li, xviii, c, xlii, ait q̄ uirgilie puati attinet ad
fructus: ut q̄ rū exortu eſtas ſcipiat: occaſu hyēs, Ca, uero, xlv, ait q̄, iiii, Idus Nouē, Virgilie occidūt, Col, at, li, xii,
ca, ii, ſc, q̄, xiii, & xi, kal, Nouē, ſolis exortu uirgilie ſcipiūt occidere: tēpeſtatē ſignificat, itē poſtea iqt̄, v, kalē, No-
uē, Virgilie occidūt: hyemat cū frigore & gelicidiis: & paulo iſerius ſcri, q̄, vi, Idus Nouē, Virgilie mæe occidūt
v, Idus Nouē, hyemis initiū. Vanis auenis: uide ſupius ibi & ſteriles d̄nānt auenæ. Vicia: Var, li, i, ca, xxxi, ſc, ſa
tiōis uiciæ tria tpa eē circa occaſū arcturi ut Decē meſe paſcat. Secūda ſatio meſe Ianua, ē: Nouiſſima martio ſic-
citātē ex oibus q̄ ſerunt maxie amat, latius uide ſupius ibi aut tenuis foetus uiciæ. Vilēq; faſelū: Colu, li, i, ca, x,
ſcri, q̄, a, kal, Octobris recte faſelus terræ mādabit Vilē at faſcelū ait poeta: quoniā ut ſcri, Serapio faſeoli generant
multā uētōſitatē: & iſſāt generāt humores flegmaticos craſſos: ſunt mali ſtomacho hūt multū hūiditatis: ſc̄ gra-
ues digeſtiōi: & teſte Auerroi i ducūt ſōnia mala & faciūt uertiginē. Vileſcit igit̄ iis uitis. Peluſiācā lētis, a gy-
ptiācā ſeu niliācā a peluſio nili hoſtio: hic & ou, li, v, Faſt, ait, Et p̄ūt lētēs aduēa Nile tua. De ſeptē nili hoſtiis le-
gito Stra, li, xvii, & Pli, li, v, ca, xi. Curā lētis: Pli, li, xviii, ca, xix, ſcri, Ex leguminibus at Nouē, ſerunt lēs & in græ-
cia Piſa: lēs amat ſolū tenue magiſq; p̄igue cælū utiq; ſiccū. Duo genera: ei⁹ i ægypto lateq; rotūdius nigriusq; al-
terum ſua figura: piſum in apricis ſeri debet frigoriū impatientiſſimum: Ideo in italia & auſteriore cælo nō niſi
uerno tpe terra facili ac ſoluta. Colu, quoq; libro, ii, cap, x, plura ſcri, iter quæ q̄ duas eius ſatiōes ſeruamus alterā
maturam per mediā ſemētē: ſeriorē alterā meſe Februario cadēs Bootes: occidit Bootes tertio Nonas Mar,
ut ſcribit Quidius libro, iiii, Faſto, loquitur ergo hic poeta de uerno: tēpore booteo autem aro ſignificat Bootes
bulbulcus dicitur: idem uero Arctophylax appellat. Manilius libro primo ait: a tergo uenit arctophylax, idēq;
bootes: ſequitur paluſtrum: idēſt maiorem actō: inde arctophylax dictus: idēſt urſæ cuſtos.

CHRI. Gnoſſia coronæ: in fabulis aiunt liberum ad Minoa ueniſſe ut Ariadnam uxorem duceret: &

*non p̄mittit uicā q̄
p̄mittit uicā q̄
p̄mittit uicā q̄
p̄mittit uicā q̄*

Getuli
ci
Carmē

Vicia

*solu
omni
p̄mittit
p̄mittit
p̄mittit
p̄mittit
p̄mittit
p̄mittit
p̄mittit*

Ie: & untrionalé. Et i hac zona siq ihabitát: appellant a nobis antichthones, & τῆν ἐναντίον χθονα οἰκούντες. Digitus minimus habet quintá zoná appellatá notion: quoniá ex illa pte: quú adflat uetus: humidú facit aeré. Ná & humoré colligés corpus notia dicit. Hac plaga latine australis appellat de pssior q̄ ut a nobis uideri pos sit: & iō infra horizonté descēdit. Orizō autē q̄ definit sp̄erá superioré: q̄ & idē a nocte determinat. Hac quoq̄ p̄su mēda inhabitabilis pp rigores: quos patiat: necesse ē: quoniá lōge a sole segregat. Circulus at Zodiacus: q̄ loxos appellat: p tres zōas medius fert: p quē sol currit. Sic ergo qm̄ ad ultimas nō pueniat frigidat: relinqt mediá zo nā: quoniá saepe onerat ignē facit. Huius zōaē mētionē facit. Vir. vii. quū uellet ex uerbis Ilionei latinos cōfirma ri neminē eē in orbe toto: q̄ ignoraret quāto bello asia & europa cōfixisset: q̄nquidē scire possent et q̄ ultra ocea nū extimū agitarēt: q̄q̄ diuisi plaga æquinoctiali zonā illā: quā ἰσομεριῶν diximus icolerēt: q̄ uerisimile ab aliq bus ihabitari. Sūt at q̄ hoc declarat uersus eiusmodi: Quāta p̄ ideos sæuis effusa mycēis: Tēpestas ierit cāpos: q̄b̄ actus uterq̄: Europæ atq̄ Asiae fatis cōcurrerit orbis: Auduit: & si quē tell̄ extrema refuso: Sūm ouet oceāo & si quē extēta plagarū: Quatuor i medio dirimit plaga solis iniq̄. Hāc tamē uniuersā disputationē certū ē Virg. trā stulisse ab Eratosthene: quouis liber est exametris uersib̄ scriptus: q̄ hermes iscribit: quouis disputationis tale principium est.

πέντε δὲ οἱ ζώναι περιὰρ ἐς πείρην θοαὶ δὴ οὐπὲν γλαυνοιο ἡυανοτῆραι. Et cætera ex ipso libro req̄reda. Ná qdā orbē terrarū descripserūt in formā lre ω: & in liniamētis: q̄ p circuitū an bunt litteram: formam referunt oceani: quem recte ζωστήρα του νοσμου: dixerunt etiam Cyrillus cum ait.

ὠνεαυός ὠπασσα περι ρυτος ἐν δε τὰι αὶ χθων. In media at pte: Linea q̄ deducit: atlaticū oceanū fert trāsmittere: qd̄ mare tradit̄ subiectū eē plagæ æquinoctial: & sic diuisas esse duas ptes orbis: q̄ nū nos habitemus eā: q̄ sit ab oriēte dexterior: atq̄ esse uerisimile: ut aduerso in tā pari tractu: gens alia hominū inhabitet: si tamē uelimus oēm diligentia in examinandis Homeri carmini bus adhibere: ibi quoq̄ fortasse descriptionis huius ordinem possimus inuenire. Clypeus, n. Achilles quinq̄ ory bibus inextus fuit: quorum sic meminit.

αὶ λαρετὶ τρεῖς ἡσαν ἐπὶ πέντε πτύχαση λασηνυλλοπολιων τὰ δὲ δυο χαλῆι ας δυο δὲ δυο θηῖα οὐπὲν ποιο τῆν δὲ πῖαν χρυσοῦν τῆρ εσχέτο χάλῆον ἔγχος.

Nā examiem̄ colorē metallorū: & cōditioē zōarū: & poterius recte cōpare: ut n̄ ossi t̄p̄oi, i plūbi albi zōas dixē rit untrionalé: & australé: ut, si frigidat: & cana niue oppletas, æreas at q̄ refulgēt h̄ntes tēpaturā cādoris: & rutuli coloris dixerit æstiuale & hyemale: aureā at sine dubio ignea. nā ē sic dictū fert aurea sidera clamor. Et a p̄idaro οδὲ χρυσοσ αἶο μενον πύρρ. Vulcāus: ut ignis de9 uiniū suarū b̄nificiū i illa zōa uoluerit aux̄ clypeo sup̄pōere

CANTO. Ad medias pruinasi, serēo & sicco tpe: quo qdē pruia cadit ex rore gelido: rores at neq̄ gelu neq̄ arboribus neq̄ uētis: nec nisi serēa nocte gignūt: ut scri. Plin. i. i. ergo serēo & sicco tpe optime talia ferūt: hic idē li. xviii. ait: q̄ uicia ficitatē ex oibus q̄ ferunt maxie amat: & lens tenue solū cælūq̄ uti siccū. Sed tñ intelligēdū ē id ēt de tpe autūnali ut serēo tpe serat̄ quodcūq̄ semē: hic ait i ferius nudus ara serē nudus & hyemē aq̄loniā eē oibus fatis utilissimū iqt Plin. i. xvii. Pruia: pruia ut scri. Plin. i. i. ex rore gelido gignit̄: ēn. matutio tpe roris ge lidi aq̄ cōgelata: dicta uero ut Fest. ait: q̄ fruges ac uirgulta pura. Iccirco: ut tpa discernam: solū dator ē tēpo rū & horarū: nā syderū cursus recursusq̄: ut ēt Mac. li. de som. scri. moderat̄ certa diffinitioē. Ná spaciū certa dif finitio ē. Certis p̄de q̄q̄ zonis itelligit̄. Duodēa. m. a. a. dixit: q̄a zodiacus circulus: & unus: & i sūmo cælo ē q̄ uere mūdus uocat̄ quē signis diuisum uel distinctū uidemus: q̄ cælo infixat̄ ferunt. Diuidit̄ autē mūdus p̄ xii. ptes æq̄les q̄ dicit̄ signa. Duodēa astra: de iis ibi sup̄ius patuit. Qua locus erigonē iter: Regit orbē p̄ duodena astra. Sol. ut Plin. i. i. cavi. docet planetarū mediis fert̄ amplissima magnitudie ac potestate: nec tēporū: mō ter rarū: sed syderū ēt ipsoz cæliq̄ rector: hic lucē rebus ministrat aufertq̄ tenebras: hic reliq̄ sydera occultat: hic uices tēporū annūq̄ semp̄ renascētē ex usu naturæ tpat: hic cæli tristitia discuit: atq̄ ēt nubili humai animi se renat. Mac. ēt li. de som. inq̄t nō solū terrā sed ipsum quoq̄ cælū qd̄ uere mūdus uocatur tēperari sole certissi mūē: adeo ut extremitates eius: q̄ lōgissime a uia solis recesserūt oī careāt beneficio caloris: & una frigoris ppe/ tuitate torpescāt. Sol p̄tēra uti Igin. scri. dies. xxx. uno quoq̄ signo uehit. Quinq̄ zone. Tul. de repu. vi. terrā q̄/ si q̄busdā redimitā & circūdatā cingulis dicit. Vin. quoq̄ eisdē q̄s græco noīe zōas uocat̄ asserit cælū teneri. Stra. itē li. i. i. scri. q̄ cælū q̄q̄ cōstare zonis p̄supponēdū est: q̄q̄ ēt zonis terrā cōponi: in sexto aut̄ rigore ut dicit̄ ēt Plin. i. i. & æterno p̄mit̄ gelu q̄cqd̄ est subiectū duabus extremis: utriq̄ circa uertices hūc q̄ septētrionalis uocat̄ eūq̄ q̄ aduersus illi Austrinus appellat̄: hāz utraq̄ habitatiois impatiēs est: q̄a torpor ille glacialis nec aiali nec frugi uitā ministrat. Media zona: & ideo maxima æterno: afflatu cōtinui caloris uista super ea solis orbita est ihabitabilis quoq̄. Inter extremas uero & mediā duæ maiores ultimis media minoris ex utriusq̄ uicinitatis i/ tēperie tēperat̄ eaq̄ ipe iter se nō puat̄ pp icēdiū syderis: ita terræ tris partes abstulit cælū. De zōis at̄ plura Ma cro. li. i. & Strab. li. i. i. Zona: zona græce latine cingulus d̄ zonion uero cingulū: zōnisco & zōno cigo. Per am

Zona cali

zodiac

bas: Mac. li. i. i. per ambas p̄ iter ambas poetā uoluisse itelligere scri. zodiacus, n̄ iter ambas tēperatas uoluit. Nō p̄ ambas. Obliquus signorū ordo: de zodiaco dicit̄ qui circulus itersecat̄ equinoctialem & itersecat̄ ab eodē in duas partes æq̄les: una autē eius medietas declinat in septentrionē uersus: altera in austrū: unde ab Aristotele in libro de generatioē & corruptione circulus obliquus appellat̄. Constat autē solē per zodiacum cingulū currētē neq̄ sursum ultra cancrum neq̄ ultra capricornum deorsum meare: sed quū ad tropicorum confinia uenerit mox reuertit. Vnde & solstitia uocant̄. Macro. etiā teste lib. i. i. Signorū: horū nomina ordo & numerus his pa tent uersibus. Sunt aries: tauri: gemini: cancer: leo: uirgo: libra: q̄: scorpius: arcitenēs: caper: amphora piscis. CHRI. Quinq̄ tenent cælum. Et uera mathematicorū doctrina: cælū in quinq̄ regiones distinguūt: q̄s græci q̄a cælū circūcingunt zonas noiant. Eadēq̄ rōne orbē terrarū qui cælo subiacet diuidūt: in qua re est ani/ maduertendum qd̄ cū cælum in ccc. ac lx. gradus diuidat̄: singuli cæli gradus sena ac quinquagena milia pas

suam terræ ac insup ex tribus partibus duas de mille passibus: itaq; cū nostra zona habitabilis: q̄ iacet inter tōridam & zonam frigidā septentrionalē, xl. duobus gradibus: & quinquēginta minutis tegat: occupat in terra circiter duo milia q̄draginta ac octo milia passuum. Vex̄ quamuis ex priscorum mathematicorum doctrina mediā propter ardentissimos calores: ac extremos nimia uim frigoris inhabitabile dicat: tamen nō ita absolute itellegendum est. Nam quāuis ægre ac difficulter torrida zona: q̄a sol ab eo nūquā discedat atq; due extremæ: quoniam ad illas nunq̄ accedat sol inhabitabiles uideant. Tamen in partibus nobis ppinquieribus a multis magnisq; populis habitantur. Nā ut a torrida zona q̄ equinoctialis linea dicit exordium summamus scri. Petrus de Abo no qd' si sub tropicis habitat habitabitur sub æquinoctiali: q̄ est in medio tropicorū, scancrī & capricorni: q̄do quidē ut affirmat Aristoteles mediū extremorū natura sapit. Sed sub cancro habitari demōstrat Ptolemeus. Et Virgilius in Bucolicis scribit, Aethiopū uersemus oues subsydere cancrī. Igitur & sub æquinoctiali habitat: p̄ terra Ratio quare sub tropicis sit difficilis habitatio duplex est. Primo propter longam Solis moram supra caput Aethiopum. Secunda propter directionem solis supra caput ipsorum. In æquinoctiali autem licet sol directus supra capita habitantium sit: tamen non diutius morat: cum ibi æquinoctium pene semper sit: raroq; xii. horas excedat diebus: ut quod lux calefacit tenebræ refrigerent. Quapropter aerem in ea plaga contentatissimum quam in aliis zonis credidit idem Petrus & fruges reliquosque terræ fructus bis in anno maturare: quoniam quatuor anni tempora bis singulis annis apud illos sunt. Conciliator in æquinoctiali Ararim urbem ponit. Et Ptolemeus Taprobanem insulam habitabilem ponit: quæ ex dimidia sua parte sit in æquinoctiali. Quod etiam zona frigida habitetur: & Ptolemeus & post Ptolemeum cosmographiam scripserunt. Sic probat primo, n. zonam nostrā in septem distinguunt climata. Vex̄ cum ultimū clima diem qui illi maximus est ex. xvi. horis & dimidia parte unius horæ cōficiat: q̄cunq; regiones longiorē diem q̄ ille sit: habet iam extra nostram zonā positæ in zona frigida consistent. Sed scyta & farmatæ & Britānia insula & nonnullæ aliæ: ibi finitimæ. Eum diem habent qui plus quā decem & septem horarū sit constat iā non in zona nostra eē: sed in frigida ut magis minusq; septentrioni propinquæ sunt. Ut in Bucolicis distinctius demōstrauimus.

**Mūdus ut ad scythiā Riphæasq; arduus arces
Cōsurgit premitur Lybiæ deuexus ī Austros.
Hic Vertex nobis semper sublimis at illum**

¶ At illū Sub pedibus styx atra uidet. i. axem notion. i. australē: q̄a nobis: nunq̄ uidetur: sicut boreus. i. septentrionalis a nobis semp̄ uidet: & sicut uariæ sunt philosophorū opiniōes: ita & hic uarie loq̄t: nā alii dicūt a nobis abscedētē solē ire ad antipodas: alii negāt: & uolūt illic tenebras eē ppetuas. Mire at ait q̄ si de iseris Styx atra uidet manesq; profundi: ut ostenderet illud quod dicūt philosophi recedentes hinc animas: & illic corpora sortiri: unde & Luca ait: Regit idem spiritus artus orbe alio: quod uerisimile ē: q̄a dicit anima: aut igni: aut uento: aut aqua purgari: quod ut fiat necesse est dum per aut frigidas plagas: aut ignea transeunt. Et licet hoc alii a Vir. dictū per poeticā licentiā uelint: tamen sciendū ē eum poeticæ licentiæ inseruisse philosophiam.

¶ ANTO. Mundus ut scy. ordo est: ut mūdus cōsurgit arduus: ad scythiā: & arces riphæas ita deuexus p̄misit in austros libyæ quo pacto aut mūdus nūc altus nūc depressus sit: licet Māilius p̄ superiora carmia satis apuit tantū aliq̄ ex Macaddanē. Is. n. li. de som. inq; q̄ uti erigit mūdus ī septentrionalē plagā ita uergit ī australē: p̄. n. hęc terræ: q̄ incolit ab uniuersis hoībus ad septentrionalē uerticē surgit: & sphaerālis cōuexitas australē nobis uerticē in ima demergit. Cū uero semp̄ circa terrā ab ortu in occasum cæli sphaera uoluat: uertex hic q̄ septentriones hēt quoquo uersum mūdā uolubilitate uertat: quoniam sup nos ē semp̄ a nobis uidet ac semp̄ ostēdit arctos oceāi metuētes æquore tingi. Australis cōtra: q̄a demersus nobis p̄ habitatiōis nræ positiōe nec ipse nobis unq̄ uidet nec sydera sua ostēdit: Hinc poeta dixit: hic uertex nobis semp̄ sublimis. At illū sub pedibus & ¶ Ad scythiā: Scythia regio est ad septentrionē: q̄ qdē Iustino teste li. iii. adeo editior oībus terris est: ut cūcta flumina ibi nata in meoticū: deinde in pōticū: & ægyptiū mare decurrāt. Scythia at in orientē porrecta includit ab uno latere pōto: ab altero mōtibus riphæis: a tergo asia: & phasi flumine. Riphæū uero iugū regionē hēt assiduis obsesam niuibus: q̄ppe casus cōtinuarū pruinarū quidā ibi exprimit pœnagē simile dānata pars mūdi: & ab rerū natura in nubæ æternæ caliginis mersa. ¶ Lybiæ: libia aphricæ regio ægypto cōtermina: ut scri. Pli. lib. v. Strabo uero lib. xvii. ostēdit totā aphricā libyā appellatā: plura etiā Solinus ca. xxiii. ¶ Deuexus: decliuus. ¶ In austros: Mani. lib. iiii. ait. Asper ab axe ruit boreas fugit eurus ab ortu: auster amat mediū solem: zephyrusq; profundū. De austro autē multa. Pli. lib. ii. ca. xix. ¶ Vertex: polus arcticus. Fabi. lib. viii. scribit q̄ uertex est cōtra in se aqua uel q̄ quid aliud similiter uertit: inde pp̄ flexū capillorū pars summa capitis: ex hoc etiā in mōtibus eminentissimū idē quoq; Fabi. li. i. dixerat q̄ uorsus: & uortices dixerūt antiq; q̄ primo Scipio aphricanus in e litterā secūdā uertisse dicit. Caper autē ait uertex capitis est uortex fluminis: ut aut Pli. lib. i. ca. xv. scri. poli ēt uertices appellant. ¶ Styx: Strabo li. x. de arcadia inq; apud phæneum sane stigis aq̄ stant: sic enim uocant lætalis aq̄ stillicidiū: quā sacra hominū facit opinio. Pli. etiā lib. xxi. ca. ii. ait in arcadia ad phæneū aqua profluit e faxis styx appellata q̄ illo necat: Hęc ille. Poetæ tamē fabulose describūt inferorū paludem esse deducit: quæ a stygnos quod est tristitia. ¶ CHRI. Mundus: ut ad scythiam Riphæas: Riphæi montes Scythiæ in extrema parte germaniæ a perpetuo uentorum iactu nominati p̄ πτεριϋ. niacere est: in his Thanais fluuius oritur: ultra hos iacet hora assiduis demersa nebulis. ¶ Vertex a uertendo: quia circa illum uertitur cœlum. Græce polus eadem ratione dicitur. Nam πολῆος uero est. ¶ Semper: quia nunquam suo cursu discedit: ita quin nobis sit supra caput.

Vertex
Vortex
Verti/
ces
Styx

Georgicorum

SER. Maximus anguis: quia ipse cæteris est maior, & circum perque duas: & circum enim est & per: nam per utranque labitur: maiorem cauda tangens: alio complectens minorem. In morem fluminis arctos, Hæsiotus ποταμῶ πρὸν τι εὐινῶς, & Oceani metuentes æquore tingi: hoc refertur ad fabulam. Nam hæc duæ pellices Iunonis fuisse dicuntur: quas postquam Iupiter in siderum numerum rettulit: Iuno rogauit Tethym suam nutricem: ne unquam eas pateretur occidere: unde nunc metuentes dixit: scilicet nutricem Iunonis. Ut perhibent: poetice: nam in rebus dubiis suam denegat fidem. Intempesta: inactiuosa: alta: densa: crassa: qualis est in tempesta: posse autem hoc fieri in aliqua parte mundi: ut pene totum sibi uendicet nox probat britania quæ lucis diues uix quoddam spatium noctibus cedit. Obtentata: obducta. Diemque reducit: ut quando discedit a nobis: & dies clauditur: tunc illic sit aurora. Afflauit anhelis: cursu anhelantibus. Sera: nocti uicina. Vesper: stella quæ & Venus & Lucifer dicitur: Nam uesper: eo quod quibusdam mensibus uespere: Lucifer autem dicitur eo quod quibusdam mane oriatur.

PRO. Hic flexu sinuoso elabitur anguis Circum perque duas in fluminis arctos oceani metuentes æquore tingi: quidam draconem: quous fidus inter duas ursas: hoc est duos untriones existimant esse echidnam qui custodierit Hesperidum mala: Quidam consecratum a Minerua tradunt: quo sit educatus Erichthonius. Arctos autem sunt duo untriones: quos metuere ait æquore tingi: quod nec occidant: nec orientur autumat. Quidam ex oceano oriri sidera: & in hoc canem occidere: quia ibi ursus noster deficiat: ubi defecerit orizon fiat in alio sic. Aut redit aurora, d. q. n. nosq. u. p. e. o. a. a. Illic sera rubens, a. u. ait enim aut æternam esse noctem in austrina frigida regione: quia ibi deficiunt solis radii: aut in antoerum ene: quum occidat nobis sol incipere ortum: aut quum oriatur ibi occasum esse maximus.

ANTO. Sub pedibus styx atra uidet: De habitantibus antarcticum ab hyemali circulo loquitur: qui nobis antipodes dicuntur: ut Iginus scribit: Cicero etiam in libro de somno docet: e quinque terræ circulis duos habitabiles: quorum australis ille: in quo qui insunt aduersa nobis urgent uestigia: nihil ad nostrum genus: Hic autem alter subiectus aquiloni tenui nos parte contingit. Vult autem Cicero intelligere: ut scribit Macro libro secundo terram quatuor habitari locis: quum dixit hosque qui incolunt terram non modo interruptos ita esse: ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit: sed partim obliquos: partim transuersos: partim omnes aduersos stare nobis. Interruptio autem omnium generum a se diuersorum: item quidem a Macro, distincta guitur. Hi quos separat a nobis perusta. Similiter ab illis qui inferiorem zonæ suæ incolunt partem interiecta australi gelida separantur. Ursus illos a uiuentibus per nostri cinguli inferiora interiectio ardētis sequestrat: & illi a nobis extrematis rigore remouentur: Quemadmodum autem cæteri omnes uestigia sua figere ad nostra credantur: ipse Cicero distinxit: & australes quidem aperte pronunciauit aduerso stare nobis dicendo: quorum australis ille uidelicet circulus in quo insunt aduersa nobis urget uestigia: & ideo aduersa nobis sunt: quia in parte sphaere quæ contra nos est morantur. Transuersos uero stare nobis uoluit intelligi inferiorem zonæ nostræ partem tenentes. Obliquos autem eos qui australis circuli deuexa sortiti sunt. Pli. quoque lib. ii. ca. lxvi. plura de antipodibus. Manesque profundi: inferos dicit. Nam quidam manes deos inferos tradunt. Maximus hic: uidelicet iuxta polum arcticum. Anguis: de dracone dicit de quo late Igi. & nos ibi superius: Et lucidus anguis. Per duas arctos: Macro libro ii. docet hoc loco per pro interpositum esse: neque enim anguis arctos secat: sed circum eas: & inter eas uoluitur non per eas. Metuentes æquore tingi: scribit Iginus quod hoc signum: ut plures dixerunt non occidit: & qui uolunt aliqua de causa esse institutum necat Tethym Oceani uxorem id recipere: cum reliqua sidera eo perueniant in occasum: quod Tethys Iunonis sit nutrix cui Calisto succubuerit: ut pellex: quod etiam latius docet Ouidius libro secundo metamorphoseos. Re uera tamen non occidit: qui cum super nos sit polum arcticum semper a nobis uidet. Aequore ti, poetice loquitur, dicunt enim occidentia sidera subire æquor: & hoc quia ita apparet cum sit aliter. Illic: sub polo antarctico qui subest nobis. Intempesta nox: dicta est a tempestate: tempestas a tempore Intempesta nox quo tempore nil agitur: quod alii concubium appellarunt: quod fere omnes tunc cubarent: alii ab eo quod sileretur silentium noctis. Plautus conuincium uocat: ut Varro scribit. Redit: ad illos nobis inferiores sole occidente nobis. Aurora: est matutinus splendor ante solis ortum: ab eo quod ab igne solis: ut auro aer aurefcit: Varro docuit. Equis: solis equi phlegon pyrois Eous & æthon. Solis equi lucis debent quatuor horæ: hæc rubet: hæc splendet: tamen hæc calet: illa tepebit. de his omnibus latius uideto nostrum carmen de floribus. Illic: sub pedibus nostris manentibus. Rubens uesper: Plinius libro secundo capitulo decimo octauo inquit: quod Saturno color est candidus. Iouis clarus. Marti igneus. lucifero candens: uesperis refulgens. Mercurio radians. & cetera: idem quoque libro secundo capitulo octauo de uenere ait: Praueniens quippe: & ante matutinum exoriens luciferi nomen accipit: ut sol alter: contra ab occasu refulgens nuncupatur uesper prorogans lucem uicem ue lunæ reddens.

CHR. Styx: loquitur de antipodibus tanquam de inferis. De styge uero dicitur in vi. ænei. libro. Intempesta: id est talis qualis apud nos est quæ intempesta hora noctis dicitur hæc est circiter mediam noctem: quæ non habet idoneum tempus aliquid agendi.

Antipodes

Intempesta nox
Cōuincium
Aurora
Planeta
rū color

Sub pedibus Styx atra uidet Manesque profundi.
Maximus hic flexu sinuoso elabitur Anguis
Circum perque duas in morem fluminis arctos
Arctos Oceani metuentes æquore tingi.
Illic (ut perhibent) aut intempesta silet Nox
Semper & optenta densantur nocte tenebræ
Aut redit a nobis aurora diemque reducit.
Nosque ubi primus equus Oriens afflauit anhelis
Illic sera rubens accendit lumina Vesper.

CSER. Hic, nēx ratiōe astrologiā: & ē cōclusio: nā hoc dicit nō sine cā ituent siderū ortus & oēcasus, hīc n, uniuersa noscūt. ¶ Dubio celo, iēt dubio celo, qđ nūc p̄spera nūc aduersa īgerit messibus idēi, qñ sit metēdi t̄ps oportunū. ¶ Serēdi, i, seminādi. ¶ Infidū: cui null⁹ pōt aut debet cōmitterē fidē: nā subito fallit hoīem. ¶ Mar mor: mare. ¶ Quādo armatas deducere classes, i, qñ sit t̄ps ad agendū nauale p̄liū. ¶ Tēpestiuā pinū: opportunā: nā t̄pe īportuno casāe arbores cito termites faciūt: ita, n, ligni uermes uocāt. ¶ T̄pibusq; parē: de rebus cōtrariis fecit declamationē: dicēdo parē ex diuersis. Re uera, n, nihil est tā cōtrariū inter se: q̄ aestas & hiems: & tñ de his

Hinc tempestates dubio prādiscere celo
Possumus hinc messisq; diē tempusq; serendi
Et quando infidum remis impellere marmor
Conueniat quando armatas deducere classes
Aut tempestiuam in siluis euertere pinum.
Nec frustra signorū obitus speculamur & ortus
Temporibusq; parem diuersis quatuor Annū.
Frigidus agricolam siquando continet imber
Multa forent quæ mox celo p̄perāda sereno

annus efficit. ¶ Multa foret q̄ mox celo p̄perāda ma turare serēo dat: ordo ē, multa dat maturare q̄ foret p̄perāda serēo celo, i, in serenitate, nā male qđā foret p̄sentis t̄pis eē uolūt: ut sit sensus, multa sunt: q̄ matu rare dat: mox celo sereno p̄perāda, i, in usū sereni cæ li: qđ nō est idoneū: licet re uera fore tātū semp futuri t̄pis sit, nā foret & prāteritū & p̄sens: & futurū cōple ctū. Salust. Ni uirtus: fidesq; uestra spectata mihi fo ret, i, eēt, ordo est. Multa maturare datur: & celeriter facere: quæ si uelis celo sereno properanter facere: non diligenter poteris facere: dum festinas.

CANTO. Hic: a boreali polo ubi sydera sunt plu rima. ¶ Dubio celo, i, incerto aeri momēto, n, turbat. ¶ Messisq; diē. Var. lib. i, q̄ lingit messis p̄prio noīe dī

Messis

in his: q̄ metūf: maxie ī frumēto: quū uero ē matura seges metēdū fieri at dēt decrescēte potius q̄ crescēte luna: ut idē edo, cap. xxvii, dicti li, & Col. lib. ii, ca. xxii, ait, sed quū matura fuerit seges anteq̄ torreat uaporibus aestiui sy deris: q̄ sunt uastissimi per ortū caniculæ celeriter demetat & q̄plura ēt scri. Palladi. de mēse Iul. k. ii. ¶ Marmor, i, æquor ipsum mare, n, marmor appellat propter albas spumas: & marmoreas manus pp̄ albedinē: unde Oui. li. ii, met. de Nar. ait: Nudaq; marmoreis p̄cussit pectora palmis: & Gel. lib. ii, cap. xxvi, sup̄ illo Enni uersu: Verrūt extemplo placide mare marmore flauo ait qđ nō uidebat ei ceruleū mare cō marmore flauo cōuenire. Sed cū ita sit: ut flauus color uiridi: & albo mixtus sit: pulcherrime p̄sus spumas uirētis maris flauo marmore appel lauit hæc ex illo. Quare certū est mare marmor dici pp̄ albas spumas. ¶ Infidū: Hinc Seneca epī. q̄ rta iquit: noli huic tranquillitati cōfidere: momēto mare euertit: eodē die ubi luserūt nauigia forbent. ¶ Armatas: classes scrib. Pli. lib. vii, q̄ classe princeps depugnauit minos pugnare autē ex quo Thesali q̄ cetauri appellati sunt inuenire. ¶ Tēpestiuam pinū: Cato ca. xvii, iquit: rebus materies ubi solstitiū fuerit ad bruma semp tēpestiua est q̄ mate ries semē hēt: quū maturū semē hēt tū tēpestiua est: q̄ materies semē nō hēt: quū globet tū tēpestiua est eo qa se mē uiride: & maturū hēt Mac. et li. vi, sat. meminuit. ¶ Tēporibusq; parē. ¶ Annus: a qliter in q̄tuor diuidit p̄tes seu t̄pa: sunt at Ver: aestas: autūnus: Hyems: Vtq; Mac. iqt. li. vii, Ver deus omniū fabricator calidū fecit: & hume etū. Sicca ē aestas & calida: autūnus siccus: & frigidus: hyems hūida pariter: & frigida ē. Var. at li. i, cap. viii, scri. q̄ uer dies hēt Nonagitaunū: aestas Nōagitaunū: autūn⁹ Nōagitaunū: hyems Nōagitanouē. Quādo at hæc oīa initiū habeat uide ibi: Verre nouo Geli. & q̄ Frigidus agricolā: Docebit iā agēda agricolis imbrī cadēte: Cato et. xxxix, ait: Vbi tēpestates malæ erūt quū opus fieri non poterit: sterqus de sterquilinio egerito: bubile: ouile: cortem: & uillam bene purgato & q̄ Mox. i, statim: uel deinde: nam & post legitur in antiquis.

CCHRI. Tēpestiua: Omne qđ suo tēpore fit tēpestiue fit. Maūt Cato sic scri. Materies item ridica ubi solsti tiū fuerit ad brumā semp tēpestiua ē: Quæ materies semē hēt: cū matuz: semē hēt tēpestiua ē: q̄ uero nō hēt cū qlibet, i, corticē detrahit: & germiā. ¶ Parē: Quāuis ex cōtrariis fiāt anni, sex frigore: & calore: & sicco: & humi do: tñ eā seruāt parilitatē: ut hyemes oēs frigide: aestates oēs calidæ: q̄tuor, n, incipit, n, annus a uere qđ facit itroi rus solis in arietē: nō solū qa illa ps anni ifantia puritiaq; similis fit. Vex et qa: ut ostēdūt mathematici icipiēte die illo: q̄ primus oīum illuxit: p̄ptereaq; iure natalis mūdi uocat: aries ī medio celo fuit: & qa mediū cælū q̄si mūdi uertex ē aries: p̄ptereaq; primū signū inter oīa habitū ē: q̄ & mūdi caput in exordio lucis apparuit. Tūc at cācer lunā gestabat: Sol cū leōe oriebat. Mercur. in uirgine. Vēus ī libra, Mars ī scorpiōe. Iuppiter in sagittario. Sa turnus ī capricorno erat. ¶ Frigidus: uel noxius hūanis corporibus. Noxiū, n, p̄seuerare sub pluuuis: uel epithetū ē aquarū: sunt, n, frigide. Vel frigid⁹ discretiū sit epithetū. Opan. n, nōnulla aliqñ in pluuia: q̄ nō afferat secū fri g⁹. Ego frigid⁹ humber, qđ, nō oīs humber: sed ille qđ frigid⁹. ¶ Properāda: Aduertēda ē uis notioq; uerbos⁹. Est, n, festinare p̄pare: & maturare. Festiatio igit & p̄patio hēt in se utiq; tumultuariā celeritatē: quīs q̄ festinat multa qđ ē choat: sed nihil p̄ficit. Qui at p̄perat īchoata qđē ad exitū p̄ducit. Sed tñ urgēte celeritate multa he cesse ē nō oīno absolute fieri. Maturare at secūdū Nigidiū ē: qđ nec ferius ē: sed mediū quoddā: Vñ pōa matura sunt q̄ neq; acerba & imitia: neq; rursus caduca & nimīū cocta: sed t̄pe suo tēperate adulta. Hāc it̄p̄tationē ni gidianā sic Aug. explicabat σπεύδουσας: p̄ qđ mōebat ad ré agēdā adhibere & industria celeritas: & dili gētiæ tarditas. Ex q̄bus cōtrariis fit maturitas. Poeta ergo in hoc loco, p̄perare & maturare tanq̄ cōtraria pōit. Nā in pluuuis fiunt ea q̄ p̄ ocīū sub tecto fieri possunt. Ne mox sicco celo cogamur eodē tēpore facere: & q̄ sub tecto fieri poterāt: & q̄ nūc sub diuo facere urgemur. Ergo ubi diuersis t̄pibus utraq; maturari p̄ belle poterāt. Nunc eodē tēpore p̄perare urgemur. Vnde ait Pli. malū patrēfamilias esse q̄squis interdiu faceret: quod noctu posset: nisi tēpore cæli peiorē qui p̄ festis diebus ageret quod feriatis deberet. Pessimū qui sereno die potius sub tecto operaret q̄ in agro Vides ergo quid sit maturare. Itaq; cū significamus qđ festinantius factum rectius p̄mature q̄ mature factū dicimus Afranius in togata. Appetis dominatum petens p̄conem atq; immature.

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

unū q̄

Georgicorum

SER. Procudit: cudendo extenuat. Vomeris optusi dentē: antiqui tamē n addebāt: qđ nos ppter eupho-
niā in aliquibus detraximus: ut optusus in aliqbz n remāsit: ut tunsus. Lintres: fluuiales nauiculas. Aut pe-
cori signū aut numeros impressit aceruis. i. facit aut characteres qbus pecora signantur: aut tesseras: quibus fru-
mentoz numerus designatur: nā numeros p literis posuit: qbus numeri continentur. Amerina retinacula:
uirgas de quibus uites religant: q uirgæ abundant circa amerinū oppidum Italiae: cuius crebrā in Rosciana fa-
cit Cicero mentionē. Lenta: flexibili: hic cōputat ea quæ quilibet domi potest facere: dum ab agricultura plu-
uiis impedit: aut nimīū frigus terrā constringit. Cū
ēta. n. rutilia sunt humano usui: q hic dicit & quouis
tēpore possunt fieri. Exacuunt: repurgant: & refor-
mant in altitudinē pristinā. Vallos: fossas & muros
de terra factos: & glebis q fiunt in circuitū cohortiū
& uineaz: aut qbus aq ducunt de locis aquosis. Bi-
cornes: duorū cornuū. Facilis fiscina: leuis ad faciē-
dū. Rubea uirga: q abundat circa rubos Italiae op-
pidum. Hora. Inde rubos fessi puenimus. i. ea uirga:
quæ apud rubos plurima nascit. Nūc torrete igni
fruges: siccate. Frangite saxo: hystero proterō tanq
dicat torrete igni cogte panes: & postea dicat frangi-
te saxo: cū prius sit frumētū molere: & deinde factos
panes coquere: sed recte & ordinate dixit: nam torrere fruges nō de coquendis panibus: sed de siccandis frugi-
bus dixit: qđ sit primū & postea siccate fruges moluntur & p̄cipit parandū esse panem: quo utendū sit sereno
cælo: ne ea res tunc sit impedimento. Quippe etiā: Non mirū est rusticum aliquas res facere debere per plu-
uias: quom sint quædam quæ facere possit etiam festis diebus.

Matu-
ra

Lintre

Numer

Ameri-
na

Vallus
Vallū
Dies
profesti
Dies
intercisi

CANTO. Maturare: id significat eū modo studium adhibere festinum: auctore Nonio & Gell. lib. ix. ca. xi.
ait: q Publius Nigidius: Maturare inqt est qđ neq citius est: neq serius: sed mediū quidā & temperatū est. At
iam qđ nō segnius sed quod festinātius sit id fieri mature dicit hęc & plura Gelli & Macro. lib. vi. Procudit:
cudēdo extenuat. Obtusi: seu hebetis. Lintres: linter genus est doli rustici ut ostēdit Cato priscus sed hic
pro nauī accipi pōt: de qua Festus ait. Nauīa lignum cauatum ut nauis: quo in uindemiis uti solent. Marcellus
uero ait: lintres naues fluuiales. Virg. lib. i. Geor. Cauat arbore lintres. De nauīa magis placet uel de dolio rusti-
cano ut patuit. Aut pecori signū. Col. lib. xii. ca. i. loquēs de Ianuario circa finem ipsius ait: His etiam diebus ma-
turi agni & reliqui foetus pecudum nec minus maiora quadrupedia caractere signari debent. Idem quoq; lo-
quens de fine Aprilis ait: eodem tempore foetus foecundi pecoris signari oportet. Numeros impressit acer: nu-
merus est multitudo ex unitatibus constituta: solent aut agricolæ modiorum numeros aceruis ipis frumento
imprimere. i. designare: uel manu: uel baculo aliquo illos imprimendo. Vallos: palos. Amerina retina-
cula: ameria: ut Stra. ait lib. v. urbs est in Umbria retinacula autem intellige salices. Col. lib. v. de saliceto sic ait
Amerina salix gracilem uirgam & rutilā gerit: Meminit itē Plin. lib. xvi. ca. lii. Rubea uir. Acro. Hora. lib. i. ser-
monum: inde rubos fessi peruenimus docet Rubos esse italiae urbem: afferens quoq; hunc Virg. locum. Ego
tamē de uirgulto sanguineo intelligo: potest etiam de rubro ipso intelligi. Fiscina: a ferēdo dicta: ea enim cō-
portant fructus ac res necessariae. Varro testis. Nunc frangeret: prouerbium dum pluit molendum esse. Eri-
am festis. Col. lib. ii. ca. vlti. ait q pontifices negant segetem feriis sepiri debere. Verant quoq; lanarum causa la-
uari oues nisi propter medicinam. Virg. q liceat feriis flumine ablueri gregem p̄cepit: & iccirco adiicit flu-
uio mersare salubri. i. saluari. Sunt. n. uitia quorum causa pecus utile sit lauare. Feriis autem ritus maiorum eti-
am illa permittit Far pinsere: faces incidere candelas seuare uineam conductam colere: piscinas lacus fossas ue-
teres tergere & purgare stercora æquare: caseum facere &c.

CHRISTO. Procudit: pducendo acuit qui iā a ratiōe hebes factus erat. Cauat si ex una solida arbore facit lin-
trem dicemus cauat lintrem in arbore. i. cauando arbore facit lintrem. Vallos: in masculino genere significat
singulos palos. Vallum uero in neutro significat feriē multis palis. Amerina: ab ameria quæ urbs sabinorum
est: ut rubi in Campania oppidum fuerunt. Festis: dierum diuisio est: ut alii festi: alii intercisi dicantur. Festi
dies dicati sunt in quibus sunt sacrificia: æpulæ: ludi feriae. Profesti ii sunt in quibus rempublicā & priuatā ge-
rere licet. Hi cōtinēt fastos comitiales cōperendinos & præliares. Intercisi uero deorū hominum q; cōes sunt. In
his cū hostia ceditur: fari nefas est: intercesa & porrecta fari licet. Rursus cū adoletur nō licet. De festis & p̄festis
ita ait plautus. Festo die si quid p̄degeris p̄fecto egere liceat nisi peperceris. Lōge plura notāda sunt in diuisione
dierū: Sed iis erit accōmodatior locus. Consultus autē sceuola quid feriis agi liceret inquit qđ p̄termissum
noceret. Itaq; neq; q bouem adhibitis opis ex specu: quod lapsus esset eduxisset. Neq; qui fractam tecti trabem
fulcisset ferias polluebat. Maūt Var. ait: negare pontifices sepes feriis sepiri debere. Verant quoq; oues lanarum
causa lauari: sed propter medicinā: Vnde poeta fluuio salubri dixit. Licet præterea in feriis far pinsere faces inci-
dere: cadelas seuare piscinas: lacus: fossas: ueteres tergere: & purgare: prata sicilire: id est stercora æquare: foenum
in tabulata componere: fructus oliueti conductos cogere caseum facere. Arbores ferendi causa collo: uel mulo
clitellario afferre. Sed iuncto aduehere non permittitur. Neq; apportata serere: neq; terram aperire: neq; arbo-
rem collocare: neq; sementem administrare nisi catulo feceris. Vuas & oliuas conditas legere licet. In horro q
quid olerum causa facies omne licet. M. Cato Mulis equis afinis nullas ferias esse dixit: Idem q; iungere boues
permittit lignorum & frumentorum aduehendorum causa. Sepes: qua agrum circundamus. Hinc sepire.

Maturare datur. durum procudit arator
Vomeris optusi dentem cauat arbore lintres
Aut pecori signū aut nūeros ipressit aceruis.
Exacuunt alii uallos furcasq; bicornes
Atq; amerina parant lentæ retinacula uiti.
Nunc facilis rubea texatur Fiscina uirga
Nunc torrete igni fruges nunc frangite saxo.
Quippe etiam festis quædā exercere diebus

SER. Fas & iura sinūt: diuina: hūanaq; iura pmittūt: nā fas ad religionē: iura p̄tinēt ad hoīes. **Riuos** deducere nulla Religio uetuit. siccare: nam irrigare iducere est: ut Deinde satis fluuiū iducit. Sane sciēdū secūdum Varronē cōtra religionē eē uel si irrigēt agri lauēt aīalia festis diebus, nymphā, n. sine piaculo nō possūt moueri: sed scimus necessitati religionē cedere: uñ pite Vir, ait: Balantūq; gregē fluuiio mersare salubri, salutifero: nā dicitur eē i tertio, scabie tētari aīalia nisi lauēt. De irrigatiōe uero nihil ad hūc p̄tinēt locū: q̄a deducere: ut dixim⁹ significat siccare. **Vetuit:** phibuit, **Prætēdere sepē:** circūdare & oppōere: & subaudi nulla religio uetuit.

Fas & iura sinunt. riuos deducere nulla Religio uetuit segeti prætendere sepem Insidias auibus moliri incendere uepres Balantumq; gregem fluuiio mersare salubri. Saepe oleo tardi costas agitator Aselli Vilibus aut onerat pomis lapidemq; reuertēs

Insidias auibus moliri, i. aucupia facere. **Incendere uepres:** hoc at̄ sicut & pprie licet & festis dieb; agē. **Balātūq; gregē,** i. ouiuū frequēter mergat̄ ppter scabiē. **Costas aselli:** aut re uera costas: aut clitellas: ut Hor. Hi muli capuā clitellas tpe ponūt. **Agitator:** uerberator: ab agēdo dcūs. **Vilib⁹ pōis:** abūdātib; ut Vilēq; asellū. **Lapidē icusū:** manualē molā cudēdo asperatā.

ANTO. Fas & iura: fas a fando dicit̄ auctore Festo: fas ad religionē iura p̄tinēt ad hoīes: fas igit̄ & iura

ra sinūt, i. diuina humanaq; iura pmittūt: nā fas lex diuina est, ius lex humana. **Riuos** deducere, i. attenuare uel detergere teste Macro, lib. sat. iiii. Nā festis diebus riuos ueteres sordidatos detergere licet: nouos fodere nō licet. Et Phili, lib. xviii. inquit humiliorē agrū fossione cōcidi atq; sicari utilissimū est: fossas at̄ retufis locis aptas relinquit. Religio est deoz cultura ut Nonius iquit religio itē metus uel sollicitudo: legito at̄ plura in Geli, lib. iiii. ca. ix. & in Macro, lib. iiii. **Sepē:** de septis & sepibus multa Varro lib. i. cap. xiiii. & xv. **Insidias:** insidare ē dolose aliq̄e expectare: unde & isidia nominatae sunt Virg. lib. xi. Et syluis insedit inigs. **Vepres:** spinas. **Fluuiio mersare salubri:** id iā patuit p columellā. Sed Macro, et̄ lib. iiii. id quoq; declarat dicens cauet̄. n. iure pōt̄ ficio ut quonā oues duabus ex causis lauari: aut ut curet̄ scabies aut purget̄ lana. Festis diebus purgādā lanā grā oues lauari nō liceat: liceat at̄ si curatiōe scabies abluēda sit: ideo hoc iter cōcessa nūerauit. **Balātūq; gregē & costas:** dorsum. **Agitator:** ductor agaso aliter. **Incusum:** cudere a cedēdo dictum: ut ait Festus, inde fit incudo icudi uel incusi incusum per simplex, si quod latius in spica ostendi.

Religio
Insider
Insidia

Cudo
Incudo
Asinus

CHRIL. Agitator: assiduus ac frequēs impulsor. Nā cū asinus & sensu & corpore tardus sit: q̄a in eo attrabilis ē nisi assiduo uerberet̄ nō mouet̄. Nā ut ait Albertus magnus: in qbus attrabilis p̄dominat̄ p̄durioris corporis sunt: unde minus sentiūt. Quinetiā si ex corio asini quo onus portat calcei fiunt: nullo quū assiduo & longo itinere frāgi possunt sed adeo dure scūt ut pedes illud ferre nequeāt. Verū adeo lubrici sunt huiusmodi calcei ut gestātes saepe ad casum impellant: Adeo frigidus est asinus ut in frigidis locis non nascat̄. Sunt asini siluestres quos onagros grāci appellāt: Ex hīs igitur mansuefactis & Aequa ueloces incursumulae gignunt̄ duritia eximia pedū: sed rugoso corpore: indomito animo: sed generoso. Onagro & asina genitus oēs antecellit: Horū in Phrigia & Lycaonia greges multi sunt: q̄ ad seminatiōes idonei sunt: q̄ serro fit māuetus & facile ex māueto ferus nūq; māueti i Italia sunt oēs: sed in ea reatini reliquos antecellūt: p̄stātissimi et̄ in arcadia. Hinc Persius: Fidor ut arcadiae pecuaria rudes credas: Pullos asinae; epulari mecenas instituit. Post eū iteriūt auctoritas saporis.

Incusum aut atræ massam picis urbe reportat. Ipsa dies alios alio dedit ordine Luna Felices operum. quintam fuge. pallidus Orcus Eumenidesq; fatae tum partu terra nefando Cœumq; Iapetumq; creat saeuomq; Typhoea Et coniuratos cælum rescindere fratres.

SER. Massā picis, ure, aut q̄ oleū uel p̄a portauerat ad urbē: aut certe id̄ reportat: q̄a pix i agris nascit̄: & i urbē distracta i agrū a plerisq; reportat. **Ipsa dies,** al. plenissime de Lūa dieb; oib; exp̄ssit Hesi. ΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΔΙΘΕΒΕΝ ΠΕΦΥΛΑΧΜΕΥΟΣ ΕΥΝΑΤΑ ΜΟΙΡΑΝ ΠΕΡΡΑΔΕ ΜΕΝ ΔΜΩΕΟΙ ΤΡΙΗΝΑ ΔΑ ΜΗΝΟΣ ΑΡΙΣΗΝ ΕΡΥΑΤ ΑΠΟΠΤΕ ΨΕΙΝ ΗΔ ΑΡΜΑΛΙΗΝ ΔΑ ΤΕ ΑΘΟΙ
Quā rē breuiter iste p̄libat. **Felices operū:** aptos felibus opibus. **Quintā fuge:** Dī. n. hic numerus Minerae esse cōsecratus: quā sterilē esse cōstat: unde etiā

oīa sterilia q̄nta luna nasci dicunt̄: ut Orcus: furia: gigātes. **Pallidus:** q̄a pallidos facit. **Eumenides:** ut saepe diximus ΗΑΤ ΕΥΦΗΜΙΣ ΜΟΥ: eumenides uocāt. **Nefando:** sacrilego, p̄ Cœum at̄ & Iapetū: & Typhocū omnes gigātes intelligunt̄. **Fratres:** Othū & Ephialtē dicit: q̄ fuerūt filii Neptuni & nouē digitis singulis crescebāt mēsisibus: qua freti altitudine cælum uoluerunt euertere: sed confixi sunt sagittis Apollinis & Dianae.

ANTO. Massam picis: Col. li. xiiii. scri. picē rusticos opari & i uasis & in uinis cōdiēdis: sed plura Phili, lib. xiiii. ca. xxiiii. **Luna:** Phili, lib. xviii. ca. xlvi. ait q̄ Virēt i numeros luna q̄dā digerēda putauit Demossecutus ostēratio nē. Multa et̄ Var. de lunarib; dieb; li. ca. xxxvii. **Quintā fu. ueteri supstitiōe creditū ē q̄cqd. v. lūa nascereē sterile atq; dānosum fore: ifantēq; tūc natū iuuenē moritūq;.** Hesi. quoq; de dieb; sic ait. Sit tibi p̄terea series seruāda diez. Ab Ioue natae oēs: sunt ab Ioue tpa nata. Ultima mēsis erit nullo exercēda labore: Hac genio utēdū illa oēs festa p̄ urbes Ducit̄ illa forz claudit: neq; iura resoluit: Prima dies sacra est: & q̄rta & septima prima. Natus Apollo die radiātia lumina sūdū. Luce domū q̄rta foelix ducēda sit uxor. Omine captato: sunt oīa p̄spera reb;. Et licet icurūā trabib; cōponere nauī. At q̄ntas fuge: nāq; illaz; pallidus orcus Tū dirā eumenidū facies toto orbe uagātis. Castigāt si q̄ i terris piuria falsū Affirmāt: q̄ lis alterna agitata creauit: Sexta dies tristē ostēdit mulierib; ortū. Lata uiris: multiq; et̄ nascūt i illa. Quis mala mēs fallax afus fallatia uerba. Et q̄ cōcubia exercēt arcaua p̄ artē: Hac ouib; foetus sicuti castrare uel hedos. Et licet ifixa pecudes circūdare mādra. Scidim⁹ octaua fortigēitalia taurō: Castramusq; sues foelix ē p̄dere plātas. Nona uiros gigni uel amica sorte puellas. Luce uiris de

Georgicorum

cima faustos quoque credim⁹ ort⁹. Vnaque post decimam foelix icidere uites: Et tepestiuam segeti supponere falcem. Hoc curat bissexta est foelicio illa: Stamia & ex alto tenuissima torquet arachna. Ingente accumulatur formicae farris aceruum. Et iuuat arguto pcurrere pectine telas. Tunc quoque syluestres licitum castrare iuuecos. Tertia post decimam plataribus optima surgit. Spargere semine humi pallet contraria spes. Quartaque post decimam mulierum prospera natu. Sextaque post decimam plataribus iuida surgit. Septima post decimam cereris terat ordea sacra. Ingenteque licet ferro discidere syluam. Ac uarias aptare trabes: quibus ardua tecta Moliri: aut structa possis agitare carinam. Orcus, i. Pluto, ait. Cicero in Verinis ut alter orcus uenisse aetna & non Proserpina: sed ipsam Cererem rapuisse uideat. Sunt qui uelint orcum dictum ex eo quod dii iurabant per stygem. Est, in orcos iuratum: & orcoo ad iuratum uoco. Est orcus et apud Homelium, Iliad. Thessalia: fluius qui peneum olei istar supnarrat: sed breui spatio portatum abdicat penales aquas dirisque gentes argenteis suis misceri reculat aug. Philo. iiii. ca. ix. Eumenides: furiae dicitur per antiphrasim Aleto Typhisone Megara ab eu & mane quod utrumque bonum significat: cum ipse omni bono careat: sunt qui mites interpretentur. Eaque noia in carmine de floribus sum interpretatus: fuisse autem Noctis filiam secundum Maronem. Titan partu: Titan: caeli filius uxorem habuit Terram: ex qua plures suscepit filios cum quibus aduersus Iouem deosque reliquos bellum habuit: eisque caelum conantes eripere motes motibus superimposuerunt: demum a diis celi & fulmine intercepti sunt. Ex eorum postea sanguine & terra nati sunt gigantes qui et bellum mouere Ioui ut patres fecerant: atque eos adeo terruere: ut in aegyptum usque formis mutatis fugaret: habuerunt pedes anguineos. Sed de gygatum historia Macrobio. lib. i. fat. legitur. Et Strabo. lib. v. de capo Phlegrae meminit. Coeus: is Titanis Terraeque filius Latonae per extitit: ut asserit Ouidius. lib. vi. Iapetum: in antiquis textibus Iapetum & Iapitum legitur. Typhoea: Typhoea uel Typhoeus trius syllabarum cum eu diph. i. fine: & non cum oe diuisa uel conuicta: Gygas fuit de quo Seneca. i. Octauia: non tam ferax typhona neglecto Ioue irata tellus edidit quodam paribus: hunc dicit Lac. Iouem puocasse de regno: hic ab irato Ioue fulminat: & teste Ouidio. lib. v. meta. Siciliae suppositus est Typhos autem supbia dicitur: Typhoea icidio Typhoome inaniter iacto supbia. Fratres: Otus & Ephialtes intelligit qui uere Neptuni filii ex Iphimedia uxore Aloei filii Titanis & terra. Hic Aloide dicitur Vir. lib. i. aene. Hic & aloidas geminos imania uidi Corpora: qui manibus magnam rescidere caelum Agrestis: superisque Iouem detrudere regnis. Hii ut aiunt noue digitis mese quoque excrescebant. Dicit autem Homerus id tam magnam incrementum fuisse eo quod a terra nutrient eosque non amplius uixisse: & eorum designas magnitudinem dicit noue brachiorum amplitudinem habuisse longitudinem uero noue passuum: ut aiunt.

Orcus
Orcoo
Eumenides
Titan

Coeum
Typhoea

CHRISTIANI. Massam picis: nam antiqui agricolae & ad uina condenda & ad uaria quadrupedum hominumque remedia & ad multos alios usus picem adhibebant. Ergo emebant picem in urbe: quam in agrum referret. Reportat: quia e locis ubi enata est in urbem uenalis importatur: atque ex urbe a uariis empti rursus in agrum reportatur.

CSER. Pelio ossam: ossa est: sed fit breuis sequente uocali o: ut Subilio alto. Septima post decimam fel. aut septimam decimam dicit: aut hoc dicit felix quod est septima: sed felicior decima: ut primum locum decimae relinquat. Alii quarta decimam accipiunt: ut sit felix est septima duplicata. cuius numerus post decimam inuenit: quo die reuera melius uites pomimus. Non fugae melior contraria furtis: non ut quibusdam speritis uideat. Vir. aut fugae seruis suadet: aut eis indicat dies: quibus se a rapinis abstinere: nam & fugae de perfectione & cursu legitur: ut Simul arua fuga simul: quora uerit. Etiam uelocem equum fugacem dicitur: & fugae potest et honesta esse: ut si quis hostem si quis imminente tyrannum: si quis saeuum iudicem fugiat. Contraria autem furtis illuc spectat: ut domo sit spes inueniendi quod amiserit: & seruus rapere aliquid aufugiens formidet. Adeo: ualde. Teres. Adolescere adeo nobile. Melius se nocte dederunt: melius nostro obsequium labori. Nocte: nomen est: adeo ut ei Honorauerit propositione: ut Iugulet homines: surgunt de nocte latrones: nam aduerbiu noctu facit: sicut diu. Salust. Diu noctuque laborare: festinare. Non deficit: non deserit: unde & qui deserunt exercitum: ad hostes traeseunt desectores uocant. Sole nouo. oriente die & sole adhuc recenti nec dum feruetis. Irrorat: illustrat: aut certe matutino tempore ros cadit: & dicit hoc loco & die & noctu in istud labori. Eous. i. lucifer: de quo est Ciria in Smyrna sicut ait Te matutinus fletus conspexit eous: & fletus paulo uidit post hesperus idem arida prata iam matura. Todeus: secant noctes actus pluralis. Faces inspicat: icidit ad speciem & aristarum imaginem.

Pelion
Ossa
Olympus
Heous
Eos

CPRO. Pelion & ossam: montes Thessaliae. **C**ANTO. Pelio: Pelion Ossa & Olympus Thessaliae montes sunt ut Solius etiam edocet. Conati: in hoc uersu bis non fit synalopha. Multa adeo: docebit iam quae nocturno tempore quae diurno melius fiat. Adeo: certe: uel adeo melius. longe melius. Heous: heous. Lucifer matutinis orientalis Heous dicitur Eous uero aurora orientis. Sole nosse. cum illis loquitur quae dicebant sole die quoque nouum fieri. Irrorat: hoc idem dicit quae circa auroram solet plus roris descendere solis uidelicet uicinitate: quo quod gelu soluit. Hic Ptolemeus in libro quatuor partium ait Stella uero matutina les ex quo appareret de sub radiis solis usque ad stationem primam plus desiccatur: quae usque ad suam occultationem magis infrigit. Todeus. i. secant. Noctis leno de hu. Caes luna: cuius maior uis est huc stare: ut Ptolemeus inquit in lib. iiii. tractatum.

Litium

CHRISTIANI. Litia tela: Etiam quo sumus uestes litium dicimus. Florentini a suendo recte appellant: per graece suo significat: cuius praeteritum perfectum est per paxa. Hinc dicimus refe.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam
Scilicet atque Ossa frondosum iuoluere Olympum.
Ter Pater extractos dissecit fulmine montes.
Septima post decimam felix & ponere uites
Et prensos domitare boues & litia tela
Addere. nona fugae melior contraria furtis.
Multa adeo melius gelida se nocte dedere
Aut cum sole nouo terras irrorat Eous.
Nocte leues stipulae melius nocte arida prata
Tondentur noctis lentus non deficit humor.
Et quidam seros hiberni ad luminis ignes
Peruigilat ferroque faces inspicat acuto.
Interea longum cantu solata laborem
Arguto coniux percurrit pectine telas.

CERES. Aut dulcis musti Vulcano decoqt humorē: hypmetrus uersus ē: unde & sequēs a uocali i choat. Be ne at ait: decoqt humorē. i. rē supflua: sicut supra posuit Luxuriē segetū tenera depascit in herba. **Aheni:** uasis i quo coquit uinū: & trepidū dī qa qd bullit qsi tremet uidet: aheni ex aere facti. **Ceres:** frumentum. **Medio æstu:** p diē qdo æstus ē. **Nudus ara:** fere nudus: sic Hesio. **γυμνον σπειρεϊν γυμνον δὲ βοωτην γυμνον** λέγουσι. **Adeo sereno cælo ut amictū possis cōtēnere.** Sae qdā post hoc hemistichiu dī subsecutus: habebis frigore febres. **Hyems** ig. q ignauū reddit colonū. **Plerūq;** qa dicitur ē aliq: q rustic⁹ ēt hyeme possit efficere.

Aut dulcis musti uulcano decoquit humorem
 Et foliis undam tepidi despumat aheni
 At rubicunda Ceres medio succiditur æstu
 Et medio tostas æstu terit Area fruges.
 Nudus ara fere nudus, hyems ignaua colono.
 Frigoribus parto agricolæ plerunq; fruuntur
 Mutuaq; inter se læti conuiuia curant.
 Inuitat genialis hyems cura; resoluit.
 Ceu pressæ quum iam portū tetigere Carinæ
 Puppibus & læti nauæ imposuere coronas.
 Sed tamē & quernas Glādes tū strigere tēpus.
 Et Lauri baccas oleamq; cruenta; myrta
 Tunc Gruibus pedicas & retia ponere ceruis
 Auritosq; sequi lepores tum figere dammas.

Cōuiuia: aut mittere sibi iuicē aut uicissim parare.
Gēialis hy, uoluptuosa cōuiuialis: nā quoties uoluptati operā dāus: idulger dicimur gēio: uñ ecōtrario: habemus i Terē. Suū defraudās geniū: geniū at dicebat natig naturalē deū uniuscuiusq; loci uel rei aut hominis. **Cura;** resoluit: qescere facit a labore & curis. **Pressæ carinæ:** onerariæ. **Quū iā portū tetigere:** dat cōparationē de nauigatiōibus q; sicut illi ex plecta iā nauigatiōe & positis i sicco nauibus lætātur & epulis uacāt: sic ēt rustici completis & finitis æsti/uis laborib⁹ hyeme conuiuia celebrāt: & a curis sol uunt. **Imposuere coro,** aut reuera corōas: aut spiras funiū accipiūs. **Sed tamē & qrnas glādes:** sunt aliq deriuatiōes ex usu magis q; ex ratiōe ueniētes: ut qrnus: ficulus: ilign⁹: colurnus a corylo: ilice: ficu: qrcu: **Cruenta:** matura. n. cruoris: imitant colorem. **Pedicas:** laqueos: quibus pedes illaqueātur. **Auritos lepores:** maiores aures habentes Horatius aliter ait: Doctum & auritas fidibus canoris ducere qrcus: sensum audiendi habentes.

Vulcāo: igni Vulcanus. n. ut Diod. li. i. scri. fuit ignis inuentor apud ægyptios: ubi primus regnauit. **Aheni:** aerei uasis iterpōit autē h iter primas uocales: de quo legi Gel. li. ii. & iii. **Nudus:** i sereno aere ut palliū deferas. **Nudus ara:** id qdē Hesiodi est: ait. n. Nudus ara: nudusq; fere: & mete corpore nudo. Si tempestiuos agrorum ducere cultus Augeri; illos magnis successibus optas. **Hyems:** pluuia tēpestas uel ipa brūa. **Ignaua:** inutilis nō apta idustriā nā idustrios gnauos dicimus. **Mutua:** reciproca nūc hic: nūc ibi iter se. **Strigere:** decerpe se cū dū Noniū. **Lauri baccas:** harū uim docet. Pl. li. xxiii. ca. xxviii. **Cruētaq; myrta:** cruēta ait qa Pl. li. xxiii. ca. xxix. Ait q; myrtus satrua cādida mīus utilis ē medicinā q nigra semen eius medet sāguinē excreatib⁹. Idē cōtra fūgos i uino potū: odorē oris cōmedat & c. **Pedicas:** Manilius. li. v. ait Cruētifq; feras pedicarū cōpede nectunt. **Auritos:** auritus a magnis aurib⁹ dī: alias ab audiēdi facilitate: ut scr. Fe. **Damas:** de hiis uideto ecl. viii.

Vulca-
 nus
 Ignem
 Reperit
 Myrta
 Mustū
 Decoqt
 Ignau⁹
 Nauus
 Nauare
 Genia-
 lis
 Acinus
 Poma
 Lepus

CHRI. Dulcis musti optime dulce dixit mustā. Nā ut oīdit Macr. i musto sola dulcedo ē suauitas nulla. Nā uinū ipm i sua ifantia dulce ē. Cū uero pubescit magis suaue q dulce ē. Harū duarū reū distātia Hom. testis ē. Vocat. n. melle dulce uinū suaue. Mustū at latini nō solū uinū sed qcqd nouellū ē nominauere: hic Neuius uxo rē ducerē si musta ē. **Decoqt:** coquēdo minuit. Id. n. ē decoqre. Vnde decoqre dicunt mercatores: qn rōnes suas uehemēter minuūt: ut fidē fallāt. **Humorē:** q i uino aqus ē. Nā q; i musto sit aq sic pbat: ut ait Mac. qa uetu state fit mēsurā mīus: sed ui ac robore acrius. Ex decoctiōe fit de frutū: ac si magis decoqtur trāsīt i sapā. Nā passū ē id uinū dulce: qd fit ex uuis passis. Patiunt. n. uuaē cū adhuc i uite pēdētes tortis de idustria pediculis botrionis cū iā eas succus q a uite puēt deficiūt lāguēscūt atq; i rugas cōtrahunt. Faciebāt pterea passū ex uua q; graci stīcā uocāt: nos apicinā. **Vuaē:** n. i uite diūtius sole adurūt aut oleo feruēte. Alii siccāt i sole uuas expāfas: dōec paulo āpli⁹ dimidiū pōd⁹ supsit. Postea aridū acinū i doliū cōiiciūt: idē mostū iferūt ut grana submersa sint: qd ubi cōbiberit seq; ipluerit p̄lo p̄mūt. **Ignaua** ab affectu. i. q colonos ignauos. i. pigros facit. Est. n. ignau⁹ ab eo qd ē nau⁹ & i primitiua dictiōe: & mutat n i g euphōiā causā. **Nauū:** n. pprie dicimus celerē & uehemētē i reb⁹ agēdis dictū a nauū uelocitate. Hic dicitur nauare. i. strenue pficere. Ci. i Verrē. **Nau⁹ & pudēs & pb⁹** fili⁹ ēēt. Itē i epī stola ad Torq̄tū. Sed qa nō ē adeo afflic⁹ q si nihil aliud studeat nisi id qd agit: possit nauare aliqd & efficere. itē p. M. Celio. si me audiāt: nauēt aliā opā aliā icāt grām i aliis se reb⁹ ostētēt. **Gēialis:** recte a Seruio expōit uoluptuosus a Gēio: cui idulger dicitur quoties uoluptatē qrimus. **Oui:** Enodis abies curuataq; glādib⁹ ilex. Et plata nus gēialis acerq; colorib⁹ ipar. Alii a gignēdo dictū uolūt: & apparatus oē nuptiagē gēiale appellāt: qa nuptiagē gignēdi cā istitutæ sint. **Oui:** de arte am. Ducūt raptæ gēialis turba puella. Et potuit multas ipē decerē tior. **Glādes:** i qrcu. illice. aesculo cerro & robore. **Nuces eoz;** s̄t quoq; cortex durior & magis ligneus ē ut in iuglande: & amygdalo i corylo. **Baccæ s̄t oleæ:** lauri corni: & hmōi. **Acini uero uuaē:** hebuli: s̄buci mali pūici: & similia dīr. **Poma** postremo mala pira: & talia. **Lepores:** Hor; plura s̄t gñā: nā & quos cūculos appellāt: iter hos scriptores reponūt. In alpius cādidi gignunt qbus hibernis mēsisibus p cibatu niuē esse crediderunt. Certe liquefcēte ea rutilefcunt annis omnibus. **Archela:** leporebus utrāq; uim singulis inesse scribit: ac sine mare equa gignere. **Lepus** solus omnium teste etiam Ari. p̄ter hominem & dasipodem superfcet alii educans: alii in utero pilis uestitum: alium implumē: alii inchoatum gerens. **Damma:** mansuescunt raro cum feræ iure dici nō possint complures sunt nec placidæ nec feræ: sed mediæ inter utrunq; naturæ: ut hirundines: apes & delphini.

Georgicorum

SER. Balearis fundæ: hispanicæ: a balearibus insulis hispaniæ: ubi iuenta est fundæ. **¶** Quid tēpestates autumni: Verno & autūnali tēpore fiūt tēpestates: quādo nec plena æstas est nec plena hyems: unde mediū & cōfine utriusq; tēporis ex cōiūctiōe cōtrariū rerū tēpestates efficiūt: sane sciendū ultimas partes tā autumni q̄ ueris significare: q̄bus sunt procellæ: q̄d de autūno hic indicat uersus: Atq; ubi iā breuiorq; dies & mollior æstas: de uere hic: Spicea iam cāpis cum messis inhorruit: deinde ait Ruit: præcipitat in finem, & in hoc talis est sensus: **¶** Quid dicā: quātū oporteat sollicitū ac studiosum eē agricolam tempore autumni & ueris: **¶** Vigilanda uiris: Vigilanter puidenda: **¶** Spicea messis: spicos de maturis frugibus abusiue dicimus: nā proprie est spicus quum per culmi folliculū: extremum tumore arista adhuc tenues in modū spiculi eminet: **¶** Inhorruit: intremiscit: **¶** Frumēta lactētia: adhuc tenuia & lactis plena. Sane sciendū Varronem in libris diuinarum rerū dicere lactentem deū esse qui se infundit segetibus: & eas facit lactescere. Et sciendū inter lactentem & lactentē hoc interesse: q; lactās est qui lac præbet: lactens cui lac p̄bet. **¶** Flauis: maturis: spicula nomine pro culmo abutit. **¶** Induceret aruis: pro segetibus. **¶** Fragili culmo: id est quæ in fragili culmo erāt, **¶** Stringeret: secaret: ut Hic ubi densas agricolæ stringūt frondes: **¶** Omnia uentorū cōcurrere inter se: ut Mutati transuersa fremunt: **¶** Sub limem expulsam eruerent: id est per sublime portarent erutā segetem, **¶** Turbine nigro: tempestate noxia, Horatius, Hic niger est: hūc tu romane caueto, **¶** Colmūq; leuem: culmus est ipse calamus: stipulæ uero folia quæ ambiunt culmū. **¶** Agmen aquarū: impetus: ut Leni fluit agmine thybris, Est autem hic ecclasis poetica ad describendam tempestatem. **¶** Collectæ ex alto nubes: ab aquilone qui utiq; de alto flauis a septentrione: & tēpestates grauissimas facit: nā auster humilis est: ut Mūdus ut ad scythiā: riphæasq; arduus Arces Cōfurgit: præmiū libyæ deuexus i austos. **¶** Ruit arduus æther: tonitribus percrepat: ut Calig; ruina. **¶** Caua flumina: p̄funda & alta Lucanus, Rutubamq; cauum.

PRO. Balearis: insulæ continuant hispaniam: ut optimi funditores.

CANTO. Balearis fūdæ: baleares insulæ i hispania a graecis dictæ a fūdæ iactu: q̄bus hoies maxie utebā: aut ē Diōy, Ballo at iacio denotat: hic balearis Florus at li. iiii. de balearib; iqt: tribus q̄sq; fūdis pliat certos eē q̄s miret ietus: cū hæc sola gēti arma sint id unū ab ifatia studiū: cibū puer a m̄re nō accipit: nisi quē ip̄a mōstratē p̄culsit. **¶** Quid tēpestatiū: oñdet q̄libet ani pte fieri tēpestates p̄p̄ea cognoscēdas ne nimis obesse possint. **¶** Sydera: q̄s tēpestate p̄ducūt ut delphin sol i uirgīe: capra: argo: cētaurus: hædi: corōa: uergilia: cassiope: tauri caput & c. de q̄bus late apud Col. li. xii. ca. ii. **¶** Atq; ubi iā breuiorq; dies de brūa itelligit: ē at ordo: & qd dicā ubi q̄do dies breuior ē: & mollior æstas. **¶** M̄pius brumæ calor remissior q̄s fuerit i autūno. **¶** Vigilanda: uigilandū ē brūæ tpe ob paruos dies lōgasq; noctes. **¶** Vñ Col. li. xiii. ca. ii. ait. Optimū ē itra kalē. Decēbris semētē cōfecisse: sed ē lōgis noctib; ad diurnū tps aliqd adiciendū ē: nā multa s̄ q̄ i lucubratione recte agūt. **¶** Inertisq; agricolæ ē expectat diei breuitatē. **¶** Vel cū ruit: uel qd dicā & c. **¶** Imbriferū uer: De uere hudo lati; supius dictū ē. **¶** Quū messis: uel qd dicā cum messis & c. **¶** Lactātia: lacte plena dū. **¶** adhuc mollescūt lacte plena eē uident ip̄a grana. **¶** Flauis aruis: p̄p̄ flaua frumēta dixit. **¶** Vētoꝝ: uētus ē fluctus aeris teste Pl. li. iii. **¶** Quæ grauidā: Ordo ē: q̄ uētoꝝ plia eruerēt ab imis radicibus segetē late grauidā sublime expulsam eruēdo. **¶** nā altū expellūt. **¶** Hyēs: uētoꝝ tēpestat & uioletia: nā de pluuia iā dicit. **¶** Collectæ ex alto nu. Exhalat a terra hūda caligo: alias uero p̄p̄ uapores fumida nubesq; liquore egresso in sublime: aut ex aere coacto i liquore gignunt: ut scribit Pl. li. iiii. ca. xliii. **¶** Ex alto: id dicit q̄a ascēdūt ut patuit i aera nubes: & idē ex alto aq̄s emittūt. **¶** Nec itelligas ab aq̄lone: nā ut dicit Pl. li. iiii. ca. xlix.

CHR. Funde baleares: Baleares duæ hispanici maris insulæ sunt quas inter Taraconis & Sacronis maritimā eē fitas cōtigit. De hiis Philetas scribit: Hirta iqt uestis & sordida rarus limbus iuoluit & iuncēū ornamētū. Fūdæ uero habent aut iunceas aut setis cōtextas: aut neruis in hiis habenæ sunt aut lōgiores: aut mediocres: aut breuiiores ut uolūt ietus: aut lōgiores esse: aut p̄p̄inquoiores. Pueri ita exercent ut alioq̄n ne panis qdē illis exhiberet nisi funda prius q̄q̄ attigissent. **¶** Viris hominibus fortibus: id est a quibus abest omnis segnitia: & laborum patientes sunt. **¶** Agmen: Magna uis cum impetu. **¶** Fœdam: non solum aspectu turpem: sed quæ omnia prosterfendo deturpat: uel fœdam crudelem: ut sensum det rei sensu carēt. **¶** Grauidā: cuius spicæ plenæ sint. **¶** Ruit arduus æt. Hæc descriptio & commiserationem commouet: & locum ipsum crebris præceptis horridiorem factum poetico nitore exilarat. Et quod in re maximum est auditorem ad id quod præcepit magnitudine utilitatis proposita uehementer accendit. Non enim tantum noscendæ astrologiæ laborem nisi ut uitē summum incommodum subire par esset: De turbine ac fulmine dicemus in primo aenei.

CSER. Spirantibus: in motu positis: alibi Qua uada nō spirāt: nec fracta remurmurat unda, ¶ Corusca Ful
mīa: coruscātia: ut Sibila lābebāt linguis uibrātibus ora, ¶ Molit: agit & iacit, ¶ Terra tremit: terremotus effi
citur uel tremit terra tremere uidet & pauent hi qui terrā colunt, ¶ Humilis pauor: qui humiles reddit: ut pal
lidus morbus, ¶ Aut atho aut rhodope: per trāsītū secūdum epicureos loquit qui dicunt fulmina nō iudicio
deorū: sed ex nubibus fieri: nā mōtes qd necesse fuerat fulminari? Athon autem mōs est grāciā: rhodope mōs
thraciā, ¶ Aut alta ceraunia: mōtes sunt Epiri: a crebris fulminibus dicti, Vnū enim fulmē quod colorat: aliud

Cum sonitu feruetq; fretis spirantibus æquor.
Ipse pater media nimborum in nocte corusca
Fulmina molitur dextra quo maxima motu
Terra tremit fugere Feræ & mortalia corda
Per gentes humilis strauit pauor, ille flagranti
Aut Atho aut rhodopē aut alta ceraunia telo
Deiicit ingemināt Austri & dēfissimus imber.
Nūc nemora ingēti uēto nūc littora plangunt:
Hoc metuens Cæli menses & sidera serua,
Frigida Saturni se se quo stella receptet

quod trāsfigit: aliud qd afflat: ut est ex quo me diuō
pater atq; hominum rex fulminis afflauit, ¶ Ingemi
nāt austri: repetūt suos flatus uenti, ¶ Plāgit: resonare
facit: alii legūt Plangunt: ut sit nemora & littora plā
gunt: id est resonant, ¶ Hōc metuens cæli mēses & si
dera serua: id est duodecim signa quibus menses co
gnoscimus, Sidera aut uel tēpestates uel planetarum
motus, Sciēdū autem ut diximus de planetis quinq;
duos esse noxios Martem & Saturnū: duos bonos Io
uem & Venerem: Mercurius uero talis est qualis ille
cui iungit: unde etiā fingitur minister eē deorū: q; eo
rū: obtemperat potestati: hinc est q; dicit In quos cæ
li orbis erret Cyllenius ignis, utri in septentrionalē
aut in australē partē inclinēt: aut cui planetarū cohæ
reat: ut q̄litate Mercurii ex illo possis agnoscere, Cyl
lenius autē ignis ppter stellā mercurialem dī: quia in Cylleno mōte arcadiā dicitur natus eē Mercurius, ¶ Fri
gida saturni quo se se stella receptet, i. nocēs: ut Frigidus o pueri fugite hīc: latet anguis in herba, Ideo aut hoc di
cit: qa Saturnus deus pluuiarū est: unde etiā primus senex fingit: nā senes nouimus semper eē gelidos, hic autem
in Capricorno facit grauissimas pluuias & p̄cipue ī Italia: unde & Hora ait: Seu tyrānus hesperia Capricornus
undā: ut in Scorpio grādines, Itē in alio fulmina: in alio uētos: unde p̄cipit nos scire debere: in qd se signū reci
piat sid? Saturni, Sāc perite ait receptet: ut ex frequētatiuo uerbo nobis oñderet Saturnū bis ad unūq; signū
reuerit: qd alii planetæ minime faciūt: solus enim ē q; & lōgius a sole discedat: & bis ad unūq; signū recurrat,

CPRO. Frigida saturni quo se se stella receptet.

CANTO. Fretis spīa:stibus isonātibus, ¶ Nimborū: tēpestatū: sed cur Ioui fulmina assignēt uideto Plili. iiii.
ca. xxxi. ¶ Athon: est athos Macedoniā mōs: ut scri, Plili. iiii. Solinus aut ait q; ē athos sublimis adeo: ut altior æsti
mes q; unde ībres cadūt: de Rhodope diximus in bucolicis, ¶ Ceraunia: sunt altissimi epiri mōtes: a crebris ful
minibus dicti, nēp̄xvovos, n. fulmē dī, nēp̄xvovos fulminō, ¶ Austri: humidus ē auster & p̄cipue Italiā, Saluberri
mus oīum aq̄lo: noxius auster: noctu auster iterdiu aq̄lo: uehēmētior Plili. iiii. ca. xlix. ¶ Plangunt: resonāt, ¶ Hoc
metuēs & c. i. tēpestates p̄dictas, ¶ Cæli mēses, i. primi mobilis signa: un mēses secūdū idoḡ Babiloniorū q; dog
mata ex solis ambitu īstituti sunt, Hic ēt optime Cice, in li. de na. de. ait: q; lunæ cursus: qa mēse spacia conficiūt
mēses noiāt, ¶ Serua: obserua: qdā. n. singulorū hmōi ignea sunt imp̄ssioēs calidas: cometas: fulmina: & depopu
latiōes pducētia: qdā terrea terrā motus: sterilitates & fertilitates annonæq; inopiā aut copiā: qdā aerē: uentorū
rabiē ac tranquillitatē: qdā aquea inūdationes aquarū & pluuias generātia, ¶ Et sydera, i. octauæ sphaeræ imagies:
ac eaq; stellas a qbus imaginibus inæq̄libus secūdū Caldeorū s̄niām: mēses tardi breuesq;: ut supra meminimus
determinati sunt: q; sydera similia opa pducūt cū fulgoribus tonitribus torrentibus terrā motibus depopulatio
nibus uentorū ac pluuiarū tēpestatibus seu tranquillitatibus & aeris serenitate, ¶ Frigida saturni: frigida ait quo
niam natura ipsa frigida est: & accidentaliter siccus: ac pp̄ retrogradationē quā patit: uti & cæteri planetæ: & si
tus circa stellas humidus quādoq; humidus efficit grauissimas tēpestates producēs, ¶ Quo se receptet: an in si
gna ignea: terrea ue, & c. an efficiat septentrionalis meridionalis ue: an ascēdens descendens ue: in ecentrico uel epi
cyclo: an directus retrogradus ue: an circa imaginē octauæ sphaeræ illam uel istam: an circa illam uel hanc de se
sui ue natura stellā: an in applicatione corporali siue aspectuali ad illum uel istum planetam existat: an oriatur
aut occidat cosmice: cronice seu heliace: an in hoc uel illud templum siue domum cæli se receptet,

CCHRI. Densimus: qa ex cōdēfato aere fit pluuiā, ¶ Mēses cæli: Qui ex cursu cælesti fiūt, ¶ Plangūt: Proprie
plangere est cū ex mœrore mulieres corpus tondūt: illa autē uētorū p̄cussio ī tēpestate illū mœrore uidet imita
ri, ¶ Saturni: Saturnū cæli & uestæ q; terra ē filiū dixerūt: ideo aut cæli filiū qa solemus eos quorū uirtutē mira
mur aut q; repēte ueniūt cælo cecidisse dicere, Terræ at q; ignotis parentibus natos filios terræ dicimus: sed uerū
us alii putāt esse, Saturnus cū potētissimus rex eēt ad memoriā parētū retinēdā nomina eorū cælo terræq; indi
disse: ut et uidemus & mōtes & maria & flumina a uiris nomē sūpsisse, In historia p̄te rea sacra scri. q; Saturnus
Opē in uxore duxit, Titā at cū regnare uellet erat, n. maior natu frater tamē animaduertēs matrē sororesq; suas
Saturno fauere: q; forma p̄stantior eēt cōcessit: sed ea lege ne Saturnus plē masculinā tolleret: ut regnū ad sobo
lē suā eēt rediturū: ille tamē q̄tuor liberos clanculū sustulit, Iouē Neptūnū Plutonē & Junonē, Titā ubi hęc co
gnouit: cū filiis q; titani dicuntur aduersus Saturnū bellū parat, Illūq; atq; opē sororē bello captū muro includit,
Qd ēt affirmat sybilla inde Iupiter cretēsū māū collecta parētēs ī libertatem restituit, Sed Saturnus ex oraculo
nosces fore ut a filiis regno pelleret: ob hocq; Ioui īsidias tēderet a Ioue regno pulsus ī Italiā pfugit & ubi postea
Rōa fuit latuit: ex q; re latū illā regionē quoniā ibi latuerit appellauit, Receptus est at a Iano illius religiōis rege
& cū agriculturā ab eo eēt edoctus regni illū sociū assūpsit, Et cū primū æs signasset: in altera pte ut ait Macro

Athos
Cerau
nos
Cerau
no

Plāgere
Saturnus

Laciū

Georgicorum

Saturus effigie in altera naue que uectus erat expressit. Vnde cum iter hac Saturnus subito non conuisset, Ianus in eius honoris amplificatione omnem terram suam ditioris pariter saturniam appellauit: & aras: & Saturnalia illi instituit: & simulacrum eius tanquam agriculturam iuuetoris falce: insigniuit: & quoniam hoc regnante nemo seruiuit: nullumque furtum factum est in saturnalibus omnia licentia seruis permittit: & in eius aede arrarium institutum est ueluti in illa tutius esse posset: atque hac in historia. Referunt preterea ad physicam rationem & dicunt illud tempus esse. Vnde graece κρονος appellatur remota habet eo quod est κρονος: quod graece τρις significat. Vnde uolunt illum uocasse filios omnes propter Iouem: Iouem: Neptunum: & Plutone: quia tempus omnia consumit quae corruptibilia sunt propter quatuor elementa: Iupiter, in ignis est: Iuno aer: Neptunus aqua: & Pluto terra, latine autem dicitur Saturnus a saturitate: quoniam omnibus rebus corruptibilibus saturatur tempus. Alii dicunt a fatu cuius causa de caelo est. Crediderunt, in saturnum caelum esse: & opere terram: cuius ope alimentum humanae uitae quae fruntur. Vel ab opere quo fructus frugesque nascuntur. Huic deae: & Saturno Cecropem in Atica primum aras instituisse Philocorus refert & illos Iouemque per terra coluisse: instituisseque ut patremfamilias frugibus ac fructibus iam perceptis passim cum seruis uescerent: cum quibus in rure colendo labore tollerauerant. Alii saturnum solem esse dicunt: quoniam ipse est auctor temporum: in saturni templi fastigio Romani Tritones cum tubis sculpsere caudis terram infertis significantes quae a sua aetate per omnia deiceps tempora historia quae prius obscura erat clara sit. Patri suo Caelo uirilia amputasse referunt & in mare percussisse quoque agitatione spuma effecta Venerem genuit: quia uis caelestis in terra defluens causa est generationis. Sin ad stellam ipsam Saturnum referimus ipse est supremus omnium planetarum. Et quoniam habet sphaeram amplioris circumferentiae omnium tardissimus in cursu est. In singulis, in signis triginta moratur menses. Est planeta omnino maliuolus. Nam ut demonstrat Ptolemeus in libro de armonia. Vitam namque precipue sol & luna moderatur. Deinde dicit Iouem & Venerem nobis propitios: Saturnum & Martem ea ratione aduersos: quia certi sunt numeri pro quos omnia quae sibi conuenienter iungunt: & aptantur fit iugalis competentia: nec quicquam potest alteri nisi pro hos numeros conuenire post haec logico ordine explicat huiusmodi numeros ac ostendit Iouem & Venerem in teruentu numerorum illorum cum luminibus bene iungi & consociari alia nullius numeri nexu applicari: & Iouis stellam soli pro omnes numeros: lunam pro plures, Venerem uero lunam pro omnes: Soli autem pro plures iungi ideoque fieri ut quis utraque propitia sit stella propitior tamen sit Iupiter, Saturnum autem & aliam extremam lineam ad Solem Martem ad Lunam referri: ideoque minus commodos esse planetas demonstrat. Est ergo maliuolus Saturnus & siccus & frigidus: quae duae qualitates mortiferae sunt est nocturnus poderosus plus nocet retrogradus quam rectus: Vnde fabulae illi falce tribuunt: quae tunc maxime secatur cum reducitur. Colore plumbeo est: secundum Ptolemeum & producit hominem fuscum: turpem: pigrum: grauem: ac tristem: corpore aspero & gemiturpia & fetida: domus saturni capricornus & acrius. Domini uero habet in Libra significat aedificium: doctrinam: & locum frigidum. Pingebatur autem apud praefatos homo senex canus: plixta barba: curuus tristis: pallidus: recto capite: & qui dextra falce & in eadem serpente imaginem caudam suam ore mordentis: sinistra infantem filium ori deuoraturus admonebat: iuxta quatuor hunc aderant filii & uxor in forma matronae: quae manu dextra se omnibus opere laturam significaret: sinistra panem pauperibus porrigeret. Receptet: usus est frequentatius: quia uelox est planeta.

C SER. Quos ignis cyllenius erret in orbes: ordo est: in quos orbes caeli erret Cyllenius ignis: & bene ret: nam planetae uocantur απο της πλανης. si ab errore nam iterum ad austrum: iterum ad septentrionem: plenumque contra mundum: nonnumquam cum mundo ferunt. In primis uenerare deos: Post haec cognita da praecipue operam sacrificiis: quibus tempestates & pluuiae possint repelli: & mire hoc statim subiunxit: quia occurreat: quod prodest tempestates futuras uidere: & bene ait in primis praecipue: & ante omnia nam alia neglecta possunt habere emendationem: tempestates aduenies nisi ante prouideris uniuersa subuertit. Annua sacra referunt cereri: anniuersaria magna: sicut in aeneide Annua quae differre nefas: & Ambaruale sacrificium dicit.

Q uos ignis Caeli Cyllenius erret in orbes.
In primis uenerare Deos atque annua magnae

C PRO. Quos ignis caeli in orbes. Omnibus stellis Sol & lumen dat & calorem: infra Solem autem Veneris stella est tribus hemitonis seposita intercedentibus superior Sole Martis stella est: quae pyrois appellatur: tono intercedente altior: inde hemitonio superior est Iouis: quae appellatur phaethon. Summa est Saturni: quae quia proprior est chrystalo, hoc est caelo in ea defecit color Solis. Rapit, uero ad se pyrois: quae stella ardore suo horrore ac frigore Saturno ueniens in Iouem temperat. Cyllenius autem Mercurii stella est: quae duobus tonis infra Saturnum est: & uocatur stilbon. Ait ergo obseruandum esse agris: ut uitare possint tempestates: occasus stellarum: & in quo quae sit signum.

C ANTO. Quos ignis caeli in orbes obseruat item sicuti de saturno & caeteris erraticis: in quo caeli orbes errant ignis cyllenius: id est stella Mercurius: quae inter caeteros tam in motu diuersus quam in impressione uariis est: quoniam conuertibilis est naturae cui namque associatur corpore uel aspectu: illius naturam assumit. Quare praecipit Virgilius totius astrologiae peritiam complectens praecipue Mercurium obseruandum esse: qui quod nimbosas procellas: uentorum rabiem & precipitantes demittit impressiones. Demum per menses caeli signa duodecim primi mobilis: introitusque planetarum in principia eorundem & situm: & per sidera octauae sphaerae imagines ac saturni Mercuriique sidus omnium planetarum influentias obseruare hortatur: quoniam ex his praefatum reddit uaticinium praefatas tempestates timetibus haec eadem a Tolopho superiori accepimus. Plinius autem libro vii, sic ait, Quod uocant saturni sidus summum est: ideoque minimum: uidetur & maximum ambit circulum, annoque xxx ad principia suae sedis regreditur naturae est gelidae & rigentis. Haec ille & Ptolemeus libro viii, praeterea de Cyllenio inquit quae stellae Mercurii opus est in maiori parte desiccare & aequaliter humectare: in quibusdam etenim oris desiccatur humores eo quod nusquam a calore solis nimis elongatur: in quibusdam uero humectatur: eo quod eius locus superest lunari sphaerae: quae terrae proprior existit: & in horum quidem utroque eius alteratio est festina. Ventorum & hic auctor existit: ob hoc quod eius motus circa solem citius habet.

C CHRI. Cyllenius: de Mercurio in quarto aeneidos libro diximus. Venerare deos: sapienter admonet non sufficere diligentiam atque industriam humanam nisi diuinum accedat auxilium. Et optimus poeta hortatur ad religionem. In primis uenerare deos: Hefio, item ait: Plutonem in primis uenerare: atque annua sacra Vota referunt cereri.

Planeta

CER. Latis opatus in herbis: aut das operā cōiuiuis: aut postq̄ opa cūcta cōpleueris. Extremæ sub casum hyemis: circa finē hyemis anteq̄ uer incipiat. Iā uere sereno: uer pluuiiale tēpus est: sed circa finē incipit eē serenū: dicit ergo uere sereno ut sit iā tūc & uer & serenū. Tūc pingues agni: subaudi ff: q̄a aut epulis: aut sacrificiis sint apti. Mollissima uina: carētia aspitate & defæcata. Denſe in mōtibus umbræ: q̄a tūc incipiūt arbores frōdefcere. Tibi: in honorē tuū & in tuā gratiā. Cui tu lacte fauos & miti dilue baccho: cui tu liba de lacte: melle: & uino nā supfluū ē qd̄ qdā dicūt cōtra religionē dixisse Virgiliū licere Cereri de uino sacrificari. pōtificales nāq; hoc nō

Sacra refer Cereri latis operatus in herbis
 Extremæ sub casum hyemis iam uere sereno
 Tunc agni pingues & tunc mollissima uina
 Tum somni dulces defæq; in mōtibus umbræ
 Cuncta tibi Cererē pubes agrestis adoret,
 Cui tu lacte fauos & miti dilue baccho,
 Terq; nouas circum felix eat hostia fruges
 Omnis quam chorus & socii comitetur ouātes
 Et Cererem clamore uocent in tecta neq; ante
 Falcem maturis quisquam supponat aristas
 Quā Cereri torta redimitus tēpora Quercu
 Det motus incompósitos & carmina dicat,
 Atq; hæc ut certis possimus discere signis
 Aestusq; pluuiasq; & agentes frigora Ventos
 Ipse pater statuit quid mēstrua Luna moneret
 Quo signo caderēt Austri quod sæpe uidētes
 Agricolæ propius stabulis armenta tenerent,
 Continuo Ventis surgentibus aut freta ponti,
 Incipiunt agitata tumescere & aridus altis

scire. Vētis surgētibus: flare incipiētib; unde ē ecōtrario cū uēti posuere. flare desieret. Aut freta pōti: littora pelagi: q̄ ferunt a fluctibus: duo at̄ dicit naturalia, futura, nēpestate & ante aduentū fluctus mouer: & fragor audir e siluis arcana qdā ratiōe naturæ. Aridus fragor: sonit; q̄lis solet fieri ex aridis cū frāgūf arborib; ergo arid; nimius: oē. n. qd̄ aridū ē: quom frāgi cœpit nimiu efficit sonū: fragor ēt a fractarū rerū nominatus ē sōitu. **CANTO.** Operatus, i. sacrificas. In herbis latis in satis. Mollissima: dulcissima: iucūdissima. Tibi: ad tuū cōmodū. Miti bac. Macroli. iiii. sat. i. q̄t. Poeta sciēs cereri mulso libari: adiecit miti baccho fauos dilue, i. mitescere uinū dicēs quū mulſū cœpit fieri ad diē at̄. xii. kal. Ianuarii Herculi & cereri faciebāt sue pgnāte pāibus mulso. Vtq; Plin. scri. li. xiiii. Aristeus prius oīum mel miscuit uino suauitate p̄cipua. Fœlix ho. i. eximia. Veracius. n. do cet eximias dictas hodiā q̄ ad sacrificiū destinate eximant e grege uel q; eximia specie q̄i offerēde numinibus eligant: Ambarualis hostia est ut ait Pōpeius festus q̄ rei diuine cā circū arua ducit ab hīs q; p̄ frugibus faciunt hæc & plura Macroli. iiii. de historiā rū generibus. Chorus: multitudo in sacris collecta. Cererē: ipa frumenta. Quā cereri tor. Cato. p̄ceptū ē. qd̄. c. xxxiii. ubi docet priusq̄ messē facias cereri sacrificandā eē porcā. Atq; hæc ut cer. Mac. lib. v. ait q; poeta hæc serenitatis tēpestatisq; signa de arati phænomenis traxit. Aestusq; pro. i. Mēstrua luna. i. q̄ mēse quoq; suū pficit cursum: Vnde & mēsis mene. i. luna dicit. Cōtūuo uen. Plin. li. xviii. ca. ul. inq; Mare si in tranquillo portu a cursu stabit: & murmurauerit itra se uētum p̄dicat. Si idemptidē: hyemē & imbrē. Id quoq; de mari ait: Sæpe & silentio intumescit: flatuq; altius solito iam intra se esse uentos fatetur.

CHRIST. Opat; opari sacrificar significat. Prop. Cynthia iā noctes ē opata decē. Nulla. n. opa excellētiore ē q̄ sacrificiū Hor. Vnico gaudēs mulier marito p̄dat iustis opata sacris. Cui tu lacte fauos & miti dilue baccho. Op̄tie hic Serui. adde et q; poeta: ut ait Macro. Ita in rebus doctrinā sectator ut in uerbis eloquentiæ executor legerat q; ad. x. kal. Ianua. Herculi: & Cereri faciebāt sue pgnāte & pāibus & mulso iccirco dixit & miti Baccho. i. mulso Nā melle domitū uinū mulsum fit. Vnde ipse alibi. Et durū bacchi domitura sapore. Diluere autē ē cū rē duriorē spissiorēq; admixto hūore liq̄facimus ut Diluis heleborū: ergo mella q̄ crassiora sunt uino diluim; Terq; ambarualē hostiā intelligit de qua diximus in Bucor. Quercu: quōniā Cæsaris beneficio hoēs fruges adepti a q̄rnis glandibus qbus antea uescebant abstinere. Incipiunt agitata: tu. Hic locus pp̄ ambiguitatē pōt aliquid ob scenū mentibus nris afferre: itaq; nō sæpe sunt hæc a scriptore adhibenda. Inuenias quid. Quintilianus sentiat. Pronosticorū uero hmōi rōnem diligenter applicat Plin. in li. xvi. ait enim est aquarū significatio. Mare si in tranquillo portu a cursu stabit & murmurauerit intra se uētum p̄dicat Si itidem & hyemem & imbrem littoris ripæq; se resonabunt trāquilla asperam tempestatem: & paulopost sæpe & silentio intumescit. flatuq; altius solito iam inter se esse uentos fatet. Verū & in hoc loco cætera omnia prosequit pronostica quæ a Marone ponuntur Plin. i. bi. etiam: hæc sunt uerba. Equidem & montium sonitus nemorūq; mugitus p̄dicunt tēpestatem.

CSER. Aut resonantia longe Littora misceri: το αὐτο: id est bis idem dixit, misceri autē pturbari: ut Miscet agēs telis, & In crebescere murmur: saepe & crebros fieri sonitus, & Iam sibi tum: scias inquit in pelago esse grauiissimā tempestatē: quom mergi ad littora cōfugiūt, Poetice autē ait: sibi tum unda male temperat a curuis carinis: id est sibi nō parcat: sed crescit in perniciem suā. Nā in carinā scindēdā cōsurgit: & nauigantū pnicie tēperat autē absolute posuit nā certe subaudiē male, & Tēpat: se ipsam sibi, & Cū medio Celeres reuolāt ex æquore mergi: scias inqt in pelago eē grauiissimā tēpestatē: cū mergi ad littora confugiunt: mergi autē sunt nonnulli: quos ceruos aq̄ticos uocāt, & Clamorēq; ferūt. si cū clāor reuertunt nā plerunq; plura dicit signa e quibus unū nō sufficit: sed oīa sunt aīaduertēda: ut quom cornix plena pluuiā uocat improba uoce: Et sola in sicca secū spatiat arena, & Marinæ fulicæ: ad discretionē fluuiā liū. Fulicæ at sunt aues aq̄ticae. A natibus paulo mīores: sed corporis forma cōsimiles, & Altā super uolat ardea urbē: Ardea at dicta ē q̄si ardua: q̄ cū altius uolauerit tēpestatē significat, Luca, Qd̄ signū aūsa uolare ardea, & Stellā p̄cipites: seq̄ uulgi opinionē: nō, n. oīa prudētē a poeta dicēda sunt: qd̄ at uidemus stellas q̄si cælo labi απoppoici sunt ignis ætherei: q̄ sūt ex igne æthereo: quom uehemētior uētus altiora cōscēderit: & idē q̄si q̄sdā particulas trahere cōeperit: q̄ simulāt calum stellarū: nā stellæ cadere nō possunt: q̄rū natura ē ut stent semp: unde & stellæ uocant: & sciendū ē ab illa parte uentū flaturū: in quā ille ignis ceciderit, & Sape leuem paleā: dat aliud signū qd̄ fit quādo futuro uētorū motu sp̄dte sua leuis palea uolitat, & Et frō arborū mīores & leuiores, & Natē: natates, & Colludēt: moueri, Terē, Cōgrū istū maximū finito ludere, i. moueri, Virg. Ludere pēdētes pueros, & At boreā de parte trucidis quom fulmiat: hoc uult dicere ubiq; grauiissimas & igentes efficit pluuias tēpestatē ab his mota uentis, & Oīa plenis Rura natant fossis: operiunt terra: aq; & fossæ: ubicūq; fuerint i plentur: & est hic Metaphora dicitur, natant rura cū terra imobilis ē, & Legit, i. colligit, & Nunq; i. prudētibus i. ber Offuit: Alii i. uacare uolūt: alii augētis habere significationē: ut sit nunq; imber ualde prudentibus offuit: q̄ res satis nō sunt idonea: unde melius est itelligere: nunq; imber offuit non ante p̄uisus tā clara sui signa dat: ut i. prudētibus ignauis accipiamus: nā hoc dicit: nunq; nescienti nocet imber: q̄ se designat ante uenturū: & scimus leuiora esse mala: q̄ ex opinione cōtingunt: aut aeris coloris: aut in altū uolātes: dicit autē grues de uallibus fugere: nō pluuiā de uallibus surgere, & Suspiciens patulis: hic locus oīs de Varrone: ē ille, n. sic Tū liceat pelagi uolucres: tardæq; paludes Cernere: i. expleto studio certare lauādī: Et uelut insolitū pennis infundere rorē: Aut arguta lacus circumuolitauit irundo, Et bos suspiciens cælum (mirabile uisu) Naribus aerium patulis decerpit odorem: Nec tenuis formica cauis non euehit oua.

CANTO. Aut resonā. l. m. idē Plī. ait q̄ littora ripæq; si resonabūt ex trāq̄lla aspā tēpestatē p̄dicūt, & Et ne inq; mur. idē iqt: Eqdē & mōtiū sonitus nēorūq; mugitus p̄dicūt, s. uētos, & Male sibi tēpat: a curuis carinis, i. nō se cōtiet: sed carinis illidit, & Mergi: idē scri, mergi anatesq; pēnas rostro purgātes uētū: ceteraq; aq̄ticae aues cōcurfantes: grues i mediteranea festinātes: mergi maria aut stagna fugientes, & Fulicæ: ait idē q̄, fulicæ matutino clāgore: ranæq; quoq; ultra solitū uocales tēpestatē signa sūt, Veterē q̄relā quō latona cū appollie & diana iunonis irā fugiēs uertit agrestes i ranas i Licia finibus: uideto Oui, li. vi. met. itē uideto Aesopi fabellā: de ranis: & hydri, & Ardea: hæc i. mediis arēis tristis tēpestatē signū oñdit: auctor ē idē, & Sape et stel. Plī. de stellis ait: discurre eū uidentē: uētūq; p̄tinē sequuntē: idē, Si uolitat plures stelle uidebunt quo ferunt albescētē: uētos ex iis partibus nūciāt: idē l. m. ca. xxvi. iqt: Fieri uē & discursus stellarū nunq; temēt: ut nō ex ea pte truces uēti oriant: & ex iis tūc p̄cellæ i mari terrisq; Tu uero cur ita fiat p̄blema legito apud Alexādru aphrodisiū, & Et frōdes uolitare caducas: idē ait: q̄ tēpestatē p̄dicūt sine aura: q̄ sentiant folia ludētia, Lanugo populi aut spinæ uolitas: aq; pluuiā inatās, & Boreā trucidis: terribilis: d̄ cui? ui legito Oui, circa finē li. vi. met. flat at boreas iter septētrione: & exortū solstitiale: ut scri, Plī. li. vi. ab oriēte uero brūali uultu? quē græci euz appellāt: ab occasu ægnoctiali fauōi? q̄ zephyrus a græcis, & Imprudētibus, i. i. cauis: & i. sciis: nā q̄sq; signa futuræ tēpestatē p̄uidet, Vel i. prudētibus, i. ualde prudentibus: ut apd̄ C. li. v. Tu, q̄ nihil metuāt nil agāt nil cōcupiscāt nulla ipotētia efferāt, i. ualida seu magna potētia, Surgentē uētūq; & Bucula: ait idē q̄ boues cælū olfactātes: seq̄ labētes cōtra pilū p̄asfagia aeris sentiūt, & **C**HRI. Aut resonantia, i. expolitio est, Eādē, n. sniam repetit, & In crebescere: ab eo qd̄ est creber fit i. crebre sco, & Temperat sibi, i. abstinet, Nā q̄ abstinet ab aliq̄ re sibi ipsi i. ponit temperantiā, & Labi p̄cipites: labētes p̄cipites, i. ad inferiora tendentes, & Lōgos tractus: longos quasi sulcos: quos a tergo sibi relinquunt, & At boreā de parte: cū eodē tpe a diuersis locis flāt uēti magnæ solent pluuiæ cōcitari, Nā boreas septentrionalis uentus est: eurus orientalis: zephyrus occidentalis, & Rura natant fossis: aliter dicimus rura natant cum diluuiō exundant, Alter hō natat: nā hic sup aq; fertur: illa intra aq; dimersa latēt, & Imber: Qui concitator maiorq; est q̄ pluuiā,

Montibus audiri fragor aut resonantia longe
Littora misceri & nēorū i. crebescere murmur,
Iam sibi tū curuis male temperat unda carinis
Quom medio celeres reuolāt ex æquorē Mergi
Clamoremq; ferunt ad littora quomq; mariæ
In sicco ludunt Fulicæ notasq; paludes
Deserit atq; altam supra uolat ardea nubem,
Sape etiam stellas uento impendente uidebis
P̄cipites Cælo labi noctisq; per umbras
Flammarum longos a tergo albescere tractus,
Sape leuem paleā & frondes uolitare caducas
Aut summa nantes in aqua colludere plumas,
At Boreā de parte trucidis cum fulminat & cum
Euriq; Zephyriq; tonat domus omnia plenis
Rura natant fossis atq; omnis nauita ponto
Humida uela legit nunq; imprudētibus imber
Offuit aut illum surgentem uallibus imis
Aeriæ fugere grues aut bucula Cælum,
Suspiciens patulis captauit naribus auras

Fulicæ
Ranæ

Stellæ
Caden
tes

Pesum tur: sed a libris: quia libros ab aliis scriptos transcribunt. Dicimus et pesum circumspectio quidam: & cautione ab utili honeste uel ne temere aliquid agendo discedamus: quia rem illam pendimus: id est diligentius existimamus.

SER. Putres crescent fungos: ut dicit Plinius, quom aer humidus esse coepit: fauilla quae cum fumo solet egredi, prohibita aeris crassitate in lucernis refidet: & quaedam uelut fungorum imitatio imagies. Ex ibri soles: serenitates & uersa uice dat prognostica: quibus agnoscamus: et tepestuofo caelo futura serenitate. Apta serenaeris, desat nubilo: & rarefcit sereno: ut deset erat quae rara mo & quae desat relaxat. Nec fratris radiis obnoxia surget luna: subaudi a superioribus obtusa luna: nam hoc dicit nec luna uel obtuosa: quae est radiis solis obnoxia. Nam ut dicit physici ab eo accipit lumem. Tenuia: pteleumaticus est p dactylo: quae re quotiescunq; facit Vir seruauit locum synaresi: ut tenuia: ite Et geua labat. Dilecta thetidi halcyones: Cayx filius luciferi habuit coniugem Halcyone: a qua quum prohibita iuisset ad consulendum Apollinem super statu regni sui naufragio perit: Cuius corpus quum ad uxorem Halcyone delatum fuisset: illa se precipitauit in pelagus: postea Thetidis & Luciferi miseratiore conuersi sunt ambo in aues marinas: quae halcyones uocantur. Et sciendum quia cum de muliere dicitur: haec Halcyone facit: quum de auib; hic & haec halcyo: hi & haec halcyones. Ista autem aues nidos faciunt in mari media hieme: quibus diebus tanta est tranquillitas: ut petrus nihil in mari possit moueri. Inde est dies halcyonii uocatur. Non ore solutos, sicut manipulos: quod sequitur alii soluto ore accipiuntur, nimium patenti. Immundi sues: luto gaudentes. Horatius: Et amica lutosus. Nebulae ima petunt: deprimunt ad ualles. Neque exercet, in non. Persius: Neque fundo suspirat nimum in imo. Ite Virg. Et summo clipei neque umboe pepedit. Seros noctua cantus: Noctua autem auis est luci fuga: quae significat pluuiam: si cecinerit post solis occasum: de hac talis est fabula: Nictimene postquam cum pre concubuit: & agnouit facinorosa: in siluis se abdidit: & lucem refugit: Vbi deorum uoluntate conuersa est in aue: quae tanto scelere omnibus auib; est admiratiore. Ligdo aere: Nifus rex megarum in aue mutatus: de quo plinius dicitur in Bucolicis. Poenas dat: aduerfante sibi patre Scylla: eiusdem Nisi filia: quae patri suo abscissam comam purpuream Minoi obtulit contra patrem pugnantem: & inde in aue conuersa est: quas aues dicit nunc discordes nimis esse inter se. Illa, Scylla. Fugiens: patrem: scilicet. Aethera: aerem. Atrox: crudelis & immitis. Stridore: fonitu alarum.

PRO. Dilecta thetidi halcyones: uaria est opinio harum uolucrum originis. Itaque in altera sequitur Ouis Nicadrum: in altera Theodorum. Putatur. Cayx Luciferi filius cum Halcyone Eoli filia mutatus in has uolucres. Idem refert Halcyone Scyronis filiam latronis artici Polyphemonis filii: quum pro ei preciperet: ut quereret maritum arbitratam permissum sibi: ut concumberet cum quibus uellet ab irato patre deiectam in mare mutatam in hanc uolucrum. Iccirco autem dilectas Thetidi dicit has aues: quia per septem dies quibus excludunt foetus: in mari tranquillitas est ut tuta sit nauigatio.

CANTO. Fungos: ait Plinius, pluuias significari: si in lucernis fugi fuerit: si flexuose uoluerit flamma uentum: & lumina quum prope flamas elidunt: aut uix accedunt. Ite quum in eo pedetes coaceruant scintilla: uel quum tollentibus hollam carbo adharefcit: aut quum contempit ignis a se fauillam discutit: scintilla uel emittit: uel cum cinis in foco concrescit: & quum carbo uehementer plucet: est & aquae significatio. Nec minus ex imo futurae hyemis haec signa docuit: nunc uero futurae serenitatis post ibri. Stellis acies ob, ait idem: quia quum repete stellarum fulgor obrubrat: graues denunciat tepestates. Luna: idem ait de luna: quanta eam maxime obseruat aegyptus si splendens exorta puro nitore fulserit serenitate: si rubicunda: uentos signa: pluuias portedere credit: in quinta cornua eius obrusa pluuiam. Erecta: & ista uentos sepe significant: quanta tunc maxime: demum plerique obseruabant lunam praesagia in octo eius articulis: hoc est, in iii, vii, xi, xv, xix, xxiii, xxvii, & inter lunio auctor idem Plinius. Nec fratris radiis obnoxia: ordo est nec luna obnoxia radiis fratri uel surgere obtusa: obnoxius autem proprie pene obligatus dicitur ob delictum: ut scribit Festus, Luna uero obnoxia & obligata est soli: quum ab eo illuminat: cum sit corpus opacum. Lanam uel superius dictum est: quia tepestate significat lanugo populi: aut spina uoluntas: aequae pluma inatas. Alcyones: haec aues paulo maiores passere sunt: purpureis & candidis: admixtis penis foetificat brua quae dies halcyonides uocant placido mari pro eos: & nauigabili siculo maxime: faciunt autem, vii, ante brumam diebus nidos: & totidem septem diebus parit: plura est Plinius, li. x. ca. xxxvii. Dilecta thetidi: hoc ait pro eis concessum mare tempore foetura: quod est Probosciferi. Sues: Plinius ait, Turpesque porci alienos sibi manipulos sceni lacerates supple onduerit aeris mala praesagia. Nebulae: idem ait: nubulae e motibus descendentibus: aut caelo cadentes: uel in uallibus sedentes: serenitate permittunt. Noctua: noctuas nouae uoces habere tradit Nigidius scribit Plinius, li. xlii. ait, xviii. ait quia noctua in imbre garrula serenitate ondit: ad sereno tepestate. Nifus: de nifo in aue uerso latius uideto in sexta ecloga. Scylla: nisi filia in aue. Cirim uersa est: & nifus in halieta: ut patet li. viii. met. apud Ouis. Halieta autem est aquilae genus de quo late Plinius, lib. decimo.

CHRI. Obnoxia, sicut Luna ex se lumem non habet: sed a sole accipit. Vnde quicquid luminis habet id soli debet. Alcyones: de his auib; ita ait Aristoteles in li. de animalibus. Halcyones in hyeme tunc coeunt. Sunt autem isti dies quae halcyonei appellatur septem ante brumam totidem post brumam. Hic Simonides poeta pro mensem hibernum iuppiter bis septem molit dies temporis nutrice sacra. Tranquilla uero tantisper efficit si ita euenerit: ut bruma austrina uergiliis aquiloneis fiat. Septem primis diebus nidificat: reliquis septem parere ac educare dicunt. Halcyonios fieri circa brumam non solum in nostris locis continetur.

Fungi

Halieta

gere constat in siculo uero mari pene semper: oium aut rarissimum est uidere halcyonem: fere circa uergiliarum occasum brumam apparet. Et ubi non plusquam semel nauem circumuolauerit statim abit: ut nusquam postea uideatur: ut ait Stesichorus: haec Ari. Plinius addit ipsas aues paulo aptiores esse passeribus colore cyaneo ex parte maiore tamen purpureis: & candidis admixtis pinis collo gracili: & pterocero. Alterum genus earum magnitudine distiguit: & catu Miores in harudinetis canere. Nidi halcyonum in pilae formam: ferro intercedi nequeunt ualido ictu franguntur. Albertus uero magnus scribit eam esse: quae tropico hyemali nidificet raritate corporis: quae uehementer terreum est itaque in aestate uehementer exsiccat a deo: ut semel hinc non possit. In maximo uero frigore clausis undique poris inducit humidum: scribitur ideo non esse credibile: ut possit uiuere in regione quae excedat latitudinem quatuordecim gradibus per nimium frigus. Dilectae thaxidi: Diligit eas: quia tranquillitate in illarum nidificatione parat mari. Immundi: Verax epithetum suis quo nullum animal immundius est. Magis imma. Quia cum redeunt ad terram uapores purgatus relinquunt aerem. Noctua: hoc genere auium uehementer abundabat athenae: unde extat per uerbiu. Noctuas athenas portas: cum re aliqua eo portamus ubi maxime abundat. Noctua contra maiorem auium multitudinem illa circumdatam collecta in arcu rostro: & unguibus tota tegit auxiliatur accipit. Sexaginta illam noctibus cubare cum noue uoces habere ait. Nigidius.

Insequitur Nifus qua se fert Nifus ad auras
 Illa leuem fugiens raptim secat aethera pinnis.
 Tum liquidas Corui presso ter gutture uoces
 Aut quater ingeminant. & saepe cubilibus altis
 Nescio qua praeter solitum dulcedine laeti
 Inter se foliis strepitant. iuuat imbribus actis
 Progeniem paruam dulcesque reuifere nidos.
 Haud equidem credo quia sit diuinitus illis
 Ingenium aut rerum fato prudentia maior.
 Verum ubi tempestas & caeli mobilis humor
 Mutauere uias & Iuppiter humidus austris
 Denfet erant quae rara modo & quae deserta relaxat
 Vertuntur species animorum & pectora motus
 Nunc alios alios dum nubila uentus agebat
 Concipiunt. hinc ille auium concentus in agris
 Et laetae pecudes & ouantes gutture Corui.
 Si uero Solem ad rapidum Lunasque sequentes
 Ordine respicies nunquam te craftina fallat
 Hora neque insidiis noctis capiere serena.

phoia. Laetae per aeris serenitate gaudetes. Sol ad rapidum: uelocem. Et notandum haec signa magis fida & subtiliora esse: quae ex sole & luna colligimus. Lunasque se. Ordine res non ordine respicies: sed ordine. in rationabiliter ordine sequentes. Luna enim solis circulum sequitur: licet ipsa sit inferior. Dona dicit lunas noctes accipiedas: sed male. Non enim signa: quae dicitur esse ex nocte: sed ex luna colligimus: ergo lunas poetice dixit pluraliter: non uarietate eius luminis & augmenti & teporis. Nunquam te craftina. Hora: hypobole est nec hora quae te decipiet. Capiere: decipieris: & est aphaereticus: et si sit serena nox & futura imineat tempestas: non tamen te poterit noctis serenitas decipere: quoniam possis prouidere futuros ibres.

CANTO. Liquidas uoces: dictum est superius quod si corui carptim uocem resorbent: (ex lunae quietate reuertentes uetosum ibre significat. Hic uero ostendit Maro: per liquidas clarasque uoces serenitatem portendi. Haud equae crepidicta aialia futura quibusdam signis ostendere. Aperit autem casus: unde id praecedere possit. Ingenium: proprie dicitur naturalis sapientia teste Nonio. Fato: deorum uoluntate. Iuppiter. i. aer. Defet: denfet legendum est: sic enim antiquus textus habet: sic quoque Priscianus in viii. hic legit: idem etiam Maro. li. x. ait: Postremi ad addesent acies. Denso denfas etiam in eadem significatione: & constructione reperitur. Vertuntur: mutant. Species: quietitates. Nunc. i. sereno tempore. Sol rapidum: perpetuum solis epitheton: nam ut supra ostendimus suo calore omnia fere rapit: & desiccatur. Sequentis: futuras.

CCHRIL. Nifus: accipiter minor quem sprauerium esse affirmat Albertus. Liquidas: candidas non raucas. Haud equidem: Hoc solus ex omnibus animalibus habet principium sui motus in se. i. suarum actionum per diuinitatem aiorum: unde plurima aduersante corpore sensibusque faciunt: quia sunt domini suarum actionum. Et saepe euenit ut in corpore agrotanti animus laetus sit atque contra bruta at quoniam instinctu naturae mouent: laetitiam aut tristitiam recipiunt ex affectu corporis. Corpus autem ex imutatione aeris sum opere imutat: unde redeunte serenitate laeta illa esse: quia leuant corpora. Aere autem ex assurgentibus uaporibus crassante grauatur corpora: uel illa tristitia efficiunt. Non igitur prouidet ista: sed homines sua prudentia ex illorum uariis motibus prouidere possunt: quod itidem ex propriis corporibus multi adnotant. Corui: isti pessimam significationem edunt cum glauciunt uocem ueluti stragulatam. Nulla auis est quae expressius sermonem humanum imitatur: Huius rei exempla plurima inuenies apud Plinium. Coruos parere & coire ore uulgus credit: itaque grauidas si ederint coruinum ouum per os partum reddere: atque in totum difficulter si tecto inferantur parere. Coruum

C SER. Nifus: auis. Tu licet cor. presso ter gutture uoces Aut quater. Plinius in ha. i. dicit coruos obliuiosos esse: & plerumque minime ad nidos suos reuertitur: sed quodam ratione naturae congerunt ad suos nidos quae uermes possint creare: ex quibus relictis eorum pulli alunt iterum. horum obliuione praebent ex rebus quae quomodo absconderit derelinquit: quod et mustelae dicitur efficere: & mures. Ingeminat: repetit uoces propter consuetudinem laeti ex uetura proprietate serenitatis. Iuuat: delectat. Haud equae cre. pponit sibi quieti non acerrima: & de ista parte: quae tamen tota facilitate dissoluit. Nam quiritur cur homines: quos constat esse prudentiores animalibus per se non sentiant quietatem futuram aeris: sed eam magis ex aliis animalibus colligant. Et hoc dicit homines prudentiam habere naturalem: & suo iudicio laetos esse uel tristes: quae res in haec animalia cadere non possit: quae nihil suum habentes: nam aeris sequuntur: & per eius quietatem aut laeta uidentur: aut tristitia: nec praedicere aeris naturam uidentur: sed eam uel prosperam uel aduersam sequuntur. Nos uero & laeti esse inter nubila possumus: & in serenitate solliciti. Sit diu. i. in. non est illis diuinitus concessum ingenium. Nec prudentia: quae est maior rerum fato: alibi Metus omnis & fexorabile fatum Subiecit pedibus strepitumque acherontis auari. Mutauere uia. dicit quae animalia & aues aios cum caeli & aeris quietate commutat: ut quae serenitate gaudet: tempestate turbetur. Iuppiter hu. i. aer: ut Hora. Manet sub Ioue frigido uenator. i. aer. Vertuntur: species aiorum mutat: aut laetitia in tristitia: aut tristitia in laetitia. Nunc. i. in serenitate. Dum u. u. age. dum eent ibres & pluuia. Auium commixtus cat. i. sym

Ingenium

Coruum

Luna sed Aristo. hæc oia negat. Luna sequentes ordines dies lunares. Luna per syncopem dicta est a lucina: Huius naturam primus Endymion adinuēit: ut ait Plinius illi amore captum eum dicunt: hæc xxviii. diebus: & tertia in super parte diei cursum perages ad eadem signi partem a qua sole discesserat reuertit. Moratur namque quoque signo duobus diebus ac tribus horis & besse. Nam in reliquis usque ad xxx. consequens solē quod de loco ubi eum reliquit iam discesserat: inuenit enim solem aliud iam signum pene confecisse. Origo eius numerus septemnarius est. Nam si ab uno usque ad septem quantum singuli numeri expriment tantum antecedentibus addendo procedas inuenies uigesimali octauo nata de septem.

SER. Cum primum colligit ignes: cum incipit renasci. Obscuro cornu: non clare lucet. Maximus agricolis pelagoque parabitur Iberi: si non habuerit pura cornua: & intra eam nigrum aerem uideris: erit ubique pluuia: sicut supra: Oia plenis Rura natant fossis atque ois nauita portus. Si uirginem suffuderit ore rubore: si rubore foris secus habuerit: nam de interiori parte infuderit diceret. Aurea: id est pulchra: ut At non Venus aurea contra. Phoebe autem uenit ab eo quod est Phoebus: Et sciendum quedam propria nomina foeminiuum ex se facere tantum non etiam neutrum: ut Phoebus Phoebe: Iulius Iulia: Tullius Tullia: Non ut appellatum doctus docta doctum. Sin ortu quarto: Aratus tertiam dicit animaduertendam esse Lunam: hic quartam non illud improbens: sed hoc magis

probans: nam ad hoc pertinet: Namque is certissimus auctor. Ex actum ad mensem: usque ad mensis ultimam partem. Vnde & exacti menses dicuntur: qui circa partem sunt. Ipse in sequentibus: Exactis grauidæ cum mensibus errant.

Lunæ colores **ANTO.** Luna reuertente cum primum colligit ignes: id est post nouilunium: hinc Varro dicebat: ut scribit Plinius lib. xviii. nascens luna si cornu superiore obatro surget pluuia decrescens dabit: si inferiore ante plenilunium. Si in medio nigrum illa fuerit imbrem in plenilunio: si in ortu cornua crassiora fuerint horridam tempestatem. Si nigrum obscuro: dictum est superius: quod si nigra apparuerit luna imbres portendere creditur: si rubicunda uentos. Aurea phoebe: pulchra luna. Sin ortu quarto: dictum est quod quartam lunam maxime obseruat ægyptus quæ si splendens exorta puro nitore fulserit serenitatem portedit. Glauco & panopea: & inoo melicerta: hic uersus sic diuiditur: & glauco: & panopea: & inoo: melicerta. Gellius libro duodecimo capitulo uigesimali quinto scribit: Parthenii poetae Graeci uersum esse: glauco nereique: atque maris genio melicerta: cumque uersum Virgilius amulatum esse & fecisse duobus uocabulis uenuste immutatis parem. Glauco autem piscator erat: quod herba quodam gustata mare subit: atque iter deos marinos receptus: de quo late habetur in fine lib. decimotertio metamorphoseos. Panopea: de hac Maro lib. Leua tenet thetis: & melite panopeaque uirgo.

GLAUCO Luna etiam septem permutationibus toto mense distinguitur: Nam cum nascitur est arcualis siue cornicularis diciturque monoides: deinde circa octauam diem est dicotomos: quasi per medium secta. Circa uero duodecimam diem fit amphicyrtos: & dubia de sua plenitudine circa autem quintamdecimam est panselines: id est tota luna cum est in oppositione solis: Cum uero rursus appropinquare incipit soli sit amphicyrtos deinde dicotomos. Postremo lumine priuatur. Facit autem eclipsem solis: quando illi est coniuncta: non tamen semper sed cum ipsa coniunctio fit in linea egyptica. Vnde Albumasar ait: Si luna inter nos: & solem sese iniicit defectum radiorum solis necessario facit in capite uel in cauda draconis. Non autem sol cum deficit quod quam de proprio lumine amittit: sed luna quæ sese media interponit radios quos ad nos descendere oportebat interceptis. Contra uero luna cuius corpus obscurum est: cum patitur eclipsem lumen amittit: patitur autem cum penitus soli opposita est: & fit in linea egyptica propter interpositionem tumoris terræ intra se & solem. In caelesti harmonia lunæ circulus habet sonum grauissimum sicut in sphaera caelesti est acutus: A luna ea profecto uis est in gignendis corporibus: quam Graeci phyticen dicunt. Nam ut in diuinis ultima est: sic in nostris corporibus prima luna etiam aerem purum facit. Nam suo continuo motu rarificat atque attenuat. Nam nisi esset motus sphaere lunaris aer ex nocturna uaporum eleuatione: ita crassus efficeretur: ut non modicam gigneret corruptionem: Hippocrates autem: & Galenus mandant medicis: ut diligenter spectent lunam: Nam coniunctio illius cum stellis fortunatis foelicem exitum ægrotis: cum infortunatis uero infœlicem demonstrat: Nam ut ait Ptolemeus: luna cum maliuolis maliuolus est planeta. Semper luna dimidiam sui partem habet illustratam a sole: sed quanto magis est subiecta soli tanto magis illustratur illa pars sua superior: quæ a nobis non uidetur quanto uero magis discedit: tanto magis illustratur pars inferior: quæ a nobis uidetur. Vnde in oppositione tota nobis apparet. Vnde autem lunæ a terris interuallum intelligas: est profecto si Alfraganus credimus trigeties ac ter tantum quantum est dimidium diametri terræ ac insuper uigesima eius pars dimidium autem terræ diametrum amplectitur quadringenta ac duodecim miliaria supra centum ac septem miliariorum. Virgineum: qui familiaris uirginibus est: Non immutatur color lunæ: sed quando pluuia futura sunt aer crassior effectus nigrescit. Vnde luna quæ per aeris medium a nobis uidetur nigra apparet quando uero aer sicciore uaporibus quibus uenti gignuntur rubescit: & ipsa luna rubea apparet. Hoc faciunt etiam alia intermedia. Nam si trans uitrum aliquam rem aspiciamus: talis in ea color apparet: qualis est color uitri per quod aspiciamus. Vapores autem a terra eleuari ex quibus pluuia sunt futurae: quoniam ex multo humore condensant nigrescunt. Huius autem ex quibus sunt uenti: quoniam sicciore sunt rubescunt. Votaque seruati: sensus moralis est. Ostendit enim oportere pios hoies gratias diis immortalibus pro acceptis beneficiis agere.

CSER. Glaucio & Panopeæ: & Inoo Melicertæ: Glaucus piscator fuit de Antheoë ciuitate: q̄ quū captos pi-
fces sup herbā posuisset ī littore: & illi recepto spiritu rursus mare petissent: sensit q̄ndā herbā: potētia: q̄b⁹ esis
cōuerſus ē ī numē marinū. Panopea at ē nympha marina. Inoo: at ē patrōymicū a m̄re Ino. Sāc Ino & Melicer-
ta filius postq̄ sūt ī numīa cōmutati: gr̄æce Palæmō & Leucothoe sunt appellati: latine Portunus: & m̄r Matuta.
his ergo numinib⁹ dicit mox sacrificaturos nautas ī littore eis dieb⁹: q̄bus p̄dicta serēitas fuerit eo q̄ sint ī mare
feruati. Sol quoq; & exoriēs, e. c. s. c. i. u. d. n. occidēs se ī mare tigere. Signa dabit: pluuiarū uel serēitatis. Cer-
tissima si de q̄bus nemini neceſſe sit dubitari. Et q̄
m. r. ortu diei. Surgētib⁹ a supueniēte noctē. Ma-
culis. u. o. nō clara & pura luce resp̄lētēs in ortu suo.
Cōdit⁹ ī nu. si orbis ei⁹ q̄si cōcauus fuerit. q̄d ipse
exprimit dicēs Medioq; refugerit orbe. n̄ fuerit ple-
nus ī sui metro. Urget: iminet: & īsistit. Satis: sege-
tibus. Not⁹: uēt⁹. Sinister: noxi⁹. Sub lucē: oriē-
te die. Dēsa iter. n. opto sole nebula. Diuerſi rupe-
rūt radii: abs cōdito & opto sole: diuerſi radii p̄ nubē
erūpēt. Tithōi croceū: Tithōus frater Laomedōnis
regis & amat⁹ ē ab aurora: cūq; optasset. plixiorē uī-
tā cōuerſus ē ī Cicadā. Male defendet p̄p̄in⁹ uuas:
nō defendet. Nā decussis p̄p̄inis ēt uua uim gr̄adinis
patit. Tā m̄. in. u. dicit q̄ si oriēte sole pallida aurora
fuerit: sicut sæpe uidem⁹ diluculo sub eius ortu palli-
dā lucem fieri signū hoc fit tempestatis indubitāter.
Emēso ol. p̄curſo: plustrato cælo: cū iā descēdet ad
occasū. Profuerit mem̄. iō magis addidit: q̄ a sole
ueniētia ueſpertina signa meliora sūt. Cæruleus. p. d.
breuiter collecta cōclusio. Oīa. t. pubiq; & pluuiā
& uētī erūt. Feruere: aſtuare: ipleri: cūcta hæc erūt
ī occasu cōſyderāda. Me no. gr̄atiorē ſenſū fecit iter
poſita ſua p̄ſonæ cōmemoratiōe: nā hoc dicit nulli
ſe ſuadere illa nocte nauigare. At ſi cū referetq; diē
cōdetq; relatum: hoc ad futura serēnitatis pertinet
signū. Nā ſi de ipſo die dicas: de quo p̄miſit: ſtultiffi-
mū ē. Claro aq̄lo. ſerenifico: q̄a ē & nubilus: ſicut ſe-
re oēs uētī. Hor. Alb⁹ ut obſcuro deterget nubila cæ-
lo. Sæpe notus neq; parturit imbres perpetuos.

Glaucio & Panopeæ & Inoo Melicertæ.
Sol quoq; & exoriēs & quom se cōdet in undas
Signa dabit Solem certissima signa sequentur.
Et quæ mane refert & quæ surgētibus Astris.
Ille ubi nascentem maculis uariauerit ortum
Conditus in nubem medioq; refugerit orbe
Suspecti tibi sint imbres. nanq; urget ab alto
Arboribusq; satisq; Notus pecoriq; sinister.
Aut ubi sub lucem densa inter nubila sese
Diuerſi rumpent radii aut ubi pallida surget
Tithoni croceum linquens Aurora cubile
Heu male tum mites defendet p̄p̄inus uuas.
Tā multa in tectis crepitās salit horida gr̄ado.
Hoc etiā emensō quom iam decedet Olympo
Profuerit meminisse magis. nā sæpe uidemus
Ipfus in uultu uarios errare colores.
Cæruleus pluuiam denunciat. igneus Euros.
Sin maculæ incipient Rutilo immiscerier igni
Omnia tum pariter uento nimbisq; uidebis
Feruere. non illa quifq; me nocte per altum
Ire neq; a terra moneat conuellere funem.
At si cum referetq; diem condetq; relatum
Lucidus orbis erit frustra terreberē nimbis.
Et claro siluas cernes aquilone moueri.

ipsa autē mater præcipitata cum eo in mare numē pelagi facta est: & appellata mater Matuta: gr̄æce Leucothea.

CANTO. Inoo melicertæ: Learchus & Melicerta filii fuere Athamatis ex Ino cadmi filia: ut testat Oui. lib.
iiii. meta. Learchus saxo illisus a p̄re obiit. Ino at cū melicerta fugiēs sese in undas dedit ipſa itaq; cōuerſa ē ī deā:
q̄ leucothea dī: a nobis uero matuta. Melicerta at Palæmō dīctus ē. latine portunus: hinc Oui. lib. vi. fast. ait. Leu-
cothoe gr̄atis matuta uocabere n̄ris. In portu nato ius erit omne tuo. Quē nos portunū: ſua ſigua palæmona
dicet & c. Ille ubi nascē. m. u. o. Plide solis p̄ſagiis li. xviii. inqt: q̄ quū oriēte radiū nō illuſtres eminebūt: quīs cir-
cūdati nube nō sint pluuiā portēdeut: ſi ante exortū nubes globabūt hyemē asperā denūciabūt: ſi nubes solē cir-
cūcludēt: q̄tominus lūminis relinquēt: tāto turpidior tēpeſtas erit. Urget. ſi imbres. Ab alto. i. ab aere. No-
tus: q̄ latine auſter dī. Sinister: nocēs aduerſus. Aut ubi sub lucē: ait idē ſi in exortu lōge radios p̄ nubes por-
rigit: & medius erit inanis: pluuiā ſignificabit. Pallida at idē q̄d sol pallidus oriēs hibernā gr̄adinē nūciat. Ti-
thoni: ſui uiri. Cæruleus: ait idē ſi in occasu eius radii in ſe nubē trahēt: asperā in p̄ximū diē ſignificabūt tēpe-
ſtatē. Igneus euros: ait idē ſi circa occidētē candēs erit sol: uentū ſignificat. Lucidus orbis: ait idē q̄d sol purus
oriens: atq; nō feruens ſerenū diē nūciat. Si & occidit pridie ſerenus: & oriē tāto certior fides ſerenitatis. Cla-
ro aquilone. Is enim teſte eodem ſerenus est Italiae cū aphricæ nubilus sit: estq; ſaluberrimus omnium aquilo.
CHRISTO. Certissima: Quia certiora quā lunæ: & quā reliqua pronostica. Ille ubi nascentem: expolitio est.
Nam eadem ſententia est quā dixit. Et quæ mare refert: & quæ ſurgentibus aſtris. Pallida: & non roſea: ut ſo-
let. Grandine: grando ſecundum Ariſtotelem: est ſtilla pluuiæ frigiditatis: & uenti rigore in aere congelata.
Fit enim ex uapore frigidus: & humido ad interiora nubis fricato per dominū caloris circūſtantis qui calor in
nube recipitur: & a frigiditate aeris condensatur. Nam, frigus fugiens calorem aeris in interiora nubis ſe reci-
pit: & ex ſua aggregatione uirtus eius cōualeſcit. Vnde uaporem quem in nube inuenit ſua uirtute conſtringit.
Hinc est quod minus in hyeme fiunt grandines: quia uirtus quæ in æſtate utitur: & in una parte aeris congre-
gatur in hyeme per aerem totum diſpergitur: Vnde debilior ad uaporem congelandum redditur. Fit autem
minor in nubibus a terra longinquis: & magis orbiculata: quia longiuſculo ſpacio per aerem rotata atteritur

Lear-
chusPræſa-
gia
Solis
colores

Aquilo

Grado

Georgicorum

atq; orbiculat. Nā si cōtingat in loco terræ p̄p̄inquo gigni: & maior descēdit: & minus orbiculat. ¶ Cæruleus pluuiam, i. e. Propter eā rationē: quā in pronosticis lunæ diximus. ¶ Funē, i. anchorā funibus religatā. ¶ Lucidus orbis: p̄ quā luciditatē aer purus ostendit: & sine uaporibus ergo neq; pluuiæ neq; uēti erūt: q̄ fuit a uaporibus.

¶ SER. Deniq; qd uesper ferus uehat: Conclusio est q̄ hoc continet: signa q̄ possumus ex stellis uel ex uentis colligere: melius ex Sole colligimus. ¶ Quid cogitet humidus auster: id est in quam partem se fleat utrū ad serenitatē: an ad pluuias: ut diximus supra. ¶ Quis dicere falsum: id est fallacē. Salustius in catilinario: Ambitio multos mortales falsos fieri coegit. ¶ Tumultus: coniurationēs & latētes insidias. ¶ Ille etiā extincto miseratus Cæsare romā: Bonū epilogi repperit locū: ut in augusti gratiā desinat Cæsaris mortē: Constat autē occiso Cæsare in senatu pridie idus martias Solis fuisse defectū: ab horau, usq; ad noctē. Quod q̄ multis protractum horis: dicit i sequetibus Aeternā timuerūt secula noctē. ¶ Ferrugie textit: ferrugo ē purpura nigrior hispana. alibi: Et ferrugine clarus hibera. ¶ Impia secula: q̄bus fuerat Cæsar oc-

Deniq; quid Vesper ferus uehat unde serenas
Vetus agat nubes quid cogitet hūidus Auster
Sol tibi signa dabit. solem quis dicere falsum
Audeat: ille etiam cæcos instare tumultus
Sæpe monet fraudēq; & opta tumescere bella.
Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam
Quom caput obscura nitidū ferrugine textit.
Impiaq; æternam timuerunt secula noctem.
Tēpore q̄q̄ illo Tellus quoq; & æquora Ponti

cifus. ¶ Aeternā noctē timuerūt: p̄pter diutinū & plixū solis defectū. i. timuerūt ne semp̄ ille defectus maneret. ¶ Tēpore q̄q̄ illo tellus: ac si diceret quāq̄ illo tēpore nō solū sol defecerit: sed etiā diuersæ res & elemēta q̄si fleuerit Cæsaris mortē & inaudita portēta fuerit: ut ex reliquorū cōparatiōe nō minus mirū uideat solē defecisse. ¶ Aequora pōti: nō sine cā addidit pōti: q̄ sunt & cāpi æquora: ut Ac prius ignotum ferro q̄ scindimus æquora. ¶ CANTO. Vesper: de hoc late superius. ¶ Tumescere: crescere. Cæsare conspiratum est in Cæsarem a. l. x. am plus. G. Cassio Marcoq; & Decio Bruto principibus conspirationis itaq; illum idibus martias, in Pompei curia tribus: & uiginti plagis confoderunt: Quod Suetonius edocet. Utq; Plutarchus ait: periit Cæsar sexto & quinquagesimo ætatis suæ anno: Post Pompeiū haud multo amplius quatuor superstes annis: scribit etiam Suetonius: Quod Cæsari futura cædes euidentibus prodigiis enunciata est paucos ante menses: capuæ enim tabula ænea in monumento: in quo dicebatur capys cōditor Capuæ sepultus inuenta est conscripta litteris uerbisq; græcis: hæc sententia. Quandocunq; ossa Capys detecta essent: fore ut lulo prognatus manu consanguineorum necaretur: magnisque mox italiæ cladibus uindicaretur. Et imolantem aruspex spurina monuit: caueret periculum: quod non ultra martias idus proferretur: pridie autem eadem idus auem regaliolum cum laureo Ramulo Pompeianæ curiæ se inferentem uolucres uarii generis ex proximo nemore profecutæ ibidē discerpserunt. Ea uero nocte cui illuxit dies cædis: & ipse sibi uisus est per quietē: interdum supra nubes uolitare: alias cum Ioue Dextram iungere. Et calphurnia uxor imaginata est: collabi fastigium domus: maritumq; in gremio suo confodi: ac subito cubiculi fores sponte patuerunt. Ob hæc simul & infirmam ualitudinem diu cunctatus an se contineret: & quæ apud senatum agere proposuerat differret. Tandem Decio Bruto ab hortate quinta fere hora progressus est. Deinde pluribus hostiis cæsis cum litare non posset: introit curiam spreta religione: ubi ut diximus uulneribus uiginti tribus confossus obiit. ¶ Cum caput obscura: Pluta. ubi de prodigiis post extinctum Cæsarem meminit: inquit: Solis præterea lumē caligine obsessum: totoq; nāq; illius anni spacio pallens globus: & sine splendore oriens: imbecillum ac tenuem ex se calorem emittebat: quare grauis ac dispartientis imbecillitate calor obscurus aer semicoctos edebat fructus immaturos: & imperfecto flore illabentes tantum aeri frigus inerat Eusebius uero scribit: post cæsaris cædem Romæ tres simul soles exortos: qui paulatim in eundem orbem coierunt. Plinē lib. ii. ca. xxx. ait: Fiunt prodigiosi & longiores solis defectus qualis occiso Dictatore Cæsare: & antoniano bello totius pene anni pallore continuo. Qui itē ait: solis quoq; tristis imago. Lurida sollicitis præbebat lumina terris. Id autem Ouid. ante Cæs. obitum fuisse dicit. Vir. uero: & alii auctores ut Plin. post eiusdem obitum. Appi. quoq; lib. iiii. scribit: multa prodigia signaq; phorrenda Romæ uisa sunt post Cæsaris cædem. Meminit: & Hora. ode secunda. ¶ Ferrugine: colore nigro. ¶ Tēpore q̄q̄ illo: ostendit non solis tantum: sed etiam aliorum plurima fuisse prodigia: de quibus ample Appia. ut diximus.

¶ CHR. Vesper: de quo: & de lucifero alibi iuenies. ¶ Falsum: mēdace. ¶ Cæcos: q̄ nōdū uidebāt. Nā hoīem nō uidētē: & rē q̄ nō uidet & locū i quo nō uidemus. cæcū dicimus. ¶ Ille et extincto. Occasionē nactus deplorat mortē Cæsaris. Nā magna: eclipses solares maximorū uiroz: iteritū portēdere uidēt. In morte at Cæsaris solis lumen caligine obsessum scribūt. Toto. n. illo anno pallēs globus: & sine splendore exoriēs ibecillē ex se calorem emittebat. Quapp̄ grauis: & ob defectū calor dispartientis obscurus aer semicoctos edebat fructus imaturos: & imperfecto flore conlabētes tātū aeri frigus inerat. ¶ Ferrugine: color ē purpureus ad nigrū tēdēs: credo nō esse dissimilē illi quē Florētini pagonatiū appellāt: & lugubrē esse idē testat i sexto. Et ferruginea subuecta corpora cymba: Aeternā: nā & duratio eclipsis multarū horarū fuit: & totus isecutus annus nullū diē clax̄ habuit. ¶ Obscenis: multi dicūt in auspiciis aues obscenas dici: q̄ ore futura p̄dicāt: p̄petes uero q̄ uolatu: alii p̄prie q̄ infœlicia portent: asserūt q̄ illud obscenas pelagi fœdare uolucres: sed & hoc loco possumus itelligere obscenas q̄ ore p̄dixerint & nō uolatu q̄ at de canibus dicit: mirū refert Augusti. in. iiii. li. de ciuitate dei: ante bellū sociale uenisse. ¶ Effuerere in agros: Intellige: uidimus: ætnā undantē. i. undantem emittentem flammās: effuerere. i. cum feruore & æstu emittere. Refert autē Augustinus. Ex ætneo uertice ad littus ignibus maximis defluētibus adeo mare deferuisse: ut rupes exurerentur: & pices nauium soluerentur: eodemq; æstu tanta ui fauillæ oppletam cē siciliam: ut catinensis urbis tecta obrupta ruerēt: qua calamitate moti Romani tributū eius anni remiserunt.

Cæsa/
rea
Cōspi/
ratio
Cæsa/
rea
Cædis
Prodi/
gia
Cæsaris
Cædes

Soles
tres

Cæcū

Obsce/
næ aues
Prepe/
tes aues
Effuerere

CSER. Importunæq; uolucres: in alienum tempus ruentes: ut stryges: aut bubones nocte gaudentes p̄ diē possent uideri. Vidimus undantē ruptis fornacibus ætnam: malum enim omen est quoties ætna mōs sicilia non fumum: sed flammaram erigit globos: & ut dicit Liuius tanta flamma ante mortē Cæsaris ex ætna monte defluxit: ut non tantū uicinæ urbes: sed etiam rhexina ciuitas afflaretur. Vidantem autem: undæ modo flammam euomentem. Liquefacta saxa: igne soluta. Sonitum toto germania cælo audit: bene germania: quam uicerat Cæsar: ut eo occiso in rebellionem uideretur exurgere. Insolitis tremuerunt motibus: aut no-

Obsceniq; canes importunæq; uolucres
Signa dabāt. quoties Cyclopū efferuer̄ ī agros
Vidimus undantem ruptis fornacibus Aetnā?
Flāmarumq; globos liq̄factaq; uoluere saxa?
Armorum sonitum toto Germania Cælo
Audiit. insolitis tremuerunt motibus Alpes.
Vox quoq; per lucos uulgo exaudita silentes
Ingens & simulacra modis pallentia miris
Visa sub obscurum noctis pecudesq; locuta
Infandum sistunt amnes terræq; dehiscunt
Et mœstū illachrymat tēplis ebur æraq; sudāt.
Proluit infano contorquens uortice siluas

uis: id est nunq̄ antea in alpibus factis: aut magnis & maiorib; solito. Sub obscuro noctis: circa noctis obscuris: Pecudesq; locuta Infandum: aut infanda uerba protulerunt: aut hoc ipsum infandum fuit: quod sunt contra naturam locuta. Ebur: scilicet simulacrorum. Aeraq; sudant: signa sunt laboris futuri. Infano: magno: ut Quid tātum infano iuuat idulgere labori? Et sciendum flumina quom supra modum crescunt: non tantum ad præsens inferre damnum: Sed etiam alia futura significare.

CANTO. Obsceniq; canes. iabominabilia canētes. Appia. inqt: canes lupog; uice ululatus edidere. Importunæq; uolucres: miscuit: Poeta: sicut et Qui. illa quoq; prodigia q̄ ante et Cæsaris obitū fuerat: de quibus iā diximus: Plu. itē scri. ante cæsaris mortē solitarias in foro aues dilapsas: & Suet. ut patuit de regaliolo aui. Qui. itē ait: Tristia mille locis stygi⁹ dedit omnia bubo. Cyclopū ī agros: Cyclopes ap-

pellarunt uiros quosdam gigantes: qui in sicilia iuxta ætnam morantes unicum lumen in frontis medio habebant phœbeæ lampadis instar. cyclops itaq; dici potest circularis oculus. Aetam: Strabo libro. vii. ubi de sicilia meminit: scribit ætnā montem a catana abesse. lxxx. stadia per noctem uero lucere cacumine: interdiu autem fumo: & caligine obsideri: saepeq; igniū R. iui in agrum catanensem proxime deferuntur. De hac Vin. ait: Cui nomen facies dedit ipsa rotunda. Solinus scribit in ætne uertice hiatus duos esse: crateres nominatos: per quos eructatus erumpit uapor: nec ante se flammaram globi attollunt: q̄ interni strepitus antecedant. Liquefacta saxa: pumices intelligit. Armorum sonitum: hæc Ouid. fuisse ante cæsaris mortem scribit: ait. n. arma ferunt inter nigras crepitātia nubes. Terribilesq; tubas auditaq; cornua cælo: præmonuisse nefas. Appianus uero hæc post illius mortem fuisse scribit: ait. n. quod hominum immanes uoces armorum strepitus: equorū cursus inspectante nemine audiebantur. Plu. autem lib. ii. ca. lix. sic ait: armorum crepitus: & tubæ sonitus: auditus e cælo cymbricis bellis accepimus: crebroq; prius & postea. Germania: de hac uideto in Tityro. Alpes: montes altissimi sunt: qui Italiam a Germania submouent: Plu. lib. iii. Vox quoq; per lucos: Ouid. quoq; ait: cantusq; feruntur auditi sanctis: & uerba minantia lucis. Plutarchus item inquit: Fulgoresq; cæli & nocturnos strepitus: per multa loca delatos ante: scilicet quam Cæsar obiret: cōuenit enim cum Ouidius: Appianus post obitū Cæsaris: scribit hominum immanes uoces auditas. Simulachra. Qui. ait. Vmbra q; silentium errauisse ferūt: motamq; tremoribus urbē. Et Plu. ait: q; Strabo philosophis scribit: complures ignotos appuisse hoīes: & hoc ante cædē fuisse docēt tū Qui. tū Plu. Pecudesq; locuta: infandū Appi. post Cæs. obitū ait: q; bos uocē emisit humanā: q; infans recens genitus elocutus est: Eusebius quoq; post illius cædē ait: q; inter cætera porēta: quæ toto orbe facta sunt: bos in suburbano Romæ ad arantē locutus est frustra se urgeri: nō enim frumēta: sed homines breui defuturos. Sistunt amnes: de Tybri Hora. ode. ii. scribit. Ebur. i. eburnea simulacra. Ouidius item ait: Mille locis lachrymauit ebur: q; ante mortem fuisse scribit. Aeraq; sudant: Appia. post obitum ait: q; ex simulacris etiam nonnulla sudorem emisere: alia sanguinem. Fluuiorum: A. apæstus est pro dactilo: talis autem uersus Acephalus dicitur: nam incipit syllaba breui: cum longa esse deberet. E contra pro cephalus dicitur: quum a breui deberet incipere: & longa ponitur.

CHRI. In agros: Recte & nō in agris: Nō. n. efferuebat in agris tāq; ī loco: ī quo eēt: sed ī agros tanq; ad locū: ad quē flāmas iaceret. Ruptis fornacibus. i. a fornacibus q̄ ex locis subterraneis erūpebant. Flāmarū globos: interpretatio est: nā qd aliud ē qd ætna efferueat in agros. ppinquos: q̄ p̄ feruorē euoluere globos flammaram: id est flammam conglobatas: & saxa liquefacta. sex igne: ut uidemus calcem. Hanc rem latius describit in. iii. libro æneidos. Quo in foco respondendum erit Macrobio ad ea: quæ Maroni obiicit. Toto germania cælo: Nam legimus in morte cæsaris nocturnos strepitus per multos deferrī lucos uisos esse: ut fulgores cæli. Itē solitarias in forū aues delapsas. Nā Straphilosophus cōplures ignitos apparuisse hoīes testat. Silentes: Eo tēpore quo in illis silentiū esset: ergo certius meliusq; potuit audiri uox in tāto silentio. Simulacra: Phantasmata dicit: & nocturna uisa. Locuta infandis. res infandas. i. q̄ pessime portēderet: poeta aut: ut in honorem Cæs. ostēdit oēm naturā morte tāti uiri cōmotā fuisse plurima. pdigia q̄ diuersis tpibus acciderūt ī unū cogit. Nā. L. Quinto Flamineo: & Cn. Domitio Aenobarbo consulibus: ut ait Li. Rōæ bouē locutū esse cōstat. Caue tibi Roma: & initio ultimi cōsulatus: quē gessit Marcellus nūciatū est boueru hūanā uocē emisisse. Sistunt am. t. q. d. q̄ terræ motibus euenire solent. Proluit: Nimia incrementa fluminū calamitem protendunt. Hora. uidimus flauū tyberim retortis littore ethrusco uiolenter undis ire deiectum monumenta regis: templaq; uestæ.

Cyclo-
pes
Aetnā

Alpes

Georgicorum

SER. Fluuionū rex eridantis: Padū dicit: fluuionū autē rex p Italiā: aut certe p totū orbem secundū q̄ dicit Lucanus: q̄ ait: quom de isto flum. in loqueret. Nō minor hic nilo si non p plana iacentis Aegypti libycas nilus stagnaret arenas. Nō minor hic lītro nisi q̄ dū p meat orbē līter: casuros in qlibet æquora fontes Accipit: & scythicas exit nō solus in undas: dicit ergo tantū tūc excreuisse Eridanū: ut etiā filuas moueret & erueret arbores. ¶ Cum stabulis armenta tulit: & ipsa stabula subuersa secum trahit & armenta simul. ¶ Tristibus extis: uisceribus pecorum: tristia portendentibus. ¶ Fibrae minaces: fibras dicit uenas aliquas quæ si apparent in uisceribus malum omen erat: quæ nunc apparuere: aut puteis manare: nec cessauerunt eodem tempore: aut fibrae minaces apparere: aut puteis manare cruor. ¶ Altae urbes: magna. ¶ Non alias cælo ceciderunt plura sereno fulgura: omen est in eo & quia sereno cælo missa sunt fulgura: & quod plura missa sunt. ¶ Dirī cometa: crinita stella & pessima: quia sunt & bona: ut diximus in æneide: facta ex Iouæ uel Venere: quā rem plenissime Auienus exequitur. ¶ Paribus concurrere telis: Lucanus Pares aquilas: & pila minantia pilis. ¶ Iterum uidere philippi: ciuitas est thessalīa: in qua primo Cæsar & Pompeius: postea Augustus & Brutus cum Cassio dimicauerunt. ¶ Nec fuit indignum superis: quasi exclamatione est ad deos.

Eridanus
Padus
Fibrae

Extā

Philippi

Cometae

ANTO. Eridanus: padus nulli animo claritate inferior a græcis dī. ¶ Eridanus: augef ad canis ortus liq̄tis niuibus: hæc & plura Plin. li. iiii. ca. xvii. Mela uero scri. q̄ padus se p septē ostia effundit: quoq̄ unū magnū padū appellat: scri. & plura. ¶ Rex: hoc ideo ait. Quoniā inter sydera relatus: & q̄a nulli animū claritate inferior diximus: habet autē in cælo te. lgi. stellas. xiiii. ¶ Fibrae min. Plu. ait: ipsi quoq̄ cæleri immolati cor nusq̄ cōparuisse uictimæ: q̄d dirū sane erat p digiū. Qui quoq̄ ingt. V. i. ctima nulla litat: magnosq̄ istare tumultus Fibra monet cesumq̄ caput reperit in extis. ¶ Fibrae: antiq̄: ut Var. ait: fibrū dicebāt extremū: unde in sagis fimbriae: & in iecore extremū fibra ponit at nūc p neruis q̄busdā: nūc p extremitatibus: uel iecoris uel pulmōis: & similiū. ¶ Extis: exta dicta q̄ ea diis psecent: q̄ maxie extat eminetq̄ auct. Festo. ¶ Lupis: Appi. scri. q̄ lupi et p forū discurrere. ¶ Fulgura: Plin. li. iiii. scri. q̄ in catilinianis p digiis. M. Heremnius Decurio sereno die fulmine ictus est. ¶ Cometae dicit: horrendi Plin. lib. ii. inquit. Cometas græci uocant nostri crinitas: horretes crine sanguineo: & comarum modo in uertice hispida: fit cādidus cometes argenteo crine ita refulgens: ut uix cōtueri liceat. De cōtæ aut Lu. ait: Et terris mutantē regna Cometē. Plin. itē ait: terrifi cū magna ex parte sydus eē: atq̄ non leuiter piatū: ut ciuili motu Octa. cōsul. ¶ Philippi: Philippi ciuitas ē in Macedonia: q̄ datos olim dicebat. Crenida ante dati nomen appellata fontes q̄ppe plurimi circa collem uberius scaturiunt aq̄s. Et locū Philippus uallo sepsit: & a se Philippos nūcupauit. Cōdita ē: nūciuitas in p̄rupto quodā colle. Apud philippos demū: & Cassius & brutus pugnātes cōtra Augustū & Antoniū uicti sibiipsis mortē cōsci uere: de quibus oībus uideto Appia. li. iiii. prius autē circa eadē fere loca pugnarunt Cæsar dictator: & Pom. unde Lucius Florus sic ait: Sic præcipitantibus fati p̄ælio sumpta Thessalia est: & philippicis campis urbis imperii generis humani fata commissā sunt: nunq̄ ullo loco tantum uirium Po. Ro. tatum dignitatis fortuna uidit. ¶ **CHRI.** Fluuionū: sunt mulieres apud germanos q̄ fluuionū cursum uerticesq̄ ac strepitū cōiectantes futura p̄dicant. ¶ Eridāus: Hūc regem appellat: uel q̄ eius imago relata sit inter astra: uel q̄a nullus maior sit in Italia: uel q̄a nomē sumpsit ab eridano rege in eū a Ioue fulmine deiectū: est. n. eridanus: & phaetō idē q̄re at ab ife ris ad superos trāsire dicat demōstrabimus in. vi. æ. nel. i. ¶ Fibrae minaces: sub corde atq̄ pulmōe: ut ait Corne. transuersum ex ualida mēbrana septū est. Hoc itaq̄ a pte superiore hēt cor atq̄ pulmōe: q̄ pprie exta ab extādo dicunt. A parte inferiore iecur & liē: sed & hæc exta dicunt q̄a sup̄ inferiora intestina locant. Vnde antiq̄ religio caput extoꝝ iecur dixerunt. Aruspices igit̄ duas fibras: q̄ sunt duo capita in iecore ita diuidebāt: ut alterā sacrificati: alterā aduersario assignaret hinc uiscera p̄secabant: q̄ p̄fecta dicebāt: Lu. lauit calido p̄fecta cerebro: si qd ergo in extis apparebat futurorum indicium putabat. Hinc principatū portendi syllæ responsum est: q̄ sacrificanti apud laurentū in capite uitulini iecoris similitudo coronæ apparuit. ¶ Puteis manare cruor: Hoc monstrum in gallico bello euenisse memoriæ proditū est. Nā fluuius qui per agrum picenum fluit sanguinē fluere uisus est. ¶ Lupis ululantibus: q̄ pro mōstro prisca habuere. Vnde & Liui. refert: Consule. L. Quinto Flamīneo formias duos lupos igressos aliquot obuios laniasse. ¶ Cometae: stella crinita quam græci cometē appellant in morte Cæsarī ad septē usq̄ noctes eximio fulgore apparuit: postea nunquā uisa est. Vnde est epistola Augusti ip̄s ludoz̄ meorū diebus sydus crinitū septem diebus in cæli regiōe sub septētrionibus est conspectū: id oriebatur circa undecimam horam diei: clarumq̄: & omnibus terris conspicuum fuit. Hoc signo putauit uulgus animam Cæsarī inter deos relatā. Cometa ut ait Plin. in uno totius orbis loco colit in tēplo Romæ. Sunt qui hæc sydera p̄petua esse credant: suoq̄ ambitu ire: sed nō nisi relicta a sole cerni. Alii putāt nasci humore fortuito & ignea uir: ideoq̄ soli breuissimū quo cernit spatium septem diez̄ annotatum est: longissimū uero octoginta. Mouent autē alii errantiū modo: alii immobiles sunt: & oēs ferme sub ip̄so septētrione uident: Ex quibuscūq̄ aut stellis cometa nascant: siue ex planetis: siue ex stellis fixis semp̄ in flāmatio appet uersus septentrionē. Quapropter stella quæ apparuit in ortu Christi non fuit cometa: quia mouebatur ab oriente ad meridiem uersus occasum: quod non facit cometa: ut refert Chrysostomus. ¶ Paribus: nam utriq̄ pila erant.

CSER. Emathia & latos aemi pinguescere campos: Emathia thessalia dicta ab Emathio rege, aemus at mons est thessalia. Pinguescere uero: aut fecundos fieri ex humano cruore: aut pinguescere dixit: quasi humana corpora terra deuoras: pinguis efficit potuerit: sicut ex carniui comixtione frequenter huana caro pinguescit. In curuo: una pars orationis est. Scabra rubigine: aspera: unde & scabies dicitur a corporis asperitate. Galeas inanis: concuas: ut Galea ante pedes piecit inanem. Gradia ossa: aut multa: aut igetia: quasi antiquorum heroum. Dii patrii indigetes & romule uestaq; mri: patrii dii sunt qui presunt singulis ciuitatibus: ut Minerva athenis, Iuno carthagini.

Emathiam & latos Aemi pinguescere campos.
Scilicet & tempus ueniet quom finibus illis
Agricola incuruo terram molitus aratro
Exesa inueniet scabra rubigine Pila
Aut grauibus rastris galeas pullabit inanes
Grandiaq; effossis mirabitur ossa sepulcris.
Dii patrii indigetes & Romule Vestaq; mater
Quae thuscu Tyberi & romana palatia seruas
Hunc saltem euerso iuuenem succurrere seculo

Indigetes at proprie sunt dii ex hoibus facti: quasi in diis agetes. Abusue at oes dii possunt dici indigetes: tanquam nullius rei egetes. Romulu aut ideo iuocat: quia ipse iam inter deos colebatur: & recte eum ad Augusti salutem iuocat: quasi ex eo descendetis: & quilius sit urbis imperator: quia Romulus condiderat. Vestaq; mater: quia thuscu tyberim & romana palatia seruas: poetice. Nam uerum nomen numinis quod urbi Romae preslet sciri sacrorum lege prohibetur: quod ausus quidam tribunus plebis enunciare in crucem leuatus est. Hunc euerso: orat ut possit sedare tanta praedia & bella ciuilia. Saltem: ut augustum dii conseruet: Cuius temporibus pax uniuerso orbe erat: & malis finem imponere: & pene iam ruenti mundo subuenire possum.

CPRO. Emathia & latos aemi, p. g. Aemus mons

diuidit thracia a Macedonia dictus a nomine regis thracum Aemi: quoniam uxor Rhodope fuisse traditur. Emathia dicitur macedonia: ut plerisque auctoribus liquet: ab Emathione fratre Menonis Aurorae: & Tithoni filii.

CANTO. Emathia: Emathia: ut Plinius scribit lib. iiii. ca. xi. antea dicta: postea Macedonia. Auctor quoque Solinus ait ab Emathio primo rege dicta. Aemi: aemus mons est in Thracia uasto iugo percubens in partem auctorem Plinius lib. iiii. Thracia autem ut ostendit Ptolemeus lib. iiii. iuncta est Macedonia: unde & Luca lib. vi. ait: Quae iuga de uexu pharsalica porrigit aemus. Pila: Modestus scribit pilum fuisse telum maius ferro triangulo unciarum. ix. hastile pedum quatuor & semis quod suo tempore scutulū dicebatur: ad cuius iactum exercebant praecipue milites: quae arte & uirtute directum & scutatos pedites & loricatorum eques saepe transuerberat. Gradia ossa: olim fuisse homines gradiores: ut Homerus dicit: & Virgilius in Iuue ait sat. xv. Terra malos homines nunc educat atque pusillos. Dii patrii: expositis ob caesarem caedem prodigiis actis nunc ipsum Augustum romanum imperium fouere optant. Indigetes. Festus ait indigetes dii: quorum nomina uulgari non licet: & indiges Aeneas appellatus est ab Ascanio post humanum abscissum. Linius autem scribit appellatum Iouem indigetem. Sunt & qui dicant indigetes dici: quae ex hominibus ad consecrationem ueniunt: ut Aeneas & Romule: Romulus. xviii. natus annos potitus est Romano regno: annos autem xxxvii. dominatus. quintum autem & quinquagesimum uita agens a ciuibus suis interfectus est (licet uaria de morte referant) cum iam imperium non regiae sed tyrannice exerceret: post haec Iulius proculus in forum procedens: Romulum inquit ego ex agro adueniens uidi abeuntem ex urbe armatum: quae ubi proximus mihi fuit ita eum dicere audiui: Nuntia romanis Iulii quae me sortitus ab initio uitae genius in caelum ducit mortali expleto saeculo: sum autem Quirinus. Succedens ex inde in regnum Numa Pompilius ipsum Romulum: ut naturam superat mortalē templi adoratione: & anniuersariis sacrificiis Quirinum uocatum statuit honorari. Haec ex lib. iiii. Dionysii. Vestaq; mater: Erat uesta urbis Romae custos: quae uirgines seruabat perpetuo igni. Cuius extinctionem super grauiam omnia Romani timebant: iteritum urbis signum id assumptum quae cum accideret ca: De quibus oibus plura Dionysius lib. iiii. & Ouis in fastis. Thuscu tyberi: Strabo lib. iiii. scribit quae ex apocyninis motibus tyberis effluit pluribusque auctus amnibus partim per ipsam excurrit Hetruriam: deiceps uero ipsam determinans: primum quod ab ea diuidit Umbria: postea uero Sabinos & latios Romae ad littus usque finitimos. Legito ite plura in Plinio lib. iiii. ca. vi. Romana palatia: Corne. Tacitus scribit urbem Romanam in palatino monte primum aedificatam: in eoque reges primum deinde consules: postea imperatores maiori ex parte sedem habuerunt. Et in bello macedonico Iulius ostendit in palatio fuisse aedem magnae matris deum a Iunio Bruto dedicata fuit & ibidem aedis uictoriae eodem teste lib. viii. de secundo bello pu. in eodem palatio: ut scribit Suetonius. Caesar Augustus templum Apollini dedicauit. Hunc iuuenem: cur Augustum intelligens iuuenem appellat late iam diximus in Tityro hic illum uidi iuuenem meliboe.

CCHRI. Emathia: Thessalia quae ab Emathione rege sic dicitur. Nam graece ημαθια dicitur. Hinc Menonis filii Aurorae & Tithoni fratre fuisse ait Probus. Aemi: mons Thraciae ab aemo filio Boreae & Orithiae. Saltem, quod si rapuistis Caesarem matrem uirum: & quae optimus est imperii defensor. Saltem placeat seruare hunc iuuenem: quae euerso morte Caesarem ipso succurrere possit. Vestaq; de uesta & palatio alio loco dicitur. Ne prohibete: tacite ostendit suis uiribus posse modo dii non impediatur succurrere. Mixta ergo laus quae solus & iuuenis ualet. Non dico conseruare bene institutum saeculum sed restaurare iam euersum. Laomedontea piuria troiae: Laomedontis perfidia in Apollinem ac Neptunum uulgatissima est. Sed & aliam in Hercule meminit Dio. sic ait. Hercule cum argonautis in colchos enauigante in phrygiu mare puenisse: & Hesionem filiam Laomedontis in littore religatam: & monstris marinis iussu oraculi deuoranda expositam uidisse: eamque liberasse: & monstrum interfecisse: prope quod primum sibi Laomedonte obtulisse equos iunctos. At Hercules eodem equos apud ipsum Laomedonte donec ex colchis rediret deposuisse: Reuerso deinde Herculi denegasse depositum Laomedonte. Qua ex re ira percitum Hercule Laomedonte & reliquos filios quae secum senserat. interfecisse. Solinus ait Priam quae fide seruanda & equos restituedos celsisset troianum regnum reliquisse. Remouet: at culpam belli ciuilibus a Caesare Iulio: & reicit in peccata troiano rum: uero Roma origine ducit: Quae at scelera nunc orbe praesunt dicit esse quae dii homines Caesarem iuderunt. Patrii indigetes: de Iano: Fauno: Euandro: Aenea: Carmete: & caeteris quae ex hoibus dii habiti sunt. Romula: uirbis conditor. Palatia: pro tota urbe. Nam palatium fuit antiquissima sedes Roma. ut apparet ubi de euandro narratur.

Emathia

Pilum

Romul Vesta

Tyberis

Roma

Georgicorum

¶ SER. Ne prohibere: id est ne prohibeat. **¶** Iam pridem: olim. **¶** Sanguine nostro: id est romanorum. **¶** Laomedontæ: Excusat Augusti tempora: & eum dicit suis uiribus non compensare damna rei publicæ: quæ ex maiorum uitiis descendisse confirmat. **¶** Horatius: Negligis immeritis nocituram postmodo te natis fraudem committere. **¶** Atque hominum queritur: cum cælestes possis mereri. **¶** Vbi fas uersum atque nefas: apud homines scilicet qui spernunt licita: appetentes illicita. **¶** Abductis colonis: ad bella scilicet: ut Et latos uastant cultoribus agros. **¶** Rigidum falces conflantur in enses: ita orbem bella turbant: ut hi qui prius agriculturæ insisterent: Cogantur deficientibus iam armis instrumenta colendorum agrorum & metendarum segetum in arma conuertere. **¶** Hinc mouet Euphrates illinc Germania bellum: undique mouetur bellum. Euphrates namque orientis est fluuius: Germania autem occidentis prouincia. **¶** Arma ferunt: uicinæ urbes: hoc est & externa & ciuilia bella defæuiunt. **¶** Ut cum carceribus: hoc uult dicere res quidem publica habet optimum imperatorem: sed tanta uitia temporum præteritorum quæ in dies singulos aucta sunt: quæ admodum in processu equorum cursus auget: ut ea optimus rector refrenare non possit: sicut & auriga a feruenti cursu equos non potest plerumque reuocare. **¶** Addunt se in spatia: id est currêdo plus eorum cursus augetur. **¶** Currus: i. equi. Sane sciendum translationem hanc esse: non comparisonem: quæ si ponatur in fine uitiosum est.

¶ ANTO. Iam pridem: multi & enim romanorum ab Annibale Mario & Sylla a Cæsare: & Pompeio & aliis antea fuerant interempti. **¶** Luimus: purgauimus. **¶** Luus enim a luce dicitur: ut scribit Varro. **¶** Laomedontæ: secundum fabulas Apollo & Neptunus troiana mœnia struxere: fictum est: ut aiunt: quoniam cum troianorum pecunia in sacro eorum deorum seruaretur ab eis Laomedon petiit rediturum se iurans unde mœnia instaurauit: postea tamen non reddidit: hinc datus est rabulæ locus: quod deos deceperit quos uult Maro hic propterea etiam in romanos sæuissis. **¶** Iam pridem non in augusti gratiam Iuliam Cæciam diu a diis desideratum asserit. **¶** Aratro dignus homo de agriculture honoræ uideto in principio. **¶** Conflantur: fabricantur: conuertuntur. **¶** Euphrates: hunc maior fundit Armenia: ut scribit Soli. Longisque excursibus Babyloniam diuidit tandem in sinum per sicum defertur. Mouere autem Euphratem bellum ait propter Parthos. **¶** Ii enim clade Crassiana altius animos erexerant: ciuilemque discordias populi romani læti acceperant: itaque ut primum effulset occasio non dubitauerunt erumpere. Ultra quidem inuitate Labieno qui missus a Bruto Cassioque fuerat: ut hostes in auxilium sollicitaret. Ventidius tamen Antonii legatus & Labieni copias & omnem Parthicum equitatum inter Orontem & Euphratem occidit: de quibus plurima Lucius Florus. **¶** Germania: hoc ideo dicit: quia post Cæsarem cædem germani ab romanis desciuerant. Augustus tamen ut Suetonius tradit eos ultra albin flumen submouit. **¶** Legibus: foederibus. **¶** Ruptis: propter Cæsaris obitum. **¶** Carceribus: carceres uocantur unde mittuntur equi dicti quod coherentur equine inde exeant ante quæ magistratus signum misit: auctor Varro. **¶** Quadrigæ: quatuor simul equi iuncti quadrigæ quasi quadrigæ uocantur: ut scribit Gellius. **¶** xviii. ca. viii. **¶** Aurigæ: aurigæ proprie sunt curum regentes. Dicitur autem auriga: quia splendorem sibi agat auris: id est fauoribus populi: hoc est clamoribus. **¶** Priscia. de xii. ca. **¶** Currus: ipse quadrigæ. per id autem innuit Martem nullo obstante sæuire obiuerat enim Cæsar populorum terror & rector.

¶ CHR. Facies: Formæ. **¶** Et curæ rigidum: quod n. scelestius esse potest quam ferramenta ad usum agriculturæ instituta: unde uita humana & alitur & assiduo labore piacastaque conseruatur: ad bellaque & homines perdunt: & omnium scelerum semina præbent. Magna ergo indignatio quod non solum ab usu rei sanctissimæ amoueat: sed etiam turpissime attribuat. **¶** Euphrates: Parthos intelligit quorum imperium euphratem pertingebat. Est autem Euphrates secundum christianos unus ex quatuor fluminibus qui ex deliciarum paradiso effluunt. Priscia uero illum ex Armenia maiori nasci uolunt: & armeniam a Cappadocia distinguere. **¶** Ut cum carceribus: Non uitio principis sunt bella: sed impetus bellorum ante ipsum motus nondum reuocari potest: ut ipsi aurigæ iam præcipiti cursu actos equos sistere non possunt. **¶** Addunt se in spatia: id est per spatia currendi augent cursum. **¶** Fertur equis: id est equorum arbitrio agitur & non suo.

Ne prohibere. satis iam pridem sanguine nostro
 Laomedontæ luimus periuria Troiæ.
 Iam pridem nobis Cæli te Regia Cæsar
 Inuidet atque hominum querit curare triumphos.
 Quippe ubi fas uersum atque nefas tot bella per orbem
 Tam multæ scelerum facies. non ullus aratro
 Dignus honos squaleret abductis arua colonis.
 Et curæ rigidum falces conflantur in enses
 Hinc mouet Euphrates illinc Germania bellum.
 Vicinæ ruptis inter se legibus urbes
 Arma ferunt sæuit toto mars impius orbe.
 Ut cum carceribus sese effudere quadrigæ
 Addunt se in spatia & frustra retinacula tédēs
 Fertur equis auriga neque audit currus habenas.

FINIS PRIMI GEORGICON.

FINIS PRIMI GEORGICON.

Luo
 Laomedon

Carceres

Auriga

Actenus aruorum cultus & sidera cæli: Nūc te bacche canā, Mire iterauit illū uersum: Quid faciāt lātas segetes: quo sidere terrā. In hoc autē libro exequit̄ culturā agrī cōstiti: q̄ omniū arborū continet genera. Et sciēdū est Virgiliū uites quoq; arbores dicere: ut Nec fecius oīs in unguē Arboribus positis secto uia limite q̄dret, Et Haetenus: ut multi uolūt una pars orationis est: & est aduerbiū significās hucusq; alii duas ptes uolūt p̄nomē & aduerbiū: ut sit tenus hac: sicut Cru rū tenus a mēto palarā pedēt: sed melius ē unā partē accipere orationis haetenus, & Sidera cæ/

MODESTINI IURISCONSULTI
IN SECVNDVM GEORGICORVM
CON ARGVMENTVM,

Actenus aruorū cultus & sidera Cæli,
Pāpineas canit ille comas collesq; ui-
renteis

Descriptasq; loci uites & dona Lyæi
Atq; oleæ ramos pomorum ex ordine lectos.

P. Vergilii Maronis Georgicorum.

Liber Secundus.

Actenus aruorum cultus
& sidera Cæli.

Nunc te bacche canā nec
non siluestria tecum

Virgulta & prolem tardæ crescentis oliuæ.

Dionysius dī. Ergo q̄ ignea uis solis ē Diony. iccirco ægyptii Osiri quē solē interpretant̄ Dionysium teste Dio-
ficulo appellauerūt. Vnde Eumolphus poeta: lōgiculū radii Dionysiū dixit, Et Orpheus eum splendoris au-
ctore scribit, Atq; hæc ad physicē. Historia uero duplex ē. Aliter, n. græci: aliter ægyptii sentiūt, Ægyptii, n. Dio-
nysiū Osiri nomināt: quē uolunt diuinis uirtutibus uix p̄ditū fuisse ægyptiūq; regno & Isis quā lunā cererēq;
noiant cōiugio potitū uniuersū orbē pagrasse: Et ut isis tritici ordeiq; rep̄trix fuit, antea, n. iter alias herbas icō-
gnita oriebant̄ sic Osiris in Nyfa locus Arabiæ foelicis ægypto cōterminus ē enutritus p̄peaq; & a loue p̄re & a
loco illo Diony. appellatus: uitis rector fuit: hoiesq; docuit & uitis cultū & uini usū atq; cōseruationē. Volūt p̄te
rea ægyptii Oleā quoq; nō at Mineruā ut græci dicūt iuenisse, Hic p̄ Arabiā & rubrū mare ad idos & orbis ter-
ræ terminos p̄gressus ē. In idis uero & alias urbes: & Nyfam cōdidit monumētū eius in q̄ nutritus fuerat: in qua
hederā ēt sauit p̄fectus est: & in Asiā & p̄ Hellepōnū in Europā & in Traciā sibi aduerfantē Lycurgū iteremit:

li: pleonasmos: nec, n. sunt alibi q̄ in cælo sidera, & Bac-
che: iūctore pro uitis posuit: de quib; n. αττεροχην
in hoc libro loquit̄: Nā uites p̄cipue sunt: licet & alia
rum arborū faciāt cōmemorationē, & Nec non silue-
stria tecum Virgulta: id est infocūdas arbores: q̄bus
p̄cipue in Italia uites coherent, & Tardæ crescentis
oliuæ: res enim diu duratura tardius crescit.

¶ PRO. Nunc te bacche canam: bacchari est fure-
re: inde & bacche dicūtur: quæ per furorē sacra liberi
patris celebrabāt: & ipse bacchus uocat̄ a furore: quē
incutit cultoribus suis. Idē Lenæus dicit̄ torcularis a
nomine græco: q̄ ληνον appellant torculum.

¶ ANTO. Haetenus aruorū: Hui; quoq; uolū-
minis argumētū carminibus patet. Sed cur poeta ab
agrorū cultura icōp̄it: postea uitiū de exordio scribēs
ap̄ui ubi & uitiū arborūq; culturas Emolphū athe-
niensem primū iūēisse Pli. referēte edocui, & Haetenus
cecini, s. s. n. Mesozeuma, & Sidera cæ, pleonasmos
ē i dictiōe cæli, i. sup̄abūdatia: de q̄ late Fabi. li. x. & Te
bacche, i. tua munera ut uites de quo latius ibi Pocu-
laq; iūctis acheloia miscuit uuis. Dicit̄ aut̄ bacchus a
furore quē incutit cultoribus suis: ut Probus asserit,
& Siluestria uirgulta: siluestres arbores iter q̄s: & ge-
nistas & filer & falices accipe. De uirgultis autē dixi-
mus in Tityro, & Tarde crescentis oliuæ: Pli. li. xvii. ca.
xii. scri. Natura tarde crescere oīa lōgo æuo duratia:
at quæ cito occidūt uelocia esse ut ficus malus pirus.
Idemq; lib. xvii. capi. lxi. scri. ad sua tempore durasse
in Linterno Aphricani prioris manu satas oliuas: &
myrtus eodem loco conspicuæ magnitudinis.

¶ CHRI. Quoniā poeta; ē curare: ut seq̄nte libri
antecedētibus annectat̄. Facit hoc Maro ut plurimū
p̄ aliq; p̄iūctionē: ut te quoq; magna pa. & alibi postq;
rex asiæ: itē At regia graui iā dudū saucia cura: & sic
fat̄ lachrymās. Hic uero ut idē p̄stet utif̄ colore rhe-
torico: quē Transitionē appellāt: quo facile iis q̄ dicta
sunt ea q̄ dicēda restāt adnectunt̄. In p̄cedēti igif̄ li. &
aruorū cultū & ea q̄ ad rationē siderum pertinerent
descripserāt: Nūc quod secūdo loco sibi proposuerat
explicat̄. Vlmisq; adiungere uites, & Te bacche: non Bacc;

Georgicorum

Baccha
ria
Bac/
chæ

Maronēq; pfectū suū: & uitis colēdæ pitū i regiōe q̄ ab eo Maronea dicta ē reliq̄ & Macedonē filiū i regno q̄ ab eo Macedonia appellata ē. Atq; hæc de Diony, apud ægyptios, Græci uero uaria referūt. Alii, n. unū, Alii tres ponūt. Sūt et q̄ huius dei formā humanā fuisse negēt: sed uini dationē Diony, dicāt: Terrāq; sua spōte uites ptulisse: Dimetora at a p̄scis noiatū qd̄ fit ex duplici matre primāq; genesim nūerāt qn̄ i terra posita plāta icremētū accipit. Secūdā qn̄ fructus maturescāt. Vnde altera ex terra: altera ex uite diei origo ē: Qd̄ uero dicūt ex Ioue & cere natū: & gitātib⁹ discerptū ac elixatū: ac rursus a Cerere cōpositis mēbris i iuuenē reductū physicū est. Nā ex terra & imbre icremētū sumit uitis ad uuas creādas: q̄ ab agricolis calcādo laniant: multiq; uinū decoquunt ut melius fiat uinū. Ceres at rursus mēbra cōpōit: q̄a terra singulis annis succū uitib⁹ ad nouas uuas subministrat. Est et physicū qd̄ dicat ui fulminis ex utero Semeles abductū: & dōc tps̄ maturo fœtui datū cōpleret Iouis fœmori asūtū. Nā ignea uis i uuis maturescit. Vex̄ cū iā ex uuis exp̄ssū ē uinū q̄a nōdū satis cōcoctū ē iterū in lacu bus ebulliat necesse ē. Dio, at ait terra atiqs̄ Thyonēa sacris q̄ sibi fiebat cū sacra oūsios dicāt: & semelē q̄si castā ab eo qd̄ ē ζεύς. Bis et eius genesim a Ioue eē: q̄a cū Deucaliōis diluuiō pisset rursus post pluuias i terra appuit. Sed hæc physice. Fabulose uero dicūt tres fuisse Dionysios, Primū indū qui ex uitibus sua spōte nascētibus candarū uuarū iuētōr & uini pomorūq; cōditor fuit. Quoniā at barbatus ē & barbā idi usq; ad mortē nutriūt. Hic orbē pagrās calcationē uuarū i torcularibus adinuēit a qbus Lenæus appellatus ē. Secūdus & Ioue & p̄ferp̄ia uel ut alii dnt̄ ex Cerere fuit q̄ prius boues aratro iūxit. Antea, n. maib⁹ fodiebāt terrā mortales pp̄ qd̄ imortales honores meruit: eiusq; simulacrū cornibus isignit̄: ut iuētōr aratri demōstret. Tertius Iouis & Semeles filius fuit: q̄ post secūdū ortū ex fœmore Iouis i Nysā idie a Ioue delatus & a nymphis educat⁹ ē pulcherrimus & muliebrib⁹ delitiis dedit̄ exercitiū ex mulierib⁹ cōfecit: thyr̄sisq; illas armauit, i. hastis hedera iplicit⁹ cū ferrea cuspide quo dolo reges nihil tale de mulierib⁹ credētes iteremūt. Inter quos p̄the⁹ apud græcos. Miran⁹ apud indos: Licurgus apud thraces fuit. Quoniā uero ex india trienio elephante iuētus orbē pagrauit: græci illi Trieridai, triennialia sacra instituerūt: orbē pagrans docuit sacra & mysteria. Certamina musica p̄posuit: cūctaq; in pace cōponebat. Dicūt primū fuisse q̄ multis cōgestis spoliis in patriam triumphās redierit. Probus ait Bacchari est furor. Vnde bacchæ dicunt̄ sacerdotes quæ p̄ furorē sacra Liberi celebrāt: & ipse bacchus d̄s a furorē quē suis incurrit cultoribus. Et prolē: Nā a radice pullulat & ueluti filios p̄ducit. Vnde illæ plantæ alio trāsferūt.

C SER. Huc p̄ o Lenæ: p̄ licet generale sit oīum deorū: tñ p̄prie libero semp̄ cohæret. Nā Liber p̄ uocat̄. Lenæus at̄ απο του ληνου. i. a lacu. Nā qd̄ Dōatus dicit ab eo qd̄ mētē leniat nō p̄cedit: nec n. pōt̄ græcū nom̄ latinā etymologiā recipere. Tuis hic oīa plena Mūeribus: tuis mūeribus hic iunt̄ oīa plēa & ea ubiq; req̄runt̄ p̄p̄neo. Autūno: cuius tēpore uites & foliis & fructibus plenæ sunt: & sub quo maturæ sūt & p̄p̄neo p̄ p̄p̄noso: ut nemus frondeū p̄ frōdosū. Tibi Floret ager: i. honorē tuū exultat: & lætus ē: nā autūnali tpe re uera florere nō pōt̄ ager. Vindemia: quom̄ uindemiā nūero singulari dicimus: unius anni significamus: quom̄ plurali multog; ut mēse mēses: hyemē hyemes: hæc n. semel tātū annis singulis cōtīgūt. Multi tamē uolūt uindemiā eē totius orbis generaliter: uindemias singularū partiū: ut plus significet singularis q̄ pluralis nūerus: Sicut plus est cū dicimus per terrā pluit: q̄ p̄ terras: Tūc n. oē elemētū: nō terras aliq̄s significamus. Musto: mustū nūero tantum singulari dicimus: sicut & uinū: licet Ouid. abusiue dixerit musta: sed hoc ille plus fecit q̄ & mustis dixit: cū ut diximus de his nominibus tres casus tātū usurpari cōsueuerit. Tinguē nouo mecū: pulchre iuocat̄ Liberū patrē adesse sibi cānētī de ratione uinearū: & uenire in auxiliū: & poetice dicit: hoc Liberū patrē se cū agere q̄ ipse ab agricolis debere fieri carmine demonstraturus est: cum dicit: tinguē mecum. Direptis latis: quod est genus calciamenti poetici nam hoc uindemiæ tempore fieri debere ipse demonstraturus est.

Huc pater o Lenæ: tuis hic omnia plena
Muneribus tibi pampineo grauidus Autūno
Floret ager spumat plenis Vindemia labris.
Huc pater o Lenæ ueni nudataq; musto
Tingue nouo mecū direptis crura cothurnis.

C PRO. Cothurni: sunt calciamentorum genera uenatori apta: quibus crura etiam muniuntur: quouis calciamenti effigies est in simulacris Liberi & Dianæ.

C ANTO. Lenæ: Lenæus bacchi nomē: lenos, n. torcular dicit̄ Lenæus torcularis: ut Probus ait. Grauid⁹ autū, non grauidis in ablatiuo sed grauidus in ntō legēdū est: sic n. antiq̄ textus habent: est ergo diastole figura. Floret: lætus est. Labris: ahenis. Cothurnis: uideto ecloga septima. Musto nouo: & hic pleonasmus est uel epexegetis: Nā ut scribit Nonius: Mustū non solū uinū uerum nouellum qcquid est dicitur recte. Nā uis utrū sit melius uirginem an uiduā ducere uirginem si musta est. Principio: canam uidelicet: siue a principio.

C CHRI. Autumno pampineo: pro uis pampinos posuit. Labris: uasis maioribus in quibus unum ebuliens spumas agit. Labrum enim uas capacius est. Cice, in epistolis: Labrum si in balneo non est fac ut sit. Huc pater o leue. Consueuerunt & poetæ & oratores: cum clausulam formāt ut plurima interponāt antequā eam claudāt repetere: p̄cipium sic i buco. Nā cū incepisset: Pastorū musam damōis & alpheisibœi & anteq̄ adderet: uerbū, s̄ dicemus multa iterposuisset: repetit Damonis musam dicemus & alpheisibœi. Sic & in loco cū dixisset: Huc p̄ o lenæ post lōgā hipbatō repetiit: Huc p̄ o leueni. P̄cipio: breuiter p̄posuerat se de arboribus dicturū. Deide iuocauerat. Huc p̄ o lenæ: qd̄ phœmiū est. Nā ex p̄positiōe cōparat̄ docilitatē sūmā rei breuiter exponēs. Itē beuolētīā a re q̄ illā utilē oñdit & a p̄sona sua cū aliorū utilitate se laboraturū p̄p̄at̄ ex iuocatiōe at: q̄a nō adhibet nisi magna p̄ponat̄: attētionē sibi cōciliat. P̄cipio arboribus: Phait: arbores q̄s natura debeat mus tribus modis nascūt̄: spōte: semine: radice. Colu, uero scri. Placēt nobis sicut Vir, duo genera sulcorū: quog; alterū sua spōte gignit̄: Alterū humana cura p̄uenit. Primū materiæ magis aptum: secundum uero fructibus,

CSER. Principio arboribus: Creādarū arborū naturaliter sunt tria genera: aut in sua spōte nascunt: aut ex se minibus fortuito iacētibus surgūt: aut ex radicibus pullulāt: nā cætera usus iuēit fauēte natura. Spōte sua: spōte mō nomē est: q̄a iunctū ē ei genus: quo caret semper aduerbiū. Veniūt: crescūt: alibi illic ueniūt felicius uua. Caposq̄ & flumina late Curua tenēt: p̄ trāsītū ostēdit ī gbus locis arbores spōte nascunt. sin humidis: Nā terra mī ē rege oīum: & seminū cūctōrē creatrix. Vt molle filer: arboris genus ē: Et notādū genus neutrū de arbore qd' ē ad modū rarū. Glauca canētia frōde salicta: locū falicū p̄ ipsis arboribus posuit: bene at ait & glauca & canētia: nā salix ab una parte alba est: ab altera uiridis.

Principio arboribus uaria est Natura creādis. Nanq̄ aliā nullis hominum cogentibus ipsæ Sponte sua ueniunt camposq̄ & flumina late Curua tenent. ut molle Siler lenteq̄ Genistæ Populus & glauca canentia fronde Salicta. Pars autem posito surgunt de semine ut altæ Castanæ nemorumq̄ Ioui q̄ maxima frondet Aesculus atq̄ habitæ Graiis oracula Quercus. Pullulat ab radice aliis densissima filua. Vt Cerasis Ulmīsq̄ etiam Parnassia Laurus Parua sub ingenti matris se subiicit umbra. Hos Natura modos primū dedit. his genus oē Siluarū Fruticumq̄ uiret nemorumq̄ sacrorū.

hoc aut etiā ante Lucullū erat in Italia: sed durū & cornū appellabat qd' postea mixto nomine cornocerasum dictum est. Parnassia laurus: a parnasso monte Apollini consecrato. Parua sub ingenti: id est radice maioris minor crescit & surgit: sicut uidet in lauris. Hos natura modos primum dedit: bene primum. Nam ut supra diximus: fauor naturæ fuit etiam ad alios inueniendos usus: contra naturā enim nihil hoīum iuentum ualeret. **CPRO.** Atq̄ habitæ graiis oracula q̄rcus: existimāt ī dodonæi Iouis oraculo q̄rcū uocalē fuisse: ex q̄ lignū Mierua argōatis futura pdiceret. Vt Cerasis ulmīsq̄ et Parnassia Laurus. Ex urbe cerasunte: q̄ ē ī pōto Lucullus q̄ oppugnauit Mithridatē: trāsulit arboris genū: qd' feret cerasa pōa. Ipse at oppidi noīe cerason uocauit pomū cerasiū. Parnassia laurus: dī q̄a subiecta ē apollinis tutela: quoi' oraculū dēphicū p̄nasso mōti phocidos subest. **CANTO.** Arborib' uaria ē nā creādi: Maro ī hac re Theophrastū secutus ē: ille n. lii. inq̄t: Arbores & sūm atī plātæ generatiōis: aut spōte: aut semīe: aut radice: aut auulsione: aut ramo: aut surculo: aut ipō trūco factitant. Videto itē paulo inferi' ibi uidelicet: Hos nā modos & q̄ Molle filer: Pli. li. xxiii. ca. xxxvi. inq̄t: Sileris folia illita frōti capitis dolores sedāt: serpētes & hūc fruticē refugūt: baculūq̄ rustici ob id ex eo gerūt. Genista: Pli. li. xix. ca. i. inq̄t asia ex gēista facit lina ad rætia p̄cipua ī piscādo durātia frutice madefacto. x. dieb' & li. xxiii. ca. xxxiii. ait: genista quoq̄ uiculi usū p̄stat flores apib' gratissimi: gēista itē mixta cū axungia gēua dolētia sanat. Populus: legito Pli. li. xvi. ca. xxvi. Glauca: glaucus color uiridis cærule' dī: ut in Gel. legit. li. i. ca. xxvi. Salicta: Pli. li. xvi. ca. li. scri. de salice: q̄ in Asia tria genera obseruāt: nigrā utiliorē uitibus: cādidā agricolarū usibus: tertiam q̄ breuissima est: quā elicē uocāt. Castanæ: de iis multa Col. li. v. & Pli. li. xv. Aesculus: arbor ē glādifera ab edo: nam eius: fructū olī hoīes uescebant: & Pli. li. xvi. ca. vi. inq̄t: glans optima in q̄rcu atq̄ grādissima: mox æsculo. Oracula q̄rcus: existimāt in dodonæi Iouis oraculo q̄rcū uocalē fuisse: ex q̄ mierua argōatis futura pdixit. Probus auctor. Stra. uero lib. vii. inq̄t: Dodonæū at oraculū quē ad modū & q̄ quodāmodo derelictū ē. Videto latius ecloga nona. Cerasis: cerasi ante uictoriā Mytridaticā. L. Luculli nō fuere in Italia. At urbis anno sexcentesimo octogesimo is primū uexit e pōto: septētrione: frigidisq̄ gaudēt: Pli. li. xv. ca. xxv. Parnassia laurus: Pli. li. xv. ca. xli. scri. q̄ duo ei' genera tradit Cato: Delphicā: & Cypriā. Delphicā ē æq̄li colore: uiridiorē maximis bacchis: atq̄ e uiridi rubentibus: hac uictores Delphis coronari: & triūphātes Romæ. Cypriam esse filo breui nigro: per margines imbricato crispā. Se subiicit: attolit. Hos natura modos: Pli. li. xvi. ca. xlv. inq̄t: Arbores quas natura debeamus tribus modis nascuntur: Sponte aut semine aut ab radice. Cura numerosior existit: sed latius uide ibi principio arboribus & q̄ Siluarū: silua ab hyle qd' est materia dicitur: uel a xylon quod est lignum: est aut silua generalius nomē. Fruticū: frutex est qd' iustā magnitudinem arboris non assurgit & statura similibus est multis herbis: sed non demoritur neq̄ arefcit ut herba. Nemorum: de nemore uideto ecloga vi.

CHRI. Arboribus: Frutices simul & uites intelligit. Verū ita plātās distiguūt: ut arbores appellēt: q̄ magnitudine excellāt: ut Oleæ Mali Piri: Quercus & similes. Frutices uero qd' eā magnitudinē nō pueniūt & tamen herbas excedūt: ut sunt rubi sentes: uirgæ sanguineæ. Oui. Et densi frutices & uictō cortice uirgæ. Tertiū genus ē uitis: q̄ nec arbor sed frutex appellat: ut Pli. Columellag' oñdūt. Veniūt: nascunt. Capos & flumina: q̄ ī solo pinguiori ut capi sunt & humidiori: q̄le ē iuxta flumē facilius plātæ pueniūt. Siler: fusis faciēdis accommodata ē arbor: populi at & salices nō nisi in aquosis pueniūt. Vt Cerasis. Lucullus rediēs e Mythridatica uictoria ex urbe Ceraso q̄ ī pōto est aduexit in Italiā arborē quā ab urbis noīe cerasum appellauit: pomū eius cerasiū dicit. Parua sub ingenti: Mirifice delectat oratio quæ a contrario declamat: ut hic: paruū est & ingens.

Siler
Geni/
stæ
Glau/
cus
Color
Tria ge
nera
Salictū
Aescul'
Quercus
Duo ge
nera lau
ri
Silua
Frutex

SER. Via: rōne, ut Inueni germana uiam, & Repperit: adinuenit: & dicit illa quæ prius dixerat ex ipsa natura omnē originē ducere, hæc aut quæ sequuntur usu: & studio adinuenta sunt: nō obsistente tamē etiā in his natura, & Hic plantas tenero: inter plantas & plātaria hoc interest: q̄ plantæ raptæ sunt de arboribus: Plantaria uero quæ ex feminibus nata cum radicibus & terra propria transferuntur: ut Et uiua sua plantaria terra, & Sulcis: fossis: ut Ausim uel tenui uitem committere sulco, & Hic stirpes obruit aruo: altius deponit: ualidiores cū radicibus plantas, & Quadrifidasq; fudes: ita robustas ut possit in quatuor partes diuidi, & Et acuto robore: pro acuti roboris accipimus, & bis idē dixit: Nā & ualli & fudes idē sunt, & Siluarūq; aliæ: ppago p̄cipue uitibus congruit: unde apparet siluas eū et de uitibus dicere, & Arcus at bene ait: nā ita reflectunt ppagine uitium cū in terra ponunt: ut in medio sui in terra laceant & utriq; capita terra excedat, & Et uiua sua plātaria terra: & aliæ siluarū expectat plātaria cū sua terra uiua, naturali: ut Viuoq; sedilia saxo, Inde est Mutata ignoret subito ne semina matrē, & Quin & caudicibus sectis: caudicibus posuit pro codicibus: sicut caulē pro colē: fauricē p̄ forice dicimus, Fit at qd̄ nunc dicit de oliua & myrto: quarū ficci stipites secant usq; ad medullā: & terra infossi ex se arbores gignunt: qd̄ sine dubio mirū est, & Trudif: urgēte natura p̄creatur, E sicco ligno: ex arido, & Radix oleagina: deriuatū ab olea, & Impune uidemus: sine dāno sui: & loq̄tur de istio ne, Sane in fitas arbores dicimus: insertas uero causas aut fabulas, & Lapidosa corna: dura, alibi: Lapidosaq; corna Dant rami, & Generatim: p̄ singula genera: generaliter autē simul oīa γένωνος ἕξι κατὰ γένος, & Fructus feros: qui nō sunt apti humanis uisibus: siue feros siluestres & incultos, & Mollite: aptos facere, & Colēdo: ue cultu, & Segnes terræ: pigra: infœcūda: & docet posse industria et loca asprima ad fertilitatē p̄ducī.

CANTO. Via: ratione, & Hic plantas: Plin. li. xvii. ca. vii. sq;: auulsiq; arboribus stolones uixere: quo in genere & cum parui sunt auelluntur: partemq; aliquam e matrī quoq; corpore auferunt secum: hoc modo plantantur punica: coryli: mali: sorbi: ficci: in primisq; uites, & Stirpes: Crassos truncos cum radicibus, & Quadrifidasq; fudes: perticas uel furculos in quatuor partes fissas: ait enim Theophrastus libro primo Oleas quoq; & ficos multifidas demittere assolēt, Plinius etiam li. xvii. ca. vii. ait: ex eodē iūctū ē furculos obscissos serere: hoc priō se pis cā factū s̄abucis cotoneo & rubis depactis Mox & culturae ut populis alnis salici q̄ uel iuerso furculo feritur Acuto robore uallos, i. palos acuto & furculos, & Seruntur, n. furculi q̄drifidi & acuti, & Propaginis arcus, Pinus baccha & propagine feritur, Citreo item grano & propagine: auctor Plinius li. decimo septimo capite vii. & Terræ mandare cacumē uti de falice dictum est, & Caudicibus: Caudex dicit in arbore quod supra terram simplex assurgit in herbis uero caulis appellatur: ut Theophrasti interpret ostendit, & Radix oleagina: radix est qd̄ subter telluri choæret, Olea autem Theophrasto teste libro secundo plurimis modis uenire uidetur: Nam ex trunco ramo confiso radice ligno uirga, & Impune: sine dāno, & Vertere supple se in alterius scilicet ramos.

CHRIS. Via: ratio & artificium, & Usus: experientia, & De tenero corpore: Quia uirgulta teneriora excerpuntur: ut uidimus in fico & in falice, & Quadrifidas: Ut in olea, & Et uiua: Quæ cum radicibus transferuntur, Nam uegetatiua quæ nutrit & augēt radicibus est: quæ oris: stomachiq; officio funguntur, Humorem, n. de p̄pinqua terra assumunt: atq; decoquunt: unde decoctus per arborem spargitur, Ergo uita uegetatiua in his est, In his autē quæ radicibus carent nō omnino est, & Sua terra: Nam uehementer proficiunt arbores: quarum radicibus sua terra hæret, Nam radices quæ excusa sua terra transferuntur nō ita fœliciter coalescunt, & Radicis egēt aliæ: Arbor radices habet pro ore: stomachoq; atq; epate, his enim de proxima terra humor attrahitur: attractusq; in siccum quo arbor alatur decoquitur, Surgit ab radice truncus: cuius pars interior medulla pro ossē, Medulla ligno ambitur: quod carnis uicem sustinet, Lignum ipsum subtilis cartilago circumdat quæ arbori pro uena est, Nam per eam humor a radice decoctus & in nutrimentum conuersus trahitur per omnes partes ueluti membra arboris, & Hinc rami: frondes: flores: fructusq; reperiantur, hac ergo causa arefcāt oportet arbor, A libro libros dicimus: quoniā in nōnullarū arborū libris ante usum cartarū antiq; scribebāt: Cortex potremo: q̄ durior: exteriorq; est librū: ita uestit ut pelles: piliq; aialia tegūt, Ut sit tāquā uestis cōtra frigora & calores, Truncū deniq; unde rami exeūt codicē & caudicē dixerūt, & Vertere i alteri: De istio tractat: de q̄ paulo post, & Et sicco: Nō ex sicco: sed qd̄ siccū uideat, & Segnes: q̄ desidiose nō ferāt fructus, & Vestire: trāslatio ab hūanis corporibus, & Ismara: mōs in Thracia hic ē cuius pars aspera: incultaq; est, Altera uero uietis: oliuetisq; spectabilis, Est i regiōe morōea i q̄ Dio, ait: Bacchū iterfecto lycurgo reliq̄sse maronē p̄fectū: p̄mōstratorēq; uineæ: & ab eo marōea dicta, Hac regiōe expugnata ait Homerus Vlyxē uinū exportasse, Plin. at antiq̄ssimā claritatē uino maroneo dat autem: additq; Aristēum primum omnium in hac gente uel miscuisse uino suauitate præcipua utriusq; naturæ sponte prouenientis, Maroneum uicies tantum addito aquæ miscendum, Homerus prodidit & Mutianus ter consul sextarios singulos octogenis aquæ misceri comperit præfens in eo tractu,

Caudex
Caulis
Radix
Olea

Sunt alii quos ipse uia sibi repperit usus,
Hic plātas tenero abscindēs de corpore matrū
Deposuit sulcis: hic stirpes obruit aruo.
Quadrifidasq; fudes & acuto robore uallos,
Siluarumq; aliæ pressos propaginis arcus
Expectant: & uiua sua plantaria terra,
Nil radicis egent aliæ lummumq; putator
Haud dubitat terræ referens mādare cacumē,
Quin: & caudicibus sectis (mirabile dictu)
Truditur e sicco radix oleagina ligno,
Et sæpe alterius ramos impune uidemus
Vertere in alterius: mutatamq; insita mala
Ferre Pirū: & Prunis lapidosa rubescere Corna,
Quare agite o pprios generatim discite cultus
Agricolæ fructusq; feros mollite colendo.

SER. Ismarā: montes thraciā. **Taburnus:** mons campania. Vestire uero implere significat. **Tuq; ades** mecoenas: adesto: & inceptum fauorem omnibus libris impedito: Nā ubiq; eū iuocat. **O decus o famā merito** pars maxima nostrā: Hora. **O & praesidium:** & dulce decus meū. **Pelagoq;** uolans da uela patenti: simplici generi carminis praesta fauorē: ut uela fauorem accipiamus: patens pelagus carminis facilitatē: hoc autem carmen facile esse ipse significat: dicens: In manibus terrā: hoc est in facili & in promptu res posita est. **Non ego cuncta meis amplecti uersibus opto:** id est non sum uniuersa dicturus: nec enim possum: quare & suā extenuat

Neu segnes iaceāt terrā: iuuat Ismara Baccho
Conferere: atq; olea magnū uestire Taburnū.
Tuq; ades: inceptumq; una decurre laborem
O decus o famā merito pars maxima nostrā
Meccenas: pelagoq; uolans da uela patenti.
Non ego cuncta meis amplecti uersibus opto.
Non mihi si linguā centum sint oraq; cētum:
Ferrea uox. ades: & primi lege littoris oram.
In manibus terrā: non hic te carmine ficto
Atq; per ambages: & longa exorsa tenebo.
Sponte sua quā se tollunt in luminis auras

possibilitatem: & Meccenatis auribus ex sui carminis breuitate blanditur: alii aliter accipiunt: Constat Meccenatem fuisse literarum peritum: & plura composuisse carmina. Nā etiā Augusti Caesaris gesta descriptit: quod testatur Horatius dicēs: Tuq; pedestribus dices historiis praelia caesaris Meccenas melius: ductaq; per uias, regum colla minacium: ut hoc nūc dicat: Inceptūq; una decurre laborē. **adesto: & simul scribamus,** licet enim quā tu scribis esse constet ingentia: meū autē carmen & breue sit & totū id explicare nō possim: debes tamē fauere minoribus: ut Pelagoq; uolans da uela patenti sit: ingentia scribe. **Et primi lege littoris orā:** faue minora scribenti. **Non ego cuncta meis:** Lucretii uersus: sed ille Aenea uox ait nō ferrea. **Primi lege littoris oram:** lege nauticus sermo est: qui nunc & ad nauigandū: & ad lectionem pōt re ferri: nā hoc dicit faueto principio uel humilitati car

minis mei. **In manibus terrā,** in facili & in promptu est terrarū descriptio: qđ τρωχεϊρον graeci dicūt. **Nō hic te carmine ficto,** simpliciter uniuersa describā: neq; ut in aeneide aliquibus figmētis: aut ullis utar ambagibus: longa autem exorsa dicit, proemia longe repetita: quā supra esse uitiosa. **Sponte sua:** ad illud quod omiferat redit: & exequitur qualitatem trium generum: quā festina memorauit: arborum scilicet sponte naturum: procreatarum ex semine: & earum quā de radicibus pullulant.

PRO. Iuuat ismara baccho Conferere atq; olea magnū uestire taburnū: Thracia uino fertilis: quoius nationem quandā appellat Home. Aliter oppidum est ismarus: quod expugnauit Vlysses: quū a Troia discederet: & uictor uinū accepit a Marone: quoius pī Cupithus traditur: quod Cyclopi dedit. Eius autē tāta uis existimat: ut unum metron uini uiginti etiam metra sustineat aqua. Ergo quia tam efficax est natura in uino thraciā: praecipit eam conferendam uitem. **Taburnus mons est apuliae regionis:** quā fertilis est olea.

CANTO. Ismara: ismarus Thraciā mons insignis oleo & uino teste Vibio. **Taburnū:** taburnus mons est Apuliae regiois quā fertilis est olea: ut probus inq; Poeta li. aenei. xii. meminit et dicēs: Ac ueluti igēti syla sum moue taburno: Quū duo conuersis inimica i praelia tauri frontibus icurrūt & q; **Tuq; ades:** primo uolumine Augustū Ca. iuocauit: hic uero meccenatē cui & totū opus dedicat. **Inceptūq; una decurre laborē,** auxiliare mihi tuo ingenio. **Patēti pela:** id est patenti: & amplā materia. **Vela:** studiū & auxiliū. **Volans:** citus & festinus in antiq; testibus & uolās & uolēs legi: utrūq; cōuenit. **Non mihi:** non optare amplecti cūcta inq; si centū & q; **Ferrea uox:** firma indeficiens. **Et primi le littorā:** nauiga extremitatem primi littoris: id est a principio huius uoluminis tuo mihi ingenio: ac studio faue. **Per ambages:** uerborum circuitus. **Longa exorsa:** longa exordia: unde statim ad narrationem conuertitur. **Infœcunda:** sterilia. **Læta:** ampla. **Solo natura subest:** de natura & terrā seminibus uideto ecloga. vi. & libro primo Georgicorū ibi imposuit natura locis: & ibi latius. **Quiq; nouas alitis nonnullo semine fruges.** **Mutata:** Plin. li. xvii. ca. viii. inq; ante omnia igit in similit transferrī terrā aut meliorem oportet: Praefodere scrobes ante si fieri posset tāto donec pingui cespīte obducāt. **Magnum ante annum fieri iubet:** ut solem: pluuiaq; cōbibant **Arborem nec minorem bima:** nec maiore trima: trāsseri quidā p̄cipiūt. **Alii cū annum impleat plāriq; id demū cauēt:** ut plaga deputati cacuminis meridiem spectet.

CHRIST. **Taburnus:** mons in famnio oliuetis cōspicuis. **Ades:** Fauet. Nam tāquā deū inuocat. **Dii autem sua p̄sentia iuuāt.** **Decurre laborē:** artificiosissime dixit: nā decurre ostendit summā facilitatem adiuuandi in Meccenate: per laborē autē difficultatē in se p̄pter ingenii inopiā significat: petitio ergo hæc continet honestatem. **Honestū est enim amico subuenire in re praesertim inchoata ne turpiter ab incepto refiliat.** **Continet facilitatem:** cū ip̄e suo stilo ac doctrina facile praestare possit. **Continet utilitatem cum magna pars decoris: famāq; Virgilianā in ipsum redundatura sit.** **Nō ego cuncta meis amplecti uersibus opto:** & hoc rem facilem facit: quia non in omnia sed in pauciora auxilium imploret. **Primi littoris:** Quia non audeo profundum petere. **In grandiore materia aggredi.** **In manibus terrā:** Terrā sunt in manibus meis: ac si dicat in praesenti opere: **Vel sunt in manibus oīum hoc est in promptu:** nam materia non est recondita: sed omnibus euident. **Nō hic te carmine ficto:** non sunt hic poetarum fabulā: quā plus uoluptatis q̄ utilitatis cōtinent. **Per ambages:** quod poetarum est qui & altius repetūt: ut Ennius qui a materia argos nauis exorditur discessum Medea. **Altius,** repetunt ipsi poetae & longius prosequuntur. **Longa exorsa:** exprimit quid intelliget ambages. **Sponte sua:** suapte natura & non humano artificio: est autem sententia q̄ quāuis terra omnium rerum semina in se continet: tamē in diuersis locis semina diuersis arboribus accommodatiora habet: Quapropter q̄ in ipsa natura p̄ueniunt: fortius: ualidiusq; surgūt: tanq̄ a solo p̄prium ipsius semen cōtinēte: ergo natura. **ppria illius arboris,**

SER. Infœcunda: foetu carentia: & per transitum rem physicam tangit. Nam semen esum falicis dī infœcūditatem mulieribus gignere. **Læta & fortia:** quasi in hoc ipsis arboribus genus sit fœcunditatis. **Quipe solo natura subest:** quia ut supra diximus: naturaliter rerum omnium mater est terra: & uniuersa intra se continet semina: hinc est **Quipe solo natura subest.** Natura, n. dicta est ab eo q̄ nasci aliqd faciat. **Mire autē ait subest:** idest inest latenter: Nam non apparet: unde epicurei dicunt nihil eē quod non habeat originē sui: nam hoc est gigni de nihilo nihil: in nihilum nil posse reuerti. **Hæc quoq; si quis: uidelicet infœcunda: sed fortia:** Inerat:

si quis eis fructiferarum arborum furculos inserat. **Scrobibus mædet mutata subactis:** nos scrobes genere dicimus masculino: licet Lucanus dixerit cōtra artem **Exigua posuit scrobe:** duas autē hic res dicit: uidelicet ut aut inserantur infœcundæ arbores fœcūdis & fructiferis: aut certe mutent de suis locis & fossis immitantur: utrunq; enim eius infœcunditatem aufert. **Siluestrem aīum: naturalem asperitatē & infœcunditatem.** **Voces artes: fœcūditates ex arte uenientes.** **Hoc faciet: idest erit fœcunda si fuerit inde translata.** **Digesta: posita & plantata:** idest si liberū spaciū habeat. **Nunc altæ frōdes:** hoc est frondes & rami arborum ex quibus oriuntur nocentes & suis umbris earum fœcunditatem auertunt & prohibēt. **Vrunq; ferentem quæ ferre potest: si ei umbra nō noceat.** **Iam quæ seminib; iactis: idest quæ ex semine quocūq; modo iacto orta est: iam particula hic p̄ præterea ponitur: & tēpus quidē significat ut iā tempus agi res.** **Nepotibus: arbusculis quæ ex ea oriuntur.** **Factura umbræ: sui magnitudine & opacitate.** **Pomaq; degenerant: modo degenerāt in peius uertūt: alias in melius: Poma aut arborum ex semine p̄ creatarū dicit: quas constat nisi insitæ aut translata fuerint non respondere qualitati seminis sui.** **Fert uua racemos: uua pro uite posuit: i. fructum pro arbore.** **Sane racemus botryonis est pars: & botryo græcum est: sic uua pro uite posuit: sicut Horatius pro uino: Nā ait Cecubum & prælo domitam caleno tu bibes uua.** **Cogendæ in sulcum: in ordinem componendæ: aut certe arandæ.** **Multa mercede: multo labore: a sequente quod præcedit intellige.** **Sed truncis oleæ: quia supra ait: Truditur e sicco radix: etiam redit ad eos modos quos inuenit industria.** **Dicendo autem melius: ostēdit et alias arbores posse ex truncis procreari.** **Sane olea est arbor ipsa: unde deriuatū est oleū.** **Oliua uero fructus ipse unde est oliuum.** **Legimus tamen & oliuam de arbore: ut Incumbens tereti damon sic cœpit oliua.**

ANTO. Subactis: idest uersatis excultis & effosis. **Cultuq; frequenti: Plinius libro decimo septimo cap. xli. ait: atq; in totum omnis cura fertilitatem adiicit fertilitas senectē.** **Ferētē: fœtus.** **Tarda uenit: nisi scilicet digesta fuerit per uacuos agros & poma in peius uertentur.** **Vua: uitis ipsa nisi e seminario fuerit transposita turpes racemos producet.** **Sationis: enim uitium duo genera: ut scribit Col. libro quarto capitulo decimo q̄. to maleoli: uel uiuiradicis quod utrunq; ab agricolis usurpatur: & in puinciis magis maleoli: neq; enim seminariis student: nec usum habent faciendæ uiuiradicis.** **Truncis oleæ: de hoc lege Catonē titulo. xlv. Propagine uites: De hoc uideto Columel. l. iiii. capitulo septimo Myrtus Theophrastus l. iiii. q̄. q̄ myrtus & ligno & ramo prouenit: Pl. libro. xvii. capitulo decimo sexto scribit: q̄ ramo serunt & punica pali laxato prius meatu: itē myrtus: capite uero. vii. dicti l. xvii. ait: q̄ myrti genera oīa i Cāpana bacchis serunt Rōa propagine Tarentina.**

CHRISTO. Infœcūda: nō. n. p̄ducit fructū: sed p̄ fructū ipsa abūdātissima materia est. **Differt & fœcūdū & facūdū.** **Fœcūdus: infertilis a foetu quasi plurimū effundēs foetū.** **Facundus uero a fando eloquēs & copiosus in oratione est.** **Inserat aut scrobibus: idest fossis.** **Duplici enim uia mitescunt siluaticæ arbores in serendo: & in mitius solum transferendo: Scribit Columella: Ante annū q̄ poma disponere uoles scrobes fodito. Ita sole pluuia mactantur: & quod posueris cito comprehendet. Sed si eodem anno semē ponere uoles: ante duos menses fodito & stramentis eas complecto & incendito quo latiores scrobes feceris: hoc erunt latiores: sapidioreq; fructus: dicimus autē scroben: & scobē. **Scobē. n. appellamus fossam: Scobē uero minuta illa: q̄ aut limādo: aut terebrādo: aut aliquo modo terendo cadunt: Sed etiā dū locū deuerrimus qcqd̄ imūdicariū educit scobē dicimus. Iu uena.** **Et tamen unus semodio scobis hæc emūdāt seruulus unus.** **Animū siluestre: Atq; aīus rōnalis est & quo sapiamus: aīa uero qua uiuimus. Ille p̄prius hoīs. Hæc nobis & cum brutis & cum plantis cōmunis est. Quō ergo deponūt aīum cum illo cerant. Sed usus est trāslatione ab homine. Nam ut homo si ex agresti: incultaq; uita in ciuilem & bonis artibus excultam traducatur ferina uita deposita mitescit: sic arbor ab inculta regione in cultum agrum translata sumat mitiorem succum.** **Artes: idest succos: quos per artificium induxeris.** **Iā quæ feminibus: Dicit quidem arbores ex suis seminibus progignere arbores. Sed in ea re duplex est incommodum & q̄ tardius crescunt & q̄ degenerant. Nam & mali & pyri nō referunt maternos succos & uitis uuas rariiores: minutioresq; producit. Recte autem dixit poma. Nam nuces siue iuglandes sint: siue amygdolæ: siue castanæ: siue auellanæ non ita degenerant.** **Labor: laboriosus cultus respondens satisfaciunt uotis tuis.****

Fœcundus
Facundus

Scrobē

Anim⁹
Anima

CSER. Solido paphiæ: sicut & olea. Paphiæ aut uenere a papho insula: in qua Venus colitur. Veneri autem myrtus est consecrata: uel quod hæc arbor gaudet littoribus: & Venus de mari de precreata: uel quod ut medicorum indicant libri: hæc arbor apta est mulierum necessitatibus plurimis. Plantis eduræ coryli nascuntur: duras dixit non ad lignum: sed ad fructum ipsarum referens. Alii eduræ legunt quasi non duræ: ut paulo post Enodes trunci: id est sine nodis: ut modo. Minuentis non augentis habeat significationem. Sane coryli proprie dicuntur. Nam auellanæ ab auellano campaniæ oppido ubi abundant nominatæ sunt. Herculeæ: ipse alibi: Herculea bicolor cum populus umbra: nam cum Hercules ab inferis rediret: hanc primam arborem dicitur contemplantus esse: & se inde coronasse conueniente colore: arboris illi euentui quo a tenebris in lucem commeauit. Chaoniarum patris: Iouis epitocii. Ardua palma: aut alta: aut ad quam difficile peruenit. Casus abies uisura marinos: est enim abietis species apta nauibus: quam sappinum uulgo uocant. Ex foetu arbutus horrida: uersus dactylicus. Nam male quidam horrens legunt. Horrida autem hispida. Et iam transit: ad insitio: ne: quæ duplex est: Nam aut insitio dicitur quomodo insitio fo truncis surculis foecundæ arboris sterili inseritur: aut oculorum impositio: quomodo inciso cortice libro alienæ arboris germen inserimus. Et steriles platani malos gessere ualentes: Dicit quid in qua arbor debemus inferere: in arbutu nucem: in platano malum: in orno pirum: sed castaneæ fagos eget expositione: non enim in castanea fertili inscudæ fagus inseritur: unde aut hypallage est: ut sit castaneæ fagos pro fagi castaneas gessere: aut est mutata distinctio: ut sit Et steriles platani malos gessere ualentes.

Respondent: solido paphiæ de robore Myrtus.
Plantis eduræ Coryli nascuntur: & ingens
Fraxinus: herculeæque arbor umbrosa coronæ.
Chaoniarum patris glandes: etiam ardua Palma
Nascitur: & casus Abies uisura marinos.
Inferitur uero ex foetu nucis arbutus horrida.
Et steriles Platani malos gessere ualentes.
Castaneæ fagos: Ornusque incanuit albo

PRO. Solido paphiæ de robore myrtus: Insula est cypros tota Veneri sacrata: in qua est oppidum paphos a quo paphiam myrtum appellauit arbusculam: quæ ueneris tutelæ est subiecta. Herculeæque arbor. Populus quia Herculis tutelæ existimetur subiecta: testatur in Aeneide Virgilius: dicens, Dixerat herculea bicolor quum populus umbra: Velauitque comas: foliisque innexa pependit.

CANTO. Paphiæ myrtus: paphos Cyprum urbs portum habebat & templa optime structa: Strabonem, xv. auctor est: Paphos uero, l. i. ait quod celebre phanum habet. Veneris paphos in cuius quadam area non pluit. Paphiæ ergo ueneriæ. Eduræ coryli: non duræ fragiles. De corylis plura in Tyro, herculeæque arbor, comas, populus Herculis tutelæ subiecta: quæ & aiunt ad inferos accedens populæ fronde se coronauit. Chaoniarum patris, Iouis dodonæi: uide latius in libro Geographi Chaonia: & pigui & palma: de hac uideto in libro Geographi, palmas epirus equarum. Abies: Plinius, xv. ca. xvi. scribit abietem expetitâ nauigiis situmque hære in excelso montium ceu maria fugerit: idem Plinius, xv. ca. lv. ait quod abies admirationis principum uisum in nauis que ex aegypto Caii principis iussu Obeliscum in uaticano circo statum quatuorque truncos lapidis eiusdem ab substinendum eum abduxit: Qua nauis nihil admirabilius uisum in mari certum est. Longitudo spatium optinuit magna ex parte ostiensis portus latere leuo: quæ arboris crassitudo quatuor hominum ulnas complectentium implebat. Arbutus horrida: uersus est dactylicus. Arbutus autem arbor est fruticosa: pomum habet simile terrestribus frugibus: dicitur alio nomine: Vnedo argumeto unum tantum edendi. Plura Plinius, xv. ca. xxiii. Valentes, i. feraces. Platani: hæc arbor lata folia habet: uti uitis & ficus: Plinius libro decimo sexto capite, lxxvii. legitur. Castaneæ fagos: scilicet gessere: solebat enim castanea siluestris ex fago inferi: quo glandes produceret. Ornus: arbor est sterilis: albo cortice.

CHRI. Paphiæ: Veneri dedicatæ: Nam uenus paphi colitur: quæ urbs cyprum insulæ est Cypri. Oes tibi cyprios comedo: paphios profert: Hora, Venus regina gnidi paphique. Ardua: quæ sua natura ardua, i. alta adeo annexa petit: ut nullo potest super imposito inspectat: sed crescit omnem molem constantem afferat recte semper aduersus difficultatem nitens quomodo quæ proprium fortitudinis est causa est ut palma uictori primium det. Foetu: pro surculo posuit. Platani: hæc arbor a frondium latitudine nomen accepit. Hæc ex alieno orbe umbrae causa expetita est: & primo per mare Ionium in Dione medis insula deuecta eiusdem tumuli gratia: inde in Sicilia ac postremo in Italia de lata: & deinde in Gallia Diony, tyrannus primus in regiam suam intra urbem transtulit: consueuere uino irrigare: quæ copertum est id potest esse radicibus: celebratæ primus sunt in deambulatione academia. Celebrata & in Lycia iuxta fontem Domicilii: modoque imaginem speluncæ facit intra quam Mutianus ter consul cum decem & octo comitibus epulatum se copiose scribit de sitate frondium omnem imbre excludens cum uoluptate crepitus. Est in creta platanus nunquam folia dimittens. Unde fabulantur greci Iouem cum europa sub ea concubuisse: ueluti in cypro alia eiusdem generis non esset huius arboris usus non est alius quam sole æstate arcerere hyeme admittere. Hortensius in quadam causa a Tulio postulat: ut secum locum dicendi permutaret: cum sibi necesse esset in Tusculanum abire: ut platanum quem posuerat uino suffunderet. Sunt & chamae platani coactæ breuitatis: Nam de industria cogunt illas esse breues & ueluti inter perceras arbores pumiliones. Fit autem & sereno & tondendo. Coryli: harum nuce auellanæ seu pnestinæ dicuntur. Greci pontica uocant. Ex corylo prisci faces nuptiales faciebant. Castaneæ: Nux castanea heracleotica uocatur. Appius in libro de arboribus siluestribus heracleotica nux: quam quidem castaneam uocant: & ut a quercu dicimus querceta: sic a castanea dicitur castaneta subtrahit ei syllaba: sunt qui credunt dictam castaneam a castrando. Nam in fructuosa sit nisi castretur crepat in igne non sine astantium periculo: castal uocant arabes nos imitantes. Nam ipsa ea carent

Castaneas fagos. scite et erant sal in catul. de myr. Pel. et Theb. p. 63. fagus plur. numero ut myrtus. et in Virg. culice: Aeneide platanus.

Paphos
Abies
Ingens
Nauis
Obelisci
Obeliscus
Vaticana
Platanus
Arbutus

CSER. Glandemq; sues fregere sub ulmis: id est ulmi infertis sibi surculis quærcuum glâdes tulerunt. Nec modus inferere: aut non est simplex & fortuita ratio: sed ea quæ ingenti labore colligitur: aut hoc dicit: non est idem inferere quod & oculos imponere: quarum rerum discretionem hoc loco memorat: sicut nox diximus supra. Trudunt: propellunt: eiciunt. Tunicas: id est libros arboris interiores. Huc ex aliena: quia ait: ex aliena arbore: & est mutatio: ideo non ait: hic includunt: sed huc. Sic Cicero: Includuntur in carcerem condemnati utiq; quia illuc fuerant aliunde deducti. Inolescere: concrefcere σιμφύειν. Libro: liber dicitur pars corticis interioris. Aut rursus enodes trunci refecantur: rursus hic non habet significationem iterandi: sed abundat. Enodes trunci: sine nodis. Refecantur: abscinduntur. Alte: profunda. Finditur in solidum: ut solida sit ipsa fissio: & non habeat rimas: aut aliq; scissuras. Feraces: fertiles: & fructifera plâta scilicet immituntur surculi: nam abutit plantis pro surculis arborum fertiliū. Nec longū tempus: nec multa mora. Exiit ad cælum arbor: nam hoc genere infertæ arbores citissime crescunt. Ramis felicibus: fructiferis & fertilibus. Mirata estq; nouas frondes: & non sua poma: ingens phantasia. Sane mirata estq; legendum est: ut stet uersus. Præterea genus haud unum: Docet nunc etiam in singulis arborum speciebus esse aliquam uarietatem.

Inferendi
di
modus

CANTO. Nec modus inferere: atq; oculos imponere simplex: Plin. li. xvii. ca. xiii. docet quod semina quoq; inferere natura docuit: quod quod aues in mollibus arborum lecticis egresserunt: & uentus forte imiserat in aliquas corticū rimas. Vnde uidimus inquit cerasum in salice: platanum in lauro: laurum in ceraso. Ratio potest esse duplex: & prima inter corticem: lignumq; inferendi mox truncum inforare medium prisci: ipsiq; medullæ calamum unum imprimere: neq; enim plures capiebat medulla subtilior: postea truncum leniter findere ceperunt: cuneoq; tenui fissura custodiēte in rimam decisum calamum inferebant: sed obseruandum ne fissura in nodo fiat. Certumq; est ab humeris arborum oriente æstiuum spectantibus surculos petendos: & e feracibus & e germine nouello nisi uetustæ arbori inserantur: in enim robustiores esse debent: præterea ut prægnantes: id est germinatione turgentes: & quo parere illo sperauerint anno inferuntur autem & iuersi quum id agitur & minor altitudo in latitudinem se fundat. Calamis executio medullâ ne nudet calamus ad corticem usq; suum deprimatur: nec cortex explicetur in rugas: ideo lachrymantes calamos inferi non oportet: nec aridos quidē. Id etiam religionis seruât: ut luna crescente calamus utraq; deprimatur manu ualidiusq; demissi tardius ferunt: fortius durant: non hiscat nimium rima nec compressum necet. Si crassior truncus inferatur inter corticem & lignum inferi melius cuneo optime osseo ne cortice rumpat laxato: cerasi lib. dempto finduntur hæ solæ: & post brumam inferere aptissimum q̄ proximum terræ patiatur nodorum: trunciq; ratio eminere calami sex digitorum longitudine non amplius debent. Cato inferi præcipit pira ac mala: per uer tantum luna sitiente hoc est sicca. Præterea post meridiem ac sine uento austro. Et abunde arbitrantur paleato luto rimam custodire duobus digitis insito extante: inferitur autem oleaster calamo & inoculatione: ut idem ait: capite. xvii. De insitu uero & inoculatione optime etiam Theophrastus meminit lib. i. de causis platarum. Meminit item optime Columella libro tertio capitulo trigesimo sexto. Nam quæ se medio.

Hæ arbores recipiunt talem insitionem: teste Columella: quæ humidum: succosumq; & ualidum librum habent sicuti ficus: adde etiam castaneam & oliuam &c. Et alte finditur: Fissurâ triū digitorū Columella docet. Vlmis: Vlmis duo genera græci nouere. Montosam quæ sit amplior. Campestrem quæ fruticosa: sunt & alia genera: ut Plinius docet libro decimo sexto capite. xxx. Nec salici: uideto paulo ante ibi. Et glauca canentia fronde salista. Lotoq; huic magnitudo est quæ piro: incisuræ in folio crebriores: alioquin ilicis uiderentur differentia plures eaq; maximæ fructibus fiunt. Nascitur fructus densus in ramis myrti modo: ligno color niger ad tibiariū cantus expetitur: Plinius libro decimo tertio capite decimonono.

CHRIS. Sub ulmis: quia insita fuerit in ulmo quercus. Nec modus inferere: pro inferendi: ponit hic duos modos: at Columella refert tres: postremo addit quartum tanquã a se inuentum: oculos imponere: huc modum emplastrationem & inoculationem Colte. antiqui dixerunt. Felicibus: fertilibus aut mitibus & suauibus. Miratur: mira suauitate & poetica phantasia dat sensum rei sensu carenti. Fortibus ulmis: ualidis huius duo genera sunt: gallicum & uernaculum: gallicum a timani: uernaculū nostratē dicunt. Ex atina a frondes pecori gratiores sunt: semel ulmi amara siue samaria dicitur. Loto: arbor in aphyrica: sed Italia familiaris uerum cum terra mutata Magnitudo illi quæ piro: quãquã Cornelius nepos breuem tradat. Frondes habet ilicis: nisi incisuræ crebriores sint. Differentia plures maxime in fructibus magnitudo fabæ color croci: sed ante maturitatē alius atq; alius sicut in uuis. Nascitur densus in ramis myrti modo: tã dulcis ut nomē genti dederit: non dicunt sentire uentris morbum: qui eum mandant. Vinum hinc exprimunt simile mulso. Sed ultra denos dies non durat. Bacchas cum siliqua dolis ad cibum condiunt: & radice cultelli capulos faciunt. Est & palustris herba in ægypto eodem nomine recedēte nilo prouenit similis fabæ. Fructus in capite papaueris similes: intus grana ceu milium ex iis panem faciunt. Sole occidente comprimuntur papauera: oriente aperiantur.

SER. Lotoq; Lotos nympha qđá fuit: quā quū amatā Priapus psequeret: illa deorū miseratiōe in arbore cōuerſa ē: q̄ uulgo faba ſyriaca dicit̄. Vnā in faciē: in eandē ſimilitudinē. Orchites: genus oliuæ a græca etymologia: ſed obſcena: a teſticularis: q̄ op̄x̄eis dñr̄. Radium: radii oliuæ ſunt: ita a lōḡitate noiati. Amara pauſia bacca: oliua a pauſedo dicta: a tūdēdo Aliter: n̄ ex ſe oleū nō faciet: amara at̄ bacca uiridi: ut alibi: Floribus atq; ap̄io crinis ornatus amaro: uiridi. Nā de pauſia uiride oleū fit: unde cōtra dī dulce qđ nō ē uiride. Pomag; ſu baudi a ſup̄ioribus: nō unā naſcunt̄ in faciē. Alcinoi ſilua: u. pomifera arbores. Nā Alcinoi rex phæacū fuit:

**Nec Salici: Lotoq; nec Idæis Cypariſſis:
Nec pingues unam in faciem naſcunt̄ Oliuæ.
Orchites: & Radium: & amara Pauſia bacca:
Pomag; & Alcinoi ſilua: nec ſurculus idem
Crustumius: Syriiſq; piris: grauibuſq; uolemis.
Non eadē arboribus pēdet uindemia noſtris.**

ſed magis dicta ſunt ab eo q̄ uolam impleant. Non eadē arboribus pēdet uindemia noſtris: id eſt uites quoq; diuerſæ ſunt. Noſtris autem italicis: & bene pēdet dixit. Nulla enim uitis in Italia eſt quæ non pēdeat.

PRO. Idæis cypariſſis: Cypariſſum dicit cypſum: qđá dicūt a cypariſſo: q̄ in iſula chia quū haberet ceruū māſuetū: quē unice diligebat: & errantē in ſiluis ignarus iaculo traieciſſet: Inedia ſe necauit: quē q̄a nec cōſilio a morte: nec uiribus medicinae Apollo: q̄ eū imoderate diligebat: reuocare poterat: cōuertit̄ i cypſum arbore lu ctuoſam: Quidā putāt ut Aſclepiades ait: Boreā fuiſſe celtarū regē: q̄ filiā Cypariſſam amiſerat: & nouū arboris huius genus primus i eius tumulo ſeuerit. Ob eāq; cauſam eſſe lu ctuoſam cupreſſum. Idæas at̄ cypariſſos ideo dicit: q̄ copioſæ ſint in nemore matris magna. Orchites & radii & amara pauſia. Orchites a magnitudine ap pellatā: q̄ ſimiles ſint teſticularis: q̄ gr̄. op̄x̄eis dicunt̄. Pauſia: oleæ genus ē acerbæ: quā poſſian uocat̄. Pomag; & alcinoi ſilua. Alcinoi ſiluas dicit: q̄a refert Hom. eū habuiſſe pomariū incredibili ſupbia. Fuit at̄ rex Phæacū: q̄ ſunt in iſula corcyra: & habuit ex Arete fratris ſui filia Rhexenor̄is Nauſicaā filiā: q̄ Vlyſſi inopi in littore opē tulit & iuro patris domū ueſtitū dedit. Non eadē arboribus pēdet uindemia noſtris: q̄m. c. d. p. l. Leſ bos eſt in ſula aſiæ in ſinu ægeō conſpicua troadi: & thraciæ: a leſbe filio Macaris appellata: in qua eſt oppidum quod appellatur methymna. Ex quo fuit Arion citharoedus: palmitem ſignificat uitem.

CANTO. Idæis cypariſſis: Cypariſſi: duo genera: ſœmina metā hēt in ſtigiū cōuolutā: mas ſpargit extra ſe ra mos: i Idæis mōtib; cypariſſis plurima ē. Plin. li. xvi. capite. xlviii. Oliuæ: Oliuarū genera tria dixit. Viringt. Plin. lib. xv. capite. iiii. Orchites: & radios & poſias: poſia plurimū carnis hēt: orchites olæi. Probus at̄ ſic ait: Orchites a magnitudine appellatā: q̄ ſimiles ſint teſticularis: Orchis. n. teſticulus dī. Pauſia: oleæ genus ē acerbæ quā poſia uocat̄. In Var. uicē poſea & pauſia legit̄. Colu. lib. vi. capite. vi. ſcri. decē olearū genera in notitiā ſuā pueniſſe. Sunt at̄ Pauſia: Algiana: Liciniana: Sergia: Culminia: Orchis: Regia: Circites: Murtea: Ex q̄bus Baccha iucūdiſ ſima ē pauſia: ſpecioſiſſima ē regia ēt uirga: q̄ potius eſcā q̄ oleo ē idonea pauſiæ tamē oleū ſaporis egreſſi dū uiride. Orches quoq; & radius melius ad eſcā q̄ in liquore ſtringit̄. Oleū: optimū Licinia dat: plurimū ſergia om niſq; olea & maior fere ad eſcā minor oleo eſt aptior. Alcinoi ſilua: Probus ait: alcinoi ſiluas dicit: quia refert Hom. eū habuiſſe pomariū incredibili ſupbia: fuit autē Rex Phæacū: q̄ ſunt in iſula corcyra: Plin. uicē ſcri. li. xix. cap. vii. q̄ antiq̄tas nihil prius mirata eſt: quā & heſperidū hortos: ac regū adonis & Alcinoi. Crustumiusq; ſy riis piris grauibuſq; uolemis. Plin. li. xv. ca. xv. de piris iqt. Cūctis at̄ crustumina gratiſſima. p̄xia phalerno a portu: quoniā tāta uix ſucci abundat Lactea hæc uocant̄ in his q̄ alii colore nigro donāt ſyriæ: Propterea dixit uolema Vina Catone ſūpta: q̄ ſemētina: & muſtea noiati. Crustumius: Plin. li. iiii. de Italia loq̄ns ait. Volaterani cogno mine Hetruſci Volſinēſes in eadē pte oppidorū ueterū noiā retinēt agri Crustumini. Calatranus: idē li. etiā iiii. ca. vi. ſcri. crustumiu fuiſſe i Latio oppidū. Arboribus n̄ris: iitalis uitibus: Plin. li. xiiii. ca. ii. ait: uites iure apud priſcos magnitudie quoq; iter arbores nūerabant̄. Ioui ſimulachrū i urbe populōia ex una cōſpicimus uite tot ānis icorruptū. Itē Maſſiliae paterā metapōti tēplū lunōis uitigineis colūnis ſtetit: nec ē ligno ulli æternior nā.

CHRI. Idæis: ab ida mōte cretæ. Nā patriā cretæ fuiſſe Plin. teſtaſ. Cato Terentinā appellat: ſed credit Plin. q̄a illic prius aduenerit: aitq; eſſe aduenā & ex difficillimo naſcentiū. Idē Cato ait: hiatu eſſe moroſam: fructu ſup uacūā: Bacchis toruā foliis amarā odore uiolentā: ac ne umbrā qđe gratioſam. Diti ſacra ē: & ideo funeris ſigno appoſita. Aſclepiades ſcri. Boreā regē celtarū in tumulo filia ſuæ cypariſſe cupreſſum ſeuiſſe: & ob id habitā cē lu ctuoſā arbore. Faciē: formā a faciēdo. Nā nō materia: ſed forma rē facit. Nō. n. ē Iouis ſtatua: qđ ex marmo re ære: ut ſit ſed qđ eius formā hēt. Iouis ſtatua ē. Vnā i faciē: Olearū genera ſunt. x. pauſia ſiue poſia: Sergia: Regia: Picena: Sidichia: Maiorina: Trāſmarina. Radius a lōḡitudie dictis. Orchis qm̄ teſticulog; formā hēt. Orchis n. græce teſticulus ē: hæc idonea ē cibo: pauſia optimū fūd̄it oleū. Alcinoi: Ex Neptūno ut ē ap̄d Hom. natus ē Nauſithoo rex Phæacū ex Nauſithoo Rhexenor̄ genit̄. q̄ relicta arite alia ab apolline p̄cuſſus piit. Hæc mul lier ex alcinoo peperit Nauſithoi: nauſithoi filius fuit Alcinoi: q̄ ulyxē honorifice ſuſcepit. Nā Nauſithoæ eius filia cū ad fluuiū cū pediſſe q̄s ueſtes lotura acceſſiſſet. Vlyxē nudū & naufragū & frōdib; ſe tegē & cibū oratē ad patrē p̄duxit. Hic rex corcytæ habitauit: & pulcherrīa habuit pōaria: pira at̄ nobiliora ſūt crustumia: Regia: Signia: Tarētina: q̄ ſyria dicit̄. Fauoneana: laterana: Dolobelliana: Volēa: Crustumia: Syria ſūt purpurea: Volēa Vina Cato ſūp̄ſit q̄ dñr̄ ſemētina & muſtea: q̄a ſero matureſcūt. Volema: q̄a uolā manus iplēt: uñ dixit grauib;

Cypa
riſſis.

Forma

Georgicorum

¶ SER. Methymnæo carpit de palmite lesbos: lesbos insula est in ægæo mari: cuius ciuitas metymna habens præciosissimū uinū. ¶ Thasiæ uites: a thaso insula nominata. ¶ Mareotides albæ: ægyptiæ. Mareotis, n. ps est ægyptiæ & dicēdo albæ ostendit et esse purpureas: uel alterius coloris. ¶ Pinguibus hæ terris habiles: pinguibus thasiæ: leuioribus mareotides: Nā ordinē positū sequimur: quom apte aliqd nō cōmemorat. ¶ Passio psy, uti. bñ utilior: ut ostēdat et de alia uua posse passum fieri: sed melius de psythia. Passum at dicif a patiēdo: Nā mustū decoquit: & inde fit passum: hinc defructū dictū q̄ de fraude: & q̄si fraudē patif. ¶ Tenuisq̄ lageos: lageos est q̄ latine leporaria dī: nā λαγώς græce lepus dī. tenuis autē penetrabilis: q̄ cito descēdit in uenas. ¶ Tētatura pedes: Terē. Neq̄ pes neq̄ mēs suū satis officiū facit. ¶ Olim aduerbiū ē cuiuslibet tēporis. ¶ Purpureæ: purpurei coloris. ¶ Preciæ q̄: hæ cito maturescūt: unde & præciæ dictæ sunt: q̄si præcoquæ: q̄ ante alias coquant. ¶ Quo te carmine dicā Rhetica: hanc uua Cato præcipua laudat in libris quos scripsit ad filiū: cōtra Catullus eā uituperat: & dicit nulli, rei eē aptā: miraturq̄ cur eā laudauerit Cato. Sciēs ergo utrūq̄ Virgii mediū tenuit: dicēs: Quo te carmine dicā Rhetica: ¶ Nec cellis ideo cōtendē falernis, licet sis a Catone laudata: tamē uino te cāpano præferre nō debes. Cellis autē apothecis dicit: nā cellas uinarias dicimus. Et falernus mōs est cāpaniæ: in quo optima uina nascunt. ¶ Sunt & aminnæ uites firmissima uina: aminneum uinum dictum est quasi sine minio, i. rubore: nam album est. Sane aminnæ dicit uerusus probat: qui stare non potest si aminneum dixerimus.

Quā methymnæo carpit de palmite Lesbos.
Sunt Thasiæ uites: sunt & Mareotides albæ.
Pinguibus hæ terris habiles: leuioribus illæ.
Et passio Psythia utilior: tenuisq̄ Lageos
Tētatura pedes olim: uincturaq̄ linguam.
Purpureæ: Preciæ q̄: & quo te carmine dicam
Rhetica: nec cellis ideo contende falernis.
Sunt & Aminnæ uites firmissima uina.

¶ PRO. Sunt thasiæ uites, se. m. a. a thaso dī insula unde thasias. ¶ Mareotidas: ægyptiacas intelligimus a palude mareotide: q̄ est in ægypto, psythiæ genus uitis & lageos & præciæ & purpureæ: argites autem dicta est a candore. Tmolus assurgit: quibus & rex ipse Phaneus: tmolum uult intelligi lydiæ mōtem omnino fertilem: Phaneum portum uult esse insulæ chiæ: & significari inde chium ammineum.

¶ ANTO. Lesbos: Probus sic ait: lesbos ē insula asiæ in sinu Aegeo cōspicua Troadi & Thraciæ: in q̄ est oppidū qd̄ appellat Methymna: ex quo fuit ariō citharædos. ¶ Thasiæ uites: Plin. lib. xiiii. ca. iiii. inqt. Dixit Vir. Thasias & mareothidas & lageas cōpluresq̄: externas: q̄ nō reperiunt in Italia. Thasos at insula erat libera olim Eria uel Etria dicta: ut idē scri. lib. iiii. cap. xiiii. Hero. scri. q̄. Thasos dicta est a Thaso filio phenicis est: q̄ insula in mari ægeo. ¶ Mareotides: docet Probus q̄ ægyptiacas intelligimus a mareotide palude: q̄ est in ægypto. Idē quoq̄ asserit acro & porphyrio oda. trigesima septima primi uoluminis iuxta quā paludem uinū optimum esse aiunt Mareoticū appellatū. ¶ Pinguibus terris: Col. lib. iiii. capite. i. scri. Cellsum censere optimū eē solū uitibus Nec defūnimis: nec resolutū soluto tamē ppius: nec exile: nec lætissimū proximū: tamē huberi: nec siccum: nec uliginosum modice: tamē roscidū: nec amarū: nec falsum: ne sapore uini corrupat. ¶ Passio psythia: utiliora patiētia nō mē acines dat passis: ut scri. Plin. lib. xiiii. capite. ii. capite uero. x. ait: psythiū passū genus suū sapore: nō uini referēs: quo at pacto passum fiat late docuit Col. lib. xiiii. capite. xxxix. passum inqt Nonius: dicif liquoris genus quod ex uua passa cogif: alibi dixerat: passum est p̄prie rugosum uel siccū: unde & uua dicta passa est quod sit rugis implicata: hinc Plautus ait: p̄ uua pensili passa: & Lucilius rugosi passiq̄: senes. Lageos hāc extremā scri. esse Plinius q̄ nō reperif in Italia. Lagos autē lepus dicit: inde lageos leporaria dici potest. ¶ Olim: quādoq̄ cū sit tenuis & penetrabilis. ¶ Preciæ q̄: Plin. lib. xiiii. capite. xiii. inquit: præciæ duo genera magnitudine discernunt. Dicunt autē præciæ quasi præcoces: quod ante alia maturescunt. ¶ Quo carmine: q̄bus laudibus. ¶ Rhetica: ante Tyberii cæsarem inquit Plin. lib. xiiii. capite. ii. Rheticis prior mensa erat. Hæc autē locis temperatis fœcundæ bonitatis copiā præstat: estq̄ breuis & cute omnium tenuissima cōfert a cino degener uino. Rhetice autē uites dicuntur a Rhetia regione. ¶ Ideo: q̄ laudanda es & dicenda. ¶ Cellis falernis: secunda uini nobilitas phalerno agro erat: q̄ ager a ponte cāpano læua petentibus urbanā coloniā syllanā nuper capuæ contributā incipit auctor Plin. lib. xiiii. ca. ix. ¶ Amineæ uites. Macrobius lib. iiii. sat. de oleis & uitis sic scribit. Sicut uuarum ista sunt genera aminea scilicet ab regione. Nam minæi fuerunt ubi nunc phalernum est: & Plin. lib. xiiii. ca. iiii. inquit: principatus datur amineis p̄p̄ firmitatē: senio quoq̄ proficiētē utiq̄ quinq̄ eius genera: prima ex amineis maturescit ocyssime: atq̄ putrescit. Idem ca. v. ait. Est & nigra aminea: cui syriace nomen de amineis autē etiam plura Columella lib. iiii. ca. ix.

Thasos

Passum

Rhetica

Methymna

¶ CHRI. Metymneo: Metymna Vrbs lesbi patria arionis musici: hinc uinū lesbiū. ¶ Thasiæ: a thaso insula. ¶ Mareotides: a mareote palude ægypti: Plin. tamen refert Virgii. Thasias mareotidas etilageas: & cū plures alias externas rettulit: q̄ non reperiunt in Italia. ¶ Passio: passum ut fieri iubet Varro: uam præcocē bene maturam legitō acina maculata aut acida reicito: palis suspendito & sinas insolare. Et cauetō ne irroretur: sic insolatā & passam p̄mitto: & in dolium ponito. ¶ Rhetica: de hac Plin. in Veronensi: Item Rhetica falernis tamen post habita a Virgilio nostro. ¶ Falernis: ager falernus in campania est iuxta setinos & cebubos: ibi sunt masici gaurani & uerentini. Quæ omnia loca olim uino nobilitata sunt: nec frugibus ignobilitata. Vnde teste Plinio dixerunt: ueteres summum fuisse liberi patris cum cerere certamē. Augustus setinum p̄tulit. Secunda nobilitas data est falerno. Ad tertiā palma uariæ uenere Vinū ita distinguitur ab eodem Plin. in austerū: dulce & tenue: qui etiam addit: Quidam ita distingunt: summis collibus gauranum gigni: mediis faustianum: imis falernum. ¶ Amineæ uites firmissima uina: aminearum uitium genera sunt quinq̄ quorū principatum habet minor aminea: quæ austro læditur: cæteris uentis alitur, prima ex amineis cito maturescit & citro putrescit.

SER. Tmolus assurgit: duplex est hoc loco expositio: Nā alii uolunt sine dubio in subauditiōe esse posita: q̄ aperte dicere non possumus: ut sit qbus uinis assurgit, i cedit: & Tmolus & Phaneus: qđ si aperte dicatur est utrūq; uitiosum: tamē uinis de græco traxit: Nam οἶνος dicunt, pleraq; aut subaudiri: q̄ aperte dicere nō possumus: & ipse alibi docet: dicens de alecto: Nec dextræ errati deus absuit: qđ penitus dicere non possumus: quū Alecto foemininū sit, & Salustius qui ait: Quia Sertorio triplices insidiæ per idoneos saltus posita erant, Prima & subaudiendū reliquit insidia: qđ penitus dicere non possumus. Alii aut ad superiora referunt: ut qbus nō ad uina referatur: sed ad uites: ut sit quibus uitis cedit

Tmolus assurgit qbus: & Rex ipse Phaneus.
Argitisq; minor: cui non certauerit ulla
Aut tatum fluere: aut totidem durare p annos.
Non ego te mensis & diis accepta secundis
Trāseri rhodia: & tumidis Bumaste racemis.
Sed neq; quam multæ spes: nec noia quæ sint
Est nūerus: neq; enī numero cōprehendere refert.
Quē qui scire uelit: Libyci uelit æquoris idē
Discere: quā multæ Zephyro turbent arenæ.
Aut ubi nauigiis uiolentior incidit Eurus:
Nosse quot Ionii ueniant ad littora fluctus.
Nec uero terræ ferre omnes omnia possunt.
Fluminibus Salices: crassiq; paludibus Alni
Nascuntur: steriles saxosis montibus Orni.

na referatur: sed ad uites: ut sit quibus uitis cedit Tmolus & Phaneus mōtes uitis cōstiti: & est figura: qualis illa in æneide: Me puer Ascanius: capitisq; iniuria cari: Quē regno hesperia fraudosū Ascaniū: non quē caput Tmolus aut mons est Cilicia: & Phaneus mons est in p̄montorio Chii dictus a Phaneo rege. Assurgit uero cedit significat: qđ tractū est a sedentibus: q̄ in honorē alicuius surgere cōsueuerunt, & Rex ipse Phaneus: de Lucillio tractum est: qui ait χῖος τὸ Δυυαῶναι: οἶνος, & Argitisq; minor: quantū ad speciem solā pertinet, & Cui nō certauerit ulla, nulla se ei in his quæ sequuntur compararet: cōtendat, & Aut tantū fluere, itam abundans esse, & Et mensis accepta secundis: pomorum scilicet, & Rhodia: rhodos insula est: cuius nunc uinū laudat, & Tumidis racemis: turgentibus, & Bumaste: uua in māmæ bouis similitudinē, & Quam multæ species: scit apud diuersos lecta esse in numerā uitium genera: quibus offensus ait: Colligere tāta uitium genera: nec utile est: nec possibile. Qui enim conat uniuersa cognoscere: debet ēt impossibilia scire ut arenarū uel fluctuum numerū, & Refert: aut interest: aut prodest, & Libyci æquoris, i. africanis: ipse alibi littus arenosum libyæ, & Nec uero terræ: aut generale est: sicut ait in primo: Et qđ quæq; ferat regio: & ad superiora pertinet, ut talis sit sensus: nō prodest nosse cuncta uitium genera: nec nō omnia procreant in omnibus terris, & Crassis paludibus: lutosis naturaliter, & Steriles saxosis mōtibus orni: non solū in omnibus terris minime nascuntur: sed etiā ea q̄ propria sunt singulis regiōibus: nō ubiq; in eis pueniūt: sed distinctis: p̄p̄riisq; locis nascuntur: ut qđā iuxta flumina: qđā in mōtibus: nōnulla in locis palustribus oriāt. Si ergo una regio arbores sibi naturaliter i sitas: nō in qbuscūq; locis: sed distinctis & certis p̄fert: multo magis una puicia uel regio nō potest uniuersas arbores diuersi generis cōtinere.

PRO. Rhodia & bumastos: genera sunt uuarum, & Rhodia: a loco dicta, & Bumastos: q̄ imitetur papillas uaccæ, & Ionius fluctus: dicit adriatici maris: q̄ Ionium ab Ione dictum.

CANTO. Tmolus: de hoc latius libro primo Geor. Croceos ut Tmolus odores, & Assurgit: iactat se uel eleuat & crescit altior enim mōs ipse uidet uitis adultis, & Quibus: uitis, s. unde Probus ait: Tmolum lydiae montē amineo fertilem uult intelligi, & Rex ipse phaneus, Probus ait: q̄ phaneum portū uult esse insulæ Chiae: & significari: inde Chium amineum rex autem ait: quoniam ut aiunt a phaneo rege portus ille appellatus est, & Argitisq; minor: Probus ait: argitis dicta est a cādore: argetus autē cādus dicit Rhodia uitis a loco dicta est, est enim Rhodus in Lycia insula teste Mela, & Plinio libro quinto, & Mensis secundis: primæ mensæ carnis erat secundæ uero pomorum, Quæ bellaria dicebantur, Vnde Macro, libro secundo sat. Sic ait: Significant autem bellaria omne mense secundæ genus, Vina quoq; dulciora est inuenire in comoediis antiquioribus hoc uocabulo: dictaq; ea liberi bellaria, & Diis: eius enim uino illis libenter libabant, & Bumaste: Plinius libro decimo quarto: capite secundo ait, Tument uero mammārū modo Bumasti, Componitur autem ex bu quod magnum: quid enunciat & mastos quod est māmā, & Et numerus, Plin, lib. decimo quarto cap. tertio, inquit: genera uuarum atq; compræhendi numero posse unus extimauit Democritus, cuncta sibi græciæ cognita p̄fessus, Cæteri innumera atq; infinita esse prodiderunt, & Libyci æquoris: Pomponius Mella inquit: Mare quo aphrica cingitur a septentrione: Libycum ab meridie: æthiopicum ab occidente: atlanticum dicimus, & Zephyro: uideto libro primo, Et putris zephyro & Ionii fluctus: Solinus scribit: q̄ græci Tuscum mare Ionium uel tyrrhenum, Itali inferum uocant, & Strabo lib. iii. scribit: Ionicum sinum partem esse eius maris: quod adriaticum dicitur.

CHRISTO. Tmolus: mōs Libyæ amineis uitis cōstitus ē, Sunt & amineæ optimæ i Chio: sed de Tmolo mōte: sic ait Stra. Tmolus qđē satis coactus est: & ambitū mediocrē habens in ipsis lydiæ partibus terminat, lydiæ quoq; montē esse Pli. & Soliasserit: & ēt Ouidē aragne, riget arduus alto Tmolus in ascensu: cliuq; extensus utroq; Sardibus hinc illinc paruis habitat hippopis, sardes autē lydiæ urbem ponit Herodotus, & Phaneus: in Chio insula phaneus portus est, Vnde itelligit uinū chium amineū esse q̄ & aruifum appellat, & Argitisq; minor: duplici enim laude effert, & qđ multū fluat, i. magnā uini copiā ex se emittat: & etiā qđ illud uinū ad multos duret annos, & Mensis secundis: in quibus ponebantur poma: dicebaturq; bellaria, cōsueuerat etiā p̄isci uina p̄ciosiora in secundas mensas differre, Vnde uina p̄ciosiore bellaria Bacchi nūcupabant, Alni paludibus alnus: dicit quasi amne alatur: q̄ gaudet locis aquosis, Hæc arbor ad aquarum ductus itubos cauatur, Obruta terra plurimos durat annos, Si non integratur cito senescit, & Orni in saxosis: Hæc arbor montes amat,

Rhodos

Sardes

Bellaria Bacchi

Georgicorum

CSER. Littora myrtetis lætissima: locū posuit p̄ ip̄is arboribus: sicut salictū p̄ salicibus. Nā myrtetū ē loc⁹: Ipsa arbor at̄ myrtus uocat̄. Aptos bacchus amat colles: hīcē q̄ uites amāt montiū laxiora uel scopulos, nā dicit Bacchū colles amare: ut significet uineas ī mōtib⁹ plerūq; fertiliores existere: licet ēt planities plurimæ. Et frigora taxi: taxi ē arbor uenenata: & taxi hic pluralis ē numer⁹: & hoc dicit: Bacch⁹ amat colles: uites uberiores sunt ī mōtib⁹. taxi amāt aqlonē q̄ ē uētus frigid⁹. Aspice & extremis: ituere & extremū orbē cū suis cultorib⁹ domitū: Nā subaudiāus cū: & p̄ trāsītū maiestātē romāi laudat īperii. Eoasq; domos. Arabū: Arabia p̄a chaia & sabæorū gēs eadē ē: apud quā thus nascit̄: ut Solis ē thurea uirga sabæis: Itē Totag; turiferis p̄chaia p̄guis arenis. Plau. Arabico thure. Pictosq; gelonos: stigmata habētes: & sunt populi scythiæ: ut pictiq; agathyrsi. Diuisæ arboribus p̄iæ: regiōes: ut Italiā q̄ro patriā. Sola india nigrū Fert hebenū: atq; & in ægypto nascit̄: sed india omnē plagā æthiopiæ accipimus. Sane hæc heben⁹ & hoc hebenū dī: hic neutro usus ē. Lucaāt ait: Heben⁹ mareotica uastos Nō opit postes. Heben⁹ at̄ arbor ē: q̄ cæsa durefcit in la pidē. Solis ē thurea: ap̄d sabæos thus nascit̄: q̄ ut supra dictum est: idem sunt & arabici: & panchaici: od. sud. lig. i. quorum lignam odoriferum succum referunt.

Littora Myrtetis lætissima. deniq; apertos
Bacchus amat colles. Aqlonem: & frigora taxi.
Aspice & extremis domitum cultoribus orbē:
Eoasq; domos Arabum pictosq; Gelonos.
Diuisæ arboribus patriæ. sola India nigrum
Fert hebenum: solis est Thurea uirga Sabæis.
Quid tibi odorato referam sudantia ligno

CPRO. Eoasq; domos arab. p. q. gelonos: sunt scythiæ dicti ab Herculis filio Gelono & Echidna: ut in iiii. Herodotus refert. Hebenum: lignū est nigrum p̄ciosum. Balsamū est liquidū medicamentū colorum curationi necessariū q̄ arboribus distillat in modum p̄ris. Achantus est herba spinosa folia lata habens & rugosa.

CANTO. Aptos Bacch⁹ amat colles: Colu. lib. iiii. capite. xxi. scri. ē. pprietatē ī uitiū surculis: ut alii meridiano axe cōualefcāt: q̄a sunt calidiores: alii septētrionē desiderēt: q̄a cōtristent æstu: qdā tēperamēto latent oriētis uel occidentis: & Celsus: ut refert idē Colu. lib. iiii. capite. i. cen. sebat solū uitiū esse: nec cāpestre: nec p̄ceps: simile tamē edito cāpo. Cælum porro neq; niuale uinea: nec æstuosum desiderat: calido tamē potiusq; frigido lætatur imbribus magisq; serenitatibus offendit: & solo sicco q̄ nimis pluuioso ē amicio: p̄flatu modico leniq; gaudet. Taxi: de taxo uideto Pli. lib. xvi. ca. xxi. Aspice & extremis: Sicut priō uolumie ostēdit nō quālibet regionē: oīa p̄ducere eodē modo hic diuersas esse arboribus patrias: & hoc q̄a dixerat. Nec uero terre ferre oīs & c. Et aptos Bacchus amat colles & c. Extremis domitū cultoribus orbē: cū extremis cultoribus. In Augusto at̄ laudē id dī: ab Augusto. n. ut scri. Euse. indi p̄ legatos amicitia postularū. Et Hora. lib. iiii. ode. ix. ait: Augusto scribēs. Te cātaber nō ante amabilis. Medusq; & idus: te p̄fugus scythes mirat̄. Eoas: Oriētales. Arabū: arabia pars ut Dionys. scri. q̄ ad orientē & austrū spectat rubro alluitur mari. Vtq; Soli ait: arabia sacra interpretat̄: partē eius eudæmonē Græci nostri beatā nominauerunt: nō frustra: Nā p̄ter odores quos erat plurimos sola thus mittit in eiusdem saltibus Myrrha puenit. Pictosq; gelonos: geloni: ut Soli. scri. populi sunt in scythia: Qui de ostiū cutibus & sibi indumenta faciunt: & equis suis tegmina: iis p̄pinqui sunt agathyrsi: q̄ ut illi coloribus se pingere cōsueuerūt: agathyrsi autē ut scri. Mella: ora artusq; pingunt: ut quiq; maioribus p̄stant ita magis uel minus: Cæterū iisdem notis oēs: & sic ut ablui nequeant. India: uide li. primo Georgicorū. India mittit ebur. Hebenum: Pli. lib. xii. capite. ii. scribit: q̄ inter india arborum magnitudinem Virgī. Hebenum nusq; alibi nasci professus. Herodotus eam æthiopiæ intelligere maluit: accendi eam Fabianus negat: uritur tamē odore iucundo: materia nigri splendoris ac uel sine arte priorinus iucundi. Sabæis: latius ibi molles sua thura sabæi.

Geloni

CCHRI. Aptos: ad meridiē expositos. Ex ea. n. pte. p̄pter assiduū solē oīa aptiora: & umbris carētia sunt aq̄lonē & frigora: i. loca ad aqlonē uergētia: q̄ frigida sunt. Taxi: Taxus arbor gracilis & tristis & minime uirens dura & nullū succū habēs. Mas at̄ sola fert bacchas noxiō ac loctali fructu in Hispania p̄cipue uenenū inest. Vasa etiā uiatoria ex ea uina ī gallia facta mortifera fuisse cōpertū est. Sextius hanc a Græcis simlacē dici refert: & esse in arcadia tā p̄sentis ueneni: ut si q̄s dormiat: sub ea cibum ue capiat moriat̄: sunt q̄ toxica uenena: q̄bus sagittæ tingunt̄ hinc dicta putent. Reptū ē innoxia fieri: si in ipsa arbore clauus æneus abdicat̄: hæc Pli. Cæterū nostris tēporibus naxū appellat̄: ex eaque scorpiones: balistasq; fabricat̄. Aspice & extremis: orbē cultoribus domitū a specie transit ad genus. Primo enim demōstrat q̄ in singulis regionibus diuersitas est. Vnde aliæ campestria ament: aliæ fluuios: aliæ palustria: aliæ colles: aliæ editiores montes. Deinde ostēdit non oēs regiones oīa ferre. Pictosq; gelonos: ī Budinorū. Qui scythiæ sunt regiōe ampla lataq; unica urbs ē quā Gelonū appellat̄. Cuius oīa ædificia publica ac priuata: & ipsa mœnia lignea sunt: fuerūt autē geloni a principio Græci. Qui inter budinos q̄ pastorā uitā exercētes: nullas certas sedes habēt hāc urbē cōdiderē. Nec linguā moresq; scythicos græcos seruāt: in eorū regiōe palustri castores oriunt̄. Vt plene prosequit̄ Herodotus. Pictosque gelonos: sunt enim q̄ dicant gelonos dictos esse a Gelono filio Herculis: & esse ruffos & cæcis oculis & dites & pictos appellatos. p̄pter uestes uersicolores. Soli at̄ refert: Gelonos de hostiū cutibus sibi uestes: & equis tegmina facere cærulo pingunt̄ succatis inter cærulū crinibus: & q̄nto q̄sque nobilior: tāto magis tingit̄: ut sit indicatiū humilitatis minus pingi. Hebenū: Pli. de hebeno ait. inter india arborū magnitudinē unā quā peculiarius Vir. celebrauit hebenū nusq; alibi nasci professus Herodotus eā æthiopiæ intelligere maluit & eā æthiopes pro tributo perfarū regibus olim tradidisse asserit: atque infra duo genera eius rarū id quod melius arboreū trūco enodi materiæ nigri splendoris ac sine arte. p̄tinus iucundi: alterū fruticosum cythisi modo: & tota india dispersum: alii tertiū genus ponūt simile terebintho fructui amigdolīs in bactris abūdat ibiq; terebinthus putat̄. Rōe eā magnus Pōpeius in triūpho mithridatico ostēdit. Accēdit eā Fabianus negat. Vriū tamen odore iucundo arabes abnū uocat̄.

Taxus

SER. Balsamaq; uacatq; ut alibi: Dixitq; & plia uoce dirēit. Sane balsamū ē ipsa arbor: Opobalsamū succus collectus ex arbore: Nā οπιος dī succus: ξυλον lignū: uñ xylobalsamū lignū ipsius arboris: Probatio at opo balsami ē: ut dicit Plin. si cōtra solē ferat: & corruptū nō sit: manū ferētis exurit. Et baccas semp frōdētis achātis: achātus arbor ē i aegypto semp frōdēs: ut oliua: laurus: & achātus: dicta q̄ si spinis plēa: nā est spinosa arbor: abū dat hęc et i cyrenaica isula. Velleraq; ut foliis: Apud indos & seres sunt qdā i arboribus uermes: q̄ bōbices ap pellāt: q̄ i araneorū morē fila tenuissīma deducūt: unde ē sericū: Nā lanā arboreā nō possumus accipere: q̄ ubiq; pcreat: Depectāt: decerpāt: sed alii depectat legunt qd si ē: seres posuit p ser: sicut trabes p trabs: sic Luc. Sub iuga iā seres iā barbarus isset araxes.

Balsamaq; & baccas semper frōdētis Achātis:
Quid nemora Aethiopū molli canētia lana:
Velleraq; ut foliis depectant tenuia Seres:

PRO. Quid nemora aethiopū. m. aluell. qu. f. d. t. f. Existimant bestiolā quaedam quas bombycas uocant. Quidam iudicant ex arundinum foliis seras

ueluti lanam facere: & inde fieri serica: seres autem natio est in ultima India.

CANTO. Balsama: Plin. li. xii. ca. xxxvi. inqt. Sed oībus odoribus pferē balsamū uni terrarū iudea: cōcessum. Opobalsamū est aut arbuscula uiti similior q̄ myrto: ppetua coma: semē eius ē uino pximū gustu: colore ruffum: nec sine pī xylotal. Ramus incidit uitro lapide ossē siue cultellis: ferro lēdi uitalia odit succus e plaga manat: quē opobalsamū xylobalsamū uocat: eximia suauitatis lignū xylobalsamū uocat: & coquit i unguētis: p succo ipsum substituere officina: p cipua aut gratia lachryma: secūda semini: tertia cortici: minima ligno & cetera. Achātis: ē achātus hic arboris species: alibi herba. uideto latius ecloga tertia. Aethiopū: aethiopia aegypto cōtermina insignes arbores nō fe re habet pter laniferas: ppior tamē hinc natura lanā maiorq; folliculus granati modo mali: Plin. lib. xiii. ca. xvi. Seres: hii uti Plin. scribit lib. vi. cap. xvii. regionē inhabitant: q̄ ipectat aēstiuū orientē: & primi sunt hominū: qui noscant lanificio siluarū nobiles pfufam aqua depectentes frondiū canicie. Solinus addit: q̄ lanuginis teneram subtilitatem humore donāt ad obsequiū: & q̄ hoc illud est sericum in usum publicum damno seueritatis admissum: & quo obstantare potius corpora q̄ uestire primo foeminis: nunc etiam uiris persuasit luxuriā libidos.

CHRISTO. Balsamū: In sola iudaea orit: & in duobus tātū hortis utraq; regio: ostēdere arbusculā hāc urbis Impatori Vespasiani: uiti similior est q̄ myrto. Malleolis seric: & ut uitis uineas implet: intra triēniū fructifera est incidit uitro lapide ossē siue cultellis. Ferro lēdi uitalia odit: caueturq; ne intra corticē icidat: Succus manat eximia suauitatis: sed tenui gutta oībus odoribus pferē: pceritas intra bina cubita cōsistit: priā gratia lachryma: secūda semini: tertia cortici: minima ligno. Lachryma: pbatio: ut sit tenuis pinguis ac modice rufa: & in fricādo odorata. Adulterat multis modis: quos Plin. refert: Sed summa pbatio ē: ut lac coagulet: & maculas in ueste nō faciat. Sudātia: incidit. n. cortex: & liquor ille tenuiter exsudat. Sed cauef ne plaga ultra corticē pcedat. Ligno: Quod xylobalsamū appellāt: nā opobalsamū balsami succus est: Qui adeo tenui gutta manat: ut referēte Plin.

Alexandro magno ibi res gerēte toto die aēstiuo unā conchā impleri uisum esset. Diosco. uero belesen arabice dicit uocari: & tantū succi dicit legi p annū: ut uix sex aut septē urcei colligāt. Plutarchus in uita Mar. antonii scripsit ipsum antoniū eā partē iudaea in qua balsamū nascit Cleopatrae emancipasse. Achātis: Plin. ait: spinā albā si milis est. Spina illa quā grāci achāton dicunt minoribus multo foliis & aculeatis p extremitates & arenosa lanugine obductis: ex q̄ collecta uestes bōbicinis similes faciunt oriente. Idē Plin. pyrachanti bacca cōtra serpentū ictū bibunt. pyrachantus appellat propter aculeū spinā flāma. Vnde arysta pyra appellat: inde etiā pyramides.

Molli canentia lana Vellera: de his Plin. in libro. vi. post scythiaē orientalis plagā inter deserta sunt. Seres: lanitio siluarū nobiles pfufam aqua depectunt frondiū canitiē. Vnde geminus foeminis nostris labor redordiendi fila: rursumq; retexēdi: tā multiplici opere: tā longinquo orbe peti: ut in publico matrona transluceat. Ex his uerbis multi putāt huiusmodi uellera nō a uermibus: ut apud nos cōfici: sed sua sponte in frōdibus illarū arborū nasci. Cui etiā opinioni suffragant uerba Soli. ait enim seres aquarū aspergine inundantis frondibus uellera arborū adminiculo depectūt liquoris & lanugine tenerā subtilitātē humore domāt. Hoc illud sericū in usum publicū damno seueritatis admissum. Ex quo ostēdere potius corpora q̄ uestire primo foeminis nūc etiā uiris luxuriā pfluasit libido: sed fortasse huiusmodi lanugo e uisceribus uermiū est: q̄ illas frondes ita uestiunt ut aegre nec nisi sine aqua possint illa exut frondens. Ego autē difficile crediderim inuecta illinc esse in nostrū orbē oua: q̄ illos nobis uermes parerent: ex qbus fit hoc nostrū sericū. Vel fortasse sericū ppter quandā lanuginis similitudinē appellamus uellera bōbicina. Nā Plin. in lib. xi. in quo infetorum naturā psequit: ostendit in assyria ex bōbici fieri necydalus: & ex illo in sex mēsi bus bōbices telas araneorū modo texunt ad uestē: luxūq; foeminarū: q̄ bōbicina appellat prima eas retorqueri: rursumq; texere inuenit in insula eoo mulier nomine Pāphila Platis filia: ut etiā Aristo. refert in libro de animalibus: addit idē Plin. de bōbice coa. refertq; nasci in ea insula cuprefos terebinthos: fraxinos: q̄rcus: inde florē imbribus decussum terrae halitu animari: fieri aut primo papiliones paruos nudosq;: mox frigoris patiētia uillis inhorrescere & aduersus hyemes tunicas sibi instaurare desas pedū asperitate reddente foliorum lanugine in uellera. Hāc ab iis quoq; cogi: subigiq; unguium carminatione: mox trahi inter ramos tenuari ceu pectine postea apprehensam iuolui nido uolubili Tūc homine tollit: flectilibusq; uasis tēpore & fursurum aēca nutriri. Atq; ita subnasci sui generis plumas: qbus uestitos ad alia pensa demitti. Quae uero capta sint lanificia humore lentescere: mox in fila tenuari iunceo fuso. Nec puduit has uestes etiā uiros lenitate usurpare ppter onera aēstiuā. Assyriā aut bombicē adhuc foeminis cedimus. Est igitur aut id quod nos sericum dicimus: aut res non dissimilis. Nam qd' florentini hexamiton uocant ab ea textura est: quam sex filis ordiunt ē. n. grāce sex est latine: & uιτος filum seres autē ut Stra. tam longe uita sunt: ut ad ducentesimo annū pueniat: habentq; senatū ex quinq; milibus hominū: q̄ singuli singulos elephantē reipublicae nutriunt.

Pyra
chātus

Pāphila

Georgicorum

SER. Oceano propior gerit india lucos: gerit pro habet ut alibi: Virginis os habitumq; gerens: hæc enim habet arbores magnas: quæ est iuxta oceanum: hinc est Extremi sinus orbis: Non tarda: idest strenuissima: nam est lipotes figura: Media fert tristes succos: Di sine sibilo profærenda est: græcum enim est nomē. Et Media prouincia est. Tristes autem amarus: ut Tristesq; lupini: Tardumq; saporem Felicis mali: apud medos nascitur quædam arbor ferens mala: quæ medica uocantur: quam p periphrafin ostendit eius supprimēs nomē. Hanc pleriq; citrum uolunt: quod negat Apuleius in libris: quos de arboribus scripsit: Et docet longe aliud esse genus arboris. Tardū autem sapore dicit uix intelligibile: q; illi ad carnem mediā citri referūt. Nam prima & interior facile suū ostendit saporem. Felicis mali: secundū eos qui dicūt citrū fœcundum. Nā hæc arbor omni pene tēpore plena est pomis: quæ in ea partim matura: partim acerba: partim adhuc in flore sunt posita: aut certe felicis: salubris. Nulla enim efficacior res est ad uenena pellenda. Sæuæ nouercæ: aut illæ quæ sæuæ sunt: aut epithetō est omniū nouercarū. Non innoxia uerba: lipotes figura est: idest nocentissima: & est augmentum quasi parum putēt uenena miscere: nisi etiam magicos cantus addiderint.

PRO. Media fert tristisq; felicis mali: pars parthorū media ē appellata a Medo filio. Medæ: & ægei: ut existimat Var. q; quatuor libros de argonautis edidit. Arbor at q; describit a Virg. nascit qdē & in Italia: Sed nō ē eiuīdē effectus quouis i media appellat rhododaphne.

ANTO. India: Plini. lib. xii. capite. x. inquit. Arabiæ autem arbores ex quibus uestes faciunt Cynas uocari Iuba tradit: folio palmæ similis sic indos suæ arbores uestiunt. Vtq; Dionys. ait: ad orientem sita est india regio sane omnium extrema iucundissima: tamen & in ipsis Oceāi labris sita. Haud ullo iactu. Solinus etiam ca. xlv. ait: indorum nemora in tam proceram sublimantur excelsitatem: ut superari ne sagittis quidem possint. Media: ut Strabo ait: lib. xi. est in partes duas diuisa: in maiorem & in minorem. Maioris metropolis sunt. Echata magna ciuitas: & medici imperii caput: qua parthi regia utebantur: Nam reges ibi æstatem egebant frigida enim est media: hyemem uero seleucia: quæ secus Tigrim est prope Babylonem: altera pars est media atropatia ab atropato duce nominata. Dicitur autem medus medæ filius regioni nomē imposuisse felicis mali: Plin. lib. xii. capite. iii. ait. Malus assyria: quam alii uocant medicam uenenis medetur: Folium eius est unedonis in tercurrentibus spinis: pomum ipsum alias non manditur odore præcellit foliorum quoq; qui transit in uestes una conditus arcetq; animalium noxia. Arbor ipsa omnibus horis pomifera est: aliis cadentibus: aliis maturefcentibus: aliis uero subiacentibus. Nec alia arbor laudatur in medis: eius autem grana parthorum proceres incoquebant esculentis: commendādī halitus gratia. Macrobius uero lib. iii. saturnaliū: capite de nuce pinea sic ait: Quod autem ait: idem Cloatius Citreum & ipsum persicum malum est secundum Virgilium felicis mali quo non præstantius ullum: & reliqua. Et ut nemo dubitet hæc de citrio dixisse Virgilium: accipe quæ Apicius in libro de siluestribus arboribus dicit. Citrea idem malus & persica: altera generatur in italia: & in media altera: Et paulopost de Citreo loquens ait: Est autem odoratissimum: ex quo iteriectura uesti tineas necat: fertur autem uenenis cōtrarium: cum tritum cum uino purgatione uirium suarum bibentes seruat. Generatur autem in perside omni tempore mala citrea: alia enim præcarpuntur: alia interim maturefciūt. Vides hic & citreum nominari: & omnia signa pomi: quæ de eo Virg. dixit licet nomen citrei ipse non dixerit: hæc Macrobius. Tristes succos: Solinus capite quadragesimo primo: scribit pomum ipsum: de quo iam diximus: esse sapore aspero & amaritudinis miræ. Ergo tristes succos: amarus ut ibi tristisq; lupini & Tardumq; saporem: idest diutius immorantem gustanti propter miram amaritudinem. Vnde non procedit: uti ille ait: uix intelligibile: amaritudo enim illico sentitur.

CHRJ. Aut quos oceano: propior erit india lucos: sed hoc dicit Virgilius propter insulas Oceani laniferas. Ait enim Clitarchus teste Plinio: insula est in æthiopia mari: ubi sacer mons est in silua cum arboribus distillantibus odorem miræ suauitatis. Et Plinius in Tilo: insula maris persici: sunt arbores: quas egosampinas uocant lanigeræ folia habent infœcundia: ferunt cucurbitas amplitudine mali cotonei quæ maturitate aperta ostendunt lanuginis pilas: ex quibus præciosa lintea conficiant. Media fert: Plin. ait malum syriam: quam alii uocant medicam uenenis medetur: folium eius est unedonis incurrentibus spinis: pomum ipsum alias non manditur odore præcellit foliorum quoq; qui transit in uestes uua conditus arcetq; animalium noxia: arbor ipsa omnibus horis pomifera: aliis cadentibus: aliis maturefcentibus: aliis subnascantibus: tentauere homines transferre: sed nisi apud medos: & in perside nasci noluit. Itē alibi de parthis sic loquitur. Parthorum populis grana animæ uirus propter indiscretos cibos. Namq; uino ferent ora nimio: sed sibi proceres medentur grano assyrii mali: cuius suauitas est præcipua in esculentis addito. Eadem pene refert Solinus: ait autem malum inimicum ueneno sapore asperum & amaritudinis meræ odoris fragrantia plusq; iucundum & longe sensibile. Alii addunt pomum utile esse cum quis potiorem hauserit ad nates admoueri: ut nauseam comprimat. Præsentius: magis indubitatum: nam de iis: quæ præsentia sunt non est dubitatio. Sic alibi: præsentemq; uiris intētant omnia mortem. Nouercæ: Nouerca proprie est quæ defuncta: priore uxore noua accipitur: uxor quæ filio ex priore nato præsit: quasi νεα αρχη: idest noua princeps. Victricis autem est quem mulier defuncto marito: nouum accipit maritum. Qui præsit filio ex defuncto superstiti dictus. Qua metum illi præbeat.

Nouer/
cæ

CSER. Membris agit atra uenena: Radices: nuces: lupini: citrum: apium profunt contra futurum: non cōtra iam acceptum uenenum: unde etiam antiquitus ante ulla alias epulas hæc solebant mensis apponere. Apparet ergo non eum de citro loqui in præfenti quum dicit: Membris agit atra uenena: iam data. Faciemq; simillima lauro: figura Ciceronis qui ait in caesarianis: Sed simillimum deo iudico. Sane etiam hoc probat citrū non esse. Nam citri arbor multum non potest crescere: & multo habet folia maiora q̄ laurus. Si non alium late: & infinitum emittit suum odorem: & longe alium q̄ laurus. Flos apprima tenax: apprima, i. maxime, & est

Auxilium uenit ac membris agit atra uenena.
Ipsa ingens arbor faciemq; simillima Lauro.
Et si non alium late iactaret odorem
Laurus erat, folia haud ullis labentia uentis.
Flos apprima tenax animas & olentia Medi
Ora fouent illo & senibus medicantur anhelis.
Sed neq; Medorum siluæ ditissima terra
Nec pulcher Gāges atq; auro turbid⁹ Hermus
Laudibus Italiae certent, non Bactra neq; Indi
Totaq; turiferis Panchaia pinguis arenis.

iuxta assyrios: unde & populi bactriani. Panchaia: arabia: ut supra diximus. Arabia autem est regio ubi & tēplum Triphylli Iouis habent ipse alibi Panchaia adolescent ignibus aræ.

CPRO. Nec pulcher, gāges, tur, hermus Laudibus, i. c. n. b. n. i. Totaq; tur, panchaia, p. a. Gāges fluuius est Indiae, Hermus: lydiae: qui fert aurum. Bactra: opidum Indorum. Panchaia: regio a rege panchaio dicitur.

CANTO. Agit atra uenena, i. expellit uenena ipsum malū: q̄ iam late superius patuit. Apprima: p apprima, i. ualde. Animas, i. halitus. Sed neq; medorū: ordiē iam Italiae laudes. Ditissima terra: De medorū diuinitis uideto Strabonē lib. xi. Pulcher ganges: Stralib. xv. ait: q̄ a mōtibus gāges descēdit: quūq; in planiciem puenit ad orientē conuersus in mare p̄gredit: unū ostiū habens: q̄q; omnium indicorū flumen maximū sit. Pulcher igitur Poeta: ait ob eius magnitudinē: Plin. autem lib. vi. ca. xviii. plura de gāge scribit. Hermus: fluuius ē in Mœonia: qui sinyrneos cāpos fecat: & phrygiam scindit a garia. Hunc quoq; hermū fluctibus aureis estuassee antiquitas credit: auctor est Soli capite, xxvii. Laudibus Italiae: Plin. lib. iii. ca. vi. de Italia inquit, Terra omnium terrarum alumna: eadem & parens numine deum electa: q̄ cælū ipsum clarius faceret: sparsa cōgregaret imperia: ritusq; molliret: & tot populorum discordes: ferasq; linguas sermonis cōmertio cōtraheret ad colloquia: & humanitatem homini daret: breuiterq; una cunctarū: gentium in toto orbe patria fieret: tanta nobilitas omnium locorū: tanta rerum singularum: populorūq; claritas. Vrbs Roma uel sola in ea & digna etiā recta ceruice facies. Est & campaniae ora: foelixq; illa ac beata amœnitas. Iam uero tota uitalis ac perhennis salubritas cæli temperies: tam fertiles campi: tam aprici colles: tam innoxii saltus: tam opaca nemora: tam munifica siluæ genera: tāta frugum: & uitium: olearumq; fertilitas: tam nobilia pecorum uellera: tam opima tauris colla: tot lacus: tot amnium: fontiumq; ubertas: totam eam perfundens: tot maria portus: remigiumq; terrarum cōmertio patens undiq;. Neq; ingenia: ritusq; ac uiros & lingua: manūq; superatas commemoro gentes: hæc plura Ille. Multa etiam Strabo, lib. vi. commemorat. Bactra: Stralib. xi. scribit: q̄ in scythia sit bactra urbs: quæ etiam zaria spa appellata est. Plin. tamen lib. vi. ca. xvi. ait procedendo ad Bactra oppidum: quod appellat zaria stes. Postea inquit: bactri quorum oppidum zariestes: quod postea bactrum a flumine appellatū est. Indi: scribit Dionys. q̄ in plerisq; indiae locis aurum eruitur: quodq; multi ex eis inde quæstum aucupantur: alii telas lineas contextunt: alii sectos elephantium dentes abrabunt: alii per fluminum decursus incedentes perquirunt, berlos adamantas: iasperides: ametistos: sunt & orti ibi & arua per pulchra & læta: quæ & uniuersum semper per annum uirent. Panchaia: perfidis regio ab rege Pancheo: ut Probus iquit. Hæc loca: Laudat Italiam: q̄ experts est malorum: bonorumq; ferax.

CCHRIS. Mébris: Quia uenenū p omniū mēbroꝝ uenas discurrit. Et si nō aliū, q. d. q. solo odore differt a lauro. Bactra: Quæ & zaria spa teste Strabōe dicit: regio ē supra perfidem: Bactra urbs est bactrianae regio: nis caput a bactro amne dicta. Indi: primus e Romanis Traianus bellum indis intulit. Panchaia: ait Plinius Thus non nisi in ista parte arabiae nasci: & in silua: cuius longitudo, xx. chenos non excedat: cum chenus, xl. stadia amplectatur: idest quinq; milia passuum & latitudo sit dimidio breuior. Columel. tamen dicit sua tempestate plantā thuris Romæ coaluisse. Laudibus Italiae miro artificio prosequitur laudes Italiae. Res autem posita in genere demonstratiuo. Et quoniam unaq; res laudes sumit a bonis animi corporis & fortunæ appellabimus hic bona animi Italiae egregios uiros: eorum immortales uirtutes. Bona corporis continentur natura situq; regionis: bona fortunæ cōmode appellabimus urbes ædificiaq; reliqua & alia egregia opera humano artificio confecta. Sumit autem laudes nō solū a bonis: quæ assunt uerum etiā a pestibus quæ absunt. Nam ea res tū demū perfecta: absolutaq; est: q̄ & omni uitio exuta: & omni uirtute ornata existit. Demonstrat igitur honestatem & excellentiam: frequentiaq; uiroꝝ. Demonstrat utilitatē: facultatēq; ad res omnes cōsequēdas: ab eadē re & a copia multarū: maximarūq; rerum. Demonstrat deniq; ab effectu: q̄ tantum imperiū sibi pepererit.

Zaria
pa

Pāchaia

Bactra

Georgicorum

¶ SER. Hæc loca nō tauri spirātes naribus ignē: q̄les fuerūt in Colchide ciuitate Scythia. Nā hoc habet fabula. Iason colchos p̄fectus ad tollendū uellus aureū: q̄d dicat Marti Phryxus: fretus Medeæ auxilio: & per uigilē draconē occidit: & eius dentes seuit: iunctis tauris ignē flantibus: Vnde nati armati: q̄primū fecerunt impetū in Iasonē frustra: postea mutuis uulneribus se cōciderūt. Has autē ei cōditiones æeta rex p̄posuerat: cui Apollo respōderat tā diu eū fuisse regnaturū: q̄ diu illud uellus fuisset in tēplo. ¶ Satis: feminatis. ¶ Hydri: serpentis: hic ē anguis quē Cadmus in bæotia occidisse fert: Cuius dētes ipse p̄tim ibidē seuit: p̄tim æetas in colchide: ex

q̄bus utrinq̄ seges armatorū hominū enata ē. Tauri at̄ hi sunt: quos ignē flātes æetæ imperio Iason iūxit unguēto usus q̄d ei Medea dederat. ¶ Seges horruit: nō placuit: seges at̄ q̄a de semie. ¶ Grauidæ fruges: latgæ: abundātes. ¶ Massicus humor: iuinū campanū a massico mōte cāpaniæ. ¶ Arduus: celsus: & eminens.

¶ ANTO. Nō tauri: apud colchos in pōto id euenisse Iasoni Ouis scribit lib. vii. met. Quod itē Medea Iasoni scribēs apud eū poeta in heroidibus sic ait Martis erat tauri plusq̄ per cornua sæui. Quorū terribilis spiritus ignis erat. Aere pedes solidi prætentatq̄ naribus ora.

Nigra per afflatus hæc quoq̄ facta suos. Semina præterea populos genitura iuberis. Spargere deuota lata per arua manu. Qui peterent natis secum tua corpora telis. Illa est agricolæ messis iniqua suo. Diodorus autem lib. v. hæc omnia latius. Diximus & nos aliqua eeloga quarta. ¶ Massicus humor: Plini de campania loquens lib. iiii. ca. vi. iis iunguntur phalerni Caleni deinde cōfurgunt Massici Gaurani: Surrentiniq̄ montes: & lib. xiiii. ca. ix. de uinis generosis Italiae inquit: Certant massica æqua ex monte Gaurano puteolos baiasq̄ prospectantia.

¶ CHR. Hæc loca non tau. Fabula Iasonis atq̄ Medeæ nota est apud Nafonem. Sed quæ de medea scribat: Diodorus Sicu. breuius p̄stringam. Soli duos fuisse filios refert Aetem & Persem & illum colchorum: hunc taurice regionis regē: sed utrūq̄ crudelitate insignem. Persem autē Hecatē filiā habuisse q̄ patre crudelior extitit. Nā cū uenatione delectaret homines p̄ feris arcu interimebat: & uenenis pestiferis operā dans id quod acornitū dicunt adinuenit. Venena autē experiebat illa hospitū cibis admiscens. Patre autē ueneno cū extinxisset regnū sibi uendicauit. Post hæc cōdidit templū Dianæ cui hystoriæ humanæ sacrificarent: ex Aeete patruo circum: & medeā filias peperit & ægialeū filium: & Circe in ueneficiis cūctos superauit omniū herbarum uiribus cognitis: & alterum phar macorū genus quod ad beniuolentiā ualet inuenit. Inde farmatarū regi quod aliqui scyten uocarunt data illū ueneno interemit: & cū iam occupato regno multa crudelia fecisset pulsa inde insulā desertā apud oceanū occupauit: uel potius in italiā fugiens promontoriū ab ea deinceps Circeū dictū tenuit. Medea easdem artes: & a matre: & a sorore edocta longe diuersa uita fuit. Nā hospites quoad potuit semper seruauit illos modo præcibus a patre liberans: modo per se uinculis emittens. At pater: & sua crudelitate: & uxoris suasu suspectā habens in liberam custodiā tradidit. Medea autē effugiens in solis lucū qui iuxta mare est eo tēpore quo argonautæ ex taurica deuicti apulerunt puenit. Noctu ergo ad lucū accedentes legē de hospitibus mactandis ab ea audiuerūt: Sed freti uirginis māsuetudine suū illi cōsiliū aperuerunt. At illa & quæ essent pericula aduenda exposuit: & se auxiliatricē futuram promisit. Et Iason iureiurando se illā uxorem ducturū spopōdit. Erat pellis arietis: quā ex quodā oraculo Phryxus nouercā fugiens aretē sacrificans in tēplo Martis suspēdit. Post hæc regnanti Aeete datū est oraculum: tunc illū moriturum cū aduenæ pellē auferent. Hæc ergo de causa: & p̄pter simul in natā crudelitatem morā mactandorum hospitū induxit quo illos ne in suū regnum uenirēt abstererent. Luculū aut̄ ipsum circumducto muro muniuit: custodesq̄ ex taurica regione multos reduxit. Hinc fabulæ a græcis fictæ a tauris ignem spirantibus custodiri locū. Nā tauri dicti sunt: propter nominis similitudinem: & propter crudelitatem humanarum hostiarū ignis adhibitus est: Per serpentem autem mōstruosam crudelitatem intellexerunt. Dixerunt autem ariete uectum esse: quoniā eius nauis prora arietē pictum habuit. Alii dicunt scytarum regem qui Aetes gener erat eo tempore in Colchos deuenisse: quo contingit Phryxum cum pedagogo captum: eumq̄ cum adamaret a focero dono accepisse quem cū pro filio habuisset regnum sibi reliquit. Pedagogū autem qui crios. iaries nominabat diis mactauit: pellēq̄ decorati in templo ex quadam lege suspendit: & cū oraculum extitisset periturū regem cum ipsā pellis ab aduenis diriperetur eā deaurauit: & diligenter custodiendā tradidit. Medeā autem argonautas ad lucū clam duxit: & ueniēs ad portas urbis: quam Sibarim dicunt in qua erat colchorum regia: quæ nocturno tempore clausæ erant uigiles tauricæ appellauit. At milites illi: utpote regis filiæ statim aperuerunt: illi impetu factō ac custodibus partim cæsis: partim fugatis pellem arripuerunt: ac euestigio ad naues rediere. Aetes argonautas infectatus primo congregit. Iphitum Eurysthei filium mox urgente Meleagro & ipse rex interemptus est: & multi colchi reliqui in fugam uersi. Iasonem autem: & Cleartem Atlantamq̄: & Thespidas uulneratos paucis diebus Medeæ radicibus herbarum sanauit. Hæc Diodo. Poeta autem non hystoriam: sed fabulam quæ notissima est profequitur. ¶ Grauidæ: ut ostendat non modo esse frugas sed optimas & copiosas. ¶ Massicus: mons est campaniæ olim Mineruæ sacer: cuius in radicibus Surrentum est ubi fiunt optima uina. Nam Stracum de campania scribat addit. Hinc Romam optima uina aduehi: Falerna Setina & Calena: quibus surrentina contēdunt. Facto nuper eorum periculo: quoniam longam accipiunt uetustatem. ¶ Bellator: Quamuis hoc epitheton homini proprie accommodandum sit tamen equus nescio qua innata prudentia equitem ueluti ratione utens mirifice in prælio iuuat. ¶ Sese arduus infert: quasi dicat de industria: & non naturali motu magnanimitatem in ingressū ostendat.

Massic⁹

CSER. Hinc albi clitūne greges: & maxima taurus Victima: clitūne uocatiuus est. Clitūnus autē fluuius est in Meuania: quæ pars umbriæ partis thuscianæ: de quo fluuiō dicit Plinius in historia naturali: quæ aialia quæ eū potauerunt albos foetus creant. Maxima uictima: quæ triumphantes de albis tauris sacrificabāt. Sæpe tuo perfusi flumine sacro: Flumine fluente. Perfusi autē tauri quæ ante triūphantes usque ad tēpla ducebant: aut certe perfusi greges intelligamus: quod ad equos triumphales potest referri. Duxere triumphos: si equi duxerunt: si boues deduxerunt. Hic uer assiduū atque alienis mensibus æstas: uer assiduū uerna tēperies. Nā uer proprie assiduū esse

Hic albi Clitumne greges: & maxima Taurus
Victima: sæpe tuo perfusi flumine sacro
Romanos ad tēpla Deum duxere Triūphos.
Hic Ver assiduū: atque alienis mensibus æstas.
Bis grauidæ pecudes: bis pomis utilis arbor:
At rabidæ Tigres absunt: & sæua Leonum
Semina: nec miseros fallunt Aconita legentes.

nō pōt seu longū: Hora. Ver ubi longū tepidatque præbet Iuppiter umbras. Alienis mensibus æstas: in quādo alibi hyems in Italia pene æstas esse uis. Bis grauidæ pecudes: uerum est: inde, nō est in bucolicis: Lac mihi non æstate nouum: non frigore desit. Bis pomis utilis arbor: bifera sunt arbores. At rabidæ tigris absunt: malū armenia. Et sæua leonū Semina: malū libyæ. Semina: genera: & est Lucretii sermo. Nā quæ ait sæua aut cruēta accipimus: aut re uera sæua femina: ut, nō ait Plinius aialia quæ sunt cū acutis Vnguibus frequēter parere nō possunt: uitiā enim intrinsecus

se mouētibus pullis. Nec miseros fallunt aconita legētes: Mira arte usus est: ut excusaret re quā negare nō poterat: nā aconita nascunt in Italia: sed ea nō ob eē dicit: quæ sicut oīb⁹ nota: uñ dicit: nec fallit legētes: uel quæ ea sciētes renuūt: & reiciūt: quod oēs scīr significat. Aconita autē nata dicitur de spumis cerberi: quo tpe Heneū ab inferis traxit. Quod quæ i faxis & cotibus nascitur: aconitū dicitur αἰπο της ανουης, iā cote: & dicim⁹ το ανουιτον: χαί τα ανουιτα.

CPRO. Hinc albi clitūne greges & maxima taurus Victima: sit, p. s. Clitūnus est ætruria flumen a fonte nauigabilis. Nec miseros fallūt aconita legentes: aconita sunt uenenorū genera: quæ fere in patris nascuntur scythiæ iuxta maotida paludem. Existimatur autem esse ex spuma cerberi: quam is fuderit pertractus ab Hercule in lucem. Aconita uerum græce cautis nomine dicuntur, illam enim ανουιν appellat.

CANTO. Clitumne: in phalisco Clitūni amnis aq̄ pota cādidos boues facit. In Bœotia annis Melas: oues in gras. Plinius, i. c. vi. Hic albi clitūne gre. ordo ē o clitūne: hic ex Italia albi greges: & taurus maxia uictima sæpe tuo sacro flumine pfusi: duxere romanos triūphos ad tēpla deū. Triumphantes, n. albis eqs curru iaurato capite coronato lauro p urbē uecti capitolium ascēdebāt ad tēplū Iouis optimi maximi: ubi mactato albo tauro: domū postea repetebāt. Tēpla deū: erat in capitolia arce celeberrimū Iouis optimi maximi tēplū: de quo Tacit⁹ lib. xix. meminit. Erat & Iunonis mōetæ: itē Mineruæ delubrū. In capitolio demū deorū omniū simulachra colebant: ut Serui⁹ lib. ii. inq̄: ibi uidelicet: Ecce at pāthus & c. Hic uer, a. atq; ali. mē. æ. hoc ait quoniā ut ēt Strabon⁹ lib. vi. scri. Italia subiacet uniuersi aeris tēperies. Solinus itē inq̄ in effe Italiae locorū salubritatē: & cæli tēperie: quod & Plinius scri. Tygres: de iis uideto ecloga. v. Leonū: de his legito Plinius lib. viii. ca. xv. Aconita: uideto ecloga octaua. Pria autē hecate aconitum inuenit: de quo latius Diodorus lib. v. Plinius autem lib. xxviii. capi. ii. de aconito plura scribit.

CCHRI. Hinc albi clitūne greges: clitūnus umbriæ fluuius est apud Meuania defluens: ex quo si uacca ouis ue post cōceptū biberit albos parit. Idē scriptores p̄bati de Cephiso Bœotia flumie asserūt: Cū melas eiusdē regionis flum. nigros greges reddat unde melas dicitur quæ μελας græce nigrū significet. Xāthus græce flauum significat. Hic Xāthū Troiæ fluuiū dictū uolūt: quæ lanas in gregibus flauas p̄ducit. Neq; credat quicquid hæc incredibilia. Nā Aristoteli in lib. de aialia: ait: aq̄s etiā ad colorē facere: Videmus etiā ex omniū rerū optima parente terra uarios: & quæ sapore: & colore & uirtute differāt humores emergere. In Sicilia Himerā fluuius in duas partes diuidit: & i altera dulcē saporē retinet: in altera salsum assumit. Sūt & fontes quæ quoniā p̄ uenas p̄gues fluxerūt omnino uncti sint. Hic quæ in lipari Sicilia flumine natāt ueluti oleo unguunt. Apud Hierapolī Phrygiæ urbem fontes ebullunt: ex quibus aq̄ p̄ fossas deriuat post annū lapidescūt. In Paphlagonia fons est e natura uini: ex quo qui potant temu lēti efficiunt. In Archadia Clytorius urbs speluncā hēt: unde fluēs aq̄ abstemios potātes reddit. Ad eum fontem Melampum scribunt rabiem filiarū præti sacrificiis purgasse: restituisseque uirginū mētes in pristinam sanitatē. Hæc autē cur non fieri posse: credamus cum ex uno unius aialis corpusculo: quod eodem cibo: potuque enutritū sit sanguis pituita bilis atra: ac postremo urina: & sudor colore sapore ac naturali ui multum differentes humores appareant. Maxima uictima: Nā triūphātes tauros auratis cornibus isignes sacrificabāt: quæ nulla maior est uictima Italia adeo genus bubulū adamauit: ut ab italis, i. uitulis nomē acceperit. Capitale erat bouē interime re. Reseruabatur hæc uictima Ioui: Hinc Pau. æmilii in triumpho macedonico. cxxx. boues cum auratis cornibus sacrificauit. Hic: ista Italia. Ver assiduū: sed quo pacto poterit esse assidua ueris temperies: si etiam sint rapidi caloris æstatis: Sed dicit assiduū: quia non intercedit frigus: sed quæ hyemis est occupat uer. Aestas autem occupat autumnum. Vnde dixit alienis mensibus æstas. Hoc autem intelligit de ea parte Italiae quæ ad tyrrhenum mare: & ad meridiem uergit. Aconita: Aconitum planta est quæ ab Auicena dicitur strangulator. Duæ sunt species: altera dicitur lycotonos: id est strangulator lupi: altera dicitur Pardaliphontes: id est strangulator leopardi: Prima species abūdat Italia diuerso colore ab altera: sed folia similia platano nisi eēt minora & nigriora: & magis icifa, hasta hēt didomo simile: & leuē ad cubitū altā: semen in folliculis oblongis pardaliphontes teste Plinius, folia hēt ciclamis nō plura quā quatuor aut cucumeris leuiter hirsuta: sed minora & hasta duarū palmarum: radix similis est cāmāro marino: alii dicūt caudæ Scorpionis: sed limpida: ut alabastris. Sunt quæ myocotonon appellat: quoniā p̄cul ex lōginquo odore mures necat. Nascit in locis nudis, spetosis: quos acōas uocat: ut ait Plinius alii dictū uolūt ab acone portu quæ in portu, hæc herbā natā fabulāt ex spūa Cerberi ad supos: ab Hercu. extracti.

Clitum
nusCephi
fos
XāthusHime
ra
Liparis
Hiera
polis
Clyto
riusAconi
tum:

Georgicorum

¶ SER. Neq; tanto Squammeus: Sunt quidam serpentes in Italia: sed non tales: quales in aegypto: aut in africa: in spiram autem dicit in collectionem uolubilitatis: quod est a funibus tractum. ¶ Adde tot egregias urbes: laudat Italia a ciuitatibus: quas & plures habet: & maximas: & opportunissime collocatas. ¶ Operumq; laborē: q̄ sunt in muris & mœnibus urbiū: alijsq; ædificiis & templis. ¶ Cōgesta manu: ædificata & constructa: & hic ipsas urbes nō solum ex sua magnitudine: sed etiam ex opere nobili laudat. ¶ Præruptis faxis: excelsis & magnis: & subaudi adde: scilicet ad laudem Italia. ¶ Fluminaq; antiquos sup̄ter labentia muros: Quod laudat etiā Cicero in republica. ¶ Mare quod supra: idest mare adriaticum. ¶ Quodq; alluit ifra: idest tyrrhenum. ¶ Te lari maxime: larius est lacus uicin⁹ alpihus: qui iuxta Catonem in originibus per sexaginta tēditur milia: Et Larius Lari uocatiuus facit: sicut Iulius Iuli: Mercurius Mercuri. ¶ Teq; Fluctibus & fremitu assurgens benace marino: Benacus lacus est italia: q̄ magnitudine sui tempestates imitatur marinas. Assurgens autem uocatiuus est casus: ut sit memorem & te o beace assurgēs. i. tumescēs: Fremitu maris: aut certe antiptosis ē. i. casus p̄ casu: assurgēs p̄ assurgētē.

¶ PRO. An mare quod supra memorem: quodq; alluit infra? Cingit Italiam ab untriōe hadriaticus sinus: a meridie thuscum mare hadriaticum superum appellat: thuscum inferum. ¶ An ne lacus tātos te lari. m. t. q. fl. s. r. ass. benace marino: uterq; lacus est in Italia. Larius ambros tangit: & peruenit usq; comum. Benacus est ex quo mincius flumen oritur: quod præterfluit Mantuam.

Anguis

¶ ANTO. Anguis: scribunt in india serpētes in tantā magnitudinē adolefcere: ut solidos hauriāt ceruos: taurosq;: Metrodorus circa Rhyndacum amnem in pōto: ut supra uolantes quīs alte: perniterq; alites haustu rapras absorbeat: auctor Plin. li. viii. ca. viii. ¶ In spiram: reuolutionem. ¶ Sub antiquos muros: hoc est sub antiqua oppida. Multa siquidem italia oppida prope mœnia uel intra labentia flumina habēt. ¶ An mare: italia ut Plin. scri. li. iiii. ca. vi. sita est inter duo maria inferum: & superum: iferum a græcis Thuscum: & Tyrrhenum uocatur. Superum uero adriaticū appellat ab adria sclyta urbe: ut Strabo ait. Probus etiā inq̄. Cingit italiā a septentrione: Adriaticus sinus ab meridie: Thuscū mare adriaticū superū appellatur. Thuscū inferū. ¶ Lacus tātos: Larius uti. Str. li. vi. meminit: in Gallia cisalpina p̄pe Comū urbem lacus est: quē adua fluuius auget: inde amnem Padum ingrediens. Est autē ut idem scribit li. iiii. latius lōgitudinis fere stadiorum trecentoꝝ: latitudinis triginta: qui annē eiicit Ticinum sane grādem. ¶ Benace: Benacus ut Str. in sil. lib. iiii. ait lacus stadiorum quingentum lōgitudinē habet: latitudinem uero. xxx. de quo Myntius amnis effluit. Est etiam lacus Verbanus longitudinis quidem stadiorum. cccc. latitudo uero angustior est q̄ benaci: Emittit fluuiū aduam: omnes autem tres dicti lacus in padū influunt: oriūturq; ex alpihus. ¶ Lucrinog; addita claustra: lucrinus sinus usq; Baias latitudinē parit: qui ex exteriori pelago per aggerem longitudinis stadiorū octo: latitudinis autem unius orbite arcet: illum autē ab Hercule tradendarū Geryone boum causa aggregatum fuisse perhibent: quē cū pedibus perambulari propter fluctus ingruentes per hyemes sup̄ne uix posset: Agrippa exornatū melius construxit: leuioribus in lembis præstat ingressum: intra autem lucrinum sinum Auernus est: qui comprehensam Misenū usq; tellurē manualet efficit insulam: a maris spacio inter ipsum atq; cumas. Est autem auernus: & fundo & hostio sinus commodus: & magnitudine: & natura portum continens. usum tamen portus nequaquā præbēs: quoniā ante illum lucrinus portus iacet. Supercilia autē ardua auernum undiq; circumcludūt: præster hostiū suo q̄dem tempore amœnis culta: modis inquit Strabo olim autem agrestibus referta nemoris: & proceris arboribus inuia: nam postea auerni lucum succidit: agrippa locis per pulchra adornatis ædificia: hæc ex Str. Iulia unda. Iulium portum intelligit: de quo Sueto. in Augusto sic ait. Donec nauibus exinde ægre fabricatis: ac. xx. seruatorum milibus manumissis: & ad remum datis portum Iulium apud Baias immisso in lucrinum: & auernum mari: lacū efficit in quo cum hyeme tota copias exercuisset Pompeium inter Misas: & Naulochum superauit.

Italia
Maria
Tyrrhenum
Mare
Larius
Lacus
Benus
Verbanus
Lucrinus

Auernus

Iulius
Portus

¶ CHRI. Nec rapit: Sunt q̄dem serpētes: sed nō tanti quāti apud asacheos æthiopiæ populos q̄ sunt uiginti cubitorum: aut quāti in idia q̄ secundum Magasthenem ceruos: & tauros solidos haurire possunt. Regulus autē in punico bello ad flumen Bagradā tormētis & balistis serpentē cōfecit centū uiginti pedū. Nihilominus & in italia Boia ita magnæ efficiuntur: ut sub Claudio imperatore quædam occisa sit: cuius in aluo solidus infans spectatus sit. Ego autem eo anno qui septuagesimus supra mille ac quadringētos a salute nostra enumeratur in agro casentinati: & in ea apennini parte unde Arno fluuius origo est nō procul ab eo castello quod casteneanum uocant: serpentem interfectum uidi cuius magnitudo odorifeci canis magnitudine non uinceretur: ille autem qui occidit uel tetro serpētis odore uel alia occultiore causa nullo uulnere ab eo ictus nullis uerberibus percussus post paucas dies e uita excessit. Verum hæc rarissima sunt. ¶ In spiram: qd̄ spira sit dicemus in secundo æneis. ¶ Mare quod supra: mare superum: quod uergit ad superiorem partem mūdi. i. ad partē septentrionalem q̄ nobis sublimis est: ut hic uertex nobis semp̄ sublimis. Dī autē Adriaticū ab adria colonia etruscorū: incipit at a pyreneis mōtib; Epīri & p̄ italiā sup̄iorē extendit usq; gallos. Quoc; alluit ifra: Mare thyrrhenū est qd̄ alluit Italiā a meridie: quæ mūdi plaga ifima est ac dep̄ssa. Vnde dixit in superioribus de polo meridionali: Ast illum sub pedibus. stix atra uidet: incipit at ab hostio Vari quod flumen italiā a gallia diuidit: & discurrit ad fretum usq; siculū. Quare autē dicat̄ thyrrhenum. i. etruscum alio loco apparebit. ¶ Lari: larius lacus est pisciū copia excellens in gallia cisalpina propinquus Como urbi a qua etiam comanus appellatur: Ex hoc abdua fluit.

Nec rapit immēlos orbes per humū: neq; tāto
 Squammeus in spirā tractu se colligit Anguis.
 Adde tot egregias urbes: operumq; laborem:
 Tot congesta manu præruptis Oppida faxis:
 Fluminaq; antiquos sup̄ter labentia muros.
 An Mare qd̄ supra mœorē: quodq; alluit ifra?
 An ne lacus tantos: te Lari maxime: teq;

CSER. An memorē portus: lucrinoq; addita claustra: ī baiano sinu cāpaniæ cōtra puteolanā ciuitatem duo lacus sunt: Auernus: & Lucrinus: q; olim propter copiam pisciū uēctigalia magna prāstabant. Sed quom maris impetus plerunq; irrumpēs exinde pisces excluderet: & redemptores grauiā damna paterent: supplicauerūt seruari: & pfectus. **C** Julius Cēsar ductis brachiis excludit partē maris: quæ ante īfesta esse consueuerat. Reliquit breue spatium per auernū: quæ & piscium copia possiet intrare: & fluctus nō essent molesti. Quod opus Iulii dictum est. Sed hoc ambitiose undā Iuliā appellauit fremetem contra moles a Iulio oppositas. **I**ndignatum magnis stridoribus æquor: Indignatū a solita exclusum licentia: & indignationē suā stridoribus prodens: indignatum iō dixit: q; quo tpe in Lucrinū lacū mare immissum est: deinde terra effossa contigit inter ipsum Lucrinum & Auernū: ut duo lacus miscerētur: & tāta tēpestas orta est: ut prodigii loco habita sit: ac nunciatū: simulacrū auerni sudasse: pp quod pontifices ibi piacularia sacra fecerūt. **I**ulia autē: unda puteolanū portū significat. **T**yrrenusq; fretis æstus: æstus qdē dixit auerni: quoniā per Lucrinū lacū mare Tyrrenū influuit in Auernum. **A**uro plurima fluxit: id est copiosior fuit in rem preciosorem.

Fluctibus: & fremitu assurgēs Benace mario:
An memorē portus: Lucrinoq; addita claustra:
Atq; indignatum magnis stridoribus Aequor:
Iulia qua Ponto longe sonat unda refuso:
Tyrrenusq; fretis imittitur æstus Auernis:
Hæc eadem argenti riuos: ærisq; metalla
Ostendit uenis: atq; auro plurima fluxit.
Hæc genus acre uirū Marsos: pubēq; Sabellā:

CPRO. Hæc genus acre uirū marsos pubēq; sabellam Assuetumq; malo ligurem uolscoq; uerutos: Sabelli gens est Italia: Apuli iidem appellantur & Dau-
ni: Volsci ueruti ideo dicuntur: q; dolonibus in prælio soliti sint uti.

CANTO. Aestus: is est maris accessus: id est inquietudo. Vnde & æstuaria per quæ mare uicissim tam accedit: q; recedit. fretum autē appellatū q; ibi semper mare ferueat: nam fretum est: Angustum & quasi feruens mare ab undarum feruore nominatum. **M**etallum: metallum a metallo dicitur: quod est scrutor uel īquiro. Nā in omni fere materia: una inuenta uena: non procul inuenitur alia: quod & Plinius notauit libro uigesimo octauo: capitulo octauo. **A**uro: aurum austria plurimum gignit neq; ī alia parte terrarum tot sæculis hæc fertilitas. Italiae quæ parcitum est uetere interdico patrum: alio qui nulla foecundior metallorum quoq; erat telus & C. Plinius libro trigesimo tertio capitulo quinto. **M**arsos: marsi italiae populi uelocitate pedum plurimum ad cursum præstant: ut Dionysius scribit Solinus autem ait. Marsorum gentem serpentibus illaenam esse: sed nihil mirum a Circes filio hii genus ducunt: & auita potentia deberi sibi sciunt seruitium uenenorum: ideoq; uenena contemnunt. **S**tra. uero li. v. ait: q; alba marsis finitima est in excelso locata saxo prope Fucinus est lacus longitudo par pelagosis aut Marsis & uicinis maximo omnibus usui fit. **S**abellam: Sānitas intelligit: qui ut Festus ait: dicti sunt a colle famnio: ubi ex Sabinis aduentantes confederunt. **P**li. uero li. iiii. c. xiii. ait: q; famnites erāt Italiae populi: quos Sabellos & Samnitas græci dixere: Ea gens: ut Florus li. primo ait: opulenta erat fallax: rapida: ac furiosa: & in exitium urbis pertinax sexies enim rupto fodere: cladibusq; ipsis animosior erat hos tamen quinquaginta annis per Fabios & Papiros patres eorumq; liberos urbs Roma subegit ac domuit. Sunt autē Samnites inter campaniam & apuliam: ut ostendit Strabo libro quinto regionem montanam possidentes: & mari non admodum proximi: Hæc autem natio exigua est quidem: cæterum fortitudine conspicua: ostentata Romanis eorum sapissime uirtute: tandem quum libertatem assequi uellent descriuerunt: unde Marsicū exarsit bellum. Marsicum autem ideo nominatum: quoniam a marsis rebellandi suscitatum fuerat initium.

CCHRI. Benacus: autem eiusdem galliæ lacus in mōtium faucibus locatus: unde uentorum insurgente ueluti mare uariis tempestatibus æstuet. Benacus Mintium flumen emittit: idem lacus aureas harenas habere dicitur: sed profecto piscem gignit nusquam alio loco repertum: quem incolæ carpiōnem uocāt sapore suauissimo. **A**eris metalla: nomine metalli uenit quicquid ex terra effoditur: in terræq; uisceribus: uenisq; diligētius inquiri: Vnde & lapidicinæ metalla appellātur e græco uerbo. Nam uētραλλας in gro significat. **A**rgētum ēt a græca appellatione est: illi enim ἀργυριον dicunt. Fit aut ex argento uiuo & sulphure albo: plus tamen est de aereo: atq; argenti uiui q; de sulphure. Vnde minus ponderis in eo q; in auro. Duplex autem argētum est: simplex & compositum. Simplex liquidum est: & argētum uiuū appellat: cuius substātia aquea est subtili terreno mixta robusta mixtione: & indissolubili: & hoc inest sibi ex magna siccitate terrea q; nō liq̄scit in siccitate plana albedine trahit ex subtili terre albedine: & ex admixtione aeris. **A**rgētū autē uiuū cū sulphure sunt materia oīum metallorum: Aes uero quod cuprū etiam dicitur ex sulphure: & argēto uiuo: ut cætera metalla compōitur: sed plus est in eo sulphuris q; argenti: sed sulphur est terreum non pure rubeū calorē habens adurentē. **A**rgentum uero est mediocre nec nimis subtile: ut ostendit Aristot. aurū autem creatur ex sulphure subtili & rubeo: & ex uiuo argēto subtili & albo: & plus tamen cōfert ad illud formādū de soliditate sulphuris q; de aereo aquoso uiui argēti: Quapp solidius: pōderosiusq; est q; argētū. **A**ere uirum: de numerosis populis Italiae sic loquitur. **P**li. Hæc ē illa Italia q; Aemilio Paulo & C. Attilio cōsulibus: nunciato gallico tumultu sola sine externis auxiliis: & sine traspadanis eqtum. lxx. milla peditū. lxx. milia armauit. & Dionysius scribit romanos q; si Hānibalis aduentum præuidentes censum fecerūt: & ciuiū suorū & sociorū decies cētena milia hoīum q; essent bello apti descriperūt Marsos ultra picenū uestini sunt: & marsi & peligni & marrucini: & frētani samnites populi. Natio exigua ē: sed fortitudine cōpiscua. Nā & aduersus romanos fortiter pugnarunt. Idē pro illis socii fecerunt. Postremo libertatē & ciuitatis cōmunionē cōseq̄ uolētes repulsam passi bellum marsicū excitarūt: ait Stra. de origine marsorum alio loco dicitur. **S**abellam: samniticam: hæc a sabinis est. **L**igurem: Ligurum genua metropolis est.

Aestus

Metal-
lumFucin⁹
Samni-
tiiMarsi-
cum
Bellū
Metalla

Argētū

Aes

Aurū

Italia

Georgicorum

SER. Assuetumq; malo ligurem, i. labori, ¶ Volscosq; uerutos: italia populi sunt, ¶ Verutos: laculo utētes in modum ueru: uel quia uerutis pugnant, ¶ Extulit hæc decios: creauit, Decii autē duo fuerunt: quorum unus bello latino: alter gallico se pro republica deuouerunt, ¶ Marios: Marii multi fuerūt: quorum unus fuit septies consul, ¶ Camillos: abusiue pluralem numerum pro singulari: nam Camillus unus fuit: qui a gallis sublata signa reuocauit, ¶ Scipiadas duos bello: scipiadas pro Scipionibus dixit: sicut amazonidū p amazonū alibi po fuit, Scipiones autē duo fuerunt: auus: & nepos: quorū unus leges uictæ carthagini imposuit: alter eadē diruit, Hæc autē omnia plenius in. vi. memorauimus, ¶ Imbellē auertis romanis arcibus indū: auertēdo reddis imbellē, Romanis autē arcibus a romanis urbibus: a romāo iperio, ¶ Salue magna parens: posteaq; eā diu tius laudauit: uertit se ad eā: & bene dicit eam laudās, ¶ Saturnia tellus: nam in Italia Saturnus regnauit, ¶ Magna uirū: uirorū fortū: & iā cōcludit laudās eā a uiris: a fertilitate rerū: a Saturni imperio, ¶ Tibi res antiq; laudis & artis Ingredior: tibi i tuā utilitatē scribo carmē georgicū, Antiq; at laudis: uel magnæ: uel qd apud antiquos ingenti honore fuit agricultura.

CANTO. Assuetūq; malo li. Liguria in ipsi apēninis mōtib; inter Galliā atq; Hetruriā sita est: nihil descri ptiōe dignū habēs: nisi q; uicatim uitā agunt: terrā arantes asprimā: fatigantefq; ligonib;: immo uero saxa inci dentes: ut possidōius inqt ita Stra. lib. v. Diodo. et li. vi. scribit ligures patriā habitātes asperā: ac oīno sterilē pluri mo labore: cōtinuoq; uitā purā agere, Venationibus cōtinue uacare: captifq; feris fructuū inopiā sustētare: in ter ra cubare: ut plurimū: hocq; pacto pisco more absq; apparatu aliquo uiuere, Denique mulieres uiroz; uiros fe rax; robur: & uires: hīe feroces eā: & acuti īgenii: nō in bello solū: sed in cōmuni uita & c. Propter supradicta igif mala: & labores ait Maro, Assuetūq; malo ligurē: nō autē malo, i. latrociniis: ut quidā uolūt pp illud ænei, Vale ligur, & gnā poeta hic eos laudat: & Dio, uitā purā agere eos scri, ¶ Volscosq; uerutos: Dioy, alicar, li. vii. inqt Vrbs uolscorū īsignis Velitræ magna ipsa: & populosa: hæc ille pp qd legēdū ē apud Syllū li. viii. setia: & ī celebri mi/ serūt ualle uelitræ, i. frequētī ualle: Nā adhuc uestigia appiæ uitæ in eius ualle existūt distātis a mœnibus stadia .xii. uel circa, Celebrat̄ et̄ hodie cōtinue urbs ipa a peregrinis illac trāsētib;: quū ab urbe Roma Neapolim pe tūt: & ecōuerso, Fuit idē Augusti, Octauius oriūdu: de quo late apud Trāqllū q; iter alia sic ait: Velitrix atiq; ta cta de celo parte muri respōsum est eius oppidi ciuē quādo rex; potiturū: sero tamē documētis apparuit ostētū illum Augusti potentiā portēdisse, Distat autē ab urbe Roma uiginti milibus passū: ab lanuuio uero milibus passū tribus, ¶ Verutos: Verutū est tellū breue: & angustū: ut scribit Nonius, Probus uero īquit, ¶ Volsci ueru ti: ideo dicuntur q; dolonibus in prælio soliti sint uti, ¶ Decios: de iis & reliquis late Plinius de uiris illustribus, ¶ Scipiadas: ut, P. Scipionē & Gneū fratres: qui ī hispania p romāo imperio occubuerūt: & Cornelīū Scipionē Publii filiū qui deuicta Carthagine Africanus dictus est, Cuius frater, L. Scipio ob asiani deuictā asiaticus est ap pellatus: & Gnei Scipionis, P. Cornelīū Nasicā filiū qui in tota urbe uir optimus iudicatus est, Adde & iis Scipio nē æmilianū Carthaginis exitiū, De Scipionibus autem hæc & plura Plutar, Cæsar, Augustū intelligit: nam ut scribit Lutatius Florus scythæ miserant legatos Augusti & sarmatæ amicitiam petentes: seres etiam habitātesq; sub ipso sole indi cum gemmis & margaritis: elephatosq; inter munera trahentes nihil magis q; longinquitatē uia imputabant: quam quadriennio impleuerant: Parthi quoq; quasi in uictoria permanerēt: rapta clade cras/ siana signa retulere: hæc ille meminit etiam Sueto, ¶ Saturnia tellus: Saturnus enim in Italia regnauit: quo tem pore aureū seculum fuisse aiunt: construxitq; urbē in mōte Capitolino: quam Saturniam appellauit: hīc Ma ro libro. viii. ait Hanc Ianus pater: hanc Saturnus condidit arcem: laniculumq; illi: huic fuerat saturnia nomen & Varro scribit, Tarpeiū montem Saturnium a saturno appellatum: & ab eo saturniam terram, ¶ Magna uir;: ordo est: magna parens uirum: repetit enim parens, ¶ Antiquæ laudis: quanta agricolis laus esset olim circa pri cipium aperuimus, præterea antiquorum multis in italia uinearum culturum laudata fuit: de quo uideto Pli/ nius libro decimoquarto: capitulo sexto Laudabatur item Italia ob generosa uina de qbus item Pli. lib. xiii. c. ix.

CHRIST. Verutos: quia tenis q; ueribus similia essent utebantur in bello, ¶ Te maxime Cæsar: magno artifi cio iam puenit ad laudes Cæsaris quod maxime cupiebat: & ita rem deduxit: ut neq; a laudibus italicis quas si bi proposuerat aberrare, Neq; qua quidem re omnis laus euanescit quicq; per adulationem inferre uideat, ¶ In/ dum: ad indos nunquam peruenit Cæsar: sed blanditur illi quia pacato orbe terrarum indurum legatio ad eum romam uenit: intelligit autem de Arabia q; domuit per, C. Aquilium & æthiopiam quam superauit per Petronium: salue: mira: & breuissima conclusio: nam hac dictione salue colligit ex superioribus eā esse dignam ueneratione, Deinde per fruges infert copiam omnium quæ ex terra gignuntur quæ diximus esse p bonis cor poris per uiros intelligit uirtutes illorum: & egregia facinora quæ posuimus pro bonis animi, Præterea opera humano artificio edita: ut urbes oppida: & quæ iis similia sunt quæ regionis erunt loco bono; fortunæ, ¶ Sa turnia, q. d. digna quæ saturnia appelles digna quæ saturnum auctorem: pceptoremq; tum morū tum agricul turæ habueris, Tunc enim pceptore dignus est discipulus cum illi sese parē addiscendo reddidit, ¶ Saturnia: sa/ turnū ueteres putabant largitorē oīum foelicitatū, Hinc fertilia loca saturno dedicabant, Ergo saturnia, i. ferti/ lis, Diony, aut alicarna, ait in primo lib, Nullam terram fertilitate italia cōparabo: in quo loco demōstrat quic/ quid est quo carere uita nō debeat nusquam esse pstantius q; in italia, ¶ Tibi, n. idest in honorem tuum describo artem ipsam agriculturæ ex qua tibi prouenerunt laudes quæ antiquæ fuerunt: utpote a saturno profecta;

Assuetumq; malo Ligurē: Volscosq; uerutos
Extulit: hæc Decios: marios: magnosq; cāillos:
Scipiadas duos bello: & te maxime Cæsar:
Qui nunc extremis Afræ iam uictor in oris
Imbellem auertis Romanis arcibus Indum.
Salue magna parens frugum Saturnia tellus:
Magna uirum: tibi res atiquæ laudis: & artis

Velitræ

Verutū

Scipio/ nem

Satur/ nus

CSER. Ascraeumq; carmē:hesiodicū:nam Hesiodus ascraeus de ciuitate ascra fuit, Nūc locus aruorum: nūc inquit tēpus est naturā agrorū describere, Ingeniis: naturis. Multi culpant hoc loco Virgilium: q; in unū coegit quatuor librorum ppositiones. Nam & de aruo: & de confito: & de pascuo: & de florido: isto loco com memorat: quod iō nō est reprehendendū: quia nō ea late exequitur: sed carptim: & breuiter transit: quæ latius explanat in singulis, Quæ robora cuiq; q; sit unius cuiusq; possibilitas, Quis color: q; species: sicut dicimus: quo colore ille recitauit, i; specie: licet breuiter et sit dicturus de colore terrarū, Difficiles: pene steriles: & parū

Ingridior sanctos ausus recludere fontes:
Ascraeumq; cano Romana per oppida carmē.
Nunc locus aruorū: ingeniis: quæ robora cuiq;
Quis color: aut quæ sit rebus Natura ferēdis.
Difficiles primum terræ: collesq; maligni:
Tenuis ubi Argilla: & dumosis calculus aruis:
Palladia gaudent silua uiuacis Oliuæ.
Indicio est tractu surgens Oleaster eodem
Plurimus: & strati baccis siluestribus agri.
At quæ pinguis humus: dulciq; uligine læta:
Quiq; frequēs herbis: & fertilis ubere cāpus:
Qualem sæpe caua montis conualle solemus
Despicere: huc sūmis liquunt rupibus amnes:
Felicemq; trahunt limum: quiq; edit. s Austro:
Et Filicem curuis inuisam pascit aratris.
Hic tibi præualidas olim: multoq; fluentes
Sufficiet Baccho Vites: hic fertilis uua:

ro hic in Geon. immitatus est. De ascra at latius ecloga. vi. ingeniis. i. naturis & q̄ litatibus. Ingeniū nāq; dī sua spō
te natura qd' hic et Nonius intellexit, Primū cano. s. Difficiles primū: sensus est q; terræ difficiles colles maligni
steriles. Terra ubi est tenuis argilla: & arua calculis plena oliuis gaudet, Tenuis argilla: nō pinguis creta. Pli. lib.
xvi. ca. v. scribit argillofam terrā eē q; operi difficillima quæq; rastros ac uomeres igētibus glebis oneret. Calcu
lus: lapillus: dulci uligie: dulci piguetudie: & naturali humore nō at amara. At q; piguis humus: sensus ē: q; hu
mus pinguis: & fertilis dulci uligine: & cāpus herbosus: & fertilis hubere: & abundātia: qualis cāpus in mōtis cō
ualle esse solet: & agri q; expositus est austro: & q; foelicē habet uitibus cōueniūt: & uina optima pducūt, Mōtis
cōualle: Cato agrū optimū iudicat ad radicē mōtiū: planicie in meridiē excurrēte: quæ est totius italiæ situs Pli.
li. xvii. ca. v. Filicē inuisam aratrix: id ait: q; ex una radice q; plures exeūt filices: & radices ipsæ longæ sunt i obli
quū qbus qdē sues piguescūt: folia cimicē necāt serpētē nō recipiūt: Pli. li. xxiii. c. xliiii. Præualidas: āplas. Suffi
ciet: subministrabit. Baccho: uino. Fertilis. s. Laticis: uini. Pateris & auro. i. pateris aureis p Endyadin.
CHRIST. Ausus: tāquā rē arduā: & pene supra meas uires. Ascraū: snia ē primus apud latinos de re agraria
uerfibus scribā imitatus Hesio. Nā oratione soluta scripserāt ante eū latina. M. Cato saferna duo pater: & filius
Tremelius scrofa. M. Teren. Varro. imitatus: ergo Hesiodū q; uerfibus græce de re agraria scripsit. Quāuis idem
Menecrates Ephesius fecerit. Ascraū: q; ex ascra fuit: haec ut ipse scribit pene Heliconē est. Vituperat et ab eo su
is uerfibus: appellat. i. rus ifelix & q; hyeme dirū sit aestu triste: & nullo tpe optabile. Nūc locus: pene proposi
tionem restaurat. Ingeniis: translatio est ab hoīe. Habet. n. aiūs humanus duplicē uim alterā qua percipiant: al
terā qua iam pcepta retineant. Et illā qdē docilitatē hanc memoriā appellāt. Vtrūq; autē cōplectunt cū ingeniū
dixerūt. Ergo in hoc loco ingeniū dixit inatam: cōnaturalemq; uim quæ quidē uaria in uariis terrarum gene
ribus reperitur. Quæ robora: ad qd quæq; ualeat: & interpretatus est quid dixerit ingenia. Filicē: Filicis te
ste Pli. duo sunt genera: alterū nec florē hēt nec semē phtergia uocat græci: quam masculū putāt ultra bina cubi
ta crescūt: nec graui odore sunt: ex una radice plures exeūt. Alterū genus philipterō dicūt: uel peterim est nō fruti
cosa breuior: molliorq; ac dēfior ad radicē cauliculata: Radices utriq; lōge: in obliquū nigra: p̄cipuæ cū inarue
re. Difficile illa agri purgant: tamē renascunt nuper orta: & adhuc tenellæ baculo decutiunt. Capellas urētes
cultā Caprarū moriūs arboribus exitialis est. Oliuā et lābēdo sterilē reddit hoc aīal: sunt q; credant hoc puenire
ex illarū febricitanti: adurentiq; & iccirco pestilenti anhelitu. Aiunt. n. capras nunquā febre carere. Ob idq; in uē
ditiōibus a p̄ficeis nō eē solitū p̄stari de sanitate: satiq; fuisse si uēditor diceret. Aīo has capras beneq; bibere. Re
fert at Archelaus nō naribus sed auribus spirare. Ferūt quīq; mēsi bus ut oues pariūt q; et quaternos raro senos.
In pascēdo semp ad altiora progrediunt pinguescūt pinguedine sterilefcūt. Quibus cornua sunt annorū nume
rū p̄ incrementa modorū ostendūt q; illis carēt mutilæ dicunt. Tōdent in Cilicia caprae ut alibi oues. In Syria au
ribus mensura palmari: & dodrantali: ac nōnullæ demissis adeo ut spectēt ad terrā ait Ari. Vita ad octauū annū.

Ingen⁹

Filix

Caprae

Georgicorum

SER. Pateris & auro, i. pateris aureis: endyadé facit: ut Molléq; & mōtis. Piguus tyrrhenus: uictimarum
 & carnibus: ut Plau, in aulularia: tibi dabit pinguior fidicina q; pp assidua sacrificia pigues fiūt. Inflauit ebur:
 tibi arū dicit: qbus in auē sacerdotis cani solebat. Lācibus pādīs: aut patulis: aut extorū pondere curuatis. Fu
 mātia reddimus exta: sacerdotū usus est uerbo. Reddi enim, dicebantur exta cū probata & elixa arā supponebā
 tur. Aut urēteis culta capellas: Omne enim qd' momorderint urunt & exsiccat: unde est: Et admorsio signa
 ta in stirpe cicatrix. Saturi: aut focūdi: aut qd' est iuxta oppidū saturū. Tarentū, n. & saturū uicinæ sunt sibi ca
 labriæ ciuitates. Horatius: Me fatureiano uectari ru
 ra caballo. Et qualem amisit Mātua cāpū: quādo, s.
 Aug, agros Mātuanos cū agris Cremonēsum militi
 bus suis dedit: dicit autē campū aptū ad pascēda aīalia,
 Niuēos cygnos: cādidos. Herbofo flumie: pratis
 iuxta flumē positīs. Liquidi fontes: puri sine pestilētia,
 Et quātū lōgis carpēt armenta diebus Exigua tātū
 gelidus ros nocte reponet: ut in aeneide diximus: hoc
 dicit Varro: ubertatē fuisse ī rosulano agro: postq; ue
 linus siccatu est lacus: ut ibi longā perticā magnitu
 do suparet herbas. Nigra fere: nō per oīa nigra: sed
 pene. Piguus terra: crassi & abūdātis humoris. Pu
 tre solū: solubile. Hoc imitamur arādo. Hæc arādo ī
 spicim⁹ & uidef solem⁹. Optia frumētis: subaudi ē:
 huiusmodi terra. Aequore, i. agro uel cāpo. Plura
 domū tardis: plura cōpatiū ē: nā diē huiusmodi
 terrā tātā fertilitatis ē: ut ex nullo agro āpius agrico
 la aliq; frumētum colligat: q; ex ea q; huiusmodi est.
 Domū decedere, i. ad domū redire. Tardis autem
 iuencis: grauaris pondere ex copia frumenti.

PRO. Hic laticis, q; pate, h. e. a. Infl. q; p. ebur. Tyr
 rhenus ad aras pinguis. Tyrrhenus thuscus tibicen si

gnificatur: uel q; nō sit subtilis musice barbara: uel q; tumeāt buccæ inflantes tibias: q; significant ebore dicto,
 Saltus & saturi petito. Et qualē, i. a. m. c. Tarentū oppidū in Italia. Cōdiderūt pthenidæ: hoc est exules lace
 dæmoniorū duce phalanto. In finibus autē tarentinorū est locus: quē saturium uocant. Vnde ē paludē saturā:
 Quoius etiā in vii. mētio ē: quū ait Virgil. Qua fature iacet atra palus, g. q. p. i. q. i. u. a. m. m. c. u. f. u. s. Saturi: Saturi
 ergo tarētī a faturo loco: uel a fatura palude dixit. Quidā dicūt tū ob agri bōitatē: tū ab loco quodā faturo: q; est
 ppe tarētū saturū cognomiātū: dī at Tarātē neptū filū lacedæmōia ciuitate ex faturia Mōis cretēsū regis filia
 pcreasse filū. Hūc pietū naufragio factō delphinū ī Italiā euexisse dī: Quoi⁹ hodieq; testimōiū mæet. Nā ī mūi
 cipio tarētiorū hoīs effigies ī delphino sedētis ē a Saturia uxore eū locū faturia appellasse fert. Et postea ei loco
 ex suo noīe nomen tarētū iposuisse. Ideo ī felicē Mātua dicit: q; a mātuānis q; a rōanis descuerāt agri adēti sunt.

CANTO. Libamus ad aras, s. piguis tyrrhen⁹. Thuscus: tibicen significatur: uel q; nō sit subtilis musice uel
 q; tumeāt buccæ inflantes tibias q; significant ebore dicto: Prob⁹ scribit poti⁹ tamē piguis uictimarū carne. Ebur
 tibiā itelligit: quis tubā nō tibiā Tyrrheni iuenerint. Vnde Vir. Tyrrhenusq; tubæ mugire p athera clangor: &
 Pl. lib. vii. scribit Aeneā tubā inuenisse Piseū Tyrrhenū: obliquam tibiā Mydā in phrygia: geminas tibias Mar
 sian. In eadē gente lydios modulō Amphion: cum tibiis canere uoce Trozenius Dardanus istituit. Adhibeba
 tur autē tuba nō solū ī plii: sed in oībus Festis diebus pp laudis uel gaudii claritatē. Vnde & in psalterio dī. Ca
 nite initio mēsis tuba in die īsigni solēnitates uestre: præceptū, n. fuerat iudæis ut initio nouæ lunæ tuba clan
 gerent. Tibias, autē diu funeribus ferūt adhibitas mox & sacris gētiliū. Tyrrhenus: tyrrhenos romani Hetru
 scos appellāt: atq; Thuscos. Græci uero eos hoc noīe noīauerūt a tyrrheno Atyf filio: q; ex Lidia colonos hāc ī re
 gionē dimisit. Cæterū thusciæ lōgitudinē maximā a luna usq; Ostiam: p littus stadiorū milibus duobus & qn
 gentis scribit Strabo, li. v. & Pl. li. iii. ait: q; tyrrheni a sacrificio ritu lingua græcorū thusci sunt noīati. Pādīs: cur
 uis. Magis studiū: supple est tibi. Aut ouiu fœ: aut & c. s. cū sua uocali pcedētī tollit in scāsiōne: qdā uero textus
 antiq; foctū habēt. Vreteis culta capel. hoc ideo: q; ut Pl. scribit li. viii. ca. xlvii. Capris aīa est: q; ouibus ardētior:
 earūq; morsus arbori extialis: oliuā lābēdo quoq; sterilē faciunt: eaq; ex causa Minerue immolantur. Saturi
 tarenti: a fatura palude ei uicina: uel ob agri bonitatem: ut Probus ait. Longinqua tæst. n. Tarētū Calabriae p
 xia urbs extrema italiæ de quo late Strabo, li. v. Florus scri. tarētū Calabriae quōdā: & Apuliae: totiusq; Lucaniae ca
 put positū ī ipsis adriatici maris faucibus. Mātua cā. de amissis Mātuae aruis late dixius ī argumēto tityri. In
 flu. Myntio uidelicet q; Mātua pterfluit. Exigua tm Cæsar uopiscus cū cām apud cēfores ageret cāpos Rosiæ di
 xit italiæ sumē eē ī qb⁹ ptiā pridie relicta gramē opiret: sed nō nisi ad pabulū pbāt Pl. li. xvii. c. iiii. Nigra: pul
 la terra ē optia: & opi fatiua: q; tēperatæ ubertatis est malis: facilisq; culturae nec madida nec sctiēs: & post uome
 rē nigrescens: & quā recentē exgrūt improbæ alites uomerē comitantes: coruiq; aratoris uestigia ipsa rodentes
 Pl. li. xvii. c. v. Nāq; hoc imitamur arādo: sensus ē q; arādo fit solū putre: neq; n. ut inqt Colu. lib. ii. ca. i. aliud
 est colere q; soluere & fermētare terrā: ideoq; maximos q;stus ager præbet. Plaustra: de iis libro Geor. primo.

CHR. Putre solum: Nam hoc facile se radicibus frumenti peruium præbet: a radicibus autem omne ali
 mentum accipit planta. Tardis: quoniam ponderosiora grana insunt.

Hic laticis: qualem pateris libamus: & auro:
 Inflauit cum pinguis ebur Tyrrhenus ad aras:
 Lancibus & pandis fumantia reddimus exta.
 Sin Armenta magis studium: Vitulosq; rueri:
 Aut ouium foetus: aut urentis culta capellas:
 Saltus: & saturi petito longinqua Tarenti:
 Et qualem infelix amisit Mantua campum
 Pascētem niueos herbofo in flumine Cygnos.
 Nō liquidi gregibus fontes: nō gramia defunt.
 Et quantum longis carpent armenta diebus:
 Exigua tantum gelidus Ros nocte reponet.
 Nigra fere & presio pinguis sub uomere terra:
 Et cui putre solū (nāq; hoc imitamur arando)
 Optima frumentis: non ullo ex æquore cernes
 Plura domū tardis decedere plaustra iuuecis.

Tibia

Tuba

Tyrrhe
 nus

Capra/
 rum
 Morsus
 Tarētū

CSER. Aut unde iratus: scilicet infœcunditati diuturnæ, & Antiquasq; domos: aut re uera antiquas: aut ca-
ras, Salustius: Tantum antiquitatis: curæq; maioribus pro italica gente fuit. Est autem ecbasis in ista descriptio-
ne, & Enituit: fertilitate iucundus extitit, & Impulso uomere: immisso aratro scilicet ab agricolis, & Ieiuna gla-
rea: sicca & sterilis terra, Casia & rosinarinus apibus aptæ sunt herbæ, & Tophus scaber: lapis asperimus. **Vn-**
de & scabies dicta ab asperitate, & Nigris chelydris: nocentibus, & Negant: scilicet Nicander & Solinus: qui de
his rebus scripserunt, & Dulcē ferre cibū: ordo est æque dulcē: hoc ē tam dulcē, & Quæ tenuē exhalat nebulā: nūc

Aut unde iratus siluam deuexit arator:
Et nemora euertit multos ignaua per annos:
Antiquasq; domos auium cum stirpibus imis
Eruit: illæ altum nidis petiere relictis.
At rudis enituit impulsio uomere campus,
Nam ieiuna quidem cliuosi glareæ ruris
Vix humiles apibus casias: roremq; ministrat.
Et Tophus Scaber: & nigris exesa Chelydris
Creta: negant alios æque serpentibus agros
Dulcem ferre cibū: & curuas præbere latebras.
Quæ tenuē exhalat nebulā: fumosq; uolucres
Et bibit humorē: & cū uult ex se ipsa remittit:
Quæq; suo uiridi semp se gramine uestit:
Nec scabie: & falsa lædit rubigine ferrum.
Illæ tibi lætis intexet uitibus Vlmos.
Illæ ferax oleæ est: illam experiere colendo
Et facilem pecori: & patientem uomereis unci.
Talem diues arat Capua: & uicina Veseuo

dicit agrum omnium rerum feracem: quatuor q; pe imitatur genera agrorum: qui solus potest: quod illi quatuor: sicut sequentia indicant, & Fumosq; uolucres: quasi fumos: scilicet ex hūore, & Quæq; suo semper: naturali scilicet non coacto, nam cum ager alia quā ei natura dederit: aut amplius profert: per studium culturæ cogi uidetur: hic autem de eo dicit qui herbis naturaliter abundat nam hoc, & Viridi se gramine uestit: id est herbis semper est plena: nō per semen acceptis: sed naturaliter prolatis, & Nec scabie & falsa rubigine ferrum: proprie est. Nam rubigo q; si scabies ferri est, & Talem diues arat capua: ideo diues quia talem arat, & Et uicina ueseuo: ueseuus mōs est liguriæ sub alpibus positus. Nam campaniæ mōs quidam uesuuius dicitur: pro quo multi ueseuum positum uolunt.

CPRO. Talem diues arat capua & uicina ueseuo Ora iugo & uacuis Clanius non æquus acerris: Veseuius mons est in campania: uino fertilis: quem ueseuum iugum dicit. Eiusdem campaniæ flumen Clanius iuxta acerræ nomine: sed gigantis nomine Clanius dictus est: ideo dicit: ut Metrodorus ait. Nō æquus autem idcirco acerris existimatur: quod eas sæpe inundet quæ uacua iccirco dicuntur: q; pene desertæ sunt.

CANTO. Siluam deuexit: noualem intelligit: cæsa uetere silua: uideto in tityro de nouali, & At rudis: id est sterilis: & macer, & Enituit: incanuit: non nigrum uti pingui agro euenit, & Ieiuna glareæ: id est sicca: macraq; terra minutissimis lapillis mixta: Glareosum oleis solum aptissimum in Venafrano: Plinius scribit libro decimo septimo capitulo quarto, & Casias: de casia late ecloga secunda Plinius libro præterea secundo: uigesimo primo capitulo de cura: & pabulo apium ait: harum ergo causa oportet ferere thymum: rosam: uiolas: lilium: fabam: casiam: & plura, & Humiles: candida enim casia magis se humi spargunt: suntq; odorata, & Roremq;: rorem marinum intelligit, & Tophus scaber Plinius libro decimo septimo capite quarto ait: q; tophus scaber natura fricabilis expetitur quoq; ab auctoribus pro uitibus: scilicet sequenti uero capite inquit: fruges alit tophacea alba: quæ si sit inter fontes reperta est ad refinitum fertilis, & Chelydris: Calabria chelydris frequentissima est: ut Solinus scribit titulo de italia, & Diues capua. Strabo libro quinto scribit capuam Campaniæ caput esse: Campaniamq; campos omnes felicitate superare. Et Plinius libro xviii, inquit q; quantum uniuersas terras campus ille campanus antecedit tantum ipsum pars eius quæ leboriæ uocatur: quem phlegreum græci appellant: finiunturq; leboriæ uia ab utroq; latere consulari: quæ a puteolis: & quæ a Cumis Capuam ducit, & Veseuo iugo: Veseuus: ueseuus: & uesuuius dicitur est autem mons in campania teste Solino: qui ut scribit Strabo libro quinto amœnissimis habitabatur agris excepto cacumine. Dicunt alii Neapoli ad quartum lapidem proximum esse. De hoc Plinius iunior quomodo suo tempore arserit: late scribit libro quinto epistola uero xvi, & xx.

CHRI. Siluam: hoc nostra tempestate usu compertum est: cum inculta & siluosa nostri appennini iam colli coepta sint. In quibus ex singulis sextariis supra uigesimo quinto reddidisse manifestum sit, & Antiquas domos. Utitur Ecbase: ut asperitatem præceptorum huiuscemodi festiuitate exilaret, & Rorem: Rosmarinus apellatur: græce uero dicitur Libanotis, & Veseuo: Et Veseuius & Vesulus & ueseuus dicitur: iste mons Veseuius igitur campaniæ est: cui ab oriente Pompeii sunt: nec procul est Neapolis: & nola & Nuceria: de hoc scribit Strabo: Hisce locis incumbit mons uesuuius amœnissimis: habitatus agris: excepto cacumine fructum nullum ferente. Sed cineres in prospectu habente & cauernoso antra faxis ignibus arrosus. Ergo plagam istam prioribus annis ardere solitam coniecturis assequimur. Restinctam autem esse cessante materia: Quæ forte fertilitatis illius loci causa extitit. Excoctas enim glabas pingue aliquid habere qd' uberiores fructus afferat. Est autem locus iste nobilitatus morte Plinii nouocomensis, nam dum ignium ex hoc monte scatentium miraculum uisere cupiens incautius nauim accendit fauilla: ac cinere oppressus: neq; aduersantibus uētis remeare ualens perit. Idem basso poetæ euenisse dicunt. Montem autem hunc Veseuium uterq; Plinius: & Suetonius de uiris illustribus: & Pompeius: Strabo: & Eusebius de temporibus appellat. Et præterea Veseuus alpium mons: e cuius radicibus effluit padus: Sed de huius fertilitate nemo extat auctor.

Glarea

Vesuuius

Georgicorum

CSER. Et uacuis clani⁹ nō æqu⁹ acerris: Acerræ ciuitas ē cāpāia haud lōge a Neapoli q̄ clanius p̄terfluit fluuius: cui⁹ frequēs iūdatio eā exhaurit: uñ ait uacuis: si frequētibus, p̄ supra morē: abūdāter plus æquo. Isti autē uersus icōparabiles s̄ rātā hēnt sine p̄fologia aliq̄ repetitionē. p̄ Dēsa magis cereri: bene adidit magis. Nā hoc uult oīdē qd̄ ubi meli⁹ nascit̄, pōt̄ etēnī frumētū ī rara: & uinū ī dēsa: sed nō feliciter nasci. p̄ Locū capies: eliges: ut Aut cacapef aut captas iā dēspectā uident̄. p̄ In solido: ne ager sit cōcauus. p̄ Apti⁹ uber erit: aptior ubertas & fertilitas. p̄ Glebas cūctātes: ualidas: graues: & magnas: ut Auidusq̄ refrigit Cūctātē. p̄ Expecta: p̄ba. p̄ Nec mā

suescit arādo: dū arāf̄ alibi de arborib⁹ Ita exuerit siluestre aiūm. p̄ Sua noiā, p̄priā generositatē: ut & nos aliq̄d̄ nomēq̄: decusq̄ gessimus. p̄ Tale specimē: talē p̄bationē. p̄ Spisso uimie q̄llos: spisso uimine p̄ spissi uiminis. p̄ Prælorum q̄llos p̄ quos uinū d̄fluit: q̄ & ip̄i a colādo dicti s̄. Præla ar̄ trabes s̄: q̄b⁹ uua iā calcata p̄mit̄. p̄ Eluctabit̄: cū mora egrediet̄. p̄ Amaror: amaritudo: & ē sermo Lucr̄: & uera lectio. Nā multi amaro legūt: ut sit s̄sū amaro. p̄ Lētescit: cohæret. p̄ Habēdo: dū habet̄. p̄ Hūida: q̄ hūore abūdāt & aq̄. p̄ Iusto lætior: ultra modū plusq̄ oportet. p̄ Ah nimium ne sit mihi fertilis illa: ne herbæ plusq̄ oportet crescentes sp̄e adimāt frumētōq̄. Vñ ait ī priō: Luxuriē segetū tenera depascit in herbā. p̄ Primis aristis: i. herbis surgētibus: q̄nū luxuries futuris frugib⁹ nocet: q̄s culmi tēues ferre nō possunt. p̄ Ipso tacitā: si mā teneatur eius aliq̄ pars statī sciri pōt̄: ex pōdēf̄ grauē & ualidā eē terrā. p̄ Et q̄sq̄ color: uera lectio ē q̄sq̄ color nā male qd̄ā & q̄scuiq̄ legūt̄ excludēt̄ at: ut sit Et q̄scuiq̄ color sceleratū exq̄ref̄ frig⁹ Difficile ē: alii colos legūt̄ ut excluso fiat synalœpha: & scādāmus: & q̄scuiq̄ colat̄ sceleratū: ut sit quēadmodum Inter se coisse uiros & decerner̄ ferro: qd̄ nō p̄cedit: nūc n̄. i. s̄ mutaf̄ cū lōga op̄ ē syllaba: ut labor labos: honor & honos: hīc at nō solū lōgā nō fac̄ syllabā: sed et̄ excludit̄ s̄ cū superiori uocali: unde legendū ē & q̄sq̄ color. Qd̄ nec obscuritatem affert: nec fidē derogāt̄ lectioni. p̄ Sceleratū: nocens oīa exurens. p̄ Exq̄rere frigus difficile est: i. terrā cui frigus dominat̄ exq̄rere Difficile est.

Clani⁹

CANTO. Clani⁹ cāpāia flumē ē clani⁹ iuxta acerras a noiē gigātis ita dict⁹. Nō æqu⁹ at̄ Acerris iō exstimat̄ q̄ eas s̄ape inūdet: q̄ uacua iccirco dicūt̄: q̄ p̄ne desertæ s̄. au. s̄bē Prob. p̄ Lyæo: Lyæus bacchi nomē a lyo qd̄ ē soluo: eo q̄ mētē: & mēbra uinū dissoluat un̄ seq̄t̄ paralysis. p̄ Huber: fertilitas. p̄ Proscinde iuuē: ad frumētā serēda. s̄. Salsa tel. Plin. li. xvii. ca. iiii. ait: salta q̄ terrā multo melius credūt̄ tutiores a uitiis inascētū aialiu. p̄ Amara. Plin. li. xviii. ca. vi. ait: terrā amarā siue macrā siq̄s p̄bat̄ uelit̄ demonstrāt̄ eā atrā: d̄ḡne resq̄ herbæ. p̄ Specimē: documētū: idiciū: signū exp̄m̄tū. p̄ Quallos: Calathos. p̄ Colla prælorum: torculariū uasa uimineā: seu crates illas uirgeas q̄ uiaiceis supponūt̄ plis. i. lignis: q̄b⁹ calcata uua p̄mit̄. p̄ Fumolis te. solēt̄. n̄. h̄mōi res in tecta seruari ne pluuia putrescāt. p̄ Eluctabit̄: exibit̄. p̄ Amaror: Gel. li. i. ca. xxi. scri. hoc loco legēdū eē amaror & nō amaro. Aitq̄ poetā: ida Luc. s̄p̄sisse q̄ qd̄ē li. iiii. dixit. Quū tuimur misceri absynthia tāgit amaror. p̄ Fatiscit: dissoluit̄ apit̄. p̄ Habēdo: dū h̄t̄. p̄ Hūida maio. her. alit̄: Plin. li. xviii. ca. iiii. inq̄t: nec sp̄ aquosa est terra: cui p̄ceritas herbæ. p̄ Quæ grae: idē li. vii. ca. iiii. ait: Nec grauis aut Leuior iusto dephēdit̄ pōdēf̄ qd̄ n̄. terrā pōdus iustū itelligi pōt̄. p̄ Picea: Picea mōtes amat atq̄ frigora hæc plurimā resinā s̄udit: idē li. xv. ca. xv. p̄ Taxiq̄: n̄. uenenosa arbor de q̄ late idē li. xvi.

Picea

CHRI. Nec baccho ge. cū sapor illi nalis ē: nō seruat ergo gēus: q̄a degenerat. p̄ Specimē: cognitionē ab eo qd̄ ē specio uerbū ab usu remotū: sed s̄ ī usu cōposita: ut aspicio despicio respicio & alia. p̄ Ah nimium ne sit: Oratio pathetica q̄ ut plurimū īp̄fecta p̄ferat̄: aut ex indignatiōe: & Quos ego: aut ex dolo: aut ah ne te frigora ledāt. p̄ Ah. tibi. n̄. g. s̄. a. p. Ergo & ex dolore pathetica ē oratio: itaq̄ sub̄itelligēdū ē uereor. p̄ Taxiq̄: n̄. de hac arbore ī superiorib⁹ dictū ē. p̄ Pice: arbor: un̄ ē pix. Hæc ī frigidis mōtib⁹ orit̄: feralis arbor: & fueris idicio ad fores posita: gēma cādida gerit: & Thuri ita similit̄: ut admixta dinosci neq̄at: asia picē idicā p̄bat̄: Græcia piericā. Vir. naritiā.

Ora iugo: & uacuis Clanius nō æquus Acerris
Nunc quo quanq̄ mō possis cognoscere: dicā
Rara sit: an supra morem si densa requiras:

Altera Frumētis quoniā fauet: altera Baccho.
Densa magis Cereri: rarissima quæq̄ Lyæo.

Ante locum capies oculis: alteq̄ iubebis

In solido puteum demitti: omnemq̄ repones

Rursus humū: & pedibus sūmas æq̄bis arēas.

Si deerit rarum pecoriq̄: & Vitibus almis

Aptius uber erit: sin in sua posse negabunt

Ire loca: & scrobibus superabit terra repletis

Spissus ager: glebas cunctantes: crassaq̄ terga

Expecta: & ualidis terram proscinde iuuenis

Salsa autem tellus: & quæ perhibetur amara:

(Frugibus infelix ea nec mansuescit arando:

Nec Baccho gen⁹: aut pomis sua noiā seruat)

Tale dabit specimē: tu spisso uimine quallos:

Collaq̄ Prælorum fumosis deripe tectis.

Huc ager ille malus: dulcesq̄ a fontibus undæ

Ad plenum calcentur: aqua eluctabitur omnis

Scilicet: & grandes ibunt per uimina guttæ.

At sapor indicium faciet manifestus: & ora

Tristia tentantum sensu torquebit amaror.

Pinguis item quæ sit tellus: hoc deniq̄ pacto

Discimus. haud unq̄ manibus iactata fatiscit:

Sed picis in morē ad digitos lētescit habendo.

Humida maiores herbas alit: ipsaq̄ iusto

Lætior. ah nimium ne sit mihi fertilis illa:

Neu se præualidam primis ostendat aristis.

Quæ grauis est: ipso tacitā se pondere prodit:

Quæq̄ leuis. prōptū est oculis p̄discere nigrā.

Et q̄squis color. at sceleratum exquirere frigus

Difficile est. Piceæ tantum: Taxiq̄ nocentes

SER. Hedera p̄a. uenit hedera idicāt frig⁹: nā uestigia idicia dicit. Nigra: at dicit ad albarū discretionē: ut Hedera formosior alba. His aīad. i. agri q̄litate dephēsa. Terrā mulañ m̄. excoq̄re: hoc dicit nō eē eo āno pōnēdas uites: quo fodiuē scrobes: sed post annū: ut calore: & frigore: & labore rustici possit terra putrefieri. In fodiās: obruas. Vitis genita fac scrobes: ut eodē āno quo facta fuerit: hyeme cōtingat: & āno sequēti uites pōas. Optia p̄u. i. ad uites ponēdas putre solū. i. solubile optimū ē: & q̄a rē difficilē uidebat p̄cepisse addit id uēti curat. Gelidāq; p̄p. qd̄ docuit nos oportere ut solibus & pruinis coquat. itē alibi ut cui putre solū. Et lab. mo.

Interdum: aut hederae p̄adunt uestigia nigrae.
His animaduersis terrā multo ante memento
Excoqueri: & magnos scrobib⁹ cōcideri mōtēis.
Ante supinatas Aquiloni ostendere glebas:
Quā latum ifodias uitis genus: optima putri
Arua solo. id uenti curant: gelidāq; pruina.
Et labefacta mouens robustus iugera fossor,
At si quos haud ulla uiros uigilantia fugit:
Ante locum similit̄ exquirūt: ubi prima parēt
Arboribus seges: & quo mox digesta feratur:
Mutata ignorent subito ne semina matrem.
Quin etiam Caeli regionem in cortice signāt.
Vt quo quaq; modo steterit: quā parte calores

poscūt scrobes: qd̄ itē Plin. li. xvii. c. xxi. docet: & Maro supius ait: Aptos bacch⁹ amat colles. Colēt li. iiii. c. iiii. ait: Curādū at ē: ut locis arduis & cliuosis alti⁹ uitis depōat q̄ si hūidis & plāis. Aqlōi: ut eius. i. frigo. excoq̄t. Optia: ordo ē: arua putri solo optia sūt. Putri. i. mollificato & solubili. Id u. ut arua sint putri solo. Pruina: de iis iā dictū ē. Labefacta. i. cōuulsa: effossa subacta. Iugera: iugeri mēsurā. cc. & xl. lōgitudinis pedes cōtinet: dimidiūq; i latitudine: de quo Fal. Plin. uero li. xviii. c. iiii. ait: q̄ iugerū uocabat qd̄ uno iugo bouū exarari i diē potuisset: act⁹ i quo boues agerēt cū arāt uno ipetu iusto. Hic erat. cxx. pedū: duplicatusq; i lōgitudinē iugerū faciebat: Hac ex Plin. & Var. iugere ait dictū: q̄ iūctū ē duob⁹ actib⁹ q̄dratis. At si quos & c. hoc ē siq; sunt uigilantes. Prīa se. i. seminariū: uel arborū uel uitiū. Locū si. Theop. li. iiii. de causis plātag. ait: ex simili loco aut nō deteriori semē accipiēdū. Col. li. iiii. cap. i. ait: Optimū eē eodē agro: quo uitē dispositurus es: uel certe uicino facere seminariū: at si capestres: & uliginosos agros possidebis: p̄derit quoq; seminariū simili loco facere & uitē largo cōfuescere humore: idē Col. li. iiii. cap. nono sic ait: s̄d & q̄litas soli plurimū iuuat: ut ex macro aut mediocri trāsducat i meli⁹: nā qd̄ assuetū ē pingui nullo mō maciē terrā patit nisi sēpi⁹ stercorēs: de hoc lat⁹ idē li. iiii. cap. i. v. Caeli regionē Cato p̄cipit meridianā celi partē signare in cortice: ut trāslata iisdem & assuetis staturef̄ oris: ne aquiloniā meridianis oppositā solibus finderent & algerent meridianā aq̄lonibus. Hac & plura Plin. lib. xvii. cap. octauo. **CHRIST.** Hedera nigra: Hedera iā dī in Asia nasci: negauerat Theophrastus nec in india nisi in mōte Meropar: ut i Medis fereret frustra multis modis laborauit. Alexander auctor ex india ob raritatē coronato exercitu rediit exēplo Bacchi: inimica arbor fatis oibus frigori serpētū gratissima. Vt mirū sit in ullo honore haberi. Mas iuenit & foemia: Mas maior corpore: & folio duriore & p̄guior: flore ad purpureā accedēte. Vtriusq; at flos similis ē rosae filuestri: nisi qd̄ caret odore hederarū. Teste Plin. species tres sunt: cādida: nigra: & elix. Haec species i alias diuidunt. Nā alia tātū fructu cādida: alia & folio. Fructū uero cādidū ferētū aliis dēfus acinus & gradior racemus i orbē circūacti: quocant corymbi: aliis mior acinus: spatiosiorq; racēus. Simili mō i nigra: alii semē nigrū: alii crocū. Ex his mius nigra folia habētē qd̄ n̄ ysiā: alii bacchiā dicūt maximis existētibus iter nigras corymbis: apud graecos qd̄ huius duo genera faciunt a calore acinorū erythranū. i. rubis acinis: & chryfocarpū. i. aureis. Elicis tria genera herbacea: altera cādido folio: tertia uerficolor. Quae Thracia dī. Adolefcit i lōgitudine herbacea: arbores at necat cādida oēm q; succū aufert: tātū. crassitudinē auget: ut ipa arbor fiat. Est & rigēs hedera: q̄ sine adminiculo stat: Ob idq; uocata cisos cōtraq; q̄ nunq; nisi humi serpit chamecifos dī: arabice uocat asfan siue thalibech similis hederae. Similax dēsis gēiculata: caulibus sp̄iosa: fruticosa ramis: folio hederaceo puonō anguloso: emittit p̄p̄ios flore cādido olēte liliū. Fert racēos labrusce mō colore rubro ifausta oibus sacris & coronis: quoniā sit lugubris uirgīe eiusdē nominis: p̄p̄ amorē pueri croci mutata i hūc fruticē. Et similace fiūt codicilli. Huius materia auribus admota leuē somnū reddit. Si uas ex hedera fiat: & uinū ifundat trāsmittit uinū aq;: si aq; fuerit admixta remanētē. Siluarū he. terras uel cōtra ignis elicif. Mōtes: fāxa cōtra faxū p̄ mōte aqlōi. Cuius frigoris recoquat. Latū: uel fertile: ut Quid faciat latus segetes. Vel qd̄ latū reddat hominē: ut dī mors pallida & frigus iers. Iugera: ab eo qd̄ ē iuger. Sed & hoc iugerū ē dī. Arboribus seges: seminaria appellat antiqui loca: in quibus bene subactis dense ferantur arbores: quae deinde adultiores factae sed adhuc nouellae per agrū: deinde in ordinē & debitis iteruallis digerant. Hanc igit̄ segetē appellat: & semina ipsas arbores nūcupat. Duo autē p̄cipit: primū ut uellens e seminario plantam eā transferas in terrā similem: & non dissimilem ne ignorēt matrem: id est terram: unde nutrimentū accepturā sunt: quam ignorarēt: si dissimiles illi in q̄ fata natae essent. Secundum ut partes arboris restent uergentes ad eas partes caeli: ad q̄s uergebant in seminario.

Hedera

Iugerū

Semi-
naria

CSER. Ne ue iter uites corylū fere: radices, ne eius nocēt uitibus, ¶ Ne ue flagella summa pete: flagella dicūf summae arborū partes: ab eo q̄ uētoꝝ crebros sustinet flatus, ¶ Aut summa defringe ex arbore plātas, Dicit nō esse summitatē uitū amputandā ut tantū plātae fiant, ¶ Tantus amor terrae, isic diligēter a rusticis ager est colē dus, ¶ Ferro retuso: obruso: quo uites q̄ sstantur potius q̄ putant, ¶ Ne ue oleae siluestres: nō q̄ nō prohit: sed ut ēt ipse dicit ppter casum incēdiū, ¶ Incautis pastoribus: negligētibus: & circa alia occupatis, ¶ Ruit atrā nubē: ege rit: & emittit: & ruere facit, Nā mō ruit actiua habet significationē, ¶ A uertice: ab Aquilōe: ut Hic uertex nobis

Huc illuc media ipsa ingētem sustinet umbrā.
Ne ue tibi ad solem uergant uineta cadentem.
Ne ue inter uites Corylum fere: ne ue flagella
Sūma pete: aut sūma defringe ex arbore plātas.
Tantus amor terrae: neu ferro laede retuso
Semina: ne ue oleae siluestres insere truncos.
Nam saepe incautis pastoribus excidit ignis:
Qui furtim pigui primum sub cortice tectus
Robora comprēdit: frondesq; elapsus in altas
Ingentem caelo sonitum dedit: inde secutus
Per ramos uictor: perq; alta cacumina regnat.
Et totum inuoluit flammis nemus: & ruit atrā
Ad caelum picea crassus caligine nubem,
Praesertim si tempestas a uertice siluis
Incubuit: glomeratq; ferens incendia Ventus.
Hoc ubi: non a stirpe ualent: caesaq; reuerti
Possunt: atq; ima similes reuirescere terra,
Infelix superat foliis Oleaster amaris,
Nec tibi tam prudens quisq; psuadeat auctor
Tellurem Borea rigidam spirante mouere.
Rura gelu tūc claudit hyems: nec semine iacto
Concretam patitur radicem affigere terrae.

haec in uitiuaciora itelligunt: excepta uite ac fico: & qcqd hūido sit: qppe hūida pte supioꝝ melius geminat. Col. li. iiii. capi. iiii. ait: qd uitis semina optima habent a lūbis: secūda ab humeris: tertia summa in uite lecta: q̄ celerrime cōprehēdūt: & sunt feraciora: latius at eadē habent li. iiii. capi. x. ¶ Flagella: summae arborū ptes dicunt: a uētoꝝ rū flatu, ¶ Retuso: hebeti. Theophrastus lib. v. de causis plātarū ait: q̄ ferro q̄ leuissime purgādae sunt arbores: & uites ēt periculū: nāq; interitus ppter ulcera imminet. Quēadmodū, n. radicibus uulneratis, ¶ Quū fodiūt: arbores deteriorescūt: sic ēt uulnere ptes supioris noxā eadē his posse afferri credēdū est. Quū nequeūt tollerare, ¶ Semina: arborū: uel uitū plātulas, ¶ Ruit: emittit: Ab uertice: a septētriōe, ¶ Tepestas: uētoꝝ furor, ¶ Ferēs: flās, ¶ Hoc ubi: supple euenerit, ¶ Infelix: sterilis, ¶ Borea spirāte: Cū solū flatibus aq̄lonis cōcrescat atq; siccescat au strinis cōtra labescat: Atq; humescat: plātaq; pari rōne humidior siccior ue se ipsa reddat: hac de cā melius p au strū ferit: radicat. n. germiat utq; celeris cū plāta turgēs credit solo turgēti: caelūq; adest emollitū atq; benignū: aq̄lone at aduersa oīa ueniūt: frīgēt & n. plātae atq; laborāt: & solo gelato neq; radicē aq̄ demittere: neq; germen edere pūt: hāc ex Theophrasti li. v. de causis plātarū, ¶ Optia uinetis satio: ē. Col. li. iiii. capi. iiii. ait: Plātaria facito ab exoriēte a decia lūa & a uicesima: hāc uel melior ē uitib⁹ satio: sed quū ferēs frigidōs uētos uitato: docet ēt ibidē Col. quo pacto plātaria fieri debeāt: & li. iiii. capi. xiii. ait: q̄ uitis uere autūno tēpestiue deponit, ¶ Vere: melius: si aut pluui⁹ aut frigid⁹ stat⁹ caeli ē: ut ager piguis aut capestris & uliginosa plācies, ¶ Rursus autūno si sicca: si ca lida ē aeris q̄litas: si exilis aut ardu⁹ capus: si macer pruptus ue collis. Verneq; positiois dies fere q̄draginta sunt: ab idibus Februarii usq; i egnoctiū: rursus autūnalis ab idib⁹ Octo. i kal. Decēbris. Satiois at duo gna Maleoli: uel Viuiradicis: qd utruq; ab agricolis usurpat & c. Pria uel autūni: Theophrast⁹ li. iiii. de causis plātarū ait: Tur gescit solū quū hūectū atq; tepidū ē: statūq; tēpatū aeris obtiet: tūc. n. agile fertile atq; lātū cōsistit: qd duob⁹ fie ri tpi⁹ maxie arborū: gni solēt uere ac autūno: & qdē iis tpi⁹ arbores magis ferim⁹: s̄d meli⁹ uere: tūc. n. solū hūidū ē: & sol tepefacies elicit germē: & caelū placidū atq; rosidū pstat: ita ut ex iis oib⁹ educatio & germiatio p sper seq possit tū satio cōior oīum uel purim⁹: tā fructū q̄ plātae tpi uerno tribui: hāc ille, ¶ Rubēti: florido, ¶ **C**HRI. Media ipsa: stipitē intelligit: qd in medio ramōꝝ positus ē, ¶ Cadētē: Occidētalē, ¶ Semina: tenel las plātas, ¶ Semine iacto: imposito malleolo. Nā semen nō solū de granis segetū siue pomorū dicimus: sed etiā de uirgultis: unde arbores ferunt: & ipsas nouellas arbores: quae e seminario transferuntur semina appellant.

semper sublimis, ¶ Ferēs: flans: ut Fieret uento mora ne q̄ ferenti, ¶ Hoc ubi: subaudi cōtigerit, ¶ Infelix: in foecūdus: & sterilis, ¶ Superat: supest: ut Quid puer ascanius superat ne, ¶ Nec tibi tā prudēs: dicit quo tē pore uites sunt ponēdae: & pbat tollerabilius autū no: melius uerno: Nā dicitur Ver adeo frōdi nemo

Victorius in Varro. & re nus. p. 21.

rū: uer utile siluis, ¶ Nec semine iacto syllepsis est: p assumptionē casus: nā ex ablatiuo. i. semine assumen dus est nominatiuus: hoc est semen: & erit sic nec se mine iacto: patitur semen radicē terrae affigere, ¶ Cō

idem eodem loco

cretā radicem: ante enim q̄si gutta q̄dam ex terra & humore pcreatur: quae postea tenditur in radicem, ¶ **C**ANTO. Vergant: inclinent, ¶ Ad solē cadentē: Pl. lib. xviii. capi. iiii. ait: q̄ Virg. uites ad occasus feri dam nauit: aliq sic maluerē q̄ in exortu: a pluribus meri diē probari animaduerto: nec arbitror perpetuū qd qd in hoc p̄cipi posse: ad soli naturā: ad loci ingeniū ad caeli cuiusq; mores dirigenda solertia est. In aphri ca meridiē uineas spectare: & si uiti inutile: colono sa lubre est. Quoniā ipsa meridianae subiacet plagae: q̄ propter ibi qui in occasum: aut septētriones cōseret: optime miscebit solū caelo. cū Vir. occasus improbet. Nec de septētrione relinq dubitatio uidef: atqui in Cisalpina italia magna ex parte uineis ita positus cō pertū est: nullas esse foeliciores: multū rationis obri nent uenti: hāc ex Plinio, ¶ Corylum: de Corylo ui de in Tityro: est autē fructicosa arbor: de qua multa Theophrastus lib. iiii. ¶ Flagella summa: Theophra stus libro quinto de causis plantarū scribit: plātas pe tēdas eē ab radice potissimū: qd si minus cōseq pos sint a p̄e inferiore arboris potius q̄ a supiore accipiūt:

Georgicorum

SER. Vere rubenti: floribus spléndido, & Candida auis, i. Ciconia, & Lógis inuisa colubris, i. odiosa eis: nā in terfcit illos & comedit. Juuenalis: Serpente ciconia pullos Pascit, & Vere tumet terrae: Asper simpliciter accipit: ut terrae nominatiuus pluralis sit: q̄ dicunt uerno tumere: & femina poscere. Donatus uero terrae genitiuū uult esse singularē: ut sit sensus mutata distinctiōe Vere tumet siluā, s. superioribus terrae & genitalia femina req̄runt terrarū: sed melius Asperū sequimur: ut genitalia femina: q̄ nos iacimus intelligamus: nō q̄ siluā ex terra suscipiunt. Genitalia autē dicimus femina: q̄bus aliquid procreat & gignit, & Tument: suspendunt, & Tum pater oīpotens: Interdū pro aere Iuno: p̄ aethere Iuppiter accipit: aliquotiens & p̄ aere & aethere Iuppiter, Iuno uero p̄ terra: & aqua ponit: sicut hoc loco intelligimus: Nā aether nō hēt pluuias: unde Iouē p̄ aethere accipimus: cui attribuitur aer: & aether: quae duo mixta terrae & humori: pro q̄bus Iuno ponit uniuersa p̄creant. Dicit autē uerno tēpore esse pluuias: q̄bus cuncta nascunt: unde & foecundis imbribus dixit: q̄bus terra foecundat, & Cōiugis in gremiū descendit in terrā: quae intelligit per Iunonē: in gremium suū, & Alit: nutrit: fouet, & Cōmixtus corpore: pro corpore: ut Haret pede pes: itē alibi: Et magno se corpore miscet Licet possimus accipere mixtus terrae magno suo corpore, i. aethere, & Auia uirgulta: in quibus nō est uia uel deferta: tum uere, s. Resonant: auibus canoris: rē dicit naturalem: quod ueris tēpore amplius solent aues cantus edere: tā ex serenitate temporis: q̄ ex herbarū: frondiumq̄ innouatiōe: & naturalis uoluptatis, & Certis diebus: statutis legitimis: a natura arcana quadā ratiōe dispositis: ut tractat Lucretius: q̄ dicit rationem hanc aethereo calore descendere, & Almus ager: ab eo q̄ nos alit, & Zephyri: fauonia alibi Zephyro putris se gleba resoluit, Horatius Soluitur aeris hyems grata uice ueris: & fauonii.

Ciconia

ANTO. Candida auis: Ciconiā intelligit: quam e longinquo uenire nō dubium est: uti & grues: illas hyemis, has aestatis aduenas nec uenire: sed uenisse cernimus: honos iis serpentiū exitio tantus: ut in Thessalia capitale fuerit occidisse: eadē legitimis poena: q̄ in homicidas: hęc & plura Plin. lib. x. ca. xxii, & Cum rapidus sol: rapit, mac attrahit ad se cuncta torrens & forbens calore suo: quo liquor siccat: de quo ē ante patuit, & Aestas: autūni calorē astatē appellauit, & Tumēt: turgescit, & Et genitalia femina poscūt: semp̄, n. solo turgēti femina mandare oportet, sicut, optime germiatio agit: ut scri, Theophrastus li. iiii. de causis plātā, & Cōiugis in gremiū: Iuppiter ut dixit Ennius: is est quē grāci uocant aerē: qui uentus est & nubes: imber postea dicitur: quia mortalis atq̄ arbores: herbasq̄ omnis iuuat, Iuppiter itē cælum dicit, Var. scribit talia, Iuppiter igitur: idest aer qui uētus est: & nubes imber postea, Descendit in gremiū lætæ coniugis: idest Iunonis: q̄ & terra & Philosophus eth. libro octauo scribit Euripidem hęc dicere, Quum est sicca tellus ipsa certe tum imbrē amat quum turgēt aether, imbrim quum cælum tumet affectat ut telluris in sinus cadat, & Aether: Iuppiter quem summum: deum mundi q̄ animam uoluerat, Euripides aethere cælum ipsum ac Iouem uoluit: ut scribit Tullius libro primo de n. d. & Lætæ: foecundæ ueris tēperie, & Magno corpore: scilicet terrae, Subest enim natura terrae unde superius ait: Quippe solo natura subest, Natura autem res omnes creat auget: alitq̄ ut Lucretius inquit, Resonant, Ouidius item lib. Fastorum ait, Et tepidum uolucres concentibus aera mulcent: ludit & in pratis luxuriatq̄ pecus, & Zephyri: de his late libro primo Georgicorum, Et zephyro putris se gleba resoluit.

Aer

CHRI. Vere tumēt, q̄, facile cōcipiunt ex natura sua calida & humida, & Tū pater: Iouē multis modis intelligi suo loco demonsttrauimus, Mō, n. Iouē stellā illā salutarē: q̄ in ordine secunda est modo p̄ anima mundi, Sæpissime autē pro ipso summo deo: a quo oīa sunt intelligimus, Nonnunq̄ uim ipsam duorū superiorum elementorū: Quae actiua est p̄ Iouē exprimimus: q̄ dū agit in hęc duo inferiora ad generationē & corruptionem eorū: quae assiduo mutantur omnino facit, Iunonē ipsa uero duo inferiora elementa aquam: terramq̄ intellexerunt physici: q̄ passiuā nuncupat, Vnde quoniā pariter ad gignendū concurrūt fratres: ac sororē dixerūt: quoniā uero illa agunt hęc patiunt: Iouem maritū quoniā masculinā: agentemq̄ Iunonē uxorem: quoniā femineā: patientemq̄ uim obtinet: appellarunt, Verno igitur tēpore propter maximā elementorum contemperantiā: cū iam calor in humidū agere incipiat: tecta tēperie dicimus Iouē actiuam uim foecundis imbribus: idest genitio humore descendere in gremiū Iunonis: idest terrae: q̄ egentem uim tanquā foemina uirile semen accepit, & Late: passim, & Auia: ex illa enim contemperie caloris in humidū excitatur natura: ita ducente desideriu ad p̄creandū: ex quo desiderio & aues suauiter querunt: & animalia cūcta salire & inire cupiunt: & in terra ipsa plantae: in quibus non est sensitiua: sed uegetatiua uis parturiunt, & Venerē: sic dicta uel quod in omnia ueniat: ut in ferius, Omne adeo genus in terris: hominūq̄ ferarūq̄, Et, g. a. p. p. q. u. In furias ignemq̄ ruunt amor omnibus idem, & Certis diebus: uernali tēpore: q̄ singulis annis statuto tēpore redit: uel q̄ certo quodā tēpore: & nō oī foemina marē expetit exceptis: ut ait Aristote, muliere & equa: q̄ omni tēpore etiā foete cōcubitū expetūt, Itē iis quae superfoerant: idest q̄ adhuc p̄gnantes aliū foetum cōcipiunt ut lepores, & Almus: q̄ suis fructibus nos alit, & Zephyri: uēti sunt occidentales: q̄ uere flantes sua cōtemperantia caloris & humoris terrā ad uarios cōceptus aptam reddunt, Dicunt autem ab eo quod est iēo: idest ferueo: q̄ illis terrae cōcalescentes grauidæ redduntur,

Optima uinetis latio est: cum Vere rubenti
Candida uenit Auis longis inuisa colubris:
Prima uel Autūni sub frigora: cū rapidus Sol
Nondū hyemē contingit eqs. iā præterit æstas
Ver adeo frondi nemorum: Ver utile siluis:
Vere tument terra: & genitalia femina poscūt,
Tū Pater Omnipotēs foecundis ibrib⁹ Aether
Coniugis in gremiū lætæ descendit: & omnes
Magnus alit magno cōmixtus corpore foetus,
Auia tunc resonant auibus uirgulta canoris:
Et Venerem certis repetunt armenta diebus,
Parturit almus ager: Zephyriq̄ tepētib⁹ auris

CSER. Nouos soles: uernales dies. Nec metuit surgētes pāpinus austros: uarie dicit, nam supra ait: Audēt se gramina cōmittere. Aut actū cæ. ma. a. im. i. nullos calores aut et pluuias. Tūc uites timēt: q̄ppe tēperio. Tru/ dit gēmas: ppellit: effundit in folia. Nō alios prima: hoc secundū licētiā poeticā dixit: Nā falsum est. Cōstat, n. post factū mundū ex q̄litate cursus solis tēpora esse diuisa. Tenorē: ductū. Ver illud erat: absoluta locutio, q̄ qd illud fuit: uer fuit. Ver ma. agebat. i. magnus orbis. Tūc uernale tēpus ducebat i sui, s. primordio: pōt & ma/ gnū orbē zodiacū circulū dicere: q̄ tēporū diuisione facit: q̄ si est. Agebat: pro circūagebat accipiendū erit or/

Laxāt arua sinus: superat tener oibus humor:
Inq; nouos soles audent se gramina tuto
Credere: nec metuit surgētes Pāpinus austros:
Aut actum cælo magnis Aquilonibus imbrē.
Sed trudi gemmas: & frondes explicat omnis,
Non alios prima crescentis origine mundi
Illuxisse dies: alium ue habuisse tenorem
Credideri. Ver illud erat: Ver magnus agebat
Orbis: & hibernis parcebant flatibus Euri.
Cum primum lucē pecudes hausere: uirumq;
Ferre progenies durum caput extulit aruis.
Immissæq; feræ siluis: & sidera cælo.
Nec res hūc teneræ possent perferre laborem:
Si non tanta quies iret: frigusq; caloremq;
Inter: & exciperet Cæli indulgentia terras.
Q̄d supest quæcūq; premes uirgulta p̄ agros
Sparge fimo pigui: & multa mēor occule terra
Aut lapidē bibulū: aut s̄llentis ifode cōchas:
Inter enim labentur aquæ: tenuisq; subibit

bila nutriunt: de q̄bus latius supra. Imbrē: id est grandinē: ait, n. aquilo lib. vi. metamorphoseon: induroq; ni/ ues: & terras grandine pulso. Gēmas: uitiū oculos, intelligimus p̄ metaphorā: ut latius patuit ecloga septima. Origine mūdi. Pli. scribit mundū qd' alio nomine cælū appellari libuit: neq; genitū: neq; interiturū unquam. Nostri Theologi scribunt decimo quinto kalendas Aprilis mundū creatū fuisse die solis. Poeta etiā id idē uidef̄ asserere: ait enim. Ver illud erat & cætera. Orbis: dictus est mundus: quoniā eius forma in speciē orbis absolu/ ti globata est: ut Plinius docet. Magnus orbis: magnus ait: quoniā ut testat̄ etiam Pli. immensus est & infi/ nitus ac finito similis: furorq; est mensura eius animo quodā agitaſse: atq; prodere ausos. Pecudes: quinto & sexto die uolatilia & animalia cuncta genita sunt: deinde homo qui illis dominaret̄, in quo quidem Poeta ipse nostræ fidei sequitur opinionē. Ferrea progenies: fabulas sequit̄, narrātes e lapidibus natos homines, de quo latius Ouidi. Et sidera cælo: quarto die ut aiunt: facta sunt luminaria duo in firmamento cæli: ut lucerent su/ per terrā. Laborē: scilicet caloris & frigoris. Indulgentia cæli: i. aeris tranquillitas & tēperies: Quod superest: qd' restat docēdū est supple uel aduertendū. Fimo: Theophrastus lib. iiii. de causis plantarū inq;: q̄ sterces agrū & solutū: & tepidū reddit: quod alii p̄tinus terræ permixtum plantæ aggregant: alii inter terram superiorem medium disponunt. Occule terra: terra inferior alit uitem & arborē: superior custodit: Columella lib. iiii. ca. iiii. auctor. Lapidem: lapides subiiciunt ut plantæ & per hiemem humore perfrui: & per æstatem possit refri/ gerari: Enim uero contra utrūq; tempus ita præparasse oportet: ut lapides humorem contineant: & æstate ra/ dicibus calorem propulsent: alii sarmenta substernunt: alii uas fictile plenum aquæ apponunt. Theophrastus edocet libro. iiii. Columella etiam libro. iiii. capitulo quarto ait: in imo scrobe lapides circa pondo quinq; poni/ to ne uitem præmant. Sed iuxta radices sint. Theophrastus autem prædicto libro ait: oportere esse calculos ab/ amne: aut faucibus torrentis petitos: nam si lapis latus atq; p̄petuus sit arbori est noxæ: si rotundus minutusq; subiiciatur: refrigerat & aquam trāsmittit: & locum radicibus peruium p̄stat: lapides p̄te rea hyeme tepescere æstate refrigerare posse affirmant. Squallentis: squallens a squammis dicit̄: splendēs a calore uero sordidum.

CHRIS. Laxant: quod caloris est ut frigoris condensare. Superat: abunde est qd' non ita in reliquis anni temporibus accidit. Tener: quasi nouellus propter anni principium: & qui facile ad quid uis gignendū uerti possit. Nouos: renouatos propter principū anni. Sed trudit gemmas & frondes explicat omnis: alterum ab altero est. Primo enim turgent oculi in ramis: & hæ gemmæ dicuntur: prodeunt frondes. Non alios: ueri simile uidetur principium mundi a uere fuisse. Et secundum Macrobiū incipiente die illo: qui omnium il/ luxit: qui ideo iure natalis mundi uocatur: fuit aries in medio cæli: & quia medium cælum: quasi mundi uer/ tex est: iccirco: aries ut mundi caput in exordio lucis apparuit. Sed de hoc dictum est in alio loco.

bis. Hibernis: asperis: fa uis. Ferrea p̄genies: pro/ creata ex lapidibus ad laborē, alibi: Vnde hoies nati durū genus. Immissæq; feræ siluis: hūc ordinē pp̄ arcadas tenuit: q̄ se p̄ selenos esse asserunt. ante lunā natos: qd' & Cicero in fundaniana cōmemorat: & Statius q̄ ait: Arcades astris lunaq; priores. Laborē: uel frigoris: uel caloris. Si nō tanta q̄es iret: tranquillitas: & est ueris diffinitio. Frigus caloremq; Inter: dicit oriēte iccirco ueris tēperamētū fuisse: ut res noue tūc oriētes & adhuc teneræ nec hyemis frigora: nec æstatis ferre sufficerēt. Exciperet: acciperet. Cæliq; in/ dulgētia, i. serenitas & tēperatio. Terras: i. foetus ter/ ræ: & noue indulgētiā dixit. ueteres. n. indulgētiā di/ cebat: ut Cælius in septimo: Cōsuetudine uxoris in/ dulgētiā liberū. Qd' superest: non qd' deest: sed qd' sequit̄. Premes: demerges: infodies. Quæcūq; uir/ gulta: siue de plātariis: siue de arboribus. Lapidē bi/ bulū: q̄ arenarius uocat̄. Aut in quallentis in fode cōchas: cochlea pp̄ admittēda spiramina infodiunt. Lapis uero arenarius aut pp̄ spiramīa: aut pp̄ hauriē dū humorē: si forte nimius fuerit. S̄llētes: sordidas.

CANTO. Supat tener oibus humor: Vel uero ca/ lidū fecit & humectū: deus omniū fabricator. Sicca æstas & calida: autūnus ficcus & frigidus. Hyems hu/ mida pariter & frigida est auctor Macrobius lib. vii. Nouos soles: tūc. n. est noua tēporis ætas: ut et Oui/ lib. i. pastorū inquit. Austros: q̄ humidi sunt & nu/

Mūdius

Fimus
Agis

Squal/ lens

Georgicorum

¶ SER. Animos tollēt: sumēt ex his rebus magnanimitatē. Iāq; repti, s̄ sunt diligētiores. Effusos ad im-
bres: cōtra nimias pluuias. Hiulca siti: pre nimis caloribus scissa. Ad capita, s̄ uitiū positarū. Et duros iac-
tare bidentes: hoc ad cōminuendas p̄tinet glebas. Flectere luctātes iuuecos: cū quadā moderatiōe ducere: ne
tenera adhuc uirgulta cōcutiant. Leues calamos: inuitidos. Et rafa hastilia uirgæ: p̄cipit & cānas in uirgas ra-
di oportere: ne uidelicet ex corticibus rubigo aduersa uitibus p̄creari possit. Tabulata: sunt rami effusiores &
in plana tēdentes: nō ad altiora crescentes. & est relatio facta a domibus: in q̄bus extruētiones singulæ tabulata

dicunt. Per purū, i. per aerē. Ipsa acie falcis nondū
tētanda: si acies legerimus hic erit sensus: teneris ad-
huc uitibus nondum est falcis acies nēcessaria. si acie
sub audimus uirgulta: ut sit ipsa uirgulta nondū fal-
cis acie tētanda sunt. Stirpibus: solidioribus: palmi-
tibus: i. truncis: alii stirpē pro ipsa materie uitiū posi-
tā uolūt: ut idē alibi. Et ad morso signata i stirpe cica-
trix. Dura exerce ip̄eria: aut laboriosa: aut q̄si durū
sit ip̄is uitibus ferro amputari. Texēdæ sepēs ēt: alii
hic distingunt: alii separāt. Texēdæ sepēs etiā & pecus
omne tenendū. Dū frōdis tenera: uera lectio est frō-
dis. Lucretius: Frōdiferasq; domos auuū. hodie uero
& a frōte & a frōde unus est noīatiuus frons: ut frons
frōtis: & frons frōdis: sicut & lens a lēte: & a lēde capi-
tis breuiore pediculo. Indignas aut hyemes: s̄æuas.
Solē potētē: itolerabilē grauē. Siluestres uri: bo-
ues agrestes: q̄ i p̄renæo nascūt mōte posito inter gal-
lias & hispanias. Sūt at̄ exceptis elephātis maiores cæ-
teris aialibus: dicti uri. οτρο των ορωνια montibus.
Capræq; seq̄ces: p̄secutrices: ut Maleæq; seq̄cibus
undis. Incumbēs scopulis: etiam saxa calore pene-
trans. Ad morso: participiū est: ac si diceret abroso.

¶ PRO. Tabulata per ulmos: rami sunt qui uites
sustinent per translationem: quia rustici quum pu-
tant: supra eos ramos stant: hoc est tabulas.

¶ ANTO. Qui saxo sup: Marōis p̄ceptū fuit: uti i
scrobibus lapides dispōerēt: q̄ singuli nō excederēt.
q̄q; librārū p̄dus: hii. n. uidēt & aq̄s hyemis: & ua-
pores æstatis. p̄pullare radicibus: auctor ē Col. li. iiii.
ca. xv. Munimē. s̄. Hoc. s̄. munimē. ē. Hiulca si-
tis: sicutate apiente ea arua. s̄ ab hio hiulcus deducit.
Catulē ait: Quū grauis exustos æst⁹ hiulcat agros.
Cais: æstifer. vii. kal. Aug. cācula appet: estq; caligo
æstiuosa: ut scri. Col. li. xii. Et Plin. li. iiii. ait: caniculæ exor-
tu accēdi solis uapores q̄s ignorat. Ad capita: capita
uitiū putata circūfodito: arā i. c̄ipito: ultra citraq; sul-
cos p̄petuos ducito: ita p̄cipit Cato teste Plin. li. xvii. ca.
pi. xxi. Col. ar. li. vi. capi. vi. ait: q̄d sat pl̄arisq; uisum ē ex
kal. Martii usq; i Octo. xxx. quoq; die nouella uineta
cōfodere: oēsq; herbas & p̄cipue gramia extirpe &c.
Aprare: supest. Tabulata: cacumina ip̄a & arborū
casulas. Parcēdū teneris: Plin. li. xvii. ca. xxii. docet nō
ēē festinādū ad putationē nouellæ uitis: s̄ p̄mo i circulos materiē colligēdā. Nec nisi ualide putationē admouē
dā. Palmes agit: uitis materia mollis. Qui p̄ nouella brachia emissus fructū assert: p̄pea lat⁹ palmes ait poeta:
Dī at̄ palmes: ut Fest. ait: q̄ i modū palmarū uirgulas: q̄si digitos edit. Et Col. ait: li. iiii. capi. vi. q̄d Maleol⁹ no-
uell⁹ ē palmes iat⁹ prioris ani flagello &c. Vri: i silua hercynia Germāiæ sūt Magnitudie paulo ifra elephātes
specie & colore & figura tauri. magna uis eorū & uelocitas: neq; hoī: neq; fere q̄ cōspexerūt p̄cūt: hos studiose fo-
ueis captos iterficiūt: cornua studiose cōq̄sita ab fabris argēto circūcludūt: atq; i aplissimis epulis p̄ poculo utūt:
Hæc ex li. vi. cōmēta. Cæsar. de bel. Gal. Ma. li. vi. ait: q̄d uri Gallica uox ē: q̄ feri Boues significāt. Capræq;
capæ i pluriis similitudies trāfigurāt: sūt capæ: Sūt rupi cap: sūt Ibices p̄nicitatis mirādæ: sunt & Dāmæ: mul-
taq; alia haud dissimilia: Plin. li. viii. Incumbēs scopulis arētib⁹. i. saxa ēt ipsa calore penetrās. Ad morso: caprarū
morsus: arboris exitialis Oliuā lābēdo quoq; sterilē faciūt: eaq; ex cā Mineruæ imolāt: auctor Plin. li. viii. ca. xlvii.

¶ CHR. Interq; legēdæ: ut rariora omnia sint in arbore: quo sol facilius p̄ omnia penetret: q̄d iterlucare &
insolare dicūt q̄ de re rustica scribūt. Vri: Soli. ait: ubi post scythas Germania i. c̄ipit eē Vefontes q̄ boues feris si-
miles esse: idē uiros quos imperitū uulgus uocat bubulos: cū Bubali pene ad ceruinā faciē in aphrica generent:
sed Vris taurina cornua esse: quæ in tantum modum protendunt: ut inter regias mensas potuum gerula fiant.

Halitus: atq; animos tollent lata: iāq; reperti
Qui saxo super: atq; ingentis pondere testæ
Urgerent: hoc effusos munimen ad imbres.
Hoc ubi hiulca siti findit Canis æstifer arua:
Seminibus positis superest deducere terram
Sapius ad capita & duros iactare bidentes.
Aut presso exercere solum sub uomere: & ipsa
Flectere luctantes inter uineta iuuenços.
Tum leues calamos: & rafa hastilia uirgæ
Fraxineasq; aptare sudes: furcasq; bicornes.
Viribus eniti quarum: & contemnere uentos
Assuescāt: summasq; sequi tabulata p̄ Ulmos.
Ac dum prima nouis adolescit frondibus atas
Parcendum teneris: & dum se lætus ad auras
Palmes agit laxis per purū immissus habenis:
Ipsa acie falcis nondum tentanda: sed uncis
Carpēdæ manibus frondes: interq; legēdæ:
Inde ubi iā ualidis amplexæ stirpibus Ulmos
Exierint: tū stringe comas: tum brachia tonde.
Ante reformidant ferrum: tum deniq; dura
Exerce imperia: & ramos compesce fluentis.
Texēdæ sepēs etiā: & pecus omne tenēdū est:
Præcipue dū frons tenera: i. prudensq; laborū:
Cui super indignas hyemes: Solem q; potentē
Siluestres Vri assidue: Capræq; sequaces
Illudunt: pascuntur Oues: auidæq; iuuençæ.
Frigora nec tantum cana concreta pruina:
Aut grauis incūbens scopulis arenibus æstas:
Quantum illi nocuere greges: duriq; uenenū
Dentis: & admorso signata in stirpe Cicatrix.

Hiulca

Vri

Capræ

Vris

CER. Non aliā ob culpā: uictimæ numinibus aut per similitudinē: aut per cōtrarietate immolant, per si-
 militudinē ut nigrū pecus Plutoni: p contrarietate: ut porca: quæ obest frugibus Cereri, & Caper q obest uiti-
 bus Libero: item capra Aesculapio: q est deus salutis: quom Capra nunq sine febre sit. Aris autē omnibus nō si-
 ne causa dixit. Nam cū numinibus cæteris uarie p qualitate regionū sacrificetur: ut Veneri paphiæ tantū de tu-
 re, unde est: Haud equidē tali me dignor honore. Genitrici uero Veneri: idest Romanæ etiā de uictimis, Liber-
 ro ubiq caper imolat, & Veteres ieunt, pscænia ludi: primi ludi theatrales ex liberalib9 nati sunt: iō ueteres ait,

Non aliam ob culpā Baccho Caper oibus aris
 Cæditur: & ueteres ineunt Proscænia Ludī:
 Præmiaq; ingentes pagos: & compita circum
 Thesidæ posuere: atq; inter pocula læti
 Mollibus in pratis unctos saluere per utres.

Profscænia at sunt pulpita ante scænā: in qbus ludicra
 exercent, & Veteres ludi: dionysia, antiquissimi, in rusti-
 ci cōfecta uindemia faciebāt, & Præmiaq; igētis, iō q
 driuia: q cōpita appellant ab eo qd multæ uiaē i unā
 cōfluāt: & uillas: q pagī απο των πηγων, iā fontib9
 circa quos uillæ cōsueuerāt condi, un & pagani dicti
 sunt: qsi ex uno, fonte potātes, & Cōpita: un ludi cōpi-
 talitū, & Thesidæ: atheniēses: q primi ludos istituere li-

*Pierius in capra.
fol. 71. b. 2.*

berales, & Mollibus i pratis: unctos uel oleo: uel lixiuia. In pratis autē ideo ne læderent cadētes, Vtres uero fiebāt
 ad insultationē etiā mortuorū caprorum: ne quid ex eis esset qd non sentiret iniuriā, & Saluere: secundū artem
 dixit, Nā antiqui salio salui dicebāt: nunc autē & salui: unde Cicero in miloniana: Quom hic de rheda reiecta
 penula desiluisset: sic et ab eo quod est cano non cecini: sed canui dicebant, unde Salustius: Cornua occauerūt,

CPRO. Nō aliā ob, ab, cō, a. Cædit, et, u, in, Proscænia ludi Præmiaq; in, p, e, c, cir, Thesidæ, p, a, i, p, l, Mollibus,
 i, p, u, saluere p utres: Postq mortale genus animalū cœpit carne uesci: ex his q frugibus nocerēt: uel aliquos læ-
 derēt fructus, Prima existimat hostia fuisse sus, Secūda caper ille: qā terrā rostro p trudendo semine rueret: hic
 qā uitē læserat, Itaq; etiā Ouidius in, xv, Testimoniū huic opinioni dicēte Pythagora: Et prima putat, hostia sus
 Meruisse necē: quia semina pādo Eruerat rostro: spemq; interceperat anni: ut caper, m, b, m, ad aras ducit: Vltor-
 ris nocuit sua culpa duobus, Præmia autē posuisse thesidæ: Quom dicit ingentes pagos: & compita circū, Athe-
 nienfes significat a Rege Theseo dictos, Itaq; ludis: quia præmium uictori erat caper: qui grace tragos: tragœ-
 dia cœpit appellari genus quoddam carminis ab antiquis causa spectaculi institutum,

CANTO. Caper: prima hostia fuisse putat, & Sus: secunda caper, illa qā rictu semina eruerat: hic qā uitē læse-
 rat: Hinc Ouid, lib, xv, met, Loquente Pythagora scri, Et prima putatur hostia sus meruisse necem, Quia semina
 pando Eruerit rostro: spemq; interceperit anni: Vite caper morsu Bacchi mactatus ad aras dicit Vltoris nocuit
 sua culpa duobus: asserit, Idem Varro lib, i, ca, iiii, & Omnibus aris: Nam cum aliis Diis pro uaria regionum cō-
 fuetudine uario modo sacrificetur baccho semper & ubiq; in liberalibus mactatur caper, & Veteres lu, spectacu-
 loz origo, teste Cassio, ab Græcis tracta est: nā quū agricultores feriatis diebus sacra diuersis numinibus per lu-
 cos: uicosq; celebraret, Atheniēses primū agreste picipiū in urbanū spectaculū colligerunt, Theatrū Græco uo-
 cabulo appellātes, Vtq; Diomedes ait: hircus pmiū cantus pponebat, unde & Hora, in arte inq, Carmine q tra-
 gico uilem certauit ob hircū, Inde itaq; tragœdia dictū est carminis genus a tragō, hircō, Thespis autem gene-
 re atheniensis primus inuenit tragœdiā: ait, n, Hora, in arte ignotum tragicæ genus inuenisse camœnæ dicit: &
 plautus uexisse poemata Thespis, & Incunt: petunt: adeunt, & Profscænia: pulpita erant ante scænā: in quibus lu-
 dica exercebantur, & Pagos, uicos: & cōuenticula rusticorum, secundū Diomedem: dicti autem pagi a fontī-
 bus: πηγων, aqua dicit Dorice auctor est Fest, & Compita: sunt triuiorū plateæ uel spatia, & Thesidæ athenien-
 ses: Theseus, n, ut Euse, scri, atheniēses prius per regionē dispersos in unā ciuitatē cōgregauit, & Posuere, sic caprū:
 Vt iis esset pmiū, & Vtres: Icaro patri Erigones: liber pater uinum & uitē & uua tradidit: qui eum seuisset
 uitē ipsam: & hircus in uineam se coniecisset: & quæ ibi tenerrina folia uideret descerpisset: ex pelle eius utrē
 fecit: ac uento plenū perligauit: & in mediū mare piccit: suosq; sodales circa eū saltare coegit: auct, est Hygin,

Caper
Sus

Tragœ-
dia
Thespis
Profscæ-
nia
Pagus
Cōpita
These9

CCHRI. Et ueteres ineunt, p, lu, initiū tragœdiæ significat: q a rebus diuinis est inchoatū: quibus p fructi-
 bus uota soluentibus operabant antiqui, Namq; incensis iā altaribus & admoto hyrco id carmē qd sacer cho-
 rus Libero patri reddebat tragœdia dicebat, Hoc est ab hyrco uinearū hoste: & a cantu: ut refert Dona, Vel qd
 uter ex eius pelle uini plenus solēne pmiū cantoribus fuerat: ut in hoc loco ostendit Vir, uel qd hyrco dona-
 batur eius carminis poeta, Veteres ludos dixit: qā uetustissimis tēporibus ab atheniēsisbus reperti fuerūt, & Pro-
 scænia dicimus: ut pro pylea, Est at pscænia pulpitiū ante scænā, Scænæ autē tria genera sunt, Tragicæ formāt
 columnis & fastigiis & signis regalibus, Comicæ adificiorū priuatorū habent speciē, Satiricæ arboribus spelū-
 cis: & mōtib9 ornant, Ob aliā culpam q q uitibus noceat, & Pagos & cōpita, i, circa compita pagorū, Nam ue-
 tulsto tēpore atheniēses nōdū intra urbē coacti: sed p
 pagos dispersi constructis aris hos ludos exercebāt,

Profscæ-
nium
Scænæ

Necnon Ausonii: Troia gens missa coloni
 Versibus incomptis ludunt: risuq; soluto.
 Oraq; corticibus sumunt horrenda cauatis.
 Et te Bacche uocant per carmina læta: tibiq;
 Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu,
 Hinc omnis largo pubescit uinea fœtu,
 Complentur uallesq; cauæ: saltusq; profundi,

CSER. Necnon ausonii Troia gens: idest etiam
 Romani hos ludos celebrant & canūt: Nam hoc est
 uersibus in comptis ludunt: idest carminibus satur-
 nio metro compositis: quod ad rhythmum solum
 uulgares componere consueuerunt, Horati, Liber-
 tasq; recurrentes accepta per annos lusit amabiliter,
 & Risuq; soluto: idest cachino, & Oraq; corticibus su-
 munt: qā necesse erat p ratiōe sacrorū aliq ludicra &
 turpia fieri: qbus possiet populo risus moueri: qui ea

Georgicorum

exercebāt ppter uerecūdiā remediū hoc adhibuerūt: ut psonas factas de arborū corticibus sumerēt: ne agnoscerent. Et te bacche uocat, hymnos in tuū honorē canūt. Tibiq; Oscilla mollia: pēfilia: ut Pilētis matres in mollib; Oscillorū at uariā sunt opiniōes. Nā alii hāc asserūt fabulā. Icarus atheniēsis p̄ Erigōes quom acceptū a Libero p̄re uinū mortalibus indicaret: occisus ē a rusticis: q̄ quom plus æquo potassent: ebriati uenenū se accepisse crediderāt: huius canis ē reuersus ad Erigonē filiā: q̄ cū eius cōitata uestigia puenisset ad p̄ris cadauer: laq̄o uitā finiuit. Hęc deorū uolūtate inter astra relata ē: quā uirginē uocat. Canis ille ē iter sidera collocat. Sed post aliquatū tēpus atheniēsisibus morb; imissus ē talis: ut eorū uirgines quodā furore ad laqueū cōpellerent. Respōditq; oraculū sedari posse illā pestilētiā: si Erigōes & Icarī cadauera req̄rerent: q̄ quom diu q̄sita nusq; inuenirēt: ad ostēdēdā deuotionē suā atheniēses: ut ēt in aliō ea q̄rere uiderent elemēto suspēderūt de arboribus finē: ad quē se tenētes hoies hac atq; illac agitabāt: ut ēt q̄si in aere illorū cadauera q̄rere uiderēt. Sed quom inde pleriq; caderēt: inuētū ē ut formas: uel psonas ad oris sui similitudinē facerēt: & eas p se suspēderent & mouerēt. Vñ & oscilla dicta sunt ab eo: q̄ in his cillerent. i. mouerēt ora. Nā cillere ē mouere. Vnde & fucillā dicta sunt: q̄bus frumēta cillent. Alii dicūt oscilla eē mēbra uirilia de floribus facta: q̄ suspēdebāt p̄ intercolūniā: ita ut i ea hoies acceptis clausis psonis ipingerēt: & ea ore cillerēt. i. mouerēt ad risum populo cōmouēdū: & hoc in Orptheo lectū ē Prudētioribus tñ aliud placet: q̄ dicūt sacra Liberi p̄ris ad purgationē aiā p̄tinere. Ois autē purgatio: aut p̄ aq̄s: aut p̄ ignē fit: aut p̄ aerē: sicut & in sexto ait: Alia p̄adunt inanes Suspēsa ad uētos: aliis sub gurgite uasto In fectū eluit scelus: aut exurit igni. Vt nūc p̄ oscilla genus purgatiōis q̄d maximū ē itelligamus. Nā primū aq̄: scū dū ignis: tertiū aeris. Mollia. i. mobilia & ut Verg. illorū opinionē seq; q̄ i honorē liberi p̄ris putāt oscilla suspēdi: q̄ eius sit p̄dulus fructus. Oscilla: at dicta quoniā capita & ora bestiarū in summis porticibus tegebant. Siue quia hunc usum osci dicuntur frequenter exercuisse: & per Italiam sparsisse. Hinc. post hęc sacra celebrata. Ergo abundanti & fertili. Ergo rite suum. b. d. h. i. u. s. t. igitur Liberi sacra celebrabimus.

PRO. Necnō aufonii troia gēs missā colōi. V. in. l. v. q. s. Ora. q. s. h. c. Et te. b. u. p. l. t. q. Oscilla ex. a. s. m. p. Hic ritus oscillorū iactatiōis frequēs i Italia ab atticis ē traditus. Celebrat at feriis semētinis ex hac cā ab atheniēsisibus istitutus: Icar; pastor attic; quū a libero p̄re accepisset uinū deputādū uenale: & p̄cipet ignorātib; adhuc usum huius: ut p̄ce biberēt. Illi sapore delectati: cōtumaces fuerūt p̄cepto. Itaq; quū & corp; eorū soluerēt: & sermo ebrietate: arbitrati se uenenū accepisse: interfecerūt Icarū. Cais at eius sine dño reuersus ad Erigonē filiā: dux fuit q̄renti patrē. Illa at cognita morte Icarī: suspēdio se necauit. Canis nō recedēs a corpore dñorū inedia cōsumptus ē. Quū at subita pestilētia i attica incidisset: & noui generis uirgines alienata mēte suspēdio se necabāt in filiis: Cōsultū est oraculū Apollinis de finetā luctuosi furoris. Respōsum ē remediū futurū: p̄sens supplicii eorū: q̄ occiderāt Icarū. Quibus conq̄sitis & interfectis: sacratisq; inter sidera Icaro filiā: & cane plane numinibus facti: ficū institutū est: quo oscilla imitarent suspēdia atticarū uirginum. Eleā grāce dicunt oliuā: ex q̄ premis oleū. q̄d eleon uocatur. Eleos dicitur misericordiā quā quia contingit eis quibus pax datur: olea pacis signum est.

CANTO. Necnō aufonii: p̄dictos atticorū rit; ut Cassiodor; & Prob; scribūt Romāi sicut cætera externa ad suā rēpu. traxerūt: aufonii at italiā populi pometio agro uicini cāpaniā tenebāt: & cū mare Siculū ne semel q̄dē incoluerint: Siculū tamē pelagus aufoniu appellat: auctor ē Strab. li. v. Fest. uero sic: aufoniā appellauit Aufon Vlyxis & calypsus filius eā primā italiā partē: i q̄ sunt urbes beneuētū & cales: Deīde paulatī tota quoq; italiā: q̄ aphœnino: finit dicta ē aufonia ab eodē duce a quo urbē ēt Aurūcā cōditā ferūt. Ora: p̄ psonis posuit: ut Mac. ēt li. vi. ait. Per carmina lata. i. p̄ hymnos. Oscilla: Higinus sic ait: Cū in finibus atheniensiu multæ uirgines sine cā suspēdio sibi mortē cōsciscerēt: q̄d Erigōe moriēs erat p̄cata: ut eodē loeto filiā atheniēsiū afficerēt: Quo ipsa foret obitura nisi icari mortē p̄secuti: & eū foret ultī. itaq; cū id uenisset: petētibus eis Apollo dedit respōsum: si uellēt euetū liberari Erigōe satisfacerēt: q̄q; ea se suspēderat: instituerūt: uti tabula it̄posita p̄dēte funibus se iactaret: utq; p̄dētes uēto mouerēt: q̄d sacrificiū solēne istituterūt: itaq; & priuatim & publicæ faciebāt. Prob; at scri. Oscillorū ritū i italiā ab atticis quoq; sūptū eē: q̄ rit; celebrabat feriis semētinis: dictæ uero Feriæ semētinae auct. Vana semēte. Refert at Pro. eadē pene q̄ Hig. de oscillis. Mollia. i. pēfilia: ut apud Martiā. nec triuix tēplo molles laudēt honores. i. pēfilis: nā sūma miracula iqt Plin. li. xxxvi. ca. xii. Erāt ibi epistilia tāta mollis attoli potuisse: nec de re alia itelligendū ē. fit. n. cōpatio ad āphiteatrū ab ædificio: non a statuis uel aliis. Tibiq; mortu; fuerat Icar; bacchi mūiere: idē erigōe filiā se suspēderat: idē ēt athēsiū uirgēs ob erigōes ip̄cationē: sed habito rīso postea ut dictū ē oscilloz sacra istitutā sūt. Poeta dicit baccho illa fieri solita ut placeret. Sac si eiisdē irato numie suspēdia uirgēs exercuissent: hac rōne baccho oscilloz sacra potissimū tributa existio: cū pp̄ Icar; & Erigonē fuerit istitutā: ad tollēda uirginū suspēdia. Hic: post bacchi sacra. Pubescit: germiat: crescit: floret.

Oscilla

Liberū

Fœtus
Fœnus

CHRISTIANUS. Cauatis: p̄cauis: & i formā psonarū recuruatis. Oscilla: hęc a Ser. exponūt. Ceterz Hero. scri. aegyptios similia grācis sacra Baccho facere: i q̄bus mulieres cubitales statuas: q̄s phallos uocat circūferūt. Hęc pene maiore reliquo corpe hñt: illūq; solū mouēt. Alia at mulieres phallos sequūt Diōy. canētes. Et Var. teste Aug. liberū eē dictū uult a liberamēto q̄d mares i coeūdo p̄ ei; bñficiū emissis feminib; liberēt. Hoc idē i fœminis agere liberā quā Venerē putāt. Et ob hoc libero mēbri uirilis Liberæ muliebris formā i tēplis pōebāt. Ob eadē rē mulieres aiūt attributas libero: & uinū pp̄ libidinē cōcitādā. Sicq; bacchanalia cōcitāt. Colebāt ergo auctore eodē Aug. i ei; sacris uirilia: & p̄ dies festos hoc mēbrū postellis positū primū rure i cōpitis: & usq; i urbē postea uectabāt: i oppido uero lauio uni libero tor; mēsis tribuebat: cui; dieb; flagitiosis uerbis utebāt: donec illud mēbrū p̄ for; trāsuectū suo i loco q̄sceret: cui hōestissima m̄familias coronā ipōebāt: hęc habui q̄ de hmōi sacris referre. Oscilla ēt ab ore diminutiuū eē uir. Nā Col. oscilla lupinorū dixit. Hic: ab istis sacris: Et hortat ad regionē quādo rātū ex sacris pueniat cōmodū. Fœtu: q̄cqd cōcipit fœtus appellat: siue ab aiatis: siue ab inaia: tis pueniat. Vnde & feminas: & arbores q̄ cōceperit fœtas dicim; hic fœtura ē: hic ēt fœnus q̄d pecūiæ fœtus sit.

SER. Honestū: pulchrū, Carminibus patriis: romana lingua: pleraque, n. sacra p. gētū q̄litate: pleraque; secū
dū suū ritū colunt. Nā hymni Libero apud græcos græca: apud latinos latina uoce dicunt: hymni uero matris
deū ubiq; ppriā, græcā ligūā requirūt. Ductus cornu stabit sacer hircus ad arā: stabit placebit: tunc n. est aptū
sacrificiū: quom animal dedicatū uictimæ patiens inuenit. Vnde alibi sic ait: Et statuā ante aras aurata frōte iu
uencū: placere faciā. Cōtra Lucanus Discussa taurus ab ara. Nā iprobāt arispices hostiā q̄ ad mota altaribus re
luctat. Sacer autē execrabilis: ut Auri sacra fames. Veribus columnis: de corylo factis: & hoc propterea quia si

Et quocunq; deus circum caput egit honestū.
Ergo rite suum Baccho dicemus honorem
Carminibus patriis: lanceq; & liba feremus.
Et ductus cornu stabit sacer Hircus ad aram.
Pinguiaq; i uerbis torrebimus exta columnis.
Est etiam ille labor curandis uitis alter
Cui nūq; exhausti satis ē: nāq; omne quot ānis
Terq; quaterq; solum scindēdū: glebaq; uersis
Aeternū frangenda bidentibus: omne leuādū
Frōde nem⁹: redit agricolis labor actus i orbē:
Atq; in se sua per uestigia uoluitur Annus.
Ac iam olim seras posuit cum Vinea frondes:
Frigidus & siluis Aquilo decussit honorem:
Iam tū acer curas uenientē extendit in annum
Rusticus: & curuo Saturni dente relictam

nus dicitur patri Cælo falce uirilia amputasse: quæ in mare cadentia Venerem creauerunt: quod ideo fingitur:
quia nisi humor de cælo in terras descenderet: nihil crearetur: Alii Saturnum deum esse temporum dicunt:
quæ sicut falx in se recurrunt: Alii uero dicunt Saturnū in progressu nihil nocere: quom retrogradus est esse pe
riculosum: ideoq; eum habere falcem in tutela quod & ipsa protenta nihil ualet: retro uero acta: quicquid ei
occurrit secat. Relictam: s. a se paulo ante desertam.

CANTO. Honestum: pulchrum carminibus patriis: id est latina lingua: nam apud græcos etiam græca lin
gua hymni Libero dicebatur. Lances: sacrificandi uascula. Libaq;: de iis ecloga septima legitur. Stabit: nō fu
giet: per quod aptum sacrificium notant. Sacer: execrabilis. In uerbis columnis: in passilis: uerbis au
tem ait: quoniam quædam exta in holla: quædam in ueru coquebantur: Vnde ait Varro: Hæc sunt quorum in
sacrificiis exta in holla non in ueru coquuntur. Satis exhausti: id est sufficiens finis uel perfectio: ut quæ bella
exhausta canebat: id est finita: & perfecta. Terq; quaterq;: Plinius li. decimo septimo. cap. xxi. scri. Satis esse uinea
ter anno confodi: ab æquinoctio uerno: ad uirgiliarum exortum & canis ortum: & nigrescente acino. Quidā
ita determinant ueterem semel a uindemia ante brumam: cum alii ablaqueare: & stercoreare satis putent. Iterū
ab idibus Aprilis antequā concipiat: hoc est in sexto idus Maii: deinde priusquā florere incipiat: & quom deflorue
rit: & uariante se uua. Peritiores affirmant si iusto sapius fodiatur in tantum tenerescere acinos: ut rumpantur
quæ fodiuntur: ante feruentes oras diei fodiendas conuenit. Aeternum: semper. Frangenda gleba: id occare
appellat ab occidendo: q; grandes terræ cædit globos: ut Festus ait: Omne nemus uitium: scilicet de quo uide
paulo inferius: Bis uitis inguit umbra. Labor actus: id est in ipsa uinea habitus & effectus. Annus: solis an
num non solum a kalendis Ianuariis usq; ad easdem uocamus: sed etiam a sequenti post kalēdas die ad eundem
diem: & a quocunq; cuiuslibet mensis die: usq; in diem eūdem redditus annus uocatur: auctor Macrobius li
bro secundo de som. & libro primo saty. inquit q; At eius Capito annum circuitu temporis putat dictum: quia
ueteres an pro circum ponere solebat. Honorem: nā ut aiunt turpe: & sine frōdibus arbor: & sine crine caput.
Saturni dētē: falcē Saturno putat attributā quod tps oīa metat excuset & incidat: nam idē Chronos est: id est tē
pus: auctor Mac. li. primo saturnaliū: falcis autem uinitoria figura a Columella libro v. cap. xxv. docetur ample.

CHRI. Et quocunq; deus circum caput: Ostendit quid nobis proueniat ex præsentia numinis. Cum
quicquid circumspexerit foetus uberes producat. Et tacite admonet nō minorem curam circa sacra q̄ circa cul
turam agrorum habendam esse. Sacer: execrabilis. Pinguia: nam pingues decet esse hostias quæ sacrifican
tur. Versus: nam capitibus bidentium: & mararum assiduo usu glebas: id est imminutissima tritula teren
do frangunt ex quæ humescit soli superficies: & refrigerat: frige factaq; uitem opaco frigore contra caloris uim
munitam reddit. Nemus: id est opacitatem pampinorum quæ spēm nemoris præbet. Est igitur inter lucan
da u. : ut sol ad uuas maturandas facilius penetret. Redit agricolis labor actus in orbem. Sententia est: To
to anno laboratur circa uites: quo quidem finito redit labor redeuntis anni. Per sua uestigia: nam ita per duo
decim zodiaci signa circumagitur sol a quo annus est: ut nusquam ex suo trito cursu discedat. Dente curuo sa
turni: Falcem putatoriam intelligit: quam inuenisse Saturnum ferunt. Vnde simulachra illa insigniuntur.

Pierius lib. 9. hie
1096. p. 70.

Occare

Annus

Georgicorum

SER. Fingit: compōit: ut Fingitq; premēdo. Primus humum fodito: id est ad laborem primum te esse conuenit: Vltimum ad fructus legendos. Vinū enim factū de uuis immaturis cito acefcit: & in hoc loco est uitium uituperatio: quarum fructus aut immaturi collecti depereunt: aut si earum fuerit expectata maturitas: nihilominus pereunt: Nā dicturus est. Et iam maturis metuendus Iuppiter uuis. Vallos primus sub tecta referro: id est uitium sustētacula: quæ nōnullis locis sub tecta portant: ne imbris cito depereant. Metito: uinder miato. Bis uitibus ingruit umbra: scilicet & ipsius uitis & arboris: quæ amputanda est: ut demptis foliis sol admittat: quo possint uuæ maturefcere. Bis segetē densis obducūt sentibus herbæ: semel autumnali: & semel uernali tempore. Durus uterq; labor: & euellendarū herbarū & secandarum frondium. Laudato ingētia rura Exiguū colito: hoc etiā Cato in libris dicit ad filiū de agricultura: qd' ideo dictū est: uel qā maiores agros incultos rura dicebant: id est siluas & pascua. Agrum uero dicebant eū qui colitur: ut itel/ligamus Laudato ingentes siluas: colito agrū minorem: uel quod melius: quia ait in primo: Alternis idē tonsos cessare nouales: Et segnem patiēre situ durefcere campū: quod fieri non potest nisi fuerint spatia maiora terrarū. Nā & Cato: ut diximus: & Cicero in œconomicis ob hoc laudāt prædia latifundia: uel qā (ut Donatus dicit) etiam non culta præstant aliquid dominis. Rusci: ruscū uirgultū est: unde uites ligātur: & cōmemorat labores qui licet circa alia: tamen pro uitibus exercentur. Incultiq; exercet cura saliti: quasi cum indignatione ait causa uitium cura: nos etiam sponte nascentium rerum fatigat. Iam falcem arbuta reponunt: id est iam putatæ sunt: nec falcem requirunt.

CANTO. Fingit: componit. Putando: Theophrastus libro tertio de causis plantarum ait: quod quando bene uitis putatur & germen & fructum melius affertur: & uiuere diutius potest. Tempus autem amputandi alii locis tantummodo diuidunt: alii genera etiam tangunt: iubent mature illas recidere quæ solo sicco & calido cū primum sua demittere folia cessauerit quæ in frigido atq; pluuio posite sunt has paulo ante germinatiōem: quæpe quæ in solo sunt sitiente: humorem suum seruantes ipsæ meliorefcunt: & fructum uini suauioris progenerant: quæ uero in frigido sunt emissio humore nec ipso deteriores quicquā redduntur: & fructus fit incorruptior: medium autem ac temperatum obtinentibus agrum medium tempus statuitur. Plinius uero libro decimo septimo docet: quo maturius putantur aptis diebus eo plus materiæ fundunt quo serius eo fructum humberioem: quare macras prius conuenit putare ualidas nouissime plagam omnem aliquam fieri ut facile decidant imbres. Recidi autē semper iter duas gemmas: ne sit uulnus oculis ī recisa parte. Si macra uitis idoneos palmites non habeat ad terram recidi eam: nouosq; elici utilissimum. Sarmēta: Sparfa uinea putata: id est putrefacta. Vnde & uirgulæ abscisæ sarmēta dicuntur: sarpere enim antiqui pro purgare ponebant: Festus auctor. Sub tecta: ne pluuia marcescant. Vallos: palos. Metito: fructus sumito. Bis uitibus ingruit: id est superuenit: bis autem ait: quoniam post primam pampinationem iterum crescunt pampini: & quantitate: & numero: unde Plinius libro decimo septimo capitulo uigesimo primo ait: pampinatio uerna in cōfesso est ab idibus maioris inter dies decem utiq; antequā florere incipiat: de sequente uariant sententiæ: quum defloruerit aliqui pampinandum putant: alii sub ipsa maturitate: his igitur patet non conuenire illud. Bis uitibus ingruit umbra: scilicet ipsius uitis & arboribus. Bis segetē: post primam nā quæ purgationem iterum opus est purgare atq; euellere herbas: nec procedere potest bis: id est autumnō & uere: quia hyemis initio: ut plurimum feritur: aut autumni fine. Vterq; labor: uitium & segetum purgatio densis sentibus: id propter carduos: & tribulos: ac lappas: unde libro primo inquit: ut mala culmos esset rubigo segnisq; horreret in aruis: Carduus intereunt segetes subitaspera silua: lapeq; tribuliq; & cætera. Exiguū colito: modum agri in primis seruadum antiqui putauere quippe ita censebant: Satius esse minus serere melius arare: quæ in sententia: & Virgilium fuisse uideo: ait Plinius libro decimo octauo. Columella etiam refert libro quinto: capitulo tertio: Paridiū quendam duas filias: & uineis consitum habuisse fundum: cuius tertiam partē nubenti maiori filiaē dedit in dotem: ac nihilominus æque magnos fructus ex duabus partibus eiusdem fundi percipere solitum. Minorem deinde filiam nuptui collocasse in dimidia parte reliqui agri: nec sic ex pristino reditu detraxisse & cætera. Rusci: ruscum herba est sponte nascentis: quia in cibis utuntur pleræque gentes: Plinius libro uigesimo primo: capitulo uigesimo octauo. Maro tamen fruticis genus esse ostendere uidetur: eo demum uites ligabantur. Exercet: agricolam scilicet. Inculti salicti: hoc ideo: quia ut Plinius libro decimo sexto: capitulo quinquagesimo secundo ait de salice. Nullius quippe tutior reditus minoris uel impendii: aut tempestatū securior. Arbuta: arbores uitibus maritatae de quibus ecloga secunda latius: & Plinius libro uigesimo septimo: capitulo uigesimo secundo ait: Nobilia uina non nisi in arbutis gigni: & in iis quoq; laudatioria summis: sicut huberiora imis adeo excelsitate proficiscitur.

CHRI. Persequit uitē relicta: qsi dicat: cōtinuat laborē anni īsequētis in uite: cuius p̄teriti anni culturā reliquit. Figit: cōponit: & idebitā formā reducit ea amputādo. Sarmēta: oia q̄ sup̄flua ex arboribus amputamus sarmēta dicunt. Vallos: in masculino genere palos dicimus. His: i. sustētant uites: & alio uocabulo dicuntur pedamēta. Metito: uinder miato. Rusci: q̄ fentes alio nomine appellāt. Nascunt ubiq; in agris: & sepibus. Est autē ad uituperationē uiciū q̄ nō solū tēpore maximo studio colēda sunt sed: & multi frutices pp̄ uites coluntur.

Samēta
Sarpere

Arbutum

CSER. Iam canit extremos effoetus uinitor antes: melius est effoetus legere: q̄ effoetus: ut qdā uolūt: & antes alii extremos uinearū ordines accipiunt. Alii macerias qbus uineta claudunt: q̄ maceriae fiunt de affis, de ficcis lapidibus: unde & affae tibiae dicunt qbus canit sine chori uoce. Dicunt at antes a lapidibus eminētioribus: qui interponunt ad macerie sustētandā: licet Cato de re militari primo: Pedites q̄tuor agminibus: egtes duobus antibus duces. Nā pprie antes sunt eminētes lapides: uel columnae ultimae: qbus fabrica sustinet: & antes appellatur απο του αυτιση ηειν: ad quā etymologia ē extremos ordines uinearū possumus trahere: q̄ ante stant. hoc

Iam canit extremos effoetus uinitor Antes:
Sollicitanda tamen tellus: puluisq; mouēdus.
Et iam maturis metuendus Iuppiter Uuis.
Contra non ulla est oleis cultura: neq; illae
Procuruā expectant falcem: rastrosq; tenaces
Cum semel haeserunt aruis: aurasq; tulerunt
Ipsa satis tellus cum dente recluditur unco:
Sufficit humorē: & grauidas cū uomerē fruges.
Hoc pinguem: & placitam paci nutritor oliuā.
Poma quoq; ut primū trūcos sensere ualentes:
Et uires habuere suas: ad sidera raptim
Vi propria nitūtur: opisque haud idiga nostrae.
Nec minus iterea foetu nem⁹ omne grauescit.

rā requirunt. Aurasq; tulerunt: ferre auras ppria ē assuescere aeris uarietati: q̄ obest rebus teneris. Ipsa satis tellus: hoc dicit aratū oliuetū & oleis pdest: & exide frumēta gignunt. Sufficit humorē: s̄ quom sūministrat arboribus. Grauidas cū uomere fruges: cū abūdat. Nā hoc dicit sūministrat fuges uomere: s̄ uomerē. Ennius: Effundit uoces pprio cū pectore sancto: i. pprio pectore. Nā cū uacat. Urbāus tamē sic accipit grauidas cū uomere: i. statū post arationē. Hoc: hac re. Nutritor: at p nutri posuit impatiui passiuū futurū p p̄senti actiuū. Et uires habuerit suas: q̄a tenera uirgulta solēt religari ualidioribus sustib⁹: sicut supra ait de uitibus. Vitibus eniti q̄rū & cōtēnere uētos. Foetu nēus oē grauescit: Foetu utilitate: Nā oīs utilitas foetus ē. Illuc at tēdit laus ista siluarū: Ut & p̄bet nō mirū eē: si & pōa & oliuā sine nulla cultura p̄beant: & crescat uituperatio uitū: i. q̄s tātus ipendit labor.

PRO. Antes effoetus: ordines enim ad uindemiam factos dicit: & tū maxime subitōs s̄bres piculosos esse.
CANTO. Iam canit effoetus extremos uinitor antes: sic qdā antiq̄ textus hēnt qdā uero. Iam canit extremos effoetus uiniā. Canit: laudat canēdo. Effoetus: lassus: fatigatus: languidus. Antes: dicunt extremi ordines uinearū ut Festus ait. Antia uero muliebres capilli demissi i frōtē. Vinitor: uinea custos & fossor. Puluis Phili. xvii. ca. xxi. scri. fossione puluere excitatū cōtra solē nebulasq; uuis p̄desse. Theophrastus li. iii. causarū docet q̄ pulueris excitationē primis tēporibus cū nigrescere uuae incipiūt facere debemus: damnari at̄ quousq; ad maturitatē pueniāt. Iuppiter: aer pluuia q̄ nimia marcescūt uuae. Cōtra: ecōtra. Nō ulla. i. nulla: nec aliquo pacto legendū est nō nulla. aliq; nā ipsemet Poeta dicit oleas ubi excreuerūt non expectare falcē nec ligones: nā satis hūoris recipiūt uel cū uinea effodit uel cū aratur ager ad segetes: nō ergo Virid q̄ nūc ait de primis annis itelligit sed ubi excreuerit: ut dixi: nā in primis annis adhibēda est cura. Vnde Cato ca. xliii. sic ait: Si uoles uinea cito crescat & olea quā seueris semel in mēse sarito sulcos: & circū capita oleagina quot mēsi bus donec trimā erunt fodere oportet: eodē mō cāteras arbores pcurato: & ca. xliiii. ait. Oliuetū diebus q̄ndecī ante aq̄noctiū uernū incipito putare ex eo die dies. xlv. recte putabis & ca. lvi. q̄. Si in olea unus ramus aliquāto cāteris lactior ē: nisi eū rescideris arbor tota fiet retorrīda: & Phili. xvii. ca. xviii. scri. q̄ si quis q̄rat quod tempus olea: ferendae sit: agro sicco p̄ semētē: agro lato p̄ uer. Oliuetū diebus q̄ndecī ante aq̄noctiū uernū incipito putare ex eo die dies q̄dragita recte putabis Stirpes leues facito: circū oleas autūno ablaq̄ato: & sterco adiicito radices si sursum abibūt crassiores fient & in eo radices uires oleae abibūt. Verum oliuetū ab aq̄noctio uerno itra uergilianū exortū iterradi alternis annis meli⁹ iuētū: circūfodiāt oibus ānis a solstitio duū cubitorū: scrobe pedali altitudie: sterco rari tertio āno. His igit̄ patet et̄ ubi excreuerit oliuas requere aliq̄ culturā. Poeta tñ nec falce nec rastris ubi excreuerit idigere ait: qd̄ absurdū nō ē uidi. n. oliueta oino pene neglecta nihilominus baccis referta. Expectant: an nō quoq; uidelicet sicut uites. Tenaces: s̄uperius ait: Et duos iactare bidētes. Dente unco: ligone uel rastris. Cū uomere: ordo ē: & quū tellus recludit uomere sufficit. s̄ubministrat fruges grauidas. Hoc: hac re. Nutritor: nutrit & nutritat p̄ nutrit & nutritat olī dixere: ut p̄bat Nonius. Poma quoq; ostēdit pomaria fieri debere cū nulla fere cura idigeāt. Vires suas: dū. n. tenellae sunt arbores sudib⁹ ligari solēt. Interea: dū nra ope nō idiget. Nec minus: q̄ si nra ope idigeret: ea q̄ frueret. Omne nemus foetu grauescit: oīs amœna silua p̄ducit: ut castaneas: corylos: nuces: mala cerasi: & huiusmodi. Inculta anaria: incultae siluae auium stationes.

CHRI. Puluisq; mouēd⁹: qd̄ dixerat paulo supra: glebaq; uersis Aeternū frāgēda bidēti⁹. Vuis: uua d̄ q̄si uuida. Differt autem uuidū ab humido. Vuidum. n. i. eternum habet humorē ut poma. Humidū uero externū: ut dicimus tabulā humidā. Auras tulerunt: passae sunt acrem: scilicet & frigus & calorem ita ut iā assueuerint.

Antia
Vinitor

Vuidū
Humidum

Georgicorum

SER. Auiaria: secreta nemora quæ aues frequentant. Baccas autem sanguineas accipimus poma siluestria. Tondentur cythisi: uirgulta a Cytho insula ubi abundant nominata. Et dubitant homines serere aut impedere curas: id est non est necesse hominibus his arboribus & siluis culturam impedere: quippe sua sponte proueniunt: & hoc dicit: ut ex obliquo uitium uituperatio subaudiatur. Quid maiora: sequar: quod de maioribus multum dicam arboribus: cum minora quæque uirgulta humanis uisibus multam commoditatem præsent sine ullo cultu proueniunt. Aut illæ: scilicet salices & genistæ. Multi tamen & tilia legunt: ut tria dixerit: salices: tilias: & genistas. Vndantem buxo spectare cytorum: montem Macedoniæ: in quo abundat buxus: quæ mota uento æstus imitatur undarum. Naritiæque picis: a loco in quo abundant piceæ. Non ulli obnoxia curæ: non debitoria: nihil labori nostro debentia. Ipsæ caucaseo: Caucasus mons est scythiæ: positus hic pro quibuslibet asperrimis montibus: Steriles autem dicit comparatione pomiferarum arborum.

PRO. Et iuuat, u. b. scytorum: Cytoros est oppidum ponticum fertile buxo non solum: sed præcipue. Naritiæque picis lucos: Naricia est oppidum locridos piceis frequens.

ANTO. Sanguineis baccis: ut arbutis: cornis: forbis: & similibus. Tondentur: metuntur panimalibus. De cythiso autem frutice latius uideo in Tyro. Plinius præterea libro decimo tertio ait: quod nec aliud minoris impendit est. Tædas: faces: nam Tæda arbor est resinam ferens flammis: ac lumine sacrorum etiam grata. Plinius libro decimo sexto pascuntur a tædis: scilicet propter resinam. Dubitat: cum nulla fere cura sit opus. Serere: uidelicet quæ

in nemore & auiariis sine aliquo cura fetus producant ite serere cythiis & tædas cum sine labor: sine cura: sine impedio multum comodi afferat. Maiora: maioris comodi: de quibus iam dixit: & sic ait: iam maiora quoque hominibus in multis pdesse. Ille: salices & genistæ. Pabula melli: genista, ut Plinius, xxiii. ca. xxxiii. flores hêt apibus gratissimos & in Tyro poeta dixit Hyblæis apibus floré depasta salicti. Et iuuat: ostendit poeta oblectatione præbere siluestria loca: quanto magis igitur cultura narrat idem siluestrii arborum comoda quibus quod fruunt homines. Cytorum: is mons est in Paphlagonia teste Plinius lib. vi. ca. ii. Et Strabo libro duodecimo scribit Cytorum urbem fuisse ipsius paphlagoniæ Asiæ puincia: a Cytoro phryxi filio addes: quod in Amastriano agro plurima atque optima: Buxus nascitur: præfertur circa cytorum. Buxo: buxi materies honorata est: ænulis & solida & quodam duricia ac pallore comédabilis. Buxus pireneis ac cytoro montibus plurima ac berecynthio tractu Plinius, xvi. ca. xxix. Naritiæque: naritia ithacæ tellus optatissima: & ipsa olim Vlyxis patria ut scribit Dionysius. Ithaca autem insula est in mari Ionio: ut Mella scribit. Picis: picea montes amat atque frigora: feralis arbor & funebri iudicio ad fores posita: hæc plurimam resinam fundit iterueniente cadida gema tam simili turi ut mixta uisui discerni non potest: & idem fraus sapissime Asiæ Plinius, xvi. ca. xv. Caucaseo uertice: De caucaso uide ecloga. vi. Et autem uertices hyeme sunt inaccessibiles: ut Strabo ait lib. xi. Cedrosque: Mauris plurima arbor cedri & mēfay isania: sunt autem cupressi formæ et nunc siluestri similes folio: odore caudice: ut Plinius, li. xiii. ca. xvii. scribit. Theophrastus uero libro iii. edocet quod cedrus est iuniperi non ab similibus: sed folio maxime distat eius materies putredine nullam sentit frutem odoratus: idem Plinius, lib. xvi. ca. li. ait: quod Cedrus in Creta Affrica Syria laudatissima est: & cedri oleo puncta materies nec tineam: nec cariem sentit iuniperi eodem uirtus quod cedro. Ephesiæque: dianæ templi rectorum conuenit esse e cedrinis trabibus. Valuas esse cupressi: & uticæ templum Apollinis cedrinis trabes habet.

CHRI. Sanguineis baccis: Nam fructices quodam sunt: quod uirgas sanguineas nuncupant. Tondentur cythisi: nam ut diximus sexies: aut ad minus quater in anno metuntur cythiis. Pascuntur: ægyptii igne aial putauerunt: & tam diu uiuent quod diu illi alimētum suppetit. Et dum optima interrogatio: & quod magna hêt efficacia cum re iam ita exaggerata inferunt: & aliter quod uolumus aduersarius ridere non potest. Quid maiora: si tanta utilitas est in minoribus rebus ut sunt salices & genistæ quanta erit in maioribus. Cytorum: refert Strabo in paphlagonia esse cytorum quod olim synopensium emporium fuerit: & ut ait Ephorus dictum est a Cytoro Phryxi filio. Ait idem Strabo in amastriana regione plurimam atque optimam buxum nasci præfertur circa Cytorum: Buxus autem arbor est in opere topiario summo comédanda. Dum autem opus topiarii: locale quoties arbor suis radicibus adherens: ac uiua in suis sedibus manens humano artificio in uarias formas flectitur: ut aut hominis: aut draconis tria eis sunt genera: Gallica amplitudine præcipua. Oleastrum in omni usu damnatum: nam grauem præfert odorem. Tertium genus nostratum est. Buxus pyrenæis ac cytoro montibus plurima est. In berecynthio tactu carissima græce τρυγος dicitur. Unde & pyxides appellant uasa quod ex buxo fiunt. Iuue. cōdita pyxide lyde. Nos autem boxon ethrusce appellemus: illa boxola dicimus. Vndantem: nam mota uento silua: cuius uirgulta flexibilia sunt æquor undas faciens imitatur. Naritiæ: oppidum est in locride. Animosi: uehementes est autem epithetum de nocte græce αὐε/μοσ. n. uetus. Silue: loca arboribus cōstita dicuntur. Sed quæ constant ex arboribus pomiferis: & pomaria & uiridaria dicuntur. Siluarum uero alia sunt glandifera: quonia suiibus ac reliquis quod drupedibus glandes subministrant. Alia cedua quæ certo quodam tempore cæsa: aut adificiis: uinearumque pedamentis materiam præbent: aut ignem alunt. Cedros: de hac arbore dicemus in septimo æneid. De cupressi uero dictum est.

Tæda

Genista

Cedrus

Buxus

Naritiæ

Sanguineisq; inculta rubent auiaria baccis.
Tondentur Cythisi: Tædas silua alta ministrat.
Pascunturq; ignes nocturni: & lumina fundunt.
Et dubitant homines serere: atq; impedere curas:
Quid maiora sequar: Salices: huilesq; Genistæ
Aut illæ pecori frondē: aut pastoribus umbrā
Sufficiunt: sepemq; satis: & pabula Melli.
Et iuuat undantem buxo spectare Cytorum:
Naritiæq; picis lucos: iuuat arua uidere
Non rastris hominum: non ulli obnoxia curæ.
Ipsæ caucaseo steriles in uertice siluæ:
Quas animosi Euri assidue franguntq; feruntq;
Dant alios alia fetus: dant utile lignum
Nauigiis Pinos: domibus Cedrosq; Cupressosq;

CSER. Hic: de filiis scilicet: nã de cupresso: aut de cædro nullus unquã efficit rotas aut radios. **T**riuere: tor nauere: cõposuere de torno. **T**ympana: tecta uehicularũ. **P**ãdas: curuas. **V**iminibus salices fœcundæ: legitur & fœcudæ frondibus ulmi. **A**t myrtus ualidis hastilibus: alibi Et pastoralẽ p̄fixa cuspidẽ myrtũ. Et bona bello cornus: apta est. n̄t cornus hastilibus. **I**tyreos taxi torquent in arcus: hoc est in similitudinẽ arcuũ ityreorũ. **I**tyreos autẽ dicit parthicos. **N**ec tilia leues: Ordo est nec nō: hoc est etiã. **M**issa pado: species est p̄ generã. **V**itiofãq; ilicis aluo: cariofã: uult autẽ p̄bare etiã putres arbores habere aliquã utilitatẽ. Sane hic pro alueo

Hic radios triuere rotis: hic tympana plaustris
Agricolæ: & pandas ratibus posuere carinas.

Viminibus Salices fœcudæ: frondibus Ulmi.

At Myrtus ualidis hastilibus: & bona bello

Cornus: Ityreos Taxi curuantur in arcus.

Nec Tilia leues: aut torno rasile Buxum

Non formam accipiunt: ferroq; cauant acuto:

Nec non & torrẽtem undã leuis innatat Alnus

Missã Pado: nec non & Apes examina cõdunt:

Corticibusq; cauis: uiciosãq; Illicis alueo.

Quid memorãdũ æq; baccheia dona tulerũt:

Bacchus & ad culpã causas dedit: ille furentis

Cetauros leto domuit: Rheetumq; Pholumq;

Et magno Hylæum Lapithis cratere minantẽ:

ro: sunt. n. uasa semisphærica: q̄ semper bina ferunt: in qbus ab uno latere pellis extẽdit & uirgulta percutiuntur: iis in sacris Cibeles utebant: hic autẽ pro operimẽtis uehiculorũ metaphoricos ponunt. **P**laustris uehicularibus: de qbus li. Geor. hic autẽ pro pilẽtis ponunt: erat n. pilentũ cõtextum rotis quatuor: qbus matronæ olim utebant. **V**ir. pilẽtis matres in mollibus. **E**t pãdas ratibus posuere carinas: larix in humore p̄cipua & alnus nigra nō improbat: in qua & fagus Plin. lib. xvi. capi. lvi. **R**atibus: Rates: ut inquit Festus uocant ligna colligata: quæ per aquã aguntur: quo uocabulo etiam interdum naues significant. **P**andas: curuas. **C**arinas: nauis carinam uocant infimam trabẽ ubi nauis fundatur: quod quidem Ouidius quoq; uidetur asserere: ait enim libro quarto de Ponto: Dum mea pupis erat ualida fundata carina: Qui mecum uelles currere: primus eras. **I**tureos arcus: id nomen sine h scribẽdũ est. **P**robis autẽ ait: itureos nationẽ esse scytharũ. **S**tra. uero libro decimo septimo scri. Montanã regionẽ iturei & Arabes habet malefici oēs. **P**lin. lib. v. ca. xxiii. in parte siria quæ coele dicitur scribit eẽ itureorũ gentẽ. **A**b illis igit̄ populis itureos arcus poeta dixisse intelligendum cenfeo. **T**ilia: de Tilia uideto li. i. Geor. **R**asile: rasiles calati dicuntur q̄si rasi nihil extantis aut redundãtis plenitudinis hẽntes. **V**ir. ta mẽ hoc loco ait. **R**asile buxũ: q̄si rasibile. **C**orticibus: suberis & c. **Q**uid memorãdũ: qd ultra dicẽdum de filiis & arboribus. **A**equẽ: eodẽ mō sicut exaia & alia cõmoda iam enumerata: uel qd memorãdũ æque: quid similiter laudandũ. **T**ulerunt ar. ipsã in filiis: namq; siluestres uites & uuæ in eis sunt. **B**accheia dona uites & uuas: bacchus & ad superius uites qbus nunq̄ satis operã est damnasse: quodãmodo uisus est nunc uero earũ fructus quibus quidem furor hominibus ingruit. **V**el potius nos hortatur facta ecclasi: idest ex cursu enumerãdo siluarum cõmoda: ut uites non relinquamus: q̄q̄ multo labore idigeant: cū pro earũ fructu potiẽdo centauro etiã mori nō dubitarint. **A**d culpã: ad scelus eius. n. odore ducti dolium pholo rapere uoluerunt. **C**etauros: **H**istoria est ut Diodo. li. quinto edocuit Pholus cetaurus quũ domũ. **H**erculem suscepisset defossũ ante uini doliũ extulit: uex̄ eius odor ingens ad p̄pinquos Centauros delatus ebrios reddidit: una igit̄ pholido mum magno ingressi tumultu ad rapinã uersi sunt: pholus itaq; timens quũ se abscondisset solus Hercules illis obstetit qui superior multis eorum peremptis reliquos in fugã uertit. **V**erũ pholus ut cognatos sepeliret sagitta a quodã euulsa seipsum uuluerat: quo uulnere cū curari neqret obiit: & ab Hercule magnifice sepultus mōti nomẽ dedit. **C**etauros: Centauro stimulo nobis est inde centauro ut puto. **N**ã ut scri. **S**tra. lib. ix. de Thessalia centaurorũ natio dura sane agrestisq; erat quos **H**omẽa perithoo fuisse expulsos a Pelio monte scribit: qui filius Isonis lapitharũ regis erat. **L**apithis Lapithæ Thessaliae po. q in Pindo & Otri montibus habuere sedes: ut Plinius lib. iiii. ca. ix. edocet. **E**st autem lapithæ nō laphitæ dicendũ: gr̄ci enim per th non per ph scribere soliti. **C**HRI. **V**iminibus salices: Salicis octo genera ponit Plin. **N**ã quædã in eam p̄ceritatẽ exeũt: ut pticas & pedamẽta p̄beat uitibus. **I**te uimina corribus: & aliis uasis extẽdẽdis. **V**nde tertiũ ruris salici in extimatiõẽ dedit **C**ato. **I**tureos: Iturei populi sunt: de qbus ita ait **S**tra. **E**ius initiũ eẽ Laodicea: q̄ apud Libanũ eẽ **M**ontanã regionẽ Iturei: & Arabes habet: idẽ auctor in cõfinibus Picetinarũ: q̄ italiae populi sunt: iturũ ponit oppidũ Ispello uicinũ. **Q**uid memorãdũ æq; **A**rtificiose cõcludit uitupationẽ uini cū maiori cultura idigeat: & p̄ illud uirgulta colant: ac deniq; hoies furiosos redat. **L**apytha: sc̄dm Isidorũ **A**pollinis filia fuit: a q̄ Lapythæ populi noiati sunt: hi i thessalia sunt **C**entauro teste Plinius ex equo pugnare inuenerunt: **V**ehi autem equo inuenit Bellorofontes.

Pilentũ

Rates

Rasile

Pholus
Centau
rus

Salices

Georgicorum

C SER. O fortunatos nimium sua si bona norint Agricolas: non est abruptus transitus ad laudem uitae rusticae: sed ad superiora pertinet post uituperationem quippe uini. Ista quasi consolatio est per quam ostendit quatas uoluptates rusticis natura praestiterit. Quod ait: fortunatos nimium: non ad fortunam: sed ad fortunam pertinet quantitatem. Nam hoc dicit quantum in se est maximas eis natura praestitit uoluptates: quasi si nosset: essent non fortunati sicut nunc sunt: sed nimium fortunati. Procul discordibus armis, longe a ciuitatibus plenis iurgio & rapinis, iustissima tellus: proprie. Nam si iustus est qui quod accipit reddit: terra utique iustissima est: quae maiore faenore accepta restituit.

¶ Si non igere foribus domus alta superbis Mane salutantum totis uomit aedibus undam: Ut etiam in laude fecit Italiae: non solum uitam laudat rusticam: sed etiam contrariam: id est urbanam uituperat. Nam ista quae de urbibus dicit opihabilia sunt bona: non etiam uera ut rustica sunt. Multum interest inter uerum & opinatum malum seu bonum. Unde Iuu. Pauci dignoscere possunt Vera bona. Mane salutantum: hoc est si non patiantur aduenientem multitudinem sicut faciunt hi qui in urbibus consistentes frequentiam multorum quotidie patiuntur. ¶ Inhiant: habere desiderant: & dicimus inhio illam rem. ¶ Pulchra testudineis,

O fortunatos nimium: sua si bona norint:
Agricolas: quibus ipsa procul discordibus armis
Fundit humo facilem uictum iustissima Tellus.
Si non ingentem foribus domus alta superbis
Mane salutantum totis uomit aedibus undam.
Nec uarios inhiant pulchra testudine postes
Illusasque auro uestes Ephyraeque aera:

indica: unde postes ornant uel lectuli. Lucanus: Foribus testudinis indica: Terga sedent fuluo maculas distincta smaragdo. ¶ Illusasque auro uestes: id est in quibus artifex ludens auro aliqua depingit. Male autem quidam inclusas legunt. ¶ Ephyraeque aera: corinthia: quae laudat etiam Cicero. Nam ephyre est corinthus

C PRO. Ephyra aera corinthia. Ephyra, n. prius dicta est: postea corinthia: tepe sunt loca nemorosa frigida fontana.

C ANTO. O fortunatos agricolas: Tullius in Catone maiore Catonem ipsum illa dicere introducit uenio nunc ad uoluptates agriculturalium quibus ego incredibiliter delector: quae nec ulla impediuntur senectute: & mihi ad sapientis uitam uidentur accedere: habent enim rationem cum terra: quae nunquam recusat imperium: nec nunquam sine usura reddit quod accepit: sed alias minore plerumque maiore cum faenore: & Seneca epistola prima lib. xiii. de Scipione maiore inquit. Abluebat corpus: laboribus rusticis festum: exercebat, non opere se: terramque ut mos: fuit praescis ipse subigebat. Hora quoque secunda ode carminis Epodo rusticae uitae laudes & comoda enumerat uti & Maro amplissime. ¶ O fortunatos: o nunc iteriectio est admirantis: de qua latius in Tityro. Sua si bona norint: Enumeratis siluarum comodis quibus agricolae frui possunt & alii: nunc multo plura commemorat. ¶ Facile uictum: facilem cibum: habent. ¶ In agro parata omnia ad uictum necessaria. ¶ Mane salutantum: prima secundaque hora potentes amicos salutabant: quod Martialis libro quarto optime docet: ibi uidelicet prima salutantes atque altera continet hora Exercet raucos tertia cauidicos. ¶ Inhiat: concupiscunt. ¶ Varios: ornatos: uti solebat in superbis domibus apparere. ¶ Postes: a post dici uidentur: quae post fores stant Priscia, auctor. ¶ Testudine: id est testudineis laminis: quibus etiam lectos & repositoria uestiebant: Lucanus: foribus testudinis inde scribit autem Plinius libro nono: capitulo decimo: quae testudines tantae magnitudinis indicum mare emittit: ut singularum superficie habitabiles casas integant atque inter insulas rubri praecipue maris iis nauigent cymbis: Testudinumque putamina secare in laminas: lectosque & repositoria iis uestire. Caruilius Pollio instituit. ¶ Illusas: depictas. ¶ Ephyraeque aera: Ephyra ante postea Corinthus appellata est. Colonia colli applicata in isthmo: scilicet uideto Plinius libro quarto: capitulo quinto: ubi de peloponneso loquitur. De Corinthe etiam Strabo libro octauo plurima scribit: inter quae quae ciuitas ipsa Corinthiorum amplissima usque fuit & opulentissima seu uiros innumerabiles ad ciuile regimen peritissimos: siue eximias opificum artes animo uertas: erantque in ea plurima opera aere elaborata. ¶ Ephyrea: sunt qui dicant causa metri interpositum: sed cum ephyreios a graecis dicatur soluit ei diphthongum: ut etiam ibi Priameia uirgo. ¶ Assyrio: persiae iuncta est Assyria: in qua Babylon est: ut Strabo libro decimo sexto scribit.

C CHRI. O fortunatos: cum iam multos in agricultura labores esse ostenderit ita librum concludit: ut nihilominus sint praeferendi labores quando inde summum bonum consequimur propter aiorum: quae quae ibi inuenimus cum ab ea ambitio atque auaritia quibus maxime praesens uita ciuilis: & unde & ciuilia & externa excluduntur bella omnino remota sint. Procul discordibus armis: a quibus extremae proueniunt calamitates. ¶ Iustissima: urbani quibus periculis laboribusque pleni sunt: Nam impiger extremos currit mercator ad idos pro mare pauperie fugiens: pro faxa per ignes & saepe: aut naufragiis: aut iacturis merces pereit: aut uilescit: quae cari emptae fuerat. Tellus autem sine ullo piculo semen acceptum cum maximo faenore reddit. ¶ Inhiant: Hiare est os aperire. Sed quia qui aliquid admiranter: aut uehementer cupiunt hiates: id est aperto ore id spectant in hiare concupiscere dicimus. ¶ Testudine: Testudines tante magnitudinis in indico mari sunt: ut singularum superficie habitabiles casas integant: Atque inter insulas praesertim rubri maris his nauigant cymbis: cum libertate spirandi in summo enatet: ita desiccant coria: ut mergi nequeant. Unde facile capiuntur. Trogloditae cornigeras habent: ut in lyra adnexis cornibus latis sed mollibus: quorum in natando remigio se adiuuant Chenelophagi populi sunt qui illis uescunt: Trogloditae autem ad quos adnatant ut sacras adorant. Testudinum putamina in laminas secare: lectosque & repositoria illis uestire: Caruilius pollio instituit. Deinde lignarii fabri: ex uarietate colorum qui in lignis sunt testudineum illud opus imitari coeperunt. ¶ Ephyrae: Corinthus Corinthus a corinthe Sisyphi filio Prius Ephyra nominata fuit: Aiu nonnulli. Eusebius ait ponit haec uerba: Ephyraque nunc Corinthus uocatur a Sisypho condita est anno mundi. MMCCCXCII. regnate Pelope a quo est Peloponnesus uocata & regnate Athenis Erechtheo patris filio. ¶ Ephyreia: soluit diphthongum ut stet uersus nam est ephyreios graece. Dicebant autem uasa corinthia: quonia iuncta corinthe fecit casus ut simul liquaefactis auro argento & aere ex admixtione illorum colorum pulchrius appareret metallum. ¶ Assyrio: Tyrio: nam Tyros phoenicis est quae est in Assyria.

Postes
Testudines

Ephyra
Corinthus

Hiare
Inhiare

CSER. Alba nec assyrio fucatur lana ueneno: Assyrii populi sunt adiacentes syria: apud quos primum usus inuentus est purpuræ. Veneno: colore. Nec casia liquidi corrumpitur usus oliui: Casia herba est: qua fit unguentum. Mire autem ait usus oliui corrumpitur. Nam oleum generalem usum habet: quod quom in unguentum fuerit corruptum: uni rei tantum esse aptum incipit. Nescia fallere uita: aut quia innocentes sunt: aut quia immobilis est status uitæ eorum. Urbanorum enim fortuna aut insidiis: aut pro scriptione uariatur. Latis ocia fundis: fundus dicitur ab eo quod rerum omnium sit fundamentum. Speluncæ uiuiq; lacus: idem bona naturalia non sicut in urbibus labore quæsitæ: unde iuuenalis. Et speluncas dissimiles ueris. Frigida tempe: Tempe sunt proprie loca amœna Thessaliæ, ab usue cuius uis loci amœnitas. Mollesq; sub arbore somni: μάλανοι Δυπο ΔευΔρεσιβ υπνοι. Illic saltus & lustra ferarum: id est ueneratiões quæ penitus in urbibus non sunt. Bene autem lustra ferarum: quia sunt in urbibus lustra meretricū. Paruoq; assueta: id est non ut urbana: quæ est segnis & p. digæ. Sacra deū sanctiq; patres: duo dicit sacra deorum sancta apud illos sunt: sancti etiã parentes. Extrema per illos Iustitia excedens terris uestigia fecit: hoc & Aratus dicit Iustitiam primo in urbibus: postea tantum in agris fuisse: ubi eam inducit loquentem cur abscedat e terris. Me uero primum dulces ante omnia Musæ philosophiæ: an rusticitatis uita esset felicior: unde nunc dicit primam esse philosophiã: post ipsam rusticam uitam. Suam autem personam pro quocūq; ponit: sicut paulo post: Rura mihi placeant: mihi pro cuiuslibet posuit: sic in primo: Non illa quisq; me nocte per altum ire. in tertio: Ne mihi tunc molles sub diuo carperet fomnos: & hoc est qd dicit Horatius in arte poetica: Hoc amet: hoc spernat pmissi carminis auctor. Quarum sacra fero: Poeta enim quasi musarum sacerdos est.

Alba nec assyrio fucatur lana ueneno.
Nec casia liquidi corrumpitur usus Oliui.
At secura quies: & nescia fallere uita:
Diues opum uariarum: at latis ocia fundis:
Speluncæ: uiuiq; lacus: at frigida Tempe:
Mugitusq; bouum: mollesq; sub arbore somni:
Non absunt illic saltus: ac lustra ferarum.
Et patiens operum: paruocq; assueta iuuentus.
Sacra deum: sanctiq; patres: extrema per illos
Iustitia excedens terris uestigia fecit.
Me uero primum dulces ante omnia Musæ
Quarum sacra fero ingenti percussus amore:

sticam uitam. Suam autem personam pro quocūq; ponit: sicut paulo post: Rura mihi placeant: mihi pro cuiuslibet posuit: sic in primo: Non illa quisq; me nocte per altum ire. in tertio: Ne mihi tunc molles sub diuo carperet fomnos: & hoc est qd dicit Horatius in arte poetica: Hoc amet: hoc spernat pmissi carminis auctor. Quarum sacra fero: Poeta enim quasi musarum sacerdos est.

CANTO. Veneno: colore: intelligit autem purpureum liquorem in Tyro urbe Phœnicia optimum: Phœnicia enim pars est Siria ut scribit Ptolemeus libro quinto: Plinius libro quinto: capitulo decimo tertio. Fucatur: tingitur coloratur: Phycos enim græce latine color dicitur. Casia: de hac uideto in Alexi. Ocia: uoluptates. Fundis: ager quod uidebatur pecudum ac pecuniæ esse fundamentum: fundus est dictus: aut qd fundat quotannis multa Varro auctor. Tēpe: loca amœna a cæli temperamento dicta: ut libro primo th. inquit Laetantius Sunt autem proprie loca in thessalia quinq; milium passuum longitudine: & ferme sex latitudine ultra uisum hominis attollentibus se dextra leuaq; leniter conuexis iugis intus sua luce uiridante allabatur peneus qui inter offam & olympum numerosa conuale defluit: Plinius libro quarto: capitulo nono. Frigida: propter aquas & umbras ait. Molles: iucundi. Saltus silue: quia dicit lustra ferarum per quæ uenationes intelligit. Sacra deum sanctiq; patres: figura syllepsis per genera dicēdo enim sacra & patres sancti etiam sacra sancta intelligimus. Sacrum autem uocatur quicquid destinatum est diis: Macrobius libro primo sat. Iustitia: uideto ecloga quarta. Me uero primum: præponit rusticæ uitæ philosophicam. Hinc illam optat ad quam si accedere non possit rusticam degere uitam exoptat. Est autem ordo. Vero sed primum ante omnia me dulces musæ accipiant & cætera. Cæliq; uias: motus rationes cursus. Ultimi cæli motus est: ut dicunt astrologi super duas axis extremitates: polum scilicet arcticum & antracticum: ab oriente per occidentem in orientem iterum rediens: quem motum æquinoctialis circulus per medium diuidit: & etiam alter inferiorum sphaerarum motus per obliquum huic oppositus super axes suos distantes a primis uigesimalo tertio gradus: & trigesimalo tertio minutis: sed primus omnes alias sphaeras secum impetu suo rapit intra diem & noctem circa terram semel illis tamen contranitentibus: hunc autem secundum motum diuidit per medium zodiacus: sub quo quilibet septem planetarum sphaeram habet propriam in qua proprio motu differtur contra cæli ultimi motum.

CHRIL. Veneno: colore: eo quod uestem ita percurrat: ut uenenum corpus. Nam latini id uenenum uocant: quod græci pharmachō carent ergo luxuriosis delitiis. Secura: q. & n. Quibus rebus nihil est in uita iucundius. Viui lac ad differentiam stagnorum: in quibus aquæ mortuæ dicuntur. Frigida: uoluptuosa: propter æstiuam refrigerationem. Tempe: sunt tempe amœna loca in Thessalia circa ripas Penei fluminis ut demonstrat Herodotus a quibus reliqua loca ruris amœna tempe denominantur. Tempe autem neutri generis numeri pluralis & est græca declinatio τῆτέ μῆτῆκοί τῆτῆ: sic dicimus certe. Et patiens operum: duo summo pere optanda: & quod corpus facile labores tolleret: animus naturæ obediens paucis contentus sit. Sacra deum sanctiq; pa. & religionem colunt: & senectutem uenerantur. Quæ duo maxima putanda sunt. Me uero: primum proponit uitam contemplatiuam: quæ unica est deinde e uita actiua quæ multiplex: uariq; est & circa plurima uersatur: eligit uitam rusticam tanquam omnium reliquarum quietissimam. Quarum safero. Nam poetæ musarum sacerdotes. Cæli uias: reuolutiones cælorum qui omnes spaci. uigesimalo quarta horarum ab oriente toti uertuntur. Sydera: præter plenates reliquæ stellæ sunt in octaua sphaera: quæ quauis & ipsæ contra suum cælum ferantur: tamen propter summam motus tarditatem immobiles dicuntur. Planetæ autem cum septem sint singuli singulis sphaeris: & ipsi contra cælum feruntur: disparili tamen motu. Satur

Phœnicia

Sacri

Georgicorum

nus. n. xxx. annis spaciū duodeci signorū peragit. Iuppiter duodecim. Mars duobus: Venus in singulis signis uirgenos ac nouenos dies morat. Mercurius in quolibet signo cōsumit dies. xxviii. ac horas sexdecim. Sol triginta Luna duobus diebus & tribus horis & besse moratur i quolibet signo. Hinc cursum zodiaci perficit. xxx. ac octo diebus Stellæ uero quæ in viii. sphaera sunt propter illius immensam amplitudinē singulos gradus cæli centenis annis transeūt. Quapropter cū cælū ac in trecentos ac lxxvi. gradus diuidatur nō ante. xxx. ac sex milia annorū totum ipsum ambiunt. Hæc autem de quibus nunc quærit explicabuntur in primo libro æneidos.

C SER. Cæliq; uias: aut artes: ut alibi: Inueni germana uia: aut certe circulos: qbus sidera continent. Defectus solis uarios: at q uno mō tm sol nobis defecere uis. quom priā luna e regiōe ei⁹ obstiterit radiis & eos nobis fecerit nō uideri. Vnde uarios accipimus defectus: nō qa uariatiōe cōtīgūt: Nā ratio una est: ut dixi: sed qa uel uariis t'pibus fiūt: uel uarie: Nā iter dū duob⁹: iter dū qtuor: interdū plurib⁹ deficit. Varios: secūdū epicurū q ait: nō unā cām pnūciandā: qa

sol deficere uideat: sed uarias pōt. n. fieri ut extinguat: ut lōgius recedat: ut aliqd' eū corpus abscondat. Lunæq; labores: uel errores: qa nō recta icedit: uel defectus: q cōtīgūt lunæ: quoties terræ altitudo: iterueniēs radiis solis eā illuminari nō patitur: a qbus dī lumen accipere. Vnde tremor terris: uaria: sunt opiniōes: Nā alii dicūt uentū eē in cōcauis terræ: q motus ēr terrā mouet. Salu. Veti p caua terræ citati. Luca. Quæretē erūpere uētū Credidit: Alii aq dicūt genitalē sub terris moueri: & eas simul cōcutere: ut uasa aq: ut dicit Lucre. Alii σφογγοειδῆ terrā uolūt: cuius plerūq; latētes ruinae supposita uniuersa cōcutiūt. Quæ uia maria alta tumescat Obiicibus ruptis: Alii sic accipiūt q ruptis obiicibus. Calpe & atlāte mōtib⁹ hispaniæ & mauritaniæ oceanus eruperit: & ista fecerit maria: qd nō pcedit. Si. n. hoc eēt: nō diceret tumescat: sed tumuerūt quū eruperūt oceaī maria: unde æstua ria oceaī accipimus: qui per hispanias & gallias ifinitū erumpit contēpta lege riparum: ad quas rursus recurrit. Cuius rei opiniois Luc. in prio commemorat dicens: Ventus ab extremo pelagus sic axe uoluet. Deslituatq; ferens: an sidere mota secundo Tethyos unda uagæ lunaribus æstuat horis: Flammiger an titan ut alentes hauriat undas: Erigat oceanum: fluctusq; ad sidera tollit. Quid: ob q causam. Oceanus properet se tingere soles hiberni: circolorū hoc efficit ratio: ut etiam in æneide diximus.

C PRO. Defectus solis uarios: lunæq; labores: deficit Sol quū eius orbē subit luna & obstat radiis. Lunæ autē defectio fit: qa nō suo lumine lucet: sed eo qd a sole accipit: quū i umbrā terræ: uenit. Aestus autē maris ad Lunæ motū: & rationē fiūt: sed lunæ sunt quinq; motus: diurnus: mēstruus: annotinus: altitudinis: hi extremi ad mare ptinēt. Terræ autē tremoris tres causæ sunt. Nā aut uētis iclusis exitū qrentibus fundamēta qstantur: ut iis labefactis superiora cōtinuant: aut igni: quē iesse terræ: ætna docet exusta cōcadūt: quū eis sonus ipsorū subsidit: Aut aq id qd sustinēt: de labi in liquore patiuntur: sed cōsumptis terris latius cōstituunt. Quid tantum. o. p. s. t. s. Hiberni uel. q. m. n. obstet: breuem diem facit quum octaua parte, maior est ea pars circuli: qua subiecta terris est brumalis & superior eadem minor æquinoctialis circuitus.

C ANTO. Defectus solis uarios: Quū i plenilunio luna fuerit i capite uel cauda draconis sub ponto directe opposito soli in firmamēto: tūc terra iterponet soli & lunæ: unde quū luna lumē nō hēt nisi ab sole: deficit a lūi ne. Estq; generalis eclipsis in oī terra si fuerit in capite uel cauda draconis directe particularis uero eclipsis si fuerit ppe uel infra metas determinatas eclipsis semperq; i plenilunio uel circa cōtingit eclipsis. Quū at fuerit luna in capite uel cauda draconis uel ppe metas supradictas: & in cōiūctiōe cū sole: tūc lunæ corpus interponet inter aspectū nrm & corpus solare: unde obūbrabit nobis claritatē solis: & ita sol patiet eclipsim: nō qa deficiat lumine: sed deficit nobis iterpositiōe lunæ iter aspectū nrm & solē. Eclipsio at deficio significat: ide eclipsis. i. defectio. Defectus solis ua. Vario. n. mō sol eclipsat qd cōtingit pp diuersitatē respectus i diuersis climatibus. Lunæq; labores: defectus. luue. sat. v. de mulieribus: Vna laborati poterit succurrere lunæ. Vnde tre. ten. Babyloniorum placita motus terræ: hiatusq; & cætera oīa uel syder: existimāt fieri uetos i cā eē nō dubiū reor iqt Ph. li. i. cal. lxxi. Neq; n. unq; itremiscūt terræ nisi sopito mari cæloq; adeo tranquillo ut uolatus auū nō pdeat subtracto oī spiritu q uehit nec unq; nisi post uetos cōditos. hi uenas & cauernas eius occulto afflatu: neq; aliud ē in terra tremor q in nube tonitruū nec hiatus aliud q cū fulmē erūpit icluso spiritu luctāte: & ad libertatē exire nitēte. Quæ uia. ma. alt. Oceanus Solin. teste quē graci sic noiant a celeritate ab occasu solis irrūpens leuo latere Europam radit Aphricā dextro: scissiq; Calpe & Abila mōtib⁹ quos dicūt columnas Herculis iter Mauro fundit & hispaniā Et Ph. li. i. iqt: sed æstus maris accedere & reciproca re maxie mirū ē pluribus qbus modis accidit. Verū cā i sole: lunæq; Id at Mac. et li. de som. sentit ait. n. Oceanus quoq; i icremēto suo hūc nūex tenet: nā prio nascētis lunæ die fit copiosior solito minuit paulisp secūdo: minorēq; uidet eū tertius q secūdo: & ita decrescēdo ad diē. vii. puēit. Rursus octauus dies maēt septimo par: & nonus fit similis sexto decimus qnto: & xi. fit. iiii. par. iiii. quoq; xii. & xiii. fit similis. ii. xiiii. prio. Sol. itē aut dubitat ēr nūc qbus ex cāis itumescat. Oceanus nec i obscuro ē plura

Solis
Eclipsis

Dierū
ac nocti
um
Inæqua
litas

pro igeniis differētiū potiq; p ueritatis fide expssa. Quid tm ocea. Diez & noctiū iæqlitatis cā obliqtas ē signi feri teste Ph. li. i. cū pars aq mūdi sup: supq; terras oibus fiat momētis: sed q recta in exortu suo cōsurgunt signa lōgiore tractu tenēt lucē: q uero obliq; ocyori trāseunt spacio. Alii sic in oibus circulis qui sunt ab æquinoctiani usq; ad tropicō cæcri & in ipso tropico cæcri maiorem arcus diei q noctis. i. arcus super horizontem q sub horizontē. Vnde toto tempore quo sol mouetur a principio arietis per cancrum usq; ad finem uirginis crescunt dies supra noctes & tanto plus quāto magis accedit sol ad cancrū & tanto minus quanto magis recedit. E conuerso au

tem de diebus & noctibus dum sol est insignis australibus: in omnibus aliis circulis quos sol describit in rer aequi noctialem & tropicum capricorni maior est circulus sub horizonte & minor supra: unde arcus diei est minor quam arcus noctis: & secundum proportionem arcuum decrefcunt dies supra noctes & quanto circuli sunt propinquo res tropico hyemali tanto magis decrefcunt dies.

Hiberni: uel qui tardis mora noctibus obftet,
Sin has ne possim Naturæ accedere partes
Frigidus obftiterit circum præcordia sanguis:
Rura mihi & rigui placeat in uallibus amnes,
Flumina amem: silualisq; inglorius: o ubi capi
Sperchiusq; & uirginibus bacchata lacænis
Taygeta, o qui me gelidis in uallibus Aemi
Stat: & ingenti ramorum protegat umbra,
Felix qui potuit rerum cognoscere causas,
Atq; metus omnes, & inexorabile fatum

PRO. Sin has ne, p. n. a. p. Fri. obftiterit circum præcordia sanguis: significat sanguine circum præcordia ducto animi Empedoclis sententia, & Spchius: est thessalica flumens, & Taygeta: lacœnicis: ubi uenat uirgines, & Lacæna: Lacœonia, lacænas facit, Lacedæmon lacedæmoni, Lacœica regio est, Lacedæmon oppidum spartæ dicitur: uñ spartanæ sunt ea de uirgines.

CANTO. Tardis non, tarde uenientibus intelligitur, p. id dies æstiuos qui longi sunt, & Naturæ partes, in naturalē philosophiā, Sunt, in philosophiā tres partes: Moralis: Naturalis: & Rationalis: Moralis est qui docet morum elimatam perfectionē, Naturalis qui de diuinis corporibus disputat, Rationalis uero qui in corporeis sermo est que mēs sola cōplectitur, Macait, li. ii. de som. Cū itaq; Maro cali uias & sydera solis & lūæ defectus terrarum tremore: & Oceani æstuarioria diebus & noctium longitudine & breuitate cōplectitur: physica secreta cōmemorat, est at philosophia ut scri. Alcino us affectio sapiētiae qui soluit ac reducit ad intelligibilia: cōuertiturq; nos ad ea qui sunt secundum ueritatē, Sapiētia at est scia hūanarū diuinarūq; rerū cognitio, & Frigidus san. Empedoclis snia loquitur is, in ut scri. Cice, li. i. Tuscula. Animū eē cētebat cordi diffusum sanguinē, Calidus at sanguis maiore uirtute hēt qui frigidus: uñ oēs dextræ partes ualidiores sunt & debiliores sinistrae: quia has regit calor iecoris qui cōcretus sanguis hic caloris domiciliū est, illa uero cōtagiōne frigidi lienis hebetatur: lege Mac. li. vii. & Plin. xi. ca. xlv. scri. qd' cordi inest præcipuus calor: quod ibi mēs hitat, Tukēt in li. de na. deo. ait: quod oē quod est calidū & igneū ciet & alit motu suo Quod at alit & crescit motū quodā uertit certo & æquabili: quod quid remanēt in nobis: tādū sensus & uita remanēt: refrigerato at & extincto calore occidimus ipsi & extinguimur, & Præcordia: extra hōi ab inferiore uiscerū parte sepanē membranis: qui præcordia appellat: cordi præcedunt Plin. lib. xi. & Ubi capi: optadi aduerbiū, & Sperchius: Thessalica fluuius: ut scri. Strab. li. ix. Soli at ca. x. scri. in spchio p. mōtorio: Orpheu siue sacrorū siue cātū secreta agitasse, & Taygeta: Taygetus: ut Strab. docet li. viii. mōs est Lacœica qui in Achaia est: Est at mōs sup mare nō gradis admodū cæterū excelsus & erectus: Cui subicitur sparta & amycle in regiōe mediterranea: ubi Apollinis tēplū, Liberi quoq; p. ris delubrū: Nō ab re igit Lacænis uirginibus bacchata: Maro, ait, & Lacænis, i. Lacœnicis: Nā teste est Probo: Lacœnica lacænas facit: est at lacœg. m. lacæna uero, g. h. & Aemi: Thraciæ mons est cuius excelsitas sex milia passuum continet: uasto iugo p. cumbēs in pōtū: ut Plin. li. iiii. capi. xii. scri. De eodē lib. i. fasto, ait Ouid. Et quicumq; tuas accolit æme niues, Est fertilis Thracia inqt Plin. li. xvii. capi. iiii. frugū rigore & æstibus Aphrica & Aegyptus, & Sifat representet: Cice, ad Atticū: Ut te añ kalen. Ianua. ubicunq; erimus sistas, & Rerū cognoscere causas: Cōmentator li. i. physicorū ait: Scientiarū quodā est perfecta: & illa est qui fit p. causam: quodā imperfecta: & est illa qui est sine causa, & Atq; metus omnes: Cice, li. iiii. officiorū scri. Magnitudinis animi & fortitudinis p. priū esse: nil extimescere: oia humana despiciere nihil quod hōi accidere possit intollerandū putare: & paulo inferius inqt fortitudinē esse dolorū: laborūq; cōtemptionē, & Inexorabile fatū, i. ex fato uenientia, De fato at latius ecloga quarta uidetur, Itē Maro lib. vi. inquit: Desine fata deū flesti sperare p. cando, & Acherōtis auari: strepitū hoc est ipsam mortē: Qua mediāte animæ immortalitas acquirit: ut Cice, ait: strepitū at dixit: p. pter aiarū oium illuc tēderiū: tumultū, Vñ poeta li. vi. de hac eadē re ait: Aeneas miratur, n. motusq; tumultu: Dic ait o uirgo: quod uult cōcursus ad amnē: Quid ue petūt aia: uel strepitū dixit: Quñ ibidem de Acherōte inferno fluuiō inqt: Nec ripas dat horrēdas: Nec rauca fluēta Trāsportare prius quā sedib' ossa querit.

CHRISTO. Frigidus sanguis: ex frigido sanguine crassiores hebetioresq; spiritus efficiuntur, Ex huiusmodi autem spiritu ingenium hebes tardumq; redditur: ergo frigidus sanguis tardum ingenium denotat, & Sperchius: Thessalica fluuius est cuius in faucibus thermopylarum sunt angustia, Huic si rediisset suas comas deuouerat Achilles: præterfluit anticyrrham urbem, & Taygeta: Mons est inter Lacedæmonem & mare positus: libero olim patri & Apollini sacer: Hinc poeta bacchata dixit, & Aemi: Mons hic Thessaliam a Thracia diuidit: cuius in radicibus ea est uolūt amenitate: quod græci tēpe nomināt, Ex eius cacumine: quoniam excelsissimū: est adriaticū simul & euxinū mare cerni crediderūt, Qua fama impulsus Philippus demetri filius: & Macedonia rex triduo nō sine sūma difficultate illū ascēdit: sed nebulis oia occupata erat, & Vñ re ifecta discessit aris: tamē duabus Ioui & apollini cōsecratis in huius radicibus ex parte Thraciæ Tribali sunt apud quos Ouis poeta exul uixit,

SER. Tardis at noctibus, i. æstiuis noctibus tarde uenientibus, & Sin has ne possim, i. partes physica philosophiā ex qua est illa qui dixit, & Frigidus obftiterit: secundum physicos dicitur qui dicunt stultos homines frigidioris esse sanguinis: prudentes uero calidi, Vñ & senes in quibus friget: & pueri in quibus necdum calet minus sapiunt, & In gloria: cōparatiōe, i. philosophiā: sic in aeneide: Et mutas agitare inglorius artes: nō quod nulla gloria medicina esset: sed quod minor quam diuinitatis: & auguradi qui ei obtulerat Apollo mūera: ut Auguriū: citharāq; dabat celestibus sagittas, & Spchius: fluuius thessalica, & Taygeta: mōs lacœni Libero & bacchis cōsecratus, & Aemi: mōs thessalica: in quo est sunt tēpe, & Felix qui potuit: repetitio est superioris coloris, Nam hoc dicit & rustici felices sunt: & qui tribuunt operā philosophiā, & Inexorabile fatū: Alibi: Fortūa oipotēs & ineluctabile fatū,

Partes
philosophiæ

Sapiētia

Sperchius
Taygetus
Lacæna

Acherō

SER. Subiecit: calcauit: Fatū: ex fato ueniētia: Acherōtis auari: oēm mūdū ī mortem trahētis: Deos q nouit agrestes: q abstinet a ciuicis malis: & aut rura hītat: aut cū suis numinib⁹ rura descripsit: Nymphasq; sorores: nō Panis sorores: aut Siluani: sed inter se sorores: ut a tnaos fratres: inter se: Nō populi fascēs: honores: q a populo pstant: pprie at locutus ē: ut fascēs populi regū purpurā diceret: Infidos agitās discordia: discordiā posuit p auaritia: ab eo qd pcedit id qd sequit. Infidos at fratres iō ait: q auaritiā cā dissentiūt: Aut cōiurato descēdēs dacus ab istro: nō eū sollicitat cōiuratio barbarorū: Ister at fluuius ē scythiā: Nō res romāa: p turaq; regna: regna: barbarorū. Nā duo dicit rusti cū nec romanū īperiū mouet: ad ambitū cogit: nec barbarorū regna pitura: Nō. n. romāo maledixit īperio: licet hoc alii dictū uelint ex generali sentētia uenire: q oīs īperii magnitudo piculis subiacet: unde ēt Iuue: ait: Ad generū cereris sine cāde & sanguie pauci Descēdūt reges: & sicca morte tyrāni: Neq; ille Aut doluit miserās inopē aut inuidit habēti: Cice: in tuscūlanarū. v. lib. hoc tractat: dicēs In quē cadit una mētis pturbatio posse in eū oēs cadere: sicut potest oī uirtute pollere: cui uirtus una cōtigerit: unde nūc Vir uoluit dare rustico misericordiā: ne ei daret etiā ceteras animi passiones: q; nouimus & a bonis & a malis uenire rebus. A bōis opinatis duas: unā p̄sentis tēporis: ut gaudiū: unā futuri: ut sp̄. A malis similiter duas: unā p̄sentis: ut dolorē: & unā futuri: ut metū: q; passiones esse aī nō dubiū est: unde & ipse ait in sexto: Hinc metuū: cupiuntq; dolēt: gaudentq;. Salustius ēt in Catilinā bello ait: Omnes hoies q de rebus dubiis cōsulant: ab odio amicitia: ira atq; misericordiā uacuos esse decet. Nā animus haud facile uerū puidet ubi illa officiūt. Ergo aut secundū tractatū Ciceronis hoc dixit: aut qd absolutius est intelligamus iō rusticū paupertatē nō dolere: q eā malū esse non credit: sed munus deorū. Lucanus de paupertate: Et munera nondū Intellecta deū. Est & aliud quod possumus accipere ideo rusticum nec bonis: nec malis alienis moueri: quia eius non interest: quippe qui ab urbibus est remotus: Nec ferrea iura: dura: inexorabilia: immutabilia.

Acherō
tini

CANTO. Acherōtis: ē acherō fluuius in Calabria: in peninsula quadā iuxta Cosentiā: a quo oppidāi Acherōtini: ut Plin. l. iii. scri. Poetae uero dicūt esse fluuiū infernū ceno turbidū: & a stuatē. Stra. at. lib. viii. docet: Quod acherō amnis fluēs per pylū Urbē achaiā alpheū intrat acherōtiq; ppter inferni pprietatē inditū est uocabulū: quoniā ea in ora Cereris & Proserpinā ac Plutonis tēpla magno in honore sunt: Auari: nā ut inqt Oui. Serius aut citius sedē pperamus ad unā: oīs. n. acheron cymba recepit ī alterā ripā: nec fatiat unq; Nā oēs auet: Deos agrestes: de iis li. i. Geor. late iā dictū est. Quorū ēt hic aliquos poeta noiat: Nouit: ille deos nouit agrestes: qui optimus est: hinc fortunati haberi possunt: Sorores: Inter se ipsas. s. Populi fascēs: duodecim erant liētores. i. ministri: q cū fascibus uirgarū securim cuiq; cōsulum p̄ferebāt. Vtq; cōsulum insignia erāt duodecim: fascēs ita p̄torū ac p̄sidū sex tātū: Liētor autē a ligando dictus: quod quū magistratus populi Romāi uirgis quempiā uerberari iussissent: crura eius & manus ligari: uinciriq; a uiatore solita sunt. Isq; q ex collegio uiatorū officiū ligādū haberet liētor sit appellatus: ita Valgius dixit de liētore: ut refert Gellius lib. decim oprimo: cap. tertio: Tyro at Ciceronis libertus liētorē: uel a lino uel a licio dictum scripsit Licio: nā trasuerso: q magistratibus p̄ministrabāt: cincti erāt: ut inquit auctor idē Gellius: Populi fascēs: populi ait: quoniā in quem populi suffragia: consularibus habitis comitis: auspiciisq; rite peractis concurrebant: iis erat consul designatus: Purpura regū: Trabeam intelligit: erat: n. toga ex purpurea & albo. Virg. libro septimo de pico Rege: Paruaq; sedebat succinctus trabea: Flexit: mouit: sollicitauit: Infidos: alter. n. alteri sublegit: Discordia: auaritiā intelligit. Cōiurato actiue dixit: nō passiuē: ut ille docet. Cōiurato autē: quoniā eius populi omnes quodāmodo in Romanos cōiurauerāt: ut daci: armatae: Germani. cōiurare aūt & cōspirare fere in malū accipiunt: quoties in patriā aut in principē cōiuratio fit atq; cōspiratio. Cōiuratio semp in alterius p̄niciē grassari solet: Dacus: diuidunt Dacia Germanis Danubio: ut scri. Tacitus. Lucius Florus inqt: qd Daci mōtibus inhaerent quotiesq; cōcretus gelu Danubius iūxerat ripas: discurrere solebāt: & uicina populari. Visum est Cæsari Augusto gentē aditu difficillimā submouere. Missō igit Lētulo ultra ulteriorē reppulit Rippā: citra p̄sidia cōstituit: sic Tūc Dacia nō uicta: sed summota atq; dilata ē. Sarmatas quoq; p eūdē Lētulū Danubio phibuit: Quibus tāta barbaries est: ut pacē nō intelligāt. Germania quoq; magis turpiter amissa quā gloriose acq̄sita. Hæc ex Floro: Trāq̄llis uero scri. Augustū germanos ultra albam sumouisse: ex Quibus Sueuos & Sycābros dedētes se Traduxit ī Galliā: Istro: ister ut Stra. ait li. ix. orif ab extremis Germanie p̄tibus supiores at fluminis p̄tes ī fontes: uersus usq; ad p̄cipites eius decursus: quos cataractas nomināt Danubiū uocat: q maxime p Dacorū agrū delabunt. Alias uero inferiores usq; in pōtum p Getas: Istrum uocitant. Ceterū idē Dacorū & Getarum sermo est: Ferrea iura: dura: firma: immobilia.

Liēto
res

Purpu
ra

Coniu
rare

Conspi
rare

Daci

Danu
bius

Florū

Ister

CCHR. Felix. q. Nimirū cū aīus p̄ria ac maxia ps sit hoīs: aī at p̄fectio sit ip̄a sciētia foelix erit: q sumā sit philosophiā affecut⁹: ex q cū nouerit excellētiā aī sui & immortalatē: & metu Mortis & oībus q in sapiētē nō cadūt pturbatiōib⁹ liberabit: & cū causas rez nouerit nihil tenebit post uitā at cōtēplatiuā accedet p̄xia uita rusticana q ī oībus p̄tibus actiua uita pl⁹ ocī & getis asseq; & min⁹ a pturbatiōibus uexat. Illū nō populi fascēs: Reddit cām qre foeliciores rusticāi q urbāi: Qm neq; ambitioē: laborāt neq; ciuilib⁹ dissensiōibus uexat: nō effoemi nāt delitiis nō miserrimi fiūt auaritia: Fascēs: Cōsulatū denotat: Cōsules. n. xii. ministri p̄ibat: & singuli singu

Subiecit pedibus: strepitūq; Acherōtis auari.
Fortunatus & ille: Deos qui nouit agrestes
Panaq; Siluarumq; senē nymphasq; sorores.
Illum non populi fascēs nō purpura regum
Flexit: & infidos agitans discordia fratres
Aut coniurato descendens Dacus ad Istro:
Non res Romanae perituraq; regna: neq; ille
Aut doluit miserās inopē: aut inuidit habenti.
Quos rami fructus: quos ipsa uolentia rura
Sponte tulere sua carpsit nec ferrea iura:

illos fasciculos uirgarū gerebāt: in qbus inclusa eēt securēs: & cū de reo capitale sumēdū suppliciu erat minister illū ad palū ligabat: ex q̄ relictor nūcupabat. Deīde uirgis q̄ ī fasce erāt uerberabat, postreō securi capite percussio ī terficiebat fasciculos: Ergo illos fasces noiābāt. Nō purpura: semp Rōā fuit usus purpuræ: ut ait Plī, sed Rō Purpu-
mulo ī trabea: Tul, hostilio ī toga p̄texta & latior clauo. Tpe Cornelii Nepotis uiolacea purpura uiguit: Deīde ra
rubra Tarentina: inde consule Cicerone diabapha tyria, & Dacus: Populi isti in Thracia sunt bellicosi: qui olim
bosos & tauriscos superarūt. Vt ait Strā sunt qui credant hanc regionem eam esse: quæ hodie Volochia dicitur
ultra: citraq; histrum: & dicitur Itala: quoniam Italica utatur lingua.

Infanumq; forum: aut populi tabularia uidit.
Solicitant alii remis freta cæca: ruuntq;
Inferrum: penetrant aulas: & limina regum.
Hic petit excidiis urbem: miserisq; penates:
Vt gemma bibat: & Sarrano dormiat ostro:
Condit opes alius: defossoq; incubat auro.
Hic stupet attonit⁹ rostris: Hūc plausus hiātē
Per cuneos geminatus enī plebisq; patrumq;
Corripuit: gaudent perfusi sanguine fratrum.
Exilioq; domos: & dulcia limina mutant.
Atq; alio patriam quærunt sub sole iacentem.
Agricola incuruo terram dimouit aratro,
Hinc anni labor: hinc patriā: paruosq; nepotes

CSER. Infanūq; forū: litigiosum, & Populi tabu-
laria: ubi actus publici cōtinēt. Significat at tēplū Sa-
turni: in quo ærariū fuerat, & ubi reponebant acta: q̄
susceptis liberis faciebāt parētes: luue, Tollis, n. & titu-
lis actorū spgere gaudes Argumēta uiri, & Cæca fre-
ta: subito in tēpestatē surgētia, & Penetrāt aulas, i. p̄fi-
rent satellitiū, & Limina at dicit interiorē familiarita-
tē, sic Turnus: Sirpē admisceri phrygiā: se limine pel-
li, & Hic petit excidiis urbē: icertū alienā an suā, & Vt
gemma bibat, i. gēmeo poculo: nō gemmato, & Sarrāo
ostro, i. tyria purpura, q̄, n. nūc tyros dī: olim sarra uo-
cabat a pisce quodā: q̄ illic abūdat: quē lingua sua sar-
appellāt, luue, Aut pictæ sarrana ferētē ex hūeris au-
læa togæ, & Plausus hiātē Per cuneos geminatus, n.
plebisq; patrūq; Corripuit: Ordo ē: corripuit, n. hūc
gemiat⁹ p̄ cuneos plausus & plebis & patrū, & Exi-
lio: uoluntario, s. propter auaritiā, & Sub alio sole: sub
alio climate, & Hinc anni labor, i. ex agricultura hēt to-
tius anni substantiā, & Hinc patriā iustinet: Donatus
uillam intelligit: non re uera patriam.

CPRO. Vt gemma bibat & sid. o. Tyriam purpuram uult intelligi Sarranum ostrum, Tyron autem Sarrā
appellatam. Homerus docet: quem etiam Ennius sequitur auctorem: quum dicit: pœnos Sarra oriundos.

CANTO. Infanū: clamosum, & Forū: locus dicitur in quo iudicia fieri solēt: ut scri. Festus, & Tabularia: loca ubi
tabulæ, i. scripta publica & lre ponūt græci grāmato-phylaria appellāt, & Cæca fr. latētia: momēto, n. uertunt: cū
trāglla eē uideāt, & Penetrāt a uarias: urbanorū uota iudicat: aliq, n. auaritia ducti nauigāt: aliq fastu colūt regia te-
cta: aliq militiā & q̄ Aulas: aulæ græce: latē atriū, Aulos uero tibia, & Limia: iteriora, s. & Penates: domos, & Vt
gemma bibat: Marēt ait, Gēmatū sythicus ut luceat ignib⁹ auz, Ah quoties digitos exiit iste calix, luue, sat, v. Trāf
fert ad pocula gēmas, Plī, Nec hoc fuit fatis: turba gēmarū potamus: & smaragdīs teximus calices, Gēma at p̄-
ciosi lapides dicūt ut aiūt: q̄ instar gummi luceāt, & Sarrano ostro, i. tyra purpura, Tyrus, n. sarra quādoq; dicta
est: ut Home, docet: quē ēt Ennius sequit⁹ auctorē: quū dicit Pœnos sarra oriūdos: ut scri, Probus, Tyriāt nobili-
tas oīs cōchylia atq; purpura cōstat: ut Plī, li. v. ca. xx. inqt: Strā aut li. xv. ait: q̄ post Sydonē maxia atq; antiq̄ssi-
ma phoeniciū ē Tyrus: q̄ tota īsūla ē cōtinēti tamē aggere cōiungit: quē alexader in obsidiōe cōgessit: apud Ty-
rū purpurarū piscatus: hīc Tyria purpura optia oīum phibēt, Distat: Tyrus a sidone nō plusq; ducentis stadiis:
Post Tyrū est antiq̄ Tyrus, xxx. distās stadiis ostro purpura: ex Ostreis, n. piscibus ēt tingit: de qbus li. i. Georgi,
& Rostris: erāt Rostra ī foro locus ad palatinas radices: Vnde ad populū loq plurimū cōsueuerāt: & a rostris Na-
uiū sic quoq; cognominata: ait, n. Liuius: Naues antiaū p̄tim in naualia subductæ: p̄tim incensæ: rostrisq; eaz
suggestū in foro extructū adornari placuit, & Hiantē: anhelantē certaminis labore & palma: Est at ordo hūc hiā-
tē corripuit, i. mouit: sollicitauit: & plæbis patrū: plausus, n. certe: sed uacat potius p̄ cuneos gemiat⁹, i. sæpe red-
ditus: nō, n. semel tātūmodo plaudebat: sed iteratis uicibus, Potes ēt exponere hiātē, i. honoris cupidū: & referre
ad graues uiros q̄ in theatris cū plausu excipiebant ignaui: cū sibilis, & Cuneos: cōfessus, & Gaudēt: alii, s. Exi-
lio: parricidiis, n. exulare cogūt, & Sub alio sole: sub alia regiōe, & Hic: ex agricultura ē, & Anni labor: hoc ē opa to-
tius anni toto si qdē anno p̄ segete laborādū ē, Vnde & Ouilii, i. met, ait: Sternunt segetes: & deplorata colonis,
Vota iacēt: lōgicq; pit labor irritus anni, & Hic: ex agricultura & labore totius anni, & Patriā: uillā, & Armēta bouū
meritosq; iuuecos: Var, li. ii. ca. v. ait: In bibulo genere ætatis gradus dicunt q̄tuor: priā uitulorū: secūda iuueco-
rū: tertia bouū nouellog: q̄rta uetulorū, Merito erga agricolā lpsū: luuecus, n. dī: ut Var, docet ab iuuādo: q̄ iā ad
agrū colēdū iuuare possit, Sustinet at armēta bouū & iuuecos ex agricultura ferēdo eruū: uiciā: medicā: & similia,

CHR. Stupet: nā ex admiratiōe: ita pene suas uires admittuntur sensus: ut copore pariter ac aīo torpescat,
& Plausus: nā plausus magnis uiris dabat in teatro: & a populo & a senatu, Hinc Hora, de meccenate: Vile po-
tabis modicis sabinū Cātharis græca: qd̄ ego ipse testa conditū leui datus in teatro: cū tibi plausus Chare Me-
ccenas eques, & Cunei: in Teatro in qbus spectatores residēt ita diuidunt: ut anguli trigonorū: q̄ currunt circū
curuaturæ circinatiōes dirigāt ascēsus ait: Vitru, & paulo īfra idē, Hi at q̄ sunt in imo: & dirigūt scalaria' erūt nu-
mero, vii. Reliq, v. scænæ designabūt cōpositionē, Et unus mediū cōtra se ualuas regias hīe debet: & q̄ erūt dex-
tra & sinistra Hospitaliorū designabūt cōpositionē, Extrēi duo spectabūt itinera uersurarū, & Patriā: Nā cupidī-
tate q̄stus loca a Solo Natali remotissima sibi patriā facit, & Alio sub sole: Vnus idēq; ē sol: sed dicitur solē cadētē
cū occidētālē & nascētē: cū oriētālē plagā obtinet, & iacētē: q̄a terræ imas ptes tenēt ī clemētius: ergo iacētēs cōpa-
ratiōe aliorū Elementorū, & Cū aut dixit: caposq; iacētēs: Dixit cōparationē montiū qui attolluntur e campis,

Purpu-
raTabula-
ria
Grāma-
tophy-
laria
Aula
Aulos
Gēma
Sarra
Tyrys

Rostra

Georgicorum

CSER. Meritos iuuecos: laboris sui cōsortes. Nec reges. in nūquā potest rusticus oī ex pte destit. Cerealis mergite culmi: Maipulos spicarū mergites dicimus. Sicyōia bacca: oliua a ciuitate Lacōiæ sicyōe: ubi abūdat olea. Trapetis: molis oliuariibus: & declinat trapetū sicut tēplū. Terētianus: Quo sup infidēs trapeto signa gyris tēperat: qđ metrū aptū ē oliuā terētib⁹. Arbuta: pōa siluestria. Pēdēt circū oscula nati. nō solū aliis reb⁹: sed ēt filiorū aspectu: & frequētia gaudēt cōtra illud: Exilioq; domos: & dulcia limina mutat. Casta pu. do. nō ut ī urbibus impudica. Ipse dies agitat: hic ē suspēdēdū: & sic inferēdum festos: Nā hoc dicit oēs dies sic hēt ut

Sustinet hic armenta Bouū: meritosq; iuuecos.
Nec requies: quīn aut pomis exuberet annus.
Aut fœtu pecorum: aut cerealis mergite culmi.
Prouentuq; oneret sulcos: atq; horrea uincat.
Venit hyems: teritur sicyonia bacca trapetis.
Glande Sues læti redcunt: dant arbuta Siluæ.
Et uarios ponit fœtus Autumnus: & alte
Mitis in apricis coquitur uindemia saxis.
Interea pendent dulces circum oscula nati.
Casta pudicitiam seruat domus: ubera uaccæ
Lactea demittunt: pinguesq; in gramine læto
Inter se aduersis luctantur cornibus hædi.
Ipse dies agitat festos: fufusq; per herbam
Ignis ubi in medio: & socii cratera coronant:
Te libans Leneæ uocat: pecorisq; magistris
Velocis iaculi certamina ponit in ulmo.
Corporaq; agresti nudant prædura palæstra.
Hanc olim ueteres uitam coluere Sabini:
Hæc Remus & frater: sic fortis Hetruria creuit
Scilicet: & rerū facta est pulcherrima Roma:
Septem quæ una sibi muro circumdedit arces:

Quin

CPRO. Teritur sicyonia bacca trapetis: sicyonia baccam oliuam dicit. Trapetum: torcularum olei.
CANTO. Nec reges. sē agricolæ. Quin. i. ut an n⁹ aut pomis exuberet. Aut fœtu pecorū & c. q. sen sus melior q̄ si diceret. Nec reges. sē unq; Quin. i. aut nō ānus: ut pōis exuberet aut & c. q. sēlus aliq̄liter ēt cōueniret: pp̄ uerba Theophrasti iāiā sequētia. Qđ āt qn p ut aliqñ exponat. Gelēt li. xvi. ca. xiii. edocet: Sed p ut nō apđ Maronē li. iii. i. bi. Hic tibi ne q̄ more fuerit dispēdia tāti: Quin uatē isanā aspicias. Cerealis mergite culmi: maipulo triticeī calāi. Prouētūq; oneret sulcos: Theophrastus li. viii. inqt ad icremētū āt: alimētūq; plurimū qđē cæli tēperies: atq; ī totū an ni: Cōditio iuuat ībribus. n. ferētatibus oportūe fecutis oīa feratia: p̄ multisq; fœcūda reddūt: quā rē nō pperā puerbio dñi. Ann⁹: fructificat nō tellus. Vi cat: rūpat. Idē li. i. ga. Ruperūt horrea messes. Sicyonia bacca: oliuā dicit: ut ēt pbus ait. Sicyō āt teste Pli. li. iii. Achaia oppis fuit. Vtq; Stra. li. viii. inqt: maximā agri Corithi pte Sicyōiū possessā occupauere: p̄terq; agrū Sicyoniū Afopus pfluit. Trapetis: mollis olea riis. trapeta āt a terēdo dcā: nisi græcū ē. Id Var. docet. Cato āt ca. xly. Trapetos: ait Var. uero li. i. ca. ly. Tra petas: Autūnus dicitus: q; tūc maxie augeant hoīum opes coactis agrog; fructib⁹: auc. Fe. Apricis: soli expositis: q̄si apricis. i. sine frigoī: phrice. n. frigoris horror dñi: Casta pudicitia: Iuue. tñ saty. vi. ait: lāq; eadē summis piter: Minimisq; libido. Nec melior pedibus silicē: Quæ cōterit atrū. Quā q̄ lōgorū uehit ceruice syrorū. Ipse: agricola. s. Agitat: s. ape agit & celebrat. Te libans: le git ēt in antiq; delibās. Lenæ: uideto li. ii. Geor. in principio. Magistris: pastoribus: magistrare. nē modera ri: ut docet Festi. regere & gubernare. Palæstra: lud⁹ & locus dñi: pale lucta: paleo luctor. Palestriōi locus ubi palæstra exercet: palæstes luctator. palema lucta certamē. Palæstræ: āt reptor Mercus fuit: ut scri. Diodo. lib. i. q. Hora. li. i. ode decima ēt asserit. Hæc uitā rusticā & agrestē: de q̄ latius: ibi de laudibus agriculturæ. Sabini ue teres: Sabini ut Quidā existimauef ab religiōe: & deorū cultu Seuini appellati. Velinos accolūt lac⁹ roscidis col libus. Nar amnis: exhaurit illos sulphureis aqs. Infra Sabinos Latiū ē: ab latere picenum: a tergo: Vmbria: apœ ninis iugis sabinos utrinq; uallantibus: Pli. auctor li. iii. ca. xiii. Sabinorū aut ager egregie Oliuetis & uinetis p̄di tus ē: Glandesq; passim pducit: maxime gregibus & armētis student: Est āt gēs antiq̄ssima: de q̄ Stra. li. v. Hæc & plura. Hetruria. Pli. li. iii. ca. vi. docet qđ primū Hetruriæ op. Luna portu nobile. Colonia luna a mari rece dēs: ppiorq; Pifa. Hetruriæ āt fines ad Tybridis ripā: ut ait Stra. extēsi sunt. Septē arces: Roma. n. septē ample xa est montes: Capitolinū: Auentinū: Cæliū: Exquilinū: Viminalem: Quirinalem: Palatinū. Horū autē etymo logiā Varro scribit: docetq; etiam q; dies: septimontium nominatus est ab his septē montibus: in qbus sita est.

Magi strare Palæstra Sabini

Pudici tia castitas

CHRI. Casta pu. pudicitia ē ab iuria turpiū libidinū libera: castitas uero & ab iis cōtinēs: & remota p̄te rea & religiosa mūditiā & puritas. Hæc oli: cōmēdat auctoritate sabinog; q̄ populi sanctissimi fuerūt: & antiq̄ssimi. Nā ut ait Zenodo. troezeni⁹: Vmbriæ gētis idigene habitauerūt circa agrū reatinū. Deīde pulsi a pelagis in eā terrā: ubi nūc sūt: uenerūt: & p umbris sabinū uocati sūt. Cato āt uocatos eē Sabios a sabio sangi diui gēitalis fi lio. Qđ uf & Vir. seq; q̄ ubi ait: Ital⁹ p̄q; sabin⁹. Var. āt scri. Virginē rheatinā: dū ī Enialii dei tēplo saltat furoī dī uio correptā ī additū dei irruisse. Ex eoq; cōcepisse Modiu fabidū uig. bello egregiū: q̄ cures sabiog; urbē pdidit. Fuerūt āt sabinū ut demōstrat Lia. austerioris discipliæ amatores. Hæc re. & fra. Nā pditores urbis Romæ agrī culturā ī maxio hēri p̄cio uoluerūt. Vn & psules & dictatores ex agro ad magistrat⁹ accipiēdos accersebāt. Sic fortis. h. c. Nā robur corporis ac laborū: difficultatūq; tolerātia uehemēter ex ope rustico: aut acq̄rif: aut a nā ac ceptū augef. Hetruria āt noīat: qā Hetrusci toti Italiæ īperatūt: cui⁹ rei idiciū māifestū ē: qđ inferū mare ab illis Tyrrhenū superū a colōia illog; adriaticū noīarūt. Magna ergo laus agriculturæ: qđ auctores hēat: & sanctissi mos sabinos: & fortissimos ethruscos: & maxios oīum Romāos: sed maior qđ a Saturno tāto deo adiuēta sūt.

SER. Ante sceptrum: id est ante quod regnaret Iuppiter: qui est in dicta o cretae monte nutritus. **Impia quam caesis gens est:** Arati est hoc: qui dicit maiores boues comedere nefas putasse: Iuue. Nescierant primi gladios extundere fabri. **Iam tempus equum fumantia soluere colla:** Allegorice hoc dicit debemus fatigato ingenio parere: & finem facere carmini. Sane non est comparatio: sed translatio: sicut & in fine primi libri legimus. Et mul-
ti uolunt ideo dixisse eum hoc loco finem carmini georgico se esse facturum: quod duo sequentes libri pastorales sunt non georgici: ut etiam in prima huius carminum parte commemorauimus.

Ante etiam sceptrum Dictæi regis: & ante Impia quam caesis gens est epulata iuuenicis: Aureus hanc uitam in terris Saturnus agebat. Necdum etiam audierat inflari classica: necdum Impositos duris crepitare incudibus enses. Sed nos immensum spaciis confecimus æquor. Et iam tempus equum fumantia soluere colla.

ab eo antiq̄ mā⁹ ita abstinerē uoluerūt: ut capite sanxerūt. Sigs occidisset. Pliāt li. vi. docet: quod aial occidit: prius Hy-
pbius Martis fili⁹, pmetheus bouē. Aureus Saturnus: quod aurea ætate regnauit in latio: ut supra est patuit latius: agriculturāque ibidē edocuit: de quo Maro li. viii. sic primus ab æthereis uēit Saturn⁹ ab oris. Arma Iouis fugiēs
&c. Tu reliq̄ illic uideto: aliq̄ et diximus ecloga q̄rta: & ecloga sexta: quod hic quoque cōueniūt. **Classica:** tuba & soni-
tus idē noīat: quia classes equū ordines uocāt: quod maxie utūt tubis: Priscia auctor. Tubæ et classica appellant: ut hic.
In. s. c. Qui, quoque li. i. metait de aureo sæculo: Nō tuba directi: nō aeris cornua flexi: Nō galeæ: nō ensis erat: si-
ne militis usu mollia securæ peragebāt. ocia gentes,
et Confecimus. a. i. absoluius imensam materiam.
Est enim Meta, id est translatio a currētibus equis ad
suum scribendi tenorem. Fabi. lib. viii. ostendit esse
cum translatione Allegoriam: id est inuersiōem: Ut
aliud uerbis aliud sensu ostendat: Erit at̄ sensus: quod tra-
ctāda fuerāt explicuimus: iā cōgruū ē carmē finire.

FINIS SECUNDI GEORGICON.

MODESTINI IURISCONSULTI IN
TERTIVM GEORGICON Argumentū.

TEquæ Pales: & pastorum memoran-
de per orbem:
Et pecorū cult⁹: & gramie pascua læta
Quæ habitet armēta locis: stabulēt & agni:
Omnia diuino monstrauit carmine uates.

GEORGICON AD MECOENATEM

LIBER TERTIVS.

E quoque magna Pales: & te memo-
rande canemus

E quoque magna Pales & ce. Inuocat **SER.**
deā pabuli dicturus de aialibus: sicut
de frumentis & de uitibus dicturus
Cererē inuocauit & Liberum: Sane
non est mirandum usum esse eum
proœmio: sicut est usus in primo. Nā

nunc aliud quodam modo inchoaturus est carmen
pastorale: scilicet post completum Georgicum. Deī
de etiam si unum sit scimus concessum esse scriben-
tibus: ut iteratione proœmii legentum reficiant in-
terdum laborem. Nam & Liuius frequenter inno-
uat principia: Ut Incensa a gallis urbe: & completis
consulibus: & Cicero in uerrinis: qui in frumentaria
conciliauit auditorum animos: iteratione principii:
Ut omnes q̄ alterum iudicant & reliqua. **Pales autē:**
ut diximus: Dea est pabuli: Quam alii Vestam: Alii
matrem deum uolunt: hanc autem Virgilius gene-
re foeminino appellat: Alii inter quos Varro mascu-
lino ut hic Pales huic sacra soluuntur. xii. kalen. Ma-
ias die: quæ palilia uocantur.

PRO. Te quoque magna Pales: & te memoran-
de canemus Pastor ab amphryso uos siluæ amnesq̄
lycæi: Pales dea est pastorum: quod diem sacrum ap-
pellant parilia transposita littera I: quæ si suo loco
esset palilia potius dicerentur: qui dies natalis est ur-
bis romæ: quæ a pastoribus est cōdita: huius autem
quodius Deæ esset: etiam ritus declarat. Nam & ignē
transiliunt accensis stramentis more agrestis: ibi hūc
diem colētes lactem libant: quod fructus ex pecore tollit.
CANTO. Cato maior in Cicerone de agricultu-

Classica

Georgicorum

ra loquens sic ait: Nec uero segetibus solum & pratis & uineis & arbutis res rusticae laetae sunt: sed pomariis etiam & hortis: tum pecudum pastu & apum examinibus: Florum omnium uarietate: itaque non iniuria poeta fecisse uidetur: si post segetes atque uineta & arbuta: de pecudum pastu & apibus scripsit. Te quoque: sicut Cererem & Bacchum cecinimus, & Pales: ut Naso & Festus aiunt. Dicebatur pastorum dea: Cuius festa parilia dicebantur: quod pro partu pecoris eidem sacra fiebant: qui dies ut Probus ait: Dies Natalis est urbis Romae: quae a pastoribus est condita: quo die & ignem transferebant accensis stramentis more agresti: & lactes libabant: qui fructus ex pecore tollitur: de iis autem late Ouidius libro, iiii. Fastorum Plinius autem libro decimo octauo capitulo uigesimo nono scribit: Romae natalem fuisse, xi. kalendas Maii, sic etiam Solinus ait: Ouidius tamen libro quarto Fastorum, xii. kalendas Maii fuisse scribit. Sunt qui aliter scribant: demum quo die condita fuerit incertum putare debemus: cum etiam & quo tempore: & a quo minime constet, quod quidem late ostendit Dionysius libro primo antiquitatum: ubi maximam refert uarietatem.

Parilia

¶ CHR. Te quoque: ut in frugibus inuocauit Cererem & in arboribus: Bachum sicuti pabulis: Pale haec dea pabuli est: puro esse quam Rheam nominant: qua montana: lapidosaque terrae uim continet: quae pabulis abdicatur. Huic sacra, xi. kalendas Maias faciebant: qua die positus in igne sceni manipulis ludibundis rustici saliebant. Hoc enim sacro lustrari putabant: de quibus Cicero ait in Philippi. Parilia: quae nunc parilia mutatis litteris dicimus. Hoc die condita est Romana urbs Romulo duo de uiginti nato annos hora post secundam ante tertiam ut scripsit, L. Tarucius mathematicus insignis: Ioue in piscibus: Saturno: Marte: Venere: Mercurio in Scorpione: Sole in Tauro: Luna in Libra constitutis. Ait Solinus & obseruatum deinceps: ne qua hostia cederetur parilibus: ut dies ille a sanguine purus esset. Refert autem Suetonius, q. ex, S. C. decretum est: ut dies quo Caligula imperium sumpsit: parilia appellaretur: uelut argumentum rursus conditae urbis. M. autem Varro ait: Parilia tam priuata sunt: quam publica. Est enim genus hilaritatis: & iustus apud rusticos: ut congestis cum sceno stipulis ignem magnum transeant: quod pales expiari sic credatur.

Palilia
Parilia

¶ SER. Ab amphryso: Amphrysus fluius thessaliae: circa quem spoliatus Apollo diuinitate ob oculos cyclopa Admeto regi pauisse armenta dicitur: unde eum nunc inuocat: quae nomius uocat uel αροτης νομας: id est a pascuis: uel αροτων νομων: id est a lege chordarum. Siluae amnesque lycæi: nam

Pastor ab amphryso. uos siluae: amnesque lycæi: Cætera quae uacuas tenuissent carmina mētes: Omnia iam uulgata: quis aut Eurysthea durus:

montem arcadiae posuit: uel quia pecorosa est: uel quia Pan illic est rusticum numen. Cætera quae uacuas tenuissent carmina mentes: omnia iam uulgata: id est fabulae quae delectationi esse poterant: & occupare mentes curis solutas iam descriptae a multis in omnium ore uersantur. Quis aut Eurysthea durum: Eurystheus rex fuit Graeciae Persei genus: qui Iunonis instinctu imperabat Herculi: ut uaria monstra superaret: quibus posse perire. Unde eum durum appellauit: qui potuit ad complendum odium nouercae sufficere.

¶ PRO. Amphryso: flumen est thessaliae: quo ius regionem quandam molossi incolunt. Quorum rex fuit Admetus Pheretis filius: quo ius pecora & armenta Apollo paut iussus seruiendi contumelia, x. annis luere temeritatem: qua cyclopa perdiderat: qui fulmen fecerant: quia indignabatur eo percussum Asclepium: his ergo inuocat eum cum Pale. Lycæus mons arcadiae regionis: quae pecorū praecipue est studiosa. Quis aut Eurysthea durum: Eurystheus fuit rex: quo ius imperio Hercules intolerabilia stipendia sustinuit.

¶ ANTO. Pastor: Apollinem intelligit: quo modo autem Admeti regis armenta apud Amphrysum Thessaliae fluuium pauerit uideto ecloga quinta Macrobius uero libro primo Saturnalium de diuisione dierum ait. Nomion apollona cognominauerunt: non ex officio pastoralis: ut fabula: per quam fingitur Admeti regis pecora pauisse: sed quia sol pascit omnia: quae terra progenerat: unde non unius generis: sed omnium pecorum pastor canitur. Lycæi: arcadiae montis: in quo delubrum Iouis Lycæi: quem pana uolunt intelligi: ut etiam ante ostendimus: Strabo autem libro octauo scribit: in Arcadia fertilia fuisse pecori pascua, praesertim equis atque asinis equarum suppositoribus. Eurysthea durum: Eurystheus ut Eusebius scribit: Fuit mycenarum: Lacedaemoniorumque rex: qui teste Diodorus libro quinto Herculi duodecimo labores seu certamina perfici mandauit: propterea durum poeta dixit.

Lycæus
Pales

Apollo

¶ CHR. Pastor: Apollinem nomium intelligit: de quo Seruius Cæterum Cicero in libro de natura deorum: quatuor scribit fuisse Apollines: Primum antiquissimum Vulcani filium custodem athenarum: alterum Corybantis filium natum in Creta: cuius de illa insula: cum Ioue fuisse certamen traditur: Tertium Ioue tertio natum: & ex Latona qui ex hyperboreis delphos uenerit. Quamuis Eusebius illum antiquiorem describat: Quartum in Arcadia quem Arcades: quae illis leges imposuit Nomionem appellarunt. Deinde propter niam seueritatem regno pulsus ad Admetum Thessaliae regem confugit: & iuxta amphrysum fluuium quibusdam populis imperauit: Creduntque multi pastoriā exercuisse. Ob idque pro pastorum Deo fuisse cultum. Amphryso: flumen est Thessaliae: apud quem Admeti armenta paut. Lycæi: Mons arcadiae a lupis quibus abundat dictus. Vacuas: Aciosas a curis cessantes. Horatius Polcimus siquid uacui sub umbra lusimus tecum. Captat autem attentionem: cum demonstrat non esse se de rebus tritis & uulgatis dicturum: sed de inuolitis atque inuisitatis. Ex qua etiam re beniuolentiam conciliat: cum non fabulosa: sed fructuosa se dicturum polliceatur. Ipsa etiam ueluti occupatione: qua fabulas nomina duo efficit. Nam & ipsis fabellis principium libri exornat: & illarum comparatione rem suam extollit.

Amphryso

CSER. Aut illaudati nescit Busiridis aras: Busiris rex fuit ægypti: quom susceptos hospites immolaret: ab Hercule interēptus est: quom etiā cū uoluisset occidere: huius laudē scripsit Socrates: unde illaudati picipiū est p nomine: ut sit illaudabilis: nō qui laudatus nō sit: sed q laudari nō meruit: ut est illud in vii. Diues in accessos ubi solis filia lucos: p inaccessibiles: nō quos nullus accessit: sed ad quos accedere nullus debeat. Aras: in q bus ille hospites immolabat. Cui nō dictus hylas puer: cui autē uia quo. Horatius: Scriberis Vario fortis & hostiū: p a Vario. Hylas autē focius Herculis fuit: q aquatū pfectus: raptus est a nymphis in mysia. Latōia delos:

Aut illaudati nescit Busiridis aras:
Cui non dictus Hylas puer: & latonia Delos:
Hippodāæq; hūeroq; Pelops isignis eburno
Acer equis: tētāda uia est: q me quoq; possim
Tollere humo: uictorq; uirū uolitare per ora.

insula in q Latona enixa est Apollinē & Dianam quā insulā ante uagā Apollo: ut in tertio legimus Mycōe cella: Gyroq; reuinxit: ubi fabulā eius plenius diximus: stabile fecit. Hippodāæq; græca q in h excū: plerūq; ipsum h in ia soluunt: ut Hippodame hippodamia: Penelope Penelopia. Fabula talis est: Hippodame filia fuit Oenomai regis ciuitatū Elidis: & Pisa: hic equos habuit uelocissimos: utpote uictorū flatu creatos. Qui procos filia multos necauit: sub hac

cōditiōe puocatos ad curule certamē: ut aut uictus traderet filiā: aut uictos necaret. Quū postea Pelopē amasset Hippodamia: corrupit Myrtilū aurigā patris primi coitus pactiōe: q factis cæreis axibus quū uictore Pelope a puella pmissum posceret pmiū: ab eius marito est picipitatus in mare: cui nomē imposuit. Nā ab eius nomine myrtoū dicit pelagus. Humeroq; pelops isignis eburno: Tatalus pater Pelopis uolēs deorū tētare diuinitatē: eis inuitatis filiū suū epulandū apposuit: a quo oēs dii abstinerūt excepta Cerere: q brachiū eius cōsumpsit: post ea dii petēte Tatalo quū uoluisset eius filiū reuocare ab inferis Ceres ei eburneū brachiū restituit. Quod iō fingit: q Ceres ipsa est terra: q corpora uniuersa cōsumit ossa tantū reseruās. Acer equis: uictor ēt Oenomai. Via: ratio. Me quoq; id est sicut se alii sustulerunt carminis merito. Victor: effector: propositi & uoti: sicut paulo post Illi uictor ego. Volitare: laudare ab omnibus.

CPRO. Aut il. b. aras. Busiris Neptuni filius rex ægyptiorū fuit: aduenas ad aras imolare solitus: quē Hercules iterfecit. Quoi nō d. hylas. p. e. l. d. Hylas Theriodamatis filius Dryopū regis: quorū gens subiecta p nasso fuit: q patre interfecto Hercule secutus: studio eius uirtutis ardens: Quom ex comitatu argonautarū in mysia Hercules recessisset: ad materiā qrendā remi quē fractū uolebat reficere: & Hylas adhauriendā aquā ascanii fluminis urnā extulisset: dū accedit ad ripā: adamatus a nymphis est: ppter hūc Hercules comites deseruit: nec secutus Iasonem: ut refert Apollonius in argonautis eius fluminis nympa meliæ Eunicæ partus est: & Apollonius refert in argonautis: αεση δεινιναββαλεδινη. Latonia delos: quia ibi peperit Apollinem & Dianam in ipsa palma & olea arbore.

CANTO. Illaudati busiridis. legitur etiā arces in antiquis. Macro. lib. 1. sat. vi. exponit: illaudati p illaudabilis: id est nunq nominadi: nā laudare significat prisca lingua nominare: appellareq; Strabo uero lib. xviii. scribit: q nullus busiris nec rex fuit: nec tyrānus in ægypto: Vnde fabulā ē: qd' de ipso dicit: Idē quoq; Dio. cōfirmavit: ait. n. li. iii. in Osiridis ueluti frugū ad fructuū repertoris memoriā apud posteros imortalē: boues ruffos: quoniā uident colore similes Typhoni: qui Osiridē necauit immolari permissum: hominesq; colore Typhonis antiqui reges ad sepulchrū Osiridis sacrificio mactabant: q ex causa pauci ruffi ægyptii reperiebātur: externi plures: hæc res materiā fabulandi Græcis dedit Busiridē hospites necasse: sed Osiridis sepulchrū ea crudelitate notatum est. Liu. tamen. v. scribit: q Hercules Busiridem ægyptiorum regem in ægypto mactatos aduenas Ioui sacrificantem merito affecit supplicio. Eusebi. ait: q busiris Neptuni & libyæ epaphi filia filius apud uicina Nilo loca tyrranidem exercuit: transeuntes hospites crudeli scelere iterficiens. Hylas puer: uideto ecloga sexta. Latonia delos: quia ibi peperit Dianam & apollinem: & templum habet. Sed propterea in insula dicuntur nati (ut scribit Macro. lib. 1. sat. q) ex mari nobis oriri uidentur. Et hæc insula ideo. Delos uocatur: quia ortus & quasi partus luminum omnia facit dela: id est aperte clarescere. Præterea delos manifestus dicit. Deloo manifesto declaro: Est autem delos insula in mari ægeo sita urbem habens in plano positam: & apollinis templum atq; latone: quæ ibi dianam simul & apollinem peperit: auctor Strabo libro decimo. Hippodameq; in Pisa peloponensi ciuitate (ut Diodo. lib. v. edocet) Mars ex ægina Asopi filia genuit Oenomaum: ls unicam filiam Hippodamiam appellauit: finem uitæ ab oraculo sciscitante responsum est: tunc in fata illum cessurum: quum filia nupsisset: decreuit igitur filiam perpetua uirginitate frui. Multis tandem uxorem sibi illam postulantibus certamē proposuit: quo qui uictus esset interficeretur: uictor uirginem desponderet. Equorum itaq; instituit cursum a pisa ad aram Neptuni: quæ erat apud isthmum corynthis. Cursus erat eiusmodi: Oenomaus arietem Ioui sacrificabat: qui uirginem postulabat: quatuor equorum ferebatur curru: Oenomaus sacris pactis cursu sequebatur præcedente auriga Myrthilo affecutum hasta q manu gestabat interficiebat: hoc pacto cum plures equorum uelocitate peremisset: pelops Tatali filius uisa Hippodamia corruptoq; myrtilo illius opera uictoria usus est primus enim ad aram Neptuni peruenit: qua ex re dolore actus Oenomaus extimans aduenisse responsi tempus: sibi mortem conscuit: pelops autē sumpta uxore Hippodamia pisa regnū tenuit: hæc ex Dio. Hippodame: dicit pōt bellicosa: Hippodamos. n. bellicosa dicitur: uel equorū domitor. Humeroq; pelops: Ordo est: & pelops acer eqs: isignis eburno humero: quo pacto aut id euenit sibi uideto li. vi. met. Ser. aut fabulam interpretat. Victor: uoti cōpos. Virū uolitare p ora: ait Pli. iunior li. vi. episto. ad Tacitū Equidē beatos puto: qbus deorum munere datū est: aut facere scribenda: aut scribere legēda: beatissimos puto quibus utrumq; **C**CHRI. Tentāda uia: Aliq noua & nō usitata tritaq; pagendū. Tollere humo: Nā humi serpere dicuntur:

Laudat

Osiris

Delos

Georgicorum

quorū & fama obscura est: & scripta sunt ignobilia: sicut cōtra erigi ad astra dicuntur: quorū fama scriptaq; celeberrima sunt. Vnde in superioribus: Daphnim ad astra feremus. Et Hora, multa dyrcæum leuat aura cygnum.

CSER. Primus ego i patriam: ideo primus q; ante illum nullus mantuanorum poeta fuit: Aut quia nullus inde talis emerfit. **¶** Modo: tantūmodo. **¶** Aonio uertice: bæotio, Aonia ipsa est bæotia: in qua est mons helico musis dicatus. **¶** Idumæas palmas: abudantes: quales sunt: & quantæ apud Idumen ciuitatem phœnicis. Lucanus: Et arbusto palmarum diues Idume. **¶** Propter aquam, iuxta aqua & uiridi in cāpo: hic est cāpus: de quo ait: & qualē infelix amifit mātua campū. **¶** In medio mihi cæsar erit tēplūq; tenebit, i templū ipsi dabo: & uerbo usus est pontificali. Nā qui templū dicabat postem tenens: dare se dicebat numini: qd ab illo necesse fuerat iā teneri: & ab humano iure discedere. Quod at dicit in medio eius

templum fore significat. Nam ei semper sacratu numini locus est: cuius simulacrum in medio constituitur. Alia enim ad ornatum tantum pertinent. **¶** Tyrio conspectus in ostro: in habitu pontificis: cuius se officium dicit in templi consecratione sumpturum. **¶** Centum quadriugos: id est unius diei exhibebo circenses ludos: quæ ut Varro dicit in libris de rebus populi romani: olim, xxv, missi exhibebantur: sed uigesimus quintus dicebatur ærarius: eo quod de collatione populi exhibebatur: qui desit esse: postq; cōferendæ pecuniæ est consuetudo sublata: unde hodieq; permansit: ut ultimus missus appellaret ærarius: ergo centum currus secundum antiquitatem dixit sicut etiam ad flumina. Olim enim in littore fluminis circenses agitabantur in altero latere positis gladiis: ut ab utraq; parte esset ignauia præsens periculum: unde & circenses dicti sunt qui exhibebantur in circuitu ensibus positis: licet alii a circumeundo dicant circenses uocari.

CPRO. Primus ego in patriâ, m, m, u, s, Aonio, n, d, u, m. Primus idumæas, r, t, m, p. Terrâ quæ nūc bæotia uocatur: habuerunt ante Hyantes: Leleges Temmices: Phœnices: Aones. Vnde adhuc aonia dicitur. Est autem in ea helicon mons sacer musis: in quo ius uertice musis fons expressus dicitur ungula pegasi: Quæ alii aganipen: alii hippocrenen uocant. Inde ergo se deducturū musas dicit: quæ post mantuanorum carmina scripserit. Idumæas autem palmas ab Idumæorum gente: id est iudæorum: quæ regio est in syria palæstina. Locum autem hunc dixit: q; non ibi tantum sint palmæ: sed præcipue. **¶** Vbi flexilis errat mincius: Mincius flumen ex Benaco lacu fluens: præterit Mantuam.

Idu/
meæ

CANTO. Aonio uertice: in aonia bæotia parte mons est Helicon phocidi affinis: ex aquilonis partibus non procul a parnasso distans: qui in phocide est. Parnasso æmulus est & altitudine & circuitu: uterq; in uibus pulsat: & rupes amborum saxea est: hoc autem in loco est consecrata Musis ædes: fonsq; Caballinus: & Libethridum spelunca nympharum auctor est Strabo lib. ix. Vtq; Probus ait: fons ille expressus dicitur ungula pegasi: Quem alii aganippem: alii Hippocrené uocant: inde ergo se deducturum secū musas ait: q; primus Mantuanorum carmina scripsit. **¶** Idumæas palmas, i. laudem & gloriam: palma enim pro uictoria præmio ponitur: ex qua laus redundat: de qua palma uideto lib. Geor. Idumæa autem pars est Syriæ teste Plinio, ca. xiii. supraq; Idumæam iudæa longe: lateq; funditur: Dixit autem Idumæas palmas: quoniam ibi copia maxima est: non q; alibi etiam non fuerit. Ptolemeus lib. vi. scribit: idumæam regionem totam esse ab occasu Iordanis fluuii in palæstina syriæ prouincia. Strabo lib. xvi. scribit in Hierico campo palmetum esse spacio stadiorum centum & totum irriguum: & habitationibus plenum: ubi & regia est & Balsami uiridarium: Plinio quoq; libro quinto cap. decimo quinto: scribit hiericuntem palmetis consistam: fontibus irriguam: propterea igitur idumæas palmas Maro ait: Hiericus enim oppidum in iudæa est palæstinae quoq; regione: sicuti Idumæa: est item iudæa ab occasu Iordanis fluuii: sicuti & idumæa: ut ostendit Ptolemeus libro quinto: & Plinius ait: libro etiam quinto: q; supra Idumæam: iudæa longe: lateq; funditur: ergo ob hiericuntis campū idumæas palmas ait: est enim propinquitas eis. **¶** Propter: prope. **¶** Mincius: qui Mantuam præterfluit. **¶** Tenebit: seruabit: custodiet. **¶** Victor: uoti compos. **¶** Tyrio: ostro: uide in fine libro secundo Georgicorum. **¶** Ostro: id ait: quoniam prætor præsedebatur ludis circensibus habitu triumphali: quod etiam Iuuenalis satyra decima innuit: ibi scilicet: Quid si uiddisset prætoré & cætera. **¶** Quadriugos: habentes quatuor equos iugo: pollicetur autem curules ludos augusto. **¶** Agitabo: sape agam Alpheum: de alpheo & Olympicis ludis uideto libro primo Georgicorum ibi Eliadum palmas epiros equarum.

CHRI. Idumæas: iudæa extrema occidentalia casio proxima idumæi tenent: ut lacus idumæi nabatheifunt: qui orta seditione inde egressi ac iudæis inherentes eisdem legibus cōmunicauerunt: ait Strabo autem mox idumæa incipit: & palæstina ab emerfu syrbonis lacus, hero, casio monti applicuit. **¶** Palmas: iudæa palmis inucliyta est: sunt in europa uulgoq; in italia: sed sterilis. Ferunt in maritimis hispaniæ fructum uerum immitem: dulcem in Africa: sed cito euanescentem: in oriente uina ex iis & in aliquibus panis De ma. laus materia Mincius: Ex Benaco Lacu fluit. **¶** Mincius: qui Mantuam usq; labitur: ibi in circuitu urbis Altero lacu facto breuicursu in padum deuenit: de se quidem tenuis: sed imbribus adeo augetur: ut nullus tam exiguo cursu tantum accipiat incrementi. **¶** Circenses: ait Plinius in plebeis circensibus excusso auriga equos ita ut si staret in capitulum cucurrisset: sedemq; ter lustrasse. Sed de huiuscemodi ludis plura dicemus in æneidos de raptu sabinarū.

CSER. Cuncta mihi alpheū linquēs: mihi ad honorē meū: & hoc dicit ex aliis agonibus ad me certa tura græcorū multitudo cōueniet: p̄ alpheū autē Iouis olympici agonē significat. Nā alphæus fluuius est Elidis: q̄ ciuitas iuxta pisam est: in q̄ colit̄ olympius Iuppiter. **Lucosq; molorchi:** siluā Nemeā: in q̄ celebrat̄ agon in honorē Archemori cuiusdā pastoris. Molorchus autē pastor fuit: q̄ Hercule ueniētē ad occidēdū nemæū leonē suscepit hospitio. Eos autē ludos accipimus p̄ Alpheū qui olympiaci dicunt̄: per lucos Molorchi eos q̄ nemæa uocat̄. **Crudo:** duro: ut Seu crudo fidit pugnā cōmittere cæstu. **Tōsæ oliuæ:** minutis foliis cōpositæ: ut Tōsifq; ferūt mātilia uillis: habiturū se aut coronā tonfilem dicit: ut Cicero cū saltatrice. **Tonsæ:** cōposita. **De lubra:** deorū tēpla. **Iuuat:** delectat. **Cæfos iuuecos** imolatos in sacrificiū. **Vel scena** ut uersis: apud maiores theatri grad⁹ tātū fuerūt. Nā scæna de lignis ad tēpus fiebat: unde hodieq; cōsuetudo p̄māsit: ut cōponat̄ pægmata ad ludorū theatriū editorib⁹. Scæna at̄ q̄ fiebat aut uersilis erat: aut ductilis: Versilis tūc erat: quū subito tota machinis quibusdā uertebat̄: & aliā picturæ faciē ostēdebat. Ductilis tūc cū tractis tabulatis hac atq; illat spēs picturæ nudabat̄ interior. Vnde perite utrunq; tetigit: dicens Versis discedat frōtibus singula singulis complectens sermonibus: Quod Varro & Suetonius commemorant.

Cūcta mihi Alpheū linquēs: lucosq; Molorchi
Cursibus: & crudo decernet Græcia cæstu.
Ipse caput tonsæ foliis ornatus Oliuæ
Dona feram: iam nunc solēneis ducere pōpas:
Ad delubra iuuat: cæfosq; uidere iuuenos.
Vel scena ut uersis discedat frontibus: utq;

bulatis hac atq; illat spēs picturæ nudabat̄ interior. Vnde perite utrunq; tetigit: dicens Versis discedat frōtibus singula singulis complectens sermonibus: Quod Varro & Suetonius commemorant.

CPRO. Cuncta mihi alpheū. l. l. q. molorchi Cursibus: & c. d. g. cæstu. Eos significat Ludos: qui i achæia celebrant̄ quito quoq; anno: & appellant̄ olympia: & eos qui in arcadia: & dicunt̄ nemea. Alpheus. n. flumē ē achæia: iuxta quē Elis oppidū: extra qd̄ olympii Iouis tēplū ibi celebrant̄ quinquennalia certamina gymnica: Lucos Molorchi nemea dicit. Molorchus fuit Herculis hospes: apud quem is diuersatus est: quū p̄ficiscerē ad leonē nemæū necādū: Qui quū immolaturus eēt unicū arietē: quē habebat: ut Hercule liberalius acciperet: Impetrauit ab eo Hercules: ut eū seruaret immolaturus uel uictori: tanq̄ deo uel uicto & interfecto leone: quū solutus eēt uel odio Iunonis ne ei cœlestes honores contingerent: uel fatigatus experrectus mira celeritate damnum correat. Sūpraq; picea corona q̄ honorat̄: q̄ i nemea uincūt: sup̄ueit. Ita q; & molorcho paratī sacrificiū māibus: ubi & arietē imolaturus erat. Inde nemea istituta s̄: postea Archemori manibus sunt renouata a septem uiris: qui thebas petebant: Sed molorchi mētio est apud Callimachum in ætion libris.

CANTO. Lucosq; mo. eos ludos itelligit auc. Pro. q̄ i archadia celebrabāt: dicebāturq; Nemeæa. **Molorch⁹** Ne/ meæa
in. fuit Hercu. hospes quū p̄ficiscerē ad leonē Nemeæū necādū: quo qdē necato Nemeæa istituta sunt: postea archemori māib⁹ s̄ rēota a. vii. uiris q̄ thebas petebāt. **Molorchī:** at̄ mētionē apud Callimachū. **Crudo cæstu** lu do cæstuū uideto poetā li. v. ane. cæstus at̄ a cædēdo dī. **Ipse ego Maro.** **Ornatus:** p̄ uictoriā. **Foliis oliuæ scri.** Herod. li. viii. olympici certaminis fuisse p̄miū p̄positū oleaginā coronā q̄ dōarēt: nō. n. pecūiæ certamē agita bāt: sed uirtutis Pl. l. Itē li. xy. cas. iiii. ait: Oleæ honorē rōana maiestas magnū p̄buit turmas eqtū Idibus Iulii ex ea coronādo. Itē miorib⁹ triūphis ouātes: athene quoq; uictores olea coronāt. Græci uero oleastro olympiæ. **Pō pas:** dī pōpa multitudo ipa ad sacra collecta: & q̄ triūphū seq̄: q̄ itē ad funus p̄git: uox græca ē. **Delubra:** tēpla: de q̄bus Ser. li. iiii. ane. & nos latius p̄pe finē li. iiii. ge. **Scæna:** id dī tētoriū tabernaculū. Scenon. n. habito q̄ tuber nor pono tentorium. Scenoma habitaculum. Scia umbra scæna autem Cassiod. teste ab rusticis primum ium brationis causa comperta fuit: ubi prius carmina incondita sun hincq; a nonnullis tabernaculū traductū fuit. Verumtamen postq̄ in urbem deducta fuit scæna: redactū est nomē ad eam theatri partē: quæ ab uno eius cor nu ad alterū: cum cooperatura dicebat̄: fiebat. n. theatrū in hemycycli formam. Sen autem sic ait: apud maiores theatri gradus tantum fuerūt: nā scæna de lignis ad tēpus fiebat: unde hodieq; consuetudo p̄mansit: ut cōponat̄ tur pegmata a ludorū theatriū editoribus. Scæna aut̄ quæ fiebat aut uersilis erat: aut ductilis: Versilis: tūc erat quū subito tota machinis quibusdā uertebat̄: & aliā picturæ partem ostēdebat. Ductilis tunc quū tractis tabula tis hac atq; illac spēs picturæ nudabat̄ interior. Vnde perite utraq; tetigit: dicens uersis discedat frontibus: sin/ gula singulis cōplectens sermōibus: quod Var. & Suetō commemorat. Vitruuius at̄. li. v. ponit tria scænarū genera.

CCHR. Molorchus: hic pastor fuit i silua Nemeæa: & Herc. ad nemeæū leonē occidēdū missus hospitio su scepit: erat autē q̄tuor p̄cipua apud græcos ludorū genera: quibus cēt: & alia priā olympia i honorē Pelopis: quo rum corona ex oleastro esset: agebant̄ in archadia: iter Pisam elidemq; urbes: finito q̄rto quoq; anno: & incipiē te. v. hos ludos cōsecrauit Her. Ioui in honorē: ut ait Lactā. pelopis eius cōsanguinei: Nā & alcmēna: quæ Herpe perit: fuit filiā Lyfidices: q̄ ex pelope & hippodamia orta est: tāta autē in auctoritate fuerūt apud græcos: ut et̄ in summis belloꝝ piculis huiusmodi celebratio nō defererēt. Nā & cū uexaret Xerxes græciā: tamē ut refert He. nō sunt itermissi. Deniq; tēpora per olympiadas enūerabāt. Fuit autē prima olympias teste Africano: q̄ Euse. quoq; affirmat regnāte in Hyerusalē Iohathā anno mūdī. xxiiii. supra q̄tuor milia ac q̄dringētos. Soli tamē ait: Olympicū certamē qd̄ Her. in honorē pelopis attauit materni ediderat itermissum Iphitus filius eius istaura uit post excidiū troiæ. cccc. viii. āno. Ergo ab Iphito nūerat olympias prias secūdū genus ludorū pithia erat in ho norē apollinis: i q̄bus laurea corona uictores dōabant̄: erat hic honos apollini: p̄p̄ iterfectū phytonē: de quo plu ria refert Mac. post hęc isthmia in honorē Palæmōis apud Coritū celebrant̄ i isthmo: quorū corōa e piū ē palæ mō at̄ portuū de⁹ ē: ac latie portun⁹ noīat̄. Quartū gēus Nemea dixerūt in honorē. Ophelte Lycurgi filii: q̄ i bel lo thebāo: ut ē in sexto Statii serpētis ictu: dū ab hypsipile i herba relictus ē piit: p̄peaq; puer Archemorus est dī ctus: q̄ si fati mortisq; p̄icipiū: q̄a prius ex græcis piit ab adrafi partibus: hęc ergo q̄tuor ludorū genera apud græcos celebratissima erat: quibus cēt & alia. Nā i attica celebrabāt panatheæa: Herculea: Eleusinia: quorū præ/

Quatu
or
genera
Iudæo
rum

Georgicorum

miū erat æne⁹ clypeus: apud argos agebant lunōia: q̄ dicebant hecatombea: i archadia celebrabant, Lycea Ioui
 lycaeo: ubi uictores uasis æneis honorabāt, Apud thebāos erāt herculea & Iolēsia: & uictori tripos erat ex ære: i
 Boetia plures erāt ludi: nā apd thespieses erāt cupidini dedicati ludi, Apd plataenses libertatis, ¶ Oropi: aphiarao
 i Agina æaco, Pallena uero q̄ i Achaia ē agebat Theoxenia & mercura: qb⁹ p̄miū erat uestis q̄ χλωι vav dicūt,

C SER. Purpurea intexti tollant: hoc secūdū histo
 riā ē locutus. Nā Augustus postq̄ uicit britaniā pluri
 mos de captiuis quos adduxerat: donauit ad officia
 theatralia. Dedit ēt aulæa, uela inimica: i qbus depi
 xerat uictorias suas: & quēadmodū britani ab eo do
 nati eadē portarēt uela: q̄ re uera portare cōsueuerāt:
 quā rē mira exp̄ssit ambiguitate: dicēs In texti tollāt:
 Nā i uelis ipi erāt picti: q̄ ea portabāt, Aulæa at̄ dicta
 sunt ab aula Attali regis: i q̄ primū iuēta sunt uela in

Purpurea intexti tollant Aulæa Britanni.

In foribus pugnā ex auro: solidoq; Elephanto
 Gangaridum faciā: uictorisq; arma Quirini.
 Atq; hic undantem bello: magnumq; fluentē
 Nilum: ac nauali surgentis ære columnas.

gētia: postq̄ is populū rōanū scripsit hæredē, ¶ Solido elephāto: ex ebore itegro: nō sectili, ¶ Gangaridū faciā: Gā
 garidæ populi sunt inter idos & assyrios habitātes circa Gangē fluuiū: unde ēt Gangaridæ dicti sunt: hos uicit
 Augustus: unde ēt Imbellē auertis rōanis arcibus idū Gāgaridū at̄ pro gangaridarū dixit: q̄a hic gāgarida facit.
 Quod autē ait Victoris arma q̄rini: nō est cōtrariū: Nā ut ēt in primo æneidos diximus: Suetonius Tranq̄llus
 hoc de Augusto cōmemorat quodā tēpore tres ptes populi consentiente senatu obtulisse ei tria noīa Quirini:
 Augusti: Cæsaris: ille ne unū eligēdo alias offenderet partes: primo Quirinius est dictus: inde Cæsar: post in no
 mine Augusti permanfit: unde eum Virgoibus his noībus appellat. Nam hic Quirinum Romulum nō pos
 sumus accipe: q̄a gangaridas penitus ignorauit, ¶ Vndantē bello nilū: q̄si nō undas sed bella portatē: ppter An
 tonii & Cleopat̄ræ grauissimū plūū: ¶ Magnūq; fluētē: p magne: nomē p aduerbio: ut Toruūq; repēte clamat.
 ¶ Ac nauali surgētis ære colūnas: Augustus uictor totius ægypti: quā Cæsar p parte superauit multa de naua
 li certamine sustulit rostra ærea: quibus cōflatis quatuor effecit colūnas: q̄ postea a Domitiano in Capitolio sūt
 positæ: q̄s hodieq; cōspicimus: unde ait Nauali surgentes ære columnas: Nam rostratas Iulius Cæsar posuit ui
 ctis poenis nauali certamine: e quibus unam in rostris: alteram ante arcum uidemus a parte Ianuarum.

C PRO. Purpurea uelā britani: Plerūq; Ludis ipatoris: q̄s p̄xime gētis deuicit: earū habitū & figurā aulæis i
 textū: quo sapiens reditegrē memoria uirtutis: quā populo ostēdāt. Britanos at̄ p q̄libet gēte dixit: ¶ Gangari
 dū: huiusq; Ad. u. a. d. p. q̄. niphate Et duo. r. m. d. ex hoste trophæa: Gāgaridæ dñr ab India flum. iē gange. Cigif
 m. caucaso: India flum. iē & oceāo. ¶ Quirino: uictorē Rōulū significat: sic. n. Procul⁹ Iulius p̄uasit populo: quū
 Rōul⁹ nō cōp̄er eū uidisse: ab eoq; i mādatis accepisse uti. P. R. Quirinū se appellaret: q̄a i nūc. deoz; eēt recepti.

Aulæa
 Britan
 nia

C ANTO. Aulæa: picta uelamēta: aulæis uictarū gentiū plerūq; habitū: & figurā intexebāt: quo sapiens re in
 tegraref memoria uirtutis: q̄ populo ostēdebāt. Britanos at̄ p q̄libet gente dixit: hæc ait Probus. Qd̄ at̄ ait Ser.
 augustū uicisse Britaniā: adduxisseq; pluriōs captiuos: secus ē: nā Iulius Cæsar egit uti iā ostēdā. Strabo. n. l. iiii.
 scribit: de diuo Cæ. narras sic. Duab⁹ aut̄ uictoriis cōtra Britanos re bene gesta cū duos rātū militū ordies traie
 cisset: acceptis obsidibus magnū seruoꝝ nūerū: i gentēq; p̄dā reportauit: hoc tamē tēpore qdā eius loci p̄cipes
 legatiōibus & obseruatiis Augusti Cæ. amicitia cōparates in Capitolio dona deis obtulerūt: & uniuersam fere
 isulā Romāis ppriā: familiarēq; istruxerūt: hæc ille: Plutar. et̄ scri. Iulii. Cæ. ex cōtinēti galliæ in Britaniā bis ad
 nauigasse: maioraq; hostibus damna q̄ suis emolumēta cōtulisse ob regionis inopiā: at̄ qlē aīo cōceperat bello
 finem imposuisse: acceptis autem a rege obsidibus: & tributis imperatis ex isula remeasse: hæc fere omnia cum
 Strabone conueniunt: itaq; ut dixi q; Seruius Augusto tribuit: diui Cæsaris fuit. ¶ Britanni: uideto in Tityro de
 Briānia. ¶ Solidoq; ele. duro ebore: Virgilius libro. iiii. Georg. de equis. Et solido grauit̄ sonat ungula cornu:
 & libro sexto æneidos. Solidoq; adamante columna: idest duro. Itaq; solido elephanto: idest ex ebore integro
 nō conuenit: sed duro exponendum. ¶ Gangaridum: gangaridæ idicunt a flumine gange cingitur enim Cau
 caso india & flumine & Oceano: Probus auctor: De gange autem uideto libro. ii. Georgi. Solinus scribit ganga
 ridas extimum Indiæ populum: cuius Rex inquit equites mille: elephantēs septingentos: peditum sexaginta mi
 lia in apparatu belli habet. Augustus autem re uera nunquā cū Indis pugnauit: ut latius lib. ii. Georgico. osten
 dimus: sed tamen illi eius amicitiam petentes legatos cum muneribus misere poeta uero cum indis pugna
 se inuuit: dixit enim libro secūdo Georgi. Et te maxime Cæsar. Qui nunc extremis asiæ iam uictor i oris ibellē
 auertis romanis arcibus indum: Sed intelligas id fuisse quando in Parthos: & Armenios bellum gessit: ubi Ty
 berius Tribunus militum recepit signa: quæ. M. Crasso ademerant parthi: tunc enim potuerunt cum medis: ar
 meniis: & parthis contra Augusti exercitū pugnare gāgaridæ. ¶ Quirini: idest augusti: nam Lutius Florus scri
 bit: ob i gentia facta tractatū in senatu: an q̄a cōdidisset: imperiū Romulus uocaretur: sed sanctius & reuerentius
 uisum est nomen augusti: meminit item Suetō. ¶ Nilum: nilus in certis oritur fontibus secundum quosdā ime
 so longitudinis spacio ambulās: demum pluribus in locis & latens & exiens aphricā ab æthiopia diuidens me
 dios æthyopes secat: longo postea interuallo in ægyptum mare se euomit: Certis tamen diebus auctu magno p
 totam spaciatus ægyptum fœcundus innatat terræ. Hæc & plura Plinius libro quinto cap. x. ¶ Vndantē bello:
 propter bellum Cleopat̄ræ & Antonii in Augustum ait: qui qdem ut scri. Plutarchus in Antonii uita duxere ar
 matas naues quingentas in Augustum: tandem pugnando apud actium in Epiro uicti sunt: fugientēq; Alexā
 driam petierūt: ubi postea ab Augusto oppressi sibiipsis mortem cōsciuerunt. ¶ Magnū fluentē: pro ualde fluentē:
 habet. n. hostia. vii. & exundat: unde dictum est. ¶ Aere colūnas: id Serui. ipse apuit. Sunt autem nro auo in diui
 Ioannis Lateranēsis basilica. ¶ Vrbes asiæ domitas: intelligit Medos: Parthos: & Armenios.

SER. Niphates: & fluuius est & mons: ut Et cimini cū mōte lacū. Per eū at populos iuxta habitates accipi-
mus: Nā nec fluuius unq̄ nec mōs pōt pellī. Fidentēq; fuga parthū: bene fidētē: tūc n. melius iaculantur sagittas.
¶ Rapta māu trophæa: raptim & sine labore q̄sita. Diuerso ex hoste: oriētis & occidētis accipimus: unde & ab
utroq; littore: oriētis pp gāgaridarū: occidētis pp britānorū triūphū. ¶ Stabūt & parii lapides spirātia signa: i tē-
plo Cæ. Statuas: maiorē eius dicit se eē positurū: q̄s cōmēdat & a p̄cioso marmore & ab arte: dicēs: spirātia signa
sic alibi: Viuos ducēt de marmore uultus: Itē parius ue lapis circūdat auro. ¶ Assaraci p̄les: ponā iqt eorū statu-

Addā urbes Asiæ domitas: pulsumq; Niphatē
Fidentemq; fuga Parthum uersisq; sagittis:
Et duo rapta manu diuerso ex hoste trophæa:
Bisq; triumphatas utroq; a littore gentes.
Stabunt & Parii lapides spirantia signa.
Assaraci proles: demissæq; ab Ioue gentis
Noiā: Trosq; parēs: & troiæ Cynthius auctor.
Inuidia infelix furias: amnemq; seuerum

as: qui a Ioue usq; ad Assaracū: & ab Assaraco usq; ad
Augustū originē ducūt. Assaracus at auus Anchisæ:
p̄r Capis fuit. ¶ Trosq; parēs: troianorū rex Ganyme-
dis pater: a quo & troia noiata est. ¶ Troiæ cynthius
auctor: uel Apollinē dicit pp muros troiæ ab eo con-
ditos: uel Cynthiū regē troiæ: quē i troicis suis Nero
cōmemorat. ¶ Inuidia infelix: q̄ iuidētes efficit ifelices.
dicit autē se talia scripturū uel facturū q̄ magnitudine
sui mereant iuidiā: ipsā tamē iuidiā nihil eē nociturā
timore p̄enarū. ¶ Amnēq; seuerū: tristē. Cōtra Terē-
tius tristis seueritas inest in uultu atq; i uerbis fides.

PRO. Niphates: mons ē armēiæ: q̄ cingit tigris:
euphrateq; fluminib;. Est & ps mesopotamiæ. Hæc

at flumina decurrūt in passū sinū. ¶ Diuerso ex hoste trophæa: significat oriētali & occidētali. ¶ Stabūt & parii
lapides spirātia signa Assaraci p̄les demissæq; ab i. g. N. Trosq; p. & t. cynthius auctor: Paros isula ē cyclas i ægeo
mari: i q̄ mōs ē marpeffos: un marmor excidit cādīdū: ut ip̄e Viri. vi. marpsiā cautē uocat. Assaraci at plē uult
accipi Cæ. q̄ ducat p̄gēiē ab Aenea: q̄ ex anchise patre ē: Capys Assaraci filius Assaracus at Trois: Tro ip̄e Erich-
thonii filius. Erichthōius ex Electra & Ioue nascit: ut scyllos tragicus scriptor sentit. Cynthius est Apollo a mō-
te insulæ Deli cyntho dictus: iccirco Troiæ auctor dī: q̄ eā mūierit sub Laomedōte & Neptunus. ¶ Inuidia inse-
lix. ha. q. scocyt. m. t. q. Ixionis angues: pōt uideri hoc sentētia ambigua: qa & angues aliq; interpretari p̄t rotam.

CANTO. Nyphatē: nyphates mons est in armenia Massio monti orientē uersus iminens: ut Stralib. xi. do
cuit. Est & fluuius: inde Luca. ait. Armeniusq; tenens uoluentem saxa nyphatem: & Iuue. sat. vi. Quosdam fa-
cit isse nyphatē i populos & q̄ Pulsumq; nypha. locū. p̄ acolis posuit. ¶ Parthū: de parthis uideto i Tityro. ¶ Vi-
dētē fuga: scri. Trogus li. xli. q̄ parthi comiūs i acie phari: aut obseffas expugnā urbes nesciūt. pugnāt itaq; aut
p̄ currētibus eqs: aut terga dātib;. s̄ape ēt fugā simulāt: ut i cautiōres aduersū uulnēra isequētes habeāt: plerūq;
i ip̄o ardore certaminis plia deserūt: ac paulopost pugnā ex fuga repetūt. ¶ Diuerso ex hoste: oriētali & occidētali:
ut ait Pro. Melius tamē meridiano & septētriōali accipimus: nā ut Lutius Florus ostēdit sub meridiao Musula-
nos: atq; Getulos acolas syrthiū Cossio duce cōpescuit. Marmaridas & Garamāthas Turmio subigēdas dedit ad
septētrionē cōuersus cōpescuit noricos: Illyricos: Pānonios: dalmatas: Thaces: Dacos: Sarmatas: Germāos: Tro-
phæa: trophæō graeci dicūt latini uero Trophæū a tropi qd' ē cōuersio. Trepo uerto: tropoo i fugā uerto. Quin-

Nypha-
tem
Parthi

dux hostē cōuerterat trophæū merebat: q̄ at plenā uictoriā cōsequētrē triūphū: s̄ape at arbor i q̄ hostiū spolia effi-
gebāt trophæū dicebat: Vnde Maro. li. xi. aene. de aenea q̄ mezētū occiderat ait. Ingētē q̄rcū decisis undiq; ramis.
Cōstituit tumulo: fulgētiaq; iduit arma mexēti ducis exuuias: tibi magne trophæū: Bellipōtes aptat rorates fan-
guine cristas. Telāq; trūca uiri & q̄ paulo iserius ait: idutofq; iubet trūcos hostilibus armis ip̄os ferre duces: ini-
micāq; noiā figi & q̄ Vtroq; a littore. i. orientali & occidētali: ergo uti superius appositū ē. ¶ Quadrat: uult. n.
Maro ostēdere totius orbis partes augustū subegisse. idē Florus scri. q̄ augustus ad oriētē uersus exercitū misit i
armēios: Parthos q̄ postea cēs cū idis ēt augusti & Rōanorū ditiōi paruerūt: sub occasu at cātabros & au-
stres & sup̄pauit: utq; scri. Sueto. alias nationes male getas ad obsequū redegit. ¶ Parii lapides: paros isula ē una Cy-
cladū ab Delo. xxxviii. millia distās: ut docet Plin. li. iiii. ca. xlii. & Stral. li. x. iqt: paros lapidē p̄ducit: quē parii appel-
lāt: ad marmoreas sculpturas aptissimū. ¶ Spirātia signa: appositio ē: dicit at statuas troianæ gētis: a q̄ augustus
originē habuit uelle affigere. ¶ Assaraci p̄les: Dardanus Iouis filius Erichthoniū gēuit: huic natus ē tros: a quo
troia dicta: troi assaracus: ei Capis: ex quo Anchises: exq; eo: & Venere Aeneas troianorū clarissimus auctor: Dio-
do. li. v. ab Aenea at Iulus: ex quo Iulia gēs: qd' latius i Bucō. patuit Cynthius. i. apollo: de quo latā eclō. vi. ¶ Tro-
iæ auctor: secūdū fabulas loq̄. Nos at apuimus i fine primi uoluminis georgicō. ¶ Inuidia infelix: horū carminū
sensus te. ēt. p̄bo. Quisq; iuiderit huic opi: debet timere post uiræ excessū supplicia: q̄ pati existimāt defuncti:
& furias: iuidia at tristitia ē de alienis bōis secūdū Damascenū: dicebatq; Socrates utinā iuidi i oibus ciuitatibus
oculos & aures haberēt: ut de oibus p̄fectib; torq̄rent quot. n. sc̄ hoium foelicū gaudia tot sunt iuidiorū gemi-
tus: & Hora. episto. ii. primi uoluminis ait: iuidus alterius marcescit rebus opimis. ¶ Inuidia siculi nō iuenerē ty-
rāni maius tormētū: merito ergo iuidia ifelix. Oui. at li. ii. meta. latissime de iuidia scri. ¶ Seuer. am. i. triste: qd' p̄
priū ē morti: itelligitq; stigē paludē: ¶ Cocyti: cocyt' fluui' ē ifern'. iter p̄taq; luēt'. & ululat' cocyo & cocyzo
ploro lamtor lugeo: un & Mac. li. de sō. ait q̄ cocytū aliē eē n̄ asseruerūt q̄ qcqd' hoies i luētū lacrymasq; cōpellit.

Tro-
phæū

Paros

Darda-
nus

Inuidia

Cocy-
tus

CHRI. Assaraci: optime assarici. Nā hīc facta ē diuiso familiarū. Tros. n. gēuit ilionē & assaracū ab ilione do-
mus priameia puēt: Si qd' ilionis filius fuit Laomedon: & Laomedōtis Priamus: assaracus at gēuit Capis: Capis
Anchisen: anchises aenea a quo ē Iulius iuliorū familiæ auct. demissæ a Ioue. Nā assaracus ex Troe natus ē. Tros
ex Erichthonio: & ille ex Dardano filio Iouis ex Electra. ¶ Inuidia ifelix. i. q̄ miseros reddat inuidētes. nā ut ē apud
Hora. Inuidus iuidiā cōburit itus & extra: iuidiā siculi nō iuenerē tyrāni: maius tormētū: dicit ergo q̄ carebit i-
uidia pp magnitudinē rerū: q̄ iuidiā supabūt. Est. n. iuidia iter pares: aut paulo supiores. Quapp: illi q̄ egregius

Georgicorum

fuis uirtutib⁹ lōgo īteruallo reliquos a tergo reliq̄rūt oī carēt iuidia: & potius sunt ī admiratiōe: q̄a iā despamus nos illos cōseq̄ posse. Hic gr̄ci q̄ p̄clarissima & maxia sunt ἀφρονα ἀνευ φρονοῦ, sine iuidia appellant. Quapp̄ recte: Flaccus in carmine, Nō usitata nec tenui ferar p̄na biformi: per liq̄dū a tera Vates: neq̄ in terris morabor lōgius: iuidiaq̄ maior urbes relinquam, & Amnem feuerum: quā de inferis dicuntur uidebimus in sexto a nei,

CSER. Tortos Ixionis angues: q̄bus uidelicet Ixi onē religatus ad rotā: postq̄ illicitos, Iunonis petiuit amplexus, & Nō exupabile saxū: q̄ cōtra mōtē Sisyph⁹ uoluit: & Iexupabile dixit nō q̄d exupari nō pōt sed q̄d exupare nō ualet sūmū mōtis cacumē, & Interea dryadū siluas, idonec laudādi Cæs̄ps aduēiat ite rī georgica scribamus iter arbores hitates, & Intactos at saltus ait: q̄ an ipsum nullus latie carmē georgicū scripsit, & Seq̄mur: p̄ seq̄mur, & Haud mollia iussa: nō leuia: sed q̄ felicitatē h̄re possint aut debeant: & subaudi seq̄mur a p̄cedēte uersu, & Te sine nil altū mēs īchoat: ac si diceret nō meo īgēio: sed tuo fretus īpio ad hoc carmē accessi, & Vocat īgēti clamore Citheron, i. hortant̄ ad scribēdū nos illi mōtes q̄ aialibus sunt referti, & Citherō at ps ē parnassī, & Taygetiq̄ canes, i. lacones, Nā taygeta ciuitas lacōiā, & hoc iō q̄a dictu rus est Nec tibi cura canū fuerit postreā, & Domitrix

epidaurus equorū: Epiri ciuitas ē eqs nobilissima, & Ingemiata, i. duplicata p̄ echo, alibi: Nō canimus furdīs: re/ spōdēt oīa siluā, Mox tñ, i. postq̄ georgica scripsero, & Ardētis dicer̄ pugnas Cæs̄, ardētis pugnas legēdū, Nā ma le q̄dā ardētis Cæs̄ accipiūt: ut is cōis sit syllaba, & Tithoni priā quot abest ab origine Cæs̄, i. facta Cæs̄, tot annis cele/ brabunt: quot anni sunt ab eo usq̄ ad mūdi p̄cipiūt: & mō Tithonū p̄ Sole posuit p̄ Titane, Nā Tithonus Lao medōris frater fuit: quē pliantem Aurora dilexit & rapuit: a quo usq̄ ad Cæs̄, non ualde multum tēpus est,

CPRO. Et nō exupabile saxū Ixionis: Sed nec p̄ rotā & saxū aliud eē suppliciu, Sēt̄, n. illū a furia: & Perithouū urgeri epulis regii apparatus: q̄rū prius icēdant: & motu īpendente saxi urgeri: quū ait: Quid nemorē lapithas: ixiōa: pithouq̄: Quos sup̄ atra filix iā iā lapsura cadēti: Immet ad similes, Sed significatio horū uersuū fere hęc est: Quisq̄s iuiderit huic opi: debet timē post excessū uitæ supplicia: q̄ pati existimant̄ defuncti: & furias, & Cocy tus at palus ē īferorū & Styx, Styga si diceret seuerā itellexerimus eā ob hoc dici: q̄ eius religio teneat deos, Per eā, n. iurare credunt̄: sed cocyti amnē dicit: q̄a luctuosa uoce appellat̄, & Seuerū at̄ significat̄ tristē: q̄d̄ propriū est mortis, & Interea dryadū siluas, i. q̄, h. hoc ē scribamus carmen agreste impatū a Mæcenate, & Vocat īgēti, i. Ci/ theron Taygetiq̄, q̄d, q̄, e, q̄, Citherō mōs ē bœotiā: Ibi arcana Liberi p̄ris sacra celebrant̄ tertio quoq̄ anno: q̄ trieterica dñr̄, Existimat̄ at̄ Liber eē cū musis: & iō ex hedera frōde eius corona poetis dat̄: quū iccirco uocari se eius sacris uult accipi: q̄d̄ & de uitib⁹ p̄cepit, & Taygetos canes: dicit lacōicos a Taygeta mōte Lacōices, & Epidau rus: ē pelopōnesi: Vnde optimi & generosissimi eq̄ exeūt, & Mox tamē ardētis ac d̄, p̄, Cæs̄, n. s. t. p̄, a, Tithoni, p̄, q̄, a, a, o, Cæs̄: Pollice at̄ se quoq̄ Cæs̄, Octauiani: q̄ postea Augustus cognomiatus ē scripturū uictoriā, Et q̄dā putāt eū p̄missis fidē destituisse ignorātes: nō q̄dē Prohegumenos acta eius scripsisse: sed tamē non claudicare: quantū ad fidei pertinet uinculū, in, vii, enim descripsit in clypeo eius pugnam & actiacum bellum: quod est gestum cum Antonio, Tithonus autē fuit Laomedotis filius: frater Priami qui existimatur ab aurora adama/ tus: uxorem enim eā habuisse: Priami at̄ filia Creusa Aeneā uxor mater Ascanii: a quo genere ad Cæs̄, p̄ uicit,

CANTO. Ixionis: i. Ixion phlegiā fili⁹ Iunonē attētauerat: ea sibi nubē ī sua forma obiecit: cū q̄ cōcūbēs Cētau ros gēuit: quo se iactās ab Ioue fulmiatus apud īferos torquet̄ sup̄ rota serpētibus circūfusa ligatus p̄petua uolu tiōe: unde Tibullus ait: illic Iunonē tētare īfōis ausi, Versant̄ celeri noxia mēbra rota: & Ouis, li, iiii, meta, Voluit īfō: & se, seq̄turq̄: fugitq̄ Macro, at̄ li, i, de som, scri, q̄, oīa q̄ apud īferos eē credit̄ fabulosa p̄uasio ī nobismet ip sis: & ī ipis hūanis corporib⁹ assignare cōati s̄: unde illos q̄ radiis rotarū destricti p̄dēt̄ nihil aliud itelligi uolue rūt: q̄ q̄ nihil cōsilio p̄uidētes: nihil ratiōe moderātes: nihil uirtutib⁹ explicātes se & actus suos oēs fortunæ p̄mit tētes casibus: & fortuitis sp̄ rotant̄, Saxū īgēs uoluere īefficacibus: laboriosiq̄ cōatib⁹: uitā terētes, & Ouis, li, iiii, meta, ait: aut petis: aut urges ruiturq̄ sisyphē saxū, & Interea: anteq̄ tēplū de marmore ponā, & Dryadū: uideto li, i, geon, Dryadesq̄ puella, & Saltus: cāpos itactos ab latinis, i. poetis dicit at̄ scribam⁹ carmē agreste a meccenate īpatū, & Haud mol, sed ardua p̄ Liptotē, & Segneis: i. utiles: steriles: pigras, & Cytherō: salt⁹ ē p̄pe thebas ī Bœotia: ut So, & Pli, ait li, iiii, meta, iqt̄ ī phocide Delphi: & mōs parnassus ī Bœotia thebe & cytherō fabulis: carminibusq̄ celeberrimus: Pro, sic ait: Cytherō mōs est Bœotia ubi arcana liberi p̄ris sacra celebrant̄, iiii, quoq̄ āno: q̄ triete/ rica dñr̄ existimat̄ at̄ liber eē cū musis: & iō ex hedere frōde ei⁹ corōa poetis dat̄, Ouis, itē li, iiii, meta, ait: Vadit ubi electus faciēda ad sacra cytherō Cātibus & clara bacchātū uoce sonabat Stral, i, x, scri, q̄ Cytherō p̄pe thebas fi nit̄: penes quē affopus currit īferiora eius alluēs, Videto itē eclo, vi, & Cytherō: hūc noiat̄ q̄a de duob⁹ scripturus ē: uñ Bœotia dicta ē ī q̄ Cytherō h̄, & Taygetiq̄: uideto ī fine, i, li, geon, & Epidaur⁹: urbs ē Pelopōnesiū: iqt̄ Pro, unde optimi & generosissimi eq̄ exeūt Prola, et li, iiii, Pelopōneso pōit̄ epidaurū Stral, i, viii, uidet̄ scribere Epi/ daurū eē iter Achaia & pelopōnesum: anteaq̄ Epidaurū uocata: mela at̄ scri, epidaur⁹ oppidū eē littori appositū Circa finē uero dicti li, viii, Stral, sic ait, Equorū sane gēus excellit Arcadicū: quē admodū & argolicū: & epidauri cū Etholorū p̄terea & acarnanū solitudo pascēdis eqs ē accōmodata nō minus q̄ Theffalia Pli, at̄ lib, iiii, scri, Epi/ daurū oppidū Aesculapii delubro celebre eē ī achaiā, Soli, et̄ capi, viii, scri, Epidaurū eē ī achaiā: eiq̄ decus eē, a scu/

Cocyti metuet: tortosq̄ Ixionis angues:
Immanemq̄ rotam: & non exuperabile saxū,
Interea Dryadum siluas: saltusq̄ sequamur
Intactos tua Meccenas haud mollia iussa.
Te sine nil altum mens inchoat: en age segneis
Rūpe moras: uocat ingenti clamore Citheron.
Taygetiq̄ cāes: domitrixq̄ Epidaurus equos.
Et uox assensu nemorū ingeminata remugit.
Mox tamen ardenteis accingar dicere pugnas
Cæsaris: & nomē fama tot ferre per annos:
Tithoni prima quot abest ab origine Cæsar.

Epidau
rus

Lapii facellū: cui incubātes ægritudinū remedia capeſſūt monitis ſōniog. ¶ **Vox:** p̄dictog. ſilocog. ¶ **Mox** ta. polliceſ
Ca. Octauū q̄ poſtea Au. cognomiatus ē ſcripturæ uictoriā: qd̄ re uera fecit i. viii. m. a. n. e. deſcripſit i clypeo eius pugna
& actiācū bellū: qd̄ ē geſtū cū Anto. ut ēt Prob. ait. ¶ **Tithōi:** Tithōius: ut Dio. ait. li. v. fili⁹ fuit Laomedōtis: & Priami
fr̄: q̄ extimāſ ab aurora adamatus: eā uxore habuiſſe. Priāi at̄ filia creuſa Aeneæ uxor m̄ſ Aſcāii: a quo ſecuta gēs: q̄ ad
Cæſarē puenit: qd̄ itē edocet Prob. ¶ **A prima origine tithoniā:** ab ipſo Dardano Iouis filio: a quo ad Auguſtū fue
re anni mille ſexcenti: uel circa uti ex Eufebio colligi poteſt: poeta tamen finitum pro infinito numerum poſuit.
CHR. Epidaurus: oppidum epiro ubi ſunt optimi equi.

Seu quis Olympiæ miratus præmia palmæ
Pascit equos: ſeu q̄s fortes ad aratra iuuenos.
Corpora præcipue matrū legat: optima toruæ
Forma bouis: cui turpe caput: cui pluria ceruix.
Et crurum tenuis a mento palearia pendent
Tum longo nullus lateri modus: oīa magna:
Pes etiā: & camuris hirtæ ſub cornibus aures.
Nec mihi diſpliceat maculis inſignis & albo:
Aut iuga detrectans: interdumq; aſpera cornu.
Et faciē Tauro proprior: quæq; ardua tota:
Et gradiens ima uerrit ueſtigia cauda.
Aetas Lucinam: iuſtoſq; pati hymenæos

SER. Seu q̄s olympiæ: dicitur q̄ de armētis & gregi
b⁹. Armēta at̄ ſē equog. & bou⁹: q̄ hæc aialia apta ſē armis
ut ſcutis bou⁹ coria: eq̄ plio. Greges capellæ & ouīū ſunt
iſpe paulo poſt Hoc ſatis armētis ſupat psaltera curæ. Lanī
geros agitare greges: hirtaſq; capellas: hæc tñ armēta. ſ. &
greges ſciēdū: q̄ plerūq; cōſudat auctoritas. ¶ **Olympiæ**
mirat⁹ p̄mia palmæ: iſtudioſus curulis certaminis: qd̄ ge
riſ ad Piſā in honorē Iouis olympiæ. ¶ **Pascit equi:** amas
curule certamē: pascit equos ei rei aptos. ¶ **Seu q̄s fortes ad**
aratra iuuenos: ſi ſue aliq; ſtudiū hēat arādi: & iccirco curā
gerat. ¶ **Corpora præcipue matrū legat:** i magis matrū: p̄ qd̄
oſtēdit ēt pat̄ corpora eē req̄reda. ¶ **Optima toruæ for. bo.**
paulo poſt: Et faciē tauro p̄prior: tauro ſimilis. toruæ at̄
terribilis. ¶ **Turpe caput:** magnū: ut Turpes pascit ſub gur
gite phocas. ¶ **Pluria ceruix: lōga:** ut quū ſe nux pluria ſil
uis i duit i florē. ¶ **Cruæ tēus: uſq; ad crura:** & mō tenuis ē
aduerbiū. Nā ſi eēt p̄poſitio ablatiuo cohæreret. ¶ **Palearia**
at̄ ſūt pelles depēdētes ex gutture. ¶ **Nullus la. mo. i. hēt la**

tus grāde & lōgū: & nō dicit illū h̄ſe modū ut oſtēdat quo maior fuerit: eo bouē maiorē. ¶ **Oīa mag. oīa eius mēbra**
magna ſunt: ¶ **Pes ēt: ſubaudi ſit magn⁹:** ¶ **Camuris cor. curuis: un & cameræ appellata ſūt:** Præcipit at̄ aures & ma
gnas & hirtas eē debere: camuri. n. bou⁹ ſūt q̄ cōuerſa i trorsū cornua habēt: q̄b⁹ cōtraria patuli q̄ cornua diuerſa ha
bēt: quorūq; cornua terrā ſpectāt: his cōtrarii licini q̄ cornua furſū uerſus reflexa habēt. ¶ **Nec m. d. liptotes figura ē:**
ualde placeat: ut Munera nec ſperno. ¶ **Faciē: imaginē & ſimilitudinē totā:** ¶ **Lucinā iu. q. p. a. h. y. m. h. y. ſteron proterō.**
a. n. ē hymenæos pati: poſt Lucia cōſeq̄. Itē h̄ſterō p̄terō ē deſinit a. n. decē poſt. iiii. i. c. i. p. i. t. a. n. o. s. a. n. o. s. i. c. i. p. i. t. ſic deſinit.
PRO. Aetas lucinam: i. q. p. hymenæos Deſinit. a. d. p. q. i. a. Ex lucina partus: ex hymenæo concubitus accipi
mus. itaq; hoc ait poſt annum quartum: & intra decimum ad cōcipiendum eſſe utiles boues: extra finē hūc parum.
Spadices palmæ: quouis iam deſicit color. colorem dicit. Siculi enim palmam: quam græci Phœnica appellant uo
cant Spadica. Spadix color eſt: quem Leucopyrum uocant: hoc eſt albus & fuſcus. Glaucus autem color uiridis.
ANTO. Olympiæ palmæ: olympica certamīa i achaia: p̄pe alpheū itelligit de q̄b⁹ lati⁹ li. v. g. Eliadū palmos
epiros eq̄rū. ¶ **Pluria cer. lōgū colū:** ¶ **Palearia: pelles depēdētes ſub collo:** ¶ **Camuris: curuis: ide camei teſta recurua.**
¶ **Detractas: male tractas:** ¶ **Et faciē tauro p̄. i. habēs faciē p̄priorē ſimiliorēq; tauro Pli. at̄ li. viii. inq; Tauris i aſpectu**
generoſitas torua frōte aurib⁹ fetofis: q̄bus mīora q̄ bub⁹ cornua tēuioraq;. Var. uero. li. ii. ca. v. de bubus ſcri. q. q̄ gre
gē armētog. emere uult obſeruare debet: ut ſint uaccæ bene cōpoſita: ut i tēgris mēbris pilofis: oblōgæ āplæ: migrātī
bus cornibus: latis frōtib⁹ oculis magnis & nigris: pilofis aurib⁹: p̄ſſis malis aptis: narib⁹: labris ſubnigris: ceruicib⁹
craftis: ac lōgis: a collo corpe amplo demiffo: bene coſtuto: latis hūeris: bonis clunibus: codā pfuſam uſq; ad calces ut
habeāt: i inferiorē ptē frequētib⁹ pilis ſub criſpis: cruribus potius mīoribus: rectis genibus: & cuius unguēs ſint leues
& pares: coriū tactu nō aſpū ac dūge: colore potiſſimū: nigro deīde rubeo: tertio heluo: q̄rto albo mollifſim⁹. n. hic
ut durifſim⁹ prius: neq; nō p̄terea ut i mares feminis bōi: ſint quog. & forma ē ſpectāda & c. Col. ēt li. viii. ca. i. ſcri. q̄o.
Mago Carthaginēſis p̄didit: q̄ parādī ſē boues nouelli: q̄drati: grādes mēbris: cornibus p̄ceris: ac nigrātibus & ro
buſtis: frōte lata & criſpa: hirtis auribus: oculis: & labris nigris: naribus reſimis: patulifq; ceruice lōga & torofa: palea
rib⁹ āplis: & pene ad genua p̄miſſis: p̄ctoī magno: armis uafis: capaci & tāq; iplēte utero: lateribus porrectis: lūbis la
tis: dorſo recto: pleno: clunibus rotūdis: crurib⁹ cōpaſtis arrectifq; ſe breuioribus poti⁹ q̄ lōgis nec gēibus i probis:
ungulis magnis: caudis lōgiſſimis & fetofis: pilofisq; corpore denſo: breuiq; colore rubeo uel fuſco: tactu corporis
mollifſimo. Ca. uero. xviii. de tauris idē ait: ſe cēſere p̄bādos tauros maxie mēbris amplifſimis: moribus placidis: me
dia ætate: Cætera fere oīa eadē i his obſeruabimus: q̄ in bubus eligēdis. Nec nālio diſtat bonus taurus a caſtrato: niſi
q̄ huic torua facies eſt: uegetior aſpectus: breuiora cornua: toroſior ceruix: & ita uafsa ut ſit maxia portio corporis:
uētre paulo ſubſtrictiore: idē quoq; ca. xix. de uaccis ait: q̄ uaccæ quoq; p̄bant altifſimæ formæ: longaq; maximis
uteris: frōtibus latifſimis: oculis nigris & patētibus: cornibus uēuſtis & leuibus & nigrātib⁹: pilofis aurib⁹: cōpreſſis
malis: palearibus: & caudis āplifſimis: ūgulis modiciis & crurib⁹. Cætera quoq; ſe eadē q̄ in maribus deſiderant.
¶ **Ima cauda:** huic tātū aiali oīum: q̄bus p̄erior cauda: nō ſtatī nato ē cōſumata ut cæteris mēſuræ: creſcit donec ad
ueſtigia ima p̄uēiat Pli. ¶ **Lucinā: ex lucina ptus ex Hymenæo cōcubitus accipimus:** itaq; hoc ait poſt añ. iiii. & itra
x. ad cōcipiēdū utiles eē boues. Pro. luna at̄ ut Var. iqt: naſcētū dux ē: hic ab iuuādo & luce luno lucia dicta ab latinis:
i. p. a. n. mēſibus actis i lucē p̄ducit iſantes. ¶ **Hymenæos: hymenæus teſte Martiāo capella Veneris & Bacchi filius di**
ētufq; nuptiarū deus cuius officiū eē dixit p̄fallere in nuptiis cātare ad thalamos & coronare limina fertis: pro coitu
hic ponitur hymen uero ſecūdū græcos & latinos eſt q̄dam uirginalis pellis quæ primo coitu abrumpitur: ponit̄
& p̄ hymenæo hiſiphyle Ouidiana ad laſonē non ego ſum furtim tibi cognita: pronuba iuno affuit & fertis tēpo

Georgicorum

ra uinctus hyemē. Dicunt alii hymenaeū quendam fuisse apud athenas: quater bella seuissima uirgines liberauit: quā ob
cām nubentes: eius numē iuocabant quāsi liberatoris uirginitatis. Lucinā pa. hy. hysteron pteron hoc est ultimū pri
us: nam sententia ordine commutatur. Sic etiam est ibi. Definit ante. x. & c.

CHRISTIANI. Palearia: haec syriacis bobus non sunt: sed in dorso gibbū: ut refert Pli. habet. Corpora matrum: nam semen
paternū per artificem est: formāque praebet: & uitā inducit: materiā autem mihi subministrat. Vnde oportet eā esse bonā materiosam: & hanc
optimā corporationē. Propriam facit per synecdochē. habes faciem per priorē tauro. Vacca unius anni non admiscet se ma
ri si admiscet per digiū est. Lucinā: simpliciter per partu posuit: Nam bruta lucinā opem non iuocant. Vaccarū aetas Alberto
magno teste est. xv. annorum: eadem est taurorum: Castrati uero ad uigesimalū perueniunt: Terminus iuuetutis tauri est
quinque annos: inde incipit exsiccari. Bene ergo Home. dixit Taurus quinque annorum in robore suo est. Magni sunt
boues in Epyro: ut scribit Aristo. Pli. ait: indicos sua proceritate camellos aequare: & cornua quatuor pedes in lati
tudinem habere. Boues soli animalium retro ambulantes pascuntur.

SERAPION. Caetera aetas. si quae est uel ante quartū: uel post decimū
annū: bene ostendit per haec quoque tempora posse quod armētis sed
iutiliter per uerē foeturā. Superat gregibus dum lata iuuetus
dum suppetit: & dicit iuuenili eas aetate debere concubere: quia
cito meliora tempora depereunt. Pecuaria: ab eo quod est per
cuare uerē: nam pecua: ut ait in poeiana C. ab eo quod est pecu ue
nit: ut gēu gēua. Suffice plerumque: subministra: unde & suffice
ctos consules dicimus. Optima quoque dies: haec finis non solum ad
aialia pertinet: sed generaliter ad omnia. Subeunt morbi tristisque
senectus naturalē ordinē tenuit: dices aduere morbos post
senectutē: ad ultimā mortē. Inclemētia mortis: inexorabi
litas: & duricies. Sēper. n. refice: uacat. n. Sane dicit aetate ue
niendū esse: ut antequam peat: reparent armenta. Sobolē armē
to fortire: substituē: subministra. & est uerbum iudiciorū. Nam
substituti dicunt iudices: qui occupatores fugiunt officio. Est
idē status delectus equo. ut habeat matres optimas. In
spē pecoris summittere. quos uis admissarios fieri. Notanda
sane exgista uarietas. Nam ut in bobus mres ante describit: in
eqs admissarios ante commemorat. Praecipuum: maximū a
teneris: ex quo primū oriuntur & teneri sunt. Impede laborē
sunt ab ipsa primū aetate eligas. Continuo: in primordio: ut
ambulare incipit. Pecoris generosi pullus. in quo ex optio gener
descendit. Altius ingreditur: cum exulatioe quod dācedit. Mollia
crura reponit: Ennius de gruibus: Perque sabā reponit: & mol
lia crura reponit. Primus ire uiam: matris praere uesti
gia. Ignoto: potius: per quem nunquam transferat. Committere:
credere se & ingredi: & bis idem dixit: nam qui fluuios tentare minaces: hoc est ignoto se committere ponti.

CANTO. Definit ante. de Var. li. ii. cap. v. ait quod non minores oportet inire bimas: ut trimae pariāt eo melius si quod trimae:
plerumque pariūt in x. anno quod dā est plures Maxie idoneū tempus ad concipiendū ab Delphini exortu usque ad dies. xl. paulo plius quod n.
ita concipiūt tepatissimo anni tempore pariūt: uacca. n. mēsi bus. x. sūt pgnates: mas an foemia sit concepta significat tauri quū
iniit: si quod si mas in dexteriorē parte abit. si femia in sinistriorē parte: Pli. uero. li. viii. c. xlii. quod suo tempore annicula ad fecundi
tate poscebant toleratius tamē bimae: tauri generationē quod trimi in plēt: & singulis denas eodē anno tradūt. Conceptio
unico initu pagit quod si forte perauerit uicesimo post die mare foemia repetit: prius mēse. x. quod dā aetate genitū inutile est
Tauri non sapiunt quod bis die inent Robur est tauris in quo matu. uita foeminis. xv. annis longissima: maribus. xxx. Foetura: geni
tura: & puentui. Caetera aetas: hoc est aetate quartū annū & post decimū Colu. in lib. viii. cap. xix. ait. Quū uacca excess
serūt annos. xi. foetibus iutiles sūt: rursus minore bimis inire non oportet: si aetate tamē conciperit partū earū remoueri pla
cet ac per triduum ne laborēt hubera extremi: postea mulstra perhiberi. Superat: interest: in inent. Dum laxiu. uel iueta. i.
dū iuuenes sūt uacca concipiat reperit. n. senecta cum morbis plurimis. Solue ma. prius quo tempore uacca ietūda sint iā di
ximus. Colu. in lib. viii. ca. xxii. scri. quod mēse Julio foemia maribus plerumque permittēda: ut eo tempore conceptos per xio uere adul
tis iā papulis edat: nam decē mēsi bus uerē perferūt: unūque mare. xv. uaccis sufficere abūde est. Pecuaria: pecuare pecuarā
facit: pecu pecua: pecus pecudes: pecus haec pecora. Suffice: subministra: Col. in lib. viii. c. xx. de uaccis ait: sed & curādū est om
nis aetatis aetate: atque in reliquis gregibus: pecoris ut delectus habeat. Nam & nixa & uetusta: quae gignere desierūt sum mouēda
sunt: & utique tauro qui locū foecūdag occupat ablegēda: uel aratro domāda quā laboris & opis non minus qui iuueti per
uteri sterilitate patietes sunt. Optima quoque dies. Ouis quoque de arte. Cito pede labit aetas: nec bona tam sequit: quae bona prius fuit.
Inclemētia: duritia: & crudelitas. Sortire: elige. Idē delectus ut. sic corpora percipue matrum ledat. ite ut quot annis so
boles armēto eligat: in spē gētis: in foeturā ut sint admissarii. Et mo. cruere. glomerat apte reducit alterno crurum
explicatu. Mollia crura: faciles tibias: non enim inepte dureue ambulat ut plerisque euenit. Primus & ire uiam. Var.
li. ii. cap. vii. inquit. Equi boni futuri signa sunt: si cum gregalibus in pabulo contendit in currando aliaue qua re quo
potior sit si quum flumen traiciendum est gregi in primis progreditur ac non respectat alios.

CHRISTIANI. Interea superat: Optimū preceptū: nam non solum iuuetiū corpora curāda sunt: sed quia singula perit dāda est opa suc
cessio. Tu mo quos in spē. Mira uarietas: nam in bubulo pecore a matribus in equo a patribus incipit: Sūt autem haec tria peco
rū genera omibus percipua. Bos. n. nobis terrā colit: sine cuius opa agricultura omnino difficilis est Equus & comode nos ue

Definit ante decem: post quatuor incipit annos.
Caetera nec foeturae habilis: nec fortis aratris.
Interea superat gregibus dum lata iuuentus:
Solue mares: mitte in Venerē pecuarā primus.
Atque aliam ex alia generando suffice prolem.
Optima quoque dies miseris mortalibus aui
Prima fugit: subeunt morbi: tristisque Senectus:
Et labor: & durae rapit inclementia Mortis.
Semper erunt: quarum mutari corpora mauiis:
Sēper enim refice: ac ne post amissa requiras:
Ante ueni: & sobolē armēto sortire quot annis.
Nec non & pecori est idem delectus equino.
Tu mo quos in spē statues summittere gētis:
Praecipuum iam inde a teneris impende laborē.
Continuo pecoris generosi pullus in aruis
Altius ingreditur: & mollia crura reponit.
Primus & ire uiam: & fluuios tentare minaces
Audet: & ignoto sese committere ponti.

hit: & i bello auxiliatur egregie: & i multis rebus comes est hoī: atq; i uecturis & ueterinos habemus equos & iumē/ta. Docilitas maxia ē i equo. Amiffos luget domios defideriis: lachrymas mittit iterfecto: Nicomede rege eius equus in edia uitā finiuit: refert Philarchus Cētaretriū e galatis occifo i pugna anthiocho potitū equo eius illū ascēdiffe: at equū idignatiōe accēfū p̄cipitē i abrupta iſſe: ac ſe: eq̄tē q; pdidiſſe. Bucephalus Alexādrī equus neminē ornatu regio iſignitū p̄ter ipſum Alexādrū excipere uoluit: in expugnatōe thebarū uulneratus Alexādrū i aliū equū trāfire nō eſt paſſus. Equus Cænullū niſi ipſum Cæſarē dorſo accipere uoluit. Hic anteriores pedes hūanos habebat. Semiramis equū uſq; i coitū amaui: ut ait Luba. Aristo. at i li. de aialibus: equū: equāq; poſt hominē reliq;: aialibus ſalatiōrē eē dicit. Addit ēt ipſum. xl. dētes habere: primores q̄tuor trigefimo mēſe mutare. Anno deīde poſt binos utrinq; ſupne & iſerne: itē alio anno q̄tuor: itē alio q̄tuor. Cōpletis annis q̄tuor & mēſibus ſex nō emittit: & tūc idoneū tēpus ad p̄creādū hēt. Refert p̄terea equū oibus tp̄ibus: & donec uiuit coire. Idē facere ſceminā. Dicit p̄terea ætatē ac. xviii. annū p̄tēdi in equo. Sed ad lōgū ad trigefimū uſq; p̄duci: i nōnullis etiā ad q̄nq; geſimū: ſed minus uiuere q; domi alunt: q; p̄gariū. Albertus at cognomēto magnus ait: equū biennio inire ſcipere: ſed meliōrē eē ſcētū poſt trieniū uſq; ad. xx. qui ē arcus ſecūdū quē mīori cōiūctiōe iūgūf luppiter & Saturnus. Inire at uſq; ad. xxx. annū & equā cōcipere q̄uis de biliter uſq; ad. xl. qd̄ fere ſpaciū eſt ſuæ uitæ: quāuis olī iuētus ſit equus. lxx. annorū: ipſe aut Albertus refert uidiſſe ſe equū ex maioribus apud militē: q; adhuc robuſtus exceſſerit annū. lx. ¶ Pullus: ut p̄ueros dicimus i hūano genere: ita in equo: mulo: aſino: atq; camello dicimus pullos item in omni auum genere: in boue uero & elephante uitulū. Qui etiam ex arborum radicibus gignuntur: pulli appellantur: hinc pullulare.

Nec uanos horret ſtrepitus. illi ardua ceruix.
Argutumq; caput: breuis aluus: obefa; terga.
Luxuriatq; toris animoſum pectus. honeſti
Spadices: glauciq;: color deterrimus albis
Et Giluo: tum ſi qua ſonū procul arma dedere:
Straſ loco neſcit: micat auribus: & tremi artus
Colletumq; premens uoluit ſub naribus ignē.
Dēſa iuba: & dextro iactata recumbit in armo.
At duplex agitur per lumbos ſpina: cauatq;
Tellurē: & ſolido grauiter ſonat ungula cornu.

¶ SER. Nec uanos horret ſtrepitus. i. nō facile pauēſcit. ſi ſtrepitus: nos aliquos. ¶ Ardua Ceruix: alta. ¶ Argutū: breue. ¶ Luxuriatq; toris aioſum pectus: toroſum: & emi nēs pulpīs. ¶ Spadices: phœniciatos uocāt. i. p̄ſſos myrte os: ipſi ſunt badii. ¶ Glauci autē ſunt felineis oculis. i. quod dā ſplendore p̄fuſis. ¶ Deterrimus albis & giluo: Atq; alibi ait: Qui cādore niues anteirēt. Sed aliud eſt cādīdū eſſe. i. qd̄ dā nitēti luce p̄fuſū: aliud albū: qd̄ pallori cōſtat eē uicinū. Giluus at ē melinus color: quē uulgo fuluū uocāt. Multi ita legūt albis & giluo: ut nō albū uel gilūū: ſed albo gilūū uituperet: qd̄ ſi ſinguli colores uitupandi ſunt: quāto magis mixtus utroq;. i. albo giluoſus. ¶ Tremi artus: figurate pro artibus tremiſ. ¶ Voluit: ſub naribus ignē: flatu idicat magnanimitatē ſuā. At duplex agitur per lumbos ſpina: aut re uera duplex: aut lata: ut alibi Duplicem gemmis auroq; coronam. Item Et duplici aptantur dentalia dorſo.

¶ ANTO. Argutūq; caput. i. breue & exigū. Varro lib. ii. ca. vii. ait: eq̄s debere eē clunibus ac uētribus latis equos ad admiſſurā quos uelis habere legere oportet amplo corpore: formoſos: nulla parte corporis iter ſe nō cōgruētī: caput habeāt: nō magnū: nec mēbra cōfuſa: ſint oculis nigris: naribus nō anguſtis: auribus applicatis: nō anguſta iuba: crebra: fuſca: ſubcriſpa: ſubtenuis ſetis implicata in dexteriōrē partē ceruicis: pectus ſit latū & plenū: humeri lati: uēter modicus: lūbi deorſum uerſū p̄ſſi: ſcapulæ latæ: ſpina maxie duplex: ſi minus nō extans: coda ampla: ſubcriſpa: crura recta: eq̄lia itrouerſa: gēua rotūda: nec magna: Vngulæ duræ: toto corpore ut habeāt uēas: q; aiaduerti poſſūt. Hæc ex Var. Coluētiā li. vii. cap. xxvii. ſic ait: cū uero natus eſt pullus cōſeſti licet idolē exiſtimare: ſi hilaris: ſi itrepidus: ſi neq; cōſpectu: nouæq; rei auditu terref: ſi ante gregē p̄currit: ſi laſciuia & alacritate iterdū & curſu certaminis eq̄les exuperat: ſi foſſam ſine cūctatiōe trāſilit pōtē: ſi ſumēq; trāſcēdit: hæc erūt honeſti ai documenta: corporis uero forma cōſtabit exiguo capite: nigris oculis: naribus aptis: breuibus auriculis & arrectis: ceruice molli: lataq; nec lōga: dēſa iuba: & p̄ dextrā partē p̄fuſa: lato & muſculorū toris nūeroſo pectore: gradibus armis & rectis: lateribus in flexis: uētre ſubſtricto: teſtibus paribus & exiguis: cauda lōga & ſecta: criſpaq; mollibus: atq; altis: rectiſq; cruribus: tereti genu: paruoq; neq; itrorſus ſpectāti: rotūdis clunibus: ſceminibus toroſis: ac numeroſis: duris ungulis & altis & cōcauis: rotundiſq; qbus coronæ mediocres ſuppoſitæ ſunt: ſic uniuerſū corpus cōpoſitum: ut ſit grade ſublīme: erectū: ab aſpectu quoq; agile: & ex lōgo q̄tū figura p̄mittit rotūdū. ¶ Breuis aluus: modica: ſubſtricta. ¶ Obefa; terga: grades lati: & pingues hūeri: obefus. n. ut Feſt. ait: p̄guis dicit q̄ ſi ob edēdū factus. ¶ Luxuriat toris: abūdat pulpīs: debet n. eē latū & plenū ac toroſū. ¶ Spadices: phœniceus color: ſeu pūceus: & ſpadix idē eſt teſte Gel. li. i. ca. xxvi. ſignificat at exuberantiā: ſplēdorēq; ruboris. ¶ Glauci;: carulei: Claucus. n. color uiridis dī: qd̄ Pro. oñdit: & Gellius dicto loco. ¶ Albis: nō cādīdis: ſed albis. i. pallidulis. ¶ Giluo: giluoſus color eſt buxeus: ut qdā uolūt uulgo giallus appellat: aliq; uero p̄ gilūū itelligūt flauū: q; ex uiridi & ruſſo & albo cōcretus ē. Seruius Melinū itelligit. Eſt at melinus color cādīdis: optimus i melo iſula: i Samo quoq; naſcīt: auctor ē Plī. lib. xxxv. cap. vi. Aulus Gellius at i ſine. li. xii. inuit gilūū colorē eē mediū iter nigrū & albū: ſcrib. tria genera eē uini: nigrū: albū: mediū: qd̄ uocant nippoy gilūū. ¶ Micat auribus: arrigit: ac deprimit aures. ¶ Tremi artus: cōcutit. ¶ Collectū ignē: attractā flatuſ uim: & potentiam. ¶ Fremens: & fremēs: & p̄mēs in antiq; legiſ erit at ordo. Et p̄mēs ignē collectū uoluit ſub naribus: p̄mēs at. n. nō emittēs: ſed retinēs iterius: hīc ſub narib; uoluit. ¶ Voluit ſub naribus: per qd̄ eius uis apparet: ē. n. magni flatuſ Solido: duro. ¶ CHR. Luxuriat toris: Abūdat modū excedit in toris. q. d. ultra modū toroſus eſt. Nā mēbra toroſa. i. maiores toroſa. i. muſculos & lacertos habētia ualidiora ſunt. Vnde in hercule toroſa brachia pingūt. Eſt. n. torus ſiue muſculus: ſiue lacertus. ¶ Spadices: Palladius Aemilianus colores in equo refert: badiū: aureū: albīneum: ruſſeū: mureū: ceruinū: gilūū: ſcutulatum: album: gutatū: candidiſſimū: nigrum: præſſum. Sequentis metri enumerat uariū cum pul-

chritudine nigro: uel albino: uel badio mixtum. Canum cum quouis colore: spumeum maculosum murinū ob-
 scurionem. Giluus color est cinericus. Aetatem quoq; ita signat. Nam bimo & sex mēsum dentes mediū superiores
 cadunt: Quadrimo canini mutantur: infra sextum annum molares superiores cadunt: Sexto anno quos primo mu-
 tauit exa: quat. Septimo anno omnes dentes eius explent: latent ab hinc ætatis notæ. Sed prouectioribus tēpora ca-
 uati incipiunt: supercilia canescere: dentes plerunq; prominere. Formam uero equi ita describit Columel, ut sit capi-
 te exiguo: nigris oculis: apertis & breuib; auriculis & arrectis: semper ceruice molli lataq; nec longa. Denſa iuba:
 & in dexteram partem profusa lato & musculorum toris numeroſo pectore. Grandibus armis: & rectis: lateribus
 inflexis: spina duplici: uentre subactō: testiculis paribus & exiguis: latis lumbis & subridētib;: id est pulchris & pi-
 guibus. Cauda lōga & seta crispaq; mollibus: atq; altis: rectisq; cruribus: terete genu: paruocq;: neq; itorsum spectate:
 rotundis clunibus femoribus torosis ac numeroſis: duris unguis & altis & concauis: rotūdisq; quibus coronæ me-
 diocres superpositæ sunt: corpus ipsum sit grande: sublime: erectum: aspectu quoq; agile. Longitudo quantum na-
 tura permittit: Cum uero natus est confestim licet indolem existimare: si hilaris: si intrepidus: si aspectu nouæ rei
 nō auditu ue terretur. Si fossam sine cunetatione transit: pontem flumen transcendit.

CSER. Talis amyclæi domitus pollucis habenis cylla-
 rus: Atq; Castor domitor equorū fuit: sed fratrem p̄ se po-
 fuit poetica licentia: ut Quas illi Philomena dapes: p̄ Pro-
 gne. Itē Reuocato a sanguine teucris: p̄ dardāi. Aut certe iō
 Pollucē pro Castore posuit: q̄a ambo licent: & Castores &
 Polluces uocant. Nā & ludī: & templū eius: & stellæ casto-
 rū uocantur. Martis equi: Δειμοσ: & φοβος. Et magni
 currus Achillis: Baliarchus: & Xanthus. Coniugis adue-
 tu pernix saturnus: dum cum amica Phyllira Saturnus co-
 iret: Ops eius uxor aduenit: cuius præsentiam ueritus: se
 in equum cōuertit: qualē potuit numē imitari: exinde na-
 rus est Chiron dimidia parte homo: dimidia equus. Sane
 Ops quum de uxore Saturni dicimus o corrupit: ut ops
 opis quū uero de nympha dicimus: opis lōga est: ut Opis
 ad æthereum pennis aufert olympum. pernix autem ad
 quum refertur. Nā saturni stella tardissima est. Saturnus
 cū phylliran oceani adamasset: & quū secū coiret: aduen-
 tante uxore ille se in equū illam in equam conuertit: atq; ita uterq; opprobriū effugerunt: hinc natus est Chiron cē-
 taurus. Quidam phylliran in flore conuersam dicunt: uel in arborē: unde Liber phyllirinus quo coronæ alligantur.
 Pelion: montē theſſaliæ: in quo Chiron habitauit. Hunc quoq; licet bonū & tot signis probatū. Vbi aut mor-
 bo grauis aut iā segnior annis Deficit: duo sunt quibus minuuntur corporis uires: senectus & morbus: unde mire
 utrunq; complexus est. Abde domo: in domo. Nam si aduerbialiter uellet loq; domi diceret. Tale est illud in q̄rto:
 Non libyæ non ante tyro. Nec turpi ignosce senectæ: Cicero in Catone maiore & laudat & uituperat senectutem:
 unde dupliciter hunc locum intelligimus: aut nec ignosce turpi senectæ: ut non turpi senectæ ignosce: id est abde &
 ignosce senectæ: quæ turpis non est: quia per naturam uenit. Frigidus: iam per senectutē: adhuc quidem uult cōcū-
 bere: sed ipedit defectu uiriū: frustra q; laborē: difficilē & irritū. Si quādo ad prælia uetū est: alibi: Nocturna q; bella.

CPRO. Talis a. d. pollucis. h. Cyllarose. q. graii. m. p. Martis. e. b. e. m. g. a. amyclæ oppidū est laconices: unde refert
 Homerus in catalogo ducū: qui ad troiā accesserunt: Pollux autem & castor lacedæmone nati sunt qui existimantur
 equos accepisse a Iunone muneris nomine xanthum: & cyllarū: quos ei Neptunus donauerat. Martis equi dicuntur
 dimos & phobos Homero auctore Achillis Xanthus & Aethon. Quidam quatuor putant: & eis adiungunt podar-
 gum & lampum: Sed eis qui duos credunt hæceorum epitheta esse persuasum est. Talis & i. i. c. e. s. Coniugis a. p. s. i.
 e. a. Pelion hinnitu fugiens impleuit acuto. Saturnus phylliran oceani: & Thetis filiā existimat adamasse: & quū ea se
 mutasset in equā ut eū falleret: Ille quoq; in equū transfiguratus: cū ea cōcubuit: Ex qbus natus ē Chirō doctissimus cē-
 taurus. Pelion ē theſſaliæ mōs. Neptuni q; ipsa ded. orig. gētis Neptunus Cereri quū uī ad ferre uellet: ea se in equam
 transfigurauerit: nihilominus incepto nō destitit Neptunus: Eaq; ita cōpressit: q; genus equorū inde pditur esse.
CANTO. Amyclæi pollucis: Pollux & Castor Lacedæmōe nati sunt: q; existimant equos accepisse ab Iunone mu-
 neris nomine Xanthū & Cyllarū: quos ei Neptunus donauerat Probus. Amyclæ: amyclæ oppidū est Laconia rex
 gionis achaia: teste Pli. li. iiii. fuit at patria Castoris & Pollucis Strabo li. viii. ait: q; Taygæto monti subiciit Sparta &
 amyclæ Pli. li. iiii. scribit: amyclas etiā fuisse prope Tarracinam a serpentibus deletas. Martis eq; biuges: Martis equi
 traduntur: dimos & Phobos Homero auctore: ut scribit Probus: Achillis uero Xanthus & æthon: quidam quatuor
 putant: & in eis adiiciunt podargū & lampum: auctor idem Probus. Saturnus: is cū Iouē filiū quæreret in Thracia
 cum phyllira Oceani filia in equum uersus dicitur cōcubuisse: & ex ea Chironē cētaurū natū artis medicinæ inuēto
 rem: qui a Phyllira phyllirides dicitur a poetis scribunt Aratum de aduentu uxoris nil scribere. Virgi. tamē hic ostē-
 dit uxoris opis aduentu i equū uersum eē dum cū illa coiret. Pernix: uelox quia equus. Altum Pelion: Theſſaliæ
 mōtē altissimū teste Pli. in li. in quo ut scri. Soli nuptiale cōiuiū thetidis & pelei celebratū fuit. Nec turpi ignosce
 senectæ: ordo est: nec ignosce turpi senectæ: quis. n. seniores equi sint: cum modo tamen laborem tollerare ualēt. Est
 aut sensus q; ubi optimus equus uel morbo uel senectā deficit: remouēdus est ab admissura: & in domo retinendus:
 nec parcendum: ostendit enim omnino fatigandum cum mō tamen. Turpi senectæ: luuenaetiam saty. x. ait: Sed
 q; cōtinuis & quantis lōga senectus plena malis: deformē & tetrū ante omnia uultū: dissimilē q; sui deformē pro cure

pellēm pendentēsq; genas & tales aspice rugas &c. Quamuis autem senecta sit a natura omnino quin turpis sit nega-
ri non potes: ergo nec ignosce turpi senectæ dicendum. Frigidus in uenerem senior: hic locus asserit quod dixi ue-
rum esse ut scilicet ab admittura senior in domo teneatur: ibiq; fatigetur cum modo: nec penitus ignoscatur ei: gene-
rat autem mas ad annos xxxiii & ad xl durasse tradunt adiutum modo in atollenda priori parte corporis: sed ad ge-
nerandum paucis animalium minor fertilitas: qua de causa per interualla admitturæ dantur: nec tamen quinde-
cim initus eiusdē anni ualet tollerare. Equæ gignunt ânus oibus ad xl uixisse equum. lxx annos proditur Plinius au-
ctor libro octauo capitulo xl. Columella uero libro septimo capitulo xxvi scribit q; marem putat minorem trimo
nō eē idōeū admitturæ: posse uero usq; i. xx annū pgenerare foemina: bimā recte cōcipere: ut post iiii. annū enixa foe-
tū educet: eādēq; post decimū nō eē utilē. Superiori at capite dixerat q; nec min⁹ q; quidēci: nec rursus plures: q; xx unū
debet implei. Frustraq; laborē i gratū trahit: Ordo ē: & frustra trahit: i. pducit i gratū laborē. i. i gratū coitū: nā calidis-
simus quisq; citius uenerem perficit: & ei gratior illa fit: senes uero tardiores sunt quia frigent. Quōdā: q̄ndoq;.

Incaſſum furit: ergo animos: æuomq; notabis
Præcipue: hinc alias artes: prolemq; parentum
Et quis cuiq; dolor uictō: quæ gloria palma
Nonne uides cū præcipiti certamie campum
Corripuere: ruuntq; effuſi carcere currus:
Cum ſpes arrectæ iuuenū: exultatiq; haurit
Corda pauor pulſans: illi inſtāt uerbere torto:
Et proni dant lora: uolat ui feruidus axis,
Iamq; humiles: iamq; elati ſublime uidentur
Aera per uacuum ferri: atq; aſſurgere in auras,
Nec mora nec requies: at fuluæ nimbus arenæ
Tollitur: humeſcunt ſpumis: flatuq; ſequentū,
Tantus amor laudum: tanta eſt uictoria curæ.
Primus Erichthonius currus & quatuor auſus
Iungere equos: rapidiſq; rotis inſiſtere uictor,
Frena Pelethronii Lapithæ gyroſq; dedere

nii. Pelethroniū oppidum eſt theſſaliæ: ubi primū domandorū equorum uſus inuētus eſt. Nā cum quidā Theſſalus
rex bobus ceſtro exagitatis ſatellites ſuos ad eos reuocandos ire iuſſiſſet: illiq; curſu nō ſufficerent: aſcenderūt equos
& eorū uelocitate boues ſecuti eos ſtimulis ad teſta reuocarunt: ſed hi uiſi aut quum irent uelociter: aut quum eorū
equi circa flumen Peneon potarent: capibus inclinatis locū fabulæ dederunt: ut centauri eſſe crederentur: qui dicti
ſunt centauri ἀπο του νέων των τους τάρπους. Alii dicunt centauroꝝ fabulam eſſe conſictam ad exprimendam hu-
mana uita uelocitatē: quia equum conſtat eſſe uelociffimum: bene autē ait Pelethronii: quia ſunt & alii lapithæ. Pe-
lethronium autem antrum eſt in theſſalia ubi Achillem Ghiron erudiuit.

PRO. Primus erichthonius, æ. quatuor auſus iungere equos rapidiſq; r. i. u. Frena pelethronii lapithæ gyroſq;
d. Erichthonius troiſ filius fuit: ſed huius nunc mentio non eſt: ſed attici Volcani filii & Terræ cum cupiditate eius
patris uſtādo uim uoluiſſet inferre per certamina natus eſt a terra igitur & certamine Erichthonius dictus. Primus
dicitur quadrigis uſus: quo decentius celaret pedes anguinos ſuos. Lapithæ natio eſt theſſalorum. Pelethronii
dicti a loco: qui ſubiectus eſt Pelio monti ab eo: q; medicamentorum magna uis ibi naſcatur: quod græci gloſſe ma-
thicos throna uocant. Pelion eſt autem eadem lingua liuidum: lapithæ ergo primi exiſtimantur eqtaſſe: & ut Pala-
phatus i libro ariſton ait: eius gētes utiq; ei: q; i nephele caſtello: morent. Ex q; cā cētauri quoq; nebulae filii tradunt:
& Ixion eis mercedē pmiſit: ſi furentē taurorū gregē occidiſſent: quoꝝ uelocitate quū ipetus effugerēt: & ipſos relis-
cōficerēt ἀπο του νέων των: q; ē figere: & taurus dicti ſunt. Exiſtimati ſunt bifformes: quia primi equitate cōperunt.

CANTO. Animos: ut ſit hilariſ equus & intrepidus & ut ſupra oſtendit Columella. Aeuum: Columella li-
bro vii. capitulo xxvii. ſcrib. q; annorum notæ cum corpore mutantur: nam dum bimus & ſex meſium eſt medi-
dentes ſuperiores & inferiores cadūt cū quartū agit iis q; canini appellantur deiectis: alios aſſert: intra ſextum dein-
de annum molares ſuperiores cadunt. Sexto anno: quos primos mutauit exequat: ſeptimo omnes explent æqualiter:
& ex eo cauatos gerit: nec poſtea quot annorum ſit manifeſto cōphendi poteſt: decimo tamē anno tempora cau-
ri incipiunt: & ſupercilia nonnunquam caneſcere: & dentes prominere: hæc ille. Alias artes: equorum. n. alii ſunt
ad rē militarem idonei: alii ad uecturā: alii ad admitturā: alii ad curſuram: alii ad prædam: itaq; non item ſunt ſpectā-
di: atq; habendi. Hinc peritus belli alios eligit atq; alit: ac docet: alios quadrigarius &c. Plura Var. libro ſecundo ca-
vii. Prolemq; parentum: Vatro prædicto loco ſic ait: de ſtirpe magis itereſt qua ſint: q; genera ſunt multa: itaq; ad
hoc nobiles ab regiōibus dicuntur in græcia Theſſalici equi a: terra apuli ab: roſea roſeani. Quæ gloria palma: ut
curſu certans æquales ſuperare conetur &c. Carcere: repagulis. Currus: quadrigæ: Exultantia: ſalientia: tremen-
tiaq; Haurit: eleuat: ferit. Inſtāt: iminēt equis. Verbere: ſcutica. Lora: habenas. Vi: uiolētia. Nibus: nubes.

¶ Erichthonius: fuit is Vulcani & Terræ filius: qui primus dicitur quadrigis usus quo decentius celaret pedes suos anguineos, Probus auctor & Plinius libro septimo inquit q̄ bigas primum iunxit phrygum natio: quadrigas erichthonius: Eusebius item sic ait erichthonius primus quadrigas iunxit in græcia erat quippe apud alias nationes id aut fuit Danao regnate argis, ¶ Fræna pelethronii: impositi dorso & insultat solo carmina sunt Ennii in Alexandro: ut docet Macro, lib. v. Frænos aut & strata equoꝝ pelethroniū inuenisse scribūt pugnare ex equo Thesfalos: q̄ cetauri appellati sūt habitares secūdū peliū mōtē: ut scri. Pli. lib. viii. & Probus ait pelethroniū subiectū esse Pelio mōti, ¶ Pelethronii lapythæ: i. ex pelethronio oriundi fræna inuenere: habebant enim lapythæ plura oppida in ipsa Thesfalia.

¶ CHRI. Dolor: nā & lachrymas uictos emittere: & uictores leticiā ostendere dixerūt, ¶ Cū spes arrectæ: Ecbasis ornādi loci cā, ¶ Instāt: nūq̄ cessāt ab ope, ¶ Torto: nā ex crebro motu cōtorquent & iflectunt lora, ¶ Ruūt effusi: pinxit illoꝝ celeritatē, ¶ Iāq̄ humiles: tota hæc cursus descriptio picturæ q̄ scripturæ similior ē: ipsæ et cōcisæ breuesq̄ clausulæ faciūt: ut celeritas narrātis exp̄ssius demōstret celeritatē currētū, ¶ Iā hūiles: iā elati: q̄a saltu rē peragunt: ut pp̄ eoꝝ leuitatē p̄ aerē potiusq̄: p̄ terrā ferri uideāt, ¶ Tātus: a lau. iccirco accelerant: q̄a uictoriæ cupidissimi sunt, Pelethronii frenos ac strata equoꝝ primi iuenerūt, ¶ Erichthonius, Augustinus i li. de ciuitate dei ait: hūc puerū athenis in Vulcani mineruæq̄ templo ad inuentum serpente implicatum: & quia sibi regnum portendebatur diligenter enutritum: Horumq̄ deorum filium: cum parentes ignorarentur iudicatum: idem Augu. refert: Hic ut Placaret iratum Apollinem q̄ eius templum a Danao rege incensum fuerat: nec græci id prohibuerant: & propterea sterilitate regionem oppresserat: ludos musicos eidem apollini instituit: itidemq̄ Mineruæ: ubi uictores oleo donabantur Plinius autem scribit Erichthonium quadrigas inuenisse: item argentum Athenis.

¶ SER. Equitē docuere: i. equū: nā p̄ equo rectorē posuit, ¶ Gressus glomerare superbos: ut eū disciplina icederet, ¶ Vterq̄ labor: & sub iugū mittere: & subuertere frænū, ¶ Exquirunt: calidumq̄, ¶ Quāuis sæpe fuga: ordo ē: q̄ uis sepe uictor fuerit: quis nobili genere p̄creatus: tamen a magistris ætas ē: magnanimitasq̄ regrenda: q̄ si nō fuerit: illa nihil p̄sunt, ¶ Et patriā epirū referat: q̄a i epiro sūt eq̄ optimæ: q̄bus exercet curule certamē: Iouis olympici, ¶ Neptunniq̄ ipsa dedecat origine gētem: nisi sit p̄creatus ab equo Neptuni: qui editus est tridētis percussio, ¶ His animaduersis: moribus & ætate dephēsis, ¶ Instant sub rē pus: coeundi: si quo eis cura maior adhibetur, ¶ Dēso distēdere pingui: nō laxo: q̄ q̄busdam potionibus agafones p̄ fraudē facerē cōsueuerūt: unī ait Dēso p̄gūi: i. uiribus pleno, Sæpe p̄gūe ḡnris ē neutri, & ita i oib̄ idōeis iuenit, Nā nec p̄gūedo nec p̄gūetudo latinū ē, ¶ Dixere: p̄ designauere, Cicero de re. p̄. sic de accusatore. l. v. dcā. & Hora. quē Ven⁹ arbitrū dicit bibēdi p̄ designat, ¶ Florētēsq̄ secāt herbas: ad ultas: maturiores: q̄bus robur acquirif, ¶ Ne blādo neque at superesse labori: periphraſis est coitus, ¶ Ieiunia: ifirmitatē ex inedia ueniētē, ¶ Nota uoluptas: dicēdo nota p̄ trāsītū rē ab aliis diligēter expressam tetigit, Nā equæ puellæ quū primū coeunt: si macræ sūt & debilitant: & debiles gignūt, post primū aut partū tenues esse debēt, ¶ Frondeſq̄ negāt: cōtra illud: Florētēsq̄ secant herbas: fluuiosq̄ ministrāt, ¶ Fōtib⁹ arcent: i. a potu etiā prohibēt, ¶ Cursu quatiant: currere faciūt, ¶ Sole fatigāt: calore faciunt laborare, ¶ Cū grauiter tunſis: hoc est die medio: hoc autē ad exprimēdū diei tēpus est positū: nō q̄ eq̄ tempore æstatis coeāt, ¶ Hoc faciunt nimio ne luxu: nimio pingui, & bene rem turpem aperte a Lucretio tractatam uitauit trāſlationibus: quas omnes ab agricultura traxit: ut luxu propter luxuriam segetum.

¶ ANTO. Equitē: i. equū portantem hoīem: oēs enim antiq̄ scriptores ut hominē equo ifidentem: ita & equū q̄ portaret hominem equitē uocauerunt: & equitate non hominē tantum: sed equū quoq̄ dixerūt: auctor est Macro, lib. vi. in fine, ¶ Vterq̄ labor: i. docere equum saltus & igressus potest etiā per epexeſim legi: ut dicatq̄: i. æque magistri exquirunt iuuenem equum: Calidumq̄ animis & cursibus acrem, ¶ Quāuis: sensus est eligēdum esse equū iuuenē calidūq̄ aīs & cursibus acrem: quis sæpe cursu uictor alioꝝ fuerit: quis optimam patriam referat: & optimam stirpem, ¶ Egerit: fugauerit, ¶ Epirum: de epiro latius lib. i. geor. Palma epiros equaꝝ, ¶ Fortisq̄ mycenæ: ad agamēnona respexit qui græcorū ductor exercitus Troiam deleuit: unde alibi ait: Agamēnoniaq̄ mycenæ, Præterea docet, Stra. li. viii. q̄ argos a priordio magis ac magis extitit potētia priariū: subinde, Mycenæ apliora susceperūt icremēta pp̄ cōmigrātes in illas pelopidas: nam cum oēs ad Atrei filios consistenter, Agamēnon natu grādiior regnum adeptus duce uirtute: ac pariter fortuna comite regionis paternam possessionem ampliāuit: & mycenæo laconicum adiecit imperiū: uerū Menelaus laconicæ regimen tenuit, At agamēnon mycenarum usq̄ Corinthū: ac Sicyonem & ionū & agialeoꝝ, sic, ne ea uocabāt ætate: cū posterius achei dicti: sint regnū suscepit, Hæc & plura Stra. ¶ Neptūni origine: neptūnus cereri quū uī afferre uellet: ea se i equā uertit: neptūnus uero eā ita compressit: unde generosi equi

Impositi dorso: atq̄ eq̄tem docuere sub armis
Insultare solo: & gressus glomerare superbos.
Aequus uterq̄ labor: æque: iuuenemq̄ magrī
Exquirunt: calidumq̄ animis: & cursibus acrē:
Quamuis sæpe fuga uersos ille egerit hosteis:
Et patriam Epirum referat: fortisq̄ Mycenæ:
Neptunniq̄ ipsa dedecat origine gentem.
His animaduersis instāt sub tempus: & omnes
Impendunt curas denſo distendere pingui:
Quem legere ducem: & pecori dixere maritū.
Florentesq̄ secant herbas: fluuiosq̄ ministrāt.
Farræq̄: ne blando nequeant superesse labori.
Inualidiq̄ patrum referant ieiunia nati.
Ipsa autem macie tenuant armenta uolentes.
Atq̄ ubi cōcubitus primos iam nota uoluptas
Sollicitat: frondeſq̄ negant: & fontibus arcent.
Sæpe etiam cursu quatiant: & Sole fatigant:
Cum grauiter tunſis gemit area frugibus: & cū
Surgētē ad Zephyrum paleæ iactant inanes.
Hoc faciunt: nimio ne luxu obtusior usus

proditi esse dñr: auctor Probus: nos autē latius de neptuni equis lib. i. geor. ubi scilicet: Tuq; o cui prima frementū & c. His: uidelicet ætate & annis equi. Instāt: incūbūt: attēdūt. Sub tēpus ppe tēpus coeundi: cui dat̄ initiū teste Varrōe lib. ii. ca. vii. ab ægnoctio uerno ad solstitiū. Admittere at̄ oportet: quū tps̄ am̄ uenerit: bis die: mae: & uespe: Columella et̄ li. vii. ca. xxv. sic ait: uulgaribus equis: passim maribus: ac fœminis pasci permittit: nec admissuræ certa tēpora seruētur. Generosis circa uernū ægnoctiū mares iungētur: ut eodē tpe: quo cōceperint iā latis: & herbis capis post anni mēse paruo cū labore fœtū educēt: nā mēse. xii. partū edūt. De lo: pigui. Ait idē Colu. eoq; tēpore quo uocat̄ a fœminis: equus: si roborādus ē largo cibo: appropi quāte uere hordeo: eruog; faginādus: ut Veneri sup̄sit: quātog; fortior inierit: firmiora semīa p̄beat futuræ stirpi. & Varro lib. ii. ca. v. de bubus sic ait pp̄ fœturā: Hoc obseruare soleo atē admissurā: mēse unū ne cibo & potiōe se iplēat: qđ exstimat̄ facilius macrā cōcipere: Cōtra tauros duob; mētib; atē admissuram: herba & palea: ac fœno facio pleniore: & a fœminis fecerno. Blando labori: id est ueneri. Iam nota uoluptas: de equabus intelligit alias enixis. Paleæ: quid proprie palea sit li. i. geor. uideto. Luxu: copia abūdantia. Obfusior id est hebes: est enim gradus pro gradu. Vfus: utilitas.

Sit genitali aruo: sulcosq; obliuere inertes.
Sed rapiat sitiēs Venerem: interiusq; recōdat.
Rursus cura patrū cadere: & succedere matrū
Incipit: exactis grauidæ cum mensibus errant.
Nō illas grauib; quisq; iuga ducere plaustris:
Non saltu superare uiam sit passus: & acri
Carpere prata fuga: fluuiosq; innare rapaces.
Saltibus in uacuis pascant: & plena secundum
Flumia: muscus ubi: & uiridissima gramie ripa
Speluncæq; tegant: & saxea procubet umbra
Est lucos Silari circaili: cibusq; uirentem
Plurimus Alburnū uolitans: cui nomen Afilo
Romanum est: Oestrū graii uertere uocantes.
Asper: acerba sonans: quo tota exterrita siluis
Diffugiunt armenta: furit mugitibus æther
Concussus: siluæq; & sicci ripa Tanagri.

rus alburnus: & eiusdē nominis mons ad sextū a primis tabernis. mētionē facit Lucilius hoc uersu. Quatuor hīc ad silari: flumen: portūq; alburnum. Afilo: genus est tabani adeo acer: ut soleat armēta bucera inquietare uocat̄ græce œstros. Meminit at̄ historiæ hoc loco Virg. eius: q̄ Ouis. i. meta. exposuit plene. referens Inachi filiā Io cōp̄ssam a loue mutatā i uaccā actā eē d̄ orbē terrarū Oestro donec ad flumē Nilū uenit: Ibi mitigata Iunōe finitus sit eius labor: q̄ Inachiā dicit Virg. Et Sicri. ta. Tanagr; torrēs ē lucia: q̄ quū pluuia ff̄ effusior ē: & sæuit: quū serenū: siccū ē. ANTO. Genitali aruo. uulua: & matri. ubi. m. cōcipit: ubi educat̄: & crescit q̄cqd̄ cōcipit. Oblimet: obducatur coopiat: claudat limo repleat pp̄rie. Sulcos iertes: uulua: meatus cōceptiōi iēptos: si repleti fuerit nimio luxu. Si triēs: uulua ip̄a macrior. Venerē: eq̄ semē. Patrū: admissurior: ubi. n. eq̄s iplēuerint: eoq; cura habet. nimia. Exactis mēsi bus. i. p̄fectis: & partui uicinis: unde li. i. Geor. Exactū ad mēsem pluuia uētisq; carebūt. Varro li. vii. ca. vii. ait. Quū cōceperint æqua: uidēdū ne aut laborēt plusculū: aut ne frigidis sint i locis: qđ algor maxie p̄gnantibus obest. itaq; in stabulis & humore phibere oportet humū: clausā habere ostia: ac fenestras: & iter singulas a p̄sepibus iteriū cere lōgorios: qui eas discernāt: ne iter se pugnare possint: p̄gnantē neq; iplere cibo neq; exaurire oportet. alternis annis q̄ admittūt diuturniores equos: & meliores pullos fieri dicūt. Grauib; plaustris: innuit antequam partus uicinus fuerit p̄gnātes equas etiā: fatigari posse leui mō. De plaustris uideto li. i. geor. Saltibus uacuis: campis magnis & carentibus saxi: & arboribus deiectis. Secundū: prope ad potum procumbāt. Muscus: ubi: lanugo uiridior q̄ locis humidis: & sole carentibus sit muscus dicit̄: hic pro herba illa tenella: seu lanugine: q̄ in aquar; superficie nascit̄: accipit. Lucos silari: Silarus fluuius ē: q̄ ueterē cāpaniā diuidit a picētibus: cui qđē fluuiū pp̄riū illud iesse tradit̄: ut in eius aqua dimissa uirgulta saxificentur: forma tamē: coloreq; seruato: auctor est Strab. li. v. Prob. scri. silarū lucaniae fluuiū esse: sic etiā Ptolemæus lib. iii. Alburnū: alburnus Lucaniae portus: & eiusdē nominis mōs teste Probo. Afilo. Plinius li. xi. ca. xvi. scribit q̄ nascunt̄: aliquādo in extremis fauis apes grandiores: q̄ ceteras fugāt. Oestrus: uocat̄ hoc malum. Theodorus autem interpres Aristot. lib. v. hysto. animalium ait: q̄ Afilus latiusculis quibusdā bestiolis: quæ in fluuiis supernatant enascitur: quāobrem magna asilorum copia circa aquas: ubi id genus bestiarum est. Tabani uero ex ligno nascuntur: Festus uero scribit: Oestrum græco uocabulo furorem dicit̄. Præterea Oestreo isanio: Oestre lateomæ stimulator: sunt qui putent asilum a uoce dictum ab latinis. Oestrū quoq; a uoce græcis. Ego tamen Oestrum dictum ab illis puto a furorē: & ita uertisse uocantes Oestrum. Latini enim ab uoce asilum: illi oestrum a furorē uocarunt. Vertitur autem nomen quoties ab proprio in aliud trāsmutatur: sic Birsā cū sit pp̄rie coriū: ab re ipsa quoq; dicta est Carthaginis ars: sic & Oestrus cum sit furor ab eodē effectu Oestrus dictū est illud animal. Tanagri: tanagrus torrēs ē Lucia: q̄ cū pluuia sūt effusior ē: & sæuit: quū serenū siccus est. idē Pro. Acerba: p̄ acerbe.

CSER. Genitali aruo: p̄ muliebri folliculo: quē uulua uocat̄: ut et̄ Plinius docet: nā ante folliculus dicebat̄. Sulcos obliuere inertes: claudat meatus. & hoc similiter per trāslationē dixit: Nā legimus supra: Et obducto late tenet oīa limo. Interiusq; recōdat. i. intra naturalia secreta & loca: qbus fœtus claudit̄. Rursus: nō itex: sed cōtra ponit̄. Exactis grauidæ cū mēsi bus: uicinis partui: tūc. diligēt̄ tractādæ ff̄ ne abigāt. Nō saltu sup̄ uia sit passus: qđ solet fieri quom pascūt pedib; i peditis. Saltibus i uacuis: magnis. Et plēa flumia: ne iclinēt ad potū. Est lucos silari circa ilicibusq; uirentē plurius alburnū uolitans: Ordo talis ē circa lucos silari fluminis lucaniae & alburnū eiusdē mōtē plurius uolitans: ac si diceret̄ multa musca. Volitās at̄ mō nomē est: non participiū. Oestrū graii uertere uocantes: uertere ex soni similitudine onomatopoiā fecere. Nō enim possumus accipere ex latina lingua muta uertere: quū cōstet græcā primam fuisse: œstrū autem græcum est: latine asilus: uulgo tabanus uocat̄. Cui nomen asilo Romanū: ē ut cui Remulo cognomē erat. Sicci tanagri: nō multum ualētis. Taneger autem fluuius est Lucaniae: & hoc dicit armentorum mugitu cuncta resonare.

PRO. Est lucos silari circa ilicibusq; u. Plal. u. c. n. asilo. Ro. e. œstrum graii. u. u. Silarū flumē est Lucania: por

Georgicorum

CHRISTIANI. Genitali aruo: translatio ab agricultura. Fit at ob scœnitatis uitande causa. Inachia: ab eo qd' est inachus. Fuit rex uigesimalis primis Sycioniorum qui regnauit annos xlii. cui successit: Phebus: & ipse polybo successerat Sycioniorum primus rex agyaleus fuit a quo agyalea dicta est: quæ deinde Peloponnesus est uocata: incepit autem regnum regnante Nino apud assyrios anno mundi quinto ac octogesimo supra mille ac centum: & productum est usq; ad mundi annum septuagesimum supra quatuor milia fuitq; ultimus Rex zeusippus.

SER. Hoc quondam monstro: argumetatur ab exemplo dicentis: Iunone œstrum se contra pellicem defendisse. Nota at est fabula Io Inachi filia ab ipso qd' Ioue Iunonis aduentu cœuersam esse in uaccam: cui Iuno inmisit œstrum: quo toto orbe fatigata tade aliqd uenit ad ægyptum: & illic in isim cœuersa est. Trahsit at per mare angustum qd' bosporum ab ea appellatum est: nunc hellepontus uocatur. Pestem meditata iuuenca: uel quæ pestem ante excogitauerat: uel meditata inferens & exercens accipiamus. Horatius: Horreda q; cultis Diluuium meditat agris. isfert exercet. Nam & in ipsa meditatione exercitum est. Huc quoq; arcebis: ueritatem hoc malum remouet. Nam me, ferax, istum est acrior: Et dicendo tempus ostendit quemadmodum possit euitari. Arcebis grauido pecori: in grauido pecore. Nam arceo a te dicimus. Sole re, orto statim. Sal. Coria reces detraeta ueluti glutino adolescebant. Post partum cura in uitulos: modo & de eqs & de bobus accipimus generaliter. Notas: characteres. Pecori summmittere: admissarios facere. Habedo: ut habeat. Ut lucius in trigesimo: Nonnunquam dabit ipsa ætas: quod possit habedo. Capum horredum: ebasis poetica: suffecerat enim dicere Aut scindere terram. Cetera per hoc intelligitur illa omnia quæ dixit a Iunia domi esse seruanda. Tu quos ad studium: locus de bobus domadibus. Via quæ in do, istum tue arte domadibus. Mobilis ætas: ante quam magnitudo uirum & perfecta ætas eis sit: ante eos incipe domare: mobilis flexilis. Circlos: circus est principale: unum sit circulus: & per syncope circulus: sicut periculum a periculo: seculum a seculo. Coge gradum conferre: simul incedere. Rota ducant inanes: sine pondere. Trahat æreus: fortis: sic in quinto: Aerea quem obliquam quæ rota transiit. Horatius: Inclusa danae terris aerea.

CANTO. Inachia iunachus apud argos prius regnauit anis. hauctor Eusebeus filia Io ab Ioue in uaccam Iunonis ad uetum cœuersa est: quæ postea Iuno dono accepit: tradiditq; seruandam argo pastori suo: quo obtruncato ab Mercurio irata Iuno in Io œstrum inmisit: quo exterrita illa usq; in ægyptum fugit ibiq; Ioue agente in humanam rediit figuram: mutatoq; nomine isis dicta est: & ab ægyptiis per dea culta. id autem latius Ouius narrat lib. i. meta. Hunc quoq; ultra prædicta arcenda uittada q; Pecori armata: hic nulla est Sinalœpha. Post partum cura in uitulos: Var. li. i. ca. u. ait de uitulis. Lactantes cum matribus necubent: atterunt. n. quum creuerint uituli: leuadam matres pabulo uiridi obiciendo in psepis: ite his fere in omnibus stabulis lapides sternedi: aut quod ite ne ungulae putrescant: ab equinoctio. n. auctunali: una pascunt cum matribus. Semestribus uitulis obiciunt fursures triticeos: & farinam ordeacea: & teneram herbam: & ut bibant mane: & uespere curant: hæc ex Varrone. Palladius ite de aprilis ait. Hoc mense uituli nasci solent quorum matres abundantia pabuli iuuent: ut sufficere possint tributo laboris: & lactis. Notas iurunt: Columella li. xii. cap. ii. loquens de fine aprilis ait: quod eodem tempore foetus foetudi pecoris signari oportet. Sed de Ianuario scribens circa eius finem inquit. His et diebus maturi agni: & reliqui foetus pecudum: nec minus maiora quam drupedia caractere signari debent. Palladius quoq; de aprilis ait: Et ferotini foetus hoc mense signentur. Et quos aut pecori: & omnis cura traducitur in illos quos: & cetera intelligit autem admissarios futuros. Cetera pascunt: Varrone teste libro. ii. pascuntur armenta comodissime in nemoribus: ubi uirgulta: & frons multa hyeme quum hybernant secundum mare: æstu abiguntur in montes frondosos. Horrare: assuescere. Viam quoque domandi: Columella libro septimo: capite secundo ait: quod uitulos oportet: quum adhuc teneri sunt: consuescere manu tractari: ad præsepia religari: ut exiguus in domitura labor eorum: & minus sit periculi. Verum neq; ante tertium: neq; post quitum annum iuuentos domari placet. Cum illa ætas adhuc tenera sit: hæc iam prædura. Viam rationem consuetudinem. Insiste: statue: frequenta: exerce. Iunge pares: custodiendum ne statura uel uiribus impar cum ualentiore iungatur: nam utraq; res inferiori celeriter affert exitium: uerba sunt Columellæ. Iphis e torquibus aptos: ipsis e torquibus: id est ab ipsis circulis iunge pares & cetera. Aptos autem e torquibus ait: quia seruitio assueti torquium: apti ad domandum effecti sunt. Aereus: Fortis.

CHRISTIANI. In uitulos: Ut pullos dicimus Iuniores in equo asino muloue. ac in omni uolatilium genere: sic in boue & Elephanto uitulos dicimus. Sed & in humana specie pullos dixerunt amatores pueros ob scœne amatos. Vnde Fabius qui ob candorem eburnus dicebatur: quæ eius natis fulmine icta est: Iouis pullus est uocatus: Pullum denique nigrum dicimus: Hinc pullam ficum: & Iuue. pullatos proceres dixit. Vitulos quoque de maioribus piscibus: ut sunt delphini: & balena. Qui & uitulus marinus piscis: hos phocas appellant.

Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras
Inachia Iuno pestem meditata iuuenca.
Huc quoque (nam mediis feruoribus acrior istat)
Arcebis grauido pecori: armenta quoque pasces
Sole recens orto: aut noctem ducibus astris.
Post partum cura in uitulos traducitur omnis.
Continuoque notas: & nomina gentis inurunt.
Et quos aut pecori malint. summmittere habedo:
Aut aris seruare sacris: aut scindere terram:
Et campum horrentem fractis iuertere glebis.
Cetera pascuntur uirides armenta per herbas.
Tu quos ad studium: atque usum formabis agreste:
Iam uitulos hortare: uiamque insilite domandi:
Dum faciles animi iuuenum: dum mobilis ætas.
Ac primum laxos tenui de uimine circlos
Ceruici subnecte: dehinc: ubi libera colla
Seruitio assuerint: ipsis e torquibus aptos
Iunge pares: & coge gradum conferre iuuentos.
Atque illis iam sæpe rotæ ducantur inanes
Per terram: & summo uestigia puluere signent.
Post ualido nitens sub pondere faginus axis
Instrepat: & iunctos temo trahat æreus orbes

*Scaliger in
uarr. de re
rust. p. 207.*

CSER. Pubi indomitæ: hoc ad iuuecos tātū ptinet: Nā de eqs paulo post dicturus est: ut Nāq; ante domādū Ingētes tollūt aīos. Nec uescas salicū frondes: siccas: & teneras. Nā uescū hoc ē pprie: un̄ & aranearū telæ uescæ uocant̄. Frumēta māuīēt farraginē eis dabis. Foetæ More patrū: foetæ n̄ro more: neq; n̄ mulgeri nisi enixæ possunt. antiqū foetū p̄ grauido solebāt ponere: ut Var. ut cuius foeta feris libye: & ipse Vir. scādīt: fatalis machīna muros Foeta armis: & more patrū: q̄ lac magis seruabāt foetibus: alio q̄ accusabat̄ auaritia eorū: qui sibi oē lac mulgebāt. Mulctaria: legif & mulgaria: ut Valgait: Sed nos ante casam Tepidi mulgaria lactis: Et sinū uini

Interea pubi indomitæ non gramina tantum:
Nec uescas salicū frondes uluamq; palustrem:
Sed frumenta manu carpes fata: nec tibi foetæ
More patrū niuea i plebunt mulctaria uaccæ.
Sed tota in dulces consument ubera natos.

Sin ad bella magis studium: turmasq; feroces:
Aut alpeha rotis prælabi flumina Pisæ:
Et Iouis in luco currus agitare uolantes:

Primus equi labor ē: an imos atq; arma uidere
Bellantum lituosq; pati: tractuq; gementem

Ferre rotam: & stabulo frenos audire sonātes.
Tū magis atq; magis blādis gaudere magistrī

Laudibus: & plausæ sonitum ceruicis amaræ.
Atq; hæc iam primo depulsus ab ubere matris

Audiat: inq; uicem det mollibus ora capistris
Inualidus: etiamq; tremens etiam inscius æui.

At tribus exactis ubi quarta accesserit ætas.
Carpere mox gyrū incipiat: gradibusq; sonare

locū afferente: minutū: & obscurū notat. Festus inq; quod uescus fastidiosus dicit̄: & pro pusillo utebant̄. Frumēta: farraginē: de qua latius iam iā. Sin ad bella magis: iā ad equos trāsīt. Turmas: acies est enim turma p̄ prie equitū: habens equites. xxxii. huic q̄ præest De curio nominat̄: ut scri. Modestus. Prælabi rotis: iuxta de curre. Alpeha flumina pisæ: Iouis olympii templū in agro Pisano erat: ab Elide stadiis minus trecētis absens: ante illud uero lucus agresti uestitus olea surgebat: in quo stadiū erat: ubi currule certamē: auctor est Stral. vii. id aut̄ olympicū certamen: & equorū & palestræ erat: quod Hercules Ioui patri dedicauerat: elegit autem optimum Græcie locū ad statuenda certamina cāpos: si iuxta Alpheū flumen sitos: hæc ex Diodo. lib. v. Diximus & plura in principio huius tertii Libri. Cuncta alpheū linquens: & cætera. Lituos: erat lituus Augurum baculus aduncus sine nodo: de quo latius in principio. Acro uero docet inter Tubā & Littuū discrepare. Lituus enim equum est: & incuruus. Tuba autē peditum & directā. Litui acutus sonus est: Tubæ grauis: Virgilius etiā ait: Et lituo pugnans insignis obibat & hasta. Gellius lib. v. scri. qd' Tuba a sonitu Littuus appellata est. Frænos audire. Varro lib. ii. ca. vii. admonet: pullos quū stent cū matribus interdū tractandū: ne quū sint disijuncti exterreantur: eademq; causā ibi frænos suspendendū: ut oculi cōsuecant: & uidere eorū faciē: & motu audire crepitus. Quum iam ad manus accedere cōsueuerint: interdum imponere his puerum bis: aut ter pronum: & cætera: & hoc quum fit trimus. Sunt qui dicant post annum: & sex menses equum domari posse: sed melius post trinum: a quo tempore sartago dari solet: hæc n̄ purgatio maxime necessaria equino pecori: quod diebus decem facere oportet: nec pati ullum cibum aliū gustare: ab undecimo die usq; ad decimū quartum dādo hordeū quotidie addiicendo minutatim: quod quarto die feceris: in eo decem diebus proximis manendum. Ab eo tempore mediocriter exercendū: & quum sudauerit: oleo perungendū. Si frigus: erit in equili faciendus ignis. Depulsus ab ubere matris: docet Varro dicto loco: equinum pullum: non prius biennio confecto ab lacte remouendū. Inq; uicem: frænorum: ne tenella ora lædantur. Inualidus iam: iamq; tremens: etiā inscius æui. Legitur itē inualidus etiamq; tremens: quod non est absurdum: licet us breuis sit: nam sæpe in hoc opere: & alibi Poeta utitur Diastole: quod latius in uersilogo ostendimus. Inscius æui: anteq; uires habeat. Tribus exactis: transactis & præteritis tribus ætatibus: tribus annis: quo autem tempore. Varro id iubeat iam iam uiuimus. **C**HRIL. Vescas: Hoc nomē ut refert Gellius ex ue: & esca cōpositū ē. Et cō ue pticula mō augmētū: modo priuationē afferat. Nā dicimus uehemētē a magnitudine mētis: & cōtra dī uecors q̄ si sine corde: poterit uescū utrunq; significare. Ergo recte Gellus ait aliter Lucretiū dicere falē uescū ab intentionē edēdi: aliter Luciliū uescū appellare cū edēdi fastidio. Quapp uescas frōdes: i. q̄bus auide uescunt̄ iuueci: Fest. quoq; scri. uescū fastidiosum significare: & Lucretiū p̄ edace posuisse: ut nec mare q̄ impēdet uesco fale falsa p̄feso: prisci ue pticulā p̄ re pua ponebāt. Var. oues uegrādes fiūt: atq; imbecilles. Frumēta: ut ordeū: spelta. Sin ad bella: Equinū genus tripti

cessauimus fundere bacchi. Aut alpeha rotis prælabi flumina pisæ: q̄ ut supra diximus circa ea flumina maxime agitabat̄ curule certamē. Lituosq; pati: buccinas sonātes audire: lituus ē uirga regalis q̄ si lites dīsterminās: nā & uirga mercurii noīat̄ lituū: & p̄t̄ hīc intelligi uirga q̄ domāt̄ eq̄ ut uirgæ sonitū tanq̄ p̄cutiētis frequēter audiat. Iā priō: nō primo ubere: sed iā priō q̄ si unū lege: ut sit iā priō audiat depulsus ab ubere matris. Inq; uicē: frenos: ne adhuc tenera ora lædant̄. Etiā inscius æui: nōdū habēs ab annis fiducia. Vbi q̄rta accesserit ætas: i. q̄rtus annus. Nā ætatē ple runq; generaliter dicimus & pro anno: pro. xxx. pro centum: pro quouis tempore.

CPRO. Alpehus flu. est achaiæ pisæ oppidum qd̄ habuit Oenomaus.

CANTO. Pubi indomitæ: uitulū idomitū. Nō gramina tātū. Col. lib. vii. capite. iiii. scri. quod si hubertas regionis uiride pabulū subministrat: Nemo dubitat quin id genus cibi cæteris anteponendū sit. Ab idibus tamē mensis aprilis usq; in idus Maias uiride pabulū recte sectat̄. potest enim in kalen. Iulias frigidioribus locis idē p̄stari a quo tēpore in kalendis Nouēbris: tota æstate: & deinde autumno facient̄ frōde: probat̄ maxime ulmea post fraxinea: & ab hac populnea: ultima sunt illignea: & q̄rna: & laurea. Vescas frondes: i. minutas: uescū enim teste Nonio hunc etiā

Vescū

Lituus:
TubaLituus:
Tuba

Georgicorum

to ponit Col. Est in generosa materies: q̄ circo sacrifq; certaminibus equos p̄bet: ē mularis q̄ p̄cio foetus sui com-
parat generoso: & uulgaris q̄ mediocres foemias: marefque p̄generat. Frenos: i singulari frenū ē: i plurali & fre-
ni: & frēa. Blādis uocib⁹: Mā uescat: & uocibus & tactu magistrū. Carpe gyrū: Vt facile i gyrū fieti assuecat.
SER. Sitq; laborāti similis: p̄paret ad futurū la-
borē. Qualis hyperboreis: hyperborei mōtes sunt
scythiā: dicti q̄ supra eos flet boreas. Dicit at equ⁹ sic
currat: ut uentus. Arida nubila: sine pluuiis. Dif-
fert: dissipat. Horrescūt: contremiscūt. Persius: Scis
comitē horridulum trita donare lacernā: i tremētē
Ille uolat: suētus. Verrens: trahens. Ad elai me-
tas: i circi. Elis nāq; ciuitas est arcadiā: in qua agitaba-
tur currule certamē: & species ē p̄ genere. Spumas
aget ore cruentas: quod est signū equi fortissimi: si ue-
lut rubras egerit spumas. Belgica esseda: gallicana
uehicula. Nā belgā ciuitas est galliā: in q̄ huiuscemo-
di uehiculi usus reptus ē. Molli: domito: ut Et mol-
lia colla reflectit. Duris parere lupatis: frenis: asper-
rimis. Dicta aut lupata a lupinis dentibus: q̄ in aq̄les
sunt: unde & eorū morfus uehementer obest. Cæci:
latentis. Amoris: cupidinis. Relegant: remouent.
Trās flumina lata: scilicet ne natatus sit facilis. Vi-
dendo: dum uidetur: gerundii modus a passiuo.
PRO. Hic uel a e. m. e. m. capi: Eleus campus sta-
dium olympiā ubi equi quoq; certant. Scythia:
regio est untrionalis. Belgā: natio gallo-
rum.
CANTO. Aperta æquora: campos amplos. Hy-
p̄boreis oris: habitant hiperborei supra aq̄lonis fla-
tū: dicti qd̄ humanā uitā modum excedant: uiuen-
do ultra centesimum annum: ut scribit Festus. Soli-
nus etiam scribit: q̄ hyperborei incolunt ultra aq̄lo-
nē: apud quos mundi cardines esse credunt. Domus
sunt nemora uel luci: in diē uictum arbores submini-
strant: discordiā nesciunt ægritudine non inquietan-
tur: ad innocentiam oībus æquale uotū. Scythiāq;
niues: de scythia late libro primo Georgicorū. Mū-
dus: ut ad scythiam. Differt in diuersas fert partes: ac-
pellit. Nubila dum: legitur itē tum: & quū in anti-
quis. Campiq; natantes: exundant enim sata ob uē-
torum flatus. Horrescunt: contremiscunt. Lon-
gicq; urgent: legitur lōgeq; urgent. Verrens: trahēs.
Hic: legitur & hinc in antiquis. Elai metas: capi:
Seneca in Thyeste ait: Alpheus stadio notus olympico: id autem iam iam apertum est. Metas: currendi termi-
nos. Molli collo: id est domito ac placido. Spumas cruentas: fortissimi equi signum est: si uelut rubras ege-
rit spumas. Belgica esseda melius feret: id est aptior erit ad belli currus: qualibus quidem Belgici pugnacissi-
mi usi sunt Transalpinam Galliam: quidam tris in partes diuisere: Aquitanos: Belgas: Celtasq; Belgas nomi-
nabant Oceano confines usq; ad hostia Rheni: & nonnullos rheni & alpium uicinos incolas. Ebelgis Veneti
sunt: qui aduersus Cæsarem nauali certamine contenderunt: & superati sunt. Vniuersa uero natio quam: hæc
ætās: inquit Strabo suo æuo Gallicam: uel Galliticam uocat Martis studio & animorum ardet impetu: conse-
rendæ pugnae alacritate impigra: semperq; spectantes in boream: aut oceano propiores conferendis pugnis au-
datiores: e quibus summos Belgas afferunt esse per gentes quindecim diuisos intra rhenum: ac Lygerin uer-
gentes in oceanum Belgarum fortissimos Belloacos esse dicunt. post istos Vessiones hæc ex Strabonis libro
quarto. Ferragine: de hac paulo superius dictum est: ibi scilicet: Frenos audire sonantis. Lenta: flexibilia:
mollia: scuticæ enim & uirgæ lentæ: & molles sunt. Duris lupatis: duris frenis a lupinis dētibus dictis. Lupus
autem lupatum frenum dicitur Ouidius in Tri. Et placido duos accipit ore lupos. Et Mar. Mordent Au-
rea q̄ lupata cerui. Cæci amo. Vis magna mentis blandusq; animi calor Amor est: inquit Seneca in octauia.
Est item amor mentis quædam passio ab exterioribus illata: & per sensus corporeos introducta cæcum uero
amorem fingunt: ut aduertamus amantes ignorare quo tendant: nulla eorum esse iudicia: nullas rerum di-
stinctiones: sed sola passione duci. Charinus autem in mercatore plauti amorem hæc cuncta uitia sectari solēt:
inquit Cura: ægritudo: nimia elegantia: insomnia: erumna: error: fuga: ineptia: stultitia: temeritas: immoder-
stia: petulencia: cupiditas: maliuolencia: desidia: iniuria: inopia: contumelia: dispndium: multiloquium: pau-
ciloquium: hoc ideo sit: q̄ nec quæ nihil attingūt ad rem: nec sumptus uidet. Amoris item pathos latius elo-
ga octoua ostendimus. Stimulos auertere: Columella libro septimo: capitulo uigesimo septimo scribit: Maxi-

Compositis: sinuetq; alterna uolumina crurū.
Sitq; laboranti similis: tum cursibus auras
Prouocet. ac p̄ aperta uolans ceu liber habenis
Æquora: uix summa uestigia ponat arena.
Qualis Hypboreis Aquilo cū densus ab oris
Incubuit: Scythiāq; hyemes atq; arida differt
Nubila: tum segetes altæ: campiq; natantes
Lenibus horrescunt flabris: summæq; sonorē
Dant siluæ: longiq; urgent ad littora fluctus.
Ille uolat simul arua fuga: simul æquora uerrēs
Hic uel ad Elai metas: & maxima campi
Sudabit spatia: & spumas aget ore cruentas.
Belgica uel molli melius feret Esseda collo.
Tum demum crassa magnū farragine corpus
Crescere iā domitis finito. nanq; ante domādū
Ingentes tollent animos: prensiq; negabunt
Verbera lenta pati: & duris parere lupatis.
Sed non ulla magis uires iudustria firmat:
Quā Venerē: & cæci stimulos auertere amo-
Siue boum siue ē cui gratior usus equorū. (ris.
Atq; ideo tauros procul: atq; in sola relegant
Pascua post mōtē oppositū: & trās flumina lata:
Aut intus clausos satura ad præsepia seruant.
Carpit enim uires paulatim: uritq; uidendo
Foemīa: nec nemo: patit̄ meminisse: nec her-
Dulcib⁹ illa qd̄ illecebris & saepe supbos (bæ.
Cornibus inter se subigit decernere amantes.

Lupus
Amor
Quid

me curandum eē uerno tempore anni: ut tam fœminis q̄ admissariis desiderantibus coeundi fiat potestas: quoniam id præcipue armentum si prohibeas: libidinis extimulatur furis. Vnde etiam ueneno inditum est nomē hyppomanes: q̄ equinæ cupidini similem mortalibus amorem accendat. Equos autem præciosos reliquo tempore anni remouere oportet a fœminis ne aut cum uolent ineant: aut si id facere prohibentur cupidine solliciti noxam contrahant. Itaq; in longinqua spacia marem placet ablegari: uel ad præsepia contineri. Videntur: dum uidetur. Illecebris: suasionibus: uoluptatibus: blandiciis: sed in malam & bonam partem sunt Tullius de republica libro sexto: suis te oportet illecebris ipsa uirtus trahat ad uerum decus: idem pro. M. Cæ. erant apud illum illecebræ libidinum multæ: & pro Milone quis ignorat maximam illecebram esse peccandi impunitatis spem. Subigit: impellit: cogit.

CHRI. Sinuet incuruet: ut pedes altius a terra tollat.

Pascitur in magna silua formosa iuuenca.
 Illi alternantes multa uī prælia miscent:
 Vulneribus crebris lauit ater corpora sanguis.
 Versaq; in obnixos urgentur cornua uasto
 Cū gemitu: reboāt: siluæq; & magnus olympus.
 Nec mos bellantes una stabulare: sed alter
 Victus abit: longeq; ignotis exulat oris
 Multa gemens ignominiam: plagasq; superbi
 Victoris: tum quos amisit inultus amores.
 Et stabula aspectans regnis excessit auitis.
 Ergo omnis cura uires exercet: & inter
 Dura iacet Pernix instrato saxa cubili
 Frondibus hirsutis: & Carice pastus acuta.
 Et tentat sese: atq; irasci in cornua discit
 Arboris obnixus trunco: uentosq; laceffit
 Ictibus: & sparsa ad pugnam proludit arena.
 Post ubi collectum robur: uiresq; receptæ:
 Signa mouet: præcepq; oblitū fertur in hostē.
 Fluctus ut in medio cœpit cum albescere Pato
 Longius: ex altoq; sinum trahit: utq; uolutus
 Ad terras immane sonat per saxa: nec ipso
 Monte minor procūbit: at ima exæstuat unda
 Vorticibus: nigramq; alte subiectat arenam.

reperiuntur: litteræ in cinere scriptæ ad alteram anni cerimoniam permanent: hæc Solinus: capitulo octauo. Multa: pro multum. Ignominiam: est enim hæc nominis nota: atq; macula. Aspectans: ex patho: & affectione id est. Pernix: perseverans. Carice: herba palustri: teste Probo. Obnixus: incumbens: obluens. Lacerat: prouocat: affligit: lacerat. Proludit: imaginem quandam ueri ludi: & certaminis agit. Viresq; receptæ: legitur & referte. Signa pugnandi scilicet: unde a mari sumpsit Metaphoram: nam quum mare in medio albescit: spumas agens: ac paulatim undas eleuat: inde exæstuat maxime: Sic taurus paulatim signa bellandi mouens in hostem hostea irruit. Procumbit: Decidit.

CHRI. Lauit: præsentis temporis est. Erat enim apud priscos lauo lauas & lauo lauis. Plautus in Pseu. Gestans tabellas eas lachrymis lauis. Ater: Quia q̄ primum uenas egreditur contabescens nigrescit: uel quia in tauro sanguis melenconicus est descriptio autē huius certaminis: ac deinde frugæ: & postremo reuersionis ad ultionem uerbis a militia humana translatis uehementer illustratur. Aspectans: ex quare exprimitur desiderium. Ignominia: magnum oportebat esse dolorem in eo qui præter ignominia: q̄ uictus esset: etiam graue damnum uulnerum reportaret: super omnia autem intolerabilis uidetur superbia uictoris. Regnis auitis durum est exulare: durius ex antiqua patria: durissimum inde uel ubi maiores sui non uincunt: sed regnare consueuerant. Omnia autem quæ hic de certamine: & fuga uicti: & de corpore reficiendi: ac de reditu & de ultione uera esse peribent: Qui de re pastorica scribunt. Magno autem ingenio poeta naturam animantium exprimit: ut in secundis rebus obturpescant: in aduersis autem magis: magisq; excitentur: ut sæpissime uictores a uictis uincantur. Cum alteri secordia: ignauiaq; se dedant & fortunæ successu elati a nullo sibi noceri posse putent. Alteri urgentibus rebus asperis nihil in ausum nihil intentatum relinquunt.

SER. In magna silua: alii sila legunt: ut sit mons lucania: quod modo nulla necessitas cogit: ut in aeneide: Ac uelut ingēti sila sumoue taburno: ubi utrunq; speciale est. Reboant siluæ: resultant: remugiant. Reboo autem græcum uerbum est. Nam apud latinus nullum uerbum est quod ante o finalem o habeat: excepto inchoo. Quod tamen maiores aliter scribebant aspirationem interponentes duabus uocalibus: & dicebant inchoo. tria enim tantum habebant nomina: in quibus c litteram sequeretur aspiratio: sepulchrum: orchus: pulcher: ex quibus pulcher tantum hodie recipit aspirationem. Exultat: extra solum suum habitat. Aspectans: Cicero de Catilina: Retorquet oculos profecto sæpe ad hanc urbem: quam e suis manibus ereptam luget. Vires exercet: ab incultu robur acquirit. Pernix: modo perseverans. Horatius: Pernicis uxor apuli: & est tractum pernix a pernitendo. Carice acuta: herba durissima. Oblitum: iam securum ex ante acta uictoria. Fluctus ut in medio: sic paulatim taurus mouetur ad prælia. Immane sonat: pro immaniter: nomen pro aduerbio.

PRO. Carix: herba quæ nascitur in paludibus. ANTO. Sylua: sylua in antiquis semper legi. De cernere: certare. Lauit: a lauo lauis præsens est lauio autem inficit: deturpat. Obnoxios: contrapositos: contranientes. Reboant: resultant per echo: scilicet Magnus olympus: mons est Thesalia qui excellenti uertice tantus attollitur: ut tegmina eius cælum accolæ uocent ara est i cacumine Ioui dicata: cuius altaribus si qua de extis inferuntur nec diffiantur uentosis spiritibus: nec pluuia diluuntur: Sed uoluente altero anno: cuiusmodi relicta fuerint: eiusmodi:

Georgicorum

CSER. Amor omnibus idē. in uno quoq; genere unus est amor. i. similis: ut puta in lupis unus est amor. i. similis. Itē in equis: aliisq; omnibus p̄ qualitate generis sui. sicut alibi ait: Sopor suus occupat artus. i. ipsis aptus. Nā in omnibus animalibus nō est amor unus atq; idē: sed in singulis generibus pro qualitate naturae. Oblita catulorū leana: causa. i. nimii amaritatis. Leana autē græcum est: sicut dracæna. Nā nos hic & hæc leo dicimus. leanaq; usurpatum est: quia in o exeuntia foemina ex se nō faciūt: ut fullo: laro: leo. In formes urfi: uel magni: uel quia tēpore quo nascunt̄ carent forma. dicit̄ enim quædā caro nasci: q̄ mater lambendo in mēbra cōponit.

¶ Solis: desertis. libyæ at̄ in aruis serpentibus plenis.
 ¶ Ut tota tremor pertētet equorum Corpora: signatis sermonibus utitur ad uim amoris exaggerandā: dicens & tota corpora & p̄tentet. i. penitus tētet: quū dicat leuē odorem equaq; ¶ Si tantū notas odor attulit auras: hypallage ē: profi auræ notum odorē ap̄portauerint. ¶ Frena uirū: uirorum fortium. ¶ Rupeſq; cauæ: ad illud respicit quod supra posuit: Post montē oppositum: & trās flumina lata. ¶ Sabellicus sus: fabinus. & est species p̄ genere. dicit̄ aut̄ suem domesticum: quē cicurē uocat. nā de apris supra ait: Tūc sæuus aper. hoc n. uult probare nō tantū feras: sed et̄ māsueta animalia amore in furorē moueri. ¶ Et p̄ subigit terrā. i. fodit: & pedibus impellit alternis: qđ pugnaturi sues facere cōsueuerūt ad acquirēdum robur unde et̄ latera & costas terētes durāt ea in futura certamīa. ¶ Hinc atq; hinc: & ad pedū motū & ad attritionē costarū. ¶ Quid iuuenis: ne forte occurrat illa aīalia carere rōne: dicit̄ et̄ grauius hoīes in amorē cōmoueri. fabula talis est. Leander abydenus & Hero Sestias fuerūt inuicē se amātes. Sed Leāder ad Hero noctu ire cōsueerat p̄ fretū helleſpōticū: qđ Sesto & Abydō ciuitates interfluit: quū igitur iuuenis oppressi tempestate cadauer ad puellam delatum fuisset: illa præcipitauit se e turri.

CPRO. Sabelli: gens est Italiæ cōiuncta mari: ubi maxima copia aprorum est.

CANTO. Adeo: certe. ¶ Amor omnibus idē. i. eodē mō sæuus: & uehemens. ¶ Leana: Magna leanis libido coitus: & ob hoc maribus ira. Coitū sentit in adultera leo: totaq; ui cōfurgit in poenā: quū p̄ catulis foeta dimicat oculorū aciē tradit̄ defigere in terrā: ne uenabula expauescat Plin. lib. viii. cap. xv. ¶ Vulgo: passim. ¶ Informes urfi: eorū coitus hyemis initio ambobus cubātibus cōplexiq; pariūt trigesimo die: ac plurimū q̄ nos: hi sunt cādidā: informisq; caro paulo muribus maior: sine oculis: sine pilo: unguis tātū p̄minēt: hanc labendo paulatim figurāt: idē li. viii. ¶ Tigris: de tigribus uideto ecloga q̄nta. ¶ Heu male tūc libyæ solis errat̄ ī agris. i. desertis. hoc aut̄ p̄pter uarias feras dixit poeta: Nā ut scri. Stra. li. xvii. multa libyæ loca: q̄ habitari possent: nō habitant̄ p̄pter feras: maximaq; mediterranea pars: & regio circa oceanū deserta est: Multū quoq; torrida zona occupat. ¶ Torquentiæ: uoluētia. ¶ Montes: ingentes lapides: p̄pter quod ostēdit equorū furorē: cū flumina et̄ rapidissima tranent. ¶ Sabellicus sus: species est progeneris. Sed de sabelis uideto latius li. ii. Geor. Pubemq; sabeli. Suilli tamē pecoris admisura a Fauonio ad æquinoctiū uernū implet̄ uno coitu. Plin. lib. viii. & Var. lib. ii. cap. iiii. plurima. ¶ Profubigit: effudit. Humeros durat in luto uolutatio suibus gratissima: ut scri. Plini. & Collumella libro. viii. ¶ Quid: iuueis: agit supple. ¶ Nocte natat: allusio est ad Leandri. is autem apud Ouid. ad Hero suam scribens: sic ait: nox erat incipiens (Namq; est meminisse uoluptas) Quum foribus patriis egrediebar amans. Nec mora deposito pariter cum ueste timore: lactabam liquido brachia lenta mari.

CHRI. Omne adeo: Ostendit quam uehemens sit amoris perturbatio. Quæ quidem omni amantium generis communis sit: ut tota tremor pertentet equorum corpora. ¶ Ex ui: scilicet amoris. Aristoteles enim li. de animalibus: affirmat equum salatiorem esse reliquis animalibus: homine excepto. Ipsumq; inire omni tempore & dum uiuit. Quin & equæ sicut mulieres etiam foetæ coitum patiuntur. Cætera marem fugiunt: nisi q̄ superfœtant ut lepores. Equæ societate coniunctæ: si equa socia moriatur pullum suum nutriunt. Sunt adeo proli cupide: ut sæpe steriles auferant pullos a matribus: quos tueantur: sed lacte carentes deprauant: quos diligunt ait Aristoteles. Equæ potissimum ex foeminis libidine accenduntur: equiuntq;. Vnde & mulieres libidiniosiores equire dicimus. ¶ Quid iuuenis: Leandri abidenū intelligit. Hoc exemplo docet tantā esse uim amoris: ut et̄ in quo rō est illi repugnare nō possit Fabulā hanc describit. Museus græcus poeta. ¶ Quid lyn. Nō idē sunt lynces: & ceruarii lupi: ut multi crediderunt. Nā Plin. cū de lupis tractet ait: sunt in eo genere: q̄ ceruarii dicant̄: qualē e Gallia in Pompei magni harena spectatū diximus. Huic quīs infame mādēt: si respexerit obliuionē cibi surrepere aiunt: digressiq; q̄rere aliū. Lyncū aut̄ humor ita redditus ubi gignunt̄ glaciatus areſcit ī gemmas carbūculis similes: & igneo colore fulgētes dureſcit. norunt hæc lynces: & inuidentes urinā terra tegūt: sed eo celerius solidatur. lyncas uulgo frequentes in æthiopia gigni ait Plinius & multa alia monstrosa animalia.

Leones

Vrſi

CSER. Porta tonat cæli: aer nubib⁹ plenus: p quē iter ē ad cælū: Miferi parētes: i. amor parētū: Imbelles: licet sint ibelles: tñ mouent ad plū: Furor ē insignis eq̄rū: notabilis & p̄cipuus: Potniades: potnia ciuitas ē: de q̄ fuit Glaucus: q̄ quū sacra Veneris sp̄neret: illa irata eq̄bus eius imisit furorē: q̄bus utebat ad currū: & eū morfi bus dilacerauerūt: Ordo at talis ē: Quo tēpore Glauci mēbra malis absumpserūt Potniades q̄drigā: hoc aut iō fingitur: q̄ eis furorē Vēus immiserit: q̄a dilaniatus ē Glaucus: effrenatis nimia cupidie eq̄bus: quū eas cohiberet a coitu: ut essent uelociores: Trans gargara: transq̄ sonantē Ascaniū: gargara pro quibuslibet montibus: sicut Ascanium: pro quibuslibet fluminibus posuit: quod & sequentia idicant: Superant montes & flumina tranāt: ore omnis uersa in zephyrum: hoc etiā Var. dicit i Hispāia ulteriore uerno tēpore eq̄s nimio ardore cōmotas cōtra frigidiores uētos ora pateface re ad sedādū calorē: & eas exide cōcipere & edere pullos: licet ueloces diu tñ minie duraturos. Nā breuis ad modū uita sunt: Exceptāt: frequenter accipiūt: Caurū: p cor: sicut saurex p forex: caulis p colis.

Nocte natat cæca serus freta: quē super ingens
Porta tonat Cæli: & scopulis illisa reclamant.

Aequora: nec miseri possunt reuocare parētes:
Nec moritura super crudeli funere uirgo:

Quid Lynces Bacchi uariā: & gen⁹ acre Lu-
Atq; canū: qd q̄ ibelles dant plia cerui: (por:)

Scilicet ante omneis furor est insignis equarū:
Et mentem Venus ipsa dedit: quo tpe Glauci

Potniades malis mēbra absumpsere q̄drigā.
Illas ducit amor trans Gargara: transq̄ sonantē

Ascanium: superant montes: & flumina tranāt.
Continuoq; auidis ubi subdita flāma medullis

Vere magis (quia uere calor redit ossibus) illa
Ore oēs uersa in Zephyrū stāt rupibus alis:

Exceptantq; leuis auras: & sæpe sine ullis
Coniugiis uento grauidā (mirabile dictū)

Saxa per & scopulos: & depressas conualles
Diffugiunt: non Eure tuos: neq; Solis ad ortus.

In Boreā: caurūq;: aut unde nigerrimus auster
Nascitur: & pluuio contristat frigore Cælum.

diem: occidens claudat. Et apud Ouidius libro primo fasti ipse Ianus ait: Præsideo foribus cæli cum mitibus ho-
ris: Et redit officio Iuppiter ipse meo: Porta itaq; cæli duplex est oriens: & occidens: de quibus libro primo geor-
fic ait Maro: at borea de parte trucidis quum fulminat: & cum eurip; zephyrip; tonat domus: omnia plenis Ru-
ra notant fossis: Illisa: ipulsa: Moritura uirgo: Hero Leandro scribens ait: Si tibi nō parcis: dilectæ parce puel-
læ: Quæ nunquam nisi te sospite sospes erit: Lynces bacchi: uideto ecloga quita in illo uersu daphnis: & arme-
nias: coeunt autem lynces auerfi: ut camelli: leones: elephantii: tigres auctor est Solinus: Genus acre luporum:
coeunt lupi toto año nō aplius dies. xii. ut Soli. & Pli. scri. Atq; canū: canū iuxta ad pariedū annua ætas: gerūt i
utero sexagēis diebus: gignūt cæcos: nec ulli p̄ter hoīem memoria maior: Pli. li. viii. Quid: ordo ē: qd cerui ibel-
les: q̄ plta dāt: uel q̄ p & Cerui: a cōceptu sepāt se ceruā: at mares relicti rabie libidinis sæuiūt: aial ē simplex &
oīum reg; miraculo stupēs. Pli. li. viii. Furor eq̄rū: uideto paulo supius ibi: stimulos auerter amoris: qd ex Col-
dixerit: Mētē uoluptatē: & appetitū libidinis: Potniades: nō lōge thebis: i bœotia: sē & fons Dyrce & potnia: i
q̄bus obuenerē: q̄ de potniado glauco fabulā uulgant: illū potniades discerpserit eq̄: Stra. scri. li. ix. Pro uero iqt:
q; potnia urbs ē bœotia: ubi Glaucus Sisyphi filius: & meropes uti asclepiades li. i. ait: habuit eq̄s: q̄s assueuerat
hūana carne alere: quo cupidi i hostē iruerēt ipum at cū alimēta defecissent deuorauerūt: i ludis funebrib⁹ pe-
liæ: Quadrigā: de iis uideto sup⁹ i li. i. geor. Gargara: de iis itē uideto li. i. geo. Mirat gargara messes. Asca-
niū: Stra. li. xiiii. scri. ascaniū fluuiū ex Ascanio Myfiæ lacu: defluere: Versa i zephyrū: i foetura res incredibilis ē i
Hispāia: sed ē uera: q; i Lusitania ad Oceanū qdā e uēto certo tpe cōcipiūt eq̄: ut hic gallinæ quoq; solēt q̄rū oua
hipenemia appellāt: sed ex iis q̄ nati pulli nō plus trieniū uiuūt hac Var. li. i. ca. Colu. quoq; li. vii. c. xxv. ait: Notif-
simū ē eē i sacro mōte hispāia: q̄ pcurrit i occidentē iuxta Oceanū: frequēter eq̄s sine coitu uētū ptulisse: foetūq;
edocasse: q̄ tamē inutilis est: q̄ trienio priusq; adolescat: morte absumit. Caurūq;: Fauonius q̄ ab græcis ze-
phyrus dī ab occasu æqnoctiali flat: corus uero q̄ argestes aliter ab occasu solstitiali. Pli. li. i. ca. xlix. gradies septē-
trio iportat: & corus: siccus ē corus p̄terq; desinēs: antea caurus dictus ē: ut aiūt. Auster: de hoc supius. Hinc ex
furore libidinis: Hippomæes: scri. Pli. li. viii. eq̄s amoris i nasci ueneficiū: Hippō. appellatū i frōte: i caricæ magni
rudie color nigro: qd statī edito ptu duorat foeta: aut ptū ad hubera n̄ admittit: siq; p̄reptū hēat: dī at ab hippō-
i. equoq;: & māia furia: issāia. Est itē hippō. uirus stilans: ab iguē eq̄ libidinis furore extimulata: ut hic ē appet-
CHRI. Vento gra. Cōstat in lusitania circa Lixiponē urbē: & Tagum amnem eq̄s fauonio flante obuertas
animalem concipere spiritū: idq; partum fieri: & gigni p̄naciū ita: sed triennium uitæ non excedere ait Pli.

*vim impetum
Horat. ep. vli. lib. 2.
uerbis, quæ timido
quos, possunt adde-
mentem (audaciam
fortitudinem)*

Ianus

SER. Hic demum hippomæes: Scit lectum esse apud Hesiodum herbam esse quendam: quae hippomæes uocatur: quasi ἵππου
μαίης, si uero cōderit equi furorē patiuntur: unde nūc adiecit Vero quod nōmie dicit. Nā uult illam herbam abusiue hip-
pomæes dictam ab equorum furorē & insaniam: quā possint equi furere: & alia quaecumque ratione. Re uera autē hippomanes di-
cit esse uirus defluens ex equorum ignibus quo tpe ferunt amoris furorē & insaniam ut sit hippomæes uirus natum πρὸ
της μάης ἔξ της ἵππου. Lectum uirus: uiscidum: glutile. Theocritus autē herbam dicit nasci in Arcadia: quae gustata equi li-
bidinē ardescunt: & Theophrastus Caruculum in frōte equi. Miscueruntque herbas: exprimit augmetum malitiae nouercae:

quae uirus herbis & catibus herbage augmetur uenena.
Singula dum capti: dum speciatim singula describimus.
Hirtasque capellas: serofas: ut Hirsutumque supcilium.
Hic labor: ad tuenda ibecilliora animalia. Et angustis
huc addere rebus honorē. hūilē materiā alto sermo-
ne decorat. Sic illud in quarto est: In tenui labor: at tenuis nō
gloria. Sed me parnassi deserta per ardua: per parnassi
ardua heliconē & citheronē mōtes musis dicatos si-
gnificat: & hoc dicit scribēdi amor rapit me ad opus
arduū: & antea nullo descriptū: quod per periphrasim: & al-
legoriā poeticā idicat. Iugis: per iuga. Qua nulla
priorum: id est dispono ire ad fontem castaliam: per
eam uiam per quam nullus ante egit orbitam suā.
Ordo autem est Qua nulla priorum orbita castaliā
diuertitur. Molli cliuo: id est facili itinere: & descen-
sione: hic autem locus totus de Lucre, translatus est.
Nunc ueneranda pales: id est dea pabuli inuocanda
nunc maxime. Stabulis in mollibus: clementiori-
bus: & aeris temperati: uel propter plagam austrā-
lem: uel propter suppositas herbas animalibus. Frō-
dosa reducit aestas: id est donec uernum tempus ad-
ueniat. Nā ut est in primo diximus: uer & aestas sicut hye-
mes: & autumnus unum fuerunt secundum rationē hēisperiū.

PRO. Hippomæes quod si m. h. Hippomæes nūc si
gnificat id quod ex ignibus defluit equi: quod datum ama-
torium & furorē facit: si autē in pestiuum est: aut excedit
modum. Theocritus herbam esse dicit: quae equi si gustauerit
efferant. Castalia: Castalius fons est delphis in Apollinis oraculo quod adiuit ipsam aram Dei: dictus a castalio delphici
Appollinis filii nepotis Neptuni. Apollo autem dicitur musiges: quia musis sacrum existimetur: ut Lutatius
in primo communis historiae ait: qui deorum curam egerat.

CANTO. Legere nouerca. Iuue. ite sat. vi. hippomæes: carmēque loqr: coctūque uenenū: Priuignoque datum. Fugit
irreparabile tempus. Oui. quoque li. iii. de arte iqr: Ludite eunt animi more fluētis aq. Nec quae pterit iterum reuocabit unda:
Nec quae pterit hora redire potest. Et Seneca ad Luciliū: epistola prima ait. Oia mihi Lucili aliena sunt: tempus tantum nūm est.
Capti amore: ducti uoluptate: & oblectatione. Hic: e gregibus. Labor: subitū. ac seq. Verbis uicere: laudi-
bus extollere: ē. n. difficile minima laudibus ostendere maxima: quod quae sequuntur p̄badi sunt hic ait li. sequenti de api-
bus: itenui labor: at tenuis nō gloria. Parnassi ardua deserta: Parnassus mons est Phocidis: qui uniuersus cōsecratus
existit: estque in eo rupes quaedam p̄rupta frondosa reliquēs uallē: quae rupes Cyrphis uocat: saxea est: & nubibus pullat: Stra-
li. ix. Sed me parnassi: sensus est: quis difficile sit angusta laudibus extollere: attamen iuuat eum ductum amore gloriae
taliam exequi: & Parnassum ascendere paliā uia: quae alii uates ascēderit: hoc est scribēdo quae ab aliis nō ita tractata fuerat. Iugis
per iugam. cacumina parnassi. Qua: uia supple. Orbita. iter uel curi: ē. n. orbita proprie uestigiū rotae: ab orbe dicta.
Diuertit: uoluit: tēdit. Molli cliui. facili ascēsu. Castalia: castalia fons est in parnasso: ad fines cuius fontis delphi urbs
locata erat Strabōis tpe: ut ipse docet. li. ix. Prob. ait: quod castalius fons est delphis in appollinis oraculo: quod abluat ipsam
aram dei. Magno ore: res. n. minime extollēde sunt. Stabulis in mollibus. i. mitibus & temperatis: nō frigidis: Hic
Var. li. iii. cas. ii. ait: de ouibus: Primū puidēdū: ut totum annum recte pascant itus: & foris stabula idoneo loco: ut sint
nec uetosa: quae spectet magis ad orientē: quae ad meridianum tempus: ubi stēt solūt oportet esse eruderatū & p̄cliuū: ut eueriti
facile possit: ac fieri pugae: nō. n. solū huligo lanā corrūpit ouium: sed et ungulas: ac scabras fieri cogit quum aliquot
dies steterūt: subiiceri oportet uirgulta alia: quo molliū reqescat: purioresque sint: libētius. n. ita pascunt: faciēdūque
septa secreta ab aliis: quo enitentes secludere possis: ite quo corpore agro: haec magis ad uilaticos greges animad-
uertēda: cōtra illa: quae in saltibus pascuntur: & a testis absunt longe: portant secum crates: aut rætia: quibus co-
hortes in solitudine faciant. Frondosa aestas: non uer intelligit: sed astatem ipsam quae quidem incipit. vii. idus
mai. Ver autem. vii. idus februarii quo tempore etiam niues & frigore uigere solent: unde & Varro dicto libro
ait: quod sibi greges in Apulia hibernabant: qui in rheatinis montibus aestuabant. Molle: debile.

CHR. Hippomanes: ait Arist. equi cum egunt relictis sociis ex aduerso aglonis: aut austri currere: nec quemque
appropinquare sibi pati: donec uel defatigatae cōsistat: uel ad mare pueniat: tumque aliquid emittere quod hippomenes
appellat: eodem: quo illud quod nascitur noie. Tale autē hoc est: quod ille illud suis: quod apria uocat: sed hoc precipue ad amoris
beneficia petitur. Equarū libido eodem Arist. teste tonsa iuba extinguit. Pli. ait scri. & sane equi amoris inascent uer

Parnas-
sus
Cyr-
phis
Orbita
Castalia
Delphi

Hinc demum Hippomanes: uero quod noie dicunt
Pastores: lentum distilat ab inguine uirus.
Hippomæes quod saepe malae legere nouercae:
Miscueruntque herbas: & non innoxia uerba.
Sed fugit interea: fugit irreparabile Tempus:
Singula dum capti circum uectamur amore.
Hoc satis armentis superat pars altera cura
Lanigeros agitare greges: hirtasque capellas.
Hinc labor: hinc laudem fortes sperate coloni.
Nec sum animi dubius uerbis ea uicere magnū
Qua sit: & angustis huc addere rebus honorē.
Sed me Parnassi deserta per ardua dulcis
Raptat amor: iuuat ire iugis qua nulla priorū
Castaliam molli diuertitur orbita cliuo.
Nunc ueneranda Pales: magno nunc ore sonādū.
Incipiens stabulis edico in mollibus herbam
Carpere oues: dum mox frondosa reducit aestas.
Et multa duram stipula: filicumque manipulis
Sternere sup̄ter humū: glacies ne frigida la dat

neficiū Hippomenēs appellatū in fronte carica magnitudine colore nigro: quod statim edito partu deuorat
foeta: Aut si praeceptū sit: partū ad ubera non admittit. Castalia: a Castalio filio Apollinis fons est musis sacer.

Molle pecus: scabiēq; ferat: turpesq; podagras,
Post hinc digressus iubeo frondentia Capris
Arbuta sufficere: & fluuios Præbere recentes.
Et stabula a uentis hiberno opponere Soli
Ad medium conuersa diem: cum frigidus olim
Iam cadit: extremoq; irrorat Aquarius anno.
Hæc quoq; non cura nobis leuiore tuenda:
Nec minor usus erit: quīs milesia magno
Vellera mutantur tyrios incocta rubores.
Densior hinc soboles: hinc largi copia lactis.
Quā magis exhausto spūauerit uber mulctra

Castalia: a Castalio filio Apollinis fons est musis sacer.
SER. Turpesq; podagras: respexit ad curā: q̄ si
ne pānis & medicaminib⁹ sordidis nō sit. Post hīc:
quum hoc feceris: & post hīc unū uacat: sicut Prim⁹
ibi ante oēs. Fluuios p̄bere recētes. aquā statī hau/
stā. Nā si pigrā potauerint: morbū statī p̄trahūt. Sta/
bula a uētis: figurate. s̄ uētos nō p̄ferētia. Hiberno
soli. cōtra plagā meridianā: p̄ quā sol currit per hye/
mē: qd̄ explanat dicēs: Ad mediū cōuersa diē. lā ca/
dit Aq̄rius: mēse Ianuario: cadit. i. occidit occasus. he/
liaco: q̄ cū oriat̄ Cosmice cū sole: tamē occidit helice:
qm̄ a nobis uideri nō possūt signa cū sole oriētia: qd̄
nūc Virg. ait: lā frigidus Aq̄rius cadit: Aq̄riū at̄ mul/
ti Ganimedē eē uolūt. Extremo āno. i. mēse Ianua/
rio: q̄ penultimus. Nā ut ēt̄ i. priō dixiūs: Ut primis
extēplo a mētib⁹ anni: Martio mēse i. choabat annus
apud maiores: Ergo extremo anno dicit extrēa par/
te anni. Hæc quoq; nō cura: quum de capellis loq̄

figurate neutro usus ē ḡne: nā itegrū erat: Hæc quoq; nō cura nobis leuiore tuēda. Sae p̄ite: qm̄ scit planā eē ouiu
utilitatē: eā p̄terit: & exaggerat meritū capellarū: ut dictis i. lucē p̄mat rē p̄ se mius patētē. Milesia magno Vel/
lera mutant̄: lanæ p̄ciosissimā: nā miletus ciuitas ē asia: ubi t̄igunt̄ lanæ optiā. Ipse i. q̄rto Milesia uellera nym/
phae Carpebat. Ci. in uerrē: Quid a milesiis lanæ sustulerit. Magno autē mutant̄: ingenti p̄cio cōparent̄. Nam
apud maiores: omne mercimonium in p̄mutatione constabat: quod & Caius homerico confirmat exemplo.
Tyrios incocta rubores: figurate: idest quæ coquendo tyrium traxit ruborem: idest migravit in purpuram.
Densior hinc soboles: binos enim pariunt capellæ plerūq;. Mulctra: uas in quo lac præmitur.

PRO. Aquarius: hyemem: & pisces fiunt ab eis. Ver incipit: hæc est Ariete.

ANTO. Turpesq; podagras: turpes efficiētes. Podagra at̄ cōponit̄ a podos. i. pedis & agra captura aut: præ/
da: agria uero dolor d̄r. Pōi. itē podagra q̄ndoq; p̄ laq̄o seu pedica q; podas. i. pedes: agreuei. i. capit. Frōdētia ar/
buta: cap̄ potius syluestribus delectant̄ saltibus q̄ pratis: studiosē. n. de agrestib⁹ fruticib⁹ pascunt̄: atq; i. locis cul/
tis uirgulta carpūt: itaq; a carpēdo cap̄ nominata: sic Var. scri. li. i. ca. iiii. Meminit & similia fere Colu. li. vii. de ca/
pris. Stabula a uētis. s̄ remota stabulā caprinū pec⁹ melius ad hibernos exortus Caprile at̄ lapide: aut testa sub/
sterni oportet: quom̄ ius sit uliginosū ac lutulētū: foris quum ē p̄noctādū: substernimus uirgultis ne oblinātur
Var. li. ii. Aq̄rius. xvii. kalē. februaryi sol i. aq̄riū trāsit & xv. kalē. februaryi aq̄rius ic̄ipit oriri: uetus aphricus tēpe
statē significat. Nonis febr. mediæ p̄tes aq̄riū oriunt̄ uētosa tēpestas. Quītodecimo kalē. Martii sol i. pisces trāsitū
facit: hīc occidit aq̄rius: auctor Colu. li. xii. ca. ii. Quum frigidus oli: ordo ē quum oli frigidus iā cadit: quum. n.
occidit nō ita frigidus eē uidet̄: ē at̄ aq̄rius frigidus & hyemalis: ut ēt̄ asserit Ptolemeus li. i. q̄tuor partiū hīc Sat.
assignatus. Extrēo anno. i. illogē opinionē locatus ē: q̄ annū a Martio ic̄ipiebat: hoc. n. pacto aq̄rius & pisces i. ex/
trēo anno eē uident̄: Oli uero aq̄rius & pisces unū sydus erāt: ut scorpius & libra: uel aq̄riū ultimū ait: q̄a uer p̄/
scib⁹ ic̄ipit i. priō mobili: de quo ēt̄ Māilius. Hæc quoq; caprina: uidelicet pecora. Usus: utilitas. Milesia uel
lera: miletos loniæ caput Cadmi oli domus: sed eius q̄ primus iuenit. p̄sā oratiōis disciplinā. Soli. au. ca. xxxvii.
Stra. uero li. xiiii. scri. Miletū a Neleo cōditā: q̄ genere Pylus fuit. Erat at̄ optiā urbs atq; clarissima: ex q̄ oriūdi fue
re uiri memoratu digni: Thales unus ex septē sapiētibus: q̄ primus physiologiæ ac Mathematicæ aug. fuit inter
græcos Anaximader ei⁹ discipulus & Anaximadri Anaximenes. Itē Hecatheus q̄ historiā scripsit. Aeschines ora/
tor q̄ assūpta nimia erga Pōpeiū magnū licētia missus ē i. exiliū. Magno mutant̄: grādi p̄cio mutētur aliis. s̄ mer/
cibus: ut olim fiebat. Milesia uellera: tertiū lanæ locū milesia oues obtinent: Pli. scri. li. viii. ca. ix. Tyrios rubo/
res: purpureū liquorē itelligit de quo uideto li. ii. Geor. Et serrano dormiat ostro. Dēstior hīc so. Capræ pariūt
& q̄ternos: sed raro admodū ferūt. v. mētib⁹ ut oues capræ pinguedine sterilescūt: trimæ minus utiliter gene/
rāt & i. senectā nō ultra q̄drienniū incipiūt. vii. mense & adhuc lactentes cōcipiūt nouembri mēse ut Martio pa/
riūt: uita longissima ut plurimū annis octauo tradūt & noctu nō minus cernere q̄ iter diu: Pli. viii. Columelue/
ro li. item. viii. cap. vi. de capris sic ait. Parit autem si est generosa proles frequenter duos nonnunq; trigeminos.

CHR. Extremo aq̄rius āno: nā si p̄icipiū āni ē aries: aq̄rius q̄. xi. ē i. zodiaco ē pene i. fine anni. Hæc. n. stabu/
la caprarū nō sunt minori cura tuēda: q̄ ouiu licet nō ferāt lanas: ut oues sed tamē i. Cilicia ut refert Aristo. tondē
tur ut oues. Milesia uellera: miletū in ionia cōdidit Neleus q̄ genere pylus fuit. Ephorus aut̄ scri. cretēses: prius
eā supra mare cōdidisse: ubi nūc antiq̄ miletus ē: atq; habitatores ex Mileto cretēsi a Sarpedōe deductos: & urbi
nomē imposiūt a Mileto q̄ in Creta ē cū prius leleges locū tenerēt: postea Neleū hāc nouā condidisse. Copia la/
ctis: mulierī atē septimū mēsem. p̄fusum lac inutile. Ab eo mēse quo uitalis ē partus salubre: plerisq; totis māmīs
& in sinus aliarū fluit Cameli lac mulget̄: nec iterū grauefcāt. Suauissimū hoc putat̄ ad unā mensurā tribus aq̄
additis. Bos ante partū nō habet. Ex primo semper a partu colostrā fiunt: ne admisceat̄ aquæ in pumicis modū
coeunt. Genus mali uocat̄ colostratio. Caseus nō sit ex utrinq; dentatis quoniā corū lac non coit̄. Tenuissimū
camelis: Mox eq̄bus crassissimū asinis ut coaguli uice utant̄. Quæ plures q̄ternas māmās habent caseo inutilia.
Meliora quæ binas. Coagulū inutile leporis. Hedi laudatū melius dasipodis unius utrinq; dentatorum.

Podag
gra
Capræ

Stabula

Aq̄rius

Thales
Aeschi
nes

Georgicorum

SER. Barbās: sic de q̄drupedibus: Nā hominū barbā uocamus. Incana at̄ dicit nimirū cana. Cinyphii hirci: libyes a fluuio cinypha. Miseris nautis: q̄a frequēter patiunt̄ pericula. In usum autem castrorū iō dixit: q̄a de ciliciis & poliunt̄ loricae: & tegunt̄ tabulata turriū: ne iactis facibus ignis possit adhærere: & bene laudat capellas dicēs: cilicioḡ usum & i mari & in terra p̄desse mortalibus: hoc ē i duobus elemētis cōcessis hoībus: item Cilicia q̄ celsus ait: retulisse Varronē: iō sic appellari: q̄ usus eorū i Cilicia ortus ē. Pascunt̄ siluas: & pasco & pascor illā rē dicim̄. Sūma lycæi: mōtis arcadiæ: & ē species p̄ generi. Suosq̄ ducūt: educūt foetus pprios: & nutriunt: unde & educatos dicimus. Quo minus est illis curæ mortalis egestas: ordo est: oī studio auertas ab eis uentos & glaciē: q̄ egestas mortalis. necessitas mortalitatis minor ē illis curæ: hoc ē minus ad ipsarū p̄tinet curā. Nā hoc dicit: quāto sibi adesse nō possunt: tāto eis a te maior ē ip̄dēda diligētia. Quā lāta æstas: subaudi aduenerit. Dicit at̄ uer: quo flare zephyrus incipit: ut Et zephyro putris se gleba resoluit.

PRO. Cinyphii tōdēt hirci: setasq̄ cō. Vsum i castrorū: & miseris uelamia nautis. Pascuntur uero siluas: & summa Lycæi. Horrenteisq̄ rubos: & amanteis ardua dumos. Atq; ipsa memores redeunt in tecta: suosq; ducunt: & grauido superant uix ubere limen. Ergo omni studio glaciem: uentosq; niuales: Quo minor est illis curæ mortalis egestas: Auertes: uictumq; feres: & uirgea latus Pabula: nec tota claudes scenilia bruma. At uero Zephyris cum lāta uocantibus æstas

Hubera

CANTO. Læta hubera māmīs: hoc locus ostēdit hubera recte deduci ab humeo secundū aliquos ut tubera tubera a tumore m littera i b cōuersa. loca arida i fœcūda sunt: apparetq; hubera dici i teriora māmārum: māmās uero huberis eminetias. Nec minus ite dū inq; capra & sobolē & copiā lactis p̄bēt: hirci etiā cōmoda hoīb; tribuūt & i terra & i mari. Cinyphii hirci: Cinyps fluui; ē i lybia p̄ huberrima arua decidēs: ut scrii. Mela: Poeta uero ostēdit: illic ēē hircos tōsili uillo: & Pli. li. viii. ait: q; i Cilicia: circaq; Syriā cap uilo tōsili uestiunt. Tōdēt: p̄ tōdent: hoc loco Priscia, expōit li. viii. tu uideto latius i Tytiro ibi tōdētī barba cadebat: pōt ēt dici tōdētī, p̄ pastores: & sic cinyphii hirci genitiuus esset singularis. Barbās: id pilos dicūt mētū uero pyloq; locū. Incana: ualde cana. Vsum i castrorū: Var. li. i. culti. sic ait: Suscipit colini; ut fructū ouis e lana ad uestimētū. Sic capra pilos administrat ad usum nauticū: & ad bellica tormēta: & fabrilīa uasa. Neg; nō q̄dā natiōes harū pellibus sunt uestitæ: ut i Getulia & Sardinia. Post iqt: q; magnis uillis sunt i magna pte Phrygia: uñ Cilicia & cæius gñris fieri solēt. Pascunt̄ siluas: uideto paulo sup; ibi frōdētia arbuta. Lycæi: p̄ quocūq; mōte posuit. Lycæū arcadiæ mōtē: nā ibi & ouiu & caprag; copia. Du mos: spinas. Suosq; ducūt: uel secū ducūt pascēdo: uel ducūt pro educūt. nutriūt ac lactāt: q; quis sit omnino hubera plena domū referūt. Colu. li. viii. ca. vi. scri. q; capella p̄cipue p̄bat simillima hirci: si ēt ē huberis maximi & lactis abūdantissimi. Glaciē: Colu. li. viii. de capris iqt: huic pecudī nocet æstus: sed magis frigus & p̄cipue fœte. grauide: quē gelicidio hyemis cōceptū fecit. De caprili uero superius uideto ibi stabula ab uētis. Mortalis egestas: ordo ē i hoc carmine: Quo egestas mortalis ē minor curæ illi. i. minori curæ: hoc ē q̄nto minus curant humanā idigētīā necessitatē auxiliū: tāto magis eas curare debemus. Virga pabula: arbusculis. n. frutetisq; maxime: gaudēt caprea sunt arbutus: cytisusq; agrestis: nec minos illignei: q̄rnei; frutices: q; i altitudinē nō p̄siliūt: Colu. li. viii. Fœnilia brūa: idē eodē lica. uero. iiii. ait de ouibus: qd̄ penuriæ hyemis succurrit obiectis itra tectū p̄ p̄sepia cibus. Alunē at̄ cōmodissime repositis ulmeis uel ex fraxino frōdibus uel autūnali fœno: qd̄ cordū uocatur: nā id mollis & ob id iocūdus ē q̄ maturū. Cytiso quoq; & fatiua uicia pulcherrime pascunt. hæc ille de ouibus hyeme cibādīs: qd̄ qd̄ ēt de capris itelligēdū ē: ait. n. Var. li. i. capi. iiii. Nec multo aliter tuēdū ē hoc pecus i pastu atq; ouilū. At uero: ordo ē: At uero quū æstas læta sēst uel aduēit zephyris uocātibus mittes isaltus & c. Læta æstas: nō de uere: sed de ipsa æstate loq;: Colu. n. li. xiii. ca. iiii. sic ait. Nonis maiis uergiliæ exoriunt̄ mæ: fauonius. vii. idus maii: æstatis inittū fauonius: aut corus iterdū & pluuia. vi. idus uergiliæ totæ apparēt fauonius: aut corus iterdū pluuia. Ecce hic apparet quō æstatē zephyri uocāt. Præterea Varēt li. i. capi. iiii. id apertissime ostēdit de æstate nō de uere itelligēdū: ait. n. de ouibus: q; æstate cū prima luce exeūt pastū: p̄pterea qd̄ tūcherba rosida meridiana q̄ ē aridior iocūditate p̄stat: sole exorto puro p̄pellūt: ut reitegrates rursus ad pastū alacriores faciāt. Circiter meridianos æstus dū deseruescāt sub umbriferas rupes & arbores patulas subiiciūt: qd̄ refrigero aere uespertino rursus pascāt ad solis occasum. Ita pascere pec; oportet: ut aduerso sole agat: caput. n. ouis molle maxime est. Ab occasu: paruo iteruallō itersposito ad bibendū appellūt: & rursus pascunt quoad cōtinebrauit: iterū. n. tū iocūditas in herba reintegrata est: hæc ab uergiliarū exortu: ad eq̄noctiū autumnale maxime obseruant. Reliq; p̄stiones hyberno ac uerno tēpore mutant: qd̄ pruina iā exhalata p̄pellunt in pabulū: & pascunt diem totū ac meridiano tempore semel agere potū satis habent. His igitur patet de æstate intelligi non de uere: quæ omnia Varronis Maro apposuit: hoc loco Columella item libro. viii. capitu. iiii. de æstate intelligit.

Tubera

Caprag; Pili

Lycæū

Læta magis pressis manabunt ubera mammis.
Nec minus interea barbās: incanaq; menta
Cinyphii tondent Hirci: setasq; comanteis
Vsum in castrorum: & miseris uelamia nautis.
Pascuntur uero siluas: & summa Lycæi.
Horrenteisq; rubos: & amanteis ardua dumos.
Atq; ipsa memores redeunt in tecta: suosq;
Ducunt: & grauido superant uix ubere limen.
Ergo omni studio glaciem: uentosq; niuales:
Quo minor est illis curæ mortalis egestas:
Auertes: uictumq; feres: & uirgea latus
Pabula: nec tota claudes scenilia bruma.
At uero Zephyris cum lāta uocantibus æstas

CHRI. Summa lycæi: allusit ad naturā caprarum quæ est ut pascendo ascendant & nō descendāt. Vnde in zodiaco signū in quo sol ab inferioribus partibus meridianis incipit ad septentrionales atq; superiores partes ascendere: hac potissimum ratione capricornū dixerūt: Est at̄ magna laus q; lacte proleq; uincant oues: & q; loca inculta satis illi sint ad pascua: & cum custode non multum indigeant: quoniam sua sponte pastæ domum redeant: Ergo nam cum non egeant auxilio humano nisi in hyeme non sunt eo tempore deferendæ.

SER. Carpamus: capere cogamus aialia. Et mane pasci precipit oues: secundum morem suam prouintiae: Nam in aliquibus locis morbum contrahunt: nisi iam siccato rore pascant. Dum gramina canent: nocturnis & matutinis lucentes roribus herbae. Et cantu querulae rumpent arbuta cicadae: querulae canorae: Horatius Sub cantu querulae despicere tibiae: Aut certe querula: propter illam fabulam dicit: quod Tithonus maritus Aurorae post optatam longissimam uitam in cicadam deesse conuersus. Rumpent: nimio: scilicet clamore. Iuuenalis Et assiduo ruptae lectore columinae. Persius: Findor ut arcadiae pecuaria rudere dicas. Illignis canali: ex ilice factis. Sane & canalis melius genere

In saltus utrunque gregem: atque in pascua mittes:
Luciferi primo cum sydere frigida rura
Carpamus dum mane nouum: dum gramina canent:
Et ros in tenera pecori gratissimus herba est.
Inde: ubi quarta sitim Caeli collegerit hora:
Et cantu querulae rumpent arbuta Cicadae.
Ad puteos: aut alta greges ad stagna iubeto
Currentem ilignis potare canalibus undam:
Aestibus ac mediis umbrosam exquirere ualle.
Sic ubi magna Iouis antiquo robore quercus
Ingenteis tendat ramos: aut sic ubi nigrum
Illicibus crebris sacra nemus accubet umbra:
Tum tenuis dare rursus aquas: & pascere rursus
Solis ad occasum cum frigidus aera uesper.
Temperat: & saltus reficit iam rosida Luna.
Littoraque Alcyonem resonant: & Achathida dum
Quid tibi pastores Libyae: quid pascua uersu
Prosequar: & raris habitata Mapalia tectis:
Saepe die: noctemque: & totum ex ordine mensem
Pascitur: itaque pecus longa in deserta sine ullis
Hospitiis: tantum campi iacet: omnia secum

ri: de hoc iam supra. Canent: pro pruinam. Ros: de rore. Item superius. Sitim caeli: aeris aestum. Cicadae: uide in Alexi. Illignis: canalibus: Columel. lib. viii. capi. iiii. ait nulla: esse tam blanda pabula aut etiam pascua: quorum gratia non exoleat usu continuo: nisi pecudum fastidio occurrerit praebito sale: quod ueluti ad pabuli condimentum praestat canalibus ligneis impositum: quum pastu redeunt: oues labunt: atque eo sapore cupidine bibendi: pascendi: concipiunt. Rosida luna: humida: intelligitur de uespertina luna: quae omnia ut iam ostendi Var. quoque edocuit. Alcyonem: uide lib. i. georg. ubi dilectae thetidi alcyones. Achathida: sic legendum est non aliter: nam theocritus in quodam carmine ecloga quae inscribitur Thalyfia acanthides ait. Est autem acanthis auis uaria colore & stridula: quae inter spinas uiuit: legatur igitur carmine sic littoraque alcyonem resonant & acanthida dum. Quid tibi: ostendit secundum uarias regiones: uario modo & tempore pasci. Pastores libyae: numidas seu nomadas intelligit: scribit. n. Soli. quod numidae incolae quod diu errant pabulationibus uagabundi Numades dicti sunt: & Plin. lib. v. ca. iiii. sic ait: numidae uero nomades a pmutadis. Papilioibus: mapalia sua hoc est domus plaustris circumferentes: nomas aut numidia dicitur: & pastor nomas uel pastor: nomas uel pasco: nome pabulum pastura. Nomas autem cum secunda littera omega diuido moueo. Raris habitata mapalia tectis. Mapalia caesae poenicae appellantur: ut in Festo de his uero Salusti. in iug. sic Caterum adhuc aedificia Numidae agrorum quae mapalia illi uocant oblonga icuruis lateribus tecta: quae nauium carinae sunt. Raris tectis: scri. Stra. lib. xvii. quae maxima mediterranea Libyae pars & regia circa Oceanum deserta est. Paruis: praeterea habitationibus & sparsis: & ex magna parte pastoralibus distincta est. Ora: autem quae ex aduerso nobis est tota bene habitatur. Armentarius: sunt enim & armenta & greges propterea armentarius ait. Tectumque: mapalia. id domos palustris intelligit: ut ex Plinii uerbis superioribus habet. Laremque: larem hic intelligo ignem: quoniam tectum dixit: & Columel. lib. xii. de Villico inquit: consuecatque rusticus circa larem domini focum familiare semper epulari: larem est quodammodo pro domo ponitur. Quid. lib. i. trist. Quae non frustra iuncta fuere larem: ponitur & pro deo ipso familiari qui domi in ipso foco colebatur: nam focus deorum peatum ara est: ut etiam Porphyrio tradit: haec tamen latius habentur ode secunda. Amyclaeum: laconicum de amyclis superius patuit.

CHRIST. Rosida luna: humectans luna: nam ab astrologis dicitur mater roris & humoris ministra: humidus enim planeta est. Littoraque alcyonem: de huiusmodi autem dictum est in superioribus. Pastores libyae: Hos nomadas appellant. Nam in numidia quae pars libyae est pastoriam exercent. Armentarius: speciem pro genere posuit. Nam de armentis & de gregibus loquitur.

scilicet m. pferimus. Sic ubi magna Iouis antiquo robore quercus & illicibus crebris sacra umbra: non re uera consecratos lucos diem nos petere debere: sed ita defos ut sunt illi quos religio defendit. Unde apparet quod cum Iouis & sacra umbra generalia esse non specialia epitheta: Nam ut diximus & omnis quercus Iouis est consecrata: & omnis lucus Dianae. Tenuis aquas: epitheton aquarum. Alibi: At in aquas tenuis dilapsus abibi: cui contrarium est illud Et impingui flumine Nilus. Teperat: refrigerat aestatis calorem. Reficit: recreat. Luna: nox. Littoraque alcyonem: quo tempore sonat per littora alcyonem auis cuius fabulam in priorum memorauimus: per dumos uero achantis: quae alii lusciniam esse uolunt: alii uero carduelum: quae spinis & carduis pascitur: ut inde est apud graecos Achantis dicta sit ab achantis. spinis quibus pascitur. Quid tibi pastores: libro dicit pro qualitate prouinciarum diuersa esse genera pastionum. Sine ullis hospitiis: sine ullis stabulis.

PRO. Littoraque alcyonem resonant & Achathida dum. Alcyone fuit filia Aeoli uxor Ceicis: quod naufragio amissa mutata est in auem alcyoniam: quod uisus partus dum excluditur. vii. diebus mare quietum est. Achathis ea est: quae graece acanthis dicta est: latinae carduelus a carduo. Dum: uocantur aspera loca & inculta collicosa: alii lusciniam. Mapalia: loca deserta punica. Quid tibi pastores libyae: quod p. u. p. & r. habitata mapalia. Numidae mapalia uocant tecta sua: quae subductis nauibus suis post Amisium regem Persea iuersa per dolicilio hinc caput.

ANTO. Vtrumque gregem: ouium & caprarum. Luciferi

Achathis

Numi-

dae

Mapa-

lia

Lar

CSER. Armentarius afer agit: abusiue armentarium posuit. Nam nunc de gregibus loquitur. Tectumq; laremq; tentoria militum more: ac si casam diceret. Amyclæumq; ca. laconicū: & est species pro genere. Amycle autem est ciuitas laconiae: unde est Talis amyclæi domitus pollucis habenis. Cyllarus. Cressamq; pharetrā creticam dicit autē pastore gregū etiam arma habere debere: quibus & se & greges defendat: & aliquid etiā uentur aliter hic reprehendit. Virgilius q; getulis præter decorū sagittas: nō autem lanceas dederit. Patriis argeraliter sibi cōcessis: ac si diceret Martiis. Iniuſto sub fa. sub magno onere: ut Ego hoc te fasce leuabo. Magnū autem onus dicit propter arma: alimenta: uestitum.

Ante expectat. dicto citius: anteq̄ eius expectetur aduentus: & est una pars orationis: hoc est aduerbium.

Stat: obstat. Nā apharesis est. At non qua scythiae gen. subaudi talis ē pastio. Mæoticaq; un. Mæotis palus est scythiae frigore cōgelascens. Ister: fluuius scythiae: qui & danubius nominatur. Quaq; redit mediū rhodope porrecta sub axē: qua rhodope mōs thraciae protentus in orientalem plagam: in septentrionalem reflectitur. Nam ideo ait redit sub axem. Nam axis est sepētrio: qui græce ἀξίς dicitur. In formis: niuis superfusione carens uarietate formæ: nullisq; agnoscenda limitibus. Septem assurgit in ul. creſcit in septem ulnas: Vlna autem secundū alios utriusq; manus extensio est: secundū alios cubitus: quod magis uerum ē: quia græce ὀλίγη dicitur cubitus: unde est λευκῶλενος ἥρη.

PRO. Amyclæumq; canem cressam: cretensem quia ibi optimi sagittarii sunt. Rhodope mons Thraciae. Medium axem untrionem dicit.

CANTO. Cressam: in creta enim optimi calami pro sagittis sunt apud Cydoniam urbem: de qua in fine Bucolico. Iniuſto sub fasce: sub ingenti onere. Vegetius enim libro primo scribit: quod pondus quoq; baiulare usq; ad sexagesimas libras: & iter facere gradu militari frequentissime cogēdi sunt iuniores: quibus in arduis expeditionibus necessitas imminet annonam pariter & arma portandi: quam rem antiquos milites factitasse Virgilio ipso teste cognosci potest ex hoc loco: ut idem ait. Et hosti legitur & hostem in antiquis. At non: scilicet pecus it longa in deserta. Scythiae gentes: hic Nomades alios pastores qui in Scythia sunt intelligit: de quibus Strabo libro secundo sic ait: Nomades etenim tentoriis utuntur centonum instar pilo contextis in plaustris uitam degentes: circumq; tentoria pecora comitantur: a quibus uictum captat & alunt lacte caseo carne. Pascua uero sectantur loca semper herbosa permittentes: hibernis qdem temporibus Mæoticis uersantur in paludibus: æstiuis uero per campeſtria uagantur & cætera. Mæotica unda: Mæotis Scythiae lacus qui Tanaim recipit: ut Strabo docet libro duodecimo: Plinius quoq; libro sexto lacum dicit: idem uero Strabo libro septimo Mæotidis paludis ostium inquit. Ister: de hoc uideto libro secundo Georgicorum ibi descendens datus ab iustro. Rhodope: thraciae mons tendens in septentrionē ubi axis est: de quo supra. Strab. libro septimo Mysos Thracas & getas etiam Nomadas uocatos inuuit: id est pastores. Informis terra: sine forma propria: niue enim tecta est. Gelu: Strabo dicto libro de Mæotica regione ait: q; ærea scinduntur hydriae: quæ uero inter illas sunt congelantur & pisces in glacia destituti lignonibus effodiuntur: alueus plaustris deambulatur. Meminit item plura de glacie Mæotidis libro secundo. Septem ulnas: in septem brachia de ulna latius ecloga tertia. Semper hyems: de Scythica regione multa quæ hic etiam conueniunt dicta sunt libro primo Georgicorum: ibi mundus ut ad scythiam. Cauri: in hoc libro iam de eis diximus.

CHRI. Amyclæum: Amyclæ urbs est laconiae prouinciae: nam Laconia optimos canes habuit. Marcus enim Varro duo genera canum ponit: alios uenaticos: alios ad custodiam pecoris inter hos maxime laudat laconicos & epyroticos: & longo ordine describit quali. Figura eos esse: & quo colore deceat. Et quoniam emi cōsueuerunt dicit remedium esse: ut relicto uenditore emptorem sequatur ranam coctam sibi obici. Tertium genus addit Columella: eorum qui ad uillæ custodiam comparantur: in quibus nō multum referre ait: q; ueloces nō sint: sed oportere eē ampli corporis: & uasti latratus & canori: & ut auditu: & conspectu terrorem furi iſerāt: sit colore: niger: nam in luce terribilior apparet in tenebris non aspicitur. Pastor uero album probat: quoniam est feræ dissimilis: neq; pro fera in nocte pulsabitur. Pecuarius autem uillico celerior: uenatico tardior sit. Nam fat est ut lupum ouem deportatē assequatur. Duo ad custodiā unius gregis satis sunt: sit autē foemina & mas: quo maiori concordia inter se degant. Acer romanam refert Cicero in tuscu. quæstionibus nostri exercitus primum unde habeant nomen uides. Deinde qui labor & quātus: uides ferre plusquā dimidiati mensis cibaria. Ferre si quid ad usum uelint ferre uallum. Nam scutum gladium galeam pro onere nostri milites: non plus numerant q̄ humeros lacertos manus. Positis stat in agmine castris: nam castra munire cum uallum tulerint paruo temporis momēto possunt. At non qua scythiae: sub Scythia olim magna pars germaniae fuit: & Boemia: Germania attingit amnem Oderam: ab oriente dacos: ab occidente gallos: a meridie Italiam Sarmatia incipit ab Odera flumine usq; ad Borysthenē ppriæ sarmatae: nunc sunt lituani poloni. Sarmatia uel quas habet. Scythia incipit a borysthenē. Mæotica: hæc palus maxima est: parte eius superiori infunditur tanais.

Armentarius afer agit: tectumq; laremq;
Armaq; amyclæūq; canē: cressamq; pharetrā.
Non secus ac patriis acer Romanus in armis
Iniuſto sub fasce uiam cum carpit: & hosti
Ante expectarū positus stat in agmine castris.
At non qua Scythiae gentes: Mæoticaq; unda.
Turbidus: & torquens flauentis Ister arenas.
Quaq; redit medium Rhodope porrecta sub
Illic clausa tenet stabulis armeta: neq; ullæ axē
Aut herbæ cāpo apparēt: aut arbore frōdes:
Sed iacet aggeribus niueis informis: & alto
Terra gelu late: septemq; assurgit in ulnas.
Semper hyems: semper spirantis frigora cauri.

Nomades

Mæotis

Amyclæ
Genera
Canum

Scythia

CSER. Pallenteis haud unquam nunquam nubes dissoluit. Nam pallenteis umbras non ex nocte: sed ex nubibus factas appellat. Lauit: hic presentis temporis est pro lauauit: nam si esse praeteritum la non corripuisset. Dicit autem illic solem nec ortu suo nubes resolueret: nec occasu: sed continue ibi nubium umbras esse. Cōcrescunt subito currenti in flumine crua: aquae currentes repete congelascunt. Et notandum quia quum crustam dicimus: si genere lapidis: aut ligni: aut gelu: partem significamus: Quum uero crustum dicimus edulium aliquid significamus partem panis uel placentae. Ipse in septimo: Orbem fatalis crusti. Horatius: Dant crustula blandi: Doctores. Iuuenalis: Nos colaphum ictum lambenti crustula seruo. Hospita: facilis: unde & hospitalis homo dicitur hospiti seruiens apte. Aeraque dissiliunt: Volgo: passim. Nam tam nimio frigore quam calore aera rumpuntur. Perfrangit infantes staturas: Vestesque rigescunt: ut frangi potius quam scindi posse uideantur. Caeduntque securibus humida uina: & uina naturaliter calida illic gelantur. Intelligimus autem peregrinum. Nam illic non nascuntur uina propter nimium frigus & continuum sicut ipse paulo post docet dicens: Fermento atque acidis imitantur uinea sorbis. Sane uolunt physici uinum non gelari: unde hoc loco aut hyperbole est: aut quia dixit humida aquae mixta intelligimus. Ita enim gelare dicuntur. Et totam solidam in glaciem uertere lacunam. Stiriaque impexis induit horrida barbis. Interea toto non secius aere ningit. Intereunt pecudes: stant circumfusa pruinis Corpora magna Bovi confertoque agmine Ceru Torpent mole noua: & sumis uix cornibus extant. Hos non immixtis canibus: non cassibus ullis Puniceae ue agitant pauidos formidine pinnae. Sed frustra oppositum trudentes pectore montem Cominus opruncant ferro: grauiusque rudetes Caedunt: & magno latum clamore reportant. Ipsi in defossis specubus secreta sub alta Ocia agunt terra: congestaque robora totas Aduoluerunt focis ulmos: ignique dedere. Hic noctem ludo ducunt: & pocula lati

Tum sol pallenteis haud unquam discutit umbras.
Nec cum iuectus equis altum petit aethera: nec cum
Præcipitem Oceani rubro lauauit æquore currum.
Concrescunt subitæ currenti in flumine crustæ:
Vndaque iam tergo ferratos sustinet orbis.
Puppibus illa prius: patulis nunc hospita plaustris
Aeraque dissiliunt uolgo: uestesque rigescunt
Induta: caeduntque securibus humida uina.
Et totam solidam in glaciem uertere lacunam.
Stiriaque impexis induit horrida barbis.
Interea toto non secius aere ningit.
Intereunt pecudes: stant circumfusa pruinis
Corpora magna Bovi confertoque agmine Ceru
Torpent mole noua: & sumis uix cornibus extant.
Hos non immixtis canibus: non cassibus ullis
Puniceae ue agitant pauidos formidine pinnae.
Sed frustra oppositum trudentes pectore montem
Cominus opruncant ferro: grauiusque rudetes
Caedunt: & magno latum clamore reportant.
Ipsi in defossis specubus secreta sub alta
Ocia agunt terra: congestaque robora totas
Aduoluerunt focis ulmos: ignique dedere.
Hic noctem ludo ducunt: & pocula lati

melius specubus dicimus: unum tamen nomen est quod aliter non dicimus ut tribubus. Hic noctem ludo

CANTO. Altum aethera: id est nec quum tendit sol ad cancrum: nec quum tendit ad capricornum: nam tunc descendit. Rubro æquore: quod rubrum mare siue aethiopicum appellant: ad austrum uersus effundit: ex ea maxime parte qua uasta quaedam solitudo & inhabitabilis terrae plaga conspicitur: ardentibus semper caloribus exusta: auctor Dony si uideto: item Plinius libro vii cap. xxviii & Soli ca. xlviii. Ferratos or. Stralibus scribit: quod in ore paludis maoticae tanta glacie uis est: quo in loco missus a Mitridate imperator equestri pugna barbaros in glacie hyeme superauerat illos eosdem nauali praelio soluto per aestatem gelu uicerit. Hospita: habiles. Aeraque dissiliunt: diximus iam iam quod aera: scinduntur hydriae: quae intra illas sunt congelantur. Vulgo: passim. Rigescunt: indurescunt ex gelu. Vina: Macrilius scribit: quod uina aut nunquam: aut raro congelascunt: quia uinum semina quaedam in se caloris habet. An alia quaequam causa est quam quae ignoro scire cupio inquit. Lacuna: lacuna uti Festus ait: est aquae collectio & ab lacu deriuat. Impexis barbis: de brutis melius intelligendum. Stiria: gutta stilla: interrogatus ait Palæmon grammaticus quod inter stillam & guttam interest: Gutta inquit stat & stilla cadit. Eusebius scribit. Interea dum congelascunt aquae. Non secius: non aliter: non segnus. Ningit: est in Scythia riphæum iugum regio assiduis obsessa niuibus: Soli. Pruinis: quippe casus continuarum pruinarum quiddam ibi exprimit simile poenarum: Soli. Torpent: stupent: frigent: rigent: pigri sunt. Mole: nimium cogerie: ac potere. Noua: nix: continue decidit. Cassibus: pediculis laqueis raticibus. Puniceae: rubrae: est autem uenantiu mos pennas tensis funibus effingere: quo cerui pauentes in casses decidunt. Vnde in Ouidius libro xv. meta. ait: Nec formidatis ceruos includite pennis. Montem: niuis cumulum. In defossis specubus: Scytarum iterius habitatum inquit Soli. asperior ritus est specus icoluit: pocula de inimicorum capitibus moliunt: amant plia: numero caedunt honor crescit. Hic noctem: legitur & hinc noctem. **C**HRIS. Aera: id est uasa aerea. Dissiliunt: franguntur: quia eorum partes in diuersas partes saliant. In solidam: non in crustam superficiem tegunt: sed tota aqua ad fundum usque congelascit. Stiria: Cuius diminutiuum est stilla. Dicitur autem: ut ait Palæmon grammaticus stilla dum stat: gutta dum cadit. Motem: cumulum niuis.

Lacuna
Stilla
Gutta

CSER. Fermento atq; acidis: potius genus est: qd' ceruisia nuncupatur: & consequens est: ut uinum natura calidum in puincia frigida non possit creari. Septe subiecta trioni: tmesis p septetroni. Gens effraua & rectorem recusans. Riphæo eu. scythico uento. Riphæi autē montes sunt scythia: ut iam diximus a perpetuo uentorum flatu nominati. Nam ριϕη græce ipetus: & ορυη δὲ ατρο του ριττειν. Pecudum fuluis uelantur corpora setis. thenonibus. Nam ut Salustius dicit in hystoriis: uestes de pellibus rhenones uocantur. Sit tibi lanicium cu. & hæc lana dicimus & hoc lanitiu: sicut fuga & effugiut: qd' ar dicit oues lanæ causa non debere pinguescere: physicu est. **Omne enim pingue aial caret pilis: qd' hirsutu efficit macies.** Lappæq; ab a qbus rebus lana decerpit. Vilis lege mollibus al. lana. malba preciosior e: qppe susceptura alium quelibet colore. Quod autem colore hic per transitum tangit: in aliis plenius legitur maritu pecoris & cornu & unguis & palato albu ee debere. Alioqn licet aries sit candidus: lanis constat ex eo pullos. nigros creari. Aries sit candidus ipse: bene addidit ipse qsi aut dominus gregis est: aut qa antea pro dno capitale dari consueuerat. Nam apud maiores: homicidii poena noxius arietis dano luebat: qd' in regu legibus legit. Pullis: nigris. Vdo pala: semp humido: alibi Vda uocis itur. Reice: rei aut qsi monosyllabu pduxit liceter: aut ut supra diximus: qa cu faciat reici i pro duplici habet: & reit efficit longa: io & in aliis modis psumit sibi pductione. Mure sic ni. mutat fabula. Nam non Pa. sed Endymion amasse dicit Lunam: qui spretus pauit pecora candidissima: & sic ea i suos illexit aplexus: Cuius rei mystici uolunt quada creta ee rone. Si creder dignu e: ratu de lua sacrilegiu.

CPRO. Riphæo tundit euro: Euro significat uento non utiq; eo: q ab ortu fiat: sed eo que aglonē uocamus. Riphæos montes qda putauerunt alpes: sed pprie sunt riphæi montes Scythia. Scythiu qda interpretant lupini colore: qda ibiscu. Munere sic niueo. In nemora aluon. tu: Pan Mercurii filius quum Lunam concupisset: & haberet optimum pecus poscente ea partem pecoris pro concubitu dicitur pollicitus: & duas partes fecisse gregum: quarum alteram candidiorem: sed Lanæ crassioris: Lunam deceptam candidiore deterius pecus abduxisse: ut poeta significat.

CANTO. Fermento: fermentu a feruore dici uolunt: q plus una hora non pot contineri. crescendo. n. excedit. Plin. l. xviii. ait: q milii picipuus ad fermenta usus e multo subacti in annu tepus. Nunc fermentu fit ex ipa farina q subigit: priusq addat sal ad pultis modu decocta & relicta donec arescat. Dicunt alii q pp acore cu sorbis et acidis mixtu fermentu uini quedam sapore reddit. Idem Plin. l. xiii. scri. q fit uinu facticiu e piris maloruq; oib generibus e cornis mespillis: sorbis: moris: siccis: nucleis: pineis & c. l. xv. ait: q sorbis inest uini sapor qbusda: qda uero acri odore & suauitate iucunda. Hypboreo: de hypboreis uideto supius. Septe subie. tri. Tmesis figura e caue Tmesis dicat cu e post t: sed latius uideto i nro carmie figuræ. Riphæo euro. i. uento: non utiq; eo q ab ortu fiat: sed eo que aglonē uocamus. Prob. de Riphæo iugo iam iam diximus. Fuluis setis: fulu color uidet de ruffo atq; uiridi mixtus igit Gellius l. i. ca. xxii. in aliis plus uiridis: i aliis plus rufi hre: sic poeta fulua aqla dixit & fuluu aurū & arenā fulua: & fuluu leonē. Scythæ at ut Iustin. l. ii. docet pellibus tatu ferinis ac murinis utunt. Laniciu: lana ipa: ut effugiū p fuga. Aspa silua: Colu. et l. viii. ca. iiii. ait: sequis at noualia non solu herbida: sed q olearuq; uidua sunt spinis: na quotidie minuif lana: q quato plixior i pecore cocrescit: tato magis obnoxia e rubis qbus uelut hamis iuncata a pascetiū tergorib auellit: mole uero pecus et uelame quo p tegit amittit: atq; id non paruo sumtu reparat. Facit ite ut ait Var. scabras oues. Tribulic: de his uideto l. i. geor. Papula lata: pecora. quū pigua sunt plurimu assumunt nutrimeti: hic plures pilos habet & crassiores quū gracilia tenues ab exiguo nutrimeto: si qdē pilus supfluitas e auct. Alexander Aphrodisieus. Greges albos: color. n. alb: ut scri. Colu. l. viii. tu optimu est tu et utilissimus: q ex eo plurimi fiunt. Greges albos: Var. l. i. ca. iiii. ait: q oue ee oportet corpore amplo quæ lana multa sit & molli: uillis altis & densis: toto corpore maxime circū ceruicē & collū uentrē quoq; ut habeant pilosum: itaq; quæ id non haberet maiores nri Apica appellat: ee oportet cruribus humilibus: caudis obseruare: ut sint in Italia plixis in syria breuibus: ut agnos pcreent formosos. Nigra subest: idem Varro ibidem ait: q arietes sint fronte lata: uestiti bene intortis cornibus pnis ad rostru grauis: oculis lana opertis: auribus amplis: pectore & scapulis & clunibus latis: cauda lata & longa. Animaduertendu quoq; lingua ne nigra: aut uaria sit: q fere qui eam habet nigros: aut uarios procreant agnos. Lana: Pan Mercurii filius cum luna concupisset & haberet optimum pecus poscente ea parte pecoris pro concubitu dicitur pollicitus: & duas partes fecisse gregis: q rum alteram candidiorem sed lanæ crassioris. Lunam deceptam candidiore deterius pecus abduxisse Poeta significat. Prob. auctor. Cum itaq; luna album pecus elegerit: ostendit Poeta multo prestantius album laniciu esse omnibus aliis. Potest etiam illud accipi q luna candore lanæ ducta arietē album elegerit: deceptaq; fuerit: cum illi nigra lingua inesset: qua totum postea gregem maculauit. De pane autem latius in Bucō. & l. i. Geor.

CHRI. Munere sic niua. dicit lunam adamatam a pane petiuisse munus: & panam obtulisse gregem ouillum: illa uero delectatam candore arietem album cepisse: sed cum non animaduertisset maculas linguæ fuisse deceptam.

Fuluus
Color

SER. Salsasq; ferat prae: ut & multum potantes reddant plurimum lactis: & ipsum lac non sit fatuum: sed habeat salis occultum saporem: uix intelligibilem: & non statim apparentem. Excretos: ualidiores. Ferratis capistris: id est duris. Nocte praecogunt in caseos. Calathis: uasis aereis: in quibus lac uel recens caseus in urbem distrahitur. Aut parco sale contingunt: aut modico sale: aut re uera parco: id est seruatorio: quia in quod mittitur feruat. Nam & homo frugi parcus uocatur: aut certe parco dixit pro parce: ut sit nomen pro ad uerbio. Nec tibi cura canum fuerit postrema: liptotes figura: pro magna tibi cura sit canum. Postrema: uilis. Veloces spartae catulos acremq; molossium: & illis uelocitas: in his aut fortitudo laudatur: sparta autem laconiae est ciuitas: molossia pars epiri. Pasce sero pingui: aqua lactis quae pingues efficit canes. Nocturnum fure: noctis opportunitate captant. Fur autem a furuo dictus est: id est nigro: Nam noctis utitur tempore. Horatius: Quam pena uidimus furuae regna Proserpinæ: Aut certe a graeco uenit. Nam fur φαρ uocatur. Iberos: abactores, fere, n. hispani oēs acerrimi abactores sunt. Onagros: agrestes asinos: & est laus canum. Saepe uolutabris siluestribus autem ideo quia circa cafas esse & in ciuitatibus possunt.

At cui lactis amor: Cytisum: Lotosq; frequētes Ille manu: salsasq; ferat praesepibus herbas.

Hic & amat fluuios magis: & magis ubera tē-

Et Salis occultū referūt in lacte saporem. Cū:

Multi iā excretos phibent a matribus Hædos.

Primaq; ferratis praefigunt ora capistris.

Quod surgente die mulserit: horisq; diurnis:

Nocte premūt: qd' iā tenebris: & Sole cadere:

Sub lucē exportāt calathis: adit oppida pastor.

Aut parco sale contingunt: hyemiq; reponunt.

Nec tibi cura canum fuerit postrema: sed una

Veloces Spartae catulos: acremq; Molossium

Pasce Sero pingui: nunq; custodibus illis

Nocturnum stabulis fure: incur suq; Lupor;

Aut impacatos a tergo horrebis Iberos:

Sæpe etiam cursu timidus agitabis Onagros.

Et Canibus Leporē: Caibus uenabere Dāmas.

Sæpe uolutabris pulsos siluestribus Apros

deuehuntur: & his summotis fructus lactis a matribus non minor percipiunt. Quod surgente die: mulgent uere ad caseum faciendum mane: aliis temporibus meridianis horis: tam & si propter loca & pabulum dispari le non usq; quaq; idem fit: Varro libro secundo, Nocte praemunt quo pacto caseus praemendus est & falliedus: legito latius Columella libro octauo: capitulo octauo. Sub lucem: ante lucem. Calathis: in fiscellas: aut calathos uel formas transfertur caseus: quia maxime refert primo quoq; tempore serum percolari: & a coëcta materia separari. Idem Colu. auctor est. Parco sale: id est mediocri nec nimio: scribit enim Colu. q. nimio sale caseus salus sit: & uitio ascribitur. Potest dici etiam parco sale: id est saluatorio: nam ut scribit Macro libro fat. vii. sal natura sicca & calida est: & fluxum corporis calore coërahit: humorem uero siccitate uel cohercet uel exorbet. Et Varro praeterea scribit libro secundo q. qui aspergi solent sales: melior est fossilis q. marinus. Cura canum: canes uel in primis mercari: tueriq; debet agricola: quod & uillam & fructus: familiamq; & pecora custodit: nam quis hominum clarius: aut tanta uociferatione bestiam uel furem praedicat q. canis latratu: quis famulus amantior domini: quis fidelior comes: quis custos incorruptior: quis excubitor iueniri potest uigilantior: quis deniq; ultor: aut uindex constantior: haec ex Columella libro octauo. Spartae catulos: Varro quoq; laudat lacones & epiroticos: de Sparta uide superius: & de Molossis epiri populis. Pasce sero pingui: Columella libro octauo scribit: Canes hordacea farina cum sero commode pasci: siue farreo uel triticeo pane admixto tam liquore coëtae fabae: sed tepido: nam feruens rabiem creat. Impacatos iberos: abigeos intelligit & pecorum fures: posuit enim iberos ob similes mores. Vnde cantabros & uicinas illis gētes latrocinia exercentes Caesar Augustus oppressit: & qui romanorum sociorum praedones erant postea pro romanis rei militari seruire runt. Coniaci uidelicet & qui iberi amnis fontes incolunt. Labitur autem iberus a cantabris e meridie ortum habens per magnum camporum spacium: Strab. auctor libro tertio de Hispania ubi etiam scribit: q. eadem & iberia & hispania nominat. Onagros: asinos syluestres. Onos enim asinus & asina dicitur. Agrios autem agrestis immittis serox: onagri in Phrygia & Lycaonia praecipui: pullis eorum ceu praestantibus sapore. Aphri ta gloriatur quos lalifiones appellant. Plinius libro octauo. Volutabris: lacunis coenosis: ubi se uolunt.

CHRI. Cytisum: de hoc frutice in superioribus dictum est. Salsas herbas: Oues ut ait Aristoteles ex potu pinguescunt: itaq; dant salē quinto quoq; die scilicet singulis centenīs singulos modios: Sale subinde plus aquae au riunt & hinc etiam plus lactis prouenit. Fluuios: aquam quam idem Aristoteles ait: in autumno aequiloniam q. austrinam utiliore esse. Excretos: Qui iam per aetatem crescere desinunt. Sero: nam ex ordacea farina sero diluta panes in canum cibum faciundos iubent: qui de re pecuaria scribunt. Iubent & coëtra rabiem simum galinacem admisceri. Iberos abactores. Nam iberi hoc uitio uehementer laborabant: posuit ergo specie pro genere. Onagros: asinos syluestres de quibus dictum est.

lis. Veloces spartae catulos acremq; molossium: & illis uelocitas: in his aut fortitudo laudatur: sparta autem laconiae est ciuitas: molossia pars epiri. Pasce sero pingui: aqua lactis quae pingues efficit canes. Nocturnum fure: noctis opportunitate captant. Fur autem a furuo dictus est: id est nigro: Nam noctis utitur tempore. Horatius: Quam pena uidimus furuae regna Proserpinæ: Aut certe a graeco uenit. Nam fur φαρ uocatur. Iberos: abactores, fere, n. hispani oēs acerrimi abactores sunt. Onagros: agrestes asinos: & est laus canum. Saepe uolutabris siluestribus autem ideo quia circa cafas esse & in ciuitatibus possunt.

PRO. Iberi: hispania flumine Ibero. Galbani: medicamenti genus.

ANTO. Cytisum: latius in Bucolicorum. Varro autem libro secundo: capitulo secundo ait: q. maxime cytissus & medica pingues facit facillime & generant lac. Lotosq; frequentes: de loto herba intelligit: quae faba graeca appellatur a nostris: ut Plinius docet libro uigesimo quarto: cap. iii. Excretos haedos: fere ad quatuor menses a mamma non disiunguntur agni haedi tres: porci duos. Varro lib. secundo. Prohibent: ne lac exhauriatur ab eis, unde Columella li. viii. cap. iii. ait: q. teneri agni dum adhuc herbae sunt expertes lactis tradendi: quoniam & paruo sumptu

*Neportensis. eme-
det scal. in Catul.
p. 54. in epistola.
Stephen. sua de
Mantio paruo
agit. cuius imitatio
Torquatus uolo paruo*

Lotos

Canta-
bri

Georgicorum

SER. Disce & odorifera. Et loquitur de serpente remediis: quod ingressi tecta animalibus nocent. Agitare: psequi Graui nido: serpentes, innoxios. Galbanoque: galbanum est multis apta medicaminibus. Chelydros: chelydri dicti sunt quasi chersydri: quia in aquis & in terris morantur. Nam χερσόν dicimus terram: ὑδάσιν autem aquam. Mala tactu uisum est tacta nocet: est pniciosa dum tangitur. Vipera: at spes est serpentes: quae uipari: Nam corrosis eius lateribus exeunt pulli cum matris interitu. Luc. Viperei coeunt abrupto corpore nodi. Caelum exterrita sus, testis gaudet, ut sunt αχαιοί Δαίμονες: quos latine genios uocant. Fouit huius amplexa: terram est in qua possit latere. Timidum caui tict. Nam ut Plinius dicit: serpentes caput est si cum duobus euaserit digitis: nihilominus uiuit. Extrema: cauus motus, & hoc dicitur de serpente dicitur cauus uolubilitas conuiescat. Conuolvens sub, perteris, erectus: quod ad expressionem serpentes generis posuit. Alii in re putato corpe: alia erigunt corporis parte. Luc. Et contentus iter cauda fulcare parias. Vdo uere mater alibi: Quum ruit ibiferum uerum. Improbis: infatigabilis. Ingluuiem: uentris capacitatem. Ranis loquacibus: ideo quia ex hominibus factae sunt: ut dicit Ouis. Asperque siti. Salu. Quod genus sit magis quam alia re accenditur.

PRO. Calabria: regio: in qua Brudusium est oppidum.
ANTO. Agens: persequens. Cedrum: de Cedro uidetur lib. ii. Geor. Praeterea Plinius lib. xxiii. scribit, quod cedri scobe serpentes fugari certum est. Itē bacchis tritis cum oleo siq perungant. Galbano nido: dat galbanum syria in amano monte sineque si utatur fugat nido serpentes fugiunt & punctos galbano: serpentes oleo & spodylio mixto tactu necat. Plinius lib. xii. & lib. xxiii. Colu. aut lib. viii. ca. iiii. ait: quod muliebrium capilorum aut ceruorum cornuum saepius uisum odor non patitur stabulis serpentes consistere. Nidore: odore. Chelydros serpens. Chelydri autem Calabria frequentissima est: ut scribit Solinus. Vipera: serpentiū uipera sola terra dicitur condita: caetera arborum aut saxorum cauis in coitu uiperarum mas caput inserit in os: quod illa abrodit uoluptatis dulcedine: auctor Plinius libro octauo Aristoteli uero in lib. de animalibus ait: quod serpentes uini in continentibus sunt: perinde uiperas aliqui uino cum sitilibus ad sepes disposito uenantur: ebrae enim capiuntur. Iamque suus ordo est: & iam tunc quum medii nexi. motus impetus & reuolutiones extremae caudae soluunt: extendunt: & ultimam sinus. incuruatura trahit tardos. & pigros orbis. & reuolutiones. Fugam. in situ ga loco alta. abdidit timidum caput. demum sensus est quod percussus serpens quando dissoluit nodos & elongat trahitque aegre ultimas curuaturas loco fugae caput abscondit: pro quod inuit Maro: ut caput ipsum opprimere debeamus. Calabria: Calabria Italiae pars est: in qua Brudusium hydrius mos tum salētini capiunt ut Mela scribit, graeci teste Plinius lib. iiii. Mesapiam a duce appellauerunt: & ante Peucetiam a Peucetio Oenotri fratre. Anguis: de Chelydro intelligit ut diximus. Vere hudo. hoc declaratum est libro primo Georgicorum ibi praesertim incertis si mensibus annis abundans exit & atram: obscuram: seu nigrā: ut Nonius ait. Ingluuiem: gula. Improbis: sauius: auctore etiam Nonio.

CHR. Galbano: in syria frutex est ferulae similis: ex quo resina destillat: hoc galbanum appellat. Utile quod colore thuris habet & grana ut faba limpidum & sine ligno. arabice kenech dicitur: uisum habet contra uenena. Hic dicitur Bezard: quo nomine omnia contra uenena dicuntur. Vipera: genus serpentes quae uipariat. Ait. Nonius. Herodo. quod in coitu mas caput in os foeminae imittit: at ipsa in emissionem feminis illud percipit: foeta uero uipera non parturit: sed catuli lacerata matrice per illa erumpunt. Echidna a graecis uocatur. Et cum reliquis serpentes oua pariat sola echidna: & alia serpentes quae in arabia penata est catulos edunt. Herodo. ait est quae quae diximus de partu uipae in Melpomene refert Aristoteles autem scribit Vipera oua quae intra se concipit: sed tamen non oua: sed catulos parere quod membranis obuoluti sunt: sed illos tertia die destrui. Nonumque tamen abruptis in utero membranis perire singulis quod diebus singulos: esseque illos supra uiginti. Alber. autem ait: Vipera uenenum non est frigidum: quod uulnerati extrema frigescat. Idem. nunc circo euenire affirmat: quod naturalis calor a ueneno calore uictus concedat. Coluber: quae umbra colat. Unde dixit tecto & umbra. Cape saxa: Magna exhortatio: & quae aliqua ex parte increpatione sapiat. Exornat autem locus pluribus coloribus: in quibus insit efficacia. si repetitione dissoluto apostrophe. Ranis: Garrulum est animal. Nam coaxat. Idem. nomen est eae: uoci quae in Macedonia teste Plinius. Ranae & apri muti sunt: mutae sunt & in seripho: sed aliunde alatae canunt. Ranae plures species: sed quae uenenoosa est dicitur rana rubeta. Elixatura ranarum in aqua & aceto: si dentes abluant sedat dolorem. Asperque siti: Nam uisum ueneni colore & siccitate augetur: ostendunt physici mares quae foeminas: senes quae iuniores: arida quae humida habitantes: ieiunos quae saturos: iratos quae placatos: in calido & sicco tempore quae in aduerso magis nocere.

Latratu turbabis agens: montesque per altos
 Ingentem clamore preme ad retia Ceruom.
 Disce & odoratam stabulis accedere Cedrum:
 Galbanoque agitare graues nidore Chelydros.
 Saep sub immotis praesepibus aut mala tactu
 Vipera delituit Caelumque exterrita fugit.
 Aut tecto assuetus Coluber succedere: & umbræ
 Pestis acerba bouum: pecorique aspergere uirus:
 Fouit humum: cape saxa manu: cape robora pa/
 Tollentemque minas: & sibila colla tumet (stor
 Deice: iamque fuga timidum caput abdidit alte:
 Cum medii nexi: extremaque agmina caudæ
 Soluuntur: tardosque trahit sinus ultimus orbis.
 Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis
 Squammea conuolvens sublato pectore terga:
 Atque notis longam maculosus gradibus aluom:
 Qui dum amnes ulli rumpuntur fontibus: & dum
 Vere madent udo terræ: pluuiabilibus Austris
 Stagna colit: ripisque habitans hic piscibus atræ
 Improbis ingluuiem: Ranisque loquacibus explet.
 Postquam exusta palus: terraque ardore dehiscunt:
 Exilit in siccum: & flammantia lumina torquens
 Sauiis agris: asperque siti atque exterritus aestu.

Galba-
neo

Ranae

CSER. Mihi: p cuiusq: ut Nō illa quisq: me nocte p altū Ire. Nitidusq: iu, pelle, n. deposita redit ad priorē ætatē. Catulos: abusive dixit. Nā catuli pprie canū sūt. Morborum quoq: te causas & si. do. Tria dicit. Signa morborū causas: remedia: sed nō seruat ordinē legitimū. Nā post remedia morborū signa cōmemorat. Turpis sca. q̄ asperum & turpe efficit corpus. Altius ad ui, per, medullas & ossa penetrat. Illotus ad. Sul. lotus uel lautus dicimus. idē ē lautū eo. Nā illud ab Horatio satis licēter dictū ē: Ast ubi me fessū sol acrior ire lauatū Ad monuit. Et hirsuti secuerūt corpora uepres: duas res dicit: unde scabies porcoꝝ nascit: aut nimiū frigus & hu-

morē aeris: aut et cū post tōsionem nō lauant. ex ualidiore, n. æstu sudor eis adhæret: ac propterea lauari frequēter p̄cepit: uepres, hic masculio genere: at Lucr. fœminino: ut illorū spoliis uepres uolitatib⁹ austris. Dulcibus flu, salsa, n. aqua magis pruriginem generat. Vdisq: ari, in gur, ui, mer, dicit ducē gregis: quē et Varro ita cōmemorat, huic at partē aliquā lanæ paflores solēt reliquere, unde ait udis uillis: Nā oues sēper tōsā lauātur. Secūdo de am, cū aqua, s. Tristi a, amaris olei fordibus: hoc at remediū ē p̄tra scabiē: & læsū ueprib⁹ corp⁹. Viuaq: sul, da, ctylic⁹ uersus.

ANTO. Ne mihi: legif & nec mihi in antiquis. Sub diuo: Asconi, sup li, iiii. Verrinaz ait: sub diu, i, sub cælo. Cælū græci τοῦ Δία dūt iis igit patet errare illos: q̄ sub diu dicit cū u: Molles iucūdos. Neu dorso: neu libeat inqt resupinū iacuisse p herbas nemo: ris caue dorso nem oris legas. Micare: Micare est hoc loco p uices sine ordīe mouere: ut docet Nonius, alibi uero fulgere: ut micat ignibus æther: Quādoq: et est fortiri digitis, M, Tul, iiii, offi, Dignū eē ducūt: qui cū i tenebris mices & cætera. Liguis trifulcis: liguæ nō omnibus eodē modo tenuissima serpētibus & tri-

fulca, Pli, li, xi. Amurca: latius lii, Geor. Morboꝝ quoq: Aduertēdū q̄ cuiusq: morbi sit cā quæq: signa causæ earū sint: & q̄ quēq: morbū curatio seq̄ debeat: inqt Var, li, vii, cas, Morboꝝ: Morbus ē habitus cuiusq: corporis cōtra natura: q̄ ulū ei⁹ facit deteriorē: Gellius li, iiii, cas, Cicero uero li, iiii, Tusc, ait: q̄d morbū appellat totius corpis corruptionē. Aegrotationē: morbū cū i bellicitate. Vitiū: quū ptes corpis iter se dissidēt: ex quo prauitas mēbrorū: distortio: deformitas. Scabies: Oues frequētius q̄ nullū aliud aīal i festat scabiē: q̄ fere nascit ex his causis Poeta refert, p̄cipue tamē exiguitas cibi maciē: maciēs at scabiē facit: hæc ubi cœperit irripe: sic intelligit, Vitiōsū locū pecudes: aut morsu scalpūt: aut cornu: aut ungula tūdūt: aut arbori affricāt: parietibus ue detergēt. Hic priō quoq: tpe occurrēdū: ne tota pgenies ificiat: cū p̄cipue oues cōtagiōe uexent. Col, li, viii, ca, v. Scabies: ē scabies durior cutis rubicūda: ex q̄ pustulæ oriūtur. Quæ dā hūidiōres: quæ dā sicciōres: Exit ex q̄busdā fanies quo asperior ē: quoq: prurit magis: eo difficilius tollit: auctor ē Celsus li, v. Dulcibus fluuiis: Colu, æstiuū sudorē mari uel flumīe abluēdū cēlet. Villis: lanas itelligit: q̄ in sūma parte arietis tōsi relinq̄ solēt. Secūdo amni: auersus, n. flumini nō aduersus defluit. Amurca: scabiē tollit: si ad fecē & amurcā: succūq: decocti lupini misceas portiōe aq̄ detritū: albū elleborū. Eidē remedio est: amurca duabus partibus decocta. Item uetus hominis urina testis cādētibus inusta. Prodest etiā sulphuris triti & picis liq̄dæ: modus æqlis igne lēto coctus: auctor Colu, lib, viii. Tristi: amara: De amurca latius supra. Spumas argenti: spuma distat a scoria: quo potest spuma a fece distare: alterum purgantiss se materiæ: alterum purgatæ uitium est: spumæ uis est: siccare: mollire: refrigerare: tēperare: purgare: explorare: hulcerū tumores lenire. Pli, li, xxiii, ca, iiii. Sulphura uiua: sulphuris genera sunt quatuor: uiuo solo ex omnibus generibus medici utuntur. Viuum effoditur translucetq: & uiret: Pli, lib, xxxv. Dioscorides uero ait: quod uiuum sulphur tale est: quale a terra pducitur: sulphur autem extinctum seu mortuum est: quod artificiosē paratur: & in calamis ferreis funditur. Quando uiuum sulphur miscetur cū terebinthina: curat scabiem & ægritudinem cum qua eleuatur cutis.

CHRI. Dorso: p̄cliuo posuit & loco editiore. Sub aere: Sub diuo. Diuū, n. Iouē itelligit q̄ ē aer. Hic Hora, manet sub Ioue frigido: tenera: cōiugis: imemor: uenator. Catulos & oua: q̄a aliæ serpētes catulos pariūt: aliæ oua: Vel dixit catulos: q̄a ex ouis pueniūt catuli. Nā catulos dicimus & serpētibus & i quadrupedibus q̄ nō unguas sed ungues habēt: ut canes: ursi: leōes. Trifulcis: i nostris libris de aīa ex p̄ssimus rationē: q̄re uirga sūma uelocitate mota nō simplex: sed triplex: uideat. Idē igit euenit i ligua serpentis: quæ quīs unica sit: tamen sua crebra mobilitate triplex apparet. Scabies: sic dicit quia scabra, i, aspera est. Ad uiuum: Quia penetrauit pellem: quæ non multum sensus habet. Tristi: amara. Amurca: est humor in oliuis admixtus aquæ: qui dum teruntur ante oleum effluit: quæ coqui solet ad mellis spissitudinem: & sic uetustatem accipit. Nam fex est illa quæ postrema refidet Amurca decocta in uase æneo: & mixta aceto: aut uino: aut ouo & melle: cōfert doloribus dentium: & apostematibus: & miscetur in medicinis oculorum. Clistere ex illo confert anno apostemato: & callo matricis: Mixta cum cameleonte: & cum aqua in aqua dulcorati sunt lupini: sanat scabiem quadrupedum. No ua uero & sine decoctione sedat dolorem podagræ: Illinitur corio & extenditur super uentrem ad minuēdum tumorem hydropici. De scylla elleboro & bitumine dictum est.

Micare

Scabies

Quatuor
Genera
Sulphuris

Amurca

SER. Idæaſq; piſiquidas: quæ i Ida phrygiæ mōte naſcunt. Syllamq; elegra genera herbarū ſūt. Præſens fore effica utilis p̄ futura: & dicit incidendum eſſe uulnus ſi medicaminibus e molliri minime potuerit. Summū uſos ergo tūc ſecādū ē cū os habuerit. Viuitq; te, dum tegit. Meliora de om̄ po, maiores enim ex pugnates religionē totū i experientia collocabant. Saluſtius: Non uotis neq; ſuppliciiſ mulieribus deorū auxilia comparant: uigilando & laborādo proſpere omnia cedūt: ubi ſecordia tere atq; ignauia tradideris: neq; deos implores, irati: inſeſtiq; ſunt. Artus de, & paſco & paſcor illā rē dicimus. Arida ſc, quæ arida efficit corpora. Tamē ſciendū febrē licet a feruore dicta ſit: eſſe etiā frigidā, unde modo ad diaſtolē ait aridā. Incenſos æſ, febrē. Salientē ſan, ue, i, mobilem, dicit autem illam uenā feriendā eſſe: quæ ſuper ungula aialis eſt tā lata q̄ mobilis. Biſaltæ: populi ſcytharum: qui ſurgentes equorum ſanguine aluntur lacte per mixto. Cum ſ, uel re uera fugit: uel pergit celeriter. Carpentem, i, h, negligentius & ſine auiditate. Culpam ſ, catq; habere morbū culpæ nō eſt: ſed hoc dicit occidendo eam tuam culpam cōpeſce: id eſt uita crimen: in quod poteſt incidere: ſi dum uni parcis fuerit totus grex eius contagione corruptus.

PRO. Sylla: bulbi genus: unde inſicitur acetū: quod ſyllites dicitur. Helleborum: genus medicamenti uenenati: quod interdū mortiferū eſt. Biſaltæ: gens eſt thracum. Geloni: ſcytæ: & utriq; a regibus dicti. Lapidia: regio dicta eſt hiſtria.

Duo ge
nera pi
cis

ANTO. Idæaſq; pices: Circa idam i Troade plurime ſunt: ut ſcribit Plin. Pices autem duo genera ſpiſſum: liq̄dumq; Spiffarū utiliſſima medicina eſt brutia: quoniā pinguiſſima & reſinoſiſſima: utraq; præbet utilitatem: ſed magis Rutilia q̄ cætera. Pices natura ē ut calefaciat: explet ad ſcabiē pecorū p̄cipuū remediū, idē lib, uigeſimo quarto. Vnguine: uicoſita re quadam. Cæras: Cæra in medio eſt æqualiter calefacientium: & inſfrigidantium & humectantium: & ſiccantiū: auctore Galeno. Scyllamq;: ſcyllarum in medicina alba ē q̄ maſculus: ſcœmiæ nigra: ſcylla q̄ cādidiſſima fuerit: utiliſſima erit: diſcutit furfures capitis & ulcera manātia: iſita ex oleo cocta. Pythagoras ſcyllā i limiē quoq; ianua ſuſpenſā malorū medicamentorū introitū pellere tradit Plin. lib, uigeſimo: capitu, uigeſimo nono. Elleborosq; graues: Ellebori duo priā genera: cādidiū & nigrū. Nigro eq; boues ſues necātur: itaq; cauēt id: cū cādido ueſcātur: Albū nō facile colligit: caput enim aggrauat maxie niſi ſumatur aliū & ſubinde uinū ſorbeat: celeriterq; ſodiaſ. Nigrū purgat per iſerna: cādidiū uomitione cauſaſq; morborū extrahit quōdā terribile poſtea tā p̄miſcuū: ut pleriq; ſtudioſū gratia: ad p̄uidē da acrius quæ comitentantur: ſæpius ſumptitauerint. Italia Veratrum uocat. Nigrum ſcabiem quadrupe-

Duo ge
nera el
lebori

dum cū ture & cæra uel pice ſanat. Plin. libro uigeſimo quinto: capitulo decimo ſecundo. Graues: aggrauat enim maxie caput. Poteſt etiā exponi noxios p̄pter eorū naturā & uires. Nigrū bitumen: de hoc latiſſime uide ecloga octaua. Magis præſens: id eſt præſtantior. Ferro reſcindere: referādum eſt hulcus & medicamentis curandū. Hulceris os: hulcus traxit aſpirationem ab græco: Illi enim helcos dicunt: eſt autem hulcus tecta & clauſa malignitas. Vulnus uero hiatus patens Marcellus auctor. Tegendo: dū tegitur. Deos omnia poſcens: dei facientes adiuuant inquit: Varro libro primo de re ruſtica. Et Saluſtius in Catilinario ait: Non uotis: neq; ſuppliciiſ muliebribus auxilia deorum parantur: uigilando: agendo: bene cōſulendo proſpera omnia cedunt: Vbi ſecordia: atq; ignauia te tradideris neq; quā deos iplores, irati: inſeſtiq; ſūt. Febris: d̄r febris a feruitate morbi: uel mali: ut ſcribit Nonius: Eſt autem Febris genus morbi in toto corpore: de cuius generibus late Celfus libro tertio. Incenſos æſtus: febris feruores. Ima ferire pedis: febricitantibus ouibus de talo: uel inter duas ungulas ſanguinem mitti oportet. Nos etiā ſub oculis & de auribus ſanguinem detrahimus. Verba ſunt Columellæ libro, viii. Biſaltæ: libera gens Biſaltæ in macedonia: ut ſcribit Plinius libro quarto: capitulo nono. Gelonus: de Gelonis uidero libro ſecundo Georgicorum ibi pictoſq; gelonos. Rhodopen: de hoc monte iam ſuperius. Atq; legitur & aut. Deſerta getarum: Getas græci Thracæ opinati ſunt: qui quidem utrunq; iſtri latus incolbant: getæ ad pontum in orientem uergunt: interq; mare pōticum ab iſtro ab Tyram flumen getarum ſolitudo periacet plana tota & aquarum indiga: Strabo libro ſeptimo.

Febris

Getæ

CHRI. Tegendo: dum tegitur. Et meliora deos: Moralis locus quo oſtendit diuinum auxilium non pigris deſidibusq; ſed prouidis & indiſtriis prouenire: non enim negat non eſſe auxilium a diis poſcendum: ſed non eſſe in ſecordia ſperandum. Sedet: Quasi penitus ceſſat. Omnia poſcens: Nam quæ nobis ipſi præſtare noſtra opera poſſumus: ea a diis non ſunt petenda: ſed ea quæ noſtras uires excedunt. Biſaltæ: populi in thracia ſunt. Geloni: tartari dicuntur: quos corrupto uocabulo tartaros dicimus. Hi ſoluunt uenas equorū: & ſanguinem admilcent lacti & inde bibunt.

Biſaltæ

Idæaſq; pices: & pinguis unguine Ceras: Syllāq; Helleborosq; graues: nigrūq; Bitumē. Nō tamē ulla magis præſens fortuna laboris eſt: Quam ſi quis ferro potuit reſcindere summū Vlcere os: alitur uitium: uiuitq; tegendo: Dū medicas adhibere man⁹ ad uulnera paſtor Abnegat: & meliora Deos ſedet omnia poſcēs. Quin etiā ima dolor balantū lapſus ad oſſa Cum fuerit: atq; artus depaſcitur arida Febris: Profuit incenſos æſtus auertere: & inter Ima ferire pedis ſalientem ſanguine uenam: Biſaltæ quo more ſolent: acerq; Gelonus Cū fugit in Rhodopen: atq; in deſerta Getarū: Et lac concretum cum ſanguine potat equino. Quā p̄cul aut molli ſuccedere ſæpius umbræ Videris: aut ſummas carpētē ignauius herbas Extremamq; ſequi: aut medio p̄cūbere cāpo Paſcentem: & ſeræ ſolam decedere nocti: Continuo culpam ferro compeſce: prius q̄

CSER. Incautum, u. qd' se morbo si pecoris contagione abstinere nō nouit. Salusti. Repente agros incautos inuasit, securos: & quibus præcautum nō erat: & ut excipit incautum, & alter bene dixit incautum, & tota, a. loca posuit pro animalibus. Aestiuā aut sunt loca umbrosa: in quibus per aestatem pecora uitant solis calorem. Stati. Umbrosi patuere aestiuā lycæi. & Spem q; g. agnos cum matribus pariter. & Aerias, a. Sēsus hic est. Si quis est qui sciat ista loca: qualia tunc fuerunt quum pecoribus erant referta: nūc quoq; ea uacatia uideat: licet plurimum a pestilentia fluxerit tempus. & Aerias alii galliam, & dicendo aerias uerbū expressit de uerbo. Nā gallogæ

Dira per incautum serpant contagia uulgu.
Non tā creber agēs hyemē ruit æquore turbo:
Quā multæ pecudū pestes: nec singula morbi
Corpora corripunt: sed tota aestiuā repente
Spēq; gregēq; simul: cūctamq; ab origine gētē.
Tum sciat Aerias Alps: & Norica si quis
Castella in tumulis: & lapidis arua Timauī
Nunc quoq; post tanto uideat: desertaq; regna
Pastorum &: longe saltus: lateq; uacantes.
Hic quondā morbo Cæli miseranda coorta est
Tempestas: totoq; Autumnī incanduit æstu:
Et genꝰ omne neci pecudū dedit: omne ferarū:
Corruptiq; lacus: infecit pabula tabo.
Nec uia mortis erat simplex: sed ubi ignea uēis
Omnibus acta sitis miseros adduxerat artus:
Rursus abūdabat fluidus liquor: omniaq; ī se
Ossa minutatim morbo collapsa trahebat.

lingua alti montes alpes uocantur, & Norica, si Noricum pars est illyrici, & Et ia, i. Venetiam: nam iapidia pars est Venetiæ ab iapidio oppido dicta, Sal. Primā modo iapidiā īgressus: huius ē fluuius Timauus: unde male quidam iapygis legunt: quū iapygia sit Apulia. & Hic, q. m. describit pestilentiam Venetiæ: galliæ: Illyrici. Nam quodam tempore cū Nilus plus æquo excreuisset: & diu permansisset in campis: & aqua fluminis & calore prouintia diuersa & plurima ī limo animalia sunt creata: quæ recedente in alueos suos nilo & integra: & quæ semiplena fuerant putrefacta sunt: exinde corrupto aere nata pestilentia est: quam auster flans primo ex ægypto ad atticā prouintiam pepulit: mox inde in tractum Venetiæ & illyrici usque uersum uniuersa uastauit. hanc autem pestilentiam ordine quo diximus plenissime Lucretius excutus est. Miseranda, t. pessima: inferens rem dignā miseratione. & Totoq; au, in, a. exarsit prima parte Autumnī: quæ semper grauem efficit pestilentiam, ut autem Autumnus abundet morbis facit confine frigoris & caloris: qd' licet etiam uernum tēpus habeat: caret tamen morbo: quia tunc corpora præcedenti durata sunt frigore: quæ Autumnus corrumpit laxiora inueniens post æstatis calorem. & Corruptiq; in, p. t. ordiem secutus: quem & Lucr. tenuit: &

Sal. primo aerem: inde aquā post pabula esse corrupta. & Nec, u. m. e. s. nec moriebantur ex usu, i. secūdem naturale ordinē: non tantū fuga animæ: sed etiā corporis resolutione. Est autē Sal. qui ait: nec simplici quidem morte moriebantur. & Omnibus, a. s. feruidus calor ab eo quod præcedit id quod sequitur. & Fluidus li, humor fordidus. & Ossa: etiam ossa: & per hyperbolem totum hominem significat.

CANTO. Contagia: uideto in Tytiro. & Ferro: quo scilicet imam pedis uenam ferias. & Hyemem: grandinem intelligit. & Turbo: dicitur turbo uentus: qui repentinis flabris profilit: atque uniuersa perturbat. Vortex ille est: quum torquetur humus arida: & ab infimo erigitur ad summum: auctor Apuleius in libro de modo meminit: & Plinius libro secundo capitulo quinquagesimo. & Aestiuā: loca dicuntur umbrosa: ubi & pecora & milites solis ardorem uitant. Suetonius in augusto: Reliquas in hyberna & aestiuā circa finitima oppida dimittere assuerat: Reliquas autem cohortes supple. & Spem q; agnos & agnas: & foeturam ipsam. & Tum: præterea. Tum sciat huius pestilentia color totus: & liniamenta fere omnia tracta sunt de descriptione pestilentia: quæ est libro sexto Lucreti. describit etiam Manilius libro primo: sed Ouidi, libro sexto met. latissime. & Alpes: mōtes sunt altissimi: q. Italiā ab germania submouēt: teste Plinio libro, iiii. & Norica castella: Norici incolæ sūt alpiū: quōdā Taurisci appellat: iis cōtermini Rheti: & Videlicī: omnes ī multas ciuitates diuisi: idē li. iiii. & lapidis timauī: iapides populi: & Timauus amnis ī Venetiā regiōe Italiæ sūt: ut scri. idē li. iiii. De Timauo at latius ecloga octaua. Strabo præterea li. vii. scri. qd' lapides ī albio mōte siti sunt: q. Alpibus posterior ē excelso admodū: Hic qdem ad pānonios: istrum q. pertinentes: hinc autē ad adriaticū mare: pugnaces qdem: cæterū ab augusto Cæsare tādē expugnati ad unum: secundum lapides in liburnos est nauigatio. & Post tāto: tempore, s. Est autem sensus: quod tanta pestilentia fuit: ut si quis uideret illa loca nunc quoq; deserta aspiceret: quamuis iam diu id fuerit & c. & Morbo cæli: aeris corruptiōe: q. postea aut in aquas cadit: aut fruges p̄fedit in ipsas: aut alios hominis partus: pecudum q. cibatus: Aut ēt suspēsa manet uis aere in ipso. Et quū spirātes mixtas hinc dicimus auras: illa quoq; in corpus pariter forbere necesse est Lucret. lib. sexto: tempestas pestilentia. & Incanduit: serbuit. & Autumnī æstu: tūc, n. magis corpora langore afficiunt aere nō certo: ut ēt Ouid. in arte ostendit. & Tabo: corruptione.

CHR. Tota aestiuā: Aestiuā appellant loca montana & frigidiora: in quibus pecora a caloribus defenduntur: ut hyeme in locis maritimis & apricis defenduntur a frigoribus: & hæc hyberna dicuntur: Quæ uocata etiam militibus tribuimus. & Regna pastorum: ambitiose dixit optima pascua. & Norica: tractus ille uniuersus: qui a rheno usq; ad ea loca quæ Verone & Como iminent Rhetos continet. Huius nationis: Lepontii: Camuli: Vindelici: ac Norici sunt. & Timauī: de quo dicemus in ænei. & Aestu autumnī: Quia humores contracti in æstate tunc rebulliunt: & corrupti pestiferos letalesq; morbos excitant. Pestis enim nonnunq; æstate definit: sæpius tamen in hyeme: in uere raro: in autumnō pene nunq; & Pecudum: nunc posuit pro cicuribus: quia sequitur ferarum. Cæterum etiam in feris pecudes dicimus. & Adduxerat: contraxerat: sententia est quod de

Norica

Timauus

Aestiuā
Hyberna

Georgicorum

ficato succo naturali in summa maciem iam arefacta contrahebantur. Mox putrescente toto corpore uniuersa membra quæ arida exsiccatæ regnabant simul atq; etiam ossa liquecebant & tabida fluebant.

SER. In honore Deum: in sacrificiis: ut Haud equidem tali me dignor honore, & Lanea: id est uictima, nã nõ stat uersus: si lanea uittã dixeris, & Macra uerata, a seius, s. mortem præueniens, & Neq; in a. a. s. quia ut dicit Pli. Morbosa caro non coquitur, & Nec ut p. c. ru. colligi, nisi ex sana uictima futura nõ possunt, & Suppositi: sic & i sexto: Supponit alii cultros dicendo aut suppositi ferendi genus ostendit. Nam interdum ab inferiori parte: interdum desup feriebatur, & Summaq; i. s. i. a. signatis usus est uerbis: nimirumq; libratis, & Vulgo: ubiq; passim & cateruatim: lætis autem herbis: ideo ne eos fame perisse putaremus, & Canibus, etiam blandis canibus ex pestilentia rabies nascitur, & Quatit, a. t. proprie: nam tussis commouet corpora, & Faucibus, o. tumētibus, & Angit: bene ait angit. Nam angina dicitur porcorum morbus: qui occupat fauces, Pla. Vellem me in anginam uerti: ut huic aniculæ fauces præoccuparem, & Immemor herbæ: pro herbarum: ut ipse imemor herbarum quos est mirata iuuenta ut occupatione morbi obliuionem cibi factam, esse dicat: quidam uero uolunt: q. immemor sit studiorum & herbæ: quoniam antiqui in pratis certamina exhibere consueuerant: unde congrue coniunxit utrunq; studiorum & herbæ.

ANTO. Lanea infula: fascia in modum diadematis: aqua uitæ ab utraq; parte pendent: de hac libro quarto de ponto legitur, Ambiat: ut fuluas infula longa comas, & Aut siquam: legitur item, at siquam, & Neq; ardent: propter corruptionem id erat, & Fibris: uideto libro primo Georgicorum, & Ieiuna sanie: sanguine corrupto & desiccato, & Hinc: ex ignea siti: & fluido liquore ac pestilitate, & Vulgo: passim, & Lætis herbis: innuit non penuria cibatus id fuisse, & Angit: strangulat: unde & faucium dolor, & Angina uocatur: ut scribit Festus eo autem morbo sues maxime cruciantur ut aiunt, & Auertitur: refugit.

CHRI. Sæpe in honore deum: Locus plenus commiseratione cum ne religio quidem morbum arceat, & Infula: de qua dicemus in Aeneide, & Nec responsa potest: Quia corrupta erant exta ac fibra, & Rabies: & pestilentia oritur, Rabies qua ne canes uexet mandat Columella ut pani quo uescuntur gallinaceus fimus admisceatur, & Tussis anhela sues: Nam hic morbus illis domesticus est, & Sues: antiquorum prouerbiū fuit, & Ignauum: & sumptuosum eum esse: qui succidiam in carnario suspenderit potius e lansario quam ex domestico fundo, sues ut ait Varro, Aduertantur a facie & progenie: & regione cæli: si formosi: sint uerres & scrofa: si multos pariunt: si in eo loco ampli sunt exiles: Parari enim sic solent, Illasce sues sanas esse: habereq; recte licere: noxig; præstare: neq; de pecore morbofo esse, Spondes ne: Quatuor menses foetum fert, Voluntabrum illis requies ut lauatio homini, Sus græce ducitur vsq; olim οὐτῆς ab eo quod est οὐεῖν: immolare A suillo enim pecore immolandi initium sumptum uidetur, Vestigia sunt quod initiis Cereris porci immolantur, Initiis pacis foedus cum feritur porcus occiditur, Nuptiarum initio antiqui reges & sublimes uiri: in Ethruia in coniunctione nuptiarum: noua nupta & maritus porcum immolabant: idem Prisci latini & græci in Italia factitant, Nostræ mulieres & maxime nutrices naturam: quam sceminae sunt in uirginibus appellant porcum: & græci χοῖρον significantes esse dignum insigne nuptiarum, Suillum pecus donatum a natura dicunt ad epulandum: & is animam datam pro sale ut carnes conferuentur, Ex iis succidias: magnas ac optimas galli facere consueuerunt, Signum est quod etiam nunc quotannis e gallia apportantur, Romam pernae tomacinae: tamarcae: & petasones, In arcadia teste Varrone sus fuit adeo pinguis: ut consurgere non posset: ut mus in eius corpore exesa cutem nidium fecisset & mures peperisset, Vna quæq; scrofa sua hara suos alat porculos, Nam inter se dentibus fauciantur: in haris hostium ponatur & limen inferius altum palmipedale ne porci ex hara cum matrem sequuntur transilire possint, Porci a lacte depulsi a quibusdam deliciae uocantur: neq; iam lactantes dicuntur: qui a partu decimo die habentur puri: & ab eo appellantur ab antiquis sacres: q. tuum ad sacrificium primum idonei dicuntur, Plautus in menechmis: eum insanum qui putat: ut pietur in oppido Epidanno interrogat quanti hic porci sunt sacres: si fundus ministrat dandi sunt uinacei ac scapi ex uuis, Amisso nomine lactantis dicuntur nefrendes: q. nondum fabam frondere: id est frangere possint, Porcus græcum nomen est antiquum: sed obscuratum quem nunc χοῖρον dicunt, Tot parere oportet: quod mammas habet: si pauciores nõ est fructuaria: si plures portentum est, In quo illud est quod sus Aeneæ Lauini treagesimo peperit, Nam portendit factum trigessimū annum ut lauinentes condiderint albam, Verres anniculi castrantur: nec minores q. semestres, Castrati non uerres: sed maiales dicuntur, & Angit: Hinc angina dicitur qui morbus est gula, & Studium: id est cupiditatum: erga uictoriã, Studium est proprie in homine uehemens applicatio animi ad aliquid peragendum, Equos autem uehementer uictoriam & in bello & in cursu appetere uidimus, Vnde uictos lachrymis mœrorem ostendere grauissimi auctores tradidere,

Sæpe in honore Deū medio stās hostia ad aras
Lanea dum niuea circundatur infula uitta
Inter cunctantes cecidit moribūda ministros,
Aut si quam ferro macrauerat ante sacerdos:
Inde neq; impositis ardent altaria fibris:
Nec responsa potest consultus reddere Vates,
At uix suppositi tinguntur sanguine cultri:
Summaq; ieiuna sanie infuscatur arena,
Hinc lætis uituli Vulgo moriuntur in herbis:
Et dulcers animas plena ad præsepia reddunt,
Hic canib? blãdis rabies uenit: & quatit ægros
Tussis anhela sues: ac faucibus angit obesis,
Labitur infelix studiorū atq; immemor herbæ
Victor equos: fontesq; auertitur: & pede terrā

Sues

Porcus

Verres
Maiales
Studiū

CSER. Crebra, crebro nomē p aduerbio, & Incertus, Irratiōabilis: sine labore: cuius cā nō appet, & Moriturus, fa, frigidus sudor mortis futuræ signū ē. Et moriturus frigidus pleonasmus ē, & Pellis, d, r, rigida ē, nec cohæret digitis, & Cœpit, c, m, ualidior fieri: ut deiecta crudescit pugna camilla: & iā dat signa morbi ualidioris, & Obseffas: claufas, & Aspa, l, s, ex nimia siccitate, & Profuit: i nō sp, pfuit: sed aliqdo, Nā hoc solū est: qd aut morbo liberat: aut cōmouet i furorē, & Mox, e, h, i, qd saluti eē putabat: & hoc ē qd paulo post dicitur ē: Quæ sitēq; nocēt arres, & Furiisq; n, ga, lāguētia corpora i uires quodāmō excitat furor: & facit ea i exitiū cōualescēt, & Dii, m, p, p, p, rēthesim i execrationē hostiū hāc torq; ifaniā, & Fu-

mas, s, u, t, per hoc ostēdit ēt fortes tauros repēte morbo cōciderē, Nemo, n, pestilēre ad aratra ducit iuuecū, & Extremosq; c, g, ultimū hoc gemit: sane & ciet mō dat signat: sicut i tertio de Andrōache: Lachrymasq; ciebat: quū cieri propriē sit alteri aliquid cōmouere, & Ita, n, a, morte iuueci: tristē dicit agricolā, & Fraternalm, cōsortis iteritu: & ex affectu dictū ē rustici, & Mox, u, a, i, sui desiderū illicere, & Purior, e, c, p, a, Nā sicut electrū defecati ē metallis oibus: ita & currēs aq; cæteris purior, & Ad ten, q, s, d, p, c, Luca, Lassūq; caput se ferre recusat, & Quid, l, a, b, i, q, u, t, si neutrū mortē repellit: nec corpis exercitiū: nec mētis religio, Nā si generalis ē snia secūdū epicureos cōtra religionē est: si aut ad bouē tātū refer: hoc dicit: qd ei pdest labore suo aluisse mortales: & Atq; nō mab, m, uia, præciosa a massico mōte cāpaniā: & p trāsitu tāgit illa: q; dicūt phisici morbos uēire ex cibi & potus nimietate: uel mutatiōe: ex nimis uigiliis: & multa sollicitudinē: dicitq; ēt sine his nasci ægritudinē: Nā in aialibus quū nihil horū sit: tñ ægritudinē pati cernimus, & Epulæ, n, a, u, t, abundantes: aut uariæ, & Simplicis, h, propter uarietatem epularum dixit simplicis herbæ, & ANTO, Crebra: p crebro, & Crudescere: magis crudus ac durus fieri, & Profuit: alias scilicet tūc uero exitio erat, & Inserto: ori imisso, & Lenæos: latices uinum, De lenæo uideto libro secūdo geon, & Dii me, totum carmen parēthesim habet, & Abiunges: separans, & Reliquit: legitur & relinquit, & Electro: Omniauro inest argētum uario pondere alibi dena: alibi noua: alibi octaua parte: ubicumq; quinta argenti portio est: Electrum uocatur, Electri natura est lucernarum lumina clarius argenteo splendore: quod est natuum: & uenena depræhendit: namq; discurrunt i calicibus arquis cælestibus similes cum igneo stridore, Plin, lib, xxxiii, c, v, uideto plura in Buc, & Inertes: immobilies, & Quid labor: aut benefacta iuuat? Qui, amoz, li, iiii, inq;: Scilicet oē sacrū mors iportūa pfanat, Oibus obscuras iniicit illa manus siue tamē moriere pi: colle sacra: collētē mors grauis a tēplis i caua busta trahet, & Atq; nō massica: bacchi munera: Certe inq; nō potētia uia illis nō epulæ repostæ, i, se-

pi⁹ appositæ: ac p id copiosæ & uariæ nocuer: uti qdē hoibus accideri solet: nā clari fōtes & flumina uiua potū pbebat: fōdes & herbæ simplices pabulū ministrabāt: Et itaq; metaphora ab edacib⁹ & ebris sūpra, in pestilētia, n, maxie ob ē edēdi luxus: hīc iubēt medici eo tpe i eadē mēsa diuersa cibaria eē nō debēt nec edēda eē, Nā nō eq; linter digerūt: hīc generāl hūōis mali ægritudinē faciētes: & p necates: ut ēt Auicēna tradit: Se, ēt i epist, inq; qd ubi sūt diuersa cibaria inq; nāt: nō alunt: Pestisq; tpe ut medici aiunt uina potētia lōge obsunt: dulcia itē & artificia, & CHR, Atract⁹ ab al, difficultatis spūs triplicē pōit specē Cor, Cel⁹: Nā dū modica difficultas ē: neq; ex toto strāgulat dispōna dī: cū uehēmētior ē ut spirat: æger sine sono & āhelatiōe nō possit asma: cū postre accēssit id quoq; ne nisi recta ceruice spūs nō attrahat orthopncea uocaf, & Inserto cū imisso corno, Nā itra os imittebāt cornu: ut p illā tāq; p fistulā ifuderēt uinū i galā: qd sua spōte absorber nollēt, & Furiisq; n, ardebāt, i, recreatis uirib⁹ ex uio i maiores furias cōcitabāt, & Ecce at: rē subito & iprouiso quoq; fieri: ex hac dictiōe ondūt: ergo subitaneā mortē describit: ut maior morbi uis appeat maiorq; cōmiseratio cōcitet: q; absoluit ab oibus partib⁹, Prio a sœuitia morbi, Deidē ab eo qd ē pter spē cū artes q̄sita noceat & qd i eū furorē ruerēt: ut sui se dētribus lanierēt: qd ex morte iuueci op⁹ ipsectū reliqret: qd oī oblectatiōe nemoq; ac aq; rū ui morbi puarēt: moriebāt ergo subito moriebāt maxio cruciatu: Moriebāt sine ullo solatio: moriebāt nulla eoz; culpa: & de agricultura benemeriti,

Electrū

CSER. Nec. *fac.* ex cura nimia uigiliae procreantur. *Vris.* bobus agrestibus: & ipsis in aequilibus. Nam uiri agrestes boues sunt: ut diximus supra: & hoc poetice dixit. *Cæteq;* ueritas hæc est. Quum mos eēt sacerdotē arguā iunctis bobus ire ad tēpla Iunonis: & solēni die boues nō iuenerent, pestilentiam, quæ paticā: ut diximus transferat: uniuersa cōsumpserat: duo sacerdotis filii Cleobis & Biton matrē subeūtes iugo ad tēpla duxere. Tūc Iuno p̄bas eorū religionem obtulit matri: id qđ uellet posceret filiis: illa pia rēspōsione ait: ut qđ sciret utile dea mortalibus: ip̄a p̄staret. Altero itaq; die sacerdotis filii iuuenes reperiunt mortui: ex quo p̄batū ē nihil eē morte p̄stati: qđ Hero, apud græcos plenissime cōmemorati in priā historia. Donaria at̄ pprie sunt loca: i qbus dona reponunt deorū. Abusiue autē tēpla. Nam ita & puluina p̄ templis ponimus: quū sint pprie lectuli: q̄ sterni i qbusdā tēplis consueuerant. *Aegre:* difficulter. *Terrā:* i rimas agūt. *Vnguibus:* hypbolice p̄ manibus. *Et g. n. q.* ait nocturnus figurate rētpis ad p̄sonā trāstulit. *Obambulat:* insidiat. *Cura:* pestilentia. *Timidi:* mutauit genus: ut uitaret *ομοιοτελευτον.* Nam Hor. foemino genere posuit dicēdo: Et superiecto pauidā natarunt æquore dāma: dicēdo dāmas & ceruos errare cū canibus deo ostēdit: & hos timoris: & illos ferocitatis oblitos. *Fugunt:* quasi timentes marinā pestilētia. *Ipsis est ha. a. n. æ.* suis quodāmodo quæ alarum uelocitatē supergre di aerem poterant pestilentem.

Somn⁹ **C**ANTO. Somnos salubres: temperatus. n. somnus: & q nō ex crapula & ebrietate uenit istaurat spūs i uigiliis resolutos mēbra labore fessa reparat: calorē stomacho submīstrat: mētē purgat: deniq; totū corpus ad agēda oīa renouat: Immoderatus uero sōnus corpus desiccāt & infrigidat: ac supfluitatibus replet flegmaticis. *Supfluaq;* uigiliae calore intēdūt: corpus desiccāt. *Nec abrūpit:* uti ēt hoībus accidit: ad huc. n. p̄stat i metaphora. *Quæ sitas ad sacra boues:* Herodotus qnto folio primū uoluminis sic ait: Cum dies festus Iunōis apud argiuos eēt oporteretq; oīno m̄rem hoḡ (Cleopis uidelicet & Bitonis) ad templū ferri duobus iūctis ii: quæ boues ex agro eius ad horā præsto nō essent: tūc iuuenes exclusi tpe: iugū subeūtes palustrū pertraxerūt: quo m̄ uehebat & qnq; ac quadraginta p̄stadia ferētes: ad templū puenerūt: Quibus cū hæc fecissent: & ab oī cœtu cōspecti fuissent: optimus obtigit uitæ exitus: p̄ quem deus iudicauit: satius esse homini mori quā uiuere: Nā cum circūstātes Argiui laudibus tollerēt: uiri qdem cōsiliū filioꝝ: foeminae uero eorū matrem: qđ talibus filiis p̄dita esset. M̄ gaudio perfusa: tum liberorū factō tum fama: ante simulachrum stans: præcata est dea: ut Cleobi & Bitoni filiis suis daret: id qđ optimū esset homini cōtingere: post hæc præcationē: ubi sacrificauerunt: epulatiq; sunt quiescentes in ipso delubro: nō sunt amplius excitati: sed hoc uitæ exitu p̄functi: quoꝝ effigies tanquam uiroꝝ: qui optimi extitissent argiui factas apud Delphos collocarunt: hæc ille. Cicero uero lib. ii. Tusculana. sic ait: Primum argiua sacerdotis Cleobis & biton filii prædicantur. Nota fabula est: cum. n. illā ad solemne & statutum sacrificium curru uehi ius esset: satis lōge ab oppido ad Fanum: morrenturq; iumēta: tūc iuuenes ii: quos mō noīaui: ueste posita: corporea oleo punxerūt: ad iugū accesserūt: ita ad uecta in fanū: cū currus esset ductus a filiis p̄cata a dea dicitur: ut illis: p̄m̄ium daret de pietate: quod maximum homini dari posset a deo: post epulatos cū matre adulescentes somno se dedisse: mane iuentos esse mortuos: hæc Cicero. *Et uiris imparibus:* ad poeticum est. Nam & Herodotus: & Cicero ostēderūt aliter euenisse. de *Vris* autem latius lib. ii. Georgico. *Donaria:* templa inteligit: multa. n. illis diis donantur. *Rimantur:* in rimas & sulcos agunt hoīes ipsi. *Aegre:* duriter difficulter. *Explorat:* exquirat: præmeditatur. *Proluit:* aspergit: lauat. *Obambulat:* circumambulat. *Fugiant in flumina:* nq̄ hæc salubriora essent. *Phocæ Vituli marini:* quos uocant phocas: spirant ac dormiūt in terra: moxq; pecudum in eadem pariunt nunq̄ geminis plures educant mām̄is foetum: nō ante duodecimum diem deducunt i mare: ipsis in sono mugitus: unde nomen uituli acceperūt: nullumq; aīal p̄m̄if grauiore somno: peninis quibus in mari utūtur: humi quoq; uice pedum serpunt. *Phili. ix.* *Hydri:* serpentes aquatici: hydas. n. hydrosq; & hydor aqua dicitur. *Mutari pabula:* Colu. li. viii. ca. v. sic ait: qđ si ægrotat uniuersum pecus: est remedium præfens & sum̄mū pabula mutare: & aq̄tiōes totius regionis alium q̄rere statum celi. Cutem usq; si ex calore & æstu concepta pestis inuasit: ut opaca rura: si inuasit frigore: ut eligantur aprica. *Cessere magistri:* Non est in medico semper releuetur ut æger iterdū docta plus ualeat arte malum. Quid libro primo de ponto.

CHRIL. Tēpore nō alio: & hic crescit cōmiseratio cū ostēdunt q̄ maxia icōmoda secuta sint. *Nō lup⁹:* Magna uis morbi cū illa cogant naturā suā dediscere. *Nec: iā Maris imēsi:* Nullū aīaliū genus in uene euasisse uult ab hac peste: sed descriptio poti⁹ poetica ē quā philosophica. *Quæ sitæ artes nocēt:* Maius ē q̄ si dicat nō iuuat.

Phocæ

Hydri

CSER. Phyllyrides, & medicinae inuentor: Saturni & Phyllyres filius, & Amythaoniusq; m. amythaonis filius $\nu\alpha\alpha\phi\tau\eta\sigma\tau\iota$, purgator. Nā proetidas ipse purgauit lustratiōibus q̄s inuenit: & hoc dicit cōualefcēte morbo nec medicinā p̄desse: nec religionē posse. & Arētesq; s. r. uult pestilētiā et elemēta sentire, sicut i tertio: Arēbat herbæ & uictū seges ægra negabat. Nā segetē p̄ terra posuit. & Nā. n. e. c. u. q̄ppe morbo putrefactis. & Nec u. q. nec lauari: nec coq̄ poterāt. caro. n. corrupta morbo quēdā hēt mucorē: q̄ nō potest abluī: quoniā oē corp⁹ possidet. itē igni supposita: aut putrescit: aut durescit: nā nō coquit. & Papulæ: carbūculi. & Immūsus sudor:

Phyllyrides Chirō Amithaoniusq; Melampus.
Saxit & in lucem stygiis emissa tenebris
Pallida Tisiphōe. morbos agit ante metumq;
Inq; dies auidum surgens caput altius effert.
Balatu pecorum & crebris mugitibus amnes
Arentesq; sonant ripæ: collesq; supini.
Iamq; cateruatim dat stragē: atq; aggerat ipsis
In stabulis turpi dilapsa cadauera tabo:
Donec humo tegere: ac foueis abscondere discūt.
Nam neq; erat coriis usus: nec uiscera quisq;
Aut undis abolere potest: aut uincere flamma.
Nec tondere quidem morbo: illuuiēq; peresa
Vellera: nec telas possunt attingere putres.
Verum etiam inuisos si quis tentarat amictus
Ardētes papulæ: atq; immundus olentia sudor
Mēbra sequebatur: nec longo deinde moranti
Tempore: contactos artus sacer ignis edebat.
FINIS TERTII GEORGICON.

capillū: & barbā magnā: hęc ex Var. & Attigere telas: puenire ad telas. & Putres: solubiles uti illd. Et Zephyro putris se gleba resoluit. Vñ & Penelope: ut Home. scri. qd̄ iter diu texebat: noctu dissoluere solita ē. & Inuisos: odiosos: malis seq̄ntib⁹. & Ardētes pabulæ: pabulæ duo genera sunt: altera ē i q̄ p̄ minimas pustulas cutis exasperat: & rubet: leuiterq; rodit: mediū hēt paulillo leui⁹: tarde serpit: idq; uitii maxie rotūdū incipit: eadēq; rōne in orbē p̄ce dit: altera at ē quā agrīa. ferā græci appellāt: i q̄ similiter qdē sed magis cutis exasperat: exulceraturq;: ac uehementi⁹ & rodit & rubet: iterdū et pilos remittit: hęc Celsus li. v. ubi et curatiōes edocet. & Cōtactos: correptos: coingnatos. & Sacer ignis. i. excreatus: nā ut inq; Celsus li. v. Sacer quoq; ignis malis hulcerib⁹ annumerari dēt. Ei⁹ duæ spēs sunt: altera ē sub rubicūdū: aut mixtū rubor atq; pallore: exaspiratūq; p̄ pustulas cōtinuas: q̄rū nulla altera maior ē: sed plurimæ p̄ exigue i iis semp fere pus: & sæpe rubor cū calore ē: serpitq; id nōnūq; sanescēte eo qd̄ priō uitiatū ē: nōnūq; et exulcerato: ubi ruptis pustulis hūcus cōtinuas: hūmorq; exit: q̄ eē iter sanie & pus uideri pōt: fit maxie i pector aut laterib⁹: aut eminetib⁹ ptib⁹: p̄cipue i plātis: altera at ē i sumæ cutis exulceratiōe s̄d sine altitudine latū sub liuidū: inæq̄liter tñ mediūq; sanescit extremis p̄ cedētib⁹: ac sæpe id qd̄ iā sanū uidebit iter exulcerat: at circa p̄xia cutis: q̄ uitii receptura ē: tūdiōr & durior ē: colorēq; hēt ex rubro subnigrū: hęc Celsus igni at sacro: ut Pli. docet li. xxx. medēt uermes terrēi ex aceto illiti. Grilis cōtrit⁹ i maib⁹ adeps anseris uipæ caput asseruatū & cōbustū: deide ex aceto ipositū & c. Plura ide Celsus medicamēta ibidē edocuit. Col. uero. li. viii. c. v. sic ait. Est et isanabilis sacer ignis: q̄ pustulā uocat pasto res ea nisi cōpescit intra primā pecudē: q̄ tali morbo correpta est: uniuersum gregem cōtagione p̄sternit & c.

CHR. Phyllyrides: Et Phyllire filius Saturni fuit. & Chirō: Melampus q̄ argui p̄ti filias a furore purgauit: amythaōis fili⁹ fuit & fratre habuit Biātē. & Inq; dies: aliud ē i dies aliud i diē: i dies. n. quotidie cū icremēto significat. Quapp aut cū cōparatiuo pōit: aut cū uerbo qd̄ icremētū significet. Vt magis magisq; i dies hoies admirabant. In diē uero cū dī in ea p̄sentia t̄pis denotat: ut nulla futuri rō habeat: un ē illd̄ more ferarū i diē uiuētes. & Nā neq; erat coriis usus: Peste corrupta corpora ouia & pelles & lanas corruptas hnt. Quin et refert Aristo. in eo. lib. quē de aialibus scripsit ait: pelles & uellera ouiu q̄s lupus occiderit: & uestes ex iis factas aptiores eē ad pediculos gignēdos. & Sacer ig. sacer quoq; ignis: ut ait Cor. malis ulceribus annumerari debet eiusq; duas spēs pōit: ut aliter rubicūdus sit: & mixt⁹ rubore & palore: exaspatūq; p̄ pustulas cōtinuas ac p̄ exiguas. Et in iis semp fere pus & sæpe rubor cū calore: serpitq; nōnūq; sanescēte qd̄ icēpit uitari nōnūq; et exulcerato: ubi abruptis pustulis ulcus cōtinuas: Hūorq; exit q̄ esse iter sanie & pus uideri pōt. Fit maxie i pectore: aut laterib⁹ p̄cipue i plātis alter ē i sumæ cutis ulceratiōe: Sed sine altitudine lat⁹ subliuidus. Mediū sanescit extremis p̄cedētib⁹: ac sæpe qd̄ sanū uidebit iter exulcerat. Cutis q̄ circa p̄xia uitii receptura ē tūdiōr duriorq; est: colorēq; hēt ex rubro subnigrū. Hoc fere saniora corpa tētant: & q̄ mali sūt habit⁹: sed in cruribus maxie. Nō at idē morbus ē ignis sacer & carbūculus: ut idē Celsus ondit. Nā multo grauior morbus est carbūculus.

morbus pedicularis $\phi\epsilon\epsilon\pi\iota\ \alpha\sigma\iota\sigma$. & Sacer ignis: quē græci $\iota\epsilon\phi\alpha\upsilon\ \upsilon\sigma\sigma\upsilon\upsilon$ uocant.

CANTO. Phyllirides chirō: herbariā & medicamētariā a chirōe Saturni & Phylliræ filio iuētus scri. Pli. li. vii. Et medicinā ab Aegyptiis: alii p̄ arabū Babilōis & Apollinis filiū. & Melampus: is teste Hom. li. xv. Odissæ. Fuit Amythaōis filius: patria argo: q̄ ut ait mātis fuit. i. uates. Vtq; Lactāti⁹ scri. li. iii. the. Proetia abātis filii argiuor⁹ Regis ifanas filias. & Melampus: curauit herbariæ artis pitissimus lati⁹ at eclogavi. & Tisiphōe: Tisipæna: ultio punitio dī. Phōe at ac phonos cædes uel mors fert. Alecto icessās dici pōt. & Megæra: uero a megæro qd̄ ē odi ac inuidio. Eæt tres furia dñr. & Metū. i. mortē. & Inq; dies. i. quottidie magis. & Stragē: corpore p̄strationem & ruinā. & Cateruatim. multipliciter: cōgregatū. & Tabo: corrupto hūore & sanguie. & Abolere: purgare: ita corrupta erāt. & Illuuiē: squalore: imūditia: sordē. & Vellera. Var. li. i. i. ca. ult. scri. qd̄ lanā dēptā ouibus. s̄ & cōglobatā: alii uellera: alii uellumia appellāt: ex quoq; uocabulo ait: aīaduerti licet pri⁹ lanæ uullurā q̄ tonfurā iuētā: Qui et uellūt añ triduo ieiunas hnt: qd̄ lāguidæ min⁹ ægre radices lanæ retinerēt. Oīno tōfores: i Italiā primū uēisse ex sicilia dicūt. Olī tōfores n̄ fuisse assignificāt antiquor⁹ statuæ: qd̄ plærēq; hnt

Tisiphone
Alecto
Megæra

Indies
Indiem

Rotinus Aerii mellis caelestia dona Exequar: Rhetorice dicturus de rebus minimis magna pmittit: ut & leuem materiam subleuet: & attentum faciat auditorem. Sane perite: quonia scit breue esse opus hoc de apibus & intra paucos uersus posse consumi: usus est translationibus ad dilatanda materia: dicens apes habere reges praetoria urbes & populos. Sane sciendum: ut supra diximus: ultimam partem huius libri esse mutatam: nam Galli laudes habuit locus ille: qui nunc Orphei continet fabulam: quae inserta est: postquam irato Augusto occisus est Gallus. Protinus: dei

ceps. Ex idem est floridum agrum exequar: sicut sum caeteros executus. Et Aerii mellis dicit: quia mel ex rore colligit: quod utique ex aere defluit: unde est & caelestia dona. immo munus deorum antea. nam mel iuuenibat in foliis: ut Mellaeque decussit foliis. Hanc etiam: sicut superiores. Admiranda tibi: Audies ex rebus leuibus digna stupore esse in apibus perceres & tanta certamina.

PRO. Protinus aerii mellis caelestia dona Exequar: Quidam dicunt mel in aere nasci. Quidam apes colligere: quo tempore in Ida Iuppiter nutrebat: tum primum ex aere fluxisse: eoque ipso altior.

CANTO. Aristaeus: de quo latius in libro geographiae habet prius & apium & mellis usum & lactis ad coagulationibus tradidit ut Iustus in libro III scripti. Dio, quoque in fine gentium II. cum Iustus conuenit: dicit. nam quae nymphis a matre traditus est nutritus: a quibus cum lac coagulat mel atque oleum sicut didicisset primum ea usum hominum traduxit unquam a posteris ut deus cultus est. Quia uero & in qua regione primum natae sint apes: uideto Col. li. x. ca. ii. Est autem apis res precipui quod quum fauet ut testatur Plinius in libro XXI. Protinus aerei mellis: de partibus: & partibus uideto latius in Tityro. Protinus in statu primum uel deiceps praeterea: utrumque. nam hic quae in Cap. scri. ptin. p. i aduerbiu est temporalis. statim. & Prius in libro xv. scri. est aduerbiu ordiatiuu: ut deus de praeterea conuenit. Aerei mel. Uerit mel ex aere & maxime syderum exortu. Itaque cum primum aurora folia arborum melle rosida iueniunt at si quae matutino subdito fuerit: unquam etas liquos uestes capillorumque secretum sentiunt siue ille est celi sudor: siue quaedam syderum salua: siue purgatis se aeris succo: siue aqua est & purum ac liquidum ac suae naturae quae siue fluit. Plinius in libro xi. Hanc as. p. attentum hic Meccenatem reddidit rogando ut haec quoque aspiciat. Admiranda tibi: attentum itaque reddit. pmittens se de rebus mirandis uerba facturus: exponensque est numero res de quibus dictum est.

CHRISTO. Protinus aerei mellis: cum de apibus atque de eo quod ab iis est melle narrandum sit: ex eorum quae hominibus interpositione quod ut ex re futurum arbitror: ut semel sed breui breui cura percurramus: de quibus & diligentissime ab Igino: ornatisime a Virgilio & elegantissime a Celso dictum affirmat Col. Principio. nam quae fabulose magis quae uere re perspicuunt. Alii mulierem pulcherrimam fuisse Melissam referunt: eam in hominibus insectum relicto tum sibi suo uetusto nomine Iuppiter conuertit. Apes. nam graece μελισσαι dicitur. Hom. autem apes ex crabronibus & sole natas scri. quae nymphae phryxoides educauerunt: quae mox: Dictaeo antro Iouis nutrices assistent: & dei mulierum pabula sortite sunt: quibus ipse puulum aluerunt alumnus. Querunt praeterea De regione: in qua primum natae sint. Vtrum in Thessalia sua aristeo: an in insula Cea: ut scri. Home. An Erichthonii temporibus in monte hymeto: ut refert Euthroius An cretae Saturni temporibus quae placet Nicandro. Refert praeterea Aristoteles quod alii putaret apes neque coire neque parere: sed aliunde foeturas deportare existimant. Alii ex flore callinthri. Alii ex flore harundinis. Alii oleae. Alii dicunt fucorum foeturam ita deportari. Ortum autem apum praetari a rege quae solus mas sit. Esse autem huius rei argumentum quod nulla sine illo sit foetura: alii putant apes foeminas fucos mares: atque inde esse foeturam. Querunt quoque utrum euomant liquorem mellis: an alia parte reddant. Genera apum plura idem Aristoteles tradidit earumque alias uastatas: sed glomeratas easdemque nigras & hirsutas. Alias minores quidem: sed aequae rotundas & fusci coloris horridi praepili: alias magis exiguas nec tam rotundas sed obesas: tamen & latas & coloris meliusculi non ullas minimas: gracilesque & acutialut & uarias atque leues. Eiusque auctoritate sequens Ma-

MODESTINI IURISCONSULTI IN
QUARTVM GEORGICON argumētū.

Rotinus aerii mellis redolentia regna:
Hyblaes & apes: aluorum & cerea te-
cta:

Quidque albi flores: examina quaeque legenda
Indicat: humentibusque fauos caelestia dona.

P. V. M. GEORGICORVM.

LIBER QVARTVS.

Rotinus Aerii mellis caelestia dona
Exequar: hanc est Meccenas aspice partem.
Admiranda tibi leuium spectacula rerum:
Magnanimosque duces: totiusque ex ordine gentis

ro: maxime probat paruulas: oblongas: leues: nitidas: ardentis auro paribus: lita corpa guttis. Moribus et placidis. Na quanto gradior apis atq; rotundior tato peior. Si uero feuerior maxime pessima. Sed tamen iracundia notae melioris facile delinit assiduo interuentu eor: q; curat aluearia. Apes annu decimu non excedunt: gaudent thymo origano: tymbana: saturea: rore marino: cytiso. Tilia arbor ac taxus repudiatur. Crocus colerac atq; odorat mella: Thimus supra omnia precipui saporis mella reddit deinde sarpillu tymbra & organu. Apes oderunt fraudulentu & immundu cultore. Aluearia optima sunt ex suberis cortice: qa nec hyeme rigent: nec candent aestate. Ex ferulis etia qbus comode uasa texunt ex fertilibus deterrima sunt: qa accendunt caloribus & rigescunt frigore. Emantur apes ex uicinia quia solent celi nouitate laceffiri. Si longe uehantur curandum ne salebris sollicitent optime noctu colo portantur. Diu requies dada est: Reges sine spiculo sunt. Na plenior quasi capillus quem in uentre gerunt spiculum non est. Qui erronei sunt illis ala sunt amputanda: ne exire possint. Cum in examine nata sit pullicies apium sequat in frequentia interimat rex nouus: ut nata proles facile remaneat cu matribus: in ipso fere sine caerarum uelut papilla uberts apparet eminetior: & altioris fistulae in hac semen regioe pulloz est: celsus affirmat in extremis fauis transuersas fistulas esse q; contineant regios pullos. Hyginus uero scribit: in circuitu fauoz maiora esse & recta foramina repleta quasi sorde rubri coloris ex qua protinus alatus res fugeret. Apes emortuae si per hyeme in sicco loco seruent: & circa aequinoctium uernum cu clementia caeli persuasit post hora tertia in solem proferant ficulneoq; cinere obruantur in fra duas horas reuiuiscunt. Atq; in alueare intrabunt: Ex floribus caeras fieri & ex matutino rore mella: q; tanto meliorem qualitatem capiunt: quanto iucundiore fit materia caera cofecta ait: Celsus. Fuci nihil pabuloz conserunt: sed q; ab apibus congesta sunt consumunt. Ver: tamen ad procreationem sobolis coferunt aliqd insistentes seminibus qbus apes figurant. Itaq; ad fouenda & ad educanda nouam prolem familiaribus ab apibus admittuntur. Incubant: ueluti aues seminibus apes: & fusc: & ex iis uermes excludunt cada membrana inclusos siue alis haeq; nymphas nominat deinde disrupta membrana absolutae alatae euolant apes ut etia refert Aristote. Exclusis ergo pullis extra tecta proturbant. Ergo uindemia mellis tunc matura intelligit cu fuci ab apibus pellunt. Dicunt aut castrari aluearia cu faui decidunt. Scripserunt: idem Aristo. esse in ponto apes candidas: q; bis in mense mellificent & circa amysum urbem apes in arboribus sine fauo mellificare: melq; ipsum candidu esse: & miru in modu crassum. Pliat scri. non solu mel & caeras in alueribus repiri: sed & ab illis cogeri q; operi conducant. Prima n. operis fundamenta metyn uocat. Hac prima crusta est saporis amari. Secunda pilloceros dicitur qua super metyn uenit picantiu mo ceu dulcor caerae initium populoruq; mitiore gummi. Tertia em. p. polis crassioris ia materiae additis floribus nodum tamen caera sed fauoz stabilimentu: quo oes caeli iniuriar: aditus instruuntur odore et nunc graui qua pleriq; p galbano utunt: pter hac conuehit Rithace qua alii sandaracu: alii caeryntum uocat. Hic erit apum du operantur cibus q; saepe inuenit in fauoz inanitibus sepositus: & ipse amari saporis: sed plenus humoris cibus. Gignit aut rore uerno & arboz sicco gummi mo africo flate minor: austro nigrior aquilone rubus melior & rubens plurimu in graecis nucibus. Mel igit ex aere e: siue sit caeli sudor: siue qdam syderum salua: siue purgantis se aeris succus: siue aqua est & purus & liquidus & suae naturae qualis defluit primo: nuc uero e tanta cadit altitudine: multuq; du uenit sordescens: & obuio terrae anhelitu infectus. Praeterea a fronde ac pabulis potus & in uterculos congestus apum ore. ne u uomunt. Ad hac succo floru corruptus & alueis maceratus: totiesq; mutatus magnu tamen caelestis naturae uoluptate affert. Optimum est mel in humero actico & in hybla siciliae. Est at initio mel ut aqua dilutu: & primis diebus seruet: seq; purgat. uigesimo die crassescit. Sorbet optimu: e quercus tiliac & arundinu foliis ait pterea lido. reperiri et nuc in india & arabia mel ramis adhærens in forma salis quod ostendit ipsum ex rore esse: Caeras uero ex omniu herbaz: ac arboz floribus faciunt excepta tumice & Chenopede. Refert tamen Aristo. q; apes plura floz genera non petunt: sed singulis teporibus singula. Verbi gratia a uiola ad uiola adulant: nec ad alium florem transseunt donec in alueum suum redeant. Operantur inter. lx. passuum: inde consumptis floribus speculatores ad pabula ulteriorem mittunt noctu in expeditione dephensae cubant supinae ut alas a rore protegant fures & mulieru menses refugiunt. Illifchus thasius deserta harum more incoluit: idq; agrius cognominatus est Aristomachus solensis duo de. lx. annis in solis apibus contemplandis uersatus est. Ambo uel his scripserunt. Protinus: ex pro & tenus esse puto: pro autem in compositione denotat rem ad ulteriora duci: ut de loco ad locum moueatur. Vnde est procedo prodo. Hinc Teren. cum responsum esse moueo addidit. Sed nihil promoues. tenus autem demonstrat pertingentiam quandam: ut cu dicimus: tenus cruru ostenditur q; a colo continuant palcaria dum tangant crura. Ex hoc manifestum est protinus significare iugiter. Eadem ratione deinceps. Nam qd fit iugiter fit sine intermissione: ut post unu sequat alter: erit et statim: nam illud statim fit qd nulla interposita mora absoluto priore aggredimur. Quin & quu Maro dixit: Quo ptinus omne intonuit nemus. Duo simul ostendit sonum celeriter oia pertigisse: & gradatim ppetua successione pcessisse. Sic in Bucu. En ipse capellas protinus aeger ago. Na ostendit fieri fugae iuge pgressum: ex quo oportet illa ad longinqua ee. Aerei qa ab aere caeloq; ut diximus est ex eade et materia refert Albertus cognometo magnus: Mana est q non apparet nisi in calidis regioibus: qa ros in illis melius decoquit. Hac et. m. a. p. aspice: ueluti nume meccenate inuocat: Na numina solo aspectu prodesse possunt. Hinc illud ad ioue: aspice nos. Admirada tibi. q. d. talia esse ut et maximi ingenii uiris: quale te ee uolumus: admiratione incutere possint. Leuii: qd ergo maius ee pot q ex rebus leuibz ea puenire q admiratione afferat. Magnu ergo q; exoriat admiratio: Maius q; ex rebus leuibz maximu q; proueniat sapientibus uiris: Ergo quid maius quadrare potuit ad attentione captanda. Maximu ergo poetae ingeniu maximumq; consilium. Na in re depressa & humili sibi attentionem comparat: & pollicetur se & dona caelestia & spectacula rez quis leuium tamen admiranda relatur. Rhetorin. pceptu apprimae

Metyn
Pisso
ceros
Propo
lis
Sanda
racum

Georgicorum

utile est: ut in rebus humilioribus & q̄s auditor iure suo cōtemnere posse uideat: attētionē nobis cōparemus. Deinde cū p̄priis ac suis uerbis res sua p̄te natura humilis extolli nō possit: ipsi crebris trāslatiōibus attolam⁹.

¶ SER. Mores: q̄a castæ sunt: ut illū adeo placuisse apibus mirabere morē. Et studia: ut Tātus amor florū: & generādi gloria mellis. Et populos: ut Binæ regū facies: ita corpora plebis. Et plia dicā: ut Erumpunt portis: concurrūt æthere in alto. In tenui labor: at tenuis non gloria: Cōpensatio est laboris: q̄d magnā dat gloriā: si fuerit materia exilis ornata. Numina leua: prospera: ut alibi: Intonuit leuū. alibi aut hoc in malum ponit: ut cū dicat: Sæpe malum hoc nobis si mens non leua fuisset: De cælo tāctas memini p̄dicere q̄rcus. Auditq; uocatus apollo: aut q̄si poeta Apollinē inuocat: aut quasi pastorem deum. Nam Apollo Nomius dicit ἄπο τῶν νομῶν: pascuus. Principio sedes: dicit ubi aluaria ponēda sint: in q̄ re satis perite: & ea q̄ abesse debeant: ne noceāt apibus: & q̄ debeant adesse cōmemorat. Sane quoniā supra ait: Magnanimosq; duces: ideo intulit modo Sedes: statioq;: quā trāslationem diligenter reseruat. Hædiq; petulci: lasciui & exultātes: & petulci dicti ab appetendo: unde & meretrices petulcas uocamus.

¶ PRO. Petulci: lasciuiētes hædi. Aut errās bucula: quaccā dicit. Meropesq; a. q. u. Meropes dicunt aues: quas in Italia uocant barbaros: quarum uox quia multiplex capit partitionem uocis Meropes appellant græce a merismo: quem græci uocant: nos partitionem uocis: quam idem ὄπρ dicunt glossematicos.

¶ ANTO. Duces: apium reges. Mores: instituta & cōes oīum cōsensus. Studia: occupatiōes: labores. Populos: p̄geniē. In tenui labor: ē. difficile minima exornare atq; extollere ecōtra maxia leue ē. Sunt n. refecta bōis plunibus. Numina leua finūt. i. aduersa: nā deos quosdā ut p̄desent celebrabāt: quosdā ut ne obessent placabāt: p̄pterea Virg. quoc; aiūt: Numina leua in Georgicis dep̄cari significāt: quādā uim eē hmōi deoz in lædēdo magis q̄ iuuādo potētē. Gell. li. v. c. xii. Sedes apibus: sedes apibus collocādā ē cōtra brumalē meridiē p̄cul a tumultu & coetu hominū ac pecudū: nec calido loco: nec frigido: nā utraq; infestant: hæc at ima parte fit uallis sign. facilius apes scandū quā prodeunt pabulatū: cū onere aut p̄ procliuia nō aggre deuoluāt. Col. lib. x. cap. v. Hædiq; petulci: hoc epitheton primus Lucreti. usus est: dixit enim lib. ii. Præterea teneri tremulis in uocibus hædi Corniferas norunt matres: agniq; petulci. Macro. lib. vi. Petulci: lasciui. Insultent: ifiliant. Bucula: a boue diminutiū est. Surgēteis: crescēteis. Squalētia: splēdida. Pinguibus: pingua p̄ mel ait.

¶ CHRIS. Magnanimosq; d. duoz insectoz genera uidemus q̄ suo coetu p̄xime ad ciuile humanāq; uitā accedere uideant formica atq; apis. Ver; formicæ populare statū: apes at regiā ptātem imitant. Quapp cū apū sit naturā descripturus a regibus: tū circa disciplinā militārē: tū circa reipublicæ administratiōem trāslationibus crebris utit. Ostēdit at re ipsa in tenui laborem esse at nō tenuem gloriā: quādoquidem rem tā dep̄ssam trāslationibus: similitudinibusq; ac multis alijs uariisq;: tū figuris: tum uerboz ac sententiarū coloribus ita re exornat atq; erigit: ut nō apū naturā aluariaue: sed p̄stātissimoz ducū: inuictorūq; exercitiū castra ac prælia descripsisse putes: nec uero solū attentionē: ut demonstrauimus captat. Ver; & ab eodē loco beniuolentiā si bi cōciliat utilitatē rei statim a p̄cipio p̄ponens: & ut exordii uim penitus adimpleat breuiter: uez dilucide atq; absolute q̄bus de rebus dicturus sit p̄ponit. Magnanimos: trāslatio est ab ipsis imperatoribus. Ex ordine: ostēdit se gradatim a primis illaz incunabulis ad extremā senectutē oīa profecuturū. Mores & stu. Solus ex oībus aialibus homo est: q̄ quoniā rōne insignit suaz actionū p̄cipiū in se habeat: itaq; & mores & studia & c. oīa q̄ a ratiōe sunt uere i hoīe dicimus esse. Reliqua at aialia nō rōne: sed naturæ impulsu mouent: & tamē teste ēt Aristot. ipso in brutis quoq; dephendit aliquo mō prudētia. Vnde & de apibus nō incongrue mores & studia dixit: ex moribus at. cōsuetudine in q̄ sunt assidui actus: & ex studiis q̄ habēt uehementem aī applicationē: ad aliquōd peragendum proueniunt uirtutes morales: q̄ habitus sunt ab assiduis actionibus p̄fecti. Nec mirū hmōi ingeniū esse in apibus. Nā docet Alber. magnus: astuta esse genera serpentū p̄ subtiorē humorē q̄ in illis est. Frigida. n. cū sint carēt eo calore q̄ illoz actiōes cōmiscere: cōfundereq; possit. Inest aut calor ille quem cōplexionalē nuncupant: quo cuncta & decoquant & recte digerant. Hinc spiritus animales in illis lucidiores fiunt: & lucidior extimationis internus sensus q̄ in quadrupedibus: in q̄bus multū de terra superest: Hinc illud est ingenii acumē in serpentibus: & eadem ratiōe in sectis omnibus præterq̄ in muscis.

Petulci Numina le. Seruius ait: leua. i. p̄spera: hoc dici in auguriis placet. De qua re alio loco dictum est. Sed in cæte/
Quatef ris rebus nunquā legi leuū pro p̄spero. Placet ergo qd̄ refert: Gellius eum dicere numina leua: non deos quos/
Decute ut p̄desent celebrabāt. Sed eos quos cū nocēdi potestātē haberent: ne obessent placabāt. Principio: iure a p̄/
Excute hostile posuit ut ostenderet nocumentum. Rorem: unde est mel futurum. Petulci: Lasciui: Nam petulcus/
re a petēdo est: petit: enim aut unde nō oportet: aut plusq; oportet. Decutiat: Quatez cōmouere est: ide quasso.
Concu Decutere autem est quatiendo: rem id quod in ea est deicere excutere idem pene est: Hinc dicimus equū eq/
tere tem excussisse: quoniam dum se quatit illum deicit. Concutere est undiq; quatez: Hinc dicimus concutere/
Discu ciuitatem: cū aut pauore: aut grauiori quadam perturbatione uehementer cōmouetur. Discutere postremo/
tere est cū rem ita undiq; quatimus. Vt si quid in ea latebat ueniat in lucem: Vnde dicimus litem esse discussam.

CSER. Picti terga lacerti: picta terga habentes. Pinguibus a stabulis: plenis: sicut etiam contrario inanes res tenues nominamus e contrario. Meropesque aliaque uolucres: dicendo aliaque uolucres ostendit & meropes esse aues: sunt autem uirides & uocantur apiastrae: quia apes comedunt. Et manibus prognae: nomen posuit pro nomine. Nam Philomena in hircinam uersa est: pro qua Prognae uel quasi sororem posuit: uel quasi eam quam fuerat illius sceleris causa: nam ipsa miserat Tereum ad ducendam sororem. Dulcem nidis immitibus escam: id est crude libus pullis: qui apum morte nutriuntur. Et tenuis fugies: suspendendum est tenuis: ne incipiant esse duo

Absint & picti squallentia terga Lacerti
Pinguibus a stabulis: Meropesque aliaque uolu-
Et manibus Prognae pectus signata cruentis:
Omnia nam late uastant: ipsa quoque uolantes
Ore ferunt dulcem nidis immitibus escam.
At liquidi fontes: & stagna uirentia musco
Adsint: & tenuis fugiens per gramina riuus:
Palmaque uestibulum: aut igitur Oleaster obubret:
Ut cum prima noui ducent examina reges
Vere suo: ludetque fauis emissa inuentus:
Vicina inuitet decedere ripa calori:
Obuiaque hospitium teneat frondentibus arbor.
In medium: seu stabit iners: seu pfluat humor:
Transuersas Salices: & grandia coniice saxa:
Pontibus ut crebris possint consistere: & alas
Pandere ad aetiuum Solem: si forte moranteis
Sparserit: aut princeps Neptuno immerferit eurus.
Haec circum Casiae uirides: & olentia late

epitheta: quod apud Latinos constat esse uitiosum. Prima: pro primo: nomen pro aduerbio. Vere suo: sibi grato & aptissimo. Vicina inuitet decedere ripa calori: ut aestus possint aquarum uicinitate uitare. In medium: ordo est: in medium transuersas salices & grandia coniice saxa: In medium non ad honorem tulit: sed absolute dixit. Iners: hic pro ocioso posuit: ut in Bucoli. Libertas: quae sera tamen respexit inertem: quae uox ponitur pro ignaui: ut Spumantem quoque dari pecora inter inertia uotis. optat pro eo quod sine arte sit: ut apud Lucium in primo: ut prohibet iners: in quo non ulla est ars. Pontibus ut crebris: ueluti pontibus: nam non sunt pontes. Si forte morantes: tarde remeantes ex pascuis. Neptuno immerferit: deum pro aq. posuit. **PRO.** Et manibus prognae. Hircinam quondam Prognae Pandionis filia: quam quum filium suum Itym coniugi pro epulis apposuisset: propter quod in aem mutata est: ideo dixit. Et manibus Prognae. Hircinam hircinam Philomela fertur ab aliis non Prognae uersa. Casiae uirides & olentia late Serpilla: casia herbae genus: quod herbae est odoratae.

CANTO. Meropesque: haec aues cunabula in terra faciunt: corporis grauitate prohibita sublimae petere: genitores suos reconditos pascentes: pallido intus colore pennae superne cyaneo: priori subrutilo. Nidificat in specu sex pedum defossa altitudine. Plin. lib. x. ca.

xxxix. aliter gauli dicunt: ut aiunt uulgo est ieuoli. Prognae: in hircinam Philomela fertur ab aliis: non Prognae uersa. Id autem Var. etiam asserit: dicit enim: Lusciola quae luctuose canere existimat: atque esse ex Attica Prognae in luctu facta auis. Latius tamen de Prognae uideto lib. vi. Metamor. Pectus signata: occiderat enim Itym filium. Hinc autem etiam Ouid. neque adhuc de pectore caedis excessere nota: signataque sanguine pluma est. At liquidi fontes: Varro etiam lib. iii. cap. xvi. docet: prope apiarium debere esse loca ubi pabulum sit frequens & aqua pura. Si pabulum naturale deest sereda sunt rosa: serpillum: apiastrum: papauer: faba: lens: pisum: ocymum: medica: maxime cytisum: quod ualentibus utilissimum est: etenim ab aequinoctio uerno florere incipit: & permanet ad alterum aequinoctium autumnii: sed ut hoc aptissimum ad sanitatem apium: sic ad mellificium Tymum. Musco: uiridi lanugine. Vere suo: sibi conuenienti. Faus: Fauus est quem figunt multicauatam e caera cum singula caua fena latera habeant singulis pedes dedit natura. Varro lib. iii. Inuentus: apium progenies. Hospitium: sedibus. In medium: apibus aquam liquidam unde bibant esse oportet: eamque propinquam quae praeterfluat: aut in aliquem locum influat: ita ne altitudine ascendat duos aut tres digitos: in qua aqua iaceant teste: aut lapilli: ita ut extet paulum: ubi assidere & bibere possint: in qua diligenter habenda cura: ut aqua sit pura quod ad mellificium bonum uehementer prodest: Varro libro tertio. In medium: Ordo est in medium coniice & c. Moranteis: dum pabulant scilicet. Neptuno: aquis ipsis. Casiae: de hiis uideto in alexi. Sic etiam de serpillo.

CHR. Lacerti: Stelliones inimicissimi coccleis sunt: negantur semestrem uitam excedere in arabia cubitales reperiunt: in Nysum uero indiae monte. xxiii. pedum in longitudine conspiciunt colore fului: aut puniceo: aut ceruleo. Squallentia: nitentia: uariis maculis. De squallore autem dicitur in aenei. Et manibus Prognae Pandionis Athenarum regi filia fuit Prognae. Haec tereo thracensi regis nupsit: Verum cum ille eius sorori Philomela uim intulisset: ac mox linguam procidisset: ne illa scelus queri posset: Prognae itym communem filium patri Tereo epulandum posuit. Parabat in mulieres ultione re intellecta tereus. At diu misericordia moti ipsum in puppam: itym filium in fasianum. Prognae in hircinam. Philomela in luscinam commutauere. Dicuntque prognae habere purpureum & sanguine interepti filii. Dulce immitibus: iucundior reddunt oratione: contraria uerba ut sunt dulce & immitibus. Praeterea concitat commiseratio: quae tam nobile insectum. Escam sit inutilis pene auibus. Meropes: aues sunt quas Italia appellat barbaros a partitione catilinae: & ut ait: Plin. quia corporis grauitate in sublimi ferri prohibent: in terra nidificant. Genitores suos reconditos aliae palido intus colore pennae superne Cyaneo priori subrutilo: nidificat in specu sex pedum defossa altitudine. Vere suo: id est sibi conuenienti. Iners: tanquam lacuna pfluat ut riuus. Sparserit: torquendo aquam in eas miserit quia illas in aquam deiecerit. Serpilla: Latine piper erraticum haec uerba dicit. Huius duae sunt species: una hortularis siue usualis: quae in campis fabulosis siue arenosis crescit. Alia agrestis quae etiam cor dicitur: quae non serpit: sed surgit cum ramis duorum palmorum altitudine.

Mero-
pesApum
Sedes

Fauus

SER. Graüter spirantis copia tymbra: genus est herbe abundantis in phrygia. Graüter autem modo bene & multum significat: alias male: ut Aut ubi odor ceni grauis. item: Graue olentis Auerni. Irriguum: hic qui irrigat: alias qui irrigatur. Violaria: loca ubi nascuntur uiolae. Vtraq; uis apibus pariter metuenda: tam caloris q̄ frigoris. Quod licet utrunq; æquali modo metuendū sit, tamē dissimiliter nocet. Nā calore liq̄ facta defluunt mella: q̄ si fuerint frigore cōdurata: cōstrictas apes interimunt. Spiramenta: exitus alibi: seu spiracula ditis. Fucoq; genus est herbe: unde tingitur uestis, Fucū autem & flores pro cera posuit: quam ex his colligūt rebus. Hæc ipsa ad munera: ad officia coangustadarū: cauernarum. Et uisco & phrygia: ordo est: seruāt glutē: q̄ est lentius: & uisco & phrygia idæ pice, seruant aut mire ait: nā pilas quasda in aluearibus faciunt: de qbus postea cerea tecta cōponūt. Si uera est fama: si credendū est apes posse terram effodere. Eleui rimosa cubicula limo: Alii & leui legūt. Vnus tamen sensus est: Nā hoc dicit q̄ il læ nimio labore pficiūt: Tu eleui unge rimosa cubilia circūfouens: limo etiā raras frondes superiniice. Quod ideo fit ne uellimus crepet: uel cauernæ aut sole penetrent: aut frigore. Taxū sine: uenenatā arbore. Ipse in Bucō. Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos. Mel, nexinde pessimum gignit. Rubentis caneros: odore, n. ipso pereūt, rubetes aut quū urunt: nō q̄ per naturā sint huius coloris. Altæ neu crede paludi: ne facile mergant. Vocisq; offensa: resonat Echo repussa: q̄ apes uehemēter horref manifestū ē.

PRO. Serpilla: item herbe genus: quod a serpendo serpilla cognominatur.

Tymbra
satureia

CANTO. Thymbra: hæc alio uocabulo satireia dicitur: seritur mense Februario: Pli. lib. xix. Colu. uero libro. x. cap. iiii. sic ait: aut etiā Thymbra uel nostratis Cunilæ: quam satireiam rustici uocat. in Pli. autem lib. xx. Cunila semper legitur: ipsa autem aluearia sunt optima cortice: secunda ferula: tertia uimine Pli. lib. xxi. Varro autem lib. iiii. ait: q̄ alii faciūt aluos ex uiminibus: alii e ligno a corticibus: alii ex arbore caua: alii fictiles: alii etiam ex ferulis quadratas: longas pedes circiter tres: latas pedem: hæc omnia uocant a mellis alimonio aluos. Aluearia: hoc alueare & hoc aluearium: hæc aluus: & hæc alueus: sic thymus & thymū: cytissus cytissum legimus in Var. Colu. & Pli. sic etiam satireiam in singulari & satireia in plurali reperimus. Angustos aditus: Columella docet libro de cimo aditum fore capacem unius apis tantummodo: sed plures esse debere quo facilius apes intrent exantq;. Certatim: cum certamine. Tenuia spiramenta: rimulas. Linunt: iniungunt: Circumlini aluearia fimo bubulo utilissimum inquit Pli. lib. xxi. Fucusq;: est fucus rubea herba qua uestes tinguntur. Quos enim color dicitur. Et flo. flores quoq; latiores aditibus circumstruunt apes: ut Pli. scri. Oras: fissuras. Glutem: confectionem quandam ea autem: ut Pli. libro. xi. cap. vii. ostendit. Propolis dicitur: ait enim sic propolis crassioris iam materiae additis floribus nondum tamen cera: sed fauorum stabilimentum: qua omnes frigoris aut: iniuriæ aditus obstruunt: odore etiam non graui: ut qua pleriq; pro galbano utantur: meminit & Varro lib. iiii. Munera: officia. Piceæ idæ: de hac superius. Sub terra fodere larem: circa Thermoentem fluuium duo apium genera: aliæ in arboribus mellificant: aliæ sub terra triplici cararum ordine huberrimi prouentus: Pli. libro. xi. cap. xvii. Penitus cauis: ualde cauis. Pumicibus: lapidibus. Antro: cauerna. Limo: fimo: bubulo: inqt Pli. Cancros: grauis & tetri odoris: non solum uirentia: sed qlibet res prohibeantur: sicuti cancri nidor: quum est ignibus adustus: aut odor palustris cœni: nec minus uitentur cauæ rupes aut ualles argutæ: quas græci echus uocant: Columella libro decimo: capitulo quinto. Cancros: cancrum odore si quis iuxta coquat apes exanimant. Pli. lib. xi. Altæ paludi: aqua, n. non debet ascendere duos aut tres digitos: ut ita ostendimus latius. Offensa: repercussa. Vocis imago: Echo intelligitur: imago uero quasi imitago dicitur. Resultat: inimica apibus echo est resultanti sono qui puidas alterno pulset ictu: inimica & nebula. Plinius libro. xi.

Propolis

CHR. Thymbra: hæc latine satireia dicitur a satyris: quia utentes in Venerem pronos redit: ut satyri sunt. Abundat in agro troiano: ubi templum est Apollinis: qui inde thymbreus dicitur. Spiramenta linūt: ut paulo supra demonstratum est. Spiramenta tenues rimas per quas saltem spiritus ingredi possit. Fuco: species herbe fucus est de qua lana inficitur: fucus etiam dicitur quo mulieres colorantur: & per translationem omne figmentum fucum dicunt. Cancros: cancri hyeme africa littora sectantur æstate in opaca guturum recedunt: autumno & uere pinguescunt: plenilunio magis: quia noctu sydus tepido fulgore mitificat uita tis longa: pedes octeni foeminae primus pes duplex: mari simplex: sole cancri signo transeunte: cancri cadauer in sicco positum in scorpionem transfigurari ferunt: ait Plinius.

Serpilla: & graüter spirantis copia Tymbra.
Floreat: irriguumq; bibant uiolaria fontem.
Ipsa autem: seu corticibus tibi suta cauatis:
Seu lento fuerint aluearia uimine texta:
Angustos habeant aditus: nam frigore mella
Cogit hyems: eademq; calor liq̄ facta remittit.
Vtraq; uis Apibus pariter metuenda: neq; illæ
Nequiq; in tectis certatim tenuia cera
Spiramenta linunt. fucoq; & floribus oras
Explēt: collectumq; ipsa hæc ad mūera glutē:
Et uisco: & phrygiæ seruant pice lentius Ida.
Sæpe etiam effossis (si uera est fama) latebris
Sub terram fodere larem: penitusq; repertæ
Pumicibusq; cauis: exesq; arboris antro.
Tu tamen eleui rimosa cubilia limo
Vngue fouēs circum: & raras supiniice frōdes:
Neu proprius tectis Taxū sine: neu rubentis
Vre foco Cancros: altæ neu crede paludi.
Aut ubi odor cæni grauis: aut ubi cōcaua pulsu
Saxa sonant: uocisq; offensa resultat imago.

CSER. Terrā sicco spuit ore: aut in terrā: aut re uera terrā ppter puluerē. Paribus lita corpora guttis: simili-
libus aureis habētes distincta corpora: Nā lita in lita distincta. Potior soboles: ad mella. pcreada. Cæli tē-
pore certo: & quū oriunt plades: & quū occidūt. uernotēpore & autūno. Dulcia mella: non est supfluū epi-
theton. Nā ideo dicit dulcia: q̄ etiā sunt amara: ut corsicana: sicut in bucolicis diximus. Ligda: defæcata sine
fordibus: nā quæ fluūt mala sunt. Durū bacchi domitura saporē: apta mulso. Bene at ait saporē: q̄ maiores:
uina asperrima mellis dulcedine tēperabāt. Frigida tecta: melle uacua: inoperosa: cōtra Feruet opus. Terētius

(Nā duo sunt genera) hic melior ifignis: & ore
Et rutilis clarus squammis: ille horridus alter
Desidia: latamq; trahens inglorius aluom.
Ut binæ regum facies: ita corpora plebis:
Nanq; aliæ turpes horrent: ceu puluere ab alto
Cum uenit: & terram sicco spuit ore uiator
Aridus elucent aliæ: & fulgore coruscant
Ardentes auro: & paribus lita corpora guttis,
Hæc potior soboles: hinc Cæli tempore certo
Dulcia Mella premes: nec tātū dulcia: quātū
Et liquida & durum Bacchi domitura saporē.
At cum incerta uolāt: Cæloq; examina ludunt:
Contēnuntq; fauos: & frigida tecta relinquūt:
Instabiles animos ludo prohibebis inani:
Nec magnus prohibere labor: tu Regibus alas
Eripe: non illis quisq; cunctantibus: altum
Ire iter: aut castris audebit uellere signa.
Inuident Croceis halantes floribus horti:
Et custos furum atq; auuū cum falce saligna
Hellepontiaci seruet tutela Priapi:

urbanæ duo genera optiæ breues uariæq; & i rotūditatē cōpactiles. deteriores lōgæ: & qb̄ similitudo uespa-
rū. Etiā deterrimæ ex iis pilosæ i pōto s̄ q̄dā albæ q̄ bis i mēse mella faciūt. Plin. li. xi. Lita. i. illa ac distincta sūt.
Potior: melior. Mella p̄mes: mellis cōficiēdi tpa duo sunt. Ver: atq; autūn: sed uernū suauit: cādū: oīno
p̄stātius: autūnali ē auctor Aristot. li. ix. de aīali. Sicuti at duo cōficiēdi tpa: ita eximēdi Colu. at li. x. scrib. q̄ pacto
solstitio usq; ad ortū caniculæ: q̄ fere dies. xxx. sunt pariter frumēta & faui demetūt a canicula fere post diē. har-
ctur orit. Post arēturi exortū circa æqnoctiū libræ fauor: scdā ē exēptio Var. uero li. iiii. scrib. ec̄ tria tpa eximē-
doꝝ fauor: de qb̄ ifertus dicā ibi. Duo tpa messis. Ligda: pura. Dux: bacchi dōitura saporē. Ariste prius
oīum mel miscuit uō suauitate p̄cipua sit at mulsum e musto cū. v. cōgīs austeri musti cōgio mellis: & salis cy-
tho sufferuefactis. Plin. li. xiii. Ludo iani. ab ludo phibebis iani: tūc. nō mellificādi grā exēūt. Vellere signa:
a militib̄ sūpta methaphora illi. n. digressuri euellūt signa. Quisq; aliq; apiū: nā ut scri. Plin. Si qs alā regis de-
trūcet: nō fugiet examē. Quisq; p̄terea: & masculio & fœminio generi iūgit. Terē. in eu. q̄nq; illaz: neq; te q̄
quā nouit: ubi notandū q̄squā p muliere dictū. Hellepōtiaci: priapi fabulan̄ antiq; filiū Dionysii ac Veneris
priapū fuisse: ducti uero satis simili cōiecturæ: q̄ q̄ uino idulgeat: sunt natura ad uenerē prōptiores: nō solū at
in urbiū tēplis: sed i agrestibus quoq; locis tanq; uineaz atq; hortoz custos collit: fructuū fures castigās huic
deo sacra cū ludo & risu fiebāt. Diodo. li. v. Priap̄ itē port̄ ē & urbs ad mare hellepōti sita: nomē habēs a pria-
po q̄ ap̄d eos colebat. Hinc ab iuniorib̄ i deū habit̄ ē. Nā Hesiod̄ Priamū nō mouit. Stral. li. xiii. Falce salig-
na: Plin. li. xix. c. vii. sic ait hortoz: & foros tantū cōtra iuidentiū fascinatiōes dicari uidemus i remedio satur-
nica signa: hæc ille. Cur autē falx faturno def lib. ii. Georgi. ostēdimus: & Colu. lib. xiii. de cultu hortoz sic ait:
Sed trūcū forte delatū. Arboris antiquæ numen uenerare Ityphali terribilis mēbr̄ medio q̄ semper in horto.
Inguinibus puero p̄doni falce minetur. Diodo. autem scribit libro quinto: q̄ hūc deū quidam Ityphallū: alii
thyphonem nominant: dicitur aut̄ præ esse hortis: ut ait Seruius propter corū fœcunditatem. Horti enim nū
quā sine fructu sunt. Thymū hortis maxie: aluearia: & apes conueniūt: res præcipui quæstus quum fuit:
harū ergo causa oportet serere Thymū: apta strum: rosam: uiolas: liliū: cytisum: fabam: papauer: casia: meli-
lotū: meliphylū: cerinthem: sinapim: arbores: item quæ proxime feri cōuenit: quæ & euolantiū examina in-
uident: nec longius abire patiantur: & genistas circūferi alueariis gratissimū. Plin. libro. xxi. capi. xxiij.

CHRJ. Liquentia: pura & defæcata. Bacchi domitura saporem: nam uina durioris saporis melle conc-
nant. Fitq; mulsum quod Aristei inuentum esse dicūt. Croceis: croci: ut referunt qui de herbis scribūt du-

Nimig; hi hoies frigēt. Instabiles aīos: suadēs ianē
uagādū licetiā. Quisq; subaudi militū: aut q̄q; de ex
ercitu. Altū iter: aut ludendo in altū uolare: aut in
bella p̄cedere: & trahit translationē a militibus q̄ in
bellū p̄cessuri ducū p̄cepta signa tollūt: nā apes hæc
signa nō habent: sed signa dicit ipsū motū bellan-
di intra se. Inuident croceis halātes floribus horti:
tā odoris optimi q̄ coloris. nō. n. dicit illic solū crocū
esse debere. Hellepontiaci seruet tutela priapi: Nō
dicit Priapū illic esse debere: sed p̄cipit tales esse hor-
tos: ut mereant deū habere custodē. Hic at Priapus
fuit de lampfacō ciuitate hellepōti: de qua pulsus p̄
pter uirilis mēbr̄ magnitudinē: post in numerum
deoz receptus meruit numen eē hortorum. De hoc
Horatius: Nā fures dextra coeret: Obscenoz rubet
porrectus ab inguine palus: Ast importūas uolucres
in uertice arundo Terret fixa. Dī autē præ esse hor-
tis propter eorum fœcunditatem. Nam quū alia ter-
ra semel creet aliquid: horti nunq; sine fructu sunt.

CPRO. Et custos furū atq; auuū cū falce saligna:
Hellepōtiaci seruet tutela Priapi: i hellepōto ē lapsa
cū oppidū: i quo priapus formosissimus dī eē: quē ci-
ues ei colūt ut deū: at i horto pōit: ut auib̄ formi-
dini sit. Itēq; noctu furib̄: q̄d iterdū custos uī stare.

CANTO. Melior ifignis i ore: diastole ē. Ore: af-
pectu & forma. Facies: ē facies totius corporis forma
dicta facies a factura corporis: ut ait Noni. Aliæ tur-
pes horret apes: sunt & rusticæ syluestresq; horridæ
aspectu multo iracūdiore: sed ope ac labore p̄stātes:

Mulsum

Quisq;

Priapus

Caramus plex genus est. Alius cōmunis qui orientalis dicitur: Alius ortulanus: & infectiuus uocatur: quā inde sericū in-
ficiunt. Caramiq; flos est: Dicunt enim caramū herbam quæ habet folia longa: diuisa: & spinosa: tyrsū au-
tē longū & spinosum: in quo sunt capita rotunda cū flore: croceo semen albū ablongum & angulosum: quo
phytacus auis pascitur: hunc græce circum: & gincum appellant: ait Dioscorides: Puto priorem illam speciem
apud priscos non ita uulgo feri consueuisse: ut sequentibus deinde temporibus satam esse uidemus: nam pau-
ci qui de re agraria scripserunt raro huius meminerunt: Corycium crocum: Dioscorides cæteris prapōnit.
Priapus Priapi: de hoc ita ait Strabo cum de phrygia scribit: Priapus portus est: & urbs ad mare sita siue a milesiis: si-
ue a cizicenis condita: & nomen habet a Priapo qui apud eos colit: siue ex orneis: qui apud Corinthū sunt no-
men acceperint: siue liberi patris: & nymphæ filius dicatur: Homines profecti ad eum colendum moti sunt.
Nam hæc regio: & finitima partana: & lampfacena uineis abundant: Hic a iunioribus deus habitus est. Nam
Hesiod. Priapum nō nouit Diodo. autem sic scribit: Hircum ægyptii desicariūt: ut græci Priapū propter eā
corporis partem a qua fit omniū ortus. Nam pudendis nō solum Ægyptii: sed alii plures sacra faciunt: tanq̄
causæ animantiū generationis. Alio autē in loco idem ait priapū Diony. & Veneris filium fuisse uolunt: phy-
sica quadā ratione: nam qui uino calent in Venerē proni efficiuntur. Alii dicunt uirtute membrum priscos fa-
bulose priapum appellasse. Nonnulli uolunt hoc mēbrum eo q̄ generandoz hominū causa sit esse immortali-
tate donatum: hæc Diodo. Euse. autem Paphilus ait: uim seminalem quæ in terram descendit priapum esse.
Cuius quod ad siccos pertinet fluctus bona dea: quod autem ad arbores Diony. appellatur. Ego uero puto ite-
circo hortorum deum putari: quia nulla agrorum species hortis feracior est.

Thymus **Thymus** Ipse: scilicet diligēs rusticus: & cultor agro-
rum. Irriget: ifundat: Imbres: aq̄s. luuēalis: In tenu-
is plātas facili diffundit hauſtu. Vela trahā: p tra-
herē. Et terris festinē aduertere prora: illā allegori-
am respicit: qua est usus i primo. Ades & primi lege
littoris ora. Item Pelagoq; uolās da uela patēti. Fe-
stinē: p festinarē. Pinguis horros: fecundos. Bi-
feriq; rosaria pesti: Pestum oppidum est calabriæ in
quo uno anno bis nascitur rosa.

Thymus **ANTO.** Thymū: thymi duo genera: Cādidū: ra-
dice lignosa in collibus nascēs: qd̄ & pferē: alterū ni-
grius: florisq; nigri p̄cordiis medet ex aceto cū mel-
le: q̄ potio daf: & in alienatiōe mētis: ac melancolicis
Plā. lib. xxi. Varro aut lib. iiii. scrib. Thymū aptissimū
esse ad mellificiū: pp hoc siculū mel inqt fert palmā:
quod ibi thymū bonū: & frequēs est: & Colu. lib. x. ait: q̄ saporis p̄cipui mella reddit thymus. Thymo deinde
proxima thymibra serpillūq; & origanū. Pinosq; ferēs: Cæras. n. ex omniū arboz fatorūq; floribus cōfingunt
apes excepta Rumice: & Clenopde herbarz hæc genera Plā. lib. xi. Atq; eqdē: excusat secur de hortis nō scribat.
Vela trahā: a nautis ducta metaphora: q̄ portui uicini aut littori uela cōtrahūt. Aduertere: appropiquare.
Pestum Biferi p̄esti: in Lucania pestū oppidū ab græcis possidonia appellatū: a Dorensibus cōditū: ut Plin. lib. iiii. &
Solianunt Strabo itē lib. v. sic ait: hoc uero tēpore sinus ipse Pæstanus nuncupat: uerū urbs ipsa possidonia p̄-
stum uocatur medio in sinu locata: utq; alii dicunt tanta ibi cæli indulgentia uiget: q̄ bis in āno fructus quos-
dam: & rosas ipsas producit: quod quidem hic quoq; Maro ostendit. Intyba: de iis libro primo Georgico-
rum. Apio: de hoc ecloga sexta. Tortus: cucumis: crescunt cucumeres qua coguntur forma in Italia uirides:
& q̄ minimi in prouinciis maximi: & citrini: aut nigri: si uas eum aqua subiciatur a quatuor digitorum iter-
uallo descendunt ante postez diem: at si oleū eodē modo sit in hamos curuatur: quū magnitudinē excessere
pepones uocantur. Proueniunt & mali cotonei effigie: quos Melopepones uocant: non pendent ii: humi rotū-
dantur. Plin. lib. xix. utq; ēt ex lib. xx. colligi potest. Cucumeres torti dicuntur pepones rotundi: Melopepones
melones. Narcissum: uideto latius in alexi. Sera: pro fero ac diu.

CHRI. Pestum: de hoc Strabo scribit: ut ponat post Campaniam: & terrā samnitū in picentinis: ait. nad
mare Tyrrenū picentinoz natio colit. Eorū pars modica picentinoz qui Adriam habitant: quos Romani
possidoniāte in sinum colonos traduxere: Hoc uero tpe sinus ipse pestanus appellatur. Urbs uero ipsa possido-
nia pestū uocatur. Quod autem florida sit regio plurimi poetæ testantur: q̄ pestanas rosas pestanosq; flores di-
cunt: sic Propertius. Vidi ego odorati uictura rosaria pesti: Sub matutino cocta tacere noto. Intyba: Græcū
nomē qdam putant quæ Endiua latinæ dicatur: arabice hundebē Plā. autem ait: Intybam erraticā apud nos
quidam ambulam appellant: in ægypto Cicorium uocat: quod syluestre sit fatium aut Seri. Est infra qdam
ppter singularem salubritatem chrestō appellat. Alii pancratiō quod syluestre genus: alii hedrimoda: Stepha-
nus autem cicorion endebani itubam appellat. Virides apio ripæ: quia in locis humidioribus uiuacius sur-
git apiu: ut ait Macer. Est apium dictum q̄ apex hanc ferre solebat: Victoris ueterum fieret dum more trium-
phus: Arabice dicit karphi græce selinon. huius duo sunt gene. domesticum: & agreste: agrestis quinq; sunt
species: aquaticum: hydroselinon: quod & macedonicum dicit: & latine Olusatrum: Est & montanū Orossi-
non. Est & quarta species dictum a petra petroselinon: Quinta smirion: Est & apium a ranis dictū uatrachi-
on. Coronabant apio in cōuiuuis quia herba huiusmodi ebrietatē arceri putabāt. Huius herbæ uirtus pria-
calescit: secūda attenuat: & incidit tertia prouocat urinā: & mēses muliebres. Valet ad tussim: & ad uenena.

Apium **Macedonicum** **Macedonicum** **Apium**

Χαμουπιτος
Liger.

CRESER. Cresceret in uentre cucumis: i curuaturā: Ideo autē sic: q̄a p̄ herbā. Nā rectus crefcit si pendeat. Sane hoc cucumis huius cucumis declinat: sicut agilis secūdū idoneos. Nā neoterici huius cucumeris dixerūt: sicut puluis pulueris. Nec sera comantē: Narcissum: sera flores habentē, & Pallentis hed. dicit se nisi ad finē Georgicorū festinare: etiā hortorū rationē & herbarū cultū adhuc scripturū fuisse. Oebalia turribus altis: oebalia ipsa est laconia: unde de Castore & Polluce ait Stadius. Oebalidā fratres. & Galefus: fluuius calabriæ: q̄ iuxta ciuitatē labitur tarētina: in qua se hortos optimos uidisse cōmemorat. Oebalia autē turres ait: quas cōdiderāt

Cresceret in uentre cucumis: nec sera comantē
Narcissum: aut flexi tacuissē uimē Achanti:
Pallēteisq; Hederas: & amāteis littora myrtos.
Nanq; sub Oebalia memini me turribus altis
Qua niger humectat flauētia culta Galefus
Corycium uidisse senem: cui pauca relicti
Iugera ruris erāt: nec fertilis illa iuuecis: (cho.
Nec pecori opportuna seges: nec cōmoda bac-
Hic rarum tamē in dumis holus: albaq; circū

nus. An melius fient piratæ magne coloni. Male autē q̄dam coryciū p̄priū esse asserūt quū sit appellatiuū eius qui more corycio hortos excoluit. Quod ēt Pliniū testimonio cōprobat. Et hic ordo ē: Memini p̄p̄tē uidisse coryciū senē. dicimus autē & memini me uidere. Terētius. Memini uidere quo æquior sum p̄philo si se illam in somnis. Relicti: deserti: atq; contempti. Quis enim agrum non sperneret nulli rei aptum. non uitibus aut frumentis uel pascuis. Rarum holus: id est plantatile.

CPRO. Oebalia: arx ab Oebalo dī in lacedæmōe hoc ip̄m oppidū: quod p̄terfluit. & Galefus: flumen: Pompeius quū oppugnaret piratas remigibus eorum promisit agros: si uicisset eorū adiutorio. Quoq; p̄ditione uictor tarētinoꝝ agros ueteranis diuisit. Et qcq; deterrimū fuit: remigibus dedit. Cilices aut tunc exercuerunt piraticam. Est autem in Cilicia promontorium corycium: cilicē intelligi uult: hoc est remigem piratarum.

CANTO. Acāthi: uideto in palæmone. & Hederas: diximus ecloga. vii. & Oebalia turribus: tarētī intelligit: quod oppidū lacedæmoniū ædificauerūt: duce phalanto: Apollinis oraculo: ut latius Strabo. li. vi. edocuit. Oebalus aut argoli filius laconicæ rex de suo nomine puincia dixit: ut scribit dictis cretēsis i troiana historia: Galefus: is ut Li. li. v. secū. bel. p̄nico dixit Calabriæ flumē est. Tarēto. p̄ximū p̄ qnq; passuū milia. & Niger: cæruleus. & Coryciū senem: cilicem intelligi uult: ut Probus inq;: hoc est remigem piratarū: Pompeius. n. quū oppugnaret piratas remigibus eorū promisit agros: si uicisset eorū auxilio quoq; prodicione uictor Tarentinoꝝ agros dimisit: est autē coricos Mela teste oppidū in Sicilia supra quod specus est nomine: Corycius supra quam dicit possit eximius. Seges. i. terra. & Baccho: uitibus. & Rarum holus: quia rarū transponitur. Est autem holus

unaquæq; herba qua uescimur. Vt q̄ ait Varro ab holla holera dicta: ibi. n. decoquebantur.

CCHRI. Cucumis: si cucumeres serant semine p̄ biduū ante in lacte mulso macerato: dulcioris sunt saporis: in italia uirides: & quā minimi: in puinciis maximi: & citrini & nigri. Oleū oderunt: Nā curuant potius quā ad illud crescāt: aquā diligūt: itaq; modice distates ēt secti ad eas adrepūt. Colu. docet: quō toto anno nasci possint: si semē cucumeris herba q̄ culix dicit trita maceret cucumeres inde nati carēt semine. Quos aut florētini mellones appellāt eos antiq; a forma lōga atq; tenui sinuata cucumeros anguinos dixerūt. Verū ut aliquid de fabula admisceamus aiūt cephi si fluuii q̄ p̄ Boetiā labit: & liriopes nymphæ Narcissum filiū fuisse adolescētū lū oīum pulcherrimū. Hic cū forte in fonte sui corporis imaginē conspicit illa captus ē: neq; unquā a fonte illā intuēs discedere potuit: donec i florē sui nominis cōuersus ē. Fabulæ aut isti huiuscemodi sensum. pfundiorē adhibet Orpheus. Sed de hoc dicēus i q̄to lib. ænei. cū de amore aliq; describēda erūt. & Narcissus: Plī. de liliis

hæc ait: liliū ipositū etiā rosas decet medio illaq; puētū incipiēs nec ullis floꝝ excelsitas maior lāguido semp collo: & nō sufficiēte capitis oneri cādore soltis foris striatis ab angustiis i latitudinē paulatim se laxatibus effigie calathi refupinis per ambitū labris: tenuiq; folio: & semie stātib; i medio crocis. Et flos nō dissimilis illi

in herba q̄ cōuoluolū uocat: nascēs p̄ fruteta: nullo odore nec croceis itus candorem tantū referens: & ueluti rudimētum naturæ lilia facere cōdiscētis: nil fœcundius una radice qnq; genos sape emittēte bullos. Est & rubēs liliū quod græci crinon uocat: alii florē eius cynorodō: sunt & purpurea lilia aliquādo gemino caule carniofiore tantū radice: maiorisq; bulbi sed unius: Narcissum uocant: Huius alterū genus flore cādido calice purpureo. Differentia liliis est: & hæc quod narcissis folia in radice sunt. Floret autem narcissus post arcturi ortum

in ipso Autūno. Vnde dicit sera comantem narcissum: Dixit igitur de lilio: & de Narcisso. & Corycium: cylicē in cylicia. n. est corycum promontorium ultra qd̄ ad stadia. xx. est antrū corycum in quo crocus optimus nascitur: id autem est ingens quædam cōcauitas in orbem ducta: cui labrum petrosū ac fatis altum circūadiacet: cum descenderis solum est inæquale: & magna ex parte petrosū materia semper uirenti plenum. Adiacens uero solum croco satum est: ait Strabo. Relicti: destituti ab aliis propter sterilitatem. Fecit ergo hortū: quæ est quarta species agriculturæ cum neq; aratorius esset ager ad fruges: qd̄ genus in lib. i. tractauit. Nec pascuis idoneus: neq; arboribus conferendus: quæ duo in secundo & tertio libro tractata sunt.

Holus

Cucumis

Narcissus
Lilium

Cōuoluolum

Corycium

Georgicorum

¶ SER. Vescūq; papauer: uescum tria significat: minutum: Edule: multum: & aliter quo uescimur. Nam est aliud lethæum quo non utimur. Nam uescas salicum frondes aliter dictum est. ¶ Regum æquabat opes animis: non potestate: quia regum more cibis non comparatis utebatur. ¶ Frigore saxa: unus enim est ut diximus effectus caloris & frigoris. ¶ Glaciē cursus frenaret aquarum: mira uarietas: nam supra ait. Concrescunt subitæ currenti in flumine crustæ. ¶ Aestatem increpitans seram: tarde uenientem: quum ille eius iam carperet fructus. ¶ Ergo apibus: ne sine causa descripsisse uideretur. ¶ Illi tiliæ atq; uberrima pinus: illi scilicet uberrima. Nam per naturam & tiliæ & pinus stiles esse dicunt. ¶ Flore nouo. uerno tempore cum primum florere incipit. ¶ Seras ulmos: maiores: quod nimia difficultatis est. ¶ In uersum: in ordinem: ut triplici pubes quam dardana uersu impellunt. ¶ Distulit: transtulit: nam permutauit præpositionem. ¶ Eduram pirum: eduram nimium durâ: ualidam. ¶ Et spinos iam pruna feretes: Prunorum arbor spinus uocatur genere masculino: Nam sentes has spinas dicimus. ¶ Spatiis exclusus iniquis: angustis: ut spatioq; subit fergetus iniquo. Et dicit se carminis breuitate constrictum hortos plenius non posse describere. ¶ Aliis post memoranda relinquo: Gargilium Martialem significat. ¶ Naturas apibus quos Iuppiter ipse Addidit: naturas pro moribus posuit: aut dedit significat: aut re uera addidit: necesse enim est eas etiam ante habuisse aliquos mores proprios. ¶ Pro qua mercede: ordo est: expediâ naturas apum: quæ canoros curetû sonitus: crepitatiq; æra secutæ Dictæo cæli regē pauere sub antro, Pro qua mercede: id est gratia: uel labore.

¶ ANTO. Verbenas: uideto in pharmaceu. terra ecloga. ¶ Vescumq; papauer: de papauere latius in Alexi ecloga latissime tamen libro primo Georgicorum: ibi Et cereale papauer. ¶ Vescum: id minutum significat teste Nonio: potest tamen hic etiam quo uescimur exponi: uescabantur enim papauere: ut superius ostendimus. ¶ Opes animis: ait Seneca in animo non in patrimonio putemus esse diuitias: Animus est qui diuites facit. ¶ Carpere: carpebat. ¶ Etiam nunc: hoc est adhuc dicitur ite etiam nunc. ¶ Seram: tardius uenientem cum ipse in hyeme rosas carperet: & huiusmodi. ¶ Zephyrosq; moratis: libro. iiii. Geor. dixit zephyros in æstatis principio flare: ibi uidelicet. At uero zephyris quum læta uocantibus æstas. ¶ Fœtis: ac si diceret enixis. ¶ Abundare: abundabat. ¶ Cogere: cogebat. ¶ Illi tiliæ: serat huberrimæ: fœmina enim semē fert ac florem: teste Plin. sed de tilia latius li. primo Geor. ibi cæditur: & tilia ante iugo leuis. Colu. autem li. x. capi. iiii. scribit: tiliæ esse apibus nocentes. Vir. uero aliter sensisse: uidetur cum hic apposuerit cum ipsa pinu: cuius quidē floribus: ut cæterarū pomiferarū arborū uescant apes: Et paulo inferius ait: Et pinguem tiliam: pascuntur: Et Plin. lib. xi. capi. xiii. scri. quod serberur mel optimum: & minime fronde infectu: e quibus: tiliæ arudinū foliis. ¶ Seras: diuitinas: grades in getes. ¶ In uersum: in ordinem. ¶ Distulit: transtulit. ¶ Edurâ: hoc loco robustâ: & per id gradē. ¶ Lâ pruna feretes: per id agelli optimū ingenium ondit: cum in eo transpositi ingetes truci: non solum platulæ optimæ pueniret: ac crederet. ¶ Iniquis: angustis: breuib;: hoc est carminis breuitate compulsi: & c. ¶ Atq; aliis post commemoranda reliquo: id est Columella executus est postea unde ait ipse li. xi. Hortorū quoq; te cultus siluine docebo: atq; ea quæ quodam spatio exclusus iniquis cum caneret lætas segetes: & munera Bacchi: & te magna pales: nec non cælestia mella. Vir. nobis post se memoranda reliquit Floruit at Col. senecæ tpe ipse nâq; li. iiii. ca. iiii. de uineis sic ait: his certe tibus & No metana regio celeberrima fama est illustris: & precipue quæ possidet Seneca uir excellentis ingenii atq; doctrinæ: cuius in prædiis uinearū iugera & cetera. ¶ Pro qua mercede: quia Iuppiter eis tales naturas addiderat.

¶ CHRI. Animis: nam opes tantæ non erant quæ tantæ regibus sunt: sed ita illis prorsus contentus degebat: ut reges suis magnis: Et per transitum ostendit: naturam paucis: minimisq; contentum esse: & in illis uitam beatam inueniri: modo cupiditates nimias coerceam. Et laudat uitam Pythagoream quæ ab omni astante abstinebat. Quæ & Iuuenalis persequitur: Viue bidetis amas: & custos papaueris horti: Vn epulū possis ceterū dare pythagoreis. ¶ Platanū: hac arbore nostro tpe Italia caret. Aliis quæ deinde dixit Colu. & Plin. & Palladius. ¶ Naturas: non mores sed natura: Nam naturali uel hoc institutum est apibus. Verū de apibus ac melle semel in huius libri principio diximus. ¶ Communis natos: in quo re non solum optime reip. forma quælis apud homines aliquam repta est: & Aristote. describit. Sed quælis etiam a Platone fingit describit in qua filios communem esse uult. ¶ Experiunt: exercet. ¶ Iuppiter ipse: quis ad fabulam hoc iure referri potest: tamen etiam uarietatem sub fabula occultet. Si. n. plerumque ut diximus producant nemini dubium est: quod hoc illis a natura quæ Iuppiter omnium rerum conditor iposuit institutum est. ¶ Addidit: inseruit: hoc fabulæ magis quam ueritati. quod d. cum sua priorum natura aliter rem proficerent Iuppiter per accepto beneficio hoc extra ordinem illis concessit: quod tamen naturæ loco subiuit.

supr.

CSER. Solæ cōmunis natos: Nā ut etiā Donatus dicit tragicū est: & ultra carmē Georgicū: si accipiamus p qua mercede exclamationē esse: ut sit p quāta hoc mercede fecerūt: ut scilicet Iouē aleret: quē Ops Saturni uxor curetibus corybantibus & idæis dactylis custodiēdū dedit in mōte cretæ dictæ: me eum Saturnus cōsumeret: ut filios omnes solebat. Quod ideo fingit: quia Saturnus ut diximus tēporū deus est q̄ in se reuoluūt in æternū: tūc itaq; apes æris sonū secutæ Iouē melle alluisse dicunt: p qua re eis postea præstitit Iuppiter ut haberēt liberos sine ullo cōcubitu. Solæ cōmunis natos: Plato in libris quos περὶ πολιτίας: idest de re pu-

Curetum sonitus: crepitantiaq; æra secutæ
 Dictæo Cæli regem pauere sub antro:
 Solæ communeis natos consortia tecta
 Urbis habēt: magnisq; agitāt sub legib⁹ æuom
 Et patriam solæ: & certos nouere penates
 Venturaq; hyemis memores æstare laborem
 Experiuntur: & in medium quæ sita reponunt:
 Nanq; aliæ uictu inuigilant: & fœdere pacto
 Exercentur agris: pars intra sepra domorum
 Narcissi lachrymā: & lentum de cortice gluten
 Prima fauis ponūt fundamina: deinde tenaces
 Suspendunt ceras: aliæ spem gentis adultos
 Educunt fœtus: aliæ purissima mella
 Stipant: & liquido distendunt nectare cellas.
 Sunt quibus ad portas cecidit custodia sorti:
 Inq; uicem speculantur aquas & nubila Cæli.
 Aut onera accipiūt uenientū: aut agmine facto

uum fucos: inutile: non aptum industria: nam industrios gnauos dicimus. Pecus: Vetuste dixit: cum omnia animalia pecus dicerentur.

CANTO. Curetū: Curetes ut Stra. docet li. x. dicitū sunt q̄ si curatores. ii. n. infantē Iouē curarunt: pulsantes cymbala & similia: ne paries mater Rheæ: cuiusq; uagitus a saturno audiret: q̄ qdē natos filios illico deuorabat hæc ex illo Curetū aut sonitus apes secute mella itra Iouis ora inferebāt: quo illi gratiā referret: naturæ eis ab ipso traditæ. Macro. uero li. i. saturnaliū: de Saturno iquit: hūc aiūt filios suos solitū deuorare: eosq; rursus euomere: p quod similiter significat eū tps esse: a quo uicibus cūcta gignant: absumāturq;: & eo denuo renascantur. Eūdē a filio pulsum qd aliud est: quā senescencia: ab eis q̄ post sunt nata depellit. Dictæo antro: Dicte ut Stra. scribit li. x. in Creta mōs est: ubi Iouis Dictæi tēplū. Solæ: ex cūctis oibus aialibus. s. Cōmunis natos: nihil. n. nouere nisi cōmune: ut etiā Plin. scribit. Cōsortia tecta: eiusdē fortis sunt. n. cōia oibus. Tamē ut ait Plin. Regias imperatoribus futuris in una parte aluei extruūt amplas: magnificas: separatas: tuberculo eminetes. Certos penates: id quidem quod ait Plin. lib. xxi. poeta hic asserit: Nam hostilia uicis alluitur pado: hutus in quilini pabulo circa deficiente iponūt nauibus aluearia: noctibusq; ad quina milia passuū cōtrario amne subeūt egressæ luce apes: pastaq; ad naues quotidie remeant: murantesq; locum donec pōdere ipso pressis nauibus plena aluearia intelligātur reuectisq; eximunt mella: Et in Hispania mulis pueūt simili de causa. Nāq; aliæ uictu: quum agmen ad opera processit: altæ flores aggerunt pedibus: aliæ aquam ore guttasq; lanugine totius corporis: aliæ intus operantur: Plin. lib. xi. Narcissi lachrymam: colligunt etiā lachrymas arborū: quæ glutinum pariunt ut Plin. docet. Glutem: propolim intelligit: de qua ibi superius collectumq; hæc ipsa ad munera Glutem. Cæras: ex omnium arborum satorumq; floribus confingunt cæras: ut scribit Plin. Aristote. uero libro quinto de animalibus dicit: eas construere fauos e floribus. Cæram e lachryma arborum fingere. Mella ex rore aeris syderum exortu potissimum. Educunt: nutriunt: hic enim uerus sensus est poetæ: nam apes gallinarum modo incubant: ut latius infra dicemus. Stipant: componunt: densant. Liquido: mundo: puro. Distendunt: implent. Nectare: melle hoc loco. Sed quid proprie dicitur uideto ecloga quinta. Sorti: aduerbium est hoc loco. Nomina enim per diuersos casus loco aduerbiorum ponuntur: per noiatiū: ut fors p fortæ: recēs p recēter: p gēitiuū militiæ p i militia: p drūm ut uespi ruri. sorti Prisci. lib. xv. sorti p sortē. Custodia: more. n. castroꝝ iterdiu stationē ad portas seruāt. Aqs: id est: qm̄ p diuinat uetos i bresq;: & tūc se cōtinet tectis: ut ait Plinius. Accipiūt: q̄ enim flores cōportant ab altis exonerant.

CHRISTO. Curetum: de his ac coribantibus in æneid. dicitur. Magnis: uel epithetū æternū est legum sunt enim magnæ q̄ ex illaz obseruatione Vita beata prouenit. Vel magnis: q̄ in magna auctoritate & obseruationes illas habēt neq; unq̄ imutant. Prima fun. de qbus iā dictū est. Educūt: nā cū paterna aluearia noua sobolē cape nō possint: educit tanq̄ i coloniā. Cecidit: casu euenit. sorte quasi hoium cōsilia imitent.

bli. scripsit: dicit amor rei publicæ nihil esse pponēdū. Omnes p̄terea & uxores & liberos ita nos tāquā cōmunes habere debere: ut caritas sit: nō libido cōfusa. Quod p̄ceptū nullum dicitur p̄ter apes seruare potuisse. Magnis agitāt sub legibus: idest æternis nunq̄ mutabilibus. iisdē enim legibus semp̄ utunt: nec eas ut hoies sæpe commutat. Nouere penates: carissimos habent: ut Hic inter flumina nota. i. cara. Et in mediū quæ sita reponūt: quæ sita: & parta in cōmune cōseruant. Ipse alibi: In mediū q̄rebāt. Ut uictu inuigilant: p uictu. Fœdere pacto. s. ut uicissim in aluearibus uel in agris laborent. Narcissi lachrymā: humorē. quod autē ait: Narcissi lachrymā: allusit ad fabulā: q̄ ut diximus de puero est cōuersus in florē. Prima fauis ponūt fundamina: græce προπολην locat duriore cera: quæ uix ferro pōt frangi: quā colligūt de gūmi arborū: & de rasis lapidibus unde paulo post dicit: Sæpe et duris errado in cotibus alas Attriuere. Tenaces ceras: mella retinētes. Adultos educūt fœtus: quos educado adultos faciunt. Cecidit custodia sorti: ex sorte: nā aduerbiū ē: quod traxit a militia. legimus enim Partibus æquabat iustis aut sorte trahebat. Inq; uicem: diuisit & Inesin facit: nā ordo est: in uicē. uicibus succedētes. Aquas: hic p pluuias. Agmie facto: ipetu. Igna

Curetes

Dicte

Georgicorum

CSER. Fucos: fucus est secundū Aemiliū maior ape: crabrōe mior: dictus eo q̄ sit apibus nocēs: q̄ cū ip̄e n̄ hil gignat: aliena cōsumit: a p̄sepibus arceat: ab alueariis pellūt sc̄dm Plī. in na. histo. Apū multa sūnt genera: pprie tamē uocāt Apes de Bobus: Fuci de Eqs: crabrōes de Mulis: Vesp̄a de Afinis: Feruet opus: cōcelebraf ut cōtra friget: cessat dicius: Fragrātia mella: quoties icenditū significat: qd̄ flatu alif flagrat dicius: quoties odor: q̄ fracta specie maior est fragrat dī. Ac ueluti lētis: cōparatio ad festinationē ptinens solā. Propant: cū p̄peratiōe festinat: ip̄i. n. dicunt Iouis fulmīa facere: p̄perāt uetuste: ut Plau. Propat p̄adiū. & ennius: Festinat diē. Taurinis follibus: Plau. quā folles taurini hēt: cū liquefūt petrā ferz ubi sit. In numez: in ordinē: uersantq̄. Tenaci forcipe ferz: forcipe cōpositū ex foruo & capio: foruū. n. ueteres: calidū dtebant. Forceps: q̄ si foruiceps: si parua licet cōponē magnis si cōgruū est paruas res magnis aq̄re. Cecropias: atheniēsēs a rege cecrope atticā regiōis: ubi optima mella nascūt. Innatus: ifitus. Urget: p̄mit. Grādauis oppida curā: sicut senes muros tuēt: nec ī bella p̄rūpūt. Dædala tecta: ingeniosa: ut Dædala circe. Crocūq̄ rubentē: Salustius ī historiis ait: ī qua crocū gignit genere neutro sc̄dm artē usus ē. hic poe rice masculino referens se ad puerum: qui in hunc florem dicitur conuersus.

Fucus

Præse-
pia
Cyclo-
pes
Stero-
pes
Pyrac-
mon
Folles

CANTO. Fucos: sūt fuci sine aculeo maiores api- bus nouissimæq̄ a fessis: & iam emeritis ichoati: pri mos in opera expetunt: tardantes sine clementia pu niūt: neq̄ in ope tātū sed in foetu coadiuuāt eas: mul tū ad calorē cōferēte turba. Quū mella cōperint ma turescere abigūt eos multæ singulos aggressie truci- dāt. Nec id gēus nisi uere cōspicit: fucus adēptis altis in alueū reiectus: ip̄e cæteris admittit nigri sūnt fusci & lata aluo fures maximi iter apes: ita appellati: q̄a furtim deuorēt mella. Plini. auctor li. xi. ignauū pecus: aīal ī mune sine doctrina: iutile nō aptū idustriæ nā idustrios gnauos dicimus. Præsepibus alueariibus: p̄sepia. n. nō tñ qbus iumēta: cæteraq̄ aīalia pabulant: sed oīa loca clausa & tuta. dicta p̄sepia: auctor ē Marcellus. Fer uet: frēq̄ntat. Cyclopes: Brōtes: Steropes: & Pyragmō: cyclopes īsignes fue: hos artificiosos fuisse cōstat: quos Vulcano ignis deo attributos: sub eo Iouis cōficere fulmina uolūt: de qbus latius Maro ipse lib. viii. meminit. Brōtesq̄ steropesq̄: & Nudus mēbra Pyragmō. Brōtes aut tonitrus dici pōt: nā brōte tonitruū significat. Ste ropes uero fulgur interpretari ualeat. Astrapan. corruscatio dicit: pyragmō dicit q̄ si ignita incus: Pyr nāq̄ ignis est: Ac mō incus. Videto etiā de Cyclopiibus li. i. Georgico: circa finē. Follibus: instrumēta sūnt folles ex co- rio: qbus excitādo igni utunt fabri ferrarii. Reddūtq̄: quū. n. folles eleuant aerē cōcipiūt: quū uero p̄munt emittūt eundē Aetna: de hoc mōte uideto libro primo Georgico. circa finē. Diodorus scribit libro. vi. quod asserunt nōnulli meatus esse subterraneos ab aetna ad aelias insulas: sub aelias autem Cyclopes esse Vulcani ministros poetæ fabulant. In numez: in ordinē & rationē. Forcipe: Forceps dicit: q̄ foruum: idest candēs capiat ferrum: foruum enim calidum significat: inde fornus & fornax Marcellus scribit. Cecropias apes: ce- crops edificāda urbis athenaz: initium dedit: ut Strabo docet libro. ix. Licet nō omnes id asserunt. Euthroni us autē scripsit: apes Erichthonii tēporibus in mōte Hymeto primū natas: ut inqt Columella lib. x. cap. ii. Et Plini. libro decimo primo scribit in Hyemeto atticā monte mel optimum esse uti in Hybla Sicilia. Dæda la: ingeniosa. Dædalos enim ingeniosos dicitur: dædalo orno uario. Fingere: componere. Minores: iunio- res: nam adolescentiores ad opera exeunt seniores intus operantur: aliæ enim struunt: aliæ suggerunt: aliæ ci- bum comparant: ex eo quod allatum est. Neque enim separatim uescuntur: ne inæqualitas operis aut cibi fi- at & temporis. Plinius libro decimo primo. Crura Thymo plenæ: Quæ flores comportant: prioribus pe- dibus fœmina onerant: propter id natura scabra pedes priores Rostro: totoque honustæ remeant sarcina pandata: Plinius. Glaucas salices: Glaucus color uiridis cæruleus dicitur ut Gelli. ostendit lib. secundo capi- tulo uigesimo sexto. Tiliam. de hac latius Paulo superius: & etiam libro secundo Georgicorum. Hyacin- thos: de hyacintho uideto ecloga tertia.

CHR. At ueluti lentis cyclopes: Mirum ingenium quod humiles apium naturas & translationibus & comparationibus tam mirifice extollat. De cyclopiibus autem dicitur in tertio Aeneidos. Cecropias in- natus apes. Athenienses propter nobilitatem mellis hymetii: nam in hymeto mōte attico optima producun- tur mella propter thymi coptam. Nobilitatur etiam iste mons specie quadam herbæ in qua uis amatoria in- esse putatur. Ergo illā brachiis alligatam gerunt mulieres quo a uiris ardentius appetantur. Præterea regem Duo genera insectorum sunt quæ uitam ciuilem haud multum dissimilem uitæ humanæ degunt. Formi- cæ atq̄ apes. Sed formicæ statum popularem adamant: & tanquam submagistratibus uiuentes in commu- ne degunt: & reipublicæ formam obseruant: apes autem ueluti monarchiam secutæ Regem habent: illumq̄ humano pene ingenio obseruant. Grandæuis: imitantur mores ciuitatum: in quibus senes muros custo- diunt iuniores in prælium aduersus hostes procedunt.

Ignauum Fucos pecus a præsepibus arcent:
Feruet op̄: redolētq̄ thymo fragrantia mella.
Ac ueluti lentis Cyclopes fulmina massis
Cum properant: alii Taurinis follibus auras
Accipiunt: redduntq̄: alii stridentia tingunt
Aera lacu: gemit impositis incudibus Aetna:
Illi inter sese magna ui brachia tollunt
In numerū: uersantq̄ tenaci Forcipe Ferrū:
Non aliter (si parua licet componere magnis)
Cecropias innatus Apes amor urget habendi:
Munere quāq̄ suo: grandæuis oppida curā
Et munire fauos: & Dædala fingere tecta:
At fessæ multa referunt se nocte minores
Crura Thymo plenæ: pascūt & Arbuta passim
Et glaucas salices: Cassiamq̄: Crocumq̄ rubētē

CSER. Ferrugineos hyacinthos: ferruginei. nigri coloris. ¶ Tū corpora curāt. i. se reficiūt: ut Fessiq; equos & corpora curāt. Sane curare corp⁹ si de hoibus dicim⁹ & cibo & lauacro itelligim⁹: aut alterutro: si de apib⁹ tātū cibo accipim⁹. ¶ Mussant: hic murmurāt: q̄ uox ponit & i tacēdi significationē: ut ap̄d Enniū in. xvii. nō possūt musare boni: itē dū p dubitare: ut mussat rex ip̄e latinus. ¶ Sopor su⁹: ip̄s ap̄t⁹. ¶ Aut credūt caelo. i. suos uolatus. ¶ Sub mœnibus urbis aq̄nt aquā hauriūt ex uicino. ¶ Instabiles: fluctuātes. ¶ Cōcubitu idulgēt p cōcubitu dātius ē: nā idulgeo illi dicim⁹. ¶ Nec corpa segnes In uenerē soluūt. i. in libidinē nō resoluūt. ¶ Perfi⁹: Ille i uenerē putris ē. ¶ Nixib⁹: partub⁹: uū & enixa dicitur. ¶ Regna refigūt. i. figūt. ¶ Sub fasce: sub onere: ut iusto sub fasce ut d. c. ¶ Tātus amor flore: supra de eqs: Tāt⁹ amor laudū tāta ē uictoria curas. ¶ At genus im mortale manet: scilicet per successio nē. ¶ Domus: familia: ut da p̄p̄riā tymbrae domū.

Et pignē Tiliam: & ferrugineos Hyacinthos.
 Omnibus una quies: operū labor oibus unus.
 Mane ruunt portis: nūq̄ mora rursus easdem
 Vesper ubi e pastu tandem decedere campis
 Admonuit: tum tecta petūt: tū corpora curant.
 Fit sonitus: mussantq; oras: & limina circum.
 Post ubi iam thalamis se composuere: siletur
 In noctem: fessosq; sopor suus occupat artus.
 Nec uero a stabulis pluuia ipendente recedūt
 Longius: aut credunt Cælo aduētātibus euris:
 Sed circum tutæ sub mœnibus Urbis aquant:
 Exkursusq; breues tentant: & saepe lapillos:
 Ut cymbæ instabiles fluctu iactante: Saburrā
 Tollunt: his se se per inania nubila librant.
 Illum adeo placuisse Apibus miraber̄ morem:
 Quod nec cōcubitu idulgēt: nec corpa segnes
 In uenerem soluunt: aut fœtus nixibus edunt.
 Verum ipsæ natos foliis: & suauibus herbis
 Ore legunt: ipsæ regem: paruosq; Quirites
 Sufficiunt: aulascq; & cerea regna refigunt.
 Sæpe etiam duris errando in cotibus alas
 Attriuere: Vltroq; animam sub fasce dedere.
 Tātus amor florum: & generādi gloria Mellis.
 Ergo ipsas quīs angusti terminus aui
 Excipiat: (neq; enī plus septima ducit æstas)
 At genus imortale manet: multosq; p annos
 Stat fortuna domus: & aui numerant̄ auorū.
 Præterea regem non sic Aegyptus: & ingens

aegyptus: aegyptii: & ciuilē & mitē uitā degūt: nā Rege cōstituto multitudinē trifariā diuiserūt: & alios quidē milites: alios sacerdotes uocauerūt: & alios sacroꝝ curatores: alios eoz: q̄ ad hominē p̄tinent: alios q̄ ad bellū: alios quæ ad pacem & terram: & artes spectant: ex quibus regi prouentus afferebantur. Sacerdotes philo/ phiam: & astronomiam exercebant & cum Regibus diuersabantur. Stra. libro decimo septimo.

CHRIS. Ferrugineos hyacinthos: nā illis ita rubet color: ut ad ferruginē tēdat. ¶ Vesp: magna illaz uis: ut uniuersū diē i ope cōterāt: q̄tē nō nisi noctu accipiat. ¶ Silet i noctē: nā uno suo bōbo ueluti tuba alueat circu it quo ueluti signo dato oēs statī silēt: & q̄tē capiūt. ¶ Nec uero a stabulis: oñderat illaz tollerātīā i laborib⁹. Nūc uero descri. cautela i piculis ut tādīs: qb⁹ nō tñ oīno ad ope cessant. ¶ Qd nec cōcubitu i drō casu ē: ut cur ruq; uolās dat lora sc̄do seq̄t op̄inonē: eoz q̄ negāt illas ex cōcubitu cōcip̄e. ¶ Aq̄nt: militare elegit uerbū: ut maneat i trāslatiōe. ¶ Genus imortale maet: hoc cōmune ē cū cæteris aiantibus. Nā quis singula ipa: & p̄ticularia q̄ in una quaq; specie idiuuidua uocat imortalia nō sint: tamē successiōe natoꝝ & reliquoꝝ descēdētū species imortalis relinquit. Nā quāuis nullus ex iis q̄ in superioribus sæculis fuenūt: nūc uiuāt: tñ qa alius alii as/ siduo succedūt: humana species imortalis ē. ¶ Aegyptus: & Lydia meminūt eoz: populoz apud quos ea tēpe/ state reges pene p diis colebant. Nec disputabo nunc id quod omnes pene philosophi ualidissimis argumen/ tatiōibus pbāt ex oibus ciuitatū statibus monarchiæ cæteris p̄stare. Quod si approbauerimus optime regi apes cōcedemus: amisso rupere fidem. Omnis n̄ turba dissoluitur & in discordias cadit p̄unte principe.

CANTO. Ferrugineos: ferrugineū colorē ferri si/ milē eē uolūt. Vez tamē ferrugieus color cærule⁹ ē: Ferrugi/ Marcel. auctor ēt hūc locū afferēs. ¶ Mane ruūt: No/ neus co/ cto ges i matutinū: donec una excitet oēs gēno aut/ lor/ triplici bōbo: ut bucino aliquo. Tūc uniuersæ puo/ lāt: si dies mitis futur⁹ ē Pli. ¶ Vesp: uideto li. i. Geor. ¶ Fit sonit⁹: quū iuespascit: i alueos strepūt mius ac mius dōec una circūuolet: eodē quo excitauit bōbo ceu q̄tē cape iperās: & hoc castroz more: tūc repēte oēs cōticescūt Pli. ¶ Urbis. i. apiarii. ¶ Lapillos: tollūt Gerusæ secūdos flat⁹ captāt. Si coortat pcella appre hēs pediculo lapillis se librat: qdā in hūeros iponi tradūt: iuxta uero terrā uolāt: Pli. ¶ Cymbæ: nauicu lā. ¶ Saburrā arenā: grauē terrā: & onus: quo naues stabiles fiūt. unde Pli. li. xvi. c. lxi. scrib. cxx. modios lētis p saburra fuisse nauis: q̄ obeliscus iuaticano cir/ Sabur/ co statut⁹ ex aegypto Carthāgīnis iustu adduct⁹ est. ra/ De abiete at hui⁹ nauis dī. x. li. i. Geor. circa p̄ci p̄tū: ubi ē scriptū caly. p cal. vi. ¶ Nixib⁹: p̄tub⁹ cona/ tibus. ¶ Ip̄e: natos apes gallinaz: mō icubāt. id qd ex clusū ē p̄tū: uermiculus ur: cādīdus iacēs trāfuer/ sus adherēs: ita ut pascere uideat. Res statī mellet coloris: ut electo flore ex oī copia factus: neq; uermi/ culus: sed statī p̄niger. ¶ Quirites: ac si dicit: ciues & nobiles: ap̄d regē ē. n. ab urbibus sūpta metaphora: ¶ Sufficiūt: suggerūt: subministrāt. ¶ Aulascq; & cæ/ rea regna refigūt: nō p̄figūt exponat: sed itez: figūt: aitn. Pli. li. xi. ca. x. Ruētes cæras fulciūt pilaz istar in/ terius a solo fornicatis: ut sit additus ad sarcindū. ¶ Attriuere: colligēdo ide rorē. ¶ Fasce: onē. ¶ Septi/ ma æstas: Aristo. li. v. de hystaialiū scri. uitā apiū an/ nos. vi. nō nullas etiā. vii. posse cōplere. ¶ Regē nō sic

SER. Nec populi parthorū aut medus hydaspes: fluuius medæ: de his atq; gētibus Salustius dicit: Adeo illis igenita ē sanctitas regii nois: q̄s gētes tamē apes dicit amore circa regē supare Virg. Regē obseruat: uenerant: altas obseruare ē calide aduertere. Terentius: Obserues filiū: qd̄ agat: qd̄ cū illo cōsiliū caperet. Cōstructaq; mella Diripuere ipsa: q̄ etiā ipsa aīam colligēdo melli ipēdere cōsueuerūt: Vt Vltroq; aīam sub fasce dederūt. Stipantq; frēquentes: q̄s quodā satellitio ambiūt. Attollūt humeris: ætate: fessum. Pulchrā petūt p̄ uulnera mortē: gloriosam mortē: quippe q̄ p̄ rege suscipit. Traxit aut̄ hoc de celtiberorū more: q̄ ut in Salustio legitur: se regib; deuouēt: & post eos uitam refutant.

His quidā signis atq; hæc exēpla secuti eē partē diuinæ mētis: Sane locū hūc plenius ē executus in vi. quē hoc loco breuiter colligit: ut p̄bet etiā apes partē habere diuinitatis: nāq; oīa aīalia ex quatuor elementis: & diuino spiritu cōstare manifestū ē. Trahūt enim a terra carnē: ab aqua humorē: ab aere anheliūt: ab igne feruorē: a diuino spiritu igeniūt: qd̄ q̄a est in apibus: sicut etiā in hominibus: nāq; metuūt: cupiūtq; dolētq; gaudētq;: quæ p̄bant ex his q̄ faciūt: dimicat: n. colligūt flores: p̄uidēt pluuias: fateamur necesse est et apes partē habere diuinitatis. Vt at̄ hoc exēplis: in rebus similibus cōprobaret: Lucretiū secutus est q̄ dicit: ea q̄ per se p̄bare nō possumus: a similibus cōprobāda. Ventūq; docet eē corporalē: nō qd̄ eū tenere uel cernere possim;: sed qd̄ eius similis aq̄ effectus ē: quā corporalē eē manifestū est. Haustus æthereos: diuinos spiritus. Deū nāq; ire p̄ oēs terras tractusq; maris. Ipse in vi. Cælū ac terras: cāposq; liquētes: Spiritus itus ait. Lucas. Iuppiter ē qd̄ cūq; uides quocūq; moueris. Hinc: ex deo & diuino: spiritu sumūt oīa cū nasci cōperint uitā: ceterū corpus ex quatuor elementis ē: ut dixi supra. Scilicet hūc reddi: sine dubio et cūcta dissoluti cōspiciūt: & redire rursus i originē suā necesse ē. nec eē locū mortis: i. p̄ditōi. nil. n. ē qd̄ perire fundit; possit quū sit tota uita: oē: in qd̄ redeūt uniuersa resoluta. Res at̄ hæc q̄ mors uocat nō ē mors: q̄ppe q̄ nihil perire facit: sed resolutio. uñ mors a plerisq; bene interitus dicta est: q̄si interuentēs: & mixtaq; regē cōnexionē resoluens. Lucretius. Nā continuo hoc mors est illius quod fuit ante connexio.

PRO. Aut Medus Hydaspes: flumen Indiae. Sed Virgilius: medæ dixit flumen hydaspen: quod medice duce Alexandro per eum regem Indorum: & ipsam Indiam subegerint.

Lydia
Media
Hydaspes

CANTO. Lydia: Ea cū phrygia & Caria & Mysia iūgit. Quapp̄ earū regionū loca difficulter distingui possunt: cū iter sese cōcāt. Lydia: aurē: & Moenia eadē est. Sardis urbs qd̄ magna Lydoꝝ: caput fuit. Strab. lib. xiii. Parthorū: de partis uideto i Tityro. Medus: Media teste Plin. lib. vi. ab ortu Parthiæ iūgit: tu uero latius uideto lib. ii. Georgi. Hydaspes: is fluuius est amplissimus: & ad nauigadi usum aptissimus in India: ut scribūt Dionys. & Strab. lib. xv. & Ptolemeus lib. vii. Poeta tamē Medū appellat: & id pp̄ eius amplitudinē. Obseruat custodiūt: hic ait rege icolumi mens oibus una est. Et superius ait. Et circa regē densa miscēt. Plin. lib. xi. inq;: Mira apū circa regē obedientia quū p̄cedit totū agmen circa eū cōglobat: cingit p̄tegit cerni nō parit. Asconius uero lib. ii. uerrinaz̄ exponit: obseruat hoc loco p̄ uenerant: sed cōuenit etiā custodiūt: ut patuit Crates: unde dicant Crates uideto lib. i. Geor. nā hic cōuenit. Attollūt humeris: fessum regē humeris subleuāt ualidius fatigatū ex toto portāt: se quæq; p̄ximā illi cupit esse: & i officio cōspici gaudet Plin. Pulchrā mortē: ut illud: pulchrūq; mori succurrit an armis. Plin. aut̄ scribit: q̄ aculeū apibus natura dedit uentri inferatū ad unū ictū hoc ifixo: quidā eas statim emori putāt: aliq̄ nō nisi in tantū adactō: ut itestiniū sæpe assequitur: sed fucos postea esse: nec mella nec facere: uelut castratis uiribus. Haustus æthereos: diuinos spiritus. Deū nāq; ire p̄ omnes: Deus ut etiā Fabius inq; lib. vii. spiritus est oibus partibus imixtus. At Tullius lib. i. Tuscula. ait: Certe & deū ipm; & diuinū animū: corpore liberatum: cogitatione cōplecti nō possumus: Lactatius uero libro primo: sic Deus est mens qd̄ soluta libera: & segregata ab omni cōcretionē mortali: omnia sentiens: & omnia mouens. Videto etiā plura ecloga tertia ibi: ab Ioue principium musæ Iouis omnia plena. Cælumq; profundum: i. dest aera: quod latius declaratum est ecloga quarta: ubi est hoc idem carmen. Hinc pecudes: Deus qui prima causa est: & uocatur (ut Macrobius ait libro primo de somno) unus omnium quæq; sunt quæque esse uidentur: princeps & origo est. Hinc pecudes ordo est Dixere hinc: idest a deo pecudes armenta uiros & cetera arcessere sibi tenues uitas. Tenuis uitas: idest spiritus: & animas. Hippocrates enim Macrobio teste libro primo de somno dixit animam spiritum esse tenuem: per corpus omne dispersum: Epicurus uero speciem ex igne: & aere: & spiritu mixtam. Scilicet huc reddi deinde: animæ de cælo in terras meare: & de terris in cælum remeare creduntur: ut etiam Macro. inquit: & Manilius libro quarto. Ad dubium est habitare Deum sub pectore nostro: in cælumq; redire animas: cæloq; uenire.

CHRISTO. Esse apibus partem diuinæ mentis. Ex philosophia locus grauissimus est: de quo explicatius scribemus in sexto Aeneidos libro.

CSER. Siquādo sedem augustā: id est aluearia: & proprie augustum est tectum augurio consecratum. Abu siue augustum nobile: quasi maiestatis plenum. **Thesauris:** id est repositionibus: ac si diceret apothecis. **Hau stus** sparsus aquarum: pro spargens: participium est pro participio. **Ore foue:** ipsos auustus: scilicet & dicit spargēdo aquā imitare pluuiam. **Fumos** prætende sequaces: fumum etiā proferens: ut cū his rebus territa illa discesserint: impune possis mella colligere. Alii legūt: Ore faue: ut sit tace: ut etiā ipsa in quinto: Ore fauete omnes **Horatius:** Fauete linguis. **Sequaces fumos:** quippe apum persecutores: ut Malea quoque sequacibus undis. **Bis grauidos** cogunt foetus: id est gemina est fecunditas mellis. **Duo tempora** messis: fructus. **Iuuenalis:** ueram deprehendere messem Si libet. **Taygete** simulos: Taygete una est de pleiadibus. vii. ut autem etiā supra diximus: bis mel praecepit colligēdū orientibus pleiadibus: uerno tempore: & quum occidunt: autum nali tempore. **Oceano** spretos pede repulit amnes: **Homeri** est πῶρ ὠνεαυοιο ποσσῶν. Amnes autē bene ait: quia in morem fluminis fluente reditura prorūpūt. **Aut eadem** sidus australem piscem significat: qui aqrii undā ore suscipit: Vnde & aquosi addidit: tunc enim piscis hic orit: quo tempore pleiades occidunt. **Nā ideo** ait fugiēs. **Tristior:** uel ppter occasum: uel propter propinquantem iā hyemis asperitatem. **Il** lis ira modum supra est: excedunt in irascēdo modo nam cum suo nascuntur interitu. **Spicula caeca:** breuia quae latere possunt. **Animasque** in uulnere ponūt: nō in suo: sed a se illato: & amphibolicos dictū est: ut albi: Cum Turni iniuria mēm admouit: quam inferebat: scilicet non quam patiebatur. **Item Salustius:** Iniuria ualidiorum: scilicet quam inferebant ualidiores.

PRO. Taygete: Vergiliarū ostendit sidus synechdochos una ex his hoc nomine appellatur. Equa totum astrum significatur pleiades: quoniam cum hac Iuppiter concubuit in monte: qui ex euentu taygetos dicitur.

CANTO. Nec morti esse locum: Sunt qui discessum animi a corpore putent esse mortem: unūque illud erat insitum priscis illis: quos caecos appellant Ennius esse in morte sensum. Neque excessū uitae: sic deleri hominem: ut funditus interiret. Ipsam enim mortem quandam quasi migrationem: commutationemque uitae credebant. Quae in claris uiris: & foeminis dux in caelum soleret esse: in caeteris humi retineretur: & permaneret tamē. Ex hac opinione Romulus in caelo cum diis agit aeternum: & Hercules: & huiusmodi. **Cicero** auctor libro vii Tusculanarum. **Syderis** in numerum: in ordinem: & rationem: uel inter sydera. Dicitur autem sydus auctore Macrobio: id quod in aliquod signum stellarum plurium compositione formatum: ut aries: taurus: perseus: uel corona. **Angusta:** Seruius legit augustam per uis. in antiquis uero angustam legi per n: scilicet: utrunque tamen conuenit tunc enim angusta est quum melle repleta fuerit. Vnde Columella scribit libro decimo: semiplani faui differendi sunt: sed etiam liquore completi: & superpositis caris tanquam operculis obliuī demetantur: quod etiam libro duodecimo: ca. ii. latius repetit. De augusto autem loco: uideto Festum. **Relines:** eximes: rades: nam duobus ferramentis in eximendo melle opus est: altero enim faui succiduntur: altero eraduntur: de quorum figura legito Columella libro x. ca. xv. **Thesauris** repositoriis. **Thesaurizo** enim significat colloco: repono. **Prius** haustus: Ordo est: prius ore foue: id est continue haustus aquarum. **Sparfus:** pro spargens in alueos. **Atque** apes: sic enim fugient pluuiā putantes: fugient & fumis sequentibus. **Bis grauidos** cogunt: foetus: bis inquit cogunt: stipat: conficiunt mella apes bis etiam eximuntur: de hoc autem latius supra uideto: ubi. **Mella** praemes. **Mellis:** unde mīa & mellationis. **Taygete** pleias. **ex Pleione & Atlante** genita: est enim una septem Pleiadarum: de quibus late libro primo Geor. ubi pleiadasque hyadas: exoriuntur: autem Vergiliae nonis Maiis mane: ut scribit Columella libro duodecimo capitulo secundo. Et Plinius libro undecimo cap. xiiii. scribit: primam uindemiam mellis fere Maio mense includi. **Columella** etiam libro xii. ubi dixit. Tertio kalen. Junias uentosa tempestas: ait iis diebus oportere castrare aluos: si sunt pleni atque operculati faui: aliter differenda mellatio. **Honestum:** pulchrum. **Pede** repulit: quum enim oriuntur pleiades: uidetur e mari exire cum aliter sit. **Aut eadem:** ordo est: aut ubi eadem Taygete: fugiēs sydus aquosi piscis: & caetera. **Vergiliae** autem incipiūt occidere solis exortu. xiii. & xii. kal. Nouēbris: ut scribit Columella libro decimo secundo. **Sydus** aquosi piscis. De pisce qui Notius dicitur intelligit: is enim inter hyemalem & antarcticum circulum media ratione collocatus: spectare ad exortum uidetur iter capricornum & aquarium ore excipiens aquā quae profunditur ab aquario: exoritur autē cum piscibus: auctor est Ignus. **Varro** uero libro tertio sic ait Eximendorum fauorum primum putant esse tempus Virgiliarum exortum: secundum aestate exacta: antequam totus exoritur arcturus. Tertium post Virgiliarum occasum & caetera. **Spicula** relinquunt: hoc latius dictum est iam ibi: scilicet pulchramque petunt per uulnera mortem.

CHRIST. Siquādo sedē augustā. **Nobile:** Nā & in superioribus: & aulā: & regia aluearia nominauit. **Relines** ex lino: lino leui & liui & lini: Quod significat obturare: quemadmodum cū picatur aliquid lini dicitur: hinc relinire aperire: quod ita picatum fuerat. **Prætende:** proferens. **Sequaces:** uel isecutores: ut Malea quoque sequacibus undis: uel sequaces qui uehemēter & cōtinuata serie siue interruptione sequuntur. **Bis grauidos** foetus: bis in anno plē pducit: & bis mella colligūt. **Dixit** autē messis: ut eēt trāslatio a pceptiōe frugū: nā messes colligunt fruges.

Sidus

Thesaurizo

Relines

CER. Res miserabere fractas, afflictas, Suffire thymo: suffumigare: Vt exide inimica illis aialia fugiant, & Cerasq; recidere inanes: sine melle. Et sane hoc dicit si nihil habuerit in aluearibus: uel te tollere: uel ex edetibus prauis aialibus apibus minutatim incisam cera ministra. Stelliones uero: & thymi fumo ab eis repellere. Ignotus stellio: ignobilis: uel ex improuiso ueniens. Aedit: consumpsit. Lucifugis blactis: p nocte uagantibus. Immunis: a labore, suetri tantum indulgens. Imparibus armis: iniqui consilio. Nam apes laborant: iste consumit alibi: Et quere conscius arma, in consilio. Inuisa Minerue foribus suspedit aranea casses: Aranea inuisam Minerue id dicit: quod ab ea in hoc aial puella Lyda commutata est: quum dea lanificio puocasset inferior. Sane Virgide confundit: tamen sciendum maiores aial ipsi masculino genere appellasse hic araneus: Retia uero que faciunt foemino genere.

PRO. Inuisa Minerue. Lib. 1. aranea. Mars de uicta Thracia de Minerue donasse regiam puella: ex captiuis nomine Arachne: que subtilitate operis lanificii ne gaudet cedere Minerue: ob hoc in Aranea conuersa est & graece αρραχη uocatur.

CANTO. Si dura metues hyemem: Est in eximendis fauis necessaria dispensatio: quoniam iopia cibi desperat: moriunturque: aut effugiunt. Contra copia ignauia affert. Qui sunt diligentiores ex uerna uideria duodecima parte apibus reliquunt: aestiua aut mellatioe decima parte Thasio Dionysio reliqua placet: si pleni fuerint aluei: si minus pro rata portioe: aut inanes omnino non attingi. In mellatioe uero que sine uideria & Virgiliæ

occafus Idibus Nouembris includit: reliqua ex ea duas partes apibus ratio persuadet: & semper eas partes fauorum que habeant Erythace: quam alii Sadaaraca: alii Cerithu uocant: hic erit dum operantibus: que saepe inuenit in fauorum ianitatibus sepositus: & ipse amari saporis: sed plenus humoris: gignit autem rore uerno: & arborum succo gummi modo: Hac omnia Plinius in Varrone at lib. 11. Rhythacen legit: Aut suffire thymo. Colu. lib. 1. admonet usque in autumnum aegnotium. quoque die aluos apientdas esse & fumigandas: quod cum sit molestum examinibus saluberrimum tamen esse conuenit. Suffitas deinde aestuatis apes refrigerare oportet conspersis uacuis partibus aluorum & recentissimi Rigoris aqua infusa Praeterea: ut tinea si apparuerit euertant: papilionemque enumerent: quod plerumque iter aluos morantes apibus exitio sunt: Nam & ceras erodunt: & stercore suo uermes generant: quos aluorum tineas appellamus. Ergo Virgiliæ occafus prius statim conueniet apire aluos: & purgare quod imundum est: diligentiusque curare: quoniam pro tempore hyemis non expedit mouere: aut tepefacere uasa: haec ex Colu. Variet lib. 11. sic ait: uerno tempore: & aestiuo fere ter in mense mellaria inspicere debet fumigans leniter: & a spurcitiis purgare aluum & uermiculos euicere: Cerasque recidere inanes: quod pro uel exponendum est pro aut procedens. Ignis scripsit Aristomachus existimasse succurrere dum laborantibus hoc modo: primum: ut omnes uitiosi faui tollant: & cibus ex integro recens potest: deinde ut fumigent. Colu. lib. 1. Vbi et dicit: uacuas cerarum partes conputrescere: & uitios paulatim serpentes corrupto melle ipsas quoque iterare. Ignotus: unde inuenit non apparet: Vel potius

Stellio

ignotus quia in aluis latet: & sic mellario ignotus est ergo ignotus, latet. Stellio: lacertae genus a colore dictus est in corpore picto lucetibus guttis in modum stellae: teste et Ouidio. lib. 1. met. Latebraeque pituitae color. Nomen habet uariis stellatarum corpora guttis. Stellio: apes plurimumque aialium iuriis obnoxiae: impugnat eas natura eiusdem de generis uespae atque crabrones: populantur hirudines: & quaedam aliae aues insidiant aequitibus ranarum: papilio et ceras depascit & relinquit excrementa quibus teredines gignunt. Nascuntur & in ipso ligno teredines: quae ceras precipue appetunt. Filis est araneus quicumque inceserit alarum maxime lanugines obtexit: Plinius lib. 1. Lucifugis blactis: Blactos in alueariis gigni aptum est: quod & ipse penatae sunt: inquit Aristoteles. de aialibus: Dicunt autem a blapto quod est noceat: nec solum in alueariis gignuntur: sed et extra: unde Hora. sat. 1. libro ait: cui stragula uestis blaptarum ac tinearum epulae putrescat in arca: & Plinius lib. 20. ca. quinquagesimo quarto de Cunilagine herba sic ait: Manipulo quoque eius adiecto omnes etiam a tota domo blaptas conuenire ad eam tradunt. idem quoque lib. 1. capi. xxviii. ait: quod tenebrarum aluminae blaptae uel tam lucemque fugiunt: in balneis maxime humido uapore prognatae. Immunis: expertus sine labore & officio. Auctores sunt ternouenis punctis interfici hominem. Tinea: paulo superius dictum est. Aranea inuisa Minerue: aragna. non optima lanificii studio Minerue non cedens: cui ea certauit posita tela: irata inde illius telam dilacerauit: eiusdemque fronte terque: quaterque radio percussit: suspedit se dolore mota puella. Pallas uero eam tunc miserata leuauit: & in uermem araneum uertit: hinc stamen remittit: & exercet antiquas telas. Haec autem latius libro vi. meta. Ouidius habet: Araneae uero telas obesse apibus iam dictum est. Casses: rætia telas. Exhaustae: ad illud potissimum rettulit. Cerasque recidere inanes: nam si cerae fuerint recisae acrius incubent ut refarciant. Retulit ite ad apium perniciem dicens: quo magis fuerint exhaustae & consumptae ab praedictis magis conabuntur sarcire generis ruinas.

Blaptae

CHR. Ignotus: cum indignatione dictum: quasi dicat: quod animal inertissimum deuoret apes: quibus nihil sit solertius. Blactis: & hoc insecti genus est. Fucus: de quo diximus: nam cum ipse non mellificet: aliena consumit. mel ab apibus partum. Crabro: nam cum gradior ape sit ualidior habet aculeum quo apes conficiat. Solent et crabrones apium tergoribus insidere: atque dum misellae hostem fugerint: illi ferre cogunt. Ille iterum succum omnem ab eis haurit: & se pascetes illas conficiunt. Armis: uiribus. Aranea: araneus insecti generis est: quod ex interioribus suis: quibus pro filo utitur rætia textit in quibus haerentes apes inuadit: irretitasque necat: atque depascit. Araneorum genera plura sunt. In foribus: ut ingrediens irretinet.

SER. Casus apibus quoque nostros Vita tulit: uitae longitudo morborum creatrix: sicut in Bucolicis: Olyci da uiui peruenimus. Continuo est agris alius color: pallidus: quia dixit supra: Ardentes auro & paribus lita corpora guttis. Tristia funera ducunt: cum exequiali scilicet pompa: & ducere proprie funerum est. Persius: Nerio iam tertia ducitur uxor. Aut illae pedibus conexas ad limina pendent: hinc multi dictas apes esse uolunt: quod se pedibus inuicem tenent: licet crebrior sit illa opinio: quod sine pedibus primo esse dicuntur: ut Trunca pedum primo. Tractim: sine intermissione: iugiter. Frigidus ut quondam: Ut mare sollicitum stridet: Tres compa-

Coplebuntque foros: & floribus horrea texent,
Si uero (quoniam casus Apibus quoque nostros
Vita tulit) tristi languent corpora morbo:
Quod iam non dubiis poteris cognoscere signis:
Continuo est agris alius color: horrida uultum
Deformat macies: tum corpora luce carentum
Exportant tectis: & tristia funera ducunt:
Aut illae pedibus connexas ad limina pendent:
Aut intus clausis cunctantur in aedibus omnes:
Ignauaeque fame: & contracto frigore pigrae,
Tum sonus audit grauior: tractumque susurrant,
Frigidus ut quondam siluis imurmurat Auster:
Ut mare sollicitum stridet refluentibus undis:
Aestuatur ut clausis rapidus fornacibus ignis,
Hic iam Galbaneos suadebo incedere odores:
Mellaque arundineis inferre canalibus ultro
Hortantem: & fessas ad pabula nota nocentem,
Proderit & tunsum Gallae admiscere saporem:
Arentesque Rosas aut igni pinguis multo
Defruta: uel Psythia passos de uite racemos:
Cecropiumque thymum: & graue olertia Cetaurea
Est etiam flos in pratis: cui nomen Amello
Fecere astricta: facilis quaerentibus herba,
Nanque imo ingentem tollit de cespite siluam
Aureus ipse: sed in foliis quae plurima circum

tamen facit Amelli radix: cuius est frutex luteus purpureus flos: ea cum uetere amineo uineo decocta exprimitur: & ita liquatus eius succus datur: haec ille. Defruta: defrutum dicitur si mustum ex duabus partibus ad tertiam partem redigat deferuere faciendo: ad mediam uero partem decoctum Sapa uocatur: uti Marcellus scribit. Plinius libro decimo quarto oppositum scribit: sapa namque appellat mustum usque ad tertiam partem mensuram decocto: defrutum uero ad dimidiam partem: libro etiam uigesimo tertio inquit: Vino cognata res sapa est musto decocto: donec tertia pars super sit: ex albo hoc melius. Gallae saporem tunsum: id est tunsa gallae: gallarum autem sapor stipticus est ualde: Galeno teste, Vniuersaliter quidem administrandae sunt ad stipticandum: retinendum: & desiccandum: & satis infrigidant fortificant membra fluxa: omnesque aegritudines prohibent: quae fiunt ex humorum dissolutione: earumque etiam fluxus prohibetur. Psythia passos: de iis late uideto libro secundo Georgicorum. Cecropium thymum: atticum: est enim optimum in hymeto monte: est autem species pro genere. Centaurea: herba haec maior & minor est: ambae tamen calidae & siccae complexionis in secundo gradu: maior totum uentrem purgat: minoris elixatura bibita coleram & humores pingues deponit: auctor Dioscorides Plinius etiam multa libro uigesimo quinto. Amello: paulo ante de eius flore & frutice diximus.

CHRIS. Foros: loca proprie in nauibus uacua relicta per quae ferantur ii qui nauis ministrant. Sed hic per similitudinem foros dixit. Galbaneos: Galbanum teste Dioscoride lachryma est herbae similis ferulae quae in Nicomedia & in Syria nascitur. Multi Metoponon uocant: utile colorem thuris habet: grana ut faba: arabice kenech dicitur. Verum propter proprietatem quam habet aduersus uenena Bezard dicunt quod nomen commune est omnibus medicinis contra uenenum Plinius uero ait: Dat & galbanum Syria in eodem Amanno monte: quod maxime laudat cartilaginofum: purum ad similitudinem hammoniacy: minimeque lignosum. Sic quoque adulteratur faba aut sagapeno sincerum si uratur fugat nidore serpentes. Defruta: quod defrutum quid uel passuum diximus in libro secundo.

rationes singulis implet uersibus de Homero tractatae sunt: quas ille binis uersibus posuit. Hic iam galbaneos suadebo incedere odores: id est quum iam hic processerit morbus: galbanus incendenda est: non ut supra thymus: mel etiam in aluearia medicatum tamen est inferendum: non ut supra cerae inanes. Tunsum gallae saporem multi pilas cyparissi accipiunt. Defruta: uina decocta: & defraudata: proprio sapore. Graue olertia cetaurea: herbae hoc genus est a Chirone centauro repertum: a qua & curatus dicitur: cum Hercules exceptus hospitio pertractanti arma telum excidisset in pedem: quare aliqui chironium appellant: folia sunt lata & oblonga: serrata: ambitu densa a radice: caule circungeniculato: trium cubitorum. Est etiam flos in pratis cui nomen amello: plene hanc herbam: ut etiam supra arborem felicitis mali exequitur: nam dicit ubi creetur: qualis sit: quid possit. Aureus ipse: flos scilicet.

ANTO. Foros: cellas. Horrea: fauos. Est agris: alius color minus ualentium signa si sunt pilosae & horride ut puluerulenta: nisi opificii eas urget tempus: tunc enim pro labore asperantur & marcescunt: Varro li. iiii. Tractim: continue. Quondam: quondam. Hic: tum. Galbaneos odores: galbanus odor comitialibus subuenit: & in stomachi defectu Plinius uigesimo quarto latius tamen circa finem libro tertio Georgicorum uideto Colu. uero libro decimo sic ait: nec non etiam ille morbus maxime est conspicuus: quod horridas: contractasque carpit: quum frequenter aliae mortuarum corpora domiciliis suis efferunt: aliae intra tecta: ut publico luctu mcesto silentio torpent: id cum accidit arundineis infusi canalibus offerunt: cibi maxime decocti mellis & cum galla uel arida rosa detriti: galbanum etiam: ut eius odore medicentur incendi conuenit: passosque & defruto ueteri fessas sustinere: optime

Galba/
nusDefru/
tum
SapaCentau/
rea

Georgicorum

SER. Viola subluceat purpura nigra: mire aut subluceat: ut ostendat purpurei coloris folia quodam nitore esse perfusa. **T**onsis in uallibus: non siluosis: Vnde est cōtra intonsi mōtes. **P**rope flumina mellæ: Mella fluuius galliæ est: iuxta quem herba hæc plurima nascitur. Vnde & amella dicitur: sicut populi habitates iuxta Lemannum fluuium alemanni dicunt. Vnde Luca. Deseruere cauo tentoria fixa lemanno. **S**ed si quæ: miro usus est ordine. nã primo ait: quæ admodum aialia apibus inimica pellæda: sint: deinde quibus medicaminibus morbo possint carere: nunc dicit penitus amissæ qua possint ratione reparari. **A**rcadii magistri: Aristæ: Aristæum dicit Apollinis & Cyrenes filium: qui primus iuenit quædam modo dū apes possent reparari. **C**æsis iuuenis: occisis uerberibus. Bono aut ferme usus est: Nam cædi interdum occidi: interdum uerberari significat. **I**nsincerus cruor: uitiatus: corruptus. Nam ideo uerberatur: ut ex putrefacto cruore uermes creentur: unde apes sint. **A**ltius oem Expediam prima repetens ab origine famam: cōtra in aeneides. Sed summa sequar fastigia rerum. Sãc sciendum Plinium dicere de bobus apes: de equis crabrones: de mulis fucos: de asinis uespas: si cut superius diximus procreari. **N**ã quæ pellæi canopi: Canopus ciuitas est iuxta Alexandriam: quæ Alexander a se dicta condidit instar chlamydis suæ: quæ fuit de ciuitate Macedonia: quæ Pella noiat. Canopus autem dicta est quasi canobus a Canobo: Menelai gubernatore illic sepulto. **P**ictis phaselis: breuibus nauiculis quibus utuntur quum stagnauerit Nilus.

PRO. Nam qua pelægia. Pella est oppidum Macedonia patria Alexandri. Oes autem Alexandrias Alexander constituit. Ergo Canopi pelæi dicti sunt. Canopus est autem oppidum in ægypto iuxta Alexandriam a gubernatore dictum Menelai. Fortunatam autem dixit gentem propter agri fertilitatem.

ANTO. Viola subluceat purpura nigra: purpuræ florem illud tingedis expetitum uestibus in midis habent faucibus: liquoris hic minimi est in candida uena. Vnde preciosus ille bibitur nigantis rosæ colore subluceat Plinius li. x. ca. xxxv. **T**onsis: falce messis: uel non siluosis: inde cōtra intonsi montes: dicunt. **F**lumina mellæ: Pōponius mellam scribit: fluuium esse in Thracia & in Aegæum ingredi. Alibi etiam ait: in Pamphilia est melas nauigabilis fluuius est: item alter in Sicilia est & pluribus in locis. Ouidius dixit in meta. Mygdoniusque melas. Mellæ uero galliæ fluuium dicunt. **S**ed si quem proles: docebit iam reparandarum apium modum. Peracto autem solstitio usque ad ortum caniculæ tempore: prognerari apes posse iuueno perempto Democritus & Mago: nec minus Ver. prodiderunt: magno quidem uentribus etiam bubulis idem fieri affirmat. Columelli. x. **A**rcadii magistri: Aristæi enim in arcadia late regnauit: primusque & apium: & mellis usum hominibus tradidit: ut latius in principio huius uoluminis patuit: & in principio primi. **P**ellæi canopi: canopus centum ac uigesimo stadiis distat ab Alexandria pedestri itinere uadentibus dicta de nomine Canobi: qui Menelai classem gubernabat: & ibi mortuus est: in ea uero erat Serapidis templum: & cultu: & religione excellens: e septem præterea nili hostiis præcipue canopico ostio utebantur ægyptii tanquam emporio occlusis Alexandria portibus. Strabo. id scribit. lib. xvii. Est autem Canopus in quadam nili insula teste Solino quæ urbem aiunt ab Alexandro Pellæo edificatam: id est macedonico Pellæ. uerbs Macedonia est teste Mella quæ maxime illustrem alumni effecerunt Philippus græciæ domitor: Alexander etiam Asia. **F**ortunata: id dixit propter agri fertilitatem: ut ait Probus Mella etiam scribit ægyptum mire fertilitatis esse: & hominum: aliorumque animalium perfoecudam genetricem. Dicit ite fortunatam Canopi gentem propter ipsum nilum: in quo sita est urbs: & canopicum ostium quo ægyptii tanquam emporio utebantur. **S**tagnantem nilum: uidet li. iii. Geor. **P**haselis nauis. Noni. autem ait: quæ Phaselus propria est nauigiū campanum. Strabo. lib. xvii. scribit. quæ a septem nili ostiis partes quædam obruptæ: & in tota insula diuisæ: multos riuulos: insulasque fecerunt: ut tota insula sit nauigabilis fossis in fossas diuisis: tanta facilitate nauigatis: ut nonnullæ testaceas scaphas habeant. Illa autem insula delta nominatur quæ mare duosque nili flueta efficiunt. Delta uero dicitur propter figuram similitudinem: quam habet triangulam. **P**haretrata: perfidis: post Carmaniam persia est: Carmania autem ab indi ostio ultima. Venantur persæ pila: & sagittas ab equis mittentes: & funda utentes: Strabo li. decimoqnto.

CHRISTO. Archadii: optimi principium in quo summam captat attentionem. Dicit. n. se dictum non fabulas nec precepta uulgaria: sed memoranda: nec indocti hominis: sed magistri: & arcadii: ut sit laus a natione: Nam arcades proualuerunt in omni pecore colendo. **A**rcadii. Aristæi: quod ut meminit: Justinus in arcadia regnauit: primusque lactis coagulandi auctus fuit: melque reperit: & ut ait: Plinius mel uino miscuit: mulsimumque iuenit. Diodorus autem ait: Aristæum primum Baccho contra Saturnum profecturo tanquam deo sacrificasse. **A**ltius omnem: demonstrauerat se precepta narraturum. Nunc sic narraturum pollicetur: ut altius exponat. quod dicit a principio repetam: ut res facile intelligi possit. **C**anopi pelæi: non a pelæo rege conditi: sed canopi ægyptiaci in qua ægypto rex pelæus. Alexander sibi regnum constituit: ædificata Alexandria cognominata a Pella urbe Macedonia suæ patriæ. Vnde & Iuuenius. Vnus pelæo iuueni uix sufficit orbis: Canopum autem urbs ægypti: quasi canobum a canobo auriga Menelai illic sepulto.

Mellas

Aristes

Canopi
cum
Phaselis

Funduntur: Viola subluceat Purpura nigra.
Sæpe Deum nexis ornata torquibus aræ.
Asper in ore sapor: tonsis in uallibus illum
Pastores & curua legunt prope flumina Mellæ.
Huius odorato radices: incoque Baccho:
Pabulaque in foribus plenis appone canistris.
Sed si quem proles subito defecerit omnis:
Nec genus unde nouæ stirpis reuocet habebit:
Tempus & Arcadii memoranda iueta magistri
Pandere: quoque modo cæsis iam sæpe iuuenis
Insincerus Apes uulerit cruor: altius omnem
Expediam prima repetens ab origine famam.
Nam qua Pellæi gens fortunata Canopi
Accolit effuso stagnatem flumine Nilum:
Et circum pictis uehitur sua rura Phaselis:
Quaque pharetrata uicinia Perfidis urget:

CSER. Nigra fecundat arena: nouum, n. semper limum trahit qui efficit fecunditatem. Vnde & Nilus dicitur ē: q̄ si v̄εαυ ειλιν trahens, n. nouū limum. Nā antea Nilus latine Melo dicebat. In hac certā iacit salutem: ponit apum reparandarum salutem. Cicero. Iacta sunt fundamenta defensionis meae: ipsos contractus ad usus eligitur ad sustinendum tantum: & coarctandū bouis cadauer. Angustiq; imbrice tecti: imbricem quidam uolunt tectum: quidā canalē: quā repellitur pluuia imbrex: tamē dicitur q; imbrex arceat licet & hic imbrex lectum sit: melius tamen secūdū Plautū hac imbrex dicimus. Nanq; ait Fregisti imbrices meas dū te dignam

Et uiridem Aegyptum nigra fecundat arena
Et diuersa ruens septem discurrit in ora:

Vsq; coloratus amnis deuexus ab Indis:

Omnis in hac certam regio iacit arte salutem.

Exiguus primum atq; ipsos cōtractus ad usus

Eligitur locus: hunc angustiq; Imbrice tecti

Parietibusq; premūt arctis: & quattuor addūt

Quattuor a uentis obliqua luce fenestras.

Tum uitululus bima curuans iā Cornua fronte

Quarit: huic geminae Nares: & spiritus oris

Multa reluctanti obstruitur: plagisq; perēpto

Tunsa per integram soluūtur uiscera pellem.

Sic positū in clauulo linquunt: & ramea costis

Subiiciūt fragmēta: Thymū: Casiasq; recētes.

Hoc gerit̄ zephyris primū ipellētibus undas

Ante nouis rubeant q̄ prata coloribus: ante

Garrula q̄ Tignis nidum suspendat Hirundo.

Interea teneris tepesfactus in ossibus humor

Aestuat: & uiscenda modis animalia miris

Trunca pedū primo: mox & stridentia Pinnis

Miscētur: tenuēq; magis: magis Aera carpūt:

Donec: ut aestiuus effusus nubibus Imber:

Erupere: aut ut neruo pullante sagitta:

Prima leues ineunt siquando praelia Parthi.

Quis Deus hāc Musae q̄ nobis extudit artē?

Vnde noua ingressus hoium experiētia cepit:

Pastor Aristaeus fugiens Peneia Tempe

Amisissis (ut fama est) Apib; morboq; fameq;

Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis

Multa quærens: atq; hac affatus uoce parentē.

Mater Cyrene mater quæ gurgitis huius

Ima tenes: quid me præclara stirpe Deorum

(Si mō quē phibes pater ē Tymbræ Apollo)

Inuisum fatis genuisti: aut quo tibi nostri

nec un⁹ dies: Coluero. li. xii. c. ii. sic ait: Decio kal. Martii leo definit occideri: uēti septētriōales q̄ uocāt ornithiæ p̄ dies .xxx. ē solēt: tū & hirūdo aduēt. Extudit: iuēt. Aristaeus: latissime de hoc circa principiū primi li. ge. Ingressus: initia. Peneia tē. uideto li. i. ge. Extrēi: sūmi. Amnis: penei q̄ fluui⁹ ē in Thessalia i pido mōte ortū habens Tymbreus apol. Tymbra campus erat antiquo ilio proximus & Tymbreus q̄ p̄ eum fluuit in Scamandrum emittens ab Apollinis thymbrei templum quinquaginta stadis distabat: scribit: Strabo libro. xiii. **C**HRIL. Viridē: pp̄ abūdātiā: & copiā frugū. Quis de. Captat attētionē ondēs magnitudinē rei cū sine mularū fauor̄ exprimi nō possit. Tymbræ: tymbra: ut ait Dioscorus herba ē q̄ nascit̄ locis saxosis & asp̄is: folia hēt si milia thymo: Sed molliora & maiora & stiptica & uiridia: hēt spicā plenā florib;: quoq; color tēdit ad citrini tatē & uiriditatem eadem herba dicit̄ satyrea a satyris: qui luxuriosi: salacesq; sunt: quoniam eos qui illa utū

sectaris simiā. Obliq; luce fenestras: q̄ ex obliquo lumē ifundūt: ut i horreis cernimus. Bimā frōte: aetatis biēniū: bimus nāq; trimusq; bēnis: triennisq; dī. Multa reluctāti: p̄ multū: nomē p̄ aduerbio. Soluunt uiscera: liq̄scūt: & putrescūt. Rāea fragmēta: de ramis fracta, i ramorū fragmēta: dicitur at & hic ram⁹ & hoc ramale. Persi⁹. Ut ramale uet⁹. Casiasq; recētes: statim carptas. Teneris tepesfact⁹ i ossib; humor utpote bimi uitululi: i quo plurimū feruētis ē sanguis. Modis uiscēda aīalia miris: & qd̄ excadauer nascitur aīalia: & qd̄ apes ex uermibus p̄creatur. Trunca pedū priō. i. sine pedib; priō: & bñ addidit priō. Nā postea tā pēnas q̄ pedes accipiūt. Pinnis miscēt: iter se pēnarū leuitate cōueniūt. Extudit: studiose reperit. Ingressus: exordia: nā ē accusati⁹ pluralis. Noua experiētia nullo docēte ars p̄ usū repta. Pastor Aristae⁹: Aristae⁹ filius fuit Apollinis & Cyrenes filia Pene flūinis Thessalia: q̄ quū eurydicē nymphā uxore Orphei uitiā uoluisset: & illa fugiēs a serpēte fuisset occisa: nympharū iracūdia cūctis aīalib; pditis funditus & cūctis apibus: matris iplorauit auxiliū. Tēpe: i Thessalia amoenissima. Extrēi amnis: sūmi: uī nascit̄: & sic dicimus Pro sūp̄me p̄. Mē cyrene m̄: iuidiosū ē nomē parētes uocāt. Vñ ē paulo post Et te crudelē noīe dic: sic i. xii. i desp̄atiōe ait: Ruitq; iplorās noīe Turnū. Gurgitis hui⁹. Penei flūinis.

CPRO. Pastor aristaeus fugiēs peneia tēpe. Peneos est Thessaliae flumē: q̄ in Pindo monte eiusdē terrae oritur. Tēpe at̄ sunt loca frigida: opaca frondosa: copiosa fontibus uel fluminibus: hoc cōmune omniū eiusmodi locorū est. Et iccirco additū peneia tēpe: q̄ poterant & alia intelligi: dicitur quidē & in eis locis præcipue ubi peneos oritur, ut in primo meta. Ouidius refert dicens Est nemus æmonia prærupta qd̄ undiq; claudit Silua uocant tempe: per quā Peneus ab imo Effusus Pindo spumosis uoluitur undis in sula carpatho dicta. quæ existimatur obiecta peneo.

CANTO. Viridem aegy, propter sata: & uineta: & gramia obnilit̄ fecūditatē: hic ait nigra harena. i. nigro limo: & li. ii. Ge. dixit̄: optimā eē nigrā terrā. Coloratis idis: i. nigris: nil⁹ at̄ originē: ut iuba Res potuit exgrere in mōte inferioris mauritāiæ nō p̄cul oceāo hēt auct. Pli. li. v. ca. x. Deuex⁹: decliatus: p̄n⁹ demiss⁹. Imbrice: imbrices tegulae dñr q̄ ibrescapiāt. Zephyris: ii flare icipiūt. vi. id⁹ Feb. priō. i. die Veris uti latius li. i. Ge. Hirūdo: de hac Ouidius i fine libri secūdi Fa. ait: fallimur an ueris p̄nūcia uēt̄ hirūdo: & Philosophus. li. i. ethi. ait: q̄ uer. nec una facit hirūdo

Tym
bra

tur in Venerem pro nos reddat: hinc dicitur Apollo thymbræus, Est autem Orat. pathetica & ab animo pertur-
bato proficiscens: unde habet principium uix ab iurgio abstinentis: & quærelis refertum.

SER. Quid me Inuisū fatis genuisti: nat⁹ ex diis
iuuisus ē fatis. Sic i priō ænei. Nos tua pgenies Cæli q
bus annuis arcē. Itē Quis te nate dea p tāta picula ca-
sus Inseqt? Vitæ mortalis honorē: bene honorē ait
ga arare bene: aialia pascer: apes et hñe honor erat. Nā
igēti honore fuit rusticitas: alibi: Nō ullus aratro di-
gnus honos. Custodia solers: diligēs: & perita idu-
stria. Te m. nac si diceret: sub ea pdo usum laboris
sub q̄ auget debuerā. Felices siluas: fertiles. Fer: in
fer. Interfice messēs: secūdū Pythagorā: q̄ aiam hñe
dicit cūcta crescentia. Vñ & alibi: Aret ager uitio mo-
riens. Tanta meā si te cœperūt tedia laudis: Tediū
ē angor mētis & ai: nō corporis ualitudō. Ar mī so-
nitū: cur nō ēt uocē audiuit. q̄ i ima fluminis pre-
erat lanificiis occupata. Milesia uellera: p̄ciosa. Ci-
Nā qd a milesis lanæ publicæ abstulerit: Hyali sa-
turo: fucara color: Hyali p̄ hyalino color. Vitreo: uiri-
di nymphis apto. Saturo at̄ largo abūdātī: aut certe
tarētino ab oppido Saturo. Iuxta tarētū. n. s. baphia
i qbus tingit lana. Drymoq; Xāthoq; hæ sunt: ut
multi uolūt: de qbus ait luno: Sūt mihi bis septē p̄stā-
ti corpore nymphæ. Sed magis poetice cōficta nomi-
na accipiamus. Sāe mira uarietate hic usus ē: nā ne cō-
tinuatio nominū posset creare fastidiū: i aliis habitū:
i aliis cōmemorat uirginitatē: i aliis pulchritudinē.
Auro ambæ pictis incinctæ pellibus ambæ: inebri-
das habētes: sed hic uenatricū ē habitus: quē iō nym-
phis dat: q̄ multas ex eis legimus ex uenatricibus fa-
ctas: ut Et tandē positus uelox arethusa sagittis. Notā
da at̄ ē figura honestissima facta ex repetitiōe sermo-
nis: ut Oceanitides ambæ: Ambæ auro pictis incinctæ pellibus ambæ.

Solers

Hyales

CANTO. Solers: dī solers i oī re prudēs ut scri. Fest. Oīa tētātī: de iis late diximus li. i. ge. i. bi & cultor nemo
rū & q̄ Extuderat: parauerat. Milesia uellera: de iis uideto li. i. i. ge. Carpebat: diuellebat nebāt: unde ait iferi
us. Dū fufis mollia p̄sa deuoluūt. Hyali uitri cuius color cū aq̄ cōuēit: hyalos uitri dī: hyalinos uitreus hya-
lurgos uitriarius: hyalurgio officina uitriaria. Fucata: depicta: ticta: colorata: phycos. n. color dī. Drymoq;: si-
gura est hoc uersu Polysyndetō. i. multipliciter cōiūctū: huic cōtraria ē Dyaliton uel asyndetō. i. sine cōiūctioni-
bus. Neseq; spioq; thaliaq; cymodoceq;: hoc mō legēdū ē carmē. Eustachi⁹. n. expōit Spio a Spæon. i. specubus
dicta pp̄ maris cauernas: & q̄ græca scriptura ē speio cū ei diphthogo: q̄ i i lōgā uertit: ē idē carmē i fine libri qnti
æne. legit ēt niseæ. Cymodocea: ea dicta ē: q̄ undas maris cū uetog; spū gelcer faciat. Lucie labores. i. partus
de Lucina lat⁹ li. i. i. ge. Oceanitides abæ: oceani filia: nec legēdū est oceāides: q̄ ocean⁹ atē p̄ultimā & penul-
timā corripit: uariabit at̄ singulariter oceāitis oceāitidis. Ambæ: epanalepsis ē. i. repetitio: q̄ qdē multū uēusta-
tis hēt: & grauitatis. Pellib⁹: nebridib⁹. i. i. damag; & hinulog;: nebrōs. n. hinnil⁹ dī. Positis sagittis: fuerat
uirgo uēatrix Diæa comes: de q̄ late Oul. i. v. me. Velox: rettulit id ad fugā ipi⁹ fugit. n. alpheū. Curā: uulcāi ia-
nē: frustra. n. curios⁹ erat i Venerē: illa nāq; cū marte sapissime cōcurrerat. Pōt ēt intelligi ianē curā amorē ipsū.
CHRISTO. Quid me c. i. nā iniuria sūma ē: ut cui cælū p̄mittat: is idē hūanū honorē tueri nō possit & cū qdē
honorē quē ipse sūma cū industria & labor arādo pascedog; sibi acq̄sierit. Est. n. loc⁹ p̄ter spē: uñ sūmū citat̄ patos
q̄ q̄ iubēte m̄re cælū sparet is ab hūano honorē deciderit: q̄ eo ēt i felici⁹ accidit: q̄a decept⁹ eē uī a m̄re: i q̄ si spē
oēm reposuerat iur̄ r̄phēdi nō poterat: & ita decept⁹ ut dū maiora p̄mittat ea q̄ suo sudor̄ pepeat: eripiāt. Oīa
i. i. quo & corporis extrēus labor: & ut aiūt sūma industria appaīt. Te m. ex duob⁹ uerbis duplex resultat argu-
mētatio. Te. i. idea: ex quo oñdit qd possit m̄r & hic dolet q̄ officiū maternū deserat. Quina. cōcessio ē color
rhetoric⁹: qd fit cū id p̄cedim⁹ qd fieri nullo pacto uellem⁹ quo tpe semp̄ aliqd addim⁹: quo a faciēdo deterrea-
m⁹: ut I se q̄re Italiā uētis pete regna p̄ undas. Nā deterret ipsū ab agēdo qd p̄cedit̄ p̄posito metu tēpestatis: Sic
hic p̄posita calamitate i filiū q̄ nō ē uerisimile ut m̄r ullo pacto eueire cupiat. Erui. sūt aiūs i p̄ceps ex p̄turba-
tiōe ferebat: ita & q̄ animū exprimit oīo p̄cipitef: necesse est hic abrupta & occisa & magna ex pte sine copulis
fluctuat. Milesia: miletū urbē Nele⁹ cōdidit Strateste nobilitata oli ē pulchritudinē lanæ Ionie caput ē p̄pe q̄
Meader flu. i. mar̄ decurrit: Col. ait: oues gūis eximii: calabras: apulasq;: & Milesias nri existiābāt. Hyali: opti-
mū nomē nymphæ fluuiatilis υαλος. n. uitri ē. Drimo: a robore: Xāto a flauo color: Lygea a sono: philodo-
ce ab amico hospitio: cydipe decus eq̄stre: lycorias dulcedo mōtis. Possetq;: & i reliq; interpretatio dari: sed nō est
necesse: Mira at̄ narratio harū nymphæ p̄pter mirā distinctionē ac uarietate q̄ mihi causa est. Modo. n. disti-
guit epithetis modo cōiūcti enarrat: alias a forma: alias ab ætate: alias a uita & moribus: alias ab ambitu & lau-
dat: ut tot nomina quæ sine fastidio proferrī posse nō uidebantur summa cum audientū uoluptate recenseat.

SER. Volcani Martisq; secundū Donatum hic est distinguendū: & sic inferendū: ut dolos ad Volcanum: furta dulcia: id est adulteriū referamus ad Martē. Scimus enī q̄ Sole indicāte Mars cū uenere per artē Volcani est religatus catenis. **Aq; Chao:** & a Chao narrabat crebros amores deorū. **Sūma flauum caput extulit unda:** Mire per transitum ueritatem tetigit Nanq; Arethusa fons dulcia aquae fluente inter medios seruat fluctus. **Cyrene soror:** ppter similitudinē potestatis ait soror: Nā Cyrene thessalia: Arethusa uero dea ē elidis. **Tua maxima cura:** quē tu plurimū diligis. **Penei genitoris:** aut tui genitoris: aut honoris est: ut Tybri paten. **No**

Volcani: Martisq; dolos: & dulcia furta:
Aq; Chao densos Diuom numerabat amores:
Carmine quo captæ dum fufis mollia penſa
Deuoluunt: iterum maternas impulit aures
Luctus Aristæi: uitreisq; sedilibus omnes
Obstupuere: sed ante alias Arethusa sorores
Proſpiciens summa flauū caput extulit unda:
Et procul: o gemitu non frustra exterrita tanto
Cyrene soror: ipse tibi tua maxima cura
Tristis Aristæus Penei genitoris ad undam
Stat lachrymās: & te crudelem nomine dicit.
Huic percussa noua mentē formidine mater
Duc age duc ad nos: fas illi limina Diuom
Tangere ait: simul alta iubet discedere late
Flumina: qua iuuenis gressus inferret: at illum
Curuata in montis faciem circū stetit unda:
Accepitq; sinu uasto: misitq; sub amnem.
Iamq; domū mirās genitricis: & humida regna
Speluncisq; Lacus clausos: lucosq; sonanteis
Ibat: & ingenti motu stupefactus aquarum
Omnia sub magna labentia flumina terra
Spectabat diuersa locis: Phasinq; Lycumq;
Et caput unde altus primū se erupit Enipeus
Vnde Pater Tyberinus: & unde Aniena fluēta
Saxosumq; sonans Hypanis: Mysusq; Caycus

cus dictus ē: orit̄ in stagno artinia iuxta miletopolim: recipit magestō plerosq; alios: Asiam: Bithyniāq; disterminans Plis. li. v. ca. xxxiii. Mela scribit ī Antiochia Syriæ parte lycū amnem esse. **Enipeus:** est is Theſſaliæ fluuius qui in apidānū elebit̄: Apidānus uero ī peneū. **Stralib. ix.** edocuit altus aut̄ enipeus poeta ait: q̄ ex Othry monte defluit: uti aiūt. **Tyberinus:** tyberis antea tybris appellatus: & prius albula e media fere lōgitudine apēnini p̄fluit: tenuis priō inde & xl. fluuiis auctus p̄cipuus aut̄ nare: & aniene qui & ipse nauigabilis in Tyrrhenum dilabit̄ æquor. **Plis. li. iii.** **Aniena fluēta:** anio ex alba decurrens p̄ter latinā Marſorū urbē: & pp̄inquū illi capū Tyberī postea itrat. **Stral. li. v.** descēdit autē p̄ Tybur. **Hypanis:** & megaros auge uehūt ditissima oīum flumina: ea. n. a. mōte Hemodo primū exorta ī oceanū tadē dilabūtur Soli. quoq; de India scribit Hypanim nobilissimū flumē: q̄ Alexandri magni iter terminauit sicuti arā in ripa eius: positā. **Phant. Mysusq; caycus:** supra partē Troadis in mediterræo ē q̄ uocat̄ Teutrania: quā Misi antiquus tenuere ibi caycus amnis oritur **Plis. li. v.**

CHRIST. Fas illi: quia ex deo natus sit. **Simul alta:** ex phantasia poetica ea fingit quæ rem faciunt uerisimilem. **Phasin:** igēs fluuius Colchiā regionē illabens: orit̄ ex Armenia glaucū & hyppum recipit: illi adiacet urbs eiusdem noīs cum per sarapannorū angustias fluit: ita flexuosus est: ut. cxx. pontibus transeat: Habet prope se Leucothoæ templum a Phryxo conditum: in quo aureum uellus dedicauit: nascitur in eo uirga quā leuſiphilō dicunt: cuius hæc est uis: ut thalamis illata matrimonia pudica conseruet. **Lycū:** flu. ppe est Cizicum alto noīe Rhindacus noīatus est: & alius lycus q̄ a summo mōte Celenæ urbīs defluit: sed donec intra mœnia labitur non lycus: sed marſia dī. **Hypanis:** flu. est: qui ex luco scithagæ palude orit̄: fluit dulcis donec admisceatur fonti qui Exampeus dicitur: cuius aq̄ adeo amaræ sunt: ut deinceps totus fluuius amarus reddatur: de hoc scribit Aristō. in libro de animalibus: & ipsum apud cimmeriū bosphorum: atq; deferre: ueluti folliculos acinis maiores e quibus quadrupes uolucres erumpunt: uiuūtq; post meridianum tempus: & uolant: sole descendente macrescunt: & languent: occidente uero moriuntur: hinc ephemeri dicuntur.

ua formidine: magna: ut Pollio & ipse facit noua carmina. **Fas illi limina diuom Tangere:** utroq; in parte deo natus erat. **Speluncisq; lacus clausos lucosq; sonanteis:** mirans per omnia subaudiamus: Lacus aut̄ dicit fontium & fluuiorū receptacula. Hæc autem non sunt per poeticā licentiā dicta sed ex ægyptiis tracta sunt sacris. Nā certis diebus Nilides pueri de sacris parētibus nati: & sacerdotibus nymphis dabant: qui quum adoleuissent redditi narrabant lucos esse sub terris: & immēsam aquā omnia continentē. Ex qua cuncta p̄creatur. **Vnde est illud secundū Thaletā:** Oceanumq; patrem rerum. **Phasinq; fluuius colchidis:** Lycum: fluuius asiæ. **Enipeus:** theſſaliæ fluuius. **Pater tyberin⁹:** Tyberis & Anio Italiæ sunt fluuii. **Saxosum sonans:** & saxosum legendū est nō saxosus: ne sint duo epitheta: qd̄ apud latinos uitiosum est. **Hypanis:** pōti fluuius. **Mysusq; caycus:** qui per myſiam labitur.

CATNO. Martis dosos: quos Mars a uulcano recepit. **æreis. n. catheris ratibus:** & laqueis ab illo cum Venere eodē lecto circūdatus fuit diis cūctis in de aspiciētib⁹: ut li. iiii. met. **Oui. edocet.** **Aq; Chao:** desta mundi initio: & elementorum segregatione: nā ut Festus at Chao appellauit. **Hefiscōfufam** quōdam ab initio unitatem: hiantem: patētemq; in profundum. **Vitreis:** uitreo colore: qui aquæ similis est. **Phasinq; Phasis Asiæ fluuius:** ca. xx. pōtib⁹ pertransit: q̄ pp̄ flexiones asper ac uiolētus in colchidem deferret: auctus demū exiit in pontum: secus eū urbs iacet eiusdem noīs: & lacus non p̄cul ipsa urbs Colchoz emporiū: quod ex alia pte amnis pctingit ex alia lacu: ex alia mari. **Stral. lib. xi.** **Dionys. scri.** Phasin oriri ex monte armeno: labiq; ex altissimis collibus Caucaſi: cui monti Colchi aderēt inde in Euxinū deflectit. **Lycūq; Lycus fluuius** postea Rhynda

Chaos

Phasis

Lycus
Rhyndacus
Enipeus
Tyberis

Anio

Phasis

Georgicorum

C SER. Eridaus: fluuius Italiae: qui & Padus uocatur. Purpureum aut nigrum ex altitudine accipimus. Nam padus non in rubrum mare: se iuxta rauennam in adriaticum cadit: & purpureum graecum est epitheton: mare rubrum etiam dixit Homerus. εἰς ἄλα πρὸς ὀρὺν ἕσται. Unde apparet Victorinum hoc loco errasse: quod purpureum mare rubrum esse dixit: quod est iuxta Indiam. Nati fletus cognouit inanes: bene inanes fletus: his, n. mouebantur rebus: quarum erat facilis reparatio. Dant ordine fontes: rite secundum ordinem epularum. Matilia: quibus manus terguntur. Caeterum Plaus huius singulare matellum posuit in captiuis: nec his sycophantiis: nec fucis ullum matellum obicitur. Lucil, aut matella dicit: mappas matella merumque: quae graeci uocant. Plena re, pocula: iterum saepe offerunt. Pachaeis ignibus: ture arabicis odoribus. Adolefcunt aras: perceduntur. ues. uoy ponit: & adolefcunt hic uel hunc frequentatiouis: & Pachaeis adolefcunt. Pachaeis odoribus incenduntur aras. Maonii Bacchi: lydi uini. Carthesia: aut poculorum sunt genera. Caeterum nymphis libari potestices neget: & sane mox ita euidetur apparuit: cum ait: Ter liquido ardente perfudit nectare uestam. Oceano libemus ait: quasi nympha Oceano sacrificat. Oceanumque patrem rerum: quod ex eo omnia gignat: & originem ducunt secundum Thaletam: ut supra dixi. Ceterum quae siluas: aut ducetas nymphas asserit: aut finitum est numerus per infinito. Ter liquido ardente perfudit nectare uestam. in igne uinum purissimum fudit postquam magis flamma conualuit: bonum omnem ostendit.

PRO. Taurino cornua uultu: Eridanus siue padus. Et in Taurino uultu: quod ei sonus: ut tauri mugitus: & ripae flexuosae sint ut cornu. Maonium: Liborum patrem dicit: quia Lydia maonia uocatur. ANTO. Eridanus: padus nulli amni claritate inferior a graecis dicitur. Eridanus: ut scribit Plinius lib. viii. & teste Meli ab imis radicibus Vesuli montis exortus paruis se primum fontibus colligit: mox ita auget aliis amnibus: ut se per septem ostia effundat: unum de iis magnam padum appellat: inde tam citus perficit: ut discussis fluctibus diu quaele emittit unda agat: suumque etiam in mari alueum seruet: donec eum ex aduerso littore istriae eodem impetu profluens inter amnis accipiat. Auratus cornua: geminas ripas intelligit quae cum tortae sint fluuiorum: cornua appellantur: auratus autem dicit poeta quoniam ut Plinius refert Padus amnis est Italiae ditissimus: & capos hubertate succidat: uel potius auratus ait: quoniam inter sidera relatus fert: huncque stellas. xiiii. ut scribit Iginus. Taurino uultu: idem ait: quoniam Eridani sonus: ut tauri mugitus sit: & ripae flexuosae: ut cornua: Probatur. Purpureum in padus: ut Plinius scribit mare adriaticum influit: in quod triginta flumina defert: purpureum aut caeruleum intelligimus: unde paulo superius poeta dixit: uolae subluce purpura nigrae: quod ibi latius aptum est. Aristoteli autem particula. xvii. problematum scribitur: pluteo aequale mare prospectus atque translucidius fieri quam austero particula uero. xviii. scribitur austero spirante caeruleum mare fieri: demum purpureus color niger est rubor quodam admixto: De purpureis autem coloribus quomodo uariis sunt secundum solis temperiem in diuersis locis uideto latissime Victorinum in penultio & ultimo ca. li. viii. Pumice: saxo undis coroso. Pachaeis: ignibus: istureis: tus. n. pachaea nascitur. Virgilius in georg. Totaque turiferis pachaea pinguis arenis: & superius eodem libro dixerat. Solis est turea uirga fabaeis: per quod intelligitur pachaea in fabaeae regione esse: Probatur uero per hanc regionem scribitur esse ab rege Pacheco dictam. Adolefcunt: augetur: honoratur: intenduntur. Carthesia: est Carthesium poculum graecis tamen modo notum: percerum: & circa mediam partem compressum: anfastum mediocriter assis a summo ad infimum pergitibus: Macrobius lib. v. Maonii bacchi: uini lydi. De Lydia autem dictum est paulo superius. Oceanumque patrem rerum: Diodorus lib. i. ait: quod humiditate oceanum prisci uocitarunt: & graecorum nonnulli oceanum generatorem deorum: & matrem Tethym: prius et dixerat: quod in humidis calorem adhibito fit generatio. Nectare: optio uino: de nectare uero latius superius est. Ardente uestam: igne ipsam unde ait Ouidius lib. v. pastorum. Nec tu aliud uestam quam uinum intellige flamma. Cicero autem in libro de natura deorum scribitur uestae nomen a graecis esse. Ea namque ab illis Hestia dicitur: uis autem eius ad aras: & focos pertinet: itaque in ea dea quae est rerum custos intimarum omnis: & precatio: & sacrificatio extrema est. Dixerat autem paulo superius in omnibus rebus uel habere maximam: priam & extremam: & quod principem in sacrificio lanam esse uoluerunt quod ab eundo nomen est dictum: de Vesta et plura diximus in fine libri primi Georgicorum.

CHRI. Oceanum patrem secundum Thaletem milesium qui aquam principium rerum posuit: hic fuit primus qui apud graecos haec inquireret Hesiouero poeta ponunt: Anaximander Thalys auditor: & anaximanes Anaximandri discipulus: aeris substantiam infinitam ponunt. Diogenes apolloniata infinitum aerem ponit: Anaxagoras quatuor elementa confusa qualitates: quam materiem appellat Archelaus huius discipulus duas ponit generationis causas: calidum quod agat & frigidum quod tanquam materia patiatur. Parmenides: Xenophanes: & Anaximander discipulus: ac pythagoreorum studiosus duo ponit elementa: ignem ut artificem: & terram ut materiem Leucippus Democritus & Epicurus: materiam uolunt esse atomos infinitas quae per infinitum uolunt. Empedocles peritago rae auditor quatuor ponit elementa: ex quibus amicitia: & discordia mouente confici omnia & in haec resoluta referri. Heraclitus ephesus ignem esse uult cuius tamen compressione tamen eliquatione omnia consistunt: & fluminis istar cuncta diffluere: Trimegus Pythagoras Platonem & Aristoteli mundi materiam ponunt: non quatuor elementa: sed aliud inuisibile & sensibile: quod omnibus quae uidentur subiectum sit: & omnium formarum receptaculum sui natura informet: sed omnes ab alio recipies.

Pauli & scribitur
de apud Athenas lib.
11. p. 353. de uino
hoc coel. N. h. h. g.
lib. 7. c. 14. p. 475.

Pachias
Carthesium

notum

notum

notum

notum

CSER. Est in carpathio Neptuni gurgite uates caruleus Proteus: Carpathos insula est contra aegyptū: a q̄ uicinū pelagus carpathium appellatum est. hic aliquando regnauit Proteus relicta Pallene ciuitate Thesalia: ad quam tamen reuersus est postea: quod ostēdit hoc loco dicens: Patriamq; reuifit Pallenen: hoc adeo dicit: quia Proteus antequā in aegyptū cōmigraret: Thraciā fuit incola: ubi habuit uxore: ex qua filios Thelegonū & Polygonum: qui cum aduenas secum luctari adigerent: & excruciant ad postremū ab Hercula uicti & interempti patris animū perculerunt: quapropter tedio praesentium rerum solum uertere coactus Aegyptum petit.

Est in Carpathio Neptuni gurgite Vates
Caruleus Proteus: magnum q̄ piscibus aequor
Et iuncto bipedum curru metitur equorum:
Hic nunc Emathia portus: patriamq; reuifit
Pallenen: hūc & Nymphæ ueneramur: & ipse
Grādæuus Nereus: nouit nanq; omnia Vates
Quæ sint: quæ fuerint: q̄ mos uētura trahant:
Quippe ita Neptūo uisum ē: immania cuius
Armenta: & turpes pascit sub gurgite Phocas.
Hic tibi Nate prius uinclis capiēdus: ut omnē
Expediat morbi causam: euentusq; secundet.
Nam sine ui non ulla dabit præcepta: neq; illū
Orando flectes: uim duram & uincula capto

cella, cc. stadii, habens: fuitq; ordibus. iiii, pollens: & nomen celebre consecuta est: a q̄ pelago quoq; nomen est inditum. Stra. scri. lib. xi. de sporadibus: & Plin. lib. v. ca. xx. xii. scri. unā esse de insulis Rhodiorum idem Stra. lib. iiii. ait: Carpathium mare esse usq; ad rhodum Cretamq; ac Cyprum. Proteus: Diodo. lib. ii. sic ait: defuncto rege post. v. genus: cū Aegyptus rege careret ex dignioribus quidam in regem assumptus est: quem egyptii Cateagræci Proteum appellant: q̄ silico tempore extitit, hunc artiū peritum fuisse tradūt: & in uarias sese formas uertere solitū: ut nunc animal quandoq; arbor aut ignis: aut quid aliud uideretur: quæ eadē: & sacerdotes de illo scribunt: harum rerū cognitionem cōtinuo ex astrologorum: ac sacerdotū usu rex est assicutus: cōsuetudo aut regibus tradita græcis causam huiusmodi transmutationis fingendi præbuit: Nam egyptiis mos erat regibus aut leonis: aut tauri: aut draconis priorem partem in capite ferre insignia principatus: quandoq; uero arborem: aliquādo ignē: quandoq; redolentia supra caput unguenta: hæc tum ad decorem spectabant atq; ornatū: tum stuporem: ac superstitionem quandam aspicientibus iniiciebant: hæc ille teste uero Hesio. in Theogonia oceani: & tethyos filius fuit: fuitq; uates maximus: De quo quidem & Theocri, uti Proteus phocas etiam deus existens pauit. Bipedum equorum: marini equi prima parte equorum effigiem habent postrema piscium: q̄ figura etiam in antiquis marmoribus cernuntur ut aiūt: Bipedum autem ait: quoniam ut scribit Plini. Penne quæ pedum uice datæ sunt piscibus nullis supra quatuor quibusdam ternæ: quibusdam bine aliquibus nulle & cætera. Emathia portus: de hac uidetō in fine libri Georgicorum. Pallenen: Pallene Arcadiæ oppidum: teste Plin. hic uero intelligit Maro de pallene urbe Thraciæ quam habitauit: ut apud Lycophronem apparet Proteus anteq̄ in aegyptum transiret: Dicta autem est pallene a pallene filia Sythonis: ut apud Eusta. habetur. Nereus: oceani & Tethyos filius teste Hesio, quem omnium antiquissimum dixit orpheus in argonauica neris autem aqua dicitur. Immania armenta: humoris causa: ut scribit Plin. libro nono sunt in mari animalia maiora: etiam terrestribus: plurima autem: & maxima in indico mari ex quibus Balenæ quaternum iugerum pisces ducenum cubitorum. Phocas: uitulos marinos intelligit qui in terra pariunt pecudum more nunquam geminis plures educant mammis fetum: ipsis in sono mugitus: unde nomen uituli acceperunt: Nullum animal præmittitur grauiore somno pennis quibus in mari utuntur humi quoq; uice pedum serpunt uestiuntur autem pilis uti pristis: & balena.

CHRIS. Carpathio: Carpathium mare a carpatho insula hæc excelsa est: & circuitum, cc. stadiorum habet. Fuitq; urbibus quatuor pollens: & nomen celebre consecuta est: a qua pelago nomen est inditū: Distat ab Alexandria stadia mille. Proteus: deus marinus: Oceani & Thetidis filius fuit: & uates: qui ab Agamemnone ui coactus secundum Home. futura prædixit. Sunt qui dicant ex pallene fuisse: & apud aegyptios regnasse: & ad eum post excidium troianum tempestate compulsus deuenisse agamemnona: sed Herodo. scribit parim rapta Helena tempestate in aegyptum apud canopicum Nili ostium delatū: & ab Othone hostii custode ad Proteum deductum esse: at proteus cognita rapina Helenam resq; suas illam Menelao restituendam retinuit: ac tri-duo parim abire iussit Mene. deinde expugnata Troia: Helenaq; in ea urbe non inuenta in aegy. uenit: atq; illam a Prot. recepit. Turpes phocas: phocæ uituli marini dicuntur: spirant: ut balenæ: & delphini ac in terra dormiunt & profundum accipiunt somnum: præsertim cum multa esca crapulentur: non squama: sed corio bubulo teguntur: parit in littore: & lac præbet teste Aristotele. Quapropter ambiguum hoc animal esse: id est aq̄ticum: & terrestre: idem philosophus asserit. Vinclis capiendus: nam ipsa ueritas inter tot uerisimilia nisi ui ipsius ingenii colligatur: teneri non potest.

Caruleus pteus: marinū, & Magnum qui piscibus aequor: & iuncto curru metitur. equi. n. marini prima parte equi sunt: postrema resoluuntur in pisces. Quæ sint: q̄ fuerint: q̄ mox uentura trahantur: ut Home. οση ΔΗΤΑ ΤΕΟΥΤΑ: ΤΑ ΤΕ ΟΟ. ΜΕΝΑ: ΠΡΩΤΕΟΥ ΤΑΛΤΑ Neptuno uisum est: ubi deest ratio sic loquit: nā ita & iiii. dixit: Sic uisum superis: quum præmississet immeritā. Turpes phocas: magnas: ut Cui turpe caput. phocæ autem sunt marini boues. Expendiat morbi causam euentusq; secundet duo enim ista requiruntur in oraculis: causa mali & remedium. Nam sine ui nulla dabit præcepta: ne eum speraret posse precibus flecti.

CPRO. Hinc nunc Emathia portus: patriamq; reuifit Pallenen: Emathia dicit macedonia ab Emathione fratre Memnonis: ubi ē urbs pallene: sed Proteus in aegyptio natus est. Et ppter crudelitatem Bussyridis di Pallenen petiisse: & ita rediisse in aegyptū.

CANTO. Carpathio gurgite Carpathus insula ex-

Carpa
tus

Pallene

Nereus

Phocæ

Georgicorum

SER. Doli circum hæc demum frangentur inanes: circa uincula nouissime eius desinent doli: idest for-
marum uarietates: cuius figmentū physicā uolunt eē rationē: nāq; homo habet in se libidinē: stultitiā: fero-
citatē: dolum: quæ dum inuicem in uno uigent: pars illa quæ uicina est diuinitati: idest prudentiæ nō apparet:
quæ tunc potest suas uires tenere. Cum fuerit illa religata: cū q; caruerit omnibus uitiis. Vnde sacerdotē hūc
dicit tunc posse uaticinari: & suscipere diuinitatem: cum religata in eo fuerit ignea cupiditas. Siluestris asperi-
tas: lapsusq; animi: aquarum mobilitati similis medicos. Cum sol accenderit æstus: fere enim numina tunc

uident. Lucanus: Medio cū Phœbus in axe ē: Aut cæ-
lum nox atra tener: tunc ipse sacerdos Accessum: do-
minumq; timet deprendere luci. In secreta senis du-
cā: fere omnes dii marini senes sunt: alben enim erū
capita spumis aquarū. Atra tigris: idest sæua. Tā-
ro nate magis: alii legunt Tantū nate magis. Liqui-
dum ambrosiæ diffundit odorem: ideo unxit eum:
quo posset uidentī numinis capax esse. Habilis ui-
gor: uegetabilis. Specus ingens: in singulari nume-
ro hoc specus: in plurali hī specus dicimus. Depren-
sis: nautis: piclītātibus: uerbū nauticū ē. Cū tēpestate
occupantē: sic alibi: Argolico ue mari deprehensus.
Tegit: teget cōsueuit: Nā tūc illic nō erat. Obiice:
obiectiō: & meli⁹ hic obex q̄ hæc obex dicit⁹. Auer-
sum lumine: paululū obliq̄uū a lumine. Et sciēdum
Proteū tēporalē suscipere diuinitatē: alioq; potuit ēt
Aristæū cognoscere latitatē. Iā rapidus: hic distin-
guēdū pp duo epitheta. Sirius at stella ē i ore canis: p
quā nimios æstus accipimus. Sitiētes idos: populos
subsolanos. Caua flumina: alta. Luce. Deseruere ca-
uo tētoria fixa lemāno. Vix defessa senē passus cō-
pōere mēbra: auiditatē exprimit tenere cupiētis. Vn-
de eū cōtra matris pceptū cito in Proteū ipetū fecisse
dicit: p qd̄ incōtinētes hominū animos docet poeta.

Ambro-
sia

ANTO. Ambrosiæ: ambrosia species ē arthemi-
siæ simplici caule foliis minimis: flores copiosi erū-
pūt: quū uua maturescit odor nō iuucido. Pli. li. xxv.
Ex hac at dii pasti sūt crediti. Vñ ait Ouidi. de pōto:
Nectar & ābrosiā latices epulasq; deorū. Det mihi for-
mosa grata iuuerā māu: idē at ē ābrosios q; diuin⁹: &
imortalis. Perduxit: punxit affecit. Dulcis aurā:
uēt⁹ sic. Noni⁹ quoq; hūc locū expōit. Vigor: for-
titudō: firmitas. Deprēsis: a tēpestate oppōsis. Oli:
q̄ncq;. Obiice: oppositiō: obiectiō: obiices pessuli se-
ræ inqt Fest. Rapidus syrius: Cāis maior hēt i lin-
gua stellā unā q̄ canis appellat: In capite at alterā quā
iis suo noīe statuisse existimat: & Syriō appellasse p-
pter flāmē cādorē: q; eiusmodi sit: ut pter cæteras lu-
cē uideat. Scri. ita Iginus: Siria autē: & luceo: & sic-
co significat. Inde Syrius stella q̄ at de natura martis
ē: hoīes nimio solis ardore fatigat. Pli. scri. lib. xviii. ca.
xlii. Auē parā oriēte Syrio ipso die nō appere: & do-
nec occidat. Rapid⁹: suo. ardore cūcta rapiēdo de-
siccat. Hac ēt rōne supius dixim⁹ Rapidū solē appel-
lari: qd̄ hic loc⁹ aptissime indicat ita eē. Rorē mari-
nū. siq; amar⁹ ē. Pli. li. ix. ca. xlix. sic ait. Libāotis locis pu-
tridis: & macris: ac rosidis serit radicē hēt holusatri:
nihil a ture differētē: Vñ ei⁹ post anū stomacho salu-
berim⁹: qdā eā noīe alio rosmarinū appellat: hæc il-
le. Ipse ue. ordo ē: ipse cōsedit scopulo medi⁹ nume-
q; recēset: cætera p parēthesim claudant. Oli: q̄ncq;.
Audi: legi⁹ & auditis. Acuūt: istigāt. Recēset:
retractat: recognoscit. Facultas: copia oportunitas.

CHRI. Doli inanes. i. quos inaniter adhibebit: & reuera oīs fraus: & deceptio res uana est: Nā omne qd̄ est:
bonū est: fraus autē nihil est: quod autē se illum in secreta senis perducturā eo tempore pollicetur: quo sol me-
ridiem facit non ab re: Nā ueg; in rebus nisi multa luce sapientiæ: ac doctrinæ discerni nō potest. In sese. Ve-
ritas enim a natura occultatur. Senis: Nam nihil uetustius ueritate. Dicitur autem a matre: idest a ratione.

Tende: doli demū circū hæc frangent inanes.
Ipsa ego te medios cum Sol accenderit æstus:
Cū sitiūt herbæ: & pecori iā gratior umbra ē:
In secreta senis ducam: quo fessus ab undis
Se recipit: facile ut somno aggrediare iacentē.
Veg; ubi correptū māibus uinclisq; tenebris:
Tum uariæ illudent species: atq; ora ferarum.
Fiet enim subito Sus horridus: atraq; Tigris:
Squāmosusq; Draco: & fulua ceruice Læna:
Aut acrem flāmæ sonitū dabit: atq; ita uinclis
Excidet: aut in aquas tenuis dilapsus abibit.
Sed quāto ille magis formas se uertet i omneis
Tanto Nate magis contende tenacia uinclā:
Donec talis erit mutato corpore: qualem
Videris incepto tegeter cum lumina somno.
Hæc ait: & liquidū Ambrosiæ diffudit odorē:
Quo totum Nati corpus perduxit: at illi
Dulcis compositis spirauit crinibus aura.
Atq; habilis mēbris uēit uigor: Est spec⁹ ingēs
Exesi latere in montis: quo plurima uento
Cogitur: inq; sinus scindit sese unda reductos
Deprensus olim statio tutissima Nautis:
Intus se uasti Proteus tegit obiice saxi.
Hic iuuenē i latebris auersū a lumie Nympha
Collocat: ipsa procul nebulis obscura recessit.
Iam rapidus: torrens sitiēteis Serius Indos
Ardebat Cælo: & medium Sol igneus orbem
Haulerat: arebāt herbæ: & caua flumina siccis
Faucibus ad limum radii tepēfacta coquebat:
Cum Proteus cōsuepta petens e fluctibus antra
Ibat: eum uasti circum gens humida Ponti
Exultans rorem late dispergit amarum.
Sternunt se somno diuerso in littore Phocæ.
Ipse: uelut stabuli custos in montibus olim
Vesper: ubi e pastu uitulos ad tecta reducit:
Audiq; Lupos acuunt balatibus Agni:
Consedit scopulo medius: numerumq; recēset.
Cuius Aristæo quoniam est oblata facultas:

CSER. Hominis ore: humana, suo ce, Nam Quis te iuuenū cōfidētissimē, q̄ nā hodie enim nā particula postponit: antea p̄ponebat, Terētius ī phormiōe: Nā q̄ ē anus a fratre egressa meo: Scis p̄teu: uocatiuus græcus: ut Orpheus: Neq̄ ē te fallere cuiq̄: Alii quicq̄ legūt: hoc at̄ dicit quū oīa noueris: desine aduētus mei causā uelle cognoscere: Deū p̄cepta secuti: p̄ matre, Grauit̄ frēdēs: cū īgētī tumultu, Nō te nullius, inō humilis: sed magni, Magna lues cōmissa tibi, magnox̄ scelerū ē ista p̄solutio: & alii ita distingūt: ut sit a te cōmissa alii: Tibi has miserabilis Orpheus: nō humile at̄ numē dicit Tisiphonē, ī mortis ultricē: nā ideo Tisiphone

Vix defessa senē passus componere membra:
Cum clamore ruit magno: manicisq; iacentem
Occupat: ille suæ contra non immemor artis
Omnia transformat se se in miracula rerum
Ignemq; horribilēq; ferā: fluuiumq; liquētē:
Verū ubi nulla fugam reperit pellacia: uictus
In se se redit: atq; hominis tandē ore locutus,
Nam quis te iuuenum: confidentissime n̄ras
Iussit adire domos: quid ue hic petis iqt̄: at ille
Scis Proteu: scis ipse: neq; est te fallere cuiq̄,
Sed tu desine uelle: Deum p̄cepta secuti
Venimus huc lapsis quæsitum oracula rebus,
Tātum effatus: ad hęc Vates ui deniq; multa
Ardentis oculos intorsit lumine glauco:
Et grauit̄ frēdens: sic fati ora resoluit,
Non te nullius exerceat numinis ira: (p̄heus
Magna lues commissa: tibi has miserabilis or-
Haudquaq; ob meritū p̄enas (ni fata r̄sistāt):
Suscitat: & rapta grauit̄ pro coniuge sæuit.
Illa quidem dum te fugeret p̄ flumina p̄ceps:
Immanē ante pedes Hydram moritura puella
Seruantem ripas alta non uidit in herba.
At chorus æqualis Dryadū clamore sup̄mos
Implerunt montes: flerūt Rhodopeiæ arces:
Altaq; Pangæa: & Rhesi mauortia tellus:

CCHRIST. Hominis, n̄ ueq; inq̄rētis m̄ rō ē, Rō n̄, & nō appetitus op̄ia dux ē ad ueri inq̄sitiōē, Dormit at̄ fenes ī antrū: q̄ ipsa ueritas ī obscuro latet, Sed cū īgeniū n̄m ad īq̄rendū illud accedit: tūc cōcutit oīs res: & ex ipsa īq̄sitiōe uariæ formæ īfurgūt aīo n̄o: q̄ īspeciē ueritatis p̄se ferāt: ut multa putem̄ uera eē ac bōa: Nā oē uerū bōū bonū: q̄ falsa mala sūt: & tūc cōuertit īferas, p̄theus q̄ deludit īgeniū n̄m falsis imaginib;: putam̄ n̄, uerā eē uoluptatē corporeā q̄ ī se fingit eē sūmū bonū: aut saturat̄ irā unde nascit̄ crudelitas q̄ exprimit ī tygride, Aut fallimur pulchritudinē rerū terrenarū: & credim̄ illas eē sūmū bonū: q̄s p̄ draconē terrestre aīal ītelligit: nōnūq; reponimus foelicitatē ī ambitōe ac sup̄bia q̄ exprimit leo: nā flāma ira ē, Vex̄ quāto magis ille mutabit ī uariis formas, quāto plures falsæ opiniōes sese offerent: tāto acrius urget ut uerū deprendat, Nulla, s̄n̄, postq̄ ita reptū ē ueq;: ut nulla fallacia occultari q̄at: p̄teus redit ī formā humanā ī q̄ sola īest rō: q̄ ueq; discernit: & dimittit formas ferinas: ī q̄bus sol⁹ s̄fus ē: ī quo nō ē cognitio ueri, Nā q̄s, īq̄snā: & ē anastrophe ī q̄ p̄positio postponit: ut Trāstra p̄ & remos, Cōfidētissime: magna, n̄, est cōfidētia audere accedere ad p̄teū, ī ad difficultatē ueri iuēdi, Scis p̄teus: sola, n̄, ueritas seipsā nouit: nec a quocūq; decipit, Ardentes, oīl, gardētes: splēdētēs īgeniū macumē idicat splēdor ī oculis: idē notat color glaucus ī pupillis: hīc ē q̄ pallas q̄ dea sabiē habet γλαυκῶπις cognominef: est at̄ glaucus color quē latini ueteres cesiū dixerūt: unde cesiā glaucopiā appellarūt: dicit̄ aut̄ cesiā teste Nigī, de color cæli q̄si cælia, Orpheus: fabula nota ē Orphe, uxore habuisse Euri, q̄ dū Ari, fugeret p̄ loca herbis floribusq; ornata: latētē serpētē calcauit: cui⁹ uenenato morsu exticta ad īferos descēdit: ē at̄ Eurydice humana aīa q̄ dicit̄ Eury, ī altū iudiciū habēs p̄pea q̄ rōnalis ē hęc nubit Orpheo cū corpori cōiūgit & amatur ab Aristeo, ī ab optiō: illa at̄ corporeis uoluptatib; irretit, id, n̄, flores atq; herbæ q̄ terræ sūt pulchritudo optimū q̄d ē p̄ illa fugit atq; a serpētē, ī a peccato q̄d inter illas uoluptates latet īterimif: & ad īferos demergit: sed cōcedit̄ orpheo ut illā sono cytharæ, ī actionū optima cōpositiōe q̄ maxima harmonia est unde uirtus exoritur ab īferis reuocet̄, a uitis liberet: sed ea lege ne respiciat, īne in uitia relabatur: nā relapsa habitū facit,

dicit̄ est: q̄ si cui cura sit τὸ ἴσθονοῦ: idest mortis ultio, Haudquaq; ob meritū, inō tales q̄les mereris: nā eius uxoris causā mortis fuisti, Inferret aut̄ digna supplicia: nisi fata, p̄hiberent: q̄bus fauētibus ira nūminū minora īfert: licet maiora nō possit, Moritura puella: merito nō uidit quippe moritura, Seruātē ripas: tenentem: ut Tantas seruabat filia sedes, At chorus æqualis dryadū: & Eurydice ergo dryas: & bono cōpēdio ei⁹ p̄termisit īteritū, Sup̄mos mōtes: sūmos: ut Pro supreme Iuppiter, Flerūt rhodopeiæ arces: Rhodope mons ē thraciæ sicut pangæa, Rhesi mauortia tellus: quā postea Rhesus tenuit: & ē p̄lepsi ex p̄sona poetæ, Quo enim tempore Orpheus fuit: Rhesus necdum regnabat in thracia,

CPRO. Quū Proteus cōsuetā petēs e fluctibus antraibat, Proteus deus maris solitus se ī oīs figurās cōuertere, Altaq; pangæa & rhesi mauortia tellus Pangæus mōs ē & rhodope thraciæ, Rhesi: tellus thraciæ: q̄ prius dicta ē Aria ab areo rege patre, Thracis & Edoniæ: a quo thracia dicta est: & q̄dam gens est edime: Latine autē interpretat̄ ansa: martia siue mauortia, Mauors autem dicitur magna uertens deus,

CANTO. Manicis: uiculis: Nā q̄sq; p̄ quifnā, Est cuiquā: p̄ dat̄ cuiq; Velle, s̄ fallē, Glauco cæruleo uiridi: ut latius lii, Ge, p̄bauus, Frēdēs: dētibus ī fonās, Fatis: oraculis: sūt enī fata q̄ dii fant̄, de q̄bus latius supra Luis p̄ ī nō p̄ ē antiq; legif, Luis ergo, ī purgas: ut ibi post mihī nō simili pena cōmissa lue/tis, Luo enim a lue dicit̄: ut scri, Varro, Haudquaq; ob meritū: nō secūdū meritū maiores enim meritis esset, Sæuit: ordo est: & p̄ rapta cōiuge sæuit grauit̄ p̄ seuiret ni fata r̄sistāt, Pāgæa: pagæus thraciæ mōs ē: teste Pli, li, iiii, cōponit̄ at̄ a pā q̄d ē totū: & gæa terra, Rhesi tellus: Traciæ partē possedit Rhesus: ubi Mars omnium deus: ut Mela scribit,

Pāgæus

VINO
201

CSER. Hebrus: fluuius thraciæ gelidissimus. Actias orithyia: atheniësis nympa: quam Boreas in suum matrimonium rapuit. Ipse: Orpheus. Caua testudine: periphraſis citharæ: cuius uſus repertus eſt hoc modo. Quū regrediens Nilus in ſuos meatus uaria in terris reliquiſſet animalia: relicta etiam teſtudo eſt quæ quum: putrefacta eſſet: & nerui eius remaniſſent extenti intra corium: percuffa a Mercurio ſonitum dedit: ex cuius imitatione cithara eſt compoſita. Aegrum amorem: mœſtum: deceptum. Solo in littore: deſerto: in quo ſi ne uxore morabatur. Tanarias etiam fauces: Tanarus laconicæ promontoriū eſt: circa finem maleæ: ubi iſe roge dicitur eſſe deſcenſus. Maneſq; adiit: regemq; tremendum: hæc omnia ad laudem pertinent citharæ: q̄ fretus iſta ſuperauit. Neſciaq; humanis præcibus manſueſcere corda: ad exitum futuræ rei reſpexit nō ad principium: nam primo meruit Eurydicē. Erebi de ſedibus imis: de interioribus tenebris inferorū. Amplexu: inuolutæ: implicite: ἐν πτεπλεγεμεναι. Ixionei uento rota: de eſt cum: & dicit cum uento ſuo rota conſtitit: iſt eſt cum cauſa uolubilitatis quie uit. Incautum amante: epitheton amanti eſt. Ignoscenda quidem ſciunt ſi ignoſcere manes: participiū ſine uerbi origine: non enim facit ignoſcor: ſicut nec triumphor: regnor.

CPRO. Tanarias etiā fauces: Tanaros eſt laconicæ littus: in quo ſpecus eſt: per quem Hercules exſtimateſ descendit ad inferos & Orpheus.

CANTO. Geta: de his ſuperius. Hebrus: uidet ecloga. Actias orithyia: atheniëſis: nā ut Eurydicus ſcri. Erichthōii Vulcāi filii: filia Orithyia Boreas Arietei filius Thrax rapuit: quem fabula uentū fingit. Iatius etiam Ouilii. vi. met. ſcribit in fineſ. Hebrus & uſ atq; & breues p longis more ſuo: per Diaſtolen. Attias: attis regio in qua erant athene: ſecū dum t: habet aſpiratum: inde attias p̄onymicum. Athenienſis. Teſtudine: iſt eſt cheli. Te dulcis coniux: Epanalepſis eſt: iſt eſt replicatio: ſeu anaphora: iſt eſt relatio uel repetitio. Tanarias: etiam fauces. Tanarus in laconica promontoriū aduerſum aſriacæ: ripa erecta eſt: ſacram Neptuni ædem conſtructam continens in luco: propinquaq; ſpelunca eſt: per q̄ cerberum ab inferis ſuperius reductum ab Herc. fabulæ canunt. Soliſcri. & Stral. viii. Fauces: anguſtos aditus. Erebi: dicunt erebum eſſe terræ profundiffimū & abſconditū locū. ſeu inferorū profunditatē atq; reſeſſum: erebenos aut̄ græce: latinæ obſcurū ſignificat. Cocyti: uidet̄ li. iii. Geor. Styx: latius ſupra. Tartara: iam diximus Eumenides de iis libro. i. Geor. Cerberus: iſt dicitur quaſi Creoboros. i. carmen edens: nam Creas caro eſt. Boros edens: de hoc Seneca in Hercule furente ait: poſt hæc auari ditiſ apparet domus: hic ſæuus umbras territat ſtygius canis: qui terna uasto capita concutiens ſono regnum tuetur fordidum tabo caput lambunt colubræ: uiperis horrent iubæ Longiuſq; torta ſibilat cauda draco par ira formæ & cætera. Inhians: intentus: concupiſcens. Tenuit: clauſi: ut illud: intēt̄q; ore tenebant: pro claudebant: nec eſt aliter exponendum: quod & hic locus indicat. Ixionei orbis: uidet̄ libro tertio Georgicorum. Vento: quo quidem moueri ſolebat: cum uento: ergo reſiſtit pone poſt.

CHRI. Actias orithyia erichthonii athenienſium regis filia a Borea rapta eſt: & in thraciam translata: ex qua zetum & calaim alatos iuuenes ſuſtulit. Te dulcis coniux: Repetitio eſt color rhetoricus qui multum ualet ad commiſerationem captandam: unde ipſe in ænei. Tenemus angitiæ uitrea te fuſcinus unda Te liquidi fluere lacus. Tanarias: in laconica regione promontorium eſt circa finem malei mōtis: in quo quia hiatus eſt: & ex eo agente ſpiritu murmura audiuntur inferorum dixere fauces. Conſtitit: reſiſtit: non mota eſt: iamq; pedem: maxima commiſeratio q̄ ueluti nauis quæ multas euaserit tempeſtates in portu perierit: & eſt pathos ab eo quod eſt præter ſpem. Reddita: quaſi reddita. Dementia: nam uis amoris dementia eſt. Incautum: nihil tam proprium amanti: unde pueris equiparant: & propterea. Propter. Quicumq; ille fuit puerū qui pinxit amorem. Nonne putas miras hunc habuiſſe manus: iſt primum uidit ſine ſenſu uiuere amantes. Et leuiſbus curis magna perire bona. Ignoscenda: nam ſi cognoſceremus quam miſeræ cupiant amantes uiſerem amaram: & q̄ uehemens ſit hæc perturbatio in hac re iudicaremꝰ illis huiuſcemodi erratum condonandum. Sed manes propter illorum crudelitatem nullam nouerunt humanitatem.

Atq; Geta: atq; Hebrus: atq; actias Orithyia.
Ipſe cauā ſolans ægrum teſtudine amorem:
Te dulcis coniux: te ſolo in littore ſecum
Te ueniente die: te decedente canebat.
Tanarias etiam fauces alta hoſtia Ditiſ:
Et caligantem nigra formidine lucum
Ingreſſus: maneſq; adiit regemq; tremendum:
Neſciaq; humanis p̄cibus māſueſcere corda.
At cantu commota Erebi de ſedibus imis:
Vmbrae ibāt tenues: ſimulacraq; luce carentū:
Quam multa in ſiluis auiū ſe milia condunt:
Veſper ubi: aut hibernus agit de mōtibꝰ iber:
Matres atq; uiri: deſunctaq; corpora uita
Magnanimum Heroū: pueri: inuptæq; puella
Impoſitiq; rogiſ iuuenes ante ora parentum.
Quos circū limus niger: & deformis arūdo
Cocytū: tarda q; Palus inamabilis unda
Alligat: & nouies Styx interfuſa coeracet.
Quin ipſæ ſtupuere domus: atq; intima leti
Tartara: ceruleoſq; amplexu crinibus angues
Eumenides: tenuitq; inhians tria Cerberus ora:
Atq; Ixionei uento rota conſtitit orbis.
Iamq; pedem referens caſus euaserat omniſ.
Redditaq; Eurydice ſupas ueniebat ad auras:
Poe ſequēs (nāq; hāc dederat Proſerpiā legē)
Cum ſubita incautum dementia cepit amante
Ignoscenda quidem: ſciēt ſi ignoſcere Manes.

Erebus

Cerberus

ESER. Eurydicenq; suam iā: alii legunt: Iā luce sub ipsa. ¶ Victusq; animi: sic hoc loco dixit: ut O præstans animi iuuenis. ¶ Respexit: id est commisit in legem sibi datam. ¶ Terq; fragor auditus auerni: quasi exultarent umbræ reditu Eurydicis. Lucanus dicit in Orpheo strepitum factum redeūte Eurydice ob hoc: quia Gaudent a luce relictam Eurydicen: iterum sperantes orphea manes. ¶ Iterum crudelia retro Fata uocant. Ouidius: Bis rapitur: uixitq; semel. ¶ Natantia lumina: in mortem reducta. ¶ Inualidas palmas: in umbræ tenuitatem redactas. ¶ Heu non tua: quia supradixit: Eurycenque suam. ¶ Iam fugit diuersa: per diuersa. ¶ Præterea: postea ut

Restitit: Eurydicenq; suā iam luce sub ipsa
Immemor heu: uictusq; animi respexit: ibi oīs
Effusus labor: atq; immitis rupta tyranni
Fcedera: terq; fragor stagnis auditus auernis:
Illa q; & me inqt miserā & te pdidit Orpheu?
Quis tantus furor: en iterum crudelia retro
Fata uocāt: cōditq; natantia lumina Somnus.
Iamq; uale: feror ingenti circumdata nocte:
Inualidasq; tibi tendens heu: non tua palmas.
Dixit: & ex oculis subito ceu fumus in auras
Cōmixtus tenuis fugit diuersa: neq; illum
Prensantē nequiq; umbras: & multa uolentem
Dicere præterea uidit. nec portitor Orci
Amplius obiectam passus transire Paludem.
Quid faceret: quo se rapta bis cōiuge ferret:
Quo fletu mās: qua numina uoce moueret:
Illa quidem stygia nabat iam frigida Cymba.
Septem illum totos perhibēt ex ordinē mēses
Rupe sub aëria deserti ad Strymonis undam
Fleuisse: & gelidis hæc euoluisse sub antris
Mulcētē Tigres: & agentē carmine Quercus.
Qualis populea mœrēs Philomela sub um-
Amisillos q̄rirur fœtus: quos durus arator (bra

rendus aq̄s: & flumina seruat terribili squallore Charon & c. postea inquit: ipse ratem cōto subigit ueliscq; mini-
strat: & ferruginea subuectat corpora cymba. ¶ Orci: uideto li. i. Georgicorum. ¶ Strymonis: li. i. Geo. diximus.
¶ Mulcentem ti, per id sua eloquentia feros homines & rapaces reuocasse in māfuetudinem & humanitatem
orphea intelligimus. ¶ Et agē. q̄rcus: per id obstinata opiniois homines intelligimus: qui nisi per eloquen-
tiā uires queunt a sua pertinacia remoueri. ¶ Philomela: lusciola hoc loco: alibi hirūdo ut latius supra ostendi-
mus. Philon autē amans dicitur: Mela uero mala: poma seu oues. ¶ Miserabile carmen integrat: Plin. i. x. scribit:
q̄ lusciniiis diebus ac noctibus continuis. xv. garrulus sine intermissu cantus: densante se frondium germine: in
qua una aue perfecta miscē sciētia modulatus editur sonus: & nunc continuo spū trahitur in lōgū: nunc uaria
tur in flexo nūc distinguif cōcluso: copulatur in torto: p̄mittitur: reuocat. Plura tamē ibidē leges mirāda qdē.
CHRIST. Immitis: unde nulla esset cōmiseratio speranda. ¶ Illa quis & me inquit mi. & te poratio uehemē
ter pathetica. Nam & suum uehementer exprimit dolorem. Demonstrat. meo deuenisse amantes: ut culpa il-
lius qui nihil minus q̄ hoc uoluisse in foelicissimo ac æterno dissiduo separentur. ¶ Heu non tua: quasi dicat:
quod utrunq; miserimum accidit. ¶ Quid faceret: dubitatio est quam græci aporesim dicunt quæ uehemen-
ter mouet cum dolentis uel irascētis sic dubitare: sic Dido: en quid agā rursus ne procos oblit priores: ¶ Septē
illū. A tempore ēt uehementer citatur pathos sic de Palinuro. Tris notus hibernas immensa per æquora no-
stes Vexit me uiolentus aqua uix lumine q̄rto Aspexi italiam: & Achimenides: Tertia iā lunæ se cornua lumi-
ne complent. Et septima post troiæ excidium iam uertitur æstas. Augerur autem hic locus q; dixit totos: id est
integros: & ex ordine. i. sine iterruptiōe potuisset res geri: uerbi gratia ab idibus Martiis ad nonas Augusti ut
essent sex menses: sed nō integri iminuto Martio & Augu. & potuissent poni menses intermedii sine mœrore:
unde illa ægritudo habuisset aliquid iteuallum & pausam q̄ facilius ferri posset. ¶ Qualis, p. m. p. s. u. parabola
est: unde sapissime mouetur pathos: aut i misericordia est: aut indignatione: i misericordia ut hic. Item qlis cō
motis excita sacris thyras & qlē uirgineo demessum pollice florē: i indignatiōe ut illud: ac ueluti plēo lupus i. o.
Cū fremit ad caulas. Et qlis mugitus fugit cū sau. arā taurus. ¶ Durus: i exorabilis: & q̄ mīno affectu nō mouet.

Quisq; numē lunonis adorat Præterea? ¶ Nec por-
titor orci Amplius: muscū est. Dicitur enim bis ean-
dem umbram euocari non licere. ¶ Ex ordine: sine
intermissione. ¶ Deserti strymōis: asperi inculti. Stry-
mon autem fluuius ē Thraciæ: circa quem ad extin-
guendū amoris morbatur calorē. ¶ Hæc euoluisse:
talia qualia ipse cōmemorat. ¶ Philomela: p̄ quauis
aue. Nam speciem pro genere posuit.

ANTO. Sub ipsa luce: p̄superas auras. ¶ Pro
serpina: hanc Plutoni tribuerunt: quoniam terrena
uis omnis atq; natura. Diti patri: dedicata est: qui di-
ctus est apud græcos Pluton: quia & recidunt oīa in
terras: & oriant e terris: Proserpina autem ea est: græ-
ce persephone nominatur: quam frugum semen esse
uolunt: absconditamque quæria matre fingunt: ut ait
Cicero in li. de. de. Varro tamen inquit: q̄ Epichar-
mus Ennii lunā p̄serpinam quoq; appellat: q̄ solet
esse sub terris: nam hæc ut serpens modo i dextram:
modo in sinistram partem late mouetur: Serpere ue-
ro & proserpere idē dicebant: de hac etiā plura li. i.
Geo. ¶ Auernis: stagnis: in auerno maiores nostri
Homerica defunctorum uaticinia fuisse fabulis edi-
dere: hanc enim locorum partē Plutoni dicatam opi-
nabantur: placatisq; prius per sacrificia diis manibus
illuc intrabāt: aderant enim qui talibus exponendis
ductores essent locorum fructus percipientes. Fons
uero ibi fluuialibus scātēs aquis excurrit in mare ab
eius uisu abstinebāt omnes stygias opinātes eē aquas
eo in loco constructum erat oraculū ex aquarumq;
feruore uicinarum phlegethōtem esse coniecturam
facitabant: & ex acherusia: hæc & plura Strabo lib.
v. uideto ēt latius li. iii. Geo. ¶ Præterea: postea. ¶ Por-
titor orci. i. charon: Vir. lib. vi. æne. portitor has hor-

Proser-
pina

Philo-
mela

Georgicorum

SER. Flet nocte: iugi nocte continuo fletu, Tanaimq; niualem: fluuium scythia, Nunq; uiduata pruinis: semper niuibus pleas, Spretæ ciconū quo munere mīes: nuptiali scilicet, Cicones autē sunt Thraces mulieres: quæ ab Orpheo spretæ discerpere eum per liberi sacra simulata, Marmorea caput a ceruice reuulsum: idest pulchra, Constat enim caput orphei in hebrū proiectum: & id fluctus in lesbū insulam detulisse, Hebrus autem fluuius in Thracia est: qui ex fontibus rhodopæ montis prolabitur dictus ab Hebro Borea fratre: quē œagriū ab Oeagro patre dicūt, Sane alludit ad id quod dicit Ouidius: quia cum caput eius delatū ad ripas fepēs mordere uoluisset: est conuersus in lapidē, Oeagrius hebrus: Oeagrius fluuius est pater Orphei: de quo Hebrus nascitur: unde eum appellauit Oeagriū, Hæc proteus: subaudi dixit, At non cyrene: deest territa est: quod ex sequentibus datur intelligi, Pacem petens: pacem: beneficium: beniuolentiam, Faciles napæas exorabiles nymphas: & ad ignoscendum paratas, Sane sciendum easdem esse napæas: quæ & Dryades sunt, Nā supra ait: at chorus æqlis Dryadū, Intacta ceruice: idomitā, & dicit ita aīaliū sacrificiū eē faciendū: ut nō tantū occidātur hostiæ: sed cædāt,

PRO. Spretæ ciconū quo munere mīes: Cicones natio Thracū: qua oppidū ē Ismaros, Et faciles uenerare napæas: Napææ sunt nymphæ,

Tanais

CANTO. Hymenæi: nulla cōiugia uide li.iii, Ge. Hypboreas: li.iii, ge. lati⁹ uideas, Tanai: tanais fluuius europā ab asia disternās iūgit: atq; amboꝝ fines utriq; plabēs: i Boreā uer per Sauromatas in scythiā usq; atq; i meotidis, paludē, prendit: oris at ex india mōtibus, Dionysius scribit: & Stral. vii, & li. xi, Riphæis: uide li. i, Geo, Ciconū matres: Circa hebrū thraciæ fluuiū Cicones habitāt: teste Mela horū mulieres: teste quoq; Oui. li. xi, met, Orphei eo q; fœmieū amorē i puerorū uenerē trāstulisset: & ppter ea eas sperneret furialiter laniarū: post uero lyrā & caput eius i hebrū iecerūt, Orgia bacchi: in Rhodope thraciæ mōte orpheus sonare cantareq; solitus erat: & ibi sacra liberi patris Orpheo primū initiante celebrātur: ut scribit Mela, Orgia bacchi: Strabo li. x, sic ait: plurimi igit græcorū totū cerimōiale negociū qd' orgia uocat bacchanaleq; & cottytiū & sacrorū mysteria libero patri attribuerunt: & Apollini: & Hecate: & musis: & Cereri, ppter hæc Strabonis uerba optime Ser. dixisse: uide li. iiii, æne. ubi ait: orgia apud græcos sacra omina dicūtur: sicut apud latinos Cerimonia, Sed iā abusiue sacra liberi patris orgia uocant, pterea orge ita dicit, Orgao: cōcito: cōcupio, Orgiazo orgia celebros orgizōe irascor: oeagrius hebrus œagros uir siue fluuius orphei pater: ut ipse in argo nautica ait: Dio. itē li. v, aasserit orpheum Oeagri filii & doctrina & melodia ac poesi excessisse omnes: quorum exter memoria: de hebro supius patuit, Ser. autē ait: ex Oeagro fluuiio natū hebrum, Sub uerē uertex cōtorta in se aq; uel qcquid aliud similiter uertitur: inde pp flexū capilloꝝ ps sūma capitis ex hoc inq; in mōtibus eminentissimū: recte dixeris hæc oīa uertices, pprie tamē unde initiū & Fab. li. viii, q. t. li. i, scri. uorsus & uortices dixerūt antiq; q; priō Scipio aphricāus in e lram secūdā uertisse dē: & cap inq; uertex capitis est uortex fluminis,

Napææ

At non cyrene: supple timuit: refertur enim ad illud, Nāq; ultro affata timen, Faciles: mīes placabiles, Napæas: nymphæ sunt propriæ quæ uirgultis & floribus delectātur: ut Oreades quæ mōtibus, Lactan. lib. th. iiii, **CHR.** Implumes: commiseratio ab atate & ab imbecillitate, Oeagrius: refert Dio. sicu. bacchum isidi as lycurgi thracēsum regis admonitu theropis uiri traciis uitasse: ac paulo post uictor lycurgum regno spoliasse illudq; beneficii memor theropi tradidisse: q; moriens oeagriū filium a quo & fluuii, denoiatus est heredē reliq; Ex oeagro at natus ē Orpheus: dicit Oeagriū fuisse, p nepotē atlātis ex alcyone una ex filiabus atlātis: de Orpheo plura alio loco diximus: addā hic fuisse & eiusdē nois poeta in arcadia: & alius crotonias qui cum Pysistrato atheniensium tyrāno uixit, sūt q; etiā sex Orphei nois: hūc at quē p̄cio habemus scribūt Lybiā & ægyptū peragrassē & Trimegisti Mercurii doctrinam imbibissē, Quāq; teste Cice, Aristo, docet Orpheum poetam nunquam fuisse: & hoc orphicum carmen Pythagoræi ferunt cuiusdam fuisse cerconis, Se de. i. a. Nam ueritas cum aliqua ex parte sese ostendit refugit in profundum: idest in obscurum: & nunquam se totam ostendit, At non cyrene: quia ratio nunq; a nobis fugit, Placatam: uel hypallage est: ut ait Ser. uel est ordo,

Obseruans nido implumes detraxit: at illa
Flet noctem: ramoq; sedens miserabile carmen
Integrat: & mœstis late loca questibus implet,
Nulla Venus: nulliq; aiū flexere Hymenæi,
Solut hyperporeas glacies: Tanaimq; niualem
Aruaq; Riphæis nunq; uiduata pruinis
Lustrabat: raptam Eurydicen: atq; irrita Ditis
Dona q̄rens: spretæ Ciconū quo munere mīes
Inter sacra deum: nocturniq; Orgia Bacchi
Discerptum latos iuuenem sparsere p agros,
Tū quoq; marmorea caput a ceruice reuulsum
Gurgite cū medio portans Oeagrius Hebrus
Volueret, Eurydicen uox ipsa & frigida lingua
Ah miseram Eurydicen aīa fugiente uocabat:
Eurydicen toto referebant flumine Ripæ,
Hæc Proteus: & se iactu dedit æquor in altum,
Quaq; dedit spumātē undā sub uertice torfit,
At non Cyrene (nanq; ultro affata timentem)
Nate licet tristis animo deponere curas,
Hæc ois morbi causa: hic miserabile Nymphæ
Cum quibus illa choros lucis agitabat in altis
Exitium misere apibus: tu munera supplex,
Tende petēs pacē: & faciles uenerare Napæas,
Nanq; dabunt ueniam uotis: irasq; remittent,
Sed modus orandi quis sit prius ordine dicam,
Quattuor eximios præstati corpore Tauros:
Qui tibi nūc uiridis depascūt summa Lycæi:
Delige: & intacta totidem ceruice iuuenças,

SER. Orphei datiu⁹ græcus ē, ¶ Lethæa papauera, i. agrestia, ¶ Placatā Eurydicē uitula uenerabere cæsa Hyppalage p ueneratā placabis, Præcepta facessit, i. facit: & ē frequētariuū p p̄cipali, Aut certe iō facessit: quia plures hostias imolauit, ¶ Hic subitū: ac dictu mirabile mōstrū: res enim hæc ex iprouiso uēit: ut apes ex bobus erūperēt, Nā p̄cepta Cyreniæ tātū ad placāda numina pertinebāt, Notādū sane q̄a ex hoc euctu illa ars inuēta ē quā supra memorauit: & melior facta p industriā, ¶ Stridere apes utero: & ruptis efferuere costis: hæc uerba & secūda sūt cōiugationis & tertiæ: nūc tātū tertiæ, ¶ Lētis uuā demittere ramis: i. morē uua, i. botryonis d. flue-

Quattuor his aras alta ad Delubra Dearum
Constituē: & sacrum iugulis demitte cruorem.
Corpora q; ipsa Boum frondoso desere luco.
Post ubi nona suos Aurora ostenderit ortus:
Inferias Orphei lethæa Papauera mittes:

Et nigram maclabis Ouem: lucumq; reuifces.
Placatam Euridicen Vitula uenerabere cæsa.
Haud mora: cōtinuo Matris præcepta facessit.
Ad delubra uenit: monstratas excitat aras.

Quattuor eximios præstanti corpore Tauros
Ducit: & intactas totidem ceruice iuuenas.
Post ubi nona suos Aurora induxerat ortus:
Inferias Orphei mittit: lucumq; reuifit.

Hic uero subitum ac dictu mirabile mōstrum
Aspiciunt liquefacta Boum per uiscera toto
Stridere Apes utero: & ruptis efferuere costis.
Immensasq; trahi nubes: iamq; arbore summa
Confluere: & lentis Vuam demittere ramis.
Hæc super aruorum cultu: pecorumq; canebā:
Et super arboribus Cæsar dū magnus ad altū
Fulminat Euphraten bello: uictorq; uolenteis
Per populos dat iura: uiāq; affectat Olympo.
Illo Vergilium me tempore dulcis alebat

re: qd̄ græci βοτρυλον dicūt, ¶ Hæc sup aruor: p aruorū cultū primū libz significat: p pecora at̄ tertiū & iiii, q̄a & aues pecora sūt, p arbores secūdū: & hoc dicit, Hæc ego, i. geor, scripsit: dū Cæsar i oriēte pugnat, ¶ Fulminat: fortiter facit, ¶ Victorq; uolentis Per populos dat iura: unū uirtutis ē alterū iustitiæ, Nā uī cere uirtutis: uolētib⁹, nō iuitis impare iustitiæ est, ¶ Viāq; affectat olympo: p̄parat sibi diuīos honores, ¶ Dulcis alebat Parthenopē, Neapolis: q̄ priō ex corpore unū⁹ Sirenis illic sepultæ: Parthēopē ē appellata, ¶ ANTO, Delubra: Var, li, viii, regē diuinā, Delubra ait alios æstimare i quo p̄ter ædē sit area assumpta deū cā: ut est in circo flaminio Iouis statoris: alios quo loco dei simulachrum dedicatū sit & adiecit: sicut locū in quo figerēt candelā cādelabrū appellatū: ita i quo deū ponerēt noiātū Delubrū, His a uar, p̄scrip̄tis possumus itelligere id potissimū ab eo probatū: q; ex sua cōsuetudīe i ultio posuit: ut a dei dedicato simulachro delubrū cœpit nūcupari: hæc Macro, li, iiii, sat, ¶ Orphei: melius orphi legemus: ut i Buc, Orphi calliopea, De quo ibi latius, ¶ Lethæa p̄ciā sup ondi mus, ¶ Vuā: luue, et ait: Examēq; apiū lōga cōsederit uua, ¶ Hæc sup arcul, Peroratio ē: q̄ cum ulū qdā: cōclusionē alii uocāt qdā enumerationē: breuiter, n, re petit totā simul cām atq; materiā decurrēdo p capi ta, De hac ēt Fabi, li, vi, latius scri, ¶ Ad altū: Euphratē Armeniā maiore itelligit: i qua Euphrates oritur: ut Strab, scrib, li, xi, atq; xvi, Cæsar at̄ Augustus: ut Florus scribit ad oriētē uersus exercitū misit i armenias Me dos pthos q̄ postea oēs cū indis ēt Augusti & Romanoz ditiōi paruerūt, ¶ Volētis p, Augusti uirtutis: moderationisq; fama: idosq; ēt at scythas pellexit ad amicitia suā: populiq; romāi ultro p legatos petēdā:

Delu/
brumCande/
labrum

ut scribit Suetōius: Florus ēt & Eusebi, q̄ oīa latius supra patuerūt, ¶ Viāq; affectat olympo, Oū, quoq; li, i, fast, ait, Sic petiit cælū p labores, s. & uirtutē: uirtiorūq; fugā: affectare inqt Festus ē, p̄nū aiūm ad faciendū aliqd̄ habere: affectat ergo uia, i. p̄parat, ¶ Olympo: ad diuīnos honores, ¶ Vin, Vin, Maro, i pago q̄ dicebat̄ andes: haud porcula Mānatus ē, Pō, & Cras, cōsulib⁹, Cras, studiis erudit⁹ sūpta toga Medio, trāsgressus ē post breue tps Ro, p̄xit: ut scri, Eufalīi uero scribūt Vergiliū ab Medioloā Neapolī iuisse: qd̄ & ipsemet hoc loco idicat ubi at̄e alios & græce & latie eruditior factus: se i Urbē cōtulit, Ostēdit at̄ hic georgica Neapolī scripsisse: i Vita ipsius ēt legi tur: eū Geor, septēnio Neapolī, Aeneida uero partim i Sicilia: partim i Cāpania, xi, ānis cōfecisse: Bucolica at̄ triēnio p̄fecisse aiūt: ānos natū: ut Probus asserit, xxviii, ide inqt iserius: Audaxq; iuuetā & c, ¶ Parthenope dulcis: Neapolis oli parthenope ab tumulo Syreīs appellata ē: ut scri, Pli, li, iiii, hæc Augustus postea Neapolī ēē maluit: ut Solin⁹ ait: Neapolis uero idē ē qd̄ noua ciuitas: ut ēt Stradocet i li, v, Varro tū scri, qd̄ ab ea græca uoce Neapolis nouapolis ab antiqs n̄ris uocitata ē Strā, li, v, ait: qd̄ Neapolis dicta est, i noua ciuitas: qd̄ postea & Calcidē/ ses icoluerūt: & ex p̄theucis: athenisq; ueniētes ubi parthenopes unū⁹ e syrenibus sepulchrū ostēdiit, Neapolī at̄ quiquēnalis sacer ille musicus & gymnicus cōplures p dies Celebrabat̄ Agon, Habet & neapolis calidaz aqua rū scatebras: & apparatusissima balnea nulla ex parte Baianis inferiora, plurimi uero e Roma Neapolim secessū facientes uictum: Græcanico ritu perducebant: aut quietis & ocii gratia præfertim: qui eruditioni dabant ope ram aut remissionis uitæ: desiderio maxime quos senectus affligebat: uel aduersa ualitudo: hæc & plura Strā, ¶ CHRI, Venerabere: Eurydicē placatā ante a te cæsa uitula, ¶ Matris, p, Nā semp ē ratiōi obtēperādū si ue rū inuenire cupimus, ¶ Vuā: q̄a cōsistūt ita iter se herētes: ut formā pendētis racemi faciant, Refert at̄ Pli, q; in to tū amissas apes reparant̄ uentribus bubulis recentibus cū fimo obruptis Vin, ut uides iuueni corpore exafato sicut equoz uespas atq; crabrones Alinoz scarabeos nasci putant, Sūt qui mortuas si intra testū hyeme seruē tur: deinde sole uerno terantur: ac ficulneo cinere toto die foueantur putēt reuiuiscere, ¶ Alebat: quia inde asse quebar doctrinā: quo animi humani ita alunē: ut corpora quattuor elemētis: animus, n, immortalis doctrinæ ue ritate quæ immortalis est pascitur: corpus ex elemētis ex quibus est cōpositū, Oīa, n, ex iis alununtur: ex qbus cōstat,

Periit autem Tarenti in apuliae ciuitate Nam dum Metapontum cupit uidere: ualitudinem ex solis ardore contraxit. Sepultus est autem Neapoli: in cuius tumulo ab ipso compositum est tale distichon: Mantua me genuit: Calabri rapuere: tenet nunc: Parthenope: cecini pascua: rura: duces. Titulus est aeneis deriuatum nomen ab Aenea: ut a Theseo theseis: sic Ioue. Vexatus toties rauci Theseide codri. Qualitas carminis patet: nam est metricum heroicum & actus mixtus ubi & poeta loquitur: & alios inducit loquentes. est autem heroicum quod constat ex diuinis: humanisq; personis continens uera cum fictis: Nam Aeneam ad Italiam uenisse manifestum est. Venerem uero locutam cum Ioue missum uel Mercurium constat esse compositum. est autem stilus grandiloquus qui constat alto sermone: magnisq; sententiis. Scimus enim tria esse genera dicendi: humile medium grandiloquum. Intentio Virg. haec est Homerum imitari: & Aug. laudare a parentibus. Nam est filius Actiae: quae nata est de Iulia sorore Caesaris: Iulius autem ab Iulo filio Aeneae originem ducit: ut confirmat ipse Verg. dicens: a magno demissum nomen Iulo: de numero librorum nulla hic quaestio est: licet in aliis inueniatur auctoribus. Nam Plautum alii dicunt scripsisse fabulas. xxi. alii. xl. alii centum. Ordo quoque manifestus est: licet quaedam superflue dicant secundum primum esse: tertium secundum & primum. Ideo quia primum illi concidit: post errauit Aeneas: inde ad Didonis regna peruenit: nescientes hanc esse artem poeticam: ut a medijs incipientes per narrationem ad prima redeamus: & nonnunquam futura praecipimus: ut per uaticinationem. Quod & Hora. sic praecipit in arte poetica dicens. Ut iam nunc dicat: iam nunc debentia dici. Pleraque differat: & praesens in tempus omittat. Unde constat perite fecisse Verg. sola superest explanatio quae in sequenti expositione praebitur: haec quatuor ad Aeneidem pertinet dixisse sufficiat. Nam in Bucolicis: & Georgicis alia ratio est. Licet eadem sit obseruatio. Sciendum praeterea est quod sicut nunc dicturi thema proponimus: ita ueteres incipiebant carmen a titulo carminis sui utpote, Arma uirumque cano, Lucanus: Bella per emam, Statius: Fraternas acies: alternaque be,

ARGUMENTA. XII. LIBRORVM AENEIDOS.

SEPTIMI.

Aeolus immittit uentos Iunone precante:
Troianosq; uagos Libycas expellit in oras:
Solatur Venerem dictis pater ipse dolentem:
Aeneam recipit pulchra Carthagine Dido,
Cui Venus Aescanij sub imagine mittit Amorem.

SECUNDI.

Cogitur Aeneas bellorum exponere causas:
Gratorumq; dolos & equum: fraudemq; Sinonis:
Excisamq; urbem: Priamique miserima fata:
Utq; patrem impositum forti ceruice per ignes:
Extulerit: charamq; amiserit ipse Creusam.

TERTII.

Post casum Troiae fabricata classe superstes
Vela dat Aeneas: urbemq; in littore Thraces:
Mox aliam pulsus Cretaeis Condidit oris:
Cedit & hinc: Helenumq; uidet praecipitq; sumit:
Aetnaeum Cyclopa fugit: sepeliturq; parentem.

QUARTI.

Ardet amore graui Dido: foror Anna suadet
Nubere: iunguntur nimbo cogente sub antro,
Inculcat precibus patrem contemptus Hiarbas:
Nauigat Aeneas iussu Iouis: illa dolore
Impatiens: & amore: necem sibi protinus infert.

QUINTI.

In Siculas iterum terras Fortuna reducit
Aeneam: tumuloq; patris perfoluit honorem:
Tum cogit nauis incendere Troadas Iris,
Troes ibi lingunt socios: Venus anxia placat
Neptunum: somnus Palinurum mergit in undas.

SEXTI.

Sacratam Phoebus Cumarum fertur in urbem
Rex Phrygius: Vatisq; petit responsa Sibyllae,
Misenum sepelitur: post haec adit infera regna:
Congressusq; patri discit genus omne suorum:
Quoque modo casus Valeat superare futuros.

Tandem deueniunt Laurentia Troes in arua:
Et pace accepta laeti noua moenia condunt:
Nocte fatam Iuno furiam uocat: illa Latinos
Inter: & Aeneadas bellum ferit: & ciet arma
Protinus auxiliis terra instruit Itala turmas.

OCTAUI.

Vidit ut Aeneas summa ui bella parari:
Arcadas: Euandrumq; senem sibi foedere iungit:
Dardanioq; duci sociatur Etruria tota:
Arma petit genitrix: dat Mulciber: in Clypeoq;
Res pingit Latias: & fortia facta nepotum.

NONI.

Ad Turnum propere Iunonia mittitur Iris:
Infestatq; animos: aciem mouet ille: Phrygasq;
Obsidet: inde igni euerfa est Aeneia classis
Euryalus: Nisusq; ruunt nece: praelia noctis,
Vi Turnus potitur castris: ui pellitur inde.

DECIMI.

Placat & uxorem dictis: Et iurgia natae
Iuppiter auxiliis instructus: Troius heros
Aduenit: occurrunt populi: atq; in littore pugnant,
Occidit a Turno Palas: uictorq; superbus,
Aeneae eripitur: Mezentius interrit acer.

VNDECIMI.

Occisus proprium pars utraq; reddit honorem,
Supplicibus Calydone satus negat arma Latinis,
Cum Turno alterno iurgat certamine Drances,
Aeneas equitem praemittit: & obuia Virgo
Excipit: extincta Rutuli dant terga Camilla.

DVODECIMI.

Troianis: Rutulisq; placet coniungere foedus,
Id Rutuli rumpunt: nato Venus alma medetur
Dictamo: Rutulicq; luunt periuria uicti,
Cogitur Aeneae Dauni concurrere proles
Pallantea necem misero dant cingula Turno.

ERGO Ne supremis potuit uox improba uerbis
 Tam dirum mandare nefas: ergo ibit in ignes:
 Magnaq; doctiloqui morietur Musa Maronis:
 Ah scælus indignum: soluetur littera diues:
 Et poterunt spectare oculi: nec parcere honori
 Flamma suo: ductum quæ operi seruabit amorem,
 Pulcher Apollo ueta: Musæ prohibete Latinæ.
 Liber: & alma Ceres succurrite: uester in armis
 Miles erat: uester docilis per rura colonus:
 Nam docuit: Quid Ver ageret: quid cogeret Aestas:
 Quid pater Autumnus: quid Bruma nouissima ferret
 Arbuta formauit: sociauit Vitibus Vlmos.
 Curauit pecudes: apibus sua castra dicauit.
 Hæc dedit ut pereant: ipsum si dicere fas est:
 Sed legum est seruanda fides: suprema uoluntas:
 Quod mandat: fieriq; iubet: parere necesse est.
 Frangatur potius Legum ueneranda potestas:
 Quam tot congestos: noctesq; diesq; labores
 Hauferit una dies: supremaq; uerba parentis
 Amittant uigilasse suum: si forte superbus
 Errauit in morte dolor: si lingua locuta est
 Nescio quid titubante animo non sponte: sed altis
 Expugnata malis: odio langoris iniqui.
 Si mens cæca fuit: iterum sentire ruinas
 Troia suas: iterum cogetur reddere uoces:
 Ardebit miseræ post uulnera uulnus Elisæ.
 Tam sacrum soluetur opus: tot bella: tot enses
 In cineres dabit hora nocens: & perfidus error:
 Huc huc Pierides date flumina cuncta sorores
 Expirent ignes: uiuat Maro doctus ubiq;
 Ingratusq; sui: studiorumq; inuidus orbi:
 Et factus post fata nocens: quod iusserat ille:
 Sit uetuisse meum: satis est post tempora uitæ.
 Immo sit æternum: tota resonante Camœna
 Carmen: & in populo diui sub numine nomen
 Laudetur. uigeat. placeat: relegatur. ametur.

Ⓒ Argumēta, xlii. librorꝝ Aeneidos, xlii. uersibus cōphēsa.

PRIMUS Habet Libycā ueniūt ut Troes i urbē.
 Edocet excidium Troiæ: clademq; Secūdus,
 Tertius a Troia uectos cāit æquore Teucros.
 Quart⁹ itē miseræ duo uulnera narrat Elisæ,
 Manibus ad tumulū Quīto celebrantur honores,
 Aeneam memorat uisentem tartara Sextus,
 In Phrygas Italiam bello iam Septimus armat,
 Dat simul Aeneæ socios Octauus: & arma,
 Daunius expugnat Nono noua mœnia Troiæ,
 Exponit Decimus Thuscorum in littore pugnas,
 Vndecimo Rutuli superantur morte Camillæ,
 Vltimus imponit bello Turni nece finem

ADILON.

Aeneas primo Libyes appellitur oris,
 Ⓒ Modestini iuriconsulti in primum aeneidos li-
 brum argumentum,

Ir magnus bello: nulli pietate secūdus,
 Aeneas odiis Iunonis pressus iniquæ:
 Italiam quærens Siculis errauit i undis
 lactatus tandem Libyæ peruicit ad oras
 Ignarusq; loci: fido comitatus Achate
 Inditio matris regnum cognouit Elisæ,
 Quin etiam nebula septus peruenit ad urbem,
 Arreptosq; undis socios cum classe recepit,
 Hospitioq; usus Didonis cuncta benignæ:
 Excidium Troiæ iussus narrare parabat,

A Rma: Multi uarie dixerūt cur ab armis Vir. coeperit: oēs tñ i hāc sūiam affētire māifestū ē: cū cū p̄stet aliū de sūp̄sisse p̄cipiū: sicut i p̄missa ei uita mōstratū ē: Per arma at bellū signat: & ē trop⁹ metonymia. Nā arma qb⁹ i bello utimur p̄ bello posuit: sicut toga q̄ i pace utimur: p̄ pace p̄oit. Vt Ci. Cedāt arma togā: i bella paci. Arma uirūq; figura usitata ē ut nō eo ordie respōdeam: quo p̄posuim⁹: nā prius de errorib⁹ Aeneā dixit: post de bello, hac at figura ēt i p̄sa utimur. Shy sterō p̄terō. Sic Cici uer. Nā sine ullo sūptu nōo: coriis tunicis frumētoq; suppeditato maxios exercit⁹ nōos uestiuit: aluit: armauit. Virg: quē tñ dicē: sed ex circūstātiis ostēdit aeneā. Cāo: polysemus sermo ē. Trian. signat aliqñ laudo: ut Regēq; canebāt. Aliqdo diuino: ut ipsa canas oro. Aliqdo cāto: ut hoc loco. Nā p̄prie cāto significat: q̄ cātāda sūt carmina. Troia: troia regio ē asiā: Illiū ciuitas ē Troia. Plerū q̄ tñ usurpāt poeta: & p̄ ciuitate uel regione uel puīciā ponūt. Iuuē. Et flāmis asiā ferroq; cadentē. Qui prim⁹: Quærūt multi cur Aeneā primū ad Italiā uenisse dixerit: cū paulo post dicat antenorē atē aduētū Aeneā fūdasse ciuitatē. Constat qdē: q̄ habita tēpore rōne parite Vir. dicit. Nāq; illo tpe quo Aeneas ad Italiā uenit finis erat Italiā usq; ad Rubiconē fluiū. Cuius rei meminit Luc. ut Et gallica cert⁹ Limes ab Ausoniis disterninat arua colōis. Vñ apparet Antenorē nō ad Italiā uēisse: sed ad Galliā cisalpinā: i q̄ Venetia ē. Postea uero: p̄ motis usq; ad alpes Italiā finibus no uitas creauit errorē. Pleriq; tñ q̄stionē hāc uolūt ex se quētib⁹ solui: ut uideat ob hoc addidisse Vir. ad lauīa littora: ut nō significaret Antenorē. Melior tñ ē sup̄ior expositio. Italiā: Ars qdē hoc exigit: ut noibus p̄ uiciariū p̄positionē addam⁹: ciuitatū nūq; Tamē ple rūq; p̄uerso ordie lectū ē: Nā ecce hoc loco detraxit p̄ uiciā p̄positionē dicēs: Italiā fato uenit: p̄ ad Italiā uenit. Tuli uer. Ea die Verres ad messanā uēit. Sane sciē dū ē usurpari ab auctorib⁹: ut uel addāt: uel detrahāt p̄positionēs: Nāq; ait Vir. Syluis te tyrreneferas: p̄ in syluis. Vt ergo illic detraxit loco p̄positionē: sic hic p̄ uiciā: & ē figura. Italiā at pars Europā ē. Italus. n. rex Siculorū p̄fect⁹ de Sicilia uēit ad loca q̄ sūt iuxta tyberī: & ex noīe suo appellauit Italiā. Ibi at habitasse siculos: ubi Laurolauiniū ē: māifestū ē: sicut ipse alio loco dicit: Siculi ueteresq; sicāi. Itē. Et gētes uener sicāe fæpius. Fato p̄fugus: Fatū ad utrūq; p̄tinet: & q̄ fugit & q̄ ad Italiā uēit: & bene addidit fato: ne uideat aut

P. Virgilio Maronis aenei. Liber primus.

Alle ego qui quondam gracili modulatus auena

Carmē: & egressus syluis: uicia coegi:

Vt quamuis auido parerent arua colono:

Gratū opus agricolis. At nūc horrētia Martis

A RMA Virumq; cano. Troia qui primus ab oris

Italiā fato profugus: Lauiaq; uēit

cā criminis patriā deseruisse: aut noui ipiū cupiditate. Profugus: at p̄prie dī q̄ p̄cul a sedib⁹ suis uagat q̄si porro fugat⁹. Multi tamē ita diffiniūt: ut p̄fugos eē dicāt eos: q̄ exclusi necessitate de suis sedib⁹ adhuc uagāt: & si mul ac iuenerit sedes nō dicāt p̄fugi: sed exules: Sed utrūq; falsū ē. Nā & p̄fugus lectus ē q̄ iā sedes locauit: Vt i Luc. Profugiq; a gēte uetusta Gallorū celtæ miscētes nomē iberis: & exules q̄ adhuc uagāt: Vt i Sal. Qui nullo certo exilio uagabāt adeo exiliū ē ipsa uagatio. Lauinaq; uēit littora: hāc ciuitas tria habuit noīa: Nā prius Lauinū dicta ē a Lauio Latini fratre. Postea laurētū a lauro iuēta a Latino: dū adepto iperio post fratris mortē ciuitatē auget. Postea Lauiniū a Lauinia uxore Aeneā. Ergo lauina legēdū ē: nō lauiniā: q̄ post aduētū aeneā Lauiniū nomē accepit: Ergo aut lauiniū debuit dicere: sicut dixit: aut laurētū: quīs qdā sup̄flue eē plepsim uelint. **CDONA.** Proponit & diuidit: & sese cōmēdat: q̄ neq; ludrica: nec turpia: sed spectara elegerit. Arma: scutū & reltq̄ q̄ Aeneā fabricauit Vulcan⁹. Virū: nō sexus: sed excellētia: Ergo uirg q̄ talia arma & tā pulchra & hēe & geres potuerit: q̄ romāi iperū auctor eē meruerit: q̄ iunōis inimicitias & reliquorū deorū factiōes sup̄auerit: q̄ tot aduersa mari p̄pessus tollerādo trāsmiserit: nec errauit si priō rē: deīde p̄sonā posuit. Nā Sal. nulla metri necessitate coactus priō rē. deīde Po. Ro. p̄sonā posuit Virg. i. p̄positionē liberā ornādi habuit licētia: Exequēdi uero aliū ordinē tēuit. Cano arma & uirū: sed armorū descriptionē priō p̄positā sequēti disputatiōi referuabit. Troia: altera cū p̄positionē diuisio ut ostēdat qd Aeneas fatali ratiōe cōpulsus: & qd extra fatū p̄pessus sit. Fati. n. fuit: ut relicta Troia Italiā peteret: Ergo crimie desertā patriā absoluit. Nō potuit. n. defēdi q̄ fato iteriura erat: sed neq; p̄na fuit q̄ sit asia pulsus sed gloria: nā minori detrimēto affect⁹ mai⁹ ē emolumētū cōsecutus. Iut Ro. iperū cōderet. Nō ergo malo fatorū patriā pdidit: sed ne ab ea detineret: Aeneas q̄ ipio Ro. cōstitue do dign⁹ auctor parabat. Lauia li. cū aliū atē Aeneā i Italiā uenerit: ille tñ prius uēit ad eā partē: ubi deīde lauerūt littora lauīa: & prius fato uēit: cū casu aliū uenisset. Ergo fato. pdidit patriā. Fato exclusus puēit i littora lauīa. **CHRJ.** Arma uirg: & si heroxi poetae tā grāci q̄ latini p̄ponant: inuocent & narrēt tamē grāci eodē tpe

Aeneidos

pponūt & iuocāt. **Homēn** i illiade ait *ἄρνιν αἰεὶ δεσέει πηλῖνα δέω αχίλλης* & in odyssēa *ἄνδρα μοι ἔννεπε
μῦθον σα πολὺ πρῶτον ὄσ' ἄλλ' ἀπολλὰς ἄλαλχθη*: sic **Hesiod** μου σάι περὶ θεῶν σοὶ Διὸς ἠλεῖ οὐσάι. **La-**
tini uero priō proponūt: deide iuocāt: **Hoc** apud **naſonē**: **Lucanū**: ac **Statiiū**: inuenies, **Propoſit** priō **Virg.** **Ve**
ī ipſa ppoſitiōe nō ſeruat ordinē. Nā cū priō arma: deide uirū ſe dicturū polliceat: prius uirū, errores **Aeneā**
deide arma, i. bella pſequit. **Peruertit** at ordinē eius ppoſitiōis q̄ uniuersalis ē: & totū opus nō aut operis partē
diuidit: **Poētis** qdē cōcedit. Nā & eruditionibus & ocioſis & eadē ſæpe legētibz ſcribūt quos puerſio ordinis
neq; fallere: neq; pturbare pōt. **Oratori** uero nō cōcedit. **Oratō**, pſæpe apud idoctos: & occupatos: & q̄ ſemel
audituri ſint. **Quapropter** monet **Cice**, ut in ea diuiſiōe q̄ tertiā iter partes oratiōis totā cām cōtinet: quo ordi
ne pponimus eodē narremus: in cæteris uero ppoſitionibus nō totā cām: ſed particulā aliquā cōtinetibus nihil
īterēſt peruertat an obſeruetur ordo. **Propoſitio** at & iuocatio in poetis p̄hemii officio fungunt. **Huius** cemo
di aut exordiū accōmodatū cauſa turpi. **Habet**, n. cām turpē nō natura rei: ſed opinione: **Laudandū**, n. ſibi ppo
nit **Aeneā**: de quo erat iueterata opinio illū patriæ deſertorē fuiſſe **Quapropter** a ualidiſſimo aduerſario: ar
gumēto icipit: & q̄ a patriā diſceſſerit: i fatū trāſfert. **Captat** aut beniuolētiā a pſona ſua: qm̄ ſe nō ī nugis: ſed in
maximis rebus occupatū oſtēdit. **Captat** a pſona lunonis cū illā in odiū ppter iniquā in uirū piū crudelitātē &
iuidiā ppter abuſionē ſuæ potētiae trahat. **Captat** p̄cipue ab **Aenea**, cū in tot erūnas illū aliena iniuria incidiſſe:
& tamē iniucto aīo illas ptuliſſe oſtēdat. **Attētū** aut auditorē reddittū q̄a non in nugis: ſed in maximis rebus ſe
occupatū oſtēdit: tū q̄a aliter q̄ multoz opinio ſeratur ſe dicturū polliceat: ipſa p̄terea iuocatio quoniam non
niſi in maximis rebus adhibetur ſummam ſibi audientium attentionē cōciliat. **Reddit** poſtremo qui lecturus
ſit docilem quā & ſummā rei breuiter atq; diſtincte proponit & dilucide explicat. **Arma**: ſunt qui putēt ar
ma dicta a græco uerbo *ἀρμολογία*, i. cōuenire & q̄d rare: inutilia, n. ſūt arma niſi ita quadrēt corpori ut neq; an
guſtiora arctioraue: neq; ruruſus ampliora laxioraue ſint: ut neq; corpus lædat: neq; cōtra ſe in illis traducar
& fluctuet: ut de **Vlyxe** i armis **Achillis** ſcri. **Iuuenā**. **Vnde** cū interrogat quēdā **Xenophon** cur ſua arma pluris q̄
cæteri uēderet: q̄a inqt mea oībz corporibus melius q̄drēt. **Sūt** q̄ uelint arma ab armis, i. humeris dici: q̄a & in
feriora ſe pēdēt & ſuperiora iſdē ſubſtātatur. **Virū**, i. hominē plurimis maximisq; uirtutibus p̄ditū. **Huius**
cemo di, n. hō pprie uir dicit ab ipſa ſui, i. ab excellētia animi: & a uiro dicit uirtus. **Vnde** in. iiii. dixit multa ui
ri uirtū aīo multuſq; recurſat gētis honos. **Nōnūq;** tñ p uirū marē ſimpliciter exprimimus: **Nōnūq;** maritū **Ter**
ren. **O** mi uir o mea uxor. **Canō**: nā canūtur uerſus poetarū: ſic **Homē**, *ἄρνιν αἰεὶ δεσέει*. **Vnde** a canendo dictū
carmē uolūt: ſed q̄a **Cice**, teſte clarorū uirorū laudes ad tibiā canebant: **Cinere** laudare ſignificat: ut ibāt æ qua
ti numero: regēq; canebāt: q̄a et ſybillæ priſcæ oracula uerſibus edebāt: dicimus canere uaticinari: ut **Sola** mihi
tales caſus **Cassandra** canebat. **Troia**: græca nomina nō nunq; ita mutant latini: ut diphthogū ubi ſit i littera
diſſoluant & i in conſonantem uerſum ſequenti ſyllabæ adiungant: ut *αἰας αἰα* uia: ſic *τροίη* troia

CSER. Littora: laurolauiniū cōſtat, viii. milibus
a mari remotū. **Nec** nos debet fallere quia dixit lau/
nalitora. **Litus** enim dicitur terra quæq; mari uicina
ſicut ipſe **Virgilius** in quarto: **Cui** litus arādū: quū: p
naturā litus arari nō poſſit. **Ergo** ſciēdū eſt litus uocari & terrā. **Multū** ille: collifio eſt & ille hoc loco abūdat.
Eſt, i. interpoſita particula ppter metri neceſſitatē, ut ſtet uerſus: Nā ſi detrahas ille ſtat ſenſus ſed nō ſtat uerſus
Sicut alio loco ipſe nunc dextera ingeminans ic̄tus nunc ille ſiniſtra. eſt autem archaiſmos. **Et** terris iactatus:
fatigatus eſt enim apud thraciam monſtro ille quod e tumulo **Polydori** ſanguis emanauit: **Apud** cretā peſti/
lentia: **Apud** ſtrophadas iſulas harpiis **Tempeſtate** uero & in primo: & in tertio: & proprie locutus. **Nam** ia
ctamur in mari fluctibus. **Fatigamur** in terris: & bene duorum elementorum mala uno ſermone concludit.
Et alto: modo mari **Altum** tamē ſciendum eſt q̄ & ſuperiorem & inferiorem altitudinem ſignificat. **Nanq;**
meſurā nomen eſt altitudo.

Littora multum ille & terris iactatus & alto.

Italia

Lauiniū

CDONA. **Multū** i. t. i. & a. alia cum ppoſitione diuiſio eſt. **Scribit** enim quæ mari: quæ terra ſit paſſus.
CHR. **Littora**: terra quam mare tāgit: littus eſt dictum ſecundum **Scauolam** q̄ ad id aqua alludat: uel
q̄ aqua alluatur uel q̄ ibi aqua elidatur: ſed & uicinæ mari terræ littora dicuntur: ut hic. **Ille**: non modo non
uacat: uerum emphatiſm facit ut ſit ille quaſi tantus uir & tam crudeliter uexatus. **Italia**: ſunt qui dicant a bo
bus denominatam: q̄d græcorum priſca lingua boues Italiæ dicebantur: quod autem bobus abundaret: ex eo
patet q̄ multa quæ ſuprema dicebatur inſtituta erat duarū ouium bouū uero triginta pro copia bouum & ouī/
um penuria: ait **Gellius**. **Serui**, autē ab italo rege ſiciliæ dictam putat: qui in eam regionem uenerit in qua po
ſtea regnauit **Turnus**: **Italiam** de ſuo nomine illam appellauit: **Festus** autem ſcripſit **Italiam** dici q̄ magnos
italos, i. boues habeat: quia uituli ab italis ſunt dicti itali. **Fato**: de fato: quoniam plurima dicenda ſunt: in ali
um locum differemus. **Lauina**: placēt quæ dicuntur a **Seruiō**: tamen ſi **Dionyſiū** audiamus cū **Aeneas** ī Italiā
ueniſſet auſpicato oppidū in eo loco cōdere cœpit: in quo ſus p̄gnans: & iā arā ab **Aenea** deſtinata diffugiens re
quieuerat. **Ve** latinus q̄ tum aduerſus rutulos bellum gerebat pegrinos: regnū ſuum intraſſe & urbem ædiſi
care cœpiſſe audiens: illuc cū exercitu conualauit ferro aduenas expulſurus. **Verum** cū deoz monitu uterq; ad
amicitiā cōuerteret: adiuuante latino urbē abſoluit **Aeneas**: nominauitq; lauiniū: ut **Romani** uolunt a **Lau**
nia **Latini** regis filia: ut autem qdā græci fabuloſæ hitoriæ ſcriptores ponunt a **Lauinia** **Geloni** regis deliorū
filia **Aeneæ** roganti data a patre: cū fatidica eſſet & ſapiens: **Euenit** autē: ut dum lauinum conderetur igne per
ſe ex ſaltu accenſo lupus arida ligna ore ferens ſuper igne iecerit: aduolansq; aquilia motu alarum flammas ex
citarit. **Vulpes** autem caudam e fluuio madefactam ferens ignem extinguere conaretur: ſed tandem uicta di/
ſceſſit uulpes. **Quod** monſtrum hoc imperium tandem ſuperaturum quamuis cum difficultate oſtendit.

C SER. Vi superum: uolentia deorum secundum Homerum qui dicit a Iunone rogatos esse deos in odium troianorum: quod & Virgilius tetigit dicens: Vos quoque pergameæ: iam fas est parcere geti Diique: deaque omnes. Latet autem defedit hac ratione troianos quod non suo merito eos insequerentur numina: sed Iunonis impulsu. Scæua: Cum a iuuando dicta sit Iuno: quæruni multi eam dixerit scæuam: & putant temporale esse epitheton quasi scæuam contra troianos: nescientes quod scæuam dicebant ueteres magnam: ut Ennius: Inducta fuit scæua stola magna. Itē Virgilius quum ubique piū iducat: Aeneas ait Maternis scæuus in armis Aeneas: magnus. Memore

Vi superum: scæuæ memore Iunonis ob iram.
 Multa quoque & bello passus: dum cõderet urbē.
 Inferretque deos latio: genus unde latinum:

ab alto: per huc: Et in participio: ut Et quæ uestus abas: per uehebat & in nomine: ut Memore Iunonis ob iram: Non quæ meminerat: sed quæ in memoria erat: nam ira non meminit. De his autem hæc tãtū quæ lecta sunt ponimus: nam ad eorum exemplum alia formamus. Multa quoque & bello passus: duas cõiunctiones separatas naturaliter nemo cõiungit. Sed hoc plerumque a poetis cã metri fit: ergo hic una uacat. Sicut alio loco: Dixitque: & plura uoce diremit. Bello passus: quod contra Turnum gessit. Dum cõderet urbē: Tres hic sunt significatiões. Aut enim Troiam dicit quã ut primū uenit in Italiã fecit Aeneas: de quæ ait: Castrorum in more pinnis atque aggere cigit: & alio loco Mercurius: Nec te troia capit. Troiam autem dicit: quã primū fecit: Aeneas & Lilius in priore: & Cato in originibus testantur. Dum enim: quo tempore hæc fieret ab agrestibus ob uulneratum regium ceruicem commota sunt bella: Aut Laurolauiniū: & significat dum donec tam diu: n. dimi-cauit quæ diu tempus faciendæ ciuitatis ueniret: idonec Turnus occuberet: Aut Romam significat: & est sensu dum modo ergo cõderet urbē aut troiam: aut Laurolauiniū: aut Romam significat. Inferretque deos latio: Latium duplex est: unum a tyberis usque ad fidos: Aliud idē usque ad uulturnum. Latium autem dictum est quod illis Saturnus latuerit. Inferretque deos latio: hoc est in latium: & est usitata figura apud Virg. Quod enim cõiunctione per accusatiuum dicimus: ille per datiuum ponit sine prepositione: sic alibi. Et clamor caelo per ad caelum. Genus unde latinum: Si iam fuerunt latini: & latium dicebat: contrarium est quod dicit ab Aenea latinos originē ducere: prius est iucunda absolutio: ut unde non referas ad personam sed ad locum. Namque unde aduerbiū est de loco: non deductio a persona. Tamē Cato in originibus dicit hoc: cuius auctoritatem Saluimitalis in bello Catilinæ: prius Italiã tenuisse quosdam quæ appellabantur Aborigines: hos postea aduentu Aeneæ Phrygiibus iustos latinos uno nomine nūcupatos. Ergo descendunt latini non tantum a troianis: sed et ab aboriginibus. Est autem uera expositio hæc nouimus quod uicti uictorum nomē accipiunt: potuit ergo uictore Aenea perire nomē latinum. Sed uolēs sibi fauorē latii conciliare: nomē latinum non solum illis non sustulit: sed et troianis imposuit. Merito ergo illi tribuit quod in ipso fuerat ut posset perire: Unde & ipse iducit in xlii. Rogatē Iunonē ne pareat nomē latinum: itē in execratione Didonis legitur: Nec cum se sub leges pacis iniq̄ Tradiderit. Iniq̄ enim pax est in qua nomē amittit ille qui uicit.

C DONA. Vi superum: uis est cum fit aliquid contra leges: uis contra fatum: ut autem ostendat nihil tale de superis meruisse: aeneas addit. Scæuam enim ob. Ergo non pro culpa aeneas fecerunt superi: sed ut obsequerentur Iunoni tanquam omnium regine purgatae igitur aeneas & deformat Iuno aduersaria. Scæuam enim crudelis quæ persequatur innocētē & quæ deorum omnium atque ipsius cultor sit: onerat et eam quæ inimicitias nulla aeneas culpa susceptas diutissime tēaciterque retinet: cum ne id quod dicitur et si iustæ sint inimicitias faceret per bis cõuēiat. Hoc latius in u. Iunonis grauis ita: nec ex saturabile peccat. Quam nec longa dies pietas nec mitigat ulla. Dum enim exaggerat quod aeneas bello appetisset: cum conderet urbē: & deos in pio publico per futuros inferret. Quod si obtinisset: nec latinum genus: nec albanos principes: nec Romam imperium fuisse futurum: nec Caesar impium culmē hiturus: idoluit: cum moliri iam recta uidet iam fidere terræ & bellum per furiam excitauit per prepositionē autem ista non solum quæ dicitur sit: ostēdi sed multiformi ratione diuisionis utitur: cõmēdat carmē: aeneas a culpa liberat: Iuno multa uariisque iuidia obruit: caput carminis ab iuocatione musæ aggreditur cui nisi lectoris instruendi cã thena permisisset laboris gratiam perdidisset: cum quod lecturus esset nesciret: quod si cuncta non in pleui morti imature attribuendū est: nam.

C CHRI. Vi: uis uis & uis in singulari hēt. Est autem a græco βία: apud illos dicitur: & significat robur ut fit uia uis: itē uirtutē: ut multa uis muniet albam: itē uolentiã: unde dicimus illatam uim uirgini: significat copiam: Vis magna auri hōi illi fuit. Vi ergo superum: non iusticia & æq̄tate: sed uolentiã a qua non abest crudelitas: conciliat ergo benigni uolentiã aeneas a persona aduersariorū quæ tam iniqua: Aeneas insectarentur: & a persona aeneas cõmiserationē excitat: quod non sua culpa: sed aliorū crudelitate in tantas tãque graues erunas incidere: & tamē oia animi magnitudine: & sapientia tollerauerit & supauerit: & cum non uerisimile uideret quod superi dii ita iniqui fuerit hominem piū insectari ostēdit illos studia Iunonis esse secutos: quã Homæus scribit deos in troianos cõcitasset. Scæuam: crudelis: quæ iniusta ira contra troianos moueret. Ostēdit ex hac re quæta fuerit troianorū miseria: cum dea quæ a iuuando nomē fortitur tam iniqua crudelitate exercuerit: ergo & dea cum munus propriū dei sit iusticia uti: & ea dea quæ a iuuando dicitur per summam iniquitatē iniustos crudeliter fuit. Memore: multa nomina actiue passueque ponunt. Actiue dicimus sis foelix: non struque leues quæcūque laboris: uis pro pitia: ac da foelicitatē. Passiue autē: Viuite foelices: non quod inferant aliis: sed ipsi accipiant: sic formidolosus: & quod infert: & cui infert formido. Aliter ergo Terentius: Nimis formidolosa es: aliter: Salu. semp̄ illis aliena uirtus formidolosa est: sic memor actiue ponit: ut Dum memor ipse mei: dum spiritus hos reget artus. Passiue cum ait Hora. Siue puer furēs impessit memorem dentibus notam. de qua illa memineris. Sic nunc memorē iram: de qua meminisset Iuno. Latio: Plurimum antiquum a tyberis circos usque producit deinde ad lirim usque fluuiū minturnensium percessisse scribit. Idē sentit Soli: unde a quo aeneas: nam ipse auctor generis latini est ait. Euse. de tēpo. Latinis: quod postea romani nūcupati sunt: post tertium annum captiuitatis troiæ seu ut quod uolūt post octauum regnauit aeneas annis tribus ante Aeneas Ianus: saturnus: Picus: Flaunus: La-

tinus i Italia regnauerunt circiter annis. cl. Hac Euse. Veg. ii populi: q sub Iano: Saturno: Pico: ac Fauno fuerunt: no latini sed aborigenes noati sunt: ipsen. Dionys. alican. antiquitatis diligentissimus scrutator latinorū ante aduentū aeneae nusquā meminit: & Liui. ait Aeneas aduersus tāti belli terrore: aut animos ab originum sibi conciliaret: ne sub eodem iure solum sed etiā noie omnes essent latinos utraq; gentem appellauit: & Straidem pene sentit. Iustis. autē in lib. xx. Quid Latinos populos: q ab aenea cōditi uident. Aeneas igit ut exemplum suae clementiae populis nuper uictis pberet: utq; ex duobus populis unum efficeret: utrumq; nō ab auctore se: sed aut a latino: aut a latio deuicto latinos dixit: remittēs multum de iure suo cui licebat: uel a patria troianos: uel a se aeneas illos denominare: instituit autē hoc iperū Aeneas anno post mūdū cōditum uigesimo supra quatuor milia.

C SER. Albaniq; patres: Albā ab Afcanio cōditā fuisse cōstat: sed a quo icertū utrū a Creusae an a Lauinae filio: de qua re ēt Liui⁹ dubitat. Hāc at quū euer⁹ tisset Tullus Hostilius: oēs nobiles familias romam trāstulit. Et sciēdū bñ hūc ordinē semp seruare Virgiliū: ut ante dicat latiu: deide albā: post Romā: Quod & in hoc loco fecit: & in v. lib. Priscos docuit celebrare latinos: Albani docuere suos nūc maxia porro Accepit roma: & patriū seruauit honorē. Itē in vii. libro Mos erat hesperio in latio: quē p̄tinus urbes Albanā: coluere sacru: nūc maxia rerū Roma colit. Altā mœnia romā: aut pp̄ gloriā: aut pp̄ aedificia: aut qā i mōtib; collocata ē.

Albaniq; patres: atq; altā mœnia romā.

CDONA. Albāiq; pa. atq; a. m. nō scripsit. Musa: ab inuocatione musae quod erat scripturus incepit: q̄ cum dea sit nihil latere oportet: interrogat ergo ut cum nulla in aenea culpa inueniatur: cōfirmet ius. fauiriā.

CHRI. Albāi patres: nā Afcani⁹ relicto lauiniō suae nouercae albā lōgā cōdidit: i q̄ ipsi suiq; posteri sedes regiaq; habuerūt usq; ad Romulū Rōā cōditore iure igit patres romāorū albāi dicēt. Regnauerūt autē isti reges ānos circiter cētū ac qnq; gita. Quo at tpe roma cōdita sit: & q̄re roma uocata: mira inter scriptores uarietas ap̄pet. Freq̄ns opinio ē illā cōditā a Romulo & Remo āno p̄rio. vii. olympiadis: āno at post captū iliū secūdo atq; trigesimo supra trecētesimū regnāte athenis Caropo: Cephalō at Gergithius uetustissim⁹ scriptor illā cōditā pōit secūda a tate post troianū bellū ab iis q̄ exilio cū aenea seruati sūt a Romo Aeneae filio idē pene Demagoras & Agatillus ponūt: Alii asserūt Aeneā q̄s ex molosis uenit post Vlyxē Romā cōdidisse: & eā ab una iliēsiū mu⁹ lie: q̄ roma dicebat romā denoiasse. Hāc. n. alias troianas mulieres: ut naues incēderēt: hortata ē errores graui ter ferēs Aristot. philosoph⁹ scriachiūos quosdā a Troia reuectos tēpestare i Italiā cōpulsos eē: & quis exacta hie me ide enauigare decreuissent. Tñ cōbustis nauib⁹ ab iis q̄s captiuas adduxerāt mulieribus cōsiliū necessitate ipellēte imutasse: & Romā cōdidisse Gallias refert Romā troianā muliere: q̄ cū aliis troiāis uenerat nupfisse La⁹ tio ab originū regi: eiusq; deide filios urbē cōdidisse & a matre denoiasse. Xenagoras historic⁹ refert Vlyxi ex Circe tres filios fuisse Romū Antiū & Ardeam: q̄ tres urbes cōdidere & conditas a se denoiauer. Dionys. calc⁹ dē Romū qdē cōditore ait fuisse siue Afcanii: siue Emathionis fili⁹ fuerit. Alii uolūt Romā cōditā fuisse a Ro⁹ mo itali filio. Hāc igit grāci scribūt ex romanis at nullus scriptor uetustus ē. Sed ex uetustis sermōibus serua⁹ tis i sacris tabulis nōnulli sumūt aeneae filios fuisse Romū & Remum Romā cōditores: alii ex aeneae filia illos natos dicūt: & Latino obfides datos: atq; ab eo sine filiis decēdēte heredes regni relictos. Alii dicūt afcaniū suc⁹ cessisse: & cū fratrib; regnū diuisisse: ipsūq; albā & alia oppida: Romū uero capuā a proauo capy Anchisen ab āchise & aeneā q̄ postea ianiculū ē uocata a patre a se uero Romā denoiasse. Hāc quodā tpe fuit deserta: sed se⁹ q̄ntib; deide t̄pibus aduētātib⁹ colonis: quos albani sub Romo & Romulo duce miserūt antiq̄ constitutionē resūpsit: ut duplex fuerit cōstitutio. Asia paulopost res troianas: alia q̄ndecim aetatib⁹ inferior Antioch⁹ sycacu⁹ fan⁹ tertiā pōit multo antiq̄orē regnāte i Italia Morgete. Soli at refert Euadē cū i Italiā uēisset oppidū ibi i mō⁹ te iuenisse: quā Valētiā latini appellauerāt. Ergo ipse hāc ne nomē imutaret Romā grāco uocabulo dixit. Ve⁹ rius tamē putāt a Romulo cōditā Romā eāq; q̄drata dicta ē. eo q; eq̄ libra foret posita. Incipit a sylua q̄ ē in ara Apollis: & ad sup̄ciliū scalay Caci finit: ubi tuguriū fuit Faustuli i quo māsit Romū. Ro. auspicato sūdāmēta ie⁹ cit duo de uiginti nati annos. xi. kalē. maias hora post secūdā a tate tertiā: ut ait. L. Tarūcius mathematicus nobilissi⁹ m⁹ Ioue i piscib⁹: Saturno Venere: Marte & Mercurio i scorpiōe: Sole i Tauro: lūa i Libra cōstitutis. Dies illa pi⁹ lia hēt obseruatūq; ē deiceps ne q̄ hostia cederet pilibus: ut dies ille a sanguie pur⁹ eēt. Musa ab eo qdē μούσῃ docere dī: uel ὡρα το μούσῃ: nā oīum bonay artiu illas iuētrices eē uolūt. Hesio. i. sua thegōia musas a Ioue esse creatas ait: ex Mnemosine. i. memoria Nouē. n. noctes cū illa in Pierio mōte cōcubuisse fert: hic nouem gēitae sūt musae q̄ a mōte ip̄o pierides appellāt: un idē Hesi. μούσαι πῆρι ἠέων dixit noia at his uersibus refert.

ΚΛΕΙΩ: ΤΕΥ ΤΕΡΤΗ: ΒΑΛΕΙΑ: ΤΕ ΜΕΛΩ ΜΕΝ Η ΤΕ
ΤΕΡΨΙΝΟΡΗ: ΤΕΡΑΤΩ ΤΕ ΨΟΛΥΜΝΙΑ ΤΟΥ ΡΑΝΗΤΕ

καλλιόπην. Δε τροφῆρες αθησιν αῶσῶων.
Anaximāder lāpfaceus: Xenophanes heracleopolites dicūt poetas eē i tutela Apollinis q̄ lyra canit: & nouē mu⁹ say i q̄tū medio ipse residet: & p̄ apollinē humanā uocē itelligūt q̄ nouē istis pficī. Hāc at Fulgētio teste itel⁹ ligūt q̄tuor āteriores dētes quorū si q̄s desit sibil⁹: & nō uox ex ore puēit: itē duo labia septia ē līgua octauū pa⁹ latū qdē grāci uraniō dicūt qm̄ sit formā cæli q̄ urāos appellāt: q̄ ex re octaua musa dī urania nona est gutturis p̄fūditas: p̄ q̄ spūs egredit. Ergo at Platōi libēter adhæreo: Pōit. n. tātus philosophis diuini furoris genera qua⁹ tuor de q̄bus alio fortasse i loco dicem⁹: Inter eos pōit poeticū eūq; a musis puenire demōstrat musas at appel⁹ lat cælestiū sphærarū cātus: nā i li. de repu. singulis sphæris singulas sirenas appositas dicit motū ip̄m sphærarū ac sonū q̄ ide sit significās. Quapp octo sphæras octo musas: ac p̄ illay cocētū nonā pōit: quā qm̄ armōia una ē ex oib⁹ suauissime cōposita excellētissimā reliq̄y dixit exiod⁹ ergo poesis a diuio furore: furor a musis: musae a Ioue eodē Plato. teste puēiūt: sed de his alio i loco lati⁹: Alcmeō: ac nōnulli alii eas cæli & terræ filias dicūt: sed & de nūero nō oēs idē sentiūt: cū sint q̄ res tantū ponāt musas sed nobiliores nouē dicūt. Ait. n. Home. μούσαι

καλλιόπην. Δε τροφῆρες αθησιν αῶσῶων.
ΤΕΡΨΙΝΟΡΗ: ΤΕΡΑΤΩ ΤΕ ΨΟΛΥΜΝΙΑ ΤΟΥ ΡΑΝΗΤΕ

ΔΕΝΝΕ ΑΠΨΑΣΑΗ ΑΜΟΙΒΟ ΜΕΝΑΙ ΟΠΗΚΑΛΗ. Addit etiā Diodo, q̄ clio dicit q̄ κλέος gloria est & poetæ ex laudibus q̄s aliis tribuunt & sibi & illis maximā gloriā uēdicāt. Euterpe quoniam ex bonis q̄ ex illa doctrina pueniūt nō mediocrē uoluptatē capiāt. Talia q̄d' ad multū tēpus floreāt poetæ ἄλλειν, n. florere: & germiare ē. Melpomene a cātus suauitate: p̄ quā auditores delectāt μελτω, n. cātō ē Terpsicore q̄ auditores uoluptate capiant ex iis bonis q̄ ex ea doctrina proueniāt τερπωμοι, n. lector significat. Errato ab amore nomē accepit: q̄ amabiles suo carmine reddant poetæ: Polymnia q̄ in diuturna memoria sunt. Vrania: q̄ fama: ac animi magnitudie cælū ascendunt οὐρανοσ, n. cælo est. Calliope q̄ pulchrā reddat uocē quæ cæteris cātibus antecellat.

Musa mihi cās memora, quo numine læso.

Quid ue dolens: regina deū: tot uoluere casus
Insignem pictate uirum: tot adire labores.

de ΜΗΥΙV ΑΕΙΔΕΘΕΣΤΗΛΗΙ ΑΔΕΩ ΑΧΙΛΗΟΣ Lucanus tamen ipsum ordinem uertit: primo enim proposuit: de/ inde narrauit postea inuocauit: ut est Nec si te pectore uates Accipiam, Sane obseruandum est in omnibus carminibus ne numen aliquod inuocetur: nisi aliquid ultra humanā possibilitatem requirimus: hinc in arte poetica Hor. Nec deus interfit nisi dignus uindice nodus Inciderit, Bene ergo inuocat Virgī, nō enim poterat per se irā numinis nosse. Item in ix. libro nisi adderet luno uires aium q̄ ministrat: quis crederet Turnum euasisse de castris? Quo numine læso: quo in quo in qua causa: & est. uis casus: & communis elocutio, dicimus enim quo te læsi est & alia expositio: nāq̄ luno multa habet numia est Curetis quæ utitur curru: & hasta: ut est hic illius arma hic currus fuit, est Lucina quæ partibus præest: ut luno Lucina fer opem, est regina: ut Quæ diuū in cædo regina, Sunt & alia eius numina, Merito: ergo dubitat: quod numen eius læserit, Alii tamen dicunt se parādū esse: ut de odio Iunonis non dubitet: q̄rat autem quod aliud numen est læsum, ¶ Quo numine læso: ideo trahitur in ambiguitatem: & requirit in quo Iunonis numen læsit Aeneas: q̄a in ipsum certa nō erant odia sed in gentē propter causas paulopost dicendas, ¶ Tot uoluere casus: casibus uolui: & est figura hypallage: quæ fit quotienscunq̄ uerba per contrarium intelliguntur: Sic alibi: Dare classibus austros: quum uentis naues demus non nauibus uentos, Item Animumq̄ labantem Impulit: hoc est impellendo fecit labantem, ¶ Insignem pietate uirum quia patrem: & deos penates de Troia liberauit: & hic se ostendit merito inuocasse musam, Nā si iustus est Aeneas: cur odio deorum laborat.

CDONA. Insignem pie, i. deorū cultorē: & spectata uitæ, q̄d ergo delinquenti fecisset cum ita infectetur in noxiū, Ergo collige: nam cū irascēdi cā nō sit: & nō faciari innumeris tormētis: & grauissimis casibus pbat illā esse scæuā his dictis instruit hoies ad bonū uiuēdi rōnē bonū, n. uirū iustus dolor moueat: & tamē nō sit i ultione imoderatus: nec iustas iras diutius retineat: unde Salu, & iniuria accepta ignoscere q̄ psequi malebant.

CHRI. Quo nūl, Quid ue, do, q̄si stupeat: cū ignoret aut quo numie læsa sit aut pp quā rē doleat: & cur dea cū sit substinuerit in tot calamitates iniicere: uix nō mō piū sed pietate p̄stāte: cū nullā uirtus acceptior diis immortalibus eē debeat, Est, n. pietas q̄ quo oportet amore in patriā in parētes: ac in reliquos sanguie cōiūctos affecti sumus, ¶ Læso: Lædere & offendere differūt: Lædit, n. q̄ dānū detrimentū dolorē ue afert, Offendit uero qui ex dicto facto ue stomachū indignationēq̄ cōmouet: & dānū nullū ifert, ¶ Cās, i. efficiētēs tā grauē irā: tāq̄ scæuū odium, Cæterū cās Aristo, q̄tuor ponit efficiētē: materialē: formalē: ac finalē, Quod ut exp̄ssius itelligat: ponimus Iouis olympici simulachrū: & in eo req̄remus cās: iuenimusq̄ efficientē cām Phidiā eē atheniēsem q̄ illud insculpsit: materialē uero ebur ex quo factū est formalē aut imaginē Iouis q̄ in ebore sit exp̄ssa ac postremo finalē: q̄a nihil sit q̄d' finis alicuius gratia nō fiat: ergo huius simulachri erit finis: ut appeat q̄ Ioui sint consecrati ludī olympiaci, Pla, uero p̄ter has q̄tuor exemplarē ponit: & instralem, Dicit aut cā id quod ex eo quod sit sequit: ut aliud fiat, Verū cā finalis dicitur cā causæ: nam propter finē reliquæ tres sunt, Neq̄ est nunc quod psequar quid inter se causa elementum: & principium: aut cōueniat aut differant, non, n. ad hunc locum attinet talis inq̄sio, ¶ Tot uol, c. fortasse non est hypallage: nā quis a iuno, i. pulsus sit ad multos casus: ille tamē sua sapientia & animi magnitudine potius uoluit casus q̄ ab illis uolueret: p̄stātissimū, n. uiri potius fortuna regunt q̄ ab illa regant, ¶ Vrbs: an laudat carthaginē: ut ostendatur non omnino stultam rei perficiendæ spē fuisse Iunonis: & sumuntur loci de probabili quod ponitur in cōstitutione cōiecturali: in hac est signum & signi partes sunt locus: tēpus: spaciū: occasio spes perficiēdi: & spes celandi locus ergo idoneus dabit: spem q̄ esset p̄p̄inqua Italia: & opposita romæ, Erat spes p̄ficiēdi: quoniam & antiqua: & diues: & populosa: & bellicosa: ergo quis etiā accēsa esset odio, Nō tamē p̄ceps cōsiliū cœpisset: nisi fuisset spes p̄ficiēdi, ¶ Antiq̄ ergo roborata: uiribus opponebat nascēti, Sic inferius dolet q̄ urbs antiq̄ ruat multos dominata p̄ annos Vrbs: hāc designabat sulco q̄a ea ducebat qua mœnia futura essent: q̄ cū illuc pueniebat ubi eēt futura porta: id spaciū non signabat sulco: sed portabat aratrū ne terrā tangeret: unde a portando portā dici uolunt, Ipse alibi iterea æneas urbē designat aratro, Nā Cato ait conditores urbium taurū in dexteram uaccā interius iugebant ipsi icincti ritu Gabino, i. togæ parte caput uelati tenebant stiuam incuruā: ut glebæ omnes intro ruerent: unde territoriiū quasi terribouium dictum est attritu boum: & aratri, Erant boues albi: ut illo candore ostenderetur ciues sine labe eam oportere, Glebæ internæ reiciebant: quoniam omnis fertilitas in urbē importanda sit, Erant ita boues iūcti: ut uacca interior taurus exterior esset q̄a mulieris est q̄ itra domū sunt curare: Viri uero q̄ extra de hac re, Ouis i lib, fasto, Inde p̄mens stiuam designat mœniā sulco: Alba iugū niueo cū boue uacca tulit, Sulcus aut ille qui sic tunc imprimebat teste Pompeio festo primigenius dicebatur, Vomis aut æneas adhibebatur: ut refert Macro,

C SER. Tātā ne animis cœlestib⁹ irā? Hic iā nō de q̄litate iracūdiā: sed de quātitate q̄rit. Nimia & nira ē q̄ nō hēt pietatis cōsiderationē: & hoc qdē secūdū stoicos dicit: sed mirā cur tñ. Nā epicurei dicūt deos humana penit⁹ nō curare. Tātā ne: q̄si exclamatio ē mirātis. Animis cœlestib⁹: diis superis: nā apud iferos cōstat eē iracūdiā: ubi sūt furia: & irā: Erinys: Alecto: & Megæra. Vrb̄s antiq̄ fuit: Vrb̄s dicta ab orbe: q̄ antiq̄ ciuitates ī orbē fiebāt: uel ab uruo parte artari: quo muri designabāt: & ātīqua āt & fuit benedixit: nāq̄ ante septuagīta annos urbis Romæ cōdita erat: & eā deleuerat: Aemilianus Scipio: q̄ āt nūc ē postea a romāis est cōdita: unde antiquā accipe: & ad cōparationē istius q̄ nūc ē & Roma antiquiorē: Tyrri tenuere coloni: deest quam Amāt nāq̄ antiq̄ p epexegetim dicere qdē nos īterposito p̄nomie exprimimus. Itē est loc⁹ Italiā graii cōgnomie dicūt: deest quē. Coloni āt dicūtur cultores aduenā: & hos de tyro cōstat uenisse: q̄ carthaginē cōdiderūt. Italiā cōtra: Cōstat tria latera habere Italiā: superi maris iferi: & alpiū. unde tollēdi erroris cā adierit: Cōtra tyberina hostia: q̄ ī ifero mari sunt. Lōge: ualde: Salu. Lōge alia mihi mēs ē patres conscripti. Diues opū: mō tñ diues dicim⁹. Antiq̄ ad iūgebāt cui⁹ rei: ut diues equū: diues pictai uestis & auri: iūgētes tātū genitiuo casu. Studiisq̄ asperrima belli: cām oñdit: mirabilē dicēs hos eē bellicosos & diuites: quū ociosa sit semp̄ opulētia. Iure ergo hanc diligit Iuno: & uult orbis regna fortiri. Studiis: nō stuz dio: q̄a terrebella uult cōtra populū romanū. Fert: dī & ingēti arte Virgi. uti: ne ī reb⁹ fabulosis apta utat licētia poetarū: sed q̄si opinionē seqtur. & p̄ trāsītū poetico uti more. Posthabita coluisse samo: nō cōtēpta: sed ī secūdis habita. Nāq̄ ī superiori uersu dixit magis: ut ēt originali loco seruet affectio. Sic Iuuenalis. Et famia genitrix q̄ delectat arena. Hic illius arma: figura creberrima aduerbiū. p̄ aduerbio posuit p̄sētis loci. p̄ absentis debuit. n̄ dicere illuc sicut habem⁹ ī superioribus. Arma: īstructā armis lunonē ī alio loco ipse testat: Ferro ac cicta uocat. Curr⁹ aut ues curū: quo secūdū Homerū ī cœlo uti: aut thēsa significat: q̄ deorū simulachra portat. Thēsa āt cū aspiratiōe scribit̄ ἀπο τοῦ θείου. iā re diuina. Hic illius arma: hic curus fuit quotiēscūq̄ nomia pluralis & singularis numeri cōnectūt: respōdemus uiciniori: ut ecce hoc loco curui nō armis respōdit: ea dē & ī diuersis generib⁹ ē obseruatio ut magis uicio siue masculinū sit siue foemininū respōdeam⁹: ut puta uir & mulier magna ad me uēit: Si āt plurali nūero uelim⁹ uti: ad masculinū trāsceam⁹ necesse ē: uir & mulier magna ad me uenerūt. Si q̄: q̄ uacat: & ē ornat⁹ cā positū utq̄: tādē gētiū: locorū: & reliq̄: ut dixitq̄: & plia uoce dicit. Iā tū: ex quo cōstituta ē a tyriis colōis. Tēditq̄: s̄. q̄. figurat̄ dixit: nā n̄ ignū fouet: sed tēdit: & fouet ut regnū eē possit. Duci: ductū iri ī finiti modi a p̄sētis p̄ futuro posuit: & uerbū p̄ uerbo: ut sup̄ ostēdū ē.

CDONA. Tātā ne. admirat̄ hoc poeta cū dii lenes eē soleāt: & misericordes q̄ rep̄hēdat̄ ī eis qdē ī hoībus displicet. Post iuocationē āt nō ī adiuētū carminis: sed ī fauorē suscepti sui opis positas cās enūerat: q̄b⁹ lecto ī initio aduerat: & lunonē saua: & deos malo studiō lunonis motos: & aenā nō sua culpa hāc esse passū. Vrb̄s antiq̄: primā lunōis odiōz cām dicit q̄ aenā īfectat⁹: qm̄ ab eo gēs oritura erat q̄ īperiu qdē ipsa Carthaginī seruari cupiebat: pruptura eēt. Volebat ergo si posset illū extingui. Igit̄ hāc sola cā satis erat ad odia excitanda. Verū alia quoq̄ enūerant: ut cū sit p̄cul a culpa aenā: & ipse purget: & lunonis factio iniquissima cognoscatur: Laudat̄ multipliciter carthago: ut oñdat̄ illa Ro. īperiu opprimere potuisse maxie annitente lunone. Antiq̄: nō magna: ut multi dnt: sed plapsi t̄pis: ut ānositate corroborata īperiu ro. nascēs lōge uis uirib⁹ p̄meret. Coloi: ut p̄ter icolas ēt aucta sit colōis. Italiā cōlaus ē a situ. Diues: a fortūa. Studiisq̄: a natura & morib⁹: ergo omnis erat occasio lunōis fauor: locoz p̄ximitas: substantia rei familiaris: bellatoz numerus: fiducia naturalis: & inatum studium dimicādī. Posthabita. cōstanta obstinatiōe cōtra ro. imperiu nitebat̄ p̄ carthaginis opibus: ut omnibus terris: & ipsi solo genitili illa p̄posuerit: & īsignia sui numinis: quicqd̄ potuit ī ea collocauerit.

Coloni
Cartha
go.

CHRI. Colōi: noui: & aliūde p̄fecti hitores urbiū: sed & agrū alienū q̄ ea p̄ditōe arāt: ut p̄tē fructuū capiāt colonos appellāt: q̄ de re rustica scribūt. Carthago p̄dita ē: ut qdā uolūt a Carchedōe tyrio: ut uero alii a didōe ei⁹ filia ānis. cxxliii. Post troianū bellū: alii uero dnt cōditā a didōe āno mūdī. xc. ac cētēsimō supra q̄tuor milia: postreō uero sūt quelit regnāte auētio ī latio post. iiii. milia. & ccc. ac qnq̄gīta mūdī ānos eā cōditā: sed poeta suo iur̄ hāc fingit ait Euse. Samo: q̄ īsulā uehemēter amabat: qm̄ ī ea adoleuit & Ioui nupsit: & ut scri. Var. p̄thenia pri⁹ ē appellata. Itaq̄ ātīgssimū hēt ibi tēplū: & simulachrū hitu nubētis figuratū: & sacra ei⁹ āniuersaria nuptiarū ritu celebrāt. ait hero. tēpla samū hre pulcherrīa oīum q̄ ī grācia sūt. Hic ilī⁹ ar. h. c. repetitio ē color rhetoric⁹. Dea tēdit. q̄. d. iccirco audet niti cōtra fata q̄a dea ē. Libyā ps̄ tertia terraz ē: q̄ latini Africā noīant grāci dicūt libyā denoīatā a libya Epaphi filia: q̄ Busiridis m̄r fuit. Parcas qm̄ uita hūana initū hēt p̄gressū & finē: hāc tria p̄ tres pcas ātīg noīauerūt. Nomia q̄ sūt ap̄d grācos Cloto: Lachesis: & Atropos: Cloto q̄ īitiū uitae ty pū hēt colū cū p̄so gestat: ut sit ort⁹ n̄ q̄ materiā uiuēdi p̄bet. Lachesis uero filū exp̄so deducit. Id. nē t̄ps uiuēdi qdē fortiti sum⁹. Vñ & ipsa a λαγχανός qdē sotitor dī. Tertia uero filū a lachesi iā deductū abrūpit: & deotat mortē uñ dī Atropos q̄si ἀνεῦ τροπῶν. i. sine cōuersiōe: q̄a īplacabilis ē mors: & nulli p̄cit. Gelāt refert tribus fatis tria noīa eē latia. Et priā dicit parca a pariēdo: secūda: nouā: tertia decimā: q̄a nono: & decimo mēse part⁹ maturi sint. Cefellius uero uidex parcarū pōit tria noīa latia: nonā decimā & mortā. p̄ducitq̄ Liuii uersū. Quādo dies adueniet: quā p̄afata est mortā. Has alii demorgonis ex chao filias dicūt. Alii noctis: alii q̄bus assentitur Marcus Tullius ī libro de natura deorum herebi: & noctis. Has ait Hesiodus bona & mala hominibus fortiri.

Parce

C SER. Audierat: a Ioue aut fati: nō. n. oīa numīa hnt diuinādi ptātē: deniq; ne ipse qdē Apollo sua spōte diuinat: ut ē Quæ phœbo p̄ oīpotēs: mihi phœbus Apollo Prædixit: & p̄te audierit: In Ennio: n̄ ducit̄ Iupiter p̄mittēs romāis excidiū carthaginis: & Tyrias arces: Carthaginē dicit q̄ tyrii cōdiderūt: & Oli: nūc q̄nq; Trian. t̄pa significat̄ p̄teritū: ut Oli arbor nā ad imp. q. g. l. p̄sens: ut. Tūdiſ oli fluctib; futuſ: Nūc oli quocūq; dabūt se t̄pe uires: & Hinc populū late regē: a Ro. laudat̄ at eor; populū dicēdo late regē: & Belloq; sup̄bū: nobilē: ut Ceci ditq; sup̄bū lliū: & Vetur; excidio: ad excidiū nota figura: & Libyæ: carthaginis: & puiciā p̄ ciuitate posuit. Di-

Audierat: tyrias olim. quæ uerteret arces:
Hinc populum late regem: belloq; superbum
Venturum excidio Libyæ: sic uolueret Parcas
Id metuens: ueterisq; memor Saturnia belli:
Prima qd̄ ad Troiam pro caris gesserat Argis:
Necdum etiam causæ irarum: sæuiq; dolores
Exciderant animo. manet alta mente repostū
Iudiciū Paridis: spreta q; iniuria formæ:

se alibi. Mirant̄ dona Aeneæ mirant̄ Iulū Flagrātisq; dei uult;: partē ad se retulit: partē ad tyrios q̄ deum eē ne sciebāt. & Saturnia: antonomasia est nō epithetō: quæ fit quoties pro proprio nomine ponit̄: quod potest esse cum p̄prio noīe: p̄t̄ & epitheton dici. & Prima: atqui Hercules prior contra troianos pugnauit: uñ mō prima princeps accipiēdum est: Nā plerūq; poeta significationē nomīnum dat participiis: uel e contra: ut Voluētibus annis significat̄. n. uolubilibus: hac licētia & in nomine usus ē: ut prima pro principe poneret. & Ad troiā: & ad & apud accusatiuæ sunt p̄positiōes. Sed apud semper in loco significat ad & in loco: & ad locū: ut Ad quē tū Iuno supplex his uocib; usa ē. Cice. in Verrinis: Decē fiscos ad senatore quēdā relictos. Itē ad Marcū Leccā re habitare uelle dixisti. & Caris: argis: illi. n. eā coli oībus notū ē. Argos at̄ in nūero singulari neutri generis ē: ut Hora. Aptū dicet eqs argos. In plurali uero masculini: ut hi argi. cæterū deriuatio noīs argiuos facit: nō argos. & Causæ irarū: nūc de p̄teritis loquit̄. & Manet alta mēte repostū iudiciū paridis: in quo p̄ Venere paris Alexāder cōtra lunonē Mineruæq; iudicauit. & Alta mēte dicit̄. i. secreta: recōdita. & Repostū: at̄ syncopa ē: unā. n. e medio līterā seu syllabā tollit sed quū oēs sermōes aut itegri sint: aut pathos habeāt: hi q̄ pathos habēt: ita ut leti sunt de bēt p̄t̄: qd̄ ēt Maro facit: nā & repostus & porgite de Ennio trāstulit: itegris at̄ & ipsis utimur & eor; exemplo aliis. & Spretā q; iniuria formæ: epexegetis ē: hoc. n. fuit iudiciū Paridis: utq; particula uacet: sicut alio loco: Dixitq;: & p̄tia uoce diremit. Licet nōnulli separēt dicētes aliud eē. Nunq; n. cōiunctio p̄t̄ nisi iter duas res. Et spre tā formæ referūt ad Antigonā Laomedōtis filiā: q̄ a lunōe p̄ formā arrogatiā i ciconiā cōstat eē cōuersam.

CDONA. Verteret: eā hēt significationē: ut nihil post excidiū sup̄sit. Vñ alibi. Quæ te gēitor snia uertit. i. p̄t̄ ita imutauerit: ut nihil i illo pietatis relictū sit. Itē & oīs imo uertit neptūnia troia. & Id. m. ut firmet p̄mā fuisse p̄cipalē cām icipit dicere alias. Timet ergo ne troiā ab excidio liberati uel uires aduersos græcos reparēt: uel i Italia cōsistētes carthagini officiat. Artificiose deinde aliā cām addit iudiciū pidis: & unā iniuriā facit duplicē. s. qd̄ offēsa sit in eo iudicio q̄ minori sit postposita: & q̄ sit spreta forma sua: q̄ in pomo scriptū erat: Pulchriori det̄. Hoc maxime uexat mulieres. Hāc igit̄ partē facit. Virgi. cū dicit manet alta mēte repostū iudiciū paridis: spreta q; iniuria formæ: Vt nō tātū irascat̄ qd̄ uicta ē quātū qd̄ forma sua sit spreta. & Māet: ergo ad oīa p̄tinet. & Repostū: aut ad iudiciū paridis. & Iudiciū. s. corruptū libidinis p̄mio. & Paridis: ut cōiunctiū sit nō hominis nomē. s. quasi abiecti: uenalis: uulgaris: & in honestū. Fallunt̄ aut̄ q̄ referūt iniuria formæ ad antigone. Vnde addit.

CHRI. Id. m. Nā hac ē p̄ria cā: reliq; sunt accessoria. & Veteris: ac si diceret i p̄fecti opis. Hoc alibi ip̄a dolēs ait: Nā capti potuer̄ capi. Et paulopost: Me ne icēptis desister̄ uictā: uel mēor belli. i. iniuriarū ob q̄s bellū susceperat. & Saturnia. q. d. crudelis: ut a Saturno eē se ostēdat: dī at̄ lūo a iuuādo: sed quū i hoc loco troiāos nō iuuat̄: s̄ ledet̄ cōat̄ optim; uates illā a Saturno stela noxia denoiare maluit. Cæter; poete cū eā physica qd̄ rōne describūt: terrā itelligūt. Hāc pulchre ostēdit Diōy. ac Euse. & Var. Quapp ac rōne ip̄am deā regnoz; noīant: q̄ hac terrēa sunt atq; oīs cōtētio iter mortales: & terræ possessiōe ē. Capit̄ at̄ a Marōe allegorice p̄ ambitiōe q̄ ē cupiditas regnādi: & i p̄radī. Huius deæ simulachrū ligneū apud samios: ubi apprie colebat̄ fuisse refert Calimachus: lunonē p̄fici uoluerūt eē nuptialē uiri ac foemīe cōiunctiōe. Quapp illi sacrificātes bilē ad hostia se mouebāt: ac iuxta arā ifodiebāt: ut oñderēt sine ira: & odio & amaritudīe matrimoniū eē oportet. Iunōis at̄ & Latōæ ptātē sic iugūt q̄ lūo terra sit: Latōa nox: nā obliuio ex noctē p̄ somnū sit. Nos at̄ ē terra umbra matrimonii uero finis p̄catio ē. i. a tenebris ad solis lumīa p̄gressio. Dicit̄ at̄ Ioui lunōe irata & ab eo dissidēte mœstū Iouē a calabeomene indigna doctū: & alterā duceſ simularet. Quapp ille ex q̄rcu muliebre simulachrū cōposuit nuptiasq; p̄parauit: ad q̄s tritōides nīphe: & uniuersa boetia cōfluebat. Quare cōmota Iuno a Cithērōe descēdit: & plataeſiū muliebr; turba sequēte ad Iouē puēit simulatiōe q; patefacta illi sūma cū laticia recōciliata ē simulachro at̄ qd̄ dedalē appellatūt: Iuno. ḡra festa dedala iſtituta sunt Iunōi p̄terea oīum mēse kalēdæ dicatæ sunt. Vñ illi. xii. aras iſtituit. & Cææ irar; & Iniuria: i. iuria: nīra gignit q̄ ē accēſio sanguis ad ulciscēdū. & Dolores q; & ipsi ab iniuriis nascunt̄: ait Dio. mulieres diopolitanas siue thebanas q̄ i agypto sūt (nā diopolis thebe ē) phar machū aduersus irā: & merorē inuenisse. & Aīo: mēte. i. memoria: ui manet alta mēte repostū iudiciū paridis.

Aeneidos

C SER. Et genus inuisum: propter Dardanum Electra pelficis filium, Electra pelfex fuit Iouis: ex qua Dardanus natus est: a quo troiani ducunt originem. Rapti: stuprati: ut est Rapta garamantide nympha: Item & raptas sine more fabinas. Ganymedis honores: Trois regis troianorum filii, honores autem dixit uel propter ministerium poculorum: ad quod receptus est remota Hebe Iunonis filia: quae Ioui bibere ministrabat: uel ob hoc quod inter sydera collocatus aquarii nomen accepit. His accensa super iactatos aequore toto: super his: aut de his: aut super metum carthaginiis: his quoque accensa. Reliquias: ut steterit uersus geminauit. Nam in prosa reliquias dicimus. Atque immitis achilli: bene secundum Homerum segregauit ducem a populo: sic Aeneas in secundo post omnium casum Priami separauit interitum: ut forsitan & priami fuerint quae fata requiras: immitem autem dixit qui in patrocli ultionem & circa extinctum Hectorem crudelis fuit. Achilli propter ΔΑΙΟΙ ΤΕΛΕΥΤΟΝ detrahit siliteram: quae praerungit pro sibilo habetur non solum necessitatis: sed etiam euphoniae causa: ut Salustius:

Et genus inuisum: & rapti ganymedis honores: His accensa super: iactatos aequore toto Troas reliquias Danaum: atque immitis Achilli Arcebat longe Latio: multosque per annos Errabant acti fati maria omnia circum.

A principio urbis ad bellum perhi macedonicum pro persis, detrahitur autem s tertiae declinationis genitiuo, Acti fati: si odio Iunonis quomodo acti fati: sed hoc ipsum Iunonis odium fatale est, laborat enim Virgilius nil troianorum meritis, sed omnia fati a scribere. Est & alter sensus: nam fatum uoluntate legimus: ut Fatis Iunonis iniqua, uoluntate locutiōis: ut hic intelligamus agebant fati Iunonis, uoluntate. Maria omnia circum: i fine accētū ponimus cōtra morē latinū: sed corruptio hoc facit: Namque ppositio postposita corrupta est sine dubio.

C DONA. Et genus inuisum: ut ad principalem causam gentis aestus reduceret. Ganymedis: Qui turpiter amatus est a Ioue. Est autem foedum hoc loco aliquid intelligere de zodiaco: in quo Ganymedes dicitur collocatus: ne infames inter sancta sydera sint collocati: & sentiamus id quod poeta non dixit. Ostendit omnes has causas esse alienas ab aenea. Atque ut posterius dictas ostenderet incidentes ait. His accensa, id est super illam quae fuit, ob excidium carthaginiis. Vix e conspectu: A septimo anno incipit narrationem: ut priora referret ad conuiuium didonis. Iactatos aequore: haec omnia ad exprimendam Iunonis iniquitatem pertinent: ut ostendat excidium carthaginiis solam causam fuisse ne ipsa miseretur: nec deserit intentionem suam quae cognoscens non posse expugnare fata: cupiebat saltem illos arcere quos ad plenum superare: non poterat. Non miserabatur igitur: ut iactatos toto aequore: & eos qui ex infinito numero ad paucos redacti essent: quos e manibus saeuissimorum hostium fortuna seruauerat: insidiis assiduus obterreret. Reliquias danaum: Magna crudelitas quae nullis cladibus faciri poterat. Laus autem aenea magna quod de solis reliquiis troianorum imperium Romanum condere potuerit. Ergo ni fata obstitissent patriam integris opibus defendisset: cum in aliena terra imperium condiderit. Acti fati: id est ipsi qui fati agebantur in Italia errabant Iunonis inimicitias.

C CHRI. Iactatos aequore: arcebat. Omnibus ex locis Iunonem inuidia onerat pathosque commouet: in hoc autem loco citat a modo: ut ipse alibi altaria ad ipsa trementem. Traxit: & in multo lapsante sanguine nati: sic Demosthenes se pulsatum cothurno quaeritur: in quo erat contumelia. Nam non solum iniuria ex se spectat: sed etiam modus inferendae iniuriae: iniuria est quae arceat Italia: Mos autem quod arceret crudelissime illos per omnia maria iactando: & ut magis illius odium infaciabile ostendat: dixit troianos non integros: & florentes in patria in quos posset concitari aliquid inuidia: sed miseros atque infaelices: & qui ex graecorum praesertim Achillis crudelitate super fuerant: qui non solum uenia: sed etiam commiseratione digni essent eoque magis quod tam diu in eos saeuerat: ut iam omnis ira satiata esse potuisset. Latio: capiebant laticiam propter propinquitatem Italia quae res magis Iunonem incendebat: Nam ex inimicorum laticia dolent inimici. Caris: & sic & apud Homerum loquitur.

Ητοι εμοι τρεις πολυφιλατοι ει σι πολεις: Αργος τε παρτητε και ευρυαγρα μνηνη. Iudicium paridis: de Paride Ganymede atque aliis troianis dicemus suo loco. Hic ad ea quae dicit Dona, addam ingeniosissime poetam nostrum cum causas quae Iunonem excitabant poneret ita narrare uoluisset: ut ipsa si adesset narraret. Nisi ut ait Cicea natura: & usu non est recedendum. Non ergo rationem habuit temporum: sed si irata Iuno loqueretur: semper ea prima proferret: quibus magis praemeretur: & quia nihil grauius accidit reginae quam postponi minoribus: nihilque molestius foemine quam in iudicio forme succumbere: iudicium in quo utrumque incommodum est prius dixit: deinde quod molestius in secundo loco erat: Electram uiro suo potitam: quam Ganymedem filiae in munere succedere. Forma a graeco est per transpositionem litterarum. Illi enim μορφη nos formam dicimus. Est autem forma propter quam aliquid quod non erat esse incipit. Nam ebur, Phidiae Iouis simulachrum: non erat: sed postquam addita est ad materia forma coepit esse simulachrum. Ergo quia dat essentiam: & pulchritudinem: forma pro ipsa pulchritudine capitur. His accensa, aduerbium est in hoc loco super secundum praesici. Danaum: graecorum a Danao antiquissimo rege fratre Aegyptii: qui relicto aegypti regno fratri in graeciam nauigauit: argosque uenit: & nomen genti dedit: ait autem Pli. Hunc primam nauim nauigasse cum antea homines raibus ab erithra in mari rubro institutis uterentur. Euse, ita scribit aegypti quae prius aeria dicebatur ab aegypto ibi regnante nomen accepit cui datum est regnum eiecto Danao qui in graecia argos occupauit ac aquis abundare fecit Achilles est quasi ανευχιλου, id est sine cocto quoniam illum Chiron ita educaisset herbis baccisque syluestribus: ut nullum cibum coctum gustaret. Vnde Euphorion poeta εις ισιν χιλου νοστιηε παυβανα γευος του νεναμυρι δουεζ μιν αχιαλλε αφημι ξαντο. Errabant: a recto cursu uagabantur, aliquando peccare: Item pasci: ut mille meae ficulis errant in montibus agnae.

Nonius in vocabu. ho
noru. pud. uita. hoc lo
co interpretatur. in
de aliis honoris. intel
ligendo. libenter adu
erem quod de equis
a Ioue, Troi donatis
ob compensatione mpti
Ganymedis. Homeri
scant. eius. p. 11. s.
p. 175.

Forma

Danaus
Aegyptias
Achilles

CSER. Tantæ molis erat: difficultatis. Romanam condere gentem: latenter ostendit hinc odium Iuno-
nis Aeneam pertulisse: q̄ romanæ gentis auctor extabat. Vix: hoc loco mox significat. E conspectu: ut ad-
huc de Sicilia possent uideri. Læti: uel alacres: uel ueloces: ut est Et lætus eois Eurus æquis. Item Et uirgea
lætus pabula idest festinus: & cum omni intentione: uel re uera læti: q̄q̄ incongruum sit propter Anchisæ mor-
tem: sed & interitus senum minus dolet: & magis lætos intelligendum est: ut sit Iunoni causa maioris iracun-
diæ: sic enim & in septimo irascitur ubi lætum Aeneam siculo prospexit ab usq̄ pachynno. Salis: maris se-

Tantæ molis erat romanam condere gentem.
Vix e conspectu Siculæ telluris: in altum
Vela dabant læti: & spumas salis ære ruebant:
Cum Iuno æternū seruans sub pectore uulnus
Hæc secum: me ne incepto desistere uictam?
Nec posse Italia Teucrorum auertere regem?

cundum Homerum εις αλαδιαν Salem autē quo
utimur singulari numero tantum dicimus: quum
iocos significamus pluralem tantum ponimus nu-
merum secundum Lucanum qui ait: Non soliti lu-
sere sales. Aliquando autem & urbanitatem per sin-
gularem numerum significamus, ut Terentius. Qui
habet salem quod in te est: idest quæ res in te est ma-
sculini enim generis est non neutri: & neutra tripto-
ta sunt: nec ab hoc accusatiuo nominatiuus esse po-
test hoc sale. Cum Iuno æternum seruans sub pe-
ctore uulnus: de præterito dolorem dixit: de futuro

natum: ad utrumq̄ uulnus retulit. Hæc secum subaudi locuta est, de est enim & hoc fictum est: ut supe-
rius diximus: Vnde enim hoc sciret poeta? bene autem impatientiam doloris ostendit detrahendo ei sola-
tia: ut in quarto solam inducit Didonem: En quid ago? Me ne: ne non uacat: significat enim ergo, & est con-
iunctio rationalis. Incepto desistere: tolerabilius est enim non ichoare quam incepta deserere. Nec posse
Italia teucrorum auertere regem: sic & in vii. Vincor ab ænea: & detrahit more suo prouinciæ præpositiōem:
non enim dixit de Italia: sed Italia. Quippe uetor fati: re uera inquit fata me prohibent: ergo Iuno ignorat
uim fatorum: sed hoc non possumus dicere quia superius lectū est: Si qua fata sinant: Et progeniem troiano
a sanguine duci. Audierat: hoc ergo est, omnes res hominum aut ex nostra uoluntate descendunt: ut puta se-
dere surgere: aut ex fati necessitate: ut puta nasci mori: aut ex deorum uoluntate: ut puta nauigare: uel honori
bus frui. Nunc de nauigatiōe agitur: & bene inuidiose quasi etiam huius rei potestatem ei possint fata detra-
here est & alter latens sensus: ut speret se reginam contra exulum fata posse aliquid: si Minerua numen inferi-
us ualuit contra fata uictorum.

CDONA. Tantæ molis: Non fiunt sine magno labore magna. Laudatur autem æneas: q̄ nullo labore nul-
la diuturnitate erroris desisteat ab incepto. Vix læti: Vtrunq̄ temperat. Nam læti erant quod essent propin-
qui Italiæ. Sed morte Anchisæ contristati uix erant læti. Cum Iuno æternum seruans sub pectore uulnus:
aduertens Iuno troianis de proximitate Italiæ laborare recrudescerebat uulnus: & exclusa ab inuentione nocen-
di: & a loco & a tempore sic suos dolores intimis sensibus enumerat. Me ne: cōponit summa arte quales ha-
bere debuerit cogitationes carens inuentione ad nocendum: & inducto qualitatis statu per exempla aliena in-
uenta consilia enumerat: & comparat personam suam cum persona Mineruæ & Troianorum & Græcorum
& inimicitiarū causas. Me ne: emphasim habet pronomen: & magnum dicendi pōdus: quod infra aperuit:
cum dicit. Ast ego quæ diuum incedo Regina Iouisq̄ & soror & coniux. Inceptis desistere uictam: incepta
sunt animorum destinationes. Salustius: Nam talia incepta non consultorem uertissent rerum pestem factu-
ra. Dolet igitur intentionem suam sine effectu defecisse: nec superesse nocendi consilium uel tempus: & quia
bonorum est incepta deserere: si aut prece flectantur: aut sponte ignoscant: ostendit utranq̄ occasionem perdi-
disse: & incidisse in ludibrium: Vt scilicet superata discederet. Regem: idest si perdere non potui debui supera-
re Teucrorum regem. Italia: idest ab Italia. Sic alibi Bellum ingens geret Italia: ergo si non poterat perdere
saltem disiungere ab Italia: & si omnes non perirent: saltem id obtineret iuxta unum Aeneam: cuius stirpi de-
beri sciebat imperium Romanum. Quippe uetor fati: Ergo magis debuit uetari Minerua fati. Græcorū.

CCHRI. Tantæ molis: tanti ponderis: idest difficultatis. Lege allegorias nostras: & inuenies quid proprie
uelit. Tantæ molis: Epiphonema est quæ est rei enarrata: uel probata summa acclamatio: sic Cicero Facere
enim Probus adolescens periculose quam perpeti turpiter maluit. Vix e cōspectu siculæ telluris in altum Ve-
la dabant læti: erat adeo intenta his rebus Iuno: ut uix nauigare incœperint: cum animaduertit. Et spumas sa-
lis ære ruebant: idest aquam ruendo sputumofam reddebant. Cum Iuno æternum: de hac dea deq̄ Ioue alio
loco dicitur. Quare autem troianis inimica implacabilis fingatur: nos in nostris disputationibus chalmadu-
lensibus: in quibus sex primos libros secundum allegoriam interpretati sumus: diligenter expressimus: nam
cum Iuno dea regnorum sit iureq̄ possit pro cupiditate imperandi: & pro omni ambitione capi. Quid est
quod ægregium uirum Italia: idest a contemplatione diuinarum rerum in qua est summum bonum
magis amouere possit: Sed hæc & Reliqua omnia in eo loco intelliges. Me ne: Hoc iratorum est: Vt
principia orationis habeant abrupta & præcipitata clausulas breues & uerba subtrahant & ab interroga-
tione incipiant: Cui uix aliter quam quod uolunt responderi possit. Hæc omnia in illa Terentiana de-
prehenduntur. Ego ne illum: quæ illum: quæ me: quæ non. Præterea non possunt explicare a princi-
pio id quod postquam iram euomerunt facilius exprimunt. Itaq̄ a principio dixit me: nec potuit ex-
plicare quid oneris habeat me. Explicauit autem postquam in Oratione debaccata euomerat iram: & se
non nihil collegerat: Ast ergo quæ diuum incedo Regina Iouisq̄: & soror & coniux.

Aeneidos

¶ SER. Pallas ne: Minerua ἀπο τοῦ πάλαι το Δορυ: idest ab hastæ concussione: uel quod Pallantē gigante occiderit. ¶ Classem: ad inuidiā posuit: ut p una nauī classē dicat: sic Venus: Nauibus infandū amissis quum Orontis sola periisset: aut re uera unā nauem significat: ut Hora. Me uel extremos numidarum ī agros classe releget: classis enim dicta est ἀπο των κελων: idest a lignis: unde & calones dicunt qui militibus ligna portat: & κελωσοδικα. ¶ Potuit: ad illud referē quod supra dixit: nec posse. ¶ Vnius ob noxam: In istis sermōibus unius: illius: ipsius naturaliter mediā pducitur syllaba: sed quū opus est corripitur hac excusatiōe: q̄ quōriens uocalē longā uocalis sequit: ei superiori uires de rrahit: ut ē Insulæ ionio ī magno: Et sub ilio alto: & ob hoc mutat accentū: in latino eum sermone cum penultima corripitur: antepenultima habet accentum ut hoc loco: Vnius ob noxam: & contra: Nauibus infandum amissis unius ob iram prodimur.

Quippe uetor fatis pallas ne exurere classē Argiūm: atq; ipsos potuit submergere ponto

¶ DONA. Pallas ne: Quæ non esset tanti meriti aut potestatis. ¶ Exurere classē: Comparatio pœnarum Minerua potuit naues Græcorum & ipsos exurere: ego unum ab Italia arcere non potui. Exurere: utere est aliquid lædere incēdio: exurere est penitus abolere. Confirmat autē poeta soli aeneæ deberi imperiū: cū de ipso solo laboret Iuno: illum expirantem: illa propter unum plurimos perdidit: ego a plurimis offensa unū ab Italia arcere nō possum: & quod auget dolorem ostendit Mineruā minorē deā Iouis fulmine uti potuisse: & in pœna delicti defendit Auctore. Si ergo ille iniuste grauissimū pertulit supplicium: multo magis eius socii. Defendit autē culpā in amorē reiciens: & utitur ueniali statu: Factū enim quod manifestū est nō purgat: nisi dicat non erat suæ mentis nec sui cōsiliū Ajax: sed furore amoris trahebat. Nā q̄qd fit per pathos: nō ascribitur homini.

Pallas

¶ CHR. Pallas exurere classē: Hæc latine Minerua dicitur: quam non solum lanificiū ac multarum mulierū artium deam esse uolunt: sed ipsius quoq; sapientiæ. Aiuntq; non ex muliere conceptam esse: sed capite Iouis ortam: est ergo Fabula Iouem cum Iunonem sterilem uideret: ut liberos haberet: sapius concusso capite Mineruam edidisse: per quod ostendunt nulla admixtione rerum humanarum: aut corporearum ab ipso deo nobis sapientiam prouenire. Et re uera haberi omnino ingenio ille erit qui sapientiam: quæ intelligentiā scientiamq; amplectitur ex corporum commixtione nobis prouenire opinetur. Ipsa enim ex intellectu siue potius intelligentiā: Quæ pura simplex incorporeaq; est prouenit: Cicero in libro de natura deorum quinq; Mineruas ponit. Primam quæ Apollinis mater fuerit. Secundam ortam nullo: quam ægypti colunt. Tertiam quæ sit ex Iouis capite. Quartam Iouis & coryphes Oceani filiam. Quam arcades Coriam uocant: & Quadrigam inuentricem fuerunt. Quintam ex plante natam: quæ patrem suum Pallantem dicitur interemisse: quia uirginitatem suam sibi uiolare uellet: Huic penarum talaria assignant Græci Mineruam athenam dicunt: a qua dictæ sint athenæ Vrbs de qua re in Geor. dictum est Minerua lanificium & texturam reperit: & numeros atq; illorum figuras. Hanc Vulcanus adamauit uxoremq; petiit. Verum cum illa concubium re fugeret semen in Terram fluxit: natuque inde est Erichthonius: sic dictus a terra in qua natus est: quæ ἄωνι græce dicitur & a contentione quæ inter Vulcanum & ipsam fuit: quæ Græce ἐπιὸ dicitur. Pallas præterea appellatur: uel a Pallante eius parente interfecto: uel a concussione hastæ. Nam πάλαι concutere est: appellatur etiam Tritonia a Tritone africæ palude. Apud quam ut scribit Augustinus regnante Ogygio apparuit: Fuit autem Cecrops: quo Regnante ab athena: idest Minerua athenæ denominatæ sunt anno mundi quinquagesimo supra tria milia ac sexcentos: quo tempore Moyses ex ægypto populum eduxit. Herodotus autem ait in Africa Maclyes esse populos iuxta quos Triton fuit fluuius: ex quo sit Tritonis palus: ex qua dicunt Neptunum Mineruam suscepisse: Se cum pater illi quandoq; succensuisset: se Ioui ad optandam dedit: huic uirgines singulis annis sacra facientes in duas acies diuiduntur: ac lapidibus fustibusq; inter se decertant: & si qua in pugna occubuerit ea pseudo parthenos: idest non uera uirgo appellatur: ante autem quam pugnam in eant pulcherrimam omnium ex istis Corinthia Gallea & Tota armatura Græca ornatam Currum imponūt: illamq; paludem lustrantem sequuntur. Cretenses tamen in Creta Tritonem fluuium esse dicunt: & apud illius Fontem ex Ioue natam affirmant: ibiq; illius templum ostendunt: addit Diodorus ficulus: Mineruam in Tritone flumine natam ab ammone cōiuge Rheæ aduersus illam custodem positam filio: Quem ex amalthea susceperat: ipsamq; perpetuam: uirginitatem seruasse & propter animi solertiam multas artes inuenisse: & in Bello plurimum ualuisse: atq; alcidam belluam quæ ignem uomens omnia inflammaret ingenio ac uiribus interemisse. Dicunt hanc belluam primum in phrygia apparuisse quæ ex hoc combusta uocatur. Deinde in taurum montem conuersam cuncta nemora perpetuo tenore ad indos usq; incendio consumpsisse: Deinde per phœniciam conuersam ac libani syluis exustis per ægyptum in lybiam transisse usq; ad hesperum: ibiq; in ceraunis Syluis omnia cremantem omnes mortales aut perdidisse aut in fugam uertisse. Donec pallas eam perdidit: Aegypti uero Mineruam ætherem esse interpretantur: & Iouis filiam uolunt ac uirginem: Quia æther naturam semper incorruptam habeat. Sed ut ad rem redeam. Ex comparatione maxime creuit indignatio ac dolor: est autem duplex comparatio & ad personam ad rem. Dolet enim primum quod Pallas minor Dea non prohibita sit quin se de hoste ulcisceretur. Ipsa uero maior dea prohibeatur. Ad rem autem pertinet quod multo minus flagitium fuit: quod commisit aiax in Palladem quam quod Troiani in se. Vnius obnoxam: Nescio an Seruii sententia uera sit. Illud scio minime obseruari. Nam noxa frequenter pro pœna ponitur. Sed in iure ciuili de uerborum significatione scriptum est Noxe appellatione omne delictum contineri: Ouid. Inuidiam noxæ continet ille meæ. Et alibi Nocte nocent potæ sine noxa luce: bibuntur Noxia adiectiuum potius est. Nam noxios & innoxios dicimus.

Minerua

Triton Tritonia

Alcida

Noxa Noxia

SER. Noxā: pronoxiā: & hoc iter est inter noxā & noxiā: q̄ noxia culpa est: peccatū: noxa at̄ p̄na: Et furias aiacis oilei furia: amor ē: ut ī bucolicis: seu q̄cunq; furor: Oilei: nō uacat: Nā & duo Aiaces fuerunt: & ambo furuerūt: sed ira Telamonius: hic amor: & ē gr̄ca figura si dicāus Aeneas Anchisæ & subaudiamus filius: hac at̄ figura utimur circa patres & circa maritos tm̄: ut Vir. Deiphobe glaucii filia. Idē Hectoris andromache: id est uxor: Ipsa: bene ipsa: dulcis ē. n. ppria māu q̄sita uidiāta: unde plus dolet Iuno alienis uiribus se uti: ut Aeoli: ut ī ferorū: sicut ipsa flectere si nequeo superos Acherōta mouebo. Rapidū: uelocē: ut est. Quū rapidus sol

Vnius ob noxam: & furias Aiacis Oilei.
Ipsa Iouis rapidum iaculata e nubibus ignē.
Disiecitq; rates: euertitq; æquora uentis.
Illum expirantem transfixo pectore flammās
Turbine corripuit: scopuloq; infixit acuto.
Ast ego quæ diuum incedo regina: Iouisq;
Et soror & coniux una cum gente: tot annos

bo quū plenū sit expirat addidit flammās: ut alio loco Cōfixi expirat̄ aīas. Turbine: uolubilitate uetoḡ. Scopulo saxo eminētī. scopul⁹: aut a speculādo dict⁹ ē nā σκωπελος αωο του σκωπειν aut a tegmēto nauū αωο του σκεπταειν τος νους. Cōtigerūt at̄ ista circa Caphareū mōtē Euboeæ. Ast ego: nūc cōparat singula: & ne leue eēt qd̄ dixerat ego addidit deoḡ regia. sic Salu. Nos at̄: hoc ē Po. Ro. Incedo: incedere pprie ē nobiliū p̄sonarū. Iouisq; & soror & cōiux: Phisici Iouē ætherē: ignē uolūt̄ itelligi: Iunonē uero aerē. & quoniā tenuitate hęc elemēta paria sunt dixerūt eē germana. Sed quoniā Iuno hoc ē aer subiect⁹ ē igni. Ioui: iure supposito elemēto mariti traditū nomē ē. Iouē at̄ a iuuādo dixerūt. Nullan. res sic fouet oīa quē admodū calor: unde & iευς Iupiter αωο του iευια feruore dī. Tot annos: licēter in istis locutionibus & accusatiuo utimur & ablatiuo. Dicimus enim & tota nocte legi: & totam noctem legi. honestior autem elocutio est per accusatiuum.

DONA. Disiecitq; rates: Ne si alicui contigisset euadere: nauigandi subsidium. Euertitq; æquora uentis: Alieno est usa imperio: nam Iouis fulmen arripuit: & neptuni imperium. Habuit enim potestatem in uentis qui alieno subiecti sunt imperio. Illum: emphasim p̄nomen habet quasi temerarium in consideratum. Sa crilegum: p̄phanum qui in templo deæ uirginis ante aras in conspectu numinis regiam sacerdotem intactā uiolauit. Pectore: quo uulnus omnino lætale effert. Turbine corripuit: nam aliter infigi nō poterat & ostendit uim iræ in tanto impulsu. Voluit infigi scopulo: ne ad littus deueniens saltem sepulturam acquireret. Ast ego quæ diuum incedo Regina Iouisq;: Et soror & coniux: Declarat quid illud sit. Ast ego. si quæ omni genere rerum Mineruam supero. Sum enim Regina. Sum soror & coniux Iouis: Vnde deberem ab eo qui frater est & maritus omnia impetrare. Vna cum gente tot annos: Cum Minerua uno ictu potuerit.

CHRIST. Furias: inualidat causam: q̄ non fuerit p̄ ratiocinationē. Sed p̄ impulsione. s. p̄ uim amoris: ueḡ de furis amoris latius in quarto disputabit. Aiacis oilei: pro oilei p̄ syneresim. Et posuit datiuū Græcū pro genitiuo latino: alibi in datiuo dixit: ut Orphi Calliope a lino formosus apollo ubi est Orphi pro orpheo. Oileus: Rex locroꝝ fuit. Ignē Iouis: Potuit ut se ulcisceret alienis uti armis. Cæterꝝ fulmē secundū phisicos est uapor ignitus cōpactus & solidus impetuose cadens. Gignit̄ ex uapore grossō ex contrariis & diuersis cōposito uehementi calore inflāmato: & uentoḡ nubiuq; concussione impulsō: & quasi lapis igneus sit de cōcauitate nubis deorsum p̄ uiolētiā pulso Raro cadit in frigidissima hyeme: q̄a pp̄ frigus uapor in aere nō gignit̄: Raro ē in uehemētī æstate: q̄a pp̄ siccitatē & subtilitatē aeris uapores ī nubibus nō aggregant̄. Sed calore cōsumunt̄. Eadē ratiōe in partibus orbis aut calidissimis aut frigidissimis rariora cadūt. Et in ea pte Italia: q̄ a septētriōe ad meridie discedit: crebriora apparēt. Ergo in uere & autūno uapores multi eleuant̄: & cōdensant̄: & ignescūt Prisci fulmen q̄busdā sacris eliciebant nō sine piculo. Nā Hostilius Rex cū eliceret cū omni regia crematus ē. Ethruscoḡ litteræ teste Plinio nouē deos fulmina emittere dicunt eaq; esse undecim generū: sed Iouē tria emittere. Romani duo tantū statuerūt diurna q̄ Ioui & nocturna: q̄ Sumano tribuunt. De sumano meminit Plau. Refert Aristoteles tria esse genera fulminum. Vnum quod adurit: alterum quod q̄a humidum est: non urit: sed q̄ tangit: Nigra reddit. Tertium est clarum: & miræ naturæ. Nā uinum effundit in tactis uasis. aliquando fracto: uase ita obstupescit uinum: ut per tres dies nō fluat. Aurum in fassis & uasa argentea in capsulis ita liquefacit: Ut sacci capsuleq; integræ maneāt. cōburūt corpora in tactis uestibus. Martia romana mulier grauida icta fulmine partu examinato illæsa permansit: propter hanc triplicem naturam trifulcum fingitur a poetis fulmen. Refert acron cæterorū deorū manubias albas nigraq; esse: Iouis uero rubras. Huius rei haud ignarus Hora. inde Ioue dixit: & rubenti dextra sacras iaculatas arces. Disiecitq; rates euertitq; æquora uentis. Exaggerat rē quod illa propter unius scelus multos ulta est. Exornat aut̄ locum colore rhetorico: q̄ est similiter desinens. s. auertere: exurere summergere. Turbine corripuit: si uetoḡ in circuitū se notate: & quæq; p̄sternete. Pli. aut̄ ponit repētinos flatus: q̄ exhalate Terra cooriunt̄: & nubiu cute obducta multiplīces existūt inter hos enumerat Typhonē & turbine: ac turbine eū dicit: Qui maiore depressæ nubis specu erumpit: sed minus lato quam procella: nec sine fragore p̄xima quæq; p̄sternit. Si idem ardentior fuerit: p̄ster uocatur amburens cuncta pariter ac p̄terens: ab hac circulari reuolutione Turbinem dicunt Latini ludū puerorum: quē Græci trochon nuncupant: ipse alibi. Ceu quondam torto uolitans sub uerbero turbo. Scopulo: scilicet saxo cuboico.

Fulmē

C SER. Aut quicquid non troianorum sed omnium generaliter. Præterea: postea. Vt præterea uidit nec portitor orci. Amplius obiecta passus transire paludē. Talia flammato: quod superius intermiserat nunc reddit. Nam dixerat superius Hæc feci: & modo ait uolutans, i. cogitans. Nimborum: nimbis nunc uentos significant; plerumque nubes: & pluuias ergo prout locus fuerit: intelligendum est proprie tamē dicunt nimbis repentinæ & precipites pluuiæ: nam pluuias uocamus lentas: & iuges. Loca foeta: nunc plera ut alio loco foeta armis. Sciendum est autē dici foeta & grauidā: & partu liberatā ut Fecerat & uiridi foetā mauortis in antro. Enixā autē eā fuisse lac quæ pueris præbebat ostendit: Itē foetā in illo loco grauida ostendit: Nō inueta grauis tentabūt pabula foetas: Ergo quia foeta medius

fermo est bene hoc loco epitheto discreuit dicēs grauis foetas: ut bonū facinus & malū facinus dicimus: & bonū uenenū: & malū uenenū. Austris: figura ē celebrata apud Virgiliū: est autē species pro genere. Legerat apud Enniū Furētibus uētis: sed quasi asperū fugit: & posuit austris pro uentis. Aeoliā uenit: nouē insulæ quæ sunt post fretum Siciliae appellantur æolie ab Aeolo rege Hippote filio, licet & habeat propria nomina: unde Virg. ait: Aeoliā liparen. Poetæ quidē fingunt hunc esse regē uentorum: Sed ut Var. dixit rex fuit insularum: ex quarū nebulis & fumo uulcaniæ insulæ prædicens futura flabra uentorum ab imperitis uisus est uētos sua potestate retinere. Hic: illic: ut superius: Hic currus fuit. Vasto antro: physica ratione hoc fingit poeta. Naturale, n. est: ut loca cōcaua plena sint uētis. Luctantes: elaborantes egredi. Sonoras: graui sonas & est tempestatis epitheton, ordo autē talis est: Aeolus luctantes uētos: & tempestates sonoras uasto antro premit. Ac uinculis & carcere frenat: translatio est pro poetica licentiā facta: Carcer autē est undecūque, phibemur exire, dictus quia arcer ab arcendo, locū autē in quo seruantur noxii carcerē dicimus numero tantū singulari: unde uero erumpūt quadrigæ carceres dicimus numero tantū plurali, licet plerumque usurpet poeta ut est Ruūtque effusi carcere currus. Illi indignantes: hic apte ostendit quod sit luctantes. Magno cum murmure montis: nō circū motis claustra: sed cum magno motis murmure, sic fremebat: ut et atrā possent sonare. Celsa arce: secundū quod superius diximus, uētis, n. melius deprehenduntur ex alto. Sedet: non ociatur: sed curat. Vt alio loco ait: Turnus secreta ualle sedebat.

C DONA. Præterea: in medio posuit & Bis ē repetēda. Flammato: superius dicit accēsa sed plus ē flammato, pro. Vt ostēdat quātū accreuerit ira ex cōparatiōe Mineruæ: nocēdi autē cōsiliū de Mineruæ exēplo cœpit præsertim cum troianos uideret nauigantes. Nimborum in patriā: Habet rationē personæ non reginæ: sed iratæ quæ occasione nolit omittere loci & temporis. Nā si rationē regine haberet: mitteret aliquē quæ æolo iuberet: sed quia madata: nisi ipsa adesset: poterant aut negligentius agi aut differri: & sic præteriret nocendi occasio: misit personam Reginæ: & sic monet poeta per nos ipsos agendum: quod rectius curari uolumus: & inferiori personæ inhibendū honorē: si illa indignemur. Nam gratatur: sibi a potiore esse delatur. Cætera significant uentos cauis terræ oriri.

C CHRI. Quisquid adorat: interrogatio quæ simplex quandoque est: ut Sed uos quæ tandem: aliquando figurata: cum nō scitandi sed instandi gratia fit. Cice. Quid, n. tuus ille tubero districtus gladius in acie pharfallica agebat: itē quousque Catilina abuteris patiētia nostra? Nam magis ardet quæ si dicamus diutius abuteris. Interrogamus etiā quod negari nō possit. Cice. dixit, ne tandem, C. Figulanus facula? Itē ubi difficilis est responsio: ut uulgo dicimus quō potest hoc fieri. Item inuidiæ gratia: ut Medea Quas peti terras iubes? aut miseratiōis: ut Vir. Heu quæ me inquit tellus: quæ me æquora possunt accipere? Conuenit itidē indignationi ut hic: Quisquam numen iuua.

Aeoliæ
Insulæ

Vetus

Item admirationi. Vt Quid nō mortalia pectora cogis improbe amor? Aeoliæ: æolie inter Sicilia & Italiam insulæ sunt: hæc in cōmētariis Seruii nouē esse dicunt, in quo numero liberiorū errorē esse putat: nā Plinius atque Strabo optimi geographi septē ponunt: has græci a Vulcano quæ ab illis ἠεολος uocat ephestiades dicunt latini ab eodē deo uulcaniā nominant. Nomina singularū etiā extant: nā prima dicta ē lipara a Liparo ausonii filio: quæ Italia a fratribus pulsus illuc uenit eius filia æolus uxore dixit & regno successit, Lipara olim lōgina nomata ē. Hiera se cūda ē olim therasia dicta. Collē hēt nocturnas euomentē flamas. Tertia strōgyleque apprime ignita si futurus est auster: caliginē euomit si Zephyrus: fumū mixtū igni. Quarta Dydime. Quinta Ericussa. Sexta Phœnicussa. Septima Euonimos. Ptolemeus circa: siciliā ponit has insulas: Dydime: icessie: Ericodes: phœnicodes: Vulcani insula: Lipara: Euonimos: Strōgyle: Vstica: Ostēdes: Phorbantia: ægusa: Hierapacōia: æoli insula. Austris: uētis species pro genere ponit. Est autē uetus ut placet Aristo. in meteoris: uapor siccus a terra resolutus cum aliq̄ uirtute cælesti cōpositus: a uerros ait uentū uapore eē frigidū & siccū ex terris & aq̄s pro calore resolutū: quæ aerē uehementer impellit. Dictus est autē uetus a ueniēdo: quia nō flat sed uenit. Vel a uehementia quæ in illo ē quæ terrā ac cælū cōturbat maria cōcitat. Sunt autē quatuor uēti a quatuor mūdī partibus: sed singuli in ternos diuidunt. Ergo ab oriente ægnoctiali subsolanus ē. Sed ad septētrionē habet uulturnū a uoluēdis nubibus dictū: ad meridiē eurū sic dictū quæ late flat. Hi sunt calidi & sicci: quæ sub sole diu morantur: & ut placet Aueroi in ortu diei sunt salubres: quæ ueniunt ab aere temperato. Hinc flumina ad orientē labētia salubriora sunt: quæ orientaliū uētorū occursum & solis orientalis reuerberatu purgant & tenuiores fiunt ab occasu ægnoctiali fauonius est dictus: quod foueat quæ nascuntur. Huic circius est ad septētrionē: Zephyrus ad austrū. Sunt isti temperate frigidi & humidī: quæ sol paruā facit morā in occidente proptereaque nec multū calefacit illos nec multū desiccāt: in fine diei salubres sunt: quia a sole tunc subtiliores reddunt: a meridiē Auster ē dictus: quod auriat aquas: Huic ad orientē notus est: quæ græce sic dicitur

ab humore Africus ad occidentem: calidi humidique nubes pluuiasque inducunt Aerem defum, Flumineumque reddunt. Citat tempestates marinas. Impediunt uirtutes animales & grauitatem corpori afferunt. Ait, n. Hippo, q. grauant auditum & caput. Huiusmodi dissoluunt: & ad exteriora trahunt sensus grauitatem faciunt: bilem corrumpunt: & in recidiuam morbos trahunt. Aperiunt tamen poros terrae & germina producant: a septentrione boreas est. Huic ad orientem aequo surgit. Ad occasum chorus. Hi ueteri frigidi sunt & sicci: Unde corpora indurant: poros constringunt: huiusmodi purificant: Spiritus subtiliores reddunt. Vi decoquendi & retinendi corroborant. Masculos teste Aristotele, producant quemadmodum nostri foeminas: Nec me fugit priscos quatuor duntaxat uentos a quatuor mundi partibus flantes noiasse. Unde plures non meminit Home. Deinde additos fuisse singulis singulos ut essent octo. Postremo alias quatuor ut sint, xii. propterea idem ueteri diuersis nominibus uocant: nam eorum uulturnum appellat: & subsolanum empheliotem: africanum Libi nominant poetice tamen ipsi ueteri astraei & aurorae filii dicuntur: quae a lunone pro natum Epaphum: ut ait Lactantius, concitatus a Ioue repositus sunt. Theodotus ait: illos a furiis commotos: sed a Ioue hortatu litigii: caelo pulsos: & cum omnia in diuersa traherent a Ioue aequo subiectos fuisse aequo: aequo Hellenis Deucalionis frater, Mimas filius fuit. Ex hoc & Menalippa natae sunt hippotes: Hic alium dicimus eolum genuit quae carne suscepit: ex quo Neptunus boetum genuit. Vixit pro illa ex Neptuno grauidam non credens hospitium metapontio adducenda tradidit: at illa aequo & boetum peperit: quos metapontius est oraculo: adoptauit ipsi aut uiri facti metapontio tyrannidem occuparunt. Metapontiusque uxorem autolidem: quae arnae mari eorum aduersabat interemerunt. Quod cum aegre feret Metapontius: sumpta arna matre abierunt: & aequo quidem ad eas insulas tyrrheni maris: quae se aequas nominauit emigravit. Haec Diodorus. alii scribunt hunc aequum regem uentorum fuisse filium Iouis ex Sergesta hippote. Troiani filia: & habuit secundum Home, vi. filios totidemque filias quos matrimonio illis copulauit: Hoc interpretantur: quia, xii. uenti sunt quorum sex terram disponunt: ut uires suas emittat & sex illam ad suscipiendam praeparant.

Sceptra tenens: mollitque aios: & temperat iras.
 Ni faciat: maria: ac terras: caelumque profundum
 Quippe ferat rapidi secum: uerrantque per auras:
 Sed Pater omnipotens speluncis abdidit atris
 Hoc metuens: molemque & montes insuper altos
 Imposuit: regemque dedit: qui foedere certo
 Et promerere: & laxas sciret dare iussus habenas.
 Ad quem tum Iuno supplex his uocibus usa est.
 Aeole (namque tibi diuum Pater atque hominum Rex

CSER. Mollitque aios, uentos aequo τῶν ἀνεμων: ut alibi: Quantum ignes animaeque ualent, & Hora. Impellunt aequae lintea thracia. Mollit autem idem dixit: ut per trahitur ostenderet uitia naturae nulla ratione mutari: sed mitigari aliquatenus posse. Maria ac terras caelumque profundum: atqui quatuor elementa sunt: terra: mare: aer: & aether. Sed hoc loco rite permittit aetherem: quae ueteri non turbat superiora: ut ait Luca. Pacem summa tenet. Sed aut terras: aut maria: aut aerem. Nam caelum hoc loco per aere posuit: ut Lucretius. In hoc caelo quod dicitur aer, ferant, i. auferant, & est apheresis. Rapidum: ueloces: ut supra. Verrantque: uerrere est trahere a rete quod uerriculum dicitur aut principalitas uerbi uerro uerris peritum uerbi: unde fit participium uersus: hinc alibi. Et uersa puluis in

scribitur hastam, tracta. Id metuens timens: ergo Iupiter timet non sibi: sed elementis ne turbentur eruptione uentorum: ut si dicas bellorum tempore uirum forte timere non sibi: sed liberis suis. Molemque & montes. mole motus: & est figura enclitica ut una res in duas diuidat metri causa interposita coniunctio ut alibi Pateris libamus & auro, i. pateris aureis. Foedere: modo lege: alias pace: quae fit inter dimicantes. Foedus autem dicitur uel a foecialibus, s. sacerdotibus: per quos fiunt foedera: uel a porca foede lacerata. lapidibus caesa: ut ipse alibi. Et caesa iungebant foedera porcae. Et promerere & laxas sciret dare iussus habenas: permansit in translatione iussus autem ob hoc posuit: quae suo nihil facit imperio. Nam tolle hoc: & maior est omnibus diis si ad eius uoluntatem possint elementa confundi: ut ipse Aeolus mihi iussa capeffere fas est simul & uentorum ostendit uis quibus parum fuerat montem superponi: nisi & regem acciperet: quae ipse quoque alio pareret imperio. Ad quem per apud quem: ut supra. Aeole: rhetoricum est in omni petitione hoc obseruare: ut possit peritari quod petitum: ut sit possibilitas: & sit res iusta: ut habeat modum petitionis: ut sequatur remuneratio. Et sciendum secundum hunc ordinem omnes petitiones formare Virg. ut in hoc loco possibilitas est. Et mulcere dedit fluctus & tollere uentos. iusta petitio est. Gens inimica mihi. Omne, nam quod contra inimicos petimus iustum est in modum est petitionis. Et diuisae corpora potio. Remuneratio. Sunt mihi bis septem. Ordo est: Aeole incute uis uentis: & est figura parenthesis. Inter parenthesis & eclipsis hoc intererit quae parenthesis est quotiens remota de medio sententia integer sermo perdurat sic a graeco dicta quae interponatur, i. πῶθεν τι ἔστῃ plenam namque est Aeole incute uim uentis. Ite Aeneas rapidum ad naues praemittit achatem: Eclipsis est autem quotiens remotis interpositis deest aliquid αὐτοῦ τοῦ ἐνλεϊσῶ: ut quos ego: deest enim affligam. Diuum pater atque hominum rex: periphrasis est: id est circumlocutio.

CDONA. Supplex: non quae supplicantis uerba sit locuta: sed quia uenit. Aeole: omnia in hac oratione facienda sunt summo artificio. Incipit a nomine: quod nec Iunone humile facit: & aequo gratum est. Ostendit, nam se illi beniuolam cum norit nomen & ipse laetatur se potiori notum: perindeque acceptum atque carum: ergo captat beniuolentiam Iuno. Facit item attentum. Cum idem coniciatur aequo officium suum Iunoni esse necessarium: cum subtiliter intellexisset habere inuentos plenissimam potestatem. Diuum pater: ne arrogantem faceret Iunone: si dixisset maritus & frater: ut supra cum locuta est secum: ergo hic satius fuit id intelligi posse quam dici: ne autem prolixior esset futura oratio ipsa occulte sibi proponit: quae excusationis causa potuisset aequo opponere: & illis responderet ne ulterius accedi possit: & negaret aequo uentos esse in potestate sua praueuient ostendens plenam illum a Ioue in eos habere potestatem.

CHRI. Temperat: non penitus tollit quae naturalia sunt. Cice, ad Quiratum: neque ego hoc cōcedo quod fortasse tum in omni natura: tum in nostra aetate difficile est mutare animum: & si quod est penitus insitum subito euellere. Atris: obscuris. Laxas remissas: per x. scribitur: lassus autem defessus: sed lapsus a labor laboris est. Habenas: lora sunt freno alligata quae manibus habemus: ut equum rogamus. Ergo ab habendo.

SER. Et mulcere dedit fluctus & tollere uento: aliud p̄det ex alio, nā q̄ mulcere p̄t: p̄t & tollere, i. erigere in tēpestatē. **Gēs inimica mihi:** sermo hic & nationē significat: & familiā sed nūc ad utrūq; p̄t referri: nā aut ad familiā Aeneā: aut ad troianā gētē refert. **Tyrrhenū:** tyrrhenū mare dictū ē: uel q̄ thulsciā alluit. i. tyrrheniā: uel a tyrrhenis nautis: q̄ se in hoc mare deiecerūt: nāq; hoc hēt fabula. Dormiētē in litore libeꝝ patrē puēꝝ nautas abstulisse tyrrhenos: q̄ quū eēt expectus in nauī: quo ducere interrogauit: responderūt illi quo uolueris. Liber ait ad naxū īsulā sibi sacratā: sed cū alio uela deflecterēt: iratū numē tigrīdes sibi sacratas uisibus eoz; obiecit: quo terrore se illi in fluctus dedere p̄cipites.

Nauigat æquor: τῆνθα λαοσων ἀλλεῖ figura gr̄ca ē: nos, n. p̄ æquor nauigat, similiter ēt alio loco terrā: mare: sydera iuro quū latinitas exigit: ut addat p̄positio: & nō uacat: q̄ tyrrhenū addidit uidet, n. dice re iā eis Italiā esse uicinā. **Ilīū in Italiā portās:** res iliōses: & inuidiose dicit iliū quasi ipsam cernat ciuitatē: quū troianos aspexerit. **Victosq; penates ne timeat æolus penates lædere tacitæ occurrit q̄stioni:** portat quidē deos: sed uictos & contēnendos. **Incute uim uentis:** duplex sensus est: incute, n. iniice significat, uētis datiuus est casus: si aut fac: septimus casus ē & erit sensus: fac uim troianis per uentos. **Summerfasq; obrue puppes:** Ordo est in sensu cōfusus: ante, n. est: ut obruant fluctibus: & sic summergant. Tota autē lunonis petitiō in sequentibus explanat. **Disiice corpora ponto:** tā uiorū q̄ nauīū: ut ipse alio loco: quū de nauibus loqueret: **Et toto descendit corpore pestis,** Sciendū sane est artē hāc esse petitiōis: ut minora impetrare cupiētes maiora poscamus: qd̄ etiā: nūc luno facit, scit nāq; se satis obstare nō posse: sed hoc ait: ut eos arceat ab Italiā. **Sunt mihi bis septē:** non sine ratiōe luno d̄ nymphas in sua ptāte retinere: ipsa, n. est aer de quo nubes creant: ut est: **Atq; ī nubē cogit aer:** ex nubibus aq; q̄s nymphas eē nō dubiū ē: tō at nymphā Aeolo pollicet: q̄a uētorū rex est q̄a q̄ motu creant, bene ergo ei aq; iūgit origo uētorū. Sāe notat Vir, critici: q̄ marito p̄mittit uxore: qd̄ excusat regia licētia: iuxta Salu, q̄ ait Denas alii: alii plures habēt: sed reges eo amplius. **Præstati corpore nymphæ:** bene et istas laudat: ut maior sit ī Deiopeia pulchritudinis gloria, laudabilius, n. ē supare laudatos: ut ipse ad maiore Aeneā gloriā laudat & Turnū: harū autem q̄tuordecim nomina: ut quidam uolunt in Georgicis inuenimus.

DONA. Gēs inī hic nō noīauit aeneā ne respōderet æolū nō audeo ī nepotē louis a quo īperiū sumpsi. Specialie igif subtraxit ḡnale posuit. **Inimica:** nō dicit se gētē inimicā: sed gētē sibi q̄si inferiores potiores. puocet: q̄ res ēt æolo idignationē moueat: ut lunoni auxiliaret. **Mihi, q̄d, reginæ:** & louis forori: & cōiugi qd̄ ne arrogās uidere subtraxit. **Tyrrhenū:** qd̄ & facili⁹ cōcitāt & Italiæ uicini⁹ ē. **Ilīū, q̄d, oēs opes suas si amīssēt nō eēt facultas recuperādī.** Ne at excusaret æolus deoz; cām addidit. **Victosq; p̄.** Nā quis dii sint tñ: q̄a uicti cōtēnēdi. **Incute, u. u. exp̄ssit pathos pp̄ qd̄ n̄ explicat rē ordīe.** Dixit ergo q̄ cupiebat s̄d pp̄ perturbationē sine ordīe q̄erat. **Incute, u. u. i. q̄, o. p̄.** & disīice corpa p̄to qd̄ necesse erat fieri nauib⁹ submersis. Deīd p̄of aut age diuerfas. **Vt si uī possit puēir primū puēiat scdm̄:** qm̄ ipsi neq; q̄ audeir: nec ad Italiā puēir poterāt. **S̄, m. addit mū⁹** ut explicet ardor cupiditatis ei⁹. **Ex obliquo at pulsar ueneris mun⁹ ī pidē q̄ dedit mulierē:** q̄ uī erat ī ptāte sua uī p̄tra lūo dicit. **Sūt, m. nec poterat Helēa eē pp̄ria uxor nec īde creari legitia soboles:** ergo acute dixit s̄, m.

CHRI. Gēs: ita ad nationē refert: ut et ī brutis dicam⁹ gētē. Vnde alibi de apib⁹. Cū gētis adultos educūt foet⁹ imitat⁹. **Ho, q̄ de musis gētes dixit:** ut illud ἀόων εὐνεα πολλὰ Tyrrhenū, n. a. Figurata locutio: ut oīdīt Quī, dicim⁹, n. nauigio ī æquorē: ē at hęc oīo æoli: & supior luno, genere deliberatiuo. Cui⁹ finis ē utilitas. **Quæ hēt hōestū:** & tutū, i. utile: & ī eo q̄rif qd̄ facile fieri p̄t. Captat igif beniuolētiā luno a noīe pp̄rio: q̄a illa ostēdit notā familiaritatē. Itē ex eo q̄ extollit illi īperiū: atq; ex eadē re captat attētionē: q̄a nō nisi pp̄ aliqd̄ magnū id nemo rare uidet. **Præterea id facile fieri posse qd̄ petit.** Esse utile sibi pp̄ premiū qd̄ p̄ponit. **Et honestū:** q̄a ulciscat inimicitias tātæ deæ. **Obseruat at hoc maro:** ut anteq̄ petitionē ponat: id facile: & honestū ostēdat. **Erat igif ordo.** **Aeole incute uim uētis.** Sed interposuit facilitatē dicēs. **Nāq; t̄, d. p. a. h. n. Itē honestatē cū** addit. **Gens, i. m. t. n. a. Ilīū, q. d. Sacra: & profana ita in Italiā trāsfert.** **Vt integrā ciuitatē restauraturus sit.** **Penates:** de his uariā ap̄d antiquos opinio fuit. **Nā Nigidi,** requirit an sint Troianoz; s. **Apollo & Neptūnus:** q̄ moenia illis ædificarūt: & nō in Italiā eos aeneas uexerit. **Idē affirmat Corn. labeo** hęc opi. tagit poeta ibi tauꝝ neptūno: tauꝝ tibi pulcher apollo. **Var. at refert penates:** Dardanū ex samothracia ī phrygiā: ex phrygiā uero ī Italiā aeneā portasse. **Sed cū eos q̄ sint nō dicat:** sunt q̄ affirmēt penates eē p̄ quos penitus spiramus p̄ quos habemus corpus p̄ quos rationē animi. **Erit ergo medi⁹ æther, i. Iuppiter: & sup̄mus, i. Minerua: & imus aer cū terra, i. luno,** huius indicū ē q̄ Tarquinus priscus samothracū sacris imbutus hęc tria numina sub eodē tecto tēploq; posuit. **Cassius Emīa dicit hos eē quos appellāt magnos:** Vnde poeta alibi cū sociis natoq; p̄catibus: & magnis diis. **Higi,** addit eos eē deos primos: hīc poeta: patriq; penates. **Incute uim:** i. ser uim: & recte icute. **Nā uis uētorū est ipsa incussio: & cōmotio.** **Bis septē:** de his meminit in Geor. ut multi putant. **Sed nos in nostris disputa tiōibus in q̄bus allegoricū sensum huius poete exp̄ssimus:** hūc locū physice interpretati sumus: nā phœbi auroꝝ filius, xiiii. fuisse dicūt easq; lunoni nymphas attributas: luno aer ē. **Aeri at septē attribuunt:** septē itidē gignunt q̄ oīa solis operādū in nostro hemispherio est proueniūt. **Et igif aeris:** ut leuis sit: ut mobilis: aut calidus: ut humidus: serenus quoq; taciturnus spirabilis ista ergo septē aeri attribuunt: in aere aut gignunt in primis iris: cui tres adfunt ministræ pluuia: grādo: nix: ī hac cōtigit: ut nubes soli opponunt sed nubīū corpus: ita ē ut alia sui pte d̄sum: alia d̄sus: alia densissimū sit: a prima subrubeus: a secunda ceruleus: a tertia niger est color.

CSER. Connubio iungam stabili: propriamq; dicabo: Connubiū est ius legitimi matrimonii: Et bene cōnubio iungam dicit: ut hanc ab aliis segregaret quæ a regibus sine lege habentur solēt enim reges inter plures uni præcipuū dare nomen uxoris: & connubio: nu: breuem posuit: quū naturaliter longa sit. Nubo enim unde habet originem longa: sed est tropus systole: qui fit quotiens lōga corripitur syllaba pp metri necessitate statius quoq; corripuit Connubialia pandunt antra sinus Ipse alio loco longam posuit: ut est Hectoris andromache pyrrih cōnubia feruas: Itē. Cuiq; loci leges dedimus connubia nostra Reppulit: & Per connubia nostra:

Connubio iungā stabili: propriamq; dicabo.
Omnes ut tecum meritis pro talibus :annos
Exigat: & pulchra faciat te prole parentem.
Aeolus hæc contra: tuus O Regina qd opres
Explorare labor. mihi iussa capeffere fas est.
Tu mihi (qđcūq; hoc regni.) tu scepra Iouēq;
Concilias. tu das epulis accumbere diuum:
Nimborumq; facis: tempestatūq; potentem.

Et Numadum q; petā connubia supplex. Sciendum tamen est q; plerunq; in cōpositione uel deriuatione principalitatis natura corrumpitur. Connubio iungam stabili: Multa in unū contulit uersum: quæ luno promittit dicendo enim connubio ostendit legitimā: dicendo stabili longam promittit concordiam: quæ ditortio careat: dicendo propriam: adulterii remouet suspicionē: qđ autem adiecit dicabo: obsequētem eam fore demōstrat. In usu enim est ut dicamus sacerdos dicatus est numini: hoc est ad obsequium datus est igitō totus cū dictione pronuntiandus est. p Meritis: præstitis: ut alibi: Nec te regina negabo p meritam: pstitisse: & alterum pendet ex altero, me-

ritum enim nō nisi ex præstantis beneficio descendit. Pulchra prole: ubi connubiū finem ostendit notanda figura. Frequenter enim hac utit: nam q; nos per genitiuū singularem dicimus: antiqui p septimum dicebant: ut hoc loco: parentē pulchra prole. i. pulchræ prolis. Et simpliciter intelligendū est, errant nāq; qui dicūt ideo pulchra dixisse ppter Canacem & Macareū in se inuicē turpiss: mos fratres: illi enim alterius Aeoli filii fuisse narrant. Aeolus hæc contra: subaudi dixit: quod ex posterioribus intelligitur: ut supra notauimus. Regina: inferioris psonæ reuerentia est maiorem meritis appellare: nō nomine: contra maioris est: minorē tantum nomine uocare: qui ordo nō nisi per indignationē corrupit: ut in duodecimo: Sages in extremis rebus Turnū non regē uocat: ut Ruītq; imploras nomine Turnū: & alibi de Aristæo: Et te crudelē nomine dicit. Explorare labor: superius nāq; ante multa poposcerat luno: hoc ergo dicit tuū est deliberare qđ uelis. Mihi iussa capeffere fas est: figura est: liptote: quæ fit quotienscunq; minus dicimus: plus significamus p contrariū intelligentes: ut hoc loco: nō ait licet mihi implere qđ p̄cipis: sed nefas est nō implere qđ iusseris. Itē Munera nec sperno. libenter accipio. Tu mihi qđcūq; hoc regni: redit ad physicā rationē: nam motus aeris. i. lunonis uētos creat qbus Aeolus p̄est dicēdo aut qđcūq; aut uerecunde agit: ne uideat arrogans: aut latēter pene iocat poeta: q; enim possit uētos. i. rem inanem tenere. Louemq; cōcilias: hysteron pteron in sensu. non enim Iupiter cōciliatur Aeolo: sed Aeolus Ioui. q. superiori conciliat. Conciliant autem noui: reconciliant antiqui. Tu das epulis accumbere diuū: hæc est tu me deū facis. duplici enim ratiōe diuinos honores meremur: deaq; cōiugio & deorum conuiuio: unde & in Bucolicis legimus: Nec deus hunc mensa: dea nec dignata cubili.

CDONA. Et connubio iungā stabili propriamq; dicabo omnes ut tecum meritis pro talibus annos Exigat & pulchra faciat te prole parentem: quarū rex nulla fuit in Helena. non. n. erat Veneris ergo nō potuit dare stabilem: nec legitime collocare. Faciat te p̄lep. nā ex legitimo: & stabili cōnubio hæc ples erat speranda. Extollit et munus primū a nūero bis septē: deinde a q̄litate p̄stanti corpore: omnes pulchræ sunt: qđ difficile est: ipsa autē omniū pulcherrima: in Paride autē nō erat talia: qđ ex adulterio nō potest dici pater nec legitima est: proles: ergo nō pulchra. Nā pulchritudinē hac nō in corpore ponit: sed in honestate nataliū: sic alibi: Nasce pulchra troianus origines Cæsar. Ostendit autē poeta debere nos dare ea q̄ magna sunt apud nos: ut uoto potiamur. Aeolus hæc. n. non contra uoluntatē lunonis: sed contra uerba: nō. n. ad p̄mia respondet: nec uideat moueri libidine: ut paris. Reddit beniuolam cum dicit discernendo officia Tuum est iubere: Meum complete iussa. Fas est: licebit facere etiam si illicita iusseris. Respondet contra ueluti si dicat etiam si uicti non sit penates licebit facere. Nam cum qui potestatem habet iubet illicita fiunt licita inferiori. Vel dixit contra quia luno dixit illum habere imperium a Ioue hic respondet habere ab ipsa lunone: & ut uideatur memor beneficiorum addit tu scepra Iouemq;. Tu mihi: quod uult esse lunonis q; luno illum a Ioue accepisse memorauit. Das epulis: superius beneficium humanitatis accumulatur: si conuiuium cum potiore misceatur. Tertio si cum potioribus plurimis: quarto si inferior persona non sedeat: ut fieri solet: sed accumbit: posuit in fine hoc quod desideras tuum est: Personarum igitur in utraq; oratione rationem habuit: scilicet lunonis: æol: troianoru ut: penatium uictorum ueneris Helenæ Paridis & Deipetæ. Item loci propter mobilitatem tyrrheni maris: & proximitatem Italiæ. Item temporis: nam & luno breuiter orauit: & æolus breuius respondit ne longitudine tempus nocendi subtraheretur.

CCHRL. Cōtra uero partes quæ in eo puræ sunt croceū: q̄ priores utridē: q̄ purissimæ albū producūt: hæc ergo prima ex aliis septē nympha est post eā python cometa. Fulmen exhalatio tonitruū ac terræ motus. Verum hæc: ut dixi in nostris chalmadulensibus disputationibus latius inuenies. Explorare: Vide in Georgi. Explorat robora fumo. Capeffere: proprie est suscipere: ut tuteris aut perficias. Salu. Expergiscimini: & capeffite rem publicam. Sceptrum: græcum est baculus quo utebant reges Home. σκῆ τρον βάλειον inde Sceptrū σκῆ τρουχοι reges dicuntur. Epulis: pro dapibus: si uera est differentia q̄ epulæ priuatorum sint dapes re Epulæ gum: & deorum: illud at uerissimū est epulū in singulari. n. g. esse significare conuiuū q; publice populo dat.

SER. Hæc ubi dictata Iunone & ab Aeolo, Cauū: ordo est conuersa cuspide cauū montē in latus impu-
lit: & alibi: In latus inq; feri curuā cōpagibus aluū Cōtorfit, q; in rem q̄ facile cedit ictui, & Agmine: uel impetu
uel multitudine agmē enim sermo polyfenus est, ὡς ἄλλο σὺ μὲν αἰὼν, Nā significat impetū: ut illi agmine
facto Laocōnta petūt: & multitudinē: ut Vocat agmina sacra soror; etiā exercitū incedentē agmen uocamus,
& Porta omnis exitus porta dī, q; qua pōt uel importari uel exportari aliqd, & Turbine: uiuentor; Sciēdū quā-
do appellati uū est facit turbine; si nomē pprū turbonis facit: Ut Oratius Turbonis in armis, & Eurufq; no-
tusq; cardinales quatuor uētī sunt: de quibus nunc
tres ponit: paulo post unū: quem omiserat reddidit:
Ut stridens a glone procella, & Procellis: procella est
uis uentor; cū pluuia: ab eo q; omnia percellat: id est
cōcutiat, & Insequit clamorq; uir; q; p̄cesserat uētō
rum sonus: quē & ipsum clamorē possumus dicere,
& Stridorq; rudētū: pprie enim in funibus stridor
est, & Teucror; ex oculis: nunq; n. totū cœlū nubibus
regitur: sed illa pars cōtra quā flauerint uentī: quod
aut dixit diem eripi: ad uidentū oculos retulit: non
ad naturā nam dies adhuc erat, & Nox incubat: nox
dicta q; oculis noceat: incubat autē ideo dixit: q; alie-
num tēpus inuasit, Nam incubare pprie dicitur per
uim rem alienam uelle retinere, & Poli: axes, i. extre-
mæ ptes cœli, sup qbus cœlū uertit, i. ὡς οὐρανοῦ
de & uertices latine græce πολοὶ dicunt, & Aether:
ætherē hoc loco p̄ aere posuit nubes, n. unde & ful-
mina aeris sunt nō ætheris & frequēter Vir, duo ista
cōfundit, & Intentat: minant, oīa at ad superiora retu-
lit, & Extēplo: ilico: & est augur; sermo, Templū, n. dē locus auguris manu designatus in aere: post quē factum
ilico captant auguria, & Aeneæ: seruauit τοῦ ἀπέριον ut Aeneā ultimū territū dicat ex Home, est de ulysse, καὶ
τοτο Δυωθος λυ τογού γατῶ, καὶ φίλον ητορ Οχθησαδ Δαχαιωσέ τροσον μεγαλή τορα θυμον.
& Frigore: timore & est reciproca trāslatio Nā & timor pro frigore: & frigus p̄ timore ponit: ut in Terentio:
Vxorē tuā pauitare aiunt: nō timere: sed laborare frigoribus: utrūq; n. in unū exitū cadit: sicut de calore & fri-
gore urere dicimus: ut est Aut borea penetrabile frigus adurat, & Ingemit: nō propter mortē: sequitur enim
Oterq; quaterq; beati: sed p̄pter mortis genus, graue est enim secundū Homerum perire naufragio: q; ani-
ma ignea est: & extingui uidet in mari, i. elemento contrario: ut igneus est ollis uigor, & Duplices: duas secun-
dum morē antiquū. Nam duplices duas dicebat: ut hoc loco: & binos duos: & utrosq; pro utrūq;: ut Cice, Bi-
nos habebā: iubeo p̄mi utrosq;. Item Salustius cū de duobus loqueret, Hi utrūq; ad urbem imperatores erāt.
DONA. Hæc ubi: Post utriusq; orationem: cœpit æolus iussa complere, Emisit plurimos ac contrarios
uentos: ut confurgentibus inter se fluctibus regendis nauibus consiliū non suppeteret: & deficiente industria
facilius mergerent: & merfis nauibus corpora dissicerent & ut complerent iussa Iunonis accessit ad uolentiā
maris alioq; quoq; elementor; perturbatio nam nox eripuit cœlum ac lucem: ut esset eadem facies maris: &
terra ne contra mala consiliū suscipi posset ne nescirent gubernatores in quam partē niterentur, Mitebantur
tonitrua: & fulgura: ut multiplici metu: Troiani desperates nihil aliud q̄ mortē expectarent, & Extēplo aeneæ:
exprimit q̄le & animi & corporis senserit pathos, & Frigore: non pro timore posuit: nā derogaret eius uirtuti:
ergo frigus dixit pprie q; oriebat nō ex casu euidentissime mortis: sed ex tot aduersis q̄ corporis calorem extin-
xerūt: q; cruciabat aīus uiri fortis q; maluisset gloriosius in cāpo occūbere q̄ ignobiliter in fluctibus interire.

Procel-
la

Vastus

Præfens

Inge-
mit

CHRI. Procellis: Plū uerba sunt esse uentos repentinos exhalante terra editos q; uagi ruentes torrentium
more tonitrua: & fulgura edant maioriq; illatos pondere cursuq; si sicca rapiunt nubē pcellā gignunt, Hanc
aut tempestatē: & q̄rela Veneris ad Iouē & q̄ Iuppiter respondet ex neuio de primo bello punico cœpit, & Po-
li: extremitates speræ sunt duæ q; circa axē uertunt sic dicti, Quia ὡς οὐρανοῦ uerto significat, Vnde alibi: ipse a uer-
tēdo uertices polos appellat: ut hic uertex nobis semper sublimis ad illū: Sub pedibus nox atra uidet, Statius:
atq; oīa mundi claustra tonāt multisq; polos iclinat orion, & Vastos: proprie uastum est qd' adeo excreuit, ut
forma quæ est uelut pierit aliud esse uideat, Hic dicimus uastū hoīem: cuius gestus non appant hoīs: & uastā
uocē q̄ formā humanā uocis amisit: hinc uastare agros dicimus, Ergo uastos fluctus adeo magnos: ut mōtes
aut aliquid hmōi potius q̄ fluctus uiderent, & Oculos: oculi ab oculēdo dicti: nā in cōcauis latēt: ut eminentia
undiq; eos defendat: p̄p̄ea melius cernūt ex obscuriori loco, & Et crebri, m. ig. recte q; eodem tēpus sunt fulge-
tre: & tonitrua, & Præfens: inuitabilē: nā q; præsentia sunt iā uenere: ergo uitari nō possunt: aliquādo fauens:
ut idē in Buco, Nā tā præfentes alibi: cognoscere diuos: nam sola p̄sentia sua fauet dii: aliquādo potens: Hora,
& O diua gratū q̄ regis antiū p̄fens uel imo tollere de gradu mortale corpus, & Frigore: cū aliqd horēdū uenit i-
mētē timet interitū natura: & cū dīffidat totum corpus uelut ipsam urbē tueri posse saltē conat cor: id est to-
tius uitæ arcē tutari: atq; oēm sanguinē: & p̄fens ubi calor ē: ut munimen sic illuc cogit, Hinc mēbra externa a
calore deserta frigescūt: & absentia sanguis in quo calor ē palefcūt: & nerui amisso calore debilitati dissoluunt:
& tremiscunt, & Viris: ita horrēdā erāt: ut et fortes homines mortē timere cogent, Ingemit: recte: nā legerat
apud Cice, in secunda tus, ingemiscere nōnunq; uiro cōcessum est, Idq; nō, & Etulatus: autem ne mulieri qdē,

Hæc ubi dicta: cauū cōuersa cuspide montē
Impulit in latus, ac uenti uelut agmine facto
Qua data porta ruunt: & terras turbine p̄flāt:
Incubere mari, totumq; a sedibus imis
Vna Eurufq; Notufq; ruūt creberq; procellis
Aphricus & uastos uoluunt ad littora fluctus,
Insequitur clamorq; uirū stridorq; rudentum,
Eripiunt subito nubes cœlumq; diemq;
Teucrorū ex oculis: ponto nox incubat atra.
Intonuere Poli: & crebris micat ignib; Aether
Præfentemq; uitis intentant omnia mortem.
Ex templo Aeneæ soluuntur frigore membra:
Ingemit: & duplices tēdens ad lydera palmas

ESER. Oterq; quaterq; beati, i. sapius, finitus numerus pro infinito ex Homero est de ulisse τρις μάκιστος
 Δαναοί και τέτρανίς, οι το τολοντο Τροίη ενευρείη, χαρις απρεί Δισί φερωντες, Quis: & qs & qbus se/
 cundū arīe dicimus: ab eo, n. qd̄ est a q; in bus mittit: ab eo qd̄ ē a quo in is mittit: sed a tertia declinatōe in usu
 sunt datius & ablatius plurales: licet antiq; oibus usi sint casibus, deniq; Cato ī originibus ait: Ques sunt po
 puli: & declinavit ques quiū: sicut puppes puppiū, & Moenibus altis pp̄ pgama: q̄ altissima fuerunt: ex qbus oīa
 alta aedificia pgama uocant: sicut Aeschylus dicit, & Oppetere: ore terrā petere, i. mori etymologia est nō at cō/
 positio possumus autem sicuti hoc sermone: ut &
 per se plenus sit: & recipiat adiectionem: ergo dici/
 mus & oppetit: & mortem oppetit: sicut & expirat:
 & animam expirat, & Fortissime gentis: atq; ut in ar/
 tribus legimus superlatiuum gradum non nisi geni/
 tivo plurali iungi constat quidem: sed gens nomen
 est enunciatione singulare: intellectu plurale, bene er/
 go iunxit: in gente enim plures sunt: ut alibi: Ipse di/
 tissimus agri Phoeniciū, nō enim unus ē ager phoeni/
 cū, sic Salu, Romāi generis disertissimus, Sane q̄rif q̄
 re Diomedē fortissimū dixerit: quū post Achillē &
 Aiace ipse sit tertius: unde & Salu, ait primū græcorū
 Achillē, multi dicūt iō fortissimū: q̄ iuxta Home, &

Talia uoce refert: oterq; quaterq; beati:
Quis ante ora patrū Troiæ sub moenib; altis
Contigit oppetere. o Danaum fortissime gētis
Tydide: me ne iliadis occumbere campis
Nō petuisse: tuaq; aiā hāc effūdere dextra?
Sæu; ubi Aeacidae telo iacet Hector: ubi ingēs
Sarpedone: ubi tot Simois correpta sub undis
Scuta nīrū: galeasq; & fortia corpora uoluit.

Venerē uulnerauit & Martē: alii ad gētē referūt: q; Achilles thessalus fuit: Ajax græcus: Diomedes dana;: mul
 ti ad excusationē Aeneæ uolunt fortissimū dictū: a quo cū constat esse percussū, & Tydide: uocatiuus græcus
 est: si, n. latine diceret: o Tytida debuit ponere, Omnia, n. patronymica q̄ in des exeunt apud latinos primæ sunt
 declinationis: ut Sæuus ubi æacidae telo iacet Hector, & Animā hanc, q; cū dolore hāc animā dixit: q̄ si diceret: q̄
 ad labores nata est, & Effundere: secundū eos qui dicunt sanguinē esse animā: & ipse alibi Purpureā uomit ille
 animā, Nā alio loco alioq; opinionē sequitur: qui dicunt spiritū esse animā unde est: Atq; in uētos uita recessit,
 & Sæuus magnus: ut superius dictū est: Et bene elegit eū quibus periisse debuerit, Ipse enim & fortis est: & nu/
 minum proles, Recte ergo his iungit: in qbus talia fuerunt, & Sarpedon: & in ultima possumus accentū pone/
 re: & in penultima, Nam Homerus & Sarpedonis declinavit: & Sarpedontis: unde & uariis accētus est, Sarpe/
 donis autē in antepenultima habet accentū: Sarpendontis penultima: sed sarpedontis usurpauit, naturalis, n. de
 clinatio est Sarpendontis: ut Mēnon Memnonis: Sinon sinonis, Si autē genitiuū in dontis miserit: a circumflexo
 uenit: q̄ est in ultima syllaba nominatiui: ut Demophōn Demophōntis laocoōn laocoōntis: sic ergo & sarpe/
 dontis, Est autē Sarpedō filius Iouis: & Laodamiæ occisus a Patroclo, & Simois: hoc nomen integrū ad nos trā/
 sit: unde suo est accentu proferendū, Nam si esset latinū: antepenultima haberet accentū: q̄a secunda a fine bre/
 uis est, & Sub undis: & sub undis legitimus & sub undas: sed si sub undas correpta intellige: si sub undis uoluit
 uaria ergo distinctio est, & Fortia corpora: hoc est uirorum fortium corpora, nulla enim est in mortuis fortitu/
 do, Et ex Homero tractum est και σι μοισο τιπαλλα βοαγρια και τριφα λειαι ναωπεσον εν νονιησιν
 και ημιασων γενος ανδρων.

EDONA. Oterq; q; i. multifaria, & Quis ante ora, de polyte ex iis q̄ in iudicant intelligimus: q̄ cede Pyrrhi in
 cōspectu patris occubuit, & Altis, q; d. integra adhuc ciuitate, ipse, n. aeneas non Troiam altā sed cāpos ubi troia
 fuit reliquit: & in fluctibus periclitaturus est, & O danaū fortissime gentis: Ex illo ad aliud raptus est: existimās
 se infœlicem qui: & hunc exitum uite sociatur: & ignobili morte periturus, & Me ne iliadis: ex his se infœlicem
 existimans q̄ hunc exitū uitæ nō habuerit: sed uir fortis in pelago esset moriturus, Non potuit autem explere
 rationē interueniente fluctu, Esset autē uitiū poetæ: si finitis quærelis fluctus interuenisset, Semper ergo im/
 perfectas relinquit quærelas: ut Hæc dum dardanio aeneæ mirāda uident: & alibi: Talia fundebat lachrymās,
CHRI. Oterq; q̄ter: ait Macro, animā cōstare ex symphoniis musicis: & primum hemioliū ternariū: &
 primū epitritū q̄ ternariū esse dicit: & ex his duobus cōstare diatesserō: & diapente: ex quibus diapasōn sym/
 phonia generat, Vnde Virg, nullius doctrinæ expers plene: & per omnia beatos exprimere uolens ait, Oterq;
 quaterq; beati, & Ante ora, p. nam pulchrum fuit: & suaue pugnantes pro patria spectantibus partibus satiffa/
 cere, & Oppetere: ore terram petere: Nam qui uiriliter occumbebant: ne quam uocē indignā uiro forti emitte
 rent Mordicus terram petebant, Quod sic expressit Homerus: τρηνέες εν νονιησιν οδρε λαοι απο γαιην,
 & Tua, q; d. adeo forti, Hanc quasi infœlicē, Pronomina, n. efficaciam summam habent, Ergo mirū q; a tam forti
 tam miser non perierit: nisi ad maiorem miseriam referuabatur, & Non potuisse: cum nunquam pugnare de
 stiterim: & semper me piculis obiecerim, & Hector: sit piit Hector fortissimus troianorū: ego quoq; periissem
 nisi fortuna ad maiorem miseriam me referuasset, & Vbi: ut ostendat se in eadem acie ubi ille pugnabit pugna/
 se, Vbi repetitionē facit: ex q̄ oratio uehementior est, & Simois: fluit ex ida sub ilio currens: & ppe mare Xantho
 mixtus: facta palude: apud sigeū p̄mōtoriū in mare cadit: Vnus ē ex fluminibus teste Hero, defecerunt potāte
 Xerxis exercitu, Apud hunc ex anchise Venus aeneā concepit, & Scuta: equitū dicunt q̄a minora, Clypeos uero
 peditum: & maiores a græco uocabulo q̄a totū corpus furet clipeus, i. abscondat, ηλε ω τειν, n. furari est, & Ia/
 ctanti: inaniter loquenti: iacto a iaceo est frequētatiuū: & q̄ iacit amittit: ergo inaniter loquit q̄ uerba amittit:
 item iactat gloria: q̄a multa frustra loquit Iuue, ipse lacernatæ cū se iactaret amicæ: hinc iactura est detrimen/
 tū pprie quod accipimus cum tempestate e nauis res in mare proiicimus: ut exonerata nauis facilius fluctibus
 resistat, Sed per translationem pro omni damno capitur, & Aquilone: quia ab alto: id est a septentrione ueniat,

Scuta
 Clypei

C SER. Talia iactati: inaniter loquēti: ut alibi: Atq; irrita iurgia iactat: & Voces dū iactat inanes. ¶ Aqlōe: ab aqlōe. ¶ Aduerſa: cōtraria: q̄ ad Italiā nauigātib; aqlō cōtrarius ē. ¶ Frangunt rēi: uel gubernacula: uel q̄d melius ē re uera remi. Antiq; n. uelis remiſq; nauigabāt: ut Validiſq; incūbere rēi: Obliq; ſinus i uētoſ. ¶ Auertit p auertiſ: & ē figura creberrima: pōt nanq; p actiui uerbi ſignificatiōe paſſiuū poni: ut eſt & p̄ctis bellant Amazones armis: p bellāt, nec nos debet mouere q; bellor facit, natura. n. hoc phibuit: Nā cōpone hoc uerbū: & iuenit actiuū: facit, n. debello & debellor: & cōtra p paſſiuū uerbi ſignificatiōe actiuū pōit: ut ē hoc loco auertit p auertiſ: & Inſinuat pauor: p iſinuaſ: & Nox humida cælo Præcipitat: p p̄cipitaſ: ſed hæc uerba rātūmodo p ſe iuicē ponunt: q̄ & actiua eē poſſunt: & paſſiua: ut ē auerto & auertor: p̄cipito & p̄cipitor: ergo nō poſſumus dicere q̄d q̄dā artigraphuſ declinatōes actiui uerbi & paſſiui p ſe iuicē pōi. Nā & naturalis uerbi declinatō actiua ē: & cōmunis deponētis ue paſſiua: & aliud ē eſſe actiuū uerbū: & aliud actiui uerbi declinatōe. ¶ Dat latus: inclināſ. ¶ Cumulo: altitudiē. ¶ Prærupt⁹: i altū eleuat⁹. ¶ Dehiſcēs: ual de hiſcēs. De nauigētis eū: ut i Terē. Deamo te Syre. ¶ Apit: oñdit: ut Salu. Caput apit ſolit⁹. i. nudaſ oñd rē. ¶ Arēiſ: & ab harēiſ: & cū arēiſ. i. uel ab imo mouebat mar: uel cū ipſiſ arēiſ: ut i tēpeſtate ſolet. ¶ Treiſ: latinū ē. Gēitiu⁹. n. pluraliſ quōtiēſ i iū exit: accuſati uū pluralē i ſi mittit: ut puppiū puppiſ. quōtiēſ i um exit i eſ mittit: ut patrū patreſ. ¶ In ſaxa latētiā: pp tēpeſtatē. hæc at ſaxa iter africā & ſardiniā ſc. q̄ ſaxa ob h̄ itali aras uocat: q̄ ibi afri: & Romāi foed⁹ inierūt: uū & Dido Littora littorib⁹ cōtraria: fluctib⁹ undaſ Imp̄cor: q̄ arā a Siſenna ppiciā uocat. ¶ Saxa uocat itali mediū q̄ in fluctib⁹ aras: Ordo ē: q̄ ſaxa i mediū fluctib⁹ itali aras uocat. ¶ Dorſū imāe: emineſ altū ſecūdū Hom. ¶ Mari ſūmo: uel i ſummo. ¶ In breuia & ſyrtes. i. breuia ſyrtiū: ut Molēq; & mōteſ. breuia at uadoſa dicit: p q̄ pedib⁹ poſſumus uadere. ¶ Syrtes: ſyrtiū ſinus duo ſunt pareſ natura: ipareſ magnitudiē: ut Sal. dicit. ¶ Lycioſ: hi troiā ad auxiliū cōuenerāt: q̄ mortuo rege Pādaro Aeneā ſecuti ſunt: unde & i ſecūdo ait: Comitū affluxiſſe nouog; in uēio. ¶ Fidū: fidelē utrūq; nomē idē ſignificat. ¶ Ipſiuſ ante oculos: ad maiorē dolorē: unde alibi: Quæq; ipſe miſerrima uidiſ. Itē Qui nati corā me cernere letū feciſti. ¶ Ingēſ pōtuſ: magna p̄s pōti: & eſt tropuſ ſynecdoche: ut Salu. in iugurthino ubi ſigna & ſcuta erant præſidium hoſtium per ſcuta intelligendum cetera arma & ideo Tercetum ſcutationeſ pro armatiſ. ¶ Auertice: aut a puppi quæ uertex nauis eſt: aut ab aquilone: qui ſtat a mūdī uertice: hoc eſt a ſeptentrione: ut ipſe alibi: Hic uertex nobiſ ſemper ſublimiſ.

C DONA. Iactati: adhuc loquēti iteruēit uis fluctuſ: Nec p̄miſit explicare. Foeliceſ: q̄ i Troia pierūt: Se iſoeli cē q̄ i fluctib⁹ ſit pituruſ. ¶ Hi ſūmo i. ſi fluctib⁹ uario motu ueniētib⁹ alie erigebant tūore fluctuū: Alia de primebat. ¶ Ab alto: pituſ locog; Eurū dixit ducere i ſyrteſ ab alto. i. a pelago. Alter. n. nō pōt cū ſtatuſ hēat ab oriētib⁹ p̄tib⁹ i qb⁹ ſunt ſyrteſ eo nauigia cogere unde potuit reuocare. Sex igiſ nauē alienatæ ſunt a cæteriſ. Vna turbata p̄miſ ubi erat aeneas. Nūc caſuſ octauæ deſcribit. ¶ Apparēt. n. ut cōpleat: id ſubmerſaſq; obrueſ. ¶ Perit ergo amicuſ: & fiduſ: & in eiꝰ: cōſpectu excuſaſ. ¶ Orōteſ: q̄ nō imprudētia: ſed ui tēpeſtatuſ pierit.

C CHRl. Fluctuſq; at ſy. hyperbole ē: quā latini ſuperlatiōe nomināt. Hæc nō ſit: ut id credat q̄d dicimus ſed ut ex q̄d incredibile ē credat aliqd pene incredibile. Nō poſtulat ergo ut credat fluctū ſydera tetigiſſe: ſed ad incredibilem pene altitudinē ſe erexiſſe. In hac uirtuſ ē augēdi & minuēdi. Fit at cū aut pluſ factō dicimus: ut hic & Cice. Vomēſ fruſtriſ eſculētis gremiū ſuū: & totū tribunal impleuit. Aut p ſimilitudinē: ut credaſ in nare reuulſaſ cycladaſ. Aut p cōparatiōe: ut Et fulminiſ ocior aliſ: aut ſigniſ q̄buſdā: ut illa uel intactæ ſegetiſ p ſumma uolaret gramina: nec teneraſ pedib⁹ leſiſſet ariſtaſ. ¶ Prora: prior p̄ſ nauiſ q̄. Quia pruat aq̄ſ. Hu iuſ extrema acuta: & ferro mūta p̄ſ roſtrū dī. ¶ Pédēt: ſuſpē ſi ſunt pēdere. n. pōderare ē. Et q̄ antiquuſ pecunia q̄ aenea erat pōderabaſ: & nō numerabaſ: pēdere & expēdere pecuniaſ dicit: itē pēdere pœnaſ q̄ oēſ pœnæ pecuniariæ erāt: Dicimus pēdere corpora q̄ ſupernaſ alligata nullo inferiori fundamento hærent. Itē animo pēdere dicimus cū ita ambigui ſumꝰ: ut nulli certæ rei hæreamꝰ unde infra ſuſpēſi eurypilū ſctatū oracula phœbi mittimus. ¶ Aperit oſtēdit q̄a reſ priuſ clauſæ ſi aperiunt oſtendunt. Itē aperire uulnerare: q̄a uulnuſ q̄d latebat oſtēdit Iuue. ſuſte aperire caput cādēlā apponere ualuiſ. Itē detegere. Statiuſ ſic fatuſ aperto. En ſe uocat ſociuſ. ¶ Syrteſ: duo ſunt ſinuſ africani maris diſpari magnitudiē: ſed pari piculo dictæ ſunt τρωα τρωα τρωα. i. traho. Vento. n. trahunt harenæ. Vnde idē locuſ modo uadoſuſ ſit accedēte cumulo harenæ modo profundior illiſ alio depulſiſ. Eſt autē & minor ſyrtiſ: & maior. Minor lotū cibū ſuaue p̄ducit. Inde loto phagitiſ appellat: de hiſ Salu. nam prope duo ſunt ſinuſ in extrema africa impareſ magnitudiē pari natura quorum loca p̄xima terre p̄ alta ſunt. Cætera interiora: ubi ſorſ tulit alta alia: alia in tēpeſtate uadoſa: Nam in tēpeſtate fluctuſ quaſi limū harenā: & ſaxa trahunt: & hinc facieſ locog; mutatur. Ipſiuſ ante oculoſ. citat pathoſ. Grauiora. n. quæ uident q̄ quæ audiunt. Cice. ad Brutū: Nam & ſi quocunq; in loco quiſq; ſit idem eſt ei ſenſuſ: & eadem acerbitaſ interituſ: reruſ ſuaꝰ: & publicæ: oculi tamē augēt dolorē. Mouet ergo pathoſ atteſtatio rei uiſæ: ut ipſe caput niuei ſultuſ pallantiſ: & ora & uidi leuiq; patenſ in pectore uulnuſ.

Prora
Roſtrū

Loto
phagiſ
tiſ

Talia iactanti ſtridens Aquilone procella
Velum aduerſa ferit: fluctuſq; ad ſydera tollit.
Frangunt remi: tum prora auertit: & undiſ
Dat latus: inſequit cumulo p̄ruptuſ aq̄ monſ
Hi ſummo in fluctu pēdet: hiſ unda dehiſcēſ
Terrā inter fluctuſ aperit: furit æſtuſ harenis.
Treiſ Notuſ arreptuſ in ſaxa latentia torquet:
Saxa uocat itali mediū quæ in fluctib⁹ aras:
Dorſum imane mari ſūmo: triſ Euruſ ab alto
In breuia: & ſyrteſ urget (miſerabile uiſu:)
Illiditq; uadiſ: atq; aggere cingit harenæ:
Vnā: quæ Lycioſ fiduſq; uehebat Orontem:
Ipſiuſ ante oculoſ: ingeſ a uertice Pontuſ

CSER. Magister: Leucaspis ut in uili, Leucaspim & lyciæ ductorē classis orōtē, Ter sapius: finitus nume-
rus p̄ ifinito, crebros, n̄ fluctū facit aq̄lo: ut Salu. Crebritate fluctuū ut aq̄lo solet, ¶ Ibidē: ibidē & ubinā: multi
dubitāt ubi debeat eē accēt⁹: q̄a ubi: & ibi naturaliter breues sunt: sed rōne finalitatis plerūq̄, p̄ducunt ī uersu
nesciētes hāc eē rōnē: q̄a p̄nūciatiōis cā cōtra usum latinū syllabis ultimis: q̄bus p̄ticulā adiūgunt, accētus tri-
buit: ut musaq̄: illene: huiuscē: sic ergo & ibidē, ¶ Apparēt: aliud ē parere: & aliud apparere, Parere n̄ ē obedire:
ut Paret amor dictis, Apparere aut̄ uideri: ut Apparet liq̄do sublimis in aere Nifus: & hāc obseruatio diligēter

**In puppim ferit: excutitur: pronusq; magister
Voluitur in caput: ast illam ter fluctus ibidem
Torq̄t agēs circū: & rapidus uorat æquore uor
Apparēt rari nantes in gurgite uasto: (rex
Arma uirū: tabulāq; & troia gaza per undas.
Iam ualidā Ilionei nauem: iam fortis Achata.
Et qua uectus Abas: & q̄ grandæuus Alethes:
Vicit hyems: laxis laterū compagibus omnes
Accipiunt inimicū ibrem: rimisq; fatiscunt.
Interea magno misceri murmure Pontum:
Emissamq; hyemē sensit Neptunus: & imis**

custodiri debet: licet eā auctores metri cā clausulā
ue plerūq; corrūpāt, ¶ Rari: uel p̄p̄ maris magnitu-
dinē: Vel q̄a una pierat nauis, ¶ Nantes: prima uerbi
positio est no nas nat: unde ē Nare p̄ æstatē liq̄dā: &
p̄ia syllaba naturaliter lōga ē: licet natate na breuis
sit in eadē significatiōe, ¶ In gurgite uasto: Tapinosis
est, rei magnæ humilis expositio, prudēter tamen
Vir, humilitatē sermonis epitheto subleuat: ut hoc
loco uasto addidit, Itē cū de equo loqueret̄ ait cauer
nas ingētis, ¶ Arma uirū: bene addidit uirū, Arma, n̄
dicunt cunctarū artiuū instrumēta: ut Cerealiaq; ar-
ma, ¶ Itē colligere arma iubet, Itē alio loco dicendū:
Et q̄ sint duris agrestibus arma, ¶ Troia: differētia ī
fermōe ē & ī sensu: & ī syllabis, Nā cū puiciā dicim⁹
& p̄ncipale ē nomē: & breuis ē tro: quādo at̄ nō est
p̄ncipale: & deriuatio est: & lōga est tro: ut Troius
æneas, ¶ Gaza: p̄ficus fermō ē: significat diuitias, est

at̄ generis fœminini: ut Gaza læt⁹ agresti: quo exēplo apparet quoq; sup̄fluo q̄ri a multis quēadmodū potue-
rit auḡ natate: nesciētes gazas, i, opes dici oē qd̄ possidemus & opes, ¶ Iā ualidā: zeugma est ab inferioribus: qd̄
fit & a superioribus & a medio: plerūq; & ad utrunq; respōdet: ut Troiugena interpret̄ diuū: q̄ numia Phœbi:
Qui tripodas Clarii laurus: q̄ sydera sentis, ecce hoc loco sentis: & antediēta & sequētia cōcludit, ¶ Ilionei: anti-
p̄osis est: p̄ genitiuo, n̄, datiuū posuit, cōstat, n̄, huiuscemodi græca nomina datiuū singularē in ei diphthōgū
mittere: ut Orphei Nā illa solutio est quū Orphei dicimus: nec modo Ilionei possumus dicere: adstrictū esse
genitiuū ut ipse sit q̄ & datiuus: qd̄ & si forte cōtingat: nō regulā mutat: sed antiptosis fit: q̄ plerūq; utunt̄ poe-
tæ: ut urbē quā statuo uestra est: p̄ urbs: & Hæret pede pes: pro pedi, ¶ Vectus: q̄ uehebat̄ significat: & pro pre-
senti participiō quod nō habemus p̄teritū posuit, In latino, n̄, fermōe a passiuo uerbo p̄sens participiū nō
est: neq; ab actiuo p̄teritū: sed quod uno sermone explicare nō possumus: aut circūlocutione ostēdimus: aut si
hoc nolimus participiū pro participiō ponimus: sed usurpauit: ut hoc loco factū est, ¶ Vicit hyems: hyems
duas res significat: aut tēpus: aut uim uentis: & sic hoc loco intelligendū est, ¶ Imbrē: imber dicit̄ humor om-
nis: ut Lucretius Ex igni terraq; animalia nascuntur & imbrī: idest humore, ¶ Fatiscunt: abundāter: aperiunt̄,
Fatim autem abundanter dicimus: unde & afatim, hiscere autem aperire, ¶ Imis: bene in imo uoluit esse Ne-
ptunum: ut iam factam cognosceret tempestatem ut non incipientem uetaret,

CDONA. In, p̄, s̄, hos specialiter cū eorū noibus pōit: q̄ in iis potiores nauigabant: & uno casu ferebant, ¶ Oēs
accipiūt in, i, una oīum cā ac similis fortuna fuit: sed neptūni dat̄ occasio: ne penitus Iunonis iussa implerent̄,

CCHRI. Ferit: hoc uerbū p̄terito caret teste Prisciano: sed a p̄cutio mutuat̄ & facit p̄cussi: sic in multis, Nā
Sisto statui hēt a statuo, Fero tuli, Nā antiq̄ dicebāt tulo, Cerno creui a cresco, ¶ Excute: eicit̄, Dicim⁹, n̄, excu-
te cū dū aliqd̄ q̄rit: id qd̄ inest uel supest̄ deiicit̄, Vñ eq̄tē ab equo excuti dicim⁹, ¶ Voluit ī caput: nā caput qd̄
stāte illo sup̄ius erat, Cadēdo q̄a uoluit homo fit inferius, ¶ Torquet: in gyrū uertit: hīc torq̄s ornamēta milita-
ria q̄a circuli sunt: itē torq̄re, maculari: q̄a ut impet⁹ sit: torq̄mus rē prius q̄ emittamus: idē tormēta machinæ

q̄bus missilia iacimus itē cruciari: unde tormēta cruciatus quoq; dicimus, ¶ Vortex: fit cū aq̄ ī gyrū acta abfor-
bet̄, ¶ Vasto immēso: p̄p̄rie, n̄, uastū dicimus id qd̄ ita modū excedit: ut destruat formā suā, Hīc uastā uocē di-
cimus: q̄ nimia sit: & nō seruet decox̄: idē uastare agros, i, populari: q̄a formā suā amittat̄, ¶ Inimicū: tēporaneū
epithetū: & nō p̄petuū: Nō, n̄, absolute ita d̄r inimicus īber: & palidi morbi: & turpis egestas: q̄a pōt eē amicus,

¶ Fatiscūt: hio ē: & nō deberet eē hiasco: sed fit hiasco, i, fatisco ualde hiasco: Nā statī: & affatī ualde est, ¶ Rimis: ri-
mæ hiat⁹ sunt angustiores: & fissure ī re: q̄ rūpi icipit: idē rimari īgrere tractū a suib⁹ q̄ pascōtes ītra rimas ter-
ræ sibi cibūt q̄rūt, Est at̄ ab eo qd̄ ē p̄ γυρω, i, scido, ¶ Pōtū: græcū ē pōtus: Diō, ποντον: τὸν νέαν ον τερσαι
καὶ τὰ τὰρα γαίης, ¶ Hyemē: & plixē: & cōstātī ordīe ita exprimim⁹ allegorias: siue morales sēsus hui⁹ poe-
tæ: ut quod semel in una significatiōe positum sit in eadem deinceps semper ponatur, Tēdit igit̄ Aeneas in

Italiam: idest laudem dignus uir̄ tendit ad summum bonum quod est positum in contemplatione rerum di-
uinarum teste Platone quem ipse sequitur: Huic implacabilis inimica est Iuno: Nam dea regnorum fingitur
ab antiquis ergo erit cupiditas regendi administrandiq; in uita ciuili tempu, Hāc enim uirum excellentem
ab Italia Carthaginem: idest a uita contemplatiua ad actiuam traducere conatur, Sed cum ille a proposito nō
flectatur ipsa per æolum tempestatem citat: idest p̄ rationē inferiorem quæ cum circa particularia uersetur:
facile fallitur: quia perturbationibus commouet̄: sed Neptunus: idest ratio superior: & intellectus non cor-
rumpitur a Iunone: sed sedat tempestatem, Quæ omnia quæso te lector: ut diligēter in illis libris nostris cha-
maldulensibus legas, Puto enim fore: ut te minime poeniteat,

Excute
reVastū
VastareRimæ
Rimari

TSER. Stagna: stagnū dī aq̄ stās: sed nūc p̄funda maris significat: ab eo q̄ nō nisi nimia tēpestare turbant: ergo stagna & imis uadis refusa: aliud p̄det ex altero: q̄a imobilis aq̄ in imo maris tātūmodo ē. Et alto prospiciēs: aut e mari erigēs caput: aut mari p̄uidēs. Placidū caput: q̄rūt multi quēadmodū placidū si grauius cōmotus: q̄si nō possit fieri: ut irascat uētis: p̄pitiu sit troianis: uno at̄ epitheto more suo habitū futuræ oratiōis ondit: ut alibi uno sermōe: Tūc quassans caput. Cœliq̄ ruina: tonitribus: quorū sonus similis ē ruinis. Nec latuere doli fratrem Iuno: & iræ: Aut doli Iunonis: aut fratrem Iunonis: gemina igit̄ distinctio est. Eurū ad se zephyrūq̄ uocat: per hos in oēs intellige istū sunt

cardinales. Generis fiducia uestri: Aistreus, n. unus de titanibus q̄ cōtra deos arma sumpserūt cū Aurora cōcubuit: unde nati sunt uenti secundū Hesiodū.

Ασπι ωδης ανειμους τενειαρτεροθυμους
Αργεην: ζεφυρον: βορην λαϊψηρον λευθον
και ποτου ενφιλοτητι εεω θεα ευνηειςτα, & hoc loco fiducia p̄ cōfidat̄ia posuit: quū fiducia in rebus bonis sit: cōfidat̄ia in malis. Iā cœlū terramq̄ ordo ē: ausi estis sine meo numine tātas moles tollere: & cœlū terraq̄ turbare: aut certe illud est: q̄ tria hęc numia: licet diuisa impia teneat: uident̄ tū regni totius habere potestātē: sicut & ip̄a elemēta q̄ retinet̄ physica inter se q̄dā ratiōe iungunt̄: q̄d & ipsorū numinū sceptrā significat. Iuppiter: n. trifido uti fulmie: Plutō Cerbero: Neptunū tridēte. Multi, n. q̄rūt cur de aliis cōgrat̄ elemētis. Quos ego: deficit: hoc loco sermo & cōgrue q̄si iratæ & turbatæ mētis: ut alibi: Me me ad sum̄itē alibi: Incipit effari: mediaq̄ in uoce resistit. Terētius: Quē q̄dē ego si sensero, his, n. affectib⁹ tātū sermōis defectio cōgruit. Sed motos p̄stat: prudēter agit pl⁹ nē in cōtibus succurrere q̄ nocētū delicta punire. Præstat melius ē: ut p̄stat trinacriū metas lustrare pachynni: & notādus sermo nā & p̄ se plenus ē & tā accusatiuo iūgit̄ quā septimo, dicimus, n. præstat illū: & p̄stat illo.

CDONA. Nec latuere: fratrem sororis studia nō latebat. Ergo uocatis uētis: orōne habuit pathetica: utpote cōmoti aī. Abscisam, n. nec cōtinuā: nec cōpositā. Fuit bræuis: q̄a subueniētis ī hoc casu nō erat: multa loq̄. Tāta ne: hoc gen⁹ iniectiōis nō hēt p̄icipiū: & crimē exaggerat: ostēdēs illos nō tū suā: s̄d hereditariā sectari temeritatē: q̄d uitū: q̄a naturale ē nō p̄t emēdārī. Sunt, n. uētī a gigātibus q̄ bellū diis īferre ausi sunt: sed p̄cenas reddēt: Ondit igit̄ eorū eē crimē q̄d amiserāt eēt originale sanguinis. Ḡris: Nō maculat̄ filios p̄na scele ras: pollunt̄ tū si illa sectant̄. Iā cœlū: obscura breuisq̄ orō: & q̄a irat⁹ erat: & ad succurrēdū p̄bat. Dēiq̄ trā sit ab aliorū elemētōz iuriā a qb⁹ erat alienū: & uēit ad p̄pitiā. Meo, q̄d, me p̄tēpto. Vēti: abiecte p̄nūciādū ut cōuitiū sit nō nom̄. Tātas molles: mira p̄batio criminis: ut nō solū asserat uerbis sed ipsis aspectib⁹ subdat. Quos: a duo p̄noia cū pondere maxio. Quos: sceleratos: & ex pessimis ortos: & q̄ similiter intelligi possunt. Ego: si p̄erator loci: & de potioribus diis nō ulciscit̄: sed nō dimittit eos sine metu futuræ p̄cnae: ne se iualidū demonstraret. Sed, n. p̄ addit cām dilata p̄cnae. Post, n. si qd deinceps ausi fueritis re nō uerbis puniā.

CHR. Cōmot⁹: cōtra uētos. Placidū: erga troiāos. Fratrem Iuno, Saturni filios fabulat̄ antiq̄ Iouē: Iuno, neptunū: & Plutonē: Addūtq̄ ip̄m cæteros oēs q̄ sibi nascebāt filios uorasse Saturnū, p̄ tpe ponūt: Vnde græce subtracta aspiratiōe Cronos dī a Chrono qd̄ ē tps: Tps, n. oia creat, atq̄ creatā adulta q̄ cōsumit: p̄ter q̄tuor elemēta ea, n. sunt Iuppiter, īgnis: Iuno aer, Neptunus aq̄: & Pluto terra: ergo frater Iuno, est: Neptunus: Hic cū aq̄ sit a nādo Neptunus dī græce at̄ appellat̄ ωσιλων: q̄a potū p̄bet, ωσις, n. potus ē & Διλωμι do ip̄e: quādoq̄ Amphitrite dī. Aq̄rū dulciū p̄ticularis uis naidēs sunt. Marinaq̄ uero nereides: Sed ut aliis uidef Amphitrite uxoris nom̄ est. Fundamēta illi sacra sunt q̄a ei⁹ opa terra mouēt: obidq̄ enosigæus, ī terram q̄tiēs dī, Physici aq̄rū effectiua uī oceanū ponūt: Simbolū at̄ tetyū. Vis aq̄ potabilis achelous ē mariæ Neptunus. Quā ī quātū gignere p̄t, Amphitrite dicitur mouēs terrā: quia aq̄ terrā motus cā uident̄. Cōsolidat̄ terrā illā a se excludendo. Hinc illū αφαλι ωνα, n. terrā stabiliētē appellant. Tāta neu, Optimū oratiōis pathetica: genus q̄a abruptū: & cōcisū ē: & ab īterrogatiōe icipit: & quū p̄pitiū gygātū fuerit aduersus deos bellū geref. Vnde uētī ī regnū Neptunū irrūpere nisi a temeritate paterna ausi eēt. Iā cœlū terrā: cōquerit̄ prius de alienis elemētis: ne si de suo tū min⁹ credibile: & nimis sibi īdulger̄ uideat̄. Auxesis ē: Nā mai⁹ qdā ē moles q̄ fluct⁹: & mira uariatio: ut inō fluct⁹ ad sydera tollūt: mō prupt⁹ aq̄ mōs: mō tātas moles dicat. Quos ego: mouet pathos Apopsis: quā Cice, reticētā: Celsus obicētā nōnulli: ut Quintiliano placet īturbationē noiant̄ sic alibi: Quā quāo, sed superēt qbus hoc Neptune dedisti: Et nouimus: & q̄ te trāuersa tuētibus hīrquis. Sed motos: obferuat p̄pon. Nā sapiētē deū rōne duci poti⁹ q̄ ira rapi oportebat. Ergo prius piclitātibus subuenit quā noxios puniat. Præstat: deest ante stat: ergo meli⁹ ē: nā cū plura se offerūt: illud ante stat qd̄ prius ē eligēdū. qd̄ ē melius. Sic alibi: p̄stat trinacriū metas superare pachynni. Eadē rōne dicimus p̄stare q̄si p̄optos paratosq̄ eē: ut q̄ tenemur faciamus: Cice, pueris albini oia recepi: & p̄stabo: unde ē p̄sto nomē q̄si p̄optus: & paratus: Hinc dicimus seruos p̄stolari dominos, ī p̄optos paratosq̄ se p̄bere ne in mora fit: cū illi eorū opera uti uolunt. Terē, quē p̄stolare: Est ēt p̄stare ante stare, i. excellere. Cice in rheto, contra Hermagorā: At mihi uident̄ homines cum multis rebus humiliores: & inferiores sint hac re maxime bestiis præstare q̄ loqui possint. Componere: ponere ne alius alium excedat: ergo placare: & adæquare sic dicimus componere lites: Nam quod Marcellus ait: recreare: & reficere: ut uix defesa senis passus componere membra ab eadem ratione est: Sic q̄ significet comparare: & disponere: & ornare q̄ colligere: & reliqua huiuscemodi hinc originem habent.

CSER. Post mihi nō simili pœna cōmissa luetis: aut nō simili pœna, nō ea: q̄ troianos affecistis aut certe mihi nō simili, uehemēter irato. **L**uetis: p̄soluetis. & hic sermo a pecūia descēdit antiquoꝝ. nō es pœnæ p̄cuniaræ fuerūt. **M**aturate fugā: cū maturitate, i. cū trāquillitate discedite. Quo mō dicimus matura iracun-
diā tuā. i. mitiga: p̄niciosum. nē troians si maturēt fugā: hoc ē si accelerēt. **S**æuūq; uel magnū: uel uere sæuū in uentos: q̄a minas. **S**orte: ac si diceret potuisse se ēt cœlū tenere: Aeolū uero beneficio & carceris regna me-
ruisse. **I**mmania: aspera. Manū. n. antiq̄ bonū dicebāt: & inde mane dī: q̄d. n. melius: & p̄ antiphrasin manes

Post mihi non simili pœna commissa luetis.
Maturate fugam: regi q; hæc dicite uestro:
Non illi imperium Pelagi: sæuumq; Tridētē
Sed mihi sorte datum: tenet ille imania saxa
Vestras Eure domos illa se iactet in aula
Aeolus: & clauso uentorum carcere regnet.
Sic ait: & dicto citius tumida æquora placat.
Collectasq; fugat nubes: solemq; reducit.
Cymothoe simul: & Triton annexus: acuto
Detrudunt naueis scopulo: leuat ipse tridenti
Et uastas aperit syrteis: & temperat æquor:
Atq; rotis summas leuibus plabitur undas:
Ac ueluti magno in populo cū sæpe coorta est
Seditio: sæuitq; animis ignobile uulgus:

maiores: ut Cymothoe, i. cursus fluctuū ἀπό του ἑστίου τὸν ἕκτον. **T**ritō: deus marinus: Neptūi & Salatiæ deæ maris filius ab aq̄ falsa dictæ. **A**nnoxus: antiquū ē: ut cōnixus: q̄bus hodie nō utimur. Dicius. n. ad nifus & cōnifus: sed & multa alia usuf cōtra antiq̄tatē uindicauit. Illi. n. parsi dicebāt: nos peperci. Itē nos dicius suscepi: illi at suscepi: Ut suscepitq; ignē solis. **L**euat: leues ac nauigabiles facit: ut Noftrūq; leues quæcūq; laborē. & sci re debemus prudēter poetā. p̄ causis uel tēdere uel corr̄pere orationē: ut hoc loco piclītātibus troiāis. tota ce-
leritate dicit eē subuētū. **C**ōtra in. v. li. ubi nullū periculū est: latius describit placatē mariā: Neptunū: Itē in secūdo q̄n̄ imminet piculū uno uerfu ait: Quo res summa loco p̄athu: quā p̄dēdimus arcē. **P**erlabit undas: figurā ē: q̄d. n. nos mō dicimus p̄ p̄positionē nomini copulatā sequēte uerbo: antiq̄ uerfo ordie p̄ p̄positionē detra-
ctā nomini iūgebāt uerbo: ita tñ ut esset una ps oratiōis: & faciebāt honestā elocutionē. Nos dicimus p̄ undas labit: illi dicebāt plabit undas: Itē p̄ forū curro: & p̄curro forū. **N**otādū plane q̄ plerūq; accusatiuū regit casum plerūq; ad ablatiuū trāsit. **A**c ueluti magno in populo: Vir. tēpestati populi motū cōparat: Tullius populo tēpestatē. p̄ Milone equidē cæteras tēpestates & p̄cellas in illis duntaxat fluctibus cōtionū. **I**deo at magno addidit: q̄a ubi frequēs populus: ibi crebra seditio. **A**nimis ignobile uulgus. i. stultū: ut cōtra nobilē aium prudēter dicimus: unde ēt paulopost ait: arrectis auribus sumpsit. n. trāslationē ab animalibus: ut Terē. Arrige aures Paphile. **V**ulgus: & masculini & neutri lectū ē generis. neutri hoc loco. alibi masculini: ut i uulgū ambiguas. **E**t hoc ē artis ut masculio utamur: q̄a oīa latīna noīa in us exētia: si neutra fuerit: tertiæ sunt decliatiōis: ut pecus pecoris: si at secundæ decliatiōis fuerint: masculina sunt. uulgi autē facit: non uulgeris: ut docti: clari. usur patū tamē ē: ut neutrū genus sit p̄pter unū græcū nomē. i. pelagus: q̄uis. n. pelagi faciat: neutri tamē ē generis.

CDONA. Maturate: celeri⁹ remeate. **R**egi mittit: & regi cōiuitia deformās regni ipsius p̄tātē: & p̄sonā affe-
rēs nō hēre regnū: sed saxa nō aulā sed eē custodē carceris. **D**icto citi⁹: effect⁹ statī appet obiurgatiōis: & dila-
tæ pœnæ: ut dicto citi⁹ placidū fiat mare: & oīum elemētoꝝ rēouet iūriā. **A**cu. hac cōparatiōe dat occasio:
ut ondat cuius meriti: & grauitatis dēt eē q̄ i ciuitate sua p̄icipes ē: Nā cū uētū ē ad furorē si uigē p̄stātē meritis
audiūt ei⁹ dictis acq̄scūt. **S**editio: ut popul⁹ furēs mot⁹ grauitate uiri q̄sit: sic mar̄ auctoritate rēctoris q̄enti.
CCHRI. Post: deiceps cū uacauero a cōponēdis fluctibus. **N**ō simili pœna: nā erit tūc re q̄ nūc ē minis: uel
nō simili mihi q̄a tūc ero ociosus: ut possim ulcisci: nō at ipeditus negociis: ut nūc cōmissa peccata: sic alibi q̄d
meus aneas i te cōmittere tātū. **M**aturate. s. maturare secūdū Nigidū ē: cū neq; citius neq; seri⁹: sed cōueniēti
tpe fit. **V**nde pōa matura dicimus q̄ neq; acerba: & imitia sunt: neq; nimiscaduca: & decocta: s̄d tēperate adulta.
Hæc tēperationē Augu. sic græce exprimebat ἄστυ δὲ βροδαεος: sic igitur mōebat: ut ad rē agēdā: & idustriæ
celeritas: & diligētīæ tarditas adhibere: ex q̄bus cōtrariis sit maturitas: unde n̄ poeta alibi maturare: & p̄pe-
rare: ut cōtraria pōit Frigidus agricola si quādo cōtinet iber Multa forēt q̄ mox cœlo p̄perāda serēo maturare
dat. **V**estro: ignominiose dixit: q̄si dicat utilissime rei regē. **N**ō. i. p̄. q̄ res magna ac lata ē. **T**ritō: de hoc di-
cet i sexto. **A**c ueluti: cōparat tēpestatē populo. **C**ōtra Statius populū tēpestati: ut sic ubi diuersis Maria euer-
tere p̄cellis: Hinc boreas eurufq; illinc niger imbribus auster Pulsat dies regnatq; hyemes uenit æquoris alti
Rex sublimis eqs: gemiusq; ad spumea tritō Fræna natās late pelago dat signa cadētis. **S**editio: Ciuilis discor-
dia a seorsum eundo. **V**ulgus: Nā imperita multitudo perturbatione potius rapit q̄ ratione ducitur. **A**n-
imis: Animus est quo sapimus: anima qua uiuimus. Ergo bruta animā habēt luuenalis principio indulfit cō-
munis cōditor illis tantū animas nobis animū quoq; Verū animos in plurali etiā accipimus pro uehementia

Aius
Anima

& perturbatiōe ipsius animi: sic illud pone aīos & pulsus abi: & Iuena. Nos animosq; impulsu & cæca cupidine ducti. Ergo animis furoribus & perturbationibus. Itē animos dicimus uehementi animo præditos.

SER. Furor arma ministrat: sic alibi: Rīmanti telū ita facit. & Graue: uenerabile: un̄ & cōtēptibiles leues dicimus: & sane seruat circa hāc rhetoricā diffinitionē cui dat & iusticiā & peritiā dicēdū: ut Tū pietate graue & Ille regit dictis aīos. Oratorū, ita diffinit: uir bonus dicēdi peritus, quē, aliquē, arrectisq; auribus astant de īperito & stulto populo sermonē facit recte arrectis aurib⁹. Dicit & ē ppriū aīaliū. & Genitor: uenerabilis: ut Tybrim p̄r: ergo hoc nomē & ad ueg; p̄tinet patrē: & ad honorē refert. & Cœloq; iuectus aperto: nō p̄ cœlū uectus: sed cœlo iā serēo uectus per maria. & Curru: nō ut quidā putāt p̄ currui posuit: nec ē apocope: sed ratio artis antiquæ: quā oīs nominatiuus pluralis regit genitiuū singularem: & isosyllabus esse debet: ut musæ huius musæ: hi docti huius docti. Itē a genitiuo singulari datiuus regit singularis: ut isosyllabus sit: ut huius docti huic docto: unde est Curruq; abscisa duog; Suspendit capita. Et libra die: ne si die fecisset: maior esset noīatiuo plurali. & Secūdo: troianis obsequēti. & tract⁹ ē sermo a se quētib⁹ seruū, pedisq; secūdis: ut secūdā fortunā dicimus: q̄ ē secūdū nos. i. ppe nos: uel a similitudine uēti tractū est propitiū q̄ flet a tergo ut pro sequit̄ surgēs a puppi uēctus eūreis. & Defessi: aeneadæ: nūc troiāt: aliquādo Romāi: ut Aeneadæ in ferrū pro libertate ruebāt. & Cursu: aut secūdū q̄ superius diximus proxima cursu: id est cursui: aut cōtendunt cursū petere: & ē septimus casus. & Vertuntur: sicut proposito itinere: hoc est ab Italia. & Est in secessū longo: est topothesia: id est fictus secūdū poeticā licentiā locus, ne aut̄ uideret̄ penitus a ueritate discedere: hispaniensis carthaginis portū descripsit: cæterū hūc locū in africa nusquā esse constat: nec incongrue propter nominis similitudinē posuit: Nā topographia est rei ueræ descriptio, hoc tamē ad Homeri imitationē fecisse Vir. uidet̄, qui portū ithacæ sic descripsit.

φορνυος δε τις εστι λιμνη αλιου γερωντος
Ακται αωρορα γες λιμυνοσ ποτι πεσθηρα
Εκ τοθεν εν τοσθεν δε αυεν δεσμοιο μενουσι
Αυταρε πι κρατος λιμενος πανιφύλλος ελαιη
Ipon νυμφων αι νηια δεσ καλεονται
λαι νοι ενθα δε πειτατι πα βω σουςι μελιοςαι.

& Secessū: sinu secreto. & Locus: subaudi quē: ut superius Urbis antiqua fuit. Et eū sciēdū quotiēs p̄mittimus nomē cuiuslibet generis & interposito primo noīe sequit̄ nomē alterius generis: mediū illud pronomē propriū nominis genus sequit̄, ut Salustius in Catilinario: Est in carcere locus: quod tullianū appellat. ecce pprio iunxit: non appellatiuo: Tullianū enim pprium nomen est: carcer appellatiuū: si autem utraq; nomina appellatiua fuerint: licēter cui uolumus respondemus. & Inq; sinus scindit sese unda reductos. & Gemini: pares similes: interdū & duos significat: ut gemini fratres. & Minant̄: eminent: ut minasq; mærorū ingētes: & illa usq; minat̄. & Sub uertice: hoc est circa radices montis: q̄ ad rectā lineā suspiciunt cacumen: id est uerticem.

CDONA. Cœlo aperto: quia dixerat eripiunt subito nubes cœlum. Liberauit igitur a tempestate troianos Neptunus: sed euentus aliud attulit. Nam illos in libyen terrā inimicæ lunonis detulit. Ergo in casum deteriorē deuecti sunt. & Defessi: licet fessi nitebant̄ proximam terrā attingere: ne interea aliquis casus emergeret. & Contendunt: ostendit cursus difficultatem quem fessi complere nitebantur maxime quia in aqua difficilior gressus est properantibus cursum. & Est in secessū: loci hāc descripto negocium necessaria est. Placiditas enim fuerat pelāgi p̄curanda p̄pter corruptas naues. & Hanc p̄bebat obiectus laterum. Secretum uero proficiebat: quia cauendū erat p̄pter regiones incognitas. Hoc dabat lōgītudo secessus: Nympharū domus aquarū copia p̄stat: Sunt & defensacula aduersus solem antrum & nemus. Tantaq; erat oportunitas loci: ut naues anchoris non essent retinendæ. & Ab alto: a mari mira igitur breuitas quæ contineat omnia necessaria: Cum autem locus contineatur quatuor partibus ponit duo latera & ingressum. Quartam deinde partem posuit.

CHRIST. Iamq; facta. & su. Ponit rem ante oculos: ut pingere eā uideat. & Furor: Explicat qd sit factū animis.

Pietas

& Tū pietate: pietas iusticiæ pars est qua diligēs officiū tribuimus patriæ & iis q̄ nobis propinquitate cōiuncti sunt. Huius partes sunt amicitia & liberalitas. Pietate ergo huius uiri cogunt̄ reliq; ut eos pudeat furoris: & grauitate uero: ut pudeat leuitatis. Virū hominē his uirtutibus excellentē. & Cōspexere: Cū orator sit uir bonus dicēdi peritus ex ipsa bonitate fidē sibi cōciliat & ex ea silentiū: Ergo silent & attentionē p̄bent. Vnde arrectis auribus astant. Dictis. i. sua eloquentia. & Regit aīos: Qui sine rectore in omne facinus cadunt: & profecto: ut ait Cice. Oratoris est posse dicendo genus hominū tenere: mētes allicere: uoluntates impellere quo uelit: unde at uellit deducere. & Prospiciens genitor: Grauis est in hoc loco & digna quæ a bonis uiris audiat allegoria sed hāc uide in disputationibus nostris chamaldulensibus. & Regit: Ne tunc ruant. & Mulcet: ut discedant a proposito Aeneadæ quasi dicat tales quia tanto hāroe cognominandi sint. Nam quamuis defessi nō propterea ob-

Iaq; faces & saxa uolant: furor arma ministrat.
Tum pietate graue ac meritis: si forte uirū quē
Cōspexere: silent: arrectisq; auribus astant:
Ille regit dictis animos & pectora mulcet:
Sic cūctus pelagi cecidit fragor: æquora postq;
Prospiciens genitor: cœloq; inuectus aperto
Flectit equos: curruq; uolās dat lora secundo:
Defessi aeneadæ quæ proxima littora cursu
Contendunt petere: & libyæ uertunt̄ ad oras.
Est in secessu longo locus: insula portum
Efficit obiectu laterū: quibus omnis ab alto
Frangit̄: inq; sinus scindit sese unda reductos.
Hinc atq; hinc uastæ rupes: geminiq; minant̄
In cœlum scopuli: quorum sub uertice late

Εν Δηλώ ιωαννης Δυο δε τροβλητες εν αυτω
Αιτ ανηλων σκεωωσσι Δυσιαων μεγαλυμα
Νηες ευσελμοι: οταν ορμουμε τρον ιωνται.
Αγχοβια αυτης αυτρον εζηρατον ηεροειδες
υδερητηρες τε και αμφιφορες εασιν

miserunt quin strenue aliquem portum teneret, & Contendunt: omnibus uiribus icumbunt, & Est in secessu, Descriptio istius portus a poeta conficta est: in qua nonnulla sumit a portu hispanicae carthaginis. Imitat autem Homerus: qui ita censet portum describens eum aliter quam hic ponat. Syllius quoque sic describit. Carthago impeso naturae adiuta fauore: Excelsos tollit pelago circumflua muros arcatas ponit fauces modica insula claudit: Qua titan ortu terras aspexit eoo, Rupes abrupta montium sunt, Ripae uero margines fluuiorum: ut littora sunt maris.

Abru-
pta
Ripa
Littora

Aequora tuta silent: tum siluis scaena coruscis
Desuper horrētīq; atrū nemus iminet umbra:
Fronte sub aduersa scopulis pedētib; antrū:
Intus aquae dulces: uiuocq; sedilia saxo
Nympharū domus: hic fessas nō uicula naues
Villa tenent: unco non alligat anchora morsu.
Huc septem Aeneas collectis nauibus: omni
Ex numero subit: ac magno telluris amore
Egressi optata potiuntur Troes harena:
Et sale tabentes artus in littore ponunt:

His: pro illic more suo, & Anchora morsu: hoc nomen cum in graeco unde origine ducit ἀγκυρά aspiratione non habeat in latino aspirat: quod est contrarium. Nam magis graecorum est aspiratio: sed hoc in paucis nominibus inuenitur, morsu autem de anchoris bene dixit: quum alio loco inueniamus: Tum dēte tenaci Anchora fūdabat naues, & Telluris amore: cuiuscumque post pericula: unde & superius dixit. Quae proxima littora cursu cōtēdunt, & paulo post infert: Optata potiuntur troes harena, Tellure autem pro terra posuit: quum Tellure dea dicamus: terram eluū ut plerumque uulcanum ponimus pro igni: Cererem pro frumēto Liberum pro uino, & Arena: quae ritur habeat nec ne nomen hoc aspirationem: Varro sic diffinit: si ab ariditate dicitur non habet si abhaerendo: ut in fabricis uidemus: habet, melior tamen est superior etymologia, & Sale tabentes: madefactos aspergine.

CDONA. Frōte sub aduersa: Semper autem loca sic poeta describit: ut ingrediens: sic facit Salusti. Quae oīa mutabunt si ut recedēs scribat, Addit autem descriptioni duos: altos scopulos: ut sit unde latus prospectus in pelagus appareat ad inquirendas naues ab Aenea separatas. Opacitas autem ut minus ab extremis conspiciatur facit, & Septem: Vna in qua ipse erat: tres de saxis: tres de syrtibus creptae, & Optata: quia contrariam in perturbatio- ne pelagi uiderant: cum nauigia ad imum usque deprimerentur, & Tabentes sale: a contrario, Sal enim conseruat, Sed inuentus est casus: ut tabescat sale quod seruari conuenit. Aquam, maris quis salsa admittit corruptionem.

CHRI. Coruscis: Coruscare proprie splendere est. Et quoniam splendor crispat & tremulo motu mouetur Icarco pro crispare capitur quemadmodum micare, & Nemus: dicitur ab eo quod νεμειν: id est pascere: hoc Ethrusci appellant boscum ab eadem ratione. Nam βοσκω pasco est: ut Theocritus βοσχετας αργος: In illo enim armata pascuntur, & Nympharū: aquarum dulcium particulares uires Nymphae symbolum sunt: ut marinae uires: Verum etiam montium Nymphae dicuntur oreades: quia ορος mons est syluarum Dryades ἄρῦδος enim graece sylua est. Hamadryades dicuntur: Quae cum arboribus & nascuntur & intereunt. Napeae florum & uallium sunt νεπη enim conuallis est. Naiades postremo fontium dicuntur ut multi tradiderunt, & Vnco morsu: Vnco dente quo terram mordet, & Anchora: graece ἀγκυρά dicitur, & Telluris: deos terrae habuerunt antiqui Tellurem dictam a ui foemina qua semina recipit. Itē tellurionē a ui masculina qua semina terra emit tit: Appellant etiam altorem quod omnia ex terra aluntur. Item rursorem quod rursus eodem cuncta reuoluntur. Ergo ista sunt nomina deorum terrae, Terra autem est ipsum elementum, & Sale tabentes: pathos mouet haec declamatio a contrario. Nam miserum est membra ea re tabescere qua carnes seruari solent, & Ponunt in littore: ponunt artus tanquam effocti omnibus uiribus, & Silicis: Plinius de silice sic scribit: nigri silices optimi quibusdam in locis: & rubentes nonnusquam: & albi sicut in tarquinensi: & antianis lapideinis circa lacum uolsiensem: & in stintoniensi sunt quibus nec ignis nocet. Idem: & in monumenta sculpti contra uetustatem incorrupti permanent: ex iis forme fiunt in quibus ara funduntur, & Achates: species lapidis est olim teste Plinio in magna fuit auctoritate nunc nulla: reperta primum in sicilia iuxta Achatem fluuium: postea in pluribus locis excedēs amplitudine: & uarietatibus diuersis mutantibus cognomina eius species quaedam est in ipsis: quae contra araneo rum: & scorpionum ictus ualeat haec in Creta reperitur sed idem siculas posse crediderim quoniam primo afflatu illius prouinciae scorpionum pestis extinguitur: India inuenta quae idem faciunt: & aliis miraculis polent. Reddunt enim species nemorum fluminum: & diumentorum: & hereda: & equorum ornamenta: Spectasse etiam prodest oculis. Sitim sed autem in os aditae sunt: & in ipsis quarum suffitu tempestates auertatur: & fulmina sistantur. Argumentum est si inferuens ahenum coniectae refrigerent. Est & quaedam unius coloris quae inuictos athletas illam gestantes facit: Argumentum quod in ola olei plena cocta cum diuersis pigmentis: & intra duas oras sub feruefacta unum colorem ex omnibus faciat minii. Haec pauca e multis: quae apud Plinium scripta sunt excerpti: Nusquam tamē illic est quod gestata fauorem conciliet: Sed uel gestabat: ut esset inuincibilis: uel potius referamus achatem ad id quod est ἀκίος: id est cura: nam cura: & sollicitudo semper comitatur principes: Scintilla recte: nam scintilla ardēs est: Fauilla uero extincta unde in uino: & nigram lauere fauillam.

Coru-
scare

Aeneidos

CSER. Ac primum silicis scintillam excudit: bene adiecit specie: quia in certis lapidibus inuenitur ignis, excudit autem feriendo elicit: quia cudere est ferire: unde & incus dicitur: quod illic aliquid cudamus: id est feriamus. Achates: allusit ad nomen. Nam achates lapidis species est: bene ergo ipsum dicit ignem excudit: unde etiam Achatem eius comitem dixit. lectum est enim in naturali historia Plinii: quod si quis hunc lapidem in annulo habuerit: gratiosior esse uideatur ideo achates aeneae comes dicitur quia sollicitudo comes est regibus aeneas: cura dicitur & sollicitudo. Succipit: pro suscepit: ut diximus supra. Rapuitque in fomite flammam: pene solae cophanes est: nam cum mutationem Verbum significet: ablatiuus usus est: sed hoc soluit aut antiqua circa communes praepositiones licentia: ut est Conditus in nubem contra: Et nota conduntur in aluo. Item saeva sedens super arma: Et gemina super arbore sidunt: Cice. Quod ille in capite ab hostium duce acceperat. Item in principio libri tertii uerrinarum: Et si fortes fueritis in eo quem nemo sit ausus defendere. Aut rapuit: raptim fecit flammam in fomite: id est celeriter. Corruptam undis: aqua emollitam. Cerealiaque arma: fugiens uulsa ad generalitatem transit propter carminis dignitatem: & rem uilem aufert honestate sermone: ut alibi ne lucernam diceret: ait Testa cum ardente uideret Scintillare oleum. Et sciendum est iudice euphonia dici cerealia: uel cerealia: Typhoea: uel typhoia: Caesarianus: uel caesarianus: In his ergo licentia deriuationis est. Fessum rerum: hoc est penuria fatigati, & fessus generale est. Dicimus enim & fessus animo: ut Ter fessus ualle refedit: & fessus corpore: Quod magis est proprium. Et fessus rerum a fortuna uenientium: ut hoc loco: epitheta enim nunquam uacant. Sed aut ad augmentum: aut ad diminutionem: aut ad discretionem ponuntur. Fruges: generaliter omnes fruges uocantur: & errant qui discernunt frumenta a frugibus. Nam Cicero ait: olei & frugum minutarum: quum de leguminibus diceret: ut ostenderet frumenta & fruges uocari. frugum autem nomen tractum est a frumine: id est ab eminente sub mento gutturis parte. Receptas: liberatas: ut Medioque ex hoste recepit. Et torrere parant flammis & frangere saxo: multi hysteron proteron putant non respicientes superiora: quia dixit undis Cererem esse corruptam, quam necesse fuerat ante siccari: qui tamen etiam contra hoc illo se tuentur exemplo. Nunc torrere igni fruges nunc frangite saxo, & uolunt etiam hysteron proteron esse quod falsum est. Nam & hodie siccari ante fruges & sic frangi uidemus: & quia apud maiores nostros molarum non erat usus: frumenta torrebant: & ea in pilas missa pinsebant: & hoc erat genus molendi: unde & pinsores dicti sunt: qui nunc pictores uocantur. Pinsere autem dici Persius probat: ut o lane A tergo quem nulla ciconia pinsit. Aeneas: merita personarum uilibus officiis interesse non debent: quod bene obseruat ubique Virgilius: ut in hoc loco. Item in sexto: cum diuersis officiis troianos diceret occupatos: ait: At pius Aeneas arces quibus altus Apollo Praesidet: nisi cum causa pietatis interuenit: ut ad sepeliendum socium de Aenea dixit: Nec non Aeneas opera inter talia primus Hortatur socios: paribusque accingitur armis. Scopulum: id est speculam: & quando speculationem significamus, gest foeminini: ut specula misenus ab alta: speculum autem in quo nos intuemur generis est neutri: ut luue. Speculum ciuile sarcina belli: quod graece εὐωνος ἴππων. Late perit: in quantum potest. Pelago: in pelagus: ut Inferetque deos latio. Antea si quem: ordo est Ascendit scopulum requisiturus antea capyn. Caicum. Si quem uideat: & usus est hoc genere elocutionis: quo & Terentius qui dixit: Quod plerique omnes faciunt adolescentuli. At qui nil contrarium, omnes enim generale plerique spale: ordo ergo est: quod omnes faciunt adolescentuli ut animum ad aliquod studium adiungat: plerique equos alere: plerique canes. Aut certe quem uacat: ut superius diximus istas frequenter uacare particulas. ut alibi Virgilius thebe diu res si qua diu mortalibus ulla est: nemo dicit: si qua ulla: sed si ulla uacat ergo quae in Lucilio: Ecquem Pamphilum quaeris: quem uacat: nam de uno loquebatur. Biremis: naues habentes remorum ordinem generis: ut alibi triplici pubes quam dardana uersu impellunt. Puppibus arma caici: quia nauigantium militum est puppibus arma religare: ut alibi Pace orare manu & praefigere puppibus arma. Errantes: pascetes, ut ipse alibi. Mille meae ficulis errant in motibus agnae. Re uera enim dum pascitur: uagantur: & in septimo de ceruo Errabat siluis: & alibi cum de columbis diceret: Pascetes illae tantum prodire uolando. Ceruos: cerui dicti sunt αἰπότων κεραιών: id est a cornibus. Sciendum est etiam latina nomina graeca plerumque aetymologiam recipere: sed cerui non sunt in prouincia proconsulari: ad quam uenit Aeneas: aut ergo fictum est secundum poeticum more: aut ob hoc dictum quia heroicis temporibus ubique omnia nascebantur: ut ipse Omnis feret oia tellus.

CDONA. Achates: ignem fieri curabat: ut madidas fruges torreret: ut sic siccatae frangi possent. Non ergo est postera ordinatio: Neque dixit coquere: sed torrere: Nam meminerat dixisse. Oes accipiunt inimicum imbre reliqui igitur seipsum curabant Aeneas autem anxius de salute sociorum labori non pepercit: sed altitudinem scopuli ascendit non ergo tantum pertinet ad praespectum descripta altitudo scopuli quantum ad laudem Aeneae. Qui autem non praesepit uim pelagi aut de refectione corporis non curauit: & ut salutem sociorum procuraret nullo uictus labore tantam altitudinem ascendit.

CHRIS. Excudit: secundum Diome. Carisi. & foca praesertis temporis est dicitur. n. cudo cusi. Alii tamen uolunt esse praeteriti quod melius uidetur quia sequitur suscepit. Ceruos: Aial timidum: sed longissimam uitam. Scribit Aristus quod prudentia reliqua brutae

Ac primum silicis scintillam excudit Achates.
Succipitque ignem foliis. atque arida circum
Nutrimenta dedit: rapuitque in fomite flammam:
Tunc Cererem corruptam undis: cerealiaque arma
Expediunt fessi rerum: frugesque receptas
Et torrere parant flammis: & frangere saxo.
Aeneas scopulum interea conscendit: & oem
Prospectum late pelago perit Antea si quem
Iactatum uento uideat: phrygiasque biremes
Aut Capyn: aut celsis in puppibus arma Caici
Nauem in conspectu nullam: trys littore ceruos

anteit: & iuxta uia parit metu hoium: ut feras ab inuadendis natis arceat. In uolucru partus excedit: inde herba sefili petit mox redit ad prole. Iulū ducēs ad lustrū affuefacit quo fugere discat: uno aditu ē lustrū quē a feris tuc: mas fructuū tpe piguor factus secedit series se facilius capi posse: Cornua ī locis ubi difficilius iueniri possunt: deponit unde ē puerbiū q̄ cerui cornua: Nō uult, n̄ inermis reperiri: Sinistrū cornu a nemie adhuc reperitū ē. Id. n̄. medicamēto p̄ditū ē: Bimis cornua oriunt̄ simplicia: & recta ad subularū similitudinē: Vnde & ipsi subulōes dicunt̄: Singulis ānis mēse aprili cornua amittūt: & donec renascent̄ noctu pascūt: Auenēata fera mor si cācos edūt: q̄d & homini p̄desse credit̄: Sibilo: & cātu demulcent̄ a uenatorib⁹ quo allecti facile: capiūtur. Ita unus uenator cātat alter sibilat terti⁹ a tergo ferit: sed si aures arectas habeat ita sētīt: ut īfidia illū nō lateat: Hęc Aristo, Pli. at ait: Ceruus herba cinarē uenenatis pabulis resistit: ui canū urgēte, ultro ad hominē cōfugit: Ceruē foetus cursu fugā meditari docet ad p̄cipitia duci: & saltū ostēdit semp̄ īfuga acquiescūt stātesq; respiciūt cū p̄pe uētū ē rursus fugā repetūt: Hoc fit ītelstini dolor adeo īfirmi: ut īctu leui itus rūpat̄: Sīplex aīal: & omniū rerū miraculo stupet adeo ut equo uel boue accedēte p̄cul hominē iuxta uenatē nō uideat aut si uideat arcū ipsū sagittasq; miret̄: Cornua mares habēt soliq; aīaliū singulis ānis deponūt: sed ita iuidēt: ut dext̄ cornu negēt iuēiri ceu medicamēto aliquo p̄ditū: Hoc quoq; mirabili⁹ ē cū ī uiuariis mutēt oib⁹ ānis: Singulis ānis adiciūt ramos usq; ad sextū annū deiceps similia renascunt̄: Singulare remediū ad uenena ē odor adusto cornu ceruino: Nā his ē cū serpētibus pugna: nā illos e cauernis ēt renitētes nariū spiritu extrahūt: Vita lōga: nā post cētū annos capti sunt cū torq; aureis quo Alexā. ita reliq̄rat Febriū morbū nō sētīt hoc aīal quin. & medet̄ huic timori: Nos simus q̄sdā scēminas p̄cipes oibus dieb⁹ marutinis carmē eā degustare solitas: & lōgo euo caruisse febr̄ibus. Tragelaphus ī nulla re distat a ceruo nisi q; barbatus est: & armorū uillis armatus: Placet aut̄ q̄d ait Serui. q̄d nō sint ī puīcia aphricā: Nā ait Herodot⁹ ceruis: & apris omnis libya caret cū habeat leones elephantēs u/ sos serpētes & asinos cornua habētes. Itē capite canino. Itē sine capite oculos ī p̄ctor habētes. ¶ Agmē ab agēdo dicitur: & quia agere īpellere est nonnunq; significat impetum: ut ibi agmine facto Laocoonta petūt. Itē duce/ re. Hinc exercitū ordine ductū agmē dixerūt: Et quia ad impetum faciendum omnes in unum coeunt: agmen pro multitudine capimus. ¶ Quā onerarat capotius q̄ quibus onerat cados: Nam cū uinum sit ex illis nomi/ nibus quā in plurali carent tribus casibus: si dixisset quibus sub intelligendum erat uinis contra usum.

Prospicit errantes: hos tota armenta sequuntur.
A tergo & longū per ualles pascitur agmen.
Constitit hic: arcumq; manu: celeresq; sagittas
Corripuit: fidus quæ tela gerebat Achates.
Ductoresq; ipsos primū capita alta ferentes
Cornibus arboreis sternit: tum uulgus: & oēm
Miscet agens telis nemora inter frondea turbā:
Nec prius absistit: q̄ septem ingentia uictor
Corpora fūdat hūi: & nūerū cū nauibus æqt:

usurpatū ē: uñ bñ adiecit lōgū: ut icēdētū ostēderet significationē. ¶ Constitit: cōsecūdū naturā breuis ē sp̄: exce/ pro quū. uel. s̄. seq̄. tū. n̄. tū. p̄ducit̄ sicut ī syllaba īsula īsula. ¶ Corripit̄: aut d̄ pharetra corripuit: ut ē corripit hic subita trepidus formidie ferrū: Aut ab Achate: ut eū secutū eē p̄ silētū itelligamus: ut ī illo loco. Ni jā p̄mis/ sus achates Afforet: Itē Nūc repeto achises fatore arcana reliq̄t. ¶ Gerebat: aut tūc: aut q̄ geref cōfueuerat. ¶ Cornibus arboreis: aut fubaudicū: ut illo loco: At p̄ ixionii uēto rota cōstitit orbis. ī. cū uēto. Aut certe secundū su/ pradictā figurā p̄ cornuū arboreorū. melius tamē ē: ut cū subaudias. ¶ Tū uulgus: bene uulgus ductorib⁹ ite rēptis. ¶ Miscet: p̄turbat circūagit: ī. seq̄. ¶ Frōdea: p̄ frōdosa posuit. plerūq; n̄. dū uarietati declinatiōis studēt poeta: mutat̄ pprietatē: nā frōdeū ē totū de frōdibus: ut trūcus: frōdosus uero ē lūcus: licet. n̄. abūdet frōdibus nō tamē ē de frōdibus totus: ut saxeus & saxosus. ¶ Quā septē: bene finiuit numerū. necessitatis. n̄. ē hęc uena/ tio: nō uoluptatis: ī q̄ plura regrūtur. ¶ Victor: hoc loco p̄positi effector: ut est Atq; rotis īsister uictor. ¶ Fūdat hūi: p̄ hūmū & ē aduerbialiter positū: ut Hūi nitēs. ī. p̄ hūmū. ¶ Cū nauibus: Cacephaton in sermone: qd̄ fit si cum particulam n̄ litera sequatur. ¶ Hic pro inde: Aburitur enim aduerbio more suo.

¶ DONA. Prospicit: bis accipe: ut nauē nullā p̄spicit: sed tamē p̄spicit ceruos. ¶ Gerebat: uel tunc p̄sens uel portabat æneas tela q̄ achates itētus igni excitādo reliquerat: Nō uidit naues: sed euētus ostendit ceruos: q̄ res nō aduenādi uoluptatē: sed ad uictus necessitatē recepta est. Septē ergo maiores strauit ī qbus alimonix maior esset copia. Multos deinde paruulos iterem̄. Rēphendūt at̄ temerarij quod poeta dixit. A tergo sequunt̄. Er/ ror est interpretatiū. Nā tres ceruos errātes in littore sequebant̄. Alij p̄ ualles a tergo pascebant̄: ita ergo legit̄. Prospicit tres ceruos: & hos sequuntur tota armenta: A tergo uero totum agmen pascitur: Ergo illi errabant. hi pascebantur: Neq; enim omnes errabant: aut omnes pascebantur: Sed alij erant subiecti oculis eius Alij fue/ rant post ipsum Similis autem uersus est. Thestylis: & rapido fessis messoribus. & hoc est & thestylis: item pup pibus & læti. n̄. im. c̄. idest: & puppibus. Ipsi quoq; numeri græcū diuersitatem significant. De errātib⁹ enim pluraliter dixit de pascentibus uero ait: A tergo & longum per ualles pascitur agmen. Ergo in littore positos pluraliter dixit. In uallibus uero pascitur agmen. Huc accedit q; qui pascitur nō errat: & qui errat nō pascitur.

¶ SER. Tota iter totū & oē hoc iter est: q; totū di/ cimus unius corpis plenitudinē. oē de uniuersis dici mus: ut puta totū auditoriū habet scholasticos: hoc ē plenū ē auditoriū scholasticis: oē auditoriū hēt scho lasticos. ī. oīa auditoria. Vsurpāt tamen poeta & ista cōfūdūt: ut hoc loco tota p̄ oibus posuit: & contra p̄ toto oēm posuit ut ē Oēm q; reuerti p̄ Troiā. Statius: Et totos ī p̄cnā ordire nepotes. ī. oēs. Pleriq; deriua/ tionē dicūt ab eo qd̄ ē tot tot⁹ ut ab eo qd̄ ē quot quo t⁹: sed illā norādū q; ī deriuatiōe mutat̄ plerūq; nām nā cū tot nāliter breuis sit totus p̄ducit̄: quot⁹ uero secūdū originē suā breuis reanet. ¶ Agmē: agmē pro p̄te dē ordiata multitudo: ut ē ābulātis exercit⁹. n̄. q̄. n̄. ī uno loco stās agmē uocat̄: aut si inuētū fuerit:

134

134

CSER. Acceſtis: p accessiſtis: aut ualde acceſſiſtis. i. iuxta. & bene ait acceſſis: nō. n. paſſi ſunt hæc picula: ſed his fuere uicini. Cyclopea ſaxa: aut q̄ Cyclops in Vlyx̄e iccit: aut certe ſicilia dicit in q̄ Cyclopes habitauerūt: ut ipe cētū alii curua hæc habitāt ad littora uulgo ifandi cyclopes poſſum⁹ tñ ætnā accipe: nā & ipſe in. i. i. ait. Noctē illā reſti ſiluis imania monſtra pferrimus. Mœſtūq; timorē: qđ mœſtos & ſollicitos efficiat: ut mors pallida: & triftis ſeneſtus. Mittite: omittite: & ē tropus aphæreſis: quō tēnere: p cōtēnere. Forſan: fortaliſis: forſitā: forte: forſ unū ſignificāt: ſed uarie p metri rōne ponūt. Olim: mō futuri tps ē. Meminiſſe: memi-

nit & genitiuū regit & accuſatiuū. dicimus. n. & me-
mini malorū & memini mala & iuſta rōne: nam me-
morix obliuio cōtraria ē: & obliuiſcor ſimiliter &
genitiuū regit & accuſatiuū: ut obliuiſcor cæteris &
incēdiōrū: & obliuiſcor iniurias tuas & itē Cice. obli-
uiſcor Inſurias tuas o Clodi. Iuuabit: futuri tps ē.
huius aut uerbi pteritū pfectū anomalū ē. Nā cū pri-
mæ cōiugatiōis uerba in tpe pfecto aut in aui exeat:
ut amaui: aut in ui ſolutā: ut tonui: hoc uerbū neq; i
aui facit: neq; i ui ſed uui ut luui. Luca. luuit ſumpta
ducē: iuuit dimiſſa ptās. Per uarios caſus: argu-
mētū: a cōpēſatione. Sedes qetas: nō uacat qđ adie-
cit qetas. habuit. n. ſedes in thracia & in creta: ſed nō
qetas. Illic fas regna reſurgere troiæ: figura eſt & iā
antedicta: qua p contrariū aliqd itelligimus. dicēdo
enim illic fas oñdit alibi neſas: ut occurreret cogita-
tioni ſociorū: ne fatigati malis quaſcūq; req̄rerent ſe-

des: qđ etiā in. v. factū eſt nauibus incenſis. Durate: duri eſtote ad ſuſtinēdos labores. ſic Oratiū: Vix durare
Poſſunt iperioſius æquor. Et uoſmet rebus ſeruare ſecūdis: πῶρῆλνον eſt. Sciēdū aut eſt has pticulas met: pi-
am: pte: ut egomet: q̄ſpiā: ſuopte: tutemet: & ſimilia ornatus cauſa poni. Sūt enim aduerbia. quicqd enim ab il-
lis ſeptē reſeſſerit partibus: aduerbiū ſit neceſſe eſt. Itē quēadmodū pbamus aduerbia eſſe quia dicimus do-
cte facio: docte feci: docte feciſti & mutato uerbo remanet aduerbiū ergo ſic & in iſtis particulis iuenimus: ut
egomet: noſmet: ut mutatis caſibus: uel pſonis: cū eadem particula remaneat aduerbia ſine dubio ſunt. Nulla
enim hoc alia pars ofonis admittit. Notādū ſane q; hæc particulæ plerūq; ſuā uim & naturā habēt nō ſyllaba-
rum. Nā quū te & me lōgæ ſint tutemet dactylus iueniē: nec poſſumus. harū partiū naturā diſcutere: quia ſub
regulis nō ſunt. Voce reſert ῶλεοναſ. uos qui ſit quotiēs adūtur ſuperflua: ut alibi: Vocēq; his aurib⁹ hau-
ſi. Terētius: His oculis egomet uidi. Curis: cura ab eo dicta eſt q; cor urat deniq; paulo poſt ait Premit altum
corde dolorē. Aeger: ē & triftis & male ualēs ægrot⁹ at ſiue ægrotās tñmō male ualēs. Spē: lætitiā: & ē cre-
bra ap̄ Virg. figura: q̄ ſit quotiēs ſignificat ab eo qđ pcedit id qđ ſeq̄. Nā ſpē lætitiā ſeq̄. ſpes uero i uultu nō
uideſ: ſed lætitiā. hæc aut figura & uerſa uice ſit: ut intelligamus ab eo qđ ſequit id qđ pcedit: ut Meritæq; ex-
pectēt p̄mia palma: palma p uirtute poſuit: q̄ primū merēt: & palmā poſt accipit. Prædæ: ad p̄dā: ut iſeretq;
deos latio. Accingūt: ſtudioſe parāt: ut alibi: Accingūt op̄i. accitos. n. induſtrios dicimus: ut paribusq; accigif
armis Ora. Alti⁹ ac nos p̄cincti ſum⁹: ſicut cōtra negligētes diſcinctos uocam⁹: ut diſcinctos mulciber afros &
hon. qđ aut auar⁹ ut chremes terra p̄mā diſcict⁹: aut p̄dā ut nepos ut græce ἐνζωοι expediti dñr. Dapibusq;
futuris: abitoſe dixit q; ſint cerui dapes futuri. Tergora: terg⁹ tergoris: uñ & tergora coriū ſignat: tergū uero
tergi: ut tēplū tēpli dorſū ſignificat: ut Saluſti. ſq; tergis abſtinēt. Viſcera nu. uiscera nō tñ iſteſina dicimus: ſed
q̄cqd ſub corio ē: ut i albano lati⁹ uisceratio dabat. i. caro. ē at ntūs hoc uisc⁹ hui⁹ uisceris: ut Lucre. Viſc⁹ gigni
ſāguēq; creatiſāguē at iō dixit: q; ſāguis facit: ut carm carmīs. ſi. n. ſāguis diceit par eēt ntūs gtō ut āguis p̄guis.

CDONA. Acceſtis: Oſtēdit fortunæ ſuffragio ex intima ſaxorū parte liberatos. Forſan & hæc: delectabit
nos cū ad p̄ſpera uenerim⁹ etiā hæc inter mala enumerare. Olim: tria tpa ſignificat pteritū p̄ſens: & futurū.
Durate: q̄ndo p mala ad bona trāſeūdū eſt: ſpe bonorū tollerāda ſunt aduerſa: p̄fertim ubi ſpōdet p breuiſſi-
mū tps ocū ſempiternū. Fata: ergo parēdū eſt: nā illis obſiſti nō poteſt. Illic ſas: & euadēdi: & pueniēdi ſpē
pollicet: & aſſerit Italiā ſolā eſſe q̄ digna ſit in qua troiæ imperiū reſurgat. Curisq; ingen. a. p̄ſuaſoris erat: ut
metū diſſimularēt cū ſpem p̄ſuadere tentaret: & regis erat aſſerere cōſolationē utrūq; ergo p̄ſtitit: neq; oportet
bat illū in ſua cā ſine cura eſſe. Illi: oſtēdit quid potuerit cōſolatio. Nā niſi mœror ſublatus fuiſſet reſectio-
nē aliquā non queſiſſent. Tergora diripiunt: diuidit per officia procuratio epularū neq; delitioſæ dapes aut
irritamenta gulæ erant iis paranda: qui naufragio: & in edia laborauerunt. Tergora: eodē tpe alii detrahebāt
coria. Alii anteq; tota corpora apparerent reſecabant partes: & ut plenā properationem oſtendat addit.

CCHRI. Animos: uehementiā animorū quaſi fortitudinē qua in calamitate occubuerat. Per uarios caſus
duo dicit primo oſtēdit nō eē reſugienda mala p qua uenit ad tantū bonū: deinde nō eſſe dubitādū de eo bo-
no quod p̄mittūt fata. Durate: nō hoc dixit niſi poſtquā oſtēderat quare eēt tollerāda. Rebus ſecūdis: q̄ſi
indubitate oſtēdat euafionē. Aeger: magna ſapiētia: qua poterat uim afferre perturbationibus: & ita coerce-
re ne apparerent. Spem: quomodo pro lætitiā ponitur qua eſt de præſenti bono quod nullū hic eſt ergo in
propria ſignificatione dixit ſpē qua ita uultu demonſtrari poterat: ut lætitiā. Nā utraq; res hilaritatē habet:
Verū de ſpe ac reliquis animorū moribus alio loco diſtinctius dicetur. Dapibus ſu. ex affectu illoꝝ loquitur
qui in tanta ægeſtate uilia præcioſiſſima putabant: ut illud poſt aliquod mea regna uidens mirabor ariſtas.

CSER. Veribus: ecce nomē de his: quae in numero singulari indeclinabilia sunt: ut ueru: cornu: genu: Tremētia: palpitātia adhuc: Ahena locāt: quibus utebantur nō ad elixandas carnē: sed ad se lauandos: heroicis: n. pibus carne non uescebantur elixa, huic aut nomini maiores aspirationē dabāt. Nā ahena dicebant. Tunc, i. postquam se lauerunt. Victu: cibo: unde & cōuictores dicimus: ut Horatius: Nō quia sum tibi Mœcenas cōuictor. Nam cōuiuā a conuiuio dicuntur. Fusi: polysemus sermo est: significat enim & discumbentes ut hoc loco: & fugatos: & occisos. Implentur: impleor duos casus regit: dicimus enim & impleor huius rei: ut Cicerō. Squalloris plenus ac pulueris: & Terētius: Plenus rimarum sum: & impleor illa re: ut hoc loco: & alibi: Plenāq; sagittis threiciis. & Iuuenalis: Lectica Mathonis Plena ipso. Ferina: feras dicimus aut q; omni corpore feruntur: aut q; naturali utuntur libertate: & pro desiderio suo feruntur. Postq; exempta famēs: caute i mœstitia cibus famem exemptam dicit: id est fugatā: nō ad affluentiā quæsitā sicut Homerus.

ΑΥΤΑΡΕΣΕΙ ΠΟΣΙΟΣ ΚΑΙ ΕΔΗΤΥΟΣ ΕΞΕΡΟΝ ΕΥΤΟ.
¶ Mensæq; remotæ: quæ apud maiores mensas apponebant p discis unde est. Et mensæ grata secūda. duas enim hēbant mensas: unā carnis: alterā pomorū. **¶ Amīssos:** nō reuera: sed ut illo tpe putabāt. **¶ Exaudire uocatos:** aut subaudiamus deos: & quasi cōquestio est q; non flectātur p̄cibus: aut certe hoc dicit: nō solū periisse eos sed nec sepulturā hēre: ad quā uocentur. nouimus enim q; mortuorū umbræ ad sepulturā uocabantur: ut est Manesq; uocabat Hectorum ad tumulū: & est figura ab eo qd̄ p̄cedit id qd̄ sequitur: quæ post facta sepulchra: manes uocantur. **¶ Præcipue:** præter omnes quasi aliis magis pius. **¶ Oronti:** pro orontis: ut Immittis achilli. **¶ Secum:** propter socios: ut supra Spem uultu simulat.

CDONA. Veribus tra. si. Hoc est in quibus adhuc aliquid spiritus teneretur. Ahena: aquam imponebāt igni ut elixam facerent carnem: Hæc coquendis uisceribus celeritatem præstant. Deniq; epulis paratis uires la bore & fame perditas reuocant. Fusisq; per: adeo aduersariorum obliti erant ut fusi per herbam plus sibi ingererēt q̄ refectio postulabat. Hoc autem præstitit persuasio cōsulti regis. Ferina: per se sua uis: caro est hæc: sed additur pinguedo ut sua uis animos appetitium irriter. Vino autem accesserat gratia a tempore qualitate & quantitate. Nam & uetus & optimum & abundans fuerat. Hinc dixit implentur ueteris Bacchi. Postq; exempta fa. Fame & lassitudine oppressos nullos cura tangebāt. Refectis uero uenit in mentem recordatio sociorum quorum cum de morte incerti essent erant inter spem uitæ & mœtum mortis. Aeneæ autem maior ponitur uirtus qui nec cibum sumpsit: nec dissimulare de perditis potuit: nec eorum curam posuit: qui nec fuserat poterant. **¶ Secum:** Nam apud alios spem uultu simulat.

CCHRI. Ahena: ab eo quod æs fit æreus atq; æneus: & substantiuum per dissolutionem diphthōgi & iter positionem. h. ahenum uas ex ære quo aqua calefit. Si autem capacius sit: ut id quo utuntur infectores ad uesces tingendas & huiusmodi artifices cortina dicitur: ut inuenies apud Plinium: Flammas: quia flando excitantur. Bacchi: id est uini: & est denominatio color rethoricus: quæ trahit orationem a rebus propinquis: ut intelligantur res quæ suo non sit appellate nomine. Ut ab inuatore: ut si tarpeiam capitoliū dicamus ut si pro libero uinum ponatur: ut ab instrumento: ut si sarissas pro macedonibus ponas: aut quod fit pro eo quod facit ut cum dicimus Mars hoc fecit: id est bellum: aut quod facit pro eo quod fit: ut pigrum frigus quia pigros facit. Item cum ponitur continens pro contento aut contra. Spemque metu inter: Anastrophe est: quia præpositio postponitur: ut Transtra per & remos: id est per transtra: Posuit autem hic duas perturbationes ambas de futuro. Nam metus est opinio impendentis mali. Spes est impendentis boni. Sed posuit spem pro libidine: Nam spes sedatus est motus in bono quod expectatur: & cadit in sapientem. Quatuor enim sunt perturbationes: Hæ autem in sapientem non cadunt. Quia expellunt tranquillitatem ex animo in qua semper est sapiens: excitantur enim non sua natura: sed falsa nostra opinione: & habent motum aduersantem rationi. Nam cum de bono præsentis supra modum lætatur dicitur læticia gestiens. Si autem ex futuro bono nimis pendet dicitur libido: ergo læticia gestiens est opinio recens boni præsentis: in quo efferrī rectum uideatur. Libido autem est opinio futuri boni: quod si ex usu iam præsens esse & adesse. Sin autem in malo præsentis simus dicitur illa ægritudo. Quæ est opinio recens mali præsentis: in quo demitti contrahiq; animo rectum esse uideatur. Si autem est impendens ac futurum malum dicitur metus qui est opinio impendentis mali quod intollerabile esse uideatur. Verum ut perturbatio omnis motus est aduersans rationi. Sic inuenitur appetitus qui rationi obtemperet & constanter sedateque insurgat. Ergo in bono futuro est uoluntas. Ea autem est quæ quid cum ratione desiderat. In præsentis autem est gaudium quod placide constanterque mouetur. Sin autem sit de futuro malo appellatur cautio præsentis autem mali nulla bona affectio est. Ergo posuit spem pro libidine & nimia cupiditate. **¶ Præcipue pius:** Semper in officiis iusticiæ pietatis ac fortitudinis hunc præcipuum facit. **¶ Gemit:** optime dixit ut supra ingemit: Variat autem hunc locum ne similitudo fastidium afferat. Non enim dixit Gemit casum orontis Lycigiæ Colanthi. Sed distinxit: & insuper exornauit repetitione.

Metus
Spes

Læticia
Libido

CSER. Finis: uel fabularum uel diei, sequitur namque paulo post Aeneas per noctem plurima uolens. Et sciendum est Virgilio non semper dicere ortum uel occasum diei sed aut intellectui relinquere ut hoc loco: aut negotiis tempore significare aut poetice καλλοσιγειαι, exornationis ratione non omnia exprimere: unde ait Hora in arte poetica: nec uerbum uerbo curabis reddere fidus interpretis: quauis plerique de translatione graecitatis hoc asserat dictum. Hinc sane ista contentus tempore uersa describitur. Quod Iuppiter aethere summo despiciens: oeconomia ista secundum mathematicum uidetur ordinasse Virgilio. Nam Ioue in altitudine sua posito cum Venere significat: quod per mulierem aliqua felicitas possit euenire: ergo quonia Aeneas in parte regni admittet a Didone per occasionem coniugii: iccirco hoc poetice permittit, sane & illud aduertendum est quod peritissime dixit tristior Venerem fuisse cum Ioue ex quo significat exitum uxoris infelicem futurum. Nam se utique Dido iterum quod aut Mercurium facit a Ioue defluentem ad occasum descendere, ad ista terrarum ostendit amicitias quod fore: sed minime diuturno tempore permanere. Illud etiam lectum est: & mathematici dicunt Venere in uirgine posita: misericordem foeminam nasci, atque ideo Virgilius fingit in habitu uirginis uenatricis Venerem occurrisse fi-

Et iam finis erat: cum Iuppiter Aethere summo
Despiciens mare uel uolum terrasque iacentis
Littoraque: & latos populos: sic uertice caeli
Constitit: & libyae defixit lumina regnis,
Atque illum taleis iactantem pectore curas,
Tristior: & lachrymis oculos suffusa nitentis
Alloquitur uenus: o qui res hominumque deumque

lio: quod & misericordem postea reginam probauit Aeneas: & in uenatione cum ea permixtus est. Aethere summo: qui summus est: & proprium aetheri epitheton dedit: quia omnibus superior est. Despiciens: deorsum aspiciens sicut suspiciens sursum aspiciens. Notandum sane quod si despiciens dixerimus diligenter ingrens significamus: sicut deduco & diduco. Nam deduco est persequor: diduco uero diuido. Uel uolum: duas res significat & quod uelis uolat, uel traheatur ut hoc loco: & quod uelis uolat ut Ennius naues uel uolas, quod & proprie dixit & est ista reciproca translatio nauium: & auium. Legimus, n. Et uelorum pandimus alas: & contra de apibus. Nare per astatem liquidam: quod natatus nauium sit: alae uero auium. Et sciendum est reciproca translationem esse & partis unius. Iacetis: aut in locum expositas: aut proprium epitheton est terrarum, nam caetera elementa mobilia sunt: sola terra stabilis est: unde & bruta dicitur aut iacetes inferius positas, sunt, noium isimae elementorum. Latos populos: quom populos numero plurali dicimus urbes significamus, quom uero populum unius multitudinem ciuitatis intelligimus ut populum late regem bellogum superbum de Romano enim intellexit. Sic: quod est sic, ut ista conspiceret. Et libyae defixit lumina regnis: poeconomia, uel dispositio carminum, uel uerabile enim fuerat si ex abrupto transitum faceret: quod in nouo factum. Atque ea diuersa penitus dum parte gerunt: quae res tamen excusat uno sermone atque ea, eodem tempore quod solum est interpositum: nunc uero bene transit: quia inducit Iouem & de rebus humanis cogitatem: & aethericam respicietem: ad quam Venere troiani. Unde honestus color est: ut uenus a deo Ioue timens ne romana fata carthagini concedat, foelium, uel uetus sequitur loca quae respexerit Iuppiter, unde in u. ait, Aspice nos hoc tantum: & alibi: atque oculos rutulorum reuertitur aruis: ubi erat futura uictoria. Tales: de rebus humanis. Iactantem pectore curas: nunc secundum Stoicos loquitur: quod deos dicunt humana curare. Interdum secundum Epicureos poetice utes licentia: unde illud Nec curare deum credis mortalia quere qua. Tristior: comparatiuum per positio posuit quando, tristis est Venus: ut nunc tristior diceret. Oculos suffusa nitentis: nitidos oculos lachrymis profusos habes: & est figura quae fit quoties participio praeteriti temporis a passiuo iungimus casum accusatiuum: ut deiectus animum: in caestua uultum, dicendo autem nitentis expressit etiam nimiam in lachrymis pulchritudinem, sicut de Euryalo Lachrymaeque decorae.

CDONA. Finis: epularum uel fabularum: uel lucis. Despiciens: Iuppiter ex alto actus hominum considerabat: uenus autem arrepta occasione eum alloquitur. Tristior: quae antea. Lachrymis: Ille est maximus dolor quae ante uocis exortum lachrymis praecedentibus nuntiat. Tales: res plena subtili arte: ubi non personae solus: sed res habet ratio. Loquitur Venus ad Iouem si priuata filia ad patrem: si publica inferior dea apud summum deorum. Vicit autem quod publicum fuit concitabile inuidiam: quod Iuppiter: cuius sit iuste curare: quod dii: quod homines agant omiserit uerum aeneam pium & innoxium tot tormentis dissimulatis uexari sinat: proponit ergo publica persona & subnectit priuata: apud, nam patrem non potuit conueniri de diis. Sed apud deorum regem, diis autem applicauit aternis, uel. Et hominibus fulminat.

CHRI. Vertice caeli: eum locum significat: quem mathematici appellant decimam domum, Et est in medio caeli. Quae domus est decima in ordine, xii. domorum caeli: quae significat reges sublimitate: exaltatione: dignitates: & laudem. Tristior: sub tristis. Significat enim comparatiuum aliquando minus quae positiuum: ut crudior fuit hodie roscius Lachrymis: Sunt qui a lacerando lachrymas dici putant: sua, n. falsedine genas lacerant. Vt, n. e naribus pituita & ex auribus bilis sic ex oculis atra bilis emittitur. Hic autem humor quia terram refert falsus est: proptereaque corrodit. Alii dicunt lachrymas dici a Graeco uerbo. Nam illi Δακρυα dicunt lachrymas ab eo quod est Δακρυω mordeo quia oculos mordet. Antiqui autem lachryma: sepulchrum: & pulcher aspirauerunt. O qui: O uocantis est. Itaque admirantis: ut O qualis facies & qualis digna tabella. Indignantis: ut O tempora o mores. Optantis ut quae o: sed superet quibus hoc neptune dedisti: Est autem oratio in genere deliberatiuo: Suadet, n. Ioui ut liberet troianos a periculis: deducat in Italiam. Ponit rem facile: cum ille omnia possit. Ponit honestam: cum pollicitus fuerit. Ponit utile quia detur filio & posteris. Captat beniuolentiam: cum appellet regem hominum & deorum. Est sermo patheticus. Nam statim a principio latenter conuenitur quod cum omnia possit: promissa non obseruet: prorumpit interrogationem quae tunc grauissima est: cum aliter quam uelit interrogator responderi non possit: ut hic Nam cum dicat quid meus aeneas commisit: non potest responderi nisi nihil. Agit autem tamquam apud deorum regem de iure: tamquam autem apud patrem de commiseratione. Quibus duobus coniunctis oportet eam conueniri. O qui rex, h. Hoc principio & beniuolentiam simul captat & facultatem inesse in Ioue ostendit: ut det quod petit: cum multo maiora possit.

CSER. Aeternis regis imperiis & fulmine terres: uolūt qđ supfluo regis ad deos referri: terres ad hoies: nescientes maioris eē prātis idē posse circa deos quod circa hoies. Et fulmine terres: nō sine cā adiecit terres: est n. fulmē qđ terreat: est qđ afflet ut Fulmīs afflauit uentis: ē qđ puniat: ut uel pater oīpotens adigat me fulmīe ad umbras, pemptorī aut fulmīs late patet significatio, & est qđ plagit: ut De celo tactas memini p̄dicere querens. Quid meus: subaudi filius: ut Aiācis oilei: ut ante diximus. In te: mō cōtra te alibi p̄ significat: ut Be nignū accipit in teucros animū: id est p̄ teucris. Quid troes potuere: Argumētū ab impossibili, ut alibi: non ea uis aīo, & est ualidius q̄ a uoluntate, plus: nēst nō posse q̄ nolle. Troes: erit nōiatiuus tros, & hęc bre uiter sciēda regula est: q̄a oīa nōia monosyllaba grāca: quæ in latinū sermonē trāseūt: tertiæ tantū sunt declinatiōis: & tā latine q̄ grāce decliari possunt: ut tros troīs & troos: Pan panis & panos, ut arcadici dicitū panos de more lycæi. Ob Italiā: ne ad Italiā per uenīat toto orbe pellunt: at qui ī africa sunt: sed si diligenter requiras etiā inde pellunt, ait nanq̄ Hospicio phibemur arenā. Certe hinc romanos: at qui hoc nūq̄ legimus: sed Iouē p̄mississe p̄ silentiū intel ligimus: ut supius de Iunōe audierat. Voluētibus: uolubilibus, & est participiū p̄ nomine, Voluens, n. qui uoluit: uolubilis aut q̄ uoluit. Anni autē uoluūt: tur: nō uoluūt: ut est atq̄ in se sua per uestigia uoluitur annus. Fore: futuros esse: & ē de uerbis defecti uis. Reuocato: dicēdo reuocato ostēdit Italiā: unde Dardanus fuerat. A sanguie teucris: Teucrū p̄ Dardano posuit. Dardanus enim de Italia p̄fectus est: teucer decreta: q̄a solēt poetæ nōia de p̄sonis aut puinciis uicinis usurpare: ut Domitus pollucis habenis Cyllarus: quū Castor equorū domitor fuerit. Itē Et māibus Progne pectus signata cruentū: pro Philomena. Item Didonē dicit sidoniā: quō sit tyria: a loci uicinitate. Itē Quid loquar aut scyllam nisi: quō Phorci fuerit. Et sciēdū est inter fabulā & argumētum & historiā hoc itereffe: q̄ fabula est dicta res cōtra naturā siue facta: siue nō facta: ut de Pasiphæ historia est quicqđ secundū naturā dicitur: siue factū: siue nō factū: ut de Phedra: argumētū ut sic: diffinit est res ficta: quæ tamē fieri potest, ut sunt argumenta Comœdiarū. Omni ditiōe: melius omni quā omnis. Nā significat omni potestate: ut significet omni potestate, i. pace: legibus bello. Pollicitus: pollicēur sp̄ote: promittimus rogati. Quæ te genitor sententia uertit: uerecunde agit Venus: nec enim cōueniebat: ut apte cōtra uxore ageret apud maritū unde & similiter respondet Iuppiter: Neq̄ me sententia uertit. Hoc: hac re. Rependens: compensans: & est translatio a pecunia quæ antea pendeatur. Nunc eadem similis: qualis ab initio fuit: Vt ostendat nec longitudinem temporis prodesse troianis. Finem: ac si diceret non regnum requirimus, sed finem laborum.

CDONA. Aeternis: ergo nō sunt cōtēnenda ueluti ea q̄ ad tps sunt, q̄, nō ueniūt dii cōtra fata. Quid: freta inocētiā Troianorū: q̄rit nomē delicti: quo nō inuēto cōstet eos in meritos pati. Aeneas: speciale ponit nomē atq̄ inde trāsit ad genus. In te: regē d. & h. qui oīa hēs in ptate. Auū suū: p̄missorē noui iperit: quē oēs dii suscipiūt: & hoies fulmine territi uenerant. Meus: filius tuus nepos. Tantū: bis repete qđ tm̄ aeneas: & qđ tm̄ troes. Tantū: tā magnū tā imane. Cūctus: ad id redigūt: nec alibi stare: nec in Italiā uenire possit. Ergo restat ut in fluctibus semp̄ exagitef. Pollicitus: cōuenit ex ueteris p̄missi imo pollicitatiōis fide turpē nē decedere de fide turpissimū cuius mutare sniam. Quid ergo tāto deo p̄sertim ubi filia nepotisq̄ uertat icōmodū. Genitor: pōit post publicā p̄sonā patrē ut appareat neutrā illarū: decere p̄fidia traduci. Vertit: cū uas uertit: oē qđ hēt effundit. Ergo oñdit qđ Iuppiter inimica p̄suasiōe ita sit uersus: ut nihil pietatis sit ī eo relictū: quā ī tegra filia p̄stare debuit. Genitor: multū ualet hęc p̄sona ī p̄missis: q̄ nō liberis solū ueḡ & posteris sint p̄ futura. Quæ snia: q. d. q̄s te potior q̄ te possit uertere. Hoc eqđē: dissimulādū est dānū: si qđ admissum ē alterius cōmodi ratione p̄sāt. Vnde cōp̄satio dicit ueluti si in altera lāce dāno posito ī altera cōmodū par aut maius ponat. Occasū troiæ: ostēdit rē maximā p̄uisse: Casus: n. parua rei ē uel p̄sone inferioris. Occasus diuina rei uel p̄sonæ superioris: nā solē lunāq̄ occiderē & uiros p̄claros occidisse dicitur. Repēdēs: cōparās & exequās mala fata hōis. Nūc eadē: nō solū nō uēiūt bōa sed manēt mala. Quē das: q̄a Iuppiter pōt postulata cōplef & potuit efficere ne aliqñ acciderēt. Pōt & sic itelligi. Quē das: h. qñ troiā ueniēt ī Italiā aut qñ carebūt his malis.

CHRI. Aeternis: ergo nec defuit adhuc nec de futura ē sibi facultas. Regis: in q̄ re icludif iustitia quā in eo laudat cū iusta ab eo ipetrare cōtēdat. Terres: ergo & aduersarios nostros ne iniuste in nos agāt terrore cōtinebis. Quid aeneas: & qđ tros: Vt cū rex & populus extra noxā sint nusquā crimē relinquat. Magna autē misericordiae motio est: ut post tot calamitates etiā regno excludantur: ut nusq̄ cōsistere liceat: & latenter Iunonem ingenti inuidia onerat. Certe hinc: assentio primi aduerbii: & repetitio alterius maximū affert pōdus oratiōis: Maxima autē exaggeratio pollicitatiōis cū alia repetitiōe: cū dicitur Qui mare q̄to. d. t. quæ. t. g. Quis adeo potens apud te: ut deducat te: & penitus deducat. Id. n. est uertit de uia recta p̄sertim cōtra filiam & nepotem id. n. est genitor. Hoc equidē: a duplici loco mouet ααοσ & quod ī calamitatibus maximis diutius fuerit: Nā diuturnitas hoc facit: ut illud Septem illū peribēt totos ex ordine menses. Et quod p̄ter spem consolationem amiserit: ut illud Olycida uiui peruenimus aduena nostri, Quod nunquam ueriti sumus.

SER. Antenor potuit: nō sine cā Antenorīs posuit exēplū: cū multi euaserint Troianorū piculū ut capys: q̄ cāpaniā tenuit: ut Helenus q̄ macedoniā: & alii q̄ sardiniā sc̄dm Salustiu: sed pp hoc ne forte illud occurreret: iure uexari tanq̄ pditorē patriā: elegit ergo simile psonā. hi. n. duo troiā pdidisse dicunt sc̄dm Liuiū: qd̄ & Virg. Per trāsītū tāgit: ubi ait: Se quoq; principibus pmixtū agnouit achiuis: qd̄ excusat Hora. dicēs: Ardētē sine frau de troiā: hoc est sine pditiōe: quā qd̄ excusatio nō uacat. nemo. n. excusat nisi rē plenā suspitiōis. Sifenna tamē dicit solū Antenorē pdidisse: quē si uolumus seq; augemus exēplū: si regnat pditor: cur pius uagat? ob hoc aut

Antenor potuit mediis elapsus Achiuis
Illyricos penetrare sinus: atq; intima tutus
Regna Liburnorū: & fontem supare Timaui:

posteri Venetiā noiauerūt. Tutus: ideo tutus: q̄ rhetii uindelicī ipsi sunt liburni: sc̄uissimī admodū populū: cōtra quos missus ē Drusus. hi aut ab amazonibus originē ducūt: ut etiā Horatius dicit. Quibus mos unde dūctus p̄ omne tēpus amazonia securi dextras obarmet q̄rere distuli. hoc ergo nūc ad augmētū ptinet q̄ tutus est etiā iter sc̄uos populos. Fōtē timaui: amat poetā rē unius sermōis circūlocutionibus dicere: ut p̄ troia dicāt urbē troianā: p̄ buthroto arcē bruthroti: sic & mō p̄ tīauo ait fontē timaui: & paulopost urbē pataui. pataui.

CDONA. Antenor. p̄ cōparatio a minore ad maius exaggerat mōrōrē: antenor ergo alienus a necessitudine tua homo humilis & dep̄ssus manus hostiū potuit effugere. Illyricos penetrare: uoluit demonstrare difficultatē pueniēdi: & ad hostiles ptes penetrādī q̄ oīa facit dictis posterius anēxis. Penetrare. n. ē penitus itrare: & sinus sunt recessus terrarū p̄itus remotarū: q̄bus clausis nō potuisset euadere si picula extitissent: & miro uerbo usā ē trāsīt qd̄ ē sine molestia uel ipedimēto quo uis p̄ueiūt. Et q̄ fontē supare difficultatē nō demonstrat addit. Vnde per ora nouē & cetera: & cōmementet tantā illum fontē uirtutis esse: ut per nouē illius ora tutus trāsiret.

CHR. Antenor: admiror: dicere Seruiū teste Liui. antenorē & aeneā pditores priāe dictos fuisse: Quā n. scribit Liui. hęc aduerbiū sunt. Satis cōstat troia capta ī ceteros seuitiū eē troianos duobus aenea antenoreq; & uetusti iure hospitii & q̄ pacis: reddēdāq; Helenā semp auctores fuerāt oē ius Belli achiuos abstinuisse: Duo ergo dicit Liui. & antiquos gr̄acos hospites hos duos fuisse: & pacis reddēdāq; helenā semp auctores extitisse. in hoc utro pditionis accusant: An q̄ hospites fuerint ante bellū. Nā in bello non potuerunt: atqui hoc est patriā proderē: sed potius illius maifestatē p̄pagare: an quia pacis ac reddēdā Helenā p̄ summā iniuriā erepta auctores fuerint: cū id fuerit patriā ab iis quā secuta sunt calamitatibus liberare: illāq; iusticia illustrare: cum ius falsq; postulēt: ut rapta ac raptore repetētibus tradant. Neq; uerisimile est uoluisse poetā cum uirū quem omni laudum genere ad diuinitatem usq; extollere cōtendar: uel minima infamiā suspitione deturpare. Neq; cum dixit se quoq; principibus permixtū agnouit achiuis. Ostendit illum aduersus patriam pugnasse: quod neq; Hom. neq; alius scriptor unquā ponit: sed amore in patriam adeo flagrasse: ut dum illam tutetur uel inter confertissimos hostes ferri non dubitauerit. Dixit ergo Antenor potuit ut a maiori argumentū faceret: Nominauit autem potius antenorem quam ceteros Troianos: quia illi in Italiam nō peruenerant excepto capy: qui unus (ut puto) e comitibus aeneā fuerat. Quāobrē ego is sum: q̄ libenter illis assentio: q̄ ciuem optimū fuisse dicūt: & de recōciliatiōe inter priamū & Gr̄acos agisse: suasorēq; semp reddēdā helenā se p̄buisse. Glau cū filiū: q̄ sequebatur Paridē abdicauisse eundēq; ab agamēnone cēsū nō fleuisse. Hic capto ilio cum nūcia res in eū cōspirari: mare cū suis cōscēdit: henetis qui sub Pylemene fuerant eū secutis. Itaq; superato ægeo ac ionio: adriaticū peruēit: ac hinc dalmates illyricos: liburnosq; linquēs. Hinc apulos: & picenos: in euganiā uenit: pulsifq; inde euganeis pataui cōdidit. Prouincia ipsa ab heneto qui sub eo erat henetia primū: post Venetia ē appellata. Nec uidētur huic sentētie cōtraria esse quā ab Eusebio ponūtur: quāuis scribat Hectoris filios adiuuant heleno iliū recuperasse pulsif: inde antenorīs posteris: nam potuerūt illi & fortunā auxilio: & hospitalitate antenorīs intercedente ita sine ulla fraude patriam recuperare: ut helenus inter inimicos gr̄acos regnare potuit. Quapp nō hęc scripsit poeta ut duos huiusmodi uiros pditionis argueret: quare nihil magis a suo cōfilio quo auctore Romani generis illustrandum sibi proposuerat: alienum esse potuit: sed ut ostenderet si antenor tanta sc̄elicitate in Italia sedes regnumq; occupauit nullo sanguine Ioui coniunctus: non debere ab eadē Italia aeneam nepotem suam arceri. Henetos: aut de quibus meminit Seruius in paphlagonia asiatica regione fuisse: a quibus italici oriūdi sunt Liui. & Plin. scribunt: Strabo tamen Venetos italicos a Venetis galie populis Colonia ēē cēsēt. alii dicūt henetos uenisse in Italiā cū Antenore. Illyricos: illyrici tenēt q̄ istro sunt alpibusq; cōtinua iterq; Italiā & germaniā iacētia. inchoāt aut a lacu uēdelicorū: & rhetorū: & rœniorū: ipsius ore p̄te occuparūt daci q̄ boios & tauriscos deleuerūt. Est at dicta illyria ab illyro polyphemi filio. Intima: suplatiū ab eo quod est itus. Lyburni: sinus ionicus adriatici pars est: huius a dextra latus facit illyriā. Sinistrum uero Italia usq; aq̄leā recessus. Ad terrā illyricā isulā sunt absyrtides: curictica: lyburnica: item issa: traguriū: mellina: corcyra pharus. Tymaui: fluuius est Venetorū concordia atq; tergestæ oppidus uicinus. Ex mōte grādī per nomē ora effusus amplissimū ante alia fontē facit: ex quo tandem uno alueo fluens in adriaticū exit mare in sinū trigestinum. Ait Florentinus Boccatus: Strabo uero non procul aquileia: quā Venetias regionem terminat Diomedis templum est: & portus Tymaui: & lucus miro decore. Septem assunt fluuiatilis aquæ fontes mare irrumpentes lato: & profundo sane fluuiio: Reliquos uno excepto: falsas habere aquas Polybius scribit: locum q̄ ipsum maris fontem: & matrem ab incolis uocari. Tymaui: ut ait Possidonius: e montibus delatus decidit in profundum: deinde intra terram absorptus stadiis circiter, ca. xxx. decidit in mare.

Penetra
re

Veneti

Illyria

Tyma
tius

C SER. Vnde per ora nouem: multi septem esse dicunt q̄ si incerta fides est: finitus est numerus pro infini-
to. Vasto cum murmure montis: tanta ui exit in mare: ut etiam resonet uicinus mons: & sic dictum est: si-
cut superius. Illi indignates magno cum murmure montis Circum claustra fremur. Mare: amat poeta rem
historiae carmini suo coniungere. Varro enim dicit hunc fluuium ab incolis mare nominari. Proruptum:
id est effusum fluens. & melius est proruptum q̄ prae-ruptum legere, bene autem diffiniuit quid est largus fons:
solutum mare. Pelago: aquarum abundantia. Premit: populatur: uastat. Hic tamen: hoc est & in hoc lo-
co difficili. Urbem pataui: id est patauium. Patauiū
autem dictum est uel a padi uicinitate: quasi pada-
uium: uel αωο του ωε τειθαι: id est a uolando: quod
captato augurio dicitur conditum, uel quod auem
telo petisse dicitur: & eo loco condidisse ciuitatem.
Sedesq; locauit: ex uotis suis facit inuidia dicens. id
concessum Antenori: quod ipsa desiderat. Et gen-
ti nomen dedit: hoc est quod ne uictori quidem con-
cedetur Aeneae quod scimus a Iunone esse perfectū,
contra quam obliq; loquitur propter consideratio-
nem mariti, ut ait ne uetus indigenas nomen muta-
re Latinos Heu troas, si hi autem primis temporibus
ab Antenore dicti sunt antenoridae. Arma q;
fixit troia: hoc est securus est quia solent omnia mi-
lilia: siue gladiatura: quibuslibet templis arma suspendi: ut Horatius: Veranus armis Herculis ad postem si-
xis & danais de postere fixum. Compositus: syncope est, detraxit enim de medio syllabam: ut Pocula porgi-
te dextris. Nos tua progenies: sic loquitur quasi sit una de troianis. Nam aliter sensus non procedit: quod au-
tem dixit tua progenies epexegetis est: ut Ast ego quae diuum incedo regina. Annis: quia nutu semper pro-
mittit aliquid Iuppiter. Infandum: pro infande, ut in sexto Miserum septena quot annis corpora natorum
pro miserabiliter. Item Toruumq; repente clamat: pro torruae: & est figura quae fit quotiens nomen pro ad-
uerbio ponitur, magis autem poetica est, in prosa aut rara: aut nunquam, tamen hoc loco infandum potest esse
etiam interiectio dolentis. Vnius: produxit hic penultimam. Prodimur: multa quidem hic sermo signifi-
cat, sed modo porro damur: scilicet ab Italia. Et sciendum est omnium auctorum esse consuetudinem res du-
bie positas in sequentibus explanare: & planius dicere: ut hoc loco, nam qd est prodimur ostendit dicens. Atq;
Italys longe disjungimur oris. Hic: id est talis, ut Hunc ego te Euryale aspicio: id est talem. Honos: cum fe-
cundum artem dicamus honor: arbor: lepor: plerumq; poetae or in os mutant causa metrios enim longa est:
or breuis, hoc quidem habet ratio, sed in hoc loco etiam absq; metri necessitate honos dixit. Item Salustius pe-
ne ubiq; labos posuit: quem nulla necessitas coegit, melius tamen est seruire regulae. Sic nos in scepra repo-
nis: reponis in scepra aut ad imperia referuas, Sic: hoc est per naufragia: aut certe antiqua est licentia commu-
nium propositionum scepra pro in scepris.

CDONA. Vasto cum murmure montis it mare proruptum: ut fons solo uocabulo re uera sui abundan-
tia in terris pelagi faciem ostenderet. Repete ergo potuit hostes euadere potuit penetrare: si illi potuit supera-
re, sit. Hic, in regionibus hostilibus: & omnes difficultates. Ergo unum aduerbiū & pornomen graue pon-
dus doloris adiecit, ille minoris dignitatis cur tantum felicitatis adeptus est: ut tutus transierit: tutus perue-
nerit: tutus urbem suis condiderit: tutus nomine Troiano uocitari indigenas fecerit: tutus arma troiana: id est
uicta in eorum partibus fixerit, quos non constat uictores fuisse. Nos transit ad comparationem. Tua pro-
genies: interpretatio est. Tua: qui deos homines in potestate habes, apud quem priuilegium primi gradus
habere debemus. Dum spe promissorum ducimur naues amissimus: & promissam Italiam tenere non pos-
sumus. Vnius ob iram: optime ad finem orationis referuauit: ne si inter initia dixisset offensus Iuppiter so-
roris & coniugis iniuria alienaretur. Nec etiam nomen Iunonis posuit: ut sine offensa ad iniuriarum nume-
rum perueniret.

CHRI. Nos tua progenies: per contentionem qui color rhetoricus summam uim orationi affert. Est, n.
huiusmodi Antenor uir nulla cognatione: aut affinitate tibi coniunctus. In Italiam incolumis uenit: & sine
difficultate urbem condidit: in qua cum suis in summa tranquillitate degit. Nos autem qui tua progenies su-
mus post diuturnos grauissimosq; errores: & multa pericula in ea terra quam fata concesserunt consistere
non possumus. Nos: admiscet personam suam: Nam cum filius ex matris uisceribus: sit nihil euenit nato:
Quin idem: & matri non eueniat. Quinetiam dolentius in filio quam in se damna sentiunt matres: Maximo-
pere igitur mouet Iouem cum ostendat se Iouis filiam isdem calamitatibus quibus aeneas praemi. Caeli qui
bus annis arcem: quid grauius accidere potest: quam illis qui iubente Ioue tanto deo caelum sperabant nunc
terras denegari. Est autem maximum pathos cum aliquid praeter spem euenit: ut alibi demonstraui-
mus. Vnius: quasi dicat etiam si plures irati nobis essent ne dum una tamen contra tua iussa nullum efficacem co-
natum habere deberent. Disjungimur: miserum non tenere Italiam: sed miserius ab longae remoueri: ut
omnis spes potiundi eripiatur. Hic pietatis honos: cum ualidis iam argumentis occupauerit mentem
Iouis ad postremum grauissima interrogatione uehementer urget: ut non solum personam deae ad de-
um agat: sed licentius filiae ad patrem: & in ea interrogat ad quae aliter quam ipsa uelit Iuppiter respon-
deret non possit.

OSER. Olli: mō tunc: propter sequentia, pronomen enim nō debet poni cum nomine: sed pro ipso nomi-
ne, nullus enim dicit illi nata: alias tamē olli illi significat: ut Olli dura quies oculos: & ferreus urget somnus,
¶ Subridens: lætum ostendit Iouem: & talem qualis esse solet quom facit serenum, poetarum enim est elemē-
torum habitum dare numinibus: ut supra de Neptuno dictū est. ¶ Serenat: hoc uerbum de his est: quæ carēt
prima positione: quod fit in his quæ in nostra non sunt potestate: ut tono: fulmino: pluo, hoc, n, non possumus
dicere: nisi forte persona inducat eius: qui potest: ut tale aliquid Iuppiter dicat. ¶ Oscula libauit nata: leuiter te-
tigit. Et sciendum est osculum religiōis esse: suauitū
uoluptatis, ut alibi: Summaq; per galeā delibās oscu-
la, & Terentius: O Thais meū suauium, ¶ Parce me-
tu: quotiēs in causis arguimur: ante nos purgare de-
bemus, & sic ad actionem descendere: quod & hoc
loco Iuppiter facit: ante, n, obiecta purgat: & sic uenit
ad promissionem, & est parce metu elocutio usualis:
idest dimite metū: quomodo dicimus parce uerbis:
parce iniuriis, ¶ Cytherea: omnia quæ apud græcos
ei diphthongon habent: apud latinos in e productū

Olli subridens hominum Sator: atq; deorum:
Vultu quo cœlum: tempestatesq; serenat:
Oscula libauit nata: dehinc talia fatur.
Parce metu Cytherea manent imota tuorum
Fata tibi cernes Urbem: & promissa Lauinii
Mœnia: sublimemq; ferēs ad sydera cœli

conuertuntur n̄ uer̄epei Cytherea: Ἰηλῆα Medea, Omnia autem quæ dicit Iuppiter ad solutionem pertinent
antedictorum: Ideo autem nunc dicit Parce metu: quia superius dixerat tristior, ¶ Manent immota: quia di-
xerat: Quæ te genitor sententia uertit: & simul per transitum dogma stoicorū ostendit nulla ratione posse fa-
ta mutari, ¶ Tuorum: uel troianorum: uel Romanorum, ¶ Fata tibi: non propter te fati enim immobilis ra-
tio est, sed aut uacat tibi: ut qui mihi accubantes in cōiuiuis: aut certe tua sunt tibi fata: non tamen propter te,
¶ Cernes urbem: aut mœnia lauini: aut Romam significat: quia quom proprietatē detrahimus: qd̄ magnum
est significamus: ut si dicas legi oratorem: nec addas quē: intelligo Ciceronem: & ne longa sit expectatio: adie-
cit & pmissa lauini mœnia: aut certe detrahe & sicut multū & epexegetin facis, Cernes urbem: idest promissa
lauini mœnia, ¶ Sublimemq; ferēs ad sydera cœli: ppter illud cœli qbus annuis arcem, Aeneas enim secundū
quosdā in numicū cecidit fluuiū: secundum Ouidium in cœlum raptus est: appellatusq; est Iuppiter Indiges,
CDONA. Olli subridēs: ut uenus lachrymis anteq̄ loq̄ret significauit dolorē internū: & qd̄ dictura eēt, Sic
Iuppiter statim debuit hilaritate uultus & osculo & prima partis orationis demere angore filia: nec oportuit
eam circuitiōe deferri, ¶ Subrisit: risu utitur ut eā exhilararet: sed subrisit ut maiestatem seruaret ex modestia,
Nā satori hominū & deorū turpis erat plenus risus, Subrisit, ut partē daret troianorū casibus partē reseruaret
illis q̄ erat pmissurus, ¶ Vultu quo cœlū: tali qualē habet cū elementa tranqlat, ¶ Oscula: signū optimū cum
beniuolentiā suā osculo publicat, ¶ Dehinc: ostēdit signa ista nō frustra fuisse pmissa: q̄ ueneris mœtū leuaret,
¶ Parce metu: Si solū hoc dixisset: abūde suffecerat ad demulcēdū animū, Reddit, n, securā & nihil imutatū esse
demonstrat, Dat at̄ huic poeta psonā regis nō patris, De futuris, n, nō nisi deus loquit̄, Ergo cytherea dixit & nō
filia: & tuorū & non nostros, ¶ Manēt tibi fata: hoc fat erat: sed ut faceret quod assererat addidit imota, Dein-
de enumerat specialiter quod generaliter clauserat, Respondet etiam quærimoniis ueneris, Nam cum illa di-
xisset, Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis: Hic dicit cernes urbem, ¶ Et ad id cœli, quæ a, ponitur,

CHRI. Subridens: optimū temperamentū non solum quæ tantæ maiestatis nō erat profusus ridere: ueg-
ga ut hac modesta exhilaratione spē auxiliū præstabat sic solutiori risu contemptū ostendisset, ¶ Cytherea: Ve-
nus a cytheris insula dicta, Est autē cythera insula e regione lacedæmonis locus contra spartē bellū gerentibus
apprimē aptus, De qua insula dixit chilō spartanus uir sapiens p̄stare lacedæmonibus illā demergi quā extare,
Venus prima cœli & dicitur filia fuit, & ex Ioue seu libero amore geminū & gratias genuit, ¶ Filia cœli: quæ suo cœ-
lo affixa est: & diei quæ lucidus est planeta, Geminū amorē, s, castū & lasciuū, Gratias q̄ sine amore nō sunt, uenus
secunda ex uirilibus cœli nata est, Saturnus, n̄ ait Hefio, accepta falce a matre: q̄ illū ulcisci cupiebat ex insi-
diis uirilium amputauit cœlio, Et eorū sanguineis guttis terra gygantes erynes & nymphas melias genuit, uiri-
lia autē in mare proiecta: & fluctibus agitata spumam fecerunt: ex q̄ uenus creata est: unde a uirilibus q̄ Ἰηλῆα
dicunt philomedeā, A spuma uero q̄ ἄφροσ appellat̄ aphrodite dicit̄: & quæ mari primo cytheris insulæ adhæ-
sit: ac mox in cyprū profecta est cytherea ac cyprogenia dicit̄, Tertia autē uenus Iouis & dionæ filia: ex qua est
Aeneas: antiquissimū autem illi templum ascaloniæ urbis syriæ fuit, Nā quod in cypro est: hinc uenisse cyprii
uolunt: quod autem in cytheris phœnices: q̄ ex hac sunt ædificauerunt: Hoc scythæ qui syriā inuaserunt cum ra-
puissent, Venus in eos foemineū morbū immisit uocat̄ ab assyriis militia: arabes alitā: Persæ mitrā nominant
ait Herodotus uenus latinæ dicit̄: uel quod ad omnia animalia ueniat: uel qd̄ per eā omnia ueniant, i, oriant̄,
uenerem gignendi uim dicunt, Si autē ad historiā referas dicunt cretensis Iouis illā filiam fuisse: & qua ætate
& quibus sacris nuptiæ sint celebrandæ inuenisse, ac primū in siciliā iuxta, Ericē nauigasse deinde in Paphum
cyprī: & in insulam cytherā: & in asiam & syriā: ait Diodo, Est præterea stella uenus in tertio cœlo amoris con-
ciliatrix: & apprimē salutaris propter optimū in ea temperamentū humoris & caloris, Solus planetarum
excedit zodiacum duobus gradibus, Nunquā a sole discedit ultra, xlii, Gradus: quoniam illum subsequit̄ mo-
tu naturali, Antecedit autem motu proprio planetarū: qui est ab occidente in orientem cōtra motum firma-
menti: apparet in occidente post occasum solis: & dicitur hesperus siue uesper: quando autem cōtra apparet in
oriēte ante ortum solis: & dicitur lucifer & iubar, Plinius autem apud græcos Pythagoras auctore Parmeni-
de deprehendit eundem esse luciferum & Hesperium, Inducit amatores musice & uersuū Domicilia sua sunt
libra & taurus, Manet in uno quoq; signo, xxix, dies, & perficit cursum trecentis & quadraginta octo diebus,

Cytherea
Venus

Hesperus
Lucifer

CSER. Magnanimū: magnus & paruus: quoniā mēsurā sunt ad aīum: non nisi $\alpha\tau\alpha\chi\phi\gamma\iota\sigma\varsigma$ adhibent. Hic i. Aeneas. & est ordo: hic bellū ingēs geret Italia. Tibi fabor. n. hoc loco excusat questionē futurā: & quā si Veneri dolenti quā uera sunt dicit: sed aliter loquetur cunctis praesentibus diis: dicit. n. in decimo: Abnuera bello Italiā cōcurrere teucris. Quādo : si quidem. Remordet : sollicitat: Terentius. Par pari referto: q. eā mordeat. Arcana : secreta: unde & arca & arx dicta quasi res secreta. Italia : in Italia. & detraxit praepositionē more suo: sic illo loco: Nō libyā nō ante tyro despectus hiarbas. i. tyro. nā si aduerbialiter uellet dicere: Tyri diceret. Populosq; feroces . Cōtūdet : icōgruū fuerat in cōsolatiōe bella p̄dicere: ob hoc ergo & uictoriā pollicetur. $\text{Moresq; uiris & moenia ponet}$: hystorō p̄terō in sensu: ante. n. ciuitas deīde mons: post iura cōdunt Leges aut mores dici nō dubiū est. Tertia dū latio : rhetorice: ne breue esset si triēniū diceret: tpa diuisit in spēm: ordo aut est lōgissimus: nā aliter nō p̄cedit. $\text{Sublimēq; ferēs ad sydera coeli Magnanimū Aeneā}$. $\text{Tertia dū latio regnatē uiderit aēstas}$. At puer ascanius : prudēter exitū Aeneā ostēdit. & tacuit dicēdo filiū postea regnaturum. $\text{Cui nunc cognomē iulo}$. Addit : secūdū Catonē hystoriā hoc hēt fides: Aeneam cū p̄ead Italiā uenisse: & p̄pter iuasos agros cōtra Latinū Turnūq; pugnasse: in quo p̄lio periit Latinus: Turnū postea ad Mezentiiū confugisse: eiusq; frētū auxilio bella renouasse: qbus Aeneas Turnusq; pariter rapti sunt: migrasse postea in Ascaniū & Mezentiiū bella: sed eos singulari certamē dimicasse. Et oc̄ciso Mezentio Ascaniū Iulū cōceptū uocari a prima barba lanugie: quā ei tpe uictoriā nascebat. $\text{Sciēdū est aut hūc primū Ascaniū dictū a Phrygiā flumie Ascanio}$: ut ē Trās q; sonatē Ascaniū: deinde illū dictū a rege Ilo: postea Iulū occiso Mezentio: de qbus noibus hoc loco dicit: At puer ascanius cui nūc cognomē Iulo addit Iulus. Ab hac hystoria ita discedit Virg. ut aliqbus locis ostēdat se nō p̄ ignoratiā: sed partē poeticā hoc fecisse: ut illo loco: Quo magis Italia mecū latere reperta: ecce $\alpha\mu\phi\beta\omicron\lambda\iota\sigma\varsigma$ hoc dixit: ostēdit tamē Anchisem ad Italiā peruēnisse. Sic aut omnia cōtra hanc hystoriā ficta sunt ut illud ubi dicitur Aeneas cōdidisse Carthaginē: cū eā constet. lxx. annos ante urbē Romā conditā. Inter excidiū uero Troiā & ortū urbis Romae āni iueniunt. cccxl. Cognomē Iulo : si p̄prie loqueret agnomē diceret: non cognomē: sed magis ad familiā respexit: quia omnis gens Iulia inde originē ducit. dicimus autē & nomē est mihi Cicero: ut Terētius. Aeyra ē huic nomē fabulae: & Ciceronis: ut Sal. Cui nomē obliuiois condiderat: & Ciceroni: ut Cui Remulo cognomē erat: & Ciceronē: ut Aeneadasq; meo nomē de nomine fingo melius tamē ē datiuo uti. Magnos orbēs : tria sunt genera annoꝝ aut. n. lunaris ānus est. xxx. dieꝝ: aut solsticialis. xii. mēsiū: aut secūdū Tulliū magnus: q tenet. xv. milia quingētos annos: ut in hortē. Horū annoꝝ quos in factis hēmus magnus. xii. milia quingētos quōq; ginta quatuor amplectis: hoc ergo loco magnum dicit cōparatione lunaris: & alibi: Interea magnū sol circūuoluitur annum. annus autē dictus est q̄si annus. i. ānulus: q; in se redeat: ut est. Atq; in se sua p̄uestigia uoluit annus: uel $\alpha\omega\sigma\alpha\nu\alpha\nu\epsilon\omicron\upsilon\epsilon\omicron\alpha\iota$. ab inouatiōe. Voluēdis : uolubilibus: ut supra. $\text{Ab sede lauini trāsferet}$: uerū est: uita. n. nouercalem inuidiā deseruit Lauinium: & Albam lōgam cōdidit: dictam ab omine albā porcae repertae: uel situ ciuitatis. Vi : non uirtute. nam multa significat. Hic iam : praeterea. Tercentum : quomodo tercentum annos dicit: cum eam quadringentis regnasse constet sub albanis regibus: sed cum praescriptione ait tercentū: scilicet usq; ad ortum urbis Romae: ait nāq;: Donec regina sacerdos Marte grauis. & constat in regno Romuli: & Numae: & Tulli Hostilii: qui euertit Albam centum annos quibus pariter Roma & Alba regnarunt esse consumptos. Toros : id est sine intermissione.

CDONA. Magnanimū aeneā: fabor sentētia ad sydera coeli: Vt autē aptiorē faceret generalitatē addit factorū dispositionē. Tangit aut gesta ab aenea ad caesarem & tēpora caesaris. Quā scribēda cū p̄posuisset morte p̄uentus: nō impleuit breui igiŕ oratione securā facit Venerē lōgo deinde ordine futura explicat. Nō enim ocio se audisset Venus. quā p̄tinerēt ad gaudiū: nisi prius amotus esset metus. Sic Teren. Vbi inueniā Pamphilum ut metū in quo nūc est adimā: atq; expleam animū gaudio. Fabor : enim) arcana factorū quā nulli fas ē nosse: comedat sensibus filia: & se illicite facere demonstrat ut cognoscat illa beniuolū studium patris. Tibi : quia filia es sollicita. quia nolo te uexari angoribus Tu docta tuorū fata lateberis. Bellum : proponit curā belli sed bona Ventura promittit. Mortē autē aeneā. quod erat triste subicit. At puer : ostēdit quod optabile ē aeneā non externum: Sed filios successuros eo foeliciores ut non triēnio: ut ipse: sed triginta annos sit regnaturus. Hic iam tercentum : post triennium aeneā. xxx. Ascanio. & ccc. hectorea genti dant. Regina quā quis geminos pariat: ad unū Romulum imperiū peruenturū ostēdit: & parricidiū occultat & Romanos a Romo appellatum iri: qui tanta sint foelicitate regnaturi: ut nullis alterorū regnum temporum terminis claudant.

Alba
longa

CHRI. Regnabit: refert Lalbam lōgā nomē sumpsisse: & ab alba porca cuius noie cōdita est: & a situ urbis: quoniā in mōtis iugo in lōgitudine porrecta sit & cōditā esse ab ascanio aeneā filio. Sed utrū ab eo quē ex Creusa in phrygia. an ab alio quē ex Lauinia in Italia generat ambigit. Tamē ita p̄sequit. Is ascanius quacunq;

fit matre natus: abūdante Lauini multitudīne albam cōdidit: atq; inter lauiniū & albam triginta interfuere an/ ni. Siluius deinde regnat ascanii filius casu quodā in syluis natus. Is aeneam siluium creat: inde latinū siluium a quo aliquod coloniæ deductæ prisci latini sunt appellati. Mansit deinceps siluius oībus cognomen alba ex La/ tino ortus: & ex alba atis: ex Ate capis: ex Capi Caperus: ex Capeto Tyberinus: qui in traiectu albulæ submersus nomē suum flumini reliquit. Ex Tyberino orit̄ agrippa & ex agrippa Romulus q̄ fulmine ictus periit ex quo est auētinus: a quo mōs auētinus: quia in illo sepultus est nomē sumpsit. Auentini filius procas est: q̄ numitorē creat: & amuliū. Amulius Numitorē cui regnū legatū erat: quoniā grandior esset natu pellit: filiūq; interimitt: & filiam uestalem uirginem facit: quæ grauida facta Martem siue q̄ ita crederet: siue ut q̄a deus auctor culpæ honestior esset: patrē nuncupat. Eius partu natus est romulus & remus: Hæc Liui. Dionys. aut̄ haly carnafeus re fert ascaniū Creusæ filium qui antea Euryleō uocabat̄: albam condidisse. Erat aeneæ & alter filius: sed ex Laui/ nia: Hic Siluius uocabatur quoniā mater illa metuens priuignū illum clanculū in syluis alendū curauerat tra/ dens illū Tyrreno pastori: quem latino sciebat fuisse acceptū. Mortuo autem ascanio certabant de regno hic Siluius & Iulus ascani filius: Sed populus litē diremit: Siluiūq; regnare iussit: Iulo aut̄ regni loco sacram quan/ dam potestātē attribuit honorē periculis imperii uacantē. Quē idē Dionys. scribit in domo Iuliorū ad suā usq; ætatem durasse: in qua Cæsar mirifice floruit. Regnauit autem Siluius: unde triginta annis, Aeneas filius, xxxi. Latinus li. albā, xl. Capis, xxviii. Post tūc ponit Dionysius regnasse Calpetū annos, xiii. Tyberiuū octo. Agrippam trigintatres. Post hunc loco Romuli ponit alladium tyrannica uiolentia uix: qui deos contemnens fulminum & tonitruum imitationibus se deum credi cupiebat. Verum imbribus & fulminibus in eius domum cadenti/ bus: & lacu iuxta quem habitabat in eius domum exundante cum tota domo absortus est auentinus regna/ uit annos triginta septem. Procas uigintitres. Amulius qui fratri regnum eripuit duos & quadraginta regna/ uit annos: Eusebius ait ascanium albam condidisse anno mundi uigesimo septimo supra quatuor milia & re/ gnasse annos, xxxviii. Deinde Siluiū posthumū, xxix. Aeneā Silui, xxxi. Latinum, l. albā, xxxix. ¶ Atim: siue ægy/ ptum, xxiiii. Capim, xxviii. Caleptum, xiii. Tyberium, viii. Agrippam, xli. Remulum quē alibi Remulū uel Ro/ mulum, xxxix. Auētiniū, xxxvii. Procam, xxiii. Amuliū, xliiii. ¶ Annos: anni certus modus apud solos ægyptios semper fuit. aliæ gentes dispari numero pari errore mutabant. Arcades enim trium mensium habebant an/ num: acarnanes sex. reliqui Græci, cccliiii. dierū Romulus romanus ex decem mēsi bus instituit annum a Mar/ tio initiū summentē confectū ex ccc. iiii. diebus: Numa deinde Pompilius addit quinquaginta. Mox etiā unū diē ad honorem imparis numeri addidit. Verum cum sol, ccc. & sexaginta quinq; diebus ac quadrante zodiacum conficiens annum faciat: sicq; deessent, xi. dies anno ac quadrans græcorum quidam instituerunt ut octauo quoq; anno nonaginta dies intercalarentur: diesq; illos ὑπερβαίνοντες: & menses εὐβολισμοῦς: appella/ runt. Romani autem alternis annis binos & uicenos alternis ternos & uicenos intercalabāt. Vnde octauo an/ no quatuor actis intercalationibus propter illum quem addiderat, Numa octo dies supererant. Itaq; errore cognito instituerunt ut tertio quoq; octennio non nonaginta: sed sexaginta sex intercalarentur remotis uigin/ ti quatuor diebus qui totidem annis affluebant. Intercalatio autem fiebat post uigintitres diem februariū ter/ minalibus sacris peractis: deinde reliqui qui erant quinq; religionis causā post intercalares ponebantur: ne Martius a Februario disungeretur. Fuit etiam tempus in quo intercalatio religionis causā sublata sit. Quin/ & sacerdotes in fauorem publicanorum numerum dierum modo augebant: modo diminuebant. Cæsar au/ tem ad uerum cursum solis annum redegit consumptis iis diebus qui confusionem facerent. Itaq; fuit ille an/ nus, cccxliiii. dierum. Voluit esse ex ccc. lxxv. diebus: & quarto quoq; anno propter quadrantem superabun/ dantem diem intercalari iussit. Annum romani a bruma: hebræi ab æquinoctio uerno: græci a solstitio. Ae/ gyptii ab autumno incipiunt. Ait Isidorus: Atq; hæc de solari anno. Est & annus lunaris triginta fere dierum: est & annus magnus qui impletur quotienscunq; omnes planetae ac omnes octauæ sphaeræ stellæ eodem re/ dierint unde a principio mundi motum inceperunt. De hoc spatio uariæ apud priscos fuerunt opiniones: Ta/ men Andalo & Paulus florentinus cum ex triginta & sex millibus annorum constare dixerunt: quoniā gra/ dus in cælo, ccc. ac lxx. sunt & stellæ fixæ non nisi centennis annis singulos gradus conficiunt. Quapropter totū cæli spaciū minori tempore peragrarē minime possunt.

Gente sub: hec torea: donec regina sacerdos
 Marte grauis geminam partu dabit Iliā plem:
 Inde Lupæ fuluo nutricis tegmine lætus
 Romulus excipiet gentē: & mauortia condet
 Mœnia: romanosq; suo de nomine dicet.
 His ego nec metas rerum: nec tempora pono
 Imperium sine fine dedi: quin aspera luno
 Quæ mare nūc: terrasq; metu cœlūq; fatigat:
 Consilia in melius referet: mecumq; fouebit
 Romanos rerum dominos: gētemq; togatam.
 Sic placitum, ueniet iustis labentibus ætas

¶ SER. Gēte sub hec torea: i. troiā: sed debuit diceŕ aeneia: dixiŕ sup̄i⁹ poetas noīa ex uicīo usurpe. ¶ Do nec regīa sacerdos: historia hoc hēt. Amul⁹ & Nūi/ tor fr̄es fuerūt: Amulius fr̄em regno pepulit: & filiū ei⁹ necauit: filiā uero Iliā Vestæ sacerdotē fecit: ut spē sobolis auferret: a q̄ se pūiri posse cognouerat. hāc ut multi dicūt Mars cōpressit: uñ nati sūt Rem⁹ & Ro m⁹: quos cū m̄e Amul⁹ p̄cipitari iussit in tiberi: tū (ut qdā dicūt) Illā anīe sibi feci uxorē: ut alii iter quos Ora. Tiberis: uñ ait: Vxori⁹ amnis. Pueri uero expōsi ti ad uicinā ripā sūt. Hos Faustul⁹ repit pastor: cuius uxor erat meretrix Aca Larētia: q̄ susceptos aluit pue ros. hi postea auū suū Nūitorē occiso Amulio in re/ gna reuocauerūt: qb⁹ dū cū auo angustū Albæ uide ret̄ ipiū: recesserūt: & captatis auguriis urbē cōdide/ rūt: sed Rem⁹ prior sex uultures uidit: Romul⁹ po/

Aeneidos

stea. xii. q̄ res bellū creauit: in quo extinctus ē Remus: & a Romā noīe romāi appellati. Vt at̄ p̄ Romo Rōulus dī ceref̄ blādīmēti gratia factū est: qđ gaudet diminutiōe: q̄at̄ a lupa dicunt̄ aliti: fabulosum ē ad celandā auctore romāi generis turpitudinē: nec icōgrue fiētū ē: Nā & meretrices lupas uocamus: un̄ & lupanaria: & cōstat hoc aīal in tutela ēē Martis: ut alibi Martius a stabulis rapuit lupus. ¶ Regina regis filia: abusiue ait more poetico: ut alibi: Magnū reginæ sed. n. miseratus amorē. i. regis filia Pasiphæ. ¶ Marte gra. grauida: ut Nō īsueta grauis tentabūt pabula fœtas. ¶ Inde: deinde. ¶ Fuluo tegmine. i. pelle lupæ: q̄ utebat̄ more pastore. sed hoc multi rēp̄ hendūt cur nutricis tegmine usus sit q̄ gemiā rōne refutant̄: uel falsitate fabulæ: uel exēplo Iouis: q̄ capræ nutricis suæ Amaltheæ utit̄ pelle. ¶ Excipiet gentē: Remo. s. interēpto. post cuius mortē natā cōstat pestilentiā: un̄ cōsulta oracula dixerūt placādos esse manes fratres extincti: ob quā rē sella curulis cū sceptro & corona: & ceteris regni insignibus semp̄ iuxta fancientē aliqd̄ Romulū ponebat̄: ut pariter imperare uideret̄: unde & Remo cū fratre grinus Iura dabūt. ¶ Romāosq̄ suo de noīe dicit̄: perire nō ait Romā: sed romāos Urbis. n. illius uerz̄ nomē nemo uel in sacris enūciat̄: deniq̄ tri. ple. qđā: ut ait Varro hoc nomē ausus enūciare ī crucē leuatus ē: qđ nec Iginus qđē quū de situ urbis loqueret̄ exprellit. ¶ Nec me rez̄: nec tēpora pono: metas ad terras retulit̄: tpa ad annos Lauinio. n. & Albæ finē instituit̄: romanis tribuit aeternitatē. ¶ Quin: q̄netiā: minus. n. ē: Nā plenū est q̄netiā: ut Quinetiā hiberno moliris sydere classēm. ¶ Aspera Iuno: tolerabilius hoc Iuppiter dicit̄: ut cri. minaretur uxorem: marito magis congruit q̄ alii. ¶ Metu: ut supra: Id metuens. ¶ Terras cœliq̄ fatigat̄: ut alibi Absumptæ in teucros uires cœliq̄ marisq̄. ¶ Consilia in melius refert̄: q̄ bello punico secundo Iuno placata cœpit romanis fauere. ¶ Gentēq̄ togatā: bene gentē: q̄a & sexus oīs & cōditio toga utebat̄: sed serui nec coloribia nec calceos hēbāt. togas at̄ ēt̄ fœmias habuisse cycladū & ricinii usus ostēdit. recinuis at̄ dī ab eo qđ post tergū reiciit̄: qđ uulgo maforte dī. Sic placitū: uel fatis uel mihi. Nā īpsonale ē. ¶ Lustris: q̄nquēniis. & bene olym. piadib⁹ cōputat̄ tpa: q̄a nōdū erat uel roma uel pfules. Iustrū at̄ dictū: q̄ post q̄nquēniū unaq̄q̄ ciuitas Iustrabat̄.

CDONA. Aspera iu. aperte ponit quod uenus unius ob iram dixit: ergo tantam fœlicitatem pollicetur: ut acerrima inimica posito odio futura sit.

CHRI. Metas: sic dicta est meta uel q̄a sit posita indimēso spacio: uel q̄ illam metiant̄ quadrigæ. Est aut̄ terminus ad quē curritur & cū illic peruentū sit necesse est ut circa ipsam flectant̄. ¶ Hinc Iuu. Per quem magnus equos arunce flexit alumnus: & Statius Flectere si posset circum compedia metæ. & Virg. in. Hic uiridem æneas frondēte ex ilice metā Constituit signū nautis pater unde reuertī Scirēt & longos ubi circūflectere cursus ponit tamē p̄ omni termio. ¶ Togatā: sic Laberius poeta licētiā & libidinē ut tollā petis togatæ stirpis.

SER. Dom⁹. i. familia troiana. Nā Assarac⁹ Capyn gēuit: Capys Anchisen: un̄ Aeneas auctor romāi gēnis: ex qb⁹ Mūmi⁹ q̄ Achaiā uicit. ¶ Phthiā: Achil. lis priā. ¶ Mycēas: Agamēnōis priā ut Agamēnōisq̄ mycēas. ¶ Nascef̄: ad id nūdet Certe hic romāos: & oīs poetæ itētio: ut ī q̄litate caris dixim⁹ ad laudē tēdit Augusti: sicut & ī Sexti catalogo: & ī clypei de. scriptiōe. Hæc at̄ Iouis allocutio p̄tī obserua purgar̄: p̄tī aliqd̄ pollicet̄. ¶ Pulchra: allusit p̄p̄ Venerē: un̄ & uen⁹ aurea nūcupat̄. ¶ Troian⁹: ac si diceret̄ ēt̄ Cæsar troian⁹ ē. ¶ Cæsar: hæc ē q̄ dict⁹ Cai⁹ Iuli⁹ Cæsar. C.

Cum domus Assarici Phthia: clara: q̄ Mycēas
Seruitio premer: ac uictis dominabitur Argis:
Nascetur pulchra troianus origine Cæsar:
Imperium oceano: famam qui terminet aëtris.
Iulius a magno demissum nomen Iulo.
Hunc tu olim cœlo spoliis orientis honustum
Accipies securâ: uocabitur hic quoq̄ uotis

p̄nomē ē: Iuli⁹ ab Iulo: Cæsar uel q̄ cæso m̄ris uentre nat⁹ ē: uel q̄ au⁹ eius ī aphrica māu p̄pria occidit elephātē: q̄ Cæsar dī Pœnoz̄ lingua. ¶ Impiū oceāo famā q̄ term. ast. aut ad laudē dictū ē aut certe ē scdm̄ historiā. Re uera. n. & britānos q̄ ī oceāo sūt uicit: & post mortē ei⁹ cū Iudi funebres ab Aug. ei⁹ filio adoptiuo darent̄: stella meridie uisā ē un̄ ē Ecce diōxi p̄cessit Cæsaris astrū. ¶ Ama. sicut Alexāder: sicut Pōpei⁹. ¶ Olī: mō futuri ē t̄pis. ¶ Cœlo: ī cœlū. ¶ Spoliis. o. uicto pharnace Mithridatis filio: q̄ re uera ī oriēte fuit: ceterz̄ ægypt⁹ ī q̄ Ptholemaeum uicit ī australi plaga. ¶ Hōustū: iter hōustū & oneratū hoc iter est: q̄ onerat⁹ ē q̄licūq̄ p̄ssus pōder̄: hōust⁹ uero cui on⁹ ip̄m honori ē: ut siq̄s hostiū spolia ferat sed onerat⁹ aspirationē nō hēt: q̄a ab onere uēit. honustus uero q̄a ēt̄ ab honore descēdit retiet aspirationē. Accipies securâ: q̄a post mortē Cæsar meruit arā fastigiū: flami. nē: ut Cui phī. ¶ Hic. q̄. pōt̄ itelligi sicut romul⁹: s̄d̄ meli⁹ sicut Aeneas: de quo sup̄ius ait: Sublimēq̄ feres ad sydera cœli Magnāimū Aeneā. Quoq̄ at̄ semp̄ ad similitudinē pōit̄: ut Tu quoq̄ littoribus n̄ris. Nā iō ī Bucō. dī nāq̄ erit ille mihi semp̄ Deus. & ī Georgi. ī medio mihi Cæsar erit. c. Votis. uel ad uota: uel ī uotis uocabit̄.

CDONA. Ad. d. a. extrem⁹ cumulus læticiæ: ut q̄ ad t̄ps̄ uictores erāt iis quos uicerāt seruituri eēt̄ q̄ ē plus q̄ antenorē interuictores populos cōsedisse: & p̄ medios achiuos plapsum eē. Vez̄ q̄a hæc in honorē Cæsaris scribebat̄: aperuit quod in posterioribus fuisset scripturus: nisi mors prauenisset. Nam post mortem Turni se q̄bant. xxx. ac. cccc. annoz̄ gesta: ac deinceps usq̄ ad cæsaris tpa facta. Et cæsarē ita amplificaturū Romanū ipiū: ut nihil relinq̄ret qđ nō se subactū fateret̄. ¶ Pulchra: optiā & hōesta: ut nō corpis sit sed originis. ¶ Iuli⁹: Cæsar trahēs nomē demissum ī tm̄ at̄ dōituz̄ oēs gētes: ut existētib⁹ triūphis ei⁹: pax dehic: & fides. p̄petua p̄māeret.

CHRI. Phthiā: ps Thessalia australis ē: ī q̄ thetidis sanū p̄pe pharfalū ueterē & nouū ē iuxta magnesiū pelagus Strab. ¶ Mycenas: pelopōnesi ē urbs cōdita a p̄eo Iouis & Danaæ fi. Cæsar: nō hic prius Cæsa cognomiā tus ē. Nā & ī Iuliorū familia pleriq̄ ante hūc cæsares fuerūt. Et Plin. viii. ait auspiciatus euecta parēte gignunt̄: sicut Scipio aphricāus prior natus ē: primusq̄ Cæsar a cæso m̄ris uero dictus. Helius aut̄ spartanus scri. primū q̄ cæsar appellatus sit nomē accepisse ab elephāto: q̄ murica lingua cæsa dī in plio a se Cæso: Vel q̄a mortua matre cæso uentre sit natus uel q̄a magnis crinibus utero materno sit effusus: uel qđ oculos cefios habuerit. Ha.

Meta

buit at originē Julioꝝ domus a regibus albanis: q̄a Julio ascanio sunt. Nam a remulus siue Romulus filiū: habuit Iuliū: ut placet Eusebio, qui fuit proauus Iuli proculi: qui cū Romulo Romā cōmigrans Iuliā gentem fundauit. ꝑ Nomē: in Casare nomē fuit. In Ascanio uero cognomen: Nā a lanugine qua primū eius genā uestiri cōeperant: dictus est Iulus: Est at Iulus dissyllabū nomē: sed metri ratioē fit dieresis in prima syllaba: & efficit trissyllabum.

Aspera tum positus mitescent secula bellis.
Canā Fides: & uesta rhemo cū fratre quirinus
Iura dabunt: dirā ferro: & compagibus arcūs
Claudentur belli portā: furor impius intus
Sæua sedēs super arma & cētū uinctus ahenis
Post tergū nodis fremet horridus ore cruento.

templū: q̄ i eo loco fuerat cōstitutū: q̄ si ad spē auxiliū p̄stini. Alii dicūt Tatiū & Romulū fētō foederē hoc templū a dissi- casse: uñ & Iāus ip̄e duas facies hēt: q̄ si ut oīdat duoz̄ regū coitionē: uel q̄ ad bellū ituri debēt de pace cogitari. Est alia melior rō q̄ ad p̄liū ituri optēt reuersionē. ꝑ Canā: & u. subaudierit. uñ q̄ i cāis hoīb⁹ iueif: uel q̄ ei albo p̄no iuoluta māu sacrificat: p̄ q̄ oīdit fidē debēt eē secretā: uñ & Ora. Et albo rara fides colif uelata p̄ano. Vesta ue ro religionē: q̄a nullū sacrificiū sic igne ē: uñ & ip̄a & Iāus i oīb⁹ sacrificiis iuocāt. Vesta at dicta uel ἄσσο τῆς ἔσις: ut digamos sit adiecta: sicut ep̄ uer: enet⁹ uenet⁹: uel q̄ uariis uestita sit rebus. Ipsa. n. eē dī terra: q̄ ignē hēre nō dubiū ē ut ex æt̄na Vulcāoz̄ dat̄ itelligi. ꝑ Rēo cū fratre grin⁹: multi sic itelliger̄ uolūt: ut supra dixi: q̄a post pesti- lētiā ad placādos fratris māes geminis oīb⁹ usus ē Romulus: uñ ē Vidē ut gemiā fēt̄ uertice crista. Sed hoc eē nō pōt: q̄a iteratio ē aridictoz̄: aut ordo p̄poster⁹: si post dictū Casarē Romulū repetit. Cōstat p̄terea Iāi templū patuis- se sub Romulo. Alii uolūt p̄ hos romāos itelligi. Vera tū hoc hēt rō Quirinū Aug. eē: Remū uero p̄ Agrippa po- sitū: q̄ fororē Aug. duxit uxorē: & cū eo p̄ bella tractauit: uñ ē Parte alia diis & uētis Agrippa secūdis. Nā adulas popul⁹ romāus Octa. tria ei obtulit noīa: utrū uellet Quirin. an Casar: an Aug. uocari. Ille ne unū eligēdo ptē læde- ret: q̄ aliā offerē cupiebat: diuerso tpe oībus usus ē. Et p̄mo Quiri. dictus ē: & ide Casar: postea q̄ & obtiuit Aug. sicut Suet. pbat: & i Geor. oīdit Vin. Nā cū de Gāgaridū uictoria diceret q̄ iuxta Gāgē sūt: q̄q̄ ab Aug. uicti sunt ait: Victorifq̄ arma Quiri. Ut at̄ p̄ Agrippa Remū pōeret: poetico usus ē more. Nā nom̄ ex uicio sūpsit. Hoc ergo dicit: cū coepit. Iulius Casar coelū: tener̄ patis oībus bellis: ira Dabūt Aug. & Agrippa. Romulus at̄ rō Quiri. dict⁹ ē: uel q̄ hasta utebat: q̄ sabioꝝ līgua curis dī Hasta. n. i. curis telū lōgū ē uñ & securis q̄ si semicuris uñ q̄ græce νοι ποσος rex dī uñ Hom. q̄s εἰσιν οἱ ποσος εἶω: Cōstat at̄ græcos fuisse romāos: uel pp̄ gr̄is nobilitatē. Mars. n. cū sæ- uit Gradiuus dī: cū trāq̄llus ē. Quiri. dēiq̄ i urbe duo eius tēpla sunt: Vnū Quiri. i tra urbē q̄ si custodis & trāq̄lli: aliā i appia uia extra urbē. ppe portā q̄ si bellatoris uel Gradiui. ꝑ Dirā: cū aptā sūt. ꝑ Cōpagibus: abages: & cōpa- ges antiq̄ tātū dicebat: posteritas admisit ut & cōpago dicat: sed nō q̄a uariis eē pōt noīatius dēt et decliatio muta- ri: quē admodū nec i istis noībus: arbor arbos: uomer uomis: nā & arboris: & uomertis tātū facit. ergo cōpages cō- pagis: qm̄ cōpago usurpatū ē. cōpaginis at̄ nēo pētus dicit Ouid. t. i. i. Meta. ait: atq̄ ita disparibus calamis cōpagie cæra cōpagie a grō cōpaginis eē arbitror. ꝑ Furor impius intus: ut sup̄ius diximus pp̄ bella ciuilia: q̄ gesta sunt ꝑtra- brutū & Cassiū ab Aug. in Philippicis: cōtra Sextū Pōpeiū ab Aug. in sicilia. ꝑ Sæua sedēs sup̄ arma: secūdu anti- quā licentiā. Sciendū tamē hodie in & sub tantū cōmunes esse p̄positiōes: cæterū sup̄ & subter iā accusatiuæ sunt: sicut clā & post: q̄ antea cōmunes fuerūt: nūc in his mutata natura est. ꝑ Ahenis nodis: non centum nodis: sed ca- thenis: quas circumlocutione significauit: quia sunt cathenæ nodi plures.

CDONA. Iura dabūt. i. leges Romuli p̄durabūt: & deniq̄ cessura oīa mala foelicitate Casaris dixit furorē. s. & bellādī necessitatē. ꝑ Hæca. & m. Exposita futuroꝝ p̄missiōe. puideri securitas debuit: ne naufragi i terris aliēis: & i q̄bus inimica regnabat Iuno: aliqua uiolētiā paterent̄. p̄curat̄ at̄ troiāis securitas p̄ duos quoz̄ alter auus: alter affinis ē. Nā maia Mercuriū m̄f Troianoz̄ generi necebat. Debuit ergo ad effectus implendos talis mitti p̄sona: quæ p̄ceptorum auctoritate duplici ratione ducta celerius maturaret alarum iuuante subsidio.

CHRI. Cana: Quia qui fidē seruāt: nō mutāt: sed cōstanter in amicitia pseuerant: in eaq̄ sine aliqua nouita- te cōsenerunt. ꝑ Vesta: de hac alio in loco. ꝑ Secura: pollice non solū fugam periculoz̄: uerum etiā uacationē cu- rarum. ꝑ Fides: hæc duplex est. Alia. n. dicit̄: a fidendo: q̄a per eā confidimus aliquid futurū. Hæc autem una ē ex tribus illis theologis uirtutibus: Alia autē est quā Cicero fundamētum iusticiæ nūcupat: diciturq̄ fides q̄d fiat q̄d dictū est: iusticiæ. n. partes sunt: Religio: Innocētia: Pax: Cōcordia: Pietas: itegritas: & uēdicatio: itegritas at̄ est iusticia q̄ reꝝ cōstātiā dictoz̄q̄ ueritatē iuiolabiliter cōseruat. Fides ē itegritas qua dictoz̄ cōuētorū cōmuniter uel specialiter cōstitutorū itemerata ueritas custodit. Verꝝ de iusticia latius paulo post. ꝑ Cōpagibus: & cōpagē: & cōpaginē dixerūt Ouid. Atq̄ ita dispositis calamis cōpagine cæra. Et Seneca in epistolis cōpaginē dixit. Belli por- tā: scribit Piso in annalibus ædificatū templū a Numa Pōpilio inter romanū boariūq̄ forū Iano gemino fuisse: & ab eo institutū: ut eius porta clausa pacē aperta bellū significaret: Clausa est ter primo suo tempore: Secundo primo bello punico a Lucretio finito: Tertio sub Augusto finitis bellis ciuilibus. Ianus ut refert Macro. siue sol: si ue mūd⁹ putet̄ ab eūdo dī q̄a mūdus sp̄ est i motu. Appellaturq̄ Ianus. Itē p̄r gēinus. Itē Iunōius: q̄a kalēdaḡ ē pri- cep̄ q̄ Iunoni dicat̄ sunt: unde illi: ut ait Var. xii. aræ dicat̄. p̄ xii. mēsisibus dicat̄ erāt: Dicit̄ cōfinius a consere- do. s. p̄propaginē generis humani. Itē grinus: q̄a belli sit portus: Dicit̄ Patulcius: & clusinius: quia bello ualua eius pateant: & pace claudant: uolebant romani in bello sabino quod raptis uirginibus gestū est portā q̄ erāt in radi-

Ian⁹
Ge
min⁹
Iuno
nius

cibus collis uiminalis deinde ab euentu Ianuale uocatam claudere: Sed cum ter clauiffent: & totidem sua sponte pateret: armati ingressum custodiebant: mox cum audirent ab alia parte suos a Tacio fugatos fuga arrepta custodia deseruerunt tūc erāt irrupturi sabini cum ex templo per hanc portam magna uis torrentium scatecibus undis erupit: & multas cateruas hostiū aut feruētibus aqs uistas: aut uaste uoragine deuoratas ferunt. Hinc mos mā sit Iani Ianuam in bello ad auxiliū pateret: maia filia fuit Athlantis: Sed de ipso eiusq; natis in Georgicis diximus: ¶ Et maia: & Iouē natus est Mercurius: cū ex eodem Ioue atq; Electra natus etiam Dardāus sit: Ergo utraq; ab origine cōiunctus erat troianis Mercurius: & q̄a ex Ioue natus esset: & Aeneas Iouē auū habebat: & q̄a ex maia q̄ electrae soror esset: ex q̄ erat Dardāus: itaq; nō solū q̄a nuncius est deoz mittendus erat Mercurius uerz etiā q̄a cōgnatus troianus pro illorū salute laboraturus eēt: De Mercurio autem dicemus in q̄nto huius uoluminis libro.

C SER. Et maia genitum: Mercurium: & est periphraſis. Cicero in libro de deorum natura plures dicit esse Mercurios: sed in deorum ratione fabulæ sequendæ sunt: nam uarietas ignoratur simul allusit poeta: q̄a per caduceatores: id est inter nūcios pax solet fieri. ¶ Ut terræ: propter illud quod sequit̄: Hospitio phibemur arenæ. ¶ Pateant: pp̄ illud: Cūctus ob Italiā terræ clauditur orbis. ¶ Hospitio: ad hospitium. ¶ Ne fati nescia dido: non sui. Nam si sciret exitum suum multo magis uetaret: sed fati dixit: uoluntatis Iouis: sicut Fatis Iunonis iniquæ: aut certe fati troianorum: qui nō sponte sed necessitate ad aphyricam uenerant: q̄d utiq; ignorabat Dido. Illo enim tempore inuadēdarum terrarum causa fuerat nauigatio: ut Salustius meminit: Facilitū mutatione sedium: quod etiam excusant troiani. Non nos aut lybicos ferro populare penates Venimus: ergo hoc agitur: ut discat Dido eos ad Italiam tendere: quomodo ergo se iungit æneæ: sed furoris illud est: nō conſiliū. Nam nec sacerdotibus hæc dicentibus credidit: unde est: Quid uota furentem. Quid delubra iuuāt. ¶ Remigio alarum: translatio reciproca: ut supra diximus.

¶ Citus: cū enim alia signa tarde ad ortus suos recurrat: Mercurius octauo decimo die in ortu suo inuenit̄. ¶ Pœni: antiochion est quasi phœni. ¶ Volēte deo: Mercurio uel Ioue. ¶ In primis: præcipue. ¶ In teucros: pro teucris: ut supra diximus. ¶ Per noctem: decet enim pro cunctis regem esse sollicitum ut apud Homerum.

Ου χρη παυυυχιον εὐδειν βουληφορον ανδρα ωλαοι τε τραφαται: και ποσα μενηλεν.

¶ Alma: alma lux dca q̄ alat uniuersa unde & alma Ceres: q̄ nos alat Nam phyci dicūt oīa per diē crescere quomodo igitur Virg. ait Exigua tantū gelidus ros nocte reponit̄: sed hoc pro miraculo positū est: ut ēt Plini. sentit̄. ¶ Locos: & locos & loca dicimus: cū in numero singulari locus tantū dicimus: simile est & iocus: nā & ioca facit & iocos: ut ioca atq; seria cū humillimis exercerent: & q̄ multa ioca solent esse in epistolis: & Tum iuuenes agitare iocos. ¶ Quas uento accesserit oras: diximus superius figurā fieri: cū p̄positio detracta nomini uerbo copulat̄: & plerūq; eam suā retinere naturā: plerūq; cōuertere Hoc ergo sciendū est q̄ cū casum suū retinet hystorologia est: ut hoc loco: quū autē mutat figura est: ut cū ait Cumarū adlabitur oris: oris enim pro oras posuit. Plerūq; n. superfluos ponunt p̄positiones. ¶ Qui teneant: iure dubitat̄: cū oīa cernat inculta: est autē ordo: qui teneant hoīes ne feræ ne: media per parenthesin dicta sunt. ¶ Exacta: exquisita. ¶ In cōuexo: nemorum p̄conomia ad causam pertinens. non enim tenebitur ab aphyris: ut naues Ilionei. ¶ Conuexo: curuo, unde etiā cōuexum dicimus cœlū, sane subaudiamus loco: ut alibi: Castrorum & campi medio: spatio. ¶ Sub rupe cauata: periphraſis est speluncæ.

CDONA. Nouæ: q̄a nouitas regni cūcta hēt suspecta: ut ipse res dura: & regni nouitas. m. t. c. m. Vel lege: ut Terræ carthaginis: & nouitas ædificioz pateat teucris: solus aut Iuppiter ministro Mercurio potuit p̄stare: ut inimicos suos carthago susciperet: sed oīa cū celeritate erāt agēda: quā breui sermōe est amplexus. Terras at dixit: ne in regiōibus carthaginis aut in littoribus agētibus uexarent̄. ¶ Nouas ar. Etiā sic accipimus: ne carthaginē icogniti ueniētes aduersa paterent̄. Remigio alarū: aliter. n. uolare nō potuisset. ¶ Et iā iussā: Fructū executionis impletæ posuit. ¶ Ponūt ferocia corda: Natura ferox i lenitate mutat̄. ¶ Volēte deo: nā nisi dei. Iouis: uel Mercurii iussus intercessisset: natura ferox immutari nō potuit: & q̄a reginæ partes in secūdo loco posuit: correxit dicēdo in primis: Nā ipsa fuit leniēda: q̄ uel: incitare illos posset: uel uiolētiā cōprimere. Et quoniā fieri nō poterat: ut eodē t̄pis puncto ferocitate ponerēt̄: & amarēt liberauit uerba: & nō dixit amant: sed ponūt corda ferocia. ¶ At pius æneas: interposita narrationi fuerāt uerba Veneris: & Iouis in luctu troianoz: nūc ad narrationē reddit eo unde digressus fuerat. Et iā finis erat. ¶ Exacta: proposuerat plura in masculino & fœminino: Hæc aut ut cōplecteret̄: posuit neutrū. ¶ Classē in cōuexo: exiturus cū solo achate: nec omnino inermis fuit: ut temerarius: nec omnino armatus: ut timidus: cū solis igitur inquit hastilibus: & uno socio in solitudinem enim iturus debebat esse expeditus propter requisitionem celerem: & maturum reditum. Ad omnia circumspēctus socios omni. cautela occultat̄. **CHRJ.** Pateant: ut quasi urbe penoz pro sua utantur teucris. Carthaginis cum stupore pronunciat̄. q̄d. urbis omnino inimicæ: & pp̄ naturalem crudelitatem: & propter aduersariam lunonem. ¶ At pius æneas: Describit principem omni uirtutū genere accumulatisimū. Est enim & summa diligentia: & summa in suos charitate

Hæc ait: & Maia genitum demittit ab alto.

Ut terræ: utq; nouæ pateāt Carthaginis arces

Hospitio Teuchris: ne fati nescia Dido

Finibus arceret: uolat ille per aera magnum

Remigio alarum ac Libyæ citus astitit oris.

Et iam iussā facit: ponuntq; ferocia Pœni

Corda uolente deo: in primis regina quietum

Accipit in teucros aīum mentemq; benignam:

At pius Aeneas per noctem plurima uolens:

Ut primum lux alma data est exire: locosq;

Explorare nouos: quas uento accesserit oras:

Qui teneāt (nā inculta uidet) hoīes ne feræ ne

Quæ rere constituit: sociisq; exacta referre.

Classē in cōuexo nemorum sub rupe cauata

pridius q̄ ne noctu qdē salutis iuestigāde curā omittat: Est & sūma prudētia q̄: & socios optie occulat: & cautissime ad explorationē rerū accedat. Nec defuit magnus aiūs & ī rebus piculosis tētādis exclusā temeritate fortitudo. Deniq; magna ī illo apparet castitas: q̄ aspectu pulcherriāe uirginis minime mot⁹ sit. Per noctē: ut quietē mortali- bus a natura datā sibi subtrahēs publicāe curā iuigilaret: q̄ Iouis apud Homerū p̄ceptū est οὐ Χρησάνυχιον εὖ Δεῖν βουλήφορον ἀνδρα. Nō. n. decet: totā noctē dormire populi cōsultorē uirū. Pluria: nam nunq̄ recte con- sultitur nisi prius omnes quāe in causam cadere possunt rationes in unum conferamus: ac quibusq; uel falsis uel ineptioribus eiectis solidas uerasq; teneamus. Vt primum: optimus progressus. Nam & prius consulto: & ubi cōsuleris mature facto opus est: Cōsultit ergo prudēter p̄ noctē: Deīde prima luce qd̄ decreuit fortiter aggredit̄.

Arboribus clausā circū: atq; horrētib⁹ umbris
Occulit: ipse uno graditur comitatus Achate
Bina manu lato crispans hastilia ferro.
Cui Mater media sese tulit obuia silua
Virginis os: habitumq; gerēs: & uirginis arma
Spartanā: uel qualis equos Threissa fatigat
Harpalice: uolucremq; fuga p̄uertitur Hebrū.
Nāq; humeris de more habilē suspēderat arcū
Venatrix: dederatq; comam diffundere uentis
Nuda genu: nodoq; sinus collecta fluentis.
Ac prior: heus inquit iuuenes mōstrate meaq;
Vidistis siquam hic errantem forte sororum
Succincta pharetra: & maculosa tegmic lyncis:

ces. Redditur autem cā cur uirgo sit ī siluis. i. p̄pter uenatum. Threissa: Thracia & est solutio: nā thressā facit: si- cut Cressa genus pholoe. ueniunt autē ab eo uerbo: qd̄ ē cres: thres. & ut creissa non faciat: illud ē qa cressā p̄ scri- bis: nec pōt recipere solutionē. threissa uero per ei diphthongō: unde & resoluif. Fatigat: suo. i. cursu. Harpal- lice: hęc ē quā patrē suū captū a Getis multitudine collecta liberauit celerius: q̄ de foemina. pōt credi: unde & flu- mina dicit̄ celeritate transisse. multū autē epithetō fluminis eius addidit laudi. Præuertit̄. i. transit. dicimus autē & præuertit & præuertit̄ noua rōne. Nā passiuā declinatione utimur in actiua significatione: ut hoc loco. cū au- tē actiua declinatio est passiuā hēt significationē. ut ille me præuertit. Nāq; humeris: de more: ut ostēdat̄ esse ue- natrix. Habilem: aptū sexui. Vnusquisq; enim habet arcū p̄ uiribus suis. Comā diffundere: ut diffunderetur. græca autē figura est: sic alibi. Et argenti magnū dat ferre talentum: unde da bibere usus obtinuit: qd̄ facere non debemus: ne duo uerba iungant̄: nisi in poemate. Nuda genu: undū genu habens: ut si dicas bonus aiūs: & est græca figura: sed non ea quā diximus fieri per participiū præteriti t̄pis: & casum accusatiuū. hęc. n. per nomen fit: quis ad unā significationem recurrant. Sinus collecta: ut Oculos suffusa nitentis. Ac prior: paulopost sequitur: inquit. Heus inquit: heus nunc aduerbium uocātis: alias interiectio est dolentis: ut Heus ēt mensas cōsumimus inqt̄ iulus. Errantem: inuestigantem. Succinctam: instructam: uel ut alii dicūt in cingulo habentem pharetrā: & pellē. Maculosa lyncis: Lyncus: rex scythiāe fuit: q̄ missū a Cerere Triptolemū: ut hoibus frumēta mōstraret susceptū hospitio: ut in se gloria tāta migraret: iterimere cogitauit: ob quā rē irata Ceres eū conuertit ī lyncē ferā uarii coloris: ut ipsa uariā mētis extiterat. & erit noiatiuus hęc lynx: ut Pan: Tros: q̄ ī gētiuo una syllaba crescūt. DONA. Cui rei: inseruit descriptio portus Classēm in conuexo nemorum. Quanta ergo diligentia fuit qui non antea profectus q̄ sociorum saluti consuluisset. Et cum uno ad incertum pergīt: Additur ad laudem a loco tempore & persona: nam cum sese foemina ad fallendum composita solo in sylua obtulisset motus libidine non est: quamuis uirginitas pulchritudo: & uestitus accenderet. Accedebat ad castitatē congeries calamitatum: quæ etiam libidinosos coerceat: unde Terent. Nulla adeo ex re istud fit: nisi ex nimio ocio. Debit: Venus offerre lo- quendi fiduciam: ne improbum uidetur: quod cum uirgine cum sola tunc esse putaretur. miserent colloquium: sed & ad fallendum quoq; pertinebat: ut non solum specie: sed etiam sermone imprudentes traduceret: ut ad in- terrogandi necessitatem uenire potuissent. Monstrate: interrogatio est breuissima quæ tamen necessaria ad fal- lendum continet. Dixit & signa uestitus: & habitum expressit: Breuius autem respondet Aeneas: nec tamen a pro- positis aberrat. O quante: Complecto responso explicat seriem: extimationis: quam de ea habuit.

CHRI. Mater: q̄re Venus ī excidio troiano se: ut deā filio ostēdit: & q̄re hic ut uenatricē: ī nostris chamaldulē sibus exp̄ssimus: q̄ locus nō te fugiat obsecro lector. Videbis q̄ altos q̄q; p̄fidos sc̄sus diuinus poeta sub huiusce- modi fabulæ figmētis abscondat. Spartanā: ex legibus Lycurgi cogebant̄ spartāe mulieres uirilibus officiis ex- erceri: uñ & mōs ī Lachonia παρρηγιος ē a uirginibus dictus q̄ ī eo uirgēs uenarēt̄. Et ppertius sic huius rei me- minit: multa tuæ spartæ miramur iura palestræ: sed mage uirginei tot bona gymnasii. Et ifra: Et mō taygeti cri- nes aspsa pruina Sectat̄ patrios p̄ iuga lōga cæs: & Plato ī rep. sua ostēdit qd̄ si ī cæteris animatib⁹ foemine⁹ sexus priō uiribus ē masculio: ita & mulieres uirilia munera obire possunt. Harpalyca: fabulā narrat Seruius: Sed ēt

Arboribus atq; horrētibus umbris: umbris
arborū: quomodo Molēq; & montes: aut certe arbori-
bus & umbris speluncā. Comitatus achate: diximus
quæri cur: Achates Aeneā fit comes: uariā qdē dicūt
melius tamē hoc fingit̄: ut tractū nomē sit a græca æty-
mologia ανος enī dī sollicitudo quæ regū semp̄ est co-
mes. Bina: si ad utrūq; referas: bene dixit̄ bina si ad
Aeneā tātū: antiquus mos est: ut supra diximus bina p̄
duobus pōi: sicut Et duplices tēdēs ad sydera palmas
Lato ferro: i. lati ferri ut Pulchra faciat te ple parentē
i. pulchræ prolis. Media sese tulit obuia silua: quam
græci υλην uocant poetæ nomināt silua. i. elementoz
congeriem: unde cuncta procreantur: & multi uolunt
Aeneā in horoscopo uirginē habuisse: bene ergo in me-
dia silua uirginis habitu ei Venerē poeta fecit occurre-
re: ut supra diximus Venere in uirgine cōstituta: & mi-
sericordes p̄creantur foeminae: & uiri per mulieres fe-
lices futuri: ut probamus in aeneā. Virginis os
habitūq; gerens: uultū & amictū. Spartanā: lacanā:
Spartanā ciuitas est Laconia: ubi sunt puellæ uenatri-

Pier. in hasta
fol. 310. p. 2.

legit Boreæ filiã fuisse Harpalicẽ i q̄ par ẽ rapidissimi pr̄is fuisse uelocitatẽ: Hæc Phineo regi nupsit priuignisq; i
fensa fuit, & Succictã pha, & ma, te, lin, Copulat diuerfos casus cõtra cõsuetudinẽ: sed melius i aliquibus codicibus le
git pharetra i ablatiuo, Eadẽ q̄onẽ habet, & Quod scelus: aut lapithis: aut calidona meretẽ: sed & lapitas iuenit &
calidone, Itẽ iusticia ne prior mirer belli ne labor: sed iusticiã legit: ait Priscia, & Apria: græco ẽ remota priã litte
ra ἡ ἀποροσ, n, d, f, Apri semel i ano gignũt, Pluria feritas eo tẽpore i maribus, Nã iter se dimicat durãtes costas attri
tu arborum: in india cubitales dentium flexus gemini ex rostro totidem a fronte ceu uituli cornua: in Arabia
nullum est suillum genus: hedera apri sibi in morbis medentur: & caneros uascendo maxie mari eiectos: ait Pli,

C SER, Cursum clamore p̄metẽ: plerũq; duo diuer
sa i unũ exitũ cadũt: licet cõtraria significet: ut hoc loco
uidisti, nẽt ad uocẽ p̄tinet: qd ẽt ex aeneã respõsiõe col
ligit, & Orsus: nũc icẽpit: alias finiit: ut Sic Iupiter orsus,
sed illic pprie posuit: hic usurpatũ est: p̄teritũ, n, partici
piũ ẽ, & Audita neq; uisa: hic p̄bat q̄a superius hoc iter/
rogauerat Venus, & O q̄ te: q̄ dea sit dubitat: Nã deã esse
cõfidit, Ἡδὲ, εν τῶ, ξ, ο, Δ, υ, σ, ε, ι, α, σ, α, ὑ, τ, ι, η, α, μ, ε, ι, λ, ι, χ, ι, ο, υ, κ, α, ι
Nẽp̄λαλẽον φατο, μ, υ, θ, ο, υ, γ, ο, υ, ν, ο, υ, μ, α, ι, σ, ε, α, ν, α, σ, α, θ, ε, ο, σ
ν, υ, τ, ι, η, β, ρ, ο, τ, ο, σ, ε, ο, σ, ι, ε, ι, μ, ε, ν, τ, ο, ι, θ, ε, ο, σ, ε, ο, σ, ι, τ, ο, ι, ο, υ, ρ, α, ν, ο, υ, ε, υ
ρ, υ, ν, ε, χ, ο, υ, τ, ε, ο, σ, α, ρ, τ, ε, μ, ι, δ, ι, ο, σ, ε, γ, ω, γ, ε, δ, ι, ο, σ, ν, ο, υ, ρ, η, μ, ε, γ, α
λ, ο, ι, ο, ε, ι, Δ, ο, σ, τ, ε, μ, ε, γ, ε, θ, ο, σ, τ, ε, φ, υ, α, ν, τ, α, ν, χ, ι, ο, σ, τ, α, ε, ι, σ, η, ο, ε, ι, Δ, ε
τ, ι, ο, σ, ε, ο, σ, ι, β, ρ, ο, τ, ο, υ, ν, τ, ο, ι, ε, σ, ι, χ, θ, ο, ν, ι, ν, α, ι, σ, τ, α, ο, υ, σ, ι, τ, ρ, ι, ο, σ, μ, α, η, α
ρ, ε, ο, σ, μ, ε, ν, σ, ο, ι, ω, α, τ, η, ρ, κ, α, ι, ω, α, τ, η, γ, ι, α, μ, η, τ, η, ρ, Nec uox hoĩ/
em sonat: græca, n, figura ẽ, & O dea, cõclusio ẽ syllogif
mi: q̄ cõstat ex ppõe: assumptiõe: & cõclusiõe: nã si nec
uox nec uultus mortalis ẽ: restat ut dea sit, & An Phœ/
bi sorori, Diana: nã uẽatrix ẽ bene at̄ suspicat̄ p̄ loco &
q̄litate hitus p̄dãq; & An nympharũ sãguis, n, generis,
& Sis fel, ppicia, felix, n, d, f, & q̄ hẽt felicitatẽ: & q̄ facit eẽ
felice: ut i bug, Sis bon⁹ o felixq; tuis, unde & cõtra Iuno
i septio dicit, Quã potui ifelix, n, diuersa troiãis, & Leues

leuẽ facias: ut Leuat ip̄e tridẽti, & Quãcũq; seu Diana: seu nympha, & Et quo sub cælo aut sub q̄ parte cæli: aut se/
cũdũ epicureos dixit: q̄ plures uolũt eẽ cælos: ut Cigi Hortẽsio, & Tãdẽ: hoc loco uacat tãdẽ: Sciẽdũ fãe multas p̄ti
culas ad ornatũ p̄tinet t̄m̄õ: utputa, n, dũ: gẽtiũ: locorũ: terrarũ, Hoĩumq; locorũq; hypmetri⁹ uersus, unã, n, plus
hẽt syllabã: q̄ quotiẽs fit debet sequẽs uersus a uocali icẽpiẽ: ut hoc loco: Itẽ Oĩa Mercurio similis uocẽq; colorẽq;
Et crines flauos: nisi forte synãrefis fiat i fine, uocaliũ collisio: ut ẽ Nec cura peculiũ: hic, n, nõ ẽ necessẽ: ut sequens
a uocali uers⁹ icẽpiat, & Hostia dextra: hostiã dicũt sacrificiã: q̄ ab his fiũt: q̄ i hostẽ p̄gũt: uictiã sacrificiã q̄ post ui/
ctoriã fiũt: sed hæc licẽter cõfũdit auctoritas, & Tali me dignor honoĩ, i sacrificio & aut uult se p̄bat nõ numẽ: sed
uirginẽ tyriã: aut certe q̄a Paphiã Veneri: q̄ Cypri colit: tuĩ t̄m̄ sacrificat̄ & florib⁹, & Dignor: dignã me iudicio: ut
Cõiugio achisã ueneris dignate sup̄bo, i, digne hitẽ, & Purpureoq; aut pulchro: aut rosei coloris, & Suras uicire co/
thurno: cothurni sũt calciãmetã uenatoriã: suras quoq; uictiã: quorũ q̄s utriq; apt⁹ ẽ pedi: iõ & numero usũ est
singulari, & Punica regna uides: hic attẽtũ facit Aeneã, & Tyrios: nil interest utrũ Tyrios an Sidonios dicat: noĩã,
ut diximus de uicino mutuantur, & Agenoris urbem: quam fecerunt Agenoride: Agenor autẽ rex Phœnicis fuit
sic alibi: Et tãdẽ euboicis cumãq; allabi⁹ oris, i, ad Cumas: q̄s fecerũt hi q̄ de Chalcide uenerant Euboẽ ciuitate,

C DONA, O deas cũ hoc p̄nũciatũ sit sequit̄ certe an phœbi soror, & Quãcũq; siue Diana: siue nympha: Hæc
at̄ aeneã: dat̄ sciẽtia religionũ, nõ, n, possit aliqd̄ diuinũ itelligere i hoĩs forma nisi q̄a pollebat omni sciẽtia sacrorũ,
& Multa hostia: Cogebat nõ ad it̄rogata respõdere: q̄a & ipsã ignorãtes cupiebat it̄struere: sed priõ nõ primis: sed
nouissimis occurrit, nã si oblationẽ sacrificiũ i extremo positã tacẽdo acceptasset: cõfirmasset se deã: qd̄ cõfutare se/
nistat, & Tali: nã si honorificẽtiã mereor talis erit q̄ hoĩ p̄stãda nõ deo exhibẽda sit, & Virgĩnib⁹ ty, q̄a uẽus suspica
ri poterat qb⁹ signis illi deã se putabãt, Iccirco illa cõat̄ auerter, Hitus, n, iqt̄ quo me deã suspiciãni nõ me⁹ igt̄: sed
oĩum tyriãrũ uirginũ: q̄ i his regiõibus sũt, Ergo patri⁹ mos pharetrã & cothurnos p̄bet, Hoc at̄ facile poterat illa
p̄suadere: q̄a aeneã se regiões ac hoĩes ignorãt dixerat, & Punica, n, u, breuis & cõcinna narratio, Nõ, n, debuit Aeneã
as sub icerto diutius teneri & ipsã idẽ uolebat, Respõdet at̄ eo ordine quo interrogatur, Ille enim quo sub cælo &
q̄o, m, o, hæc punica regna uides & designato loco dicit p̄sonas tyrios inquit & addit superioris cõditoris nomẽ,

C CHRI, Nãq; hæc u, sic ait: Diua potẽs nemoz: nã te uultusq; pudorq; Mortali de stirpe negãt, & Phœbi, i, Dia
na q̄ uenatrix ẽ: unde Qualis i eurotã ripis aut p̄ iuga cynthi exercet Diana choros, & Nympharũ: secũdũ Aristo
moriũ tãdẽ nymphã: sed ad pluriã secula durãt, De his uero & faunis & panibus: idẽ inuenies apud Eusebiũ, Pam
philũ, & Hostia: qd̄ ad uictiã differat: sic p̄oĩt Ouis uictiã q̄ dextra cecidit uictrice uocãt Hostibus a domitis hostia
nomẽ hẽt, & Agenoris urbẽ: poetã auctorẽ generis p̄ ipã gẽte ponũt ut supra Reuocato a sãguie teucri, Gen⁹ isto
rũ sic se hẽt: Ex Ioue priõ natus ẽ Epaphus ex hoc Bellus priscus: ex bello agenor: hic Phœnicẽ genuit: ex Phœnicẽ
secũdus bellus natus ẽ: q̄ Methres ẽ appellatus, Huius filii sũt Pygmalio & Dido & Anna, Eiusdẽ at̄ Phœnicis fili⁹
fuit Plisthenes: ex quo natus Sicarbas q̄ patri in sacerdotio successit: & Elifam quã Dido a Maro, appellatur uxo
rem cepit: Est ab eodem Belo prisco alia successio, Fuerũt enim sibi filii Danaus & Aegyptus: ægyptus lyncœum
genuit q̄ pulso siue cæso patrio suo Danao argis regnauit: reliquitq; Abãtem filium: quĩs sunt qui hunc a prisco,